

Hebrew Tanakh תנ"ך

© 2013 JesusSpokeAramaic.com

All Rights Reserved

If you are interested in bulk use or distribution of this PDF eBook, such as when it is used by lots of people during a seminar or classroom situation, then we offer some *extremely* generous distribution terms that you will be very happy with. As each situation is slightly different, please contact us directly via the JesusSpokeAramaic.com web site.

Jesus Spoke Aramaic Edition of the Hebrew Bible

About This Book

THIS EDITION of the Hebrew Bible arose out of our desire to make the Tanakh available to others as an attractive PDF eBook, suitable for reading on a laptop, NetBook or desktop screen, at an unbeatable price. We couldn't find this combination of features anywhere, so we set out to produce it ourselves.

We also wanted the possibility of self-publishing the book on Lulu, because that is an inexpensive way of printing quality books in small numbers. Using Lulu, however, put several constraints on the book: it would have to be under 800 pages, and since we wanted it to be a 6x9 inch hardback, we would have to make it fit into that space. After some experimentation, we realized we would need to have very small margins, limited headers or footers, and very few other frills.

After we had made the text available in an OpenOffice.org document, we started to tidy it up. We highlighted chapter numbers in blue to make them easier to find. After using the book for a while, we decided that the verse numbers were too hard to find, so we highlighted them in bold with a pale yellow background. This made them easier to spot, but did not interfere with reading the text. In the absence of better formatting, we next wanted to highlight the *Petucha* and *Stuma* paragraph dividers in the Tanakh. We made them dark and light orange respectively. Again after using the book for a while, we highlighted the *Kethiv* and *Qere* variants in different shades of green. In particular, this made us aware when there were significant differences between them.

We found that the resultant book was unique and actually very pleasant to read. It made us focus on an attractive text, always being aware of the differences between the traditional paragraph markers and the modern chapter and verse numbers, and when the *Kethiv* and *Qere* differences were interesting. The text is enjoyable to read, and very easy on the eyes both on screen and in print.

The text of the Tanakh is that of the Leningrad Codex. Features include:

- The beautiful BibleWorks *Bwhebb* font is used throughout. It looks great on screen as well as in print.
- The Hebrew order of books has been used.
- Chapter numbers are highlighted.
- Verse numbers are highlighted in pale yellow.
- *Kethiv* and *Qere* variants are marked in different shades of green.
- Chapter numbers are highlighted in dark blue.
- *Petucha* and *Stuma* paragraph markers are highlighted in dark and light orange.

About JesusSpokeAramaic.com

JesusSpokeAramaic.com is a high-quality video website, dedicated to teaching and promoting Aramaic and leading Bible believers everywhere back to a more authentic,

Bible-based Christianity. We offer a large and growing library of online audio-visual lessons about all aspects of Aramaic and the Holy Scriptures, helping you to understand Aramaic and how it can benefit your study of the Bible. We have fascinating online videos explaining the history and background of Aramaic, and amazing step-by-step videos introducing you to every single letter of the Aramaic Alphabet and how to write it.

Our online video lessons explain the Aramaic Peshitta New Testament, Biblical Aramaic, the Targums and the Peshitta Old Testament. We explain, step by step, why an understanding of the Aramaic Peshitta helps explain and resolve literally hundreds of problems and conflicts in the text of the Greek New Testament. If you long for a deeper love and knowledge of the Holy Bible, JesusSpokeAramaic.com is everything you have been searching for.

A knowledge of Aramaic is the key that will enrich your understanding of the New Testament and the Bible, and JesusSpokeAramaic.com provides the foundation needed to open up the rich and fascinating world of Aramaic to everyone.

Copying This Book

WE HAVE spent an *immense* amount of time formatting this Hebrew Bible to make it as attractive as it is, and we are sure that many others will enjoy this edition.

We have made this book available as a high-quality PDF, making it accessible to anyone with any sort of computer – a laptop, desktop, an Apple Mac, a Linux PC, a NetBook, an eBook Reader, or just about anything else. Since you have paid for this PDF eBook, we want to protect your investment. We do not believe in Digital Rights Management, and we have therefore made this PDF completely *unsecured* and *unprotected*, allowing you to back it up as you see fit.

If you like this edition, we strongly encourage you to visit JesusSpokeAramaic.com and see what else might be of interest.

By the way, if you would like a printed copy of this Hebrew Bible, the cheapest way is to go to Lulu and use the PDF to produce your own personal book. That way, you will get it in colour or black and white, at the cheapest possible price.

Acknowledgements

The BWHEBB TrueType font used in this book is Copyright © 1994-2006 BibleWorks, LLC. All rights reserved. This Biblical Hebrew font is used with permission and is from BibleWorks, software for Biblical exegesis and research.

JesusSpokeAramaic.com

תורה

Genesis 1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: **2** והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: **3** ויאמר אלהים יהי אור והיה אור: **4** וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: **5** ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והיה ערב והיה בקר יום אחד: **6** ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: **7** ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: **8** ויקרא אלהים לרקיע שמים והיה ערב והיה בקר יום שני: **9** ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה והיה יבין: **10** ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא מים וירא אלהים כי טוב: **11** ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרו למיננו אשר זרעו בו על הארץ והיה יבין: **12** ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: **13** והיה ערב והיה בקר יום שלישי: **14** ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת ולמוזעים ולמים ושנים: **15** והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ והיה יבין: **16** ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הפוכבים: **17** ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: **18** ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: **19** והיה ערב והיה בקר יום רביעי: **20** ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: **21** ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: **22** ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: **23** והיה ערב והיה בקר יום חמישי: **24** ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה והיה יבין: **25** ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת בהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: **26** ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: **27** ויברא אלהים את האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: **28** ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: **29** ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: **30** ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש אשר על הארץ אשר בו נפש חיה את פלירק עשב לאכלה והיה יבין: **31** וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד והיה ערב והיה בקר יום הששי: **Gen 2** ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: **2** ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: **3** ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו

שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות: **פ** 4 אלה תולדות השמים והארץ
 בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5 וכלו שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל-עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על-הארץ ואדם
 אין לעבד את-האדמה: 6 ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל-פני-האדמה: 7
 וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
 האדם לנפש חיה: 8 וישע יהוה אלהים בן-בערן מקדם וישם שם את-האדם אשר
 יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן-האדמה כל-עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
 החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מערן להשקות את-הגן
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ
 החוילה אשר-שם הזהב: 12 והב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: 13
 ושם-הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל-ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא
 תלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרתי: 15 ויקח יהוה אלהים את-האדם וינחהו
 בגן-ערן לעבדה ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל
 תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
 18 ויאמר יהוה אלהים לא-טוב היות האדם לבדו אעשה-לו עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה
 אלהים מן-האדמה כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים ויבא אל-האדם לראות
 מה-יקרא-לו וכל אשר יקרא-לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם שמות
 לכל-בהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא-מצא עזר כנגדו: 21 ויפל
 יהוה אלהים תרדמה על-האדם וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: 22
 ויבן יהוה אלהים את-הצלע אשר-לקח מן-האדם לאשה ויבאה אל-האדם: 23
 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש
 לקחה זאת: 24 על-כן יעזוב-איש את-אביו ואת-אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:
 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: **Gen 3** והנחש היה ערום מכל
 חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל-האשה אף כי-אמר אלהים לא
 תאכלו מכל עץ הגן: 2 ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן נאכל: 3 ומפרי העץ
 אשר בתוך-הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן-תמתו: 4 ויאמר
 הנחש אל-האשה לא-מות תמותון: 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו
 עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי
 תאוה-הוא לעינים ונחמד העץ להשפיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם-לאישה עמה
 ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
 חגרת: 8 וישמעו את-קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרות היום ויתחבא האדם
 ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: 9 ויקרא יהוה אלהים אל-האדם ויאמר
 לו איפה: 10 ויאמר את-קלך שמעתי בגן וארא כי-עירם אנכי ואחבא: 11 ויאמר
 מי הגיד לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתוך לבלתי אכל-ממנו אכלת: 12
 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכל: 13 ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה-זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: 14 ויאמר יהוה
 אלהים אל-הנחש כי עשית זאת ארוך אתה מכל-בהמה ומכל חית השדה
 על-גחנך תלך ועפר תאכל כל-ימי חייך: 15 ואיבהו אשית בינד ובין האשה ובין
 זרעך ובין זרעה הוא יסופך ראש ואתה תסופנו עקב: **ס** 16 אל-האשה אמר הרבה
 ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדו בנים ואל-אישך תשוקתך והוא ימשל-בך: **ס** 17

וְלֹאֲדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אֲשֶׁר־תֵּדָבֵר וְתֹאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל
 מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בַּעֲצָבוֹךָ תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: **18** וְקוֹץ וְדַרְדָּר
 תַּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: **19** בּוֹעֵת אַפִּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵד
 אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־עָפַר אֹתָהּ וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב: **20** וַיִּקְרָא אֲדָם שֵׁם
 אֲשֶׁתוֹ חַוָּה כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל־חַי: **21** וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאֲשֶׁתוֹ כְּתַנּוֹת
 עוֹר וַיִּלְבַּשֵׂם: **22** וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב
 וְרָע וַעֲתָהוּ פָּרִי־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעַלְמִים: **23** וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה
 אֱלֹהִים מִן־עֵדֶן לְעַבְדֵי אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: **24** וַיִּנְרַשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן
 מִקְדָּם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרִיבִים וְאֵת לֶהֱטֵי הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשֹׂמֵר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים:

Gen 4 וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אֲשֶׁתוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:

2 וַתִּסַּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אָדָם וַיְהִי־הֵבֶל רֵעָה צָאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה: **3** וַיְהִי
 מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה: **4** וְהֵבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת
 צֹאֲנוֹ וּמִחֻלְבָּבוֹ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֵבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ: **5** וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
 וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: **6** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לְךָ וּלְמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ:
7 הֲלוֹא אִם־תִּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתַּח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁקָחוּ וְאַתָּה
 תִּמְשָׁל־בּוֹ: **8** וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֵבֶל אָחִיו וַיְהִי בִהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל־הֵבֶל אָחִיו
 וַיַּהַרְגֵהוּ: **9** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֵבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי:
10 וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה: **11** וַעֲתָה אָרוּר אָרְוֶה אֹתָהּ
 מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחְתָּ אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ: **12** כִּי תַעֲבֹד
 אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תִסַּף תִּתְּכָחָה לְךָ נֹעַ וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: **13** וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה
 גְּדוֹל עוֹנֵי מִנְשָׂא: **14** הֵן גִּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתַּר וְהָיִיתִי נֹעַ
 וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאֵי יַהֲרֹגֵנִי: **15** וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכֵּן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם
 יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבַלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ: **16** וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה
 וַיִּשָּׁב בָּאָרֶץ־נֹד קַדְמֵת־עֵדֶן: **17** וַיַּדַּע קַיִן אֶת־אֲשֶׁתוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חַנוּךְ וַיְהִי בְנָה
 עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חַנוּךְ: **18** וַיּוֹלֵד לְחַנוּךְ אֶת־עֵירֵד וְעֵירֵד יָלַד
 אֶת־מַחֻוִּיָּאל וּמַחֻוִּיָּאל יָלַד אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לִמְדָה: **19** וַיִּקְחֵהּ לוֹ לְמֶדֶה
 שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיַת צִלְהָ: **20** וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת־יִבְלֵה הוּא הָיָה אָבִי
 יִשָּׁב אָהֵל וּמִקְנָה: **21** וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָּל־תַּפְּשֵׁי כְּנָעַן וְעוֹגִיב: **22** וְצִלְהָ
 גַם־הוּא יָלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קַיִן לָטֵשׁ כָּל־חֶרֶשׁ נַחֲשֵׁת וּבְרִזֹל וְאַחֹת תּוֹבֵל־קַיִן נַעֲמָה: **23**
 וַיֹּאמֶר לְמֶדֶה לְנָשָׁיו עֵדָה וְצִלְהָ שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׂי לְמֶדֶה תֹּאזְנָה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הֲרַגְתִּי
 לְפַצְעֵי וַיִּלְדֵי לְחֶבְרֹתַי: **24** כִּי שִׁבְעָתַיִם יִקָּם־קַיִן וּלְמֶדֶה שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה: **25** וַיַּדַּע אָדָם
 עוֹד אֶת־אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת־לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הֵבֶל
 כִּי הָרַגוּ קַיִן: **26** וּלְשֵׁת גַם־הוּא יָלְדָה־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אַזׁ הֵוָּה לְקָרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה: **Gen 5** זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה
 אֹתוֹ: **2** זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאֵם וַיִּבְרָךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאֵם: **3** וַיְחִי
 אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדְמוּתוֹ כַּצֵּלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת: **4** וַיְהִיו יְמֵי־אָדָם
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: **5** וַיְהִיו כָּל־יְמֵי אָדָם
 אֲשֶׁר־חָיו תִּשְׁעֵי מֵאות שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: **6** וַיְחִי־שֵׁת חֲמֹשׁ שָׁנִים וּמֵאת שָׁנָה
 וַיּוֹלֵד אֶת־אֵנוֹשׁ: **7** וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֵנוֹשׁ שִׁבְעֵי שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאות שָׁנָה
 וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת: **8** וַיְהִיו כָּל־יְמֵי־שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַחֲשֵׁעַ מֵאות שָׁנָה וַיָּמָת: **9**

ויהי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן: **10** ויהי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **11** ויהיו כלימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: **12** ויהי קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל: **13** ויהי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **14** ויהיו כלימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: **15** ויהי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את־יירד: **16** ויהי מהללאל אחרי הולידו את־יירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **17** ויהיו כלימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: **18** ויהי־יירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך: **19** ויהי־יירד אחרי הולידו את־חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות: **20** ויהיו כלימי־יירד שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: **21** ויהי חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח: **22** ויהי־לך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: **23** ויהי כלימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: **24** ויהי־לך חנוך את־האלהים ואינו כירקח אתו אלהים: **25** ויהי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את־למך: **26** ויהי מתושלח אחרי הולידו את־למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: **27** ויהיו כלימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: **28** ויהי־למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן: **29** ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידנינו מן־הארמה אשר אררה יהוה: **30** ויהי־למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות: **31** ויהי כלימי־למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: **32** ויהי־נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת: **Gen 6** ויהי כיהחל האדם לרב על־פני הארמה ובנות ילדו להם: **2** ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: **3** ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא כבשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: **4** הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו בני האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: **5** וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום: **6** וינחם יהוה כיעשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו: **7** ויאמר יהוה אמתה את־האדם אשר־בראתי מעל פני הארמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: **8** ונח מצא חן בעיני יהוה: **9** אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח: **10** ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת: **11** ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: **12** וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כיהשחת כל־בשר את־דרךו על־הארץ: **13** ויאמר אלהים לנח קח כל־בשר בא לפני כיהמלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ: **14** עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: **15** וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: **16** צהרו תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: **17** ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע: **18** והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך: **19** ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחית אתך

זכר ונקבה יהיו: **20** מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: **21** ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: **22** ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: **ס**

Gen 7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: **2** מכלו הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: **3** גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: **4** כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: **5** ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: **6** ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: **7** ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: **8** מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: **9** שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: **10** ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: **11** בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום וארבת השמים נפתחו: **12** ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: **13** בעצם היום הזה בא נח ושם יוחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: **14** המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל פנף: **15** ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: **16** והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: **17** ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: **18** ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: **19** והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: **20** חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: **21** ויגוע כל בשרו הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: **22** כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: **23** וימח את כל היקום אשרו על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה: **24** ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום: **Gen 8** ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: **2** ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויפלא הגשם מן השמים: **3** וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויסכרו המים מקצה חמשים ומאת יום: **4** ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: **5** והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באתר לחדש נראו ראשי ההרים: **6** ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: **7** וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: **8** וישלח את היונה מאתו לראות תקלו המים מעל פני האדמה: **9** ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי ימים על פני כל הארץ וישלח ידו ויפחה ויבא אתה אליו אל התבה: **10** ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה: **11** ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: **12** ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: **13** ויהי באחת

ושש-מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את-מכסה
 התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: **14** ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש
 יבשה הארץ: **ס 15** וידבר אלהים אל-נח לאמר: **16** צא מן-התבה אתה ואשתך
 ובניך ונשי-בניך אתך: **17** כל-החיה אשר-אתך מכל-בשר בעוף ובבהמה
 ובכל-הרמש הרמש על-הארץ **(הוצא) הוציא** אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו
 על-הארץ: **18** ויצא-נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו: **19** כל-החיה כל-הרמש
 וכל-העוף כל רמש על-הארץ למשפחתיהם יצאו מן-התבה: **20** ויבן נח מזבח
 ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: **21** וירח
 יהוה את-ריח הניחח ויאמר יהוה אל-לבו לא-אסף לקלל עוד את-האדמה בעבור
 האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא-אסף עוד להפוך את-פליחי כאשר
 עשיתי: **22** עד כלימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא
 ישבתו: **Gen 9** ויברך אלהים את-נח ואת-בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את-הארץ:
2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל-חית הארץ ועל כל-עוף השמים בכל אשר הרמש
 האדמה ובכל-דגי הים בידכם נתנו: **3** כל-רמש אשר הוא-חי לכם יהיה לאכלה
 כירק עשב נתתי לכם את-כל: **4** אך-בשר בנפשו דמו לא תאכלו: **5** ואך את-דמכם
 לנפשתיכם אדרש מיד כל-חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את-נפש
 האדם: **6** שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את-האדם: **7**
 ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו-בה: **ס 8** ויאמר אלהים אל-נח ואל-בניו אתו
 לאמר: **9** ואני הנני מקים את-בריתי אתכם ואת-זרעכם אחריכם: **10** ואת כל-נפש
 החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל-חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל
 חית הארץ: **11** והקמתי את-בריתי אתכם ולא-יכרת כל-בשר עוד ממי המבול
 ולא-יהיה עוד מבול לשחת הארץ: **12** ויאמר אלהים זאת אות-בריתי אשר-אני נחן
 ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: **13** את-קשתי נתתי בענן
 והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: **14** והיה בענני ענן על-הארץ ונראתה הקשת
 בענן: **15** וזכרתי את-בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל-נפש חיה בכל-בשר
 ולא-יהיה עוד המים למבול לשחת כל-בשר: **16** והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר
 ברית עולם בין אלהים ובין כל-נפש חיה בכל-בשר אשר על-הארץ: **17** ויאמר
 אלהים אל-נח זאת אות-בריתי אשר הקמתי ביני ובין כל-בשר אשר על-הארץ: **פ**
18 והיו בני-נח היצאים מן-התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: **19** שלשה
 אלה בני-נח ומאלה נפצה כל-הארץ: **20** ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: **21** וישת
 מן-היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: **22** וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד
 לשני-אחיו בחוץ: **23** ויקח שם ויפת את-השמלה וישימו על-שכם שניהם וילכו
 אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: **24** וייקח
 נח מיינו וידע את אשר-עשה-לו בנו הקטן: **25** ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה
 לאחיו: **26** ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: **27** ויפת אלהים ליפת
 וישכן באהלי-שם ויהי כנען עבד למו: **28** ויחזי-נח את-המבול שלש מאות שנה
 וחמשים שנה: **29** והיו כלי-מי-נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: **פ Gen 10**
 ואלה תולדת בני-נח שם חם ויפת ויגדרו להם בנים אחר המבול: **2** בני יפת גמר
 ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: **3** ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: **4** ובני יון
 אלישה ותרשיש כתיס ודרנים: **5** מאלה נפרדו איי הנזים בארצתם איש ללשנו

למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודרן: 8 וכוש ילד את-נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: 9 הוא-היה גבר-ציד לפני יהוה על-פן יאמר פנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארד ואכד וכלנה בארץ שנער: 11 מן-הארץ שהוא יצא אשור ויבן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-כלח: 12 ואת-רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את-לודים ואת-ענמים ואת-להבים ואת-נפתחים: 14 ואת-פחרסים ואת-כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת-כפתרים: 15 וכנען ילד את-צידן בכרו ואת-חת: 16 ואת-היבוסים ואת-האמרי ואת הגרנשני: 17 ואת-החוי ואת-הערקי ואת-הסיני: 18 ואת-הארודי ואת-הצמרי ואת-החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: 19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גרה עד-עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד-לשע: 20 אלה בני-חם למשפחתם לשנתם בארצתם בגויהם: 21 ולשם ילד גס-הוא אבי כל-בני-עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם עויז וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקמן: 26 ויקמן ילד את-אלמווד ואת-שלף ואת-חצרמות ואת-ירח: 27 ואת-הדורם ואת-אויזל ואת-דקלה: 28 ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא: 29 ואת-אופר ואת-חווילה ואת-יובב כל-אלה בני יקמן: 30 ויהי מושבם ממשא באכה סרה הר הקדם: 31 אלה בני-שם למשפחתם לשנתם בארצתם לגויהם: 32 אלה משפחת בני-נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול: 33 Gen 11 ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: 3 ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה-לנו שם פר-נפוץ על-פני כל-הארץ: 5 ויירד יהוה לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם: 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: 8 ויפיץ יהוה אתם משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר: 9 על-פן קרא שמה בבל כי-שם בלל יהוה שפת כל-הארץ ומשם הפיצם יהוה על-פני כל-הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן-מאת שנה ויולד את-ארפכשד שנתים אחר המבול: 11 ויחיי-שם אחרי הולידו את-ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: 12 ארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את-שלח: 13 ויחיי ארפכשד אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את-עבר: 15 ויחיי-שלח אחרי הולידו את-עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 16 ויחיי-עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את-פלג: 17 ויחיי-עבר אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 18 ויחיי-פלג שלשים שנה ויולד את-רעו: 19 ויחיי-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויחיי רעו שתיים ושלשים שנה ויולד את-שרוג: 21 ויחיי רעו אחרי הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 22 ויחיי שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור: 23 ויחיי שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות: 24 ויחיי נחור תשע ועשרים שנה ויולד

את־תרח: **25** ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: **ס 26** ויחית־תרח שבעים שנה ויולד את־אברם את־נחור ואת־הרן: **27** ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: **28** ומת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: **29** ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יספה: **30** ותהי שרי עקרה אין לה ולד: **31** ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת שרי פלחו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־הרן וישבו שם: **32** ויהיו ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה ומית תרח בחרן: **ס Gen 12** ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: **2** ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: **3** ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: **4** וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: **5** ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־פלדכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: **6** ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: **7** וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: **8** ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויש אהלה בית־אל מים והעי מקדם ויבן־שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: **9** ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה: **פ 10** והי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ: **11** והי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את: **12** והיה כיראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: **13** אמרינא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיית נפשי בגללך: **14** והי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־האשה כייפה הוא מאד: **15** ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה: **16** ולאברם היטיב בעבורה ויהילו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: **17** וינגע יהוה את־פרעה ננעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם: **18** ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: **19** למה אמרת אחתי הוא וקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: **20** ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו: **ס Gen 13** ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: **2** ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: **3** וילך למסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם **[אהלה]** **[אהלו]** בתחלה בין בית־אל ובין העי: **4** אל־מקום המזבח אשר־עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: **5** וגם־ללוט תהלך את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים: **6** ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: **7** ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ: **8** ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי־אנשים אחים אנחנו: **9** הלא כל־הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין ואשמאלה: **10** וישא־לוט את־עיניו וירא את־כל־כפר הירדן כי כלה משקה לפניו שחת יהוה את־סדם ואת־עמורה כגן־יהוה כארץ מצרים באכה צער: **11** ויבחר־לו לוט את כל־כפר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: **12** אברם ישב

בארץ־כנען ולוט ישב בערי הכפר ויאהל עד־סדם: **13** ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: **14** ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרדלוט מעמו שא נא עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: **15** כי את־כל־הארץ אשר־אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד־עולם: **16** ושמתו את־זרעך כעפר הארץ אשרו אסיוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה: **17** קום התהלך בארץ לארצה ולרחבה פי לך אתננה: **18** ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויב־רשם מזבח ליהוה: **Gen 14** **פ** ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוף מלך אלסר כדרלעמר מלך עלים ותדעל מלך גוים: **2** עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאבו מלך ארמה ושמאבר מלך **(צביים)** **(צבויים)** ומלך בלע היא־צער: **3** כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח: **4** שתיים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ושלוש־עשרה שנה מרדו: **5** ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת האימים בשנה קריתים: **6** ואת־החרי בהרם שער עד איל פארן אשר על־המדבר: **7** וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצון תמר: **8** ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך **(צביים)** **(צבויים)** ומלך בלע הוא־צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: **9** את כדרלעמר מלך עלים ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוף מלך אלסר ארבעה מלכים את־החמשה: **10** ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך־סדם ועמרה ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו: **11** ויִקחו את־כ־רכש סדם ועמרה ואת־כ־ל־אכלם וילכו: **12** ויִקחו את־לוט ואת־רכשו בן־אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: **13** ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשפל ואחי ענר והם בעלי ברית־אברם: **14** וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חיכו ילדיו ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד־דן: **15** ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויפס וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק: **16** וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנשים ואת־העם: **17** ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שבו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך: **18** ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: **19** ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: **20** וברוך אל עליון אשר־מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל: **21** ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך: **22** ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ: **23** אס־מחוט ועד שרוך־נעל ואס־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם: **24** בלעדיו רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשפל וממרא הם יִקחו חלקם: **Gen 15** **ס** אחרו הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: **2** ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי ואנכי הולך עירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר: **3** ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי: **4** והנה דברי־יהוה אליו לאמר לא ירשך זה כי־אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: **5** ויצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אס־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: **6** והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: **7** ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה: **8** ויאמר

אַדְנִי יְהוּה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשָׁנָה: 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַחְהָ לִּי עֲגֵלָה מִשְׁלֹשֶׁת וְעֵז מִשְׁלֹשֶׁת וְאֵיל מִשְׁלֹשׁ וְחֵר וְגֹזֶל: 10 וַיִּקְחֵהֶן וַיִּבְתֵּר אֹתָם כָּל־אֵלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם בַּחֲנוּךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּחֵרָו לְקִרְיָתָא רַעְהוּ וְאֹת־הַצֶּפֶר לֹא בָתָר: 11 וַיֵּרֶד הָעֵישׁ עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אֲבָרָם: 12 וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לְבוֹא וְתִרְדְּמָה נִפְלָה עַל־אֲבָרָם וְהָנָה אִימָה חֹשֶׁכָה גְדֹלָה נִפְלַת עֲלֵיהֶן: 13 וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם יָדַע תְּדַע כִּי־גִרְוּ יְהוּה זָרַעְךָ בְּאַרְצָא לֹא לְהֶם וְעַבְדוּם וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: 14 וְגַם אֹת־הַנְּהוּי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִכִּי וְאֹחֲרֵיהֶן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גְּדוֹל: 15 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבָתֶיךָ בְּשִׁלּוּם תִּקְבֵּר בְּשִׁיבָה טוֹבָה: 16 וְדוֹר רַבִּיעִי יֵשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֹנֵן הָאֲמָרִי עַד־הֵנָּה: 17 וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלְטָה הָיָה וְהָנָה תִּנּוֹר עֶשֶׂן וְלִפְיָד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזֹרִים הָאֵלֶּה: 18 בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוּה אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לִזְרַעְךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר מִצְרַיִם עַד־הַנְּהַר הַגְּדוֹל נְהַר־פָּרָת: 19 אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת הַקְּדֻמְנִי: 20 וְאֹת־חַחְתִּי וְאֹת־הַפְּרוּזִי וְאֹת־הַרְפָּאִים: 21 וְאֹת־הָאֲמָרִי וְאֹת־הַפְּנַעְנִי וְאֹת־הַגְּרִנְשִׁי וְאֹת־הַיְבוּסִי: 22 Gen 16 אֵשֶׁת אֲבָרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵוָה שִׁפְחָה מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הָגָר: 23 וַתֹּאמֶר שְׂרָי אֶל־אֲבָרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרְנִי יְהוּה מִלְּדַת בְּאִנָּא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַּי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שְׂרָי: 24 וַתִּקַּח שְׂרָי אֶשֶׁת־אֲבָרָם אֶת־הַגָּר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרֵי שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אֲבָרָם בְּאַרְצָא כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה: 25 וַיְבֵא אֶל־הַגָּר וַתְּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּח גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ: 26 וַתֹּאמֶר שְׂרָי אֶל־אֲבָרָם חֲמִסִּי עֲלֶיךָ אֲנִכִּי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקֶיךָ וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוּה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 27 וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־שְׂרָי הֵנָּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שְׂרָי וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ: 28 וַיִּמְצָאָהּ מִלְּאֵךְ יְהוּה עַל־עֵין תְּמִים בַּמִּדְבָּר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר: 29 וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחָת שְׂרָי אִי־מִזָּה בָּאת וְאֵנָּה תִּלְכִּי וְהָאֲמָר מִפְּנֵי שְׂרָי גְּבַרְתִּי אֲנִכִּי בְּרַחַת: 30 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאֵךְ יְהוּה שׁוּבִי אֶל־גְּבַרְתְּךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ: 31 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאֵךְ יְהוּה תִּרְבֶּה אַרְבַּע אֲרַבָּה אֹת־זָרַעְךָ וְלֹא יִסְפַּר מְרַב: 32 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאֵךְ יְהוּה הִנֵּה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְיָתָא שְׁמוֹ יִשְׁמַעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוּה אֶל־עֲנִידָךָ: 33 וְהוּא יְהוּה פָּרָא אֲדָם יָדוֹ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֲחָיו יִשְׁכֹּן: 34 וַתִּקְרָא שְׁמֵי־יְהוּה הַדְּבַר אֵלֶיהָ אֲתָה אֶל רְאִי כִּי אָמְרָה הִנֵּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרָי רְאִי: 35 עַל־כֵּן קָרָא לְבָאָר בָּאָר לְחֵי רְאִי הֵנָּה בֵּין־קֹדֶשׁ וּבֵין בְּרָד: 36 וַתֵּלֶד הָגָר לְאֲבָרָם בֶּן וַיִּקְרָא אֲבָרָם שְׁם־בְּנֵוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָהּ הָגָר יִשְׁמַעֵאל: 37 וְאֲבָרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלִדְתָהּ־הָגָר אֹת־יִשְׁמַעֵאל לְאֲבָרָם: 38 Gen 17 וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוּה אֶל־אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תְּמִים: 39 וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד: 40 וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־פְּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: 41 אֲנִי הֵנָּה בְּרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֵב הַקְּמוֹן גּוֹיִם: 42 וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבָרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבָרָהם כִּי אֲבִי־הַקְּמוֹן גּוֹיִם נִתְתִּיד: 43 וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְתִּיד לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: 44 וְחַקְמָתִי אֹת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהָיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְזָרַעְךָ אַחֲרֶיךָ: 45 וְנִתְתִּי לְךָ וּלְזָרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיד אֶת כָּל־אָרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהָיִיתִי לְהֶם לְאֱלֹהִים: 46 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהם וְאַתָּה אֹת־בְּרִיתִי תִשְׁמֵר אֲתָה וּזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם: 47 וְזֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זָרַעְךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: 48 וְנִמְלַחֵם אֶת בְּשַׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: 49 וּבֶן־שָׁמְנַת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם וְלִיד בֵּית וּמְקַנְת־כֶּסֶף מִכָּל בֶּן־זָכָר אֲשֶׁר לֹא מְזַרְעֶךָ הוּא: 50

המולד ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: **14**
וערלו זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי
הפר: **15** **ס** ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תחרא את שמה שרי כי שרה
שמה: **16** וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
ממנה יהיו: **17** ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: **18** ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יהיה
לפניך: **19** ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: **20** ולישמעאל שמעתיד הנה
ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו
לגוי גדול: **21** ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת: **22** ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: **23** ויבא אברהם
את ישמעאל בנו ואת כל ילדיו ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית
אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: **24**
ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: **25** וישמעאל בנו בן שלש
עשר שנה בהמלו את בשר ערלתו: **26** בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
בנו: **27** וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו: **Gen 18** **כ** וירא
אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל פהם היום: **2** וישא עיניו וירא
והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: **3**
ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: **4** יקחנא
מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: **5** ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר
תעברו פירעלכן עברתם על עבדכם ויאמרו פן תעשה כאשר דברת: **6** וימהר
אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי ענות: **7**
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו: **8**
ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאכלו: **9** ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: **10** ויאמר שוב אשוב
אליך פעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו: **11**
ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארץ פנשים: **12** ותצחק שרה
בקרבא לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: **13** ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: **14** הופלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך פעת חיה ולשרה בן: **15** ותכחש שרה והיא לא צחקה כי
יראה ויאמרו לא כי צחקת: **16** ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם
הלך עמם לשלחם: **17** ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: **18**
ואברהם היו יהוה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גווי הארץ: **19** כי ידעתי למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: **20** ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
פירבה וחטאתם פי כבדה מאד: **21** ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו
כלה ואסילא אדעה: **22** ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
יהוה: **23** ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עמרשע: **24** אולי יש חמשים
צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
בקרבא: **25** חללה לך מעשתו כדבר הזה להמית צדיק עמרשע והיה כצדיק

כְּרַשַׁע חֲלָלָה לְךָ הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: ²⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם-אֲמַצָּא
 בְּסֹדֶם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וּנְשַׂאתִי לְכָל-הַמְּקוֹם בַּעֲבוּרִם: ²⁷ וַיַּעַן אַבְרָהָם
 וַיֹּאמֶר הֲנִהְיֵא הוּאֵלְתִּי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֹפֵר: ²⁸ אוּלַי יִחְסְרוּן חֲמִשִּׁים
 הַצְדִּיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם-אֲמַצָּא שֵׁם
 אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה: ²⁹ וַיִּסֹּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמְצְאוּן שֵׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
 לֹא אַעֲשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים: ³⁰ וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יִחַר לֵאדֹנָי וְאֲדַבְּרָה אוּלַי יִמְצְאוּן
 שֵׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה אִם-אֲמַצָּא שֵׁם שְׁלֹשִׁים: ³¹ וַיֹּאמֶר הֲנִהְיֵא הוּאֵלְתִּי
 לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי אוּלַי יִמְצְאוּן שֵׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים: ³²
 וַיֹּאמֶר אֶל-נָא יִחַר לֵאדֹנָי וְאֲדַבְּרָה אֶךְ-הַפַּעַם אוּלַי יִמְצְאוּן שֵׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא
 אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרֵה: ³³ וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב
 לְמִקְמוֹ: **Gen 19** וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה בַּעֲרָב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סֹדֶם וַיִּרְאוּלוֹט
 וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפָּיִם אֲרֻצָּה: ¹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא-אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית
 עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרוּב
 נְלוּן: ² וַיַּפְצְרֵבֶם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצֹּת אָפֶה
 וַיֹּאכְלוּ: ³ טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנֹשִׁי הָעִיר אֲנֹשִׁי סֹדֶם נָסְבוּ עַל-הַבַּיִת מִנְעַר וְעַד-זֶקֶן
 כָּל-הָעָם מִקְצֵה: ⁴ וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
 הוֹצִיָאם אֵלֵינוּ וְנַדְעָה אֹתָם: ⁵ וַיֹּצֵא אֱלֹהִים לוֹט הַפְּתָחָה וְהַדְלִית סָגַר אַחֲרָיו: ⁶ וַיֹּאמֶר
 אֶל-נָא אֲחִי תַרְעֵה: ⁷ הֲנִהְיֵא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְנוּ אִישׁ אוֹצִיָא-הֵנָּה אֶתְהוֹן
 אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ
 בְּצַל קִרְתִּי: ⁸ וַיֹּאמְרוּ גַשְׁ-הֲלֹאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בְּאֵל-גִּזְרוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עִתָּה נָרַע לְךָ
 מֵהֶם וַיַּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלָת: ⁹ וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם
 וַיָּבִיאוּ אֶת-לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת-הַדְּלָת סָגְרוּ: ¹⁰ וְאֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת
 הֵכּוּ בַּסְּנֹרִים מִקֶּטָן וְעַד-גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפְּתָח: ¹¹ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לוֹט עַד
 מִי-לָךְ פֹּה חָתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעִיר הוֹצֵא מִן-הַמְּקוֹם: ¹² כִּי-מִשְׁחַתִּים
 אֲנַחְנוּ אֶת-הַמְּקוֹם הַזֶּה כִּי-גִדְלָה צַעֲקָתָם אֶת-פָּנָי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָה: ¹³
 וַיֹּצֵא לוֹט וַיְדַבְּרוּ אֶל-חֲתָנָיו לִקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן-הַמְּקוֹם הַזֶּה
 כִּי-מִשְׁחַתִּית יְהוָה אֶת-הָעִיר וַיְהִי כַּמִּצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: ¹⁴ וַיִּשְׁחַר עֲלֵהּ וַיֵּאֲצִו
 הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פְּנֹת-סָפָה בְּעוֹן
 הָעִיר: ¹⁵ וַיִּתְמַתְּמָהוּ וַיַּחֲזְקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וּבִיד-אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בַּחֲמִלַת יְהוָה
 עֲלָיו וַיִּצָּאֻהוּ וַיִּנְחֵהוּ מִחוּץ לָעִיר: ¹⁶ וַיְהִי כַּהוֹצֵאִים אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְט
 עַל-נַפְשְׁךָ אֶל-חַבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאֶל-תַּעֲמֹד בְּכָל-הַכְּפָר הַהֲרֵה הַמַּלְט פְּנֹת-סָפָה: ¹⁷
 וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים אֶל-נָא אֲדֹנָי: ¹⁸ הֲנִהְיֵא נָא מִצָּא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וְתִגְדַּל חֲסָדְךָ
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיוֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִט הַהֲרֵה פְּנֹת-דְּבָקְנִי
 הָרַעָה וּמֹתִי: ¹⁹ הֲנִהְיֵא נָא הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה לְנוֹס שְׂמָה וְהִיא מִצְעַר אִמְלָטָה נָא
 שְׂמָה הֲלֹא מִצְעַר הוּא וְתַחִי נַפְשִׁי: ²⁰ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נְשַׂאתִי פְּנִיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה
 לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ²¹ מֵהַר הַמַּלְט שְׂמָה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר
 עַד-בְּאֶךְ שְׂמָה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הָעִיר צוּעֵר: ²² הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא
 צַעֲרָה: ²³ וַיְהוֹה הַמַּטִּיר עַל-סֹדֶם וְעַל-עֲמֹרָה נִפְרִית וְאִשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם: ²⁴
 וַיַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל-הַכְּפָר וְאֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַ הָאָדָמָה: ²⁵
 וַתִּבַּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וְתַחִי נָצִיב מְלַח: ²⁶ וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בְּבִקְר אֶל-הַמְּקוֹם

אֲשֶׁר עָמַד שֵׁם אֶת־פָּנָי יְהוָה: **28** וַיִּשְׁקֹף עַל־פָּנָי סָדָם וְעַמּוּדָה וְעַל־כָּל־פָּנָי אֶרֶץ הַכְּפָר
 וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קוֹיֹטֶר הָאָרֶץ כְּקוֹיֹטֶר הַכְּבָשִׁין: **29** וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכְּפָר
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אֲבָרְתָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה בְּהַפְךָ אֶת־הָעָרִים
 אֲשֶׁר־יָשָׁב בְּהֵן לוֹט: **30** וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵי בָתָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לִשְׁבַת
 בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה הוּא וּשְׁתֵי בָתָיו: **31** וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה אָבִינוּ זָקֵן
 וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ לְבֹא עֲלֵינוּ כְּדָרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ: **32** לָכֵה נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יוֹן וְנִשְׁכַּבָּה
 עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע: **33** וַתִּשְׁקֹן אֶת־אָבִיהֶן יוֹן בְּלִילָה הוּא וַתֵּבֵא הַבְּכִירָה
 וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בִּשְׁכַּבָּה וּבִקְוָמָה: **34** וַיְהִי מִמּוֹחֶרֶת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
 אֶל־הַצְעִירָה הַיְשָׁכַבְתִּי אִמִּשׁ אֶת־אָבִי נִשְׁכַּמוּ יוֹן גַּם־הַלִּילָה וַיֵּבֵא שְׂכָבֵי עִמּוֹ וְנַחֲיָה
 מֵאָבִינוּ זָרַע: **35** וַתִּשְׁקֹן גַּם בְּלִילָה הִיא אֶת־אָבִיהֶן יוֹן וַתִּקַּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ
 וְלֹא־יָדַע בִּשְׁכַּבָּה וּבִקְוָמָה: **36** וַתַּהַרְוֵן שְׁתֵי בָנוֹת־לוֹט מֵאָבִיהֶן: **37** וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאֵב הוּא אֲבִי־מוֹאֵב עַד־הַיּוֹם: **38** וְהַצְעִירָה גַּם־הִיא יָלְדָה בֵּן וַתִּקְרָא
 שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם: **Gen 20** וַיִּסַּע מִשָּׁם אֲבָרְתָם אֶרְצָה הַנֶּגֶב
 וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיִּגַּר בְּגַרְר: **2** וַיֹּאמֶר אֲבָרְתָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא
 וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גַּרְר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה: **3** וַיֵּבֵא אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם
 הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהוּא בַעֲלַת בַּעַל: **4** וְאֲבִימֶלֶךְ לֹא
 קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַנְּוִי גַם־צִדִּיק תַּהַרְנֵנִי: **5** הֲלֹא הוּא אֲמַרְלִי אַחֲתִי הוּא
 וְהִיא־גַם־הוּא אִמְרָה אַחִי הוּא בְּתַם־לִבִּי וּבִנְקִיָן כִּפִּי עֲשִׂיתִי זֹאת: **6** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם גַּם אֲנִכִּי יָדַעְתִּי כִּי בְּתַם־לִבְכֶם עֲשִׂיתִי זֹאת וְאַחֲשֶׁךְ גַּם־אֲנִכִּי אוֹתְךָ
 מִחֲשׂוֹלִי עַל־כֵּן לֹא־נִתְחַדָּךְ לִנְגַע אֵלֶיהָ: **7** וְעַתָּה הֵשֶׁב אִשְׁתְּ־הָאִישׁ כִּי־נָבִיא הוּא
 וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ וְחַיָּה וְאִם־אֵינְךָ מְשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אִתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: **8** וַיִּשְׁכַּם
 אֲבִימֶלֶךְ בַּבֶּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ
 הָאָנָשִׁים מֵאֵד: **9** וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאֲבָרְתָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־עָשִׂיתָ לָנוּ וְמַה־חָטַאתִי לְךָ
 כִּי־הִבַּאתְ עָלַי וְעַל־מְזַלְכָּתִי חָטָאתָ גְדֹלָה מֵעַשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: **10**
 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אֲבָרְתָם מַה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: **11** וַיֹּאמֶר אֲבָרְתָם
 כִּי אִמְרַתִּי רַק אֵין־יָרָאתָ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְתַרְגִּמִּי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי: **12** וְגַם־אִמְנָה
 אַחֲתִי בַת־אָבִי הוּא אֵד לֹא בַת־אִמִּי וְתַהֲיִלִּי לְאִשָּׁה: **13** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּחֲנֹן אֹתִי
 אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 נָבֹא שְׁמָה אֲמַרְלִי אַחִי הוּא: **14** וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים וּשְׂפֹחַת וַיִּתֵּן
 לְאֲבָרְתָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ: **15** וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב
 בְּעִינֶיךָ שָׁב: **16** וְלִשְׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּסֶף לְאַחֲרֶךָ הִנֵּה הוּא־לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם
 לְכָל אֲשֶׁר אַתָּךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת: **17** וַיִּתְפַּלֵּל אֲבָרְתָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים
 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהוּתָיו וַיִּלְדוּ: **18** כִּי־עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רַחֵם לְבֵית
 אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתְּ אֲבָרְתָם: **Gen 21** וַיְהוּה פָּקֵד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר
 וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: **2** וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאֲבָרְתָם בֵּן לְזָקְנָיו לְמוֹעֵד
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: **3** וַיִּקְרָא אֲבָרְתָם אֶת־שֵׁם־בְּנֵו הַנוֹלָד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לוֹ שָׂרָה
 יִצְחָק: **4** וַיִּמַּל אֲבָרְתָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: **5**
 וְאֲבָרְתָם בֶּן־מֵאֵת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֵת יִצְחָק בְּנֵו: **6** וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחֵק עָשָׂה לִי
 אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק־לִי: **7** וַתֹּאמֶר מִי מֵלֵל לְאֲבָרְתָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה
 כִּי־יָלְדָתִי בֵּן לְזָקְנָיו: **8** וַיִּגְדַּל הַיָּלֵד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אֲבָרְתָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמַל

אַתְּ-יִצְחָק: 9 וְתָרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: 10 וְתָאמַר
 לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בְּיַהֲאֵמָה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי
 עַם-יִצְחָק: 11 וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֹו: 12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יָרֵעַ בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנֶּעַר וְעַל-אִמְתְּךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע
 בְּקֹלָהּ כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע: 13 וְגַם אֶת-בְּיַהֲאֵמָה לְגֹוֵי אֲשִׁימְנֹו כִּי זֶרַעְךָ הוּא:
 14 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקְחָלֶחֶם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שֵׁם עַל-שִׁכְמָהּ
 וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח וַתֵּחַע וַתֵּחַע בַּמַּדְבָּר בְּאֵר שָׁבַע: 15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן-הַחֲמַת וַתִּשְׁלַח
 אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: 16 וַתֵּלֶךְ וַתִּשָּׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחָק כַּמֶּטְחוּי קִשְׁתָּ כִּי
 אָמְרָה אֶל-אַרְאֵה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתִּשָּׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת-קֹלָהּ וַתִּבְדֹּ: 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת-קוֹל הַנֶּעַר וַיִּקְרָא מִלֶּאֶךְ אֱלֹהִים אֶל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מִה-לָּךְ הַגֵּר
 אֶל-תִּירְאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנֶּעַר בְּאֲשֶׁר הוּא-אֶשֶׁם: 18 קוּמִי שְׂאִי אֶת-הַנֶּעַר
 וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדְךָ בּוֹ כִּי-לְגֹוֵי גְדוֹל אֲשִׁימְנֹו: 19 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר
 מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֲמַת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת-הַנֶּעַר: 20 וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנֶּעַר וַיִּגְדֵּל
 וַיִּשָּׁב בַּמַּדְבָּר וַיְהִי רַבָּה קִשְׁתָּ: 21 וַיִּשָּׁב בַּמַּדְבָּר פֶּאֶרְן וַתִּקְחֵהּ לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאַרְיֵן
 מִצְרַיִם: 22 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שֶׁר־צָבָאוּ אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר
 אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה: 23 וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הִנֵּה אִסַּתְשָׁקְךָ
 לִי וּלְגִינִי וּלְנֹכְדִי כַּחֲסֹד אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ:
 24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבַּע: 25 וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ עַל-אֲדוּת בְּאֵר הַמַּיִם
 אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ: 26 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה
 וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְּלַתִּי הַיּוֹם: 27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר
 וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: 28 וַיִּצַּב אַבְרָהָם אֶת-שִׁבְעַת כְּבֹשֶׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן:
 29 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבֹשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעֹבוֹר תְּהִי־לִי לְעֵדָה כִּי חִפְרַתִּי אֶת-הַבְּאֵר
 הַזֹּאת: 31 עַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם: 32 וַיִּכְרְתוּ
 בְרִית בְּבֵאֵר שָׁבַע וַיִּקֶם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שֶׁר־צָבָאוּ וַיִּשְׁבוּ אֶל-אַרְיֵן פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע
 אֶשֶׁל בְּבֵאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא-שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם: 34 וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאַרְיֵן פְּלִשְׁתִּים
 יָמִים רַבִּים: 35 Gen 22 וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 2 וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר-אַהֲבָתָּ
 אֶתְּיִצְחָק וְלָךְ-לָךְ אֶל-אַרְיֵן הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר
 אֵלֶיךָ: 3 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת-חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק
 בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצִי עֵלָה וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו
 שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַנֶּעַר נֹלְכֵה עַד-רֵפָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח
 אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בִּידוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֲכֶלֶת וַיִּלְכוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיהִי הַשֶּׁה לְעֹלָה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יְרֵאֵה-לוֹ הַשֶּׁה
 לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
 אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 מִמַּעַל לְעֵצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֲכֶלֶת לִשְׂחַט אֶת-בְּנֹו: 11
 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶךְ וַיְהוֶה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 12 וַיֹּאמֶר

אלתשלח ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כיו עתה ידעתי כיו-רא אלהים
 אתה ולא חשכת את-בנך את-יחידך ממני: **13** וישא אברהם את-עיניו וירא
 והנה-איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-האיל ויעלהו לעלה
 תחת בנו: **14** ויקרא אברהם שם-המקום ההוא יהוה ויראה אשר יאמר היום בהר
 יהוה יראה: **15** ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: **16** ויאמר בי
 נשבעתי נאסי-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשכת את-בנך
 את-יחידך: **17** כי-ברך אברך והרבה ארבה את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר
 על-שפת הים וירש זרעך את שער איביו: **18** והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב
 אשר שמעת בקלוי: **19** וישב אברהם אל-נעריו ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע וישב
 אברהם בבאר שבע: **פ** **20** ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
 ילדה מלכה גסהוא בנים לנחור אחיך: **21** את-עויץ בכרו ואת-בזו אחיו ואת-קמואל
 אבי ארם: **22** ואת-כשד ואת-חזו ואת-פלדש ואת-ידלף ואת בתואל: **23** ובתואל ילד
 את-רבקה שמה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: **24** ופילנשו ושמה ראומה
 ותלד גסהוא את-טבח ואת-נחם ואת-תחש ואת-מעכה: **Gen 23** **ס** ויהיו חיי שרה מאה
 שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: **2** ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
 בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: **3** ויקם אברהם מעל פני מתו
 וידבר אל-בני-חת לאמר: **4** גרותו-שב אנכי עמכם תנו לי אחזת-קבר עמכם
 ואקברה מתי מלפני: **5** ויענו בני-חת את-אברהם לאמר לו: **6** שמענו אדני נשיא
 אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את-מתך איש ממנו את-קברו לא-יכלה
 מורך מקבר מתך: **7** ויקם אברהם וישתחו לעם-הארץ לבני-חת: **8** וידבר אתם לאמר
 איש את-נפשכם לקבר את-מתי מלפני שמעוני ופגעו-לי בעפרון בן-צחר: **9**
 ויתן-לי את-מערת המכפלה אשר-לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא ותננה לי
 בתוכם לאחזת-קבר: **10** ועפרון ישב בתוך בני-חת ויען עפרון תחתי את-אברהם
 באזני בני-חת לכל באי שער-עירו לאמר: **11** לא-אדני שמעני השדה נתתי לך
 והמערה אשר-בו לך נתתיה לעיני בני-עמי נתתיה לך קבר מתך: **12** וישתחו
 אברהם לפני עם הארץ: **13** וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר אך אם-אתה
 לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את-מתי שמה: **14** ויען עפרון
 את-אברהם לאמר לו: **15** אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל-כסף ביני ובינך
 מה-הוא ואת-מתך קבר: **16** וישמע אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרון
 את-הכסף אשר דבר באזני בני-חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: **17** ויקם
 שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר-בו וכל-העץ
 אשר בשדה אשר בכל-גבלו סביב: **18** לאברהם למקנה לעיני בני-חת בכל באי
 שער-עירו: **19** ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה אשתו אל-מערת שדה המכפלה
 על-פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: **20** ויקם השדה והמערה אשר-בו לאברהם
 לאחזת-קבר מאת בני-חת: **Gen 24** **ס** ויקרא אברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את-אברהם
 בכל: **2** ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא ידך תחת
 ירכי: **3** ואשביעך ביתו אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-תקח אשה לבני
 מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב: **4** כי אל-ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת
 אשה לבני ליצחק: **5** ויאמר אליו העבד אוילי לא-תאבה האשה ללכת אחרי
 אל-הארץ הזאת ההשב אשיב את-בנך אל-הארץ אשר-יצאת משם: **6** ויאמר אליו

אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: **7** יהוהו אלהי השמים אשר לקחני מבית
 אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ
 הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: **8** ואם לא תאבה האשה
 ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: **9** וישם העבד את ידו
 תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: **10** ויקח העבד עשרה גמלים
 מנמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור:
11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: **12**
 ויאמרו יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
 אברהם: **13** הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: **14**
 והיה הנער אשר אמר אליה הטינא כדרך ואשתה ואמרה שתה ונסגמליך אשקה
 אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע פי עשית חסד עם אדני: **15** ויהי הוא מרם
 כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי
 אברהם וכדה על שכמה: **16** והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד
 העינה ותמלא כדה ותעל: **17** וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעשמיים
 מכדך: **18** ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו: **19** ותכל להשקותו
 ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם יכלו לשתת: **20** ותמהר ותער כדה אל השקת
 ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: **21** והאיש משתאה לה מחריש
 לדעת ההצליח יהוה דרכו אמלא: **22** ויהי כאשר פלו הגמלים לשתות ויקח האיש
 נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: **23** ויאמר בתמי
 את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: **24** ותאמר אליו בית בתי בואל אנכי
 בן מלכה אשר ילדה לנחור: **25** ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום
 ללון: **26** ויקד האיש וישתחו ליהוה: **27** ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
 אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: **28**
 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: **29** ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
 אל האיש החוצה אל העין: **30** ויהיו פראת אתהנזם ואת הצמידים על ידיו אחתו
 וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
 עמד על הגמלים על העין: **31** ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי
 פניתי הבית ומקום לגמלים: **32** ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן
 ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: **33** **[ויישם]**
 לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: **34** ויאמר עבד
 אברהם אנכי: **35** ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתחילו צאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפחת וגמלים וחמרים: **36** ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
 ויתחילו את כל אשר לו: **37** וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
 אשר אנכי ישב בארצו: **38** אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה
 לבני: **39** ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: **40** ויאמר אלי יהוה
 אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרךך ולקחת אשה לבני
 ממשפחתי ומבית אבי: **41** אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך
 והיית נקי מאלתי: **42** ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם
 אם ישד נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: **43** הנה אנכי נצב על עין המים
 והיה העלמה היצאת לשאב ואמרת אליה השקיני נא מעשמיים מכדך: **44** ואמרה

אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני: **45**
 אני שרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה
 ותשאב ואמר אליה השקיני נא: **46** ותמהר ותורד פדה מעליה ותאמר שתה
 וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקחה: **47** ואשאל אתה ואמר בתמי את
 ותאמר בת בתואל בין נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים
 על ידיה: **48** ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר
 הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו: **49** ועתה אסישכם עשים חסד
 ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: **50** ויען
 לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: **51**
 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: **52** ויהי כאשר
 שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: **53** ויוצא העבד כלי כסף
 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: **54** ויאכלו וישתו הוא
 והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: **55** ויאמר אחיה ואמה
 תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: **56** ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה
 הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: **57** ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: **58**
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: **59** וישלחו
 את רבקה אחתם ואת מנתתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: **60** ויברכו את רבקה
 ויאמרו לה אחתנו את הוי אלפי רבבה ויירש זרעך את שער שניאיו: **61** ותקם
 רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה
 וילך: **62** ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: **63** ויצא יצחק
 לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה גמלים באים: **64** ותשא רבקה
 את עיניה וטרא את יצחק ותפל מעל הגמל: **65** ותאמר אל העבד מיהוה האיש הלזה
 תהלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותחכס: **66** ויספר
 העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: **67** ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח
 את רבקה ותהילו לאשה ויאבה וינחם יצחק אחרי אמו: **Gen 25 ב**
 ויקח אשה ושמה קטורה: **2** ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מדרן ואת מדרן
 ואת ישבק ואת שוה: **3** ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולשושים
 ולאמים: **4** ובני מדרן עיפה ועפר וחנף ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: **5**
 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: **6** ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם
 מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: **7** ואלה ימי שניחי
 אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: **8** ויגיע וימת אברהם בשיבה
 טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: **9** ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת
 המכפלה אל שדה עפרן בין צחר החתי אשר על פני ממרא: **10** תשרה אשר קנה
 אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: **11** ויהי אחרי מות אברהם
 ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: **12** ואלה תלדת
 ישמעאל בין אברהם אשר ילדה הנה המצרית שפחת שרה לאברהם: **13** ואלה
 שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
14 ומשמע ודומה ומשא: **15** חדר ותימא וטור נפיש וקדמה: **16** אלה הם בני
 ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: **17** ואלה שני
 חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגיע וימת ויאסף אל עמיו: **18**

וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים באכה אשורה על-פני כל אחיו נפל:
פ 19 ואלה תולדת יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: **20** ויהי יצחק
 בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן
 הארמי לו לאשה: **21** ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו
 יהוה ותמר רבקה אשתו: **22** ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם-כן למה זה אנכי
 ותלך לדרש את-יהוה: **23** ויאמר יהוה לה שני (ניים) [גוים] בבטנד ושני לאמים
 ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: **24** וימלאו ימיה ללדת והנה
 תומם בבטנה: **25** ויצא הראשון אדמוני כלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו: **26**
 ואחריו יצא אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן-ששים שנה
 בלדת אחם: **27** ויגדלו הנערים והיו עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם
 ישב אהלים: **28** ויאהב יצחק את-עשו כי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: **29** ויזר
 יעקב נזיד ויבא עשו מן-השדה והוא עיף: **30** ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא
 מן-האדם האדם הזה כי עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום: **31** ויאמר יעקב מכרה
 כיום את-בכרתך לי: **32** ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה: **33**
 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: **34** ויעקב נתן
 לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-הבכרה: **ס Gen 26** ויהי
 רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך
 מלך-פלשתים גרה: **2** וירא אליו יהוה ויאמר אל-תחד מצרימה שכן בארץ אשר
 אמר אליך: **3** גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כילך ולרעך אתן
 את-כל-הארצת האל והקמתי את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: **4** והרביתי
 את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצת האל והתפרכו בזרעך כל
 גווי הארץ: **5** עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורת: **6**
 וישב יצחק בגר: **7** וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא פי ירא לאמר
 אשתי פן-יהרגני אנשי המקום על-רבקה על-רבקה כי-טובת מראה היא: **8** ויהי פי ארכו-לו
 שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
 רבקה אשתו: **9** ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
 אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן-אמות עליה: **10** ויאמר אבימלך
 מה-זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם: **11** ויצו
 אבימלך את-כל-העם לאמר הננע באיש הזה ובאשתו מות יומת: **12** ויזרע יצחק
 בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: **13** ויגדל האיש וילך
 הלך וגדל עד כי-גדל מאד: **14** ויהיו-לו מקנה-צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
 אתו פלשתים: **15** וכל-הבארת אשר חפרו עבדו אביו בימי אברהם אביו סתמום
 פלשתים וימלאום עפר: **16** ויאמר אבימלך אל-יצחק לך מעמנו כי-עצמת-ממנו
 מאד: **17** וילך משם יצחק ויחן בנחל-גור וישב שם: **18** וישב יצחק ויחפרו
 את-בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחריו מות
 אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר-קרא להן אביו: **19** ויחפרו עבדי-יצחק בנחל
 וימצאו-שם באר מים חיים: **20** ויריבו רעי גרר עסרעי יצחק לאמר לנו המים
 ויקרא שם-הבאר עשק כי התעשקו עמו: **21** ויחפרו באר אחרת ויריבו גם-עליה
 ויקרא שמה שטנה: **22** ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
 רחבות ויאמר כיעתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: **23** ויעל משם באר שבע: **24**

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּלֵילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֲבִיךָ אֶל-תִּירָא כִּי-אֶתִּיךָ
 אֲנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהַרְבִּיתִי אֶת-זַרְעֲךָ בְּעִבּוֹר אֲבֹתֶיךָ עַבְדֵי: ²⁵ וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁשֶׁם אֹהֶלוֹ וַיִּכְרוּשֶׁם עַבְדֵי-יִצְחָק בָּאָר: ²⁶ וְאֲבִימֶלֶךְ הַלֶּךְ אֵלָיו מִגֹּרֶר
 וְאֶחָזַת מֵרַעְהוּ וּפִיכֹל שֶׁר-צִבְאוֹ: ²⁷ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מִדּוֹעַ בְּאֵתָם אֵלָי וְאֵתָם
 שְׂנֵאתָם אֶתִּי וְתִשְׁלַחֲנִי מֵאֵתְכֶם: ²⁸ וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רְאִינוּ כִּי-הִיָּה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר
 תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בִינוּתֵינוּ וּבִינוּתֵינוּ וּבִינֵינוּ וּבִינֵיךָ וּנְכַרְתָּה בְּרִית עִמָּךְ: ²⁹ אִם-תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה
 כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעֲנוּךָ וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רָק-טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֵתָה עֵתָה בְּרוּךְ
 יְהוָה: ³⁰ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ³¹ וַיִּשְׁכְּמוּ כַּבֶּקֶר וַיִּשְׁכְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו
 וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם: ³² וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ
 עַל-אֲדוֹת הַבָּאָר אֲשֶׁר חִפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מִיָּם: ³³ וַיִּקְרָא אֵתָה שְׁבַעַה עַל-כֵּן
 שֵׁם-הָעִיר בָּאָר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **o** ³⁴ וַיְהִי עָשׂוּ בֶן-אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה
 אֶת-יְהוּדִית בַּת-בְּאָרִי הַחֲתָן וְאֶת-בְּשֵׁמֶת בַּת-אֵילָן הַחֲתָן: ³⁵ וַתְּהִיֵּן מֵרַת רִוְחַ לְיִצְחָק
 וּלְרַבְקָה: **o** **Gen 27** וַיְהִי כִּי-זָקֵן יִצְחָק וַתַּחֲתִין עֵינָיו מֵרֵאת וַיִּקְרָא אֶת-עָשׂוֹ בֶּן-הַגֹּדֶל
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִנִּי: ¹ וַיֹּאמֶר הַנְּהִינָא זָקְנִיתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי: ²
 וְעַתָּה שְׂאֵנָא כְּלִיד תְּלִיד וְקִשְׁתְּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּרָה לִי **(צִידָה)** **וְצִיר:** ⁴ וַעֲשֵׂה-לִי
 מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבִּיאָה לִי וְאֶכְלָה בְּעִבּוֹר תְּבַרְכְּךָ נַפְשִׁי בְּטָרִם אָמוֹת: ⁵
 וּרְבֵקָה שָׁמְעַת בְּדַבַּר יִצְחָק אֶל-עָשׂוֹ בֶּן-וַיִּלֶךְ עָשׂוֹ הַשָּׂדֶה לְצוּר צִיד לְהִבְיֵא: ⁶
 וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל-יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמְעִיתִי אֶת-אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל-עָשׂוֹ אַחִיד
 לֵאמֹר: ⁷ הִבִּיאָה לִי צִיד וְעֲשֵׂה-לִי מִטְעָמִים וְאֶכְלָה וְאֲבָרְכְּכָה לְפָנָי יְהוָה לְפָנָי
 מוֹתִי: ⁸ וְעַתָּה בְּנִי שָׁמַע בְּקִלִּי לֵאשֶׁר אֲנִי מְצוּהָ אֶתְךָ: ⁹ לָדָנָא אֶל-הַצֹּאֵן וְקַח-לִי
 מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עֵזִים טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אֵתָם מִטְעָמִים לְאֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּ: ¹⁰ וְהִבֵּאת
 לְאֲבִיךָ וְאֶכֶל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכְךָ לְפָנָי מוֹתִי: ¹¹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רְבֵקָה אִמּוֹ הֵן
 עָשׂוֹ אָחִי אִישׁ שֹׁעַר וְאֲנֹכִי אִישׁ חֶלֶק: ¹² אִוְלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כַּמִּתְעַתֵּעַ
 וְהִבֵּאתִי עָלָי קִלְלָה וְלֹא בְרָכָה: ¹³ וְתֹאמְרוּ לוֹ אִמּוֹ עָלֵי קִלְלַתְךָ בְּנִי אֵךְ שָׁמַע בְּקִלִּי
 וְלָךְ קַח-לִי: ¹⁴ וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּ אָבִיו: ¹⁵
 וַתִּקַּח רְבֵקָה אֶת-בְּנֵי עָשׂוֹ בְּנֵה הַגֹּדֶל הַחֲמוּדֹת אֲשֶׁר אֵתָה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׂ אֶת-יַעֲקֹב
 בְּנֵה הַקָּטָן: ¹⁶ וְאֵת עֶרְת גְּדֵי עֵזִים הַלְבִּישָׁה עַל-יָדָיו וְעַל חֶלְקָת צִנְאוֹרָיו: ¹⁷ וַתִּתֵּן
 אֶת-הַמִּטְעָמִים וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה: ¹⁸ וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אֵתָה בְּנִי: ¹⁹ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו אֲנֹכִי עָשׂוֹ בְּכֶרֶךְ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוֹס-נָא שְׁבֵה וְאֶכְלָה מִצִּידִי בְּעִבּוֹר תְּבַרְכְּנִי נַפְשֶׁךָ: ²⁰ וַיֹּאמֶר יִצְחָק
 אֶל-בְּנָו מַה-זֶּה מַה-רַּת לְמַצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי: ²¹ וַיֹּאמֶר
 יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גִּשְׂה-נָא וְאִמְשֶׁךְ בְּנִי הֵאֵתָה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ אִם-לֹא: ²² וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב
 אֶל-יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדִים יָדָי עָשׂוֹ: ²³ וְלֹא הִפְיָרוּ
 כִּי-הָיוּ יָדָיו כִּידָי עָשׂוֹ אֲחִיו שְׁעֶרֶת וַיְבָרְכֵהוּ: ²⁴ וַיֹּאמֶר אֵתָה זֶה בְּנִי עָשׂוֹ וַיֹּאמֶר
 אָנֹכִי: ²⁵ וַיֹּאמֶר הַגִּשָּׂה לִי וְאֶכְלָה מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבַרְכְּךָ נַפְשִׁי וַיִּגַּשְׁלוּ וַיֹּאכְלוּ וַיָּבֵא
 לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּ: ²⁶ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גִּשְׂה-נָא וּשְׁקָה-לִי בְּנִי: ²⁷ וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקָלוּ
 וַיִּרַח אֶת-רִיחַ בְּנָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵאָה בְּנִי כִּי-רִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יְהוָה: ²⁸
 וַיִּתֵּן-לָךְ הָאֱלֹהִים מִשַׁל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֵב דָּגָן וְתִירֹשׁ: ²⁹ יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים
(וַיִּשְׁתַּחֲוּ) **(וַיִּשְׁתַּחֲוּ)** לָךְ לְאֱמִים הֵוָה גִּבּוֹר לְאֲחִיד וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנִי אִמָּךְ אֲרִיד
 אֲרוֹר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ: ³⁰ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לְבָרֶךְ אֶת-יַעֲקֹב וַיְהִי אֵךְ יָצָא

ויצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ³¹ ויעש גם-הוא מטעמים
 ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ³²
 ויאמר לו יצחק אביו מיראתה ויאמר אני בנגד ככרך עשוי: ³³ ויחרד יצחק חרדה
 גדלה עד-מאד ויאמר מי-אפוא הוא הצד-ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא
 ואברכהו גם-ברוך יהיה: ³⁴ כשמע עשו את-דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה
 עד-מאד ויאמר לאביו ברכני גם-אני אבי: ³⁵ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
 ברכתך: ³⁶ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את-בכרתי לקח והנה
 עתה לקח ברכתי ויאמר הלא-אצלת לי ברכה: ³⁷ ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
 שמתיו לך ואת-כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה
 אעשה בני: ³⁸ ויאמר עשו אל-אביו הברכה אחת הוא-לך אבי ברכני גם-אני אבי
 וישא עשו קלו ויבך: ³⁹ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
 מושבך ומטל השמים מעל: ⁴⁰ ועל-חרבך תחיה ואת-אחיך תעבד והיה כאשר תריד
 ופרקת עלו מעל צוארך: ⁴¹ וישטם עשו את-יעקב על-הברכה אשר ברכו אביו
 ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את-יעקב אחי: ⁴² ויגד לרבקה
 את-דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
 אחיך מתנחם לך להרגך: ⁴³ ועתה בני שמע בקלי וקום ברחלך אל-לבן אחי
 חרנה: ⁴⁴ וישבת עמו ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: ⁴⁵ עד-שוב אף-אחיך
 ממה ושכח את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתך משם למה אשכל גם-שניכם יום
 אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אל-יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אמ-לקח יעקב אשה
 מבנות-חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: **Gen 28** ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך
 אתו ויצוהו ויאמר לו לא-תקח אשה מבנות פנען: ² קום לך פדנה ארם ביתה
 בתואל אבי אמך וקח-לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ³ ואל שדי יברך אתך
 ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ⁴ ויתן לך את-ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
 לרשתך את-ארץ מגריך אשר-נתן אלהים לאברהם: ⁵ וישלח יצחק את-יעקב וילך
 פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשוי: ⁶ וירא עשו
 כי-ברך יצחק את-יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת-לו משם אשה בברכו אתו
 ויצו עליו לאמר לא-תקח אשה מבנות פנען: ⁷ וישמע יעקב אל-אביו ואל-אמו
 וילך פדנה ארם: ⁸ וירא עשו כי רעות בנות פנען בעיני יצחק אביו: ⁹ וילך עשו
 אל-ישמעאל ויקח את-מחלתו בתי-ישמעאל בן-אברהם אחות נכיות על-נשיו לו
 לאשה: **ס** ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם כפי-בא
 השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה
 סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ¹³
 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
 אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: ¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה
 וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת האדמה וזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמך
 ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
 אם-עשיתי את אשר-דברתי לך: ¹⁶ וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום
 הזה ואנכי לא ידעתי: ¹⁷ וירא ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה כי אם-בית
 אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשתיו
 וישם אתה מצבה ויצק שמן על-ראשה: ¹⁹ ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל

ואולם לזו שמהעיר לראשנה: **20** וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: **21** ושבת
 בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: **22** והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
 יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: **Gen 29** וישא יעקב ונלוו וילך
 ארצה בני קדם: **3** וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה
 כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: **4** ונאספו שמה
 כל העדרים ונלוו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן
 על פי הבאר למקמה: **5** ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: **6**
 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ודענו: **7** ויאמר להם השלום לו
 ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עמה הצאן: **8** ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
 כל העדרים ונלוו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: **9** עודנו מדבר עמם
 ורחל באה עמה הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: **10** ויהי כאשר ראה יעקב
 את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל
 פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: **11** וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: **12**
 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: **13** ויהי
 כשמע לבן את שמעו יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבקו וינשקו ויביאהו
 אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: **14** ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי
 אתה וישב עמו חדש ימים: **15** ויאמר לבן ליעקב הכיר אחי אתה ועבדתני חנם
 הגידה לי מה משכרתך: **16** וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: **17**
 ועיני לאה רפות ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה: **18** ויאהב יעקב את רחל
 ויאמר אעבודך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: **19** ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
 מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: **20** ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו
 כימים אחדים באהבתו אתה: **21** ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי
 ואבוא אליה: **22** ויאסף לבן את כל אנשי המקום ועש משתה: **23** ויהי בערב וישח
 את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: **24** ויתן לבן לה את זולפה שפחתו
 ללאה בתו שפחה: **25** ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
 הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיחני: **26** ויאמר לבן לאיעשה כן במקומנו לתת
 הצעירה לפני הבכירה: **27** מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
 תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: **28** ועש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו
 את רחל בתו לו לאשה: **29** ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: **30**
 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: **31**
 וירא והנה כישנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: **32** ותהר לאה ותלד בן
 ותקרא שמו ראובן כי אמרה כיראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי: **33** ותהר
 עוד ותלד בן ותאמר כישמע יהוה כישנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
 שמעון: **34** ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כירלתי לו
 שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: **35** ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה
 את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: **Gen 30** ותרא רחל כי לא ילדה
 ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: **2**
 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: **3** ותאמר

הנה אִמְתִּי בִלְהָה בֵּא אֵלֶיהָ וְתִלְדַּד עַל-בְּרַכְיָי וְאִבְנָה גַם-אֲנֹכִי מִמֶּנָּה: ⁴ וְתַחֲלֹל
 אֶת-בִּלְהָה שְׂפַחְתָּהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: ⁵ וְתַהַר בִּלְהָה וְתִלְדַּד לַיעֲקֹב בֶּן: ⁶
 וְתֹאמֶר רַחֵל דְּנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקִלִּי וַיַּחֲלֵלֵי בֶן עַל-כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן: ⁷ וְתַהַר
 עוֹד וְתִלְדַּד בִּלְהָה שְׂפַחְתָּהּ רַחֵל בֶּן שְׁנֵי לַיעֲקֹב: ⁸ וְתֹאמֶר רַחֵל נִפְתְּלוּ אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי
 עִם-אֲחָתִי גַם-יִכְלְתִי וְתִקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי: ⁹ וְתֹרָא לֵאמֹר כִּי עָמְדָה מִלְּדַת וְתִקַּח
 אֶת-זֶלְפָּה שְׂפַחְתָּהּ וְתַתֵּן אֹתָהּ לַיעֲקֹב לְאִשָּׁה: ¹⁰ וְתִלְדַּד זֶלְפָּה שְׂפַחְתָּהּ לֵאמֹר לַיעֲקֹב בֶּן:
11 וְתֹאמֶר לֵאמֹר **[בְּנֵד]** **[בְּאָ]** **[גַּד]** וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נָד: ¹² וְתִלְדַּד זֶלְפָּה שְׂפַחְתָּהּ לֵאמֹר בֶּן
 שְׁנֵי לַיעֲקֹב: ¹³ וְתֹאמֶר לֵאמֹר בְּאִשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרֹנִי בְּנוֹת וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר: ¹⁴ וַיִּלְדַּד
 רְאוּבֵן בִּימֵי קִצְיֵר-חַטִּים וַיִּמְצָא הַדּוּדָאִים בְּשָׂדֵה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל-לֵאָה אִמּוֹ וְתֹאמֶר
 רַחֵל אֶל-לֵאָה תִּנְיֹנָא לִי מִדּוּדָאֵי בְּנָד: ¹⁵ וְתֹאמֶר לֵה תִמְעַשׂ קַחְתִּךְ אֶת-אִישִׁי
 וְלָקַחְתָּ גַם אֶת-הַדּוּדָאֵי בְּנֵי וְתֹאמֶר רַחֵל לִכֹּן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת הַדּוּדָאֵי בְּנָד: ¹⁶
 וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן-הַשָּׂדֶה בַּעֲרָב וַתֵּצֵא לֵאמֹר לִקְרָאתוֹ וְתֹאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכַר
 שְׂכַרְתִּיךְ בְּדוּדָאֵי בְּנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה: ¹⁷ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל-לֵאָה וְתַהַר
 וְתִלְדַּד לַיעֲקֹב בֶּן חַמִּישִׁי: ¹⁸ וְתֹאמֶר לֵאמֹר נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר-נָתַתִּי שְׂפַחְתִּי לְאִישִׁי
 וְתִקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁשַׁכֵּר: ¹⁹ וְתַהַר עוֹד לֵאמֹר וְתִלְדַּד בֶּן-שְׁשִׁי לַיעֲקֹב: ²⁰ וְתֹאמֶר לֵאמֹר
 זָבְדְּנִי אֱלֹהִים אֲתִי זָבֵד טוֹב הַפְּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי-יִלְדֵתִי לוֹ שְׂשֵׁה בְּנִים וְתִקְרָא
 אֶת-שְׁמוֹ זְבִלוֹן: ²¹ וְאַחַר יִלְדָה בַת וְתִקְרָא אֶת-שְׁמָהּ דִּינָה: ²² וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-רַחֵל
 וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ: ²³ וְתַהַר וְתִלְדַּד בֶּן וְתֹאמֶר אֶסֶף אֱלֹהִים
 אֶת-חַרְפְּתִי: ²⁴ וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יְהוּה לִי בֶן אַחֵר: ²⁵ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 יִלְדָה רַחֵל אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לֶבֶן שְׁלַחְנִי וְאִלְכָה אֶל-מְקוֹמִי וְלֵאמֹר: ²⁶
 תְּנֵה אֶת-נַשְׁוִי וְאֶת-יְלָדָי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתְּךָ בְּהֵן וְאִלְכָה כִּי אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת-עֲבַדְתִּי
 אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ: ²⁷ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֶבֶן אִם-נָא מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרַכְנִי יְהוּה
 בְּגִלְגָּלַד: ²⁸ וַיֹּאמֶר נִקְבֵה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֲתַנָּה: ²⁹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲתָה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר
 עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר-הָיָה מִקְנֶךָ אִתִּי: ³⁰ כִּי מַעֲט אֲשֶׁר-הָיָה לְךָ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לְרֵב
 וַיְבָרַךְ יְהוּה אֶתְךָ לְרַגְלֵי וְעַתָּה מָתִי אַעֲשֶׂה גַם-אֲנֹכִי לְבֵיתִי: ³¹ וַיֹּאמֶר מַה אֲתוֹן-לְךָ
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא-תַחֲלֹלֵ לִי מֵאוֹמָה אִם-תַּעֲשֶׂה-לִּי הַדְּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צְאֻנְךָ
 אֲשֶׁמֶר: ³² אַעֲבֹר בְּכָל-צְאֻנְךָ הַיּוֹם הַזֶּה מִסֵּר מִשָּׁם כָּל-שֵׂהוּ נִקְדָּ וְשִׁלּוֹא וְכָל-שֵׂה-חֹמֶם
 בְּכַשְׂבִּים וְשִׁלּוֹא וְנִקְדָּ בַעֲזִים וְהָיָה שְׂכָרִי: ³³ וְעַתָּה-בֵּי צְדָקְתִּי בְּיוֹם מָחָר פְּרִי-תְבוּאָה
 עַל-שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ כָּל אֲשֶׁר-אֵינְנִי נִקְדָּ וְשִׁלּוֹא בַעֲזִים וְחֹמֶם בְּכַשְׂבִּים גָּנוּב הוּא אִתִּי: ³⁴
 וַיֹּאמֶר לֶבֶן הֵן לוֹ יְהִי כַּדְּבָרְךָ: ³⁵ וַיִּסֵּר בְּיוֹם הַהוּא אֶת-הַתִּישִׁים הַעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים
 וְאֵת כָּל-הָעֲזִים הַנִּקְדוֹת וְהַטְּלָאֹת כָּל אֲשֶׁר-לֶבֶן בּוֹ וְכָל-חֹמֶם בְּכַשְׂבִּים וַיַּתֵּן בְּיַד-בְּנָיו:
36 וַיִּשֶׂם הַרְדָּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת-צְאֻן לֶבֶן הַנּוֹתֵרֶת: ³⁷
 וַיִּקְחֵלוּ יַעֲקֹב מִקַּל לְבָנָהּ לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן וַיַּפְצֵל בְּהֵן פְּצִלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלֶּבֶן
 אֲשֶׁר עַל-הַמְּקָלוֹת: ³⁸ וַיִּצַּג אֶת-הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֵהָטִים בְּשִׂקְתוֹת הַיּוֹם אֲשֶׁר
 תָּבֵאן הַצְּאֻן לְשָׂחוֹת לְנֹכַח הַצְּאֻן וַיַּחֲמֵנָה בְּבֹאן לְשָׂחוֹת: ³⁹ וַיַּחֲמוּ הַצְּאֻן אֶל-הַמְּקָלוֹת
 וְתִלְדֵן הַצְּאֻן עֲקָדִים נִקְדִים וְטְלָאִים: ⁴⁰ וְהַכַּשְׂבִּים הַפְּרִיר יַעֲקֹב וַיַּתֵּן פְּנֵי הַצְּאֻן
 אֶל-עֵקֶד וְכָל-חֹמֶם בְּצְאֻן לֶבֶן וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁחַם עַל-צְאֻן לֶבֶן: ⁴¹ וְהָיָה
 בְּכָל-יְחֹם הַצְּאֻן הַמְּקָשְׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת-הַמְּקָלוֹת לְעֵינֵי הַצְּאֻן בְּרֵהָטִים לְיַחֲמֵנָה
 מִמְּקָלוֹת: ⁴² וּבַהֲעֵטִיף הַצְּאֻן לֹא יִשִּׂים וְהָיָה הָעֵטִיפִים לְלֶבֶן וְהַקְּשָׁרִים לַיעֲקֹב: ⁴³
 וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי-לוֹ צְאֻן רַבּוֹת וּשְׂפָחוֹת וְעֲבָדִים וּגְמִלִים וְחֹמְרִים: **Gen 31**

וישמע את דברי בני לֵבָן לֵאמֹר לֵקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאֲבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאֲבִינוּ
 עֲשֵׂה אֶת כָּל־הַכְּבֹד הַזֶּה: ² וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פָּנָיו לְבֵן וְהָנָה אֵינָנו עִמּוֹ כַּתְּמוּל שְׁלוֹשׁ:
³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֵהִיה עִמָּךְ: ⁴ וַיִּשְׁלַח
 יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדֵה אֶל־צֹאנֵי: ⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאִיה אֲנִכִי אֶת־פָּנָיו אֲבִיכֵן
 כִּי־אֵינָנו אֵלָי כַּתְּמוּל שְׁלֹשׁ וְאֵלֹהֵי אָבִי הֵיךְ עִמָּדִי: ⁶ וְאַתְּנָה יִדְעָתָן כִּי בְּכָל־כַּחֲוֵי
 עֲבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֵן: ⁷ וְאֲבִיכֵן הִתַּל בִּי וְהִחְלַף אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֵׂרֶת מָנִים וְלֹא־נָתַנּוּ
 אֱלֹהִים לְהַרְעֵ עִמָּדִי: ⁸ אִם־כֵּה יֹאמֶר נִקְדִים יְהוָה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן נִקְדִים
 וְאִם־כֵּה יֹאמֶר עֲקָדִים יְהוָה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקָדִים: ⁹ וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה
 אֲבִיכֵם וַיִּתְּנֵה לָי: ¹⁰ וַיְהִי בַעַת יַחַם הַצֹּאן וְאִשָּׁא עֵינַי וָאֵרָא בַּחֲלוּם וְהָנָה הַעֲתָדִים
 הָעֵלִיִם עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִים וּבְרָדִים: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלָי מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים בַּחֲלוּם
 יַעֲקֹב וָאֵמַר הַנְּנִי: ¹² וַיֹּאמֶר שְׂאֵנָא עֵינֶיךָ וּרְאִיה כָּל־הַעֲתָדִים הָעֵלִיִם עַל־הַצֹּאן
 עֲקָדִים נִקְדִים וּבְרָדִים כִּי רְאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְבֵן עֲשֵׂה לָךְ: ¹³ אֲנִכִי הָאֵל בֵּית־אֵל
 אֲשֶׁר מִשְׁחַת שָׁם מִצְבָּה אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שָׁם נִדַר עָתָה קוּם צֵא מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב
 אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ: ¹⁴ וַתֵּשֶׁן רַחֵל וְלֵאָה וְהִאֲמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֶלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית
 אֲבִינוּ: ¹⁵ הֲלוֹא נִכְרִיזֹת נַחֲשִׁבְנוּ לוֹ כִּי מִכְרַנּוּ וַיֹּאכַל גַּם־אֹכֹל אֶת־כִּסְפֵּנוּ: ¹⁶ כִּי
 כָּל־הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעָתָה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
 אֵלֶיךָ עֲשֵׂה: ¹⁷ וַיִּקָּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלִים: ¹⁸ וַיִּהְיֶה
 אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רִכַּשׁ מִקְנֵה קַיְנָנו אֲשֶׁר רִכַּשׁ בַּפָּדָן אַרְס לְבֹא
 אֶל־יִצְחָק אֲבִיו אֶרְצָה כְּנַעַן: ¹⁹ וּלְבֵן הַלֵּךְ לָגֹז אֶת־צֹאנֹו וַתִּגְנֹב רַחֵל אֶת־הַתְּרָפִים
 אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ: ²⁰ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לְבֵן הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא: ²¹
 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקָּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנְּהַר וַיִּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד: ²² וַיִּגַּד
 לְלֵבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: ²³ וַיִּקַּח אֶת־אָחִיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דְּרֹךְ שִׁבְעַת
 יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד: ²⁴ וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל־לְבָן הָאֲרָמִי בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁמַר לָךְ פְּנֵי־דַבְּרַ עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: ²⁵ וַיִּשָּׂג לְבֵן אֶת־יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹב תָּקַע אֶת־אֲהֵלוֹ בְּהַר וּלְבֵן תָּקַע אֶת־אָחִיו בְּהַר הַגִּלְעָד: ²⁶ וַיֹּאמֶר לְבֵן לִיעֲקֹב
 מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׁבוּת חַרְבִי: ²⁷ לְמַה נִּחַבְתָּ לְבַרְיָךְ
 וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלַּחְךָ בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂרִים בְּתַף וּבִכְבוֹד: ²⁸ וְלֹא נִשְׁתַּנִּי
 לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבֹנֹתַי עָתָה הִסְפַּלְתָּ עִשׂוֹ: ²⁹ יִשְׁלַל יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֵלֹהֵי
 אֲבִיכֶם אֲמַשׁוּ אֶמַר אֵלָי לֵאמֹר הַשְׁמַר לָךְ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: ³⁰ וְעָתָה
 הֲלָךְ הִלַּכְתָּ כִּי־נִכְסַף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אֲבִיךָ לְמַה גִּנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי: ³¹ וַיַּעַן יַעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר לְלֵבָן כִּי יֵרְאתִי כִּי אֲמַרְתִּי פְּנֵי־תַגְלוֹ אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מִעַמִּי: ³² עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֶת־אֲהֵרֹךְ לֹא יִחִיה נִגַּד אֲחִינוּ הַפְּרִי־לָךְ מִה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יִדַע יַעֲקֹב כִּי רַחֵל
 גִּנַּבְתָּם: ³³ וַיָּבֵא לְבֵן בְּאֵהֶל יַעֲקֹב וּבְאֵהֶל לֵאָה וּבְאֵהֶל שְׁתֵּי הָאִמָּהֹת וְלֹא מִצָּא
 וַיִּצָּא מֵאֵהֶל לֵאָה וַיָּבֵא בְּאֵהֶל רַחֵל: ³⁴ וּרְחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וְתִשְׁמֵם בְּכַר
 הַגְּמָל וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמְשֹׁשׁ לְבֵן אֶת־כָּל־הָאֵהֶל וְלֹא מִצָּא: ³⁵ וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיהָ
 אֲלֵי־חַר בְּעֵינַי אֲדִנִּי כִּי לֹא אוֹכַל לְקוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי־דָרְךָ נָשִׁים לִי וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מִצָּא
 אֶת־הַתְּרָפִים: ³⁶ וַיַּחַר לִיעֲקֹב וַיִּרְבַּ בְּלֵבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֵבָן מַה־פָּשְׁעִי מַה
 חָטָאתִי כִּי דִלַקְתָּ אַחֲרַי: ³⁷ כִּי־מִשְׁשַׁת אֶת־כָּל־כְּלֵי מַה־מִּצָּאתָ מִכָּל כְּלֵי־בִיתֶיךָ שִׁים
 כִּה נִגַּד אָחִי וְאָחִיךָ וַיִּזְכֹּחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: ³⁸ זֶה עֲשִׂרִים שָׁנָה אֲנִכִי עִמָּךְ רַחֲלִיךָ וְעִזִּיךָ
 לֹא שָׁפְלוּ וְאֵילֵי צֹאנֶיךָ לֹא אֶכְלַתִּי: ³⁹ מִרְפָּה לֹא־הִבְאֵתִי אֵלֶיךָ אֲנִכִי אַחֲטָנָה מִיָּדִי

תבקשנה וגנבתי יום וגנבתי לילה: **40** הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנותי מעיני: **41** זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע-עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את-משפירתי עשרת מנים: **42** לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את-עניי ואת-יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: **43** ויען לכן ויאמר אל-יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה ראה ליהוא ולבנותי מה-אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: **44** ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: **45** ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: **46** ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו-גל ויאכלו שם על-הגל: **47** ויקרא-לו לכן יגר שהדוחא ויעקב קרא לו גלעד: **48** ויאמר לכן הגל הזה עד ביני ובינך היום על-כן קרא-שמו גלעד: **49** והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: **50** אם-תענה את-בנותי ואם-תקח נשים על-בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: **51** ויאמר לכן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: **52** עד הגל הזה ועדה המצבה אם-אני לא-אעבר אליך את-הגל הזה ואם-אתה לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת לרעה: **53** אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: **54** ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: **Gen 32** וישכם לכן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לכן למקומו: **2** ויעקב הלך לדרפו ויפגעו-בו מלאכי אלהים: **3** ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום שהוא מחנים: **פ 4** וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: **5** ויצו אתם לאמר כה תאמרו לראדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן גרתי ואחר עד-עתה: **6** ויהי-לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתיך בעיניך: **7** וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-אחידך אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו: **8** ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ אתהעם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים לשני מחנות: **9** ויאמר אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: **10** ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהיה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: **11** קמנתי מפל החדים ומפל האמת אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: **12** הצילני נא מיד אחי מיד עשו פירא אנכי אתו פריבוא והפני אם על-בנים: **13** ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את-זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב: **14** ויגן שם בלילה ההוא ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשו אחיו: **15** עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: **16** גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: **17** ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: **18** ויצו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: **19** ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלחה לאדני לעשו והנה גם-הוא אחרינו: **20** ויצו גם את-השני גם את-השלישי גם את-פל-ההלכים אחרי העדרים לאמר פדבר הזה תדברון אל-עשו במצאכם אתו: **21** ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי-אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני: **22** ותעבר המנחה

על־פניו והוא לן בלילה־ההוא במחנה: **23** ויקסו בלילה הוא ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: **24** ויקחם ויעברם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו: **25** ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: **26** וירא כי לא יכל לו ויגע בכפי־רכו ותקע כפי־ירד יעקב בהאבקו עמו: **27** ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני: **28** ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב: **29** ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי־שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל: **30** וישאל יעקב ויאמר הנידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: **31** ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: **32** ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פניאל והוא צלע על־ירכו: **33** על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע בכפי־ירד יעקב בגיד הנשה: **Gen 33** וישא יעקב עינו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי השפחות: **2** וישם את־השפחות ואת־ילדיהן ראשנה ואת־לאה וילדיה אחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרנים: **3** והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד־גשתו עד־אחיו: **4** וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על־צוארו וישקו ויבכו: **5** וישא את־עיניו וירא את־הנשים ואת־הילדים ויאמר מי־אלה לך ויאמר הילדים אשר־חנן אלהים את־עבדך: **6** ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: **7** ותגש גם־לאה וילדיה וישתחו ויבכו ויגש יוסף ורחל וישתחו: **8** ויאמר מי לך כל־המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא־חן בעיני אדני: **9** ויאמר עשו יש־לי רב אחי יהי לך אשר־לך: **10** ויאמר יעקב אל־נא אם־נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על־כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: **11** קח־נא את־ברכתי אשר הבאת לך כי־חנני אלהים וכי יש־לי כל ויפצרו־בו ויקח: **12** ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: **13** ויאמר אליו אדני ידע כי־הילדים רפים ותצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל־הצאן: **14** ועבר־נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאפי לרגל המלאכה אשר־לפני ולרגל הילדים עד אשר־אבא אל־אדני שעירה: **15** ויאמר עשו אציגה־נא עמך מזה־עם אשר אתו ויאמר למה זה אמצא־חן בעיני אדני: **16** וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה: **17** ויעקב נסע סתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה ספת על־כן קרא שם־המקום ספות: **18** ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני העיר: **19** ויקן את־חלקת השדה אשר נטה־שם אהלו מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה: **20** ויצב־שם מזבח ויקרא־לו אל אלהי ישראל: **Gen 34** ויצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: **2** וירא אתה שכם בן־חמור החני נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: **3** ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנער וידבר על־לב הנער: **4** ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת לאשה: **5** ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו ובניו היו את־מקנהו בשדה והחרש יעקב עד־באם: **6** ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו: **7** ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי־נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה: **8** וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם חנו נא אתה לו לאשה: **9** והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנותינו תקחו לכם: **10** ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחוזו בה: **11** ויאמר שכם אל־אביה

ואל־אחיה אמצאתן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: **12** הרבו עלי מאד מזהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנולו את־הנער לאשה: **13** ויענו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: **14** ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחותנו לאיש אשר־לו ערלה כי־חרפה הוא לנו: **15** אך־בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל־זכר: **16** ונתנו את־בנותינו לכם ואת־בנותיכם נקח־לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: **17** ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בנותנו והלכנו: **18** וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור: **19** ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בכת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: **20** ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר: **21** האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת־ידיים לפניהם את־בנתם נקח־לנו לנשים ואת־בנותינו נתן להם: **22** אך־בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר הם נמולים: **23** מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: **24** וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל־יצאי שער עירו וימלו כל־זכר כל־יצאי שער עירו: **25** ויהי ביום השלישי בהיותם פֹּאֲבִים ויקחו שני־בני־יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בשח ויהרגו כל־זכר: **26** ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־דינה מבית שכם ויצאו: **27** בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: **28** את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמריהם ואת־אשר־בעיר ואת־אשר בשדה לקחו: **29** ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו ואת כל־אשר בבית: **30** ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בפנעני ובפדוני ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: **31** ויאמרו הכוזנה יעשה את־אחותנו: **Gen 35** ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב־שם ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך בבֶּרְחֶךָ מפני עשו אחיך: **2** ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו הסרו את־אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: **3** ונקומה ונעלה בית־אל ואעשה־שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: **4** ויתנו אל־יעקב את כל־אלהי הנכר אשר בידם ואת־הנזמים אשר באוניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם־שכם: **5** ויסעו והיו חתת אלהים על־הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: **6** ויבא יעקב לזוה אשר בארץ פֶּנְעֵן הוא בית־אל הוא וכל־העם אשר־עמו: **7** ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: **8** ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: **9** וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: **10** ויאמר־לו אלהים שמך יעקב לא־יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל והיה שמך יקרא את־שמו ישראל: **11** ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים והיה ממך ומלכים מחלצֶיךָ יצאו: **12** ואת־הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנה ולזרעך אחרוך אתן את־הארץ: **13** ויעל מעליו אלהים במקום אשר־דבר אתו: **14** ויצב יעקב מצבה במקום אשר־דבר אתו מצבת אבן ויסד עליה נסד ויצק עליה שמן: **15** ויקרא יעקב את־שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית־אל: **16** ויסעו מבית אל והיה־עוד כברת־הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: **17** והיו בהקשתה בלדתה

ותאמר לה המעלדת אל-תיראי כי-גם-זה לך בן: **18** ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בראוני ואביו קרא-לו בנימין: **19** ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: **20** ויצב יעקב מצבה על-קברתה הוא מצבת קברת-רחל עד-היום: **21** ויסע ישראל ויש אהלה מהלאה למגדל-עדר: **22** ויהי בשכן ישראל בארץ התוא וילך ראובן וישכב את-בלהה פילגש אביו וישמע ישראל **פ** ויהיו בני-יעקב שנים עשר: **23** בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: **24** בני רחל יוסף ובנימן: **25** ובני בלהה שפחת רחל הן ונפתלי: **26** ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד-לו בפתן ארם: **27** ויבא יעקב אל-יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר-גורשם אברהם ויצחק: **28** ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: **29** ויגיע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן וישבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: **פ Gen 36** ואלה תלדות עשו הוא אדום: **1** עשו לקח את-נשיו מבנות כנען את-עדה בת-אילון החתי ואת-אהליבמה בת-ענה בת-צבעון החוי: **2** ואת-בשמת בת-ישמעאל אחות נביות: **4** ותלד עדה לעשו את-אליפז ובשמת ילדה את-רעואל: **5** ואהליבמה ילדה את- **יעיש** **יעושן** ואת-יעלם ואת-קרח אלה בני עשו אשר ילד-לו בארץ כנען: **6** ויקח עשו את-נשיו ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת כל-קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל-ארץ מפני יעקב אחיו: **7** כיהיה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: **8** וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: **9** ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: **10** אלה שמות בני-עשו אליפז בן-עדה אשת עשו רעואל בן-בשמת אשת עשו: **11** ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו: **12** ותמנעו היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה אשת עשו: **13** ואלה בני רעואל נחת ורח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: **14** ואלה היו בני אהליבמה בת-ענה בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את- **יעיש** **יעושן** ואת-יעלם ואת-קרח: **15** אלה אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: **16** אלוף-קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: **17** ואלה בני רעואל בן-עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: **18** ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת-ענה אשת עשו: **19** אלה בני-עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: **ס** **20** אלה בני-שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: **21** ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: **22** ויהיו בני-לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: **23** ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: **24** ואלה בני-צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את-הימם במדבר ברעתו את-החמרים לצבעון אביו: **25** ואלה בני-ענה דשן ואהליבמה בת-ענה: **26** ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרון וכרן: **27** אלה בני-אצר בלהן וזעון ועקן: **28** אלה בני-דישן עיז וארן: **29** אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: **30** אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: **פ** **31** ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך-מלך לבני ישראל: **32** וימלך באדום בלע בן-בעור ושם עירו דנהבה: **33** וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן-זרח מבצרה: **34** וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ

התימני: ³⁵ וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן־בדר המפּה את־מדין בשדה מואב
 ושם עירו עוית: ³⁶ וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ³⁷ וימת שמלה וימלך
 תחתיו שאול מרחבות הנהר: ³⁸ וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן־עכבור: ³⁹
 וימת בעל חנן בן־עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
 בת־מטרד בת מי זהב: ⁴⁰ ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמותם
 אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתח: ⁴¹ אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: ⁴²
 אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: ⁴³ אלוף מגדיאל אלוף עירם אלהו אלופי
 אדום למשבתם בארץ אחוזם הוא עשו אבי אדום: **פ Gen 37** וישב יעקב בארץ
 מגורי אביו בארץ כנען: ² אלהו תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה
 את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
 את־דבתם רעה אל־אביהם: ³ וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו
 ועשה לו כתנת פסים: ⁴ ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו
 ולא יכלו דברו לשלם: ⁵ ויחלם יוסף חלום ויגיד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ⁶
 ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי: ⁷ והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה כמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין
 לאלמתי: ⁸ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד
 שנא אתו על־חלמתי ועל־דבריו: ⁹ ויחלם עוד חלום אחר ויוספר אתו לאחיו ויאמר
 הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: ¹⁰
 ויוספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
 הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה: ¹¹ ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר
 את־הדבר: ¹² וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם: ¹³ ויאמר ישראל אל־יוסף
 הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ ויאמר לו לך־נא
 ראה את־שלוש אחיך ואת־שלוש הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא
 שכמה: ¹⁵ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש: ¹⁶
 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ ויאמר האיש נסעו
 מזה כי שמעתי אמרים נלכה דחינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ¹⁸ ויראו
 אתו מרחק ובטרים יקרב אליהם ויתנפלו אתו להמיתו: ¹⁹ ויאמרו איש אל־אחיו
 הנה בעל החלמות הלזה בא: ²⁰ ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הברות
 ואמרנו היה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתי: ²¹ וישמע ראובן ויצלהו מידם
 ויאמר לא נכנו נפש: ²² ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו
 אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשליכו־בו למען תציל אתו מידם להשיבו
 אל־אביו: ²³ והיו כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת
 הפסים אשר עליו: ²⁴ ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים: ²⁵ וישבו
 לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליותם
 נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: ²⁶ ויאמר יהודה אל־אחיו
 מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו: ²⁷ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו
 אל־תהי־בו כי־אחינו כשרנו הוא וישמעו אחיו: ²⁸ ויעברו אנשים מדנינים סחרים
 וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו
 את־יוסף מצרימה: ²⁹ וישב ראובן אל־הבור והנה אי־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו:
³⁰ וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא: ³¹ ויקחו את־כתנת יוסף

וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכפתת בהם: **32** וישלחו את-כפתת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הפרנא הכפתת בנך הוא אסלא: **33** ויכירה ויאמר כפתת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: **34** ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על-בנו ימים רבים: **35** ויקמו כל-בניו וכל-בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי-ארד אל-בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: **36** ותמדנים מכרו אתו אל-מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: **Gen 38** **1** ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד-איש עדלמי ושמו חירה: **2** וירא-שם יהודה בת-איש פנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: **3** ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו ער: **4** ותהר עוד ותלד בן ויקרא את-שמו אונו: **5** ותסף עוד ותלד בן ויקרא את-שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: **6** ויקח יהודה אשר לער בכורו ושמה תמר: **7** והיה ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהוה: **8** ויאמר יהודה לאונו בא אל-אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיק: **9** וידע אונו כי לא לו יהיה הזרע והיה אס-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן-זרע לאחיו: **10** וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם-אתו: **11** ויאמר יהודה לתמר פלחו שבי אלמנה בית-אביך עד-יגדל שלה בני כי אמר פן-ימות גם-הוא כאחיו ותלד תמר ותשב בית אביה: **12** וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ועל על-גזו צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: **13** ויגר לתמר לאמר הנה חמיק עלה תמנתה לנו צאנו: **14** ותסר בגדי אלמנתה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על-הדרך תמנתה כי ראתה כי-גדל שלה והוא לא-נתנה לו לאשה: **15** ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: **16** ויט אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה-תתן-לי כי תבוא אלי: **17** ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אסתתן ערבון עד שלחך: **18** ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו: **19** ותקם ותלד ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: **20** וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: **21** וישאל את-אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה: **22** וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה: **23** ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבנו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: **24** והיו כמשלש חדשים ויגר ליהודה לאמר זנתה תמר פלחך וגם הנה הרה לזוננים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: **25** הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הפרנא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: **26** ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי-על-פן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יוסף עוד לרעתה: **27** והיה בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: **28** והיו בלדתה ויתן-יד ותקח המילדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשנה: **29** והיו כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: **30** ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח: **Gen 39** **1** ויוסף הורג מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: **2** והיה יהוה את-יוסף והיה איש מצליח והיה בבית אדניו המצרי: **3** וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח בידו: **4** וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על-ביתו וכל-ישליו נתן בידו: **5** והיה מאז הפקיד אתו

בביתו ועל כל אשר ישלחו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברפת יהוה בכל אשר ישלחו בבית ובשרה: **6** ויעזב כל אשר לך ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אסחלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה התאר ויפה מראה: **7** ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: **8** וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר ישלחו נתן ביד: **9** איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אסחלחך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: **10** ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: **11** ויהי כהיום הזה ויבא היותה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: **12** ותחפשהו בכנודו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: **13** ויהי כראותה כיעזב בגדו בידה וינס החוצה: **14** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: **15** ויהי כשמעו כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: **16** ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: **17** ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: **18** ויהי כהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה: **19** ויהי כשמעו אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: **20** ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר **(אסור)** **[אסיר]** המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: **21** ויהי יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר: **22** ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסורים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: **23** אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח: **Gen 40** **ס** ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים: **2** ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: **3** ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: **4** ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: **5** ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר: **6** ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: **7** וישאל את סריסו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: **8** ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהים יוסף הלוא לאלהים ספרו נא לי: **9** ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: **10** ובגפן שלשה שרנים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: **11** וכוס פרעה בידו ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: **12** ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרנים שלשת ימים שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנף ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: **14** כי אסזכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: **15** כי יגב ונגבתי מארץ העברים ונספה לא עשיתי מאומה כישמו אתי בבד: **16** וירא שרה אפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: **17** ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: **18** ויען יוסף

וַיֹּאמֶר זֶה פִּתְרוֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַסָּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: ¹⁹ בְּעוֹדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֵּשֶׁא פִּרְעָה
 אֶת־רֹאשׁוֹ מֵעַל־יָדָיו וְתִלָּה אוֹתָהּ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרָהּ מֵעַל־יָדָיו: ²⁰ וַיְהִי בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדַת אֶת־פִּרְעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר הַמְּשָׁקִים
 וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: ²¹ וַיֵּשֶׁב אֶת־שֶׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס
 עַל־כַּף פִּרְעָה: ²² וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים תִּלָּה כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף: ²³ וְלֹא־זָכַר
 שֶׁר־הַמְּשָׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּח: **Gen 41** ^פ וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפִרְעָה חָלַם וְהִנֵּה
 עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: ² וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלָת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר
 וְתִרְעִינָה בָּאָחוּ: ³ וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מְרֹאָה
 וְדָקוֹת בָּשָׂר וְתַעֲמוֹדָנָה אֲצֵל הַפָּרוֹת עַל־שִׁפְתַי הַיָּאֵר: ⁴ וְתִאֲכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת
 הַמְּרֹאָה וְדָקוֹת הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמְּרֹאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּקְחַן פִּרְעָה: ⁵ וַיִּישָׁן
 וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּהוּ שֶׁבַע שְׁבָלִים עֹלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: ⁶ וְהִנֵּה שֶׁבַע
 שְׁבָלִים דָּקוֹת וְשֹׁדְפוֹת קָדִים צְמִחוֹת אַחֲרֵיהֶן: ⁷ וְתִבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדָּקוֹת אֵת שֶׁבַע
 הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֹאוֹת וַיִּקְחַן פִּרְעָה וְהִנֵּה חֲלוֹם: ⁸ וַיְהִי כַּבְּקָר וְתַפְעֵם רִחְחוּ
 וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמָיָהּ וַיִּסְפֵּר פִּרְעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ
 וַאֲיֵן־פֹּתֵר אוֹתָם לִפְרָעָה: ⁹ וַיְדַבֵּר שֶׁר הַמְּשָׁקִים אֶת־פִּרְעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאֵי אֲנִי
 מְזָכִיר הַיּוֹם: ¹⁰ פִּרְעָה קִצֵּף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֵר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֹתִי
 וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים: ¹¹ וַנְּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כַּפְתָּרוֹן חֲלֹמוֹ
 חֲלֹמְנוּ: ¹² וְשֵׁם אֹתְנוּ נָעַר עַבְדֵי עַבְד לְשֶׁר הַטְּבָחִים וַנְּסַפְרֵלּוּ וַיִּפְתָּרֵלְנוּ
 אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתַר: ¹³ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לְנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל־כַּנִּי
 וְאֹתוֹ תִּלָּה: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח פִּרְעָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגִּלַח וַיַּחֲלֵף שְׂמֹלְתּוֹ
 וַיָּבֵא אֶל־פִּרְעָה: ¹⁵ וַיֹּאמֶר פִּרְעָה אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלֹמֹתִי וּפָתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי
 עַל־יָדְךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אוֹתוֹ: ¹⁶ וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פִּרְעָה לֵאמֹר בְּלַעֲדֵי אֱלֹהִים
 יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פִּרְעָה: ¹⁷ וַיְדַבֵּר פִּרְעָה אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנְּנִי עֹמֵד עַל־שִׁפְתַי הַיָּאֵר:
¹⁸ וְהִנֵּה מִן־הַיָּאֵר עֹלָת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וַיְפַת תָּאֵר וְתִרְעִינָה בָּאָחוּ: ¹⁹ וְהִנֵּה
 שֶׁבַע־פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרָעוֹת תָּאֵר מְאֹד וְדָקוֹת בָּשָׂר לֹא־רֵאִיתִי
 כַּהֲנָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע: ²⁰ וְתִאֲכַלְנָה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֵת שֶׁבַע הַפָּרוֹת
 הַרְאֻשְׁנוֹת הַבְּרִיאַת: ²¹ וְתִבְאֵנָה אֶל־קַרְבְּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קַרְבְּנָה וּמְרֵאִיתָן
 רַע כַּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה וַאֲיִקְחֵן: ²² וְאֵרָא בְּחֲלֹמֵי וְהִנֵּהוּ שֶׁבַע שְׁבָלִים עֹלָת בְּקִנְיָה אֶחָד
 מְלֹאֵת וְטֹבוֹת: ²³ וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים צְנִימוֹת דָּקוֹת שְׁדָפוֹת קָדִים צְמִחוֹת אַחֲרֵיהֶם: ²⁴
 וְתִבְלַעְנָן הַשְּׁבָלִים הַדָּקוֹת אֵת שֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת וְאֹמַר אֶל־חֲרָטְמַיִם וַאֲיֵן מְנִיד
 לִי: ²⁵ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פִּרְעָה חֲלוֹם פִּרְעָה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַנִּיד
 לִפְרָעָה: ²⁶ שֶׁבַע פָּרַת הַטְּבַת שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה וְשֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבַת שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה
 חֲלוֹם אֶחָד הוּא: ²⁷ וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הַעֹלָת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הִנֵּה
 וְשֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׁדָפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעֵב: ²⁸ הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי אֶל־פִּרְעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַרְאָה אֶת־פִּרְעָה: ²⁹ הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת
 שֶׁבַע גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ³⁰ וְקָמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רָעֵב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשֶּׁבַע
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלֵה הָרָעֵב אֶת־הָאֶרֶץ: ³¹ וְלֹא־יִוָּדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעֵב הַהוּא
 אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כַבֵּד הוּא מְאֹד: ³² וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פִּרְעָה פַעֲמִים כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר
 מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמַּהֲרַת הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: ³³ וְעַתָּה יֵרָא פִּרְעָה אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ³⁴ יַעֲשֶׂה פִּרְעָה וַיִּפְקֵד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וְחָמַשׁ אֶת־אֶרֶץ

מצרים בשבע שני השבע: **35** ויקבצו את-כל-אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו-בר תחת יד-פרעה אכל בערים ושמרו: **36** והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיון בארץ מצרים ולא-תפרת הארץ ברעב: **37** וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו: **38** ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: **39** ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אין-נכון וחסכם כמוך: **40** אתה תהיה על-ביתי ועל-פיך ישק כל-עמי רק הפסא אנדל ממך: **41** ויאמר פרעה אל-יוסף ראה נתתי אתך על כל-ארץ מצרים: **42** ויסר פרעה את-טבעתו מעל ידו ויתן אתה על-יד יוסף וילבש אתו בגדי-שש וישם רכב הזהב על-צווארו: **43** וירכב אתו במרכבת המשנה אשר-לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל-ארץ מצרים: **44** ויאמר פרעה אל-יוסף אני פרעה ובלעדיך לא-ירים איש את-ידו ואת-רגלו בכל-ארץ מצרים: **45** ויקרא פרעה שם-יוסף צפנת פענח ויתן-לו את-אסנת בת-פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על-ארץ מצרים: **46** ויוסף בן-שלושים שנה בעמדו לפני פרעה מלך-מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל-ארץ מצרים: **47** ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: **48** ויקבץ את-כל-אכלו שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן-אכל בערים אכל שדה-העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: **49** ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי-חדל לספר כיראין מספר: **50** וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטי פרע כהן און: **51** ויקרא יוסף את-שם הבכור מנשה כי-נשני אלהים את-כל-עמלי ואת כל-בית אבי: **52** ואת שם השני קרא אפרים כי-יהפניו אלהים בארץ עניי: **53** ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: **54** ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והיו רעב בכל-הארצות ובכל-ארץ מצרים היה לחם: **55** ותרעב כל-ארץ מצרים ויצעק העם אל-פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל-מצרים לכו אל-יוסף אשר-יאמר לכם תעשו: **56** והרעב היה על כל-פני הארץ ויפתח יוסף את-כל-אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: **57** וכל-הארץ באו מצרימה לשבר אל-יוסף כיוחוק הרעב בכל-הארץ: **Gen 42** וירא יעקב כי יש-שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: **2** ויאמר הנה שמעתי כי יש-שבר במצרים רדו-שמה ושברו-לנו משם ונחיה ולא נמות: **3** וירדו אחיו-יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: **4** ואת-בנימין אחי יוסף לא-שלח יעקב את-אחיו כי אמר פן-יקראנו אסון: **5** ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי-היה הרעב בארץ כנען: **6** ויוסף הוא השליט על-הארץ הוא המשפיר לכל-עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו-לו אפים ארצה: **7** וירא יוסף את-אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר-אכל: **8** ויכר יוסף את-אחיו והם לא הכירו: **9** ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את-ערות הארץ באתם: **10** ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר-אכל: **11** כלנו בני איש-אחד נחנו בנים אנחנו לא-היו עבדיך מרגלים: **12** ויאמר אלהם לא כיערות הארץ באתם לראות: **13** ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש-אחד בארץ כנען והנה הקטן את-אבינו היום והאחד איננו: **14** ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: **15** בזאת תבחנו חי פרעה אם-תצאו מזה כי אם-תבוא אחיכם הקטן הנה: **16** שלחו מכם אחד ויקח את-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת

אתכם ואס'לא חי פּרעה כי מרגלים אתם: **17** ויאסף אתם אל-משמר שלשת ימים: **18** ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את-האלהים אני ירא: **19** אם-כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: **20** ואת-אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן: **21** ויאמרו איש אל-אחיו אבל אשמים אנחנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה הזאת: **22** ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל-תחטאו בילד ולא שמעתם וגם-דמו הנה נדרש: **23** והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: **24** ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את-שמעון ויאסר אתו לעיניהם: **25** ויצו יוסף וימלאו את-כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל-שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: **26** וישאו את-שברם על-חמריהם וילכו משם: **27** ויפתח האחד את-שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את-כספו והנה-הוא בפי אמתחתו: **28** ויאמר אל-אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת עשה אלהים לנו: **29** ויבאו אלי-יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל-הקרת אתם לאמר: **30** דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את-הארץ: **31** ונאמר אליו כנים אנחנו לא היונו מרגלים: **32** שנים-עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את-אבינו בארץ כנען: **33** ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת-רעבון בתיכם קחו ולכו: **34** והביאו את-אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את-אחיכם אתן לכם ואת-הארץ תסחרו: **35** ויהי הם מריקים שקיהם והנה-איש צרור-כספו בשקו ויראו את-צרות כספיהם המה ואביהם וייראו: **36** ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימין תקחו עלי היו כלנה: **37** ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני תמות אם-לא אביאנו אליך תנה אתו על-ידי ואני אשיבנו אליך: **38** ויאמר לא-ירד בני עמכם פיר-אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו-בה והורדתם את-שיבתי ביגון שאולה: **Gen 43** והרעב כבד בארץ: **2** ויהי כאשר פלו לאכל את-השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו-לנו מעט-אכל: **3** ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: **4** אם-ישך משלח את-אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: **5** ואם-אינך משלח לא נרד פיר-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם: **6** ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח: **7** ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגדלו על-פי הדברים האלה תודע נדע פי יאמר הורידו את-אחיכם: **8** ויאמר יהודה אל-ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו: **9** אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם-לא הביאתי אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל-הימים: **10** כי לולא התמהמהנו פירעתה שבנו זה פעמים: **11** ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטינים ושקדים: **12** וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא: **13** ואת-אחיכם קחו וקומו שובו אל-האיש: **14** ואל שדי יתן לכם רחמים לפני

האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: **15** ויקחו
 האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים
 ויעמדו לפני יוסף: **16** וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא
 את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: **17** ויעש
 האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: **18** וייראו האנשים כי
 הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואתחמרנו: **19** ויגשו
 אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: **20** ויאמרו בי אדני ירד
 וירדנו בתחלה לשבר אכל: **21** ויהי כירבאנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה
 כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: **22** וכסף אחר הזרדנו
 בידנו לשבר אכל לא ידענו מישם כספנו באמתחתינו: **23** ויאמר שלום לכם
 אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי
 ויצא אלהם את שמעון: **24** ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
 רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: **25** ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי
 שמעו כישם יאכלו לחם: **26** ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם
 הביתה וישתחוו לו ארצה: **27** וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
 אמרתם העודנו חי: **28** ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו (וישתחו)
וישתחוהו: **29** וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בראמו ויאמר הוה אחיכם הקטן
 אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: **30** וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו
 אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: **31** וירתיץ פניו ויצא ויתאפק
 ויאמר שימו לחם: **32** וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
 כי לא יכלון המצרים לאכל את העברים לחם כיתועבה הוא למצרים: **33** וישבו
 לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: **34** וישא
 משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין ממשאת כלם חמש ידות וישכרו
 עמו: **Gen 44** ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר
 יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: **1** ואת נביעי נביע הכסף תשים בפי
 אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: **2** הבקר אור והאנשים
 שלחו המה וחמריהם: **3** הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
 על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשנתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
 טובה: **4** הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: **5**
 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה: **6** ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים
 האלה חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה: **7** הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
 השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב: **8** אשר ימצא אתו
 מעבדך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: **9** ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא
 אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: **10** וימתרו ויזרדו איש
 את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: **11** ויחפש בגדול החל ויבקטן כלה וימצא
 הנביע באמתחת בנימין: **12** ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: **13**
 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: **14** ויאמר להם
 יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני: **15**
 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדך

הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הנביע בידו: **17** ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: **פ 18** ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ודברנא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: **19** אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: **20** ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויחר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: **21** ותאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: **22** ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: **23** ותאמר אל עבדך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני: **24** ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגדלו את דברי אדני: **25** ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל: **26** ונאמר לא נוכל לרדת איש אחינו הקטן אתנו וירדנו כילא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו: **27** ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי: **28** ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עדהנה: **29** ולקחתם גם את זה מעם פני וקררו אסון והורדתם את ישיבתי ברעה שאלה: **30** ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו: **31** והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדך את ישיבת עבדך אבינו בנינו שאלה: **32** כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך ותטאתי לאבי פלתימים: **33** ועתה ישבנא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו: **34** כראיתך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי: **Gen 45** ולא יוכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתנדוע יוסף אל אחיו: **2** ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: **3** ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: **4** ויאמר יוסף אל אחיו גשונא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה: **5** ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחה שלחתי אלהים לפניכם: **6** כיונה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: **7** וישלחתי אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: **8** ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: **9** מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: **10** וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: **11** וכלפלתי אתך שם כיעוד חמש שנים רעב פיתורש אתה וביתך וכל אשר לך: **12** והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כפי המדבר אליכם: **13** והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: **14** ויפל על צווארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צוואריו: **15** וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: **16** והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטיב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: **17** ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען: **18** וקחו את אביכם ואת בתיכם וקבו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: **19** ואתה צויתך זאת עשו קחולכם מארץ מצרים עגלות לשפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: **20** ועיניכם אל תחס על כל יכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הווא: **21** ויעשו כן בני

וְיִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פִּי פִרְעָה וַיִּתֵּן לָהֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ: **22** לְכֻלָּם נָתַן
 לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת: **23** וּלְאֲבִיו
 שָׁלַח כִּזְאוֹת עֶשְׂרֵה חֲמֵרִים נְשָׂאִים מִטּוֹב מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲחֻזֹּת נְשָׂאוֹת בַּר וְלַחֵם וּמִזֶּן
 לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ: **24** וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲחִיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּמוּ בְּדֶרֶךְ: **25** וַיַּעֲלוּ
 מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אָבִיהֶם: **26** וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי
 וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְּנֵ לְבֹו כִּי לֹא־הֵאֱמִין לָהֶם: **27** וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת
 כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֹׂאת אֹתוֹ
 וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם: **28** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חַי אֲלֵכֶה וְאֵרְאֶנּוּ
 בְּטָרָם אֲמוֹת: **Gen 46** וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹאוּ בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לַאלֹהִי
 אָבִיו יִצְחָק: **2** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 הַנְּנִי: **3** וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אַבְיָד אֶל־תִּירָא מִרְדָּה מִצְרִימָה כִּי־לִגְוִי גְדוֹל
 אֲשִׁימְךָ שָׁם: **4** אָנֹכִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךְ גַּם־עִלְיָה וַיִּוֹסֵף יֵשִׁית יְדוֹ
 עַל־עֵינָיִךְ: **5** וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אָבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
 וְאֶת־נְשֵׂיהֶם בְּעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פִּרְעָה לְשֹׂאת אֹתוֹ: **6** וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רֻכּוֹשָׁם
 אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ אִתּוֹ: **7** בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ
 בָּנָתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל־זֶרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרִימָה: **8** וְאֵלֶּה שְׂמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 מִצְרִימָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן: **9** וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֲצִרֹן וְכִרְמִי: **10**
 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וְצַחֵר וְשָׂאוּל בֶּן־הַפְּנַעֲנִית: **11** וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן
 קָהַת וּמְרָרִי: **12** וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוּנָן וְשִׁלָּה וּפְרִצֵן וְרַח וַיְמִת עֵר וְאוּנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיְהִיו בְּנֵי־פְרִצֵן חֲצִרֹן וְחֲמוּל: **13** וּבְנֵי יִשְׁשַׁכַּר תּוֹלַע וְפֹנֵה וַיּוֹב וְשִׁמְרוֹן: **14** וּבְנֵי זְבוּלֹן
 סֵרַד וְאֶלֹן וַיְחִלְאֵל: **15** אֵלֶּה בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה
 בְּתוֹ כְּלִנְפֶשׁ בָּנָיו וּבָנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: **16** וּבְנֵי גֵר צַפְיוֹן וְחִנִּי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עָרִי
 וְאֶרְדִּי וְאֶרְאֵל: **17** וּבְנֵי אֲשֶׁר יָמְנָה וַיְשׁוּה וַיְשׁוּי וּבְרִיעָה וְשִׂרָח אֲחֻזֹּת וּבְנֵי בְרִיעָה
 חָבֵר וּמְלִכְיָאֵל: **18** אֵלֶּה בְנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב
 שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ: **19** בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימִן: **20** וַיּוֹלֵד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יָלְדָה־לוֹ אִסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כְּהֵן אֵן אֶת־מִנְשָׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: **21** וּבְנֵי בְנִימִן
 בְּלַע וּבְכֹר וְאִשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אַחִי וְרֵאֵשׁ מִפִּים וְחַפִּים וְאֶרֶד: **22** אֵלֶּה בְנֵי רַחֵל
 אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ אַרְבַּעַה עֶשֶׂר: **23** וּבְנֵי־דָן חַשִּׁים: **24** וּבְנֵי נַפְתָּלִי וְחֲצִיֵּאל
 וּגּוּנִי וַיִּצֵר וְשִׁלֹּם: **25** אֵלֶּה בְנֵי בְלָהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְרַחֵל בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה
 לְיַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ שֶׁבַע: **26** כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה יָצְאוּ יָרְכוּ מִלְּבַד נָשִׁי
 בְּנֵי־יַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ שְׁשִׁים וָשֵׁשׁ: **27** וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם
 כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שֶׁבַע־עִים: **28** וְאֵת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף
 לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה נָשִׁין: **29** וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְפַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְיַת־יִשְׂרָאֵל
 אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוְּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל־צַוְּאָרָיו עוֹד: **30** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעַם אַחֲרֵי רְאוּתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי: **31** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־אֲחִיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֵעֲלֶה וְאֶגִּידָה וְאֶמְרָה אֵלָיו אַחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר
 בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי: **32** וְהָאֲנָשִׁים רְעֵי צֹאן כִּי־אֲנִשִּׁי מִקְנֵה הַיּוֹ וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם
 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: **33** וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פִּרְעָה וְאָמַר מַה־מַּעֲשִׂיכֶם: **34**
 וְאָמַרְתֶּם אֲנִשִּׁי מִקְנֵה הַיּוֹ עֲבָדֶיךָ מִנְעַרְרָנוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר
 חֲשָׁבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי־חֻעַבְתָּ מִצְרַיִם כְּלִרְעָה צֹאן: **Gen 47** וַיָּבֹאוּ יוֹסֵף וַיִּגְדּוּ לְפִרְעָה

וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֶחָיו וְצִאֲנָם וּבְקֶרֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנּם בְּאֶרֶץ גֹּשׁוֹן: **2**
 וּמִקְצֵה אַחֲיוּ לָקַח חֲמִשָּׁה אָנָשִׁים וַיִּצְנַם וַיִּצְנַם לִפְנֵי פְרַעֲהַ: **3** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־אֲחֲיוּ
 מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהַ רַעַה לָּנוּ כִּי־אֵין מְרַעַה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ כִּי־כַבֵּד הִרְעַב
 אֶל־פְּרַעֲהַ לְגֹרֵר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי־אֵין מְרַעַה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ כִּי־כַבֵּד הִרְעַב
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁבֹּרְנָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשׁוֹן: **5** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר
 אֲבִיךָ וְאֲחִיךָ בָּאוּ אֵלַיךָ: **6** אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֵיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אֲבִיךָ
 וְאֶת־אֲחִיךָ יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשׁוֹן וְאִסְיִדְעַת וַיִּשְׁבֶּם אֲנִשְׁי־חֵיל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה
 עַל־אֲשֶׁר־לִי: **7** וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פְרַעֲהַ וַיְבַרְךְ יַעֲקֹב
 אֶת־פְּרַעֲהַ: **8** וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יַעֲקֹב כִּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ: **9** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פְּרַעֲהַ
 יְמֵי שְׁנֵי מְגֹרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מַעֲט וְרַעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיֵנוּ אֶת־יְמֵי
 שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתִי בְיַמֵּי מְגֹרֵיהֶם: **10** וַיְבַרְךְ יַעֲקֹב אֶת־פְּרַעֲהַ וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְרַעֲהַ: **11**
 וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אֲבִיו וְאֶת־אֲחֲיוּ וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ
 רַעֲמֶסֶס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְּרַעֲהַ: **12** וַיְכַלֵּל יוֹסֵף אֶת־אֲבִיו וְאֶת־אֲחֲיוּ וְאֵת כָּל־בֵּית אֲבִיו
 לֶחֶם לִפֵּי הַטָּף: **13** וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאֶרֶץ כִּי־כַבֵּד הִרְעַב מֵאֵד וְחַלָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הִרְעַב: **14** וַיִּלְקֹט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
 כְּנָעַן בְּשֹׁבֵר אֲשֶׁר־הֶם שְׂבָרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרַעֲהַ: **15** וַיְתֵם הַכֶּסֶף
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבְהִלְנוּ לָחֶם וְלָמָּה
 נָמוּת נִגְדָךְ כִּי אִפְסַ כֶּסֶף: **16** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבֵנוּ מִקְנֵיכֶם וְאֲתַנְּה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
 אֶסְאֲפֶס כֶּסֶף: **17** וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוֹסִים
 וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבְּקָר וּבְחִמְרִים וַיְנַחֵלֵם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בְּשָׁנָה הַהוּא: **18**
 וְתֵתֵם הַשָּׁנָה הַהוּא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי
 אֶסְתֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתִי אִסְגֹּוֹיִתְנוּ
 וְאֲדַמְתְּנוּ: **19** לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲדַמְתְּנוּ קְנֵה־אֲתָנוּ וְאֶת־אֲדַמְתְּנוּ בְּלֶחֶם
 וְנַחֲיָה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתְּנוּ עַבְדִּים לְפְרַעֲהַ וְתֹזַרַע וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:
20 וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדַמַּת מִצְרַיִם לְפְרַעֲהַ כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חֹק
 עָלֵהֶם הִרְעַב וְתֵהִי הָאֶרֶץ לְפְרַעֲהַ: **21** וְאֶת־הָעָם הַעֲבִיר אֲתוֹ לְעָרִים מִקְצֵה
 גְּבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצְהוּ: **22** רַק אֲדַמַּת הַכְּהֹנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכְּהֹנִים מֵאֵת פְּרַעֲהַ
 וְאָכְלוּ אֶת־חֲקֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרַעֲהַ עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדַמְתָּם: **23** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־הָעָם הֵן קִנִּיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדַמְתְּכֶם לְפְרַעֲהַ הֲא־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם
 אֶת־הָאֲדָמָה: **24** וְהִיָּה בַחֲבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפְרַעֲהַ וְאַרְבַּע הִיָּדָת יִהְיֶה לָכֶם
 לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבִחְיֵיכֶם וְלֹאֲכַל לְשִׁפְכֶם: **25** וַיֹּאמְרוּ הַחֲיִיתְנוּ נִמְצָאֲחֵן
 בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהִיָּינוּ עַבְדִּים לְפְרַעֲהַ: **26** וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדַמַּת
 מִצְרַיִם לְפְרַעֲהַ לְחֹמֶשׁ רַק אֲדַמַּת הַכְּהֹנִים לְבָדֵם לֹא הָיְתָה לְפְרַעֲהַ: **27** וַיֹּשֵׁב יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשׁוֹן וַיִּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד: **28** וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְחִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיֵּי שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבַּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: **29**
 וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מְצֹאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יַרְכֵי וְעֲשִׂית עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמַּת אֶל־נָא חֲקַבְרֵנִי בְּמִצְרַיִם: **30**
31 וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַע לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה: **Gen 48** וַיְהִי אַחֲרָי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אֲבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה

וְאִתְּאֲפְרִים: **2** וַיְגַד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב
 עַל-הַמִּטָּה: **3** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נְרָאָה-אֵלַי בְּלוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ
 אֹתוֹ: **4** וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲנִי מִפְּרֹדֶה וְהִרְבִּיתִיךָ וַנִּתְחַדֵּךְ לְקַחֵל עַמִּים וְנִחַמְתִּי אֶת-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ אַחֲרַיךָ אַחַת עוֹלָם: **5** וְעַתָּה שְׁנֵי-בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 עַד-בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָה לִיְהִיֵם אֲפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאבֹן וּשְׁמֵעוֹן יְהוּלָּי: **6** וּמוֹלַדְתֶּךָ
 אֲשֶׁר-הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחְלָתָם: **7** וְאֵנִי בְּבֹאִי מִפְּדוֹן
 מִתָּה עָלַי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֹרַח-אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם
 בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית לַחֵם: **8** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה: **9** וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף אֶל-אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר-נָתַן-לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֵלַי וְאֲבָרְכֶם: **10**
 וַעֲיַנֵּי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מִזְקֵן לֹא יוֹכֵל לְרֹאזוֹת וַיִּנָּשׂ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם:
11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף רְאֵה פָנַיךָ לֹא פָלַחְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם
 אֶת-זֶרְעֶךָ: **12** וַיִּזְעַק יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכּוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאִפְּוֹ אֶרְצָה: **13** וַיִּקַּח יוֹסֵף
 אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת-אֲפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת-מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיָּמִין יִשְׂרָאֵל
 וַיִּנָּשׂ אֵלָיו: **14** וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת-יָמֵינוּ וַיִּשֶׁת׀ עַל-רֹאשׁ אֲפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר
 וְאֶת-שִׁמְאֵלוֹ עַל-רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שֶׁכֵּל אֶת-יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: **15** וַיְבָרֶךְ אֶת-יוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַלְכוּ אֲבֹתִי לִפְנֵי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי
 מֵעוֹדִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה: **16** הַמְּלֹאֲךָ הַגָּאֵל אֹתִי מִפְּלִרְעָה יְבָרֶךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא
 בָּהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְוֶנוּ לְרֹב בְּקִרְבַּ הָאָרֶץ: **17** וַיֵּרָא יוֹסֵף
 כִּי-יִשִׁית אֲבִיו יָדָיו מִיָּמֵינוּ עַל-רֹאשׁ אֲפְרַיִם וַיִּרְעַע בְּעֵינָיו וַיִּתְחַדֵּךְ וַיִּדְאַבּוּ לְהַסִּיר אֹתָהּ
 מֵעַל רֹאשׁ-אֲפְרַיִם עַל-רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: **18** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֲבִיו לֹא-כֵן אָבִי כִּי-זֶה
 הַבְּכֹר שֵׁם יִמִּינֶךָ עַל-רֹאשׁוֹ: **19** וַיִּמָּאֵן אֲבִיו וַיֹּאמֶר יָדְעִתִּי בְנֵי יָדְעִתִּי גַם-הוּא
 יִהְיֶה-לְעַם וְגַם-הוּא יִגְדֵל וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדֵל מִמֶּנּוּ וַיִּרְעוּ וַיְהִי מִלֵּא-הַגּוֹיִם: **20**
 וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֲפְרַיִם
 וְכַמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׁם אֶת-אֲפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה: **21** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הִנֵּה אֲנִכִּי מֵת
 וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֲתָכֶם אֶל-אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: **22** וְאֵנִי נִתְתִּי לְךָ שְׂכֵם אֶחָד
 עַל-אֲחִיךָ אֲשֶׁר לִקְחִתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי בְּחִרְבִּי וּבְקִשְׁתִּי: **Gen 49** **23** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בְּנָיו
 וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאִגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֲתָכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: **24** הַקְּבֹצוּ וּשְׁמַעוּ
 בְנֵי יַעֲקֹב וּשְׁמַעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: **25** רֹאבֵן בְּכֹרִי אֹתָהּ כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנִי וַיִּתֵּר
 שֹׁאֵת וַיִּתֵּר עֵז: **26** פָּחוּ כְּפִיִם אֶל-תּוֹתֵר כִּי עֲלִית מִשְׁכַּבִּי אֲבִיךָ אוֹ חִלְלַת יְצוּעֵי עֲלֶה:
27 שְׁמַעוֹן וְלוֹוִי אֲחִים כְּלִי חֲמוֹס מִכְרַתִּיהֶם: **28** בְּסָדֵם אֶל-תִּבְא נַפְשִׁי בְּקִהְלָם אֶל-תִּתְחַד
 כְּבָדִי כִּי בִאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבְרַצָּנָם עֲקְרוּ-שׁוֹר: **29** אַרְוֹר אֶפֶס כִּי עֵז וְעַבְרָתָם כִּי
 קִשְׁתָּה אֲחַלְקֶם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיֹצֵם בְּיִשְׂרָאֵל: **30** יְהוּדָה אֹתָהּ יִירוּדָה אֲחִיךָ יָרֵךְ בְּעַרְףְךָ
 אֲיִבֹךָ יִשְׁתַּחוּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ: **31** גָּדֵר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִשְׁרַף בְּנֵי עֲלִית פְּרַע רֹבֵץ
 כְּאֲרִיָּה וְכַלְבִּיא מִי יִקְמוֹנִי: **32** לֵא-יִסּוּר שְׁבֹט מִיְהוּדָה וּמַחֲקָק מִבֵּין רַגְלָיו עַד
 כִּי-יָבֵא (שִׁילָה) וְשִׁילֹן וְלוֹ יִקְחֵת עַמִּים: **33** אֲסִרִי לְגַפְּן (עִירָה) (עִירֹן) וְלִשְׂרָקָה בְנֵי
 אֲתָנוּ כְּפֶס בְּיִין לְבָשׁוּ וּבְדָם-עַנְבִּים (סוֹתָה) (סוֹתָן): **34** חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין וּלְבָן-שֵׁנַיִם
 מִחֲלָב: **35** זְבוּלֹן לַחֹף יָמִים יִשְׁפֵן וְהוּא לַחֹף אֲנִיּוֹת וַיִּרְכַּחוּ עַל-צִידֵן: **36** יִשָּׁשְׁכָר חֲמֹר גָּרֵם רֹבֵץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים: **37** וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה
 וַיֵּט שְׁכָמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס-עַבְדֵם: **38** דָּן דָּן עִמּוֹ כְּאֶחָד שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל: **39** יְהוּדָן
 נַחֵשׂ עַל-יָדְרֶךְ שְׁפִיפֵן עַל-יָאֲרַח הַנֶּשֶׁף עֲקִבֵי-סוֹס וַיִּפֵּל רֹכְבוֹ אַחוּר: **40** לִישׁוּעָתְךָ

קניתי יהוה: **19** גַד גִּדוּד יגודנו והוא יגד עקב: **20** מאשר שמנה לחמו והוא יתן מערני מלך: **21** נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: **22** בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: **23** וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: **24** ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: **25** מאל אביר ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: **26** ברכת אביר גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיון לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: **27** בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: **28** כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם: **29** ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: **30** במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחות קבר: **31** שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: **32** מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני החת: **33** ויכל יעקב לצנות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו: **Gen 50** ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישקלו: **2** ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנש את אביו ויחנשו הרפאים את ישראל: **3** וימלאו ארבעים יום כי פן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: **4** ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באוני פרעה לאמר: **5** אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר פיתתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: **6** ויאמר פרעה עלה וקבר את אביר כאשר השביעך: **7** ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: **8** וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם ויקרם עזבו בארץ גשן: **9** ויעל עמו גם דרכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: **10** ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: **11** וירא יושב הארץ הפנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן: **12** ויעשו בניו לו כן כאשר צום: **13** וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא: **14** וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: **15** ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: **16** ויצו אליו יוסף לאמר אביר צוה לפני מותו לאמר: **17** כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיר וחטאתם כירעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביר ויבך יוסף בדברים אליו: **18** וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: **19** ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: **20** ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: **21** ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם: **22** וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: **23** וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: **24** ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת

אל הארץ אשר נשבע לאבותם ליצחק וליעקב: ²⁵ וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי מזה: ²⁶ וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחננו אתו וישם בארון במצרים:

Exodus 1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובנימין: ⁴ דן ונפתלי גר ואשר: ⁵ ויהי כל נפש יצאי ירד יעקב שבעים נפש ויוסף נפש היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: **פ** ⁸ ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ⁹ ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ¹⁰ הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גסה הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: ¹¹ וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה אתפתם ואתרעמסם: ¹² וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן ירץ ויקצו מפני בני ישראל: ¹³ ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: ¹⁴ וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ¹⁵ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ¹⁶ ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אסבן הוא והמתן אתו ואסבת היא וחייה: ¹⁷ ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים: ¹⁸ ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את הילדים: ¹⁹ ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כיהיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: ²⁰ וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ²¹ ויהי כיראו המילדת את האלהים ופעש להם בתים: ²² ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן היולד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון: **ס** **Exo 2** וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ² ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כטיוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ³ ולא יכלה עוד הצפינו ותקחלו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ⁴ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ⁵ ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתייה הלכת עליה היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ⁶ ותפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ⁷ ותאמר אחתו אל בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ⁸ ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד: ⁹ ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקתו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותינקתו: ¹⁰ ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהיילדה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-המים משיתתו: ¹¹ והיו בים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ¹² ויפן פה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול: ¹³ ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ¹⁴ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: ¹⁵ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני

פרעה וישב בארץ-מדין וישב על-הבאר: **16** ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן: **17** ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את-צאנם: **18** ותבאנה אל-דעוואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: **19** ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים ונס-דלה דלה לנו וישק את-הצאן: **20** ויאמר אל-בנתיו ואיו למה זה עזבתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם: **21** ויאל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה: **22** ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **פ** **23** ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבודה: **24** וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יצחק ואת-יעקב: **25** וירא אלהים את-בני ישראל וידע אלהים: **Exo 3** **ו** ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את-הצאן אחר המדבר ויבא אל-הר האלהים חרבה: **2** וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אפל: **3** ויאמר משה אסרה-נא ואראה את-המראה הגדל הזה מדוע לא-יבער הסנה: **4** וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: **5** ויאמר אל-תקרב הלם של-נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קדש הוא: **6** ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי רא מהביט אל-האלהים: **7** ויאמר יהוה ראה ראיתי את-עני עמי אשר במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-מכאביו: **8** וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן-הארץ ההוא אל-ארץ טובה ורחבה אל-ארץ זבת חלב ודבש אל-מקום הפנעני ותחתי והאמרי והפרזי ותחתי והיבוס: **9** ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי ונס-ראיתי את-הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: **10** ועתה לכה ואשלחך אל-פרעה והוצא את-עמי בני-ישראל ממצרים: **11** ויאמר משה אל-האלהים מי אנכי כי אלך אל-פרעה וכי אוציא את-בני ישראל ממצרים: **12** ויאמר כי-אהיה עמך וזה-לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את-העם ממצרים תעבדון את-האלהים על ההר הזה: **13** ויאמר משה אל-האלהים הנה אנכי בא אל-בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה-שמו מה אמר אלהם: **14** ויאמר אלהים אל-משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה אהיה עוד אלהים אל-משה כה-תאמר אל-בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה-שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: **16** לך ואספת את-זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקדתי אתכם ואת-העשוי לכם במצרים: **17** ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ הפנעני ותחתי והאמרי והפרזי ותחתי והיבוס אל-ארץ זבת חלב ודבש: **18** ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה-נא הרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: **19** ואני ידעתי כי לא-יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: **20** ושלחתי את-ידוי והפיתי את-מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי-כן ישלח אתכם: **21** ונתתי את-חן העם-הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: **22** ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה פלי-כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם

על-בניכם ועל-בנתים ונצלתם את-מצרים: **Exo 4** ויען משה ויאמר והן לא-יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא-נראה אליך יהוה: **2** ויאמר אליו יהוה **(מזה)** **(מה זה)** בדרך ויאמר משה: **3** ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: **4** ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: **5** למען יאמינו כי-נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: **6** ויאמר יהוה לו עוד הבא-נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: **7** ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: **8** והיה אם-לא יאמינו לך ולא ישמעו ללל האת הראשון והאמינו ללל האת האחרון: **9** והיה אם-לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לללך ולקחת ממני היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ביבשת: **10** ויאמר משה אל-יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלש גם מאז דברך אל-עבדך כי כבד-פה וכבד לשון אנכי: **11** ויאמר יהוה אליו מי שם פה לדם או מירשום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: **12** ועתה לך ואנכי אהיה עם-פיך והוריתיך אשר תדבר: **13** ויאמר בי אדני שלח-נא ביד-תשלח: **14** ויחר-אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך תלוי ידעתי כי-דבר ידבר הוא וגם הנה-הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלב: **15** ודברת אליו ושמעת את-הדברים בפיו ואנכי אהיה עם-פיך ועם-פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: **16** ודבר-הוא לך אל-העם והיה הוא יהיה-לך לפה ואתה תהיה-לו לאלהים: **17** ואת-המטה תזה תקח בידך אשר תעשה-בו את-האתת: **פ** **18** וילך משה אל-יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל-אחי אשר-במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: **19** ויאמר יהוה אל-משה במדון לך שב מצרים כי-מתו כל-האנשים המבקשים את-נפשך: **20** ויקח משה את-אשתו ואת-בניו וירפכם על-החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את-מטה האלהים בידו: **21** ויאמר יהוה אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל-המפתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח את-העם: **22** ואמרת אל-פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: **23** ואמר אליך שלח את-בני ועבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את-בנך בכרך: **24** ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: **25** ותקח צפרה צר ותכרת את-ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן-דמים אתה לי: **26** וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: **פ** **27** ויאמר יהוה אל-אהרן לך לקראת משה המדבר וילך ויפגשהו בהר האלהים וישקלו: **28** ויגד משה לאהרן את כל-דברי יהוה אשר שלחו ואת כל-האתת אשר צוהו: **29** וילך משה ואהרן ויאספו את-כל-זקני בני ישראל: **30** וידבר אהרן את כל-הדברים אשר-דבר יהוה אל-משה ויעש האחת לעיני העם: **31** ויאמן העם וישמעו כי-פקד יהוה את-בני ישראל וכי ראה את-עניו ויקדו וישתחו: **Exo 5** ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה אלהי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי במדבר: **2** ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-ישראל לא אשלח: **3** ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן-יפגענו בדבר או בחרב: **4** ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את-העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: **5** ויאמר פרעה

הַרְרַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אִתָּם מִסְבַּלְתָּם: **6** וַיֵּצֵא פְרַעֲה בַיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׁים בְּעַם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: **7** לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לְעַם לְלִבָּן הַלְּבָנִים כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם תְּבֹן: **8** וְאֶת־מִתְכַנַּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמּוֹל שְׁלֹשׁ תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרַעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם עַל־כֵּן הֵם צַעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָה נִזְבַּחַה לֵאלֹהֵינוּ: **9** תִּכְבַּד הָעֵבֶדְהָ עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּבָהּ וְאֶל־יִשְׁעוּ בְּדַבְרֵי־שָׁקֶר: **10** וַיֵּצֵאוּ נֹגְשֵׁי הָעַם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הֵעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲה אֵינֵנִי נֹתֵן לָכֶם תְּבֹן: **11** אַתֶּם לְכוּ קַחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אֵין נִגְרַע מִעֲבַדְתְּכֶם דְּבַר: **12** וַיִּפֶץ הָעַם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֵׁשׁ קֶשׁ לְתְּבֹן: **13** וְהַנֹּגְשִׁים אֲצִים לֵאמֹר כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתְּבֹן: **14** וַיִּכְּבוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׁי פְרַעֲה לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כְּלִיתֶם חֲקֶכֶם לְלִבָּן כְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ גַּם־תִּמּוֹל גַּם־הַיּוֹם: **15** וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצַּעְקוּ אֶל־פְּרַעֲה לֵאמֹר לְמָה תַעֲשֶׂה כֹה לְעַבְדֶּיךָ: **16** תְּבֹן אֵין נֹתֵן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מְכִים וְחַטָּאת עִמָּךְ: **17** וַיֹּאמְרוּ נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל־כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים נִלְכָה נִזְבַּחַה לַיהוָה: **18** וְעַתָּה לְכוּ עֲבַדוּ וְתְּבֹן וְתְּבֹן לֹא־יִנְתֵן לָכֶם וְתְּכֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ: **19** וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתָּם בְּרַע לֵאמֹר לֹא־תִגְרַעוּ מִלְּבָנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בַּיּוֹמוֹ: **20** וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נְצִבִים לִקְרָאתָם בְּצִאתָם מֵאֵת פְּרַעֲה: **21** וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יֵרָא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־דִּרְחֵנוּ בְּעֵינֵי פְרַעֲה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו לְתַת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ: **22** וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְמָה תַרְעִתָה לְעַם הַזֶּה לְמָה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: **23** וּמָאֵז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ תַרַע לְעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמָּךְ: **Exo 6** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבִיד חֲזָקָה יִגְרַשֶׁם מֵאֶרֶץ: **ס** **2** וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: **3** וְאָרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: **4** וְגַם תִּקְמָתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר־גִּירוּ בָּהּ: **5** וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִים אִתָּם וְאֶזְכַּר אֶת־בְּרִיתִי: **6** לָכֵן אָמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אִתְּכֶם מִעֲבַדְתָּם וְנִאֲלַתִּי אִתְּכֶם בְּרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: **7** וְלִקְחָתִי אִתְּכֶם לִי לְעַם וְהִייתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיַּדַּעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: **8** וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנִתְּתִי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה: **9** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה: **פ** **10** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **11** בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: **12** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָיו יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלָי וְאִיךָ יִשְׁמַעֲנִי פְרַעֲה וְאֲנִי עָרַל שִׁפְתִּים: **פ** **13** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיִּצְוֶם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **ס** **14** אֵלֶּה רֵאשֵׁי בֵית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תְּנוּךְ וּפְלוּא חֲצֵרוֹן וְכֹרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן: **15** וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיִמִּין וְאֶהֱד וְיִכִּין וְצַחֵר וְשָׂאוּל בְּן־הַפְּנַעְנִית אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן: **16** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לוֹי לְתַלְדָּתָם גִּרְשׁוֹן וְקַהַת וּמְרָרִי וּשְׁנִי חִי לֹוי שִׁבַּע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנֵה: **17** בְּנֵי גִרְשׁוֹן לְבִנֵי וּשְׁמֵעִי לְמִשְׁפַּחְתָּם: **18** וּבְנֵי קַהַת עֲמֶרָם וַיִּצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁנֵי חִי קַהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שְׁנֵה: **19** וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְתַלְדָּתָם: **20** וַיִּקַּח עֲמֶרָם אֶת־יֹזְבֶּד בַּת־דָּתָן לֹוי לְאִשָּׁה וְתַלְדֵּ

לו את-אהרן ואת-משה ושני חיי עמכם שבע ושלושים ומאת שנה: **21** ובני יצהר קרח ונפנ וזכרי: **22** ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתר: **23** ויבן אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: **24** ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח: **25** ואלעזר בן-אהרן לקח-לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: **26** הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: **27** הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: **28** ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ מצרים: **29** **פ** וידבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים את-כל-אשר אני דבר אליך: **30** ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה: **31** **Exo 7** ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: **2** אתה תדבר את-כל-אשר אצנך ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו: **3** ואני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-אתי ואת-מופתי בארץ מצרים: **4** ולא-ישמע אלקם פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי את-צבאתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: **5** וידעו מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם: **6** ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: **7** ומשה בן-שמונים שנה ואהרן בן-שלוש ושמנים שנה בדרם אל-פרעה: **8** **פ** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **9** כי ידבר אלקם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-אהרן קח את-מטף והשלך לפני-פרעה יהי לתנין: **10** ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את-מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: **11** ויקרא גם-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם-הם חרטמו מצרים בלחטיהם כן: **12** וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה-אהרן את-מטתם: **13** ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **14** **פ** ויאמר יהוה אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: **15** לך אל-פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנחש תקח בידך: **16** ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי ויעבדני במדבר והנה לא-שמעת עד-כה: **17** כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכהו במטה אשר-בידי על-המים אשר ביאר ונהפכו לדם: **18** והדגה אשר-ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן-היאר: **19** **ס** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן קח מטף ונטה ירך על-מימי מצרים על-נהרתם על-יאריהם ועל-אנמיהם ועל-כל-מקנה מימיהם ויהיודם והיה דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: **20** ויעשו-כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את-המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ונהפכו כל-המים אשר-ביאר לדם: **21** והדגה אשר-ביאר מתה ויבאש היאר ולא-יכלו מצרים לשתות מים מן-היאר ויהי הדם בכל-ארץ מצרים: **22** ויעשו-כן חרטמו מצרים בלחטיהם ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **23** ויפן פרעה ויבא אל-ביתו ולא-שת לבו גם-לזאת: **24** ויחפרו כל-מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: **25** וימלא שבעת ימים אחרי הכות-יהוה את-היאר: **26** **פ** ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את-עמי ויעבדני: **27** ואם-מאן אתה לשלח הנה

אנכי נגף את-פל-גבולך בצפרדעים: **28** ושרץ היאר צפרדעים ועלו וכאו בכיתך ובחרר משכבך ועל-משתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורך ובמשארותיך: **29** ובכה ובעמך ובכל-עבדיך ועלו הצפרדעים: **Exo 8** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-ידך במשך על-הנהרות על-היארים ועל-האגמים והעל את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: **2** ויש אהרן את-ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את-ארץ מצרים: **3** ויעשו-כן החרטמים בלטיהם ויעלו את-הצפרדעים על-ארץ מצרים: **4** ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אליהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את-העם ויזבחו ליהוה: **5** ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתיו אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשאננה: **6** ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי-אין פיהוה אלהינו: **7** וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשאננה: **8** ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אליהוה על-דבר הצפרדעים אשר-שם לפרעה: **9** ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן-הבתים מן-החצרות ומן-השדות: **10** ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: **11** וירא פרעה כי היתה הרוחה ותכבד את-לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **12** ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-משך ותך את-עפר הארץ והיה לכנם בכל-ארץ מצרים: **13** ויעשו-כן ויש אהרן את-ידו במטהו ויך את-עפר הארץ ותחי הכנם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ היה כנים בכל-ארץ מצרים: **14** ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים ולא יכלו ותחי הכנם באדם ובבהמה: **15** ויאמרו החרטמים אל-פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה: **16** ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: **17** כי אם-אינך משלח את-עמי הנני משליח בך ויעבדיך ובעמך ובכתיך את-הערב ומלאו בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר-הם עליה: **18** והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות-שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: **19** ושמתו פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: **20** ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: **21** ויקרא פרעה אל-משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: **22** ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את-תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: **23** דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: **24** ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם ויזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא-תרחיקו ללכת העתירו בעדי: **25** ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אליהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל-יסף פרעה התל לבלתי שלח את-העם לזבח ליהוה: **26** ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל-יהוה: **27** ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: **28** ויכבד פרעה את-לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את-העם: **Exo 9** יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני: **2** כי אם-מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: **3** הנה יד-יהוה הויה במקנך אשר בשדה בפוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: **4** והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל-לבני ישראל

דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה
 אתהדבר הזה מןהחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בניישראל לאימת אחד: 7
 וישלח פרעה והנה לאימת ממקנה ישראל עדאחד ויכבד לב פרעה ולא שלח
 אתהעם: 8 ויאמר יהוה אלמשה ואלאהרן קחו לכם מלא חפניכם פית כבשן
 וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כלארץ מצרים והיה
 עלהאדם ועלהבהמה לשחין פרח אבעבעת בכלארץ מצרים: 10 ויקחו אתפית
 הכבשן ויעמדו לפני פרעה וזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח
 באדם ובבהמה: 11 ולאיכלו החרשמים לעמוד לפני משה מפני השחין כיהיה
 השחין בחרשמים ובכלמצרים: 12 ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה אלמשה: 13 ויאמר יהוה אלמשה השכם בפקר והתוצב לפני
 פרעה ואמרת אליו כהאמר יהוה אלהי העברים שלח אתעמי ויעבדני: 14 כיו
 בפעם הזאת אני שלח אתכלמגפתי אללבך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין
 כמני בכלהארץ: 15 כי עתה שלחתי אתידי ואך אותך ואתעמך בדבר ותכחד
 מןהארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך אתפתי ולמען ספר
 שמי בכלהארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: 18 הנני ממטיר פעת מחר
 ברד כבד מאד אשר לאיהיה כמוהו במצרים למןהיום הוסדה ועדעתה: 19 ועתה
 שלח העו אתמקנך ואת כלאשר לך בשדה כלהאדם והבהמה אשרימצא בשדה
 ולא יאסף הפיתה וירד עליהם הברד ומתו: 20 הירא אתדבר יהוה מעבדי פרעה
 הניס אתעבדיו ואתמקנהו אלהבתים: 21 ואשר לאישם לבו אלדבר יהוה ויעזב
 אתעבדיו ואתמקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אלמשה נטה אתידך עלהשמים
 ויהי ברד בכלארץ מצרים עלהאדם ועלהבהמה ועל כלעשב השדה בארץ
 מצרים: 23 ויש משה אתמטהו עלהשמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה
 וימטר יהוה ברד עלארץ מצרים: 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד
 מאד אשר לאיהיה כמוהו בכלארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויך הברד
 בכלארץ מצרים את כלאשר בשדה מאדם ועדבהמה ואת כלעשב השדה הכה
 הברד ואתכלעץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשרשם בני ישראל לא היה
 ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה וליאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה
 הצדיק ואני ועמי הרשעים: 28 העתירו אלייהוה ורב מהות קלת אלהים וברד
 ואשלחה אתכם ולא תספון לעמוד: 29 ויאמר אליו משה כצאתי אתהעיר אפרש
 אתפפי אליהוה הקלות יחדלון ותברך לא יהיעוד למען תדע כי ליהוה
 הארץ: 30 ואתה ועבדך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: 31 ותפשתה
 והשערה נפתה כי השערה אביב והפשתה נבעל: 32 והחטה והכסמת לא נפו כי
 אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה אתהעיר ויפרש כפיו אליהוה ויחדלו
 הקלות והברד ומטר לאנתך ארצה: 34 וירא פרעה כיחדל המטר והברד והקלת
 ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח אתבני ישראל
 כאשר דבר יהוה בידמשה: 36 Exo 10 ויאמר יהוה אלמשה בא אלפרעה כיהני
 הכבדתי אתילבו ואתלב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבן: 37 ולמען תספר
 באזני בנך ובןבנך את אשר התעללתי במצרים ואתאתתי אשרשמתי כם וידעתם
 כיהני יהוה: 38 ויבא משה ואהרן אלפרעה ויאמרו אליו כהאמר יהוה אלהי
 העברים עדמתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אםמאן אתה לשלח

אֶת־עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא מֵחַר אֶרֶבָה בְּגִבְלֶיךָ: 5 וְכִסָּה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת
 אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכְלֹא אֶת־יִתְרֵךְ הַפְּלִטָּה הַנִּשְׁאָרֶת לָכֶם מִן־הַבְּרָד וְאֶכְלֹא אֶת־כָּל־הָעֵץ
 הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה: 6 וּמֵלֹא בְּחִיד וּבְתִי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא
 מֵעַם פְּרַעֲהַ: 7 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲהַ אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח
 אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַשָּׂרֵם תִּדְעֵ כִּי אֲבָרָה מִצְרַיִם: 8 וַיּוֹשֶׁב
 אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי
 הַהֲלִיכִים: 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבִזְקֵינוּ נִלְךְ בְּבִנְיָנוּ וּבְכִנּוּתָנוּ בְּצִאֲנָנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךְ
 כִּי חֲגִייהוּהָ לָנוּ: 10 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אִשְׁלַח אֶתְכֶם
 וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: 11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגִּבְרִים וְעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי
 אַתֶּם אֲתָם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֲתָם מֵאֶת פְּנֵי פְרַעֲהַ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה
 יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶבָה וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבְּרָד: 13 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי נִהַג רוּחַ
 קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלֵּילָה הַבֶּקֶר הָיָה רוּחַ קָדִים נֹשֵׂא אֶת־הָאֶרֶבָה:
 14 וַיַּעַל הָאֶרֶבָה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כְּבֹד מְאֹד לִפְנֵי
 לֹא־הָיָה כֵן אֶרֶבָה כְּמִהוּ וְאֶחְרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן: 15 וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי כָּל־הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ
 הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָד וְלֹא־נֹתַר
 כְּלִיָּרֵק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: 16 וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לִקְרֹא לְמֹשֶׁה
 וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: 17 וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטַאתִי אֵךְ הַפַּעַם
 וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת־תְּמוֹת הַזֶּה: 18 וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתַר
 אֶל־יְהוָה: 19 וַיִּהְפֹךְ יְהוָה רוּחָיו חֹזֵק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֶרֶבָה וַיַּחֲקֶהוּ יָמָה סוּף
 לֹא נִשְׁאָר אֶרֶבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: 20 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא שְׁלַח
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁךְ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשֹׁךְ: 22 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֲשֹׁךְ־אֲפֹלָה
 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים: 23 לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ
 שְׁלֹשַׁת יָמִים וְלִכְלַבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם: 24 וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 לְכוּ עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צְאֹנְכֶם וּבְקִרְכֶם יֵצֵג גַּם־טַפְכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם: 25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 גַּם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיַדְנוּ זְבָחִים וְעֹלוֹת וְעֲשִׂינוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ: 26 וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא
 תִשָּׂא פִרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבַד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ לֹא־נִדְעֵ מִה־נַּעֲבַד
 אֶת־יְהוָה עַד־בָּאֵנוּ שָׁמָּה: 27 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: 28
 וַיֹּאמְרוּ־לוֹ פְּרַעֲהַ לְךָ מֵעַלֵי הַשָּׁמַיִם לְךָ אֶל־חֲסַף רְאוּת פְּנֵי כִּי בְיוֹם רֵאתְךָ פְּנֵי
 תְּמוֹת: 29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ לֹא־אֶסַף עוֹד רְאוּת פְּנִיךָ: 30 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִנְעֵ אֶחָד אָבִיא עַל־פְּרַעֲהַ וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה
 כְּשִׁלְּחוֹ כָּלָה גֵרֶשׁ יִגְרַשׁ אֲתָכֶם מִזֶּה: 31 דְּבַר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ
 וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלִי־כֶסֶף וְכָלֵי זָהָב: 32 וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם
 הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עֲבָדֵי־פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם: 33 וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחַצַּת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּחוֹךְ מִצְרַיִם: 34 וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהַ הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים וְכָל
 בְּכוֹר בַּהֲמָה: 35 וְהָיְתָה צַעֲקָה גְּדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כְּמִהוּ וְכִמְהוּ
 לֹא תִסַּף: 36 וְלִכְלָו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרֹץ־כָּלֵב לִשְׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בַּהֲמָה לְמַעַן תִּדְעוּן

אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: ⁸ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
 לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחריו כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי-ארץ:
ס ⁹ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
 מצרים: ¹⁰ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
 את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: **פ** **Exo 12** ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: ² החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
 לחדשי השנה: ³ דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
 איש שה לבית אבט שה לבית: ⁴ ואסימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו
 הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השנה: ⁵ שה תמים זכר
 בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: ⁶ והיה לכם למשמרת עד ארבעה
 עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ⁷ ולקחו
 מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ⁸
 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלראש ומצות על מררים יאכלהו: ⁹ אל תאכלו
 ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על פרעיו ועל קרבו: ¹⁰
 ולא תחירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: ¹¹ וככה תאכלו אתו
 מתניכם חגרים ועליכם בגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
 ליהוה: ¹² ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והייתי כל בכור בארץ מצרים
 מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: ¹³ והיה הדם לכם
 לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף
 למשחית בהכתי בארץ מצרים: ¹⁴ והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם אתו חג
 ליהוה לדורותיכם חקת עולם תחגהו: ¹⁵ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון
 תשביתו שאר מבתיכם כיו כל אכל חמין ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום
 הראשון עד יום השבעי: ¹⁶ וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש
 יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה
 לכם: ¹⁷ ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
 מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם: ¹⁸ בראשון בארבעה עשר יום
 לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: ¹⁹ שבעת ימים
 שאר לא ימצא בבתיכם כיו כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
 בגר ובאזרח הארץ: ²⁰ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: **פ** ²¹
 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם
 ושחטו הפסח: ²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם
 אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
 עד בקר: ²³ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי
 המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ²⁴ ושמרתם
 את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: ²⁵ והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן
 יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: ²⁶ והיה כי יאמרו אליכם
 בניכם מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
ס ²⁸ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ²⁹ והיו
 בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו

עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: **30** ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כראין בית אשר אין שם מת: **31** ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: **32** גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: **33** ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו פלנו מתים: **34** וישא העם את בצקו טרם יחמין משאתם צררת בשמלתם על שכמם: **35** ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים פליכסף וכלי זהב ושמלת: **36** ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: **37** ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: **38** וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: **39** ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כירגשו ממצרים ולא יכלו להתחממה וגם צדה לא עשו להם: **40** ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: **41** ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: **42** ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם: **43** ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: **44** וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: **45** תושב ושכיר לא יאכל בו: **46** בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשבור בו: **47** כל עדת ישראל יעשו אתו: **48** וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: **49** תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: **50** ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: **51** ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: **Exo 13** וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** קדש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: **3** ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמין: **4** היום אתם יצאים בחדש האביב: **5** והיה כייביאך יהוה אל ארץ הפנעני והחתי והאמרי והחני ותיבנסי אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: **6** שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: **7** מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאר בכל גבלך: **8** והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: **9** והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפרך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: **10** ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימים ימימה: **11** והיה כייביאך יהוה אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך: **12** והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטרו שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: **13** וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: **14** והיה כייביאך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: **15** והיו כייביאך פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבקר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: **16** והיה לאות על ירכה ולטושפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: **17** והיו בשלח

פָּרַעַה אֶת־הָעָם וּלְאִיִּנְתָּם אֱלֹהִים דְּרַךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי אָמַר
 אֱלֹהִים פְּרִינְתָם הָעָם בְּרֵאתָם מִלְחָמָה וּשְׁבוּ מִצְרַיִם: **18** וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם
 דְּרַךְ הַמִּדְבָּר יַס־סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **19** וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים
 אֲתָכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אֲתָכֶם: **20** וַיִּסְעוּ מִסֶּכֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְּם בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר:
21 וַיְהוֹה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בַּעֲמוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלַיְלָה בַּעֲמוּד אֵשׁ לְהָאִיר
 לָהֶם לִלְכַת יוֹמָם וּלְלַיְלָה: **22** לֹא־יָמוּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי
 הָעָם: **Exo 14 פ** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי
 פִּי הַחִירָת בֵּין מִגְדַל בֵּין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צַפֹּן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם: **3** וְאָמַר פְּרַעַה
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: **4** וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעַה וְרַדְף
 אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבַּדְתִּי בַּפְּרַעַה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: **5** וַיַּגִּד
 לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פְּרַעַה וַעֲבָדְיוֹ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת
 עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדֵנוּ: **6** וַיֹּאסֵר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוּד לָקַח עִמּוֹ: **7** וַיִּקַּח
 שְׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשָׁם עַל־כָּלֹ: **8** וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעַה
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְיַד רְמָה: **9** וַיִּרְדְּפוּ
 מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אוֹתָם חַנִּים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פְּרַעַה וּפְרָשָׁיו וַחִילוֹ
 עַל־פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַעַל צַפֹּן: **10** וּפְרַעַה הִקְרִיב וַיִּשְׁאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנִה
 מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּרְאוּ מָאֵד וַיִּצַּעְקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: **11** וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אִי־קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
 לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: **12** הֲלֹאֲזֶה הִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדַּל מִמֶּנּוּ
 וְנַעֲבֹדְתָ אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עַבְדֵּךְ אֶת־מִצְרַיִם מִמֹּתַי בַּמִּדְבָּר: **13** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר
 רֵאתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסִּיפוּ לְרֵאתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: **14** יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם
 וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן: **פ** **15** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצַּעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ: **16** וְאַתָּה הָרֶם אֶת־מִטְפֶּךָ וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיִּבְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁ: **17** וְאֲנִי הִנְנִי מַחֲזֵק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיִּבְאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכְבַּדְתִּי
 בַּפְּרַעַה וּבְכָל־חִילוֹ בְּרַכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו: **18** וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרַעַה
 בְּרַכְבּוֹ וּבְפָרְשָׁיו: **19** וַיִּסַּע מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ
 מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: **20** וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם
 וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֹּאֲרֵ אֶת־הַלַּיְלָה וּלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה
 כָּל־הַלַּיְלָה: **21** וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּזְלַךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזָה
 כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשַׁם אֶת־הַיָּם לְחַרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: **22** וַיִּבְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
 בַּיַּבֵּשׁ וְהַמַּיִם לָהֶם חֲמָה מִיָּמִינָם וּמִשְׂמָאלָם: **23** וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיִּבְאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל
 סוֹס פְּרַעַה רֶכֶבוֹ וּפְרָשָׁיו אֶל־תוֹךְ הַיָּם: **24** וַיְהִי בְּאֲשַׁמְרַת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה
 אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיִּהְיֶה אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם: **25** וַיִּסַּר אֶת־אֶפֶן
 מִרַכְבָּתָיו וַיִּנְהַגְהוּ בַּכַּבֶּדַת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחַם לָהֶם
 בְּמִצְרַיִם: **פ** **26** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם
 עַל־רַכְבּוֹ וְעַל־פָּרְשָׁיו: **27** וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לִפְנוֹת בָּקֶר לְאִיתָנוּ
 וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: **28** וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ
 אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרַעַה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׂאָר בָּהֶם

עַד־אַחַד: **29** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּפְשָׁה בַתּוֹךְ הַיָּם וַתָּמִים לָהֶם חֲמֵה מִיּוֹמִים
 וּמִשְׁמָאלִם: **30** וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: **31** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־תֵּיֶד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ: **Exo 15 פ** אַז יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה
 סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם: **2** עָזִי וּזְמַרְתִּי יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאֶרְמַמְנָהוּ: **3** יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: **4** מִרְכַּבַּת פָּרַעַה וַחִילוֹ יָרָה בָּיָם וּמִבַּחַר
 שְׁלִשׁוֹ טָבַעוּ בַיַּם־סוּף: **5** תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ יָרְדוּ בַּמְּצוּלֹת כַּמּוֹ־אָבֵן: **6** יִמְיֹנֵךְ יְהוָה נֹאדְרֵי
 בִּפְתַּח יִמְיֹנֵךְ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: **7** וּבִרְבֵּב גְּאוֹנֵךְ תַּהַרֵּס קַמְיֹךְ תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךְ יֵאכְלָמוּ
 פִּקְשׁ: **8** וּבִרְרוּחַ אַפִּיךָ נִעְרְמוּ מַיִם נִצְבוּ כַּמּוֹ־נֶד נִזְלִים כַּפָּאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבָּיָם: **9** אָמַר
 אוֹיֵב אַרְדָּף אֲשִׁיג אַחֲלֵק שָׁלַל תִּמְלָאֲמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי: **10** נִשְׁפַּת
 בְּרוּחְךָ כַּסְּמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲוַפְרַת בַּמַּיִם אֲדִירִים: **11** מִי־כַמְכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כַּמְכָה
 נֹאדֵר בַּקֹּדֶשׁ נֹרָא תַּהֲלַת עָשָׂה פְּלֹא: **12** נָטִית יִמְיֹנֵךְ תִּבְלַעְמוּ אַרְצֵי: **13** נָחִית בַּחֲסֻדְךָ
 עִם־זִי וְנָאֵלַת נַהֲלַת בַּעֲזָךְ אֶל־נְוָה קִדְשֶׁךָ: **14** שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חִיל אַחוֹז יִשְׁבִּי
 פִּלְשֶׁת: **15** אַז נִבְהָלוּ אֲלוֹפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזוּ רַעַר נִמְגּוּ כֹל יִשְׁבֵי כְנַעַן: **16**
 תִּפַּל עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וַפְחַד בַּגֹּדֶל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כַּאֲבָן עַד־יַעֲבֵר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֵר
 עִם־זִי קִנִּית: **17** תִּבְאֲמוּ וַתִּטְעַמוּ בַּהַר נַחֲלַתְךָ מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ פַּעֲלַת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲרָנִי
 כּוֹנְנִי יָדֶיךָ: **18** יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: **19** כִּי בָא סוּס פָּרַעַה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם
 וַיִּשָּׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיַּפְשָׁה בַתּוֹךְ הַיָּם: **פ** **20** וַתִּקַּח
 מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֶּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתַּפִּים
 וּבַמַּחֲלַת: **21** וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיָם: **ס** **22**
 וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר
 וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: **23** וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן
 קָרָא־שְׁמָה מִרְהָ: **24** וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מֹה־נִּשְׁתַּח: **25** וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרְהוּ
 יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ: **26**
 וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשֵּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֵאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו
 וְשִׁמְרַת כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בַּמִּצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
 רַפְּאֵךְ: **ס** **27** וַיִּבְאוּ אֵילִמָּה וְשֵׁם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וּשְׁבַעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם
 עַל־הַמַּיִם: **Exo 16** וַיִּסַּע מִאֵילִם וַיִּבְאוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַר־סִין אֲשֶׁר
 בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינֵי בַחֲמֵשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **2** (וַיִּלְיָנוּ)
 וַיִּלְוֹנוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר: **3** וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁבְּתָנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר בְּאֲכָלְנוּ לֶחֶם
 לְשֹׁבַע כִּי־הוֹצַאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהַמִּית אֶת־כָּל־הַקְּהָל הַזֶּה בְּרַעֲב: **ס** **4**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטּוֹ דְּבַר־יוֹם
 בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנַסְנוּ הַיֶּלֶךְ בַּתּוֹרַתִי אִם־לֹא: **5** וְהָיָה בַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי וַהֲכִינוּ אֶת־אֲשֶׁר־יִבְיֹאוּ
 וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם: **ס** **6** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲרַב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **7** וּבִקֶּר וַרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה
 בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה וַנַּחֲנוּ מָה כִּי (תִּלְוִנוּ) (תִּלְיִנוּ) עֲלֵינוּ: **8** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 בַּחַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרַב בָּשָׂר לֹאֲכַל וּלְחֵם בְּבִקֶּר לְשֹׁבַע בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִינִים עָלָיו וַנַּחֲנוּ מָה לֹא־עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: **9** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אַל אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: ¹⁰
 וַיְהִי כַדְבַר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדְתְּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וַהֲנֵה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה
 בְּעֵינָיו: **פ** ¹¹ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹² שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּלִוּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר
 אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרָבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: ¹³ וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת-הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הִיתָה שֹׁכֶבֶת הַטֵּל
 סָבִיב לַמַּחֲנֶה: ¹⁴ וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֵּל וַהֲנֵה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק מְחַסְפָּס דִּק כַּכְפָּר
 עַל-הָאָרֶץ: ¹⁵ וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ
 מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵאכְלֹה: ¹⁶ זֶה הַדְּבַר
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקֶטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלֹת מִסֹּפֶר נִפְשֵׁיכֶם אִישׁ
 לְאִשֶׁר בְּאֵהָלוֹ תִּקְחוּ: ¹⁷ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעֵט: ¹⁸ וַיִּמְדוּ
 בְּעֹמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמְּמַעֵט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי-אֲכָלוּ לָקֶטוּ: ¹⁹ וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר: ²⁰ וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אַנְשִׁים
 מִמֶּנּוּ עַד-בְּקָר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: ²¹ וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר בִּבְקָר
 אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וּנְמָס: ²² וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָקֶטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֶר
 לְאַחַד וַיָּבֵאוּ כָל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: ²³ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דְּבַר יְהוָה
 שִׁבְתֹּן שִׁבְתִּי-קִדְשׁ לִיהוָה מִזֶּכֶר אֶת אֲשֶׁר-תֵּאֲפוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בְשָׁלוּ וְאֶת
 כָּל-הָעֶדֶף הֵניחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֶּקֶר: ²⁴ וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד-הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא-הִיְתָה בּוֹ: ²⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּהוּ הַיּוֹם כִּי-שִׁבְתָּ הַיּוֹם
 לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: ²⁶ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֵהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ לֹא
 יִהְיֶה-בּוֹ: ²⁷ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ: **ס** ²⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה עַד-אַנֶּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרוֹתַי: ²⁹ רְאוּ כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשִּׁבְתָּ
 עַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יּוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: ³⁰ וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: ³¹ וַיִּקְרָאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן
 וְהוּא כֹרַע גֹּד לִבָּן וְשַׁעֲמוֹ כְּצִפְיַחַת בְּדָבָשׁ: ³² וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי
 אֲתֶכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֲתֶכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ³³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת
 אַחַת וְתֵן-שָׁמָּה מִלֵּא-הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: ³⁴ כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּנְיְחוּהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁמֶרֶת: ³⁵ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ
 אֶת-הֶמֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בָּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשְׁבַת אֶת-הֶמֶן אֲכָלוּ עַד-בָּאֵם אֶל-קִצְּהָ
 אֶרֶץ כְּנַעַן: ³⁶ וְהָעֹמֶר עֲשֵׂרִית הַאִיפָה הוּא: **פ** **Exo 17** וַיִּסְעוּ כָל-עַדְתְּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מִמִּדְבַר-סִינַי לְמִסְעֵיהֶם עַל-פְּנֵי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים וְאִין מַיִם לְשִׁתַּת הָעָם: ¹ וַיִּרְבַּ
 הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִנְדְּלֵנוּ מַיִם וּנְשַׁתָּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִה-תִּרְיֹבוּן עִמָּדִי
 מַה-תִּנְסֹן אֶת־יְהוָה: ² וַיִּצְמָא שֵׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּלֶן הָעָם עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה
 הֵעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי בְּצִמָּא: ⁴ וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה
 לֵאמֹר מַה אֶעֱשֶׂה לָעָם זֶה עוֹד מַעַט וּסְקִלְנִי: ⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי
 הָעָם וְקַח אֶתְךָ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֶּף אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיָּאֵר קַח בְּיֶדְךָ וְהִלַּכְתָּ: ⁶
 הֵנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר בְּחָרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וּשְׁתֵּה הָעָם
 וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁷ וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם מִסָּה וּמִרִיבָה עַל-רִיבּוֹ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֵיטֵּן יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם-דָּאִין: **פ** ⁸ וַיָּבֵא עֲמֹלֶק
 וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים: ⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה שֶׁעַ בְּחָרְלָנוּ אַנְשִׁים וַצָּא הַלֶּחֶם

בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הנבעה ומטה האלהים ביד: **10** ויעש יהושע כאשר אמר-לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הנבעה: **11** והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: **12** וידי משה כבדים ויקחו-אבן וישומו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה עד-בא השמש: **13** ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לפי-חרכו: **פ** **14** ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי-מחה אמהה את-זכר עמלק מתחת השמים: **15** ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה ונסי: **16** ויאמר כיד על-פס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר: **Exo 18 פ** וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל-אשר עשה אלהים למשה ול-ישראל עמו כי-הוציא יהוה את-ישראל ממצרים: **2** ויקח יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה אחר שלוחיה: **3** ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: **4** ושם האחד אליעזר כי-אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: **5** ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים: **6** ויאמר אל-משה אני חתך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: **7** ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האהלה: **8** ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: **9** ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: **10** ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם מתחת יד-מצרים: **11** עתה ידעתי כי-גדול יהוה מפל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: **12** ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכלו וקני ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה לפני האלהים: **13** ויהי ממחרת וישב משה לשפט את-העם ויעמוד העם על-משה מן-הבקר עד-הערב: **14** וירא חתן משה את כל-אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל-העם נצב עליך מן-בקר עד-ערב: **15** ויאמר משה לחתנו כי-יבא אלי העם לדרש אלהים: **16** כי-יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את-חקי האלהים ואת-תורתיו: **17** ויאמר חתן משה אליו לא-טוב הדבר אשר אתה עשה: **18** נבל תבל גם-אתה גם-העם הזה אשר עמך כי-כבד ממוך הדבר לא-תוכל עשהו לבדך: **19** עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את-הדברים אל-האלהים: **20** והזהרתה אתהם את-החקים ואת-התורת והודעת להם את-הדרך ילכו בה ואת-המעשה אשר יעשו: **21** ואתה תחזה מפל-העם אנשי-חיל וראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: **22** ושפטו את-העם בכל-עת והיה כל-הדבר הגדל וביאו אליך וכל-הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: **23** אם את-הדבר הזה תעשה וצורך אלהים ויכלת עמד וגם כל-העם הזה על-מקמו יבא בשלום: **24** וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: **25** ויבחר משה אנשי-חיל מפל-ישראל ויתן אתם ראשים על-העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: **26** ושפטו את-העם בכל-עת את-הדבר הקשה וביאון אל-משה וכל-הדבר הקטן ישפטוהם: **27** וישלח משה את-חתנו וילך לו אל-ארצו: **פ** **Exo 19** בחדש השלישי לצאת בני-ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: **2** ויסעו מרפידיים ויבאו

מדבר סיני ניחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד החר: 3 ומשה עלה אל האלהים
 ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: 4
 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5
 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים
 כירלי כל הארץ: 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר
 תדבר אל בני ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את
 כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר
 יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
 בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד
 משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום
 ומחר וכבסו שמלתם: 11 והיו נכנים ליום השלישי כיו ביום השלישי ירד יהוה
 לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות
 בהר ונגע בקצוהו פלה נגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו יד פירסקול יסקל
 או ירה ירה אם בבהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: 14 וירד
 משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: 15 ויאמר אל העם היו
 נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: 16 והיו ביום השלישי בהית הבקר ויהי
 קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:
 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויחיצבו בתחתית ההר: 18 והר
 סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד
 כל ההר מאד: 19 והיו קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו
 בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר
 ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרסו אליהו לראות
 ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנגשים אליהו יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23
 ויאמר משה אליהו לא יוכל העם לעלת אליהו סיני פן יאחה העדתה בנו
 לאמר הגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן
 עמך והכהנים והעם אל יחרסו לעלת אליהו פן יפרץ בהם: 25 וירד משה
 אל העם ויאמר אלהים: 26 **Exo 20** וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 27
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 28 לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני: 29 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים וממעל
 ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 30 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
 31 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: 32 לא תשא את שם יהוה אלהיך
 לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 33 זכור את יום השבת
 לקדשו: 34 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 35 ויום השביעי שבת ליהוה
 אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהמתך עבדך ובהמתך וגרך אשר
 בשעריך: 36 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים
 ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן ברכך יהוה את יום השבת ויקדשהו: 37
 כי כבוד את אביך ואת אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך: 38 לא תרצה: 39 לא תנאף: 40 לא תנאף: 41 לא תנאף: 42 לא תנאף: 43 לא תנאף: 44
 לא תנאף: 45 לא תנאף: 46 לא תנאף: 47 לא תנאף: 48 לא תנאף: 49 לא תנאף: 50 לא תנאף:

וְכָל אֲשֶׁר לִרְעֶדָה: **פ** 18 וְכָל הָעַם רָאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִים וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
 וְאֶת־הַהֵר עֲשׂוּן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמִדּוּ מִרְחָק: 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אֵתָהּ עִמָּנוּ
 וְנִשְׁמָעָה וְאֵל־יִדְבַר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פְּרִי־נְמוֹת: 20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִּי
 לִבְעֹבֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בְּאֵי הָאֱלֹהִים וּבְעֹבֹר תְּהִיָּה יִרְאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לִבְלֹתִי תַחֲטְאוּ:
 21 וַיַּעֲמֵד הָעַם מִרְחָק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעַרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: **פ** 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֹאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: 23
 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם: 24 מִזֹּבַח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי
 וּזְבַחַת עֲלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלֹמִיךָ אֶת־צֹאנֶיךָ וְאֶת־בִּקְרָדְךָ בְּכָל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אוֹכִיר
 אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתֶּיךָ: 25 וְאִם־מִזֹּבַח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָהּ גִּיזִית
 כִּי חֲרַבְךָ הִנֵּפֶת עָלֶיהָ וְתַחֲלֶלְהָ: 26 וְלֹא־תַעֲלֶה בְּמַעֲלַת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגְלַה
 עֲרוֹתְךָ עָלָיו: **פ** **Exo 21** וְאֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם: 2 כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָדִי
 שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבִשְׁבַעַת יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חֲנָם: 3 אִם־בְּגַפּוֹ יִבֹּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־יַבְעֵל אִשָּׁה
 הוּא וַיֵּצֵאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ: 4 אִם־אֲדָנָיו יִתְּנֶלּוּ אִשָּׁה וְיִלְדֶה־לּוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
 וְיִלְדֶיהָ תְּהִיָּה לְאֲדֹנָיהּ וְהוּא יֵצֵא בְּגַפּוֹ: 5 וְאִם־אָמַר יֹאמֶר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת־אֲדֹנָי
 אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי: 6 וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֶת
 אוֹ אֶל־הַמִּזְוֵזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אֲזָנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וְעִבְדוֹ לְעֹלָם: **ס** 7 וְכִי־יִמְכַר אִישׁ
 אֶת־בִּתּוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים: 8 אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיהָ אֲשֶׁר־**לָא** **נְלֹן**
 יַעֲדָה וְהַפְּדָה לְעַם נְכָרִי לֹא־יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּבַגְדוֹ־בָהּ: 9 וְאִם־לִבְנוֹ יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפַּט
 הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: 10 אִם־אֶחָרַת יִקְחֶלּוּ שְׂאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע: 11
 וְאִם־שְׁלֹשׁ־אֲלָהּ לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חֲנָם אִין כֶּסֶף: **ס** 12 מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת יוֹמָת:
 13 וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִירוֹ וּשְׁמַתִּי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יִנוּס שְׂמָה: **ס** 14
 וְכִי־יִזְדֹּךְ אִישׁ עַל־רַעְהוֹ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֵנּוּ לְמוֹת: **ס** 15 וּמִכָּה אָבִיו
 וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת: 16 וְגַב אִישׁ וּמְכָרוֹ וּנְמָצָא בִירוֹ מוֹת יוֹמָת: **ס** 17 וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ
 מוֹת יוֹמָת: **ס** 18 וְכִי־יִרְיֹבֵן אֲנָשִׁים וְהִפְדֵּהוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ בְּאָבֵן אוֹ בְּאֲגָרֶף וְלֹא מוֹת
 וְנָפַל לְמִשְׁכָּב: 19 אִם־יִקְוֶם וְהִתְחַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וּנְקָה הַמִּכָּה רַק שְׁבַתּוֹ יִתֵּן
 וּרְפָא יִרְפָּא: **ס** 20 וְכִי־יִכַּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמּוֹתוֹ בְּשִׁבְטֵי וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקָם
 יִנָּקֶם: 21 אִךְ אִם־יּוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא: **ס** 22 וְכִי־יִנְצֹו אֲנָשִׁים
 וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצֵאוּ יִלְדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אֶסוֹן עָנוּשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל
 הָאִשָּׁה וְנָתַן בַּפְּלָלִים: 23 וְאִם־אֶסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ: 24 עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן
 תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֵגֶל תַּחַת רֵגֶל: 25 כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פָּצַע תַּחַת פָּצַע חֲבוּרָה
 תַּחַת חֲבוּרָה: **ס** 26 וְכִי־יִכַּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אִמּוֹתוֹ וּשְׁחַתָּה לְחַפְשֵׁי
 יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת עֵינָיו: **ס** 27 וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אִמּוֹתוֹ יִפֹּל לְחַפְשֵׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שֵׁנוֹ:
פ 28 וְכִי־יִנְחַ שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמֵת סָקוֹל יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת־בִּשְׂרוֹ
 וּבַעַל הַשׁוֹר נָקִי: 29 וְאִם שׁוֹר נִנְחַ הוּא מִתְּמַל שְׁלֹשׁ וְהוֹעֵד בְּבַעֲלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
 וְהַמִּית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעָלָיו יוֹמָת: 30 אִם־כֶּפֶר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִיָן
 נֶפֶשׁוֹ כְּכָל אֲשֶׁר־יוֹשֵׁת עָלָיו: 31 אוֹ־בֵן יִנְחַ אוֹ־בַת יִנְחַ כְּמִשְׁפַּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ: 32
 אִם־עַבֵּד יִנְחַ הַשׁוֹר אוֹ אִמָּה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשׁוֹר יִסְקַל: **ס** 33
 וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי־יִכַּה אִישׁ בֵּר וְלֹא יִכְסֵנוּ וְנִפְלֵ־שָׂמָה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר: 34
 בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יָשִׁיב לְבַעֲלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לוֹ: **ס** 35 וְכִי־יִגַּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר
 רַעְהוֹ וּמֵת וּמְכָרוֹ אֶת־הַשׁוֹר הַחַי וְחָצָו אֶת־כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יַחֲצוּן: 36 אוֹ נוֹדַע כִּי

שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור ותמת יהיה-לו: **ס 37** כי יגנב איש שור אוֹרֶשָׁה וּשְׂבָחוֹ אוֹ מִכְרוֹ חֲמִשָּׁה בְּקָר יִשְׁלַם תַּחַת השור וארבע־צאן תחת השה: **Exo 22** אם־בִּמְחִירָתָא יִמְצָא הַגָּנֵב וְהָכֵה וּמָת אִין לוֹ דְּמִים: **2** אם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עֲלֵיו דְּמִים לוֹ שְׁלַם יִשְׁלַם אִם־אִין לוֹ וְנִמְכַר בְּגִנְבָתוֹ: **3** אם־הִמְצָא תִמְצָא בְּיָדוֹ הַגָּנֵב מִשּׁוֹר עַד־חֲמֹר עַד־שָׁה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלַם: **ס 4** כי יבער איש שדה אוֹכְרָם וּשְׂלַח אֶת־[בְּעִירָה] [בְּעִירוֹ] וּבִעַר בְּשָׂדֵה אַחֵר מִיִּטֵּב שְׂדֵהוּ וּמִיִּטֵּב פְּרֹמוֹ יִשְׁלַם: **ס 5** כִּי־תִצָּא אִשׁ וּמִצָּאָה קָצִים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקֶּמֶה אוֹ הַשָּׂדֶה שְׁלַם יִשְׁלַם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבְּעֵרָה: **ס 6** כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֶלִים לְשֹׂמֵר וְגָנֵב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמְצָא הַגָּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם: **7** אִם־לֹא יִמְצָא הַגָּנֵב וְנִקְרַב בְּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שִׁלַּח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ: **8** עַל־כֹּל־דִּבְרֵי־פֶשַׁע עַל־שׂוֹר עַל־חֲמֹר עַל־שָׁה עַל־שְׁלֹמָה עַל־כָּל־אֲבָדָה אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֵא דְבַר־שְׁנִיָּהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: **ס 9** כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמֹר אוֹ־שׂוֹר אוֹ־שָׁה וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׂמֵר וּמָת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אִין רָאָה: **10** שְׁבַעֶת יְהוֹה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שִׁלַּח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעֲלֵיו וְלֹא יִשְׁלַם: **11** וְאִם־גָּנֵב יִגְנַב מֵעִמּוֹ יִשְׁלַם לְבְּעֲלֵיו: **12** אִם־טָרַף יִטְרַף יָבֵאֵהוּ עַד הַטְּרָפָה לֹא יִשְׁלַם: **פ 13** וְכִי־יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מָת בְּעֲלֵיו אִין־עִמּוֹ שְׁלַם יִשְׁלַם: **14** אִם־בְּעֲלֵיו עִמּוֹ לֹא יִשְׁלַם אִם־שִׂכָּר הוּא בָּא בְּשִׂכְרוֹ: **ס 15** וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶרְשָׁה וּשְׂכָב עִמָּה מְהֵרָה יִמְחַרְנָה לוֹ לְאִשָּׁה: **16** אִם־מָאן יִמָּאן אֲבִיָּה לְתַתָּה לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל כְּמֹהַר הַבְּתוּלָתָא: **ס 17** מְכַשְׁפָּה לֹא תַחִיָּה: **ס 18** כָּל־שְׂכָב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת: **ס 19** זִבְחָ לְאֱלֹהִים יִחַרֵם בְּלַתִּי לִיהוֹה לְבָדּוֹ: **20** וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֵנּוּ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: **21** כָּל־אֲלֻמְנָה וְיִתּוּם לֹא תַעֲנוּן: **22** אִם־עָנָה תַעֲנֶה אִתּוֹ כִּי אִם־צַעֲקָ יִצַּעֲקָ אֵלַי שְׁמַע אֲשִׁמַּע צַעֲקוֹ: **23** וְחָרָה אַפִּי וְהִרְגַתִּי אֶתְכֶם בַּחֲרֹב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֲלֻמְנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְּמִים: **פ 24** אִם־כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הַעֲנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנִשָּׁה לֹא־תִשְׁיָמוּן עֲלָיו נִשְׁדָּ: **25** אִם־חָבַל תְּחַבֵּל שְׁלֵמַת רַעַךְ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבוּ לוֹ: **26** כִּי הוּא [כִּסְתָרָה] [כִּסְחוֹתוֹ] לְבָדָה הוּא שְׁמַלְתוֹ לַעֲרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי־יִצַּעֲקָ אֵלַי וּשְׁמַעְתִּי כִּי־חָנוּן אֲנִי: **ס 27** אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל וְנִשְׂאָ בַעֲמֻךְ לֹא תֵאָר: **28** מִלְּאֲתָךְ וּדְמַעַךְ לֹא תֵאָחֵר בְּכֹר בְּנִיךְ תִּתֵּן־לִי: **29** כִּי־תַעֲשֶׂה לְשֶׁרֶף לְצֹאנְךָ שְׁבַעֶת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתְּנוּ־לִי: **30** וְאִנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשָּׂר בְּשָׂדֵה טְרָפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אִתּוֹ: **ס 31** **Exo 23** לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שׂוֹא אֶל־תִּשְׁתׁ יָדְךָ עִם־רֹשַׁע לִהְיֹת עַד חֲמוֹס: **ס 2** לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרַעַת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רַב לְנִשְׁתׁ אַחֲרָי רַבִּים לְהַטֵּת: **3** וְדַל לֹא תִהְדַּר בְּרִיבּוֹ: **ס 4** כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אוֹ־בֶּקֶר אוֹ חֲמֹר תַּעֲהֵה הִשְׁבַּ תִּשְׁיָבוּ לוֹ: **ס 5** כִּי־תִרְאֶה חֲמֹר שְׂנֵאָךְ רֹבֵץ תַּחַת מִשְׂאוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֵזֵב לוֹ עֹזֵב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: **ס 6** לֹא תִטָּה מִשְׁפַּט אֲבִינְךָ בְּרִיבּוֹ: **7** מִדְּבַר־שִׁקֵּר תִּרְחַק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּהְרַג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשַׁע: **8** וְשַׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשַּׁחַד יַעֲוֶר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבַרִּי צַדִּיקִים: **9** וְגַר לֹא תִלְחֵץ וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: **10** וְשֵׁשׁ שְׁנַיִם תּוֹרַע אֶת־אֶרֶצְךָ וְאִסַּפְתָּ אֶת־חֲבוּאֹתָהּ: **11** וְהִשְׁבִּיעַת תִּשְׁמַטְנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינִי עִמָּךְ וְיִתְּרִים תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה כִּי־תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ: **12** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשִׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לְמַעַן יִנַּח שׂוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וַיִּנְפֹּשׁ בְּיָאֲמַתְךָ וְהָגַר: **13** וּבְכָל־אֲשֶׁר־אִמַּרְתִּי אֵלַיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵים לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ: **14**

שלש רגלים תחג לי בשנה: **15** אתחג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 כאשר צויתך למועד חדש האביב כירבו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריכם: **16** וחג
 הקציר בפורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך
 את מעשיך מן השדה: **17** שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה:
18 לא תזבח על חמץ דם זבחתי ולא יזלין חלב חגי עד בקר: **19** ראשית בפורי
 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: **20** הנה אנכי שלח
 מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: **21** השמר מפניו
 ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: **22** כי אם שמע
 תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרת את צרריך: **23** כי ילך
 מלאכי לפניך והביאך אל האמרי ותחתי והפרזי ותכנעני החזי והיבוכי והכחדתיו:
24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
 ושבר תשבר מצבותיהם: **25** ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך
 והסרת מחלה מקרבך: **26** לא תהיה משפלה ועקרה בארצך את מספר ימך
 אמלא: **27** את אימתי אשלח לפניך ותמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי
 את כל איביך אליך ערף: **28** ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החזי
 את הכנעני ואת החתי מלפניך: **29** לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פנתהיה הארץ
 שממה ורבה עליך חית השדה: **30** מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפדה ונחלת
 את הארץ: **31** ושתתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כיו אתן
 בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך: **32** לא תכרת להם ולא להיהם ברית: **33**
 לא ישבו בארצך פניחטיו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כיהיה לך למוקש:

Exo 24 ב ואל משה אמר עלה אלי יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
 ישראל והשתחויתם מרחק: **2** ונגש משה לבדו אליהו והם לא יגשו והעם לא
 יעלו עמו: **3** ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען
 כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: **4** ויכתב משה את
 כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים
 עשר שבטי ישראל: **5** וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
 ליהוה פרים: **6** ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: **7**
 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: **8**
 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר פרת יהוה עמכם
 על כל הדברים האלה: **9** ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: **10**
 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:

11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: **12** **ס**
 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
 והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: **13** ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה
 אל החר האלהים: **14** ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה
 אהרן וחור עמכם מירבעל דברים יגש אלהם: **15** ויעל משה אל החר ויכס הענן
 את החר: **16** וישכן כבוד יהוה על החר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
 ביום השביעי מתוך הענן: **17** ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני
 ישראל: **18** ויבא משה בתוך הענן ויעל אל החר ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה: **Exo 25 ב** וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל

ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ויש ושעזים: 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל־כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: 14 והבאת את־הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את־הארן בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: 16 ונתת אל־הארן את הערת אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב־אחד מקצה מזה מן־הכפרת תעשו את־הכרבים על־שני קצותיו: 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים: 21 ונתת את־הכפרת על־הארן מלמעלה ואל־הארן תתן את־הערת אשר אתן אליך: 22 ונוערתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על־ארן הערת את כל־אשר אצוה אותך אל־בני ישראל: 23 **פ** ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו וחצי קמתו: 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את־הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: 27 לעמת המסגרת תהיון הטבעת לבתים לבדים לשאת את־השלחן: 28 ועשית את־הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשאתם את־השלחן: 29 ועשית קערתי וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: 30 ונתת על־השלחן לחם פנים לפני תמיד: **פ** 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני מנרה מצדה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כפתר מן־המנרה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת־שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן־המנרה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את־נרתיה שבעה והעלה את־נרתיה והאיר על־עבר פניה: 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 39 כפר זהב טהור יעשה אתה את כל־הכלים האלה: 40 וראה ועשה בתבניתם אשר־אתה מראה בהר: **Exo 26** ואת־המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארד | היריעה האחת שמונה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל־היריעת: 3 חמש היריעת תהיון חברת אשה אל־אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל־אחתה: 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים

לִלְאֵת תַּעֲשֶׂה בְקִצֵּה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיית מִקְבִּילַת הַלְּלֹאֵת אֲשֶׁר
 אֶל־אֲחֵתָהּ: **6** וְעִשִּׂית חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וּחְבַרְתָּ אֶת־הַיְרִיעוֹת אֲשֶׁר אֶל־אֲחֵתָהּ בַּקָּרְסִים
 וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: **7** וְעִשִּׂית יְרִיעוֹת עֹזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂת־עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת
 תַּעֲשֶׂה אֹתָם: **8** אַרְבָּו הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֲמָה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֲמָה הַיְרִיעָה
 הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעִשְׂתֵי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת: **9** וּחְבַרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ
 הַיְרִיעוֹת לְבָד וְכִפַּלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל: **10** וְעִשִּׂית חֲמִשִּׁים
 לְלֹאֵת עַל שַׁפַּת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצָנָה בַּחֲבֶרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עַל שַׁפַּת הַיְרִיעָה
 הַחֲבֶרֶת הַשְּׁנִיית: **11** וְעִשִּׂית קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבַּאת אֶת־הַקָּרְסִים בְּלֹאֵת וּחְבַרְתָּ
 אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד: **12** וְסָרַח הָעֹרֹף בִּירִיעוֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הַיְרִיעָה הָעֹרֹפֶת תִּסְרַח
 עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן: **13** וְהָאֲמָה מִזֶּה וְהָאֲמָה מִזֶּה בְּעֹרֹף בְּאֹרֶךְ יְרִיעוֹת הָאֹהֶל וְהָיָה
 סָרוּחַ עַל־צְדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכִסְתּוֹ: **14** וְעִשִּׂית מַכְסֵה לְאֹהֶל עֶרְת אֵילָם
 מֵאֲדָמִים וּמַכְסֵה עֶרְת תַּחֲשִׁים מִלְּמַעְלָה: **15** וְעִשִּׂית אֶת־הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שֵׁטִים
 עֲמוּדִים: **16** עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְבֶּךְ הַקָּרֶשׁ וְאֲמָה וְחֲצֵי הָאֲמָה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: **17** שְׁתֵּי
 יָדוֹת לְקָרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹכֶת אֲשֶׁר אֶל־אֲחֵתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קָרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן: **18** וְעִשִּׂית
 אֶת־הַקָּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ לַפָּאֵת נֹגֵה תִימְנָה: **19** וְאַרְבַּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה
 תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו: **20** וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיית לַפָּאֵת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ:
21 וְאַרְבַּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ
 הָאֶחָד: **22** וּלְיָרְכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁה קָרְשִׁים: **23** וְשְׁנֵי קָרְשִׁים תַּעֲשֶׂה
 לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם: **24** וְהָיוּ תְּאֵמִים מִלְּמַטָּה וְיִחַדּוּ יִהְיוּ תְּמִים עַל־רֹאשׁוֹ
 אֶל־הַטְּבַעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעַת יִהְיוּ: **25** וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים
 וְאֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
 הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: **26** וְעִשִּׂית בְּרִיחִם עֲצֵי שֵׁטִים חֲמִשָּׁה לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד: **27**
 וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקָרְשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקָרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן
 לְיָרְכָתָיִם יָמָה: **28** וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים מִבְּרַח מִן־הַקְצָה אֶל־הַקְצָה: **29**
 וְאֶת־הַקָּרְשִׁים תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת־טְבַעְתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּחִים לְבְּרִיחִם וְצִפִּית
 אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב: **30** וְהִקַּמְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כְּמוֹשִׁפְטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִית בְּהָר: **31** וְעִשִּׂית
 פְּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרִבּוּם: **32**
 וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שֵׁטִים מִצְּפִים זָהָב וְוִיָּהִם זָהָב עַל־אַרְבָּעָה
 אֲדָנֵי־כֶסֶף: **33** וְנָתַתָּה אֶת־הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקָּרְסִים וְהִבַּאת שְׁמָה מִבֵּית לְפָרֹכֶת אֶת
 אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהַבְּדִילָה תִּפְרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקָּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: **34** וְנָתַתָּ
 אֶת־הַכְּפָרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בַּקָּדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים: **35** וְשַׁמְתָּ אֶת־הַשְּׁלֹחַן מַחוּץ לְפָרֹכֶת
 וְאֶת־הַמְּנִרָה נֹכַח הַשְּׁלֹחַן עַל צֹלַע הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה וְהַשְּׁלֹחַן תַּתָּן עַל־צֹלַע צָפוֹן: **36**
 וְעִשִּׂית מִסְדָּ לַפָּתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֶׂה רֹקֶם: **37**
 וְעִשִּׂית לְמִסְדָּ חֲמִשָּׁה עֲמוּדֵי שֵׁטִים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וְוִיָּהִם זָהָב וְצִקַּקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה
 אֲדָנֵי נְחֹשֶׁת: **Exo 27** וְעִשִּׂית אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שֵׁטִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְבֶּךְ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
 רֹחַב רְבֹעַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ וְשֹׁלֵשׁ אַמּוֹת קָמְחוֹ: **2** וְעִשִּׂית קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמְּנוֹ
 תְּהִינּוּ קַרְנֹתָיו וְצִפִּית אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: **3** וְעִשִּׂית סִירְתָיו לְרֹשְׁנוֹ וְוִיעָיו וּמִזְרְקָתוֹ וּמִזְלָגְתּוֹ
 וּמַחְתָּתוֹ לְכָל־כְּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת: **4** וְעִשִּׂית לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְעִשִּׂית
 עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טְבַעֲת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו: **5** וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת פְּרֹכֶת הַמִּזְבֵּחַ

מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: **6** ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: **7** והובא את־בדיו בטבעת והיו הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת אתו: **8** נכוב לחת תעשה אתו כאשר תראה אתך בהר כן יעשו: **9** ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארף לפאה האחת: **10** ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **11** וכן לפאת צפון בארף קלעים מאה ארף **(ועמדו)** **(ועמודיו)** עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: **12** ורחב החצר לפאת־ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: **13** ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: **14** וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **15** ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: **16** ולשער החצר מסדו עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: **17** כל־עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: **18** ארף החצר מאה באמה ורחבו חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: **19** לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל־יתדתיו וכל־יתדת החצר נחשת: **20** ואתה תצנהו את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד: **21** באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת עולם לדרכתם מאת בני ישראל: **Exo 28** ואתה תקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: **2** ועשית בגדי־קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: **3** ואתה תדבר אל־כל־חכמי־לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו־לי: **4** ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן ולבניו לכהנו־לי: **5** והם יקחו את־הזהב ואת־התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־השש: **6** ועשו את־האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: **7** שתי כתפת חברת יהיה־לו אל־שני קצותיו וחבר: **8** וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: **9** ולקחת את־שתי אבני־שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: **10** ששה משמותם על האבן האחת ואת־שמות הששה הנותרים על־האבן השנית פתולדתם: **11** מעשה חרש אבן פתוחי חתם הפתח את־שתי האבנים על־שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם: **12** ושמת את־שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרון: **13** ועשית משבצת זהב: **14** ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את־שרשרת העבלת על־המשבצת: **15** ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: **16** רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: **17** ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחר: **18** והטור השני נפך ספיר ויהלם: **19** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **20** והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: **21** והאבנים תהיון על־שמות בני־ישראל שתיים עשרה על־שמותם פתוחי חותם איש על־שמו תהיון לשני עשר שבט: **22** ועשית על־החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: **23** ועשית על־החשן שתי טבעות זהב ונתת את־שתי הטבעות על־שני קצות החשן: **24** ונתתה

אֲתֵשְׁתִּי עֵבַתְתָּ הִזְהֵב עַל־שְׁתִּי הַטְּבַעְתָּ אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: **25** וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
 הָעֵבַתְתָּ תִתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמְּשַׁבְּצוֹת וְנִתְתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאָפֶד אֶל־מוֹל פְּנִי: **26** וְעֵשִׂית
 שְׁתֵּי טְבַעוֹת זָהָב וְשִׁמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאָפֶד
 בֵּיתָה: **27** וְעֵשִׂית שְׁתֵּי טְבַעוֹת זָהָב וְנִתְתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאָפֶד מִלְמִטָּה
 מִמוֹל פְּנֵי לַעֲמַת מִחִבְרָתוֹ מִמְעַל לַחֹשֶׁב הָאָפֶד: **28** וִירְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן **[מְשַׁבְּעָתוֹ]**
[מְשַׁבְּעָתִיו] אֶל־טְבַעַת הָאָפֶד בְּפִתִּיל תַּכְלַת לְהִיּוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאָפֶד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן
 מִעַל הָאָפֶד: **29** וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן הַמְּשַׁפֵּט עַל־לְבוֹ בְּבָאוּ
 אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִזְכֹּרָן לִפְנֵי־יְהוָה תְּמִיד: **30** וְנִתְתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמְּשַׁפֵּט אֶת־הָאוּרִים
 וְאֵת־הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל־לֵב אֶהְרֹן בְּבָאוּ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־מְשַׁפֵּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 עַל־לְבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תְּמִיד: **ס** **31** וְעֵשִׂית אֶת־מְעִיל הָאָפֶד כָּלִיל תַּכְלַת: **32** וְהָיָה
 פִּירֵאֲשׁוֹ בְּחֹכוֹ שֶׁפָּה יִהְיֶה לְפָיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲרָג כְּפִי תַחְרָא וְיִהְיֶה־לוֹ לֹא יִקְרַע:
33 וְעֵשִׂית עַל־שׁוּלְיֵי רִמּוֹנֵי תַכְלַת וְאֲרָמָן וְתוֹלַעַת שְׁנִי עַל־שׁוּלְיֵי סָבִיב וּפְעָמָנִי זָהָב
 בְּחֹכֶם סָבִיב: **34** פְּעָמָן זָהָב וְרִמּוֹן פְּעָמָן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלְיֵי הַמְּעִיל סָבִיב: **35** וְהָיָה
 עַל־אֶהְרֹן לְשֵׁרֶת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבָאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצִאתוֹ וְלֹא יָמוּת: **ס** **36**
 וְעֵשִׂית צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתַחַת עָלָיו פְּתוּחֵי חֹמֶם קָדֵשׁ לַיהוָה: **37** וְשִׁמְתָּ אֹתוֹ
 עַל־פִּתִּיל תַּכְלַת וְהָיָה עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־מוֹל פְּנֵי־הַמְּצַנֶּפֶת יְהוָה: **38** וְהָיָה עַל־מִצַּח
 אֶהְרֹן וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־עֵנָן הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם
 וְהָיָה עַל־מִצַּח תְּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה: **39** וּשְׁבַצְתָּ הַפְּתַחַת שֵׁשׁ וְעֵשִׂית מְצַנֶּפֶת
 שֵׁשׁ וְאֲבָנֵי תַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם: **40** וְלִבְנֵי אֶהְרֹן תַעֲשֶׂה כְּתַנַּת וְעֵשִׂית לָהֶם אֲבָנִים
 וּמְגַבְעוֹת תַעֲשֶׂה לָהֶם לְכַבּוֹד וְלַחֲפָאֶרֶת: **41** וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֶהְרֹן אֶחָד וְאֶת־בָּנָיו
 אֹתוֹ וּמְשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאת אֶת־יָדָם וְקִדְשַׁת אֹתָם וְכַהֲנֵנוּ לִי: **42** וְעֵשִׂה לָהֶם מְכַסֵּי־בֶד
 לְכַסּוֹת בֶּשֶׂר עֲרוֹה מִמִּתְנִים וְעַד־יָרְכִים יִהְיוּ: **43** וְהָיוּ עַל־אֶהְרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבָאֵם
 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עֹן וּמָתוּ חֲקַת עוֹלָם
 לוֹ וְלִזְרָעוֹ אַחֲרָיו: **Exo 29** וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֶשׁ אֹתָם לְכַתֵּן לִי לַקַּח
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִיּוֹם: **2** וְלַחֵם מִצּוֹת וְחֵלֶת מִצַּח בְּלוּלָת בִּשְׁמֵן
 וְרִקְיָקִי מִצּוֹת מִשְׁחִים בִּשְׁמֵן סֹלֶת חֲטִיִּם תַעֲשֶׂה אֹתָם: **3** וְנִתְתָּ אוֹתָם עַל־סֹל אֶחָד
 וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בֶּסֶל וְאֶת־הַפֶּר וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם: **4** וְאֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב
 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצַת אֹתָם בַּמַּיִם: **5** וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֶהְרֹן
 אֶת־הַכְּתָנִת וְאֵת מְעִיל הָאָפֶד וְאֶת־הָאָפֶד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֶפְדָּת לִי בַחֹשֶׁב הָאָפֶד: **6**
 וְשִׁמְתָּ הַמְּצַנֶּפֶת עַל־רֵאשׁוֹ וְנִתְתָּ אֶת־נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמְּצַנֶּפֶת: **7** וְלִקַּחְתָּ אֶת־שְׁמוֹן
 הַמְּשָׁחָה וְיִצַקְתָּ עַל־רֵאשׁוֹ וּמְשַׁחְתָּ אֹתוֹ: **8** וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתֶּם כְּתַנַּת: **9** וְחִגַּרְתָּ
 אֹתָם אֲבָנֵי אֶהְרֹן וּבְנָיו וְחַבַּשְׁתָּ לָהֶם מְגַבְעַת וְהִיתָה לָהֶם כְּהֵנָּה לַחֲקַת עוֹלָם וּמִלֵּאת
 יַד־אֶהְרֹן וְיַד־בָּנָיו: **10** וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסִמְדָּ אֶהְרֹן וּבְנָיו
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֵאשׁ הַפֶּר: **11** וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: **12**
 וְלִקַּחְתָּ מִדָּם הַפֶּר וְנִתְתָּה עַל־קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹךְ אֶל־סוּד
 הַמִּזְבֵּחַ: **13** וְלִקַּחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת הַיִּתְרֵת עַל־הַכַּבֵּד וְאֵת
 שְׁתֵּי הַפְּלִיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ: **14** וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת־עֲרוֹ
 וְאֶת־פְּרָשׁוֹ תִשְׂרֹף בְּאֵשׁ מְחוּץ לַמִּחָנֶּה חֲטָאת הוּא: **15** וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסִמְכוּ
 אֶהְרֹן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֵאשׁ הָאֵיל: **16** וּשְׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וְלִקַּחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ וְזִרְקַתָּ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: **17** וְאֶת־הָאֵיל תִּנְתַּח לְנִתְחָיו וְרַחֲצֵת קֶרְבּוֹ וְכַרְעֵיו וְנִתְתָּ עַל־נִתְחָיו

ועל-ראשו: **18** והקטרת את-כל האיל המזבחה עלה הוא ליהנה ריח ניהוח אשה ליהנה הוא: **19** ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את-ידיהם על-ראש האיל: **20** ושחטת את-האיל ולקחת מדמו ונתתה על-תנוף און אהרן ועל-תנוף און בניו הימנית ועל-בהן ידם הימנית ועל-בהן רגלם הימנית וזרקת את-הדם על-המזבח סביב: **21** ולקחת מן-הדם אשר על-המזבח ומשמן המזחה והזית על-אהרן ועל-בגדיו ועל-בניו ועל-בגדיו בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדיו בניו אתו: **22** ולקחת מן-האיל החלב והאליה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהן ואת שוק הימין פי איל מלאים הוא: **23** וכפר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: **24** ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: **25** ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על-העלה לריח ניהוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: **26** ולקחת את-החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: **27** וקדשת אתו חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: **28** והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני-ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה: **29** ובגדיו הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למזחה בהם ולמלאיכם את-ידם: **30** שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש: **31** ואת איל המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקם קדש: **32** ואכל אהרן ובניו את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד: **33** ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את-ידם לקדש אתם וזר לא-יאכל פי-קדש הם: **34** ואם-יותר מבשר המלאים ומן-הלחם עדי-הבקר ושרפת את-הנותר באש לא יאכל פי-קדש הוא: **35** ועשית לאהרן ולבניו פכה ככל אשר-צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם: **36** ופר חטאת תעשה ליום על-הכפרים וחטאת על-המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: **37** שבעת ימים תכפר על-המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים פלה-הנע במזבח וקדש: **38** וזה אשר תעשה על-המזבח כבשים בני-שנה שנים ליום תמיד: **39** את-הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: **40** ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: **41** ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנספה תעשה-לה לריח ניהוח אשה ליהוה: **42** עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל-מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: **43** ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדו: **44** וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח ואת-אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי: **45** ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: **46** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם: **Exo 30** ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: **2** אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: **3** וצפית אתו זהב טהור את-נגו ואת-קירתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: **4** ושתי טבעת זהב תעשה-לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על-שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: **5** ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: **6** ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-ארן העדת לפני הכפרת אשר על-העדת אשר אועד לך שמה: **7** והקטיר עליו אהרן קטרת סמים

בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה: 8 ובהעלת אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם: 9 לאתעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה: 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 12 כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם: 13 זהו יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על־הפקדים מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא־ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם: 16 ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 18 ועשית כבוד נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם: 20 בבאם אל־אהל מועד ורחצו־מים ולא ימתו או כנשפתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 23 ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דורר חמש מאות וקנמן־בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים: 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היו: 25 ועשית אתו שמן משחת־קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה: 26 ומשחת בו את־אהל מועד ואת ארון העדת: 27 ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה ואת־כליה ואת מזבח הקטרת: 28 ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כנו: 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל־הנגע בהם יקדש: 30 ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31 ואל־בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת־קדש יהיה זה לי לדרתיכם: 32 על־בשר אדם לא יוסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר ונכרת מעמיו: 34 ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זפה בד כבד יהיה: 35 ועשית אתה קטרת אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש: 36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר־יעשה כמות להריח בה ונכרת מעמיו: 39 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 40 ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה: 41 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה וברעת ובכל־מלאכה: 42 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: 43 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכה: 44 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן־אחיסמד למטה־דן ובלב כל־חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל־אשר צויתך: 45 אתו אהל מועד ואת־הארן לעדת ואת־הכפרת אשר עליו ואת כל־כלי האהל: 46 ואת־השלחן ואת־כליו ואת־המנרה הטהרה ואת־כל־כליה ואת מזבח הקטרת: 47 ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכפור ואת־כנו: 48 ואת בגדי השרד ואת־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: 49 ואת שמן המשחה ואת־קטרת הסמים לקדש ככל אשר־צויתך ועשו: 50 ויאמר יהוה אל־משה לאמר: 51 ואתה דבר אל־בני ישראל

לאמר אך את־שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: **14** ושמרתם את־השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כ־ל־העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: **15** ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כ־ל־העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: **16** ושמרו בני־ישראל את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם: **17** ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כ־ששת ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ וביום השביעי שבת וינפש: **18** ויתן אל־משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים: **Exo 32** וירא העם כי־בשש משה לדרת מן־ההר ויקהל העם על־אהרן ויאמרו אליו קום עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כ־יהוה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: **2** ויאמר אלהם אהרן פרקו נומי הזהב אשר באוני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: **3** ויתפרקו כ־ל־העם את־נומי הזהב אשר באונייהם ויביאו אל־אהרן: **4** ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשאו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: **5** וירא אהרן ויבן מזבח לפני ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: **6** וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: **7** וידבר יהוה אל־משה לך־רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: **8** סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבח־לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: **9** ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא: **10** ועתה הניחה לי ויחר־אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: **11** ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול וביר חזקה: **12** למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על־הרעה לעמך: **13** זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: **14** וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו: **15** ויפן וירד משה מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: **16** והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת: **17** וישמע יהושע את־קול העם ברעה ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה: **18** ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: **19** ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת ויחר־אף משה וישלך **(מידו)** **(מידיו)** את־הלחת וישבר אתם תחת ההר: **20** ויקח את־העגל אשר עשו וישרף באש וישחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־בני ישראל: **21** ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם הזה כ־יהבאת עליו חטאה גדלה: **22** ויאמר אהרן אל־יחר אף אדני אתה ידעת את־העם כי ברע הוא: **23** ויאמרו לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כ־יהוה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: **24** ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו־לי ואשליכו באש ויצא העגל הזה: **25** וירא משה את־העם כי פרע הוא כ־פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: **26** ויעמוד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל־בני לוי: **27** ויאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש־חרבו על־ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו

איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: **28** ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
 מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: **29** ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה
 כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: **30** ויהי מחרת ויאמר משה
 אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אליהוה אולי אכפרה בעד
 חטאתכם: **31** וישב משה אליהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
 להם אלהי זהב: **32** ועתה אסתשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמהנו מספרי: **34** ועתה לך נחה
 את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
 חטאתם: **35** ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: **Exo 33**
 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
 אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: **2** ושלחתי
 לפניך מלאך וגרשתי את הפנעני האמרי והחתי והפרזי החזי והיבויסי: **3** אל ארץ
 זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עסקשה ערף אתה פן אכלך בדרך: **4**
 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שחו איש עדיו עליו: **5** ויאמר יהוה
 אל משה אמר אל בני ישראל אתם עסקשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
 וכליתך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: **6** ויתנצלו בני ישראל
 את ערים מהר חורב: **7** ומשה יקח את האהל ונשתלוו מחוץ למחנה הרחק
 מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה: **8** והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו
 והביטו אחרי משה עד באו האהלה: **9** והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן
 ועמד פתח האהל ודבר עם משה: **10** וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
 האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: **11** ודבר יהוה אל משה פנים
 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער
 לא ימוש מתוך האהל: **12** ויאמר משה אליהוה ראה אתה אמר אלי העל
 את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם
 וגם מצאת חן בעיני: **13** ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך
 ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: **14** ויאמר פני ילכו
 והנחתי לך: **15** ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: **16** ובמה יודע
 אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
 מפל העם אשר על פני האדמה: **17** ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
 אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: **18** ויאמר הראני נא את כבודך:
19 ויאמר אני אעביר פל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחתי את אשר
 אחן ורחמתי את אשר ארחם: **20** ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני
 האדם וחי: **21** ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: **22** והיה בעבר כבדי
 ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי: **23** והסרתי את כפי וראית
 את אחרי ופני לא יראו: **Exo 34** ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים
 פראשנים וכתבתי על הלוחת את הדברים אשר היו על הלוחת הראשנים אשר
 שברת: **2** והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: **3**
 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל יירעו
 אל מול ההר ההוא: **4** ויפסל שני לוחת אבנים פראשנים וישכם משה בבקר ויעל

אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: **5** וַיִּרְדּוּ יְהוָה בַּעֲנָן
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: **6** וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
 רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאִמְתּוֹ: **7** נָצַר חַסֵּד לְאֲלֹפִים נָשָׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וַחֲטָאָה
 וְנָקָה לֹא יִנְקֶה פְקָדוֹ עֵוֹן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: **8**
 וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: **9** וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצְּאֵתִי חָן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ־נָא
 אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנִי כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרֹף הוּא וְסִלַּחַת לְעוֹנָי וּלְחַטָּאתַי וּנְחַלְתָּנִי: **10** וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה אֲנִכִּי פָרַת בְּרִית נְגִיד כָּל־עַמֶּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר
 אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: **11** שָׁמַר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצּוּר הַיּוֹם הַנִּנִּי גִרְשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי
 וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִזִּי וְהַיְבוּסִי: **12** הַשְּׁמַר לְךָ פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ פְּנִיָּהִינָה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: **13** כִּי אֶת־מִזְבְּחֵם תַּחֲזוּן
 וְאֶת־מִצְבֹּתֵם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תִכְרַתֶּן: **14** כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה
 קָנָא שְׂמוֹ אֵל קָנָא הוּא: **15** פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנְוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וְקִרְאוּ לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזְבְּחֵם: **16** וְלִקַּחְתָּ מִבְּנֵי לְבִנְיָד וְזָנְוּ בְנֵי אַחֲרַי
 אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנִי אֶת־בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן: **17** אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ: **18** אֶת־חַג
 הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֲדָשׁ
 הָאָבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם: **19** כָּל־פֶּטֶר רַחֵם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה: **20**
 וּפֶטֶר חֲמוֹר תַּפְדֶּה בִּשֶׁה וְאִם־לֹא תַפְדֶּה וְעִרְפַּתּוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תַפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ
 פְּנֵי רִיקָם: **21** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבַּת: **22** וְחַג
 שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לְךָ בַּכּוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם וְחַג הָאִסִּיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: **23** שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים
 בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **24** כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ
 וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבוּלְךָ וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בְּעַלְתְּךָ לְרֹאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה: **25** לֹא־תִשְׁחַט עַל־חַמִּץ דָּם־זֹבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבַקֵּר זֶבַח חַג הַפֶּסַח:
26 רֵאשִׁית בַּכּוֹרֵי אֲדַמְתְּךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: **27**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: **28** וַיְהִי־שֵׁם עַם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
 לֶחֶם לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלַּחַת אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים:
29 וַיְהִי בְרִדַת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הַהָר וּמֹשֶׁה
 לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פְּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: **30** וַיִּרְא אַהֲרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
 וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פְּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵי: **31** וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיִּשְׁבּוּ אֵלָיו אַהֲרֹן
 וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: **32** וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוֶם אֵת
 כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינַי: **33** וַיְכַל מֹשֶׁה מְדַבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פְּנָיו מַסּוּה:
34 וּבִבְאֵ מֹשֶׁה לְפָנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסּוּה עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וּדְבַר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצִוָּה: **35** וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
 וַחֲשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמַּסּוּה עַל־פְּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ: **Exo 35** וַיִּקְהַל מֹשֶׁה
 אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּם: **2**
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְהִי לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּחוֹן לַיהוָה
 כָּל־הַעֲשֵׂה בּוֹ מְלֹאכָה יוֹמָת: **3** לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: **פ**
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: **5** קָחוּ
 מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל גְּדִיב לְבוֹ יְבִיֵּאֶה אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: **6**

ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 7 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי
 שטים: 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני־שהם ואבני
 מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה: 11
 את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריו את־עמדיו
 ואת־אדניו: 12 את־הארן ואת־בדיו את־הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את־השלחן
 ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת־מנרת המאור ואת־פליה
 ואת־נרתיה ואת שמן המאור: 15 ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה
 ואת קטרת הסמים ואת־מסך הפתח לפתח המשכן: 16 אתו מזבח העלה ואת־מכפר
 הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו: 17 את קלעי החצר
 את־עמדיו ואת־אדניה ואת מסך שער החצר: 18 את־יתרת המשכן ואת־יתרת החצר
 ואת־מיתריהם: 19 את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן
 ואת־בגדי בניו לכהן: 20 ויצאו פל־עדת בני־ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל־איש
 אשר־נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את־תרומת יהוה למלאכת אהל
 מועד ולכל־עבודתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על־הנשים פלו נדיב לב
 הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל־פלי זהב וכל־איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה:
 23 וכל־איש אשר־נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם
 מאדמים וערת תחשים הביאו: 24 כל־מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת
 יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל־מלאכת העבדה הביאו: 25 וכל־אשה
 חכמת־לב בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן את־תולעת השני
 ואת־השש: 26 וכל־הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את־העזים: 27 והנשאים
 הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת־הבשם ואת־השמן
 למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל־איש ואשה אשר נדב לבם אתם
 להביא לכל־המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד־משה הביאו בני־ישראל נדבה
 ליהוה: 30 ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי
 בן־חור למטה יהודה: 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה וברעת
 ובכל־מלאכה: 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: 33 ובחרשת אבן
 למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת: 34 ולהורת נתן בלבו הוא
 ואהליאב בן־אחיסמד למטה־דן: 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־מלאכת חרשו
 וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי
 מחשבת: 36 **Exo 36** ועשה בצלאל ואהליאב וכלו איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה
 ותבונה בהמה לדעת לעשת את־כל־מלאכת עבודת הקדש לכל אשר־צוה יהוה: 2
 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה
 בלבו פל אשר נשאו לבו לקרבה אל־המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני משה
 את פל־התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם
 הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל־החכמים העשים את כל־מלאכת
 הקדש איש־איש ממלאכתו אשר־המה עשים: 5 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם
 להביא מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו
 קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו־עוד מלאכה לתרומת הקדש ויפלא העם
 מהביא: 7 והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה והותר: 8 **ס** ויעשו
 כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן

ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארץ היריעה האחת שמנה ועשרים
 באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל-היריעת: 10 ויחבר
 את-חמש היריעת אחת אל-אחת וחמש יריעת חבר אחת אל-אחת: 11 ויעש ללאח
 תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה
 במחברת השנית: 12 חמשים ללאח עשה ביריעה האחת וחמשים ללאח עשה בקצה
 היריעה אשר במחברת השנית מקבילת תללאת אחת אל-אחת: 13 ויעש חמשים
 קרסי זהב ויחבר את-היריעת אחת אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש
 יריעת עזים לאהל על-המשכן עשתי-עשרה יריעת עשה אתם: 15 ארץ היריעה
 האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה
 יריעת: 16 ויחבר את-חמש היריעת לבד ואת-שש היריעת לבד: 17 ויעש ללאח
 חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאח עשה על-שפת היריעה
 החברת השנית: 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את-האהל להיות אחד: 19 ויעש
 מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 20 ויעש
 את-הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: 21 עשר אמות ארץ הקרש ואמה וחצי
 האמה רחב הקרש האחד: 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל-אחת כן
 עשה לכל קרשי המשכן: 23 ויעש את-הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב
 תימנה: 24 וארבעים אדני-כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת-הקרש
 האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתיו: 25 ולצלע המשכן
 השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
 הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה
 קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: 29 והיו תואמם מלמטה
 ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: 30
 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת
 הקרש האחד: 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע-המשכן האחת: 32
 וחמשה בריחם לקרשי צלע-המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים
 ימה: 33 ויעש את-הברית התיכן לברית בתוך הקרשים מן-הקצה אל-הקצה: 34
 ואת-הקרשים צפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את-הבריחם
 זהב: 35 ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה
 אתה כרבים: 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם
 ארבעה אדני-כסף: 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
 משזר מעשה רקם: 38 ואת-עמודיו חמשה ואת-וניהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
 ואדניהם חמשה נחשת: **Exo 37 פ** ויעש בצלאל את-הארן עצי שטים אמתים וחצי
 ארפו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויצפיהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש
 לו זר זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת
 על-צלעו האחת ושתי טבעות על-צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם
 זהב: 5 ויבא את-הבדים בטבעת על צלע הארן לשאת את-הארן: 6 ויעש כפרת
 זהב טהור אמתים וחצי ארפה ואמה וחצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה
 עשה אתם משני קצות הכפרת: 8 כרוב-אחד מקצה מזה וכרוב-אחד מקצה מזה
 מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני (קצוות) וקצותיו: 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים
 למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת היו פני

הכרבים: **פ** ¹⁰ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורצו קמתו: ¹¹ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ¹² ויעש לו מסגרת טבח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: ¹⁴ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקיותיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: **פ** ¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ¹⁸ וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד וששה קני מנרה מצדה השני: ¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתור ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ²¹ וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים היצאים ממנה: ²² כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ²⁴ כפר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: **פ** ²⁵ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ²⁶ ויצף אתו זהב טהור את נגנו ואת קיריתו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב: ²⁷ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: ²⁸ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ²⁹ ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה לקח: **פ**

Exo 38 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: ² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת: ³ ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזולגת ואת המחתת כל כליה עשה נחשת: ⁴ ויעש למזבח מכפר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו: ⁵ ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכפר הנחשת בתים לבדים: ⁶ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: **ס** ⁸ ויעש את הכיור נחשת ואת פנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: **ס** ⁹ ויעש את החצר לפאתו נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה: ¹⁰ עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף: ¹¹ ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף: ¹² ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשוקיהם כסף: ¹³ ולפאת קדמה מורחה חמשים אמה: ¹⁴ קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁵ ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁶ כל קלעי החצר סביב שש משור: ¹⁷ והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: ¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארנמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: ¹⁹ ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ווייהם כסף וצפוי ראשיהם וחשוקיהם כסף: ²⁰ וכל היתדות למשכן ולחצר סביב

נחשת: **ס 21** אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה עבדת הלויים
 ביד איתמר בן-אהרן הכהן: **22** ובצלאל בן-חור למטה יהודה עשה את
 כל-אשר-צוה יהוה את-משה: **23** ואתו אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן חרש וחשב
 ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: **ס 24** כל-זהב העשוי למלאכה בכל
 מלאכת הקדש ויהיו זהב התנופה תשע ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל
 בשקל הקדש: **25** וכסף פקודי העדה מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים
 שקל בשקל הקדש: **26** בקע לגלגל מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר
 על-הפקדים מבין עשרים שנה וזמעה לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: **27** ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
 אדנים למאת הכפר כפר לאדן: **28** ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
 ויום לעמודים וצפה ראשיהם והשק אתם: **29** ונחשת התנופה שבעים כפר ואלפים
 וארבע-מאות שקל: **30** ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת
 ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: **31** ואת-אדני החצר סביב
 ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדת המשכן ואת-כל-יתדת החצר סביב: **Exo 39**
 ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לשרת בקדש ויעשו את-בגדי
 הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את-משה: **פ 1** ויעש את-האפד זהב תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משזר: **3** וירקעו את-תפתי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך
 התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: **4** כתפת
 עשור-לו חברת על-שני **קצוותו** **קצותיו** חבר: **5** וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא
 כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את-משה: **6**
 ויעשו את-אבני השהם מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על-שמות בני
 ישראל: **7** וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה
 את-משה: **פ 8** ויעש את-החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש משזר: **9** רבוע היה כפול עשו את-החשן זרת ארפו וזרת רחבו כפול: **10**
 וימלאו-בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד: **11** והטור השני
 נפך ספיר ויהלם: **12** והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: **13** והטור הרביעי תרשיש
 שהם וישפה מוספת משבצות זהב במלאתם: **14** והאבנים על-שמות בני-ישראל הנה
 שתיים עשרה על-שמותם פתוחי חתם איש על-שמו לשנים עשר שבט: **15** ויעשו
 על-החשן שרשרת נבלת מעשה עבת זהב טהור: **16** ויעשו שתי משבצת זהב ושתי
 טבעת זהב ויתנו את-שתי הטבעת על-שני קצות החשן: **17** ויתנו שתי העבתת זהב
 על-שתי הטבעת על-קצות החשן: **18** ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על-שתי
 המשבצת ויתנם על-כתפת האפד אל-מול פניו: **19** ויעשו שתי טבעת זהב וישומו
 על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד ביתה: **20** ויעשו שתי טבעת
 זהב ויתנם על-שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב
 האפד: **21** וירכסו את-החשן מטבעתיו אל-טבעת האפד בפתיל תכלת להיות
 על-חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את-משה: **22** ויעש
 את-מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: **23** ופרי-המעיל בתוכו כפי תחרא שפה
 לפיו סביב לא יקרע: **24** ויעשו על-שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני
 משזר: **25** ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את-הפעמנים בתוך הרמנים על-שולי
 המעיל סביב בתוך הרמנים: **26** פעמן ורמן פעמן ורמן על-שולי המעיל סביב

לְשֵׁרֶת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 27** וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפְּתִיחַ שֶׁשׁ מַעֲשֵׂה אֲרָג לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו: **28** וְאֵת הַמְּצַנֶּפֶת שֶׁשׁ וְאֶת־פָּאֲרִי הַמְּנֻבֵּעַת שֶׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד שֶׁשׁ מִשֹּׁר: **29**
 וְאֶת־הָאֲבֻנֹת שֶׁשׁ מִשֹּׁר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שֵׁנִי מַעֲשֵׂה רָקַם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה: **ס 30** וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיָּץ נֹר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי
 הַחֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה: **31** וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תַּכְלֵת לְתֵת עַל־הַמְּצַנֶּפֶת מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 32** וְתַכְלֵל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִים: **פ 33** וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה
 אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־כְּלָיו קָרְסִיו קָרְשָׁיו **[בְּרִיחוֹ]** **[בְּרִיחָיו]** וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו: **34**
 וְאֶת־מִכְסֵה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֵרֶת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פֶּרֶכַת הַמָּסָךְ: **35**
 אֶת־אֲרֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בְּדִיּוֹ וְאֶת הַכַּפֹּרֶת: **36** אֶת־הַשְּׁלֵחַן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:
37 אֶת־הַמְּנֹרֶה הַשְּׁהֲרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֶת הַמַּעֲרֹכָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיָהּ וְאֶת שֶׁמֶן הַמְּאֹרֶ: **38**
 וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהָב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: **39**
 אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדִיּוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר
 וְאֶת־כְּנֹ: **40** אֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הַחֲצֵר
 אֶת־מִיתְרָיו וְיִתְדֹתֶיהָ וְאֶת כָּל־כְּלָי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: **41** אֶת־בְּגָדֵי הַשֹּׂרֵד
 לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: **42** כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעֲבֹדָה: **43** וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה
 וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בֶּן עֶשְׂרִים וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: **פ 40 Exo** וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקְיִם אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: **3**
 וְשִׁמַּת שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּת עַל־הָאֲרֹן אֶת־הַפְּרֹכֶת: **4** וְהִבַּאת אֶת־הַשְּׁלֵחַן
 וְעִרְכַת אֶת־עַרְכּוֹ וְהִבַּאת אֶת־הַמְּנֹרֶה וְהַעֲלִית אֶת־נֵרֹתֶיהָ: **5** וְנִתְתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהָב
 לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשִׁמַּת אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן: **6** וְנִתְתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה
 לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד: **7** וְנִתְתָה אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָה שֵׁם
 מַיִם: **8** וְשִׁמַּת אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב וְנִתְתָה אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר: **9** וְלִקְחַת אֶת־שֶׁמֶן
 הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַת אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדְּשַׁת אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ:
10 וּמִשְׁחַת אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדְּשַׁת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
 קְדָשִׁים: **11** וּמִשְׁחַת אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כְּנֹ וְקִדְּשַׁת אֹתוֹ: **12** וְהִקְרַבְת אֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחַצְת אֹתָם בַּמַּיִם: **13** וְהִלַּבַּשְׁת אֶת־אֲהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וְקִדְּשַׁת אֹתוֹ וְכַהֵן לִי: **14** וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבַּשְׁת אֹתָם כַּתְּנֹת: **15**
 וּמִשְׁחַת אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשְׁחַת אֶת־אֲבֹתָם וְכַהֵנוּ לִי וְהִיְתָה לְהִיֵּת לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַתְּנֹת
 עוֹלָם לְדֹרֹתָם: **16** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בֶּן עֶשְׂרִים: **ס 17** וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בְּשֵׁנִית הַשְּׁנִיָּה בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הוּקַם הַמִּשְׁכָּן: **18** וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן
 אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיִּקַּם אֶת־עַמֻּדָיו: **19** וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל
 עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 20**
 וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת אֶל־הָאֲרֹן וַיִּשֶׂם אֶת־הַבְּהִיָּם עַל־הָאֲרֹן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת
 עַל־הָאֲרֹן מִלְּמַעְלָה: **21** וַיָּבֵא אֶת־הָאֲרֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פֶּרֶכַת הַמָּסָךְ וַיִּסֹּךְ עַל
 אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 22** וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֵחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל
 יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן צִפְנָהּ מִחוּץ לַפְּרֹכֶת: **23** וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 24** וַיִּשֶׂם אֶת־הַמְּנֹרֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֵחַן עַל יַרְדֵּי הַמִּשְׁכָּן
 נֹגְבָה: **25** וַיַּעַל הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ס 26** וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח

זהב באהל מועד לפני הפרכת: **27** ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את-משה: **פ 28** וישם את-מסך הפתח למשכן: **29** ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל-מועד ויעל עליו את-העלה ואת-המנחה כאשר צוה יהוה את-משה: **ס 30** וישם את-הכזר בין-אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: **31** ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את-ידיהם ואת-רגליהם: **32** בבאם אל-אהל מועד ובקרבם אל-המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את-משה: **ס 33** ויקם את-החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את-מסך שער החצר ויכל משה את-המלאכה: **פ 34** ויכס הענן את-אהל מועד וכבוד יהוה מלא את-המשכן: **35** ולא-יכל משה לבוא אל-אהל מועד כי-שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את-המשכן: **36** ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: **37** ואם-לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום העלתו: **38** כי ענן יהוה על-המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל-בית-ישראל בכל-מסעיהם:

Leviticus 1 ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: **2** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כייקריב מכם קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנכם: **3** אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבו אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: **4** וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: **5** ושחט את-בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: **6** והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: **7** ונתנו בני אהרן הפהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: **8** וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: **9** וקרבו וכרעו ורתץ במים והקטיר הפהן את-הפל המזבחה עלה אשה רית-ניחוח ליהוה: **ס 10** ואם מן-הצאן קרבנו מן-הפשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבו: **11** ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: **12** ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערך הפהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: **13** והקרב והכרעים ורתץ במים והקריב הפהן את-הפל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה רית ניחח ליהוה: **פ 14** ואם מן-העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן-התרים או מן-בני היונה את-קרבנו: **15** והקריבו הפהן אל-המזבח ומלק את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: **16** והסיר את-מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל-מקום הדשן: **17** ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הפהן המזבחה על-העצים אשר על-האש עלה הוא אשה רית ניחח ליהוה: **ס 2 Lev** ונפש כייקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהוה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: **2** והביאה אל-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל-לבנתה והקטיר הפהן את-אזכרתה המזבחה אשה רית ניחח ליהוה: **3** והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **ס 4** וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תגור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקו מצות משחים בשמן: **ס 5** ואם מנחה על-המחבת קרבנד סלת בלולה בשמן מצה תהיה: **6** פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: **ס 7** ואם מנחת מרחשת קרבנד סלת

בשמן תעשה: **8** והבאת את־המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל־הכתן והגישה אל־המזבח: **9** והרים הכהן מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: **10** והנותרת מן־המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: **11** כל־המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל־שאר וכל־דבש לא־תקטירו ממנו אשה ליהוה: **12** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל־המזבח לא־יעלו לריח ניחח: **13** וכל־קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל־קרבנך תקריב מלח: **ס** **14** ואם־תקריב מנחת בפורים ליהוה אביב קלוי באש גרש פרמל תקריב את מנחת בפוריד: **15** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: **16** והקטיר הכהן את־אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל־לבנתה אשה ליהוה: **פ** **Lev 3** ואם־זבח שלמים קרבנו אם מן־הבקר הוא מקריב אם־זכר אם־נקבה תמים יקריבו לפני יהוה: **2** וסמך ידו על־ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן תהנינם את־הדם על־המזבח סביב: **3** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את־החלב המכסה את־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: **4** ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הפסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפליות יסירנה: **5** והקטירו אתו בני־אהרן המזבחה על־העלה אשר על־האש אשה ריח ניחח ליהוה: **פ** **6** ואם־מן־הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבו: **7** אם־כשב הוא־מקריב את־קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: **8** וסמך את־ידו על־ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את־דמו על־המזבח סביב: **9** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת־החלב המכסה את־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: **10** ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הפסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפליות יסירנה: **11** והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: **פ** **12** ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: **13** וסמך את־ידו על־ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את־דמו על־המזבח סביב: **14** והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את־החלב המכסה את־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: **15** ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הפסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפלית יסירנה: **16** והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל־חלב ליהוה: **17** חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל־חלב וכל־דם לא תאכלו: **פ** **Lev 4** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל לאמר נפש כִּי־תחטא בשגגה מפל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: **3** אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בר־בקר תמים ליהוה לחטאת: **4** והביא את־הפר אל־פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את־ידו על־ראש הפר ושחט את־הפר לפני יהוה: **5** ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל־אהל מועד: **6** וטבל הכהן את־אצבעו בדם והזה מן־הדם שבע פעמים לפני יהוה את־פני פרכת הקדש: **7** ונתן הכהן מן־הדם על־קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואתו כל־דם הפר ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: **8** ואת־כל־חלב פר החטאת ירים ממנו את־החלב המכסה על־הקרב ואת כל־החלב אשר על־הקרב: **9** ואת שתי הפלית ואת־החלב אשר עלהו אשר על־הפסלים ואת־היתרת על־הכבד על־הפליות יסירנה: **10** כאשר יורם משור זבח השלמים

והקטירם הכהן על מזבח העלה: **11** ואת־עור הפר ואת־כל־בשרו על־ראשו ועל־כרעיו וקרבו ופרשו: **12** והוציא את־כל־הפר אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור אל־שפך הדשן ושרף אתו על־עצים באש על־שפך הדשן ישרף: **פ** **13** ואם כל־עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל־מצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשמו: **14** ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן־בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: **15** וסמכו זקני העדה את־ידיהם על־ראש הפר לפני יהוה ושחט את־הפר לפני יהוה: **16** והביא הכהן המשיח מדם הפר אל־אהל מועד: **17** וטבל הכהן אצבעו מן־הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: **18** ומן־הדם יתן על־קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל־הדם ישפך אל־יסוד מזבח העלה אשר־פתח אהל מועד: **19** ואת כל־חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: **20** ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה־לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: **21** והוציא את־הפר אל־מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: **פ** **22** אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל־מצות יהוה אלהיו אשר לא־תעשינה בשגגה ואשם: **23** אז־הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את־קרבתו שער עזים זכר תמים: **24** וסמך ידו על־ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר־ישחט את־העלה לפני יהוה חטאת הוא: **25** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־דמו ישפך אל־יסוד מזבח העלה: **26** ואת־כל־חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: **פ** **27** ואם־נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא־תעשינה ואשם: **28** או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על־חטאתו אשר חטא: **29** וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט את־החטאת במקום העלה: **30** ולקח הכהן מדם מדימה באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **31** ואת־כל־חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: **פ** **32** ואם־כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה וביאנה: **33** וסמך את־ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את־העלה: **34** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על־קרנת מזבח העלה ואת־כל־דמה ישפך אל־יסוד המזבח: **35** ואת־כל־חלבה יסיר כאשר יוסר חלב־הפשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר־חטא ונסלח לו: **פ** **Lev 5** ונפש כִּי־תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אס־לוא יגיד ונשא עונו: **2** או נפש אשר תנע בכל־דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: **3** או כי ינע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: **4** או נפש כִּי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: **5** והיה כִּי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: **6** והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או־שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: **7** ואם־לא תגיע ידו די שיה והביא את־אשמו אשר חטא שתי חרים או־שני בני־יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: **8** והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלך את־ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: **9** והזה

מִדָּם הַחַטָּאת עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנְּשָׂא בְּדָם וּמִצָּה אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: **10**
 וְאֶת-הַשְּׂנִי יַעֲשֶׂה עִלָּה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חַטָּא וְנִסְלַח לוֹ: **11** ס
 וְאִם-לֹא תִשָּׂי יָדוֹ לְשֵׁנֵי תְרִים אוֹ לְשֵׁנֵי בְנֵי-יְוִנָּה וְהִבִּיא אֶת-קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חַטָּא
 עֲשִׂירַת הָאָפֶה סֹלֶת לַחַטָּאת לֹא-יֵשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנָּה כִּי חַטָּאת
 הִיא: **12** וְהִבִּיאה אֶל-הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת-אִזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא: **13** וְכִפֹּר עֲלָיו הַכֹּהֵן עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר-חַטָּא
 מֵאֶחָת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה: **14** ס וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **15**
 נֹפֶשׁ כִּי-תִמְעַל מֵעַל וְחַטָּאה בִּשְׂגָיָה מִקְדָּשֵׁי יְהוָה וְהִבִּיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לִיהוָה אֵיל
 תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְפֶּךָ כֶּסֶף-שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל-הַקֹּדֶשׁ לְאֲשָׁם: **16** וְאֵת אֲשֶׁר חַטָּא
 מִן-הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם וְאֶת-חַמִּישׁוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל
 הָאֲשָׁם וְנִסְלַח לוֹ: **17** פ וְאִם-נֹפֶשׁ כִּי חַטָּא וְעֲשָׂתָה אֶחָת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
 תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא-יָדַע וְאֲשָׁם וְנִשְׂא עֹנֹו: **18** וְהִבִּיא אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְפֶּךָ לְאֲשָׁם
 אֶל-הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׂגָיָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַח לוֹ: **19** אֲשָׁם
 הוּא אֲשָׁם אֲשָׁם לִיהוָה: **20** פ וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **21** נֹפֶשׁ כִּי חַטָּא
 וּמַעַל מֵעַל בִּיהוָה וְכַחַשׁ בְּעַמִּיתוֹ בַּפִּקְדוֹן אוֹ-בַחֲשׂוֹמֶת יָד אוֹ בְּגֹזל אוֹ עֶשֶׂק
 אֶת-עַמִּיתוֹ: **22** אוֹ-מִצָּא אֶבְדָּה וְכַחַשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֶׁקֶר עַל-אֶחָת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
 הָאָדָם לַחַטָּא בְּהִנָּה: **23** וְהוּא כִּרְיֹחַטָא וְאֲשָׁם וְהִשִּׁיב אֶת-הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ
 אֶת-הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עֶשֶׂק אוֹ אֶת-הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִדוֹן אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֶבְדָּה אֲשֶׁר מִצָּא:
24 אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֶׁקֶר וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְחַמִּשְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו לְאֲשֶׁר
 הוּא לוֹ יִתְנֶנּוּ בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ: **25** וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לִיהוָה אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְפֶּךָ
 לְאֲשָׁם אֶל-הַכֹּהֵן: **26** וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אֶחָת מִכָּל
 אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לְאֲשָׁמָה בָּהּ: **27** פ **Lev 6** וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** צוֹ אֶת-אֶהֱרֹן
 וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלַּיְלָה
 עַד-הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ: **3** וְלִבֶּשׂ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בָד וּמִכְנָסִי-בָד יִלְבֹּשׂ עַל-בִּשְׂרוֹ
 וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: **4**
 וּפִשֵׁט אֶת-בְּגָדָיו וְלִבֵּשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל-מְקוֹם
 טְהוֹר: **5** וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד-בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבַעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּפִּקֵּר
 בַּפִּקֵּר וְעֵרֹךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: **6** אֵשׁ תָּמִיד תֹּקֵד
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: **7** ס וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקָּרִב אֹתָהּ בְּנֵי-אֶהֱרֹן לִפְנֵי יְהוָה
 אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: **8** וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׂמֵנָהּ וְאֵת כָּל-הַלְּבָנָה אֲשֶׁר
 עַל-הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחַח אוֹזְבְּרָתָהּ לִיהוָה: **9** וְהִנּוֹתַרְתָּ מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ
 אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכַל בְּמְקוֹם קֹדֶשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: **10** לֹא תֹאפֶה
 חֲמִץ חֲלָקִים נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא כַחַטָּאת וְכֹאֲשָׁם: **11** כָּל-זָכָר בְּבָנֵי
 אֶהֱרֹן יֹאכְלֶנָה חֲקִיעוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-יִנַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: **12** פ
 וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **13** זֶה קָרְבַּן אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לִיהוָה בְּיוֹם
 הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ עֲשִׂירַת הָאָפֶה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרֶב: **14**
 עַל-מַחְבַּת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה מְרַבַּכַת תְּבִיאָנָה תְּפִינִי מִנְחַת פְּתִים תִּקְרִיב רִיחַ-נִיחַח לִיהוָה:
15 וְהַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ תַּחֲתָיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֲקִיעוֹלָם לִיהוָה כְּלִיל תִּקְטֵר: **16**
 וְכָל-מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תְּהִיָּה לֹא תֹאכַל: **17** פ וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: **18** דַּבֵּר
 אֶל-אֶהֱרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחַטָּאת בְּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט

תִּשְׁמַע לְפָנַי יְהוָה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: ¹⁹ הִכְהֵן הַמִּחְטָא אֹתָהּ יֹאכְלָנָהּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ
 תֹּאכַל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד: ²⁰ כֹּל אֲשֶׁר־יִנְעַב בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדְּמָה עַל־הַבְּנֵי
 אֲשֶׁר יִזֶּה עֲלֶיהָ תִּכְבַּס בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ: ²¹ וְכִלְי־חֲרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁלְּבוּ יִשְׁבֵּר וְאִם־בְּכִלֵי
 נְחֹשֶׁת בְּשִׁלָּה וּמִרְק וְשֹׁטֵף בְּמַיִם: ²² כֹּל־זָכָר בַּפְּתָנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא:
²³ וְכֹל־חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדְּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרָף: **Lev 7** וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: ² בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת־הַעֵלָה
 יִשְׁחַטוּ אֶת־הָאֲשָׁם וְאֶת־דָּמּוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ³ וְאֵת כָּל־חִלְבוֹ יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת
 הָאֵלֶּיָּהּ וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב: ⁴ וְאֵת שְׁתֵּי הַפְּלִית וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֶיהֶן
 אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסֶּלִים וְאֶת־הֵיתֵרַת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַפְּלִית יִסְרְיָנָהּ: ⁵ וְהַקְטִיר אֹתָם הִכְהֵן
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשָׁם הוּא: ⁶ כֹּל־זָכָר בַּפְּתָנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ יֹאכַל
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: ⁷ כַּחַטָּאת כְּאֲשֶׁם תּוֹרָה אֶחָת לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפְּרֻבוּ לוֹ יְהוָה:
⁸ וְהִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֵלָה אֲשֶׁר הַקְרִיב לִפְתָּן לוֹ יְהוָה: ⁹
 וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַתְּנוּרָה וְכֹל־נֶעֱשֶׂה בַמִּרְחֹשׁת וְעַל־מִחְבַּת לִפְתָּן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ
 לוֹ תְהִיָּה: ¹⁰ וְכֹל־מִנְחָה בְּלוּלָה־בְּשֶׁמֶן וְחֲרָבָה לְכֹל־בְּנֵי אֶהְרֹן תְהִיָּה אִישׁ כְּאִתּוֹ: **פ**
¹¹ וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה: ¹² אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבוּ וְהַקְרִיבוּ
 עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבַּכַּת
 חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן: ¹³ עַל־חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה שְׁלָמִיו: ¹⁴
 וְהַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קִרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִפְתָּן הַזֶּרֶק אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים לוֹ
 יְהוָה: ¹⁵ וּבִשָּׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו בְּיוֹם קִרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא־יִנְעַב עַד־בֶּקֶר: ¹⁶
 וְאִם־נִדְרָו אוֹ נִדְבָה זֶבַח קִרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זֶבְחוֹ יֹאכַל וּמִמְחֹתָ וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ
 יֹאכַל: ¹⁷ וְהַנּוֹתֵר מִבִּשָּׂר הַזֶּבַח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף: ¹⁸ וְאִם הֹאכַל יֹאכַל
 מִבִּשְׂר־זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּלָה יְהוָה
 וְהַנֶּפֶשׁ הֹאכֵלֶת מִמֶּנּוּ עוֹנָה תִּשָּׂא: ¹⁹ וְהַבִּשָּׂר אֲשֶׁר־יִנְעַב בְּכֹל־טָמֵא לֹא יֹאכַל בְּאֵשׁ
 יִשְׂרָף וְהַבִּשָּׂר כֹּל־טָהוֹר יֹאכַל בִּשָּׂר: ²⁰ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בִּשָּׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר לַיהוָה וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: ²¹ וְנֶפֶשׁ כִּירְחָנָהּ בְּכֹל־טָמֵא
 בְּטָמְאֵת אָדָם אוֹ בַּבְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּכֹל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאִכַּל מִבִּשְׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: **פ** ²² וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²³
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כֹּל־חֵלֶב שׁוֹר וְכֹשֶׁב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: ²⁴ וְחֵלֶב נִבְלָה
 וְחֵלֶב טָרֶפֶה יַעֲשֶׂה לְכֹל־מְלֹאכֶה וְאִכַּל לֹא תֹאכְלוּהוּ: ²⁵ כִּי כֹל־אֹכֵל חֵלֶב
 מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הֹאכֵלֶת מֵעַמּוּיָהּ: ²⁶
 וְכֹל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה: ²⁷ כֹּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־דָּם
 וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: **פ** ²⁸ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²⁹ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמִיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קִרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמִיו:
³⁰ וְדָוָו תְּבִיאִינָה אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הַחֹזֶה יְבִיאֵנּוּ אֶת הַחֹזֶה לַהֲנִיף אֹתוֹ
 תְּנוּפָה לְפָנַי יְהוָה: ³¹ וְהַקְטִיר הִכְהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַחֹזֶה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו:
³² וְאֵת שׁוֹךְ הַיָּמִין תְּתַנּוּ תְּרוּמָה לִפְתָּן מִזְבְּחֵי שְׁלָמִיכֶם: ³³ הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים
 וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אֶהְרֹן לוֹ תְהִיָּה שׁוֹךְ הַיָּמִין לְמִנָּה: ³⁴ כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֵת
 שׁוֹךְ הַתְּרוּמָה לִקְחֹתִי מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזְבְּחֵי שְׁלָמִיָּהֶם וְאֵתֵן אֹתָם לְאֶהְרֹן הִכְהֵן
 וּלְבָנָיו לְחֶקֶעוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ³⁵ זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה
 בְּיוֹם הַקְרִיב אֹתָם לִכְהֵן לַיהוָה: ³⁶ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַתֵּת לָהֶם בְּיוֹם מִשְׁחָו אֹתָם

מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: ³⁷ זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: ³⁸ אשר צוה יהוה את־משה בהר סיני ביום צוהו את־בני ישראל להקריב את־קרבתיהם ליהוה במדבר סיני: **פ** ^{Lev 8} וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² קח את־אהרן ואת־בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואתו פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: ³ ואת כל־העדה הקהל אל־פתח אהל מועד: ⁴ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל־פתח אהל מועד: ⁵ ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה לעשות: ⁶ ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ אתם במים: ⁷ ויתן עליו את־הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו: ⁸ וישם עליו את־החשן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים: ⁹ וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה: ¹⁰ ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר־בו ויקדש אתם: ¹¹ ויו ממונו על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיר ואת־כננו לקדשם: ¹² ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: ¹³ ויקרב משה את־בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את־משה: ¹⁴ ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת: ¹⁵ וישחט ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח ואת־ההדס יצק אל־יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הפלית ואת־חלבהן ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת־הפר ואת־ערו ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה: ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: ¹⁹ וישחט ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: ²⁰ ואת־האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר: ²¹ ואת־הקרב ואת־הכרעים רתן במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלה הוא לריח־ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה: ²² ויקרב את־האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל: ²³ וישחטו ויקח משה מדמו ויתן על־תנוף און־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית: ²⁴ ויקרב את־בני אהרן ויתן משה מן־הדם על־תנוף אונם הימנית ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם הימנית ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב: ²⁵ ויקח את־החלב ואת־האליה ואת־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת־שתי הפלית ואת־חלבהן ואת שוק הימין: ²⁶ ומסל המצות אשרו לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על־החלבים ועל שוק הימין: ²⁷ ויתן את־הכל על פני אהרן ועל פני בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה: ²⁸ ויקח משה אתם מעל פניהם ויקטר המזבחה על־העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ²⁹ ויקח משה את־תחוח ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את־משה: ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויו על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ויקדש את־אהרן את־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו: ³¹ ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת־הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי

לאמר אהרן ובניו יאכלהו: **32** והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: **33** ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא אתידיכם: **34** כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: **35** ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי־כן צויתי: **36** ויעש אהרן ובניו את כל־הדברים אשר־צוה יהוה ביד־משה: **Lev 9** ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני ישראל: **2** ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: **3** ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה: **4** ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: **5** ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: **6** ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: **7** ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: **8** ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: **9** ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו וישבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: **10** ואת־החלב ואת־הכלית ואת־היתרת מן־הכבד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה: **11** ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: **12** וישחט את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקו על־המזבח סביב: **13** ואת־העלה המציאו אליו לנחיתה ואת־הראש ויקטר על־המזבח: **14** וירחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה המזבחה: **15** ויקרב את קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו ויחטאו כראשון: **16** ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט: **17** ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־המזבח מלבד עלת הבקר: **18** וישחט את־השור ואת־האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את־הדם אליו ויזרקו על־המזבח סביב: **19** ואת־החלבים מן־השור ומן־האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: **20** וישימו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה: **21** ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן חנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: **22** וישא אהרן את־יָדוֹ וידיו אל־העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: **23** ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד־יהוה אל־כל־העם: **24** ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם ויראו על־פניהם: **Lev 10** ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בתן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם: **2** ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: **3** ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן: **4** ויקרא משה אל־מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני־הקדש אל־מחוץ למחנה: **5** ויקרבו וישאם בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה: **6** ויאמר משה אל־אהרן ולאעזר ולאיתמרו בניו ראשיכם אל־תפרעו ובגדיכם לא־תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יכפו את־השרפה אשר שרף יהוה: **7** ומפתח אהל מועד לא תצאו פן־תמתו כי־שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: **8** וידבר יהוה אל־אהרן לאמר: **9** ויין

וְשָׂכַר אֶל־תַּשְׁתּוֹ אֶתְהוּ וּבְנִיךְ אֶתְךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֵהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ חֶקֶת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם: **10** וְלִהְבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַשְּׁהוּר: **11** וְלִהְיוֹרֵת
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־תַּחֲקִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֲלֵיהֶם בִּיר־מִשְׁה: **פ** **12** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל אֱלֶעָזָר וְאֶל־אִיתְמָרוּ בְּנֵי הַנּוֹתְרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרֵת מֵאֲשֵׁי
 יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא: **13** וְאֶכְלַתֶּם אֹתָהּ בְּמִקּוֹם
 קֹדֶשׁ כִּי חֶקֶד וְחֶקֶד־בְּנִיךְ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי־כֵן צִוִּיתִי: **14** וְאֵת חֹזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת
 שׂוֹךְ הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ בְּמִקּוֹם שְׁהוּר אֶתְהוּ וּבְנִיךְ וּבְנִיךְ־אֶתְךָ כִּי־חֶקֶד וְחֶקֶד־בְּנִיךְ נָתַנוּ
 מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: **15** שׂוֹךְ הַתְּרוּמָה וְחֹזֵה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים וַיָּבִיאוּ
 לְהִנְיָף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְנִיךְ אֶתְךָ לְחֶקֶד־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: **16**
 וְאֵת שְׁעֵיר הַחַטָּאת דֹּרֶשׁ דֹּרֶשׁ מֹשֶׁה וְהָנָה שֶׁרֶף וַיִּקְצַף עַל־אֱלֶעָזָר וְעַל־אִיתְמָר בְּנֵי
 אֶהְרֹן הַנּוֹתְרִים לֵאמֹר: **17** מִדּוּעַ לֹא־אֶכְלַתֶּם אֶת־הַחַטָּאת בְּמִקּוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ
 קֳדָשִׁים הוּא וְאֶתְהוּ נָתַן לָכֶם לְשֹׂאת אֶת־עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה: **18** הֵן
 לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בְּקֹדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: **19**
 וַיְדַבֵּר אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקְּרִיבֹנוּ אֶת־חַטָּאתֵם וְאֶת־עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה
 וְתִקְרָאנָה אֹתִי כַּאֲלֵה וְאֶכְלָתִי חַטָּאת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה: **20** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב
 בְּעֵינָיו: **פ** **Lev 11** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אֵלֶיכם: **1** דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: **2** כָּל־אֵתֵּן מִפְּרֹסֶת
 פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת מַעֲלַת גֵּרָה בְּפִהָמָה אֹתָהּ תֹּאכְלוּ: **4** אֵךְ אֶת־זֶה לֹא
 תֹּאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפָרִיסֵי הַפְּרֹסָה אֶת־הַגֵּמַל כִּי־מַעֲלָה גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה
 אֵינְנָה מִפְּרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם: **5** וְאֶת־הַשֶּׁפָּן כִּי־מַעֲלָה גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיס
 טָמֵא הוּא לָכֶם: **6** וְאֶת־הָאֲרֻנֶּבֶת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְּרִיסָה טָמֵאָה
 הוּא לָכֶם: **7** וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְּרִיס פְּרֹסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגֵּר
 טָמֵא הוּא לָכֶם: **8** מִבֶּשֶׂרֶם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלַתֶם לֹא תִנְעֹנוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם: **9** אֶת־זֶה
 תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בָּמִים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בָּמִים בַּיּוֹמִים וּבְנִבְחָלִים אֹתֶם
 תֹּאכְלוּ: **10** וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיּוֹמִים וּבְנִבְחָלִים מִכָּל שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכָּל
 נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בָּמִים שֶׁקֵּץ הֵם לָכֶם: **11** וְשֶׁקֵּץ יְהִי לָכֶם מִבֶּשֶׂרֶם לֹא תֹאכְלוּ
 וְאֶת־נִבְלַתֶם תִּשְׁקֲצוּ: **12** כָּל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בָּמִים שֶׁקֵּץ הוּא לָכֶם: **13**
 וְאֶת־אֵלֶּה תִּשְׁקֲצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֵּץ הֵם אֶת־הַנֶּשֶׁר וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת הָעֲזוּיָה:
14 וְאֶת־הַדָּאָה וְאֶת־הָאֵיהָ לְמִינָהּ: **15** אֵת כָּל־עֶרֶב לְמִינֹו: **16** וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
 וְאֶת־הַתַּחֲמִס וְאֶת־הַשְּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינָהּ: **17** וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַשֶּׁלֶד וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף: **18**
 וְאֶת־הַתְּנַשְׁמוֹת וְאֶת־הַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחֵם: **19** וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת־הַדּוּכִיפַת
 וְאֶת־הָעַטְלָף: **20** כָּל שֶׁרֶץ הָעוֹף הַחַדָּד עַל־אַרְבַּע שֶׁקֵּץ הוּא לָכֶם: **ס** **21** אֵךְ אֶת־זֶה
 תֹּאכְלוּ מִכָּל שֶׁרֶץ הָעוֹף הַחַדָּד עַל־אַרְבַּע אֲשֶׁר־**לָא** **לָח** כְּרַעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו
 לְנֹתַר בָּהֶן עַל־הָאָרֶץ: **22** אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכְלוּ אֶת־הָאַרְבָּה לְמִינֹו וְאֶת־הַסַּלְעָם
 לְמִינָהּ וְאֶת־הַחַרְגֵּל לְמִינָהּ וְאֶת־הַחֲגָב לְמִינָהּ: **23** וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר־לוֹ אַרְבַּע
 רַגְלִים שֶׁקֵּץ הוּא לָכֶם: **24** וְלֹאֵלֶּה תִּשְׁמָאוּ כָּל־הַנֶּנֶע בְּנִבְלַתֶם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: **25**
 וְכָל־הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלַתֶם יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: **26** לְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא
 מִפְּרֹסֶת פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת גֵּרָה אֵינְנָה מַעֲלָה טָמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנֶּנֶע
 בָּהֶם וְטָמֵא: **27** וְכָל־אֵלֶּה הוֹלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחַיָּה הַחַלְכַת עַל־אַרְבַּע טָמֵאִים הֵם לָכֶם
 כָּל־הַנֶּנֶע בְּנִבְלַתֶם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: **28** וְהַנֶּשֶׂא אֶת־נִבְלַתֶם יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטָמֵא

ער-הערב טמאים המה לכם: **ס 29** וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על-הארץ תחלד
 והעכבר והצב למינהו: **ס 30** והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת: **ס 31** אלה
 הטמאים לכם בכל-השרץ כל-הנוגע בהם במתם יטמא ער-הערב: **ס 32** וכל
 אשר-יפל-עליו מהם במתם יטמא מכל-כלי-יעץ או בגד או-עור או שק כל-כלי
 אשר-יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא ער-הערב וטהר: **ס 33** וכל-כלי-חיש
 אשר-יפל מהם אל-תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: **ס 34** מכל-האכל אשר
 יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל-משקה אשר ישתה בכל-כלי יטמא: **ס 35** וכל
 אשר-יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: **ס 36**
 אך מעין ובור מקנה-מים יהיה טהור ונגע מנבלתם יטמא: **ס 37** וכי יפל מנבלתם
 על-כל-זרע זרע אשר זרע טהור הוא: **ס 38** וכי יתן-מים על-זרע ונפל מנבלתם עליו
 טמא הוא לכם: **ס 39** וכי ימות מן-הבהמה אשר-היא לכם לאכלה הנגע מנבלתה
 יטמא ער-הערב: **ס 40** והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא ער-הערב והנשא
 את-נבלתה יכבס בגדיו וטמא ער-הערב: **ס 41** וכל-השרץ השרץ על-הארץ שקץ הוא
 לא יאכל: **ס 42** כל הולך על-גחון וכלו הולך על-ארבע עד כל-מרבה רגלים
 לכל-השרץ השרץ על-הארץ לא תאכלום פי-שקץ הם: **ס 43** אל-תשקצו את-נפשתיכם
 בכל-השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם: **ס 44** כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשתיכם בכל-השרץ
 הרמש על-הארץ: **ס 45** כיו אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: **ס 46** זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
 הרמשת במים ולכל נפש השרצת על-הארץ: **ס 47** להבדיל בין הטמא ובין הטהר
 ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: **פ Lev 12** וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: **ס 1** דבר אל-בני ישראל לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת
 ימים כימי נדת דותה טמאה: **ס 2** וביום השמיני ימול בשר ערלתו: **ס 3** ושלושים יום
 ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל-קדש לא-תגע ואל-תמקדש לא תבא עד-מלאת
 ימי טהרה: **ס 4** ואם-נקבה חלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב
 על-דמי טהרה: **ס 5** ובמלאתו ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה
 ובן-יונה אחר לחטאת אל-פתח אהל-מועד אל-הכהן: **ס 6** והקריבו לפני יהוה וכפר
 עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: **ס 7** ואם-לא תמצא
 ידה די שה ולקחה שתיתרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר
 עליה ככה וטהרה: **פ Lev 13** וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: **ס 1** אדם
 כיהיה בעור-בשרו שאת או-ספחת או בהרת והיה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא
 אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבניו הכהנים: **ס 2** וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר
 ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן
 וטמא אתו: **ס 3** ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה
 לא-הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים: **ס 4** וראהו הכהן ביום השביעי
 והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית: **ס 5**
 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה פחה הנגע ולא-פשה הנגע בעור וטהרו
 הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר: **ס 6** ואם-פשה תפשה המספחת בעור אחרי
 הראתו אל-הכהן לטהרתו ונראה שנית אל-הכהן: **ס 7** וראה הכהן והנה פשתה
 המספחת בעור וטמא הכהן צרעת הוא: **פ 8** נגע צרעת כי תהיה באדם והובא

אל-הכהן: **10** וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית
 בשר חי בשאת: **11** צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא
 הוא: **12** ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו
 ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן: **13** וראה הכהן והנה כסתה הצרעת
 את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא: **14** וביום הראות בו בשר
 חי יטמא: **15** וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא:
16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן וקא אל-הכהן: **17** וראהו הכהן והנה נהפך
 הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: **18** פ ובשר כרייהיה בו בערו שחין
 ונרפא: **19** והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה
 אל-הכהן: **20** וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו
 הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחת: **21** ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן
 ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **22** ואם פשה תפשה
 בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: **23** ואם תחתיה תעמוד הבהרת לא פשתה צרבת
 השחין הוא וטהרו הכהן: **24** או בשר כרייהיה בערו מכותאש והיתה מחית
 המכה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה: **25** וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן
 בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכה פרחת וטמא אתו הכהן נגע
 צרעת הוא: **26** ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה
 מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים: **27** וראהו הכהן ביום השביעי
 אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא: **28** ואם תחתיה תעמוד
 הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת
 המכה הוא: **29** פ ואיש או אשה כרייהיה בו נגע בראש או בזקן: **30** וראה הכהן
 את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא
 צרעת הראש או הזקן הוא: **31** וכיראה הכהן את הנגע הנתק והנה אין מראהו
 עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את הנגע הנתק שבעת ימים: **32**
 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב
 ומראה הנתק אין עמק מן העור: **33** והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן
 את הנתק שבעת ימים שנית: **34** וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
 הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר: **35**
 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: **36** וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור
 לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא: **37** ואם בעינו עמד הנתק ושער שחר
 צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: **38** ס ואיש או אשה כרייהיה
 בעור בשרם בהרת בהרת לבנת: **39** וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת פהות
 לבנת בתק הוא פרח בעור טהור הוא: **40** ס ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור
 הוא: **41** ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא: **42** וכרייהיה בקרחת או
 בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו: **43** וראה אתו
 הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור
 בשר: **44** איש צרוע הוא טמא הוא טמא וטמאנו הכהן בראשו נגעו: **45** והצרוע
 אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמאו טמא
 יקרא: **46** כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחויץ למחנה מושבו: **47**
 והבגד כרייהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: **48** או בשחי או בערב

לפשתים ולצמר או בעור או בכל־מלאכת עור: ⁴⁹ והיה הנגע ירקרקו או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או־בערב או בכל־כלי־עור נגע צרעת הוא והראה את־הכהן: ⁵⁰ וראה הכהן את־הנגע והסגיר את־הנגע שבעת ימים: ⁵¹ וראה את־הנגע ביום השביעי כִּי־פשה הנגע בבגד או־בשתי או־בערב או בעור לכל אשר־יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ⁵² ושרף את־הבגד או את־השתי או את־הערב בצמר או בפשתים או את־כל־כלי העור אשר־יהיה בו הנגע כִּי־צרעת ממארת הוא באש תשרף: ⁵³ ואם יראה הכהן והנה לא־פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל־כלי־עור: ⁵⁴ וצוה הכהן וכבסו את אשר־בו הנגע והסגירו שבעת־ימים שנית: ⁵⁵ וראה הכהן אחריו הכבס את־הנגע והנה לא־הפך הנגע את־עיניו והנגע לא־פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו: ⁵⁶ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן־הבגד או מן־העור או מן־השתי או מן־הערב: ⁵⁷ ואם־תראה עוד בבגד או־בשתי או־בערב או בכל־כלי־עור פחתת הוא באש תשרפנו את אשר־בו הנגע: ⁵⁸ והבגד או־השתי או־הערב או־כל־כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: ⁵⁹ זאת תורת נגע־צרעת בגד הצמרו או הפשתים או השתי או הערב או כל־כלי־עור לטהרו או לטמאו: **פ Lev 14** וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והוא אל־הכהן: ³ ויצא הכהן אל־מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע־הצרעת מן־הצרוע: ⁴ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי־צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ⁵ וצוה הכהן ושחט את־הצפור האחת אל־כלי־חרש על־מים חיים: ⁶ את־הצפור החיה יקח אתה ואת־עץ הארז ואת־שני התולעת ואת־האזב וטבל אותם ואתו הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים: ⁷ והזה על המטהר מן־הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את־הצפור החיה על־פני השדה: ⁸ וכבס המטהר את־בגדיו ונלח את־כל־שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל־המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: ⁹ והיה ביום השביעי ינלח את־כל־שערו את־ראשו ואת־זקנו ואת גבת עיניו ואת־כל־שערו ינלח וכבס את־בגדיו ורחץ את־בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמיני יקח שני־כבשים תמימים וכבשה אחת בת־שנתה תמימה ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את־הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת־לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושחט את־הכבש במקום אשר ישחט את־החטאת ואת־העלה במקום הקדש כי פחטאת האשם הוא לפהו קדש קדשים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על־תנוף און המטהר הימנית ועל־בהו ידו הימנית ועל־בהו רגלו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על־כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטבל הכהן את־אצבעו הימנית מן־השמן אשר על־כפו השמאלית והזה מן־השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על־כפו יתן הכהן על־תנוף און המטהר הימנית ועל־בהו ידו הימנית ועל־בהו רגלו הימנית על דם האשם: ¹⁸ והנותר בשמן אשר על־כף הכהן יתן על־ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: ¹⁹ ועשה הכהן את־החטאת וכפר על־המטהר משמאתו ואחר ישחט את־העלה: ²⁰ והעלה הכהן את־העלה ואת־המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם־הל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר

עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: **22** ושתי תרים או שני בני
 יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: **23** והביא אתם ביום השמיני
 לטהרתו אל־הכהן אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה: **24** ולקח הכהן את־כבש האשם
 ואת־לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה: **25** ושחט את־כבש האשם ולקח
 הכהן מדם האשם ונתן על־תנוך און־המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן
 רגלו הימנית: **26** ומן־השמן יצק הכהן על־כף הכהן השמאלית: **27** והזה הכהן
 באצבעו הימנית מן־השמן אשר על־כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: **28** ונתן
 הכהן מן־השמן אשר על־כפו על־תנוך און־המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית
 ועל־בהן רגלו הימנית על־מקום דם האשם: **29** והנותר מן־השמן אשר על־כף הכהן
 יתן על־ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: **30** ועשה את־האחד מן־התרים או
 מן־בני היונה מאשר תשיג ידו: **31** את אשר־תשיג ידו את־האחד חטאת ואת־האחד
 עלה על־המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: **32** זאת תורת אשר־בו נגע
 צרעת אשר לא־תשיג ידו בטהרתו: **פ** **33** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **34**
 כי תבאו אל־ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתחיי נגע צרעת בבית ארץ
 אחוזתכם: **35** ובא אשר־לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית: **36** וצוה
 הכהן ופנו את־הבית בטרם יבא הכהן לראות את־הנגע ולא יטמא כל־אשר בבית
 ואחר כן יבא הכהן לראות את־הבית: **37** וראה את־הנגע והנה הנגע בקורת הבית
 שקערורות ירקרקת או אדמדמת ומראיהו שפל מן־הקיר: **38** ויצא הכהן מן־הבית
 אל־פתח הבית והסגיר את־הבית שבעת ימים: **39** ושב הכהן ביום השביעי וראה
 והנה פשה הנגע בקורת הבית: **40** וצוה הכהן וחצו את־האבנים אשר בהן הנגע
 והשליכו אתהן אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא: **41** ואת־הבית יקצע מבית סביב
 ושפכו את־העפר אשר הקצו אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא: **42** ולקחו אבנים
 אחרות והביאו אל־תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את־הבית: **43** ואם־ישוב הנגע
 ופרח בבית אחר חלץ את־האבנים ואחרי הקצות את־הבית ואחרי הטוח: **44** ובא
 הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: **45** ונתן
 את־הבית את־אבניו ואת־עצו ואת כל־עפר הבית והוציא אל־מחוץ לעיר אל־מקום
 טמא: **46** והבא אל־הבית כל־ימי הסגיר אתו יטמא עד־הערב: **47** והשכב בבית
 יכבס את־בגדיו והאכל בבית יכבס את־בגדיו: **48** ואם־בא יבא הכהן וראה והנה
 לא־פשה הנגע בבית אחרי הטח את־הבית וטהר הכהן את־הבית כי נרפא הנגע: **49**
 ולקח לחטא את־הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואוב: **50** ושחט את־הצפר
 האחת אל־כלי־חרש על־מים חיים: **51** ולקח את־עץ הארז ואת־האוב ואתו שני
 התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטת ובמים החיים והזה
 אל־הבית שבע פעמים: **52** וחטא את־הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
 ובעץ הארז ובאוב ובשני התולעת: **53** ושלח את־הצפר החיה אל־מחוץ לעיר
 אל־פני השדה וכפר על־הבית וטהר: **54** זאת התורה לכל־נגע הצרעת ולנתק: **55**
 ולצרעת הבגד ולבית: **56** ולשאת ולספחת ולבהרת: **57** להורת ביום הטמא וביום
 הטהר זאת תורת הצרעת: **Lev 15** **ו** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **2** דברו
 אל־בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: **3**
 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את־זובו או־החתים בשרו מזובו טמאתו הוא: **4**
 כל־המשכב אשר ישכב עליו הזב וטמא וכל־הכלי אשר־ישב עליו יטמא: **5** ואיש

אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **6** והישב על-הפלי אשר-ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **7** והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **8** וכיירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **9** וכל-המרפב אשר ירפב עליו הזב יטמא: **10** וכל-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עדהערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **11** וכל אשר יגע-בו הזב וידיו לא-שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **12** וכלי-חרש אשר-יגע-בו הזב ישבר וכל-פלי-עין ישטף במים: **13** וכי-יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: **14** וביום השמיני יקחלו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל-פתח אהל מועד ונתנם אל-הכהן: **15** ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: **ס** **16** ואיש כי-חצא ממנו שכבת-זרע ורחץ במים את-פל-בשרו וטמא עדהערב: **17** וכל-בגד וכל-עור אשר-יהיה עליו שכבת-זרע וכבס במים וטמא עדהערב: **פ** **18** ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת-זרע ורחצו במים וטמאו עדהערב: **19** ואשה כי-תהיה זבה הם יהיה זבה בכשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל-הנגע בה יטמא עדהערב: **20** וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר-תשכב עליו יטמא: **21** וכל-הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **22** וכל-הנגע בכל-כלי אשר-תשכב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **23** ואם על-המשכב הוא או על-הפלי אשר-הוא ישכב-עליו בנגע-בו יטמא עדהערב: **24** ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא: **פ** **25** ואשה כי-יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת-נדתה או כי-תזוב על-נדתה פלימי זוב טמאתה פימי נדתה תהיה טמאה הוא: **26** כל-המשכב אשר-תשכב עליו פלימי זובה כמשכב נדתה יהיה-לה וכל-הפלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: **27** וכל-הנוגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדהערב: **28** ואם-טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר: **29** וביום השמיני תקח-לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד: **30** ועשה הכהן את-האחד חטאת ואת-האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: **31** והזרתם את-בני-ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את-משכני אשר בתוכם: **32** זאת תורת הזב ואשר חצא ממנו שכבת-זרע לטמאה-בה: **33** והיהנה בנדתה והזב את-זובו לזכר ולנקבה ולאיש ואשר ישכב עם-טמאה: **פ** **Lev 16** וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני-יהוה וימתו: **4** ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיד ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת אשר על-הארץ ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרת: **3** בזאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: **4** כתנת-בד קדש ילבש ומכנס-בד יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו ולבשם: **5** ומאת ערת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: **6** והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: **7** ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: **8** ונתן אהרן על-שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: **9** והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת: **10** והשעיר אשר עלה עליו הגורל

לעזאזל יעמדתי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: **11** והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בערו ובעד ביתו ושחט את־פר החטאת אשר־לו: **12** ולקח מ־לֹא־המחנה נחל־אֵשׁ מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: **13** ונתן את־הקטרת על־האֵשׁ לפני יהוה וכסהו ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־העדות ולא ימות: **14** ולקח מִדָּם הַפָּר והוה באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יוה שבע־פעמים מן־הָדָם באצבעו: **15** ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דָּמוֹ אל־מבית לפרכת ועשה את־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם הַפָּר והוה אתו על־הכפרת ולפני הכפרת: **16** וכפר על־הקֹדֶשׁ מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל־חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: **17** וכל־אָדָם לא־יהיהו באהל מועד בבאו לכפר בקֹדֶשׁ עד־צאתו וכפר בערו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל: **18** ויצא אל־המזבח אשר לפני־יהוה וכפר עליו ולקח מִדָּם הַפָּר ומִדָּם הַשְּׂעִיר ונתן על־קרנות המזבח סביב: **19** והוה עליו מן־הָדָם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: **20** וכלה מכפר את־הקֹדֶשׁ ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי: **21** וסמך אהרן את־שתי **(ידו)** **(ידייו)** על ראש השעיר החי והתודה עליו את־כָּל־עוֹנֹת בני ישראל ואת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לכל־חטאתם ונתן אתם על־ראש השעיר ושלח ביד־אִישׁ עתי המדברה: **22** ונשא השעיר עליו את־כָּל־עוֹנֹתם אל־אָרֶץ גִּזְרָה ושלח את־השעיר במדבר: **23** ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל־הקֹדֶשׁ והניחם שם: **24** ורחץ את־בשרו במים במקום קדוש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עֲלֹתוֹ ואת־עֲלֹת הָעֵם וכפר בערו ובעד הָעֵם: **25** ואת חלב החטאת וקטיר המזבחה: **26** והמשלח את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבוא אל־המחנה: **27** ואת פר החטאת ואתו שעיר החטאת אשר הובא את־דָּמָם לכפר בקֹדֶשׁ יוציא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־עֲרֹתָם ואת־בָּשָׂרָם ואת־פָּרְשָׁם: **28** והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחר־כן יבוא אל־המחנה: **29** והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נַפְשֹׁתֵיכֶם וכל־מִלֵּאכָה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: **30** כי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לפני יהוה וטהרו: **31** שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נַפְשֹׁתֵיכֶם חקת עולם: **32** וכפר הפהן אשר־ימשח אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את־בגדיו הבד בגדיו הקֹדֶשׁ: **33** וכפר את־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ ואת־אהל מועד ואת־המזבח יכפר ועל חפניהם ועל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר: **34** והיתה־זֹאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את־מֹשֶׁה: **Lev 17** **ב** וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לאמר: **2** דבר אל־אהרן ואל־בָּנָיו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר: **3** אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז בַּמְחַנֶּה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמְחַנֶּה: **4** ואל־פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד לֹא הִבְיֹאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב לַאִישׁ הוּא דָם שָׂפָד ונִכְרַת הָאִישׁ הוּא מִקְרֵב עִמּוֹ: **5** לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבְיִימוּ לַיהוָה אֶל־פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד אֶל־הַפָּהֶן וזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: **6** וזָרַק הַפָּהֶן אֶת־הָדָם עַל־מִזְבַּח יְהוָה פָּתַח אֵהָל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה: **7** וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעִירִם אֲשֶׁר הֵם זָנִים אַחֲרֵיהֶם חַקַּת עוֹלָם תְּהִיָּה־זֹאת

להם לדרתם: 8 ואלתם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עליה אוזבה: 9 ואלפתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמי: 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם: 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה בארץ ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עדה ערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו: **Lev 18 פ** וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיים לא תלכו: 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: 10 ערות בת בנדך או בת בנדך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה הוא: 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא: 15 ערות פלתיך לא תגלה אשת בנדך הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא: 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה: 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: 28 ולא תקיאו הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: 30 ושמרתם את משמתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: **Lev 19 פ** וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4

אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֵלֵהי מַסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 5 וְכִי
 תִּזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶהוּ: 6 בְּיוֹם זִבְחֵכֶם יֹאכַל וּמִמְחַרְתּוֹ וְהַנּוֹתֵר
 עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: 7 וְאִם הָאֵכֶל יֹאכַל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצֶה:
 8 וְאֹכְלוֹ עֹנֵן יֵשָׁא כִּי־אֵת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: 9 וּבִקְצֹרְכֶם
 אֶת־קְצִיר אֶרֶצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ לִקְצֹר וּלְקַט קְצִירְךָ לֹא תִלְקֹט: 10 וְכִרְמֶךָ
 לֹא תַעֲדוּל וּפְרֹט כִּרְמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וּלְגֵר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 11 לֹא
 תִּגְנְבוּ וְלֹא־תִכְחָשׂוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ: 12 וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בְשֵׁמִי לְשִׁקֵּר וְחִלַּלְתָּ
 אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 13 לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְוֶן פַּעֲלַת שְׂכִיר
 אֶתְךָ עַד־בֶּקֶר: 14 לֹא־תִקְלַל חֵרֶשׁ וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וּיְרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי
 יְהוָה: 15 לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא פָנֶי־דָל וְלֹא תִהְדָּר פָּנֵי גְדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט
 עַמִּיתְךָ: 16 לֹא־תִלְךָ רְכִיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דָּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: 17 לֹא־תִשְׁנֵא
 אֶת־אֶחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכַח תוֹכִיחַ אֶת־עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: 18 לֹא־תִקַּס
 וְלֹא־תִטֵּר אֶת־בְּנֵי עַמְּךָ וְאֵהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה: 19 אֶת־חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ בְּהַמְתִּיךָ
 לֹא־תִרְבִּיעַ כְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגֵר כְּלָאִים שַׁעֲטָנִי לֹא יַעֲלֶה עִלְיָךְ: 20 פ
 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִחְרַפְתָּ לְאִישׁ וְהַפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה
 אוֹ חֲפְשָׁה לֹא נִתְּן־לָהּ בְּקֶרֶת תִּהְיֶה לֹא יוֹמְתוּ כִּי־לֹא חֲפְשָׁהּ: 21 וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ
 לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל אֲשֶׁם: 22 וְכִפַּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאֲשֶׁם לְפָנַי יְהוָה
 עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: 23 פ וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 וְנִשְׁתַּחֲוִיתֶם כָּל־עֵץ מֵאֵכֶל וְעַרְלֹתֶם עַרְלֹתוֹ אֶת־פְּרִיֹו שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עַרְלִים לֹא
 יֹאכַל: 24 וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל־פְּרִיֹו קֹדֶשׁ הַלְּלוּלִים לַיהוָה: 25 וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁית
 תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִיֹו לְהוֹסִיף לָכֶם תִּבְוֹאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 26 לֹא תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם
 לֹא תִנְחָשׂוּ וְלֹא תַעֲוֹנוּ: 27 לֹא תִקְפוּ פֶּאֶת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא תִשְׁחִיתוּ אֶת פֶּאֶת זִקְנְךָ: 28
 וְשֵׂרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרֹכֶם וּכְתַבְתָּ קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בְכֶם אֲנִי יְהוָה: 29
 אֶל־תִּחַלֵּל אֶת־בֵּיתְךָ לְהַזְנוֹתוֹ וְלֹא־תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זִמָּה: 30 אֶת־שִׁבְתֵּתִי
 תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: 31 אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדֻעִים אֶל־תִּבְקָשׂוּ
 לְטִמְאָה בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 32 מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדְרַת פָּנֵי זָקֵן וּיְרֵאתָ
 מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 33 פ וְכִי־יִגְוֹר אֶתְךָ גֵר בְּאֶרֶצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: 34 כְּאִזְרוּחַ מִכֶּם
 יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֵהֲבַת לוֹ כְּמוֹךָ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאָרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 35 לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרֶה: 36 מֵאוֹנֵי צַדֵּק
 אֲבִי־צַדֵּק אֵיפֶת צַדֵּק וְהֵן צַדֵּק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אִתְּכֶם
 מִצְרַיִם: 37 וְשִׁמְרַתֶם אֶת־כָּל־חֻקֵּי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטֵי וְעִשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה: 38 פ

Lev 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 1 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לְמִלְךָ מוֹת יוֹמֵת עִם הָאָרֶץ וּרְגַמְהוּ בְּאֵבֶן:
 2 וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן לְמִלְךָ
 לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וְלִחַלֵּל אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי: 3 וְאִם הָעַלְמַם יַעֲלִימוֹ עִם הָאָרֶץ
 אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתוֹ מִזְרְעוֹ לְמִלְךָ לְבִלְתִּי הַמִּית אֹתוֹ: 4 וְשִׁמְתִי אֲנִי
 אֶת־פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֹתוֹ כָּל־הַזָּנִים אַחֲרָיו לְזִנוּת אַחֲרָיו
 הַמִּלְךָ מִקְרֵב עִמָּם: 5 וְהִנֵּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֲבֹת וְאֶל־הַיְדֻעִים לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם
 וְנִחַתִּי אֶת־פָּנַי בְּנַפְשׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עִמּוֹ: 6 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהֵייתֶם קְדָשִׁים
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 7 וְשִׁמְרַתֶם אֶת־חֻקֵּי וְעִשִׂיתֶם אִתָּם אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: 8

כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דְּמִיּוֹ בּוֹ: ¹⁰
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ מוֹת־יוּמָת הַנְּאֵף וְהַנְּאֵפָת:
¹¹ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו גְּלַה מוֹת־יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיָּהּ בָּם:
¹² וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כְּלָתּוֹ מוֹת יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם תְּכַל עֲשׂוֹ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹³ וְאִישׁ
 אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוֹ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹⁴
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זָמָה הוּא בְּאִשׁ יִשְׁרְפוּ אֹתוֹ וְאִתְּהוּ וְלֹא־תִהְיֶה
 זָמָה בְּתוֹכְכֶם: ¹⁵ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכַבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוּמָת וְאִתְּ־בִהְמָה תִּהְרַגּוּ: ¹⁶
 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרַבְעָה אֹתָהּ וְהִרְגַת אֶת־הָאִשָּׁה וְאִתְּ־בִהְמָה מוֹת
 יוּמָתוֹ דְּמִיָּהּ בָּם: ¹⁷ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־אָחִיו בְּתֹאבִיו אוֹ בְתֹאֲמוֹ וְרָאָה
 אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא־תִרְאֶה אֶת־עֲרוֹתוֹ חֹסֵד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֲרוֹת אָחִיו
 גְּלַה עוֹנֵו יִשָּׂא: ¹⁸ וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דְּזָה וְגַלְה אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ
 הֶעֱרָה וְהִיא גְּלַתָּה אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּהּ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב עַמָּם: ¹⁹ וְעֲרוֹת אָחוֹת אִמָּךְ
 וְאָחוֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלַה כִּי אֶת־שֹׂאֲרוֹ הֶעֱרָה עוֹנֵם יִשָּׂא: ²⁰ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
 אֶת־דָּדָתּוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גְּלַה חֲטָאִים יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ: ²¹ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ
 אָחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אָחִיו גְּלַה עֲרִירִים יְהוּ: ²² וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי
 וְאִתְּ־כָל־מִשְׁפָּטַי וְעֲשִׂיתֶם אִתְּם וְלֹא־תִקְיֹא אִתְּכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אִתְּכֶם שָׁמָּה
 לְשִׁבַת בָּהּ: ²³ וְלֹא תִלְכוּ בַחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶתְּ־כָל־אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ
 וְאִקְיֹן בָּם: ²⁴ וְאָמַר לְכֶם אִתְּם תִּירְשׁוּ אֶת־אֲדֹמָתֶם וְאֲנִי אֲתַנְנֶה לְכֶם לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ
 אָרֶץ זָבַת חֵלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אִתְּכֶם מִן־הָעַמִּים: ²⁵
 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־בְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטְמֵאָה וּבֵין־הָעוֹף הַטְּמֵא לְטְהוֹר וְלֹא־תִשְׁקְצוּ
 אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּבִהְמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לְכֶם לְטְמֵא:
²⁶ וְהִיִּיתֶם לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאִבְדַּלְתֶּם אִתְּכֶם מִן־הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי: ²⁷
 וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בֵּהֶם אוֹיֵב אוֹ יִדְעֵנִי מוֹת יוּמָתוֹ בְּאָבִן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמִיָּהּ
 בָּם: **Lev 21 פ** וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּ: ² כִּי אִם־לְשֹׂאֲרוֹ תִקְרַב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנָו וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: ³
 וּלְאָחִיו הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא: ⁴ לֹא יִטְמָא בַּעַל
 בְּעַמּוּ לְהַחֲלוֹ: ⁵ לֹא־יִקְרָח (יִקְרָחוּ) וְיִקְרָחוּ קְרָחָה בְּרֵאשִׁים וּפְאֹת זָקֵנִים לֹא יִגְלַחוּ וּבְכַשְׂרָם
 לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָת: ⁶ קְדוּשִׁים יְהוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשִּׁי
 יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהָיוּ קְדָשׁ: ⁷ אִשָּׁה זָנָה וְחַלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה
 גְּרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קְדָשׁ הוּא לְאֱלֹהֵיוֹ: ⁸ וּקְדָשְׁתּוּ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיךְ הוּא
 מִקְרִיב קְדָשׁ יְהִי־לֶךְ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: ⁹ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לִזְנוֹת
 אֶת־אָבִיהָ הִיא מַחֲלֵלָת בְּאִשׁ תִּשְׂרָף: **ס** ¹⁰ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאָחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק
 עַל־רֵאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת־יָדָיו לְלִבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֵאשׁוֹ לֹא יִפְרַע
 וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם: ¹¹ וְעַל כָּל־נִפְשׁוֹת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא: ¹²
 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלַל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיוֹ כִּי נֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיוֹ עָלָיו
 אֲנִי יְהוָה: ¹³ וְהוּא אִשָּׁה בְּבַתּוּלִיָּה יִקַּח: ¹⁴ אֲלֻמָּה וּגְרוּשָׁה וְחַלְלָה זָנָה אֶת־אֱלֹהֵי לֹא
 יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמּוּ יִקַּח אִשָּׁה: ¹⁵ וְלֹא־יַחֲלַל זָרְעוֹ בְּעַמּוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִקְדָּשׁוֹ: **פ** ¹⁶ וְיִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁷ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ
 לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ: ¹⁸ כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ
 מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶח אוֹ חֶרֶם אוֹ שְׂרוּע: ¹⁹ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יְהִי בּוֹ שֶׁבַר

הגל או שבר יד: **20** או־גבן או־דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח
 אשך: **21** כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את־אשי יהוה
 מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: **22** לחם אלהיו מקדשי הקדשים
 ומן־הקדשים יאכל: **23** אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש כי־מום בו
 ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם: **24** וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו
 ואל־כל־בני ישראל: **פ Lev 22** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **2** דבר אל־אהרן
 ואל־בניו ויגזרו מקדשי בני־ישראל ולא יחללו את־שם קדשי אשר הם מקדשים לי
 אני יהוה: **3** אמר אלהם לדרתיכם כל־איש אשר־יקרב מכל־זרעכם אל־הקדשים
 אשר יקדשו בני־ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני
 יהוה: **4** איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
 יטהר והנגע בכל־טמא־נפש או איש אשר־תצא ממנו שכבת־זרע: **5** או־איש אשר
 יגע בכל־שרץ אשר יטמא־לו או באדם אשר יטמא־לו לכל טמאתו: **6** נפש אשר
 תגע־בו וטמאה ע־הערב ולא יאכל מן־הקדשים כי אסרתן בשרו במים: **7** ובא
 השמש וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים כי לחמו הוא: **8** נבלה וטרפה לא יאכל
 לטמאה־בה אני יהוה: **9** ושמרו את־משמרתו ולא־ישאו עליו חטא ומתו בו כי
 יחללהו אני יהוה מקדשם: **10** וכל־זר לא־יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא־יאכל
 קדש: **11** וכהן כ־ריקנה נפש קנן כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
 בלחמו: **12** ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל: **13**
 ובת־כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל־בית אביה פנעו־יה
 מלחם אביה תאכל וכל־זר לא־יאכל בו: **ס 14** ואיש כ־יאכל קדש בשגגה ויסף
 חמשתו עליו ונתן לכהן את־הקדש: **15** ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את
 אשר־ירימו ליהוה: **16** והשיאו אותם עון אשמה באכלם את־קדשתם כי אני יהוה
 מקדשם: **פ 17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **18** דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני
 ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר ב־ישראל אשר יקריב קרבנו
 לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר־יקריבו ליהוה לעלה: **19** לרצנכם תמים זכר בבקר
 בכשבים ובעיזים: **20** כל אשר־בו מום לא תקריבו כי־לא לרצון יהיה לכם: **21** ואיש
 כ־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא־נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה
 לרצון כל־מום לא יהיה־בו: **22** עורת או שבור או־חרון או־יבלת או גרב או ילפת
 לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא־תתנו מהם על־המזבח ליהוה: **23** ושור ושה
 שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: **24** ומעוד וכתות ונתוק וכרות לא
 תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: **25** ומיד בין־נכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם
 מכל־אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם: **פ 26** וידבר יהוה אל־משה
 לאמר: **27** שור או־כשב או־עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
 והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: **28** ושור או־שה אתו ואת־בנו לא תשחטו ביום
 אחד: **29** וכי־תזבחו זבח־תודה ליהוה לרצנכם תזבחו: **30** ביום ההוא יאכל
 לא־תותירו ממנו ע־בקר אני יהוה: **31** ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: **32**
 ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בחוד בני ישראל אני יהוה מקדשכם: **33**
 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: **פ Lev 23** וידבר יהוה
 אל־משה לאמר: **2** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר־תקראו
 אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: **3** ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי

שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהנה בכל מושבתים: **ב** 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהנה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **ב** 9 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 10 דבר אל-בני ישראל ואמרת אלם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה ותבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: 11 והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין: 14 ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתים: **ס** 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-העמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: 17 ממושבתים תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה: 18 והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם אשה ריח-ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לבח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הפורים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל-מושבתים לדרתיכם: 22 ובקצירכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: **ס** 23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 24 דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: 25 כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: **ס** 26 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: 30 וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם היום הזה ותאבדתי את-הנפש שהוא מקרב עמה: 31 כל-מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתים: 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את-נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם: **ב** 33 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 34 דבר אל-בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דברי-יום ביומו: 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבותיכם אשר תחננו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחננו את-חגי-יהוה שבעת ימים ביום

הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ⁴⁰ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עין־עבת וערבי־נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: ⁴¹ וחגגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתים בחדש השביעי תחגגו אתו: ⁴² בסכת תשבו שבעת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכת: ⁴³ למען ידעו דרתים כי בסכות הושבתי את־בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: ⁴⁴ וידבר משה את־מעדי יהוה אל־בני ישראל: **פ** ^{Lev 24} וידבר יהוה אל־משה לאמר: ² צו את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך פתית למאור להעלות נר תמיד: ³ מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד־בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתים: ⁴ על המנרה הטהרה יערך את־הנרות לפני יהוה תמיד: **פ** ⁵ ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ⁶ ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה: ⁷ ונתת על־המערכת לבנה זכה והיתה לחם לאזכרה אשה ליהוה: ⁸ ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני־ישראל ברית עולם: ⁹ והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק־עולם: **ס** ¹⁰ ויצא בן־אשה ישראלית והוא בן־איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ¹¹ ויקב בן־האשה הישראלית את־השם ויקלל ויביאו אתו אל־משה ושם אמו שלמית בת־דבירי למטה־דן: ¹² ויניחאו במשמר לפרש להם על־פי יהוה: **פ** ¹³ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹⁴ הוצא את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־השמיים את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה: ¹⁵ ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כִּי־יקלל אלהיו ונשא חטאו: ¹⁶ ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ורגמובו כל־העדה כגור כְּאֹרַח בְּנִקְבוֹ־שֵׁם יומת: ¹⁷ ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת: ¹⁸ ומכה נפש־בהמה ישלמה נפש תחת נפש: ¹⁹ ואיש כִּי־יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: ²⁰ שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו: ²¹ ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: ²² משפט אחד יהיה לכם כגור כְּאֹרַח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: ²³ וידבר משה אל־בני ישראל ויצאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה ורגמו אתו אבן ובני־ישראל עשו כאשר צוה יהוה את־משה: **פ** ^{Lev 25} וידבר יהוה אל־משה בהר סיני לאמר: ² דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: ³ שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך ואספת את־תבואתה: ⁴ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע ופרמך לא תזמר: ⁵ את ספיח קצירך לא תקצור ואת־ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ⁶ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנרים עמך: ⁷ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: **ס** ⁸ וספרת לך שבע שבת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבת השנים תשע וארבעים שנה: ⁹ והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: ¹⁰ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוור בארץ לכל־ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחוזו ואיש אל־משפחתו תשובו: ¹¹ יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיחיה ולא תבצרו את־נוריה: ¹² כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן־השדה תאכלו את־תבואתה: ¹³

בשנת היובל הזאת תשובו איש אל-אחוזתו: **14** וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תונו איש את-אחיו: **15** במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואת ימכר-לך: **16** לפיו רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: **17** ולא תונו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: **18** ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ לבטח: **19** ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: **20** וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: **21** וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את-התבואה לשלש השנים: **22** וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-התבואה ישן עדו השנה התשיעת עד-בוא תבואתה תאכלו ישן: **23** והארץ לא תמכר לצמחת כירלי הארץ כירגרים ותושבים אתם עמדי: **24** ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: **25** כי-ימוך אחיך ומכר מאחוזו ובא גאלו הקרב אליו ונאל את ממכר אחיו: **26** ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו ומצא פדו נאלתו: **27** וחשב את-שני ממכרו והשיב את-הערך לאיש אשר מכר-לו ושב לאחוזתו: **28** ואם לא-מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: **29** ואיש כי-ימכר בית-מושב עיר חומה והיתה גאלתו עדתם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: **30** ואם לא-ינאל עד-מלאת לו שנה תמיתה וקם הבית אשר-בעיר אשר **(לא)** **(לח)** חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל: **31** ובתי החצרים אשר אין-להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב גאלה תהיה-לו וביבל יצא: **32** וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: **33** ואשר ינאל מן-הלויים ויצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: **34** ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-אחוזת עולם הוא להם: **35** וכי-ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: **36** אל-תקח מאתו נשך ותרביית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: **37** את-כספך לא-תתן לו בנשך ובמרביית לא-תתן אכלך: **38** אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את-ארץ פנען להיות לכם לאלהים: **39** וכי-ימוך אחיך עמך ונמכר-לך לא-תעבד בו עבדת עבד: **40** כשכיר כתושב יהיה עמך עד-שנת היבל יעבד עמך: **41** ויצא מעמך הוא ובניו ובניו עמו ושב אל-משפחתו ואל-אחוזת אבתיו ישוב: **42** כי-יעבדו הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: **43** לא-תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: **44** ועבדך ואמתך אשר יהיו-לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: **45** וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוזת: **46** והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני-ישראל איש באחיו לא-תרדה בו בפרך: **47** וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: **48** אחרי נמכר גאלה תהיה-לו אחד מאחיו ונאלנו: **49** או-דרו או בדרו ונאלנו או-משאר בשרו ממשפחתו ונאלנו או-השיגה ידו ונאל: **50** וחשב עם-קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: **51** אם-עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: **52** ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבל וחשב-לו כפי שניו ישיב את-גאלתו: **53** כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא-ירדנו

בפרך לעיניך: **54** ואם לא ינאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: **55** כילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: **Lev 26** לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תהנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: **2** את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: **3** אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: **4** ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי: **5** והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: **6** ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחירד והשבתתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: **7** וירדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: **8** ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: **9** ופניתו אליכם והפיתו אתכם והרפיתו אתכם והקימתי את בריתי אתכם: **10** ואכלתם וישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: **11** ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם: **12** והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: **13** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהות להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולף אתכם קוממוי: **14** ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: **15** ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי: **16** אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעם ואכלהו איביכם: **17** ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: **18** ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: **19** ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כפרזל ואת ארצכם כנחשה: **20** ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרוי: **21** ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מזה שבע כחטאתיכם: **22** והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: **23** ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: **24** והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: **25** והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד איוב: **26** בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: **27** ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: **28** והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: **29** ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: **30** והשמדתי את בנותיכם והכרתי את חמוניכם ונתתי את פגורכם על פגורי גליליכם ונגלה נפשי אתכם: **31** ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם: **32** והשמתי אני את הארץ ושמו עליה איביכם הישבים בה: **33** ואתכם אזרה בגוים והריקתי את ריכם חרב והייתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: **34** אז תרצה הארץ את שבתתי כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתי: **35** כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: **36** והנשאים בכם והבאתי מרד בלבכם בארצת איביהם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף: **37** וכשלו איש באתו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: **38** ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: **39** והנשאים

בְּכֶם יִמְקוּ בַעֲוֹנֵם בְּאַרְצָת אֵיבֵיכֶם וְאִף בַּעֲוֹנַת אֲבֹתֶם אֲתֶם יִמְקוּ: ⁴⁰ וְהִתְוַדּוּ
 אֶת־עוֹנֵם וְאֶת־עוֹן אֲבֹתֶם בַּמַּעַלִּים אֲשֶׁר מַעַלְוֵבֵי וְאִף אֲשֶׁר־הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי: ⁴¹
 אֶף־אֲנִי אֵלֶךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֲתֶם בְּאַרְץ אֵיבֵיהֶם אוֹ־אִי יִפְנֹעַ לְבַבְּם הַעֲלֵל
 וְאִי יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם: ⁴² וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת־בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אִזְכֹּר וְהָאָרֶץ אִזְכֹּר: ⁴³ וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתִרְץ אֶת־שִׁבְתֶּיהָ בַּהֲשִׁמָּה
 מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם יָעַן וּבִיעֵן בַּמִּשְׁפָּטִי מֵאִסּוּ וְאֶת־חֻקְתִּי גַעֲלָה נַפְשָׁם: ⁴⁴
 וְאִף־גַּם זֹאת בְּהוֹתֶם בְּאַרְץ אֵיבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסֹתִים וְלֹא־נַעֲלֹתִים לְכַלְתֶּם לְהַפְרֵ בְרִיתִי
 אֲתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ⁴⁵ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֲתֶם
 מֵאַרְץ מִצְרַיִם לַעֲיֵנִי הַגּוֹיִם לְהִית לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: ⁴⁶ אֱלֹהֵי הַחֲקוּיִם
 וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בֵּיד־מֹשֶׁה: **פ**
Lev 27 וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי
 יִפְלֵא נֹדֵד בְּעַרְפֶּךָ נִפְשֵׁת לִיהוָה: ² וְהָיָה עֲרַפְךָ הַזֶּכֶר מִבֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַד
 בִּשְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֲרַפְךָ חֲמֻשִׁים שָׁקֶל כֶּסֶף בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ³ וְאִם־נִקְבְּהָ הוּא וְהָיָה
 עֲרַפְךָ שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל: ⁴ וְאִם מִבֶּן־חֲמֹשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן־עֲשָׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֲרַפְךָ הַזֶּכֶר
 עֲשָׂרִים שָׁקֶלִים וְלִנְקֵבָה עֲשָׂרַת שָׁקֶלִים: ⁵ וְאִם מִבֶּן־חֲדָשׁ וְעַד בֶּן־חֲמֹשׁ שָׁנִים וְהָיָה
 עֲרַפְךָ הַזֶּכֶר חֲמֻשָּׁה שָׁקֶלִים וְלִנְקֵבָה עֲרַפְךָ שְׁלֹשַׁת שָׁקֶלִים כֶּסֶף: ⁶ וְאִם
 מִבֶּן־שְׁשִׁים שָׁנָה וְעַד מִבְּעֵלָה אִם־זָכַר וְהָיָה עֲרַפְךָ חֲמֻשָּׁה עֶשְׂרִי וְלִנְקֵבָה עֲשָׂרֵה
 שָׁקֶלִים: ⁷ וְאִם־מֵדָה הוּא מֵעֲרַפְךָ וְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהַעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי
 אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָד הַגֹּדֵר יַעֲרִיכֵנו הַכֹּהֵן: ⁸ וְאִם־בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן
 לִיהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לִיהוָה יְהוָה־קֹדֶשׁ: ⁹ לֹא יִחַלְפֵנוּ וְלֹא־יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב
 בָּרַע אוֹרַע בְּטוֹב וְאִם־הִמִּיר יִמִּיר בְּהֵמָה בְּבַהֲמָה וְהָיָה־הוּא וְתִמְוֹרְתוֹ יְהוָה־קֹדֶשׁ: ¹⁰
 וְאִם כֹּל־בְּהֵמָה טָמְאָה אֲשֶׁר לֹא־יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לִיהוָה וְהַעֲמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
 לִפְנֵי הַכֹּהֵן: ¹¹ וְהַעֲרִיד אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּעֲרַפְךָ הַכֹּהֵן כִּן יְהוָה: ¹²
 וְאִם־נָאֵל יִנְאֵל וְיִסַּף חֲמוּשָׁתוֹ עַל־עֲרַפְךָ: ¹³ וְאִישׁ כִּרְיָקֻדֶשׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לִיהוָה
 וְהַעֲרִיבוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן כִּן יְקוּם: ¹⁴ וְאִם־הַמְּקַדֵּשׁ
 יִנְאֵל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסַּף חֲמוּשִׁית כֶּסֶף־עֲרַפְךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: ¹⁵ וְאִם־אֲחֻזּוֹ
 יִקְדִּישׁ אִישׁ לִיהוָה וְהָיָה עֲרַפְךָ לִפְנֵי זָרַעוֹ זָרַע חֲמֹר שְׁעָרִים בְּחֲמֻשִׁים שָׁקֶל כֶּסֶף: ¹⁶
 אִם־מִשְׁנֵת הֵיבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ כַּעֲרַפְךָ יְקוּם: ¹⁷ וְאִם־אֲחֵר הֵיבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ
 וְחִשְׁבִּלוּ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתֵרֹת עַד שְׁנַת הֵיבֵל וְנִגְרַע מֵעֲרַפְךָ: ¹⁸
 וְאִם־נָאֵל יִנְאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה הַמְּקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְיִסַּף חֲמוּשִׁית כֶּסֶף־עֲרַפְךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: ¹⁹
 וְאִם־לֹא יִנְאֵל אֶת־הַשְּׂדֵה וְאִם־מִכֹּר אֶת־הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִנְאֵל עוֹד: ²⁰ וְהָיָה
 הַשְּׂדֵה בְּצֻאתוֹ בֵּיבֵל קֹדֶשׁ לִיהוָה כַּשְּׂדֵה הַחֲרָם לִכְתֹּן תְּהִיָּה אֲחֻזּוֹ: ²¹ וְאִם אֶת־הַשְּׂדֵה
 מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׂדֵה אֲחֻזּוֹ יִקְדִּישׁ לִיהוָה: ²² וְחִשְׁבִּלוּ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֲרַפְךָ
 עַד שְׁנַת הֵיבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֲרַפְךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה: ²³ בְּשְׁנַת הֵיבֵל יָשׁוּב
 הַשְּׂדֵה לְאִשְׁרֵי קָנָהוּ מֵאֲתוֹ לְאֲשֶׁר־לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ: ²⁴ וְכֹל־עֲרַפְךָ יְהִי בְּשָׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֵּרָה וְהָיָה הַשָּׁקֶל: ²⁵ אֶף־בְּכֹר אֲשֶׁר־יִבְכֹּר לִיהוָה בְּבַהֲמָה
 לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׂוֹר אִם־שֶׁה לִיהוָה הוּא: ²⁶ וְאִם בְּבַהֲמָה הַטָּמְאָה וּפְדָה
 כַּעֲרַפְךָ וְיִסַּף חֲמוּשָׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא יִנְאֵל וְנִמְכַר בְּעֲרַפְךָ: ²⁷ אֶף־כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר
 יִחְרַם אִישׁ לִיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאֲדָם וּבַהֲמָה וּמִשְׂדֵה אֲחֻזּוֹ לֹא יִמְכֹּר וְלֹא
 יִנְאֵל כֹּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֹדֶשִׁים הוּא לִיהוָה: ²⁸ כֹּל־חֲרָם אֲשֶׁר יִחְרַם מִן־הָאָדָם לֹא

יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָת: ³⁰ וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזְרַע הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ לִיהוָה הוּא קָדֵשׁ לִיהוָה: ³¹ וְאִם־נָאֵל יִנָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסֵּף עָלָיו: ³² וְכָל־מַעֲשֵׂר בְּקֶרֶב וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קָדֵשׁ לִיהוָה: ³³ לֹא יִבְקֹר בֵּין־טוֹב לְרַע וְלֹא יִמְרֹנוּ וְאִם־הִמָּר יִמְרֹנוּ וְהִי־הוּא וְתַמּוּרְתוֹ יִהְיֶה־קָדֵשׁ לֹא יִנָּאֵל: ³⁴ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

Numbers 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁנַת הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: ² שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עַדַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם: ³ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל־יֶצֶא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאָתְכֶם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: ⁴ וְאַתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: ⁵ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמִדוּ אִתְכֶם לְרֹאוּבֵן אֱלִיעֶזֶר בֶּן־שְׂדִיאוּר: ⁶ לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדַּי: ⁷ לְיְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: ⁸ לְיִשְׂשָׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן־צוּעֵר: ⁹ לְזַבּוּלֹן אֵילִיאָב בֶּן־חֶלֶן: ¹⁰ לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמִנְשֵׁה נְמִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר: ¹¹ לְכַנִּימֹן אֲבִירֹן בֶּן־גַּדְעָנִי: ¹² לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדַּי: ¹³ לְאֶשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן־עַכְרֹן: ¹⁴ לְגַד אֱלִיסָפָא בֶּן־דְּעוּאֵל: ¹⁵ לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: ¹⁶ אֵלֶּה (קְרִיאִי) (קְרוּאִי) הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתֶם רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: ¹⁷ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבּוּ בְּשֵׁמוֹת: ¹⁸ וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּיַלְדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה לְגִלְגָּלְתֶּם: ¹⁹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֶם בַּמִּדְבָּר סִינַי: ²⁰ פ וַיִּהְיוּ בְנֵי־רֹאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ²¹ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה רֹאוּבֵן שֵׁשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁ מֵאוֹת: ²² פ לְבִנְיָמִן שְׁמֵעוֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקִדְיוֹ בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ²³ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: ²⁴ פ לְכַנִּימֹן גַּד תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ²⁵ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה גַּד חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: ²⁶ פ לְבִנְיָהוּדָה הוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ²⁷ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבַּעַה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת: ²⁸ פ לְבִנְיָשִׁשָׁכָר תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ²⁹ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה יִשְׂשָׁכָר אַרְבַּעַה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: ³⁰ פ לְבִנְיָזַבּוּלֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ³¹ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה זַבּוּלֹן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: ³² פ לְבִנְיָיוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ³³ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבַּעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁ מֵאוֹת: ³⁴ פ לְבִנְיָמִנְשֵׁה תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ³⁵ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה מִנְשֵׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתִים: ³⁶ פ לְבִנְיָמִימֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה כָּל יֶצֶא צָבָא: ³⁷ פְּקִדְיָהִם לְמִטָּה בְּנִימֹן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: ³⁸ פ לְבִנְיָדָן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם

במספר שמת מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צְבָא: 39 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשָׁשִׁים אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת: פ 40 לְבָנֵי אֲשֶׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שִׁמְת מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צְבָא: 41 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֲשֶׁר אֶחָד וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת: פ 42 בְּנֵי נִפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שִׁמְת מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל יֵצֵא צְבָא: 43 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נִפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: פ 44 אֱלֹהֵי הַפְּקָדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ: 45 וַיְהִי כֹּל פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כֹּל־יֵצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל: 46 וַיְהִי כֹּל־הַפְּקָדִים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: 47 וְהַלּוּיִם לְמִטָּה אֲבֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם: פ 48 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 49 אֵךְ אֶת־מִטָּה לּוֹי לֹא תִּפְקַד וְאַתְּ־רֹאשִׁים לֹא תִּשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 50 וְאַתָּה הִפְּקַד אֶת־הַלּוּיִם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל כָּל־כְּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ הַמָּוָה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהֵם יִשְׂרְתָהוּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יְחִנוּ: 51 וּבִנְסַע הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלּוּיִם וְהוֹר הַקָּרֵב יוֹמֵת: 52 וַיְחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דְּגֻלוֹ לְצִבְאוֹתָם: 53 וְהַלּוּיִם יְחַנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְלֹא־יְהִיָה קֶצֶף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלּוּיִם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: 54 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ: פ Num 2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: 2 אִישׁ עַל־דְּגֻלוֹ בְּאַחַת לְבֵית אֲבֹתָם יְחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲל־מוֹעֵד יְחִנוּ: 3 וְהַחֲנִיִּים קִדְמָה מִזְרָחָה דְּגַל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאוֹתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֵּין־עַמִּינְדָב: 4 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשֶׁבַעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: 5 וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה יִשְׁשָׁכַר וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי יִשְׁשָׁכַר נִתְנָאֵל בֵּין־צֹעֵר: 6 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו אַרְבַּעַה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 7 מִטָּה זְבוּלֹן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי זְבוּלֹן אֵילָאֵב בֵּין־חֶלְזָן: 8 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו שֶׁבַעַה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 9 כֹּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ־אֲלָפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצִבְאוֹתָם רֵאשֻׁנָה יִסְעוּ: 10 דְּגַל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תִּימְנָה לְצִבְאוֹתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי רְאוּבֵן אֵילִיצוֹר בֵּין־שִׂדְיָאוֹר: 11 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיו שֶׁשָׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 12 וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה שְׁמֵעוֹן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁלִמְיָאֵל בֵּין־צוּרֵי־שָׂדֵי: 13 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תְּשַׁעַה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת: 14 וּמִטָּה גֵד וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי גֵד אֵלִיסָף בֵּין־רְעוּאֵל: 15 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: 16 כֹּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים לְצִבְאוֹתָם וְשְׁנַיִם יִסְעוּ: 17 וְנִסְעַ אַהֲל־מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלּוּיִם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יְחַנוּ כֵּן יִסְעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם: 18 דְּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאוֹתָם יְמָה וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֵלִישְׁמַע בֵּין־עַמְיָהוֹד: 19 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 20 וְעָלָיו מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְמְלִיאֵל בֵּין־פְּדָה־צוּר: 21 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹת: 22 וּמִטָּה בְּנִימֵן וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי בְּנִימֵן אֲבִידָן בֵּין־גְּדַעְנִי: 23 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 24 כֹּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנַת־אֲלָפִים וּמֵאָה לְצִבְאוֹתָם וְשָׁלֹשִׁים יִסְעוּ: 25 דְּגַל מַחֲנֵה דָן צְפֹנָה לְצִבְאוֹתָם וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֵּין־עַמִּישְׂדֵי: 26 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשֶׁבַע מֵאוֹת: 27 וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי אֲשֶׁר פְּנִיעִיאֵל בֵּין־עַכְרָן: 28 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת: 29 וּמִטָּה נִפְתָּלִי וְנִשְׂאֵי לְבָנֵי נִפְתָּלִי

אַחִירַע בְּיַעֲקֹב: 30 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: 31
 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרֵנָה יִסְעוּ
 לְדִגְלֵיהֶם: פ 32 אֵלֶּה פְּקֻדֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקֻדֵי הַמַּחֲנֵה לְצַבְאֹתָם
 שְׁשִׁי־מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: 33 וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְּפַקְדוּ בַּחוּץ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 34 וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה כִּן־חָנּוּ לְדִגְלֵיהֶם וְכֵן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־בֵּית אֲבֹתָיו: Num 3 וְאֵלֶּה
 הַתּוֹלְדֹת אֲהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבְרַת יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: 2 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אֲהֲרֹן
 הַכֹּהֵן נָדָב וָאִבִּיהוּא אֲלֶעָזָר וְאִיתְמָר: 3 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֲהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים
 אֲשֶׁר־מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן: 4 וַיָּמָת נָדָב וָאִבִּיהוּא לְפָנָי יְהוָה בְּהִקְרַבְתֶּם אֵשׁ זָרָה לְפָנָי
 יְהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֲלֶעָזָר וְאִיתְמָר עַל־פְּנֵי אֲהֲרֹן אֲבִיהֶם:
 פ 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 6 הִקְרַב אֶת־מֹטֵה לֹוֹי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנָי אֲהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְשִׂרְתּוּ אֹתוֹ: 7 וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרְתּוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לְפָנָי אֵהֵל מוֹעֵד
 לְעִבְדֹת אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: 8 וְשִׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֵהֵל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְעִבְדֹת אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: 9 וְנַחֲתָה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְחוּנָם נְחוּנָם הֵמָּה לוֹ
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 10 וְאֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקְדוּ וְשִׁמְרוּ אֶת־כִּהֲנֻתָם וְהָזָר הִקְרַב
 יוֹמָת: פ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 12 וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת־הַלְוִיִּם מִחוּץ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: 13 כִּי לִי כָל־בְּכוֹר
 בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאַרְצֵן מִצְרַיִם הַקְּדַשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם
 עַד־בְּהֵמָה לִי יְהִיוּ אֲנִי יְהוָה: ס 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי לֵאמֹר: 15
 פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֹוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל־זָכָר מִבְּנֵי־חָדָשׁ וּמַעֲלָה תִּפְקְדֵם: 16
 וַיִּפְקְדוּ אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה: 17 וַיְהִי־וְאֵלֶּה בְּנֵי־לֹוִי בְּשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן
 וְקַהַת וּמְרָרִי: 18 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנָי וְשִׁמְעִי: 19 וּבְנֵי קַהַת
 לְמִשְׁפַּחְתָּם עֲמָרָם וַיִּצְהָר חִבְרוֹן וַיִּצְהָר וְעִזִּיאֵל: 20 וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה
 הֵם מִשְׁפַּחַת הַלְוִי לְבֵית אֲבֹתָם: 21 לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלְבִּנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֵעִי אֵלֶּה הֵם
 מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי: 22 פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנֵי־חָדָשׁ וּמַעֲלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת
 אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת: 23 מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֵׁנִי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָה: 24 וּנְשִׂיא בֵּית־אָב
 לְגִרְשֵׁנִי אֱלִיסָפָן בֶּן־אֵלִיסָפָן בְּנֵי־גִרְשׁוֹן בְּאֵהֵל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֵהֵל מִכְסֹהוֹ
 וּמִסָּךְ פֶּתַח אֵהֵל מוֹעֵד: 26 וְקַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן
 וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרָיו לְכֹל עֲבֹדָתוֹ: 27 וְלִקְהַת מִשְׁפַּחַת הַעֲמָרָמִי וּמִשְׁפַּחַת
 הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחִבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעִזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפַּחַת הַקַּהֲתִי: 28 בְּמִסְפָּר
 כָּל־זָכָר מִבְּנֵי־חָדָשׁ וּמַעֲלָה שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: 29
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קַהַת יַחֲנוּ עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן תִּימְנָה: 30 וּנְשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת הַקַּהֲתִי
 אֱלִיצָפָן בֶּן־עִזִּיאֵל: 31 וּמִשְׁמֶרֶת הָאָרֶן וְהַשְּׁלֶחַן וְהַמִּנְרָה וְהַמִּזְבֵּחַת וְכָל־יְקָדָשׁ אֲשֶׁר
 יִשְׂרְתוּ בָהֶם וְהַמִּסָּךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ: 32 וּנְשִׂיא הַלְוִי אֲלֶעָזָר בֶּן־אֲהֲרֹן הַכֹּהֵן
 פְּקֹדֵת שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: 33 לְמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם
 מִשְׁפַּחַת מְרָרִי: 34 וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפָּר כָּל־זָכָר מִבְּנֵי־חָדָשׁ וּמַעֲלָה שֵׁשׁ אֲלָפִים וּמֵאוֹתִים:
 35 וּנְשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחַיִל עַל יַרְדֵּן הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צְפֹנָה: 36
 וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קִרְשִׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחִיו וְעַמְדָּיו וְאֲדָנָיו וְכָל־כְּלָיו וְכָל
 עֲבֹדָתוֹ: 37 וְעַמְדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וְיִתְדֹתָם וּמִיתְרָיהֶם: 38 וְהַחֲנִיּוֹם לְפָנָי הַמִּשְׁכָּן
 קִדְמָה לְפָנָי אֵהֵל־מוֹעֵדוֹ מִזְרַחָה מִשְׁהוֹ וְאֲהֲרֹן וּבָנָיו שְׁמֵרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ

למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: **39** כל־פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר מבו־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: **ס 40** ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכר זכר לבני ישראל מבו־חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: **41** ולקחת את־הלוים לי אני יהוה תחת כל־בכר בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל־בכור בבהמת בני ישראל: **42** ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את־כל־בכר בבני ישראל: **43** ויהי כל־בכור זכר במספר שמות מבו־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: **פ 44** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **45** קח את־הלוים תחת כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלוים תחת בהמתם והיו־לי הלוים אני יהוה: **46** ואת פדווי השלשה והשבעים והמאתים הערפים על־הלוים מבכור בני ישראל: **47** ולקחת חמשת חמשת שקלים לנגלות בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: **48** ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדווי הערפים בהם: **49** ויקח משה את כסף הפדוים מאת הערפים על פדווי הלוים: **50** מאת בכור בני ישראל לקח את־הכסף חמשה וששים ושלוש מאות ואלף בשקל הקדש: **51** ויתן משה את־כסף הפדים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה יהוה את־משה: **Num 4 פ 2** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **2** נשא את־ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: **3** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן־חמשים שנה כל־יבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: **4** זאת עבדת בני־קהת באהל מועד קדש הקדשים: **5** ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו־בה את ארון העדת: **6** ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד־כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: **7** ועלו שלחן הפנים ופרשו בגד תכלת ונתנו עליו את־הקערת ואת־הכפת ואת־המנקות ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: **8** ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: **9** ולקחו בגד תכלת וכסו את־מנרת המאור ואת־נרתיה ואת־מלקחיה ואת־מחתתיה ואת כל־כלי שמנה אשר ישרתו־לה בהם: **10** ונתנו אתה ואת־כל־כליה אל־מכסה עור תחש ונתנו על־המוט: **11** ועלו מזבח הזהב ופרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את־בדיו: **12** ולקחו את־כל־כלי השרת אשר ישרתו־בם בקדש ונתנו אל־בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על־המוט: **13** ודשנו את־המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן: **14** ונתנו עליו את־כל־כליו אשר ישרתו עליו בהם את־המחתת את־המזולגת ואת־היעים ואת־המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: **15** וכלה אהרן ובניו לכסת את־הקדש ואת־כל־כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי־כן יבאו בני־קהת לשאת ולא־יגעו אל־הקדש ומתו אלה משא בני־קהת באהל מועד: **16** ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־המשפך וכל־אשר־בו בקדש ובכליו: **ס 17** וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: **18** אל־תכרתו את־שבט משפחת קהתי מתוך הלוים: **19** וזאתו עשו להם וחייו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על־עבדתו ואל־משאו: **20** ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש ומתו: **פ 21** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **22** נשא את־ראש בני גרשון נסהם לבית אבתם למשפחתם: **23** מבן שלשים שנה ומעלה עד בן־חמשים שנה תפקד אותם כל־יבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: **24** זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: **25** ונשאו את־יריעת המשפך ואת־אהל מועד מכסהו ומכסה התחש

אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: **26** ואת קלעי החצר ואת מסך ואת פתחו שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: **27** על פי אהרן ובניו תהיה פלעבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: **28** זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: **פ**

29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: **30** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם פלהבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: **31** וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: **32** ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: **33** זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן: **34** ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: **35** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה פלהבא לצבא לעבדה באהל מועד: **36** ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: **37** אלה פקודי משפחת הקהתי פלהעבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: **ס** **38** ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם: **39** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה פלהבא לצבא לעבדה באהל מועד: **40** ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: **41** אלה פקודי משפחת בני גרשון פלהעבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: **42** ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: **43** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה פלהבא לצבא לעבדה באהל מועד: **44** ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים: **45** אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: **46** כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם: **47** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה פלהבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד: **48** ויהיו פקדיהם שמת אלפים וחמש מאות ושמונים: **49** על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה: **פ** **Num 5** וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה פל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: **3** מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: **4** ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל: **פ**

וידבר יהוה אל משה לאמר: **6** דבר אל בני ישראל איש אוישה כי יעשו מפלחפאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא: **7** והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: **8** ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לפהן מלבד איל הכפרים אשר יכפרבו עליו: **9** וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לפהן לו יהיה: **10** ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לפהן לו יהיה: **פ** **11** וידבר יהוה אל משה לאמר: **12** דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש פיתשטה אשתו ומעלה בו מעל: **13** ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה: **14** ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו

והיא לא נטמאה: ¹⁵ והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
 עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כירמנחת קנאת
 הוא מנחת זכרון מזפרת עון: ¹⁶ והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה: ¹⁷ ולקח
 הכהן מים קדשים בכלי-חרש ומן-העפר אשר יהיה בקרקע המשפן יקח הכהן ונתן
 אל-המים: ¹⁸ והעמיד הכהן את-האשה לפני יהוה ופרע את-ראש האשה ונתן
 על-כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים
 המאזרים: ¹⁹ והשביע אתה הכהן ואמר אל-האשה אסלא שכב איש אתך
 ואסלא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאזרים האלה: ²⁰ ואת פי
 שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את-שכבתו מבלעדי אישך: ²¹ והשביע
 הכהן את-האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה
 ולשבעה בתוך עמד בתת יהוה את-ירכך נפלת ואת-בטנד צבה: ²² ובאו המים
 המאזרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמון אמון: ²³
 וכתב את-האלת האלה הכהן בספר ומחה אלמי המרים: ²⁴ והשקה את-האשה
 אתמי המרים המאזרים ובאו בה המים המאזרים למרים: ²⁵ ולקח הכהן מיד
 האשה את מנחת הקנאת והניף את-המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-המזבח: ²⁶
 וקמץ הכהן מן-המנחה את-זפרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את-האשה
 את-המים: ²⁷ והשקה את-המים והיתה אס-נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
 המים המאזרים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב
 עמה: ²⁸ ואסלא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע: ²⁹ זאת תורת
 הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: ³⁰ או איש אשר תעבר עליו רוח
 קנאה וקנא את-אשתו והעמיד את-האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את
 כל-התורה הזאת: ³¹ ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את-עונה: **פ Num 6** וידבר
 יהוה אל-מושה לאמר: ² דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש או-אשה כי יפלא
 לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: ³ מין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה
 וכל-משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: ⁴ כל ימי נזרו מכל
 אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד-זג לא יאכל: ⁵ כל-ימי נדר נזרו תער
 לא-יעבר על-ראשו עד-מלאת הימם אשר-יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער
 ראשו: ⁶ כל-ימי הזירו ליהוה על-נפש מת לא יבא: ⁷ לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו
 לא-ישמא להם במתם כי נזר אלהיו על-ראשו: ⁸ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: ⁹
 וכי-ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו ונלח ראשו ביום טהרתו ביום
 השביעי ונלחננו: ¹⁰ וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל-הכהן
 אל-פתח אהל מועד: ¹¹ ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על-הנפש וקדש את-ראשו ביום תהוא: ¹² והזיר ליהוה את-ימי נזרו והביא
 כבש בן-שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ¹³ וזאת תורת הנזיר
 ביום מלאת ימי נזרו יבוא אהו אל-פתח אהל מועד: ¹⁴ והקריב את-קרבנו ליהוה
 כבש בן-שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת-שנתה תמימה לחטאת ואיל-אחד
 תמים לשלמים: ¹⁵ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
 ומנחתם ונספיהם: ¹⁶ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את-חטאתו ואת-עלתו: ¹⁷
 ואת-האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את-מנחתו
 ואת-נסכו: ¹⁸ ונלח הנזיר פתח אהל מועד את-ראש נזרו ולקח את-שער ראש נזרו

ונתן על־האש אשר־תחת זבח השלמים: **19** ולקח הפהן את־הזרע בשלה מן־האיל
 וחלת מצה אחת מן־הסל ורקיק מצה אחד ונתן על־כפי הנזיר אחר התגלחו
 את־נורו: **20** והניף אותם הפהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לפהן על חזה
 התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: **21** זאת תורת הנזיר אשר ידר
 קרבנו ליהוה על־נזרו מלבד אשר־תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על
 תורת נזרו: **פ 22** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **23** דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר
 כה תברכו את־בני ישראל אמור להם: **ס 24** יברכה יהוה וישמרך: **ס 25** יאר יהוה
 פניו אליך ויחנך: **ס 26** ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: **ס 27** ושמו את־שמי
 על־בני ישראל ואני אברכם: **פ Num 7** ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן
 וימשח אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש
 אתם: **2** ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים
 על־הפקדים: **3** ויביאו את־קרבנם לפני יהוה שש־עגלת צב ושני עשר בקר עגלה
 על־שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: **4** ויאמר יהוה אל־משה
 לאמר: **5** קח מאתם והיו לעבד את־עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל־הלויים איש
 כפי עבדתו: **6** ויקח משה את־העגלת ואת־הבקר ויתן אותם אל־הלויים: **7** אתו שתי
 העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: **8** ואתו ארבע העגלת ואת
 שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן־אהרן הפהן: **9** ולבני קהת
 לא נתן כִּי־עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: **10** ויקריבו הנשאים את חנפת המזבח
 ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את־קרבנם לפני המזבח: **11** ויאמר יהוה
 אל־משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את־קרבנם לחנפת המזבח: **ס 12**
 ויהי המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון בן־עמינדב למטה יהודה: **13** וקרבנו
 קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **14** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **15**
 פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **16** שעיר־עזים אחד לחטאת:
17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה
 זה קרבן נחשון בן־עמינדב: **פ 18** ביום השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא יששכר:
19 הקרב את־קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **20** כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: **21** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה:
22 שעיר־עזים אחד לחטאת: **23** ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן־צוער: **פ 24** ביום השלישי נשיא
 לבני זבולן אליאב בן־חלן: **25** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: **26**
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **27** פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד
 בן־שנתו לעלה: **28** שעיר־עזים אחד לחטאת: **29** ולזבח השלמים בקר שנים אילם
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליאב בן־חלן: **פ 30** ביום
 הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן־שדיאור: **31** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: **32** כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: **33** פר אחד בן־בקר
 איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: **34** שעיר־עזים אחד לחטאת: **35** ולזבח השלמים

בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֱלִיעֶזֶר
 בְּנִי־דִיאוֹר: פ 36 בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנִי שְׁמַעוֹן שְׁלֵמִיאל בְּנִי־צוֹרִישְׁדִי: 37 קִרְבָּנוֹ
 קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 38 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 39
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 40 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת:
 41 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן שְׁלֵמִיאל בְּנִי־צוֹרִישְׁדִי: פ 42 בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנִי נָד אֱלִיסָף בְּנִי־דְעוּאֵל:
 43 קִרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 44 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מִלֵּאָה קְטָרֶת: 45 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 46
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: 47 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֱלִיסָף בְּנִי־דְעוּאֵל: פ 48 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי
 אֶפְרַיִם אֱלִישְׁמַע בְּנִי־עִמְיָהוּד: 49 קִרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: 50 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 51 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד
 כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 52 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: 53 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֱלִישְׁמַע
 בְּנִי־עִמְיָהוּד: פ 54 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנִי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאל בְּנִי־פְדָה־צוֹר: 55 קִרְבָּנוֹ
 קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 56 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 57
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 58 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת:
 59 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן גְּמִלְיָאל בְּנִי־פְדָה צוֹר: פ 60 בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנִי בְּנִימֹן אֲבִידֹן
 בְּנִי־דַעְנִי: 61 קִרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 62 כֶּף אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 63 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה:
 64 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: 65 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אֲבִידֹן בְּנִי־דַעְנִי: פ 66 בְּיוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא
 לְבָנִי דָן אַחִיעֶזֶר בְּנִי־עִמְיָשְׁדִי: 67 קִרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: 68 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 69 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד
 כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 70 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: 71 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבָּן אַחִיעֶזֶר
 בְּנִי־עִמְיָשְׁדִי: פ 72 בְּיוֹם הָעֲשָׂרִי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פְּגַעִיאל בְּנִי־עַכְרֹן: 73 קִרְבָּנוֹ
 קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: 74 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטָרֶת: 75
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כְּבִש־אֶחָד בְּנִי־שָׁנָה לְעֹלָה: 76 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת:
 77 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קִרְבָּן פְּגַעִיאל בְּנִי־עַכְרֹן: פ 78 בְּיוֹם הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי נַפְתָּלִי אַחִירַע
 בְּנִי־עֵינִי: 79 קִרְבָּנוֹ קְעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים

שָׁקַל בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: **80** כִּף אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֹת: **81** פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלָה: **82** שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: **83** וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קִרְבַּן אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן: **84** פֶּ אֶתָּו חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֲתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קֶעֱרַת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה: **85** שְׁלִשִׁים וּמֵאָה הַקְּעֶרֶה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכְּלָיִם אֲלֵפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ: **86** כַּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם־עֲשֶׂרָה מִלֵּאָת קִטְרֹת עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה הַכֶּף בְּשִׁקְלֵי הַקֹּדֶשׁ כֹּל־זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: **87** כֹּל־הַבָּקָר לַעֲלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לְחֻטָּאת: **88** וְכֹל בָּקָר זָבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעַה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָ אֲתוֹ: **89** וּבִבְאֵ מֹשֶׁה אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אֲתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מַעַל הַכַּפְּרֹת אֲשֶׁר עַל־אֶרֶן הָעֵדוּת מִבּוֹן שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוִי: **פ**

Num 8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֶּחֱט אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוֹרָה יְאִירוֹ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: **3** וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוֹרָה הָעֲלָה נְרֵתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **4** וַזֶּה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עֲדִירֻכָה עֲד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוֹרָה: **5** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **6** קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: **7** וְכַהֲתַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהַרְתֶּם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֻטָּאת וְהַעֲבִירוּ תַעֲרַר עַל־כָּל־בָּשָׂרָם וּכְבָסוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: **8** וְלָקְחוּ פֶּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפְר־שְׁנֵי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחֻטָּאת: **9** וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְדַּלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **10** וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסַמְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: **11** וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: **12** וְהַלְוִיִּם וְסַמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חֻטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֲלָה לִיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם: **13** וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנֵי בְנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִיהוָה: **14** וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: **15** וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת־אַהֲלֵ מוֹעֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: **16** כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטַרְתָּ כְּלוֹךְ כָּכֹר כֹּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי: **17** כִּי לִי כָל־כְּלוֹךְ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵדָם וּבִבְהֵמָה בְּיוֹם הַכַּתִּי כָל־כְּלוֹךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדַשְׁתִּי אֹתָם לִי: **18** וְאָקַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־כְּלוֹךְ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **19** וְאַתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נִתְּנִים לִי לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְלִכְפֹּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְהִיֶה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בַּגִּשְׁתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ: **20** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְלוּיִם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **21** וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בַגְדֵיהֶם וַיִּנַּף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהַרְתֶּם: **22** וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְפָנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנֵי בְנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם: **23** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **24** זֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם מִבּוֹן חֲמוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה יָבֹאוּ לְצַבָּא צָבָא בְּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: **25** וּמִבּוֹן חֲמוֹשִׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצַּבָּא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: **26** וְשָׂרְתָּ אֶת־אֲחֵיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד

לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם: **פ Num 9** וידבר יהוה אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: **2** ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו: **3** בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל-חקתיו וככל-משפטיו תעשו אתו: **4** וידבר משה אל-בני ישראל לעשת הפסח: **5** ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל: **6** ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשת-הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: **7** ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגדע לבלתי הקרב את-קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: **8** ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה-יצוה יהוה לכם: **פ** **9** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **10** דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיהיה-טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח ליהוה: **11** בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומררים יאכלהו: **12** לא-ישארו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברו-בו ככל-חקת הפסח יעשו אתו: **13** והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כיו קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו ישא האיש ההוא: **14** וכי-גור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאורח הארץ: **פ** **15** וביום הקים את-המשכן פסה הענן את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש עד-בקר: **16** כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה-אש לילה: **17** ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי-כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענן שם יחנו בני ישראל: **18** על-פי יהוה יסעו בני ישראל ועל-פי יהוה יחנו כלי-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו: **19** ובהאריך הענן על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יהוה ולא יסעו: **20** ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על-המשכן על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו: **21** ויש אשר-יהיה הענן מערב עד-בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: **22** או-ימים או-חדש או-ימים בהאריך הענן על-המשכן לשכן עליו יחנו בני-ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: **23** על-פי יהוה יחנו ועל-פי יהוה יסעו את-משמרת יהוה שמרו על-פי יהוה ביד-משה: **פ Num 10** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את-המחנות: **3** ותקעו בהן ונועדו אליך כל-העדה אל-פתח אהל מועד: **4** ואם-באחת ותקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: **5** ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: **6** ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה ותקעו למסעיהם: **7** ובהקהיל את-הקהל תתקעו ולא תרועו: **8** ובני אהרן הכהנים ותקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדתיתכם: **9** וכי-תבאו מלחמה בארצכם על-הצר הצר אתכם והרעתם בחצוצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: **10** וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עלתיתכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: **פ** **11** ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: **12** ויסעו בני-ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: **13** ויסעו בראשנה על-פי יהוה ביד-משה: **14** ויסע דגל מחנה בני-יהודה בראשנה לצבאתם ועל-צבאו

נחשון בן-עמינדב: **15** ועל-צבא מטה בני יששכר נתנאל בן-צוער: **16** ועל-צבא מטה בני זבולן אליאב בן-חלון: **17** והורד המשכן ונסעו בני-גרשון ובני מררי נשיא המשכן: **ס 18** ונסע הגל מחנה ראובן לצבאתם ועל-צבאו אליעזר בן-שדיאור: **19** ועל-צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן-צורי שדי: **20** ועל-צבא מטה בני-גד אליסף בן-דעואל: **21** ונסעו הקהתים נשיא המקדש והקימו את-המשכן עד-באם: **ס 22** ונסע הגל מחנה בני-אפרים לצבאתם ועל-צבאו אלישמע בן-עמיהוד: **23** ועל-צבא מטה בני מנשה גמליאל בן-פרה-צור: **24** ועל-צבא מטה בני בנימין אבירן בן-גדעוני: **ס 25** ונסע הגל מחנה בני-דן מאסף לכל-המחנות לצבאתם ועל-צבאו אחיעזר בן-עמישדי: **26** ועל-צבא מטה בני אשר פנעאל בן-עכרון: **27** ועל-צבא מטה בני נפתלי אחירע בן-עיני: **28** אלה מסעי בני-ישראל לצבאתם ויסעו: **ס 29** ויאמר משה לחבב בן-רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל-המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כיהיה דבר-טוב על-ישראל: **30** ויאמר אליו לא אלה כי אם-אל-ארצי ואל-מולדתי אלה: **31** ויאמר אלנא תעזב אתנו כיו על-כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים: **32** והיה כיהתלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: **33** ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית-יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: **34** וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן-המחנה ו: **ס 35** והיה בנסע הארון ויאמר משה קומה! יהוה ופצו איביך וינסו משנאיך מפניך: **36** ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל ו: **פ**

Num 11 יהוה העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער-בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: **2** ויצעק העם אל-משה ויתפלל משה אל-יהוה ותשקע האש: **3** ויקרא שם-המקום ההוא תבערה כיהבערה בם אש יהוה: **4** והאספסוף אשר בקרבן התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: **5** זכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת-החציר ואת-הבצלים ואת-השומים: **6** ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המון עינינו: **7** והמון פזרע-גד הוא ועינו פעין הבדלה: **8** שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפזרן ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: **9** וברדת הטל על-המחנה לילה ירד המון עליו: **10** וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהליו ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע: **11** ויאמר משה אל-יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך לשום את-משא כל-העם הזה עלי: **12** האנכי הרייתי את כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיהו כיהתאמר אלי שאהו בחיך כאשר ישא האמן את-חיך על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: **13** מאין לי בשר לחת לכל-העם הזה כיהבפו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה: **14** לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני: **15** ואם-ככהו את-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי חן בעיניך ואל-אראה ברעתי: **פ 16** ויאמר יהוה אל-משה אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כיהם זקני העם ושטרינו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך: **17** ויגדתי ודברתי עמך שם ואצלת מן-הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-חשאו אתה לבדך: **18** ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כיהטוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: **19** לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: **20** עדו

חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא וען כִּי־מֵאִסְתֶּם אֲתִי־הוּהָ אֲשֶׁר
 בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: **21** ויאמר משה שש־מאות
 אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים:
22 הֲצֹאן וּבְקֶר יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגַי הַיָּם יֹאסֵף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם:
פ 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה יְהוָה תִּקְצֹר עֵתָה תִּרְאֶה הַיִּקְרָךְ דְּבָרִי אִם־לֹא: **24**
 וַיִּצָּא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֹּאסֵף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד
 אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל: **25** וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו
 וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְּנֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֹפוּ: **26** וַיִּשְׁאֲרוּ
 שְׂנֵי־אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֵה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וְהִמָּה
 בְּכַתְּבִים וְלֹא יִצְאוּ הָאֹהֳלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחֲנֵה: **27** וַיִּרְץ הַנֶּעֱר וַיֵּגֵד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 אֶלְדָּד וּמִידָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה: **28** וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי מֹשֶׁה כָּל־אֵם: **29** וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנָּא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה נְכִיאיִם
 כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: **30** וַיֹּאסֵף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֵה הוּא וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: **31**
 וְרוּחַ נִסְעוּ מֵאֵת יְהוָה וַיָּגֹזוּ שְׁלוּיִם מִן־הַיָּם וַיִּשֹׁשׁ עַל־הַמַּחֲנֵה כָּדָרְךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךְ
 יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה וּכְאֲמֹתָיִם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: **32** וַיִּקֶּם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
 וְכָל־הַלַּיְלָה וְכָל־יּוֹם הַמַּחֲנֵה וַיֹּאסִּפוּ אֶת־הַשְּׁלוּיִם הַמְּמַעִיט אֶסֶף עֲשָׂרָה חֲמֹרִים
 וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׂטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֵה: **33** הַבֶּשֶׂר עוֹרְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרַם יִכְרַת וְאִף
 יְהוָה חָרָה בְּעַם וַיֵּד יְהוָה בְּעַם מִכֹּה רַבָּה מֵאֵד: **34** וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא
 קְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם הַמֵּתָאוּיִם: **35** מִקְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ הָעָם
 חֲצֹרוֹת וַיְהִיו בְּחֲצֹרוֹת: **פ Num 12** וַתְּדַבֵּר מֵרִים וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל־אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּסִּית
 אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּסִּית לָקַח: **2** וַיֹּאמְרוּ הָרֶק אֶךְ־בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם־בְּנֹו
 דְּבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: **3** וְהָאִישׁ מֹשֶׁה **(עֵנֹו)** **[עֵנִי]** מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה: **ס 4** וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְּאֵם אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מֵרִים צֹאוּ שְׁלֹשְׁתֶּכֶם
 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתֶּם: **5** וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא
 אֶהֲרֹן וּמֵרִים וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: **6** וַיֹּאמֶר שְׂמֹעִינָא דְּבָרִי אִם־יְהִיֶּה נְכִיאַכֶּם יְהוָה בְּמִרְאָה
 אֵלָיו אֲתוֹדַע בְּחִלּוֹם אֲדַבְּרִיבוֹ: **7** לֹא־כֵן עֲבַדְתִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמַן הוּא: **8** פֶּה
 אֶל־פֶּה אֲדַבְּרִיבוֹ וּמִרְאָה וְלֹא כַחֲדִית וְתִמְנַת יְהוָה וְבִיט וּמְדוּעַ לֹא יִרְאֹתֶם לְדַבֵּר
 בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה: **9** וַיַּחַר אִף יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ: **10** וְהָעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מֵרִים
 מִצְרַעַת כְּשִׁלְג וַיִּפֹּן אֶהֲרֹן אֶל־מֵרִים וְהִנֵּה מִצְרַעַת: **11** וַיֹּאמֶר אֶהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה בִּי
 אֲדֹנָי אֶל־נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ: **12** אֶל־נָא תְהִי כְּמַת אֲשֶׁר
 בְּצִאתוֹ מִרְחַם אִמּוֹ וַיֹּאכַל חֲצִי בְּשָׂרוֹ: **13** וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רַפָּא
 נָא לָהּ: **פ 14** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵבִיָּה יֶרֶק יֶרֶק בְּפִנְיָה הֲלֹא תִּפְלֵם שְׁבַעַת יָמִים
 תִּסְגֵּר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֵה וְאַחַר תֵּאֶסֶף: **15** וְחִסְגַר מֵרִים מִחוּץ לַמַּחֲנֵה שְׁבַעַת
 יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד־הָאֶסֶף מֵרִים: **16** וְאַחַר נִסְעוּ הָעָם מִחֲצֹרוֹת וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַר
 פָּאָרֹן: **פ Num 13** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כָל נְשִׂיא
 בָּהֶם: **3** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרֹן עַל־פִּי יְהוָה כָּלֶם אַנְשִׁים רְאִשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 הֵמָּה: **4** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם לְמִטָּה רְאוּבֵן שְׂמוּעַ בֶּן־זִכְוֹר: **5** לְמִטָּה שְׂמֹעוֹן שְׁפַט בֶּן־חוּרִי: **6**
 לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנָה: **7** לְמִטָּה יִשְׂשָׁכָר יִגָּאל בֶּן־יוֹסֵף: **8** לְמִטָּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ
 בֶּן־נוּן: **9** לְמִטָּה בִּנְיָמִן פִּלְטִי בֶן־רְפוּא: **10** לְמִטָּה זְבוּלוֹן גִּדְיָאל בֶּן־סוּדִי: **11** לְמִטָּה

יוסף לְמִטָּה מְנַשֶּׁה גְדִי בִן־סוּסִי: **12** לְמִטָּה דָן עֲמִיאל בֶּן־גַּמְלִי: **13** לְמִטָּה אֲשֶׁר סָתוּר
 בֶּן־מִיכָאֵל: **14** לְמִטָּה נִפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וּפְסִי: **15** לְמִטָּה נָד נְאוּאֵל בֶּן־מְכִי: **16** אֵלֶּה
 שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן־נּוּן יְהוֹשֻׁעַ:
17 וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ כִּנְעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלָיו זֶה בְּנֵיב וְעֲלִיתֶם
 אֶת־הָהָר: **18** וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מִהֲהוּא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזֵק הוּא הֲרַפָּה
 הַמַּעֲט הוּא אִסְרָב: **19** וְמִה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִסְרָעָה וְמִה
 הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמַחְנִים אִם בַּמְבְּצָרִים: **20** וְמִה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא
 אִסְרָוָה הַיִּשְׁבֵּה עַץ אִסְאוּן וְהַתְּחֹקֶתָם וְלִקְחֹתָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יְמֵי בַּפְּרִי
 עֲנָבִים: **21** וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבָּר־צֹן עַד־רֶחֶב לְבַא חֲמַת: **22** וַיַּעֲלוּ בְּנֵיב
 וַיָּבֹא עַד־חֶבְרוֹן וְשֵׁם אַחִימֶן שְׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי הָעֲנַק וְחֶבְרוֹן שִׁבְעַ שְׁנִים נִבְנְתָה לְפָנֵי
 עֶצֶן מִצְרַיִם: **23** וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּכְרְתוּ מִשֶּׁם זְמוּרָה וְאֲשַׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
 וַיִּשְׂאֵהוּ בְּמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הַרְמָנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים: **24** לְמָקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל
 עַל אֲדוּת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשֶּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **25** וַיִּשְׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ
 אַרְבַּעִים יוֹם: **26** וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶל־מִדְבַר פָּאֶרֶן קִדְשָׁה וַיִּשְׁבוּ אוֹתָם דְּבַר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת־פְּרֵי הָאָרֶץ: **27**
 וַיִּסְפְּרוּלוּ וַיֹּאמְרוּ בָּאֵנו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁלַחְתֶּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ הוּא
 וְזֶה־פְּרִיָּהּ: **28** אֲפֹס כִּי־עָזוּ הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת מְאֹד וְגַם־יִלְדֵי
 הָעֲנַק רָאִינוּ שָׁם: **29** עַמְלַק יֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנֶּנֶב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֲמֹרִי יֹשֵׁב בְּהָר
 וְהַכְּנַעֲנִי יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: **30** וַהֲסָ כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה
 נַעֲלֵה וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ כִּי־יָכוֹל נוֹכַח לָהּ: **31** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח
 לַעֲלֹת אֶל־הָעָם כִּי־חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ: **32** וַיּוֹצִיאוּ דְבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכֹלֶת יוֹשְׁבֵיהָ הוּא
 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מְדוּתִים: **33** וְשֵׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנַק
 מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחֲנָבִים וְכֵן הֵינּוּ בְּעֵינֵיהֶם: **Num 14** וְתִשָּׂא כָּל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ
 אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָה הַהוּא: **2** וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים כָּל־הָעֵדָה לֹד־מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹד־מִתְּנוּ: **3** וְלָמָּה
 יְהוּה מְבִיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בְּחָרָב נַשִּׁינוּ וְנִשְׁפָּנוּ יְהוּה לְבֹו הַלּוֹא טוֹב
 לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִמָּה: **4** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשְׁבַּח מִצְרַיִמָּה: **5** וַיַּפֵּל
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לְפָנֵי כָּל־קַהֲל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **6** וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וְכָלֵב
 בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתָּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגִדֵיהֶם: **7** וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד: **8** אִסְחָפְץ בָּנוּ
 יְהוּה וְהִבִּיא אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ: **9**
 אֲךְ בִּיהוּה אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי לְחַמְנוּ הֵם סָר צִלָּם
 מֵעֲלִיתֶם וַיְהוּה אֹתָנוּ אֶל־תִּירָאֵם: **10** וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעֵדָה לְרַגּוֹם אֹתָם בְּאֲבָנִים וְכַבּוּד
 יְהוּה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **פ** **11** וַיֹּאמֶר יְהוּה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה
 יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אַנָּה לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי בְּכָל־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ: **12** אֲכַנּוּ
 בְּדַבַּר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי־גְדוֹל וְעֶצוֹם מִמֶּנּוּ: **13** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל־יְהוּה וְשָׁמְעוּ
 מִצְרַיִם כִּי־הִעֲלִית כַּחֲדָךְ אֶת־הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ: **14** וַיֹּאמְרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת
 שְׁמְעוּ כִּי־אֹתָהּ יְהוּה בְּקִרְבָּה הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר־עִין בְּעִין נִרְאָהוּ אֹתָהּ יְהוּה וְעַנְנָךְ עִמָּד
 עֲלֵהם וּבַעֲמוּד עָנַן אֹתָהּ הִלַּךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמוּד אֵשׁ לַיְלָה: **15** וְהַמַּתָּה אֶת־הָעָם

הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: **16** מבילתי יכלת יהיה להביא אתהעם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: **17** ועתה יגדלנא פת אדני כאשר דברת לאמר: **18** יהוה ארץ אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקמה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: **19** סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: **20** ויאמר יהוה סלחתי כדברך: **21** ואולם חייאני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: **22** כי כל האנשים הראים את כבדו ואת אחתו אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: **23** אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: **24** ועבדו כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרו והביאתו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: **25** והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף: **26** **פ** וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **27** עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את חלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי: **28** אמר אלהם חייאני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באוני פן אעשה לכם: **29** במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: **30** אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: **31** וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: **32** ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: **33** ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זונותיכם עד תם פגריכם במדבר: **34** במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את זונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנאותי: **35** אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: **36** והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו **ויילונג** **ויילינג** עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: **37** וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה: **38** ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: **39** וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: **40** וישכמו בבקר ויעלו אל ראשיהר לאמר הננו ועלינו אלה המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: **41** ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלה: **42** אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנפכו לפני איביכם: **43** כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: **44** ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: **45** וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויפסו ויפתו עד החרמה: **פ** **Num 15** וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: **3** ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות רוח נחת ליהוה מן הבקר או מן הצאן: **4** והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן: **5** ויין לנסף רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לפכש האחד: **6** או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין: **7** ויין לנסף שלשית ההין תקריב ריח ניחת ליהוה: **8** וכי תעשה בך בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה: **9** והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: **10** ויין

תקריב לנסך חצי תהין אשה ריחניחח ליהוה: **11** ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או־לשה בכבשים או בעזים: **12** כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם: **13** כל־האזרח יעשה־ככה את־אלה להקריב אשה ריחניחח ליהוה: **14** וכי־יגור אתכם גר או אשר־בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריחניחח ליהוה כאשר תעשו בן יעשה: **15** תקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה: **16** תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: **17** וידבר יהוה אל־משה לאמר: **18** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל־הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: **19** והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה: **20** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן בן תרימו אתה: **21** מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: **22** וכי תשנו ולא תעשו את כל־המצוות האלה אשר־דבר יהוה אל־משה: **23** את כל־אשר צוה יהוה אליכם ביד־משה מן־היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם: **24** והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל־העדה פר בן־בקר אחד לעלה לרית ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר־עזים אחד לחטת: **25** וכפר הפהון על־כל־עדת בני ישראל ונסלח להם כִּי־שגגה הוא והם הביאו את־קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על־שגגתם: **26** ונסלח לכל־עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל־העם בשגגה: **27** ואם־נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עו בתשנתה לחטאת: **28** וכפר הפהון על־הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו: **29** האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: **30** והנפש אשר־תעשה בנד רמה מן־האזרח ומן־הגר את־יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: **31** כי דברי־יהוה בזה ואת־מצותו הפר הכרתו תכרת הנפש ההוא עונה בה: **32** ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: **33** ויקריבו אתו המוצאים אתו מקשש עצים אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה: **34** ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מזה יעשה לו: **35** ויאמר יהוה אל־משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל־העדה מחוץ למחנה: **36** ויצאו אתו כל־העדה אל־מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את־משה: **37** ויאמר יהוה אל־משה לאמר: **38** דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־פני בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: **39** והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: **40** למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: **41** אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: **Num 16** ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן: **2** ויקמו לפני משה ואנשים מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי־שם: **3** ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אלהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה: **4** וישמע משה ויפל על־פניו: **5** וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בקר וידע יהוה את־אשר־לו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר־בו יקריב אליו: **6** זאת עשו קחו־לכם מחתות קרח וכל־עדתו: **7** ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר־יבחר יהוה הוא הקדוש רב־לכם בני לוי: **8** ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי: **9** המעט

מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעַדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֵּד
אֶת־עַבְדֹת מִשְׁכַּן יְהוָה וּלְעַמּוֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׂרְתָּם: **10** וַיִּקְרַב אֶחָד וְאֶת־כָּל־אֲחֵרָיָהּ
בְּנֵי־לֵוִי אֶתְךָ וּבִקְשַׁתְּם גַּם־כִּהְנִיחָהּ: **11** לִכֵּן אֶתְּךָ וְכָל־עַדְתְּךָ הַנְּעֻדִים עַל־יְהוָה וְאֶהְרֹן
מִזֶּה־הוּא כִּי **(תְּלִוְנֹ) (תְּלִינֹ) עֲלוּיֹ:** **12** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וּלְאָבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב
וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: **13** הַמַּעֲט כִּי הֵעֲלִיתֵנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר
כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם־הַשְׁתַּרְרָה: **14** אֵיךְ לֹא אֵל־אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאֵתָנוּ
וְתַתִּין־לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וְכָרֶם הַעֵינִי הָאֲנָשִׁים הַהֵם תִּנְקַר לֹא נַעֲלֶה: **15** וַיַּחַר לְמֹשֶׁה
מְאֹד וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים אֶל־תִּפְּן אֶל־מִנְחַתְּךָ לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעִיתִי
אֶת־אֶחָד מֵהֶם: **16** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קַרְח אֶתְּךָ וְכָל־עַדְתְּךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֶתְּךָ וְהֵם
וְאֶהְרֹן מַחִי: **17** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִזֹּחַתּוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ
מִזֹּחַתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים מִזֹּחַתּוֹ וְאֶתְּךָ וְאֶהְרֹן אִישׁ מִזֹּחַתּוֹ: **18** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִזֹּחַתּוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאֶהְרֹן: **19** וַיִּקְהַל
עֲלֵיהֶם קַרְח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְּבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: **פ**
20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: **21** הִבְדְּלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה
אֶתְּם כְּרִנֵּעַ: **22** וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל־בָּשָׂר הַאִישׁ אֶחָד
יִחְטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצַף: **פ** **23** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **24** דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה
לֵאמֹר הֵעֲלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קַרְח דָּתָן וְאָבִירָם: **25** וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּתָן וְאָבִירָם
וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **26** וַיְדַבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֱלֹהֵי הָאֲנָשִׁים
הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעוּ בְּכָל־אִשֶּׁר לָהֶם פְּרוֹת־סָפוֹ בְּכָל־חַטָּאתָם: **27** וַיַּעֲלוּ מֵעַל
מִשְׁכַּן־קַרְח דָּתָן וְאָבִירָם מִסְבִּיב וְדָתָן וְאָבִירָם יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם וּנְשִׂיהֶם
וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם: **28** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחֲנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים
הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבָבִי: **29** אִם־כִּמּוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹהִים וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יִפְקַד
עֲלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחֲנִי: **30** וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצַתָּהּ הָאָדָמָה אֶת־פִּיהָ
וּבִלְעָה אֶתְּם וְאֶת־כָּל־אִשֶּׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
אֶת־יְהוָה: **31** וַיְהִי כִּכְלָתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאָדָמָה אִשֶּׁר
תַּחְתֵּיהֶם: **32** וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֶתְּם וְאֶת־בְּתֻלָּתְכֶם וְאֶת כָּל־הָאָדָם אִשֶּׁר
לְקַרְח וְאֶת כָּל־הַרְכֹּשׁ: **33** וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אִשֶּׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם
הָאָרֶץ וַיִּאבְדּוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל: **34** וְכָל־יִשְׂרָאֵל אִשֶּׁר סָבִיבֵתֵיהֶם נָסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ
פְּרוֹת־בָּלַעְנוּ הָאָרֶץ: **35** וְאִשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים אִישׁ
מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֹת: **פ** **Num 17** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **2** אָמַר אֶל־אֱלֵעָזָר בֶּן־אֶהְרֹן
הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת־הַמַּחְתַּת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ זֵרַה־הַלֵּאָה כִּי קָדְשׁוֹ: **3** אֶת מִחְתּוֹת
הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשַׁתְּם וַעֲשׂוּ אֶתְּם רִקְעֵי פָחִים צְפוּיִם לְמוֹזַבַּח כִּי־הַקְרִיבִם
לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **4** וַיִּקַּח אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן אֶת מִחְתּוֹת
הַנְּחֹשֶׁת אִשֶּׁר הַקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צְפוּיִם לְמוֹזַבַּח: **5** וַזְכֹּרוּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זֵר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַע אֶהְרֹן הוּא לְהַקְטִיר קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה
וְלֹא־יְהִי קִקְרַח וּכְעַדְתּוֹ כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ: **6** וַיִּלְנוּ כָּל־עַדְתּוֹ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמַּחְרַת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אֶתְּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְהוָה: **7** וַיְהִי
בְּהַקְהֵל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כֶסֶף הָעֵנָן וַיִּרְא
כְּבוֹד יְהוָה: **8** וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד: **פ** **9** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר: **10** הֲרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֶתְּם כְּרִנֵּעַ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: **11** וַיֹּאמֶר

משה אל-אהרן קח את-המחתה ותן-עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
 מהרה אל-העדה וכפר עליהם כפי-יצא הקצף מלפני יהוה החל הנוף: **12** ויקח
 אהרן כאשרו דבר משה וירץ אל-תוך הקהל והנה החל הנוף בעם ויתן
 את-הקטרת וכפר על-העם: **13** ויעמד בין-המתים ובין החיים ותעצר המגפה: **14**
 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על-דבר-קרח:
15 וישב אהרן אל-משה אל-פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: **פ** **16** וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: **17** דברו אל-בני ישראל וקח מאתם מטה משה לבית אב מאת
 כל-נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את-שמו תכתב על-מטהו: **18** ואת
 שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: **19** והנחתם באהל
 מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: **20** והיה האיש אשר אבחרבו מטהו
 יפרח והשכתי מעלי את-תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: **21** וידבר משה
 אל-בני ישראל ויתנו אליו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית
 אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: **22** וינח משה את-המטות לפני
 יהוה באהל העדת: **23** ויהי ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח
 מטה-אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים: **24** ויצא משה
 את-כל-המטות מלפני יהוה אל-כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: **ס** **25** ויאמר
 יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני-מרו ותכל
 תלונתם מעלי ולא ימתו: **26** ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו פן עשה: **ס** **27**
 ויאמרו בני ישראל אל-משה לאמר הן נגענו אבדנו כלנו אבדנו: **28** כל הקרב
 הקרב אל-משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע: **ס** **Num 18** ויאמר יהוה אל-אהרן אתה
 ובניך ובית-אביך אתך תשאו את-עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את-עון
 כהנתכם: **2** וגם את-אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך
 ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת: **3** ושמרו משמרתך ומשמרת כל-האהל אך
 אל-כלי הקדש ואל-המזבח לא יקרבו ולא-ימתו גם-הם גם-אתם: **4** ונלוו עליך
 ושמרו את-משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא-יקרב אליכם: **5** ושמרתם
 את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא-יהיה עוד קצף על-בני ישראל: **6** ואני
 הנה לקחתי את-אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
 את-עבדת אהל מועד: **7** ואתה ובניך אתך תשמרו את-כהנתכם לכל-דבר המזבח
 ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את-כהנתכם והזר הקרב יומת: **ס** **8**
 וידבר יהוה אל-אהרן ואני הנה נתתי לך את-משמרת תרומתי לכל-קדשי
 בני-ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק-עולם: **9** זה-יהיה לך מקדש הקדשים
 מן-האש כל קרבנם לכל-מנחתם ולכל-חטאתם ולכל-אשמם אשר ישיבו לי קדש
 קדשים לך הוא ולבניך: **10** בקדש הקדשים תאכלנו כל-זכר יאכל אתו קדש
 יהיה-לך: **11** וזה-לך תרומת מתנם לכל-תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך
 ולבנתיך אתך לחק-עולם כל-טהור בביתך יאכל אתו: **12** כל חלב יצהר וכל-חלב
 תירוש ודגן ראשיתם אשר-יתנו ליהוה לך נתתים: **13** בפורי כל-אשר בארצם
 אשר-יבאו ליהוה לך יהיה כל-טהור בביתך יאכלנו: **14** כל-חרם בישראל לך
 יהיה: **15** כל-פטר רחם לכל-בשר אשר-יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה-לך
 אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה הטמאה תפדה: **16** ופדויו
 מן-חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: **17** אך

בכור-שור או-בכור פֶּשֶׁב או-בכור עַז לא תפדה קדש הם את-דָּמָם תזרק
 על-המזבח ואת-חלבם תקטיר אשה לריוח נוחח ליהוה: **18** ובשרם יהיה לך פחזה
 התנופה וכשוק הימין לך יהיה: **19** כלו תרומת הפדשים אשר ירימו בני-ישראל
 ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק-עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה
 לך ולזרעך אתך: **20** ויאמר יהוה אל-אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא-יהיה לך
 בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: **ס 21** ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר
 בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר-הם עבדים את-עבדת אהל מועד: **22** ולא-יקרבו
 עוד בני ישראל אל-אהל מועד לשאת חטא למוות: **23** ועבד הלוי הוא את-עבדת
 אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתים ובתוך בני ישראל לא ינחלו
 נחלה: **24** כי את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה
 על-כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: **פ 25** וידבר יהוה אל-משה
 לאמר: **26** ואל-הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר
 אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן-המעשר: **27**
 ונחשב לכם תרומתכם פדנן מן-הגרון וכמלאה מן-היקב: **28** פן תרימו גם-אתם
 תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את-תרומת
 יהוה לאהרן הכהן: **29** מכל מתנתים תרימו את כל-תרומת יהוה מכל-חלב
 את-מקדשו ממנו: **30** ואמרת אלהם בהרימכם את-חלבכם ממנו ונחשב ללוים כתבואת
 גרן וכתבואת יקב: **31** ואכלתם אתו בכל-מקום אתם וביחכם פי-שכר הוא לכם
 חלף עבדתכם באהל מועד: **32** ולא-תשאו עליו חטא בהרימכם את-חלבכם ממנו
 ואת-קדשי בני-ישראל לא תחללו ולא תמותו: **פ Num 19** וידבר יהוה אל-משה
 ואל-אהרן לאמר: **2** זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה לאמר דברו אל-בני ישראל
 ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אי-בה מום אשר לא-עלה עליה על: **3**
 ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מחויץ למחנה ושחט אתה לפניו: **4**
 ולקח אלעזר הכהן מודמה באצבעו והזה אל-נכת פני אהל-מועד מודמה שבע
 פעמים: **5** ושרף את-הפרה לעיניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה על-פרשה ישרף: **6**
 ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוך שרפת הפרה: **7** וכבס
 בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל-המחנה וטמא הכהן עד-הערב: **8**
 והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד-הערב: **9** ואסף איש
 טהור את אפר הפרה והניח מחויץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני-ישראל
 למשמרת למי נדה חטאת הוא: **10** וכבס האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא
 עד-הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: **11** הנגע במת
 לכל-נפש אדם וטמא שבעת ימים: **12** הוא יתחטאו בו ביום השלישי וביום השביעי
 יטהר ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: **13** כל-הנגע במת
 בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-משפן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נדה לא-זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: **14** זאת התורה אדם
 כיימות באהל כל-הבא אל-האהל וכל-אשר באהל יטמא שבעת ימים: **15** וכל
 כלי פתוח אשר אין-צמיד פתול עליו טמא הוא: **16** וכל אשר-יגע על-פני השדה
 בחלל-חרב או במת או-בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: **17** ולקחו לטמא
 מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל-כלי: **18** ולקח אזוב וטבל במים איש
 טהור והזה על-האהל ועל-כל-הכלים ועל-הנפשות אשר היו-שם ועל-הנגע בעצם

או בחלל או במת או בקבר: ¹⁹ והזה השחר על-הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ²⁰ ואיש אשר-יטמא ולא יחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל פי את-מקדש יהוה טמא מי נדה לא-זרק עליו טמא הוא: ²¹ והיתה להם לחקת עולם וזוה מיד-הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד-הערב: ²² וכל אשר-יגע-בו הטמא יטמא והנפש הננעת תטמא עד-הערב: **פ** **Num 20** ויבאו בני-ישראל כל-העדה מדבר-צן בחדש הראשון וישב העם בקדש וחמת שם מרים ותקבר שם: ² ולא-היה מים לעדה ויקהלו על-משה ועל-אהרן: ³ וירב העם עם-משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ⁴ ולמה הבאתם את-קהל יהוה אל-המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ⁵ ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל-המקום הרע הזה לא מקום זרע וחסנה ונפן ורמון ומים אין לשתות: ⁶ ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל-פתח אהל מועד ויפלעו על-פניהם וירא כבוד-יהוה אליהם: **פ** ⁷ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ⁸ קח את-המטה והקהל את-העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן-הסלע והשקות את-העדה ואת-בעירים: ⁹ ויקח משה את-המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ¹⁰ ויקהלו משה ואהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם שמעו-נא המרים המן-הסלע הזה נוציא לכם מים: ¹¹ וירם משה את-ידו ויך את-הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירים: **ס** ¹² ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם: ¹³ המה מי מריבה אשר-רכבו בני-ישראל את-יהוה ויקדש בם: **ס** ¹⁴ וישלח משה מלאכים מקדש אל-מלך אדום פה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל-התלאה אשר מצאתנו: ¹⁵ ויירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: ¹⁶ ונצעק אל-יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: ¹⁷ ועברתה-נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר הדרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאלו עד אשר-נעבר גבולך: ¹⁸ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן-יחרב אצא לקראתך: ¹⁹ ויאמרו אליו בני-ישראל במסלה נעלה ואם-מימיד נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין-דבר ברנלי אעברה: ²⁰ ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: ²¹ וימאן אדום נתן את-ישראל עבר בגבלו ויש ישראל מעליו: **פ** ²² ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה הר ההר: ²³ ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר ההר על-גבול ארץ-אדום לאמר: ²⁴ יאסף אהרן אל-עמיו פי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מרתים את-פי למי מריבה: ²⁵ קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: ²⁶ והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ²⁷ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הר ההר לעיני כל-העדה: ²⁸ ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר ויירד משה ואלעזר מן-ההר: ²⁹ ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית ישראל: **ס** **Num 21** וישמע הפנעני מלך-ערך ישב הנגב פי בא ישראל הדרך האחרים וילחם בישראל וישבו ממנו שבי: ² ויירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אסנתן תתן את-העם הזה בידי והחרמתו את-עריהם: ³ וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את-הפנעני ויחרם אתהם ואת-עריהם

וַיִּקְרָא שְׁמֵי־הַמְּקוֹם חֲרָמָה: **פ** 4 וַיִּסְעוּ מִהַר הַהָרִד דְּרָדְדָּ וַיִּסְוֹף לִסְבָּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם
 וַתִּקְצַר נַפְשֵׁיהֶם בְּדֶרֶךְ: 5 וַיְדַבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבַמִּשְׁה לָּמָּה הֵעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם
 לָמוֹת בְּמִדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם וּנְפִשְׁנוּ קָצָה בִּלְחֵם הַקֶּלֶקֶל: 6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 בָּעָם אֶת הַנְּחֹשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־הָעָם וַיָּמָת עִסְרֵב מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וַיִּבֹּא הָעָם
 אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חֲטֹאֵנוּ כִּי־דִבְרָנוּ בִּיהוָה וְכָךְ הִתְפַּלֵּל אֵל־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ
 אֶת־הַנְּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים
 אֹתוֹ עַל־נֹס וְהָיָה כָּל־הַנְּשׂוּף וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי: 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נַחֲשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְהוּ
 עַל־הַנֹּס וְהָיָה אִם־נִשְׂף הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּישׁ אֶל־נְחָשׁ הַנְּחֹשֶׁת וְחָי: 10 וַיִּסְעוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ: 11 וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵיני הָעֵבְרִים בְּמִדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ: 12 מִשֶּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרַד: 13 מִשֶּׁם נִסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר
 אֲרֻנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר הַיָּצָא מִגְּבוּל הָאֱמֹרִי כִּי אֲרֻנוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין
 הָאֱמֹרִי: 14 עַל־כֵּן יֹאמֶר בְּסֵפֶר מַלְחָמַת יְהוָה אֶת־הַנְּחָלִים אֲרֻנוֹן: 15
 וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לִשְׁבַת עַר וְנִשְׁעַן לְגְבוּל מוֹאָב: 16 וּמִשֶּׁם בְּאֵרָה הוּא הַבְּאֵר
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת־הָעָם וְאֶחָנָה לָהֶם מַיִם: **ס** 17 אִזּוֹ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֲנֹלָה: 18 בְּאֵר חַפְרוּהָ שְׁרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם
 בְּמַחֲקָךְ בְּמִשְׁעֲנֵתֶם וּמִמִּדְבָּר מִתְּנָה: 19 וּמִמִּתְּנָה נַחְלִיאל וּמִנַּחְלִיאל בְּמוֹת: 20 וּמִבְּמוֹת
 הַנִּיָּא אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקַפָּה עַל־פְּנֵי הַיַּשִּׁימוֹן: **פ** 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
 מִלְּאֲכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי לֵאמֹר: 22 אֲעַבְרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נָטָה בְּשָׂדֵה וּבְכֶרֶם
 לֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ גֵּלָךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֵר גְּבֻלָּךְ: 23 וְלֹא־נִתַּן סִיחֹן
 אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגֻבְלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
 וַיִּבֹּא יְהֻצָּה וַיִּלְחֶם וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: 24 וַיִּכְּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפַי־חֶרֶב וַיִּירָשׁ אֶת־אֲרָצוֹ מֵאַרְנוֹן
 עַד־יַבֵּק עַד־בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: 25 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעָרִים הָאֵלֶּה
 וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בַחֲשֹׁבוֹן וּבְכָל־בְּנֵי־תֵיָה: 26 כִּי חֲשַׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחֵם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אֲרָצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אֲרֻנוֹן: 27
 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִיִּים בְּאוֹ חֲשַׁבּוֹן תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחֹן: 28 כִּי־אִשׁ יֵצֵאָה
 מִחֲשַׁבּוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחֹן אֲכָלָה עַר מוֹאָב בְּעֵלֵי בְּמוֹת אֲרֻנוֹן: 29 אוּיִלָּךְ מוֹאָב
 אֲבָדָת עַם־כְּמוֹשׁ נָתַן בְּנֵיו פְּלִישִׁים וּבְנֵיתֵי בְּשִׁבִית לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן: 30 וַיִּירָם אֲבָד
 חֲשַׁבּוֹן עַד־דִּיבּוֹן וְנָשִׁים עַד־נַפְחָ אֲשֶׁר עַד־מִירְבָּא: 31 וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי: 32
 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעֲזֹר וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי־תֵיָה **[וַיִּירָשׁ]** **[וַיִּירָשׁ]** אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם: 33
 וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבְּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לִקְרֹאתֶם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
 אֲדָרְעִי: 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֶל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נִתְּתִי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
 וְאֶת־אֲרָצוֹ וְעִשִׂית לוֹ כְּאֲשֶׁר עִשִׂית לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשַׁבּוֹן: 35 וַיִּכּוּ
 אֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר־לוֹ שְׂרִיר וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרָצוֹ: **Num 22** וַיִּסְעוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן וְיָחוּ: **ס** 2 וַיִּרְא בִּלְק בֶּן־צְפוּר אֶת
 כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֱמֹרִי: 3 וַיִּגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מֵאֵד כִּי רִב־הוּא וַיִּקֶּץ מוֹאָב
 מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מְדִין עִתָּה יִלְחֲכוּ הַקְּהֵל אֶת־כָּל־סְבִיבֵיתֵינוּ
 כְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבִלְק בֶּן־צְפוּר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵת הַהוּא: 5 וַיִּשְׁלַח
 מִלְּאֲכִים אֶל־בַּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנְּהַר אֲרָץ בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר
 הִנֵּה עָם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כֹסֵף אֶת־עֵיני הָאֲרָץ וְהוּא יֹשֵׁב מִמְּלִי: 6 וְעִתָּה לְכֵה־נָא
 אֶרֶה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַפְּה־בוֹ וְאֶגְרָשׁנוּ מִן־הָאֲרָץ

כִּי יִדְעֵתִי אֶת אֲשֶׁר־תִּכְרַךְ מִכְרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר: **7** וַיִּלְכוּ זְקֵנֵי מוֹאֵב וְזְקֵנֵי מְדִינָה
 וְקִסְמִים בִּידָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בִלְקִי: **8** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינּוּ פֹה
 הַלִּילָה וְהִשְׁבֵּתִי אִתְּכֶם דְּבַר כַּאֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלַי וַיִּשְׁבוּ שְׂרֵי־מוֹאֵב עִם־בַּלְעָם: **9**
 וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ: **10** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם
 אֶל־הָאֱלֹהִים בִּלְקִי בֶן־צֶפֶר מִלֶּךְ מוֹאֵב שָׁלַח אֵלָי: **11** הֲנִה הָעַם הֵיכָא מִמְצָרִים וַיִּכַּס
 אֶת־עֵינָי הָאָרֶץ עִתָּה לְכֹה קִבְּה־לִּי אֹתוֹ אֵילֵי אוֹכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו: **12** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם לֹא תִלְךְ עִמּוֹהֶם לֹא תֵאָר אֶת־הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא: **13** וַיִּקַּם בַּלְעָם
 בַּבֶּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שְׂרֵי בִלְקִי לְכוּ אֶל־אַרְצְכֶם כִּי מֵאֵן יְהוָה לַחֲתִי לְהִלָּךְ עִמָּכֶם: **14**
 וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי מוֹאֵב וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְקִי וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלְעָם הִלָּךְ עִמָּנוּ: **15** וַיִּסַּף עוֹד בִּלְקִי
 שָׁלַח שְׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלֶּה: **16** וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בִּלְקִי
 בֶן־צֶפֶר אֶל־נָא תִמְנַע מִהִלָּךְ אֵלַי: **17** כִּי־כִבַּד אֶכְבְּדְךָ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי
 אַעֲשֶׂה וְלִכְה־נָא קִבְּה־לִּי אֶת הָעַם הַזֶּה: **18** וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בִלְקִי
 אִם־יִתְּנֵן לִי בִלְקִי מִלֹּא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לְעַבֵּר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת
 קִטְנָה אוֹ גְדוּלָה: **19** וַעֲתָה שָׁבוּ נָא בִּזְהָרָה גַם־אַתֶּם הַלִּילָה וְאִדְעָה מִה־יִּסַּף יְהוָה דְּבַר
 עִמִּי: **20** וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים אֶל־בַּלְעָם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם
 לְךָ אִתָּם וְאֵךְ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה: **21** וַיִּקַּם בַּלְעָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחְבֵּשׁ אֶת־אַתְנֹו וַיִּלְךְ עִם־שְׂרֵי מוֹאֵב: **22** וַיַּחֲרֹאֲף אֱלֹהִים כִּי־הוֹלִיךְ הוּא וַיִּתְּנֵב
 מִלֶּאךְ יְהוָה בַּדֶּרֶךְ לִשְׁטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אַתְנֹו וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ: **23** וַתֵּרָא הָאֲתוֹן
 אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ וַתֵּשׁ הָאֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתִּלָּךְ בְּשֶׁדֶה
 וַיִּךְ בַּלְעָם אֶת־הָאֲתוֹן לְהַשְׁתֵּה הַדֶּרֶךְ: **24** וַיַּעֲמֵד מִלֶּאךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גִּדֵּר
 מִזֶּה וְגִדֵּר מִזֶּה: **25** וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רִגְלֵי
 בַלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכְתֵּה: **26** וַיּוֹסֶף מִלֶּאךְ־יְהוָה עֲבוּר וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר
 אֵין־דֶּרֶךְ לְנִשְׁוֹת יָמִין וּשְׂמֹאוֹל: **27** וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה וַתַּרְבֵּץ תַּחַת בַּלְעָם
 וַיַּחֲרֹאֲף בַּלְעָם וַיִּךְ אֶת־הָאֲתוֹן בְּמַקְלֵ: **28** וַיַּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם
 מִה־עֲשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתִי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלָיִם: **29** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֲתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי
 לוֹ יִשְׁחָרֵב בְּיָדִי כִּי עִתָּה הִרְגִיתִיךָ: **30** וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל־בַּלְעָם הֲלוֹא אֲנִכִּי אֲתִנְךָ
 אֲשֶׁר־רִכַּכְתָּ עָלַי מֵעוֹדךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֲחִסַּפְנִי הַסְפַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא:
31 וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינָי בַּלְעָם וַיֵּרָא אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ
 וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו: **32** וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֶּאךְ יְהוָה עַל־מֵה עִלְמָה הִפִּית אֶת־אֲתִנְךָ זֶה שְׁלוֹשׁ
 רִגְלָיִם הֲנִה אֲנִכִּי יִצְאָתִי לִשְׁטָן כִּי־רִיט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי: **33** וַתֵּרָאֵנִי הָאֲתוֹן וַתֵּשׁ לִפְנֵי זֶה
 שְׁלֹשׁ רִגְלָיִם אוֹלֵי נִשְׁתַּה מִפְּנֵי כִּי עִתָּה גַם־אַתְכֶּה הִרְגִיתִי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי: **34** וַיֹּאמֶר
 בַּלְעָם אֶל־מִלֶּאךְ יְהוָה חֲסָאתִי כִּי לֹא יִדְעֵתִי כִּי אַתָּה נֹצֵב לְקַרְאֲתִי בַּדֶּרֶךְ וְעִתָּה
 אִסְרַע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי: **35** וַיֹּאמֶר מִלֶּאךְ יְהוָה אֶל־בַּלְעָם לְךָ עִם־הָאֲנָשִׁים וְאַפְס
 אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תִּדְבַר וַיִּלְךְ בַּלְעָם עִם־שְׂרֵי בִלְקִי: **36** וַיִּשְׁמַע בִּלְקִי
 כִּי בָא בַלְעָם וַיֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ אֶל־עִיר מוֹאֵב אֲשֶׁר עַל־גִּבְעוֹל אֲרָנָן אֲשֶׁר בְּקִצֵּה הַגִּבְעוֹל:
37 וַיֹּאמֶר בִּלְקִי אֶל־בַּלְעָם הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְקִרְאֲלְךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֵלַי
 הָאֲמַנִּם לֹא אוֹכַל כַּבְּדֶךָ: **38** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־בִּלְקִי הֲנִה־בָאתִי אֵלֶיךָ עִתָּה הֵיכֹל
 אוֹכַל דְּבַר מֵאוֹמֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשִּׂים אֱלֹהִים בְּפִי אֹתוֹ אָדַבֵּר: **39** וַיִּלְךְ בַּלְעָם
 עִם־בִּלְקִי וַיָּבֹאוּ קְרִית חֲצוֹת: **40** וַיִּזְבַּח בִּלְקִי בָקָר וַצָּאן וַיִּשְׁלַח לְבַלְעָם וּלְשְׂרִים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ: **41** וַיְתִי בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח בִּלְקִי אֶת־בַּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמֹת בַּעַל וַיֵּרָא מִשֵּׁם קִצֵּה הָעַם:

Num 23 וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-בִּלְקָם בְּנֵה-לִי בַזָּה שְׁבַעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בַזָּה שְׁבַעָה פְּרִים וְשַׁבְעָה אֵילִים: **2** וַיַּעַשׂ בִּלְקָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בַּלְעָם וַיַּעַל בִּלְקָם וּבַלְעָם פָּר וְאֵיל בְּמִזְבְּחָה: **3** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְבִלְקָם הַתִּיצֵב עַל-עֲלֹתֶיךָ וְאֶלְכֶה אִוְלִי יִקְרָה יְהוָה לְקִרְאָתִי וְדַבֵּר מִה-יִרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לְךָ וַיִּלְךְ שָׁפִי: **4** וַיִּקַּר אֱלֹהִים אֶל-בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת-שְׁבַעַת הַמִּזְבְּחֹת עָרַכְתִּי וְאָעַל פֶּר וְאֵיל בְּמִזְבְּחָה: **5** וַיִּשֶׁם יְהוָה דְּבַר בְּפִי בַלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בִּלְקָם וְכֹה תִדְבֹר: **6** וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֲלֹתוֹ הוּא וְכָל-שָׂרָיו מוֹאָב: **7** וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר מִן-אָדָם יִנְחֵנִי בִלְקָם מִלֶּדְ-מוֹאָב מִהַרְרֵי-קָדִם לְכֹה אֲרַה-לִּי יַעֲקֹב וְלִכְּהָ זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל: **8** מַה אֶקֶב לֹא קִבְּהָ אֵל וּמַה אֲזַעֵם לֹא זַעֵם יְהוָה: **9** כִּי-מֵרָאשׁ צָרִים אֲרַאנּוּ וּמִגְבֻעוֹת אֲשׁוּרָנּוּ הַיָּדָעִים לְבַדָּד יִשְׁכֵּן וּבִגְבוּיִם לֹא יִתְחַשְּׁב: **10** מִי מִנְּהָ עֶפֶר יַעֲקֹב וּמִסַּפֵּר אֶת-רַבְעֵי יִשְׂרָאֵל תַּמָּת נִפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָיִם וְתַהִי אַחֲרֵיתִי כְּמַהוּ: **11** וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל-בַּלְעָם מַה עֲשִׂיתָ לִּי לֶקֶב אִיבִי לְקַחְתִּיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ: **12** וַיִּשְׁעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶת אֲשֶׁר יִשִּׁים יְהוָה בְּפִי אֲשֹׁמֵר לְדַבֵּר: **13** וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּלְקָם **(לְדַ)** לְכֹה-נָא אֲתִי אֶל-מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֵנּוּ מִשָּׁם אֶפְסָ קִצְחוּ תִרְאֶה וְכָלוּ לֹא תִרְאֶה וּקְבֹנוּ-לִי מִשָּׁם: **14** וַיִּקְחֵהוּ שָׂדֶה צִפִּים אֶל-רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַיִּבֶן שְׁבַעָה מִזְבְּחֹת וַיַּעַל פֶּר וְאֵיל בְּמִזְבְּחָה: **15** וַיֹּאמֶר אֶל-בִּלְקָם הַתִּיצֵב כֹּה עַל-עֲלֹתֶיךָ וְאֶנְכִּי אֶקְרָה כֹּה: **16** וַיִּקַּר יְהוָה אֶל-בַּלְעָם וַיִּשֶׁם דְּבַר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בִּלְקָם וְכֹה תִדְבֹר: **17** וַיָּבֵא אֵלָיו וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֲלֹתוֹ וְשָׂרָיו מוֹאָב אֲתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ בִלְקָם מִה-דְּבַר יְהוָה: **18** וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בִּלְקָם וּשְׁמַע הַאֲזִינָה עָדִי בְּנֹו צֶפֶר: **19** לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזֹּב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הַהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר וְלֹא יִקְוִמְנָה: **20** הִנֵּה בְרַךְ לְקַחְתִּי וּבְרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבְנָה: **21** לֹא-הִבִּיט אֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵיו עִמּוֹ וְתוֹרַעַת מִלֶּדְ בּוֹ: **22** אֵל מוֹצִיאִים מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפַת רֹאם לוֹ: **23** כִּי לֹא-נָחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כְּעַת יֹאמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מִה-פַּעַל אֵל: **24** הַיָּדָעִים כָּל־בִּיאָ יָקוּם וּכְאֲרִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טָרֶף וְדַם-חַלְלִים יִשְׁתֶּה: **25** וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל-בַּלְעָם גַּם-קֶבֶל לֹא תִקְבְּנוּ גַם-בְּרַךְ לֹא תִבְרַכְנוּ: **26** וַיִּשְׁעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל-בִּלְקָם הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֲתוֹ אַעֲשֶׂה: **27** וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל-בַּלְעָם לְכֹה-נָא אֶקְחָךְ אֶל-מְקוֹם אַחֵר אִוְלִי יִישֵׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים וּקְבַחְתוּ לִי מִשָּׁם: **28** וַיִּקַּח בִּלְקָם אֶת-בַּלְעָם רֹאשׁ הַפַּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימוֹן: **29** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-בִּלְקָם בְּנֵה-לִי בַזָּה שְׁבַעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בַזָּה שְׁבַעָה פְּרִים וְשַׁבְעָה אֵילִים: **30** וַיַּעַשׂ בִּלְקָם כַּאֲשֶׁר אָמַר בַּלְעָם וַיַּעַל פֶּר וְאֵיל בְּמִזְבְּחָה: **Num 24** וַיִּרְאֵה בַּלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְבַרְךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הִלַּךְ כַּפְּעִים-בַּפְּעִים לְקִרְאָת נְחֻשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמְדַבֵּר פְּנִיו: **2** וַיִּשָּׂא בַּלְעָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵה אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשַׁבְטָיו וְתַהִי עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: **3** וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בַּלְעָם בְּנֹו בַעַר וְנֹאם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינִ: **4** נֹאם שְׁמַע אֲמַר-יֵאל אֲשֶׁר מִחוּה שְׂדֵי יְחוּה נִפְל וְגִלְוֵי עֵינָים: **5** מִה-טֹבֵנו אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתִּיךָ יִשְׂרָאֵל: **6** כִּנְחָלִים נִטְוִו כִּנְגַת עֲלֵי נְהַר פְּאֵהֲלִים נִטַע יְהוָה פְּאֵרְזִים עֲלֵי-מִים: **7** יִזַּל-מִים מוֹדְלוֹ וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים וְיָרִם מִאֲנָג מִלְכּוֹ וְתִנְשֵׂא מִלְכָתּוֹ: **8** אֵל מוֹצִיאֹו מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפַת רֹאם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרִיו וְעַצְמַתִּיהֶם יָגֵרִם וְחֻצְיוֹ יִמְחִץ: **9** פָּרַע שָׁכַב פְּאֵרֵי וּכְלָבִיא מִי יִקְוִמְנוּ מִבְּרַכִּיךָ בְּרוּךְ וְאֶרְרִיךָ אֲרוּר: **10** וַיַּחֲרֹף אֶף בִּלְקָם אֶל-בַּלְעָם וַיִּסַּפֵּק אֶת-כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בִּלְקָם אֶל-בַּלְעָם לֶקֶב אִיבִי קִרְאָתֶיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: **11** וְעַתָּה בְּרַחֲלֶיךָ אֶל-מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי כְּבַד אֶכְבְּרְךָ וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יְהוָה מִכְּבוֹד: **12** וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-בִּלְקָם הֲלֹא גַם אֶל-מִלְאָכֶיךָ

אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתָּ אֵלַי דְּבַרְתִּי לֵאמֹר: **13** אִם־יִתְּנֵנִי לִי בְּלֶקַח מִלֵּא בֵּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל
 לְעֵבֶר אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוָה אִתּוֹ אֲדַבֵּר: **14**
 וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לַעֲמִי לְכֹה אֵיעֶזֶב אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לַעֲמֶךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים:
15 וַיֵּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאם בְּלַעַם בְּנֵו בְעַר וְנֹאם הַגֹּבֵר שָׁתֵם הָעֵינִי: **16** נֹאם שָׁמַע
 אֲמִרְיָאֵל וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן מִחֻזָּה שְׂדֵי יְחִזָּה נִפְל וְגִלּוּי עֵינַיִם: **17** אֲרָאֵנוּ וְלֹא עָתָה
 אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב דְּרִךְ כּוֹכֵב מֵיַעֲקֹב וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֲזִן פְּאִתֵּי מוֹאָב וְקָרַקֵר
 כַּל־בְּנֵי־שֵׁת: **18** וְהָיָה אֲדוֹם יִרְשָׁה וְהָיָה יִרְשָׁה שְׂעִיר אִיבֵיּוּ וִישְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל: **19**
 וַיִּרְדַּ מֵיַעֲקֹב וְהָאֲבִיד שְׂרִיד מַעִיר: **20** וַיֵּרָא אֶת־עַמְלֶק וַיֵּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית
 גּוֹיִם עַמְלֶק וְאַחֲרֵיתוֹ עַדֵי אַבְד: **21** וַיֵּרָא אֶת־הַקְּנִזִּי וַיֵּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִיתָן מוֹשֶׁבֶךְ
 וְשִׁים בְּסַלְעַ קַנְדָּ: **22** כִּי אִם־יְהִיָּה לְבַעַר קָוֵן עַד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּךְ: **23** וַיֵּשָׂא מִשְׁלוֹ
 וַיֹּאמֶר אוּי מִי יְחִזָּה מִשְׁמוֹ אֵל: **24** וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעֵנוּ אֲשׁוּר וְעֵנוּ־עֵבֶר וְגַם־הוּא
 עַדֵי אַבְד: **25** וַיִּקָּם בְּלַעַם וַיִּלְךְ וַיֵּשֶׁב לְמַקְמוֹ וְגַם־בְּלֶקַח הִלְךְ לְדַרְכּוֹ: **פ** **Num 25** וַיֵּשֶׁב
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁטִּים וַיַּחַל הָעָם לְזַנוֹת אֶל־בָּנוֹת מוֹאָב: **2** וַתִּקְרָאן לָעָם לְזַבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
 וַיֹּאכֵל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאֱלֹהֵיהֶן: **3** וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחֲרֹף־אָף יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: **4** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה נֹגֵד
 הַשְּׂמֻשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: **5** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרִגְנוּ אִישׁ
 אֲנָשָׁיו הַנֹּצֵמְדִים לְבַעַל פְּעוֹר: **6** וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל־אֲחֵיו
 אֶת־הַמְדוּנִית לַעֲיֵנִי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה כְּכִים פָּתַח אֵהֵל מוֹעֵד: **7**
 וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ: **8** וַיָּבֵא
 אַחֲרַי אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֶּבֶה וַיִּדְקֵר אֶת־שֵׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה
 אֶל־קֶבֶתָהּ וַתַּעֲצֹר הַמְּגַפָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **9** וַיְהִי הַמַּתִּים בַּמְּגַפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
 אֲלָף: **פ** **10** וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **11** פִּינְחָס בֶּן־אֱלֵעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשִּׁיב
 אֶת־חַמְטֵי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּקִּנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־כִלְיִתִּי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בַּקִּנְאָתִי: **12** לָכֵן אָמַר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: **13** וְהִיתָה לוֹ וְלִזְרַעוֹ אַחֲרָיו
 בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָ לְאֱלֹהָיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **14** וְשֵׁם אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הַמְּכַה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְדוּנִית זִמְרִי בֶן־סִלּוּא נָשִׂיא בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: **15**
 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמְּכַה הַמְדוּנִית כְּזָבִי בַת־צוּר רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית־אָב בַּמְדוּן הוּא: **פ** **16**
 וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **17** צַרוּר אֶת־הַמְדוּנִים וְהַפִּיתֵם אוֹתָם: **18** כִּי צַרְרִים הֵם
 לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־נִכְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כְּזָבִי בַת־נְשִׂיא מְדִין אַחֲתֶם
 הַמְּכַה בְּיוֹם־הַמְּגַפָּה עַל־דְּבַר־פְּעוֹר: **19** וַיְהִי אַחֲרָיו הַמְּגַפָּה: **פ** **Num 26** וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֱלֵעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: **2** שְׂאוּ אֶת־רֵאשֵׁי כָל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצֵא צֶבָא בְּיִשְׂרָאֵל: **3** וַיִּדְבַר מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר
 הַכֹּהֵן אִתָּם בַּעֲרַבְת מוֹאָב עַל־יִרְדֵּן יִרְחוּ לֵאמֹר: **4** מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר
 צָנָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵי־צֵאִים מֵאַרְצָ מִצְרַיִם: **5** רֵאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
 רֵאוּבֵן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לַפְּלוּא מִשְׁפַּחַת הַפְּלֹאִי: **6** לַחֲצֵרֹן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֵרֹנִי
 לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: **7** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרֵאוּבֵנִי וַיְהִי פְקָדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבַּעִים
 אֲלָף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: **8** וּבְנֵי פְּלוּא אֱלִיאָב: **9** וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם
 הוּא־דָתָן וְאַבִּירָם **קְרִיאִי** **קְרִיאִי** הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצְוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהֱרֹן בַּעֲדַת־קָרַח
 בְּהַצְתָּם עַל־יְהוָה: **10** וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קָרַח בְּמוֹת הָעֵדָה
 בְּאֹכֵל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתָם אִישׁ וַיְהִי לָנֶס: **11** וּבְנֵי־קָרַח לֹא־מָתוּ: **ס** **12** בְּנֵי

שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני: 13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים: ס 15 בני נד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי: 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה משפחת בני-נד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: ס 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני-יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני-פרץ לחצרון משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: ס 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפזה משפחת הפזני: 24 לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלוש מאות: ס 26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: ס 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את-גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשריאל ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי: 32 וצלפחד בן-חפר לאהיו לו בנים כי אם-בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: ס 35 אלה בני-אפרים למשפחתם לשיתלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שיתלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני-אפרים לפקדיהם שנים ושלושים אלף וחמש מאות אלה בני-יוסף למשפחתם: ס 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשביל משפחת האשבילי לאחירם משפחת האחירני: 39 לשפופם משפחת השפופמי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני-בלע ארד ונעמן משפחת הארדי ונעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני-בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: ס 42 אלה בני-דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל-משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: ס 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת-אשר שרח: 47 אלה משפחת בני-אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: ס 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש-מאות אלף ואלף שבע מאות ושלושים: פ 52 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך-בגורל יחלק את-הארץ לשמות משות-אבתם ינחלו: 56 על-פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החבני משפחת המחלי משפחת המושי

משפחת הקרתי וקתת הולד את-עמקם: **59** ושם אשת עמקם יזכר בתלוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמקם את-אהרן ואת-משה ואת מרים אחתם: **60** וילד לאהרן את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: **61** וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש-זרה לפני יהוה: **62** ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל-זכר מבן-חדש ומעלה כיו לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא-נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: **63** אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: **64** ובאלה לא-היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את-בני ישראל במדבר סיני: **65** כי-אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא-נותר מהם איש כי אם-כלב בן-יפנה ויהושע בן-נון: **Num 27** ותקרבנה בנות צלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה: **2** ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: **3** אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה הנועדים עליהוה בעדת-קרח כיר-בחטאו מת ובנים לא-היו לו: **4** למה יגרע שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו: **5** ויקרב משה את-משפטן לפני יהוה: **6** ויאמר יהוה אל-משה לאמר: **7** כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: **8** ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כיר-מות ובן אין לו והעברתם את-נחלתו לבתו: **9** ואם-אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: **10** ואם-אין לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחי אביו: **11** ואם-אין אחים לאביו ונתתם את-נחלתו לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את-משה: **12** ויאמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את-הארץ אשר נתתי לבני ישראל: **13** וראיתה אתה ונאספת אל-עמיד גם-אתה כאשר נאסף אהרן אחיד: **14** כאשר מריתם פי במדבר-צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מיריבת קדש מדבר-צן: **15** וידבר משה אליהוה לאמר: **16** יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל-בשר איש על-העדה: **17** אשר-יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין-להם רעה: **18** ויאמר יהוה אל-משה קח-לך את-יהושע בן-נון איש אשר-רוח בו וסמכת את-ידך עליו: **19** והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה וצויתה אתו לעיניהם: **20** ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל-עדת בני ישראל: **21** ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו הוא וכל-בני-ישראל אתו וכל-העדה: **22** ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את-יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה: **23** ויסמך את-ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד-משה: **Num 28** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **2** צו את-בני ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: **3** ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: **4** את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: **5** ועשירית האיפה סלח למנחה בלולה בשמן כחית רביעת ההין: **6** עלת תמיד העשירה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: **7** ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: **8** ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: **9** וביום השבת שני-כבשים בני-שנה

תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: **10** עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונספה: **ס 11** ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: **12** ושלושה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: **13** ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה: **14** ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת הודש בחדשו לחדשי השנה: **15** ושעיר עזים אחד חטאת ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונספו: **ס 16** ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: **17** ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: **18** ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **19** והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: **20** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: **21** עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים: **22** ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: **23** מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה: **24** פאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח-ניחח ליהוה על-עלת התמיד יעשה ונספו: **25** וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **ס 26** וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: **27** והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: **28** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: **29** עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: **30** שעיר עזים אחד לכפר עליכם: **31** מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו-לכם ונספיהם: **פ Num 29** ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: **2** ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם: **3** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: **4** ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: **5** ושעיר-עזים אחד חטאת לכפר עליכם: **6** מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: **ס 7** ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו: **8** והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימם יהיו לכם: **9** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: **10** עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: **11** ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם: **פ 12** ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים: **13** והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו: **14** ומנחתם סלת בלולה בשמן שלושה עשרנים לפר האחד לשלושה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים: **15** ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: **16** ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונספה: **ס 17** וביום השני פרים בני-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם: **18** ומנחתם ונספיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם

כְּמִשְׁפָּט: 19 וְשַׁעֲרֵי־עֲזִים אֶחָד חָטְאָת מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפִיָּהֶם: **ס 20**
 וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֲשֵׂת־יֶעֱשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֲשָׂר תְּמִימִם:
21 וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט: **22** וְשַׁעֲרֵי חָטְאָת
 אֶחָד מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפָּהּ: **ס 23** וּבִיּוֹם הַרְבִּיעִי פְּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם
 שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֲשָׂר תְּמִימִם: **24** מִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם לְפָרִים לְאֵילִם
 וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט: **25** וְשַׁעֲרֵי־עֲזִים אֶחָד חָטְאָת מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ
 וְנִסְפָּהּ: **ס 26** וּבִיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תְּשֵׁה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֲשָׂר
 תְּמִימִם: **27** וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט: **28** וְשַׁעֲרֵי
 חָטְאָת אֶחָד מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפָּהּ: **ס 29** וּבִיּוֹם הַשְּׁשִׁי פְּרִים שְׁנֵי
 אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֲשָׂר תְּמִימִם: **30** וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם לְפָרִים
 לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט: **31** וְשַׁעֲרֵי חָטְאָת אֶחָד מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד
 מִנְחָתָהּ וְנִסְפָּהּ: **פ 32** וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שְׁבַעַה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
 אַרְבַּעַה עֲשָׂר תְּמִימִם: **33** וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם
 כְּמִשְׁפָּט: **34** וְשַׁעֲרֵי חָטְאָת אֶחָד מִלְּבָד עֵלְת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְפָּהּ: **פ 35** בְּיוֹם
 הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת תְּהִיָּה לָכֶם כָּל־מִלְּאכְת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: **36** וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה
 רִיחַ נִיחָח לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַה תְּמִימִם: **37** מִנְחָתָם
 וְנִסְפִיָּהֶם לְפָר לְאֵיל וּלְכִבְשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּט: **38** וְשַׁעֲרֵי חָטְאָת אֶחָד מִלְּבָד עֵלְת
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפָּהּ: **39** אֱלֹהִי תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִזְּדִרְיֹכֶם וּנְדַבְתִּיכֶם
 לְעֹלְתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְפִיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: **Num 30** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֹל
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **פ 1** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: **2** אִישׁ כִּי־יִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה אוֹ־הִשְׁבַּע שְׁבַעַה לְאִסֵּר אִסֵּר
 עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כָּכֹל־הֵיצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: **4** וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ נָדָר לַיהוָה וְאִסְרָה
 אִסֵּר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנַעֲרִיהָ: **5** וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאִסְרָה אֲשֶׁר אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
 וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסֵּר אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם: **6**
 וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא
 יִקּוּם וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה: **7** וְאִם־הָיוּ תְּהִיָּה לְאִישׁ וְנְדָרֶיהָ עֲלֶיהָ אוֹ
 מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: **8** וְשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ
 נְדָרֶיהָ וְאִסְרָה אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּמוּ: **9** וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יִנִּיא אוֹתָהּ
 וְהִפֵּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהוֶה
 יִסְלַח־לָהּ: **10** וְנָדָר אֶלְמָנָה וְגִרוּשָׁה כָּל אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם עֲלֶיהָ: **11**
 וְאִם־בֵּית אִשָּׁה נְדָרָה אוֹ־אִסְרָה אִסֵּר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה: **12** וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהַחֲרִשׁ לָהּ
 לֹא הִנִּיא אֶתָּה וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסֵּר אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם: **13** וְאִם־הִפֵּר
 יִפֵּר אֶתָּם אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָּל־מוֹצֵא שְׁפֹתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וְלֹאִסֵּר נַפְשָׁהּ לֹא יִקּוּם
 אִשָּׁה הַפָּרִם וַיְהוֶה יִסְלַח־לָהּ: **14** כָּל־נָדָר וְכָל־שְׁבַעַת אִסֵּר לַעֲנַת נַפְשׁ אִשָּׁה יִקְיָמוּ
 וְאִשָּׁה יִפְרְנוּ: **15** וְאִם־הַחֲרִשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהָקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ
 אוֹ אֶת־כָּל־אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הָקִים אֶתָּם כִּי־הַחֲרִשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ: **16** וְאִם־הִפֵּר
 יִפֵּר אֶתָּם אַחֲרָי שָׁמְעוּ וְנִשָּׂא אֶת־עֹנָהּ: **17** אֱלֹהִי הַחֲקִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרִיהָ בֵּית אָבִיהָ: **פ Num 31** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: **2** נָקֵם נַקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְּיָנִים אַחֲרֵי הַתַּסֵּף אֶל־עַמּוּדָה: **3** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעָם לֵאמֹר הַחֲלְצוּ מֵאִתְּכֶם אַנְשֵׁים לְצַבָּא וַיְהִיו עַל־מַדּוֹן לְתַת נַקְמַת־יְהוָה

במדון: **4** אלף למטה אלף למטה לכל מפות ישראל תשלחו לצבא: **5** וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: **6** וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו: **7** ויצבאו על מדון כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכור: **8** ואת מלכי מדון הרגו על חלליהם את אוני ואת דקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדון ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: **9** וישבו בני ישראל את נשי מדון ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזו: **10** ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: **11** ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: **12** ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו: **13** **ס** ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: **14** ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: **15** ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבת: **16** הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: **17** ועתה הרגו כל זכור בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו: **18** וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: **19** ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכלו נגע בחלל תחטטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושבויכם: **20** וכל בנדר וכל פליעור וכל מעשה עזים וכל פליעץ תחטטאו: **21** ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: **22** אך את הזהב ואת הכסף ואת הנחשת את הברזל את הברזל ואת העפרת: **23** כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך בני נדה יחטטאו וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: **24** וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: **25** **פ** ויאמר יהוה אל משה לאמר: **26** שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: **27** וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין פל העדה: **28** והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: **29** ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: **30** וממחצת בני ישראל תקחו אחדו אחו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משפן יהוה: **31** ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: **32** ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: **33** ובקר שנים ושבעים אלף: **34** וחמרים אחד וששים אלף: **35** ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף: **36** ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: **37** ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: **38** והבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: **39** וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: **40** ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש: **41** ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: **42** וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: **43** ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: **44** ובקר ששה

ושלשים אֶלֶף: **45** וחמרים שלשים אֶלֶף וחמש מאות: **46** ונפש אדם ששה עשר אֶלֶף: **47** ויקח משה ממצות בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משפן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: **48** ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: **49** ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידינו ולא נפקד ממנו איש: **50** ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל־זהב אצעה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה: **51** ויקח משה ואלעזר הפהן את־הזהב מאתם כל כלי מעשה: **52** ויהיו כל־זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אֶלֶף שבע־מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: **53** אנשי הצבא בזו איש לו: **54** ויקח משה ואלעזר הפהן את־הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל־אהל מועד וזכרון לבני ישראל לפני יהוה: **פ**

Num 32 ומקנהו רב היה לבני ראובן ולבני־גד עצום מאד ויראו את־ארץ יעזר ואת־ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: **2** ויבאו בני־גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל־אלעזר הפהן ואל־נשיאי העדה לאמר: **3** עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען: **4** הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה: **5** ויאמרו אם־מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אלתעברנו את־הירדן: **6** ויאמר משה לבני־גד ולבני ראובן האחיים יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: **7** ולמה **(תנאוון)** **(תניאוון)** את לב בני ישראל מעבר אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה: **8** כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את־הארץ: **9** ויעלו עד־נחל אשכול ויראו את־הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתיבא אל־הארץ אשר־נתן להם יהוה: **10** ויחר־אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: **11** אם יראו האנשים העלים ממצרים מן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאבותם ליצחק וליעקב כי לא־מלאו אחר: **12** בלתי כלב בן־יפנה הקנזי ויהושע בן־נון כי מלאו אחרי יהוה: **13** ויחר־אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עדיהם כל־הדור העשה הרע בעיני יהוה: **14** והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אפי יהוה אל־ישראל: **15** כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל־העם הזה: **16** ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו: **17** ואנחנו נחלוץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם־הביאם אל־מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני ישיב הארץ: **18** לא נשוב אל־בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: **19** כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: **פ**

20 ויאמר אליהם משה אם־תעשון את־הדבר הזה אם־תחלצו לפני יהוה למלחמה: **21** ועבר לכם כל־חלוץ את־הירדן לפני יהוה עד הורישו את־איבוי מפניו: **22** ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: **23** ואם־לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם: **24** בני־לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו: **25** ויאמר בני־גד ובני ראובן אל־משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: **26** טפנו נשינו מקננו וכל־בהמתנו יהיו־שם בערי הגלעד: **27** ועבדיך יעברו כל־חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: **28** ויצו להם משה את אלעזר הפהן ואת יהושע בן־נון ואת־ראשי אבות המטות לבני ישראל: **29**

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אֲסִיעֶבְרוּ בְּנִיגַד וּבְנִירְאוּבֹן אֲתַחֲמִידֵן כָּל־חֲלוּץ
 לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנַחְתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה:
30 וְאִם־לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אֲתַחֲמוּ וְנֶאֱחָזוּ בְּתַחֲכֶם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: **31** וַיַּעֲנוּ בְּנֵי־גַד וּבְנֵי
 רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה: **32** נַחֲנוּ נַעֲבֵר חֲלוּצִים לִפְנֵי
 יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֲחֵנוּ אַחֲזַת נַחֲלָתְנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: **33** וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבִנְיָגַד
 וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְחֲצִיו שִׁבְטוֹ מִנְּשֵׂה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מַמְלַכְתָּהּ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְאֶת־מַמְלַכְתָּהּ עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן הָאֶרֶץ לַעֲרִיָּה בְּגִבְלַת עֲרֵי הָאֶרֶץ סָבִיב: **34** וּבְנֵי
 בְּנֵי־גַד אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עֶטְרָת וְאֶת עֶרְעֵר: **35** וְאֶת־עֶטְרָת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֵר וַיִּנְבְּהָה: **36**
 וְאֶת־בֵּית נִמְרָה וְאֶת־בֵּית הָרֶן עֲרֵי מִבְּצָר וְגִדְרַת צֶאֱן: **37** וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ אֶת־חִשְׁבּוֹן
 וְאֶת־אֵלְעֵלָא וְאֶת קְרִיתִים: **38** וְאֶת־נָבוֹ וְאֶת־בַּעַל מֵעוֹן מוֹסַפְתָּ שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ
 בְּשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בְּנוּ: **39** וַיֵּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדָהּ
 וַיִּזְרַשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: **40** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ: **41**
 וַיֵּאֵר בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכְּד אֶת־חֻתִּיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהוֹן חֻת יֵאִיר: **42** וַנִּבַח הַלֵּךְ
 וַיִּלְכְּד אֶת־קִנְתָּ וְאֶת־בְּנֵיהֶּ וַיִּקְרָא לָהּ נִבַח בְּשֵׁמוֹ: **פ Num 33** אֱלֹהִים מִסְעֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצַבְּאָתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: **2** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם
 לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֹהִים מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: **3** וַיִּסְעוּ מֵרַעַמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמִּצְרַת הַפָּסַח יָצְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי
 כָּל־מִצְרַיִם: **4** וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֵת אֲשֶׁר הִפָּה יְהוָה בָּהֶם כִּלְבָּכוֹר וּבְאַלְהֵיהֶם עֲשֵׂה
 יְהוָה שְׁפָטִים: **5** וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעַמְסֵס וַיִּחַנוּ בְּסֻכַּת: **6** וַיִּסְעוּ מִסֻּכַּת וַיִּחַנוּ בְּאֲתָם
 אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: **7** וַיִּסְעוּ מֵאֲתָם וַיֵּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַעַל צְפוֹן
 וַיִּחַנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: **8** וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בַחֹף־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ
 שְׁלֹשַׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר אֲתָם וַיִּחַנוּ בְּמִרָה: **9** וַיִּסְעוּ מִמִּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים
 עֶשְׂרֵה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תַּמְרִים וַיִּחַנו־שָׁם: **10** וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיִּחַנוּ עַל־יַם־סוּף: **11**
 וַיִּסְעוּ מִיַם־סוּף וַיִּחַנוּ בְּמִדְבַר־סִין: **12** וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין וַיִּחַנוּ בְּדַפְקָה: **13** וַיִּסְעוּ
 מִדַּפְקָה וַיִּחַנוּ בְּאֵלוֹשׁ: **14** וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיִּחַנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לָעָם
 לְשֹׁתוֹת: **15** וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם וַיִּחַנוּ בַּמִּדְבָּר סִינִי: **16** וַיִּסְעוּ מִמִּדְבָּר סִינִי וַיִּחַנוּ
 בְּקִבְרַת הַתְּאוּהָ: **17** וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוּהָ וַיִּחַנוּ בַּחֲצֵרָת: **18** וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרָת וַיִּחַנוּ
 בְּרַתְמָה: **19** וַיִּסְעוּ מִרַתְמָה וַיִּחַנוּ בְּרַמֹּן פְּרִיץ: **20** וַיִּסְעוּ מִרַמֹּן פְּרִיץ וַיִּחַנוּ בְּלִבְנָה: **21**
 וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיִּחַנוּ בְּרִסָּה: **22** וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה וַיִּחַנוּ בְּקַהֲלָתָה: **23** וַיִּסְעוּ מִקַּהֲלָתָה וַיִּחַנוּ
 בְּהַר־שֹׁפֵר: **24** וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפֵר וַיִּחַנוּ בַּחֲרָדָה: **25** וַיִּסְעוּ מִבַּחֲרָדָה וַיִּחַנוּ בְּמִקְהֵלָת: **26**
 וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלָת וַיִּחַנוּ בַּתַּחַת: **27** וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיִּחַנוּ בַּתְּרַח: **28** וַיִּסְעוּ מִתְּרַח וַיִּחַנוּ
 בְּמִתְקָה: **29** וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיִּחַנוּ בַּחֲשַׁמְנָה: **30** וַיִּסְעוּ מִחֲשַׁמְנָה וַיִּחַנוּ בְּמִסְרוֹת: **31** וַיִּסְעוּ
 מִמִּסְרוֹת וַיִּחַנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן: **32** וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיִּחַנוּ בְּהַר הַגִּדְגָד: **33** וַיִּסְעוּ
 מִהַר הַגִּדְגָד וַיִּחַנוּ בְּיִטְבַּחְתָּה: **34** וַיִּסְעוּ מִיִּטְבַּחְתָּה וַיִּחַנוּ בְּעֵבְרָנָה: **35** וַיִּסְעוּ מֵעֵבְרָנָה
 וַיִּחַנוּ בְּעֵצִיּוֹן גִּבְרָ: **36** וַיִּסְעוּ מֵעֵצִיּוֹן גִּבְרָ וַיִּחַנוּ בַּמִּדְבַר־צֶן הוּא קֹדֶשׁ: **37** וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ
 וַיִּחַנוּ בְּהַר הָהָר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוּם: **38** וַיַּעַל אֶהֱרֹן חִפְתָּן אֶל־הָהָר עַל־פִּי יְהוָה
 וַיִּמַּת שָׁם בְּשֵׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֹאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד
 לַחֹדֶשׁ: **39** וְאַהֲרֹן בֶּן־שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהַר הָהָר: **ס 40** וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי
 מֶלֶךְ עַדְד וְהוֹאִישׁב בְּגִבְבַּת בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֵא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **41** וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר וַיִּחַנוּ
 בְּצִלְמָנָה: **42** וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה וַיִּחַנוּ בְּפוּנִי: **43** וַיִּסְעוּ מִפוּנִי וַיִּחַנוּ בְּאַבְתָּ: **44** וַיִּסְעוּ

מאבת ויחננו בעיי העברים בגבול מואב: ⁴⁵ ויסעו מעיים ויחננו בדיבן גר: ⁴⁶ ויסעו
מדיבן גר ויחננו בעלמן דבלתימה: ⁴⁷ ויסעו מעלמן דבלתימה ויחננו בהרי העברים
לפני נבו: ⁴⁸ ויסעו מהרי העברים ויחננו בערבת מואב על ירדן ירחו: ⁴⁹ ויחננו
על-הירדן מבית הישמט עד אבל השטים בערבת מואב: ⁵⁰ וידבר יהוה
אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: ⁵¹ דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען: ⁵² והורשתם את-כל-ישובי הארץ
מפניכם ואבדתם את כל-משפחתם ואת כל-צלמי מסכתם תאבדו ואת כל-במותם
תשמידו: ⁵³ והורשתם את-הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את-הארץ לרשת אתה:
⁵⁴ והתנחלתם את-הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את-נחלתו ולמעט תמעט
את-נחלתו אל אשר-יצא לו שמה הגורל לו יהיה למשות אבתיכם תתנחלו: ⁵⁵
ואם-לא תורישו את-ישובי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
ולצנינים בצדיכם וצרכו אתכם על-הארץ אשר אתם ישיבים בה: ⁵⁶ והיה כאשר
דמיתי לעשות להם אעשה לכם: **פ Num 34** וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹ צו את-בני
ישראל ואמרת אלהם כי-אתם באים אל-הארץ כנען זאת הארץ אשר הפל לכם
בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: ² והיה לכם פאת-נגב ממדבר-צן על-ידי אדום והיה
לכם גבול נגב מקצה ים-המלח קדמה: ³ ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה **והיה** **והיה** תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר-אדר ועבר עצמנה: ⁵
ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ⁶ וגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה-יהיה לכם גבול ים: ⁷ וזה-יהיה לכם גבול צפון מן-הים הגדול
תתאו לכם הר ההר: ⁸ מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: ⁹
ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם גבול צפון: ¹⁰ והתאויתם
לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ¹¹ וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין
וירד הגבול ומחה על-פתח ים-פנרת קדמה: ¹² וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו
ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ¹³ ויצו משה את-בני ישראל
לאמר זאת הארץ אשר התנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשת המשות
וחצי המטה: ¹⁴ כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני-הגדי לבית
אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: ¹⁵ שני המשות וחצי המטה לקחו נחלתם
מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה: **פ** ¹⁶ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹⁷ אלה שמות
האנשים אשר-ינחלו לכם את-הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן-נון: ¹⁸ ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את-הארץ: ¹⁹ ואלה שמות האנשים למטה יהודה
פלב בן-יפנה: ²⁰ ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד: ²¹ למטה בנימין אלידד
בן-כסלון: ²² ולמטה בני-דן נשיא בקו בן-יגלי: ²³ לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא
חניאל בן-אפד: ²⁴ ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל בן-שפטן: ²⁵ ולמטה בני-זבולן
נשיא אליצפן בן-פרנד: ²⁶ ולמטה בני-יששכר נשיא פלטיאל בן-עזן: ²⁷ ולמטה
בני-אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי: ²⁸ ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-עמיהוד: ²⁹
אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל בארץ כנען: **פ Num 35** וידבר יהוה
אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: ¹ צו את-בני ישראל ונתנו ללוים
מנחלת אחוזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם תתנו ללוים: ³ והיו הערים
להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: ⁴ ומגרשי הערים אשר
תתנו ללוים מקור העיר וחוצה אלף אמה סביב: ⁵ ומדתם מחוץ לעיר

אֶת־פֶּאֶת־קְדֻמָּה אֲלֵפִים בְּאֵמָה וְאֶת־פֶּאֶת־נֹבֵב אֲלֵפִים בְּאֵמָה וְאֶת־פֶּאֶת־יָם אֲלֵפִים
 בְּאֵמָה וְאֶת פֶּאֶת צְפוֹן אֲלֵפִים בְּאֵמָה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִנְרֵשֵׁי הָעָרִים: **6**
 וְאֶת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם אֶת שְׁש־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְנֹס שְׂמֹה הָרֶצֶח
 וְעֹלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר: **7** כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוּיִם אַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה
 עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶן: **8** וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֶב תִּרְבוּ
 וּמֵאֵת הַמַּעַט תִּמְעָטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֹלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לָלוּיִם: **9** וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: **10** דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים
 אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה כְּנָעַן: **11** וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנֹס שְׂמֹה
 רֶצֶח מִכַּה־נֶפֶשׁ בְּשַׁגָּה: **12** וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֶצֶח
 עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט: **13** וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שְׁש־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם:
14 אֵתוּ שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
 מִקְלָט תִּהְיֶינָה: **15** לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר וְלַחֹשֶׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שְׁש־הָעָרִים הָאֵלֶּה
 לְמִקְלָט לְנוֹס שְׂמֹה כָּל־מִכַּה־נֶפֶשׁ בְּשַׁגָּה: **16** וְאִם־בְּכָלִי כִּזְוָל הִכְהוּ וַיָּמוּת רֶצֶח הוּא
 מוֹת יוֹמָת הָרֶצֶח: **17** וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמוּת רֶצֶח הוּא מוֹת יוֹמָת
 הָרֶצֶח: **18** אוֹ בְּכָלִי עֵיזִיד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמוּת רֶצֶח הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֶצֶח: **19**
 גָּאֵל הַדָּם הוּא יָמוּת אֶת־הָרֶצֶח בְּפָנֵעוֹ־כּוֹ הוּא יִמְחֹנוּ: **20** וְאִם־בְּשֹׁנָאָה יִהְדַּפְּנוּ
 אוֹ־הַשְּׁלִיד עָלָיו בְּצִדָּהּ וַיָּמוּת: **21** אוֹ בְּאֵיבָה הִכְהוּ בִידוֹ וַיָּמוּת מוֹת־יוֹמָת הַמִּכָּה רֶצֶח
 הוּא גָאֵל הַדָּם יָמוּת אֶת־הָרֶצֶח בְּפָנֵעוֹ־כּוֹ: **22** וְאִם־בְּפִתַּע בְּלֹא־אֵיבָה הִדְפוּ
 אוֹ־הַשְּׁלִיד עָלָיו כָּל־כְּלָיו בְּלֹא צְדִיקָה: **23** אוֹ בְּכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת
 וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמוּת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ רַעְתּוֹ: **24** וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה
 וּבֵין גָּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: **25** וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֶצֶח מִיַּד גָּאֵל הַדָּם
 וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נֹס שְׂמֹה וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
 אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: **26** וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הָרֶצֶח אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר
 יָנוֹס שְׂמֹה: **27** וּמֵצֵא אֹתוֹ גָּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרֶצֶח גָּאֵל הַדָּם
 אֶת־הָרֶצֶח אִין לוֹ דָּם: **28** כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת
 הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יֵשֶׁב הָרֶצֶח אֶל־אֶרֶץ אַחֲזוֹתוֹ: **29** וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֵּי מִשְׁפָּט
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: **30** כָּל־מִכַּה־נֶפֶשׁ לִפְנֵי עֵדִים יֶרֶצַח אֶת־הָרֶצֶח וְעַד אֶחָד
 לֹא־יִעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: **31** וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֶצַח אֲשֶׁר־הוּא רָשַׁע לְמוֹת כִּי־מוֹת
 יוֹמָת: **32** וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לְשׂוֹב לְשַׁבַּת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן:
33 וְלֹא־תִחְנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הָדָם הוּא יִחְנֹף אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא־יִכְפֹּר
 לָדָם אֲשֶׁר שִׁפְדָּהּ כִּי־אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: **34** וְלֹא תִטְמֵא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **Num 36**
1 וַיִּקְרְבוּ רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף
 וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשָׂאִים רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **2** וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנָי צְוֶה
 יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי צְוֶה בִּיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת
 צִלְפַּחַד אַחִינוּ לְבָנֹתָיו: **3** וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וּנְנֹרַעָה נַחֲלָתָן
 מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסָף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּרָל נַחֲלָתוֹ יִגְרַע: **4**
 וְאִם־יְהִיָּה הַיָּבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסָפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
 וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נַחֲלָתָן: **5** וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה
 לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְּנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים: **6** זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צְוֶה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד

לאמר לטוב בעיניהם תהינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים: **7** ולא-תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל-מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: **8** וכל-בת ירשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: **9** ולא-תסב נחלה ממטה למטה אחר כי-איש בנחלתו ידבקו משות בני ישראל: **10** כאשר צוה יהוה את-משה כן עשו בנות צלפחד: **11** ותהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דויהן לנשים: **12** ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן: **13** אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

Deuteronomy 1 אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בן-פארן ובין-חפל ולבן וחצרת ודי זהב: **2** אחד עשר יום מחרב דרך הר-רשעיר עד קדש ברנע: **3** ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: **4** אחרי הכתו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרעי: **5** בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר: **6** יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: **7** פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני ותלבנון עד-הנהר הגדל נהר-פרת: **8** ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: **9** ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: **10** יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום פכוכבי השמים לרב: **11** יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: **12** איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: **13** הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: **14** ותענו אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: **15** ואקח את-ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם: **16** ואצוה את-שפטיכם בעת ההוא לאמר שמעו בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין נרו: **17** לא-תפירו פנים במשפט פקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי: **18** ואצוה אתכם בעת ההוא את כל-הדברים אשר תעשו: **19** ונסע מחרב ונלך את כל-המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמורי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: **20** ואמר אלכם באתם עד-הר האמורי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: **21** ראה נתן יהוה אליהך לפניך את-הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל-תירא ואל-תחת: **22** ותקרבוני אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו-לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה-בה ואת הערים אשר נבא אליהן: **23** וישוב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: **24** ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד-נחל אשכל וירגלו אתה: **25** ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר-יהוה

אלהינו נתן לנו: **26** ולא אביתם לעלת ותמרו אתפי יהוה אלהיכם: **27** ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 האמרי להשמידנו: **28** אנה אנחנו עלים אחינו המסו אתלבבנו לאמר עם גדול
 ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: **29** ואמר אלכם
 לא תערצון ולא תיראון מהם: **30** יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
 ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם: **31** ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
 יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
 עד המקום הזה: **32** ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם: **33** ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באשו לילה לראתכם בדרך אשר
 תלכו בה ובענן יומם: **34** וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: **35**
 אמירא איהו באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי
 לתת לאבותיכם: **36** וזלתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולראתן את הארץ אשר
 דרדבה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: **37** גם בני התאנף יהוה בגללכם
 לאמר גם אתה לא תבא שם: **38** יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו
 חזק כיהוה ינחלה את ישראל: **39** וטפכם אשר אמרתם לבן יהוה ובניכם אשר
 לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתנה והם יירשוה: **40** ואתם פנו
 לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: **41** ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
 ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת
 ההרה: **42** ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי איני בקרבכם ולא
 תנגפו לפני איביכם: **43** ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו אתפי יהוה ותזדו ותעלו
 ההרה: **44** ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
 הדברים ויפתו אתכם בשעיר עד חרמה: **45** ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה
 בקלכם ולא האזין אליכם: **46** ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: **Deu 2**
 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים
 רבים: **2** ויאמר יהוה אלי לאמר: **3** רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה:
4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו
 מכם ונשמרתם מאד: **5** אל תחגרו כם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
 כירישה לעשו נתתי את הר שעיר: **6** אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים
 תכרו מאתם בכסף ושתייתם: **7** כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך
 את המדבר הגדל זהו ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: **8**
 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר **9**
 ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: **9** ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תחגור
 כם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ורשה כי לבני לוש נתתי את ער ירשה: **10**
 האמים לפנינו ישבו בה עם גדול ורב ורם פנקים: **11** רפאים יחשבו אף הם
 פנקים והמאבים יקראו להם אמים: **12** ובשעיר ישבו החרים לפנינו ובני עשו
 יירשו וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
 יהוה להם: **13** עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: **14** והימים
 אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמונה שנה עדתם
 כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם: **15** וגם יד יהוה
 היתה כם להמם מקרב המחנה עד תמם: **16** ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה

למות מקרב העם: **ס 17** וידבר יהוה אלי לאמר: **18** אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער: **19** וקרבת מול בני עמון אל-הצרם ואל-תתגר בם כי לא אתן מארץ בני-עמון לך ירשה כי לבני-לוז נתתיה ירשה: **20** ארץ-רפאים תחשב אף-הוא רפאים ישבו-בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: **21** עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: **22** כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את-החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: **23** והעוים הישבים בחצרים עד-עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: **24** קומו סעו ועברו את-נחל ארנן ראה נתתי בידך את-סיחון מלך-חשבון האמרי ואת-ארצו החל רש והתגר בו מלחמה: **25** היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על-פני העמים תחת כל-השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: **26** ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל-סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: **27** אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור זמין ושמאול: **28** אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: **29** כאשר עשולי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר-אעבר את-הירדן אל-הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: **30** ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כיהקשה יהוה אליך את-רוחו ואמץ את-לכבו למען תתו בידך פיוס הזה: **ס 31** ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את-סיחון ואת-ארצו החל רש לרשת את-ארצו: **32** ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה יהצה: **33** ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת-**(בנו) ובניו** ואת-כל-עמו: **34** ונלכד את-כל-ערו בעת ההוא ונחרם את-כל-עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד: **35** רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: **36** מערער אשר על-שפת-נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את-הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: **37** רק אל-ארץ בני-עמון לא קרבת כל-יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר-צנה יהוה אלהינו: **Deu 3** ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו למלחמה אדרעי: **2** ויאמר יהוה אלי אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: **3** ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את-עוג מלך-הבשן ואת-כל-עמו ונפחו עד-בלתי השאיר-לו שריד: **4** ונלכד את-כל-ערו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל-חבל ארנב ממלכת עוג בבשן: **5** כל-אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרוז הרבה מאד: **6** ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון חחרם כל-עיר מתם הנשים והטף: **7** וכל-הבהמה ושלל הערים בזונו לנו: **8** ונקה בעת ההוא את-הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד-הר חרמון: **9** צידינים יקראו וחרמון שרון והאמרי יקראו-לו שניר: **10** כלו ערי המישר וכל-הגלעד וכל-הבשן עד-סלכה ואדרעי ערו ממלכת עוג בבשן: **11** כי רק-עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארפה וארבע אמות רחבה באמת-איש: **12** ואת-הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר-על-נחל ארנן וחצי הר-הגלעד וערו נתתי לראובני ולגדי: **13** ויתר הגלעד וכל-הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל-הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: **14** יאיר בן-מנשה לקח את-כל-חבל ארנב עד-גבול הגושרי והמעכתי ויקרא אתם על-שמו את-הבשן חות יאיר עד

היום הזה: **15** ולמכיר נתתי את הגלעד: **16** ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל
 ארנן תוך הנחל ונגבל ועד יבק הנחל ונגבל בני עמון: **17** והערבה והירדן ונגבל
 מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחת: **18** ואצו אתכם בעת
 ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
 לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: **19** רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה
 רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: **20** עד אשר יניח יהוה לאחיכם פכם
 וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
 לרשתו אשר נתתי לכם: **21** ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את
 כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
 אשר אתה עבר שמה: **22** לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: **ס** **23**
 ואתחנן אלי יהוה בעת ההוא לאמר: **24** אדני יהוה אתה החלוח להראות את עבדך
 את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 וכגבורתך: **25** אעברה נא וראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב
 הזה והלבנון: **26** ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
 אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: **27** עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
 ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: **28** וצו את יהושע
 וחזקה ואמצהו כי יהוה יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר
 תראה: **29** ונשב בנא מול בית פעור: **פ** **Deu 4** ועתה ישראל שמע אל החקים
 ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
 את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: **2** לא תספו על הדבר אשר אנכי
 מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם: **3** עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
 אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: **4** ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
 חיים כלכם היום: **5** ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי
 לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: **6** ושמרתם ועשיתם כי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק
 עמכם ונכון הגוי הגדול הזה: **7** כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו
 כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: **8** ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
 ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: **9** רק השמר לך ושמר נפשך מאד
 פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
 לבניך ולבני בניך: **10** יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
 הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר
 הם חיים על האדמה ואת בניהם וילמדון: **11** ותקרבון ותעמדון תחת החר ותהר
 בער באש עד לב השמים השך ענן וערפל: **12** וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול
 דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: **13** ויגד לכם את דבריתו אשר
 צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: **14** ואתי צוה יהוה
 בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם בארץ אשר אתם עברים
 שמה לרשתה: **15** ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
 יהוה אליכם בחרב מתוך האש: **16** פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל
 תבנית זכר או נקבה: **17** תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר

תֵּעוֹף בְּשָׁמַיִם: **18** תִּבְנִית כְּלִרְמֵשׁ בְּאֲדָמָה תִּבְנִית כְּלִדְגָה אֲשֶׁר־בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:
19 וּפְנִיחָשָׂא עֵינִיד הַשְּׁמַיִמָה וְרֵאִית אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבֵא
הַשְּׁמַיִם וְנִדְחַת וְהַשְּׁתַחֲוִית לָהֶם וְעִבְדַתְּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִתָּם לְכֹל הַעַמִּים
תַּחַת כְּלִי־הַשְּׁמַיִם: **20** וְאַחֲכֶם לִקַּח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבְּרֹזֶל מִמִּצְרַיִם לְהִיּוֹת
לוֹ לְעַם נַחֲלָה בַּיּוֹם הַזֶּה: **21** וַיְהוֹה הִתְאַנֶּף־בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עִבְרֵי
אֶת־הַיָּרְדֵן וּלְבַלְתִּי־בֵא אֶל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה: **22** כִּי
אֲנִכִּי מוֹת בְּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינִי עֹבֵר אֶת־הַיָּרְדֵן וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה הַזֹּאת: **23** הַשְּׁמַרְוּ לָכֶם פִּן־תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם
וְעִשִּׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנֹת כֹּל אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **24** כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ
אֹכְלָה הוּא אֵל קָנָא: **פ** **25** כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁתֶּם בְּאָרֶץ וְהִשְׁתַּחֲוִית
וְעִשִּׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנֹת כֹּל וְעִשִּׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיבוֹ: **26** הַעִידִיתִי
בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֶבְדַּ תְּאֲבֹדוּן מֵהָר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּם
עֹבְרִים אֶת־הַיָּרְדֵן שְׁמָה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכוּן יָמִים עֲלֵיהָ כִּי הַשְּׁמַד תִּשְׁמָדוּן: **27**
וְהַפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשַׂרְתֶּם מִתִּי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִהְיֶה יְהוָה אִתְּכֶם
שְׁמָה: **28** וְעִבְדַתְּם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמַעוּן
וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיָחוּן: **29** וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצַּאתִּי כִּי תִדְרָשְׁנוּ
בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: **30** בְּצַר לְךָ וּמִצְאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
וּשְׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַת בְּקִלּוֹ: **31** כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: **32** כִּי שְׂאֵל־נָא לַיָּמִים
רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמֹן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל־הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה
הַשְּׁמַיִם וְעַד־קִצְוֵה הַשְּׁמַיִם הִנְהִיחַ כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמַע כְּמֹהוּ: **33** הַשְּׁמַע עִם
קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּאֲשֶׁר־שָׁמַעַת אִתָּה וַיְחִי: **34** אוֹ הַנְּסֵה אֱלֹהִים לְבוֹא
לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסַּת בְּאִתַּח וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ
נְטוּיָה וּבְמִזְרָאִים גְּדֻלִים כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: **35**
אִתָּה הָרֵאת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: **36** מִן־הַשְּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֶךָ
אֶת־קִלּוֹ לִיסְרֶךָ וְעַל־הָאָרֶץ הָרֵאךְ אֶת־אִשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שָׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: **37**
וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֶךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם:
38 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֻלִים וְעַצְמִים מִמּוֹךְ מִפְּנֵיךָ לְהַבְיִיאֶךָ לְתַחַת־לְךָ אֶת־אֲרֻצָּם נַחֲלָה בַּיּוֹם
הַזֶּה: **39** וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבַת אֶל־לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: **40** וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶךָ הַיּוֹם
אֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וּלְבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּאָרִיךְ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ כְּלִי־הַיָּמִים: **פ** **41** אוֹ יְבַדִּיל מִשָּׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיָּרְדֵן מִזְרָחָה שְׁמֹשׁ: **42**
לְנֶס שְׁמָה רֹצַח אֲשֶׁר יֹרֵצַח אֶת־דַּעְתּוֹ בְּבִלְיַדְעַת וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ מִתְּמוּל שְׁלֹשׁ
וְנֶס אֶל־אִתַּח מִן־הָעָרִים הָאֵל וַיְחִי: **43** אֶת־בְּצַר בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ הַמִּישֵׁר לְרֵאוּבֵנִי
וְאֶת־רֵאמֹת בְּגֹלְעַד לְגָדִי וְאֶת־גּוֹלָן בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי: **44** וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה
לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: **45** אֵלֶּה הָעֵדוּת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתֶם מִמִּצְרַיִם: **46** בְּעֵבֶר הַיָּרְדֵן בְּנִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאָרֶץ סִיחֹן מִלֶּךְ
הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בַּחֲשִׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתֶם מִמִּצְרַיִם: **47**
וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֲרֻצּוֹ וְאֶת־אֲרֻצּוֹ עוֹג מִלֶּךְ־הַבִּשָּׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּרְדֵן
מִזְרָח שְׁמֹשׁ: **48** מִעֲרַעֵר אֲשֶׁר עַל־שַׁפְת־נַחַל אֲרָנָן וְעַד־הַר שֵׂאֵן הוּא חֶרְמוֹן: **49**

וְכַל-הָעֲרֻבָה עִבְרַת הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יַם הָעֲרֻבָה תַּחַת אֲשֶׁלֶת הַפְּסָגָה: **Deu 5** וַיִּקְרָא
 מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם: **2** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּרְתַת עִמָּנוּ
 בְּרִית בְּחֶרֶב: **3** לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ כִּרְתַת יְהוָה אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֱלֹהֵי פֶה
 הַיּוֹם כְּלָנוּ חַיִּים: **4** פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהַר מִתְּוֶךְ הָאֵשׁ: **5** אָנֹכִי עֹמֵד
 בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בְּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דְּבַר יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ
 וְלֹא-עֲלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: **6** אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עֲבָדִים: **7** לֹא יִהְיֶה-לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי: **8** לֹא-תַעֲשֶׂה-לְךָ פְּסֶל
 כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם מִתַּחַת לָאָרֶץ: **9**
 לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינֵי אֲבוֹת
 עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָי: **10** וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלֶּפֶים לְאֵבְרֵי וּלְשֹׁמְרֵי
[מִצְוָתוֹ] [מִצְוָתֶיךָ]: **11** לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת
 אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא: **12** שְׁמוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ: **13** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכֶתֶךָ: **14** יוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבְתָּ לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל-מְלֹאכָה אֹתָהּ וּבִגְדְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרְךָ
 וְכָל-בְּהֵמַתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כְּמוֹדֶךָ: **15** וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבְד
 הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשֵּׁם בֵּית חֲזָקָה וּבִזְרַע נְטוּיָה עַל-פֶּן צִוָּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת: **16** כִּפְדֵּךְ אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יָרִיכוּ יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ: **17** לֹא תִרְצַח: **18** לֹא תִנְאַף: **19** לֹא תִגְנוֹב: **20** וְלֹא-תַעֲנֶה בְרַעְךָ
 עַד שׂוֹא: **21** לֹא תַחֲמוֹד אֶשֶׁת רַעְךָ וְלֹא תַחֲמוֹד בֵּית רַעְךָ שְׂדֵהוּ וְעַבְדוֹ וְאִמְתּוֹ
 שׂוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְךָ: **22** אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהֵלְכֶם
 בְּהַר מִתְּוֶךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהָעֶרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתְּבֶם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים
 וַיִּתֵּן אֵלֵי: **23** וַיְהִי כַּשְּׁמַעְכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתְּוֶךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בַּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי
 כָּל-רָאשֵׁי שְׁבָטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם: **24** וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ
 וְאֶת-קְלוֹ שְׁמַעְנוּ מִתְּוֶךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאיוֹנוֹ כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחַי: **25**
 וַעֲתָה לְמָה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַת אֶת-קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתָּנוּ: **26** כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר
 מִתְּוֶךְ-הָאֵשׁ כְּמוֹנוֹ וְחַי: **27** קִרְבַּת אֹתָהּ וּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִתָּן
 תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ: **28** וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֵיכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הִיטִיבוּ כָּל-אֲשֶׁר דִּבְּרוּ: **29** מִרִּיתָן וְהוּא לְבַבְכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה
 אֹתִי וּלְשׁוֹר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כָּל-הַיָּמִים לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם: **30** לָךְ אָמַר
 לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֱהֲלֵיכֶם: **31** וְאֵתָה פֶה עֹמֵד עִמָּדִי וְאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמְדֵם וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ: **32**
 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל: **33**
 בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם תִּלְכוּ לְמַעַן תַּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהֵאֲרַכְתֶּם
 יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן: **Deu 6** וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: **2** לְמַעַן תִּירָא
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר אֶת-כָּל-חֻקְתָּיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ אֹתָהּ וּבִגְדְךָ

וּבְיַבְיַע כָּל יְמֵי חַיֵּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ: 3 וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
 יִיטָב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מֵאֵד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְתֶּיךָ לָךְ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב
 וּדְבַשׁ: 4 פ שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: 5 וְאַהֲבַתְּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: 6 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
 עַל-לִבְבְּךָ: 7 וּשְׁנַתָּם לְבַיְתְךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: 8 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: 9 וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֹיךָ: 10 וְהָיוּ כִּי יִבְיָאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתֶּיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְחַת לָךְ עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא-בָנִיתָ: 11 וּבְתֵימֵם
 מְלֵאִים כָּל-טוֹב אֲשֶׁר לֹא-מְלַאתָּ וּבְרַת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-חֲצַבְתָּ כְּרָמוֹם וְזֵיתִים אֲשֶׁר
 לֹא-נִטַּעְתָּ וְאִכְלַתָּ וּשְׁבַעְתָּ: 12 הַשְׁמֹר לָךְ פְּנֵי-תְשַׁכַּח אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: 13 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמּוֹ תִשָּׁבַע: 14 לֹא
 תִלְכּוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם: 15 כִּי אֵל קָנָא יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פְּנֵי-יְחִרָה אֶפְיֵיהוּ אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהַשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: 16
 לֹא תִנְסוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמִּסָּה: 17 שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת-מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְעַדְתֵּיךָ וְחֻקֵּיךָ אֲשֶׁר צִוְּךָ: 18 וְעַשִּׂיתָ הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטָב
 לָךְ וּבָאֵת וְיִרְשַׁת אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֶּיךָ: 19 לְהִרְדֹּף
 אֶת-כָּל-אִיבֹד מִפְּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: 20 כִּי-יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֲדַת
 וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִתְּכֶם: 21 וְאַמַּרְתָּ לְבִנְךָ עַבְדִּים הָיִינוּ
 לַפְרָעָה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: 22 וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים
 גְּדֹלִים וְרַעִים בְּמִצְרַיִם בַּפְרָעָה וּבְכָל-בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ: 23 וְאוֹתוֹ הוֹצִיא מִשֶּׁם לְמַעַן
 הִבִּיא אֹתָנוּ לְחַת לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתֵּינוּ: 24 וַיּוֹצִינוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 אִתְּכֶם כָּל-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כִּהְיִים
 הַזֶּה: 25 וְצִדְקָה תְהִי־לָנוּ כִּי-נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוְּנוּ: 7 Deu כִּי יִבְיָאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 וְנָשַׁל גּוֹיִם-רַבִּים מִפְּנֶיךָ הַחַתִּי וְהַגְּרִגְשִׁי וְהָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
 שְׁבַעַה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ: 2 וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם תִּחְרַם תִּחְרַם
 אֹתָם לֹא-תִכְרַת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַנֵּם: 3 וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בְּתוֹךְ לֹא-תִתֵּן לָבְנוּ וּבְתוֹ
 לֹא-תִקַּח לְבָנֶיךָ: 4 כִּי-יִסִּיר אֶת-בְּנֶיךָ מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַפִּי-יְהוָה
 בָּכֶם וְהַשְׁמִידְךָ מֵהָר: 5 כִּי-אִם-כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּחְצוּ וּמִצְבֹּתֵיהֶם תִּשְׁבְּרוּ
 וְאֲשִׁירֵיהֶם תִּגְדַּעְנוּ וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרַפּוּן בָּאֵשׁ: 6 כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ
 בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה: 7
 לֹא מִרַבְּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים חֶשֶׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי-אַתֶּם הַמְעֻט מִכָּל-הָעַמִּים: 8
 כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אִתְּכֶם וּמִשְׁמֹרוֹ אֶת-הַשְּׁבַעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתֵּיכֶם הוֹצִיא יְהוָה
 אִתְּכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיַּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרָעָה מִלֶּךְ-מִצְרַיִם: 9 וַיַּדַּעַת כִּי-יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנְּאֻמָּן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֹסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרָיו (מִצְוֹת)
 [מִצְוֹתֶיךָ] לְאַלֵּף דֹּר: 10 וּמִשְׁלָם לְשֹׁאֵיו אֶל-פְּנֵיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשֹׁאֵו אֶל-פְּנֵיו
 יִשְׁלַם-לוֹ: 11 וּשְׁמַרְתָּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֵת הַחֻקִּים וְאֵת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם
 לַעֲשׂוֹתָם: 12 פ וְהָיוּ עִקֵּב תִּשְׁמַעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם
 וּשְׁמֹר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֹסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתֶּיךָ: 13 וְאַהֲבֶיךָ
 וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּיךָ וּבְרַכְךָ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמְתְךָ דִּגְנָךָ וְחִירְשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ שְׁגַר-אֶלְפִיךָ

ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבתך לכת לך: **14** ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: **15** והסיר יהוה מורך פל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאיך: **16** ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך: **ס 17** כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: **18** לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: **19** המסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאחת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה רוא מפניהם: **20** וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד-אבד הנשארים והנסתרים מפניך: **21** לא תערץ מפניהם כיהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: **22** ונשל יהוה אלהיך את-הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל פלתם מהר פן-תרבה עליך חית השדה: **23** ונתנם יהוה אלהיך לפניך והגם מהומה גדלה עד השמים: **24** ונתן מלכיהם בידך והאבדת את-שמם מתחת השמים לא-יתצב איש בפניך עד השמך אתם: **25** פסילי אלהיהם תשפון באש לא-תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: **26** ולא-תביא תועבה אל-ביתך והיית חרם כמהו שקין| תשקצנו ותעב| תתעבנו כיהרם הוא: **פ 8 Deu** כל-המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיו ורבותם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהוה לאבותיכם: **1** וזכרת את-כל-הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את-אשר בלבבך התשמר **מצותו** **ומצותיו** אמ-לא: **2** ויענך וירעבך ויאכלך את-המן אשר לא-ידעת ולא ידעו אבתיך למען הודעך כי לא על-חלחם לבדו יחיה האדם כי על-כל-מוצא פיהו יהוה האדם: **3** שמלתך לא בלתי מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: **4** וידעת עם-לבבך כי כאשר ייסר איש את-בנו יהוה אלהיך מיסרך: **5** ושמרת את-מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: **6** כי יהוה אלהיך מביאך אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: **7** ארץ חטה ושערה ונפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש: **8** ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא-תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: **9** ואכלת ושבעת וברכת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לך: **10** השמר לך פן-תשכח את-יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: **11** פן-תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת: **12** ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה-לך וכל אשר-לך ירבה: **13** ורם לבבך ושכחת את-יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: **14** המוליכך במדבר הגדל והנורא נחשו שרך ועקרב וצמאון אשר אין-מים המוציא לך מים מצור החלמיש: **15** המאכלך מן במדבר אשר לא-ידעו אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: **16** ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את-החיל הזה: **17** וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבתך כיום הזה: **18** והיה אם-שכח תשכח את-יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכס היום כי אבד תאבדון: **19** פגוים אשר יהוה מאבד מפניהם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם: **20** **פ 9 Deu** שמע ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים מורך ערים

גדלת ובצרת בשמים: **2** עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
יתיצב לפני בני ענק: **3** וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם ותאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: **4**
אלתאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאתי יהוה
לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: **5** לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעתו הגוים האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק
וליעקב: **6** וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עסקשה ערף אתה: **7** זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למך היום אשר יצאתו מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים
הייתם עם יהוה: **8** ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: **9**
בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב
בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: **10** ויתן יהוה
אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: **11** ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית: **12** ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן ההר אשר
צויתם עשו להם מסכה: **13** ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה
עסקשה ערף הוא: **14** הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה
אותך לגוי עצום ורב ממנו: **15** ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת
הברית על שתי ידי: **16** וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סתם מהר מן ההר אשר צוה יהוה אתכם: **17** ואתפש בשני הלוחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: **18** ואתנפל לפני יהוה פראשנה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **19** כי יגרתני מפני האף והחמה אשר
קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: **20** ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: **21** ואתחטאתכם
אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואפת אתו טחון היטב עד
אשר ידק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: **22** ובתבערה ובמסה
ובקברת התאוו מקצפים הייתם את יהוה: **23** ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו אתפי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: **24** ממרים הייתם עם יהוה מיום ידעתי אתכם: **25**
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר
יהוה להשמיד אתכם: **26** ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: **27** זכר לעבדיך
לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: **28**
פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ
אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר: **29** והם עמך ונחלתך אשר
הוצאת בכתך הגדל וברעך הנטויה: **Deu 10** בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך
שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: **2** ואתב

על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: **3**
 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני הלחת אבנים פראשנים ואעל התרה ושני הלחת
 ביד: **4** ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
 אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: **5** ואפן וארד מן ההר ואשם
 את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה: **6** ובני ישראל נסעו
 מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכתן אלעזר בנו תחתיו: **7** משם
 נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים: **8** בעת ההוא הבדיל יהוה
 את שכט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמוד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו
 עד היום הזה: **9** על כן לא היה לנו חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר יהוה אלהיך לו: **10** ואנכי עמדתי בהר פימים הראשנים ארבעים יום
 וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך: **11**
 ויאמר יהוה אלי קום לד למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי
 לאבתם לתת להם: **פ 12** ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך פי
 אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא אבה אתו ולעבד את יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: **13** לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי
 מצוה היום לשוב לדך: **14** הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
 וכל אשר בה: **15** רק באבתיך חשק יהוה לא אבה אותם ויבחר בזרעם אחרים
 בכם מכל העמים כיום הזה: **16** ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד:
17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא
 אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: **18** עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו
 לחם ושמלה: **19** ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: **20** את יהוה
 אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשב: **21** הוא תהלתך והוא אלהיך
 אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך: **22** בשבעים נפש
 ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמוך יהוה אלהיך ככוכבי השמים רב: **Deu 11** ואהבת
 את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: **2** וידעתם
 היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
 את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: **3** ואת אחתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: **4** ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
 אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחרים ויאדם יהוה עד היום הזה:
5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: **6** ואשר עשה לדתן ולאבירים
 בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותכלעם ואת בתיהם
 ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברנגליהם בקרב פלי ישראל: **7** כי עיניכם הראת
 את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה: **8** ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: **9**
 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש: **ס 10** כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ
 מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברנגל כגן תירק: **11**
 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
 תשתה מים: **12** ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
 מרשית השנה ועד אחרית שנה: **ס 13** והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי

מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: **14**
 ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: **15** ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: **16** השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: **17** וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים
 ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
 אשר יהוה נתן לכם: **18** ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על־ידיכם והיו לטוטפת בין עיניכם: **19** ולמדתם אתם את־בניכם לדבר
 גם בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: **20** וכתבתם על־מזוזות ביתך
 ובשעריך: **21** למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על־הארץ: **22** כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו
 ולדבקה־בו: **23** והוריש יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
 ועצמים מכם: **24** כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המודבר
 והלבנון מן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: **25** לא־יתיצב איש
 בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על־פני כל־הארץ אשר תדרכו־בה
 כאשר דבר לכם: **26** ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: **27** את־הברכה
 אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: **28** והקללה
 אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם: **29** והיה כי יביאך יהוה
 אלהיך אל־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים
 ואת־הקללה על־הר עיבל: **30** הלא־המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
 בארץ הפנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: **31** כי אתם עברים
 את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר־יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
 וישבתם־בה: **32** ושמרתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן
 לפניכם היום: **Deu 12** אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן
 יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל־הימים אשר־אתם חיים על־האדמה: **1** אבד
 תאבדון את־כל־המקומות אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את־אלהיהם
 על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן: **2** ונתצתם את־מזבחתם ושברתם
 את־מזבחתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שם
 מן־המקום ההוא: **3** לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם: **4** כי אם־אל־המקום אשר־יבחר
 יהוה אלהיכם מכל־שבטיכם לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: **5**
 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם
 ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם: **6** ואכלתם־שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל
 משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: **7** לא תעשון ככל אשר אנחנו
 עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו: **8** כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה
 ואל־הנחלה אשר־יהוה אלהיך נתן לך: **9** ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ
 אשר־יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־איביכם מסביב וישבתם־בטח: **10**
 והיה המקום אשר־יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את
 כל־אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל־מבחר
 נדריכם אשר תדרו ליהוה: **11** ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם

ועבדיכם ואמהתיכם ותלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: **13** השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: **14** כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: **15** רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדפת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבוי וכאיל: **16** רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: **17** לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך: **18** כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך ותלוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: **19** השמר לך פן תעזב את הלוי פליטיך על אדמתך: **20** כי יירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כיתאווה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: **21** כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: **22** אך כאשר יאכל את הצבוי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו: **23** רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: **24** לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: **25** לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כיתעשה הישר בעיני יהוה: **26** רק קדשיך אשר יתנו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: **27** ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: **28** שמר ושמת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה טוב והישר בעיני יהוה אלהיך: **29** כי יכרות יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: **30** השמר לך פן תקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: **31** לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: **Deu 13** את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסוף עליו ולא תגרע ממנו: **2** כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: **3** ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: **4** לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: **5** אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: **6** והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: **7** כי יסיתך אחיך בן אמה או בנה או בתך או אשת חיקך או רעה אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: **8** מאלה העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: **9** לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינד עליו ולא תחמול ולא תכסה עליו: **10** כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: **11** וסקלתו באבנים ומת פי בקש להדיחך מעל

יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: **12** וכל ישראל ישמעו ויראו
 ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: **ס 13** כִּי־תִשְׁמַע בְּאַחַת עֲרִיד אֲשֶׁר יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבַת שֵׁם לֵאמֹר: **14** יֵצְאוּ אַנְשֵׁים בְּנֵי־בְלִיעַל מִקְרַבְךָ וַיִּדְּחוּ
 אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נִלְכָה וְנַעֲבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֶתֶם: **15** וַדְרַשְׁתָּ
 וַחֲקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהָנָה אָמַת נִכּוֹן הִדְבֵר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ: **16**
 הִפְּהַ תִּפְּהַ אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר (ההוא) [והיא] לִפְי־חֶרֶב הַחֶרֶם אֲתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ
 וְאֶת־בְּהֵמָתָהּ לִפְי־חֶרֶב: **17** וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֵץ אֶל־חוּץ רַחֲבָה וְשָׂרַפְתָּ בָּאֵשׁ
 אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כְּלִיל לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד: **18**
 וְלֹא־יִדְבַק בְּיַדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶם לִמְעַן יָשׁוּב יִהְיֶה מִחֶרֶן אָפּוֹ וְנִתְּנָלְךָ רַחֲמִים
 וְרַחֲמֶיךָ וְהִרְבֵּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַע לְאַבְתָּיִךְ: **19** כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **ס Deu 14**
 בְּנִים אַתֶּם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִחַגְדְּדוּ וְלֹא־תִשְׁמִימוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת: **2** כִּי
 עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָהּ מִכָּל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ: **ס 3** לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה: **4** זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר
 שֶׁהַ כְּשָׂבִים וְשֶׁהַ עִזִּים: **5** אֵיל וְצִבִּי וְיַחְמוֹר וְאֶקֹּ וְדִישָׁן וְתֹאוֹ וְזֹמֶר: **6** וְכָל־בְּהֵמָה
 מִפְּרֹסֶת פְּרֹסָה וְשִׁמְעַת שִׁמְעַת שְׁתֵּי פְרוֹסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בְּבֵהֶמָה אֲתָהּ תֹאכְלוּ: **7** אֵךְ
 אֲתִזָּה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפָרִיטֵי הַפְּרֹסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת־הַנְּגִמַל
 וְאֶת־הָאֲרֻנֶּבֶת וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעֲלָה גֵרָה הֵמָּה וּפְרֹסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם:
8 וְאֶת־הַחֲזוּר כִּי־מְפָרִיט פְּרֹסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טְמֵאָה הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
 וּבְנַבְלָתָם לֹא תִנְעוּ: **ס 9** אֲתִזָּה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמִים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סִנְפִיר
 וְקִשְׁקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ: **10** וְכָל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא תֹאכְלוּ טְמֵאָה הוּא לָכֶם: **ס 11**
11 כָּל־צִפּוֹר טְהוֹרָה תֹאכְלוּ: **12** וְזֶה אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעֹזְנִיהַ: **13**
 וְהָרֵאָה וְאֶת־הָאֵיָהּ וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ: **14** וְאֵת כָּל־עֶרֶב לְמִינֹ: **15** וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה
 וְאֵת־הַחֲמִסִּם וְאֵת־הַשְּׁחָף וְאֵת־הַנֶּיֶן לְמִינָהּ: **16** אֶת־הַכּוֹס וְאֵת־הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנַשְׂמֹת: **17**
 וְהַקֶּאֶת וְאֵת־הַרְחֻמָּה וְאֵת־הַשֶּׁלֶף: **18** וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדִּיּוּכִיפַת וְהָעֵשְׂלָף: **19**
 וְכָל שְׂרִיץ הָעוֹף טְמֵאָה הוּא לָכֶם לֹא יֹאכְלוּ: **20** כָּל־עוֹף טְהוֹר תֹּאכְלוּ: **21** לֹא תֹאכְלוּ
 כָּל־נְבֵלָה לְגַר אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֶיךָ תִּתְּנָה וְאֹכְלָהּ אוֹ מִכֹּר לְנִכְדֵי כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה
 לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלָב אֲמוֹ: **פ 22** עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאוֹת זְרַעְךָ
 הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנָה שְׁנָה: **23** וְאֹכְלָתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ
 שֵׁם מַעֲשֵׂר דִּגְנְךָ תִירֶשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ וּבִכְרַת בְּקִרְבְּךָ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים: **24** וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי־יִרְתַּק מִמֶּךָ
 הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **25** וְנִתְּתָהּ
 בְּכֶסֶף וְצִרְתָּ תְּכֵסֶף בְּיַדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: **26** וְנִתְּתָהּ
 תְּכֵסֶף בְּכָל אֲשֶׁר־תֹּאמַר נַפְשֶׁךָ בְּבִקֵּר וּבְצֹאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ
 וְאֹכְלָתָּ שֵׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַחְתָּ אֲתָהּ וּבֵיתְךָ: **27** וְהִלּוּי אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֶיךָ לֹא
 תַעֲבֹנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: **ס 28** מִקְצֵהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר
 תְּבוּאוֹתְךָ בְּשָׁנָה הַהִוא וְנִחַחְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ: **29** וּבֹא הִלּוּי כִּי אֵין־לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ
 וְהִגַּר וְהִיתוּם וְהָאֲלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְאֹכְלוּ וְשָׂבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: **ס Deu 15** מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמֻטָּה: **2** וְזֶה דְבַר
 הַשְּׂמֻטָּה שְׂמוֹט כָּל־בַּעַל מִשָּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא־יִגַּשׁ אֶת־רַעְיוֹ וְאֶת־אֲחִיו

כִּי יִקְרָא שְׁמִטָּה לִיהוָה: **3** אֶת־הַנְּכָרִי תִגַּשׁ וְאִשֶּׁר לֶךָ אֶת־אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ: **4** אִפְסֵי כִי לֹא יִהְיֶה־בְךָ אֲבִיּוֹן כִּי־בָרַךְ יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ: **5** רַק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: **6** כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּךְ וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ: **7** כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֲבִיּוֹן מֵאַחַד אֲחִיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּן לְךָ לֹא תֵאֱמָר אֶת־לִבִּיךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן: **8** כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהִעֲבַט תִּעֲבִיטֵנּוּ דֵי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יִחְסַר לוֹ: **9** הַשְּׁמֹר לְךָ פְּנֵי־יְהוָה דְּבַר עִם־לִבְבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאֲחִיךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְיִהְיֶה בְךָ חֶטְא: **10** נִתְּנוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יִרַע לְבָבְךָ בַחֲתָךְ לוֹ כִּי בְגִלְלוּ הַדְּבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ: **11** כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיּוֹן מִקְרֵב הָאֶרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעֵנֶיךָ וְלֹא־בִינְךָ בְּאֶרֶץ: **12** כִּי־יִזְכַּר לְךָ אֲחִיךָ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מַעֲמָד: **13** וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מַעֲמָד לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם: **14** תִּעֲנִיךָ תִּעֲנִיךָ לוֹ מִצְאֹנְךָ וּמִגְרָנְךָ וּמִקִּבְבְּךָ אֲשֶׁר בְּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן־לוֹ: **15** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיִפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה הַיּוֹם: **16** וְיִהְיֶה כִּי־יֹאמֵר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֶא מִעֲמָד כִּי אֶחָבֶךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עֲמָד: **17** וְלִקְחַתָּ אֶת־הַמְרָצָע וְנִתַּתָּה בְּאֹזְנוֹ וּבִדְלַת וְיִהְיֶה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאִמְתְּךָ תַעֲשֶׂה־כֵּן: **18** לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחָךְ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מַעֲמָד כִּי מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: **19** כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ וּבִצְאֹנְךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִעַבְדָּ בְּבָכָר שׁוֹרְךָ וְלֹא חֲגוֹ בְכוֹר צֹאנְךָ: **20** לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנּוּ שְׁנֵה בִשְׁנֵה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתָּה וּבֵיתְךָ: **21** וְכִי־יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבַּחְנוּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: **22** בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֵנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יַחְדוֹ כְּצִבּוֹ וְכֹאֵל: **23** רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל עַל־הָאֶרֶץ תִּשְׁפְּכֵנּוּ כַּמַּיִם: **Deu 16** שְׁמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לֵילָה: **2** וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: **3** לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמִץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל־עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֵנִי כִּי בַחֲפוּזוֹן יֵצֵאתָ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכַּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: **4** וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יִלִּין מִן־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְבָקָר: **5** לֹא תֹאכַל לִזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּן לְךָ: **6** כִּי אִם־אֶל־הַמִּקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בְּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם: **7** וּבִשְׁלַת וְאִכַּלְתָּ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בְּבָקָר וְהִלַּכְתָּ לְאֱהֲלֶיךָ: **8** שֵׁשַׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: **9** שְׁבַע־שָׁבַע־שָׁבַע־שָׁבַע־לְךָ מֵהַחֵל חֲרָמֶשׁ בְּקִמָּה תַחַל לִסְפֹּר שְׁבַע־שָׁבַע־שָׁבַע־שָׁבַע־שָׁבַע־לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נְדָבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **11** וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם: **12** וְזָכַרְתָּ כִּי־עַבְדָּ הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: **13** חַג הַסֻּכּוֹת

תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנדך ומיקבך: **14** ושמת בחגך אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך ותלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: **15** שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אדם שמח: **16** שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פניו יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסוכות ולא יראה את-פני יהוה ריקם: **17** איש כמתנת ירו כברפת יהוה אלהיך אשר נתן-לך: **18** שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את-העם משפט-צדק: **19** לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: **20** צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך: **21** לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה-לך: **22** ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: **Deu 17** לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: **2** פרימציא בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן לך איש או-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר בריחו: **3** וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמשו או לירח או לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי: **4** והגד-לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: **5** והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים ומתו: **6** על-פיו שנים עדים או שלשה עדים וימת המת לא יומת על-פי עד אחד: **7** יד העדים תהיה-בו בראשנה להמיתו ויד כל-העם באחרנה ובערת הרע מקרבך: **8** כי יפלא מורך דבר למשפט בין-דם לדם בין-דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: **9** ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: **10** ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורוך: **11** על-פי התורה אשר יורוך ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל: **12** והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אל-הכהן העמוד לשרת שם את-יהוה אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: **13** וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד: **14** כי-תבא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי: **15** שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיד הוא: **16** רק לא-ירבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: **17** ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה-לו מאד: **18** והיה כשבתו על פסא ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הפהנים הלויים: **19** והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו למען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשתם: **20** לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: **Deu 18** לא יהיה לפהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו: **2** ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו יהוה הוא

נחלתו כאשר דבר-לו: **ס 3** וזה יהיה משפט הכתנים מאת העם מאת זבחי הזבח
אמ-שור אם-שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה: **4** ראשית דגנך תירשך ויצהרך
וראשית גז צאנך תתן-לו: **5** כי בו בחר יהוה אלהיך מכל-שבטיך לעמד לשרת
בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים: **ס 6** וכי-בא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל
אשר-הוא גר שם ובא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה: **7** ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל-אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: **8** חלק כחלק יאכלו לבד
ממקריו על-האבות: **ס 9** כי אתה בא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך
לא-תלמד לעשות פתועבת הגוים ההם: **10** לא-ימצא בך מעביר בנובתו באש קסם
קסמים מעונן ומנחש ומכשף: **11** וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל-המתים: **12**
כיתועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם
מפניך: **13** תמים תהיה עם יהוה אלהיך: **ס 14** כי הגוים האלה אשר אתה יורש
אותם אל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: **15** נביא
מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעו: **16** ככל אשר-שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול יהוה אלהי
ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות: **17** ויאמר יהוה אלי היטיבו
אשר דברו: **18** נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל-אשר אצונו: **19** והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש מעמו: **20** אך הנביא אשר יויד לדבר דבר בשמי את אשר
לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: **21** וכי תאמר
בלבבך איכה נדע את-הדבר אשר לא-דברו יהוה: **22** אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא-יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא-דברו יהוה בודון דברו הנביא לא
תגור ממנו: **Deu 19** כי-יכרית יהוה אלהיך את-הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך
את-ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: **2** שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **3** תכין לך הדרך ושלשת את-גבול ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל-רצח: **4** וזה דבר הרצח אשר-ינוס שמה
וחי אשר יכה את-רעהו בכלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל שלשם: **5** ואשר יבא
את-רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל תברזל מן-העץ
ומצא את-רעהו ומת הוא ינוס אל-אחת הערים-האלה וחי: **6** פן-ירדף גאל הדם
אחרי הרצח פייחם לבבו והשיגו פני-רובה הדרך והפכו נפש ולו אין משפט-מות
כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: **7** על-כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל
לך: **ס 8** ואם-ירחיב יהוה אלהיך את-גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך
את-פל-הארץ אשר דבר לתת לאבתך: **9** פיתשמר את-פל-המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל-הימים ויספת
לך עוד שלש ערים על השלש האלה: **10** ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: **ס 11** וכי-יהיה איש שנא לרעהו
וארב לו וקם עליו והפכו נפש ומת ונס אל-אחת הערים האל: **12** ושלחו זקני עירו
ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת: **13** לא-תחוס עינך עליו ובערת
דם-הנקי מישראל וטוב לך: **ס 14** לא תסיג גבול רעה אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר נתחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: **ס 15** לא-יקום עד אחד
באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פיו שני עדים או על-פי

שלשה עדים יקום דבר: **16** כִּי יָקוּם עַד־חַמֵּס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: **17** וְעַמְדוֹ
 שְׁנֵי־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַפְּהִינִים וְהַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַיָּמִים
 הָהֵם: **18** וְרָשׁוּ הַשְּׁפָטִים הַיָּטִב וְהַנָּה עַד־שֶׁקֶר הָעַד שֶׁקֶר עָנָה בְּאָחוּי: **19** וְעִשְׂתֶּם לוֹ
 כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחוּי וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: **20** וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ
 וְלֹא־יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרַע הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: **21** וְלֹא תַחֲסוּ עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עֵין
 בְּעֵין שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל: **Deu 20** כִּי־תִצֵּא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְרֹאיתָ סוּס
 וְרֶכֶב עִם רֶב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **2**
 וְהָיָה כְּקִרְבְּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וּנְגַשׁ הַפָּהַן וּדְבַר אֱלֹהִים: **3** וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֲלֵי־רֶךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ
 וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ וְאֶל־תַּעֲרֻזוּ מִפְּנֵיהֶם: **4** כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֲלֹךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם
 עִם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אַתְּכֶם: **5** וּדְבַרְוּ הַשְּׁטָרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
 בֵּית־חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוֹ יֵלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר וְחַנְכוּ: **6**
 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יֵלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר
 יַחֲלִלְנֵהוּ: **7** וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקָה יֵלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ פְּרִימוֹת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְחָנָה: **8** וְיִסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ
 הַזֶּה וְרֶךְ הַלֵּבָב יֵלֶךְ וְיֹשֵׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמָּס אֶת־לֵבָב אָחוּי כְּלַבְבוֹ: **9** וְהָיָה כְּכַלֵּת
 הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקְדוּ שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: **10** כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר
 לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ וּקְרֹאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: **11** וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ וּפְתַחְתָּ לָּךְ וְהָיָה
 כְּלִי־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדוּךָ: **12** וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעִשְׂתָּה עִמָּךְ
 מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עֲלֶיהָ: **13** וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְהָכִיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב: **14**
 רַק הַנְּשִׂיִם וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כְּלִי־שָׁלָמָה תָּבוֹז לָךְ וְאִכַּלְתָּ
 אֶת־שָׁלַל אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָּךְ: **15** כִּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֵקְתָּ מִמֶּךָ
 מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה תִּנְחָה: **16** רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶה כָּל־נַשְׂמָתָה: **17** כִּי־תַחַרֵּם תַּחֲרִימֶם תַּחֲתֵי וְהָאֲמֹרִי
 הַכּוֹנְנֵי וְהַפְּרֹזִי הַחַיִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **18** לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ
 אַתְּכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכָל תּוֹעֲבֹתֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְחִטַּאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **19**
 כִּי־תִצְוֹר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לְאַתְּשָׁחִית אֶת־עֲצָהּ לְנַדַּח עָלֶיהָ
 גֶּרֶן כִּי מִמּוֹנֵה תֹאכַל וְאָתוּ לֹא תִכְרַת כִּי הָאָדָם עִין הַשְּׂדֵה לְבָא מִפְּנֶיךָ בַּמַּצּוֹר: **20**
 רַק עִין אֲשֶׁר־תִּדַּע כִּי־לֹא־עִין מֵאֲכָל הוּא אָתוּ תִשְׁחִית וְכָרַת וּבְנֵיתָ מַצּוֹר עַל־הָעִיר
 אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה: **Deu 21** כִּי־יִמְצָא חָלָל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נָפֵל בַּשְּׂדֵה לֹא נוֹדַע מִי הַפָּהַן: **2** וַיִּצְאוּ זָקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ
 וּמְדַרְדּוּ אֶל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחָלָל: **3** וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל־הַחָלָל וּלְקָחוּ זָקֵנֵי
 הָעִיר הַהוּא עֹגֶלֶת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֵבֵד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־מִשְׁכָּה בַּעַל: **4** וְהוֹרְדוּ זָקֵנֵי
 הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעֹגֶלֶת אֶל־נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעַרְפוּ־שֵׁם
 אֶת־הָעֹגֶלֶת בְּנַחַל: **5** וּנְגַשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֵׁרְתוֹ וּלְבָרְךָ
 בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל־פִּיהֶם יְהוָה פֶּלֶרִיב וְכָל־נֶגַע: **6** וְכָל זָקֵנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים
 אֶל־הַחָלָל וַיַּחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הָעֹגֶלֶת הָעָרוּפָה בְּנַחַל: **7** וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא
 (שָׁפַכָּה) (שָׁפַכּוּ) אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: **8** כִּפֹּר לַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ
 יְהוָה וְאֶל־תַּתֵּן דָּם נָקִי בְּקִרְבֶּךָ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם: **9** וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם
 הַזֶּה מִקִּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: **10** כִּי־תִצֵּא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וְנִתְּנוּ

יהיה אליה בדרך ושבת שבו: **11** וראית בשביה אשת יפתתאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: **12** והבאתה אל-תוך ביתך ונלחה את-ראשה ועשתה את-צפרניה: **13** והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה ורח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: **14** והיה אם-לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא-תמכרנה בכסף לא-תתעמר בה תחת אשר עניתה: **15** כ-י-חתיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו-לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: **16** והיה ביום הנחילו את-בניו את אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-אהובה על-פני בן-השנואה הבכר: **17** כי את-הבכר בן-השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר-ימצא לו כ-י-הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: **18** כ-י-יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: **19** ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל-זקני עירו ואל-שער מקמו: **20** ואמרו אל-זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקולנו זולל וסבא: **21** ורגמהו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו: **22** וכ-י-יהיה באיש חטא משפט-מות והומת ותלית אתו על-עץ: **23** לא-תלין נבלתו על-העץ כ-י-קבור תקברנו ביום ההוא כ-י-קללת אלהים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהנה אליה נתן לך נחלה: **Deu 22** לא-תראה את-ישור אחיך או את-ישו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך: **2** ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: **3** וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: **4** לא-תראה את-חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: **5** לא-יהיה כ-י-גבר על-אשה ולא-ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל-עשה אלה: **6** כ-י יקרא קן-צפורו לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או על-הביצים לא-תקח האם על-הבנים: **7** שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: **8** כ-י תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא-תשים דמים בביתך כ-י-יפל הנפל ממנו: **9** לא-תזרע פרמד פלאים פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם: **10** לא-תחרש בשור ובחמור יחדו: **11** לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדו: **12** גדלים תעשה לך על-ארבע נפוח כסותך אשר תכסה-בה: **13** כ-י-יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: **14** ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא-מצאתי לה בתולים: **15** ולקח אבי **(הנער)** **(הנערה)** ואמה והוציאו את-בתולי **(הנער)** **(הנערה)** אל-זקני העיר השערה: **16** ואמר אבי **(הנער)** **(הנערה)** אל-הזקנים את-בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה: **17** והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: **18** ולקחו זקני העיר-הוא את-האיש ויסרו אתו: **19** וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו-יתהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כל-ימיו: **20** ואם-אמת היה הדבר הזה לא-נמצאו בתולים **(לנער)** **(לנערה)**: **21** והוציאו את **(הנער)** **(הנערה)** אל-פתח בית-אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כ-י-עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: **22** כ-י-ימצא איש שכבו עם-אשה בעלת-בעל ומתו

גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: **ס 23** כי יהיה **[נער]** **[נערה]** בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: **ס 24** והוצאתם את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את **[הנער]** **[הנערה]** על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: **ס 25** ואם בשדה ימצא האיש את **[הנער]** **[הנערה]** המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: **ס 26** **[ולנער]** **[ולנערה]** לא תעשה דבר אין **[לנער]** **[לנערה]** חטא מות פי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן תדבר הזה: **ס 27** כי בשדה מצאה צעקה **[הנער]** **[הנערה]** המארשה ואין מושיע לה: **ס 28** כִּי־ימצא איש **[נער]** **[נערה]** בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: **ס 29** ונתן האיש השכב עמה לאבי **[הנער]** **[הנערה]** חמשים כסף ולוֹת־היה לאשה תחת אשר ענה לא־יוכל שלחה פל־ימיו: **ס**

Deu 23 לא יקח איש את־אשת אביו ולא יגלה פנה אביו: **ס 2** לא־יבא פצוע־דבא וכרות שפכה בקהל יהוה: **ס 3** לא־יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא־יבא לו בקהל יהוה: **ס 4** לא־יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא־יבא להם בקהל יהוה עד־עולם: **ס 5** על־דבר אשר לא־קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שחר עליך את־בלעם בן־בעור מפתור ארם נהרים לקללך: **ס 6** ולא־אבה יהוה אלהיך לשמע אל־בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את־הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: **ס 7** לא־תדרש שלמם וטבתם פל־ימיד לעולם: **ס 8** לא־תתעב אדמי כי אחיך הוא **ס** לא־תתעב מצרי כי־גר היית בארצו: **ס 9** בנים אשר־יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: **ס 10** כִּי־תצא מחנה על־איביך ונשמרת מפל דבר רע: **ס 11** כִּי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל־מחוג למחנה לא יבא אל־תוך המחנה: **ס 12** והיה לפנות־ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך המחנה: **ס 13** ויד תהיה לך מחוג למחנה ויצאת שמה חוג: **ס 14** ויתד תהיה לך על־אזנך והיה בשבתך חוג וחרפתה בה ושבת וכסית את־צאתך: **ס 15** כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנה קדוש ולא־יראה בך ערות דבר ושב מאחריד: **ס 16** לא־תסגור עבד אל־אדניו אשר־ינצל אליך מעם אדניו: **ס 17** עמך ישב בקרבך במקום אשר־יבחר באתך שעריך בטוב לו לא תוננו: **ס 18** לא־תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני ישראל: **ס 19** לא־תביא אתנו זונה ומחור פלב בית יהוה אלהיך לכל־נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם־שניהם: **ס 20** לא־תשיך לא־חיד נשך כסף נשך אכל נשך פל־דבר אשר ישך: **ס 21** לנכרי תשיך ולא־חיד לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ירך על־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה: **ס 22** כִּי־תדר גדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי־דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: **ס 23** וכי תחדל לנדר לא־יהיה בך חטא: **ס 24** מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו: **ס 25** כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל־פלוג לא תתן: **ס 26** כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך והרמש לא תניף על קמת רעך: **ס 24** כִּי־יקח איש אשה ובעלה והיה אם־לא תמצאחן בעיניו כִּי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר פריחת ונתן בידה ושלחה מביתו: **ס 2** ויצאה מביתו והיתה לאיש־אחר: **ס 3** ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר פריחת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש

האחרון אשר לקחה לו לאשה: 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כרתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 5 כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְצָבָא וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דְּבַר נָקִי יְהִיה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח: 6 לֹא־יִחַבֵּל רַחִים וְרָכַב כִּי־נִפְשׁ הוּא חָבֵל: 7 כִּי־יִמְצָא אִישׁ גָּנֹב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֻבוּ וּמְכָרוּ וּמַת הַגָּנֹב הוּא וּבְעֵרַת הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ: 8 הַשְּׂמֵר בְּנִגְעֵה־צִרְעַת לְשֹׂמֵר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר־יִדְּרוּ אַתְּכֶם הַפְּתָנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: 9 זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַמְרִים בְּדַרְךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: 10 כִּי־תִשָּׂה בְרַעַךְ מִשָּׂאת מֵאוֹמָה לֹא־תִבֵּא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עִבְטוֹ: 11 בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נָשָׂה בוֹ יֵצֵא אִלֶּיךָ אֶת־הַעֲבוֹט הַחוּצָה: 12 וְאִם־אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בְּעִבְטוֹ: 13 הֲשִׁב תִּשׁוּב לוֹ אֶת־הַעֲבוֹט כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשִׁלְמוֹתוֹ וּבְכַכְךָ וְלֹךְ תִּהְיֶה צְדָקָה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 14 לֹא־תַעֲשֶׂק שְׂכִיר עָנִי וְאֲבִיוֹן מֵאֲחִיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ: 15 בְּיוֹמוֹ תַחַן שְׂכָרוֹ וְלֹא־תִבּוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נָשֵׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהִיָּה בְךָ חָטָא: 16 לֹא־יִזְמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יִזְמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יִזְמְתוּ: 17 לֹא תִטָּה מִשֶּׁפֶט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגַד אִלְמָנָה: 18 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיַּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשֶּׁם עַל־כֵּן אֲנִכִּי מְצוּדָה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה: 19 כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׂכַחְתָּ עֹמֵר בְּשָׂדֶה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ לְגֵר לִיתוֹם וְלִאלְמָנָה יְהִיָּה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: 20 כִּי תִחַבֵּט זֵיתֶךָ לֹא תִפָּאר אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלִאלְמָנָה יְהִיָּה: 21 כִּי תִבְצֹר כֶּרֶמְךָ לֹא תַעֲוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לְגֵר לִיתוֹם וְלִאלְמָנָה יְהִיָּה: 22 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנִכִּי מְצוּדָה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה: 25 **Deu** כִּי־יְהִיָּה רֵיב בֵּין אַנְשִׁים וְנִגְשׂוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׂפָטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁעִי: 2 וְהִיָּה אִם־בֶּן הַכּוֹת הַרְשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֶּׁפֶט וְהִכְהוּ לְפָנָיו כְּדִי רַשְׁעוֹ בְּמִסְפָּר: 3 אַרְבָּעִים יָפְנוּ לֹא יִסֹּף פְּרִי־סִיף לְהַכְתּוֹ עַל־אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחִיד לַעֲנִיד: 4 לֹא־תַחֲסֵם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ: 5 כִּי־יִשְׁבוּ אֲחִים יַחְדוֹ וּמַת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אִי־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֲשֶׁת־הַמַּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ וְלָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה: 6 וְהִיָּה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמַּת וְלֹא־יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: 7 וְאִם־לֹא יִחַפֵּן הָאִישׁ לָקַח אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל־הַזְּקֵנִים וְאִמְרָה מֵאִן יָבִמִי לְהַקִּים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה וּבְמִי: 8 וְקָרְאוּ־לוֹ זְקֵנֵי־עִירוֹ וְדִבְרוּ אֵלָיו וַעֲמֹד וְאָמַר לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ: 9 וְנִגְשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לַעֲנִי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וַיִּרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאִמְרָה כִּכָּה יַעֲשֵׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו: 10 וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנֶּעֱלֵל: 11 כִּי־יִנְצֹו אַנְשִׁים יַחְדוֹ אִישׁ וְאָחִיו וְקִרְבָּה אֲשֶׁת הָאָחִיד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתּוֹ מִיַּד מִכְּהוֹ וְשִׁלְחָה יָדָהּ וְחִזְיוּקָהּ בְּמִבְשׂוּי: 12 וְקִצְתָה אֶת־כִּפֶּה לֹא תַחֲסֵם עֵינֶיךָ: 13 לֹא־יְהִיָּה לְךָ בְּכִיסְךָ אָבֹן וְאָבֹן גְּדוּלָה וְקִטְנָה: 14 לֹא־יְהִיָּה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוּלָה וְקִטְנָה: 15 אָבֹן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לְךָ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יְהִיָּה לְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: 16 כִּי תוֹעֵבֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֵלֶּה כָּל עֲשֵׂה עוֹל: 17 זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עִמְלָק בְּדַרְךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: 18 אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאָתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: 19 וְהִיָּה בְהִנִּיחַ יְהוָה

אלהיך לך מפל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
 תמחה אתיזכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: **Deu 26 ב** והיה כירחבוא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: **2** ולקחת מראשיתו כל פרי
 האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
 אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: **3** ובאת אליהכהו אשר יהיה
 בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: **4** ולקח הפתן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
 אלהיך: **5** וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם
 במתי מעט ויהי שם לנו גדול עצום ורב: **6** וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו
 עבדה קשה: **7** ונצעק אליהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את עינונו
 ואת עמלנו ואת לחצנו: **8** ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא
 גדל ובאחות ובמפתים: **9** ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
 זבת חלב ודבש: **10** ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: **11** ושמת בכל הטוב אשר
 נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: **12** כי תכלה לעשר
 את כל מעשר תבואתך בשנה השליש שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום
 ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: **13** ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש
 מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
 ממצותיך ולא שכחתי: **14** לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי
 ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: **15** השקיפה ממעון
 קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: **16** היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות
 את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: **17**
 אתיהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמור חקיו ומצותיו
 ומשפטיו ולשמע בקלו: **18** ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סלה כאשר
 דבר לך ולשמר כל מצותיו: **19** ולחתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
 ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: **Deu 27** ויצו משה
 וקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: **2**
 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
 לך אבנים גדולות ושדת אתם בשיד: **3** וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת
 בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: **4** והוה בעברכם את הירדן תקימו
 את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד: **5**
 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: **6** אבנים
 שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: **7** וזבחת
 שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך: **8** וכתבת על האבנים את כל דברי
 התורה הזאת באר הישב: **9** ודבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
 הספתו ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך: **10** ושמעת בקול יהוה
 אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום: **11** ויצו משה
 את העם ביום ההוא לאמר: **12** אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם

אֶת־הִירְדֵן שָׁמְעוּן וְלוֹי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשַׁכֵּר וַיּוֹסֵף וּבְנֵימִן: **13** וְאֵלֶּה יַעֲמִדוּ עַל־הַקִּלְלָה
 בְּהַר עֵיבַל רְאוּבֵן גַּד וְאֲשֶׁר וּזְבוּלֹן דָּן וּנְפֹתְלִי: **14** וְעַנּוּ הַלּוּיִם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל קוֹל רֹם: **15** אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יָדַי
 חֲרָשׁ וְשֵׁם בִּסְתֵר וְעַנּוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אֲמֵן: **16** אָרוּר מְקַלָּה אָבִיו וְאָמוֹ וְאָמַר
 כָּל־הָעָם אֲמֵן: **17** אָרוּר מְסִיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **18** אָרוּר מְשַׁנֵּה
 עוֹר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **19** אָרוּר מְטֵה מִשְׁפַּט גְּרֵי־תוֹם וְאִלְמָנָה וְאָמַר
 כָּל־הָעָם אֲמֵן: **20** אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אִשְׁתּוֹ אָבִיו כִּי גֵלָה כִּנְיָ אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם
 אֲמֵן: **21** אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **22** אָרוּר שֹׁכֵב
 עִם־אֲחִיתוֹ בְּתֵאבִיו אוֹ בְּתֵאמוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **23** אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חַתָּנִתּוֹ
 וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **24** אָרוּר מְכַה רֵעֵהוּ בִּסְתֵר וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **25** אָרוּר
 לִקַּח שֹׁחַד לְחַכּוֹת נַפְשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **26** אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים
 אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אֲמֵן: **Deu 28** וְהָיָה אִם־שָׁמְעֶה
 תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם
 וַיִּתְּנֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִלּוּן עַל כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ: **2** וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַבְּרָכּוֹת הָאֵלֶּה
 וְהִשְׁתַּיְגַּד כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **3** בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: **4**
 בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ וּפְרִי בַהֲמַתֶּךָ שֶׁנֶּר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ: **5** בְּרוּךְ
 טָנָאךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶךָ: **6** בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: **7** יִתֵּן יְהוָה אֶת־אֵיבֶיךָ
 הַקָּמִים עֲלֶיךָ נֹפִים לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבַעַת דְּרָכִים יִגְסּוּ לְפָנֶיךָ: **8**
 יֵצְאוּ יְהוָה אֶתְךָ אֶת־הַבְּרָכָה בְּאִסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרִכְךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: **9** יָקִימְךָ יְהוָה לּוֹ לְעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָךְ כִּי תִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכָּיו: **10** וּרְאוּ כָל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֶיךָ
 וּרְאוּ מִמֶּךָ: **11** וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בְּפִרֵי בִטְנֶךָ וּבְפִרֵי בַהֲמַתֶּךָ וּבְפִרֵי אֲדָמְתֶךָ עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֶיךָ לַחַת לָךְ: **12** יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת־אֹצְרוֹ הַטוֹב
 אֶת־הַשָּׁמַיִם לַחַת מִשַׁר־אֲרֻצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלּוּיֹת גּוֹיִם רַבִּים
 וְאַתָּה לֹא תִלּוּהוּ: **13** וַיִּתְּנֶךָ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזִנֵּב וְהָיִיתָ רֶק לְמַעְלָה וְלֹא תִהְיֶה
 לְמַטָּה כִּי־תִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹתָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם לְשׁוֹמֵר וּלְעֹשׂוֹת: **14**
 וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל לְלַכַּת אַחֲרַי
 אֱלֹהִים אַחֲרַי לְעַבְדָּם: **15** וְהָיָה אִם־לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְחָקְתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל־הַקִּלְלוֹת הָאֵלֶּה
 וְהִשְׁתַּיְגַּד: **16** אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה: **17** אָרוּר טָנָאךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶךָ: **18**
 אָרוּר פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ שֶׁנֶּר אֲלֶפֶיךָ וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ: **19** אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ
 וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: **20** יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת־הַמָּאֲרָה אֶת־הַמְּהוּמָה וְאֶת־הַמְּנוּעָרַת
 בְּכָל־מַשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֹדֶךָ וְעַד־אֲבֹדְךָ מִהָרַע מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֶיךָ אֲשֶׁר
 עֲזַבְתָּנִי: **21** יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת־הַדְּבָר עַד כִּלְתּוֹ אֶתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה
 כֹּא־שָׂמָה לְרַשְׁתָּהּ: **22** יִכְכֶּה יְהוָה בְּשַׁחַת וּבְקִדְחַת וּבְדִלְקַת וּבְחִרְחֹר וּבְחִרְבַּב
 וּבְשִׁדְפוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדָפוֹךָ עַד אֲבֹדְךָ: **23** וְהָיוּ שְׂמִיךָ אֲשֶׁר עַל־רֹאשְׁךָ נִחַשְׁתָּ וְהָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־תַּחְתֶּיךָ בְּזוּל: **24** יִתֵּן יְהוָה אֶת־מִטַּר אֲרֻצְךָ אֲבָק וְעֶפֶר מִן־הַשָּׁמַיִם וְיָרַד עֲלֶיךָ
 עַד הַשְּׂמֹדֶךָ: **25** יִתְּנֶךָ יְהוָה נֹפִי לְפָנַי אֵיבֶיךָ בַּדֶּרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׁבַעַת
 דְּרָכִים תִּנָּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲוָה לְכָל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ: **26** וְהָיִיתָ גְבוּלָתְךָ לְמֵאֵל
 לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְּהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין מַחֲרִיד: **27** יִכְכֶּה יְהוָה בְּשַׁחִין מִצְרִים

(ובעפלים) (ובשחרים) ובגרב ובחרס אשר לא-תוכל להרפא: ²⁸ וככה יהוה בשגנון
 ובעורון ובתמהון לבב: ²⁹ והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא
 תצליח את-דרכיך והיית אף עשוק וגזול כל-הימים ואין מושיע: ³⁰ אשה תארש
 ואיש אחר (ישגלנה) (ישכבנה) בית תבנה ולא-תשב בו פרס תטע ולא תחללנו: ³¹
 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
 נתנות לאיביך ואין לך מושיע: ³² בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
 אליהם כל-היום ואין לאל ידך: ³³ פרי אדמתך וכל-יניעך יאכל עם אשר
 לא-ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל-הימים: ³⁴ והיית משגע ממראה עיניך אשר
 תראה: ³⁵ וככה יהוה בשחין רע על-הברכים ועל-השקים אשר לא-תוכל להרפא
 מפך רגלך ועד קדקדך: ³⁶ יולד יהוה אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך אל-גוי
 אשר לא-ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן: ³⁷ והיית לשמה
 למשל ולשנינה בכל העמים אשר-ינהגך יהוה שמה: ³⁸ זרע רב תוציא השדה ומעט
 תאסף כי יחסלנו הארבה: ³⁹ כרכים תטע ועבדת ויין לא-תשתה ולא תאמר כי
 תאכלנו התלעת: ⁴⁰ זיתים יהיו לך בכל-גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: ⁴¹
 בנים ובנות תוליד ולא-יהיו לך כי ילכו בשבי: ⁴² כל-עצה ופרי אדמתך יירש
 הצלצל: ⁴³ הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: ⁴⁴
 הוא ילוד ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: ⁴⁵ ובאו עליך
 כל-התללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך
 לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: ⁴⁶ והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד-עולם: ⁴⁷
 תחת אשר לא-עבדת את-יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: ⁴⁸ ועבדת
 את-איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל
 על-צואריך עד השמידו אתך: ⁴⁹ ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר
 ידאה הנשר גוי אשר לא-תשמע לשנו: ⁵⁰ גוי עז פנים אשר לא-ישא פנים לזקן
 ונער לא יחן: ⁵¹ ואכל פרי בהמתך ופרי-אדמתך עד השמדך אשר לא-ישאיר לך
 דגן תירוש ויצהר שגר אלפך ועשתרת צאנך עד האבדו אתך: ⁵² והצר לך
 בכל-שעריך עד רדת חמתך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל-ארצך
 והצר לך בכל-שעריך בכל-ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ⁵³ ואכלת פרי-בטנך
 בשר בניך ובנתיך אשר נתן-לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך:
⁵⁴ האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
 יותיר: ⁵⁵ מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר-לו כל במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איביך בכל-שעריך: ⁵⁶ תרפה בך והענגה אשר לא-נסתה
 כף-רגלה הצנ על-הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה: ⁵⁷
 ובשליחה היוצתו מבין רגליה ובבניה אשר תלד פיתאכלם בחסר-כל בסתר
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איביך בשעריך: ⁵⁸ אם-לא תשמר לעשות
 את-כל-דברי התורה הזאת הפתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא
 הזה את יהוה אלהיך: ⁵⁹ והפלא יהוה את-מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: ⁶⁰ והשיב בך את כל-מדוה מצרים אשר יגרת
 מפניהם ודבקו בך: ⁶¹ גם כל-חלי וכל-מפה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת
 יעלם יהוה עליך עד השמדך: ⁶² ונשאתם במתי מעט תחת אשר הייתם פכוכבי
 השמים לרב כי-לא שמעת בקול יהוה אלהיך: ⁶³ והיה כאשר-שש יהוה עליכם

להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **64** והפיצך יהוה בכל-העמים מקצה הארץ ועד-קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא-ירעת אתה ואבתיך עין ואבן: **65** ובגוים ההם לא תרניע ולא יהיה מנוח לכף-רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: **66** והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיידך: **67** בבקר תאמר מריתן ערב ובערב תאמר מריתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: **68** והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא-תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיבוד לעבדים ולשפחות ואין קנה: **69** אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה לכתר את-בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר-כרת אתם בחרב: **Deu 29** **פ** ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: **1** המסות הגדלות אשר ראו עיניך האחת והמפתים הגדלים ההם: **2** ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: **4** ואולף אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא-בלתה מעל רגלך: **5** לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: **6** ותבאו אל-המקום הזה ויצא סחן מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו למלחמה ונכס: **7** ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשני: **8** ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשפילו את כל-אשר תעשון: **פ** **9** אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל: **10** טפכם נשיכם ונרדך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: **11** לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: **12** למען הקים-אתך היום! לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: **13** ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: **14** כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: **15** כי אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: **16** ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר עמהם: **17** פניש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם פניש בכם שרש פרה ראש ולענה: **18** והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת ותתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את-הצמאה: **19** לא-יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אפי-יהוה וקנאתו באיש יהוה ורבעה בו כל-האלה הפתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים: **20** והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הפתובה בספר התורה הזה: **21** ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מכות הארץ והוא ואת-תחלאתי אשר-חלה יהוה בה: **22** גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל-עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה **(וצביים)** **(וצבויים)** אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: **23** ואמרו כל הגוים על-מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: **24** ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם

בהוציא אתם מארץ מצרים: **25** וילכו ועבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא יודעום ולא חלק להם: **26** ויחראף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: **27** ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל-ארץ אחרת כיום הזה: **28** הנסרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: **Deu 30** ויהי כייבאו עליך פל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: **29** ושבת עדיהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר-אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל-לבבך ובכל-נפשך: **30** ושב יהוה אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקבצך מפל-העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: **31** אסיהוה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: **32** והביאך יהוה אלהיך אל-הארץ אשר-ירשו אבותיך וירשתה ותיטבך והרבך מאבותיך: **33** ומל יהוה אלהיך את-לבבך ואת-לבב זרעך לאהבה את-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חיידך: **34** ונתן יהוה אלהיך את כל-האלות האלה על-אביך ועל-שנאיך אשר רדפוך: **35** ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את-כל-מצותיו אשר אנכי מצוך היום: **36** והותירך יהוה אלהיך בכלו מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כיו ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר-שש על-אבותיך: **37** כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקותיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך: **38** כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא-נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא: **39** לא בשמים הוא לאמר מי יעלה-לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: **40** ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר-לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: **41** כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשותו: **42** ראה נתתי לפניך היום את-החיים ואת-הטוב ואת-המוות ואת-הרע: **43** אשר אנכי מצוך היום לאהבה את-יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטיו וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה: **44** ואם-יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם: **45** הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא-תאריכון ימים על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבא שמה לרשתה: **46** העידתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: **47** לאהבה את-יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה-בו כי הוא חייד וארך ימיו לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם: **Deu 31** וילך משה וידבר את-הדברים האלה אל-כל-ישראל: **32** ויאמר אלהם בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום לא-אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את-הירדן הזה: **33** יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא-ישמיד את-הגוים האלה מפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: **34** ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: **35** ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-המצוה אשר צויתי אתכם: **36** חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כיו יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעובך: **37** ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל-ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם: **38** ויהוה הוא ההלך

לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בהג הסכות: 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: 12 תקהל את העם האנשים והנשים ותפף ונרף אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבני ימיד למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ותיצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עס אבתיך וקם העם הזה וזנהו אחריו אלהי נכרה ארץ אשר הוא בא שמה בקרב ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כיראין אלהי בקרבי מצאו הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה פי פנה אל אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שמה בפהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: 20 כיראיו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי: 21 והיה כיראיו אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה ביום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני ישראל: 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: 24 ויהיו ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: 25 ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: 26 לקח את ספר התורה הזאת ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: 27 כי אנכי ידעתי את מרודך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עסי יהוה ואף כיראיו מותי: 28 תקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: 29 כי ידעתי אחרי מותי כיראיו תשחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כיראיו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: 30 וידבר משה באזניו כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: 31 **Deu 32** פ אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: 32 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: 33 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: 34 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: 35 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנף הוא עשך וכננך: 36 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: 37 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב ובלת עמים

למספר בני ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: 10 ימצאוהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: 11 כנשר יעיר קנו על-גוזוליו ורחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו: 12 יהוה בדר נחננו ואין עמו אל נכר: 13 ירפכהו על-**במותו** **במתו** ארץ ויאכל תנובת שרי וינקהו רבש מסלע ושמן מחלמיש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם-חלב כרים ואילים בני-בשן ועתודים עם-חלב כליות חטה ודם-ענב תשתה-חמר: 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית וישש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: 16 יקנאהו בזרים בתועבת וכעיסהו: 17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: 18 צור ילך תשי ותשפח אל מחלףך: 19 וירא יהוה וינאץ מפעס בניו ובנתו: 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא-אמן בם: 21 הם קנאוני בלא-אל פעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא-עם בניו נבל אכעיסם: 22 כי-אש קדחה באפי ותיקד עד-שאויל תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה-בם: 24 מזו רעב ולחמי רשף וקטב מירי ושן-בהמות אשלח-בם עם-חמת זחלי עפר: 25 מחויץ תשפל-חרב ומחררים אימה גם-בחור גם-בתולה יונק עם-איש שיבה: 26 אמרתי אפאתם אשביתה מאנוש זכרם: 27 לולי פעס אויב אגור פן-ינכרו צרימו פן-יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל-זאת: 28 כי-נוי אבר עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישפילו זאת יבינו לאחרייתם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אס-לא כי-צורם מכרם ויהוה הסגירם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי-מנפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבירוש אשפלת מורת למו: 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: 34 הלא-הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: 36 כי-ידין יהוה עמו ועל-עבדיו יתנחם כי יראה כי-אולת ד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: 38 אשר חלב זבחמו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: 40 כי-אשא אל-שמים ידו ואמרתי חי אנכי לעלם: 41 אס-שנותי ברק חרפי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: 43 הרנינו גוים עמו כי דם-עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי וכפר אדמתו עמו: 44 ויבא משה וידבר את-כל-דברי השירה-הזאת באזני העם הוא והושע בן-נון: 45 ויכל משה לדבר את-כל-הדברים האלה אל-כל-ישראל: 46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל-הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את-בניכם לשמור לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: 47 כי לא-דבר רק הוא מפם כי-הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה: 48 וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר: 49 עלה אל-תר העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחיה: 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמיד כאשר-מת אתרן אחיד בהר ההר ויאסף אל-עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי-מריבת קדש מדבר-צן על אשר לא-קדשתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מנגד תראה את-הארץ ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן

לבני ישראל: **Deu 33** וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: **2** ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו **(אשרת)** **[אש]** **[רת]** למו: **3** אף חבב עמים פל־קדשו בידך והם תכו לדגלך ישא מדברתיך: **4** תורה צוה־לנו משה מורשה קהלת יעקב: **5** ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: **6** יחי ראובן ואל־זמת ויהי מתיו מספר: **7** וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל־עמו תביאנו ידיו רב לו ועור מצריו תהיה: **8** וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על־מי מריבה: **9** האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת־אחיו לא הכיר ואת־**(בנו)** **[בניו]** לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: **10** יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על־מזבחך: **11** ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן־יקומו: **12** לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל־היום ובין כתיפיו שכן: **13** וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים משל ומתהום רבצת תחת: **14** וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: **15** ומראש הררי־קדם וממגד גבעות עולם: **16** וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: **17** בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינח יחדו אפסי־ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: **18** ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך: **19** עמים הררי־קראו שם ויבחו זבחי־צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: **20** ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף־קדקד: **21** וגרא ראשית לו כי־שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטי עמי־ישראל: **22** ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן־הבשן: **23** ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברפת יהוה ים ודרום ירשה: **24** ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוני אחיו וטבל בשמן רגלו: **25** ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: **26** אין פאל ישרון רכב שמים בעזרך ובנאותו שחקים: **27** מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר: **28** וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל־ארץ דגן ותירוש אף־שמוי יערפו טל: **29** אשריך ישראל מו כמוד עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר־חרב גאותך ויפחשו איביך לך ואתה על־במותימו תדרך: **Deu 34** ויעל משה מערכת מואב אל־הר נבו ראש הפסגה אשר על־פני ירחו ויראהו יהוה את־כל־הארץ את־הגלעד עד־דן: **2** ואת כל־נפתלי ואת־ארץ אפרים ומנשה ואת כל־ארץ יהודה עד הים האחרון: **3** ואת־הנגב ואת־הפפר בקעת ירחו עיר התמרים עד־צער: **4** ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר: **5** וימת שם משה עבד־יהוה בארץ מואב על־פי יהוה: **6** ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא־ידע איש את־קברתו עד היום הזה: **7** ומשה בן־מאה ועשרים שנה במותו לא־כהתה עינו ולא־נס לחה: **8** ויבכו בני ישראל את־משה בערכת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: **9** ויהושע בן־נון מלא רוח חכמה כי־סמך משה את־ידיו עליו וישמעו אליו בני־ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את־משה: **10** ולא־קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל־פנים: **11** לכל־האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־ארצו: **12** ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל־ישראל:

נביאים

Joshua 1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אליהושע בן-נון משרת משה לאמר: **2** משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הירדן הזה אתה וכל-העם הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: **3** כל-מקום אשר תדרוך כף-רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אלי-משה: **4** מהמדבר והלבנון הזה ועד-הנהר הגדול נהר-פרת כל ארץ החתים ועד-הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: **5** לא-יתצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם-משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: **6** חזק ואמץ כי אתה תנחיל את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם: **7** רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורה אשר צוה משה עבדי אל-חסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך: **8** לא-ימוש ספר התורה הזה מפוך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל-הכתוב בו כי-אז תצליח את-דרךך ואז תשכיל: **9** הלא צויתוך חזק ואמץ אל-תערץ ואל-תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: **10** ויצו יהושע את-שטרי העם לאמר: **11** עברנו בקרב המחנה וצונו את-העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעודו שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה: **12** ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: **13** זכור את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את-הארץ הזאת: **14** נשיתכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: **15** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-המה את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשרו נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: **16** ויענו את-יהושע לאמר כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו נלך: **17** ככל אשר-שמענו אל-משה בן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם-משה: **18** כל-איש אשר-ימרה את-פיו ולא-ישמע את-דברך לכל אשר-תצונו יומת רק חזק ואמץ: **19** **Jos 2** וישלח יהושע-בן-נון מן-השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-יריחו וילכו ויבאו בית-אשה זונה ושמה רחב וישכבו-שמה: **2** ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה לחפר את-הארץ: **3** וישלח מלך יריחו אל-רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר-באו לביתך כי לחפר את-כל-הארץ באו: **4** ותקח האשה את-שני האנשים ותצפנו ותאמרו בן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה: **5** ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: **6** והיא העלתם הנגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על-הנג: **7** והאנשים רדפו אחריהם הרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: **8** והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על-הנג: **9** ותאמר אל-האנשים ידעתי כי-נתן יהוה לכם את-הארץ וכי-נפלה אימתכם עלינו וכי נמנו פלי-ישבי הארץ מפניכם: **10** כי שמענו את אשר-הוביש יהוה את-מי

ויסֹפֵף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאָמְרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 הִירְדָן לְסִיחָן וְלַעֲנֹן אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם: **11** וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד
 רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשִׁמּוֹם מַמְעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת: **12** וְעַתָּה הִשְׁבַּע־נָא לִי בִיהוּה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם־אִתָּם
 עִם־בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנִתְתֶם לִי אוֹת אֲמַת: **13** וְהַחִיתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־אֲחֵי
 וְאֶת־**(אֲחֹתִי)** **(אֲחִיּוֹתַי)** וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִמוּת: **14** וַיֹּאמְרוּ
 לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בַחַת־יְהוּה
 לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעֵשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֲמַת: **15** וְתוֹרְדָם בַּחֲבַל בְּעַד הַחֲלוֹן כִּי בֵיתָהּ
 בְּקִיר הַחוּמָה וּבַחוּמָה הִיא יוֹשְׁבַת: **16** וְתֹאמְרוּ לָהֶם הִתְרַהּ לָכֵן פְּנֵי־נַפְשֵׁנוּ בְּכֶם
 הַרְדָּפִים וְנַחֲבַתְּם שָׁמָּה שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד שׁוֹב הַרְדָּפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם: **17**
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: **18** הִנֵּה אֲנַחְנוּ
 בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת־תַּקְנֹת חוֹט הַשְּׁנֵי הַזֵּה תִקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדַתְנוּ בּוֹ וְאֶת־אֲבִיד
 וְאֶת־אֲמִיד וְאֶת־אֲחִיד וְאֵת כָּל־בֵּית אֲבִיד תֹּאסִפִי אֲלִיד הַבַּיְתָה: **19** וְהָיָה כָל
 אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדְּלַתִי בִּיתְךָ הַחוּצָה דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְךָ
 בְּבֵית דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אֲסִיד תִּהְיֶה־בּוֹ: **20** וְאִם־תִּגִּידוּ אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נָקִים
 מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: **21** וְתֹאמְרוּ כְּדַבְּרֵיכֶם כִּן־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ וְתִקְשְׁרֵי
 אֶת־תַּקְנֹת הַשְּׁנֵי בַחֲלוֹן: **22** וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הִתְרַהּ וַיִּשְׁבּוּ שֵׁם שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ
 הַרְדָּפִים וַיִּבְקְשׂוּ הַרְדָּפִים בְּכָל־הַדְּרֹךְ וְלֹא מָצְאוּ: **23** וַיִּשְׁבּוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ
 מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת אוֹתָם: **24** וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נִתְּן יְהוּה בְּיַדְנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְנְנוּ כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ: **Jos 3**
 וַיִּשְׁכֵם יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּסְעוּ מִהַשְּׁטָיִם וַיָּבֹאוּ עַד־הִירְדָן הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ
 שֵׁם טָרַם יַעֲבְרוּ: **2** וְהָיָה מִקְצֵה שְׁלֹשַׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ הַשְּׁטָרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה: **3** וַיִּצְוֵי
 אֶת־הָעָם לֵאמֹר כִּרְאוּתְכֶם אֵת אַרְוֹן בְּרִית־יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם וְהַפְּתִינִים תְּלוּיִם נִשְׂאִים
 אִתָּו וְאִתָּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו: **4** אֲדָּא רְחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם **(וּבֵינּוּ)**
וּבֵינּוּ כְּאֵלֶּפִים אִמָּה בְּמִדָּה אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו לִמְעַן אֲשֶׁר־תִּדְּעוּ אֶת־הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר
 תִּלְכוּ־בָּהּ כִּי לֹא עִבַרְתֶּם בְּדֶרֶךְ מִתְּמוֹל שְׁלֹשׁוֹם: **5** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם
 הַתִּקְדְּשׁוּ כִּי מִחַר יַעֲשֶׂה יְהוּה בְּקֶרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת: **6** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַפְּתִינִים לֵאמֹר
 שְׂאוּ אֶת־אַרְוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אַרְוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם: **7**
7 וַיֹּאמֶר יְהוּה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֲחַל גְּדֻלָּךְ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ כִּי
 כְּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: **8** וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת־הַפְּתִינִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן־הַבְּרִית
 לֵאמֹר כִּבְּאַכֶם עַד־קִצֵּה מִי הִירְדָן בִּירְדָן תַּעֲמְדוּ: **9** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 גִּשׁוּ הִנֵּה וּשְׁמַעוּ אֶת־דְּבָרֵי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם: **10** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בּוֹזֵאת תִּדְּעוּן כִּי אֵל חַי
 בְּקֶרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַפְּנֵעֵי וְאֶת־הַחֲתִי וְאֶת־הַחוּי וְאֶת־הַפְּרוּי
 וְאֶת־הַגְּרֵגֶשִׁי וְהָאֲמִרִי וְהַיּוֹבֹסִי: **11** הִנֵּה אַרְוֹן הַבְּרִית אַדּוֹן כָּל־הָאָרֶץ עִבֵר לִפְנֵיכֶם
 בִּירְדָן: **12** וְעַתָּה קָחוּ לָכֶם שְׁנֵי עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבֵּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד
 לְשֵׁבֶט: **13** וְהָיָה כְּנֹחַ כְּפֹת רִגְלֵי הַפְּתִינִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן יְהוּה אַדּוֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּמִי
 הִירְדָן מִי הִירְדָן יִכְרְתוּן הַיָּמִים הִירְדִים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמְדוּ נַד אֶחָד: **14** וְהָיָה בְּנִסְעַ
 הָעָם מֵאֶהְלִיָּהֶם לְעִבֵר אֶת־הִירְדָן וְהַפְּתִינִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם: **15**
 וַיָּבֹאוּ נִשְׂאֵי אַרְוֹן עַד־הִירְדָן וְרִגְלֵי הַפְּתִינִים נִשְׂאֵי אַרְוֹן נִטְבְּלוּ בְּקִצֵּה הַיָּמִים
 וְהִירְדָן מָלֵא עַל־כָּל־גְּדוּתָיו כָּל יְמֵי קִצְרוֹ: **16** וַיַּעֲמְדוּ הַיָּמִים הִירְדִים מִלְּמַעְלָה קְמוּ

נד-אחד הרחק מאד **(באדם)** **(מאדם)** העיר אשר מצד צרתן ותירדנים על ים
 הערבה ים-המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: **17** ויעמדו הכהנים נשאי
 הארון ברית-יהוה בחרבה בתוך תירדן הכן וכל-ישראל עברים בחרבה עד
 אשר-תמו כל-הגוי לעבר את-תירדן: **Jos 4** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי לעבור
 את-תירדן **פ** ויאמר יהוה אל-יהושע לאמר: **2** קחו לכם מן-העם שנים עשר אנשים
 איש-אחד איש-אחד משבט: **3** וצוו אותם לאמר שאו-לכם מזה מתוך תירדן ממצב
 רגלי הכהנים הכין שתים-עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון
 אשר-תלינו בו הלילה: **ס** **4** ויקרא יהושע אל-שנים העשר איש אשר הכין מפני
 ישראל איש-אחד איש-אחד משבט: **5** ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 אלהיכם אל-תוך תירדן והרימו לכם איש אבן אחת על-שכמו למספר שבטי
 בני-ישראל: **6** למען תהיה זאת אות בקרבכם כפי-ישאלון בניכם מחר לאמר מה
 האבנים האלה לכם: **7** ואמרתם להם אשר נכרתו מימי תירדן מפני ארון
 ברית-יהוה בעברו בתירדן נכרתו מי תירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני
 ישראל עד-עולם: **8** ויעשו-כן בני-ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי-עשרה
 אבנים מתוך תירדן כאשר דבר יהוה אל-יהושע למספר שבטי בני-ישראל ויעברום
 עמם אל-המלון וינחום שם: **9** ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך תירדן תחת
 מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: **10** ותכהנים נשאי
 הארון עמדים בתוך תירדן עד תם כל-תדבר אשר-צוה יהוה את-יהושע לדבר
 אל-העם ככל אשר-צוה משה את-יהושע וימהרו העם ויעברו: **11** ויהי כאשר-תם
 כל-העם לעבור ויעבר ארון-יהוה ותכהנים לפני העם: **12** ויעברו בני-ראובן
 ובני-גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: **13**
 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: **ס** **14**
 ביום ההוא גדל יהוה את-יהושע בעיני כל-ישראל ויראו אתו כאשר יראו
 את-משה כלימי חייו: **פ** **15** ויאמר יהוה אל-יהושע לאמר: **16** צוה את-הכהנים
 נשאי ארון העדות ויעלו מן-תירדן: **17** ויצו יהושע את-הכהנים לאמר עלו
 מן-תירדן: **18** ויהי **(בעלות)** **(בעלות)** הכהנים נשאי ארון ברית-יהוה מתוך תירדן
 נתקו פפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מן-תירדן למקומם וילכו
 כתמול-ששום על-כל-גדותיו: **19** והעם עלו מן-תירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו
 בגלגל בקצה מזרח יריחו: **20** ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו
 מן-תירדן הקים יהושע בגלגל: **21** ויאמר אל-בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם
 מחר את-אבותם לאמר מה האבנים האלה: **22** והודעתם את-בניכם לאמר בייבשה
 עבר ישראל את-תירדן הזה: **23** אשר-הוביש יהוה אלהיכם את-מי תירדן מפניכם
 עד-עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים-סוף אשר-הוביש מפנינו עד-עברנו: **24**
 למען דעת כל-עמי הארץ אתיד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את-יהוה
 אלהיכם כל-הימים: **ס** **Jos 5** ויהי כשמעו כל-מלכי האמרי אשר בעבר תירדן ימה
 וכל-מלכי הכנעני אשר עליהם את אשר-הוביש יהוה את-מי תירדן מפני
 בני-ישראל עד-**(עברנו)** **(עברם)** וימס לבכם ולא-היה בם עוד רוח מפני
 בני-ישראל: **ס** **2** בעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל
 את-בני-ישראל שנית: **3** ויעשו-לו יהושע חרבות צרים וימל את-בני ישראל אל-גבעת
 הערלות: **4** וזה הדבר אשר-מל יהושע כל-העם היצא ממצרים הזכרים כלו אנשי

המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: 5 כִּי־מַלְאִים הָיוּ כָּל־הָעַם הַיְצֵאִים וְכָל־הָעַם הַיְלָדִים בַּמִּדְבָּר בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֵאמֹלוּ: 6 כִּי־וַאֲרֵבַעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עִדְתָם כָּל־הַגּוֹי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיְצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לְתַת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: 7 וְאַתְּ־בִנִּיתָם הַקַּיִם תַּחְתָּם אֲתָם מִלְּ יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ: 8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁבוּ תַּחְתָּם בְּמַחְנֵה עַד חַיִּיתָם: 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גְּלוּתִי אֶת־חַרְפְּת מִצְרַיִם מֵעַלְיֶכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גְּלוּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 10 וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֶב בְּעָרְבוֹת יְרִיחוֹ: 11 וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחְרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלְוֵי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה: 12 וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחְרַת בְּאַכְלָם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִחֲבוֹאֹת אֶרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: 13 וַיְהִי בַּחַיִּית יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לִנְגֹדוֹ וְחָרְבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּלֶּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצִירָנוּ: 14 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אֲנִי שֶׁר־צָבָאִי־הוּא עִתָּה בְּאִתִּי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פְּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ: 15 וַיֹּאמֶר שֶׁר־צָבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל־נַעֲלָךְ מַעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: 16 וַיִּרְיָחוֹ סִנְרַת וּמִסְנַרַת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִין יוֹצֵא וְאִין בָּא: 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רֹאֵה נָתַתִּי בְּיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאַתְּ־מַלְכָּה גְבוּרֵי הַחֵיל: 18 וּסְבַתְּם אֶת־הָעִיר כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה תִּקְוֶף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה שֶׁשֶׁת יָמִים: 19 וּשְׁבַעַה כְּהָנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר שְׁבַע פַּעֲמִים וְהַכְּהָנִים יִתְקַעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת: 20 וְהָיָה בַּמִּשְׁחָן בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל [בַּשְּׂמַעְכֶּם] [כַּשְּׂמַעְכֶּם] אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר וַיִּרְעוּ כָּל־הָעַם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וּנְפִלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתִּיהָ וְעָלוּ הָעַם אִישׁ נֶגְדּוֹ: 21 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ בְּנֹנֵן אֶל־הַכְּהָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וּשְׁבַעַה כְּהָנִים יִשְׂאוּ שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה: 22 [וַיֹּאמְרוּ] [וַיֹּאמְרוּ] אֶל־הָעַם עֲבְרוּ וּסְבּוּ אֶת־הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה: 23 וְהָיָה כַּאֲמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעַם וּשְׁבַעַה הַכְּהָנִים נִשְׂאִים שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת וְאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה הִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם: 24 וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לִפְנֵי הַכְּהָנִים [תִּקְעוּ] [תִּקְעוּ] הַשׁוֹפְרוֹת וְהַמַּאֲסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי הָאָרוֹן הַלּוֹךְ וְתִקְעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת: 25 וְאַתְּ־הָעַם צוּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תְרִיעוּ וְלֹא־תִשְׁמָעוּ אֶת־קוֹלְכֶם וְלֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם דְּבַר עַד יוֹם אֲמָרִי אֵלֵיכֶם הֲרִיעוּ וְהֲרִיעַתָּם: 26 וַיִּסַּב אֲרוֹן־יְהוָה אֶת־הָעִיר תִּקְףָה פַּעַם אַחַת וַיָּבֹאוּ הַמַּחְנֵה וַיִּלְיָנוּ בַּמַּחְנֵה: 27 וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׂאוּ הַכְּהָנִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה: 28 וּשְׁבַעַה הַכְּהָנִים נִשְׂאִים שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה הַלְּכִים הַלּוֹךְ וְתִקְעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמַּאֲסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה [הַלּוֹךְ] [הַלּוֹךְ] וְתִקְעוּ בַּשׁוֹפְרוֹת: 29 וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פַּעַם אַחַת וַיִּשְׁבּוּ הַמַּחְנֵה כֹּה עָשׂוּ שֶׁשֶׁת יָמִים: 30 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שְׁבַע פַּעֲמִים רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת־הָעִיר שְׁבַע פַּעֲמִים: 31 וְהָיָה בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ הַכְּהָנִים בַּשׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעַם הֲרִיעוּ כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת־הָעִיר: 32 וְהִיתָה הָעִיר חָרָם הִיא וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ לִיהוָה רַק רָחַב הַזּוֹנָה תַּחִּיהָ הִיא וְכָל־אֲשֶׁר אַתָּה בְּבֵית כִּי תַחֲבַתָּה אֶת־הַמְּלֹאכִים אֲשֶׁר שְׁלַחְנוּ: 33 וְרַק־אַתָּם שָׁמְרוּ מִן־הַחָרָם פֶּן־תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן־הַחָרָם וּשְׂמַתֶּם

אֶת־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לַחֲרָם וְעַכְרָתָם אוֹתוֹ: **19** וְכָל כֶּסֶף וְזָהָב וְכָלִי נְחֹשֶׁת וְכַרְזֵל קֹדֶשׁ
 הוּא לִיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יָבֹא: **20** וַיִּרְעֵה הָעָם וַיִּתְקַעוּ בַשִּׁפְרוֹת וַיְהִי כַשְׁמַע הָעָם
 אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיִּרְעִינּוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחֹמָה תַּחְתֶּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה
 אִישׁ נֶגְדוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הָעִיר: **21** וַיַּחְרִימוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנְעַר
 וְעַד־זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְשֶׂה וַחֲמוֹר לַפִּי־חֶרֶב: **22** וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמְּרֻגְלִים אֶת־הָאָרֶץ
 אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ בֵּית־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ: **23** וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמְּרֻגְלִים וַיִּצְיִאוּ אֶת־רַחֵב וְאֶת־אֲבִיהָ
 וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אֲחִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת כָּל־מִשְׁפַּחֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיְנַיְחוּם מַחוּץ
 לַמַּחֲנֵה יִשְׂרָאֵל: **24** וְהָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ רָקוּ הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְכָלִי הַנְּחֹשֶׁת
 וְהַכַּרְזֵל נָתְנוּ אוֹצֵר בֵּית־יְהוָה: **25** וְאֶת־רַחֵב הַזֹּאת וְאֶת־בֵּית אֲבִיהָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ
 הֵחִיָּה יְהוֹשֻׁעַ וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הֵחִיָּיָה אֶת־הַמְּלָאכִים
 אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לְהַגִּיל אֶת־יְרִיחוֹ: **פ** **26** וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֻׁעַ בַּעַת הַיּוֹם לֵאמֹר אֲרוּר
 הָאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנָה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֶת־יְרִיחוֹ בְּבָכְרוּ וַיִּסְדְּנָהּ
 וּבְצַעֲרוּ וַיִּצִיב דַּלְתֶיהָ: **27** וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֵעוּ בְּכָל־הָאָרֶץ: **Jos 7** וַיִּמְעַלוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵעַל בְּחָרָם וַיִּקַּח עִכְן בֶּן־פְּרָמִי בֶן־זִבְדִי בֶן־זִרְחָ לַמַּטֵּה הַיְהוּדָה מִן־הַחֲרָם
 וַיַּחְרָאֵף יְהוָה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **2** וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִיְרִיחוֹ הֵעִי אֲשֶׁר עִם־בֵּית אֹן
 מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עָלוּ וּרְגְלוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיַּעַל הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ
 אֶת־הָעִי: **3** וַיִּשְׁבְּנוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל־יַעַל כָּל־הָעָם כְּאֲלֻפִים אִישׁ אוֹ
 כְּשֹׁלֶשֶׁת אֲלֻפִים אִישׁ וַיַּעַל וַיִּכּוּ אֶת־הָעִי אֶל־תִּיגֵעַ שְׂמָה אֶת־כָּל־הָעָם כִּי מַעַט הָמָה:
4 וַיַּעַל מִן־הָעָם שְׂמָה כְּשֹׁלֶשֶׁת אֲלֻפִים אִישׁ וַיִּכּוּ לִפְנֵי אֲנָשֵׁי הָעִי: **5** וַיִּכּוּ מֵהֶם אֲנָשִׁי
 הָעִי כְּשֹׁלֶשִׁים וְשֵׁשׁ אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד־הַשְּׂבָרִים וַיִּכּוּם בַּמִּזְרֵחַ וַיִּמָּס
 לְבַב־הָעָם וַיְהִי לַמּוֹם: **6** וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שַׁמְלָתוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אַרְצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
 עַד־הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל עִפְרָיִם עַל־רֵאשִׁים: **7** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֵתְּהוּ אֲדָנִי
 יְהוָה לְמָה הֵעֵבַרְתָּ הַעֵבִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הַיַּרְדֵּן לְתַת אֲתָנוּ בֵּיד הָאֲמָרִי
 לְהֵאבִידֵנוּ וְלוֹ הוֹאֲלָנוּ וְנֹשֵׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: **8** בִּי אֲדָנִי מָה אָמַר אַחֲרָי אֲשֶׁר הִפְדָּ
 יִשְׂרָאֵל עֲרַף לִפְנֵי אֵיבָיו: **9** וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּנַעֲנִי וְכָל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ וְנִסְבּוּ עֲלֵינוּ וְהִכְרִיתוּ
 אֶת־שְׁמֵנוּ מִן־הָאָרֶץ וּמִה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל: **10** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ קֶם לְךָ
 לְמָה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל־פְּנֶיךָ: **11** חָטָא יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם
 וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֲרָם וְגַם נִגְבּוּ וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם שָׁמּוּ בְּכֻלֵּיהֶם: **12** וְלֹא יָכֹלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לָקוּם לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עֲרַף יִפְנוּ לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ לַחֲרָם לֹא אוֹסִיף לְהִזּוֹת עִמָּכֶם
 אִם־לֹא תִשְׁמְדוּ הַחֲרָם מִקְרַבְכֶם: **13** קֶם קֹדֶשׁ אֶת־הָעָם וְאִמְרַת הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחֵר כִּי
 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֲרָם בְּקֶרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֵיבֶיךָ
 עַד־הִסִּירְכֶם הַחֲרָם מִקְרַבְכֶם: **14** וְנִקְרַבְתֶּם בְּפִקֵּר לִשְׁבָטֵיכֶם וְהָיָה הַשְּׂבָט אֲשֶׁר־יִלְכְּדוּ
 יְהוָה יִקְרַב לְמִשְׁפַּחֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר־יִלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לְבָתִּים וְהַבֵּית אֲשֶׁר
 יִלְכְּדוּ יְהוָה יִקְרַב לְגִבְרִים: **15** וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחֲרָם יִשָּׂרָף בָּאֵשׁ אֲתוֹ
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ כִּי עָבַר אֶת־בְּרִית יְהוָה וְכִי־עָשָׂה נִבְלָה בְיִשְׂרָאֵל: **16** וַיִּשְׁכֶם יְהוֹשֻׁעַ
 בְּפִקֵּר וַיִּקְרַב אֶת־יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו וַיִּלְכְּדוּ שְׂבָט יְהוּדָה: **17** וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
 וַיִּלְכְּדוּ אֶת מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי וַיִּקְרַב אֶת־מִשְׁפַּחַת הַזְּרָחִי לְגִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ זְבֻדִי: **18** וַיִּקְרַב
 אֶת־בֵּיתוֹ לְגִבְרִים וַיִּלְכְּדוּ עִכְן בֶּן־פְּרָמִי בֶן־זִבְדִי בֶן־זִרְחָ לַמַּטֵּה יְהוּדָה: **19** וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשֻׁעַ אֶל־עִכְן בְּנֵי שִׁים־נָא כְבוֹד לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְחָזְלוּ תוֹדָה וְהִגְדִּינָא לִי

מה עשית אל-תכחד ממני: **20** ויען עכן את-יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: **21** **[ואראה]** **[וארא]** בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: **22** וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: **23** ויקחום מתוך האהל ויבאום אל-יהושע ואל כל-בני ישראל ויצקם לפני יהוה: **24** ויקח יהושע את-עכן בן-זרח ואת-הכסף ואת-האדרת ואת-לשון הזהב ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-שורו ואת-חמרו ואת-צאנו ואת-אהלו ואת-כל-אשר-לו וכל-ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: **25** ויאמר יהושע מה עכרתנו ועפרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל-ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: **26** ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על-כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה: **פ Jos 8** ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא ואל-תחת קח עמך את כל-עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את-מלך העי ואת-עמו ואת-עירו ואת-ארצו: **2** ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק-שללה ובהמתה תבזו לכם שיסלך ארב לעיר מאחריה: **3** וקם יהושע וכל-עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: **4** ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל-תרחיקו מן-העיר מאד והייתם כלכם נכנים: **5** ואני וכל-העם אשר אתי נקרב אל-העיר והיה כירצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: **6** ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן-העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: **7** ואתם תקמו מהארב והורשתם את-העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: **8** והיה כתפושכם את-העיר תציתו את-העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: **9** וישלחם יהושע וילכו אל-המארב וישבו בין בית-אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בפילה ההוא בתוך העם: **10** וישכם יהושע בבקר ויפקד את-העם ויעל הוא וקני ישראל לפני העם העי: **11** וכל-העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והני **[בינו]** **[בינין]** ובין-העי: **12** ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית-אל ובין העי מים לעיר: **13** וישמו העם את-כל-המחנה אשר מצפון לעיר ואת-עקבו מים לעיר וילך יהושע בפילה ההוא בתוך העמק: **14** והיה כראות מלך-העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי-העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל-עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי-ארב לו מאחרי העיר: **15** וינגעו יהושע וכל-ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: **16** ויזעקו כל-העם אשר **[בעיר]** **[בעין]** לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן-העיר: **17** ולא-נשאר איש בעי ובית אל אשר לא-יצאו אחרי ישראל ויעזבו את-העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: **פ 18** ויאמר יהוה אל-יהושע נטה בכידון אשר-בידך אל-העי כי בידך אתננה ויש יהושע בכידון אשר-בידו אל-העיר: **19** והארוב קם מהרה ממקומו וירצו כנשות ידו ויבאו העיר וילפדוה וימהרו ויציתו את-העיר באש: **20** ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא-היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם והעם הנס המדבר נהפך אל-הרודף: **21** ויהושע וכל-ישראל ראו כי-לכד הארב את-העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את-אנשי העי: **22** ואלה יצאו מן-העיר לקראתם והיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד-בלתי השאירו-לו שריד ופליט: **23**

ואת־מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אליהושע: **24** ויהי ככלות ישראל לתרג
 את־כל־ישובי העי בשדה במדבר אשר רדפים בו ויפלו כלם לפי־חרב עד־תמם
 וישבו כל־ישראל העי ויפו אתה לפי־חרב: **25** ויהי כל־הנפלים ביום ההוא מאיש
 ועד־אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: **26** ויהושע לא־השיב ידו אשר נטה
 בכידון עד אשר החרים את כל־ישובי העי: **27** רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו
 להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את־יהושע: **28** וישרף יהושע את־העי ושימה
 חל־עולם שממה עד היום הזה: **29** ואת־מלך העי תלה על־העץ עד־עת הערב
 וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את־נבלתו מן־העץ וישליכו אותה אל־פתח שער
 העיר ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד היום הזה: **פ 30** אז יבנה יהושע מזבח
 ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: **31** כאשר צוה משה עבד־יהוה את־בני ישראל
 ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא־הניף עליהן ברזל ויעלו
 עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: **32** ויכתב־שם על־האבנים את משנה תורת משה
 אשר כתב לפני בני ישראל: **33** וכל־ישראל וזקניו ושטריו ושפטיו עמדים מזה
 ומזה לארון נגד הפתחים הלויים נשאו ארון ברית־יהוה כגר כאורח חציו אל־מול
 הר־גרוזים והחציו אל־מול הר־עיבל כאשר צוה משה עבד־יהוה לברך את־העם
 ישראל בראשנה: **34** ואחר־כן קרא את־פלדברי התורה הברכה והקללה
 ככל־הכתוב בספר התורה: **35** לא־היה דבר מפל אשר־צוה משה אשר לא־קרא
 יהושע נגד כל־קהל ישראל והנשים והטף ותגר ההלך בקרבם: **פ Jos 9** ויהי כשמע
 כל־המלכים אשר בעבר תירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל־מול
 הלבנון חתתי והאמרי הפנעני הפרוזי החוי והיבوسی: **2** ויתקבצו יחדו להלחם
 עם־יהושע ועם־ישראל פה אחד: **פ 3** וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע
 ליריחו ולעי: **4** ויעשו נס־המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם
 ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים: **5** ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות
 בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: **6** וילכו אל־יהושע אל־המחנה
 הגלגל ויאמרו אליו ואל־איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה פרתו־לנו ברית: **7**
(ויאמרו) [ויאמר] איש־ישראל אל־חזוי אולי בקרבי אתה יושב ואיד
(אכרות) [אכרת] לך ברית: **8** ויאמרו אל־יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע
 מי אתם ומאין תבאו: **9** ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה
 אלהיך כִּי־שמענו שמעו ואת כל־אשר עשה במצרים: **10** ואתו כל־אשר עשה לשני
 מלכי האמרי אשר בעבר תירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך־הבשן אשר
 בעשתרות: **11** ויאמרו אלינו זקינינו וכל־ישובי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך
 ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה פרתו־לנו ברית: **12** והו לחמנו
 חם הצטידינו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:
13 ואלה נאדות תיין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו
 בלו מרב הדרך מאד: **14** ויקחו האנשים מצידם ואת־פי יהוה לא שאלו: **15** ויעש
 להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: **16** ויהי
 מקצה שלשת ימים אחרי אשר־פרתו להם ברית וישמעו כִּי־קרבים הם אליו
 ובקרבו הם ישיבים: **17** ויסעו בני־ישראל ויבאו אל־עריהם ביום השלישי ועריהם
 גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים: **18** ולא הפום בני ישראל כִּי־נשבעו להם
 נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל־העדה על־הנשיאים: **19** ויאמרו

כל-הנשיאים אל-כל-העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל
 לנגע בהם: **20** זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על-השבועה
 אשר-נשבענו להם: **21** ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי-מים
 לכל-העדה כאשר דברו להם הנשיאים: **22** ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר
 למה רמייתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: **23** ועתה
 ארורים אתם ולא יפרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי-מים לבית אלהי: **24** ויענו
 את-יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את-משה
 עבדו לתת לכם את-כל-הארץ ולהשמיד את-כל-יחבי הארץ מפניכם ונירא מאד
 לנפשתינו מפניכם ונעשה את-הדבר הזה: **25** ועתה הננו בידך פטוב וכישר בעיניך
 לעשות לנו עשה: **26** ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני-ישראל ולא הרגום: **27** ויתנם
 יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה ער-היום הזה
 אל-המקום אשר יבחר: **פ Jos 10** ויהי כשמע אדני-צדק מלך ירושלים כילכד יהושע
 את-העי ויחרומה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן-עשה לעי ולמלכה וכי השלימו
 ישיבי גבעון את-ישראל ויהיו בקרבם: **2** וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון פאחת
 ערי הממלכה וכי היא גדולה מן-העי וכל-אנשיה גברים: **3** וישלח אדני-צדק מלך
 ירושלים אל-הוהם מלך-חברון ואל-פראם מלך-ירמות ואל-יפיע מלך-לכיש
 ואל-דביר מלך-עגלון לאמר: **4** עלו-אלי ועזרני ונכה את-גבעון כי-השלימה
 את-יהושע ואת-בני ישראל: **5** ויאספו ויעלו חמשתו מלכי האמרי מלך ירושלים
 מלך-חברון מלך-ירמות מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-מחניהם ויחזו על-גבעון
 וילחמו עליה: **6** וישלחו אנשי גבעון אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה לאמר אל-תרף
 ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל-מלכי
 האמרי ישיבי תהר: **7** ויעל יהושע מן-הגלגל הוא וכל-עם המלחמה עמו וכל גבורי
 החיל: **8** ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מהם כי בידך נתתים לא-יעמד איש
 מהם בפניך: **9** ויבא אליהם יהושע פתאם כל-הלילה עלה מן-הגלגל: **10** ויהמם
 יהוה לפני ישראל ויכם מכה-גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית-חורן ויכם
 עד-עוקה ועד-מקדה: **11** ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית-חורן ויהוה
 השליך עליהם אבנים גדלות מן-השמים עד-עוקה וימתו רבים אשר-מתו באבני
 הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: **12** אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה
 את-האמרי לפני בני ישראל ויאמרו לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק
 אילון: **13** וידם השמש וירח עמד עדיקם גוי איביו הלא-היא כתובה על-ספר
 הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא-אץ לבוא כיום תמים: **14** ולא היה כיום
 ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: **15** וישב
 יהושע וכל-ישראל עמו אל-המחנה הגלגלה: **16** וינסו חמשת המלכים האלה
 ויחבאו במערה במקדה: **17** ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים
 במערה במקדה: **18** ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל-פי המערה והפקידו עליה
 אנשים לשמרם: **19** ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל-תתנום
 לבוא אל-עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: **20** ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
 להכותם מכה גדולה-מאד עד-תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-ערי המבצר:
21 וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע מקדה בשלום לא-חרץ לבני ישראל לאיש
 את-לשנו: **22** ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-חמשת המלכים

האלה מן המערה: **23** ויעשו כן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה אתו מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: **24** והיו כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישמו את רגליהם על צואריהם: **25** ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: **26** ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: **27** והיו לעתו בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פני המערה עד עצם היום הזה: **פ 28** ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויפה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: **29** ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: **30** ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויפה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: **ס 31** ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויתן עליה וילחם בה: **32** ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילפדה ביום השני ויפה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: **פ 33** או עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאירו שריד: **34** ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: **35** וילפדה ביום ההוא ויכהו לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש: **פ 36** ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו עליה: **37** וילפדה ויכהו לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: **ס 38** וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: **39** וילפדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: **40** ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: **41** ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד נבעון: **42** ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: **43** וישב יהושע וכל ישראל עמו אל תפוחה הגלגלה: **פ Jos 11** והיו כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מרון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: **2** ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב פנרות ובשפלה ובנפות דור מים: **3** הפנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבויסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה: **4** ויצאו הם וכל מחניהם עמם עסר רב כחול אשר על שפתיהם לרב וסוס ורכב רב מאד: **5** ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: **פ 6** ויאמר יהוה אליהושע אל תירא מפניהם כי מחר פעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: **7** ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: **8** ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה

מזרחה ויפם עד-בלתי השאיר-להם שריד: **9** ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו יהוה
את-סוסייהם עקר ואת-מרכבותיהם שרף באש: **10** וישב יהושע בעת ההיא וילכד
את-חצור ואת-מלכה הנה בחרב כיר-חצור לפנים היא ראש כל-הממלכות האלה:
11 ויכו את-כל-הנפש אשר-בה לפי-חרב החרם לא נותר כל-נשמה ואת-חצור שרף
באש: **12** ואת-כל-ערי המלכים האלה ואת-כל-מלכיהם לכד יהושע ויפם לפי-חרב
החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: **13** רק כל-הערים העמדות על-תלם לא
שרפם ישראל זולתי את-חצור לבדה שרף יהושע: **14** וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזו להם בני ישראל רק את-כל-האדם הכו לפי-חרב עד-השמדם אותם
לא השאירו כל-נשמה: **15** כאשר צוה יהוה את-משה עבדו כן-צוה משה את-יהושע
וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מכל אשר-צוה יהוה את-משה: **16** ויקח יהושע
את-כל-הארץ הזאת ההר ואת-כל-הנגב ואת כל-ארץ הגשן ואת-השפלה
ואת-הערבה ואת-הר ישראל ושפלתה: **17** מן-ההר החלק העולה שעיר
ועד-בעל גדר בבקעת הלבנון תחת הר-חרמון ואת כל-מלכיהם לכד ויפם וימיתם:
18 ימים רבים עשה יהושע את-כל-המלכים האלה מלחמה: **19** לא-היתה עיר אשר
השלימה אל-בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את-הפל לקחו במלחמה: **20** כי
מאת יהוה היתה לחזק את-לכם לקראת המלחמה את-ישראל למען החרומם
לבלתי היות-להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את-משה: **21** ויבא
יהושע בעת ההיא ויכרת את-הענקים מן-ההר מן-חברון מן-דבר מן-ענב ומכל הר
יהודה ומכל הר ישראל עם-עריהם החרומם יהושע: **22** לא-נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: **23** ויקח יהושע את-כל-הארץ ככל אשר
דבר יהוה אל-משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ
שקטה ממלחמה: **Jos 12 פ** ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני-ישראל וירשו
את-ארצם בעבר תירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד-הר חרמון וכל-הערבה
מזרחה: **2** סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על-שפת-נחל
ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון: **3** והערבה עד-ים
כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים-המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת
אשדות הפסגה: **4** וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי:
5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל-הבשן עד-גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך-חשבון: **6** משה עבד-יהוה ובני ישראל הפום ויתנה משה
עבד-יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: **7** ואלה מלכי הארץ אשר
הנה יהושע ובני ישראל בעבר תירדן ומה מופעל גדר בבקעת הלבנון ועד-ההר
החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: **8** בהר ובשפלה
ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי: **9**
מלך יריחו אחד מלך העי אשר-מצד בית-אל אחד: **10** מלך ירושלים אחד מלך
חברון אחד: **11** מלך גרמות אחד מלך לכיש אחד: **12** מלך עגלון אחד מלך גזר
אחד: **13** מלך דבר אחד מלך גדר אחד: **14** מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: **15**
מלך לבנה אחד מלך ערלם אחד: **16** מלך מפקדה אחד מלך בית-אל אחד: **17**
מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: **18** מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: **19** מלך
מדון אחד מלך חצור אחד: **20** מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: **21** מלך
תענך אחד מלך מגדו אחד: **22** מלך קדש אחד מלך-קנעם לפרמל אחד: **23** מלך

דִּוּר לַנֶּפֶת דִּוּר אֶחָד מִלְדָּגוּיִם לַגִּלְגָל אֶחָד: **24** מִלֶּדֶ תִּרְצָה אֶחָד כָּל־מַלְכִים שְׁלֹשִׁים
וְאַחֵר: **ב Jos 13** וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה בָּאת בַּיָּמִים
וְהָאָרֶץ נִשְׁאַרָה הַרְבֵּה־מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ: **2** זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאַרְתָּ כָּל־גִּלְגָּלוֹת הַפְּלִשְׁתִּים
וְכָל־הַגְּשׁוּרִי: **3** מִן־הַשִּׁיחֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עַקְרוֹן צְפוֹנָה לַפְּנֵעֵי
תַּחֲשֵׁב חֲמִשָּׁתוֹ סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים הַעֲזִי וְהָאֲשֻׁדוּרִי הָאֲשַׁקְלוּנִי הַגְּתִי וְהַעֲקָרוּנִי וְהַעֲשִׂים: **4**
מִתִּימֵן כָּל־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמִעֶרְהָ אֲשֶׁר לְצִיִּדְנִים עַד־אֶפְקָה עַד גְּבוּל הָאֲמֹרִי: **5** וְהָאָרֶץ
הַגְּבִלִי וְכָל־הַלְּבָנוֹן מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ מִבְּעַל נֹד תַּחַת הַר־חֶרְמוֹן עַד לְבוֹא חֲמַת: **6**
כָּל־יִשְׂבֵי הַהָר מִן־הַלְּבָנוֹן עַד־מִשְׁרַפַּת מִים כָּל־צִיִּדְנִים אֲנִכִי אֲוִרִישׁם מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל רַק הַפְּלֵה לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחְלָה כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: **7** וְעַתָּה חֲלַק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
בְּנַחְלָה לַחֲשֵׁעַת הַשְּׁבָטִים וְחֲצִי הַשְּׁבָט הַמְּנַשֶּׁה: **8** עֲמוֹ הַרְאוּבֵנִי וְהַגְּדִי לְקַחוּ נַחֲלָתָם
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחָהּ כְּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה: **9**
מִעֲרוּעַר אֲשֶׁר עַל־שַׁפְת־נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֵׁר מִיַּדְבָּא
עַד־דִּיבּוֹן: **10** וְכָל עָרֵי סִיחֹן מִלֶּדֶ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלֶּדֶ בַּחֲשֹׁבֹן עַד־גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: **11**
וְהַגִּלְעָד וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר חֶרְמוֹן וְכָל־הַבְּשָׁן עַד־סֹלְכָה: **12**
כָּל־מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן אֲשֶׁר־מִלֶּד בַּעֲשָׁתְרוֹת וּבְאֲדָרְעִי הוּא נִשְׁאַר מִיַּתֵּר הַרְפָּאִים
וַיְכַם מֹשֶׁה וַיִּרְשָׁם: **13** וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּשׁוּרִי וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גְּשׁוּר
וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **14** רַק לִשְׁבַט הַלּוֹי לֹא נָתַן נַחְלָה אֲשֵׁי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ: **ס 15** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַמַּטֵּה בְּנֵי־רְאוּבֵן
לְמִשְׁפַּחָתָם: **16** וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מִעֲרוּעַר אֲשֶׁר עַל־שַׁפְת־נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־הַמִּישֵׁר עַל־מִיַּדְבָּא: **17** חֲשֹׁבֹן וְכָל־עָרֶיהָ אֲשֶׁר בְּמִישֵׁר דִּיבּוֹן
וּבְקָמוֹת בְּעַל וּבֵית בְּעַל מְעוֹן: **18** וַיְהִצֵּה וּקְדָמָת וּמַפְעָת: **19** וּקְרִיתִים וּשְׁבָמָה
וְצִרְתַּת הַשֶּׁחַר בְּהַר הָעֵמֶק: **20** וּבֵית פַּעוֹר וְאֲשֻׁדוֹת הַפְּסֹנָה וּבֵית הַיִּשְׁמוֹת: **21** וְכָל עָרֵי
הַמִּישֵׁר וְכָל־מַמְלָכוֹת סִיחֹן מִלֶּדֶ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלֶּדֶ בַּחֲשֹׁבֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ
וְאֶת־נְשָׂאֵי מִדְּוָן אֶת־אֹנִי וְאֶת־רָקָם וְאֶת־צוּר וְאֶת־חֹר וְאֶת־רַבֵּעַ נְסִיכֵי סִיחֹן יִשְׂבֵי
הָאָרֶץ: **22** וְאֶת־בַּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הֲרִגוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֲרַב אֶל־חַלְלִיָּהֶם: **23** וַיְהִי
גְבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפַּחַתָּם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶן: **ב**
24 וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַמַּטֵּה־גַד לְבְנֵי־גַד לְמִשְׁפַּחָתָם: **25** וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעֲזַר וְכָל־עָרֵי
הַגִּלְעָד וְחֲצִי אָרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן עַד־עֲרוּעַר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי רֶבֶה: **26** וּמַחֲשֹׁבֹן עַד־רָמַת
הַמְּצַפָּה וּבְטַנִּים וּמַמְחִנִּים עַד־גְּבוּל לְדָבָר: **27** וּבְעֵמֶק בֵּית הָרֵם וּבֵית נַמְרָה וּסְכוֹת
וְצָפוֹן יֵתֵר מַמְלָכוֹת סִיחֹן מִלֶּדֶ חֲשֹׁבֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֹל עַד־קֶצֶה יִסְפֹּנְתָה עֶבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרַחָה: **28** זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי־גַד לְמִשְׁפַּחַתָּם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶם: **29** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לַחֲצִי שְׁבַט
מְנַשֶּׁה וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחוֹתָם: **30** וַיְהִי גְבוּלָם מִמַּמְחִנִּים כָּל־הַבְּשָׁן
כָּל־מַמְלָכוֹת עוֹג מִלֶּדֶ־הַבְּשָׁן וְכָל־חֹת וַיֹּר אֲשֶׁר בְּבָשָׁן שְׁשִׁים עִיר: **31** וְחֲצִי הַגִּלְעָד
וְעִשְׁתְרוֹת וְאֲדָרְעִי עָרֵי מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן לְבְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְּנֵי־מְכִיר
לְמִשְׁפַּחוֹתָם: **32** אֱלֹה אֲשֶׁר־נַחַל מֹשֶׁה בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב מִעֲבַר לַיַּרְדֵּן וַיְרִיחוּ מִזְרַחָה: **ס**
33 וְלִשְׁבַט הַלּוֹי לֹא־נָתַן מֹשֶׁה נַחְלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לָהֶם: **Jos 14** וְאֱלֹה אֲשֶׁר־נַחֲלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר נַחֲלוּ אוֹתָם אֲלֵעֲזֵר הַכְּהֵן
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטֹּט לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **2** בְּגוֹרָל נַחֲלָתָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה לַחֲשֵׁעַת הַמַּטֹּט וְחֲצִי הַמַּטֹּט: **3** כִּי־נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי הַמַּטֹּט וְחֲצִי
הַמַּטֹּט מִעֲבַר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם לֹא־נָתַן נַחְלָה בְּתוֹכָם: **4** כִּי־הָיוּ בְּנֵי־יוֹסֵף שְׁנֵי מַטֹּט

מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אסערים לשבת ומגרשיהם למקניהם
 ולקנינם: **5** כאשר צוה יהוה את-משה בן עשו בני ישראל ויחלקו את-הארץ: **6**
 ויגשו בני-יהודה אליהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן-יפנה הקניז אתה ידעת
 את-הדבר אשר-דבר יהוה אל-משה איש-האלהים על אדותי ועל אדותיך
 בקדש ברנע: **7** בן-ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד-יהוה אתי מקדש ברנע
 לרגל את-הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם-לבבי: **8** ואחי אשר עלו עמי המסיו
 את-לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: **9** וישבע משה ביום ההוא לאמר
 אסלא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד-עולם כי מלאת
 אחרי יהוה אלהי: **10** ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש
 שנה מאז דבר יהוה את-הדבר הזה אל-משה אשר-הלך ישראל במדבר ועתה
 הנה אנכי היום בן-חמש ושמונים שנה: **11** עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי
 משה פכחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: **12** ועתה תנה-לי את-ההר הזה
 אשר-דבר יהוה ביום ההוא כי אתה-שמעת ביום ההוא פני-ענקים שם וערים גדלות
 בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: **13** ויברכהו יהושע ויתן
 את-חברון לכלב בן-יפנה לנחלה: **14** על-כן היתה חברון לכלב בן-יפנה הקניז
 לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה ישראל: **15** ושם חברון
 לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה: **16** **Jos 15**
 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל-גבול אדום מדבר-צן נגבה מקצה
 תימן: **1** ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן-הלשן הפנה נגבה: **2** ויצא
 אל-מנגב למעלה עקרבום ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה
 אדרה ונסב הקרקעת: **3** ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים **(ותיה) [והיה]** תצאות
 הגבול ימה זה-יהיה לכם גבול נגב: **4** וגבול קדמה ים המלח עד-קצה הירדן וגבול
 לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: **5** ועלה הגבול בית חנלה ועבר מצפון
 לבית הערבה ועלה הגבול אבן בתן בן-ראובן: **6** ועלה הגבול דברה מעמק עכור
 וצפונה פנה אל-הגלגל אשר-נכח למעלה ארמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול
 אל-מיעין שמש והיו תצאתיו אל-עין רגל: **7** ועלה הגבול גי בן-הנם אל-כחף
 היבوسی מנגב היא ירושלים ועלה הגבול אל-ראש החר אשר על-פני גי-הנם ימה
 אשר בקצה עמק-רפאים צפונה: **8** ותאר הגבול מראש החר אל-מעין מי נפתוח
 ויצא אל-ערי הר-עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: **9** ונסב הגבול
 מבעלה ימה אל-הר שעיר ועבר אל-כחף הר-יערים מצפונה היא כסלון וירד
 בית-שמש ועבר תמנה: **10** ויצא הגבול אל-כחף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה
 ועבר הר-הבעלה ויצא יבבאל והיו תצאות הגבול ימה: **11** וגבול ים הימה הגדול
 וגבול זה גבול בני-יהודה סביב למשפחתם: **12** ולכלב בן-יפנה נתן חלק בתוך
 בני-יהודה אל-פי יהוה ליהושע את-קרית ארבע אבי הענק היא חברון: **13** וירש
 משם כלב את-שלושה בני הענק את-ששי ואת-אחימן ואת-תלמי ילדי הענק: **14**
 ויעל משם אלישבי דבר ושם-דבר לפנים קרית-ספר: **15** ויאמר כלב אשר-יכה
 את-קרית-ספר ולכדה ונתתי לו את-עכסה בתו לאשה: **16** וילכדה עתניאל בן-קניז
 אחי כלב ויתן-לו את-עכסה בתו לאשה: **17** ויהי בבואה ותסיתהו לשאול
 מאת-אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר-לה כלב מה-לך: **18** ותאמר תנה-לי
 ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתחלה את גלת עליות ואת גלת

תחתיות: פ 20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור: 22 וקינה ודימונה ועדערה: 23 וקדש וחצור ויחנן: 24 זיף ושלם ובעלות: 25 וחצור חרתה וקריות חצרון היא חצור: 26 אמם ושמע ומלדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט: 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן: ס 33 בשפלה אשתאול וצרה ואשנה: 34 וזנח ועין גנים תפוח והעינים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה: 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן: 37 צנן וחדשה ומגדלגד: 38 ודלען והמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וכבון ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן: ס 42 לבנה ועתר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן: 45 עקרן ובנתיה וחצריה: 46 מעקרן וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן: 47 אשדוד בנתיה וחצריה עזה בנתיה וחצריה עד נחל מצרים והים (הגבול) (הגדול) וגבול: ס 48 ובהר שמיר ויחיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 וענב ואשתמה וענים: 51 ונשן וחלן ונלה ערים אחת עשרה וחצריהן: 52 ארב ורומה ואשען: 53 (וינים) (וינום) ובית תפוח ואפקה: 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן: ס 55 מעון פרמל וזיף ויוטה: 56 וזורעאל וקדעם וזונית: 57 תקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן: 58 חלחול בית צור וגדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן: ס 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן: 63 ואת היבוס וישבי ירושלם לא (יוכלו) (יכלו) בני יהודה להורישם וישב היבוס את בני יהודה בירושלם עד היום הזה: פ Jos 16 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארפי עטרות: 3 וירד ימה אל גבול היפלאי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו (תצאתו) (תצאתיו) ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 והיו גבול בני אפרים למשפחתם והיו גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון: 6 ויצא הגבול הימה המזכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן: 10 ולא הורישו את הפנעני היושב בגור וישב הפנעני בקרב אפרים עד היום הזה והיו למסעבר: פ Jos 17 והיו הגורל למטה מנשה כירוא ובכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהיילו הגלעד והבשן: 2 והיו לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלפה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפניו יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אלפי יהוה נחלה בתוך אחי אבותינו: 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לכר מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר

לִירְדָן: 6 כִּי בָנוּת מְנַשָּׁה נָחְלוּ נַחְלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי וְאָרְץ הַגִּלְעָד הִיתָה לְבְנֵי-מְנַשָּׁה
 הַנּוֹתְרִים: 7 וַיְהִי גְבוּל-מְנַשָּׁה מֵאֲשֶׁר הַמְּכֻמַּתִּת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי שְׂכֵם וְהַלֵּךְ הַגְּבוּל
 אֶל-הַיַּמִּין אֶל-יֹשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ: 8 לְמְנַשָּׁה הִיתָה אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל-גְּבוּל מְנַשָּׁה
 לְבְנֵי אֶפְרַיִם: 9 וַיֵּרֶד הַגְּבוּל נָחַל קָנָה נִגְבָּה לְנַחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם בְּתוֹךְ עָרֵי
 מְנַשָּׁה וְגְבוּל מְנַשָּׁה מִצְפּוֹן לְנַחַל וַיְהִי תְצֻאָתוֹ הַיְמָה: 10 נִגְבָּה לְאֶפְרַיִם וְצְפוֹנָה
 לְמְנַשָּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּלוֹ וּבְאֲשֶׁר יִפְגְּעוּן מִצְפּוֹן וּבִישׁשׁכָר מְמוֹרָח: 11 וַיְהִי לְמְנַשָּׁה
 בִישׁשׁכָר וּבְאֲשֶׁר בִּית-שֶׁאן וּבְנוֹתְהָ וַיְבַלְעֵם וּבְנוֹתְהָ וְאֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וּבְנוֹתְהָ וַיֹּשְׁבֵי
 עֵין-דֹר וּבְנוֹתְהָ וַיֹּשְׁבֵי תַעֲנַךְ וּבְנוֹתְהָ וַיֹּשְׁבֵי מִגְדוֹ וּבְנוֹתְהָ שְׁלֹשַׁת הַנְּפֹת: 12 וְלֹא יָכְלוּ
 בְנֵי מְנַשָּׁה לְהוֹרִישׁ אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר הַכְּנַעֲנִי לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: 13 וַיְהִי כִּי
 חֻזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת-הַכְּנַעֲנִי לְמַסַּ וְהוֹרֵשׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: 14 וַיִּדְבְּרוּ בְנֵי יוֹסֵף
 אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מִדּוּעַ נִתְּתָה לָנוּ נַחְלָה גּוֹרֵל אֶחָד וְחֶבֶל אֶחָד וְאֲנִי עֹסְרָב עַד
 אֲשֶׁר-עַד-כֹּה בֵרַכְנִי יְהוָה: 15 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם-עֹסְרָב אַתָּה עָלָה לָךְ
 הַיַּעֲרָה וּבִרְאֵת לָךְ שֵׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרוּזִי וְהַרְפֵּאִים כִּי-אֵין לָךְ הַרְאֶפְרַיִם: 16 וַיֹּאמְרוּ
 בְנֵי יוֹסֵף לֹא-יִמְצָא לָנוּ הַהֹר וּרְכַב בְּרוֹז לְבַל-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ-הָעַמֶּק לְאֲשֶׁר
 בְּבֵית-שֶׁאן וּבְנוֹתְהָ וּלְאֲשֶׁר בַּעַמֶּק יוֹרְעָאֵל: 17 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בֵּית יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם
 וּלְמְנַשָּׁה לֵאמֹר עֹסְרָב אַתָּה וְכַח גְּדוּל לָךְ לֹא-יְהִיֶּה לָךְ גּוֹרֵל אֶחָד: 18 כִּי הִר
 יְהוָה לָךְ כִּי-יַעַר הוּא וּבִרְאֵתוֹ וַיְהִי לָךְ הַצֻּאָתוֹ כִּי-תוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי כִּי רָכַב
 בְּרוֹז לוֹ כִּי חֹק הוּא: 19 Jos 18 וַיִּקְהֲלוּ כָל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלֵה וַיִּשְׁכְּנוּ שֵׁם
 אֶת-אֶהֱל מוֹעֵד וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לְפָנֵיהֶם: 2 וַיִּנְתְּרוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-חִלְקוּ
 אֶת-נַחְלָתָם שְׁבַעַת שְׁבַטִים: 3 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד-אָנָּה אַתֶּם מֵתְרַפִּים
 לְבוֹא לְרִשֵׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם: 4 הֲבֹ לָכֶם שְׁלֹשָׁה
 אַנְשִׁים לְשֵׁבֶט וְאֲשַׁלְחֵם וַיִּקְמוּ וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּ אוֹתָהּ לְפִי נַחְלָתָם וַיָּבֹאוּ אֵלָי: 5
 וְהִתְחַלְקוּ אֹתָהּ לְשֵׁבַעַת חֻלְקִים יְהוּדָה יַעֲמַד עַל-גְּבוּלוֹ מִנֵּגֵב וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמַדוּ
 עַל-גְּבוּלָם מִצְפּוֹן: 6 וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת-הָאָרֶץ שְׁבַעַת חֻלְקִים וְהִבַּאתֶם אֵלָי הַנָּהָה
 וַיְרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֶּה לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 7 כִּי אִין-חֵלֶק לְלוּיִם בְּקִרְבְּכֶם כִּי-כֹהֲנֵת
 יְהוָה נַחְלָתוֹ וְגַד וְרֹאשׁוֹן וְחֻצֵי שְׁבַט מְנַשָּׁה לָקְחוּ נַחְלָתָם מֵעֵבֶר לִירְדֵן מִזְרָחָה אֲשֶׁר
 נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה: 8 וַיִּקְמוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ וַיִּצְוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הַחֻלְקִים לְכַתֵּב
 אֶת-הָאָרֶץ לֵאמֹר לָכוּ וְהִתְהַלְכוּ בְּאֶרֶץ וְכַתְּבוּ אוֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלָי וְפֹה אֲשַׁלֵּךְ לָכֶם
 גּוֹרֵל לְפָנֵי יְהוָה בְּשֵׁלָה: 9 וַיִּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְרוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרִים לְשֵׁבַעַת
 חֻלְקִים עַל-סֵפֶר וַיָּבֹאוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה שְׁלָה: 10 וַיִּשְׁלַךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרֵל
 בְּשֵׁלָה לְפָנֵי יְהוָה וַיִּחְלַקְשֶׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָאָרֶץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמְחֻלְקָתָם: 11 וַיַּעַל
 גּוֹרֵל מֹשֶׁה בְּנֵי-בְנֵימִן לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיֵּצֵא גְבוּל גּוֹרֵלָם בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף: 12
 וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל לְפֶאת צְפוֹנָה מִן-הַיַּרְדֵּן וְעַלָּה הַגְּבוּל אֶל-כַּתְּף יְרִיחוֹ מִצְפּוֹן וְעַלָּה
 בְּהַר יְמִינָה [וְהַיָּה] [וְהַיָּה] תְצֻאָתוֹ מִדְּבָרָה בֵּית אֹנוֹן: 13 וְעֵבֶר מִשֶׁם הַגְּבוּל לְיוֹזָה
 אֶל-כַּתְּף לְיוֹזָה נִגְבָּה הִיא בֵּית-אֵל וַיֵּרֶד הַגְּבוּל עֲטְרוֹת אֲדָר עַל-הַהָר אֲשֶׁר מִנֵּגֵב
 לְבֵית-חֶרֶן תַּחְתּוֹן: 14 וְתֹאֵר הַגְּבוּל וְנָסַב לְפֶאתַיִם נִגְבָּה מִן-הַהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 בֵּית-חֶרֶן נִגְבָּה [וְהַיָּה] [וְהַיָּה] תְצֻאָתוֹ אֶל-קְרִית-בַּעַל הִיא קְרִית יַעֲרִים עִיר בְּנֵי
 יְהוּדָה זֹאת פֶּאתַיִם: 15 וּפֶאתַיִם נִגְבָּה מִקְצֵה קְרִית יַעֲרִים וַיֵּצֵא הַגְּבוּל יְמִינָה וַיֵּצֵא
 אֶל-מַעַן מִי נְפֹתוֹ: 16 וַיֵּרֶד הַגְּבוּל אֶל-קְצֵה הָהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי גֵי בְּהַנֶּם אֲשֶׁר
 בַּעַמֶּק רְפָאִים צְפוֹנָה וַיֵּרֶד גֵּי הַנֶּם אֶל-כַּתְּף הַיְבוּסִי נִגְבָּה וַיֵּרֶד עֵין רֹגֵל: 17 וְתֹאֵר

מצפון ויצא עין שמש ויצא אל-גלילות אשר-נכח מעלה אדמים וירד
 אבן בהן בן-ראובן: **18** ועבר אל-כתף מול-הערבה צפונה וירד הערבתה: **19** ועבר
 הגבול אל-כתף בית-חנלה צפונה **[והיה]** **[תצאותיו]** **[תצאותו]** הגבול אל-לשון
 ים-המלח צפונה אל-קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: **20** והירדן יגבל-אתו
 לפאת-קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם: **21** והיו הערים
 למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית-חנלה ועמק קצין: **22** ובית הערבה
 וצמרים ובית-אל: **23** והערים והפרה ועפרה: **24** **[וכפר העמון]** **[כפר העמון]** והעפני
 ונבע ערים שתיים-עשרה וחצריהן: **25** גבעון והרמה ובארות: **26** והמצפה והכפירה
 והמצבה: **27** ורקם וירפאל ותראלה: **28** וצלע האלף והיבוסני היא ירושלם גבעת
 קרית ערים ארבע-עשרה וחצריהן זאת נחלת בני-בנימן למשפחתם: **פ** **Jos 19** ויצא
 הגורל השני לשמעון למטה בני-שמעון למשפחותם והיו נחלתם בתוך נחלת
 בני-יהודה: **2** והיו להם בנחלתם באר-שבע ושבע ומולדה: **3** וחצר שועל ובלה
 ועצם: **4** ואלתולד ובתול וחרמה: **5** וצקלג ובית-המרכבות וחצר סוסה: **6**
 ובית לבאות ושרותן ערים שלש-עשרה וחצריהן: **7** עין רמון ועטר ועשן ערים
 ארבע וחצריהן: **8** וכל-החצרים אשר סביבות הערים האלה עד-בעלת באר
 ראמת נגב זאת נחלת מטה בני-שמעון למשפחתם: **9** מחבל בני יהודה נחלת בני
 שמעון פיה-היה חלק בני-יהודה רב מהם וינחלו בני-שמעון בתוך נחלתם: **פ** **10** ויעל
 הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם והיו גבול נחלתם עד-שריד: **11** ועלה גבולם
 הימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל-הנחל אשר על-פני יקנעם: **12** ושב משריד
 קדמה מזרח השמש על-גבול כסלת תבר ויצא אל-הדברת ועלה יפיע: **13** ומשם
 עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: **14** ונסב אתו
 הגבול מצפון חתן והיו תצאותיו גי יפתח-אל: **15** וקשת ונהלל ושמרון ויראלה
 ובית לחם ערים שתיים-עשרה וחצריהן: **16** זאת נחלת בני-זבולן למשפחותם הערים
 האלה וחצריהן: **פ** **17** ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: **18**
 והיו גבולם יורעאלה והכסלת ושונם: **19** וחפרים ושיאן ואנחרת: **20** והרבות וקשיון
 ואבין: **21** ורמת ועין-גנים ועין חדה ובית פצין: **22** ופגע הגבול בתבור **[ושחצומה]**
[ושחצומה] ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש-עשרה וחצריהן: **23** זאת
 נחלת מטה בני-יששכר למשפחתם הערים וחצריהן: **פ** **24** ויצא הגורל החמישי
 למטה בני-אשר למשפחותם: **25** והיו גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף: **26** ואלמלך
 ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת: **27** ושב מזרח השמש בית דגן
 ופגע בזבלון ובני יפתח-אל צפונה בית העמק ונעיאול ויצא אל-כבול משמאל: **28**
 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: **29** ושב הגבול הרמה ועד-עיר מבצר-צר
 ושב הגבול חסה **[והיה]** **[והיה]** תצאותיו הימה מחבל אכזיבה: **30** ועמה ואפק ורחב
 ערים עשרים ושתיים וחצריהן: **31** זאת נחלת מטה בני-אשר למשפחתם הערים
 האלה וחצריהן: **פ** **32** לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם: **33**
 והיו גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד-לקום והיו תצאותיו
 הירדן: **34** ושב הגבול ימה אונות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב
 ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש: **35** וערי מבצר הצדדים צר וחמת
 רקת וכנרת: **36** ואדמה והרמה וחצור: **37** וקדש ואדרעי ועין חצור: **38** ויראון
 ומגדל-אל חרם ובית-ענת ובית שמש ערים תשע-עשרה וחצריהן: **39** זאת נחלת מטה

בני־נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן: **פ** 40 למטה בני־דן למשפחתם יצא הגורל השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ושעלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואלתקה וגבתון ובעלת: 45 ויהר ובני־ברק ובתרמון: 46 ומי הירקון והרקון עם־הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול־בני־דן מהם ויעלו בני־דן וילחמו עם־לשם וילכדו אותה ויפכו אותה לפי־חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני־דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן: **פ** 49 ויכלו לנחל־את־הארץ לגבולתיה ויתנו בני־ישראל נחלה ליהושע בן־נון בתוכם: 50 על־פי יהוה נתנו לו את־העיר אשר שאל את־תמנת־סרח בהר אפרים ויבנה את־העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן־נון וראשי האבות למטות בני־ישראל בגורלו בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את־הארץ: **פ** Jos 20 וידבר יהוה אליהושע לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל לאמר תנו לכם את־ערי המקלט אשר־דברתי אליכם ביד־משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה־נפש בשגגה בכלי־דעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: 4 ונס אל־אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני זקני העיר־היא את־דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו־לו מקום וישב עמם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא־יסגרו את־הרצח בידו כי בכלי־דעת הכה את־רעהו ולא־שנא הוא לו מתמול שלשום: 6 וישבו בעיר ההיא עד־עמדו לפני העדה למשפט עד־מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם או ישוב הרוצח וכא אל־עירו ואל־ביתו אל־העיר אשר־נס משם: 7 ויקדשו את־קדש בגליל בהר נפתלי ואת־שכם בהר אפרים ואת־קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את־בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת־ראמת בגלעד ממטה־גד ואת־[גלון] [גולן] בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל־מכה־נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד־עמדו לפני העדה: **פ** Jos 21 ויגשו ראשי אבות הלויים אל־אלעזר הכהן ואל־יהושע בן־נון ואל־ראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד־משה לתת־לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: 3 ויתנו בני־ישראל ללויים מנחלתם אל־פי יהוה את־הערים האלה ואת־מגרשיהן: 4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן־הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימין בגורל ערים שלש עשרה: **ס** 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה־אפרים וממטה־דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: **ס** 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה־וששכר וממטה־אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה: **ס** 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה־גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני־ישראל ללויים את־הערים האלה ואת־מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד־משה בגורל: **פ** 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר־יקרא אתהן בשם: 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ריאשנה: 11 ויתנו להם את־קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת־מגרשה סביבתיה: 12 ואת־שרה העיר ואת־חצריה נתנו לכלב בן־יפנה באחזתו: **ס** 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את־עיר מקלט הרצח את־חברון ואת־מגרשה ואת־לבנה ואת־מגרשה: 14 ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־אשתמע ואת־מגרשה: 15 ואת־חלן ואת־מגרשה ואת־דבר

וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **16** וְאֶת־עֵין וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־יָטָה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־בֵּית שָׁמַשׁ
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים תִּשַׁע מֵאֵת שְׁנֵי הַשְּׁבִטִים הָאֵלֶּה: **פ 17** וּמִמֶּטְהָ בְּנִימֹן אֶת־גִּבְעוֹן
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נֶבֶע וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **18** אֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־עֲלָמוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 עָרִים אַרְבַּע: **19** כָּל־עָרֵי בְּנֵי־אֶהֲרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרָשֵׁיהֶן: **ס 20**
 וְלִמְשַׁפְּחוֹת בְּנֵי־קָהֵת הַלְוִיִּם הַנּוֹתְרִים מִבְּנֵי קָהֵת וַיְהִי עָרֵי גֹרְלָם מִמֶּטְהָ אַפְרָיִם: **21**
 וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עִיר מִקְלַט הַרְצָח אֶת־שִׁכְם וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ בְּהַר אַפְרָיִם וְאֶת־גֹּזֵר
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **22** וְאֶת־קִבְצִים וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־בֵּית חֹרֶן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע: **ס**
23 וּמִמֶּטְהָ־דָן אֶת־אֶלְתָּקָא וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נַפְתּוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **24** אֶת־אֵילֹן
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נֶת־רְמוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע: **ס 25** וּמִמְחֻצֵי מִטָּה מִנְשֵׁה
 אֶת־תַּעֲנָךְ וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־נֶת־רְמוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁתַּיִם: **26** כָּל־עָרִים עֶשֶׂר
 וּמִגְרָשֵׁיהֶן לִמְשַׁפְּחוֹת בְּנֵי־קָהֵת הַנּוֹתְרִים: **ס 27** וְלִבְנֵי גִרְשׁוֹן מִמְשַׁפְּחוֹת הַלְוִיִּם מִחֻצֵי
 מִטָּה מִנְשֵׁה אֶת־עִיר מִקְלַט הַרְצָח אֶת־[גִּלְוִן] וְאֶת־[גִּלְוִן] בְּבִשָּׁן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־בַּעֲשָׂתְרָה
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁתַּיִם: **ס 28** וּמִמֶּטְהָ יִשְׁשָׁכַר אֶת־קִשְׁיוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־דְּבַרְתָּ
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **29** אֶת־יִרְמוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־עֵין גַּנִּים וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע: **ס 30**
 וּמִמֶּטְהָ אֲשֶׁר אֶת־מִשְׁאֵל וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־עֲבֵדוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **31** אֶת־חֶלְקָת
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־רַחֲב וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע: **ס 32** וּמִמֶּטְהָ נַפְתָּלִי אֶת־עִירוֹ מִקְלַט
 הַרְצָח אֶת־קָרֶשׁ בְּגִלְוִל וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־חַמַּת דָּאֵר וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־קָרְתָן
 וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים שְׁלֹשׁ: **33** כָּל־עָרֵי הַגִּרְשֵׁי לִמְשַׁפְּחוֹת שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה עִיר וּמִגְרָשֵׁיהֶן:
ס 34 וְלִמְשַׁפְּחוֹת בְּנֵי־מִרְרֵי הַלְוִיִּם הַנּוֹתְרִים מֵאֵת מִטָּה זְבוּלָן אֶת־קִנְעָם וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ
 אֶת־קָרְתָהּ וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **35** אֶת־דְּמֹנָה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־נְהַלֵּל וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים
 אַרְבַּע: **36** וּמִמֶּטְהָ רְאוּבֵן אֶת־בְּצֹר וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־יְהֻצָּה וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **37**
 אֶת־קְדְמוֹת וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־מִיפְעַת וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ עָרִים אַרְבַּע: **ס 38** וּמִמֶּטְהָ־גֹד
 אֶת־עִיר מִקְלַט הַרְצָח אֶת־רְמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ וְאֶת־מַחְנִים וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ: **39**
 אֶת־חֶשְׁבוֹן וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ אֶת־יַעֲזֹר וְאֶת־מִגְרָשָׁהּ כָּל־עָרִים אַרְבַּע: **40** כָּל־הָעָרִים לִבְנֵי
 מִרְרֵי לִמְשַׁפְּחוֹת הַנּוֹתְרִים מִמְשַׁפְּחוֹת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹרְלָם עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה: **41** כָּל
 עָרֵי הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֶחָז בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבַּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרָשֵׁיהֶן: **42** תְּהִינָה
 הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עִיר וּמִגְרָשֵׁיהֶן סְבִיבֹתֶיהָ כֵּן לְכָל־הָעָרִים הָאֵלֶּה: **ס 43** וַיִּתֵּן יְהוָה
 לְיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַתָּת לְאֲבוֹתָם וַיְרַשּׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ: **44** וַיִּנַּח יְהוָה
 לָהֶם מִסְבִּיב כָּל־אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם וְלֹא־עָמַד אִישׁ בְּפָנֵיהֶם מִכָּל־אִיבֵיהֶם אֶת
 כָּל־אִיבֵיהֶם נָתַן יְהוָה בְּיָדָם: **45** לֹא־נִפְלָ דָבָר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הַכֹּל בָּא: **פ Jos 22** אִזּוּ יִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצֵי מִטָּה
 מִנְשֵׁה: **2** וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם אַתֶּם שְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה
 וְתִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי לְכָל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֲתָכֶם: **3** לֹא־עֻבַּתְּם אֶת־אֲחֵיכֶם זֶה יָמִים רַבִּים עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה וְשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתֵּי מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **4** וְעַתָּה הִנֵּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְאֲחֵיכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וְעַתָּה פָּנּוּ וּלְכוּ לָכֶם לְאֱהֲלֵיכֶם אֶל־אָרֶץ אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר
 נָתַן לָכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעִבְרֵי הַיַּרְדֵּן: **5** רְקוּ שְׁמֵרוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמִּצְוָה
 וְאֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם מִשֵּׁה עֶבֶד־יְהוָה לְאֶהְבָּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְלַכֵּת
 בְּכָל־דַּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וּלְדַבְּקֵהֶם וּלְעִבְדוֹ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: **6** וַיְבָרְכֶם
 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁלַחם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲחֵיהֶם: **ס 7** וְלַחֲצִיֹּו שֶׁבֶט הַמִּנְשֵׁה נָתַן מִשֵּׁה בְּבִשָּׁן
 וְלַחֲצִיֹּו נָתַן יְהוֹשֻׁעַ עִם־אֲחֵיהֶם [מַעְבֵּר] [בַּעֲבָר] הַיַּרְדֵּן יְמֵה וְגַם כִּי שָׁלַחם יְהוֹשֻׁעַ

אֶל־אֱהִיִּים וַיְבָרְכֶם: **8** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר בְּנִכְסִים רַבִּים שׁוּבוּ אֶל־אֱהִיִּים
 וּבְמִקְנֵה רַב־מֵאֵד בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְנַחֲשֵׁת וּבְכַרְזֵל וּבְשִׁלְמוֹת הַרְבֵּה מֵאֵד חֲלֹקוּ
 שְׁלַל־אִיבִיכֶם עִם־אֲחֵיכֶם: **9** וַיִּשְׁבוּ וַיֵּלְכוּ בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד וַחֲצִי שַׁבַּת הַמִּנְשָׁה
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁלַח אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן לֵלְכַת אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ אַחְזַת־
 אֲשֶׁר נֶאֱחֲזָרְבָה עַל־פִּי יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה: **10** וַיָּבֹאוּ אֶל־גִּלְיֹלוֹת הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 כְּנַעַן וַיִּבְנוּ בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד וַחֲצִי שַׁבַּת הַמִּנְשָׁה שֵׁם מִזְבֵּחַ עַל־הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ גְּדוֹל
 לְמֵרָאָה: **11** וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה בָנוּ בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד וַחֲצִי שַׁבַּת
 הַמִּנְשָׁה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֶל־מוֹל אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־גִּלְיֹלוֹת הַיַּרְדֵּן אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **12**
 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְהָלוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלַח לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצַבֵּא: **13**
 וַיִּשְׁלְחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנִירְאוּבֵן וְאֶל־בְּנִינָד וְאֶל־חֲצִי שַׁבַּת־מִנְשָׁה אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 אֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן: **14** וַעֲשָׂרָה נְשָׂאִים עִמּוֹ נְשִׂיא אֶחָד לְבֵית אָב
 לְכָל מִשְׁתֹּת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ רֹאשׁ בֵּית־אֲבוֹתָם הֵמָּה לְאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: **15** וַיָּבֹאוּ
 אֶל־בְּנִירְאוּבֵן וְאֶל־בְּנִינָד וְאֶל־חֲצִי שַׁבַּת־מִנְשָׁה אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד וַיְדַבְּרוּ אִתָּם
 לֵאמֹר: **16** כֹּה אָמְרוּ כָּל־וְעַדַת יְהוָה מִה־הַמַּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעַלְתֶּם בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה בְּכַנּוּתְכֶם לָכֵם מִזְבֵּחַ לְמַרְדְּכֶם הַיּוֹם בִּיהוָה: **17** הַמַּעַשׂ־לָנוּ
 אֶת־עֵינַי פְּעוּר אֲשֶׁר לֹא־הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף בְּעַדַת יְהוָה: **18**
 וְאַתֶּם תִּשְׁבוּ הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְהִיא אִתָּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמָחָר אֶל־כָּל־עַדַת
 יִשְׂרָאֵל יִקְצֹף: **19** וְאֵךְ אִם־טִמְאַה אֶרֶץ אַחְזַתְכֶם עָבְרוּ לָכֵם אֶל־אֶרֶץ אַחְזַת יְהוָה
 אֲשֶׁר שָׁכַן־שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהֶאֱחָזוּ בְּתוֹכְנוּ וּבִיהוָה אֶל־תִּמְרְדוּ וְאַתֶּנוּ אֶל־תִּמְרְדוּ
 בְּכַנּוּתְכֶם לָכֵם מִזְבֵּחַ מִבְּלַעֲדֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: **20** הַלּוֹא עִכְן בְּיָרֵחַ מַעַל מַעַל
 בַּחֲרָם וְעַל־כָּל־עַדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קֶצֶף וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא נֹעַ בְּעֵינָיו: **21** וַיַּעֲנוּ
 בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד וַחֲצִי שַׁבַּת הַמִּנְשָׁה וַיְדַבְּרוּ אֶת־רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: **22** אֵל
 אֱלֹהִים יְהוָה אֵלֵּינוּ אֱלֹהִים יְהוָה הוּא יָדַע וְיִשְׂרָאֵל הוּא יָדַע אִם־בְּמַרְדֵּנוּ וְאִם־בְּמַעַל
 בִּיהוָה אֶל־תּוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה: **23** לְבָנוֹת לָנוּ מִזְבֵּחַ לָשׁוּב מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְאִם־לְהַעֲלוֹת
 עָלֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם־לְעֲשׂוֹת עָלֵינוּ זְבָחִי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְכַּשׁ: **24** וְאִם־לֹא
 מִדְּאָנָה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת־זֹאת לֵאמֹר מָחָר יֵאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מִה־לָּכֶם
 וּלְיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **25** וַגִּבּוֹל נָתַן יְהוָה בֵּינָנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד
 אֶת־הַיַּרְדֵּן אֵין־לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה וְהַשְׁבִּיתִי בְּנֵיכֶם אֶת־בְּנֵינוּ לְבִלְתִּי יֵרָא אֶת־יְהוָה: **26**
 וַנֹּאמֶר נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ לְבָנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזֹבַח: **27** כִּי עַד הוּא בֵּינֵינוּ
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דְּרוֹחֵינוּ אַחֲרֵינוּ לְעַבְדֵי אֶת־עַבְדַת יְהוָה לְפָנָיו בַּעֲלוּתֵינוּ וּבְזִבְחֵינוּ
 וּבְשִׁלְמוֹנֵינוּ וְלֹא־יֵאמְרוּ בְּנֵיכֶם מָחָר לְבָנֵינוּ אֵין־לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה: **28** וַנֹּאמֶר וְהָיָה
 כִּי־יֵאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֶל־דְּרוֹחֵינוּ מָחָר וְאֵמְרֵנוּ רְאוּ אֶת־תְּבִנְתֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזֹבַח כִּי־עַד הוּא בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיכֶם: **29** חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ
 לְמַרְדֵּנוּ בִּיהוָה וּלְשׁוּב הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה לְבָנוֹת מִזְבֵּחַ לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְזֹבַח מִלְּפָד
 מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לְפָנָי מִשְׁכְּנוֹ: **30** וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וְנְשִׂאֵי הָעֵדָה
 וְרֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּנִירְאוּבֵן וּבְנִינָד וּבְנֵי
 מִנְשָׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיהֶם: **31** וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנִירְאוּבֵן וְאֶל־בְּנִינָד
 וְאֶל־בְּנֵי מִנְשָׁה הַיּוֹם יָדַעְנוּ כִּי־בְתוֹכְנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־מַעַלְתֶּם בִּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אֲזִ
 הַצַּלְתֶּם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה: **32** וַיֵּשֶׁב פִּינְחָס בֶּן־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים מֵאֵת
 בְּנִירְאוּבֵן וּמֵאֵת בְּנִינָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ אִתָּם

דבר: ³³ ויטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את-הארץ אשר בני-ראובן ובני-גד יושבים בה: ³⁴ ויקראו בני-ראובן ובני-גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים: **פ** **Jos 23** ויהי מימים רבים אחרי אשר-הניח יהוה לישראל מפל-איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ² ויקרא יהושע לכל-ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים: ³ ואתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לכל-הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: ⁴ ראו הפלתי לכם את-הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן-הירדן וכל-הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש: ⁵ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את-ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם: ⁶ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל-הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור-ממנו ימין ושמאול: ⁷ לבלתי-בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא-תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: ⁸ כי אם-ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁹ וירש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא-עמד איש בפניכם עד היום הזה: ¹⁰ איש-אחד מכם ירדף-אלף כיו יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ¹¹ ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את-יהוה אלהיכם: ¹² כיו אם-שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹³ ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את-הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד-אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹⁴ והנה אנכי הולך היום בררף פל-הארץ וידעתם בכל-לבבכם ובכל-נפשכם כי לא-נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הפל באו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד: ¹⁵ והיה כאשר-בא עליכם כל-הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבא יהוה עליכם את כל-הדבר הרע עד-השמירו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: ¹⁶ בעברכם את-ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף-יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם: **פ** **Jos 24** ויאסף יהושע את-כל-שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: ² ויאמר יהושע אל-כל-העם כה-אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: ³ ואקח את-אביכם את-אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל-ארץ כנען **(ואר-ב)** **(וארבת)** את-זרעו ואתן-לו את-יצחק: ⁴ ואתן ליצחק את-יעקב ואתן לעשו את-הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ⁵ ואשלח את-משה ואת-אהרן ואנף את-מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואת-הוצאתי אתכם: ⁶ ואוציא את-אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשים יס-סוף: ⁷ ויצעקו אליהוה ושם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את-הים ויכסוהו ותראינה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבנו במדבר ימים רבים: ⁸ **(ואבאה)** **(ואביא)** אתכם אל-ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם: ⁹ ויקם בלק בן-צפור מלך מואב

וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן־בעור לקלל אתכם: **10** ולא אביתי לשמע
 לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: **11** ותעברו את־הירדן ותבאו
 אל־יריחו וילחמו בכם בעלי־יריחו והאמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרנשי החוי
 והיבוסי ואתן אותם בידכם: **12** ואשלח לפניכם את־הצרעה ותגרש אותם מפניכם
 שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: **13** ואתן לכם ארץ אשר לא־יגעת בה
 וערים אשר לא־בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא־נטעתם אתם אכלים: **14**
 ועתה יראו את־יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את־אלהים אשר עבדו
 אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את־יהוה: **15** ואם רע בעיניכם לעבד
 את־יהוה בחרו לכם היום את־מי תעבדון אם את־אלהים אשר־עבדו אבותיכם
 אשר **(בעבר)** **[מעבר]** הנהר ואם את־אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי
 וביתי נעבד את־יהוה: **פ** **16** ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את־יהוה לעבד
 אלהים אחרים: **17** כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת־אבותינו מארץ מצרים
 מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את־האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך
 אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: **18** ויגרש יהוה את־כל־העמים
 ואת־האמרי ישב הארץ מפנינו גם־אנחנו נעבד את־יהוה כיהוה אלהינו: **ס** **19**
 ויאמר יהושע אל־העם לא תוכלו לעבד את־יהוה כיהוה קדשים הוא אל־קנא
 הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם: **20** כי תעזבו את־יהוה ועבדתם אלהי נכר
 ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר־היטיב לכם: **21** ויאמר העם אל־יהושע לא
 כי את־יהוה נעבד: **22** ויאמר יהושע אל־העם עדים אתם בכם כיהוה בחרתם
 לכם את־יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: **23** ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר
 בקרבכם והטו את־לבבכם אל־יהוה אלהי ישראל: **24** ויאמרו העם אל־יהושע
 את־יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע: **25** ויכתת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם
 לו חק ומשפט בשכם: **26** ויכתב יהושע את־הדברים האלה בספר תורת אלהים
 ויקח אבן גדולה ויקמה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: **ס** **27** ויאמר
 יהושע אל־כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־בנו לעדה כיהוה שמעה את
 כל־אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן־תכחשו באלהיכם: **28**
 וישלח יהושע את־העם איש לנחלתו: **פ** **29** ויהי אחרי הדברים האלה וימת
 יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים: **30** ויקברו אתו בנבול נחלתו
 בתמנת־סרח אשר בהר־אפרים מצפון להר־געש: **31** ויעבד ישראל את־יהוה כל
 ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את
 כל־מעשה יהוה אשר עשה לישראל: **32** ואת־עצמות יוסף אשר־העלו
 בני־ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת
 בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטה ויהיו לבני־יוסף לנחלה: **33** ואלעזר בן־אהרן
 מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן־לו בהר אפרים:

Judges 1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי
 יעלה־לנו אל־הכנעני בתחלה להלחם בו: **2** ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי
 את־הארץ בידו: **3** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני
 והלכתי גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: **4** ויעל יהודה ויתן יהוה
 את־הכנעני והפרזי בידם ויכום בזק עשרת אלפים איש: **5** וימצאו את־אדני בזק

בבוק וילחמו בו ויפכו את־הפנעני ואת־הפרזי: **6** וינס' אדני בוק וירדפו אחריו
ויאחזו אהו ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: **7** ויאמר אדני־בוק שבעים מלכים
בהנות ידהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי פן
שלם־לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: **8** וילחמו בני־יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויפנה לפי־חרב ואת־העיר שלחו באש: **9** ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בפנעני יושב ההר והנגב והשפלה: **10** וילך יהודה אל־הפנעני היושב
בחברון ושם־חברון לפנים קרית ארבע ויכו את־ששוי ואת־אחימן ואת־תלמי: **11**
וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־ספר: **12** ויאמר כלב אשר־יפה
את־קרית־ספר ולכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: **13** וילכדה עתניאל בן־קנו
אחי כלב הקטן ממנו ויתן־לו את־עכסה בתו לאשה: **14** ויהי בבואה וחסיתהו
לשאול מאת־אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך: **15**
ותאמר לו הבה־לי ברכה פי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה כלב
את גלת עלית ואת גלת תחתית: **16** ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים
את־בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערך וילך וישב את־העם: **17** וילך
יהודה את־שמעון אחיו ויכו את־הפנעני יושב צפת ויחרמו אותה ויקרא
את־שם־העיר חרמה: **18** וילכד יהודה את־עזה ואת־גבולה ואת־אשקלון
ואת־גבולה ואת־עקרון ואת־גבולה: **19** ויהי יהוה את־יהודה וירש את־ההר פי
לא להוריש את־ישיבי העמק פי־רכב ברזל להם: **20** ויתנו לכלב את־חברון
כאשר דבר משה ויורש משם את־שלשה בני הענק: **21** ואת־היבوسی ישב ירושלם
לא הורישו בני בנימן וישב היבوسی את־בני בנימן בירושלם עד היום הזה: **22**
ויעלו בית־יוסף גם־הם בית־אל ויהוה עמם: **23** ויתירו בית־יוסף בבית־אל
ושם־העיר לפנים לזו: **24** ויראו השמרים איש יוצא מן־העיר ויאמרו לו הראנו
נא את־מבוא העיר ועשינו עמך חסד: **25** ויראם את־מבוא העיר ויכו את־העיר
לפי־חרב ואת־האיש ואת־כל־משפחתו שלחו: **26** וילך האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: **27** ולא־הוריש מנשה
את־בית־שאן ואת־בנותיה ואת־תענד ואת־בנותיה ואת־**(ישב)** **(ישבין)** דור
ואת־בנותיה ואת־יושבי יבלעם ואת־בנותיה ואת־יושבי מגדו ואת־בנותיה ויואל
הפנעני לשבת בארץ הזאת: **28** ויהי פי־חזק ישראל וישם את־הפנעני למס
והוריש לא הורישו: **29** ואפרים לא הוריש את־הפנעני היושב בגזר וישב
הפנעני בקרבו בגזר: **30** זבולן לא הוריש את־יושבי קטרון ואת־יושבי נהלל
וישב הפנעני בקרבו ויהיו למס: **31** אשר לא הוריש את־יושבי עפו ואת־יושבי
צידון ואת־אחלב ואת־אכזיב ואת־חלבה ואת־אפיק ואת־רחב: **32** וישב האשרי
בקרב הפנעני ישבי הארץ פי לא הורישו: **33** נפתלי לא־הוריש את־יושבי
בית־שמש ואת־יושבי בית־ענת וישב בקרב הפנעני ישבי הארץ וישבי בית־שמש
ובית ענת היו להם למס: **34** וילחצו האמרי את־בני־דן ההרה כילא נתנו
לרדת לעמק: **35** ויואל האמרי לשבת בהר־חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד
בית־יוסף ויהיו למס: **36** וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה: **Jdg 2**
ויעל מלאך־יהוה מן־הגלגל אל־הבכים: **3** ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא
אתכם אל־הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא־אפר בריתי אתכם לעולם: **2**
ואתם לא־תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תחצון ולא־שמעתם

בקלי מה־זאת עשיתם: **3** וגם אמרתי לא־אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדיים
 ואלהיהם יהיו לכם למוקש: **4** והיו כדבר מלאך יהוה את־הדברים האלה
 אל־כל־בני ישראל וישאו העם את־קולם ויבכו: **5** ויקראו שם־המקום ההוא בכים
 ויזבחוישם ליהוה: **פ 6** וישלח יהושע את־העם וילכו בני־ישראל איש לנחלתו
 לרשת את־הארץ: **7** ויעבדו העם את־יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה
 לישראל: **8** וימת יהושע בן־נון עבד יהוה בן־מאה ועשר שנים: **9** ויקברו אותו
 בגבול נחלתו בתמנת־חרס בהר אפרים מצפון לה־רגעש: **10** וגם כל־הדור ההוא
 נאספו אל־אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא־ידעו את־יהוה וגם את־המעשה
 אשר עשה לישראל: **ס 11** ויעשו בני־ישראל את־הרע בעיני יהוה ויעבדו
 את־הבעלים: **12** ויעזבו את־יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו
 אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו
 את־יהוה: **13** ויעזבו את־יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: **14** ויחר־אף יהוה בישראל
 ויתנם ביד־שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא־יכלו עוד לעמוד
 לפני אויביהם: **15** בכלל אשר יצאו יר־יהוה היתחבם לרעה כאשר דבר יהוה
 וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: **16** ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד
 סוסייהם: **17** וגם אל־שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
 סרו מהר מן־הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות־יהוה לא־עשו כן: **18** וכי־הקים
 יהוה להם שפטים והיה יהוה עס־השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט
 כִּי־ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחיקתם: **19** והיהו במות השופט ישבו
 והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו
 ממעלליהם ומדרכם הקשה: **20** ויחר־אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי
 הזה את־בריתי אשר צויתי את־אבותם ולא שמעו לקולי: **21** גם־אני לא אוסיף
 להוריש איש מפניהם מן־הגוים אשר־עזב יהושע וימת: **22** למען נסות בם
 את־ישראל השמרים הם את־דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם־לא: **23**
Jdg 3 וינח יהוה את־הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד־יהושע: **פ 3**
 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את־ישראל את כל־אשר לא־ידעו את
 כל־מלחמות כנען: **2** רק למען דעת דרות בני־ישראל ללמדם מלחמה רק
 אשר־לפנים לא ידעום: **3** חמשתו סרני פלשתים וכל־הכנעני והצידני והחוי ישב הר
 הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: **4** ויהיו לנסות בם את־ישראל לרעת
 הישמעו את־מצות יהוה אשר־צוה את־אבותם ביד־משה: **5** ובני ישראל ישבו בקרב
 הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی: **6** ויקחו את־בנותיהם להם לנשים
 ואת־בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את־אלהיהם: **פ 7** ויעשו בני־ישראל את־הרע
 בעיני יהוה וישכחו את־יהוה אלהיהם ויעבדו את־הבעלים ואת־האשרות: **8** ויחר־אף
 יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני־ישראל
 את־כושן רשעתים שמה שנים: **9** ויועקו בני־ישראל אל־יהוה ויקם יהוה מושיע
 לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן־קנז אחי כלב הקטן ממנו: **10** ותהי עליו
 רוח־יהוה וישפט את־ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את־כושן רשעתים
 מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: **11** ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת
 עתניאל בן־קנז: **פ 12** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה

אֲתֵעֲגֹלוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב עַל כִּי-עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: **13** וַיֹּאסֶף אֵלָיו
 אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וְעַמְלַק וְגִלְדָּא וַיִּדְרְשׁוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת-עִיר הַתְּמָרִים: **14** וַיַּעֲבְדוּ
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲגֹלוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שָׁנָה: **ס** **15** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אֶל-יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת-אֱהוּד בֶּן-נֵרָא בֶן-הַיְמִינִי אִישׁ אֲשֶׁר יָדִי-יְמִינִי
 וַיִּשְׁלַח בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֲגֹלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב: **16** וַיַּעַשׂ לוֹ אֱהוּד חֶרֶב וְלָהּ שְׁנֵי
 פְּיּוֹת נְגֹד אַרְפָּה וַיַּחַגֵּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיּוֹ עַל יַרְךְ יְמִינִי: **17** וַיִּקְרַב אֶת-הַמִּנְחָה
 לְעֲגֹלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעֲגֹלוֹן אִישׁ בְּרִיא מְאֹד: **18** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב
 אֶת-הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעַם נְשָׂאֵי הַמִּנְחָה: **19** וְהוּא שָׁב מִן-הַפְּסִילִים אֲשֶׁר
 אֶת-הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דְּבַר-סֹתֵר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִס וַיֵּצֵאוּ מֵעָלָיו כָּל-הָעַמְדִים
 עָלָיו: **20** וְאֱהוּדוֹ בָּא אֵלָיו וְהוּא יוֹשֵׁב בְּעֵלִית הַמִּקְרָה אֲשֶׁר-לוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֱהוּד
 דְּבַר-אֱלֹהִים לִי אֵלֶיךָ וַיִּקָּם מֵעַל הַכְּסֵא: **21** וַיִּשְׁלַח אֱהוּד אֶת-יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח
 אֶת-הַחֶרֶב מֵעַל יַרְךְ יְמִינִי וַיִּתְקַעָה בְּכַטְנוֹ: **22** וַיָּבֵא גַם-הַנֶּצֶב אַחַר הַלֶּהָב וַיִּסְגֵּר
 הַחֶלֶב בְּעַד הַלֶּהָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִכַּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפְּרִשְׁדָּה: **23** וַיֵּצֵא אֱהוּד
 הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֵּר דְּלַתוֹת הָעֲלִיָּה בְּעָדוֹ וְנֶעַל: **24** וְהוּא יָצָא וְעַבְדָּיו בָּאוּ וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה
 דְּלַתוֹת הָעֲלִיָּה נֶעֱלוֹת וַיֹּאמְרוּ אֵךְ מִסִּיד הוּא אֶת-דְּגָלָיו בַּחֲדָר הַמִּקְרָה: **25** וַיִּחַלְדוּ
 עַד-בּוֹשׁ וְהִנֵּה אֵינָנו פֶּתַח דְּלַתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת-הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וְהִנֵּה אֲדֹנָיָם
 נָפַל אַרְצָה מֵת: **26** וְאֱהוּד נִמְלֵט עַד הַתְּמַהֲמָה וְהוּא עָבַר אֶת-הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט
 הַשְּׂעִירָתָה: **27** וַיְהִי כַּבּוֹאֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 מִן-הָהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם: **28** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רַדְפוּ אַחֲרַי כִּי-נִתַּן יְהוָה אֶת-אֵיבֵיכֶם
 אֶת-מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא-נָתַנּוּ אִישׁ
 לְעֵבֶר: **29** וַיִּכּוּ אֶת-מוֹאָב בַּעַת הַיּוֹם כַּעֲשֶׂרֶת אַלְפִים אִישׁ כָּל-שָׁמֶן וְכָל-אִישׁ חִיל
 וְלֹא נִמְלֵט אִישׁ: **30** וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ שְׁמוֹנִים
 שָׁנָה: **ס** **31** וְאַחֲרָיו הָיָה שְׁמֹנֶה בְּיַעֲנַת וַיִּדְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים שְׁש־מָאוֹת אִישׁ בְּמִלְחָמָה
 הַבְּקָר וַיֵּשַׁע גַּם-הוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל: **ס** **Jdg 4** וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 וְאֱהוּד מֵת: **2** וַיִּמְכְּרוּ יְהוָה בְּיַד יָבִין מֶלֶךְ-כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחְצוֹר וּשְׂרָצְבָאוּ
 סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֶשֶׁת הַגּוֹיִם: **3** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה כִּי תִשַׁע מָאוֹת
 רֶכֶב-בְּרִזָּל לוֹ וְהוּא לָחֵץ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזֻקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה: **ס** **4** וּדְבוּרָה אִשָּׁה
 נְכִיָּאָה אֲשֶׁת לְפִדְוֹת הָיָא שְׁפֹטָה אֶת-יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא: **5** וְהִיא יוֹשֵׁבֶת תַּחַת-חֲמֹר
 דְּבוּרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית-אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט: **6**
 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא צִוְּהוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וְלִקְחַת עִמָּךְ עֲשֶׂרֶת אַלְפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי
 וּמִבְּנֵי זְבוּלוֹן: **7** וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל-נַחַל קִישׁוֹן אֶת-סִיסְרָא שְׂרָצְבָאוּ וּבֵין וְאֶת-רֶכְבוֹ
 וְאֶת-הַמּוֹנֵי וַתַּחֲיֶהוּ בַיַּרְדֵּי: **8** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם-תִּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם-לֹא
 תִלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ: **9** וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלַיךְ עִמָּךְ אִפְסֵי כִי לֹא תִהְיֶה תַפְאָרְתְּךָ
 עַל-הַיַּרְדֵּךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בִיד-אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת-סִיסְרָא וְתִקָּם דְּבוּרָה
 וְתִלְךְ עִם-בָּרַק קֹדֶשָׁה: **10** וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת-זְבוּלוֹן וְאֶת-נַפְתָּלִי קֹדֶשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו
 עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה: **11** וַחֲבַר תְּקִינִי נִפְרָד מִקֵּין מִבְּנֵי חֶבֶב חֲתָן
 מֹשֶׁה וַיֵּט אֶהְלוֹ עַד-אֲלוֹן **[בַּצְּעִנִים]** **[בַּצְּעִנִים]** אֲשֶׁר אֶת-קֹדֶשׁ: **12** וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי
 עָלָה בָּרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם הַרְתְּבוּרוֹ: **ס** **13** וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת-כָּל-רֶכְבוֹ תִשַׁע מָאוֹת רֶכֶב
 בְּרִזָּל וְאֶת-כָּל-הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֶשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל-נַחַל קִישׁוֹן: **14** וַתֹּאמֶר דְּבוּרָה

אֶל־בְּרַק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְּיַדְךָ תֵּלֵא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ
 וַיֵּרֶד בְּרַק מֵהַר תְּבוֹר וְעֵשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: **15** וַיְהִי יְהוָה אֶת־סִסְרָא
 וְאֶת־כָּל־הַרְכָּב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב לְפָנֵי בְרַק וַיֵּרֶד סִסְרָא מֵעַל הַמְּרַכְבָּה
 וַיִּנָּס בְּרִגְלָיו: **16** וּבְרַק רָדַף אַחֲרֵי הַרְכָּב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם וַיִּפֹּל
 כָּל־מַחֲנֶה סִסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחַד: **17** וַסִּסְרָא נָס בְּרִגְלָיו אֶל־הָהָל יַעַל
 אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בּוֹן יָבִין מִלֶּד־חֲצוֹר וַיְבִין חֶבֶר הַקִּינִי: **18** וַחֲצֵא יַעַל
 לְקִרְיַת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלָי אֶל־תִּירָא וַיִּסַּר אֵלָיָה הָאֵהֳלָה
 וַתִּכְסְּהוּ בְּשִׂמְכָה: **19** וַיֹּאמֶר אֵלָיָה הַשְׁקִינִי־נָא מַעֲשֵׂי־מַיִם כִּי צִמְאֹתִי וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד
 הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֵהוּ וַתִּכְסְּהוּ: **20** וַיֹּאמֶר אֵלָיָה עֲמֹד פְּתַח הָהָל וְהִיָּה אִם־אִישׁ יָבֹא
 וְשָׁאַלְךָ וְאָמַר הִישַׁפְּהָ אִישׁ וְאָמַרְתָּ אֵין: **21** וַתִּשְׁקָה יַעַל אֶשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָהָל
 וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בְּיָדָהּ וַתְּבוֹא אֵלָיו בְּלֹאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיְתֵד בְּרַקְתָּהּ וַתִּצְנַח בְּאַרְץ
 וְהוּא־נִרְדָּם וַיַּעֲף וַיִּמָּת: **22** וְהִנֵּה בְרַק רָדַף אֶת־סִסְרָא וַחֲצֵא יַעַל לְקִרְיַתוֹ וַתֹּאמֶר
 לוֹ לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֶשׁ וַיָּבֵא אֵלָיָה וְהִנֵּה סִסְרָא נָפַל מֵת
 וְהַיְתֵד בְּרַקְתָּהּ: **23** וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יְבִין מִלֶּד־כְּנַעַן לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: **24**
 וַתֵּלֶךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלּוּד וְקִשָּׁה עַל יְבִין מִלֶּד־כְּנַעַן עַד אֲשֶׁר חִכְרִיתוּ אֶת יְבִין
 מִלֶּד־כְּנַעַן: **פ Jdg 5** וַתִּשֶׁר דְּבוּרָה וּבְרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: **2** בִּפְרַעַ
 פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּהֲתַדָּבַב עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה: **3** שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֻזִּינוּ רוֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה
 אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֹמַר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **4** יְהוָה בְּצִאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדֵּה
 אֲדוֹם אַרְץ רַעֲשָׁה נִסְּמִים נִטְפוּ נִסְעִים נִטְפוּ מַיִם: **5** הַרִים נִזְלוּ מִפָּנָי יְהוָה זֶה
 סִינֵי מִפָּנָי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **6** בַּיַּמִּי שָׁמַנְךָ בֶּן־עֲנַת בַּיַּמִּי יַעַל חָדְלוּ אַרְחֹת וְהַלְכִי
 נְתִיבוֹת יִלְכוּ אַרְחֹת עַקְלָקְלוֹת: **7** חָדְלוּ פְרוּזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ עַד שִׁקְמֹתֵי דְבוּרָה
 שִׁקְמֹתֵי אִם בְּיִשְׂרָאֵל: **8** יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִז לְחַם שְׁעָרִים מִגֵּן אִסְרָאֵה וְרִמַּח
 בְּאַרְבַּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל: **9** לִבִּי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם בְּרַכּוֹ יְהוָה: **10**
 רִכְבֵּי אֲתָנוֹת צְהָרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מִדְוִן וְהַלְכִי עַל־הַרְדֵּף שִׁיחוּ: **11** מִקּוֹל מַחְצִצִּים בֵּין
 מִשְׁאֲבִים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת פְּרוּזוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אִז יִרְדּוּ לְשַׁעֲרֵים עִם־יְהוָה: **12**
 עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבַר־שִׁיר קוּם בְּרַק וּשְׁבֵה שְׁבִיךְ בֶּן־אֲבִינֵעַם: **13** אִז
 יִרְדַּ שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יִרְדְּלִי בְּגַבּוּרִים: **14** מִנֵּי אֲפָרִים שְׂרָשֵׁם בְּעַמְלֹק
 אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין בְּעַמְמִיךָ מִנֵּי מַכִּיר יִרְדּוּ מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלוֹן מִשְׁכִּים בְּשִׁבְט סַפֵּר: **15**
 וְשָׂרֵי בִישְׁשַׁכַּר עִם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשַׁכַּר כֵּן בְּרַק בְּעַמְק שְׁלַח בְּרִגְלָיו בְּפִלְגוֹת רְאוּבֵן
 גְּדוּלִים חֻקְקֵי־לֵב: **16** לְמָה יִשְׁבֵּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לְשִׁמְעֵ שְׂרָקוֹת עֲרָרִים לְפִלְגוֹת רְאוּבֵן
 גְּדוּלִים חֻקְקֵי־לֵב: **17** גַּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וְדוֹן לְמָה יִגוֹר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יֹשֵׁב לְחוּף
 יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכּוּן: **18** זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לְמוֹת וּנְפָתְלֵי עַל מְרוֹמֵי שְׂדֵה: **19**
 בְּאוֹ מַלְכִים נִלְחָמוּ אִז נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְּנַעַן בַּתְּעַנְךָ עַל־מֵי מִגְדוֹ בְּצַע כֶּסֶף לֹא לְקָחוּ:
20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכְבִים מִמַּסְלוֹתֵם נִלְחָמוּ עִם־סִסְרָא: **21** נַחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נַחַל
 קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרָכֵי נִפְשֵׁי עִז: **22** אִז הִלְמוּ עַקְבֵי־סוּס מִדְּהָרוֹת וְדִהָרוֹת
 אֲבִירָיו: **23** אֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלְּאֶךָ יְהוָה אֲרוֹר יִשְׁבִּיָה כִּי לֹא־בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה
 לְעִזְרַת יְהוָה בְּגַבּוּרִים: **24** תִּבְרַךְ מְנַשִּׁים יַעַל אֶשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי מְנַשִּׁים בְּאֵהֶל תִּבְרַךְ:
25 מַיִם שָׁאֵל חֶלֶב נָתַנָּה בְּסַפֵּל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה: **26** יְדָה לַיְתֵד תִּשְׁלַחְנָה
 וַיִּמְיָנָה לְהַלְמוֹת עַמְלִים וְהַלְמָה סִסְרָא מַחֲקָה רֵאשׁוֹ וּמַחְצָה וַחֲלַפָה רִקְתּוּ: **27** בֵּין
 רִגְלֵיהָ פְרַע נָפַל שָׁכַב בֵּין רִגְלֵיהָ פְרַע נָפַל בְּאֲשֶׁר פְּרַע שָׁם נָפַל שְׂוֹד: **28** בְּעַד

החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
 פעמי מרכבותיו: **29** חכמות שרותיה תענינה אף-היא תשיב אמריה לה: **30** הלא
 ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
 רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל: **31** כן יאבדו כל-אויבך יהוה ואהביו כצאת
 השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: **פ Jdg 6** ויעשו בני-ישראל הרע בעיני
 יהוה ויתנם יהוה ביד-מדין שבע שנים: **2** ותעו יד-מדין על-ישראל מפני מדין עשו
 להם בני ישראל את-המנהרות אשר בהרים ואת-המערות ואת-המצדות: **3** והיה
 אסורע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: **4** ויחנו עליהם וישחיתו
 את-יבול הארץ עד-בואך עזה ולא-ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: **5** כי
 הם ומקניהם יעלו ואהליהם **ג(באו) ונבאו** כדו-ארבה לרב ולתם ולגמליהם אין
 מספר ויבאו בארץ לשחתה: **6** וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני-ישראל
 אל-יהוה: **פ 7** ויהי כייזעקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: **8** וישלח יהוה
 איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי
 אתכם ממצרים ואצא אתכם מבית עבדים: **9** ואצל אתכם מיד מצרים ומיד
 כל-לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את-ארצם: **10** ואמרה לכם אני יהוה
 אלהיכם לא תיראו את-אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם
 בקולי: **פ 11** ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעברת אשר ליואש
 אבי העזרי וגדעון בנו הבט חטים בגת להניס מפני מדין: **12** וירא אליו מלאך
 יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: **13** ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה
 עמנו ולמה מצאתנו כל-זאת ואיה כל-נפלאותיו אשר ספרו-לנו אבותינו לאמר הלא
 ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנו בכף-מדין: **14** ויפן אליו יהוה ויאמר
 לך בכחך זה והושעת את-ישראל מכף מדין הלא שלחתך: **15** ויאמר אליו בי
 אדני במה אושיע את-ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: **16**
 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את-מדין כאיש אחד: **17** ויאמר אליו
 אסנא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי: **18** אל-נא תמש מזה
 עד-באי אליך והצאתי את-מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: **19**
 וגדעון בא ויעש גדר-עזים ואיפת-קמח מצות הבשר שם בפל והמרק שם בפרור
 ויבא אליו אל-תחת האלה ונגש: **ס 20** ויאמר אליו מלאך האלהים קח את-הבשר
 ואת-המצות והנח אל-הסלע הלז ואת-המרק שפוך ויעש כן: **21** וישלח מלאך יהוה
 את-קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן-הצור ותאכל
 את-הבשר ואת-המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: **22** וירא גדעון כיי-מלאך יהוה
 הוא: **ס** ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כיר-על-כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל-פנים:
23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל-תירא לא תמות: **24** ויבן שם גדעון מזבח ליהוה
 ויקרא-לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: **פ 25** ויהי בלילה
 ההוא ויאמר לו יהוה קח את-פרה-שור אשר לאכיד ופר השני שבע שנים והרסת
 את-מזבח הבעל אשר לאכיד ואת-האשרה אשר-עליו תכרת: **26** ובנית מזבח ליהוה
 אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את-הפר השני והעלית עולה בעצי
 האשרה אשר תכרת: **27** ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו
 יהוה ויהי כאשר ירא את-בית אביו ואת-אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: **28**
 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר-עליו פרתה ואת

תפר השני העלה על-המזבח הבנוי: **29** ויאמרו איש אל-רעהו מי עשה הדבר הזה
 וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן-יואש עשה הדבר הזה: **30** ויאמרו אנשי העיר
 אל-יואש הוצא את-בנך וימת כי נתן את-מזבח הפעל וכי כרת האשרה
 אשר-עליו: **31** ויאמר יואש לכל אשר-עמדו עליו האתם תריבונו לפעל אסאתם
 תושיעון אותו אשר יריב לו יומת ער-הבקר אסאלהים הוא ירב לו כי נתן
 את-מזבחו: **32** ויקראלו ביום-ההוא ירבעל לאמר ירב בו הפעל כי נתן
 את-מזבחו: **פ 33** וכל-מדון ועמלק ובני-קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק
 יזרעאל: **34** ורוח יהוה לבשה את-גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו: **35**
 ומלאכים שלח בכל-מנשה ויזעק גם-הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון
 ובנפתלי ויעלו לקראתם: **36** ויאמר גדעון אל-האלהים אם-ישך מושיע בידי
 את-ישראל כאשר דברת: **37** הנה אנכי מצוי את-גזת הצמר בגרן אם טל יהיה
 על-הגזת לבדה ועל-כל-הארץ חרב וידעתי פיתושיע בידי את-ישראל כאשר
 דברת: **38** ויהיכן וישכם ממחרת ויזר את-הגזת וימין טל מן-הגזת מלוא הספל
 מים: **39** ויאמר גדעון אל-האלהים אליחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה
 נא-רק-הפעם בגזת יהינא חרב אל-הגזת לבדה ועל-כל-הארץ יהיה-טל: **40** ועש
 אלהים כן בלילה ההוא ויהי-חרב אל-הגזת לבדה ועל-כל-הארץ היה טל: **פ Jdg 7**
 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל-העם אשר אתו ויחנו על-עין חרד ומחנה מדון
 היה-לו מצפון מגבעת המורה בעמק: **2** ויאמר יהוה אל-גדעון רב העם אשר אתך
 מתתי את-מדון בידם פן-יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: **3** ועתה קרא
 נא באזני העם לאמר מי-ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן-העם עשרים
 ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: **ס 4** ויאמר יהוה אל-גדעון עוד העם רב הורד
 אותם אל-המים ואצרפנו לה שם והיה אשר אמר אליך זהו ילך אתך הוא ילך
 אתך וכל אשר-אמר אליך זה לא-ילך עמך הוא לא ילך: **5** ויורד את-העם
 אל-המים **ס** ויאמר יהוה אל-גדעון כל אשר-ילק בלשונו מן-המים כאשר ילק
 הפלב תצני אותו לבד וכל אשר-יכרע על-ברכיו לשתות: **6** ויהי מספר המלקקים
 בידם אל-פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם פרעו על-ברכיהם לשתות מים: **ס 7**
 ויאמר יהוה אל-גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את-מדון
 בידך וכל-העם ילכו איש למקומו: **8** ויקחו את-צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת
 כל-איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש-מאות האיש החזיק ומחנה מדון היה לו
 מתחת בעמק: **פ 9** ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו
 בידך: **10** ואסירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל-המחנה: **11** ושמעת
 מה-ידברו ואחר תחזקנה ירך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל-קצה
 החמשים אשר במחנה: **12** ומדון ועמלק וכל-בני-קדם נפלים בעמק פארבה לרב
 ולגמליהם אין מספר פחול שעל-שפת הים לרב: **13** ויבא גדעון והנה-איש מספר
 לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה **[צלול]** **[צליק]** לחם שערים מתהפך
 במחנה מדון ויבא ער-האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל: **14** ויען
 רעהו ויאמר אין זאת בלתי אס-חרב גדעון בן-יואש איש ישראל נתן האלהים
 בידו את-מדון ואת-כל-המחנה: **פ 15** ויהי כשמע גדעון את-מספר החלום ואת-שברו
 וישתחו וישב אל-מחנה ישראל ויאמר קימו כיתנתו יהוה בידכם את-מחנה מדון: **16**
 ויחץ את-שלש-מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד-פלם וכדים רקים

ולפדים בתוך הפדים: **17** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמְּנֵי תֵּרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנֹכִי בֹא
 בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהִיָּה כְּאִשְׁר־אֵעֲשֶׂה כֵּן תַּעֲשׂוּן: **18** וְתִקְעֵתִי בְּשׁוֹפָר אֲנֹכִי וְכָל־אִשֶׁר אֶתִּי
 וְתִקְעֵתֶם בְּשׁוֹפְרוֹת גַּם־אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל־הַמַּחֲנֶה וְאִמְרַתֶם לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן: **פ** **19** וַיִּבֹּא
 גִּדְעוֹן וּמֵאֵה־אִישׁ אִשְׁר־אֵתוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ הָאֲשֻׁמְרֹת הַתִּיכּוֹנָה אֵדָה הַקָּם
 הַקִּימוֹ אֶת־הַשְּׁמֵרִים וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וּנְפוּץ הַפְּדִים אֲשֶׁר בְּיָדָם: **20** וַיִּתְקַעוּ שְׁלֹשַׁת
 הָרָאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַפְּדִים וַיִּחְזִיקוּ בַיַּד־שְׂמֹאלֵם בַּלְּפָדִים וּבַיַּד־יְמִינֵם
 הַשְּׁוֹפְרוֹת לְתַקּוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חֶרֶב לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן: **21** וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחְתּוּי סְבִיב לַמַּחֲנֶה
 וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ **(וַיִּנְיִסוּ)** **(וַיִּנְיִסוּ)**: **22** וַיִּתְקַעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הַשְּׁוֹפְרוֹת וַיֵּשֶׁם יְהוָה
 אֶת חֶרֶב אִישׁ בְּרַעְהוּ וּבְכָל־הַמַּחֲנֶה וַיִּנַּס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשֹּׁמֵה צִרְרָתָה עַד
 שַׁפְּת־אֲבֵל מִחֻלָּה עַל־שַׁבָּת: **23** וַיִּצְעַק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנִּפְתְּלֵי וּמִן־אֲשֶׁר וּמִן־כָּל־מִנְשָׁה
 וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָי מִדִּין: **24** וּמַלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הָר אֲפְרַיִם לֵאמֹר רְדוּ לְקִרְאֵת
 מִדִּין וּלְכַדּוּ לָהֶם אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בְּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל־אִישׁ אֲפְרַיִם
 וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בְּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן: **25** וַיִּלְכְּדוּ שְׁנַי־שָׂרֵי מִדִּין אֶת־עֶרֶב
 וְאֶת־זָאב וַיִּהְרֹגוּ אֶת־עֶרֶב בְּצוּר־עֹרֵב וְאֶת־זָאב הֲרִגוּ בִּיקְבֻזָּאב וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מִדִּין
 וּרְאִשׁ־עֶרֶב וַיֹּאב הִבִּיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: **Jdg 8** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ אֲפְרַיִם
 מִה־הַדָּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבַלְתִּי קִרְאוֹת לָנוּ כִּי הִלַּכְתָּ לְהִלָּחֵם בְּמִדְיָן וַיִּרְיִבוּן אֵתוֹ
 בְּחֻזְקָה: **2** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־עֲשִׂיתִי עִתָּה כִּכֶם הֲלוֹא טוֹב עָלְלוֹת אֲפְרַיִם מִבְּעִיר
 אֲבִיעֶזֶר: **3** בִּידְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת־שָׂרֵי מִדִּין אֶת־עֶרֶב וְאֶת־זָאב וּמִה־לְכַלְתִּי עֲשׂוֹת
 כִּכֶם אִזּוֹ רִפְתָּה רוּחַם מֵעָלָיו בְּדַבְּרוֹ הַדָּבָר הַזֶּה: **4** וַיִּבֹּא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֵבֶר הוּא
 וּשְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵתוֹ עֵיפִים וְרֹדְפִים: **5** וַיֹּאמֶר לְאִנְשֵׁי סִכּוֹת תְּנוּנָא כְּכֹרוֹת
 לֶחֶם לָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי־עֵיפִים הֵם וְאֲנֹכִי רֹדֵף אַחֲרָי זָבַח וְצִלְמִנֵעַ מַלְכֵי מִדִּין: **6**
 וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סִכּוֹת הַכֶּף זָבַח וְצִלְמִנֵעַ עִתָּה בִּירְדָּה כִּי־נָתַן לְצַבָּאָךְ לֶחֶם: **7** וַיֹּאמֶר
 גִּדְעוֹן לָכֵן בָּתַת יְהוָה אֶת־זָבַח וְאֶת־צִלְמִנֵעַ בְּיָדֵי וְדַשְׁתִּי אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־קוֹצֵי
 הַמַּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרַקָּנִים: **8** וַיַּעַל מוֹשֶׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אִנְשֵׁי
 פְּנוּאֵל כְּאֲשֶׁר עָנוּ אִנְשֵׁי סִכּוֹת: **9** וַיֹּאמֶר גַּם־לְאִנְשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר בְּשׁוּבֵי בְּשָׁלוֹם אֶתֵּן
 אֶת־הַמַּגְדָּל הַזֶּה: **פ** **10** וְזָבַח וְצִלְמִנֵעַ בִּפְרָקֶךָ וּמַחְנִיתֶם עִמָּם כַּחֲמִשָּׁת עֶשֶׂר אֶלֶף כָּל
 הַנּוֹתָרִים מִכָּל מַחֲנֶה בְּנֵי־קָדֶם וְהַנִּפְלָאִים מֵאֵה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חֶרֶב: **11** וַיַּעַל
 גִּדְעוֹן דֶּרֶךְ הַשְּׁכוּנֵי בְּאֵהֱלִים מִקְדָּם לְנִבַח וַיִּגְבְּהָה וַיִּפֹּךְ אֶת־הַמַּחֲנֶה וְהַמַּחֲנֶה הָיָה
 בְּטָח: **12** וַיִּנְסוּ זָבַח וְצִלְמִנֵעַ וַיִּרְדְּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־שְׁנֵי מַלְכֵי מִדִּין אֶת־זָבַח
 וְאֶת־צִלְמִנֵעַ וְכָל־הַמַּחֲנֶה הַחֲרִיד: **13** וַיֵּשֶׁב גִּדְעוֹן בְּיֹאשׁ מִן־הַמַּלְחָמָה מִלְּמַעְלָה
 הַחֲרָס: **14** וַיִּלְכְּדוּ־נֶעַר מֵאִנְשֵׁי סִכּוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתַּב אֵלָיו אֶת־שָׂרֵי סִכּוֹת וְאֶת־זָקְנֵיהָ
 שְׁבַעִים וּשְׁבַעָה אִישׁ: **15** וַיִּבֹּא אֶל־אִנְשֵׁי סִכּוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה זָבַח וְצִלְמִנֵעַ אֲשֶׁר חֲרַפְתֶּם
 אוֹתִי לֵאמֹר הַכֶּף זָבַח וְצִלְמִנֵעַ עִתָּה בִּירְדָּה כִּי נָתַן לְאִנְשֵׁיךָ הַיַּעֲפִים לֶחֶם: **16** וַיִּקַּח
 אֶת־זָקְנֵי הָעִיר וְאֶת־קוֹצֵי הַמַּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרַקָּנִים וַיִּדַע בָּהֶם אֶת אִנְשֵׁי סִכּוֹת: **17**
 וְאֶת־מַגְדָּל פְּנוּאֵל נָתַן וַיִּהְרַג אֶת־אִנְשֵׁי הָעִיר: **18** וַיֹּאמֶר אֶל־זָבַח וְאֶל־צִלְמִנֵעַ אִיפֹה
 הָאִנְשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם בְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹד כְּמוֹהֶם אַחַד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמְּלֶךְ: **19**
 וַיֹּאמֶר אֲחִי בְּנֵי־אִמִּי הֵם חַיִּיהוּהָ לֹא תַחֲתֶם אוֹתָם לֹא תִרְגַּמְתִּי אִתְּכֶם: **20** וַיֹּאמֶר
 לְיֹתֵר בְּכוֹרוֹ קוּם הֲרַג אוֹתָם וְלֹא־שֶׁלֶף הַנֶּעַר חֲרַבּוּ כִּי יֵרָא כִּי עוֹדְנוּ נֶעַר: **21** וַיֹּאמֶר
 זָבַח וְצִלְמִנֵעַ קוּם אִתָּה וּפְנַע־בְּנוּ כִּי כְּאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גִּדְעוֹן וַיִּהְרַג אֶת־זָבַח
 וְאֶת־צִלְמִנֵעַ וַיִּקַּח אֶת־הַשְּׁהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאֵרֵי גְּמְלֵיהֶם: **22** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל

אֶל-גִּדְעוֹן מִשֵּׁל-בְּנֵי גַם-אֶתָּה גַם-בְּנֶדְךָ גַם בְּנֶדְךָ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדְּוִן: **23** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים גִּדְעוֹן לֹא-אִמְשַׁל אֲנִי בְכֶם וְלֹא-יִמְשַׁל בְּנֵי בְכֶם יְהוָה יִמְשַׁל בְּכֶם: **24** וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים גִּדְעוֹן אֲשֶׁלָּה מִכֶּם שְׂאֵלָה וְחַנּוּלִי אִישׁ נֹס שְׁלָלוּ כִּינּוּזִי זֶה־בְּלֹהֵם כִּי
 יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם: **25** וַיֹּאמְרוּ נָתַן וְנִפְרְשׁוּ אֶת-הַשְּׂמֹלָה וְיִשְׁלִיכוּ שְׂמָה אִישׁ נֹס
 שְׁלָלוּ: **26** וַיְהִי מִשְׁקַל נֹזְמֵי הַזֶּה־בְּ אֲשֶׁר שָׂאל אֶלְךָ וּשְׁבַע-מֵאוֹת זֶה־בְּ לִבְד
 מִן-הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטָפוֹת וּבַגְּדֵי הָאֲרָגְמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדְּוִן וּלְבַד מִן-הַעֲנָקוֹת אֲשֶׁר
 בְּצוּאָרֵי גְמַלְיָהִם: **27** וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לֹא-פֹדֵר וַיִּצַּג אוֹתוֹ כְּעִירוֹ בַּעֲפָרָה וַיִּזְנוּ
 כָּל-יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שֵׁם וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ: **28** וַיִּכְנַע מִדְּוִן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא יָסַפּוּ לְשֵׂאת רֵאשִׁים וְחִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה בְיָמָיו גִּדְעוֹן: **פ** **29** וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעַל
 בְּיָוֵאֵשׁ וַיִּשָּׁב בְּבֵיתוֹ: **30** וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שְׁבַעִים בָּנִים יִצְאִי יָרְכוּ כִּינּוּשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ:
31 וּפִילֹגֶשׁוּ אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם יִלְדֶה-לוֹ גַם-הָיָא בֶן וַיִּשֵׁם אֶת-שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ: **32** וַיָּמָת גִּדְעוֹן
 בְּיָוֵאֵשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקְבֵּר בְּקִבְרֵי יוֹאֵשׁ אָבִיו בַּעֲפָרָה אָבִי הַעֲזוּרִי: **פ** **33** וַיְהִי
 כְּאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרָיו הַבְּעֻלִים וַיִּשְׁמְנוּ לָהֶם בַּעַל בְּרִית
 לְאֱלֹהִים: **34** וְלֹא זָכְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמְּצִיל אוֹתָם מִיַּד כָּל-אֲיָבִיבִים
 מִסָּבִיב: **35** וְלֹא-עָשׂוּ חֶסֶד עִם-בֵּית יִרְבֶּעַל גִּדְעוֹן כְּכֹל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה עִם-יִשְׂרָאֵל:
פ **Jdg 9** וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בְּיָרְבֶּעַל שְׂכֵמָה אֶל-אָחִי אָמוֹ וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם וְאֵל-כָּל-מִשְׁפַּחַת
 בֵּית-אָבִי אָמוֹ לֵאמֹר: **1** דְּבַרְוּנָא בְּאֹזְנֵי כָל-בְּעֻלֵי שְׁכֶם מִה-טוֹב לָכֶם הַמְּשַׁל בְּכֶם
 שְׁבַעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעַל אֶם-מְשַׁל בְּכֶם אִישׁ אֶחָד וּזְכַרְתֶּם כִּי-עַצְמְכֶם וּבְשַׂרְכֶם
 אָנִי: **2** וַיְדַבְּרוּ אַחֲרֵי-אָמוֹ עָלָיו בְּאֹזְנֵי כָל-בְּעֻלֵי שְׁכֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּט לִבָּם
 אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ כִּי אָמְרוּ אַחֲיָנוּ הוּא: **3** וַיִּתְנַחְלוּ שְׁבַעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית
 וַיִּשְׁכַּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אַנְשִׁים רַיקִים וּפְחֻזִים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו: **4** וַיָּבֹא בֵּית-אָבִיו עֲפָרְתָה
 וַיְהִיג אֶת-אָחָיו בְּנֵי-יִרְבֶּעַל שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אָבִן אֶחָת וַיִּוָּחַר יוֹתָם בְּיָרְבֶּעַל הַקָּטָן
 כִּי נִחְבָּא: **5** וַיֹּאסְפוּ כָל-בְּעֻלֵי שְׁכֶם וְכָל-בֵּית מְלֹא וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ
 לְמֶלֶךְ עַם-אֵלּוֹן מִצֵּב אֲשֶׁר בְּשְׁכֶם: **6** וַיִּגְדּוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ הַר-גִּרְזִים
 וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ אֵלַי בְּעֻלֵי שְׁכֶם וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים: **7**
 הַלֹּךְ הִלְכוּ הָעַצִּים לְמַשַּׁח עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לְיוֹת (מְלֹכָה) [מְלָכָה] עֲלֵינוּ: **8**
 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיּוֹת הַחֲדָלְתִּי אֶת-דְּשֵׁנִי אֲשֶׁר-בִּי וַיִּכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ
 עַל-הָעַצִּים: **9** וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְחַנָּה לְכִי-אֵת מְלֹכֵי עֲלֵינוּ: **10** וְחַנָּה
 הַחֲדָלְתִּי אֶת-מַתְקִי וְאֶת-תְּנוּבַתִּי הַטּוֹבָה וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ עַל-הָעַצִּים: **11** וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים
 לְגַפְּן לְכִי-אֵת (מְלֹכֵי) [מְלָכֵי] עֲלֵינוּ: **12** וְחַנָּה לָהֶם תְּגַפְּן הַחֲדָלְתִּי אֶת-תִּירוּשֵׁי
 הַמְּשֻׁמָּח אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְתִּי לְנוֹעַ עַל-הָעַצִּים: **13** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַצִּים אֶל-הָאֵטֵד
 לֵךְ אִתָּה מֶלֶךְ-עֲלֵינוּ: **14** וַיֹּאמֶר הָאֵטֵד אֶל-הָעַצִּים אַתֶּם מִשְׁחִים אֵתִי
 לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בְּאוֹ חֶסֶד כְּצֵלִי וְאִם-אֵין תְּצַא אֲשֶׁ מִן-הָאֵטֵד וְתֹאכַל אֶת-אֲרוֹזֵי הַלְּבָנוֹן:
15 וְעַתָּה אִם-בְּאֵמַת וּבְחַמִּים עֲשִׂיתֶם וְתִמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וְאִם-טוֹבָה עֲשִׂיתֶם
 עִם-יִרְבֶּעַל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִם-כְּגִמּוּל יָדָיו עֲשִׂיתֶם לוֹ: **16** אֲשֶׁר-נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ
 אֶת-נַפְשׁוֹ מִנְּגַד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדְּוִן: **17** וְאַתֶּם קָמְתֶם עַל-בֵּית אָבִי הַיּוֹם וְתִהְרָגוּ
 אֶת-בְּנֵי שְׁבַעִים אִישׁ עַל-אָבִן אֶחָת וְתִמְלִיכוּ אֶת-אֲבִימֶלֶךְ בְּן-אִמְתּוֹ עַל-בְּעֻלֵי שְׁכֶם
 כִּי אַחֲיֶכֶם הוּא: **18** וְאִם-בְּאֵמַת וּבְחַמִּים עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבֶּעַל וְעִם-בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה
 שְׂמַחוּ בְּאֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׂמַח גַּם-הוּא בְּכֶם: **19** וְאִם-אֵין תְּצַא אֲשֶׁ מִן-הָאֵטֵד וְתֹאכַל
 אֶת-בְּעֻלֵי שְׁכֶם וְאֶת-בֵּית מְלֹא וְתֹצַא אֲשֶׁ מִבְּעֻלֵי שְׁכֶם וּמִבֵּית מְלֹא וְתֹאכַל

אַתְּ אַבִּימֶלֶךְ: **21** וַיִּנְסוּ יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ וַיִּשְׁבַּע שֵׁם מִפְּנֵי אַבִּימֶלֶךְ אַחִיו: **פ** **22**
 וַיֵּשֶׁר אַבִּימֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים: **23** וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין אַבִּימֶלֶךְ וּבֵין
 בְּעָלֵי שָׂכָם וַיִּבְגְּדוּ בְּעַל־שָׂכָם בְּאַבִּימֶלֶךְ: **24** לְבֹא חֲמִס שִׁבְעִים בְּנֵי־רִפְעֵל וְדָמָם
 לְשׁוּם עַל־אַבִּימֶלֶךְ אַחִיהֶם אֲשֶׁר הִרְגָה אוֹתָם וְעַל בְּעָלֵי שָׂכָם אֲשֶׁר־חָזְקוּ אֶת־יָדָיו
 לְהִרְגֵהוּ אַתְּ־אֲחִיו: **25** וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ בְּעָלֵי שָׂכָם מֵאַרְבַּיִם עַל רֵאשֵׁי הַהָרִים וַיִּגְזְלוּ אֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר־יָעִבֵר עֲלֵיהֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּגְדּוּ לְאַבִּימֶלֶךְ: **פ** **26** וַיָּבֹא גַעַל בֶּן־עֲבָד וְאֲחִיו וַיַּעֲבְרוּ
 בְּשָׂכָם וַיִּבְטְחוּ־בּוֹ בְּעָלֵי שָׂכָם: **27** וַיֵּצְאוּ הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת־כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ
 הַלְוִיִּם וַיָּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהִים וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת־אַבִּימֶלֶךְ: **28** וַיֹּאמְרוּ גַעַל
 בֶּן־עֲבָד מִי־אַבִּימֶלֶךְ וּמִי־שָׂכָם כִּי נַעֲבַדְנוּ הֲלֹא בֶן־רִפְעֵל זֹכֵל פְּקִידוֹ עֲבָדוֹ
 אֶת־אֲנָשֵׁי חֲמוּר אָבִי שָׂכָם וּמִדּוּעַ נַעֲבַדְנוּ אֲנַחְנוּ: **29** וּמִי יִתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי
 וְאֶסְרֶה אֶת־אַבִּימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר לְאַבִּימֶלֶךְ רַבָּה צְבָאָךְ וְצָאָה: **30** וַיִּשְׁמַע זֶכֶל שֶׁר־הָעִיר
 אֶת־דִּבְרֵי גַעַל בֶּן־עֲבָד וַיַּחַר אָפוֹ: **31** וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַבִּימֶלֶךְ בְּתַרְמֵהָ לֵאמֹר
 הִנֵּה גַעַל בֶּן־עֲבָד וְאֲחִיו בָּאִים שָׂכְמָה וְהַנֶּם צָרִים אֶת־הָעִיר עֲלֶיךָ: **32** וְעַתָּה קוּם
 לַיְלָה אֲתָה וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתְּךָ וְאַרְבַּ בַּשָּׂדֶה: **33** וְהָיָה בְּבִקְרַת כּוֹרֵחַ הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכַּיִם
 וּפְשֻׁטַת עַל־הָעִיר וְהִנֵּה־הוּא וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ יֵצְאוּ אֶלְיָךְ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר תִּמְצָא
 יָדְךָ: **ס** **34** וַיָּקָם אַבִּימֶלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לַיְלָה וַיֵּאָרְבוּ עַל־שָׂכָם אַרְבַּעַה
 רְאִשִׁים: **35** וַיֵּצֵא גַעַל בֶּן־עֲבָד וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיָּקָם אַבִּימֶלֶךְ וְהָעָם
 אֲשֶׁר־אִתּוֹ מִן־הַמָּאֲרָב: **36** וַיִּרְאֵה־גַעַל אֶת־הָעָם וַיֹּאמֶר אֶל־זֶכֶל הִנֵּה־הָעָם יוֹרֵד מִרְאֵשֵׁי
 הַהָרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶכֶל אֵת צֶל הַהָרִים אֲתָה רֹאֵה כְּאֲנָשִׁים: **ס** **37** וַיִּסָּף עוֹד גַּעַל
 לְדַבֵּר וַיֹּאמֶר הִנֵּה־הָעָם יוֹרְדִים מֵעַם טַבּוּר הָאָרֶץ וְרֵאשֵׁי־אֲחָד בָּא מִדֶּרֶךְ אֵלּוּן
 מֵעוֹנָנִים: **38** וַיֹּאמֶר אֵלָיו זֶכֶל אֵיךְ אֵפֹא פִּיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אַבִּימֶלֶךְ כִּי נַעֲבַדְנוּ
 הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר מֵאֲסַתְּהוּ בּוֹ צֵאנָא עַתָּה וְהִלַּחַם בּוֹ: **ס** **39** וַיֵּצֵא גַעַל לִפְנֵי בְּעָלֵי
 שָׂכָם וַיִּלַּחַם בְּאַבִּימֶלֶךְ: **40** וַיִּרְדְּפֵהוּ אַבִּימֶלֶךְ וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו וַיִּפְּלוּ חַלְלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח
 הַשַּׁעַר: **41** וַיִּשָּׁב אַבִּימֶלֶךְ בְּאַרְוֹמָה וַיִּגְרַשׁ זֶכֶל אֶת־גַּעַל וְאֶת־אֲחִיו מִשְׁבַּת בְּשָׂכָם: **42**
 וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה וַיִּגְדּוּ לְאַבִּימֶלֶךְ: **43** וַיָּקָח אֶת־הָעָם וַיַּחֲצֵם לְשִׁלְשָׁה
 רְאִשִׁים וַיֵּאָרְבַּ בַּשָּׂדֶה וַיִּרְא וְהִנֵּה הָעָם יֵצֵא מִן־הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיִּכָּסּ: **44**
 וְאַבִּימֶלֶךְ וְהָרְאִשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח שַׁעַר הָעִיר וּשְׁנֵי הָרְאִשִׁים פָּשְׁטוּ
 עַל־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיִּכּוּם: **45** וְאַבִּימֶלֶךְ נִלְחַם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכְּד
 אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־בָּהּ הִרְגָה וַיִּתֵּן אֶת־הָעִיר וַיּוֹרְעָה מֵלַח: **פ** **46** וַיִּשְׁמְעוּ
 כָּל־בְּעָלֵי מַגְד־שָׂכָם וַיָּבֹאוּ אֶל־צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית: **47** וַיִּגְדּוּ לְאַבִּימֶלֶךְ כִּי תִחַבְּצוּ
 כָּל־בְּעָלֵי מַגְד־שָׂכָם: **48** וַיַּעַל אַבִּימֶלֶךְ הַר־צִלְמוֹן הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיָּקָח
 אַבִּימֶלֶךְ אֶת־הַקְּרָדְמוֹת בִּידוֹ וַיִּכְרַת שׁוֹכֵת עֲצִים וַיִּשְׂאָה וַיִּשֶׁם עַל־שָׂכְמוֹ וַיֹּאמֶר
 אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ מַה רְאִיתֶם עָשִׂיתִי מִהָרוּ עָשׂוּ כְמוֹנִי: **49** וַיִּכְרַתוּ גַם־כָּל־הָעָם אִישׁ
 שׁוֹכָה וַיִּלְכּוּ אַחֲרָי אַבִּימֶלֶךְ וַיִּשְׁמְעוּ עַל־הַצְּרִיחַ וַיִּצְּתוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הַצְּרִיחַ בְּאֵשׁ
 וַיָּמָתוּ גַם־כָּל־אֲנָשֵׁי מַגְד־שָׂכָם כְּאֶלֶף אִישׁ וְאִשָּׁה: **פ** **50** וַיֵּלֶךְ אַבִּימֶלֶךְ אֶל־תַּבְּבִץ וַיִּתֵּן
 בְּתַבְּבִץ וַיִּלְכְּדָהּ: **51** וּמַגְד־עֵז הָיָה בְּתוֹךְ־הָעִיר וַיִּנְסוּ שָׂמָה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְכָל
 בְּעָלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַּעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל־גַּג הַמַּגְדֵּל: **52** וַיָּבֹא אַבִּימֶלֶךְ עַד־הַמַּגְדֵּל וַיִּלַּחַם
 בּוֹ וַיִּנְשׂ עַד־פֶּתַח הַמַּגְדֵּל לְשִׁרְפוֹ בְּאֵשׁ: **53** וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אַחַת פֶּלַח רֹכֵב עַל־רֹאשׁ
 אַבִּימֶלֶךְ וַתִּרְץ אֶת־גִּלְגָּלָתוֹ: **54** וַיִּקְרָא מִהָרָה אֶל־הַנְּעָרוֹ נְשֵׂא כְלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלַף
 חַרְבְּךָ וּמוֹתַתְנִי פְּנֵי־יְאֹמְרוֹ לִי אִשָּׁה הִרְגַתְהוּ וַיִּדְקְרְהוּ נְעָרוֹ וַיָּמָת: **55** וַיִּרְאוּ

איש־ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: **56** וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את־שבעים אחיו: **57** ואת כל־רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן־ירבעל: **58** **Jdg 10** ויקם אחרי אבימלך להושיע את־ישראל תולע בן־פואה בן־דודו איש יששכר והוא־ישב בשמיר בהר אפרים: **2** וישפט את־ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: **3** ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את־ישראל עשרים ושתים שנה: **4** ויהיו־לו שלשים בנים רכבים על־שלשים ערים ושלשים ערים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: **5** וימת יאיר ויקבר בקמון: **6** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים ואת־העשתרות ואת־אלהי ארם ואת־אלהי צידון ואת־אלהי מואב ואת־אלהי בני־עמון ואת־אלהי פלשתים ויעזבו את־יהוה ולא עבדוהו: **7** ויחר־אף יהוה בישראל וימכרם ביד־פלשתים וביד בני עמון: **8** וירצצו וירצצו את־בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את־כל־בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמורי אשר בגלעד: **9** ויעברו בני־עמון את־הירדן להלחם גם־ב־יהודה ובבנימין ובכית אפרים ותצר לישראל מאד: **10** ויזעקו בני ישראל אל־יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את־אלהינו ונעבד את־הבעלים: **11** ויאמר יהוה אל־בני ישראל הלא ממצרים ומן־האמורי ומן־בני עמון ומן־פלשתים: **12** וצידונים ועמלק ועמון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: **13** ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא־אוסף להושיע אתכם: **14** לכו וזעקו אל־האלהים אשר בחרתם בס המה יושיעו לכם בעת צרתכם: **15** ויאמרו בני־ישראל אל־יהוה חטאנו עשה־אתה לנו ככל־הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: **16** ויסרו את־אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את־יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל: **17** ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: **18** ויאמרו העם שרו גלעד איש אל־רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד: **19** **Jdg 11** ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן־אשה זונה ויולד גלעד את־יפתח: **2** ותלד אשת־גלעד לו בנים ויגדלו בני־האשה ויגרשו את־יפתח ויאמרו לו לא־תנהל בבית־אבינו כי בן־אשה אחרת אתה: **3** ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל־יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: **4** והי מימים וילחמו בני־עמון עם־ישראל: **5** והי כאשר־נלחמו בני־עמון עם־ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את־יפתח מארץ טוב: **6** ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: **7** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: **8** ויאמרו זקני גלעד אל־יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישבי גלעד: **9** ויאמר יפתח אל־זקני גלעד אם־משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש: **10** ויאמרו זקני־גלעד אל־יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם־לא כדברך בן נעשה: **11** וילך יפתח עם־זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את־כל־דבריו לפני יהוה במצפה: **12** וישלח יפתח מלאכים אל־מלך בני־עמון לאמר מה־לי ולך כי־באת אלי להלחם בארצי: **13** ויאמר מלך בני־עמון אל־מלאכי יפתח כי־לקח ישראל את־ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד־תיבק ועד־הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום: **14** ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל־מלך בני עמון: **15** ויאמר לו כה אמר יפתח

לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־אֶרֶץ מִזָּאב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוּן: ¹⁶ כִּי בַעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־יַם סוּף וַיָּבֵא קִדְשָׁהּ: ¹⁷ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם
 לֵאמֹר אֶעֱבְרָה־נָּא בְּאֶרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֲדוּם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מִזָּאב שָׁלַח וְלֹא
 אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁ: ¹⁸ וַיֵּלֶךְ בַּמִּדְבָּר וַיִּסַּב אֶת־אֶרֶץ אֲדוּם וְאֶת־אֶרֶץ מִזָּאב
 וַיָּבֵא מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ לְאֶרֶץ מִזָּאב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אֲרֻנּוֹן וְלֹא־בָאוּ בְּנִבְוֹל מִזָּאב כִּי אֲרֻנּוֹן
 גְּבוּל מִזָּאב: ¹⁹ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיו אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן וַיֹּאמֶר
 לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרָה־נָּא בְּאֶרְצְךָ עַד־מִקְוֵי: ²⁰ וְלֹא־הֵאֱמִין סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבַר
 בְּנִבְלוֹ וַיֹּאסֵף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִּיהֻצָה וַיִּלְחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל: ²¹ וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּירֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אֶרֶץ
 הָאֱמֹרִי וַיֵּשֶׁב הָאֶרֶץ הַהִיא: ²² וַיִּירְשׁוּ אֶת־כָּל־גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאֲרֻנּוֹן וְעַד־תֵּיבֶק
 וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־הַיַּרְדֵּן: ²³ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירְשָׁנִי: ²⁴ הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִּירֶשׁ וְאֵת
 כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירֶשׁ: ²⁵ וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אֵתָּה מִבְּלֶק
 בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ מִזָּאב הַרּוֹב רַב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחֶם נִלְחֶם בָּם: ²⁶ בַּשַּׁבָּת יִשְׂרָאֵל
 בַּחֲשִׁבוֹן וּבְכַנּוּתֶיהָ וּבְעֶרְעוֹר וּבְכַנּוּתֶיהָ וּבְכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אֲרֻנּוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה וּמִדְּוַע לֹא־הִצַּלְתֶּם בַּעַת הַהִיא: ²⁷ וְאֲנֹכִי לֹא־חָטַאתִי לָךְ וְאַתָּה עָשִׂה אֵתִי רָעָה
 לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוּן: ²⁸ וְלֹא שָׁמַע
 מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל־דְּבָרֵי יַפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו: ²⁹ וְתָהִי עַל־יַפְתָּח רֹחַ יְהוָה
 וַיַּעֲבֵר אֶת־הַגֹּלְעָד וְאֶת־מִנְשֵׁה וַיַּעֲבֵר אֶת־מִצְפָּה גֹלְעָד וּמִצְפָּה גֹלְעָד עֲבַר בְּנֵי עַמּוּן:
³⁰ וַיִּדַּר יַפְתָּח נָדַר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־תָּתוֹן תִּתּוֹן אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי: ³¹ וְהָיָה הַיּוֹצֵא
 אֲשֶׁר יֹצֵא מִדְּלַתִּי בֵּיתִי לְקִרְאָתִי בְּשׂוֹבֵי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ
 עוֹלָה: ³² וַיַּעֲבֵר יַפְתָּח אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדוֹ: ³³ וַיִּכֶם
 מֵעֶרְעֹר וְעַד־בּוֹאֲדָן מְנִית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ
 בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ³⁴ וַיָּבֵא יַפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל־בֵּיתוֹ וְהָנָה בָתּוֹ יֹצֵאת
 לְקִרְאָתוֹ בְּחַפְזִים וּבְמַחְלוֹת וְרַק הִיא יַחֲדָה אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אִוֶּבֶת: ³⁵ וַהֲיִי כְרֹאֲתוֹ
 אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֵתָּה בְּתִי הִכְרַעַתְנִי וְאַתָּה הָיִיתְּ בַּעֲכָרִי וְאֲנֹכִי
 פְּצִיתִי־פִי אֶל־יְהוָה וְלֹא אוֹכַל לְשׁוֹב: ³⁶ וְתֹאמֶר אֵלָיו אָבִי פְּצִיתָה אֶת־פִּיךָ אֶל־יְהוָה
 עָשִׂה לִּי כְּאֲשֶׁר יֹצֵא מִפִּיךָ אַחֲרָי אֲשֶׁר עָשִׂה לָךְ יְהוָה נִקְמוֹת מֵאִיבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן: ³⁷
 וְתֹאמֶר אֶל־אָבִיהָ יַעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה הֲרַפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֲדָשִׁים וְאִלְכָה וַיִּרְדְּתִי
 עַל־הָהָרִים וְאִבְכָה עַל־בְּחֹלִי אֲנֹכִי **[וְרַעֲתִי]** **[וְרַעֲוֹתַי]**: ³⁸ וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ
 שְׁנֵי חֲדָשִׁים וְתֵלֶךְ הִיא וְרַעֲוֹתֶיהָ וְתִכְךָ עַל־בְּחֹלִיָּהּ עַל־הָהָרִים: ³⁹ וַהֲיִי מִקְּיָן שְׁנַיִם
 חֲדָשִׁים וְתֵשֶׁב אֶל־אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדַר וְהִיא לֹא־יָרַעָה אִישׁ וְתַהֲיִיחַק
 בְּיִשְׂרָאֵל: ⁴⁰ מִיָּמָיו וַיִּמָּה תִּלְכָּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַנּוּת לְבַת־יַפְתָּח הַגֹּלְעָדִי אַרְבַּעַת
 יָמִים בַּשָּׁנָה: **[Jdg 12]** וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר צְפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לַיַּפְתָּח מִדְּוַע עֲבַרְתָּ
 לְהִלָּחֵם בְּבְנֵי־עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לְלַכְתָּ עִמָּךְ בֵּיתְךָ נִשְׂרַף עָלֶיךָ בְּאֵשׁ: ¹ וַיֹּאמֶר
 יַפְתָּח אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי־עַמּוֹן מְאֹד וְאֲצַעַק אֶתְכֶם וְלֹא־הוֹשַׁעְתֶּם
 אוֹתִי מִיָּדָם: ² וְאַרְאֶה כִּי־אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ וְאֲשִׁימָה נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֶעֱבְרָה אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן
 וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתֶם אֵלָי הַיּוֹם הַזֶּה לְהִלָּחֵם בִּי: ³ וַיִּקְבְּץ יַפְתָּח
 אֶת־כָּל־אֲנָשָׁי גֹלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־אֶפְרַיִם וַיִּכּוּ אֲנָשָׁי גֹלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִשְׁתֵּי
 אֶפְרַיִם אִתָּם גֹּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מִנְשֵׁה: ⁵ וַיִּלְכְּדוּ גֹלְעָד אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן

לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמרו לא: **6** ויאמרו לו אמרנא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: **7** וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: **8** וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: **9** ויהילו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: **10** וימת אבצן ויקבר בבית לחם: **11** וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים: **12** וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן: **13** וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעונוני: **14** ויהילו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמונה שנים: **15** וימת עבדון בן הלל הפרעונוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי: **16** ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: **17** ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: **18** וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנהנא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: **19** ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: **20** כי הנך הרה וילדת בן ומזרה לא יעלה על ראשו כי יזויר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים: **21** ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אימזה הוא ואת שמו לא הניד לי: **22** ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי יזויר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: **23** ויעתר מנוח אליהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבואנא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היילד: **24** וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: **25** ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אל: **26** ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו אתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: **27** ויאמר מנוח עתה יבא דבריד מה יהיה משפט הנער ומעשהו: **28** ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מפל אשר אמרתי אל האשה תשמר: **29** מפל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: **30** ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרהנא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: **31** ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא יאכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: **32** ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך פריבא (דבריד) ויבא מלאך יהוה: **33** ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: **34** ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: **35** ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: **36** ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: **37** ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: **38** ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא ילקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: **39** ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: **40** ותחל רוח

יהוה לפעמו במתנהדן בין צרעה ובין אשתאל: **פ Jdg 14** וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: **2** ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחואתה לי לאשה: **3** ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיד ובכל-עמי אשה כיאתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קחלי כיהיא ישרה בעיני: **4** ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כיהתאנה הואמבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: **5** וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד-כרמו תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: **6** ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: **7** וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: **8** וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה ערת דבורים בגינת האריה ודבש: **9** וירדהו אל-כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגינת האריה רדה הדבש: **10** וירד אביהו אלהאשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים: **11** ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: **12** ויאמר להם שמשון אחודהנא לכם חידה אם-הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: **13** ואם-לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה: **14** ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוך ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: **15** ויהיו ביום השביעי ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישיך ויגד לנו את-החידה פן-נשרף אותך ואת-בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: **16** ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק-שנאתני ולא אתבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד: **17** ותבך עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשתה ויהיו ביום השביעי ויגדלה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: **18** ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מהמתוך מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: **19** ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויך את-חליצותם ויתן החליפות למידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: **פ Jdg 15** ויהי מימים בימי קציר-חטים ויפקד שמשון את-אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל-אשתי החררה ולא-נתנו אביה לבוא: **2** ויאמר אביה אמר אמרתו כי-שנא שנאתה ואתננה למרעד הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהינא לך תחתיה: **3** ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כיעשה אני עמם רעה: **4** וילך שמשון וילכד שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל-זנב וישם לפיד אחד בין-שני הזנבות בתוך: **5** ויבער-אש בפלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד-קמה ועד-כרם זית: **6** ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את-אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת-אביה באש: **7** ויאמר להם שמשון אם-תעשונו כזאת כי אם-נקמתי בכם ואחר אהדל: **8** ויך אותם שוק על-ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם: **9** ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי: **10** ויאמרו איש יהודה למה עלייתם עלינו ויאמרו לאסור את-שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: **11** וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל-סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי-משלים

בְּנוּ פִלְשְׁתִּים וּמַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם: **12**
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאסְרֹךְ יִרְדְּנוּ לַחֲתָךְ בִּידֵי־פִלְשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן הִשְׁבַּעְנוּ לִי
 פֶּן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם: **13** וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא כִּי־אֶסֶר נֶאֱסְרֹךְ וּנְתוּדָךְ בִּידֵם וְהַמֵּת
 לֹא נִמְיָדָךְ וַיֹּאסְרוּהוּ בַשָּׁנִים עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסֶּלַע: **14** הוּא־בָּא עַד־לַחִי
 וּפִלְשְׁתִּים הִרְעוּ לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רִיחַ יְהוָה וַתְּהַיִּינָה הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר
 עַל־זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשֵׁתִים אֲשֶׁר בָּעֲרוּ בָּאֵשׁ וַיִּמְסוּ אִסְרוֹנוֹ מֵעַל יָדָיו: **15** וַיִּצְמַא
 לַחֲיָחֳמוֹר טְרִיהַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיִּדְּבָהּ אֶלֶף אִישׁ: **16** וַיֹּאמֶר שְׁמֹשׁוֹן בְּלַחִי
 הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרִים בְּלַחִי הַחֲמוֹר הַכִּפְיִי אֶלֶף אִישׁ: **17** וַיְהִי כַּכֹּלְתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ
 הַלַּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לְמִקוֹם הַהוּא רֶמֶת לַחִי: **18** וַיִּצְמַא מֵאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר
 אֲתָה נָתַתָּ בִּידֵי־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמוֹת בַּצִּמָּא וּנְפִלְתִי בִּיד
 הָעֲרָלִים: **19** וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמִּכְתָּשׁ אֲשֶׁר־בְּלַחִי וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיִּשְׁתּוּ וַתִּשָּׁב
 רוּחוֹ וַיְחִי עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **20** וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו פִּלְשְׁתִּים עֲשָׂרִים שָׁנָה: **פ Jdg 16** וַיִּלְךְ שְׁמֹשׁוֹן עִתָּה וַיִּרְא־שָׂם אִשָּׁה
 זוֹנָה וַיְבֵא אֵלֶיהָ: **2** לַעֲזִיתִים לֵאמֹר בֹּא שְׁמֹשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיֹּארְבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה
 בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אֹר הַבֶּקֶר וְהִרְגְּנָהוּ: **3** וַיִּשְׁכַּב שְׁמֹשׁוֹן
 עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקָּם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאחֲזוּ בְּדַלְתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
 וַיִּסְעֶם עִם־הַבְּרִיחַ וַיִּשָּׂם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֶם אֶל־רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֹרוֹן: **פ 4**
 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאֱהָב אִשָּׁה בְּנַחַל שָׂרָק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה: **5** וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים
 וַיֹּאמְרוּ לָהּ פְתִי אוֹתוֹ וַרְאִי בְמָה כְּחוֹ גְדוֹל וּבְמָה נֹכַח לֹא וַאֲסָרְנָהוּ לַעֲנֹתוֹ וַאֲנַחְנוּ
 נִתֵּן לְךָ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף: **6** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שְׁמֹשׁוֹן הַגִּידֵה־נָא לִי בְמָה כְּתָךְ
 גְדוֹל וּבְמָה תֹאסֵר לַעֲנוֹתְךָ: **7** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שְׁמֹשׁוֹן אִם־וַאֲסָרְנִי בַשְּׁבַעַה יְתָרִים לַחִים
 אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי כְּאֶחָד הָאָדָם: **8** וַיַּעֲלוּ־לָהּ סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים שְׁבַעַה יְתָרִים
 לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם: **9** וְהָאֶרֶב יֹשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 פִּלְשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמֹשׁוֹן וַיִּנְתַּק אֶת־הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל־הַנְּעִלָת בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ וְלֹא
 נֹדַע כְּחוֹ: **10** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שְׁמֹשׁוֹן הִנֵּה הַתֵּלֶת בִּי וְתִדְבַר אֵלַי כְּזָבִים עִתָּה
 הַגִּידֵה־נָא לִי בְמָה תֹאסֵר: **11** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־אֶסֶר וַאֲסָרוֹנִי בַעֲבֹתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר
 לֹא־נַעֲשֶׂה בָהֶם מְלֹאכָה וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי כְּאֶחָד הָאָדָם: **12** וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים
 חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פִּלְשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמֹשׁוֹן וְהָאֶרֶב יֹשֵׁב בַּחֲדָר
 וַיִּנְתַּקֶם מֵעַל זִרְעוֹתָיו כְּחוֹט: **13** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שְׁמֹשׁוֹן עַד־הִנֵּה הַתֵּלֶת בִּי וְתִדְבַר
 אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידֵה לִי בְמָה תֹאסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־תֹּארְגֵנִי אֶת־שְׁבַע מַחְלָפוֹת רֹאשִׁי
 עִם־הַמִּסְכָּת: **14** וַתִּחַקַּע בֵּיתָהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו פִּלְשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמֹשׁוֹן וַיִּיקֶץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע
 אֶת־הַיְתָד הָאֶרֶג וְאֶת־הַמִּסְכָּת: **15** וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמֶר אֶת־בְּתִיךָ וּלְבָךְ אֵין אֲתִי
 זֶה שְׁלֹשׁ פַּעְמִים הַתֵּלֶת בִּי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִי בְמָה כְּתָךְ גְדוֹל: **16** וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָהּ לוֹ
 בְּדַבְרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתֹּאלְצָהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוֹת: **17** וַיִּגְדַּלָּה אֶת־כָּל־לְבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ
 מוֹרָה לֹא־עָלָה עַל־רֹאשִׁי כִּי־נִזְוֵר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם־גִּלְחִיתִי וְסָר מִמֶּנִּי כַחִי
 וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי כְּכָל־הָאָדָם: **18** וַתֵּרָא דְּלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא
 לְסָרְנֵי פִלְשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד (לָהּ) וְלִין אֶת־כָּל־לְבוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ סָרְנֵי
 פִּלְשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בִּידָם: **19** וַתִּישְׁנָהוּ עַל־בְּרִכְיָהּ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־שְׁבַע
 מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ וַתַּחַל לַעֲנֹתוֹ וַיִּסָּר כְּחוֹ מַעֲלוּ: **20** וַתֹּאמֶר פִּלְשְׁתִּים עָלֶיךָ שְׁמֹשׁוֹן
 וַיִּיקֶץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲצֹא כַּפַּעַם בַּפַּעַם וְאֶנְעַר וְהוּא לֹא יָדַע כִּי יְהוָה סָר מֵעֲלוּ: **21**

וַיִּחְזְרוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת־עֵינָיו וַיִּזְרְדוּ אוֹתוֹ עֲזָתָה וַיִּאֲסְרוּהוּ בְּנַחֲשִׁים וַיְהִי
 שׁוֹחֵן בְּבֵית [הָאֲסִירִים] [הָאֲסִירִים]: **22** וַיַּחַל שַׁעֲר־רֵאשׁוֹ לְצִמְחָ כַּאֲשֶׁר גִּלְחָ: **23** פ
 וּסְרַנֵּי פְּלִשְׁתִּים נֹאסְפוּ לִזְבַּח זְבַח־גְּדוֹל לְדַגּוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ
 בְּיַדְנוּ אֶת שִׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵינוּ: **24** וַיִּרְאוּ אֹתוֹ הָעָם וַיְהִלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן
 אֱלֹהֵינוּ בְּיַדְנוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה אֶת־חַלְלֵינוּ: **25** וַיְהִי [כִּי]
 [טוֹב] [כְּטוֹב] לָבָם וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וּישַׁחֲקֵנוּ וַיִּקְרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית
 [הָאֲסִירִים] [הָאֲסִירִים] וַיִּצְחַק לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדַיִם: **26** וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן
 אֶל־הַנְּעַר הַמְּחֻזֵּק בְּיָדוֹ הִנֵּחָה אוֹתִי [וְהִימְשִׁנִּי] [וְהִמְשִׁנִּי] אֶת־הָעַמּוּדַיִם אֲשֶׁר הִבִּית
 נָכוֹן עֲלֵיהֶם וְאֲשַׁעֵן עֲלֵיהֶם: **27** וְהִבִּית מִלֵּא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְשָׂמָה כָּל סְרַנֵּי
 פְּלִשְׁתִּים וְעַל־הַגָּג כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הָרַאִים בְּשַׁחֲקֵ שִׁמְשׁוֹן: **28** וַיִּקְרָא
 שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה זְכַרְנִי נָא וְחַזְקֵנִי נָא אֲךָ הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים
 וְאִנְקָמָה נִקְסֵ־אֶחַת מִשְׁתִּי עֵינִי מִפְּלִשְׁתִּים: **29** וַיִּלַּפֵּת שִׁמְשׁוֹן אֶת־שִׁנּוֹ עַמּוּדַי הַתּוֹדָה
 אֲשֶׁר הִבִּית נָכוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמְךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד בְּיַמֵּינוּ וְאֶחָד בְּשִׁמְאָלוֹ: **30** וַיֹּאמֶר
 שִׁמְשׁוֹן תָּמוֹת נַפְשִׁי עִם־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּט בְּכַח וַיַּפֵּל הַבַּיִת עַל־הַסְּרָנִים וְעַל־כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּדְּרוּ הַמָּתוּסִים אֲשֶׁר הִמִּית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הִמִּית בְּחַיָּו: **31** וַיִּרְדּוּ אֹחָיו
 וְכָל־בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֵנּוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צַרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל בְּקִבְר
 מְנוּחַ אָבִיו וְהוּא שֶׁפֶט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה: **Jdg 17** פ וַיְהִי־אִישׁ מִהֲרָאֲפְרַיִם וּשְׁמוֹ
 מִיכָהוּ: **2** וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלֶּף וּמֵאָה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לְקַח־לְךָ [וְאֵתִי] [וְאֵתִי] אֵלַיִת וְגַם
 אֲמַרְתָּ בְּאָזְנִי הִנֵּה־הַכֶּסֶף אֵתִי אֲנִי לְקַחְתִּיו וְתֹאמְרִי אִמּוֹ בְּרוּךְ בְּנִי לַיהוָה: **3** וַיִּשֶׁב
 אֶת־אֵלֶּף־וּמֵאָה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתֹאמְרִי אִמּוֹ הַקִּדְשִׁי אֶת־הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי
 לְבָנִי לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְעַתָּה אֲשִׁיבֵנוּ לָךְ: **4** וַיִּשֶׁב אֶת־הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וְתַקַּח אִמּוֹ
 מֵאֲתוּם כֶּסֶף וְתַתְּנָהוּ לְצוּרְף וַיַּעֲשֶׂהוּ פֶּסֶל וּמִסְכָּה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָהוּ: **5** וְהָאִישׁ מִיכָה
 לוֹ בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֶפֹּד וְתַרְפִּים וַיְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ אֶחָד מִבָּנָיו וַיְהִי־לוֹ לְכַהֵן: **6**
 בְּיָמִים הָהֵם אִין מִלְךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הָיָשׁר בְּעֵינָיו וַיַּעֲשֶׂה: **7** וַיְהִי־נְעַר מִבֵּית לָחֶם
 יְהוּדָה מִמְּשַׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לוֹ וְהוּא גִר־שָׁם: **8** וַיִּלְךְ הָאִישׁ מִהָעִיר מִבֵּית לָחֶם
 יְהוּדָה לְגוֹר בְּאֶשֶׁר יִמְצָא וַיָּבֵא הֲרָאֲפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָכּוֹ: **9** וַיֹּאמְרוּ־לוֹ
 מִיכָה מֵאִין תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו לוֹי אֲנִי מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְאֲנִכִּי הִלְךְ לְגוֹר בְּאֶשֶׁר
 אִמְצָא: **10** וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׂבֵה עִמָּדִי וְהִיָּדְלִי לְאָב וּלְכַהֵן וְאֲנִכִּי אֶתְּנֶלְךָ עֶשְׂרַת
 כֶּסֶף לְיָמִים וְעַרְךָ בְּגָדִים וּמִחִיתְךָ וַיִּלְךְ הַלוֹי: **11** וַיּוֹאֵל הַלוֹי לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיְהִי
 הַנְּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבָּנָיו: **12** וַיְמַלֵּא מִיכָה אֶת־יָדוֹ הַלוֹי וַיְהִי־לוֹ הַנְּעַר לְכַהֵן וַיְהִי בְּבֵית
 מִיכָה: **13** וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה יָדְעִתִּי כִּי־יִשְׁיֵב יְהוָה לִי כִּי הִיָּדְלִי הַלוֹי לְכַהֵן: **Jdg 18**
 בְּיָמִים הָהֵם אִין מִלְךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבְיָמִים הָהֵם שָׁבַט הַדְּנִי מִבְּקָשְׁלֹו נַחֲלָה לְשִׁבְתָּ כִּי
 לֹא־נִפְלָה לוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה: **1** וַיִּשְׁלַחוּ בְּנֵי־דָן
 מִמְּשַׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְצוֹתָם אַנְשִׁים בְּנֵי־חִיל מִצַּרְעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל לְרַגֵּל
 אֶת־הָאָרֶץ וַלְחַקְרָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכוּ חֲקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבֵאוּ הֲרָאֲפְרַיִם עַד־בֵּית
 מִיכָה וַיִּלְיֵנוּ שָׁם: **2** הִמָּה עִם־בֵּית מִיכָה וְהִמָּה הַכִּירוּ אֶת־קוֹל הַנְּעַר הַלוֹי וַיִּסְרוּ
 שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי־הִבִּיאֲךָ הַלֵּם וּמִה־אֶתָּה עֲשֵׂה כְּזֶה וּמִה־לְךָ פֶּה: **4** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 כְּזֶה וְכִזֶּה עָשֵׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׁכַּרְנִי וְאֵהִי־לוֹ לְכַהֵן: **5** וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל־נָא בְּאֱלֹהִים
 וְנִדְעָה הַתְּצִלִּית דְּרַכְּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הַלְכִים עֲלֵיהָ: **6** וַיֹּאמֶר לָהֶם הִפְהֵן לָכוּ לְשָׁלוֹם
 נָכַח יְהוָה דְּרַכְּכֶם אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ: **7** וַיִּלְכוּ חֲמִשַׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֵאוּ לִישָׁה וַיִּרְאוּ

את־העם אשר־בקרבה יושבת־לבטח כמשפט צדנים שקטו ובטח ואין־מכלים דבר
 בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים ודבר אין־להם עם־אדם: **8** ויבאו
 אל־אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: **9** ויאמרו קומה ונעלה
 עליהם כי ראינו את־הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל־תעצלו ללכת לבא
 לרשת את־הארץ: **10** כבאכם תבאו אל־עם בטח והארץ רחבת ידים כפי־נתנה
 אלהים בידכם מקום אשר אין־שם מחסור כל־דבר אשר בארץ: **11** ויסעו משם
 ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש־מאות איש חגור כלי מלחמה: **12** ויעלו ויחנו
 בקרית יערים ביהודה על־פן קראו למקום שהוא מחנה־דן עד תיום הזה הנה
 אחרי קרית יערים: **13** ויעברו משם הר־אפרים ויבאו עד־בית מיכה: **14** ויענו חמשת
 האנשים ההלכים לרגל את־הארץ ליש ויאמרו אל־אחיהם הודעתם כי יש בבתים
 האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה־תעשו: **15** ויסרו שמה ויבאו
 אל־בית־הנער הלוי בית מיכה וישאלו־לו לשלום: **16** ושש־מאות איש חגורים כלי
 מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני־דן: **17** ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל
 את־הארץ באו שמה לקחו את־הפסל ואת־האפוד ואת־התרפים ואת־המסכה והכהן
 נצב פתח השער ושש־מאות האיש החגור כלי המלחמה: **18** ואלה באו בית מיכה
 ויקחו את־פסל האפוד ואת־התרפים ואת־המסכה ויאמר אליהם הכהן הכהן מה אתם
 עשים: **19** ויאמרו לו החרש שים־ידך על־פידך ולך עמנו והיה־לנו לאב ולכהן
 הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל: **20**
 ויישב לב כהן ויקח את־האפוד ואת־התרפים ואת־הפסל ויבא בקרב העם: **21**
 ויפגו וילכו וישמו את־הטף ואת־המקנה ואת־הכבודה לפניהם: **22** המה הרחיקו
 מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם־בית מיכה נזעקו וידביקו את־בני־דן: **23**
 ויקראו אל־בני־דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה־לך כי נזעקת: **24** ויאמר
 את־אלהי אשר־עשיתי לקחתם ואת־הכהן ותלכו ומה־לי עוד ומה־זה תאמרו אלי
 מה־לך: **25** ויאמרו אליו בני־דן אל־תשמע קולך עמנו פון־פגענו בכם אנשים מרי
 נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: **26** וילכו בני־דן לדרכם וראו מיכה פירחוקים המה
 ממנו ויפן וישב אל־ביתו: **27** והמה לקחו את אשר־עשה מיכה ואת־הכהן אשר
 היה־לו ויבאו על־ליש על־עם שקט ובטח ויפנו אותם לפי־חרב ואת־העיר שרפו
 באש: **28** ואין מציל כי רחוקה־היא מצידון ודבר אין־להם עם־אדם והיא בעמק
 אשר לבית־רחוב ויבנו את־העיר וישבו בה: **29** ויקראו שם־העיר דן בשם דן
 אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם־העיר לראשנה: **30** ויקמו להם בני־דן
 את־הפסל ויהונתן בן־גרשם בן־מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד־יום
 גלות הארץ: **31** וישמו להם את־פסל מיכה אשר עשה פלוימי היות בית־האלהים
 בשלה: **פ 19 Jdg** והיה בימים ההם ומלך אין בישראל והיו איש לוי גר בירכתי
 הר־אפרים ויקחלו־ו אשה פילגש מבית לחם יהודה: **2** ותזנה עליו פילגשו ותלך
 מאתו אל־בית אביה אל־בית לחם יהודה ותהי־שם ימים ארבעה חדשים: **3** ויקם
 אישה וילך אחריה לדבר על־לבה **[להשיבו]** ונערו עמו וצמד חמרים
 ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: **4** ויחזקבו חתנו אבי
 הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: **5** והיו ביום הרביעי
 וישכמו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל־חתנו סעד לבך פת־לחם ואחר
 תלכו: **6** וישבו ויאכלו שניהם וחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל־האיש הוא־לא

ולין ויטב לבד: 7 ויקם האיש ללכת ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם: 8 וישכם בבקר
 ביום החמישי ללכת ויאמרו אבי הנערה סעדנא לבבך והתמהמהו עד נשות היום
 ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה
 הנה נא רפה היום לערב ליננא הנה חנות היום לין פה ויטב לבבך והשכמתם
 מחר לדרככם והלכת לאהלך: 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח
 יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס והיום
 רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוס הזאת ונלון בה:
 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו
 עד גבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 14
 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: 15 ויסרו שם לבוא
 ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון: 16 והנהו
 איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה
 ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר
 האיש הזקן אנה חלך ומאין תבוא: 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה
 עדירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהודה אני
 הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: 19 ונסתבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם
 ויין יש לי ולא מתוך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר: 20 ויאמר האיש הזקן
 שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אלתלן: 21 ויביאאו לביתו (ויבול)
 לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 המה מיטיבים את לבם והנה
 אנשי העיר אנשי בני בלעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש
 בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו: 23 ויצא אליהם
 האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה
 אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת: 24 הנה כתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא
 אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה
 הזאת: 25 ולא אבו האנשים לשמע לו ויחוק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ
 וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה (בעלות) [בעלות] השחר: 26
 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדניה שם עד האור: 27
 ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה פילגשו
 נפלת פתח הבית וידיה על הסף: 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה
 על החמור ויקם האיש וילך למקומו: 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחוק
 בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נחים וישלחה בכל גבול ישראל: 30 והיה
 כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה פואת למיום עלות בני ישראל מארץ
 מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עזו ודברו: פ 20dg ויצאו כל בני ישראל
 ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אליהוה המצפה: 2
 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף
 איש רגלי שלף חרב: פ 3 וישמעו בני בנימן כירעו בני ישראל המצפה ויאמרו בני
 ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה
 ויאמר הגבעה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון: 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה
 ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: 6 ואחו בפילגשי
 ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל פי עשו זמה ונבלה בישראל: 7 הנה

כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם: **8** ויקם כל העם כאיש אחד לאמר
 לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו: **9** ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה
 עליה בגורל: **10** ולקחנו עשרה אנשים למאה לכלו שבטי ישראל ומאה לאלף
 ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לנבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה
 בישראל: **11** ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: **12** וישלחו
 שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם:
13 ועתה תנו את האנשים בני בלעל אשר גנבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל
 ולא אבו **(כד) [בני]** בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל: **14** ויאספו בני בנימן
 מן הערים הגבעה לצאת למלחמה עם בני ישראל: **15** ויתפקדו בני בנימן ביום
 ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו
 שבע מאות איש בחור: **16** מכלל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר ידימינו
 כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא: **17** ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן
 ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: **18** ויקמו ויעלו בית אל
 וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן
 ויאמר יהוה יהודה בתחלה: **19** ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה: **20**
 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה
 אל הגבעה: **21** ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים
 ועשרים אלף איש ארצה: **22** ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערף מלחמה במקום
 אשר ערכו שם ביום הראשון: **23** ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עדי הערב
 וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו
 אליו: **24** ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: **25** ויצא בנימן לקראתם
 מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה
 כל אלה שלפי חרב: **26** ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו
 שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עדי הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: **27**
 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: **28** ופינחס
 בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה
 עם בני בנימן אחי אם אהיה ויאמר יהוה עלו פי מחר אתננו בידך: **29** וישם
 ישראל ארבים אל הגבעה סביב: **30** ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום
 השלישי ויערכו אל הגבעה בפעם בפעם: **31** ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו
 מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה
 בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלישים איש בישראל: **32** ויאמרו בני בנימן נגפים
 הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות: **33**
 וכלו איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקומו
 ממערה גבע: **34** ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל
 והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: **35** ויגף יהוה את בנימן
 לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה
 איש כל אלה שלף חרב: **36** ויראו בני בנימן כי נגפו ויחנו איש ישראל מקום
 לבנימן פי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה: **37** והארב החישו ויפשטו
 אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב: **38** והמועד היה לאיש
 ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: **39** ויהפך איש ישראל

במלחמה ובנימון החל להכות חללים באיש-ישראל כשלישים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשונה: **40** והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן ויפן בנימון אחריו והנה עלה כליל-העיר השמימה: **41** ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימון כי ראה כי-נגעה עליו הרעה: **42** ויפנו לפני איש ישראל אל-הרד המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מתערים משחיתים אותו בתוכו: **43** כתרו את-בנימון הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכת הגבעה ממזרח-שמש: **44** ויפלו מבנימון שמונה-עשר אלף איש את-כל-אלה אנשי-חיל: **45** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכו ממנו אלפים איש: **46** ויהי כל-הנפלים מבנימון עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את-כל-אלה אנשי-חיל: **47** ויפנו וינסו המדברה אל-סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: **48** ואיש ישראל שבו אל-בני בנימון ויכוס לפי-חרב מעיר מתם עד-בהמה עד כל-הנמצא גם כל-הערים הנמצאות שלחו באש: **פ 21 Idg** ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לאיתן בתו לבנימון לאשה: **2** ויבא העם בית-אל וישבו שם עד-הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול: **3** ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבת אחד: **4** ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו-שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: **פ 5** ויאמרו בני ישראל מי אשר לא-עלה בקהל מכל-שבטי ישראל אליהוה כי השבעה הגדולה היתה לאשר לא-עלה אליהוה המצפה לאמר מות יומת: **6** וינחמו בני ישראל אל-בנימון אחיו ויאמרו נגדע היום שבת אחד מישראל: **7** מה-נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תתלהם מבנותינו לנשים: **8** ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אליהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המחנה מיביש גלעד אל-הקהל: **9** ויתפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד: **10** וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והפיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף: **11** וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכר תחרימו: **12** וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל-המחנה שלה אשר בארץ פנען: **ס 13** וישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בנימון אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: **14** וישב בנימון בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם כן: **15** והעם נחם לבנימון כי-עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל: **16** ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנותרים לנשים כי-נשמדה מבנימון אשה: **17** ויאמרו ירשת פליטה לבנימון ולא-ימחה שבת מישראל: **18** ואנחנו לא נוכל לתת-להם נשים מבנותינו כי-נשבעו בני-ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימון: **ס 19** ויאמרו הנה חניהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית-אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית-אל שכמה ומנגב ללבונה: **20** **[ניצור]** **[ויצו]** את-בני בנימון לאמר לכו וארבתם בכרמים: **21** וראיתם והנה אם-יצאו בנות-שילו לחול במחלות ויצאתם מן-הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימון: **22** והיה כי-יבאו אבותם או אחיהם **[לרוב]** **[לריב]** אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם פעת תאשמו: **ס 23** ויעשו-כן בני בנימון וישאו נשים למספרם מן-המחלות אשר גזלו וילכו וישובו אל-נחלתם ויבנו את-הערים

וישבו בהם: **24** ויתהלכו משם בני־ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: **25** בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

1 Samuel 1 ויהי איש אחד מן־הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן־ירחם בן־אליהוא בן־חחו בן־צוף אפרתי: **2** ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **3** ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני־עלי חפני ופנחס פהנים ליהוה: **4** ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל־בניה ובנותיה מנות: **5** ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את־חנה אהב ויהוה סגר רחמה: **6** וכעסתה צרתה גם־פעם בעבור הרעמה כי־סגר יהוה בעד רחמה: **7** וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל: **8** ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: **9** ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הפהן ישב על־הכסא על־מוזות היכל יהוה: **10** והיא מרת נפש ותתפלל על־יהוה ובכה תבכה: **11** ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אס־ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא־תשכח את־אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל־ימי חייו ומורה לא־יעלה על־ראשו: **12** והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את־פיה: **13** וחנה היא מדברת על־לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: **14** ויאמר אליה עלי עד־מתי תשתפרני הסירי את־ינדך מעליך: **15** ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת־רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את־נפשי לפני יהוה: **16** אל־תתן את־אמתך לפני בת־בליעל כי־מרב שיחי וכעסי דברתי עד־הנה: **17** ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את־שלתך אשר שאלת מעמו: **18** ותאמר תמוצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרךה ותאכל ופניה לא־היודלה עוד: **19** וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל־ביתם הרמותה וידע אלקנה את־חנה אשתו ויזכרה יהוה: **20** ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את־שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: **21** ויעל האיש אלקנה וכל־ביתו לזבח ליהוה את־זבח הימים ואת־נדרו: **22** וחנה לא עלתה כִּי־אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את־פני יהוה וישב שם עד־עולם: **23** ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד־גמלך אתו אך יקם יהוה את־דברו ותשב האשה ותינק את־בנה עד־גמלה אתו: **24** ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית־יהוה שלו והנער נער: **25** וישחטו את־הפר ויביאו את־הנער אל־עלי: **26** ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל־יהוה: **27** אל־הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את־שאלתי אשר שאלתי מעמו: **28** וגם אנכי השאלתהו ליהוה פל־הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: **פ 1Sa 2** ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על־אויבי כי שמחתי בישועתך: **2** אין־קדוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: **3** אל־תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה **(ולא) [ולן]** נתכנו עללות: **4** קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל: **5** שבעים בלחם נשכרו ורעבים חרלו עד־עקרה ילדה שבעה ורפת בנים אמללה: **6** יהוה

ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: 7 יהנה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרומם: 8 מקום מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ינחלם פי ליהנה מצקי ארץ וישת עליהם תבל: 9 רגלי [הסידו] [חסידיו] ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר-איש: 10 יהוה יחתו [מריבו] [מריבין] [עלו] [ועליו] בשמים ירעם יהנה ידון אפסי-ארץ ויתרעו למלכו וירם קרן משיחו: פ 11 וילך אלקנה הרמתה על-ביתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי הפהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהוה: 13 ומשפט הפהנים את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הפהן כבשל הבשר והמזוג שלש-השנים בידו: 14 והפה בפניו או בידו או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזוג יקח הפהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הפאים שם בשלה: 15 גם בטרם יקטרון את-החלב ובאו נער הפהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לפהן ולא-יקח ממוך בשר מבשל כי אס-חי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטרון ביום החלב וקח-לך פאשר תאנה נפשך ואמרו [לו] [לא] כי עתה תתן ואס-לא לקחתי בחוקה: 17 ותתי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את-פני יהוה נער חגור אפוד בד: 19 ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את-אישה לזבח את-זבח הימים: 20 וברך עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו: 21 כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלד שלשה-בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם-יהוה: ס 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל-אשר יעשון בניו לכל-ישראל ואת אשר-ישכבון את-הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון פד-בקים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים מאת כל-העם אלה: 24 אל בני פי לוא-טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם-יהוה: 25 אס-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא-איש מי יתפלל-לו ולא ישמעו לקול אביהם כי-חפץ יהוה להמיתם: 26 והנער שמואל הלך ונדל וטוב גם עם-יהוה וגם עם-אנשים: ס 27 ובא איש-אלהים אל-עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל-בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לי לכהן לעלות על-מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניך ממני להבריאכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי: 30 לכן נאס-יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד-עולם ועתה נאס-יהוה חלילה לי כי-ימכבדו אכבד ובני יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את-זרעך ואת-זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צר מעון בכל אשר-ישיב את-ישראל ולא-יהיה זקן בביתך כל-הימים: 33 ואיש לא-אכרית לך מעם מזבחי לכלות את-עיניך ולא-דיב את-נפשך וכל-מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה-לך האות אשר יבא אל-שני בניך אל-חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: 35 והקימתי לי פהן נאמן פאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנתי לו בית נאמן והתהלך לפני-משיחי כל-הימים: 36 והוה כל-הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכפר-לחם ואמר ספחני נא אל-אחת הפהנות לאכל פת-לחם: ס 3 1Sa והנער שמואל משרת את-יהוה לפני עלי ודבר-יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ס 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב

במקומו **(עיניו)** **(ועיניו)** החלו כהות לא יוכל לראות: **3** ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים: **4** ויקרא יהוה אל-שמואל ויאמר הנני: **5** וירץ אל-עלי ויאמר הנני כיראת לי ויאמר לא-קראתי שוב שכב וילך וישכב: **6** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא-קראתי בני שוב שכב: **7** ושמואל טרם ידע את-יהוה וטרם יגלה אליו דבר-יהוה: **8** ויסף יהוה קרא-שמואל בשלשית ויקם וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: **9** ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אסיקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: **10** ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם-בפעם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: **11** ויאמר יהוה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו הצלינה שתי אזניו: **12** ביום ההוא אקים אל-עלי את כל-אשר דברתי אל-ביתו החל וכלה: **13** והגדתי לו כי-שפט אני את-ביתו עד-עולם בעון אשר-ידע כי-מקללים להם בניו ולא כהה בם: **14** ולכן נשבעתי לבית עלי אסיחפזר עון בית-עלי בזבח ובמנחה עד-עולם: **15** וישכב שמואל עד-הבקר ויפתח את-דלתות בית-יהוה ושמואל ירא מהגיד את-המראה אל-עלי: **16** ויקרא עלי את-שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: **17** ויאמר מזה הדבר אשר דבר אליך אל-נא תכחד ממני פה יעשה-לך אלהים וכה יוסף אסתכחד ממני דבר מכל-הדבר אשר-דבר אליך: **18** ויגדלו שמואל את-כל-הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה: **19** ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא-הפיל מכל-דבריו ארצה: **20** וידע כל-ישראל מן ועד-באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: **21** ויסף יהוה להראה בשלה פינגלה יהוה אל-שמואל בשלו בדבר יהוה: **פ 1Sa 4** ויהי דבר-שמואל לכל-ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחננו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק: **2** ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותמש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: **3** ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה ננפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: **4** וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית-יהוה צבאות ישב הפרכים ושם שני בני-עלי עם-ארון ברית האלהים חפני ופינחס: **5** ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: **6** וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה: **7** ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: **8** אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המפכים את-מצרים בכל-מפה במדבר: **9** התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: **10** וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: **11** וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס: **12** וירץ איש-בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: **13** ויבוא והנה עלי ישב על-הכסא **(כ)** **(נר)** דרך מצפה כיהיה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל-העיר: **14** וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: **15** ועלי בן-חששים

ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: **16** ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני: **17** ועין המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מנפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו לפני ופינחס וארון האלהים נלקחה: **18** **פ** ויהי כהזכירו את-ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית בעדו יד השער ותשבר מפרקתו וימת כיוזקן האיש וכבד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: **19** וכלתו אשת-פינחס הרה ללת ותשמע את-השמעה אל-הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כינהפכו עליה צריה: **20** וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא-שתה לבה: **21** ותקרא לנער אי-כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל-הלקח ארון האלהים ואל-חמיה ואישה: **22** ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים: **פ 1Sa 5** ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאחו מאבן העזר אשדודה: **2** ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון: **3** וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-דגון וישבו אתו למקומו: **4** וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתיו כפות ידיו כרתות אל-המפתן רק דגון נשאר עליו: **5** על-כן לא-ידרכו כהני דגון וכל-הבאים בית-דגון על-מפתן דגון באשדוד עד היום הזה: **ס 6** ותכבד יד-יהוה אל-האשדודים וישמם ויך אתם **(בעפלים)** **(בשחרים)** את-אשדוד ואת-גבוליה: **7** ויראו אנשי-אשדוד כי-כן ואמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: **8** וישלחו ויאספו את-כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל: **9** ויהי אחריו הסבו אתו ותהי יד-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול וישתרו להם **(עפלים)** **(שחרים)**: **10** וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את-ארון אלהי ישראל להמיתני ואת-עמי: **11** וישלחו ויאספו את-כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא-ימית אתי ואת-עמי כי-היתה מהומת-מות בכל-העיר כבדה מאד יד האלהים שם: **12** והאנשים אשר לא-מתו הפו **(בעפלים)** **(בשחרים)** ותעל שועת העיר השמים: **1Sa 6** ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: **2** ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה הודענו כמה נשלחנו למקומו: **3** ויאמרו אם-משלחים את-ארון אלהי ישראל אל-תשלחו אתו ריקם כי-השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונדע לכם למה לא-תסור ידו מכם: **4** ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה **(עפלי)** **(שחרין)** זהב וחמשה עכברי זהב פרי-מנפה אחת לכלם ולסרניכם: **5** ועשיתם צלמי **(עפליכם)** **(שחרים)** וצלמי עכבריכם המשחיתים את-הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את-ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: **6** ולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את-לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: **7** ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא-עלה עליהם על ואסרתם את-הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: **8** ולקחתם את-ארון יהוה ונתתם אתו אל-העגלה ואתו כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אתו והלך: **9** וראיתם אם-דרך גבולו

יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואסלא וידענו כי לא ידו ננעה בנו מקרה הוא היה לנו: **10** ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם פלו בבית: **11** וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי טהריהם: **12** וישנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הדרך וגעו ולא סרו ימין ושמאלו וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד נבול בית שמש: **13** ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: **14** והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: **15** והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות וייבחו זבחים ביום הוא ליהוה: **16** וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: **17** ואלה טהרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: **18** ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד פפר הפרוי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי: **19** ויד באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויד בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כיהכה יהוה בעם מכה גדולה: **20** ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הפדוש הזה ואלמי יעלה מעלינו: **21** וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם: **1Sa 7** ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בנבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה: **פ** ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה ויהו כל בית ישראל אחרי יהוה: **ס** ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אליהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והכיניו לבבכם אליהוה ועבדוהו לבדו וצל אתכם מיד פלשתים: **4** ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו: **פ** ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואת כלל בעדכם אל יהוה: **6** ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה: **7** וישמעו פלשתים כיהתקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: **8** ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: **9** ויקח שמואל טלה חלב אחד **(ויעלה)** ויעלהו עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: **10** ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינפלו לפני ישראל: **11** ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויפגם ערמתחת לבית כר: **12** ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עדהנה עזרנו יהוה: **13** ויפגעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי ידיהוה בפלשתים כל ימי שמואל: **14** ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים והי שלום בין ישראל ובין האמרי: **15** וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: **16** והלך מדי שנה

בִּשְׁנָה וְסָבַב בֵּית־אֵל וְהַגְלִיל וְהַמְצַפָּה וְשִׁפְט אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַמְקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: **17**
 וְחִשְׁבָתוֹ הִרְמָתָה כִּי־שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שִׁפְט אֶת־יִשְׂרָאֵל וּבִן־שָׁם מִזֹּבַח לַיהוָה: **פ 1Sa 8**
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׁם אֶת־בָּנָיו שִׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל: **2** וַיְהִי שָׁם־בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל
 וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ אָבִיהַ שִׁפְטִים בְּבֶאֱר שִׁבְעָה: **3** וְלֹא־הָלְכוּ בָנָיו **[בְּדַרְכּוֹ]** **[בְּדַרְכֵי]** וַיִּטּוּ
 אַחֲרֵי הַבָּצֵעַ וַיִּקְחוּ־שִׁחַד וַיִּטּוּ מִשִּׁפְט: **פ 4** וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
 אֶל־שְׁמוּאֵל הִרְמָתָה: **5** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עִתָּה
 שִׁימָה־לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם: **6** וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ
 חֲנֵה־לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה: **פ 7** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע
 בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתְךָ מֵאִסּוּ כִּי־אֲתִי מֵאִסּוּ מִמֶּלֶךְ
 עֲלֵיהֶם: **8** כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־עָשׂוּ מִיּוֹם הֵעַלְתִּי אֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 וַיַּעֲבֹדֵי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם כִּן הָמָּה עֹשִׂים גַּם־לְךָ: **9** וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִם אֲךָ
 כִּי־הֶעַד תַּעֲדֵד בָּהֶם וְהַגְדַּתְתָּ לָהֶם מִשִּׁפְט תִּמְלֹךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: **ס 10** וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֶל־הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ: **ס 11** וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי
 מִשִּׁפְט תִּמְלֹךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־בָּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׁם לוֹ בְּמִרְכַבְתּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו וְרָצוּ
 לִפְנֵי מִרְכַבְתּוֹ: **12** וְלָשׁוּם לוֹ שְׂרֵי אֶלְפִים וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ וְלִקְצֹר קְצִירוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת כָּל־יְמֵי־מַלְחָמָתוֹ וְכָל־י רַכְבּוֹ: **13** וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלַטְּבָחוֹת וְלַאֲפוֹת: **14**
14 וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־כְּרָמֵיכֶם וְיִזְיָתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו: **15** וְזֵרְעֵיכֶם
 וְכִרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעַבְדָּיו: **16** וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־שְׂפָחוֹתֵיכֶם
 וְאֶת־בְּחֹרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לְמִלְאָכָתוֹ: **17** צֹאנְכֶם יַעֲשֶׂר וְאֹתָם
 תְּהַיְוִלוּ לְעַבְדִּים: **18** וְזַעֲקֵתָם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלְכְּכֶם אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם לָכֶם
 וְלֹא־יַעֲנֶנּוּ יְהוָה אֲתָכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: **19** וַיִּמְאָנוּ הָעָם לִשְׁמַע בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא
 כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵינוּ: **20** וַהֲיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם וְשִׁפְטָנוּ מִלִּפְנֵי וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ
 וְנִלְחַם אֶת־מִלְחָמָתוֹ: **21** וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל־דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבֵּרֵם בְּאָזְנוֹ יְהוָה: **פ 22**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִם וְהַמְלִכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ: **פ 1Sa 9** וַיְהִי־אִישׁ **[מִבְּנֵי־מִינִין]** וְשֵׁמוֹ קִישׁ
 בֶּן־אֲבִיאל בֶּן־צֹרוּר בֶּן־בְּכוֹרֶת בֶּן־אִפְיָה בֶּן־אִישׁ יְמִינֵי גְבוּר חֵיל: **2** וְלֹד־הָיָה בֶן וְשֵׁמוֹ
 שָׁאוּל בְּחֹר וְטוֹב וַאֲיִן אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וְמַעֲלָה גְבָהּ מִכָּל־הָעָם:
3 וְתֹאבְדָנָה הָאֶתְנֹת לְקִישׁ אָבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אֶתְךָ
 אֶת־אֶחָד מִהַנְּעָרִים וְקוּם לְךָ בְּקִישׁ אֶת־הָאֶתְנֹת: **4** וַיַּעֲבֵר בְּהַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר
 בְּאֶרְץ־שֵׁלֶשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעֲבֵרוּ בְּאֶרְץ־שֵׁעֵלִים וַאֲיִן וַיַּעֲבֵר בְּאֶרְץ־יְמִינֵי וְלֹא מָצָאוּ: **5**
 הָמָּה בָּאוּ בְּאֶרְץ צוּרִף וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ לֵכָה וְנִשְׁוֹבָה פְּנֵי־יְחִדֵּל אָבִי
 מִן־הָאֶתְנֹת וְדָאָן לָנוּ: **6** וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בְּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד
 כָּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹא יְבֹא עִתָּה נִלְכָה שָׁם אוֹלִי וַיְגִיד לָנוּ אֶת־הַלְכָנוּ אֲשֶׁר־הָלְכָנוּ
 עֲלֵיהֶם: **7** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נִלְךָ וְמָה־נִּבְיָא לְאִישׁ כִּי תִלְחַם אֹל מִכְּלֵינוּ
 וְתִשְׁוֹרָה אִין־לְהִבִּיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אַתָּנוּ: **8** וַיִּסַּף הַנַּעַר לַעֲנֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה נִמְצָא בְיָדִי רֵבַע שְׁקָל כֶּסֶף וְנִתְתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהַיְגִיד לָנוּ אֶת־דַּרְכָנוּ: **9**
 לִפְנֵים־י בִּישְׂרָאֵל כַּה־אָמַר הָאִישׁ בְּלַכְתּוֹ לְרוּשׁ אֱלֹהִים לָכוּ וְנִלְכָה עַד־הָרָאָה כִּי
 לְנִבְיָא הַיּוֹם יִקְרָא לִפְנֵים הָרָאָה: **10** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבַרְךָ לָכָה נִלְכָה
 וַיִּלְכּוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים: **11** הָמָּה עֲלִים בְּמַעֲלָה הָעִיר וְהָמָּה מָצָאוּ
 נַעֲרוֹת יְצָאוֹת לְשָׂאב מִיּוֹם וַיֹּאמְרוּ לְהֵן הַיֵּשׁ בְּזֶה הָרָאָה: **12** וְתַעֲנִינָה אוֹתָם וְתֹאמְרָנָה

יש הנה לפניך מהרו עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בפמחה: **13** כבאכם
 העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמחה לאכל כי לא יאכל העם עד-באו
 כיהוא יברך הזבח אחרי-כן יאכלו הקראים ועתה עלו כיהתו כהיום תמצאון
 אתו: **14** ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות
 הבמה: **ס 15** ויהיה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני כוא-שאול לאמר: **16** כעתו
 מהר אשלה אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל והושיע
 את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי: **17** ושמואל ראה
 את-שאול ויהיה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: **18** ויגש שאול
 את-שמואל בתוך השער ויאמר הגידה-נא לי איזה בית הראה: **19** ויען שמואל
 את-שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר
 וכל אשר בלבבך אניד לך: **20** ולאחנות האבדות לך היום שלשת הימים אל-תשם
 את-לבך להם כי נמצאו ולמי כל-חמדת ישראל הלוא לך וכלל בית אביך: **ס 21**
 ויען שאול ויאמר הלוא בנימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה
 מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: **ס 22** ויקח שמואל
 את-שאול ואת-נערו וביאם לשכחה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה
 כשלושים איש: **23** ויאמר שמואל לשבח תנה את-המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי
 אליך שים אתה עמך: **24** וירם הטבח את-השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר
 הנה הנשאר שים-לפניך אכל כי למועד שמור-לך לאמר העם קראתי ויאכל
 שאול עם-שמואל ביום ההוא: **25** וירדו מהבמה העיר וידבר עם-שאול על-הנגן: **26**
 וישכמו ויהי פעלות השחר ויקרא שמואל אל-שאול **(הנגן)** **[והנגחה]** לאמר קומה
 ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: **27** המה יורדים בקצה
 העיר ושמואל אמר אל-שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום
 ואשמיעך את-דבר אלהים: **פ 10 Isa** ויקח שמואל את-פך השמן ויצק על-ראשו
 וישקהו ויאמר הלוא כיי-משחד יהוה על-נחלתו לנגיד: **2** בלכתך היום מעמדי
 ומצאת שני אנשים עם-קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו
 האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את-דבריו האתנות ודאג לכם לאמר
 מה אעשה לבני: **3** וחלפת משם והלאה ובאת עד-אלון תבור ומצאוך שם שלשה
 אנשים עלים אל-האלהים בית-אל אחד נשאו שלשה גדיים ואחד נשא שלשת
 כפרות לחם ואחד נשא גב-יון: **4** ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי-לחם ולקחת
 מידם: **5** אחר כן תבוא נבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם
 העיר ופנעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה
 מתנבאים: **6** וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר: **7** והיה כי
(תבאנה) **[תבאנה]** האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך:
8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים
 שבעת ימים תוחל עד-בואי אליך והודעתני לך את אשר תעשה: **9** והיה כהפנתו
 שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך-לו אלהים לב אחר ויבאו כל-האתות האלה ביום
 ההוא: **ס 10** ויבאו שם הנבעתה והנה חבל-נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים
 ויתנבא בתוכם: **11** ויהי כל-יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם-נבאים נבא
 ויאמר העם איש אל-רעהו מה-זה היה לבן-קיש הגם שאול בנביאים: **12** ויען איש
 משם ויאמר ומו אביהם על-כן היתה למשל הגם שאול בנבאים: **13** ויכל מהתנבות

וַיָּבֹא הַבְּמִנָּה: **14** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל אֵלָיו וְאֶל־נַעֲרָו אֲן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ
 אֶת־הָאֲתָנוֹת וּנְרָאָה כִּי־אֵין וּנְבֹא אֶל־שְׂמוּאֵל: **15** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוּל הַנְּיָדָה־נָּא לִי
 מִה־אָמַר לָכֶם שְׂמוּאֵל: **16** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־הַיָּד הַגֵּד הַנְּיָד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת
 וְאֶת־דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא־הַנְּיָד לֹא אֲשֶׁר אָמַר שְׂמוּאֵל: **פ** **17** וַיִּצְעַק שְׂמוּאֵל אֶת־הָעַם
 אֶל־יְהוָה הַמְּצַפֶּה: **18** וַיֹּאמְרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **פ** כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הָעֵלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמְּמַלְכוֹת הַלְּחָצִים
 אֲתֶכֶם: **19** וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאֲסַתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־דַּעְוֹתֵיכֶם
 וְצַרְתִּיכֶם וְתֹאמְרוּ לֹא כִּי־מֶלֶךְ תִּשִׁים עֲלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לִשְׁבֹּטֵיכֶם
 וְלֹא־לְפִיכֶם: **20** וַיִּקְרַב שְׂמוּאֵל אֶת כָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכַּד שֶׁבֶט בְּנִימִן: **21** וַיִּקְרַב
 אֶת־שֶׁבֶט בְּנִימִן **(לְמִשְׁפַּחְתּוֹ)** **(לְמִשְׁפַּחְתּוֹ)** וְתִלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמְּטָרִי וַיִּלְכַּד שְׂאוּל
 בֶן־קִישׁ וַיִּבְקַשְׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: **22** וַיִּשְׁאַל־עוֹד בִּיהוָה הֲבֵא עוֹד הַלֵּם אִישׁ **ס** וַיֹּאמֶר
 יְהוָה הַנְּהִי־הוּא נִחְבָּא אֶל־הַכְּלָיִם: **23** וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֻהוּ מִשֵּׁם וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הָעַם וַיִּגְבְּהַ
 מִכָּל־הָעַם מִשְׁכֻּמוֹ וּמַעֲלָה: **24** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעַם הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בְּחָרְבוּ
 יְהוָה כִּי אֵין כְּמֹהוּ בְּכָל־הָעַם וַיִּרְעוּ כָּל־הָעַם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: **פ** **25** וַיִּדְבַּר
 שְׂמוּאֵל אֶל־הָעַם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל
 אֶת־כָּל־הָעַם אִישׁ לְבֵיתוֹ: **26** וְגַם־שְׂאוּל הֵלֵךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעַתָּה וַיִּלְכְּוּ עִמּוֹ הַחִיל
 אֲשֶׁר־נָנַע אֱלֹהִים בְּלָבָם: **27** וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ מַה־יִּשְׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזְהוּ וְלֹא־הִבְיִאוּ לוֹ
 מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחְרִישׁ: **פ** **Isa 11** וַיַּעַל נְחֹשׁ הַעֲמוּנִי וַיִּחַן עַל־יָבֵשׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־אֲנָשֵׁי
 יְבִישׁ אֶל־נְחֹשׁ כִּרְת־לָנוּ בְּרִית וְנַעֲבֹדְךָ: **2** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נְחֹשׁ הַעֲמוּנִי בְּזֹאת אֲכַרְת
 לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל־עֵין יִמִּין וּשְׂמִתִּיהָ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: **3** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זְקֵנֵי
 יְבִישׁ הֲרַף לָנוּ שֶׁבַעַת יָמִים וְנִשְׁלַחַה מְלָאכִים כָּל כָּבוֹל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ
 אֲתָנוּ וַיִּצְאָנוּ אֵלֶיךָ: **4** וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיִּדְבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הָעַם
 וַיִּשְׂאוּ כָּל־הָעַם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ: **5** וְהִנֵּה שְׂאוּל בָּא אַחֲרָי הַבֶּקֶר מִן־הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל מַה־לָּעַם כִּי יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֶת־דְּבָרֵי אֲנָשֵׁי יְבִישׁ: **6** וַתִּלְחַץ רוּחַ־אֱלֹהִים
 עַל־שְׂאוּל **(בְּשִׁמְעוֹ)** **(כְּשִׁמְעוֹ)** אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר אַפּוֹ מֵאֵד: **7** וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר
 וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמְּלָאכִים לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹצֵא אַחֲרָי
 שְׂאוּל וְאַחַר שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־יְהוָה עַל־הָעַם וַיִּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד: **8**
 וַיִּפְקְדֵם בְּבֹזֵק וַיְהִיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: **9**
 וַיֹּאמְרוּ לְמְלָאכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבִישׁ גִּלְעָד מִחַר תְּהִי־לָכֶם תְּשׁוּעָה
(בָּהֶם) **(כִּי־הֵם)** הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים וַיִּנְיְדוּ לְאֲנָשֵׁי יְבִישׁ וַיִּשְׁמְחוּ: **10** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי
 יְבִישׁ מִחַר נֹצֵא אֲלֵיכֶם וְעִשִׂיתֶם לָנוּ כָּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם: **ס** **11** וַיְהִי מִמַּחְרַת וַיִּשֶׁם
 שְׂאוּל אֶת־הָעַם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־הַמַּחְנֶה בְּאִשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר וַיִּכּוּ אֶת־עַמּוּן
 עֲדָהֶם הַיּוֹם וַיְהִי הַנִּשְׂאָרִים וַיִּפְצְצוּ וְלֹא נִשְׂאָרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחַד: **12** וַיֹּאמֶר הָעַם
 אֶל־שְׂמוּאֵל מִי הָאָמַר שְׂאוּל יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ תִּנּוּ הָאֲנָשִׁים וְנִמְתִּיתֶם: **13** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
 לְאִיּוֹמֵת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשִׂה־יְהוָה תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל: **ס** **14** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 אֶל־הָעַם לָכוּ וְנִלְכְּהָ הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שֵׁם הַמְּלוּכָה: **15** וַיִּלְכְּוּ כָּל־הָעַם הַגִּלְגָּל וַיִּמְלֹכוּ
 שֵׁם אֶת־שְׂאוּל לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגָּל וַיִּזְבְּחוּ־שֵׁם זִבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שֵׁם
 שְׂאוּל וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאֵד: **פ** **Isa 12** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה
 שְׁמַעְתִּי בְּקִלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: **2** וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ וּ
 מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זְקַנְתִּי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּם אֲתֶכֶם וְאֲנִי הַתְּהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי

עד-היום הזה: **3** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את-שורו מי לקחתי ותמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את-מי רצותי ומי-דמי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: **4** ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד-איש מאומה: **5** ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: **6** ויאמר שמואל אל-העם יהוה אשר עשה את-משה ואת-אהרן ואשר העלה את-אבותיכם מארץ מצרים: **7** ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל-צדקות יהוה אשר-עשה אתכם ואת-אבותיכם: **8** כאשר-בא יעקב מצרים ויצעקו אבותיכם אל-יהוה וישלח יהוה את-משה ואת-אהרן ויציא את-אבותיכם ממצרים וישבום במקום הזה: **9** וישפחו את-יהוה אליהם וימכר אתם ביד סיסרא שר-צבא חצור וביד-פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: **10** ויצעקו אל-יהוה **[ויאמר]** **[ויאמר]** חטאנו כי עזבנו את-יהוה ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך: **11** וישלח יהוה את-ירבעל ואת-בדן ואת-יפתח ואת-שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטה: **12** ותראו כי-נחש מלך בני-עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי-מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלפכם: **13** ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: **14** אס-תיראו את-יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את-פי יהוה והיתם גם-אתם וגם-המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: **15** ואם-לא תשמעו בקול יהוה ומירתם את-פי יהוה והיתת ידי-יהוה בכם ובאבותיכם: **16** גם-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: **17** הלוא קציר-חטים היום אקרא אל-יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי-ירעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: **18** ויקרא שמואל אל-יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-שמואל: **19** ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל בעד-עבדיך אל-יהוה אלהיך ואל-נמות כי-יספנו על-כל-חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: **20** ויאמר שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם את כל-הרעה הזאת אך אל-תסורו מאחרי יהוה ועבדתם אתו בכל-לבבכם: **21** ולא תסורו כיו אחרי הנהו אשר לא-יועילו ולא יצילו כיתהו המה: **22** כי לא-יטש יהוה את-עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: **23** גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחלל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: **24** אך יראו את-יהוה ועבדתם אתו באמת בכל-לבבכם כיו ראו את אשר-הגדל עמכם: **25** ואס-הרע תרעו גם-אתם גם-מלפכם תספו: **פ 1Sa 13** בן-שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על-ישראל: **2** ויבחר-לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם-שאול אלפים במכמש ובהר בית-אל ואלף היו עסיונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: **3** ויך וינתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים: **4** וכל-ישראל שמעו לאמר הכה שאול את-נציב פלשתים וגם-נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: **5** ופלשתים נאספו להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: **6** ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: **7** ועברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל-העם חדרו אחרי: **8** **[וייחל]** **[וייחל]** | **[וייחל]** | שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא

שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: **9** ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: **10** ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: **11** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול פיראיתו כי נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **12** ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: **13** ויאמר שמואל אל-שאול נספלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: **14** ועתה ממלכתך לא-תקים בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוך יהוה: **15** ויקם שמואל ויעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: **16** ושואל ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בנבע בנימן ופלשתים חנו במכמש: **17** ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: **18** והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הנבול הנשקף על-גי הצבעים המדברה: **19** וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כפי (אמר) [ואמר] פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: **20** וירדו כל-ישראל הפלשתים ללוש איש את-מחרשתו ואת-ארתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: **21** והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרך: **22** והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד פל-העם אשר את-שואל ואת-יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: **23** ויצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: **1Sa 14** ויהי היום ויאמר יונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: **2** ושואל יושב בקצה הנבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: **3** ואחיה בן-אחטוב אחי איכבודו בן-פינחס בן-עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: **4** ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: **5** השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: **6** ויאמר יונתן אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהנה מעצור להושיע ברב או במעט: **7** ויאמר לו נשא כליו עשה פל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: **8** ויאמר יונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם: **9** אם-כה יאמרו אלינו עד-הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: **10** ואם-כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כידנתם יהוה בידנו וזה-לנו האות: **11** ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן-החרים אשר התחבאר-שם: **12** ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר **13** ויאמר יונתן אל-נשא כליו עלה אחרי כידנתם יהוה ביד ישראל: **13** ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: **14** ותהי המכה הראשנה אשר הפה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחיצי מענה צמד שדה: **15** ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו גם-המה ותרצו הארץ ותהי לחרדת אלהים: **16** ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: **17** ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: **18** ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים פיהיה

אָרוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **19** וַיְהִי עַד דְּבַר שְׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן וְהַקָּהוֹן
 אֲשֶׁר בְּמַחְנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וּרְבִי **פ** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן אֶסֶף יָרֵךְ: **20**
 וַיִּזְעַק שְׁאוּל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד-הַמְּלַחְמָה וְהָנָה הִיחָה חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ
 מִהוֹמָה גְדוּלָה מְאֹד: **21** וְהָעִבְרִים הָיוּ לְפְלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלוֹשׁ אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם
 בְּמַחְנֵה סָבִיב וְגַם-הֵמָּה לִהְיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם-שְׁאוּל וַיּוֹנְתָן: **22** וְכָל אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי-נָסוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּדְבְּקוּ גַם-הֵמָּה אַחֲרֵיהֶם
 בְּמַלְחָמָה: **23** וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלַחְמָה עֲבְרָה אֶת-בַּיִת אֲוִן: **24**
 וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאֵל שְׁאוּל אֶת-הָעָם לֵאמֹר אַרְוֵר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכַל
 לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וּנְקַמְתִּי מֵאִיבֵי וְלֹא טַעַם כָּל-הָעָם לֶחֶם: **ס** **25** וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ בַיַּעַר
 וַיְהִי דָבֶשׁ עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה: **26** וַיָּבֹא הָעָם אֶל-הַיַּעַר וְהָנָה הַלֶּךְ דָּבֶשׁ וְאִין-מִשִּׁיג יָדוֹ
 אֶל-פִּי כִּי-יִרְאֶה הָעָם אֶת-הַשְּׂבִיעָה: **27** וַיּוֹנְתָן לֹא-שָׁמַע בְּהַשְּׂבִיעַ אִבּוֹ אֶת-הָעָם וַיִּשְׁלַח
 אֶת-קֶצֶה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֵּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר הַדָּבֶשׁ וַיֵּשֶׁב יָדוֹ אֶל-פִּי **(וַתְּרַאֲנָה)**
(וַתְּאַרְנָה) עֵינָיו: **28** וַיַּעַן אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְּׂבִיעַ הַשְּׂבִיעַ אֲבִיךָ אֶת-הָעָם לֵאמֹר
 אַרְוֵר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכַל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעָם: **29** וַיֹּאמֶר וַיּוֹנְתָן עִכְרָ אֲבִי אֶת-הָאָרֶץ
 רֹאדֹנָא כִּי-אָרוּ עֵינָי כִּי טַעַמְתִּי מֵעֵט דָּבֶשׁ הַזֶּה: **30** אָף כִּי לֹא אָכַל אֶכַל הַיּוֹם
 הָעָם מִשְׁלַל אִיבּוֹ אֲשֶׁר מִצָּא כִּי עָתָה לֹא-דָבַחְתָּ מִזֶּה בְּפְלִשְׁתִּים: **31** וַיָּכּוּ בַיּוֹם
 הַהוּא בְּפְלִשְׁתִּים מִמְּכַשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעָם מְאֹד: **32** **(וַיַּעֲשֵׂה)** **(וַיַּעֲשֵׂה)** הָעָם אֶל-**(שְׁלַל)**
(הַשְּׁלַל) וַיִּקְחוּ צֶאֱן וּבִקָּר וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחָטוּ-אֶרְצָה וַיֹּאכַל הָעָם עַל-הַדָּם: **33** וַיִּגְדּוּ
 לְשְׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חָטְאוּ לַיהוָה לֹאכַל עַל-הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגַדְתֶּם גְּלוּ-אֵלַי
 הַיּוֹם אֲבָן גְּדוּלָה: **34** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל פְּצוּ בָעַם וְאִמְרְתֶם לָהֶם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ
 וְאִישׁ שִׁיָּהוּ וְשַׁחֲטֶתֶם זֶה וְאָכַלְתֶּם וְלֹא-תִחַטְּאוּ לַיהוָה לֹאכַל אֶת-הַדָּם וַיִּגְשׁוּ
 כָּל-הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ חֲלִילָה וַיִּשְׁחָטוּ-שָׁם: **35** וַיָּבִן שְׁאוּל מִזִּבְחַ לַיהוָה אִתּוֹ הַחֵל
 לְבָנוֹת מִזִּבְחַ לַיהוָה: **פ** **36** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל נִרְדָּה אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים לִילָה וְנִבְזָה בָהֶם
 עַד-אֹר הַבֶּקֶר וְלֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: **ס** וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן
 נִקְרְבָה הַלֵּם אֶל-הָאֱלֹהִים: **37** וַיִּשְׁאַל שְׁאוּל בְּאֱלֹהִים הָאֵרֶד אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים הַתַּחֲנֵם
 בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא: **38** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל גָּשׁוּ הַלֵּם כָּל פְּנוֹת הָעָם וְדַעְוּ
 וְרֹאוּ בְמָה הִיחָה הַחַטָּאת הַזֹּאת הַיּוֹם: **39** כִּי חִיִּיהוּהָ הַמוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי
 אִם-יִשְׁנֹו בַּיּוֹנְתָן בְּנֵי כִי מוֹת יָמוֹת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל-הָעָם: **40** וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם תְּהִיּוּ לְעֵבֶר אַחַד וְאֲנִי וַיּוֹנְתָן בְּנֵי נְהִיָה לְעֵבֶר אַחַד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל-שְׁאוּל
 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: **ס** **41** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָה תָמוּם וַיִּלְכַּד
 יוֹנְתָן וְשְׁאוּל וְהָעָם יִצְאוּ: **42** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל הַפִּילוּ בֵינִי וּבֵין יוֹנְתָן בְּנֵי וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן: **43**
 וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-יוֹנְתָן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָ וַיִּגְדֵּל יוֹנְתָן וַיֹּאמֶר טַעַם טַעַמְתִּי
 בְּקֶצֶה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי מֵעֵט דָּבֶשׁ הִנְנִי אֹמֵר: **44** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל כַּהֲעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 וְכֹה יוֹסֵף כִּי-מוֹת תָּמוֹת יוֹנְתָן: **45** וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-שְׁאוּל הַיּוֹנְתָן יָמוֹת אֲשֶׁר עָשֵׂה
 הַיּוֹשֻׁעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִיִּיהוּהָ אִם-יִפֵּל מִשְׁעַרְתָּ רֹאשׁוֹ אֶרְצָה
 כִּי-עַם אֱלֹהִים עָשֵׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּפְּדוּ הָעָם אֶת-יוֹנְתָן וְלֹא-מָת: **ס** **46** וַיַּעַל שְׁאוּל
 מֵאַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקְוָם: **47** וְשְׁאוּל לָכֵד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּלְחַם סָבִיב וְכָל-אִיבּוֹ בְּמוֹאָב וּבְכַנְיָעִמוֹן וּבְאֶדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים
 וּבְכָל אֲשֶׁר-יֹפְנָה יִרְשִׁיעַ: **48** וַיַּעֲשֵׂה חֵיל וַיִּךְ אֶת-עַמְלָק וַיִּצַּל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁסָהוּ: **ס**
49 וַיְהִי בְנֵי שְׁאוּל יוֹנְתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכִּי-שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֶרֶב וְשֵׁם

הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: 51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל: ס 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספוהו אליו: ס 1Sa 15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: ס 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים: ס 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לך ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועדי יונק משור ועד ששה מנמל ועד חמור: ס 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בשלטים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: ס 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: ס 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: ס 7 ויך שאול את עמלק מחילה בואך שור אשר על פני מצרים: ס 8 ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי הרב: ס 9 ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הפרים ועל כל הטוב ולא אבו החרימים וכל המלאכה נמכה ונמס אתה החרימו: ס 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: ס 11 נחמתי כיהמלכתי את שאול למלך כישב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אליהוה כל הלילה: ס 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגיד לשמואל לאמר בא שאול הפרמלה והנה מצוי לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: ס 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: ס 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוזני וקול הבקר אשר אנכי שמע: ס 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואתה יותר החרמנו: ס 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה (ויאמר) ויאמר לו דבר: ס 17 ויאמר שמואל הלווא אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: ס 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד פלותם אתם: ס 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: ס 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: ס 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: ס 22 ויאמר שמואל תחפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב לתקשוב מחלב אילים: ס 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים תפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך: ס 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כיעברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: ס 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה: ס 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: ס 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: ס 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך: ס 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: ס 30 ויאמר חטאתי עתה כפדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: ס 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: ס 32 ויאמר שמואל הנישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מערנת

וַיֹּאמֶר אַנְגְּ אַכְּן סַר מִרְהֻמוֹת: **ס 33** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שְׂכַלְה נְשִׁים תִּרְבֵּד
 כִּתְשַׁכַּל מְנָשִׁים אַמְדָּ וַיִּשְׁפֹּף שְׁמוּאֵל אֶת־אֲנַגְּ לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגָּל: **ס 34** וַיִּלְכֵּד שְׁמוּאֵל
 הַרְמְתָה וּשְׂאוּל עָלָה אֶל־בֵּיתוֹ וּבַעַת שְׂאוּל: **ס 35** וְלֹא־יִסַּף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת־שְׂאוּל
 עַד־יוֹם מוֹתוֹ כִּי־תִחַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוּל וַיְהוֶה נַחֵם כִּי־הִמְלִיךְ אֶת־שְׂאוּל
 עַל־יִשְׂרָאֵל: **פ 1Sa 16** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתִי אַתָּה מִתְחַבֵּל אֶל־שְׂאוּל וְאֲנִי
 מֵאֲסִיתוֹ מִמְלִיךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מִלֹּא קִרְנֵךְ שְׁמֵן וְלֵךְ אֲשַׁלְּחֵךְ אֶל־יֹשֵׁי בֵּית־הַלְּחָמִי
 כִּי־רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ: **ק 1** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וּשְׁמַע שְׂאוּל וַתִּרְגְּנִי: **ס** וַיֹּאמֶר
 יְהוָה עֲנֵלְת בְּקֶר תִּקַּח בִּידֶךָ וְאָמַרְתָּ לְזֹבֶחַ לַיהוָה בְּאֵתִי: **ק 3** וּקְרָאתָ לְיֹשֵׁי בְּזֻבַח וְאֲנִכִּי
 אוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר־אָמַר אֵלֶיךָ: **ק 4** וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית לַחֵם וַיַּחְדְּרוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֲךָ: **ק 5** וַיֹּאמְרוּ
 שְׁלֹם לְזֹבֶחַ לַיהוָה בְּאֵתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבַאתֶם אִתִּי בְּזֻבַח וַיִּקְדַּשׁ אֶת־יֹשֵׁי וְאֶת־בָּנָיו
 וַיִּקְרָא לָהֶם לְזֻבַח: **ק 6** וַיְהִי בְּבוֹאֵם וַיִּרְא אֶת־אֱלֹיָאֵב וַיֹּאמֶר אֵיךְ נִגְדַּד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ: **ק 7**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תִּבְטֵ אֶל־מְרֹאָהוֹ וְאֶל־גִּבְהַ קוֹמָתוֹ כִּי מֵאֲסִיתוֹהוּ כִּי לֹא
 אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יִרְאֶה לְלֵבָב: **ק 8** וַיִּקְרָא יֹשֵׁי
 אֶל־אֲבִינָדָב וַיַּעֲבְרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־בְּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה: **ק 9** וַיַּעֲבֵר יֹשֵׁי שְׁמָה
 וַיֹּאמֶר גַּם־בְּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה: **ק 10** וַיַּעֲבֵר יֹשֵׁי שְׁבַעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל־יֹשֵׁי לֹא־בָחַר יְהוָה בְּאַלְהֵה: **ק 11** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יֹשֵׁי הַתְּמוֹ הַנֶּעְרִים
 וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן וַתְּנֶה רַעַה בְּצֹאֵן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יֹשֵׁי שְׁלַחַה וַקְּהֲנוּ כִּי
 לֹא־נִסַּב עַד־בָּאוּ פֹה: **ק 12** וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדֹמוֹנִי עַם־יִפֶּה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאִי: **פ**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה קוֹם מִשְׁחַתוֹ כִּי־זֶה הוּא: **ק 13** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־קֶרֶן הַשְּׁמֵן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
 בְּקֶרֶב אֲחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וַמַּעֲלָה וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיִּלְכֵּד
 הַרְמְתָה: **ס 14** וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבַעַתְתּוֹ רוּחַ־רָעָה מֵאֵת יְהוָה: **ס 15** וַיֹּאמְרוּ
 עַבְדֵי־שְׂאוּל אֵלָיו הִנֵּה־נָא רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה מִבַּעֲתֶךָ: **ס 16** יֹאמְרֵ־נָא אֲדֹנָי עַבְדֶּיךָ
 לִפְנֶיךָ וַיִּבְקְשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֶּגֶן בְּכַנּוֹר וְהָיָה בְּהַיּוֹת עֲלֶיךָ רוּחַ־אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בְּיָדוֹ
 וְטוֹב לָךְ: **פ 17** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־עַבְדָּיו רֹאֲוֵנָא לִי אִישׁ מִיִּטִּיב לְנַגֵּן וְהִבִּיאֹתֶם אֵלָי: **ס 18**
 וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לְיֹשֵׁי בֵּית הַלְּחָמִי יָדַע נִגֵּן וְנִבּוֹר חִיל
 וְאִישׁ מִלְּחָמָה וְנִבּוֹן דְּבַר וְאִישׁ תָּאֵר וַיְהוֶה עִמּוֹ: **ס 19** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מַלְאָכִים אֶל־יֹשֵׁי
 וַיֹּאמֶר שְׁלַחַה אֵלָי אֶת־דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בְּצֹאֵן: **ס 20** וַיִּקַּח יֹשֵׁי חֲמוֹר לַחֵם וְנָאֵר יוֹן וְגַדֵי
 עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד־דָּוִד בְּנֵי אֶל־שְׂאוּל: **ס 21** וַיָּבֵא דָוִד אֶל־שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי
 וַיֹּאֲהֲבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי־לּוֹ נֶשֶׂא כְּלִים: **ס 22** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶל־יֹשֵׁי לֵאמֹר יַעֲמִדְנָא דָוִד
 לִפְנֵי כִּי־מִצָּא חָן בְּעֵינָי: **ס 23** וְהָיָה בְּהַיּוֹת רוּחַ־אֱלֹהִים אֶל־שְׂאוּל וַלְקַח דָּוִד אֶת־הַכְּנּוֹר
 וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְרוּחַ לְשְׂאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעַלָיו רוּחַ הַרְעָה: **פ 1Sa 17** וַיִּאֲסַפּוּ פְּלִשְׁתִּים
 אֶת־מַחֲנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיִּאֲסַפּוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין־שׁוֹכָה וּבֵין־עֹקֵה
 בְּאֶפֶס דְּמַיִם: **ק 2** וּשְׂאוּל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֹאסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמֻּק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרִכוּ מִלְּחָמָה
 לִקְרָאת פְּלִשְׁתִּים: **ק 3** וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל־הָהָר מִזֶּה
 וְהִנָּא בִּינֵיהֶם: **ק 4** וַיִּצָּא אִישׁ־הַבָּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שְׁמוֹ מִזֶּת גְּבָהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת
 וְזֶרֶת: **ק 5** וְכֹבַע נַחֲשֵׁת עַל־רֹאשׁוֹ וְשֵׁרְיוֹן קֶשְׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשֵּׁרְיוֹן
 חֲמֹשֶׁת־אֲלָפִים שְׁקָלִים נַחֲשֵׁת: **ק 6** וּמִצַּחַת נַחֲשֵׁת עַל־גְּלוֹיו וּכְיָדוֹן נַחֲשֵׁת בֵּין כַּתְּפָיו: **ק 7**
(דָּוִד) **(וַיַּעֲזֵר)** חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרוֹל וְנֶשֶׂא הַצֶּנֶה
 הַלֵּךְ לִפְנָיו: **ק 8** וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל־מַעֲרַכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לְמָה חָצְאוּ לַעֲרֵךְ

מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש וירד אלי: ⁹
אסיוכל להלחם אתי והפיני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכללו והכיתיו והייתם
לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל
היום הזה הנורלי איש ונלחמה יחד: ¹¹ וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
האלה ונחתו ויראו מאד: **פ** ¹² ודוד בן איש אפרתי היה מבית לחם יהודה ושמו
ישי ולו שמונה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים: ¹³ וילכו שלשת בני ישי
הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: ¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו
אחרי שאול: **ס** ¹⁵ ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: ¹⁶
ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום: **פ** ¹⁷ ויאמר ישי לדוד בנו קחנא
לאחיך איתת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המתנה לאחיך: ¹⁸ ואת עשרת
חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח:
¹⁹ ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: ²⁰ וישכם דוד
בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל
הוצא אל המערכה והרעו במלחמה: ²¹ ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת
מערכה: ²² ויטש דוד את הפלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא
וישאל לאחיו לשלום: ²³ והוא מדבר עמו והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי
שמו מגת **(ממערוח)** **[ממערכות]** פלשתים וידבר פדברים האלה וישמע דוד: ²⁴ וכל
איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד: ²⁵ ויאמרו איש ישראל
הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו
יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: ²⁶
ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יפה
את הפלשתי הלו והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף
מערכות אלהים חיים: ²⁷ ויאמר לו העם פדבר הזה לאמר פה יעשה לאיש אשר
יכנו: ²⁸ וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחראף אליאב בדוד
ויאמרו למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את ידונך
ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת: ²⁹ ויאמר דוד מה עשיתי עתה
הלא דבר הוא: ³⁰ ויכב מאצלו אל מול אחר ויאמר פדבר הזה וישבהו העם
דבר פדבר הראשון: ³¹ וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו:
³² ויאמר דוד אל שאול אל יפל לבי אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי
הזה: ³³ ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו
כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: **ס** ³⁴ ויאמר דוד אל שאול רעה היה
עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה מה עדר: ³⁵ ויצאתי אחריו
והכתי ויצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתי והמיתיו: ³⁶ גם את הארי
גם הדוב הפה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאתד מהם כי חרף מערכת
אלהים חיים: **ס** ³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדוב הוא יצלני
מיד הפלשתי הזה **ס** ויאמר שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך: ³⁸ וילבש שאול
את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: ³⁹ ויחגר דוד את חרבו
מעל למדיו ויאל ללכת כי לאנסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה
כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: ⁴⁰ ויקח מקלו בידו ויבחרלו חמשה חלקי אבנים

מִן־הַחֵל וַיֵּשֶׁם אֹתָם בְּכָל־יְרֵעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִילְקוּט וּקְלָעוּ בְּיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי:
41 וַיִּלְךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּךְ וּקְרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נִשָּׂא הַצֵּנֶה לְפָנָיו: **42** וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְהוּוּ כִּי־הָיָה נָעַר וְאֲדַמְנִי עִם־יָפָה מְרֵאָה: **43** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־דָּוִד הַכֶּלֶב אֲנֹכִי כִּי־אַתָּה בֹּא־אֵלַי בְּמַקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאַלְהֵיו: **44**
וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵכָה אֵלַי וְאַתָּה אֶת־בִּשְׂרָךְ לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה:
45 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בֹּא אֵלַי בַּחֲרֵב וּבַחֲנִית וּבַכִּיּוֹד וְאֲנֹכִי בֹא־אֵלַיךְ
בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: **46** הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךְ יְהוָה
בְּיָדִי וְהִפִּיתֶךָ וְהִסְרֵתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעַלֶיךָ וְנָתַתִּי פָנַי מִחֲנֵה פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לַעֲוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּית הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: **47** וַיִּדְעוּ כָּל־הַקְּהָל
הַזֶּה כִּי־לֹא בַחֲרֵב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמַּלְחָמָה וְנָתַן אֹתְכֶם בְּיַדִּי: **48**
וְהָיָה כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלְךְ וַיִּקְרַב לְקִרְאֵת דָּוִד וַיִּמְהַר דָּוִד וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה לְקִרְאֵת
הַפְּלִשְׁתִּי: **49** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַפְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
אֶל־מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו אֶרֶצָה: **50** וַיַּחֲזֹק דָּוִד מִן־הַפְּלִשְׁתִּי
בְּקָלַע וּבְאֶבֶן וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וַחֲרַב אֵין בְּיַד־דָּוִד: **51** וַיִּרְץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד
אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלַף מִתַּעֲרָה וַיִּמְחַתֵּהוּ וַיִּכְרַת־בָּהּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ
הַפְּלִשְׁתִּים כִּי־מָת גְּבוּרָם וַיִּנְסוּ: **52** וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים עַד־בּוֹאֵךְ גֵּיא וְעַד שַׁעֲרֵי עַקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְלִשְׁתִּים בְּדַרְךְ שַׁעֲרִים
וְעַד־נֶת וְעַד־עַקְרוֹן: **53** וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֹּלֵק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסוּ אֶת־מַחְנֵיהֶם:
54 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כְּלָיו שָׁם בְּאַהֲלוֹ: **55** וְכִרְאוֹת
שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד יָצָא לְקִרְאֵת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אֲבִנֵר שֶׁר הַצָּבָא בְּן־מִיזָה הַנָּעַר
אֲבִנֵר וַיֹּאמֶר אֲבִנֵר חִי־נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעֵתִי: **56** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׂאל אַתָּה
בְּן־מִיזָה הָעָלֶם: **57** וְכָשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אֲבִנֵר וַיִּבְאֵהוּ
לְפָנָי שָׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ: **58** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאוֹל בְּן־מִי אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר
דָּוִד בֶּן־עֲבֵדֶךָ יֵשׁ בֵּית הַלְחָמִי: **1Sa 18** וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׂאוֹל וַנִּפְשׁ יְהוֹנָתָן
נִקְשְׂרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד **(וַיֵּאָהֲבוּ)** **(וַיֵּאָהֲבוּ)** יְהוֹנָתָן כִּנְפָשׁוֹ: **2** וַיִּקְחֵהוּ שָׂאוֹל בְּיוֹם הַהוּא
וְלֹא נָתַן לְשׁוֹב בֵּית אָבִיו: **3** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדוֹד בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כִּנְפָשׁוֹ: **4**
וַיַּחֲפֹשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמַּעֲוִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמַדְיֹו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קִשְׁתּוֹ
וְעַד־חַנּוּדוֹ: **5** וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שָׂאוֹל יִשְׁפִּיל וַיִּשְׁמַחֵהוּ שָׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי
הַמַּלְחָמָה וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי עַבְדֵי שָׂאוֹל: **6** וַיְהִי כִבּוֹאֵם בְּשׁוֹב דָּוִד
מִהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאָנָה הַנָּשִׁים מִכְּלֵעֵרֵי יִשְׂרָאֵל **(לְשׁוֹר)** **(לְשִׁיר)** וְהַמַּחְלוֹת
לְקִרְאֵת שָׂאוֹל הַמֶּלֶךְ בַּחֲפִים בַּשְּׂמֵחָה וּבְשִׁלְשִׁים: **7** וַתַּעֲנִינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׁחֲקוֹת וְתַאמְרוּן
הֲכֵּה שָׂאוֹל **(בְּאַלְפֹו)** **(בְּאַלְפִין)** וְדוֹד בְּרַבְּבָתִּיו: **8** וַיַּחֲר לְשָׂאוֹל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו
הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנוּ לְדוֹד רַבְּבוֹת וְלִי נָתַנוּ הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמְלוּכָה: **9**
וַיְהִי שָׂאוֹל **(עוֹז)** **(עוֹזִין)** אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה: **10** וַיְהִי מִמַּחְרַת וַתִּצְלַח רִיחַ
אֱלֹהִים רָעָהוּ אֶל־שָׂאוֹל וַיִּתְּבַא כַּתוּד־הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגַן בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וַתַּחֲנִית
בְּיַד־שָׂאוֹל: **11** וַיִּשָּׁל שָׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אֲכֵה בְדוֹד וּבְקִיר וַיִּסָּב דָּוִד מִפָּנָיו
פְּעָמָיִם: **12** וַיִּרָא שָׂאוֹל מִלְּפָנָי דָּוִד כִּי־הָיָה יְהוָה עִמּוֹ וּמַעַם שָׂאוֹל סָר: **13** וַיִּסְרֵהוּ
שָׂאוֹל מֵעַמּוֹ וַיִּשְׁמַחֵהוּ לוֹ שֶׁר־אַלְף וַיֵּצֵא וַיָּבֵא לְפָנָי הָעָם: **14** וַיְהִי דָוִד לְכָל־דַּרְכּוֹ
מִשְׁכִּיל וַיְהוּהָ עִמּוֹ: **15** וַיִּרָא שָׂאוֹל אֲשֶׁר־הוּא מִשְׁכִּיל מְאֹד וַיִּגַּר מִפָּנָיו: **16**
וְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אֲהָב אֶת־דָּוִד כִּי־הוּא יוֹצֵא וּבֹא לְפָנֵיהֶם: **17** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל

אֲלֵדוּד הִנֵּה בְּתֵי הַגְּדוּלָה מֵרַב אַתָּה אֲתוּלָךְ לֵאשָׁה אֵךְ הִיהֲלִי לְבִנְיָמִן וְהִלַּחַם
 מִלְחָמוֹת יְהוָה וְשֹׁאוּל אָמַר אֶל־תְּהִי יָדִי בּוֹ וְתִהְיֶיבּוּ יַד־פְּלִשְׁתִּים: **ס** 18 וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־שֹׁאוּל מִי אֲנֹכִי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת אָבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי־אֵהְיֶה חֲתָן לְמֶלֶךְ: **י** 19 וַיְהִי
 בַּעַת חַת אֶת־מֵרַב בֶּת־שֹׁאוּל לְדָוִד וְהָיָה נָתַןָה לְעַדְרִיאֵל הַמְּחַלְתִּי לֵאשָׁה: **כ** 20 וְתֹאחֵב
 מִיֶּכֶל בֶּת־שֹׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְשֹׁאוּל וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינָיו: **כ** 21 וַיֹּאמֶר שֹׁאוּל אֶתְנַה
 לוֹ וְתִהְיֶילוּ לְמוֹקֵשׁ וְתִהְיֶיבּוּ יַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר שֹׁאוּל אֶל־דָּוִד בְּשֵׁתִים תִּתְחַתֵּן בִּי
 הַיּוֹם: **כ** 22 וַיֵּצֵא שֹׁאוּל אֶת־עַבְדּוֹ דָּבָרוֹ אֶל־דָּוִד בְּלֵט לֵאמֹר הִנֵּה חֶפֶץ בְּךָ הַמֶּלֶךְ
 וְכָל־עַבְדָּיו אֲהַבִּיךָ וְעַתָּה הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ: **כ** 23 וַיִּדְבְּרוּ עַבְדֵי שֹׁאוּל בְּאוֹזְנֵי דָוִד
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד הִנְקֵלָה בְּעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְאֲנֹכִי אִישֶׁר־שׁ
 וְנִקְלָה: **כ** 24 וַיִּגְדּוּ עַבְדֵי שֹׁאוּל לוֹ לֵאמֹר כְּדָבְרִים הָאֵלֶּה דָּבַר דָּוִד: **כ** 25 וַיֹּאמֶר שֹׁאוּל
 כִּי־תֹאמְרוּ לְדָוִד אִין־חֶפֶץ לְמֶלֶךְ בְּמֹהַר כִּי בְמֹאֵה עֲרֻלוֹת פְּלִשְׁתִּים לְהִנָּקֵם בְּאִיבֵי
 הַמֶּלֶךְ וְשֹׁאוּל חָשַׁב לְהַפִּיל אֶת־דָּוִד בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים: **כ** 26 וַיִּגְדּוּ עַבְדָּיו לְדָוִד אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַיִּשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי דָוִד לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא מְלֹאוֹ הַיָּמִים: **כ** 27 וַיִּקָּם דָּוִד
 וַיֵּלֶךְ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיֵּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים מֵאֲתִים אִישׁ וַיִּבֵּא דָוִד אֶת־עֲרֻלְתֵיהֶם וַיִּמְלֹאֵם
 לְמֶלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ־לוֹ שֹׁאוּל אֶת־מִיֶּכֶל בְּתוֹ לֵאשָׁה: **ס** 28 וַיֵּרָא שֹׁאוּל וַיֵּדַע
 כִּי יְהוָה עִם־דָּוִד וּמִיֶּכֶל בֶּת־שֹׁאוּל אֲהַבְתָּהּוּ: **כ** 29 וַיֹּאסֶף שֹׁאוּל לֵרֹא מִפְּנֵי דָוִד עוֹד
 וַיְהִי שֹׁאוּל אִיב אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים: **ס** 30 וַיֵּצֵאוּ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִיו מִדֵּי צֹאתָם שָׁכַל
 דָּוִד מִפֶּל עַבְדֵי שֹׁאוּל וַיִּקָּר שְׁמוֹ מֵאֵד: **ס** 1Sa 19 וַיִּדְבַר שֹׁאוּל אֶל־יוֹנָתָן בְּנוֹ
 וְאֶל־כָּל־עַבְדָּיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד וַיְהוֹנָתָן בֶּן־שֹׁאוּל חֶפֶץ בְּדָוִד מֵאֵד: **י** וַיִּגַּד יְהוֹנָתָן
 לְדָוִד לֵאמֹר מִבְּקֵשׁ שֹׁאוּל אָבִי לְהַמִּיתְךָ וְעַתָּה הִשְׁמַרְנָא בְּבֶקֶר וַיִּשְׁבַת בַּסֶּתֶר
 וְנִחַבְּתָ: **י** 3 וְאֲנִי אֵצֵא וְעַמְדַתִּי לִיד־אָבִי בְּשֶׁדֶה אֲשֶׁר אַתָּה שֵׁם וְאֲנִי אֲדַבֵּר בְּךָ
 אֶל־אָבִי וְרֵאִיתִי מָה וְהַגְּדַתִּי לְךָ: **י** 4 וַיִּדְבַר יְהוֹנָתָן בְּדוֹד טוֹב אֶל־שֹׁאוּל אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל־יְחֵטֵא הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ בְּדוֹד כִּי לֹא חָטָא לְךָ וְכִי מַעֲשִׂיו טוֹב־לְךָ
 מֵאֵד: **י** 5 וַיִּשֶׁם אֶת־נַפְשׁוֹ בַּכֶּפֶז וַיֵּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוּלָה
 לְכָל־יִשְׂרָאֵל רֵאִיתָ וְתִשְׁמַח וְלִמָּה תִחַטֵּא בְּדָם נָקִי לְהַמִּית אֶת־דָּוִד חָנּוּם: **י** 6 וַיִּשְׁמַע
 שֹׁאוּל בְּקוֹל יְהוֹנָתָן וַיִּשְׁבַע שֹׁאוּל חַי־יְהוָה אֲסִיּוּמַת: **י** 7 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן לְדָוִד וַיִּגְדֵּל־לוֹ
 יְהוֹנָתָן אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּבֵּא יְהוֹנָתָן אֶת־דָּוִד אֶל־שֹׁאוּל וַיְהִי לִפְנֵי כֹאֲתוּמֹל
 שְׁלֹשִׁים: **ס** 8 וְחוֹסֵף הַמְּלַחְמָה לְהַיּוֹת וַיֵּצֵא דָוִד וַיִּלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּים וַיֵּךְ בָּהֶם מִכָּה
 גְּדוּלָה וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: **י** 9 וְתִהְיֶי רֹחַ יְהוָה רָעָה אֶל־שֹׁאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ וַיִּשָׁב וְחַנְתּוֹ
 בְּיָדוֹ וְדוֹד מִנְּגַן בְּיָד: **י** 10 וַיִּבְקֵשׁ שֹׁאוּל לְחַפּוֹת בְּחַנְתּוֹ בְּדוֹד וּבְקִיר וַיִּפְטַר מִפְּנֵי שֹׁאוּל
 וַיֵּךְ אֶת־חַנְתּוֹ בְּקִיר וְדָוִד נָס וַיִּמְלֵט בַּלַּיְלָה הוּא: **כ** 11 וַיִּשְׁלַח שֹׁאוּל מְלָאכִים
 אֶל־בֵּית דָּוִד לְשַׁמְרוֹ וְלְהַמִּיתוֹ בְּבֶקֶר וְתִגַּד לְדָוִד מִיֶּכֶל אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר אֲסִיּוּמָךְ
 מִמְּלֵט אֶת־נַפְשְׁךָ הַלַּיְלָה מֵחַר אַתָּה מוֹמֵת: **כ** 12 וְתִרַד מִיֶּכֶל אֶת־דָּוִד בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּלֶךְ
 וַיִּבְרַח וַיִּמְלֵט: **כ** 13 וְתִקַּח מִיֶּכֶל אֶת־הַתְּרָפִים וְתִשֶׁם אֶל־הַמָּטָה וְאֶת־כְּבִיר הָעֵזִים שְׁמָה
 מִרְאֲשֵׁתּוֹ וְתִכַּסּ בְּבַגְד: **ס** 14 וַיִּשְׁלַח שֹׁאוּל מְלָאכִים לְקַחַת אֶת־דָּוִד וְתֹאמֶר חֲלָה
 הוּא: **כ** 15 וַיִּשְׁלַח שֹׁאוּל אֶת־הַמְּלָאכִים לְרֹאוֹת אֶת־דָּוִד לֵאמֹר הֲעֵלּוּ אֹתוֹ בַּמָּטָה
 אֵלַי לְהַמְתּוֹ: **כ** 16 וַיִּבְאוּ הַמְּלָאכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל־הַמָּטָה וְכְבִיר הָעֵזִים מִרְאֲשֵׁתּוֹ:
כ 17 וַיֹּאמֶר שֹׁאוּל אֶל־מִיֶּכֶל לָמָּה כָּכֶה רְמִיתִנִּי וְתִשְׁלַחֵנִי אֶת־אִיבֵי וַיִּמְלֵט וְתֹאמֶר מִיֶּכֶל
 אֶל־שֹׁאוּל הוּא־אָמַר אֵלַי שְׁלַחֵנִי לָמָּה אֲמִיתְךָ: **כ** 18 וְדוֹד בְּרַח וַיִּמְלֵט וַיִּבֵּא אֶל־שְׁמוּאֵל
 הַרְמָתָה וַיִּגְדֵּל־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ שֹׁאוּל וַיֵּלֶךְ הוּא וְשְׁמוּאֵל וַיִּשְׁבוּ **(בְּנוֹיָה)**

ממחרת החדש השני ניפקד מקום דוד **ס** ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גם-תמול גם-היום אל-הלחם: **28** ויען יהונתן את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם: **29** ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אס-מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן לא-בא אל-שלחן המלך: **ס** **30** ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות אמה: **31** כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תפון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מות הוא: **ס** **32** ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: **33** וישל שאול את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו להמית את-דוד: **ס** **34** ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: **ס** **35** ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: **36** ויאמר לנערו רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החצי להעברו: **37** ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה: **38** ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער יהונתן את-**(החצי)** **(החצים)** ויבא אל-אדניו: **39** והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: **40** ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: **41** הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקנו איש את-רעהו ויבכו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל: **42** ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שינוי אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביניך וביני זרעי וביני זרעך עד-עולם: **פ 1Sa 21** ויקם וילך ויהונתן בא העיר: **2** ויבא דוד נבה אל-אחימלך הפתן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: **3** ויאמר דוד לאחימלך הפתן המלך צנני דבר ויאמר אלי איש אל-ידע מאומה את-הדבר אשר-אנכי שלחך ואשר צויתך ואת-הנערים יודעתי אל-מקום פלני אלמוני: **4** ועתה מה-יש תחתיך חמשה-לחם תנה בירי או הנמצא: **5** ויען הפתן את-דוד ויאמר אין-לחם חל אל-תחת ידי כי-אם-לחם קדש יש אס-נשמרו הנערים אך מאשה: **פ 6** ויען דוד את-הפתן ויאמר לו כי אס-אשה עצרה-לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כל-יהנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: **7** ויתלו הפתן קדש כי לא-היה שם לחם כי-אם-לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו: **8** ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: **9** ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחתיך חנית או-חרב כי גם-חרבי וגם-כלי לא-לקחתי בירי כי-היה דבר-המלך נחוי: **ס 10** ויאמר הפתן חרב גלית הפלשתי אשר-הכיתו בעמק האלה הנה-היא לויטה בשמלה אחרי האפוד אס-אתה תשח-לך קח כי אין אחרת וזלתה בזה ויאמר דוד אין פמוה תננה לי: **11** ויקם דוד ויברח ביום-ההוא מפני שאול ויבא אל-אכיש מלך גת: **12** ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא-זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול **(באלפו)** **(באלפיו)** ודוד **(ברבבתו)** **(ברבבתיו)**: **13** וישם דוד את-הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך-גת: **14** וישנו את-שמעמו בעיניהם ויתהלל בידם **(ניתו)** **(ויתיו)** על-דלתות השער ויורד רירו אל-זקנו: **15** ויאמר אכיש אל-עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: **16** חסר

משגעים אני כִּי־הבאתם את־זה להשתגע עלי הזה יבוא אל־ביתי: **1Sa 22** וילך דוד
 משם וימלט אל־מערת ערלם וישמעו אחיו וכל־בית אביו וירדו אליו שמה: **2**
 ויחבצו אליו כל־איש מצוק וכל־איש אשר־לו נשא וכל־איש מר־נפש ויהי עליהם
 לשר ויהיו עמו כִּארבע מאות איש: **3** וילך דוד משם מצפה מואב ויאמרו אל־מלך
 מואב יצאנא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה־יעשה־לי אלהים: **4** וינחם
 את־פני מלך מואב וישבו עמו כל־ימי היות־דוד במצודה: **5** ויאמר גֵד הנביא
 אל־דוד לא חשב במצודה לך ובאת־לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: **6**
6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאוּל יושב בנבעה תחת־האשל
 ברמה וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו: **7** ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו
 שמענא בני ימיני גם־לכלכם יתן בן־ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים
 ושרי מאות: **8** כי קשרתם כלכם עליו ואין־גלה את־אזני בכרת־בני עס־בן־ישי
 ואין־חלה מכם עליו וגלה את־אזני כי הקים בני את־עבדי עליו לארב פיוֹם הזה: **9**
9 ויען האנ האדמי והוא נצב על־עבדי־שאוּל ויאמר ראיתי את־בן־ישי בא נכה
 אל־אחימלך בן־אחשוב: **10** וישאל־לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי
 נתן לו: **11** וישלח המלך לקרא את־אחימלך בן־אחשוב הפהן ואת כל־בית אביו
 הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל־המלך: **12** ויאמר שאול שמענא בן־אחשוב
 ויאמר הנני אדני: **13** ויאמר (אלו) [אליו] שאול למה קשרתם עלי אתה ובן־ישי
 בתתך לו לחם וחרב ושאוּל לו באלהים לקום אלי לארב פיוֹם הזה: **14** ויען
 אחימלך את־המלך ויאמר ומי בכל־עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר
 אל־משמעתך ונכבד בביתך: **15** היום החלתי [לשאול]־לו באלהים חלילה
 לי אל־ישם המלך בעבדו דבר בכל־בית אבי כי לא־ידע עבדך בכל־זאת דבר
 קטן או גדול: **16** ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל־בית אביך: **17** ויאמר
 המלך לדעים הנצבים עליו סבו והמיתו פהני יהוה כי גם־ידם עס־דוד וכי ידעו
 כִּיברח הוא ולא גלו את [אזני] [אזני] ולא־אבו עבדי המלך לשלח את־ידם לפגע
 בכהני יהוה: **18** ויאמר המלך [לדויג] [לדואג] סב אתה ופגע בכהנים ויסב [דויג]
 [דואג] האדמי ויפגע־הוא בכהנים וימתו פיוֹם ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד
 בד: **19** ואת נב עיר־הכהנים הפה לפי־חרב מאיש ועד־אשה מעולל ועד־יונק ושור
 וחמור ושה לפי־חרב: **20** וימלט בן־אחד לאחימלך בן־אחשוב ושמו אביתר ויברח
 אחרי דוד: **21** ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את פהני יהוה: **22** ויאמר דוד
 לאביתר ידעתי פיוֹם ההוא כִּישם [דויג] [דואג] האדמי כִּי־הגד יגיד לשאוּל אנכי
 סבתי בכל־נפש בית אביך: **23** שבה אתי אל־תירא כי אשר־יבקש את־נפשי יבקש
 את־נפשך כִּי־משמרת אתה עמדי: **1Sa 23** ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
 בקעילה והמה שסים את־הגרנות: **2** וישאל דוד ביהוה לאמר האלף והפיתו
 בפלשתים האלה: **3** ויאמר יהוה אל־דוד לך והפיתו בפלשתים והושעת את־קעילה:
3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כִּינגד קעלה
 אל־מערכות פלשתים: **4** ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה: **5** ויענהו יהוה ויאמר קום
 רד קעילה כִּי־אני נתן את־פלשתים בידך: **5** וילך דוד [ראנשו] [ראנשיו] קעילה
 וילחם בפלשתים וינהג את־מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי
 קעילה: **6** ויהי בברח אביתר בן־אחימלך אל־דוד קעילה אפוד ירד בידו: **7** ויגד
 לשאוּל כִּיבא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא

בעיר דלתים ובריה: 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: 11 היסגרני בעלי קעילה בידו היד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגדנא לעבדך 12 ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגרו: 13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כירנמלט דוד מקעילה ויחלל לצאת: 14 וישב דוד במדבר במצודות וישב בהר במדבר זויף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו: 15 וירא דוד כירנמלט שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זויף בחרשה: 16 ויקם ויהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים: 17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: 19 ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל את נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגרו ביד המלך: 21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכונא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מפל המחבאים אשר יחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אחכם והיה אמישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחריו דוד מדבר מעון: 26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפושם: 27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כירפשו פלשתים על הארץ: 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל דוד משם וישב במצודות עין גדי: 30 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 31 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מפל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 32 ויבא אל גדרות הצאן על הדרדך ושם מערה ויבא שאול להסד את רגליו ודוד ואנשיו בורכתי המערה ישבים: 33 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את [אביך] [אביך] בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט: 34 ויהי אחריו ביד לבידוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: 35 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כירמיח יהוה הוא: 36 וישפע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך: 37 ויקם דוד אחריו ויצא [מיהמערה] [מיהמערה] ויקרא אחריו שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: 38 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: 39 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידו במערה ואמר להרגך ותחס

עליך ואמר לא-אשלח ידי באדני כי-משית יהוה הוא: **12** ואבי ראה גם ראה את-כנף מעילך בידי כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-נפשי לקחתה: **13** ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה-בך: **14** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה-בך: **15** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: **16** והיה יהוה לדון וישפט ביני ובינך וירא וירב את-ריבי וישפטני מידך: **פ** **17** והיו ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאוול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך: **18** ויאמר אל-דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: **19** **(ואת)** **(ואתה)** הגדת היום את אשר-עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: **20** וכי-ימצא איש את-איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הוה אשר עשיתה לי: **21** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: **22** ועתה השבעה לי ביהוה אס-תכרית את-זרעי אחרי ואס-תשמיד את-שמי מבית אבי: **23** וישבע דוד לשאוול וילך שאל אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המצודה: **פ**

1Sa 25 וימת שמואל ויקבצו כל-ישראל ויספדו-לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד ויכר אל-מדבר פארן: **ס** **2** ואיש במעון ומעשהו בפרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת-אלפים ואלף עזים ויהי בנוז את-צאנו בפרמל: **3** ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה רע מעללים והוא **(כלבו)** **כלב**: **4** וישמע דוד במדבר כי-גזז נבל את-צאנו: **5** וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל ושאלתם-לו בשמי לשלום: **6** ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר-לך שלום: **7** ועתה שמעתי כי גזזם לך עתה הרעים אשר-לך היו עמנו לא הכלמנום ולא-נפקד להם מאומה כל-ימי היותם בפרמל: **8** שאל את-נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי-על-יום טוב בנו תנה-נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנדך לדוד: **9** ויבאו נערי דוד וידברו אל-נבל ככל-הדברים האלה בשם דוד וינחמו: **10** ויען נבל את-עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן-ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: **11** ולקחתי את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המזה: **12** ויהפכו נערי-דוד לדרךם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: **13** ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את-חרבו ויחגרו איש את-חרבו ויחגר גם-דוד את-חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על-הפלים: **14** ולאביגיל אשת נבל הגיד נערי-אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את-אדנינו ויעט בהם: **15** והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא-פקדנו מאומה כל-ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: **16** חומה היו עלינו גם-לילה גם-יומם כל-ימי היותנו עמם רעים הצאן: **17** ועתה דעי וראי מה-תעשי כי-כלתה הרעה אל-אדנינו ועל כל-ביתו והוא בן-בליעל מדבר אליו: **18** ותמהר **(אביגיל)** **(אביגיל)** ותקח מאתים לחם ושנים נבל-יין וחמש צאן **(עשוות)** **(עשוית)** וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על-החמרים: **19** ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולא-ישה נבל לא הגידה: **20** והיה היא רכבת על-החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: **21** ודוד אמר אך לשקר שמרתי את-כל אשר לזה במדבר ולא-נפקד

מפל־אשר־לו מאומה וישב־לי רעה תחת טובה: **22** פה־יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסוף אם־אשאר מפל־אשר־לו עד־הבקר משתין בקור: **23** ותרא אביגיל את־דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על־פניה ותשתחו ארץ: **24** ותפל על־רגליו ותאמר בִּיאני אדני העון ותדבר־נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: **25** אל־נא ישים אדניו את־לבו אל־איש הבליעל הזה על־נבל כי כשמו כן־הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את־נערי אדני אשר שלחת: **26** ועתה אדני חיהוה וחיהנפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל־אדני רעה: **27** ועתה הברכה הזאת אשר־הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: **28** שא נא לפשע אמתך כי עשה־יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי־מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא־תמצא בך מימוד: **29** ויגם אדם לרדףך ולבקש את־נפשך והיתה נפש אדני צרוקה בצרור חיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: **30** והיה פריעשה יהוה לאדני ככל אשר־דבר את־הטובה עליך וצוץ לנגיד על־ישראל: **31** ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך־דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את־אמתך: **32** ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: **33** ובקרוך שעמך וברוכה את אשר פלחני היום הזה מבוא בדמים והושע ידי לי: **34** ואילם חיהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כיו לולי מהרת **[ותבאתי]** **[ותבאת]** לקראתי כי אסנותר לנבל עד־אור הבקר משתין בקור: **35** ויגח דוד מידה את אשר־הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: **36** ותבא אביגיל אל־נבל והנה־לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שפר עד־מאד ולא־הנידה לו דבר קטן וגדול עד־אור הבקר: **37** ויהי בבקר בצאת היום מנבל ותגד־לו אשתו את־הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: **38** ויהי פעשרת הימים ויגף יהוה את־נבל וימת: **39** וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את־ריב חרפתי מיד נבל ואת־עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: **40** ויבאו עבדי דוד אל־אביגיל הפרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחני אליך לקחתך לו לאשה: **41** ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: **42** ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על־החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהיל־לו לאשה: **43** ואת־אחינעם לקח דוד מירעאל ותהיון גם־שתיהן לו לנשים: **44** ושאול נתן את־מיכל בתו אשר פלטי בן־ליש אשר מגלים: **1Sa 26** ויבאו הזפים אל־שאול הנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בנגעת החכילה על פני השימון: **2** ויגם שאול וירד אל־מדבר־זוף ואתו שלשת־אלפים איש בחורי ישראל לבקש את־דוד במדבר־זוף: **3** ויחן שאול בנגעת החכילה אשר על־פני השימון על־הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה: **4** וישלח דוד מרגלים וידע כי־בא שאול אל־נכון: **5** ויגם דוד ויבא אל־המקום אשר חנה־שם שאול וירא דוד את־המקום אשר שכב־שם שאול ואבנר בן־נר שר־צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים **[סביבתו]** **[סביבתיו]**: **6** ויען דוד ויאמר אל־אחימלך החתי ואל־אבושי בן־צרויה אחי יואב לאמר מי־ירד אתי אל־שאול אל־המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך: **7** ויבא דוד ואבישו אל־העם לילה והנה

שׂאול שׂכב ישן בַּמַּעַנָּל וְחַנִּיתוֹ מַעוּכָּה בְּאָרְץ [מַרְאֲשֵׁתוֹ] [מַרְאֲשֵׁתוֹ] וְאִבְנֵר וְהָעַם
 שׂכָּבִים [סְבִיבֹתוֹ] [סְבִיבֹתוֹ]: 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֶל־דָּוִד סֵגֵר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אֹיְבֶיךָ
 בְּיַדְךָ וְעַתָּה אֲכַנּוּ נָא בְּחַנִּית וּבְאָרְץ פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ: 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־אֲבִישִׁי אֶל־תִּשְׁחִיתֶהוּ כִּי מִי שֶׁלַּח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְנִקְּחָה: 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד
 חַיִּיהוּהָ כִּי אִסְדִּיהוּהָ יִגְפְּנוּ אוֹיְוֵמוֹ יָבֹא וְמָת אוֹ בְּמַלְחָמָה יָרֵד וְנִסְפָּה: 11 חַלִּילָה
 לִי מִיְהוָה מִשֶׁלַּח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחַנִּית אֲשֶׁר [מַרְאֲשֵׁתוֹ]
 [מַרְאֲשֵׁתוֹ] וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכְּהָ לָנוּ: 12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחַנִּית וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם
 מִרְאֲשֵׁתוֹ שְׂאול וַיֵּלְכוּ לָהֶם וַאֲיִן רָאָה וַאֲיִן יוֹדַע וַאֲיִן מְקִיץ כִּי כֻלָּם יִשְׁנִים כִּי
 תִרְדַּמְתָּ יְהוָה נִפְלָה עֲלֵיהֶם: 13 וַיַּעֲבֵר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֵד עַל־רֹאשׁ־הַהַר מֵרְחֹק רַב
 הַמְּקוֹם בֵּינֵיהֶם: 14 וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעַם וְאֶל־אֲבָנֵר בֶּן־נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אֲבָנֵר
 וַעֲנֵן אֲבָנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קְרֹאת אֶל־הַמֶּלֶךְ: 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבָנֵר הֲלוֹא־אִישׁ
 אַתָּה וְמִי כְמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל־אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי־בָא אֶחָד הָעַם
 לְהַשְׁחִית אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ: 16 לֹא־טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חַיִּיהוּהָ כִּי בְנִי־מֹת
 אַתָּם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַרְתֶּם עַל־אֲדֹנֵיכֶם עַל־מִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה רָאָה אֶת־חַנִּית הַמֶּלֶךְ
 וְאֶת־צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר [מַרְאֲשֵׁתוֹ] [מַרְאֲשֵׁתוֹ]: 17 וַיִּכְרַ שְׂאול אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר
 הַקּוֹלֶךָ זֶה בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ: 18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנֵי רִדְךָ
 אַחֲרַי עָבַדְתָּ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמַה־בִּדְדִי רָעָה: 19 וְעַתָּה יִשְׁמַע־נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת־
 דְּבָרֵי עָבָדְךָ אִסְדִּיהוּהָ הַסִּיחֶךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאַם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה
 כִּי־גִרְשׁוּנֵי הַיּוֹם מִהִסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֶךְ עַבְדֵּי אֱלֹהִים אַחֲרָיִם: 20 וְעַתָּה
 אֶל־יִפְלֵ דְמֵי אֲרֻצָּה מִנֶּנֶד פָּנָי יְהוָה כִּי־צָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִבְקֹשׁ אֶת־פְּרַעֲשׁ אֶחָד
 כְּאֲשֶׁר יִרְדֶּךָ הַקְּרָא בְּהָרִים: 21 וַיֹּאמֶר שְׂאול חֲטָאתִי שׁוֹב בְּנִי־דָוִד כִּי לֹא־אַרְעֵ לֶךְ
 עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי בַּעֲנִיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הַסְּפֵלְתִי וְאֲשַׁנֶּה הַרְבֵּה מֵאֹד: 22
 וַעֲנֵן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה [הַחַנִּית] [הַחַנִּית] הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֵר אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיִּקַּחְהָ: 23 וַיְהִי
 יוֹשִׁיב לְאִישׁ אֶת־צַדְקָתוֹ וְאֶת־אֲמָנָתוֹ אֲשֶׁר נִתְּנָךְ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָד וְלֹא אֲבִיתִי לְשַׁלַּח
 יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְהוָה: 24 וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר גִּדְּלָה נַפְשֶׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בַּעֲנֵי כֵן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בַּעֲנֵי
 יְהוָה וַיִּצְלַנִי מִכָּל־צָרָה: 25 וַיֹּאמֶר שְׂאול אֶל־דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנִי דָוִד גַּם עָשָׂה
 תַעֲשֶׂה וְגַם יָכַל תּוֹכַל וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וּשְׂאול שָׁב לְמִקְוֹמוֹ: 27 1Sa וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־לְבוֹ עַתָּה אֲסַפֶּה יוֹם־אֶחָד בְּיַד־שְׂאול אִין־לִי טוֹב כִּי הַמְּלֵט אֲמַלְטָ אֶל־אָרְץ
 פְּלִשְׁתִּים וְנֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאול לִבְקֹשְׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ: 2 וַיִּקָּם
 דָּוִד וַיַּעֲבֵר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מַעֲוֵךְ מֶלֶךְ גֵּת: 3 וַיֵּשֶׁב דָּוִד
 עִם־אֲכִישׁ בְּנֵת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אַחֲנֵיִם הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל
 אֶת־תִּנְבָּל הַכַּרְמֶלִית: 4 וַיִּגַּד לְשְׂאול כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא [יֹסֵף] [יֹסֵף] עוֹד לִבְקֹשׁוֹ:
 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אִסְנָא מִצְאָתִי חֹן בַּעֲנִיךָ וְתִגְדַּלִּי מִקְּדָם בְּאֶחַת עָרֵי
 הַשְּׂדֵה וְאֲשַׁבֶּה שָׁם וְלָמָּה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ: 6 וַיִּתְּן־לוֹ אֲכִישׁ בָּיִם
 הַהוּא אֶת־צִקְלָג לְכֹן הִיתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 וַיְהִי מִסְפַּר
 הַיָּמִים אֲשֶׁר־יָשַׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וָאַרְבַּעַה חֲדָשִׁים: 8 וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו
 וַיַּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי [וְהַגְּזוּזִי] [וְהַגְּזוּזִי] וְהַעֲמַלְקִי כִּי הִנֵּה יִשְׁבוֹת הָאָרְץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
 בּוֹאֵךְ שׁוֹרָה וְעַד־אָרְץ מִצְרַיִם: 9 וְהִכָּה דָּוִד אֶת־הָאָרְץ וְלֹא יָחִיהָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְלִקַּח
 צֹאן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְגַמְלִים וּבְנָדִים וַיֵּשֶׁב וַיָּבֵא אֶל־אֲכִישׁ: 10 וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ
 אֶל־פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל־נַגְבַּי יְהוּדָה וְעַל־נַגְבַּי הַיִּזְרְעֵלִית וְעַל־נַגְבַּי הַקִּינִי: 11

ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא נת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד
 וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: **12** ויאמן אכיש בדוד לאמר
 הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם: **פ 1Sa 28** והיו בימים ההם
 ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע
 תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: **2** ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע
 את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים:
3 ושמואל מת ויספרו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות
 ואת הידענים מהארץ: **4** ויקבצו פלשתים ויבאו ויחננו בשונם ויקבץ שאול
 את כל ישראל ויחננו בגלבע: **5** וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו
 מאד: **6** וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: **7**
 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו
 עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: **8** ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים
 וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר **(קסומי) [קסמיה]** נא לי
 באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: **9** ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את
 אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנפש
 בנפשי להמיתני: **10** וישבע לה שאול ביהוה לאמר חיה יהוה אם יקרך עון בדבר
 הזה: **11** ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלילי: **12** ותרא
 האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני
 ואתה שאול: **13** ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול
 אלהים ראיתי עלים מן הארץ: **14** ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא
 עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו: **ס 15** ויאמר
 שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים
 נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקרא
 לך להודיעני מה אעשה: **ס 16** ויאמר שמואל ולמה תשאלי ויהוה סר מעליך והיו
 ערך: **17** ויעש יהוה לו כאשר דבר בירי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה
 לרעה לדוד: **18** כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן
 הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: **19** ויתן יהוה גם את ישראל עמך
 ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: **20**
 וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם פח לא היה בו
 כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: **21** ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבתל
 מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע
 את דבריך אשר דברת אלי: **22** ועתה שמענא גם אתה בקול שפחתך ואשמה
 לפניך פת לחם ואכול והיו בך פח כי חלך בדרך: **23** וימאן ויאמר לא אכל
 ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: **24** ולאשה
 עגל מרבק בבית ותמהר ותובחחו ותקח קמח ותלש ותפחו מצות: **25** ותגש
 לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא: **פ 1Sa 29** ויקבצו פלשתים
 את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: **2** וסרני פלשתים עברים
 למאות ולא לפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עס אכיש: **3** ויאמרו שרי פלשתים
 מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלא זה דוד עבדו שאול
 מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים ארזה ולא מצאתי בו מאומה מיום

נפלו עדה היום הזה: **פ** 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב אתה איש ושב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא יורד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלא בראשי האנשים ההם: **5** הלא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הבה שאול באלפיו ודוד **(ברבבתו) (ברבבתיו): ס** 6 ויקרא איש אל דוד ויאמר אליו חיה הנה כי יושר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עדה היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: **7** ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: **ס** 8 ויאמר דוד אל איש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: **9** ונען איש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: **10** ועתה השכם בבקר ועבדו אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו: **11** וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל: **ס** 12 **Isa 30** ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויפו את צקלג וישרפו אתה באש: **2** וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם: **3** ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיתם וכוניהם ובנתיהם נשבו: **4** וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר איביתם כח לבכות: **5** ושתי נשירוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי: **6** ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על **(בנו) (בניו)** ועל בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: **ס** 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד: **8** וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל: **9** ולך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: **10** וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור: **11** וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקו מים: **12** ויתנו לו פלח דבילה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: **ס** 13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: **14** אנחנו פשטנו נגב הפרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב פלב ואת צקלג שרפנו באש: **15** ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגלני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה: **16** וירדו והנה נשטים על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחננים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: **17** ויפם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: **18** ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: **19** ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: **20** ויקח דוד את כל הצאן והבקר והגו לפני המקנה שהוא ויאמרו זה שלל דוד: **21** ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכתו אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום: **ס** 22 ונען כל אישרע ובליעל מהאנשים אשר הלכו

עס־דוד וַיֹּאמְרוּ יֵעַן אֲשֶׁר לֹא־הִלְכוּ עִמּוֹ לֹא־נָתַן לָהֶם מִהַשְׁלֵל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ
 כִּי־אִם־אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיְנַהֲגוּ וַיִּלְכוּ: **ס 23** וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא־תַעֲשׂוּ כֵן אֲחִי
 אֶת אֲשֶׁר־נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר אִתָּנוּ וַיִּתֵּן אֶת־הַדָּוִד הַבָּא עֲלֵינוּ בַיָּדָנוּ: **24** וּמִי
 יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי כִחְלָקוֹ הִירָד בַּמַּלְחָמָה וְכִחְלָק הַיָּשֵׁב עַל־הַפְּלִיּוֹת יַחְדוּ
 יִחְלְקוּ: **ס 25** וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּשְׁמָה לַחֵק וּלְמַשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה: **פ 26** וַיָּבֹא דָוִד אֶל־צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשְׁלֵל לִזְקֵנֵי יְהוּדָה לִרְעוּהוּ לֵאמֹר הִנֵּה
 לָכֶם בְּרָכָה מִשְׁלַל אִיבֵי יְהוָה: **27** לְאֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וּלְאֲשֶׁר בְּרִמּוֹת־נֹגֵב וּלְאֲשֶׁר בֵּיתֵר:
28 וּלְאֲשֶׁר בַּעֲרַעַר וּלְאֲשֶׁר בַּשְּׁפָמוֹת וּלְאֲשֶׁר בְּאֶשְׁתָּמֶע: **ס 29** וּלְאֲשֶׁר בְּרַכְל וּלְאֲשֶׁר
 בַּעֲרֵי הִירְחָמָאִלִי וּלְאֲשֶׁר בַּעֲרֵי תְקִינִי: **30** וּלְאֲשֶׁר בַּחֲרָמָה וּלְאֲשֶׁר בְּבוֹר־עֵשֶׂן וּלְאֲשֶׁר
 בַּעֲתָד: **31** וּלְאֲשֶׁר בַּחֲבֵרוֹן וּלְכָל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר־הִתְחַלְּדָם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו: **פ 1Sa 31**
 וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּפְּלוּ חַלְלִים בְּהַר
 הַגִּלְבָּעַ: **2** וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוֹל וְאֶת־בָּנָיו וַיִּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־אֲבִינָדָב
 וְאֶת־מַלְכִי־שׁוּעַ בְּנֵי שְׂאוֹל: **3** וַתִּכְבַּד הַמַּלְחָמָה אֶל־שְׂאוֹל וַיִּמְצְאוּהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים
 בַּקֶּשֶׁת וַיַּחַל מְאֹד מִהַמּוֹרִים: **4** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לְנֹשָׂא כְלָיו שְׁלֵף חַרְבְּךָ וְדַקְרְנִי בָּהּ
 פֶּן־יָבֹאוּ הָעַרְלִים הָאֵלֶּה וְדַקְרְנִי וְהִתְעַלְלֻ-בִּי וְלֹא אָבָה נֹשָׂא כְלָיו כִּי יֵרָא מְאֹד
 וַיִּקַּח שְׂאוֹל אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּפֵּל עָלָיָה: **5** וַיִּרְא נֹשָׂא־כְלָיו כִּי מֵת שְׂאוֹל וַיַּפֵּל גַּם־הוּא
 עַל־חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ: **6** וַיָּמָת שְׂאוֹל וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשָׂא כְלָיו גַּם כָּל־אֲנָשָׁיו בַּיּוֹם
 הַהוּא יַחְדָּו: **7** וַיִּרְאוּ אֲנָשֵׁי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בַּעֲבַר הָעַמֶּק וְאֲשֶׁרוֹ בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן כִּי־נָסוּ
 אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי־מָתוּ שְׂאוֹל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הָעָרִים וַיִּנָּסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ
 בְּהָן: **ס 8** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לַפֶּשֶׁט אֶת־הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת־שְׂאוֹל
 וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו נִפְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: **9** וַיִּכְרְתוּ אֶת־רִאשׁוֹ וַיַּפְשִׁטוּ אֶת־כְּלָיו
 וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ־פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבֶשֶׂר בֵּית עֲצָבִיהֶם וְאֶת־הָעַם: **10** וַיִּשְׁמוּ אֶת־כְּלָיו
 בֵּית עֲשָׁתָרוֹת וְאֶת־גּוֹיָתוֹ תָּקְעוּ בַּחֹמַת בֵּית שֵׁן: **11** וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו יִשְׁבִי יָבִישׁ גִּלְעָד
 אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשְׂאוֹל: **12** וַיָּקֻמוּ כָל־אִישׁ חֵיל וַיִּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ
 אֶת־גּוֹיָת שְׂאוֹל וְאֶת גּוֹיָת בָּנָיו מִחֹמַת בֵּית שֵׁן וַיָּבֹאוּ יָבִישָׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם: **13**
 וַיִּקְחוּ אֶת־עֲצָמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת־הָאֵשֶׁל בַּיָּבִישָׁה וַיִּצְמְנוּ שִׁבְעַת יָמִים: **פ**

1 Samuel 2 וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת שְׂאוֹל וְדָוִד שָׁב מִהַפּוֹת אֶת־הָעַמֶּלֶק וַיֵּשֶׁב דָּוִד
 בְּצִקְלָג יָמִים שְׁנַיִם: **2** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהִנֵּה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שְׂאוֹל
 וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאֹדָמָה עַל־רִאשׁוֹ וַיְהִי בָבֹאוֹ אֶל־דָּוִד וַיַּפֵּל אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: **3** וַיֹּאמֶר
 לוֹ דָּוִד אֵי מָזָה תָּבֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלַטְתִּי: **4** וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
 מַה־הָיָה הַדְּבַר הַגִּדְנָא לִי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעַם מִן־הַמַּלְחָמָה וְגַם־הִרְבָּה נָפַל
 מִן־הָעַם וַיָּמָתוּ וְגַם שְׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן בָּנָיו מָתוּ: **5** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמּוֹגִיד לוֹ
 אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שְׂאוֹל וַיְהוֹנָתָן בָּנָיו: **6** וַיֹּאמֶר הַנַּעַר וַיִּמְנָד לוֹ נִקְרָא נִקְרָאִי
 בְּהַר הַגִּלְבָּעַ וְהִנֵּה שְׂאוֹל נֹשֵׁעַן עַל־חֲנִיתוֹ וְהִנֵּה הִרְכָּב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבַּקְהוּ: **7**
 וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וַאֲמַר הַנְּנִי: **8** וַיֹּאמֶר לִי מִי־אַתָּה **[וַיֹּאמֶר]** **[וַאֲמַר]**
 אֵלָיו עַמְלָקִי אָנֹכִי: **9** וַיֹּאמֶר אֵלָי עַמְדָּנָא עָלַי וּמָתַתְנִי כִּי אֲחֻזֵּי הַשֶּׁבִּץ
 כִּי־כָל־עוֹד נִפְשֵׁי בִי: **10** וְאֶעֱמֹד עָלָיו וְאִמְתַּתְהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יָחִיה אַחֲרָי נָפְלוּ
 וַאֲקַח הַנְּזוֹר אֲשֶׁר עַל־רִאשׁוֹ וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־זֵרְעוֹ וְאִבְיָאִם אֶל־אֲדָנִי הִנֵּה: **11**
 וַיַּחֲזֹק דָּוִד **[בַּבְּגָדוֹ]** **[וּבְבְגָדָיו]** וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: **12** וַיִּסְפְּדוּ וַיָּבֹאוּ

ויצמו ער-הערב על-שואל ועל-יהונתן בנו ועל-עם יהודה ועל-בית ישראל כי
 נפלו בחרב: **ס 13** ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן-איש
 גר עמלקי אנכי: **14** ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ירך לשחת את-משיח
 יהודה: **15** ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר נש פגע-בו ויכהו וימת: **16** ויאמר
 אליו דוד **ד'מ'ד** **ד'מ'ד** על-ראשך כי פיך ענה כך לאמר אנכי מתתי את-משיח
 יהודה: **ס 17** ויקנן דוד את-הקינה הזאת על-שואל ועל-יהונתן בנו: **18** ויאמר
 ללמד בני-יהודה קשת הנה כחובה על-ספר הישר: **19** הצבי ישראל על-במותיך
 חלל איך נפלו גבורים: **20** אל-תגידו בנת אל-תבשרו בחוצת אשקלון פנת-שמחנה
 בנות פלשתים פנת-עלונה בנות הערלים: **21** הרי כגלבע אל-של ואל-מטר עליכם
 ושדי תרומת כי שם נגעל מן גבורים מן שואל בלי משיח בשמן: **22** מדם
 חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שואל לא תשוב ריקם:
23 שואל ויהונתן הנאהבים והנעימים בתייהם ובמותם לא נפרדו מנשקים קלו
 מאריות גברו: **24** בנות ישראל אל-שואל בכינה המלובשכם שני עם-עדנים
 המעלה עדי זהב על לבושכן: **25** איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן
 על-במותיך חלל: **26** צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי
 מאהבת נשים: **27** איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה: **פ 2Sa 2** ויהי אחרי-כן
 וישאל דוד ביהודה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהודה אליו עלה
 ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: **2** ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחיעזר
 הזירעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי: **3** ואנשיו אשר-עמו העלה דוד איש וביתו
 וישבו בערי חברון: **4** ויבאו אנשי יהודה וימשחו-שם את-דוד למלך על-בית
 יהודה ונגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את-שואל: **ס 5** וישלח
 דוד מלאכים אל-אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהודה אשר
 עשיתם תחסד הזה עם-אדניכם עם-שואל ותקברו אתו: **6** ועתה יעש-יהודה עמכם
 חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: **7**
 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני-חיל פרימת אדניכם שואל וגם-אתי משחו
 בית-יהודה למלך עליהם: **פ 8** ואבנר בן-נר שר-צבא אשר לשואל לקח
 את-איש בשת בן-שואל ויעברוהו מחנים: **9** וימלכוהו אל-הגלעד ואל-האשורי
 ואל-יזרעאל ועל-אפרים ועל-בנימין ועל-ישראל כלה: **פ 10** בן-ארבעים שנה
 איש-בשת בן-שואל במלכו על-ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו
 אחרי דוד: **11** ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על-בית יהודה
 שבע שנים וששה חדשים: **ס 12** ויצא אבנר בן-נר ועבדי איש-בשת בן-שואל
 ממחנים נבעונה: **13** ויואב בן-צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו-ם על-ברכת גבעון
 יחדו וישבו אלה על-הברכה מזה ואלה על-הברכה מזה: **14** ויאמר אבנר
 אל-יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: **15** ויקמו ויעברו
 במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן-שואל ושנים עשר מעבדי דוד: **16**
 ויחזקו איש ברש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא
 חלקת הצרים אשר בגבעון: **17** ותהי המלחמה קשה עד-מאד כיום ההוא וינגף
 אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: **18** ויהיו-שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי
 ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה: **19** וירדף עשהאל
 אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר: **20** ויפן

אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: **21** ויאמר לו אבנר נטה לך עלימינדך או עלשמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקחלך אתחלצתו ולאאבה עשהאל לסור מאחריו: **22** ויסף עוד אבנר לאמר אלעשהאל סור לך מאחרי למה אכפה ארצה ואיך אשא פני אלייואב אחיך: **23** וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפלשם וימת (תחתו) (תחתיו) ויהי כלהבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: **24** וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד נבעת אמה אשר על פני ירח הרוך מדבר גבעון: **25** ויתקצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: **26** ויקרא אבנר אלייואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כירמרה תהיה באחרונה ועד מתי לאתאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: **27** ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: **28** ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: **29** ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבהרות ויבאו מחנים: **30** ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשה אל: **31** ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: **32** וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחרון: **3Sa 3** ותהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: **ס 2** (ויילדו) (ויילדו) לדוד בנים בחרון ויהי בכורו אמנון לאחיונעם תיזרעאלת: **3** ומשנהו כלאב (לאביגל) (לאביגיל) אשת נבל הפרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: **4** והרביעי אדניה בן חנית והחמישי שפטיה בן אביטל: **5** והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחרון: **פ 6** ויהי להיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: **7** ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מהדוע באתה אל פילגש אבי: **8** ויחר לאבנר מאד על דבריו איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם ביתו שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום: **9** כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד פירכן אעשה לו: **10** להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדין ועד באר שבע: **11** ולא יוכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אחו: **ס 12** וישלח אבנר מלאכים אל דוד (תחתו) (תחתיו) לאמר למיראץ לאמר פרתה בריתך אתי והנה ידו עמך להסב אליך את כל ישראל: **13** ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כיו אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני: **ס 14** וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: **15** וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלשאל בן (לוש) (ליש): **16** וילך אתה אישה הלך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: **17** ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם חמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: **18** ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם: **19** וידבר גם אבנר באוני בנימן וילך גם אבנר לדבר

באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: **20** ויבא
 אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו
 משתה: **21** ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך
 את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאמרה נפשך וישלח דוד
 את אבנר וילך בשלום: **22** והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עם
 הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: **23** ויואב וכל הצבא
 אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך
 בשלום: **24** ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה
 שלחתו וילך הלך: **25** ידעת את אבנר בן נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצאך
 ואת **מבואך** **מבואך** ולדעת את כל אשר אתה עשה: **26** ויצא יואב מעם דוד
 וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע: **27** וישב אבנר
 חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויפהו שם החמש וימת בדם
 עשה אל אחיו: **28** וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה
 עד עולם מדמי אבנר בן נר: **29** יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת
 מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: **30** ויואב ואבישי אחיו
 הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: **31** ויאמר דוד
 אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני אבנר
 והמלך דוד הלך אחרי המטה: **32** ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו
 ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: **33** ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הנמות
 נבל ימות אבנר: **34** ידך לא יאסרות ורגליך לא ינחשתים הגשו כנפול לפני
 בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: **35** ויבא כל העם להברות את דוד
 לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר מה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני
 בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: **36** וכל העם הפירו וייטב בעיניהם ככל
 אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב: **37** וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי
 לא היתה מה המלך להמית את אבנר בן נר: **38** ויאמר המלך אל עבדיו הלא
 תדעו כי ישר וגדול נפל היום הזה בישראל: **39** ואנכי היום רך ומשוח מלך
 והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה פרתו: **2Sa 4**
 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו: **1** ושני אנשים
 שרירי גודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני
 בנימן כי גם בארות החשב על בנימן: **2** ויברחו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד
 היום הזה: **3** וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת
 שאול ויהונתן מירעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
 מפבישת: **4** וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו פחם היום אל בית
 איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: **5** והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים
 ויפהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: **6** ויבאו הבית והוא שכב על מטתו
 בחדר משכבו ויכהו וימתו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה
 כל הלילה: **7** ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך
 הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך
 נקמות היום הזה משאול ומזרעו: **8** ויען דוד את רכבו ואת בענה אחיו בני רמון
 הבארתי ויאמר להם חיי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: **9** כי המניד לי

לאמר הנהמת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתילו בשרה: **11** אף כיראנשים רשעים הרנו אתאיש צדיק בביתו עלמשכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: **12** ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחרון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחרון: **פ 2Sa 5** ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: **2** גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה (הייתה) הניתן (מוציא) המוציא (יהמכר) והמביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: **3** ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחרון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: **פ 4** בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: **5** בחרון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנה על כל ישראל ויהודה: **6** וילך המלך ואנשיו ירושלם אל הובסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אסהסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: **7** וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: **8** ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים (שנאו) (שנאו) נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: **9** וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מדהמלוא וביתה: **10** וילך דוד הלוד ונדול ויהוה אלהי צבאות עמו: **פ 11** וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: **12** וידע דוד כיהכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: **ס 13** ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: **14** ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה: **15** ויבחר ואלישוע ונפג ופינע: **16** ואלישמע ואלידע ואליללט: **פ 17** וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה: **18** ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: **19** וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: **20** ויבא דוד בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: **21** ויעבדו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: **פ 22** ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: **23** וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים: **24** ויהי (בשמעך) (בשמעך) את קול צעדה בראשי הבכאים או תחרץ פי או יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: **25** ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד באך נור: **פ 2Sa 6** ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: **2** ויקסו וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: **3** וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישארו מבית אבינדב אשר בנבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהנים את העגלה חדשה: **4** וישארו מבית אבינדב אשר בנבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: **5** ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: **6** ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחו בו כי שמשו הבקר: **7** ויחר אף

יהוה בעזה ויפהו שם האלהים על-השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד
 על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9
 וירא דוד את-יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא-אבה דוד
 להסיר אליו את-ארון יהוה על-עיר דוד ויטהו דוד בית עבד-אדום הגת: 11 וישב
 ארון יהוה בית עבד אדם הגת שלשה חדשים ויברך יהוה את-עבד אדם
 ואת-כל-ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את-בית עבד אדם
 ואת-כל-אשר-לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את-ארון האלהים מבית
 עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון-יהוה ששה צעדים ויזבח
 שור ומריא: 14 ודוד מכרפר בכל-עו לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד
 וכל-בית ישראל מעלים את-ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה
 בא עיר דוד ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלון ותרא את-המלך דוד מפוז
 ומכרפר לפני יהוה ותבז לו בלבה: 17 ויבאו את-ארון יהוה ויצגו אתו במקומו
 בתוך האהל אשר נטהלו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד
 מהעלות העולה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל-העם
 לכל-המון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
 אחת וילך כל-העם איש לביתו: 20 וישב דוד לברך את-ביתו ותצא מיכל בת-שאול
 לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
 עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל-מיכל לפני יהוה אשר
 בחר-בי מאביך ומכל-ביתו לצות אתי נגיד על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני
 יהוה: 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם-האמהות אשר אמרת עמם
 אכברה: 23 ולמיכל בת-שאול לא-היה לה ילד עד יום מותה: פ 2Sa 7 והיו כיושב
 המלך בביתו ויהוה הניח-לו מסביב מפל-איביו: 2 ויאמר המלך אל-נתן הנביא
 ראה נא אנכי יושב בבית ארוזים וארון האלהים ישב בתוך תיריעה: 3 ויאמר נתן
 אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 והיה בלילה ההוא ויהי
 דבר-יהוה אל-נתן לאמר: 5 לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד כה אמר יהוה האתה
 חבנה-לי בית לשבתי: 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים
 ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר-התהלכתי בכל-בני
 ישראל הדבר דברתי את-אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי
 את-ישראל לאמר למה לא-בניתם לי בית ארוזים: 8 ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד
 כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן-הנה מאחר תצא להיות נגיד על-עמי
 על-ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את-פל-איבך מפניך ועשתי
 לך שם גדול כשם הגדולים אשר בארץ: 10 ושמתני מקום לעמי לישראל ונטעתיו
 ושכן תחתיו ולא ירנז עוד ולא-יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה: 11
 ולמן-היום אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מפל-איבך והגיד לך
 יהוה כיוון-בית ועשה-לך יהוה: 12 כיו ימלאו ימך ושכבת את-אבתיך ותקימתי
 את-זרעך אחרך אשר יצא ממעיך והכינתי את-ממלכתו: 13 הוא יבנה-בית לשמי
 וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם: 14 אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר
 בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: 15 וחסדי לא-יסור ממנו כאשר
 הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מזרעו: 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך
 כסאך יהיה נכון עד-עולם: 17 ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן

אֶל-דָּוִד: **ס 18** וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי
 בֵּיתִי כִּי הִבִּיאֲתָנִי עַד-הַלֵּם: **19** וַתִּקְשָׁן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם
 אֶל-בֵּית-עַבְדְּךָ לְמַרְחֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה: **20** וּמַה-יֹּסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר
 אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה: **21** בַּעֲבוּר דְּבַרְךָ וּכְלַבְּךָ עֲשִׂיתָ אֶת
 כָּל-הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת-עַבְדְּךָ: **22** עַל-כֵּן גָּדַלְתָּ אֲדֹנָי יְהוִה כִּי-אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין
 אֱלֹהִים זֹלַתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנוֹ: **23** וּמִי כַעֲמוֹךָ כִּי-יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר הִלְכוּ אֱלֹהִים לַפְדוֹת-לוֹ לַעֲם וּלְשׁוֹנוֹ לוֹ שֵׁם וּלְעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָה וְנִרְאוֹת
 לָאָרֶץ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיוֹ: **24** וַתִּכְוֶנֶן לָךְ אֶת-עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לָךְ לַעֲם עַד-עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים: **ס 25** וְעַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהִים הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל-עַבְדְּךָ וְעַל-בֵּיתוֹ הֵקֵם עַד-עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
26 וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד-עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד
 יִהְיֶה נֶכּוֹן לְפָנֶיךָ: **27** כִּי-אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלִיתָ אֶת-אֲזֵן עַבְדְּךָ
 לֵאמֹר בֵּית אֲבֹנֶיךָ עַל-כֵּן מִצָּא עַבְדְּךָ אֶת-לִבּוֹ לְהַתְּפִלָּה אֵלֶיךָ אֶת-הַתְּפִלָּה
 הַזֹּאת: **28** וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה אֲתָה-הוּא הָאֱלֹהִים וַדְּבַרְיָךְ יִהְיֶה אִמַּת וַתְּדַבֵּר
 אֶל-עַבְדְּךָ אֶת-הַטּוֹבָה הַזֹּאת: **29** וְעַתָּה הוֹאֵל וּבְרַךְ אֶת-בֵּית עַבְדְּךָ לְהוֹיֵת לְעוֹלָם
 לְפָנֶיךָ כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבְּרַכְתֶּךָ יִבְרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם: **פ 2Sa 8** וַיְהִי
 אַחֲרָיְכֵן וַיֵּךְ דָּוִד אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיְכַנְיֵעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-מִתְּנַת הָאֶמְנָה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **2**
 וַיֵּךְ אֶת-מוֹאָב וַיְמַדְּם בַּחֶבֶל הַשֶּׁכֶב אוֹתָם אֶרְצָה וַיְמַדְּ שְׁנֵי-חֲבָלִים לְהַמִּית וּמֵלֶא
 הַחֶבֶל לְהַחִיֹּת וַתְּהִי מוֹאָב לְדוֹד לְעַבְדִּים נְשָׂאֵי מִנְחָה: **3** וַיֵּךְ דָּוִד אֶת-הַדְּדֵעוֹר
 בְּנֶרְחַב מֶלֶךְ צוּבָה בְּלַחְתּוֹ לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנֶתֶר (כך) [פְּרָתָה]: **4** וַיִּלְכַּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף
 וּשְׁבַע-מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיַּעֲקֵר דָּוִד אֶת-כָּל-הַרְכָּב וַיִּוְתֵר מִמֶּנּוּ
 מֵאָה רֶכֶב: **5** וַתָּבֵא אָרָם דְּמִשְׁק לְעוֹר לְהַדְּדֵעוֹר מֶלֶךְ צוּבָה וַיֵּךְ דָּוִד בָּאָרָם
 עֶשְׂרִים-וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ: **6** וַיִּשֶׂם דָּוִד נְצֻבִים בָּאָרָם דְּמִשְׁק וַתְּהִי אָרָם לְדוֹד לְעַבְדִּים
 נוֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיֵּשֶׁע יְהוָה אֶת-דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִלָּךְ: **7** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שְׁלֹשֵׁי הַזָּהָב אֲשֶׁר
 הָיוּ אֶל עַבְדֵי הַדְּדֵעוֹר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלַם: **8** וּמִבְּשַׁח וּמִבְּרַתֵי עַרְי הַדְּדֵעוֹר לָקַח הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד נַחֲשֵׁת הַרְבֵּה מְאֹד: **ס 9** וַיִּשְׁמַע תְּעִי מֶלֶךְ חַמַּת כִּי הִכָּה דָּוִד אֶת כָּל-חֵיל
 הַדְּדֵעוֹר: **10** וַיִּשְׁלַח תְּעִי אֶת-יֹרָם-בְּנוֹ אֶל-הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְשֹׂאֵל-לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל
 אֲשֶׁר נָלַח בַּהַדְּדֵעוֹר וַיִּכְהוּ כִּי-אִישׁ מִלַּחְמוֹת תְּעִי הָיָה הַדְּדֵעוֹר וַיְבִידוּ הָיוּ כְּלִי-כֶסֶף
 וְכִלְיֵי-זָהָב וְכָלִי נַחֲשֵׁת: **11** גַּם-אֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם-הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר
 הִקְדִּישׁ מִכָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבַּשׁ: **12** מֵאָרָם וּמִמוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמִעַמְלֵק
 וּמִשְׁלַל הַדְּדֵעוֹר בְּנֶרְחַב מֶלֶךְ צוּבָה: **13** וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשִׁבוֹ מִהַפְּתוֹת אֶת-אָרָם
 בְּנֵי-אֶמְלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלֶף: **14** וַיִּשֶׂם בְּאֶדְוִם נְצֻבִים בְּכָל-אֶדְוִם שֵׁם נְצֻבִים וַיְהִי
 כָּל-אֶדְוִם עַבְדִּים לְדָוִד וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת-דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִלָּךְ: **15** וַיִּמְלֹךְ דָּוִד
 עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה לְכָל-עַמּוֹ: **16** וַיּוֹאֵב בֶּן-צְרוּיָה
 עַל-הַצָּבָא וַיְהוֹשִׁפֵט בֶּן-אֲחִילוֹד מִזְכִּיר: **17** וְצִדּוֹק בֶּן-אֲחִישׁוּב וְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן-אֲבִיתָר
 כֹּהֲנִים וּשְׂרָיָה סוֹפֵר: **18** וּבְנֵיהוּ בֶּן-יְהוֹיָדָע וְהַפְּרָתִי וְהַפְּלִתִי וּבְנֵי דָּוִד כֹּהֲנִים הָיוּ: **פ**
2Sa 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוֹד אֲשֶׁר נוֹתֵר לְבֵית שְׂאוּל וַאֲעֲשֵׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר
 יְהוֹנָתָן: **2** וּלְבֵית שְׂאוּל עַבְדׁ וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרָאוּ-לוֹ אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
 הֲאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ: **3** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאִפְסָ עוֹד אִישׁ לְבֵית שְׂאוּל וַאֲעֲשֵׂה
 עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ עוֹד בֵּן לַיהוֹנָתָן נָכַח רַגְלָיִם: **4** וַיֹּאמֶר-לוֹ

הַמִּלֶּךְ אִיפֶה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ הַנְּהָהּ הוּא בֵּית מִכִּיר בֶּן-עֲמִיאל
 בְּלוּ דְבַר: **5** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דְּוֹד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מִכִּיר בֶּן-עֲמִיאל מִלּוּ דְבַר: **6** וַיָּבֵא
 מִפִּיבֶשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל אֶל-דְּוֹד וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דְּוֹד מִפִּיבֶשֶׁת
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ: **7** וַיֹּאמֶר לוֹ דְּוֹד אֶל-תִּירָא כִּי עָשָׂה אֲעֲשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעֵבֹר
 יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לְךָ אֶת-כָּל-שְׂדֵה שְׂאוּל אֲבִיךָ וְאַתָּה תֹאכַל לֶחֶם עַל-שִׁלְחָנִי
 תָּמִיד: **8** וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מַה עֲבָדְךָ כִּי פָנִית אֶל-הַפֶּלֶב הַמַּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי: **9** וַיִּקְרָא
 הַמֶּלֶךְ אֶל-צִיבָא נְעַר שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשְׂאוּל וּלְכָל-בֵּיתוֹ נָתַתִּי
 לְבֶן-אֲדֹנָיְךָ: **10** וְעַבְדְּתָ לּוֹ אֶת-הָאֲדָמָה אֲתָה וּבְנֶיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהַבָּאָת וְהָיָה לְבֶן-אֲדֹנָיְךָ
 לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֶשֶׁת בֶּן-אֲדֹנָיְךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל-שִׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר
 בָּנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים: **11** וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כֹּכֵל אֲשֶׁר יְצִוָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
 אֶת-עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ וּמִפִּיבֶשֶׁת אֲכַל עַל-שִׁלְחָנִי כַּאֲחֵד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ: **12**
 וּלְמִפִּיבֶשֶׁת בֶּן-קָטָן וְשִׁמּוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית-צִיבָא עַבְדִּים לְמִפִּיבֶשֶׁת: **13** וּמִפִּיבֶשֶׁת
 יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל-שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֲכַל וְהוּא פִּסַּח שְׁתֵּי רִגְלָיו: **2Sa 10**
 וְהָיָה אַחֲרֵי-כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנֹן בֶּן-תַּחְתִּי: **2** וַיֹּאמֶר דְּוֹד
 אֲעֲשֶׂה-חֶסֶד וְעִם-חֲנֹן בֶּן-נָחֵשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דְּוֹד לְנַחְמוֹ
 בְּיַד-עַבְדּוֹ אֶל-אֲבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דְּוֹד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: **3** וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בְנֵי-עַמּוֹן
 אֶל-חֲנֹן אֲדֹנֵיהֶם הַמְּכַבֵּד דְּוֹד אֶת-אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי-שִׁלַּח לְךָ מִנַּחְמִים הָלוֹא בְּעֵבֹר
 חֶקֶר אֲתֵּה עִיר וּלְרַגְלָהּ וּלְהַפְכָּה שִׁלַּח דְּוֹד אֶת-עַבְדּוֹ אֵלָיְךָ: **4** וַיִּקַּח חֲנֹן אֶת-עַבְדֵי
 דְּוֹד וַיְנַלַּח אֶת-חֲצֵי זָקֵנָם וַיְכַרֵת אֶת-מְדוּיֵתָם בַּחֲצֵי עַד שְׁתוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֵם: **5** וַיַּגְדּוּ
 לְדְוֹד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי-הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִּירְחוֹ
 עַד-צִמְחָה זָקֵנְכֶם וּשְׁבַתֶּם: **6** וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדְוֹד וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי-עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ
 אֶת-אָרֶם בֵּית-רְחוֹב וְאֶת-אָרֶם צוּבָא עֶשְׂרִים אֶלֶף רִגְלֵי וְאֶת-מֶלֶךְ מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ
 וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי אֶלֶף אִישׁ: **7** וַיִּשְׁמַע דְּוֹד וַיִּשְׁלַח אֶת-יֹאבָב וְאֶת כָּל-הַצָּבָא
 הַגִּבּוֹרִים: **8** וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פָּתַח הַשָּׁעַר וְאָרֶם צוּבָא וְרְחוֹב
 וְאִישׁ-טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בְּשֵׂדֶה: **9** וַיֵּרָא יֹאבָב כִּי-הָיְתָה אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפְּנִים
 וּמֵאֲחֹר וַיִּבְחַר מִכָּל בְּחוּרָיו **(בִּישְׂרָאֵל)** **(יִשְׂרָאֵל)** וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאָת אָרֶם: **10** וְאֵת יֵתֵר
 הָעַם נָתַן בְּיַד אֲבִישׁי אַחִיו וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאָת בְּנֵי עַמּוֹן: **11** וַיֹּאמֶר אִם-תַּחְזוּק אָרֶם מִמֶּנִּי
 וְהָיְתָה לִי לִישׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי עַמּוֹן יַחְזְקוּ מִמֶּדֶ וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לְךָ: **12** חֶזֶק וְנִתְחַזַּק
 בְּעַד-עַמּוֹן וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וְהָיְתָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: **13** וַיִּגַּשׁ יֹאבָב וְהָעַם אֲשֶׁר
 עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בָּאָרֶם וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו: **14** וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי-נָס אָרֶם וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו אֲבִישׁי
 וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יֹאבָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם: **15** וַיֵּרָא אָרֶם כִּי נָפַף לְפָנָיו
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד: **16** וַיִּשְׁלַח הַרְדֵּעוֹר וַיִּצֵא אֶת-אָרֶם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנְּהָר וַיָּבֹאוּ
 חֵילָם וְשׁוּבָד שֶׁר-צָבָא הַרְדֵּעוֹר לְפָנֵיהֶם: **17** וַיַּגְדּוּ לְדְוֹד **ס** וַיֹּאסֵף אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּבֵא חֵילָמָה וַיַּעֲרְכוּ אָרֶם לְקִרְאָת דְּוֹד וַיִּלַּחְמוּ עִמּוֹ: **18** וַיִּנְסוּ אָרֶם
 מִפָּנָיו יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דְּוֹד מֵאָרֶם שֶׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וָאַרְבַּעִים אֶלֶף פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוּבָד
 שֶׁר-צָבָא הָכָה וַיָּמָת שָׁם: **19** וַיִּרְאוּ כָּל-הַמְּלָכִים עַבְדֵי הַרְדֵּעוֹר כִּי נִגְפוּ לְפָנָיו יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלְמוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיִּרְאוּ אָרֶם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן: **2Sa 11** וְהָיָה
 לְחֻשְׁבֹּת הַשָּׁנָה לַעֲתוֹ צֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דְּוֹד אֶת-יֹאבָב וְאֶת-עַבְדּוֹ עִמּוֹ
 וְאֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל-רֵבֶה וְדוֹד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: **ס** **2** וְהָיָה
 לַעֲת הָעָרֶב וַיָּקָם דְּוֹד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּחַלֵּף עַל-גַּג בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אִשָּׁה רַחֲצָת

מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: **3** וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת
 בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: **4** וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו
 וישכב עמה והיא מתקדשת משמאתה ותשב אל ביתה: **5** ותהר האשה ותשלח ותגד
 לדוד ותאמר הרה אנכי: **6** וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח
 יואב את אוריה אל דוד: **7** ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום
 העם ולשלום המלחמה: **8** ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ בגילך ויצא אוריה
 מבית המלך ויצא אחריו משאת המלך: **9** וישכב אוריה פתח בית המלך את
 כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: **10** ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו
 ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: **11** ויאמר
 אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני
 על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיד וחי
 נפשך אם אעשה את הדבר הזה: **12** ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר
 אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: **13** ויקרא לו דוד ויאכל לפניו
 וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: **14**
 והי בכקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: **15** ויכתב בספר לאמר
 הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחרי ונכה ומת: **16** והי
 בשמור יואב אלהעיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם: **17**
 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה
 החתי: **18** וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: **19** ויצו את המלאך לאמר
 ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: **20** והיה אם תעלה חמת המלך
 ואמר לך מדוע נגשתם אלהעיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה:
21 מיהפה את אבימלך בן ירבעם הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל
 החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: **22**
 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: **23** ויאמר המלאך אל דוד
 כירגבו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער: **24**
ויראו וירחו (המוראים) המורים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך
 וגם עבדך אוריה החתי מת: **25** ויאמר דוד אל המלאך כהתאמר אל יואב
 אל ירע בעיניך את הדבר הזה כירכזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך
 אלהעיר והרסה וחזקה: **26** ותשמע אשת אוריה כירמת אוריה אישה ותספד
 על בעלה: **27** ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהילו לאשה ותלד לו
 בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה: **2Sa 12 פ** וישלח יהוה את נתן אל דוד
 ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: **2** לעשיר
 היה צאן ובקר הרבה מאד: **3** ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה
 ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהילו
 כבת: **4** ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארץ
 הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: **5** ויחר אף דוד
 באיש מאד ויאמר אל נתן חיייהוה כי בן מות האיש העשה זאת: **6** ואת הכבשה
 ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: **7** ויאמר נתן
 אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתך למלך על ישראל
 ואנכי הצלתך מיד שאול: **8** ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך

ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואסמעת ואספה לך כהנה וכהנה: 9 מדוע
 בזיתו את דבר יהוה לעשות הרע **בעינו** **בעיני** את אוריה החתי הכית בהרב
 ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בהרב בני עמון: 10 ועתה לא תסור הרב
 מביתך עד עולם עקב כי בזיתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: 11
 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי
 לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה
 את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: 13 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה
 ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות: 14 אפס כי נאץ נאצת
 את איבי יהוה בדבר הזה גם הן תילוד לך מות ימות: 15 וילך נתן אל ביתו וינף
 יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש: 16 ויבקש דוד את האלהים
 בעד הנער ויצם דוד צום וקא ולן ושכב ארצה: 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו
 מן הארץ ולא אבה ולא יברא אתם לחם: 18 והיו ביום השביעי וימת הילד ויראו
 עבדי דוד להגיד לו כי ימת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו
 ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו
 מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20
 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסד ויחלף **שמלתו** **שמלתיו** ויבא בית יהוה וישתחו
 ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר
 הזה אשר עשית בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם:
 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואכפה כי אמרתי מי יודע **יחנני** **יחנני** יהוה וחי
 הילד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא
 לא ישוב אלי: 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן
ויקרא **ותקרא** את שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא
 את שמו וידיה בעבור יהוה: 26 וילחם יואב ברפת בני עמון וילכד את העיר
 המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכרתי את העיר
 המים: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר
 ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רפתה וילחם בה וילכדה: 30
 ויקח את עמרת מלכם מעל ראשו ומשקלה פפר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש
 דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר רבה הוציא ושם במגרה
 ובחרצי הברזל ובמגורת הברזל והעביר אותם **במלכ** **במלכ** וכן יעשה לכל
 ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלים: 32 ויהי אחריו וילא בשלום בן דוד
 אחות יפה ושמה תמר ויאבהב אמנון בן דוד: 3 ויצר לאמנון להתחלות בעבור
 תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאימה: 3 וילאמנון רע
 ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד וינדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה
 פכה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תניד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות
 אבשלם אחי אני אהב: 5 ויאמר לו יונדב שכב על משכבך ותחל ויבא אביך
 לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה
 למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר
 אמנון אל המלך תבואנא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7
 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכו נא בית אמנון אחיך ועשילו הבריה: 8
 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק **ותלוש** **ותלוש** ותלבב

לעיניו ותבשל את-הלכות: 9 ותקח את-המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל-איש מעלי ויצאו כל-איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל-תמר הביאי הפריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את-הלכות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק-בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל-אחי אל-תענני כי לא-יעשה כן בישראל אל-תעשה את-הנבלה הזאת: 13 ואני אנה אוליך את-חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר-נא אל-המלך כי לא ימעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: 16 ותאמר לו אל-אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר-עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את-נערו משרתו ויאמר שלח-נא את-זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה פתנת פסים כי כן תלבשן בנות-המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החויץ ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על-ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על-ראשה ותלך הלוך וזעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי תחרישי אחיך הוא אל-תשיתי את-לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל-הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא-דבר אבשלום עם-אמנון למרע ועד-טוב כי-שנא אבשלום את-אמנון על-דבר אשר ענה את תמר אחתו: 23 ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם-אפרים ויקרא אבשלום לכל-בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל-המלך ויאמר הנה-נא גזזים לעבדך ילך-נא המלך ועבדיו עם-עבדך: 25 ויאמר המלך אל-אבשלום אל-בני אל-נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ-בו ולא-אבה ללכת ויברכהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך-נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ-בו אבשלום וישלח אתו את-אמנון ואת כל-בני המלך: 28 ויצו אבשלום את-נערו לאמר ראו נא פטוב לב-אמנון ביני ואמרתי אליכם הכו את-אמנון והמתם אתו אל-תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני-חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל-בני המלך וירכבו איש על-פרדו וינסו: 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל-דוד לאמר הכה אבשלום את-כל-בני המלך ולא-נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרע את-בגדיו וישכב ארצה וכל-עבדיו נצבים קרעו בגדים: 32 ויען יונדב בן-שמעה אחי-דוד ויאמר אל-יאמר אדני את כל-הנערים בני-המלך המיתו כי-אמנון לבדו מת פר-על-פי אבשלום היתה שומה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל-ישם אדני המלך אל-לבו דבר לאמר כל-בני המלך מתו כי-אם-אמנון לבדו מת: 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את-**עיניו** **עיניו** וירא והנה עס-רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר: 35 ויאמר יונדב אל-המלך הנה בני-המלך באו כדבר עבדך כן היה: 36 ויהיו ככלתו לדבר והנה בני-המלך באו וישאו קולם ויבכו ונס-המלך וכל-עבדיו בכו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל-תלמי בן-**עמיהור** **עמיהור** מלך גשור ויחאבל על-בנו כל-הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהישם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל-אבשלום כיינחם על-אמנון כיימת: 40 **2Sa 14** וידע יואב בן-צריה כילב המלך על-אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה

התאבלינא ולבשינא בגדי אכל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים
 מתאבלת על-מת: **3** ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב
 את הדברים בפיה: **4** ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה
 ותשתחו ותאמר הושעה המלך: **5** **ס** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר אבל
 אשה אלמנה אני וימת אישי: **6** ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל
 ביניהם ויכו האחד את-האחר וימת אתו: **7** והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך
 ויאמרו תני את-מכה אחי ונמתהו בנפש אחי אשר הרג ונשמידה גם את-הירוש
 וכפו את-נחלתי אשר נשארה לבלתי **[שום-]** **[שום-]** לאישי שם ושארית על-פני
 האדמה: **8** ויאמר המלך אל-האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך: **9** ותאמר
 האשה התקועית אל-המלך עלי אדני המלך העון ועל-בית אבי והמלך וכסאו
 נקי: **10** **ס** ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא-יסוף עוד לנעת בך: **11**
 ותאמר יזכר-נא המלך את-יהוה אליה **[מהרבות]** **[מהרבות]** גאל תדם לשחת ולא
 ישמידו את-בני ויאמר חיה-והוה אסיפל משערת בנך ארצה: **12** ותאמר האשה
 תדבר-נא שפחתך אל-אדני המלך דבר ויאמר דברי: **13** **ס** ותאמר האשה ולמה
 חשבתה כזאת על-עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך
 את-נדחו: **14** כיומות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא-ישא אלהים
 נפש וחשב מחשבות לבלתי ירח ממנו נדה: **15** ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך
 אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אולי
 יעשה המלך את-דבר אמתו: **16** כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש
 להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים: **17** ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני
 המלך למנוחה כיו כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה
 אלהיך יהי עמך: **18** **פ** ויען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחדי ממני דבר
 אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: **19** ויאמר המלך הניד
 יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חיי-נפשיך אדני המלך אם-אשו להמין
 ולהשמיל מפל אשר-דבר אדני המלך כיו-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי
 שפחתך את כל-הדברים האלה: **20** לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב
 את-הדבר הזה ואדני חכם פחכמת מלאך האלהים לדעת את-פל-אשר בארץ: **21** **ס**
 ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער
 את-אבשלום: **22** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב
 היום ידע עבדך כיו-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר
[עבדו] **[עבדך]**: **23** ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום ירושלים: **24** **פ** ויאמר
 המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה:
25 **ס** וכאבשלום לא-היה אישיפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו
 לא-היה בו מום: **26** ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כיו-כבד
 עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: **27** ויוולדו לאבשלום
 שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא הייתה אשה יפת מראה: **28** **פ** וישב
 אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה: **29** וישלח אבשלום אל-יואב
 לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: **30**
 ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולד-שם שערים לכו **[והוציאתה]** **[והציתוה]**
 כאש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: **31** **פ** ויקם יואב ויבא אל-אבשלום

הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: **32** ויאמר
 אבשלום אליו יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך
 לאמר למה פאתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואסייבי
 עון והמתני: **33** ויבא יואב אל המלך ויגדלו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך
 וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: **15 2Sa** ויהי מאחרי
 כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים ותמשים איש רצים לפניו: **2** והשכים אבשלום
 ועמד על-יד הדרך השער ויהי כל-האיש אשר יהיה לו-ריב לבוא אל המלך
 למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל
 עבדך: **3** ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אינך מאת
 המלך: **4** ויאמר אבשלום מירשמי שפט בארץ ועלי יבוא כל איש
 אשר יהיה לו-ריב ומשפט והצדקתיו: **5** והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את-ידו
 והחזיק לו ונשק לו: **6** ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר-יבאו למשפט
 אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: **7** ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
 אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון: **8**
 כי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם **(ישיב)** **(ישוב)** ישיבני יהוה
 ירושלם ועבדתי את-יהוה: **9** ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: **10**
 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר
 ואמרתם מלך אבשלום בחברון: **11** ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם
 קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל-דבר: **12** וישלח אבשלום את אחיחפל הגילוי
 ויעץ דוד מעירו מגלה בזבח את הזבחים ויהי תקשר אמוץ והעם הולך ורב
 את אבשלום: **13** ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לבי איש ישראל אחרי אבשלום:
14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-תהיה לנו
 פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פני-מהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והפה
 העיר לפי-חרב: **15** ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך
 הנה עבדך: **16** ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלשים
 לשמר הבית: **17** ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: **18** וכל עבדיו
 עברים על-ידו וכל-הפלתו וכל-הגתים ששימאות איש אשר-באו ברגלו
 מנת עברים על-פני המלך: **19** ויאמר המלך אל-אתי הגתי למה תלך גם-אתה
 אתנו שוב ושב עם המלך כי-נכרי אתה וגם-גלה אתה למקומך: **20** תמולו בואך
 והיום **(אנועך)** **(אניעך)** עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב
 את אחיך עמך חסד ואמת: **21** ויען אתי את המלך ויאמר חיה וחי אדני המלך
 כי אם-במקום אשר יהיה-שם אדני המלך אסלמות אסלחתיים פירשם יהיה
 עבדך: **22** ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל-אנשיו וכל-הטף
 אשר אתו: **23** וכל-הארץ בזכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר בנחל
 קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את המדבר: **24** והנה גם-צדוק וכל-הלוים אתו
 נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד-תם
 כל-העם לעבור מן-העיר: **25** ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר
 אם-אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת-נהו: **26** ואם כה יאמר לא
 חפצתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיני: **27** ויאמר המלך אל צדוק הבהן
 הוראה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם

אתכם: ²⁸ ראו אנכי מתמהמה **בְּעִבְרוֹת** **בְּעִבְרֹת** המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: ²⁹ וישב צדוק ואביתר את־ארון האלהים ירושלים וישבו שם: ³⁰ ודוד עלה במעלה הזיתים עלהו ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל־העם אשר־אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ³¹ ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם־אבשלום ויאמר דוד סִּכְלָנָא אֶת־עֲצַת אֶחֱיֹתֶפֶל יְהוָה: ³² ויהי דוד בא עד־הראש אשר־ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארפי קרוע פתתו ואדמה על־ראשו: ³³ ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: ³⁴ ואם־העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: ³⁵ והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כֹּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצִדּוֹק וְלֵאבִיתֵר הַכֹּהֲנִים: ³⁶ הנה־שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כֹּל־דְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ: ³⁷ ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלים: **2Sa 16** ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפירבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: ² ויאמר המלך אל־ציבא מה־אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית־המלך לרִכֵּב **וְלַהֲלֵחַם** **וְלַהֲלֵחַם** והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר: ³ ויאמר המלך ואיה בן־אדניך ויאמר ציבא אל־המלך הנה יושב בירושלים כי אמר היום וישבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: ⁴ ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפירבשת ויאמר ציבא השתחיתו אמצאתן בעיניך אדני המלך: ⁵ ובא המלך דוד עד־בְּחוּרִים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית־שאול ושמו שמעי בן־גרא יצא ומקלל: ⁶ ויסקל באבנים את־דוד ואת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגְּבֻרִים מִיָּמֵינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ: ⁷ וכה־אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: ⁸ השיב עליך יהוה כֹּל דְּמֵי בֵּית־שָׂאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ **תַּחְתּוֹ** **תַּחְתּוֹ** ויתן יהוה את־המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: ⁹ ויאמר אבישי בן־צרויה אל־המלך למה יקלל הפלב המת הזה את־אדני המלך אעברה־נא ואסירה את־ראשו: ¹⁰ ויאמר המלך מה־לי ולכם בני צרויה **כִּי** **כִּי** ויקלל **וּכִי** **כִּי** יהוה אמר לו קלל את־דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן: ¹¹ ויאמר דוד אל־אבישי ואל־כָּל־עַבְדָּיו הנה בני אשר־יצא ממעי מבקש את־נַפְשִׁי וּפֶה כִּי־עַתָּה בְּיָחֳמֵינוּ הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל כִּי אָמַרְלוּ יְהוָה: ¹² אוּלַי יִרְאֶה יְהוָה **בְּעֵינַי** **בְּעֵינַי** והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה: ¹³ וילך דוד ואנשיו בדרך **ס** ושמעי הלך בצלע החר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר: ¹⁴ ויבא המלך וכל־העם אשר־אתו עיפים וינפש שם: ¹⁵ ואבשלום וכל־העם איש ישראל באו ירושלים ואחיתפל אתו: ¹⁶ ויהי פֶּאֶשֶׁר־בָּא חושי הארפי רעה דוד אל־אבשלום ויאמר חושי אל־אבשלום יחי המלך יחי המלך: ¹⁷ ויאמר אבשלום אל־חושי זה חסדך את־רעך למה לא־הלכת את־רעך: ¹⁸ ויאמר חושי אל־אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל־איש ישראל **לְאֵל** **לְאֵל** אהיה ואתו אשב: ¹⁹ והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך: **פ** ²⁰ ויאמר אבשלום אל־אחיתפל הבו לכם עצה מה־נעשה: ²¹ ויאמר אחיתפל אל־אבשלום בוא אל־פלנשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל־ישראל כי־נבֹאֶשֶׁת את־אביך וחקו ידי כֹּל־אֲשֶׁר אַתָּה: ²² וישו אבשלום האהל על־הנג

וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פְּלִנְשֵׁי אָבִיו לַעֲיִנִי כָל־יִשְׂרָאֵל: **23** וַעֲצַת אַחִיתֹּפֶל אֲשֶׁר יָעַן
 בְּיָמַימֵי הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׁאַל (כֶּד) [אִישׁ] בְּדַבַּר הָאֱלֹהִים כִּן כָּל־עֲצַת אַחִיתֹּפֶל גַּם־לְדָוִד
 גַּם לַאֲבִשָׁלוֹם: **2Sa 17** **ס** וַיֹּאמֶר אַחִיתֹּפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אַבְחָרָה נָא שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵי אֶלְפֵי אִישׁ
 וְאֶקְוֶמָה וְאֶרְדֹּפֶה אַחֲרַי־דָּוִד הַלְּלוּהָ: **2** וְאֶבְּוֹא עָלָיו וְהוּא יָנֹעַ וְרִפְּהָ יָדָיִם וְהַחֲרַדְתִּי
 אֹתוֹ וְגַם כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהַכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבָדָו: **3** וְאִשְׁבִּיבָה כָּל־הָעָם אֵלַיךְ
 כְּשׁוֹב הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּה מִבְּקֵשׁ כָּל־הָעָם יִהְיֶה שְׁלוֹם: **4** וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי
 אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי כָל־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל: **ס** **5** וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא נָא גַם לַחֹשֵׁי הָאָרֶץ
 וְנִשְׁמָעָה מִה־בְּפִיו גַּם־הוּא: **6** וַיָּבֹא חֹשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו לֵאמֹר
 כִּדְבַר הַזֶּה דַּבֵּר אַחִיתֹּפֶל הַנִּעֲשָׂה אֶת־דְּבָרֹךְ אִם־אֵין אִתָּה דָּבָר: **ס** **7** וַיֹּאמֶר חֹשֵׁי
 אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הַעֲשֵׂה אֲשֶׁר־יַעֲן אַחִיתֹּפֶל בְּפַעַם הַזֹּאת: **8** וַיֹּאמֶר חֹשֵׁי אִתָּה
 יִדְעַת אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבּוֹרִים הֵמָּה וּמְרוֹ נֶפֶשׁ הֵמָּה כְּדָב שְׂכֹל בְּשָׂדֶה
 וְאֲבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלִּין אֶת־הָעָם: **9** הֲנִה עֲתָה הוּא־נִחְבָּא בְּאֶחַת הַפְּחָתִים אוֹ
 בְּאֶחַד הַמְּקוֹמֹת וְהִנֵּה כֹנֶפֶל בְּהֵם בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע וְשָׁמַע וְאֹמֵר הִיתָה מִגִּפְּהָ בְּעַם
 אֲשֶׁר אַחֲרָי אַבְשָׁלוֹם: **10** וְהוּא גַם־בְּיָחִיל אֲשֶׁר לְבוֹ כָּלֵב הָאָרִיָּה הֵמָּס יִמָּס כִּי־יִדְעַ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אֲבִיךָ וּבְנֵי־יָחִיל אֲשֶׁר אִתּוֹ: **11** כִּי יַעֲצִיתִי הָאֶסְפָּה וְהָאֶסְפָּה עֲלֶיךָ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע כְּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֹב וּפְנִיךָ הַלְּכִים בְּקֶרֶב: **12**
 וּבִאֲנֵי אֵלָיו [בְּאֶחַת] [בְּאֶחַד] הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטֵּל
 עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־יִנְתָּר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֲחָד: **13** וְאִם־אֶל־עִיר יִאֶסְפָּה
 וְהִשְׁיִאוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסַחֲבָנוּ אֹתוֹ עַד־הַנְּחָל עַד
 אֲשֶׁר־לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צִוּוּ: **פ** **14** וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת
 חֹשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתֹּפֶל וַיְהוּה צִוָּה לְהַפֵּר אֶת־עֲצַת אַחִיתֹּפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר
 הָבִיא יְהוָה אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הַרְעָה: **ס** **15** וַיֹּאמֶר חֹשֵׁי אֶל־צְדוֹק וְאֶל־אֲבִיתָר
 הַכֹּהֲנִים כְּזֹאת וְכֹזֶאת יַעֲן אַחִיתֹּפֶל אֶת־אַבְשָׁלוֹם וְאֵת זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת
 יַעֲצִיתִי אֲנִי: **16** וְעֲתָה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל־תֵּלֶן הַלְּלוּהָ בְּעֶרְבוֹת
 הַמִּדְבָּר וְגַם עֲבוֹר תַּעֲבוֹר כִּן יִבְלַע לַמֶּלֶךְ וּלְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ: **17** וַיְהוֹנָתָן
 וְאֲחִימֵשֶׁץ עַמְדִים בַּעֲיֹר־רִגְלִים וְהַלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהַגִּידָה לָהֶם וְהֵם יִלְכוּ וְהִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ
 דָּוִד כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְהִרְאוֹת לְבוֹא הָעִירָה: **18** וַיֵּרָא אֹתָם נֹעַר וַיַּגִּד לַאֲבִשָׁלוֹם וַיִּלְכוּ
 שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבִאוּ אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בָּאֵר בַּחֲצֵרוֹ וַיִּרְדּוּ שָׁם: **19** וַתִּקַּח
 הָאִשָּׁה וַתַּפְרֹשׂ אֶת־הַמֶּסֶךְ עַל־פְּנֵי הַבָּאֵר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הַרְפוֹת וְלֹא נֹדַע דְּבָר: **20**
 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבִּיתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֲחִימֵשֶׁץ וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם
 הָאִשָּׁה עָבְרוּ מִיֵּכֶל הַיָּמִים וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מִצְאוּ וַיֵּשְׁבוּ יְרוּשָׁלַם: **ס** **21** וַיְהִי אַחֲרָי לְכַתֵּם
 וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאֵר וַיִּלְכוּ וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ מִהֵרָה
 אֶת־הַיָּמִים כִּי־כִכָּה יַעֲן עֲלֵיכֶם אַחִיתֹּפֶל: **22** וַיָּקָם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אֹרֶר הַבָּקָר עַד־אֲחַד לֹא נַעֲדָר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן: **23** וְאַחִיתֹּפֶל
 רָאָה כִּי לֹא נַעֲשָׂתָה עֲצַתוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־חַמְזוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיֵּצֵן
 אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֵק וַיָּמָת וַיִּקְבַּר בְּקֶבֶר אָבִיו: **ס** **24** וְדָוִד בָּא מִחֲנִימָה וְאַבְשָׁלוֹם עָבַר
 אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמוֹ: **25** וְאֶת־עַמְשָׂא שֵׁם אַבְשָׁלוֹם תַּחַת יוֹאָב
 עַל־הַצִּבָּא וְעַמְשָׂא בֶן־אִישׁ וְשֵׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אֲבִיגַיִל בַּת־נַחֲשׁ אַחוֹת
 צְרוּיָה אִם יוֹאָב: **26** וַיַּחֲן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד: **ס** **27** וַיְהִי כִּבּוֹא דָּוִד
 מִחֲנִימָה וְשָׁבִי בֶן־נַחֲשׁ מִרְבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וּמְכִיר בֶן־עַמְיָאֵל מִלֵּא דָּבָר וּבְרָזִלִי הַגִּלְעָדִי

מרגלים: **28** משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי:
29 ורבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו
העם רעב ועיף וצמא במדבר: **18 2Sa** ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם
שרי אלפים ושרי מאות: **2** וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד
אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשית ביד אתי הגתי **3** ויאמר המלך אל העם יצא
אצא גם אני עמכם: **3** ויאמר העם לא תצא כי אמנס ננוס לאישימו אלינו לב
ואשימנו חצינו לאישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב
פיתיה לנו מעיר **(לעזיר)** **(לעזור)**: **4** ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם
אעשה ויעמד המלך אליד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: **5** ויצו המלך
את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאטלי לעזר לאבשלום וכל העם שמעו
בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: **6** ויצא העם השדה לקראת ישראל
ותהי המלחמה ביצר אפרים: **7** וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהישם
המנופה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: **8** ותהישם המלחמה **(נפצית)** **(נפצת)**
על פני כל הארץ וירב היצר לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: **9**
ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך
האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו
עבר: **10** וירא איש אחד ויגיד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה: **11**
ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת
לך עשרה כסף וחגרה אחת: **12** ויאמר האיש אל יואב **(ולא)** **(ולוא)** אנכי שקל
על פפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך
ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום: **13** או עשיתי **(בנפשו)**
(בנפשי) שקר וכל דבר לא יפחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד: **14** ויאמר יואב
לא יכן אחילה לפניך ויקח שלשה שקטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי
בלב האלה: **15** ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתו: **16**
ויחקע יואב בשפר וישב העם מדרך אחרי ישראל כירחשד יואב את העם: **17** ויקחו
את אבשלום וישליכו אתו ביצר אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד
וכל ישראל נסו איש **(לאהלו)** **(לאהליח)**: **18** ויאמר לקח ויצבלו **(בתיו)** **(בתיו)**
את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אינלי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת
על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה: **19** ואחימעץ בן צדוק אמר ארצה
נא ואבשרה את המלך כירשפטו יהיה מיד איביו: **20** ויאמר לו יואב לא איש
בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כיר **(על)** **(כד)**
(על כן) בן המלך מת: **21** ויאמר יואב לפוש ילך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו
כוש יואב וירץ: **22** ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה
ארצה נא גם אני אחרי הפוש יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשרה
מצאת: **23** ויהימה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ הדרך הפקר ויעבר
את הפוש: **24** ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה
וישא את עינו וירא והנה איש רץ לבדו: **25** ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר
המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוד וקרבו: **26** וירא הצפה איש אחר רץ
ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: **27**
ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר

הַמֶּלֶךְ אִישׁ-טוֹב זֶה וְאֶל-בְּשׂוּרָה טוֹבָה יָבֹא: **28** וַיִּקְרָא אַחִימֵעַץ וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ לְאִפּוּי אֶרְצָה **ס** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סָגַר אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-נִשְׂאוּ אֶת-יָדָם בְּאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: **29** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַחִימֵעַץ רְאִיתִי הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת-עַבְדְּךָ הַמֶּלֶךְ יוֹאָב וְאֶת-עַבְדְּךָ וְלֹא יָדַעְתִּי מֶה: **30** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סָב הַתִּיצֵב כֹּה וַיִּסַּב וַיַּעֲמֹד: **31** וְהִנֵּה הַכּוֹשֵׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי יַתְּבַשֵּׁר אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-שִׁפְטָךְ יְהוָה הַיּוֹם מִיָּד כָּל-הַקָּמִים עֲלֶיךָ: **32** **ס** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הַכּוֹשֵׁי הַשְׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי וְהִנֵּה כַנְּעַר אִיבִי אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ וְכָל אֲשֶׁר-קָמּוּ עֲלֶיךָ לְרַעָה: **2Sa 19** וַיִּרְצֵוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל-עֵלִית הַשָּׁעַר וַיִּבְךְּ וַכְּהוּ אָמַר בְּלַכְתּוֹ בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אַבְשָׁלוֹם מִיִּתְחַן מוֹתִי אֲנִי תַחְתִּיךָ אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: **2** וַיִּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיַּחְאֲבֵל עַל-אַבְשָׁלוֹם: **3** וְתָהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאֲבֵל לְכָל-הָעָם כִּי-שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר נַעֲצֵב הַמֶּלֶךְ עַל-בְּנֵי: **4** וַיִּתְנַגַּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹא הָעִיר כַּאֲשֶׁר יִתְנַגַּב הָעָם הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסִם בַּמִּלְחָמָה: **5** וְהַמֶּלֶךְ לֹאֵט אֶת-פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי: **ס** **6** וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הַבִּשְׁתׁ הַיּוֹם אֶת-פָּנַי כָּל-עַבְדֶּיךָ הַמְּמַלְטִים אֶת-נַפְשָׁךְ הַיּוֹם וְאֶת נַפְשׁ בְּנֶיךָ וּבְכַתִּיךָ וּנְפֶשׁ נְשִׂיךָ וּנְפֶשׁ פְּלִגְשִׁיךָ: **7** לֹאֲהַבָה אֶת-שְׂנְאִיךָ וְלֹשְׁנָא אֶת-אֲהַבֶּיךָ כִּיֹּ הַגְּדַת הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּיֹּ יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי **(לֹא)** **(לָךְ)** אַבְשָׁלוֹם חָיו וְכִלְנֵנו הַיּוֹם מֵחַיִּים כִּי-אִז יִשָּׁר בַּעֲיַנֶּיךָ: **8** וְעַתָּה קוֹם צֵא וְדַבֵּר עַל-לֵב עַבְדֶּיךָ כִּי בִיהוּהוּ נִשְׁפַּעְתִּי כִּי-אֵינֶךָ יוֹצֵא אֶסְיִלוּן אִישׁ אֶתְךָ תְּלִילָה וְרַעָה לְךָ זֹאת מִכָּל-רַעָה אֲשֶׁר-בָּאה עֲלֶיךָ מִנְּעָרֶיךָ עַד-עַתָּה: **ס** **9** וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בַּשָּׁעַר וְלִכְלַל-הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׁעַר וַיָּבֹא כָל-הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נֹס אִישׁ לְאֹהֲלוֹ: **ס** **10** וַיְהִי כָל-הָעָם נִדוּן בְּכָל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הִצִּילֵנוּ מִכַּף אִיבֵינוּ וְהוּא מַלְטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִן-הָאָרֶץ מֵעַל אַבְשָׁלוֹם: **11** וַאֲבִשָׁלוֹם אֲשֶׁר מִזְשַׁחְנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וְעַתָּה לְמָה אַתֶּם מַחְרְשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ: **ס** **12** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל-צְדוֹק וְאֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל-זִקְנֵי יְהוּדָה לֵאמֹר לְמָה תְּהִיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וְדַבֵּר כָּל-יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ: **13** אַחֵי אַתֶּם עֲצַמִּי וּבִשְׂרֵי אַתֶּם וְלְמָה תְּהִיוּ אַחֲרָיִם לְהַשִּׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ: **14** וְלַעֲמִשָּׂא תִמְרוּ הַלּוֹא עֲצַמִּי וּבִשְׂרֵי אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם-לֹא שֶׁר-צָבָא תְּהִיָּה לִפְנֵי כָל-הַיָּמִים תַּחַת יוֹאָב: **15** וַיֵּט אֶת-לֵבָב כָּל-אִישׁ יְהוּדָה כַּאֲשֶׁר אֶחָד וַיִּשְׁלַחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אַתָּה וְכָל-עַבְדֶּיךָ: **16** וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-תִּירְדֵן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלַכַּת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-תִּירְדֵן: **17** וַיִּמְחַר שְׁמַעִי בִן-גֵּרָא בְּיָהִימִי אֲשֶׁר מִבְּחָרִים וַיִּרַד עִם-אִישׁ יְהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד: **18** וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיבָא נַעַר בֵּית שְׂאוּל וְחֲמִשָּׁת עֶשֶׂר בְּנֵי וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ וְצִלְחוֹ תִירְדֵן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **19** וְעַבְרָה הַעֲבָרָה לְעִבּוּר אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב **(בַּעֲיִנוֹ)** **(בַּעֲיִנָיו)** וְשְׁמַעִי בִן-גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָרוֹ בִּירְדֵן: **20** וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-יַחֲשָׁבֵלִי אֹדְנֵי עוֹן וְאֶל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעוּה עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֹדְנֵי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ: **21** כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אֲנִי חָטָאתִי וְהִנֵּה-בָאתִי הַיּוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף לְרַדַּת לִקְרֹאת אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ: **ס** **22** וַיַּעַן אֲבִישׁוּ בִן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת-מִשְׁחִי וְהוּה: **ס** **23** וַיֹּאמֶר דָּוִד מֵה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי-תְהוִי־לִי הַיּוֹם לְשֵׁטָן הַיּוֹם וְיֹמַת אִישׁ

בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני-מלך על-ישראל: **24** ויאמר המלך אל-שמעי לא תמות וישבע לו המלך: **ס 25** ומפבשת בן-שאוּל ירד לקראת המלך ולא-עשה רגליו ולא-עשה שפמו ואת-בגדיו לא כבס למן-היום לכת המלך עד-היום אשר-בא בשלום: **26** ויהי כי-בא ירושלים לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא-הלכת עמי מפובשת: **27** ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי-אמר עבדך אחבשה-לי החמור וארפב עליה ואלך את-המלך כי פסח עבדך: **28** וירגל בעבדך אל-אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: **29** כי לא היה כל-בית אבי כי אם-אנשי-מות לאדני המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנך ומה-יש-לי עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך: **פ 30** ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וצבא תחלקו את-השדה: **31** ויאמר מפובשת אל-המלך גם את-הכל יקח אחרי אשר-בא אדני המלך בשלום אל-ביתו: **ס 32** וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך הירדן לשלחו את **(בירדן)** **(הירדן)**: **33** וברזלי זקן מאד בן-שמנים שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו במחנים פיראיש גדול הוא מאד: **34** ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבר אתי וכלפלתי אתך עמדי בירושלים: **35** ויאמר ברזלי אל-המלך כמה ימי שני חי פיראעלה את-המלך ירושלים: **36** בן-שמנים שנה אנכי היום האדעו בין-טוב לרע אסוּטעם עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם-אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל-אדני המלך: **37** כמעט יעבר עבדך את-הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הנמוּלה הזאת: **38** ישב-נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עס-אדני המלך ועשה-לו את אשר-טוב בעיניך: **ס 39** ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלי אעשה-לך: **40** ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו: **ס 41** ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-עם יהודה **(ויעברו)** **(העבירו)** את-המלך וגם חצי עם ישראל: **42** והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-המלך מדוע נגבדו אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן וכל-אנשי דוד עמו: **ס 43** ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל כיקרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על-הדבר הזה האכול אכלנו מן-המלך אם-נשאת נשא לנו: **ס 44** ויען איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממוּד ומדוע הקלתי ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל: **ס 2Sa 20** ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן-בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין-לנו חלק בדוד ולא נחלה-לנו בבן-ישי איש לאהליו ישראל: **2** ויעל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן-הירדן ועד-ירושלים: **3** ויבא דוד אל-ביתו ירושלים ויקח המלך את עשר-נשים ופלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לא-בא ותחינה צרות עד-יום מתן אלמנות חיות: **ס 4** ויאמר המלך אל-עמשא הזעקלי את-אישי-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: **5** וילך עמשא להזעיק את-יהודה **(וייחר)** **(וייחר)** מן-המועד אשר יערו: **ס 6** ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך ורדף אחריו פן-מצא לו ערים בצרות והציל עיננו: **7** ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל-הגברים ויצאו מירושלים לרדף אחריו שבע בן-בכרי: **8** הם עס-האבן הגדולה אשר בגבעון

ועמשא בא לפניהם ויואב חגורו מרדו לבשו **ויעלו** **ויעלו** חגור חרב מצמדת
 על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: **ס** ⁹ ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אתה אחי
 ותחזו ידימין יואב בזקן עמשא לנשק-לו: ¹⁰ ועמשא לא-נשמר בתרבו אשר
 ביד-יואב ויפחו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לו וימת **ס** ויואב
 ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן-בכרי: ¹¹ ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי
 אשר חפץ ביואב ומי אשר-לדוד אחרי יואב: ¹² ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה
 וירא האיש כיעמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלף עליו בגד
 כאשר ראה כל-הבא עליו ועמד: ¹³ כאשר הגה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי
 יואב לרדף אחרי שבע בן-בכרי: ¹⁴ ויעבר בכל-שבטי ישראל אבלה ובית מעכה
 וכל-העברים **ס** **ויעקבהו** **ויעקבהו** ויבאו אף-אחריו: ¹⁵ ויבאו ויצרו עליו
 באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל-העיר ותעמד בחל וכל-העם אשר את-יואב
 משחיתם להפיל החומה: ¹⁶ ותקרא אשה חכמה מן-העיר שמעו שמעו אמרו-נא
 אל-יואב קרב עדה-נה ודבר-ה אליך: ¹⁷ ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
 ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: ¹⁸ ותאמר לאמר דבר
 ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: ¹⁹ אנכי שלמי אמוני ישראל
 אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: **פ** ²⁰ ויען יואב
 ויאמר חלילה חלילה לי אם-אבלע ואם-אשחית: ²¹ לא-כן הדבר כי איש מהר
 אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו-אתו לבדו ואלכה מעל העיר
 ותאמר האשה אל-יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה: ²² ותבוא האשה
 אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי וישלכו אל-יואב ויתקע
 בשופר ויפצו מעל-העיר איש לאהליו ויואב שב וירושלם אל-המלך: **ס** ²³ ויואב
 אל כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על **הכרוי** **הכרתו** ועל-הפלתי: ²⁴ ואדרם
 על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר: ²⁵ **ושיא** **ושיא** ספר וצדוק ואביתר כהנים:
²⁶ וגם עירא היארי היה כהן לדוד: **ס** **2Sa 21** ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה
 אחרי שנה ויבקש דוד את-פני יהוה **ס** ויאמר יהוה אל-שאול ואל-בית הדמים
 על-אשר-המית את-הגבענים: ² ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא
 מבני ישראל הנה כי אם-מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול
 להפתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה: ³ ויאמר דוד אל-הגבענים מה אעשה לכם
 ובמה אכפר וברכו את-נחלת יהוה: ⁴ ויאמרו לו הגבענים אין **לני** **לני** כסף וזהב
 עם-שאול ועם-ביתו ואין-לנו איש להמית בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה
 לכם: ⁵ ויאמרו אל-המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב
 בכל-גבל ישראל: ⁶ **ונתן** **ונתן** לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת
 שאול בחיר יהוה **ס** ויאמר המלך אני אתן: ⁷ ויחמל המלך על-מפייבשת בן-יהונתן
 בן-שאול על-שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן-שאול: ⁸ ויקח המלך
 את-שני בני רצפה בת-איה אשר ילדה לשאול את-ארמני ואת-מפבשת ואת-המשת
 בני מיכל בת-שאול אשר ילדה לעדריאל בן-פרזי המחלתי: ⁹ ויתנם ביד הגבענים
 ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו **שבעתים** **שבעתים** יחד **יהם** **והמה** המתו בימי
 קציר בראשנים **תחלת** **תחלת** קציר שערים: ¹⁰ ותקח רצפה בת-איה את-השק
 ותשהו לה אל-הצור מתחלת קציר עד נתד-מים עליהם מן-השמים ולא-נתנה עוף
 השמים לנוח עליהם וימם ואת-חית השדה לילה: ¹¹ ויגד לדוד את אשר-עשתה

רצפה בת-איה פלגש שאול: **12** וילך דוד ויקח את-עצמות שאול ואת-עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר נגבו אתם מרחב בית-שן אשר **[תלום]** **[תלאום]** **[שם]** **[הפלשתים]** **[שמה]** **[פלשתים]** ביום הפות פלשתים את-שאול בגלבע: **13** ויעל משם את-עצמות שאול ואת-עצמות יהונתן בנו ויאספו את-עצמות המוקעים: **14** ויקברו את-עצמות-שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר-צוה המלך ויעתר אליהם לארץ אחרי-כן: **פ** **15** ותהי-עוד מלחמה לפלשתים את-ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את-פלשתים ויעף דוד: **16** **[וישבו בנב]** **[וישבי בנב]** אשרו בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את-דוד: **17** ויעזר-לו אבישי בן-צרויה ויך את-הפלשתי וימיתו או נשבעו אנשי-דוד לו לאמר לא-תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את-נר ישראל: **פ** **18** והי אחרי-כן ותהי-עוד המלחמה בגוב עם-פלשתים אז הפה סבכי החשתי את-ספ אשר בילדי הרפה: **פ** **19** ותהי-עוד המלחמה בגוב עם-פלשתים ויך אלהנן בן-יערי ארנים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארנים: **ס** **20** ותהי-עוד מלחמה בנת ויהי איש **[מדיו]** **[מדיו]** **[מדיו]** ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם-הוא ילך להרפה: **21** ויחרף את-ישראל ויכהו יהונתן בן-**[שמעי]** **[שמעה]** אחי דוד: **22** את-ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד-דוד וביד עבדיו: **פ** **2Sa 22** וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מפף כל-איביו ומפף שאול: **2** ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי-לי: **3** אלהי צורי אחסה-בו מנני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: **4** מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושעי: **5** כי אפפני משברי-מות נחלי בלעל יבעתני: **6** חבלי שאול סבני קדמני מקשי-מות: **7** בצר-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי וישעתי באזניו: **8** **[ותעש]** **[ותעש]** **[ותעש]** ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו: **9** עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: **10** וישט שמים וירד וערפל תחת רגליו: **11** וירכב על-כרוב ויעף וירא על-כנפיריה: **12** וישת חשך סביבותי ספות חשרת-מים עבי שחקים: **13** מננה נגדו בערו גחלי-אש: **14** ורעם מן-שמים יהוה ועליון יתן קולו: **15** וישלח חצים ויפיצם ברק **[ויהמם]** **[ויהמם]**: **16** ויראו אפקי ים ויגלו מסדות תבל בנערת יהוה מנשמת רוח אפו: **17** ישלח ממרום יקחני ומשני ממים רבים: **18** יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: **19** יקדמני ביום אירי ויהי יהוה משען לי: **20** ויצא למרחב אתי יחלצני כי-חפץ בי: **21** ויגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: **22** כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: **23** כי כל **[משפטו]** **[משפטיו]** **[משפטיו]** לנגדי וחקתי לא-אסור ממנה: **24** ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: **25** וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: **26** עם-חסיד תחפד עם-גבור תמים תתמם: **27** עם-נבר תחבר ועם-עקש תתפל: **28** ואת-עם עני תושיע ועינוך על-רמים תשפיל: **29** כי-אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי: **30** כי בכה ארוץ גרוד באלהי אדלג-שור: **31** האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו: **32** כי מי-אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: **33** האל מעוזי חיל ויתר תמים **[דרכו]** **[דרכו]**: **34** משה **[רגליו]** **[רגליו]** כאילות ועל במותי ועמדני: **35** מלמד ידי למלחמה ונחת קשת-נחושה זרעתי: **36** ותתן-לי מן ישעך וענתך תרבני: **37** תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: **38** ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד-פלותם: **39** ואכלם ואמחצם ולא

יקומו ויפלו תחת רגלי: **40** ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: **41** ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: **42** ישעו ואין משיע אליהוה ולא ענם: **43** ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם: **44** ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי ועבדני: **45** בני נכר ותכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: **46** בני נכר יבלו ויחגרו ממוסגרותם: **47** חיהוה וברוך צורי ויהם אלהי צור ישעי: **48** האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: **49** ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: **50** על-כן אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: **51** **[מגדיל]** **[מגדול]** ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: **2Sa 23 פ** ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן-ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: **2** רוח יהוה דבר-בי ומלחו על-שוני: **3** אומר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: **4** וכאור בקר יורח-שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: **5** כילא-כן ביתי עסאל פי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כיר-לי ישעי וכל-חפץ כילא יצמיח: **6** ובליעל כקוץ מנד פלהם כילא ביד יקחו: **7** ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכאש שרוף ישרפו בשבת: **8** אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלשי הוא עדינו **[העצנו]** **[העצנו]** על-שמנה מאות חלל בפעם **[אחר]** **[אחת]**: **9** **[ואחרו]** **[ואחריו]** אלעזר בן-**[דר]** **[דרו]** בן-אחתי בשלשה **[גברים]** **[הגברים]** עס-דוד בהרפם בפלשתים נאספו-שם למלחמה ויעלו איש ישראל: **10** הוא קם ויך בפלשתים עדו כירינעה ידו ותדבק ידו אל-החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך-לפשוט: **11** **[ואחריו]** שמא בן-אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהישם חלקת השדה מלאה ערשים והעם נס מפני פלשתים: **12** ויתיצב בתוך-החלקה ויצילה ויך את-פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: **13** **[ואחריו]** **[שלשים]** **[שלשתו]** מהשלשים ראש ויבאו אל-קציר אל-דוד אל-מערת עדלם וחת פלשתים חנה בעמק רפאים: **14** ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: **15** ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית-לחם אשר בשער: **16** ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו-מים מבאר בית-לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל-דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה: **17** ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת יהם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים: **18** **[ואבישי]** אחיו יואב בן-צרויה הוא ראש **[השלשי]** **[השלשתו]** והוא עורר את-חניתו על-שלש מאות חלל ולו-שם בשלשה: **19** מן-השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד-השלשה לא-בא: **20** ובניהו בן-יהוידע בן-איש-**[חי]** **[חיל]** רב-פעלים מקבצאל הוא הפה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את-**[האריה]** **[הארץ]** בתוך הבאר ביום השלג: **21** והוא-הכה את-איש מצרי **[אשר]** **[איש]** מראה וביר המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את-החנית מיד המצרי ויחרגהו בחניתו: **22** אלה עשה בניהו בן-יהוידע ולו-שם בשלשה הגברים: **23** מן-השלשים נכבד ואל-השלשה לא-בא וישמהו דוד אל-משמעתו: **24** עשה-אל אחיו-ואב בשלשים אלחנן בן-ידרו בית לחם: **25** שמה החרדי אליקא החרדי: **26** חלץ הפלטי עירא בן-עקש התקועי: **27** אביעזר הענתתי מבני החשתי: **28** צלמון האחתי מהרי הנטפתי: **29** חלב בן-בענה הנטפתי **[אחי]** בן-ריבי מגבעת בני בנימן: **30** בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: **31** אבי-עלבון הערבתי עמוות הפרחמי: **32** אליחבא

השעלבני בני ישן יהונתן: ס 33 שמה תהררי אחיאם בן שרר האררי: ס 34 אליפלט
 בן אחסבי בן המעכתי ס אליעם בן אחיהפל הגלני: ס 35 (חצרו) (הצרי) הפרמלי
 פערי הארבי: ס 36 ינאל בן נתן מצבה ס בני הנדי: ס 37 צלק העמני ס נחרי
 הבארתי (נשאי) (נשא) כלי יואב בן צריה: ס 38 עירא היתרי גרב היתרי: ס 39
 אוריה החתי כל שלשים ושבעה: פ 24a 2Sa ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת
 את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 ויאמר המלך אל יואב ו
 שרה חיל אשר אתו שוטנא בכל שבטי ישראל מן ועד באר שבע ופקדו את העם
 וידעתי את מספר העם: ס 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אלהים
 כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר
 הזה: 4 ויחוק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני
 המלך לפקד את העם את ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר
 אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר: 6 ויבאו הגלעד ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו
 דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והפנעני ויצאו אל גב
 יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה חשעה חדשים ועשרים יום
 וירושלם: 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
 אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויגד לבדוד אתו
 אחר יכן ספר את העם ס ויאמר דוד אליהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה
 יהוה העברנא את עון עבדך כי נספתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר פ ודבר יהוה
 היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר: 12 הלוך ודברת אל דוד פה אמר יהוה שלש
 אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך: 13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר
 לו התבוא לך שבע שנים ורעבו בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא
 רדף ואם היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר:
 ס 14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כירפים (רחמו) (רחמין)
 ובודד אדם אל אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת
 מן העם מן ועד באר שבע שבועים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך וירושלם
 לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך
 ומלאך יהוה היה עם גרן (הארונה) (הארונה) היבסי: ס 17 ויאמר דוד אליהוה
 בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה
 הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: פ 18 ויבא גד אל דוד ביום ההוא
 ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן (ארניה) (ארונה) היבסי: 19 ויעל דוד
 כדבר גד כאשר צוה יהוה: 20 וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים
 עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 21 ויאמר ארונה מדוע בא
 אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה
 ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארונה אל דוד וקח ויעל אדני המלך הטוב
 (בעינו) (בעיניו) ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 23 הפל נתן
 ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצה: 24 ויאמר
 המלך אל ארונה לא כירקנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי
 עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: 25 ויבן שם דוד
 מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

1 Kings 1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בבגדים ולא יחס לו: **2** ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהילו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: **3** ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: **4** ותנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: **5** ואדניה בן־חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: **6** ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם־הוא טוב־תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: **7** ויהיו דבריו עם יואב בן־צרויה ועם אביתר הכהן ויעורו אחרי אדניה: **8** וצדוק הכהן ובניהו בן־יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם־אדניהו: **9** ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר־אצל עין רגל ויקרא את־כל־אחיו בני המלך ולכל־אנשי יהודה עבדי המלך: **10** ואת־נתן הנביא ובניהו ואת־הגבורים ואת־שלמה אחיו לא קרא: **11** ויאמר נתן אל־ב־שבע אם־שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן־חגית ואדניו דוד לא ידע: **12** ועתה לכו איעצך נא עצה ומלטי את־נפשך ואת־נפש בנך שלמה: **13** לכו ובאו אל־המלך דוד ואמרת אליו הלא־אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כִּי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי ומדוע מלך אדניהו: **14** הנה עורך מדברת שם עם־המלך ואני אבוא אחריו ומלאתי את־דבריך: **15** ותבא בת־שבע אל־המלך החררה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את־המלך: **16** ותקד בת־שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה־לך: **17** ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כִּי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: **18** ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: **19** ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: **20** ואתה אדני המלך עיני כל־ישראל עליך להגיד להם מי ישב על־כסא אדני־המלך אחריו: **21** והיה כשכב אדני־המלך עם־אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: **22** והנה עורנה מדברת עם־המלך ונתן הנביא בא: **23** ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על־אפיו ארצה: **24** ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי: **25** כיו ירד היום ויזבח שור ומריא־וצאן לרב ויקרא לכל־בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנזם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: **26** ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: **27** אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את **[עבדיך]** **[עבדך]** מי ישב על־כסא אדני־המלך אחריו: **28** וישע המלך דוד ויאמר קרא־לי לבת־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: **29** וישבע המלך ויאמר חֲיֵיהוּהָ אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכַּלְצָרָה: **30** כִּי כֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כִּי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי תחתיו כִּי כֵן אַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה: **31** ותקד בת־שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: **32** ויאמרו המלך דוד קרא־לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן־יהוידע ויבאו לפני המלך: **33** ויאמר המלך להם קחו עמכם את־עבדי אדניכם והרפבתם את־שלמה בני על־הפרדה אשר־לי והורדתם אתו אל־גחון: **34** ומשח אתו שם

צדוק הפהן ונתן הנביא למלך על-ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: **35** ועליתם אחריו ובא וישב על-כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על-ישראל ועל-יהודה: **36** ויען בניהו בן-יהוידע את-המלך ויאמרו אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: **37** כאשר היה יהוה עם-אדני המלך כן יהיה עם-שלמה ויגדל את-כסאו מכסא אדני המלך דוד: **38** ויגד צדוק הפהן ונתן הנביא ובניהו בן-יהוידע והפלתו וירכבו את-שלמה על-פרדת המלך דוד וילכו אתו על-גחון: **39** ויבא צדוק הפהן את-קרן השמן מן-האהל וימשח את-שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל-העם יחי המלך שלמה: **40** ויעלו כל-העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: **41** וישמע אדניהו וכל-הקראים אשר אתו והם פלו לאכל וישמע יואב את-קול השופר ויאמר מדוע קול-הקריה הומה: **42** עודנו מדבר והנה יונתן בן-אביתר הפהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: **43** ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המלך את-שלמה: **44** וישלח אתו המלך את צדוק הפהן ואת-נתן הנביא ובניהו בן-יהוידע והפלתו וירכבו אתו על פרדת המלך: **45** וימשחו אתו צדוק הפהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: **46** וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: **47** וגם באו עבדי המלך לברך את-אדנינו המלך דוד לאמר ייטב **[אלהיך]** **[אלהים]** את-שם שלמה משמך ויגדל את-כסאו מכסאך וישתחו המלך על-המשכב: **48** וגם-ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן תיום ישב על-כסאי ועיני ראות: **49** ויחרדו ויקמו כל-הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרך: **50** ואדניהו ירא מפני שלמה ויבא וישתחו ויגדל בקרנות המזבח: **51** ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את-המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם-ימית את-עבדו בחרב: **52** ויאמר שלמה אם יהיה לבן-חיל לא יפל משערתו ארצה ואם-רעה תמצאו בו ומת: **53** וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמרו לו שלמה לך לביתך: **[2 Ki 1]** ויקרבו וימידוד למות ויצו את-שלמה בנו לאמר: **2** אנכי הלך בדרך כל-הארץ וחזקת והיית לאיש: **3** ושמת את-משמרתו יהוה אלהיך ללכת בדרךכו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו כפתיב בתורת משה למען תשפיל את כל-אשר תעשה ואת כל-אשר תפנה שם: **4** למען יקים יהוה את-דברו אשר דבר עלי לאמר אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני באמת בכל-לבכם ובכל-נפשם לאמר לא יזכרת לך איש מעל כסא ישראל: **5** וגם אתה ידעת את אשר-עשה לי יואב בן-צרויה אשר עשה לשני-שרי צבאות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא בן-יתר ויהרגם וישם דמי-מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: **6** ועשית כחכמתך ולא-תורד שיבתו בשלם שאל: **7** ולבני ברזלי הגלעדי תעשה-חסד והיו באכלי שלחנך פירכן קרבו אלי בבקחי מפני אבשלום אחיך: **8** והנה עמך שמעי בן-גרא בן-הימיני מבחורים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא-ירד לקראתי תירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם-אמיתך בחרב: **9** ועתה אל-תנקחו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה-לו והורדת את-שיבתו בדם שאול: **10** וישכב דוד עם-אבתיו ויקבר בעיר דוד: **[פ]** **11** והימים אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך

שלשים ושלוש שנים: **22** ושלמה ישב על-כסא דוד אביו ותפן מלכתו מאד: **23** ויבא
 אדניהו בן-חגית אל-בת-שבע אם-שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: **24**
 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: **25** ויאמר את ידעת כילי היתה המלוכה ועלי
 שמו כל-ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו: **26**
 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל-תשבי את-פני ותאמר אליו דבר: **27** ויאמר
 אמרינא לשלמה המלך כי לא-ישיב את-פניך ויתן-לי את-אבישג השונמית לאשה:
28 ותאמר בת-שבע טוב אנכי אדבר עליך אל-המלך: **29** ותבא בת-שבע אל-המלך
 שלמה לדבר-לו על-אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על-כסאו וישם
 כסא לאם המלך ותשב לימינו: **20** ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך
 אל-תשב את-פני ויאמר לה המלך שאלו אמי כי לא-אשיב את-פניך: **21** ותאמר
 יתן את-אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה: **22** ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
 ולמה את שאלת את-אבישג השנמית לאדניהו ושאליו-לו את-המלוכה כי הוא אחי
 הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן-צרויה: **פ** **23** וישבע המלך שלמה
 ביהוה לאמר כה יעשה-לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את-הדבר
 הזה: **24** ועתה חיייתוה אשר הכינני **[וישיבני]** **[וישיבני]** על-כסא דוד אבי ואשר
 עשה-לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו: **25** וישלח המלך שלמה ביד בניהו
 בן-יהוידע ויפגע-בו וימת: **ס** **26** ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על-שדך כי
 איש מות אתה ובלים הזה לא אמיתך כי-נשאת את-ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
 וכי התענית בכל אשר-התענה אבי: **27** ויגרש שלמה את-אביתר מהיות כהן ליהוה
 למלא את-דבר יהוה אשר דבר על-בית עלי בשלה: **פ** **28** והשמעה באה עדי-יואב
 כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל-אהל יהוה ויחזק
 בקרנות המזבח: **29** ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל-אהל יהוה והנה אצל
 המזבח וישלח שלמה את-בניהו בן-יהוידע לאמר לך פגע-בו: **30** ויבא בניהו
 אל-אהל יהוה ויאמר אליו כה-אמר המלך צא ויאמרו לא כי פה אמות וישב
 בניהו את-המלך דבר לאמר כה-דבר יואב וכה ענני: **31** ויאמר לו המלך עשה
 כאשר דבר ופגע-בו וקברתו והסירתו דמו חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית
 אבי: **32** והשיב יהוה את-דמו על-ראשו אשר פגע בשני-אנשים צדקים וטבים ממנו
 ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את-אבנר בן-נר שר-צבא ישראל ואת-עמשא
 בן-יתר שר-צבא יהודה: **33** ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד
 ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד-עולם מעם יהוה: **34** ויעל בניהו בן-יהוידע
 ויפגע-בו וימתו ויקבר בביתו במדבר: **35** ויתן המלך את-בניהו בן-יהוידע תחתיו
 על-הצבא ואת-צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: **36** וישלח המלך ויקרא לשמעי
 ויאמר לו בנה-לך בית בירושלם וישבת שם ולא-תצא משם אנה ואנה: **37** והיה
 ביום צאתך ועברת את-נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: **38**
 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב
 שמעי בירושלם ימים רבים: **ס** **39** והיו מקץ שלש שנים ויברחו שני-עבדים לשמעי
 אל-אכיש בן-מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדך בגת: **40** ויקם שמעי
 ויחבש את-חמרו וילך גתה אל-אכיש לבקש את-עבדיו וילך שמעי ויבא את-עבדיו
 מגת: **41** ויגד לשלמה כי-הלך שמעי מירושלם גת וישב: **42** וישלח המלך ויקרא
 לשמעי ויאמר אליו הלא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת

אָנָה וְאָנָה יָדַע תְּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת וְתֹאמַר אֵלַי טוֹב הַדְּבַר שְׁמַעְתִּי: **43** וּמְדוּעַ לֹא
 שְׁמַרְתָּ אֶת שְׁבַעַת יְהוָה וְאֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר־צִוִּיתִי עֲלֶיךָ: **44** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שְׁמַעִי
 אֶתְּהָ יָדַעְתָּ אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר יָדַע לְבַבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהַשִּׁיב יְהוָה
 אֶת־רַעְתְּךָ בְּרֹאשׁוֹ: **45** וְהַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה בְּרוּךְ וְכֹסֵא דָוִד יְהִי נְכוֹן לִפְנֵי יְהוָה
 עַד־עוֹלָם: **46** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־בְּנֵיהוּ בֶן־יְהוֹרֵדַע וַיֵּצֵא וַיַּפְגַּע־בּוֹ וַיָּמָת וְהַמַּמְלָכָה נְכוֹנָה
 בְּיַד־שְׁלֹמֹה: **1Ki 3** וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת־בַּת־פְּרַעֲהַ וַיְבִיאָהּ
 אֶל־עִיר דָּוִד עַד כָּלְתוּ לְבָנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־חֹמֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב: **2**
 רַק הָעַם מְזוֹפְחִים בְּבָמוֹת כִּי לֹא־נִבְנְהָ בֵּית לִשְׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים הָהֵם: **פ** וַיֹּאחֲזֵב
 שְׁלֹמֹה אֶת־יְהוָה לְלַכֵּת בַּחֲקוֹת דָּוִד אָבִיו רַק בְּבָמוֹת הוּא מְזוֹבֵחַ וּמִקְטִיר: **4** וַיִּלְךְ
 הַמֶּלֶךְ וּגְבַעְתָּה לְזִבְחַ שֵׁם כִּי הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֵלֶּף עֲלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל
 הַמְזוֹבֵחַ הַהוּא: **5** וּגְבַעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בַחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאֵל
 מָה אֶתְּךָ־לְךָ: **6** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֶתְּהָ עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גְּדוֹל כַּאֲשֶׁר
 הָלַךְ לִפְנֵיךָ בְּאֵמֶת וּבְצַדִּיקָה וּבִישֵׁרֶת לִבְבִּי עִמּוֹךְ וְתִשְׁמְרֵנִי לֹא־תַחַסֵּד הַגְּדוֹל הַזֶּה
 וְתַחְוֵנִי לֹא־יֵשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ כִּי־וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְּהָ הַמַּלְכָּה אֶתְּהָ עַבְדְּךָ
 תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲנֹכִי נֶעַר קָטָן לֹא אֲדַע צֵאת וּבֹא: **8** וְעַבְדְּךָ בַחֲוֹךְ עִמּוֹךְ אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
 עִם־דָּב אֲשֶׁר לֹא־יִזְמְנָה וְלֹא יִסְפֵּר מִרְבִּי: **9** וְנָתַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפַט אֶת־עַמְּךָ
 לְהִבִּין בְּיָוֶשֶׁת לְרַע כִּי מִי יִכַּל לִשְׁפַט אֶת־עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה: **10** וַיִּיטֵב הַדְּבַר בְּעֵינֵי
 אֲדֹנָי כִּי שְׂאֵל שְׁלֹמֹה אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה: **11** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעֲן אֲשֶׁר שְׂאֵלְתָּ
 אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְלֹא־שְׂאֵלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים וְלֹא־שְׂאֵלְתָּ לְךָ עֵשֶׂר וְלֹא שְׂאֵלְתָּ נַפְשׁ
 אִיבִיד וְשְׂאֵלְתָּ לְךָ הִבִּין לִשְׁמַע מִשְׁפָּט: **12** הִנֵּה עָשִׂיתִי כַּדְּבָרֶיךָ הַנְּהוּ נָתַתִּי לְךָ לֵב
 חָכֵם וְנָבוֹן אֲשֶׁר כְּמוֹךְ לֹא־הָיָה לִפְנֵיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא־יִקְוֶם כְּמוֹךָ: **13** וְגַם אֲשֶׁר
 לֹא־שְׂאֵלְתָּ נָתַתִּי לְךָ גַּם־עֵשֶׂר גַּם־כְּבוֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמוֹךָ אִישׁ בְּמַלְכִים כָּל־יָמֶיךָ:
14 וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְכֵי לִשְׁמֹר חֻקֵי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ וְהִאֲרַכְתִּי
 אֶת־יָמֶיךָ: **ס** **15** וַיִּקְּץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיְבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי אֲרוֹן
 בְּרִית־אֲדֹנָי וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו: **פ** **16** אִז תְּבֹאנָה שְׁתִּים
 נְשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמַדְנָה לִפְנֵינוּ: **17** וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲדֹנָי אֲנִי וְהָאִשָּׁה
 הַזֹּאת יִשְׁבַת בְּבֵית אֶחָד וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵית: **18** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי וְתִלְדַּ
 גַּם־הָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאַנְחֵנוּ יַחְדוֹ אִין־זֶר אֲתָנוּ בְּבֵית זֵילְתִי שְׁתִּים־אַנְחֵנוּ בְּבֵית: **19** וַיָּמָת
 בְּיַהֲאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עֲלָיו: **20** וְתִקַּם בַּחֲוֹךְ הַלַּיְלָה וְתִקַּח אֶת־בְּנֵי
 מֵאֲצִלִּי וְאֶמְתֵּךְ יִשְׁנֶה וְתִשְׁכִּיבְהוּ בְּחִיקָה וְאֶת־בְּנֵה הַמֶּת הַשְּׁכִיבָה בְּחִיקָי: **21** וְאִם
 בְּפִקֵּר לְהִינִיק אֶת־בְּנֵי וְהִנְחִימְתָּ וְאֶת־בּוֹנֵן אֵלָיו בְּפִקֵּר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה בְּנֵי אֲשֶׁר
 יִלְדְתִי: **22** וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֶחָרֶת לֹא כִי בְנֵי הָחִי וּבְנֵךְ הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִי
 בְּנֵךְ הַמֶּת וּבְנֵי הָחִי וְתַדְּבַרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **23** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֲמַרְתָּ זֶה־בְּנֵי הָחִי
 וּבְנֵךְ הַמֶּת וְזֹאת אֲמַרְתָּ לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֶּת וּבְנֵי הָחִי: **פ** **24** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ
 לִי־חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **25** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי לְשָׁנַיִם וְתָנוּ
 אֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת: **26** וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָה הָחִי אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵיהָ עַל־בְּנֵה וְתֹאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֶּת
 אֶל־תְּמִיתְהוּ וְזֹאת אֲמַרְתָּ גַּם־לִי גַּם־לְךָ לֹא יְהִי גִזְרוּ: **27** וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָהּ
 אֶת־הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמֶּת לֹא תְּמִיתְהוּ הִיא אִמּוֹ: **28** וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט
 אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמָת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת

משפט: **1Ki 4** ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: **2** ואלה השרים אשר לו
 עזריהו בן צדוק הכהן: **3** אליהרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד
 המזכיר: **4** ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: **5** ועזריהו בן נתן
 על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך: **6** ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא
 על המס: **7** ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך
 ואת ביתו חדש בשנה יהיה על (אחד) **האחר** לכלכל: **8** ואלה שמותם בן חור
 בהר אפרים: **9** בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: **10**
 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: **11** בן אבינדב כל נפת דאר שפת
 בת שלמה היתה לו לאשה: **12** בענא בן אחילוד תענף ומגדו וכל בית שאן אשר
 אצל צרתנה מתחת לירועאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: **13**
 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארנב אשר
 בבשן ששים ערים גדלות חומה וברית נחשת: **14** אחינדב בן עדא מחנימה: **15**
 אחימען בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: **16** בענא בן חושי
 באשר ובעלות: **17** יהושפט בן פרוח ביששכר: **18** שמעי בן אלא בבנימין: **19**
 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד
 אשר בארץ: **20** יהודה וישאל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים
 ושמחים: **1Ki 5** ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול
 מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: **2** ויהי לחם שלמה ליום
 אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: **3** עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי
 ומאה צאן לבד מאיל וצבוי ויחמור וברברים אבוסים: **4** כיהוא רדהו בכל עבר
 הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוה היה לו מפל עבריו מסביב: **5**
 וישב יהודה וישאל לבטח איש תחת תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל
 ימי שלמה: **6** ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף
 פרשים: **7** וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן
 המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: **8** והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו
 אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: **9** ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה
 הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: **10** ותרב חכמת שלמה מחכמת
 כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: **11** ויחכם מפל האדם מאיתן האזרחי והימן
 וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: **12** וידבר שלשת אלפים משל
 ויהי שירו חמשה ואלף: **13** וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב
 אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: **14** ויבאו
 מפל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו
 את חכמתו: **15** וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו
 משחו למלך תחת אביו כי אהב היה חירם לדרוד כל הימים: **16** וישלח שלמה
 אל חירם לאמר: **17** אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה
 אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תתייהו אתם תחת כפות (רגלו) **ורגליו**: **18**
 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: **19** והנני אמר לבנות בית
 לשם יהוה אלהי פאשרו דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנה אשר אתן תחתיך
 על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: **20** ועתה צוה וכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי
 יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כיו אתה ידעת כי אין בנן

איש ידע לכרת עצים כצדנים: **21** ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם עליהם הרב הזה: **22** וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל הפצף בעצי ארזים ובעצי ברושים: **23** עבדי ירדו מן הלבנון ומה ואני אשימם דברות בים עדה מקום אשר תשלח אלי ונפצתי שם ואתה תשא ואתה תעשה את הפצי לתת לחם ביתי: **24** ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל הפצו: **25** ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מפלת לביתו ועשרים פר שמן פתית כהיתן שלמה לחירם שנה בשנה: **פ 26** ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: **27** ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: **28** וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם עליהם: **ס 29** ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: **30** לכד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלוש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: **31** ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: **32** ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית: **פ 1Ki 6** ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: **2** והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארפו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: **3** והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארפו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: **4** ויעש לבית חלוני שקפים אטמים: **5** ויבן על קיר הבית **(יצוע)** **[יציע]** סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: **6** **(היצוע)** **[היציע]** התחנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית: **7** והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה וימקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו: **8** פתח הצלע התיכנה אל כתר הבית הומנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: **9** ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים: **10** ויבן את **(היצוע)** **[היציע]** על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים: **פ 11** ויהי דבריהוה אל שלמה לאמר: **12** הבית הזה אשר אתה בנה אסתך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתו את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: **13** ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: **ס 14** ויבן שלמה את הבית ויכלהו: **15** ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: **16** ויבן את עשרים אמה **(מירכתי)** **[מירכתי]** הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: **17** וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני: **18** וארזו אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארו אין אבן נראה: **19** ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם את ארון ברית יהוה: **20** ולפני הדביר עשרים אמה ארץ ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: **21** ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר **(ברתיקות)** **[ברתיקות]** זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: **22** ואת כל הבית צפה זהב עדתם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר

צפה זהב: ²³ ויעש בדביר שני כרובים עצי־שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד־קצות כנפיו: ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את־הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את־כנפיו הכרובים ותגע כנף־האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל־תוף הבית נגעת כנף אל־כנף: ²⁸ ויצף את־הכרובים זהב: ²⁹ ואת כל־קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: ³⁰ ואת־קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: ³¹ ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי־שמן האיל מזוזות חמשית: ³² ושתי דלתות עצי־שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על־הכרובים ועל־התמרות את־זהב: ³³ וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי־שמן מאת רבעית: ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על־המחקה: ³⁶ ויבן את־החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני פלה הבית לכל־דבריו ולכל־**(משפטו)** **(משפטיו)** ויבנהו שבע שנים: **1Ki 7** ואת־ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את־כל־ביתו: ² ויבן את־ביתו יער הלבנון מאה אמה ארפו וחמשים אמה רחבו ושלוש אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על־העמודים: ³ וספן בארז ממעל על־הצלעת אשר על־העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: ⁴ ושקפים שלשה טורים ומחזה אל־מחזה שלש פעמים: ⁵ וכל־הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל־מחזה שלש פעמים: ⁶ ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארפו ושלוש אמה רחבו ואולם על־פניהם ועמודים ועב על־פניהם: ⁷ ואולם הכסא אשר ישפֹט־שם אולם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד־הקרקע: ⁸ וביתו אשר־ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת־פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: ⁹ כל־אלה אבנים יקרת כמדת גזית מנררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד־הטפחות ומחוץ עד־החצר הגדולה: ¹⁰ ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שונה אמות: ¹¹ ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: ¹² וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית־יהוה הפנימית ולאולם הבית: **פ** ¹³ וישלח המלך שלמה ויקח את־חירם מצר: ¹⁴ בן־אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש־צרי חרש נחשת וימלא את־החכמה ואת־התבונה ואת־הדעת לעשות כל־מלאכה נחשת ויבוא אל־המלך שלמה ויעש את־כל־מלאכתו: ¹⁵ ויצר את־שני העמודים נחשת שונה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתיים־עשרה אמה יסב את־העמוד השני: ¹⁶ ושתי כותרת עשה לתת על־ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכותרת האחת וחמש אמות קומת הכותרת השנית: ¹⁷ שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לפתרת אשר על־ראש העמודים שבעה לפתרת האחת ושבעה לפתרת השנית: ¹⁸ ויעש את־העמודים ושני טורים סביב על־השבכה האחת לכסות את־הפתרת אשר על־ראש הרמנים וכן עשה לפתרת השנית: ¹⁹ וכותרת אשר על־ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: ²⁰

וכִּתְּרַת עַל-שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם-מִמַּעַל מִלְעַמַּת הַבֵּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר **[שִׁבְכָה]** **[הַשְּׁבִכָה]**
 וְהַרְמוּזִים מֵאֵתִים טָרִים סָבִיב עַל הַפְּתֵרַת הַשְּׁנִית: **21** וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּדִים לְאֵלֶם
 הַהֵיכָל וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקֶּם אֶת-הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי
 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בַּעֲזָי: **22** וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן וְתַתָּם מִלֵּאכֶת הָעַמּוּדִים: **23**
 וַיַּעַשׂ אֶת-הֵימִם מוֹצֵק עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד-שְׁפָתוֹ עֵגְלוֹ סָבִיב וְחֹמֶשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ
[יְקוּדָה] **[יְקוּן]** שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יָסֵב אִתּוֹ סָבִיב: **24** וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשִׁפְתוֹ סָבִיב סָבִיבִים
 אִתּוֹ עֵשֶׂר בְּאַמָּה מִקְפִּים אֶת-הֵימִם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ: **25** עֹמֵד
 עַל-שְׁנֵי עֵשֶׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָּה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֹגְבָה
 וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהֵימִם עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל-אַחֲרֵיהֶם בֵּיתָה: **26** וְעִבּוֹי טַפַּח
 וּשְׁפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת-כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל: **27** וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְּכֹנֹת עֵשֶׂר
 נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בְּאַמָּה אַרְדָּ הַמְּכֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בְּאַמָּה רַחְבָּה וְשֹׁלֶשׁ בְּאַמָּה
 קוֹמָתָה: **28** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנָה מִסְגֶּרֶת לָהֶם וּמִסְגֶּרֶת בֵּין הַשְּׁלִבִים: **29** וְעַל-הַמְּסַגְרוֹת
 אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלִבִים אֲרִיּוֹת בְּקָר וְכַרְוִיבִים וְעַל-הַשְּׁלִבִים כֶּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאֲרִיּוֹת
 וּלְבָקָר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵד: **30** וְאַרְבַּעָה אוֹפְנֵי נְחֹשֶׁת לְמְכֹנָה הָאֶחָת וְסָרְנֵי נְחֹשֶׁת
 וְאַרְבַּעָה פַּעֲמָתָיו כְּתֻפַת לָהֶם מִתַּחַת לְפִיר הַכְּתָפַת יִצְקוֹת מַעֲבֵר אִישׁ לִיּוֹת: **31**
 וּפִיחֵי מִבֵּית לְכַתְּרַת וּמַעְלָה בְּאַמָּה וּפִיחֵי עֵגֶל מַעֲשֵׂה-כֶּן אִמָּה וְחֻצֵי הָאִמָּה
 וְגַם-עַל-פִּיחֵי מַקְלָעוֹת וּמִסְגֶּרֶתֵיהֶם מִרְבָּעוֹת לֹא עֵגְלוֹת: **32** וְאַרְבַּעַת הָאוֹפְנִים לְמִתַּחַת
 לְמִסְגְּרוֹת וַיְרֹדוֹת הָאוֹפְנִים בְּמְכֹנָה וְקוֹמַת הָאוֹפֵן הָאֶחָד אִמָּה וְחֻצֵי הָאִמָּה: **33**
 וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפְנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֵן הַמְּרַכְבָּה יְרֹדָתָם וְנִבְיָהֶם וְחַשְׁקֵיהֶם וְחַשְׁרֵיהֶם הַכֹּל
 מוֹצֵק: **34** וְאַרְבַּע כְּתוּפֹת אֶל אַרְבַּע פָּנוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן-הַמְּכֹנָה כְּתֻפִיחֵי: **35**
 וּבְרֹאשׁ הַמְּכֹנָה חֻצֵי הָאִמָּה קוֹמָה עֵגְלוֹ סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמְּכֹנָה יְרֹדָתָהּ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ
 מִמְּנָה: **36** וַיִּפְתַּח עַל-הַלַּחַת יְרֹדָתָהּ וְעַל **[וּמִסְגְּרֹתֶיהָ]** **[מִסְגְּרֹתֶיהָ]** כְּרוּבִים אֲרִיּוֹת
 וְתַמְרֹת כְּמַעֲרֵי-אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב: **37** כְּזֹאת עָשָׂה אֶת עֵשֶׂר הַמְּכֹנֹת מוֹצֵק אֶחָד מִדָּה
 אֶחָת קָצֵב אֶחָד לְכֻלָּהֶנָּה: **38** וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה כִּירוֹת נְחֹשֶׁת אַרְבַּעִים בֵּת יָכִיל וְהַכִּיּוֹר
 הָאֶחָד אַרְבַּע בְּאַמָּה הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל-הַמְּכֹנָה הָאֶחָת לְעֵשֶׂר הַמְּכֹנֹת: **39**
 וַיִּתֵּן אֶת-הַמְּכֹנֹת הַחֹמֶשׁ עַל-כַּתֵּף הַבַּיִת מִיְמִין וְחֹמֶשׁ עַל-כַּתֵּף הַבַּיִת מִשְׂמָאלוֹ
 וְאֶת-הֵימִם נָתַן מִכַּתֵּף הַבַּיִת הַיְמָנִית קְדָמָה מִמּוֹל נֹגֵב: **40** וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת-הַכִּירוֹת
 וְאֶת-הַיַּעֲוִים וְאֶת-הַמְּזוֹרְקוֹת וַיְכַל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֹלֵךְ
 שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה: **41** עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגַלְת הַפְּתֵרַת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים
 וְהַשְּׁבִכוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גַלְת הַפְּתֵרַת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים: **42**
 וְאֶת-הַרְמוּזִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבִכוֹת שְׁנֵי-טוּרִים רְמוּזִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת
 אֶת-שְׁתֵּי גַלְת הַפְּתֵרַת אֲשֶׁר עַל-פָּנֵי הָעַמּוּדִים: **43** וְאֶת-הַמְּכֹנֹת עֵשֶׂר וְאֶת-הַכִּפִּירַת
 עֲשָׂרָה עַל-הַמְּכֹנֹת: **44** וְאֶת-הֵימִם הָאֶחָד וְאֶת-הַבָּקָר שְׁנַיִם-עֵשֶׂר תַּחַת הֵימִם: **45**
 וְאֶת-הַסִּירוֹת וְאֶת-הַיַּעֲוִים וְאֶת-הַמְּזוֹרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַפְּלִים **[הָאֵהֶל]** **[הָאֵהֶל]** אֲשֶׁר עָשָׂה
 חִירוֹם לְמֹלֵךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִמְּרֹט: **46** בְּכַפֵּר הַיְרֹדִן יִצְקֶם הַמֹּלֵךְ בְּמַעֲבָה
 הָאֲדָמָה בֵּין סָפוֹת וּבֵין צָרְתָן: **47** וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-הַפְּלִים מִרְבַּ מֵאֵד מֵאֵד לֹא
 נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: **48** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַפְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מוֹזְבַּח
 הַזֶּהָב וְאֶת-הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זֶהָב: **49** וְאֶת הַמְּנֹרוֹת חֹמֶשׁ מִיְמִין וְחֹמֶשׁ
 מִשְׂמָאלוֹ לְפָנֵי הַדְּבִיר זֶהָב סָגוֹר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים זֶהָב: **50** וְהַסָּפוֹת
 וְהַמְּזוֹרְרוֹת וְהַמְּזוֹרְקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמַּחְתּוֹת זֶהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי

לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב: **פ 51** ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשיו דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה: **פ 1Ki 8** אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: **2** ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: **3** ויבאו כל זקני ישראל וישאו הפהנים את הארון: **4** ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הפהנים והלויים: **5** והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: **6** ויבאו הפהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: **7** כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: **8** ויארכו הפדים ויראו ראשי תבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: **9** אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר פרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: **10** ויהי בצאת הפהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: **11** ולא יוכלו הפהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: **פ 12** אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: **13** בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: **14** ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: **15** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמרו: **16** מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא יבחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדרך להיות על עמי ישראל: **17** ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: **18** ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת פי היה עם לבבך: **19** רק אתה לא תבנה הבית כי אסבנד היצא מחלציד הוא יבנה הבית לשמי: **20** ויגם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **21** ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר פרת עם אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים: **ס 22** ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: **23** ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמורך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: **24** אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיו ובידך מלאת פיום הזה: **25** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: **26** ועתה אלהי ישראל יאמן נא **[דבריד]** **[דבריד]** אשר דברת לעבדך דוד אבי: **27** כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: **28** ופניתי אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: **29** להיות עינד פתחת אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: **30** ושמת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך

אֶל-הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעַתָּ וְסָלַחְתָּ: **31** אַתְּ אֲשֶׁר יַחְטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנִשְׂאֵבוּ אֱלֹהִים לְהַאֲלֹחֻוּ
 וּבָא אֱלֹהִים לְפָנַי מִזְבִּיחַ בְּבֵית הַזֶּה: **32** וְאַתְּהוּ תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְעֲשִׂיתָ וְשִׁפְטָתָא
 אֶת-עַבְדֶּיךָ לְהַרְשִׁיעַ רִשְׁעָא לְתַת דְרַבּוּ וּלְהַצְדִּיק צְדִיק לְתַת לוֹ כְּצַדִּיקְתּוֹ: **33** **ס**
 בְּהַגְנֵף עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְפָנַי אוֹיֵב אֲשֶׁר יַחְטָאוּ לְךָ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ
 וְהִתְפַּלְּלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה: **34** וְאַתְּהוּ תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לְחַטָּאת עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁבַּתֶם אֶל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לְאֲבוֹתֵם: **35** **ס** בְּהַעֲזֹר שָׁמַיִם וּלְאִי-יְהוּהָ
 מִטֵּר כִּי יַחְטָאוּ לְךָ וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ וּמַחְטָאתֵם יִשׁוּבוּן כִּי
 תַעֲנֵם: **36** וְאַתְּהוּ תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לְחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם
 אֶת-הַדָּרָךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְנָתַתָּה מִטֵּר עַל-אַרְצֶךָ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְעִמָּךְ לְנַחֲלָה:
37 **ס** רֵעֵב כִּי-יְהוּהָ בְּאַרְצֵךְ דִּבֵּר כִּי-יְהוּהָ שְׂדֵפוֹן יִרְקוּן אַרְבַּה חֲסִיל כִּי יְהוּהָ כִּי
 יִצְרֵלוּ אִיבוּ בְּאַרְצֵךְ שְׁעָרוֹ כַּל-נֶנַע כַּל-מַחֲלָה: **38** כַּל-מַחֲלָה כַּל-תַּחֲנִיחָא אֲשֶׁר תְּהוּהָ
 לְכָל-הָאָדָם לְכָל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נֶנַע לִבְבוּ וּפְרֵשׁ כְּפִיו אֶל-הַבַּיִת
 הַזֶּה: **39** וְאַתְּהוּ תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְעֲשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כַּכֵּל-דְרָכּוֹ
 אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת-לִבְבוּ כִּי-אַתְּהָ יִדְעַת לְבַדְךָ אֶת-לִבְבֵי כָל-בְּנֵי הָאָדָם: **40** לְמַעַן יִרְאוּךָ
 כָּל-הַיְמִיּוֹם אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאֲבוֹתֵינוּ: **41** וְגַם אֶל-הַנְּכָרִי
 אֲשֶׁר לֹא-יַעֲמִיד יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאַרְצֵךְ רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ: **42** כִּי יִשְׁמַעוּן אֶת-שִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל וְאַתְּיִירְךָ הַחֲזָקָה וְזִרְעֶךָ הַנְּטוּיָה וּבָא וְהִתְפַּלְּלָא אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה: **43** אַתְּהָ תִשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְתֶּךָ וְעֲשִׂיתָ כְּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לְמַעַן יִדְעוּן כַּל-עַמִּי
 הָאָרֶץ אֶת-שִׁמְךָ לִירְאָה אַתְּ כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וּלְדַעַת כִּי-שִׁמְךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה
 אֲשֶׁר בְּנִיתִי: **44** כִּי-יֵצֵא עִמָּךְ לְמַלְחָמָה עַל-אִיבוּ בְּדָרְךָ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֶם וְהִתְפַּלְּלוּ
 אֶל-יְהוּהָ דְרָךְ הַעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: **45** וְשָׁמַעַתָּ הַשָּׁמַיִם
 אֶת-תְּפִלָּתֵם וְאַתְּתַחֲנַתֶם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטֵם: **46** כִּי יַחְטָאוּ לְךָ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר
 לֹא-יַחְטָא וְאַנְפַּתְתָּ בָם וְנָתַתָּם לְפָנַי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שְׁבִיחָם אֶל-אַרְצֵךְ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ
 קְרוּבָה: **47** וְהִשְׁבִּינוּ אֶל-לִבָּם בְּאַרְצֵךְ אֲשֶׁר נִשְׁבוּשָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאַרְצֵךְ
 שְׁבִיחָם לְאִמֹר חֲטָאוּ וְהַעֲרִינוּ רִשְׁעוֹנוּ: **48** וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל-לִבְבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם בְּאַרְצֵךְ
 אִיבִיחָם אֲשֶׁר-שָׁבוּ אִתָּם וְהִתְפַּלְּלוּ אֵלֶיךָ דְרָךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאֲבוֹתָם הַעִיר
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בְּנִיתִי **[בַּיִת]** **[בְּנִיתִי]** לְשִׁמְךָ: **49** וְשָׁמַעַתָּ הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְתֶּךָ
 אֶת-תְּפִלָּתֵם וְאַתְּתַחֲנַתֶם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטֵם: **50** וְסָלַחְתָּ לְעִמָּךְ אֲשֶׁר חֲטָאוּ לְךָ
 וּלְכָל-פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בְּךָ וְנָתַתָּם לְרַחֲמִים לְפָנַי שְׁבִיחָם וּרְחֻמוֹם: **51** כִּי-עִמָּךְ
 וְנָחֲלַתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרוֹל: **52** לְהוֹיֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחֹת
 אֶל-תַּחֲנַת עַבְדֶּךָ וְאַל-תַּחֲנַת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַתָּ אֵלֵיהֶם בְּכָל קְרָאִם אֵלֶיךָ: **53**
 כִּי-אַתְּהָ הַבְּדִלְתָם לְךָ לְנַחֲלָה מִכָּל עַמִּי הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בִּינְדוּ מִשָּׁה עַבְדֶּךָ
 בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת-אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנֵי יְהוּהָ: **54** **פ** וְיִהְיוּ כְּכֹלֹת שְׁלָמָה לְהִתְפַּלְּלָא
 אֶל-יְהוּהָ אֶת כָּל-הַתְּפִלָּה וְהַתַּחֲנִיחָה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנַי מִזְבַּח יְהוּהָ מִכְרַע עַל-יַרְכְּוֵי
 וּכְפִיו פְּרִשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: **55** וְיַעֲמִיד וּיְבָרֵךְ אֶת כָּל-קַתְל יִשְׂרָאֵל קוֹל גְּדוֹל לְאִמֹר: **56**
 בְּרוּךְ יְהוּהָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכָל אֲשֶׁר דִּבֵּר לְאַנְפֵּל דְּבַר אַחַד מִכָּל
 דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֵּר בִּיד מִשָּׁה עַבְדּוֹ: **57** יְהוּ יְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה
 עִם-אֲבוֹתֵינוּ אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאַל-יִשְׁטָנוּ: **58** לְהַטּוֹת לִבְבָנוּ אֵלָיו לְלַכַּת בְּכָל-דְרָכֵינוּ וּלְשַׁמֵּר
 מִצְוֹתָיו וּחְקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אֲבוֹתֵינוּ: **59** וְיִהְיוּ דְבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנִיתִי
 לְפָנַי יְהוּהָ קְרָבִים אֶל-יְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לְעֲשׂוֹתוֹ מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ

ישראל דבריום ביומו: **60** למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: **61** והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו פיוס הזה: **62** והמלך וכל ישראל עמו זכחים זבח לפני יהוה: **63** ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: **64** ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כיעשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כיעזוב הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: **65** ויעש שלמה בעת ההיא ואת החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמתו עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: **66** ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו: **1Ki 9** ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: **פ** **2** וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: **3** ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: **4** ואתה אסתלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובשר לעשות ככל אשר צויתוך חקי ומשפטי תשמר: **5** והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יפרת לך איש מעל כסא ישראל: **6** אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: **7** והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנייה בכל העמים: **8** והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: **9** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים **(וישתחו)** **10** ויעבדו להם ויעבדו על פני הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: **פ** **10** ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: **11** חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברזשים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עיר בארץ הגליל: **12** ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: **13** ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: **פ** **14** וישלח חירם למלך מאה ועשרים כפר זהב: **15** וזה דבר המס אשר העלהו המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלווא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת גזר: **16** פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הפנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: **17** ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתו: **18** ואת בעלת ואת **(תמר)** **(תדמר)** במדבר בארץ: **19** ואת כל ערי המספנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: **20** כל העם הנותר מן האמרי חתני הפרזי החוני והיבואי אשר לא מבני ישראל המה: **21** בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחריםם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: **22** ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד פיהם אנשי המלחמה ועבדו

ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: **ס 23** אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה
 לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה: **24** אך בתפרעה עלתה
 מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא: **25** והעלה שלמה שלש
 פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני
 יהוה ושלם את הבית: **26** ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות
 על שפת ים סוף בארץ אדום: **27** וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי
 הים עם עבדי שלמה: **28** ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
 ויבאו אל המלך שלמה: **פ 10 Ki 1** ומלפת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה
 ותבא לנסתו בחידות: **2** ותבא ירושלמה בחיל ככר מאד גמלים נשאים בשמים
 וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה
 עם לבבה: **3** ויגדלה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא
 הגיד לה: **4** ותרא מלפת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: **5** ומאכל
 שלחנו ומושב עבדיו ומעמד **ג (משרתו) [משרתיו]** ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר
 יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: **6** ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר
 שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך: **7** ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
 ותראינה עיני והנה לא הגדלי חצוי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר
 שמעתי: **8** אשרי אנשיך אשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
 את חכמתך: **9** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל
 באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: **10** ותתן
 למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לאבא כבשם
 ההוא עוד לרב אשר נתנה מלפת שבא למלך שלמה: **11** וגם אני חירם אשר נשא
 זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: **12** ויעש המלך
 את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא
 באבן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: **13** והמלך שלמה נתן למלפת שבא
 את כל חפצה אשר שאלה מלכד אשר נתן לה כיר המלך שלמה ותפן ותלך
 לארצה היא ועבדיה: **ס 14** והיו משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש
 מאות ששים ושש ככר זהב: **15** לכד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי
 הערב ופחות הארץ: **16** ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב
 יעלה על הצנה האחת: **17** ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מגנים זהב יעלה
 על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: **פ 18** ויעש המלך כסא שן גדול
 ויצפהו זהב מופז: **19** שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומזה
 אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: **20** ושנים עשר אריות שם
 על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: **21** וכל כלי משקה המלך
 שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
 למאומה: **22** כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבואו אני
 תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותפיים: **23** ויגדל המלך שלמה מפל מלכי
 הארץ לעשר ולחכמה: **24** וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
 אשר נתן אלהים בלבו: **25** והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות
 ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: **ס 26** ויאסף שלמה רכב ופרשים
 ויהירלו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערני הרכב

ועם המלך בירושלם: **27** ויתן המלך את הכסף בירושלם כאכנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: **28** ומצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקוה מקוה במחור: **29** ותעלה ותצא מרפבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: **פ 1Ki 11** והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדנית חתית: **2** מן הגוים אשר אמרייהוה אל בני ישראל לא חבאו בהם והם לא יבאו ככם אכן ישו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: **3** ויהיו לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות וישו נשיו את לבו: **4** ויהי לעת זקנת שלמה נשיו השו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: **5** וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: **6** ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: **ס 7** אז יבנה שלמה במה לכמזש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון: **8** וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: **9** ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: **10** וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: **פ 11** ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: **12** אך בימך לא אעשה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה: **13** רק אתפל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: **14** ויקם יהוה שטן לשלמה את הדר האדמי מזרע המלך הוא באדום: **15** ויהי להיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך פלזכר באדום: **16** כי ששת חדשים ישבשם יואב וכל ישראל עד הכרית פלזכר באדום: **17** ויברח ארד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדר נער קטן: **18** ויקמו ממדון ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: **19** וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: **20** ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: **21** והדר שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכירמת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי: **22** ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמרו לא כי שלח תשלחני: **23** ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדרעזר מלך צובה אדניו: **24** ויקבץ עליו אנשים ויהי שרגורד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: **25** ויהי שטן לישראל פלימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל וימלך על ארם: **פ 26** וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: **27** וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סנר את פרץ עיר דוד אביו: **28** והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כיעשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף: **ס 29** ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: **30** ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: **31** ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי

כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: **32** והשבט האחר יהיה לך למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: **33** יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: **34** ולא אקח את כל הממלכה מידו כיו נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: **35** ולחקתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: **36** ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים | לפני בירושלים העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: **37** ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאווה נפשך והיית מלך על ישראל: **38** והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: **39** ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: **40** ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עדמות שלמה: **41** ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלאהם כתבים על ספר דברי שלמה: **42** והימים אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: **43** וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: **1Ki 12** וילך רחבעם שכם פי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: **2** ויהי כשמעו ירבעם בן נבט והוא עורנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: **3** וישלחו ויקראו לו **(ויבאו)** ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: **4** אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הפכד אשר נתן עלינו ונעבדך: **5** ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: **6** ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: **7** **(וידבר)** ויידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: **8** ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו: **9** ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: **10** וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: **11** ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: **12** **(ויבאו)** ויבאו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: **13** ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: **14** וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: **15** ולא שמע המלך אל העם כיהיתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילוני אל ירבעם בן נבט: **16** וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דברו לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבניושי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהלו: **17** ובני ישראל הישבים בערן יהודה וימלך

עליהם רחבעם: **פ 18** וישלח המלך רחבעם את אדום אשר על הפס וירגמו כל ישראל בו אכן וימת והמלך רחבעם התאמן לעלות במרפבה לנוס ירושלם: **19** ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: **ס 20** והיו כשמעו כל ישראל כי שב רבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבטי יהודה לבדו: **21** **(ויבאו)** **[ויבא]** רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: **פ 22** והיו דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: **23** אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: **24** כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: **ס 25** ויבן רבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: **26** ויאמר רבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: **27** אסיעלהו העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: **28** ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים: **29** וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: **30** והיו הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד ערדן: **31** ויעש את בית כמות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היה מבני לוי: **32** ויעש רבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כהנו אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בית אל את כהני הבמות אשר עשה: **33** ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר ברא **(מלבד)** **[מלבד]** ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: **פ 1Ki 13** והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל ורבעם עמד על המזבח להקטיר: **2** ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה-בן נולד לבית דוד ואשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: **3** ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: **4** והיו כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח רבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: **5** והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: **6** ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חלנא אתפני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידו אלי ויחל איש האלהים אתפני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: **7** וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לה מתת: **8** ויאמר איש האלהים אל המלך אסתתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: **9** כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: **10** וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: **פ 11** ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם: **12** וידבר אלהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו

אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה: **13** וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנָיו חֲבֹשׁוּ־לִי
 הַחֲמֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמֹר וַיִּרְכַּב עָלָיו: **14** וַיֵּלֶךְ אַחֲרָי אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּהוּ יֹשֵׁב
 תַּחַת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲאֵתָה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּאת מִיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: **15**
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אִתִּי הַבֵּיתָה וְאָכַל לֶחֶם: **16** וַיֹּאמֶר לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתְּךָ וּלְבֹא
 אִתְּךָ וּלְאֹכַל לֶחֶם וּלְאֹאֲשֵׁתָה אִתְּךָ מִיָּמַי בְּמָקוֹם הַזֶּה: **17** כִּי־דָבַר אֵלַי בְּדָבַר
 יְהוָה לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וּלְאֹאֲשֵׁתָה שֶׁם מַיִם לֹא־תִשׁוּב לִלְכַת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־הִלַּכְתָּ בָּהּ:
18 וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם־אֲנִי נְבִיא כְמוֹךָ וּמִלֵּאדָּךְ דַּבֵּר אֵלַי בְּדָבַר יְהוָה לֵאמֹר הֲשִׁבְהוּ אִתְּךָ
 אֶל־בֵּיתְךָ וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּשֶׁת מַיִם כַּחַשׁ לוֹ: **19** וַיִּשָּׁב אִתּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּשֶׁת
 מַיִם: **20** וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־הַשְּׁלַחַן **פ** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשְׁיִבוֹ: **21**
 וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה יֵעַן כִּי מְרִית פִּי
 יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־הַמְצוּהָ אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: **22** וַתִּשָּׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתִּשֶׁת
 מַיִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אֵלֶיךָ אֶל־תֹּאכַל לֶחֶם וְאֹל־תִּשֶׁת מַיִם לֹא־תֹבֹא נִבְלַתְךָ
 אֶל־קִבְרֵי אֲבֹתֶיךָ: **23** וַיְהִי אַחֲרָי אָכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרָי שָׁתוּתוֹ וַיַּחֲבֹשׁוּ־לוֹ הַחֲמֹר לְנְבִיא
 אֲשֶׁר הִשְׁיִבוֹ: **24** וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצְאוּהוּ אֲרִיָּה בְּדֶרֶךְ וַיִּמְיָתוּהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתָּ בְּדֶרֶךְ
 וְהַחֲמֹר עִמָּד אֲצֵלָה וְהָאֲרִיָּה עִמָּד אֲצֵל הַנְּבִלָה: **25** וַהֲנֵה אַנְשִׁים עֹבְרִים וַיִּרְאוּ
 אֶת־הַנְּבִלָה מִשְׁלַכְתָּ בְּדֶרֶךְ וְאֶת־הָאֲרִיָּה עִמָּד אֲצֵל הַנְּבִלָה וַיִּבְּאוּ וַיְדַבְּרוּ בְּעִיר אֲשֶׁר
 הִנְבִּיא הַזֶּקֶן יֹשֵׁב בָּהּ: **26** וַיִּשְׁמַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר הִשְׁיִבוֹ מִן־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת־פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לְאֲרִיָּה וַיִּשְׁפְּרוּהוּ וַיִּמְתְּחוּ כְּדָבַר יְהוָה
 אֲשֶׁר דִּבַּר־לוֹ: **27** וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנָיו לֵאמֹר חֲבֹשׁוּ־לִי אֶת־הַחֲמֹר וַיַּחֲבֹשׁוּ: **28** וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא
 אֶת־נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתָּ בְּדֶרֶךְ וְהַחֲמֹר וְהָאֲרִיָּה עִמָּדִים אֲצֵל הַנְּבִלָה לֹא־אָכַל הָאֲרִיָּה
 אֶת־הַנְּבִלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת־הַחֲמֹר: **29** וַיִּשָּׂא הַנְּבִיא אֶת־נִבְלַת אִישׁ־הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֵהוּ
 אֶל־הַחֲמֹר וַיִּשְׁיִבְהוּ וַיָּבֹא אֶל־עִיר הַנְּבִיא הַזֶּקֶן לִסְפֹּד וּלְקַבְּרוֹ: **30** וַיִּנַּח אֶת־נִבְלָתוֹ
 בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוּי אָחִי: **31** וַיְהִי אַחֲרָי קִבְּרוּ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנָיו לֵאמֹר
 בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אִתִּי בְּקִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים קְבוּר בּוֹ אֲצֵל עֲצָמָתַי הַנִּיחִי
 אֶת־עֲצָמָתִי: **32** כִּי הִיָּה יְהִיָּה הַדֶּבַר אֲשֶׁר קָרָא בְּדָבַר יְהוָה עַל־הַמְּזֻבָּח אֲשֶׁר
 בְּבֵית־אֵל וְעַל כָּל־בֵּיתֵי הַבַּמֹּת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֹרוֹן: **פ** **33** אַחַר הַדְּבָר הַזֶּה לֹא־שָׁב
 יִרְבַּעַם מִדְּרָכּוֹ הָרְעָה וַיִּשָּׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם כַּהֲנִי כְמוֹת הַחֲפִץ יִמְלֵא אֶת־יָדָיו
 וַיְהִי כַּהֲנֵי בְּמוֹת: **34** וַיְהִי בְּדָבַר הַזֶּה לְחַטָּאת בֵּית יִרְבַּעַם וּלְחַטְיָד וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל
 פְּנֵי הָאָדָמָה: **פ** **1Ki 14** בַּעַת הַהִיא חָלָה אֲבִיהָ בֶן־יִרְבַּעַם: **2** וַיֹּאמֶר יִרְבַּעַם לְאִשְׁתּוֹ
 קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּיתִי וְלֹא יָדְעוּ כִּי [אֲחִי] [אֲחִי] אֲשֶׁת יִרְבַּעַם וְהִלַּכְתָּ שְׁלֵה הַנְּהַשֶּׁם
 אֲחִיהָ הַנְּבִיא הוּא־דָבַר עָלַי לְמַלְךְ עַל־הָעָם הַזֶּה: **3** וּלְקַחְתָּ בִּידְךָ עֶשְׂרֵה לֶחֶם
 וּנְסִידִים וּבִקְבֵקֵב דָּבֵשׁ וּבָאת אֵלָיו וַיִּנֹּד לְךָ מִה־יְהִיָּה לְנַעֲרָי: **4** וַתַּעַשׂ כֵּן אֲשֶׁת
 יִרְבַּעַם וַחֲקָם וַחֲלָךְ שְׁלֵה וַתָּבֹא בֵּית אֲחִיהָ וְאֲחִיהָ לֹא־יָכַל לִרְאוֹת כִּי קָמוּ עֵינָיו
 מִשְׁיִבוֹ: **5** וַיְהִיָּה אָמַר אֶל־אֲחִיהָ הִנֵּה אֲשֶׁת יִרְבַּעַם בָּאָה לְדַרְשׁ דְּבַר מֵעַמְּךָ
 אֶל־בְּנֵה כִּי־חָלָה הוּא כְּזֶה וְכִזֶּה תְּדַבֵּר אֵלָיָה וַיְהִי כַּבָּאָה וְהִיא מִתְנַכְּרָה: **6** וַיְהִי
 כַּשְׁמוֹעַ אֲחִיהָ אֶת־קוֹל אֶת־קוֹל רִגְלֵיהָ בָּאָה בִּפְתַח וַיֹּאמֶר בָּאִי אֲשֶׁת יִרְבַּעַם לְמַה זֶּה אֵת
 מִתְנַכְּרָה וְאָנֹכִי שְׁלוֹחַ אֵלֶיךָ קִשָּׁה: **7** לָכֵי אָמַרְתִּי לְיִרְבַּעַם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל יֵעַן אֲשֶׁר הִרְיַמְתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתְּנֶךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: **8** וְאֶקְרַע
 אֶת־הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתְּנָה לְךָ וְלֹא־הִיָּיתָ כְּעַבְדֵי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מְצוֹתַי
 וְאֲשֶׁר־הִלֵּךְ אַחֲרָי בְּכָל־לִבְבוֹ לַעֲשׂוֹת רַק הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָי: **9** וַתִּרְעַע לַעֲשׂוֹת מְכַל אֲשֶׁר־הָיוּ

לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוד:
ס 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקור עצור
ועזב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: **11** המת
לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: **12**
ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד: **13** וספדו לו כל ישראל
וקברו אתו פיזה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצאו דבר טוב אליהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם: **14** והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכריח
את בית ירבעם זה היום ומה גסעתה: **15** והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה
במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם
מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: **16** ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: **17** ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת: **18** ויקברו אתו ויספדו לו
כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: **19** ויתר דברו ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם פתובים על ספר דברו הימים למלכי ישראל: **20**
והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושנים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו: **פ 21** ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו וישבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: **22** ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: **23** ויבנו גסהמה להם
במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: **24** וגם קדש היה
בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **פ 25** ויהי
בשנה החמישית למלך רחבעם עלה **(שושק)** **(שישק)** מלך מצרים על ירושלם: **26**
ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח
את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה: **27** ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד עליהם שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: **28** ויהי מדיבא המלך בית
יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים: **29** ויתר דברו רחבעם וכל אשר עשה
הלא תמה כתובים על ספר דברו הימים למלכי יהודה: **30** ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: **31** וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו: **פ 1Ki 15** ובשנת שמנה
עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: **2** שלש שנים מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אבישלום: **3** וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: **4** כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו
נור בירושלם להקים את בניו אחריו ולהעמיד את ירושלם: **5** אשר עשה דוד
את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי: **6** ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: **7** ויתר דברו אבים
וכל אשר עשה הלוא הם פתובים על ספר דברו הימים למלכי יהודה ומלחמה
היתה בין אבים ובין ירבעם: **8** וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אסא בנו תחתיו: **פ 9** ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך
יהודה: **10** וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: **11**
ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: **12** ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר

אֶת-כָּל-הַגְּלִילִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו: **13** וְגַם אֶת-מַעֲכָה אִמּוֹ וַיִּסְרָהּ מִגְּבִירָה
 אֲשֶׁר-עָשְׂתָהּ מִפְּלַצַּת לְאִשְׁרָה וַיִּכְרַת אֶסָּא אֶת-מִפְּלַצְתָּהּ וַיִּשְׂרַף בְּנַחַל קִדְרוֹן: **14**
 וְהַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ רַק לִבְב־אֶסָּא הָיָה שָׁלוֹם עִמֶּיהָ כְּלַיְמִיו: **15** וַיָּבֵא אֶת-קִדְשֵׁי
 אָבִיו (וְקִדְשֵׁוֹ) (וְקִדְשֵׁי) בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב וְכֹלָיִם: **16** וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֶסָּא וּבֵין
 בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל כְּלַיְמֵיהֶם: **17** וַיַּעַל בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-יְהוּדָה וַיִּבֶן
 אֶת-הֶרְמָה לְבִלְתִּי תֵת יָצָא וְבָא לְאֶסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה: **18** וַיִּקַּח אֶסָּא אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף
 וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים בְּאוֹצְרוֹת בֵּית-יְהוָה וְאֶת-אוֹצְרוֹת בֵּית (מֶלֶךְ) (וְהַמֶּלֶךְ) וַיִּתְּנֵם
 בְּיַד-עַבְדָּיו וַיִּשְׁלַחֵם הַמֶּלֶךְ אֶסָּא אֶל-בֶּן-הַרְדִּי בֶן-שִׁבְרִמּוֹן בֶּן-חַזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
 בְּדַמְשֶׁק לֵאמֹר: **19** בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי לְךָ שְׁחַד כֶּסֶף
 וְזָהָב לְךָ הַפְּרָה אֶת-בְּרִיתְךָ אֶת-בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי: **20** וַיִּשְׁמַע בֶּן-הַרְדִּי
 אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶסָּא וַיִּשְׁלַח אֶת-שָׂרֵי הַחֲלִילִים אֲשֶׁר-לוֹ עַל-עַרְוֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּךְ אֶת-עֵינָיו
 וְאֶת-דָּוָן וְאֵת אָבֵל בֵּית-מַעֲכָה וְאֵת כָּל-כְּנֹדוֹת עַל כָּל-אֶרֶץ נַפְתָּלִי: **21** וַיְהִי כַּשְׁמַע
 בַּעֲשָׂא וַיַּחְדֵּל מִבְּנוֹת אֶת-הֶרְמָה וַיֵּשֶׁב בְּתַרְצָה: **22** וְהַמֶּלֶךְ אֶסָּא הַשְּׂמִיעַ
 אֶת-כָּל-יְהוּדָה אִין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת-אֲבֵנֵי הֶרְמָה וְאֶת-עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיִּבֶן בָּם
 הַמֶּלֶךְ אֶסָּא אֶת-גִּבְעַת בְּנִימָן וְאֶת-הַמִּצְפֶּה: **23** וַיִּתֵּר כָּל-דְּבָרֵי אֶסָּא וְכָל-גְּבוּרָתוֹ
 וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הִלְאֵהֶמָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 יְהוּדָה רַק לַעֵת זְקַנְתּוֹ חָלָה אֶת-רַגְלָיו: **24** וַיִּשְׁכַּב אֶסָּא עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם-אֲבֹתָיו
 בְּעִיר דּוֹד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַחְתָּיו: **פ** **25** וַנִּדְּבַב בְּיָרְבֵּעַם מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל
 בַּשְּׁנָת שְׁתַּיִם לְאֶסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: **26** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא אֶת-יִשְׂרָאֵל: **27** וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא
 בֶן-אֲחִיָּה לְבֵית יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגַבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפַלְשֵׁתִים וַנִּדְּבַב וְכָל-יִשְׂרָאֵל צָרִים
 עַל-גַּבְתּוֹן: **28** וַיִּמְתְּחוּ בַּעֲשָׂא בַּשְּׁנָת שְׁלֹשׁ לְאֶסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו: **29** וַיְהִי
 כְּמָלְכוֹ הַכֹּהֵן אֶת-כָּל-בֵּית יָרְבֵּעַם לֹא-הָשִׂייר כָּל-נִשְׁמָה לְיָרְבֵּעַם עַד-הַשְּׂמֹדוֹ כַּדָּבָר
 יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עַבְדּוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי: **30** עַל-חַטָּאוֹת יָרְבֵּעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
 חָטָא אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **31** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נָדָב
 וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה הִלְאֵהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **32** וּמִלְחָמָה
 הָיְתָה בֵּין אֶסָּא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל כְּלַיְמֵיהֶם: **פ** **33** בַּשְּׁנָת שְׁלֹשׁ לְאֶסָּא מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בֶן-אֲחִיָּה עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה: **34** וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ יָרְבֵּעַם וּבַחֲטָאוֹתוֹ אֲשֶׁר חָטָא אֶת-יִשְׂרָאֵל: **1Ki 16**
 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יְהוּא בֶן-חַנָּנִי עַל-בַּעֲשָׂא לֵאמֹר: **2** יַעַן אֲשֶׁר הִרְיַמְתִּיךָ מִן-הָעַפְרָה
 וְאֶתְנַךְ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְתִלְדָּה בְּדֶרֶךְ יָרְבֵּעַם וּתַחֲטֹא אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסֵנִי
 בַּחֲטָאתָם: **3** הֲנִנִי מִבְּעִיר אַחֲרֵי בַעֲשָׂא וְאַחֲרַי בֵּיתוֹ וְנִתְתִּי אֶת-בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרְבֵּעַם
 בְּיָנֻבֶט: **4** הַמָּת לְבַעֲשָׂא בְּעִיר יֹאכְלוּ הַפְּלָבִים וְהַמָּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם:
5 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי בַּעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הִלְאֵהֶם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **6** וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר בְּתַרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֱלָה בְּנוֹ תַחְתָּיו: **7**
 וְגַם בְּיַד-יְהוּא בֶן-חַנָּנִי הִנְבִּיא דְּבַר-יְהוָה הָיָה אֶל-בַּעֲשָׂא וְאֶל-בֵּיתוֹ וְעַל כָּל-הָרַע
 אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בַּמַּעֲשֵׂה יָדָיו לְהִיּוֹת כְּבֵית יָרְבֵּעַם וְעַל אֲשֶׁר-הִכָּה
 אֹתוֹ: **פ** **8** בַּשְּׁנָת עֲשָׂרִים וָשֵׁשׁ שָׁנָה לְאֶסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ אֱלָה בֶן-בַּעֲשָׂא
 עַל-יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שְׁנַתִּים: **9** וַיִּקְשֶׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זְמַרִי שֶׁר מִחֲצִית הָרֶכֶב וְהוּא
 בְּתַרְצָה שְׁתֵּה שְׁכוֹר בֵּית אֲרָצָא אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת בְּתַרְצָה: **10** וַיָּבֵא זְמַרִי וַיִּכְהוּ

וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: **11** ויהי במלכו כשבתו על-כסאו הכה את-כל-בית בעשא לא-השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: **12** וישמר זמרי את כל-בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל-בעשא ביד יהוא הנביא: **13** אל כל-חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטאו את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **14** ויתר דברי אלה וכל-אשר עשה הלוואהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **15** בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על-גפתון אשר לפלשתים: **16** וישמע העם החנים לאמור קשר זמרי וגם הכה את-המלך וימלכו כל-ישראל את-עמרי שר-צבא על-ישראל ביום ההוא במחנה: **17** ויעלה עמרי וכל-ישראל עמו מגפתון ויצרו על-תרצה: **18** ויהי כראות זמרי כי-נלכדה העיר ויבא אל-ארמון בית-המלך וישרף עליו את-בית-מלך באש וימת: **19** על-**[חטאתו]** **[חטאתיו]** אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את-ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **21** אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי חבני בן-גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: **22** ויחזק העם אשר אחרי עמרי את-העם אשר אחרי חבני בן-גינת וימת חבני וימלך עמרי: **פ** **23** בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על-ישראל ששים עשרה שנה בתרצה מלך שש-שנים: **24** ויבן את-ההר שמרון מאת שמר בכפרים כסף ויבן את-ההר ויקרא את-שם העיר אשר בנה על שם-שמר אדני ההר שמרון: **25** ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מפל אשר לפניו: **26** וילך בכל-דרך ירבעם בן-נבט **[ובחטאתיו]** **[ובחטאתון]** אשר החטיא את-ישראל להכעיס את-יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** וישכב עמרי עם-אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **פ** **29** ואחאב בן-עמרי מלך על-ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן-עמרי על-ישראל בשמרון עשרים ושנים שנה: **30** ויעש אחאב בן-עמרי הרע בעיני יהוה מפל אשר לפניו: **31** ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן-נבט ויקח אשה את-איזבל בת-אחבעל מלך צידונים וילך ויעבד את-הבעל וישתחו לו: **32** ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: **33** ויעש אחאב את-האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את-יהוה אלהי ישראל מפל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** בימיו בנה חויאל בית האלי את-יריחה באבירים בלרו יסדה **[ובשגוב]** **[ובשגוב]** צעירו הציב דלחיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן-נון: **1Ki 17** **ס** ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל-אחאב חיריהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אסיהוה השנים האלה מל ומטר כי אסלפי דברי: **ס** **2** ויהי דבריהוה אליו לאמר: **3** לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בגחל כרית אשר על-פני הירדן: **4** והיה מתנחל תשתה ואת-הערכים צויתי לכלכלך שם: **5** וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בגחל כרית אשר על-פני הירדן: **6** והערכים מביאים לו לחם ובשר בפקר ולחם ובשר בערב ומן-הגחל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים וייבש הגחל כי לא-היה נשם בארץ: **ס** **8** ויהי דבריהוה אליו לאמר: **9** קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה-שם אשה

אֶלְמָנָה מִקְשֶׁשֶׁת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲטָמִים בְּכִלֵי וְאִשְׁתָּה: **11**
 וְתִלְךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לִקְחִי־נָא לִי פַת־לֶחֶם בִּידְךָ: **12** וְתֹאמֶר חַי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אִם־יִשְׁלִי מַעוֹן כִּי אִם־מֵלֵא כִּף־קַמְחָ כִּפְדֹּ וּמַעֲטָשְׁמֹן בְּצַפְחַת וְהִנְנִי מִקְשֶׁשֶׁת
 שְׁנַיִם עֲצִים וּבָאתִי וְעִשִׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנִי וְאֶכְלֵנָהּ וּמְתוּנִי: **13** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵי
 אֶל־תִּירָאִי בֵּאִי עֲשִׂי כַדְבָּרְךָ אֲךָ עֲשִׂי־לִי מִשֶּׁם עֲנֵה קַמְנָה בְּרֹאשְׁנָה וְהוֹצֵאתִי לִי וְלֶךְ
 וּלְבָנֶךָ תַעֲשִׂי בְּאַחֲרֶנָּה: **14** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּד הַקַּמְחָ לֹא תִכְלֶה
 וּצְפַחַת הַשְּׁמֹן לֹא תִחֲסַר עַד יוֹם (תַּחֲוֹ) (תַּחֲוֹ) יְהוָה נִשֶּׁם עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: **15** וְתִלְךְ
 וְתַעֲשֶׂה כַדְבָּר אֱלֹהֵי וְתֹאכַל (הוֹאֲדָהִיא) (הוֹאֲדָהִיא) וּבֵיתָה יָמִים: **16** כֹּד הַקַּמְחָ לֹא
 כָּלְתָה וּצְפַחַת הַשְּׁמֹן לֹא חֲסַר כַּדְבָּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בֵּיךְ אֱלֹהֵי: **17** וַיְהִי אַחֲרֵי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּיָהּ אִשָּׁה בַעֲלַת הַבַּיִת וַיְהִי חָלוּי חֲזָק מְאֹד עַד אֲשֶׁר
 לֹא־נִוְתַרְדּוּבוּ נְשָׁמָה: **18** וְתֹאמֶר אֶל־אֱלֹהֵי מִה־לִּי וְלֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אֵלַי
 לְהַזְכִּיר אֶת־עוֹנִי וְלִהְיִית אֶת־בְּנִי: **19** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי־לִי אֶת־בְּנֶךָ וַיִּקְחֵהוּ מִחִיקָה
 וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֵלְיָה אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ: **20** וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הַגֵּם עַל־הָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִתְגֹּרֵר עִמָּה הַרְעוּת לְהַמִּית
 אֶת־בְּנָהּ: **21** וַיִּתְמַדַּד עַל־הַלֵּד שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
 תִּשָּׁב נָא נַפְש־הַיֵּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ: **22** וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֵי וַתִּשָּׁב נַפְש־הַיֵּלֶד
 עַל־קִרְבּוֹ וַיְחִי: **23** וַיִּקַּח אֱלֹהֵי אֶת־הַיֵּלֶד וַיִּרְדּוּהוּ מִן־הָעֵלְיָה הַבַּיִתָּה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי רְאִי חַי בְּנֶךָ: **24** וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֱלֹהֵי עֲתָה זֶה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ
 אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ אִמְתָּ: **1Ki 18** **פ** וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה
 אֶל־אֱלֹהֵי בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֶךְ הִרְאָה אֶל־אַחָב וְאַתָּנָה מִטֵּר עַל־פְּנֵי
 הָאָדָמָה: **2** וַיֵּלֶךְ אֱלֹהֵי לְהִרְאוֹת אֶל־אַחָב וְהִרְעֵב חֲזָק בְּשִׁמְרוֹן: **3** וַיִּקְרָא אַחָב
 אֶל־עַבְדֵיהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְעַבְדֵיהוּ הָיָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאֹד: **4** וַיְהִי בַהֲכַרִּית
 אֵיזֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדֵיהוּ מֵאֵה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה
 וְכָל־כֶּלֶם לֶחֶם וּמַיִם: **5** וַיֹּאמֶר אַחָב אֶל־עַבְדֵיהוּ לֶךְ בְּאַרְצָ אֶל־כָּל־מַעֲוֵי הַמַּיִם וְאַל
 כָּל־הַנְּחָלִים אוֹלִיּוּ נִמְצָא חֲצִיר וּנְחִיה סוּס וּפֶרֶד וְלֹא נִכְרִית מִהֶבְהַמָּה: **6** וַיִּחְלְקוּ
 לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לְעַבְרָה בַּה אַחָב הַלֶּךְ בְּדֶרֶךְ אַחַד לְבָדוּ וְעַבְדֵיהוּ הַלֶּךְ בְּדֶרֶךְ אַחַד
 לְבָדוּ: **7** וַיְהִי עַבְדֵיהוּ בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֱלֹהֵי לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרְתוּ וַיַּפֵּל עַל־פְּנָיו וַיֹּאמֶר
 הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: **8** וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לֶךְ אֲמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי: **9** וַיֹּאמֶר מִה
 חֲטָאתִי כִּי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדֶּךָ בִּיד־אַחָב לְהַמִּיתִנִּי: **10** חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יִשְׁנֹנִי
 וּמִמְלַכָּה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אֵין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה
 וְאַתְּהוּ כִּי לֹא יִמְצָאֲכָה: **11** וְעֲתָה אַתָּה אֲמַר לֶךְ אֲמַר לְאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵי: **12**
 וְהִיָּה אֵין אֶלֶךְ מֵאַתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשְׁאָךְ עַל אֲשֶׁר לֹא־אָדַע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחָב
 וְלֹא יִמְצָאֲךָ וְהִרְגֵנִי וְעַבְדֶּךָ יָרָא אֶת־יְהוָה מִנְּעֵרִי: **13** הַלֹּא־הִגַּדְתָּ לְאֲדֹנָי אֶת
 אֲשֶׁר־עִשִׂיתִי בַּהֲרֹג אֵיזֹבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחָב מִנְּבִיאֵי יְהוָה מֵאֵה אִישׁ חֲמִשִּׁים
 חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה וְאֶכְלֵכֶלֶם לֶחֶם וּמַיִם: **14** וְעֲתָה אַתָּה אֲמַר לֶךְ אֲמַר לְאֲדֹנֶיךָ
 הִנֵּה אֱלֹהֵי וְהִרְגֵנִי: **15** **ס** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי
 הָיִים אָרָאָה אֵלָיו: **16** וַיֵּלֶךְ עַבְדֵיהוּ לִקְרָאת אַחָב וַיַּגִּידֵלּוּ וַיֵּלֶךְ אַחָב לִקְרָאת
 אֱלֹהֵי: **17** וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָב אֶת־אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר אַחָב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עֹבֵר
 יִשְׂרָאֵל: **18** וַיֹּאמֶר לֹא עֹכְרָתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בְּעֹזְבְכֶם
 אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְתִלְךְ אַחֲרַי הַבְּעָלִים: **19** וְעֲתָה שְׁלַח קַבֵּץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל

אלהר הפרמל ואתנביאי הפעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע
 מאות אכלי שלחן איזבל: ²⁰ וישלח אחאב בכלבני ישראל ויקבץ אתהנביאים
 אלהר הפרמל: ²¹ ויגש אליהו אלכלהעם ויאמר עדמתתי אתם פסחים עלשתי
 הסעפים אסיהוה האלהים לכו אחריו ואסהפעל לכו אחריו ולאענו העם אתו
 דבר: ²² ויאמר אליהו אלהעם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הפעל
 ארבעמאות וחמשים איש: ²³ ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד
 וינתהו וישימו עלהעצים ואש לא ישימו ואני אעשה אתהפר האחד ונתתי
 עלהעצים ואש לא אשים: ²⁴ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשםיהוה והיה
 האלהים אשריענה באש הוא האלהים ויען כלהעם ויאמרו טוב הדבר: ²⁵ ויאמר
 אליהו לנביאי הפעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו
 בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ²⁶ ויקחו אתהפר אשרנתן להם ויעשו ויקראו
 בשם הפעל מהבקר ועדהצהרים לאמר הפעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
 עלהמזבח אשר עשה: ²⁷ והיו בצחרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
 כיהאיהם הוא כי שיה וכישני לו וכירדך לו אולי ישן הוא ויקץ: ²⁸ ויקראו
 בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עדשפךדם עליהם: ²⁹ והיה כעבר
 הצחרים ויתבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: ³⁰ ויאמר אליהו
 לכלהעם גשו אלי ויגשו כלהעם אליו וירפא אתמזבח יהוה ההרוס: ³¹ ויקח
 אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בנייעקב אשר היה דברייהוה אליו
 לאמר ישראל יהיה שמך: ³² ויבנה אתהאבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית
 סתים זרע סביב למזבח: ³³ ויערך אתהעצים וינתח אתהפר וישם עלהעצים: ³⁴
 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו עלהעלה ועלהעצים ויאמר שנו וישנו
 ויאמר שלשו וישלשו: ³⁵ וילכו המים סביב למזבח וגם אתהתעלה מלאמים: ³⁶
 והיו בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
 היום יודע כיראתה אלהים בישראל ואני עבדך **(ויברכריך)** **(ויברכריך)** עשיתי את
 פלהדברים האלה: ³⁷ ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כיראתה יהוה האלהים
 ואתה הסבת אתלבם אחרנית: ³⁸ ותפל אשיהוה ותאכל אתהעלה ואתהעצים
 ואתהאבנים ואתהעפר ואתהמים אשרבתעלה לחכה: ³⁹ וירא כלהעם ויפלו
 עלפניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ⁴⁰ ויאמר אליהו להם
 תפשו אתנביאי הפעל איש אלימלט מהם ויתפשו ויורדם אליהו אלנחל קישון
 וישחטם שם: ⁴¹ ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כיקול המון הגשם: ⁴²
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אלראש הפרמל ויגהר ארצה וישם פניו
 בין **(ברכו)** **(ברכיון)**: ⁴³ ויאמר אלנערו עלהנא הבט דרדנים ויעל ויבט ויאמר
 אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ⁴⁴ והיו בשבעית ויאמר הנהעב קטנה
 ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל-אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם: ⁴⁵
 ויהיו עדפה ועדפה ותשמים התקדרו עבים ורוח והיה גשם גדול וירכב אחאב
 וילך יזרעאלה: ⁴⁶ וידיהוה היתה אל-אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב
 עדבאכה יזרעאלה: **IKI 19** ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת
 כל אשר הרג אתכלהנביאים בחרב: ² ותשלח איזבל מלאך אל-אליהו לאמר
 כהיעשון אלהים וכה יוספון כירכעת מחר אשים אתנפשך כנפש אחד מהם: ³
⁴ וירא ויקם וילך אלנפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח אתנערו שם:

והוא תלך במדבר הדרך יום ויבא וישב תחת רתם **(אחת)** **(אחר)** וישאל את נפשו למות ויאמרו רב עתה יהוה קח נפשי כילא טוב אנכי מאבת: **5** וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: **6** ויבט והנה מראשתיו ענת רצפים וצפתת מים ויאכל וישת וישב וישכב: **7** וישב מלאך יהוה וישת ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: **8** ויקם ויאכל וישתה וילך בכחו האכילה והיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב: **9** ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבריהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: **10** ויאמר קנא קנאתי ליהוהו אלהי צבאות כיעזבו בריחך בני ישראל את מזבחתיך הרוסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: **11** ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוע יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: **12** ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה רקה: **13** ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדמתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: **14** ויאמר קנא קנאתי ליהוהו אלהי צבאות כיעזבו בריחך בני ישראל את מזבחתיך הרוסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: **15** ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרךך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על-ארם: **16** ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיד: **17** והנה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוה והנמלט מחרב יהוה ימית אלישע: **18** והשארתי בישראל שבעת אלפים כל-הברקים אשר לא יכרעו לבעל וכל-הפה אשר לא ינשק לו: **19** וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: **20** ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: **21** וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבח והכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: **2Ki 20** ובן הדרך מלך ארם קבץ את כל-חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על-שמרון וילחם בה: **2** וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה: **3** ויאמר לו כה אמר בן-הדרך פספף וזהבך ליהוה ונשיך ובניך הטובים ליהם: **4** ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר-לי: **5** וישבו המלאכים ויאמרו כה-אמר בן-הדרך לאמר כן-שלחתי אליך לאמר פספף וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: **6** כיו אם-פעת מחר אשלח את-עבדי אליך וחפשנו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל-מחמד עניך ושימו בידם ולקחו: **7** ויקרא מלך ישראל לכל-זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כן-שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: **8** ויאמרו אליו כל-הזקנים וכל-העם אל-תשמע ולוא תאבה: **9** ויאמר למלאכי בן-הדרך אמרו לאדני המלך כל אשר-שלחת אל-עבדך בראשנה אעשה ותדבר הנה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: **10** וישלח אליו בן-הדרך ויאמר כה-יעשון לי אלהים וכה יוספו אם-ישפק עפר שמרון לשעלים לכל-העם אשר ברגלי: **11** ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל-יתהלל חגר כמפתח: **12** ויהי כשמע את-הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל-עבדיו שימו ושימו על-העיר: **13** והנהו נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את

כִּלְהֶמְדוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה הִנְנִי נֹתְנֵי בִידֶךָ הַיּוֹם וַיִּדְעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: **14** וַיֹּאמֶר אַחָב
 בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שְׂרֵי הַמְּדִינֹת וַיֹּאמֶר מִרִּי־אֲסֹר הַמַּלְחָמָה וַיֹּאמֶר
 אֲתָה: **15** וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שְׂרֵי הַמְּדִינֹת וַיְהִי מֵאֲתָתִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֹד
 אֶת־כָּל־הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים: **16** וַיִּצְאוּ בְּצֹהָרִים וּבְכַן־הַדָּד שֶׁתָּה שְׂכֹר
 בַּסִּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ עֶזְרָא: **17** וַיִּצְאוּ נַעֲרֵי שְׂרֵי הַמְּדִינֹת
 בְּרֹאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הַדָּד וַיִּגְדֹּו לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יִצְאוּ מִשְׁמֶרֶן: **18** וַיֹּאמֶר
 אִם־לְשָׁלוֹם יִצְאוּ תַפְשׁוּם חַיִּים וְאִם לְמַלְחָמָה יִצְאוּ חַיִּים תַּפְשׁוּם: **19** וְאֵלֶּה יִצְאוּ
 מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שְׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהַחִיל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם: **20** וַיָּכֹו אִישׁ אִישׁוֹ וַיִּנְסוּ אֲרָם
 וַיִּרְדָּפֶם יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹט בֶּן־הַדָּד מֶלֶךְ אֲרָם עַל־סוֹס וּפְרָשִׁים: **21** וַיִּצְאֵ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּךְ אֶת־הַסּוֹס וְאֶת־הַרְכָּב וְהָפָה בָּאֲרָם מִכָּה גְדוֹלָה: **22** וַיִּגַּשׁ הַנְּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ תַּחְזֹק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לַתְּשׁוּבָת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם
 עָלֶיךָ עֹלֵיךָ: **ס** **23** וְעַבְדִּי מֶלֶךְ־אֲרָם אָמַר אֵלָיו אֱלֹהֵי הַרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חִזְקוּ
 מִמֶּנּוּ וְאוּלַם נִלְחַם אֲתָם בְּמִישׁוֹר אִם־לֹא נַחֲזֹק מֵהֶם: **24** וְאֶת־הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה הַסֵּר
 הַמְּלָכִים אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ וְשִׁים פְּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם: **25** וְאֵתָה תִּמְנַהֲלֶךָ חֵיל פְּחִיל הַנֶּפֶל
 מֵאוֹתָךְ וְסוֹס פְּסוּס וְרֹכֵב כְּרֹכֵב וְנִלְחַמָה אוֹתָם בְּמִישׁוֹר אִם־לֹא נַחֲזֹק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע
 לְקָלָם וַיַּעַשׂ כֵּן: **פ** **26** וַיְהִי לַתְּשׁוּבָת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הַדָּד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֶפְקָה
 לְמַלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל: **27** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִתְּפַקְדוּ וְכָלְפָלוּ וַיִּלְכוּ לְקִרְאָתָם וַיַּחֲנוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָם כְּשֵׁנֵי חֲשָׁפֵי עֵזִים וְאֲרָם מֵלֹאן אֶת־הָאָרֶץ: **28** וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמַרְוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הַרִים
 יְהוָה וְלֹא־אֱלֹהֵי עַמְּקוֹם הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הַהֶמְדוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה בְּיַד־ךָ וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי
 יְהוָה: **29** וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּקְרַב הַמַּלְחָמָה
 וַיָּכֹו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲרָם מֵאֶה־אֶלְפָּ רֹגְלֵי בַיּוֹם אֶחָד: **30** וַיִּנְסוּ הַנּוֹתָרִים אֶפְקָה
 אֶל־הָעִיר וַתִּפֹּל הַחֹמָה עַל־עֶשְׂרִים וּשְׁבַעָה אֶלְפָּ אִישׁ הַנּוֹתָרִים וּבְכַן־הַדָּד נָס וַיָּבֵא
 אֶל־הָעִיר חֹדֶר בַּחֲדָר: **ס** **31** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַבְדֵיךָ הִנְהַנְּא שְׁמַעֲנוּ כִּי מַלְכֵי בֵית
 יִשְׂרָאֵל כִּי־מַלְכֵי חֶסֶד הֵם נִשְׁמָה נָא שְׁקִים בְּמַתְנֵינוּ וְחַבְלִים בְּרֹאשֵׁנוּ וְנִצָּא אֶל־מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אוּלַי יִחַיֵּה אֶת־נַפְשֶׁךָ: **32** וַיַּחֲגְרוּ שְׁקִים בְּמַתְנֵיהֶם וְחַבְלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם וַיָּבֵאוּ
 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדֶּךָ בֶּן־הַדָּד אָמַר תַּחֲיֵנָּא נַפְשֵׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדֵנּוּ חֵי אַחֵי
 הוּא: **33** וְהָאֲנָשִׁים יַחֲשׂוּ וַיִּמְתְּרוּ וַיַּחֲלְטוּ הַמִּמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אַחֵיךָ בֶּן־הַדָּד וַיֹּאמֶר בָּאוּ
 קַחְו וַיִּצָּא אֵלָיו בֶּן־הַדָּד וַיַּעֲלֶהוּ עַל־הַמַּרְפֵּכָה: **34** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲרִים
 אֲשֶׁר־לְקַח־אֲבִי מֵאֵת אֲבִיךָ אֲשִׁיב וְחֻצוֹת תְּשִׁים לָךְ בְּדַמְשֶׁק כַּאֲשֶׁר־שָׂם אֲבִי בְּשְׁמֶרֶן
 וְאֲנִי בְּבֵרִית אֲשַׁלַּחךָ וַיִּכְתַּתְּ לּוֹ בְּרִית וַיִּשְׁלַחְו: **ס** **35** וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר
 אֶל־רַעְהוּ בְּדַבֵּר יְהוָה הַכִּינִי נָא וַיִּמָּאן הָאִישׁ לְהַכְתּוֹ: **36** וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן אֲשֶׁר
 לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הַנֵּךְ הוֹלֶךְ מֵאֲתָיִי וְהַכְּף הָאָרֶיָה וַיִּלְךְ מֵאֲצִלוֹ וַיִּמְצָאוּ
 הָאָרֶיָה וַיִּכְהוּ: **37** וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר הַכִּינִי נָא וַיִּכְהוּ הָאִישׁ הַכָּה וּפְצַע: **38**
 וַיִּלְךְ הַנְּבִיא וַיַּעֲמֵד לְמֶלֶךְ עַל־הַדָּרֶךְ וַיִּתְּחַפֵּשׂ בְּאַפְּרַעַל עַל־עֵינָיו: **39** וַיְהִי הַמֶּלֶךְ עֹבֵר
 וְהוּא צֹעֵק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ יִצָּא בְּקֶרֶב הַמַּלְחָמָה וְהִנֵּה־אִישׁ סֵר וַיָּבֵא אֵלָי
 אִישׁ וַיֹּאמֶר שֹׁמֵר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־הִפְקֵד יִפְקֹד וְהִיתָה נַפְשֶׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ
 כִּפְר־כֶּסֶף תִּשְׁקוּל: **40** וַיְהִי עַבְדֶּךָ עֹשֶׂה הַנָּה וְהִנֵּה וְהוּא אֵינְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כֵּן מוֹשְׁפֵטְךָ אֵתָה חֲרַצְתָּ: **41** וַיִּמְתְּרֵה וַיִּסֵּר אֶת־הָאֶפֶר **בַּמַּעַל** **בַּמַּעַל** עֵינָיו
 וַיִּכֹּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵהַנְּבִיאִים הוּא: **42** וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן

שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: **43** וילך
 מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה: **פ 21 1Ki** ויהי אחר הדברים האלה
 פרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון: **2** וידבר
 אחאב אל נבותו לאמרו תנה לי את פרמך והי לי לנזירך כי הוא קרוב אצל
 ביתי ואתנה לך תחתיו פרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: **3**
 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: **4** ויבא אחאב
 אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך
 את נחלת אבותי וישכב על משתו ויסב את פניו ולא אכל לחם: **5** ותבא אליו איזבל
 אשתו ותדבר אליו מה זה רותך סרה ואינך אכל לחם: **6** וידבר אליה כי אדבר
 אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את פרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך
 כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את פרמי: **7** ותאמר אליו איזבל אשתו עתה
 תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את פרם נבות
 היזרעאלי: **8** ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח (תספרים) [ספרים]
 אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות: **9** ותכתב בספרים לאמר
 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: **10** והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו
 ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת: **11** ויעשו אנשי עירו
 הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב
 בספרים אשר שלחה אליהם: **12** קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: **13** ויבאו
 שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר
 בך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת: **14** וישלחו
 אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: **15** והיו כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
 איזבל אל אחאב קום רש את פרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי
 אין נבות חי כי ימת: **16** והיו כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל פרם
 נבות היזרעאלי לרשתו: **ס 17** ויהי דבריהוה אל אליהו התשבי לאמר: **18** קום רד
 לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו:
19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת ונס רשת ודברת אליו לאמר כה
 אמר יהוה במקום אשר לקחו הפלבים את דם נבות ילקו הפלבים את דמך
 גם אתה: **20** ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך
 לעשות הרע בעיני יהוה: **21** הנני (מבי) [מביא] אליך רעה ובערתי את הירד והכרתי
 לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: **22** ונתתי את ביתך כבית רבעם
 בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הפעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: **23**
 ונס לאיזבל דבר יהוה לאמר הפלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: **24** המת
 לאחאב בעיר יאכלו הפלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: **25** רק לא יהיה
 כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: **26**
 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני
 בני ישראל: **ס 27** והיו כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק
 על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: **ס 28** והיו דבריהוה אל אליהו התשבי
 לאמר: **29** הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא (אבי) [אביא] הרעה
 בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו: **1Ki 22** וישבו שלש שנים אין מלחמה בין אדם
 ובין ישראל: **פ 2** והיו בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:

3 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-עַבְדָּיו הַיְדַעְתֶּם כִּי-לָנוּ רְמֹת גַּלְעָד וְאַנְחָנוּ מַחֲשִׁים מִקַּחַת אֶתְּהָ מִיר מֶלֶךְ אֲרָם: 4 וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוֹשֻׁפָט הַתֵּלֶךְ אֶתִי לְמַלְחָמָה רְמֹת גַּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךְ כְּעַמִּי כְּעַמֶּךָ כְּסוֹסֵי כְּסוֹסֵיךָ: 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרִשְׁנָא כִּיֹּם אֶתְדַבֵּר יְהוָה: 6 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֶּךְ עַל-רְמֹת גַּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-אֶחָדֶל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וַיִּתֵּן אֲדָנִי בִיד הַמֶּלֶךְ: 7 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט הַאֵין פֶּה נְבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: 8 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻׁפָט עוֹד אִישׁ-אֶחָד לְדַרְשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֲתוֹ וְאִנִּי שְׁנֵאתִיו כִּי לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְדַּע מִיִּכְיָהוּ בְּנֵי-יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפָט אֶל-יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ כֵּן: 9 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַה־רָה מִיִּכְיָהוּ בְּנֵי-יִמְלָה: 10 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל-כִּסְאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פֶּתַח שַׁעַר שְׁמֵרוֹן וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם: 11 וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקִיָּה בֶן-פְּנַעֲנָה קָרְנִי בְרוּל וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּאֵלָה תִּנְנַח אֶת-אֲרָם עַד-פְּלַתְּם: 12 וְכָל-הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רְמֹת גַּלְעָד וְהַצַּלְחָ וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 13 וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-הִלְךְ לִקְרֹא מִיִּכְיָהוּ דִבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר הַנְּהַיֵּא דִבְרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹנָדָה **וְדַבְרֵךְ** **וְדַבְרֵךְ** כְּדַבֵּר אֶחָד מֵהֶם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: 14 וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי-יְהוָה כִּי אֶתְאָשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוֹ אֲדַבֵּר: 15 וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ הַתֵּלֶךְ אֶל-רְמֹת גַּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-אֶחָדֶל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהַצַּלְחָ וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-כִּמָּה פַעֲמִים אֲנִי מִשְׁבַּעַךְ אֲשֶׁר לֹא-יִתְדַבֵּר אֵלַי רַק-אֲמַת בְּשֵׁם יְהוָה: 17 וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל נִפְצָיִם אֶל-הַהָרִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדַנִּים לְאֵלָה יִשׁוּבוּ אִישׁ-לְבִיתוֹ בְּשָׁלוֹם: 18 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻׁפָט הֲלוֹא אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אֶסְדַּע: 19 וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה רְאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ וְכָל-צְבֵא הַשָּׁמַיִם עֹמְדֵי עָלָיו מִיְמִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: 20 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת-אֲחָאָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרְמֹת גַּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בִּכְהָ זֶה אֲמַר בְּכָה: 21 וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה: 22 וַיֹּאמֶר אֲצֹא וְהִיִּיתִי רוּחַ שִׁקַּר בְּפִי כָל-נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתַּח וּנְסִיחֹכֵל צֹא וַעֲשֵׂה-כֵן: 23 וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שִׁקַּר בְּפִי כָל-נְבִיאֶיךָ אֵלָה וַיְהוָה דִּבֵּר עָלֶיךָ רָעָה: 24 וַיִּגַּשׁ צְדָקִיָּהוּ בֶן-פְּנַעֲנָה וַיִּכַּח אֶת-מִיִּכְיָהוּ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר אֵיזָה עֲבַר רֹחַ-יְהוָה מֵאֲתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ: 25 וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ הִנֵּךְ רָאָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּבָּא חֹדֶר בְּחֹדֶר לְהַחֲבֵה: 26 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת-מִיִּכְיָהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אֲמֹן שַׂר-הָעִיר וְאֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-הַמֶּלֶךְ: 27 וְאֲמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַפְּלֵא וְהַאֲכִילֵהוּ לֶחֶם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד בְּאֵי בְשָׁלוֹם: 28 וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ אִם-יִשׁוּב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא-דַבֵּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמַעוּ עַמִּים כָּלֵם: 29 וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה רְמֹת גַּלְעָד: 30 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשֻׁפָט הַתְּחַפֵּשׂ וְכֹא בְּמַלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בְּמַלְחָמָה: 31 וּמֶלֶךְ אֲרָם צָוָה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ שְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלְחֲמוּ אֶת-קָטָן וְאֶת-גָּדוֹל כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: 32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשֻׁפָט וְהִמָּה אֲמָרוּ אֶךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשֻׁפָט: 33 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי-לֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו: 34 וְאִישׁ מִשָּׁךְ בִּקְשָׁתוֹ לְחַמוֹ וַיִּכַּח אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרָן וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ הַפֶּךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן-הַמַּחֲנֶה כִּי

החליתי: **35** ותעלה המלחמה בינם והוא המלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המפה אל חיק הרכב: **36** ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל-עירו ואיש אל-ארצו: **37** וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: **38** וישטף את-הרכב עלו ברכת שמרון וילקו הכלבים את-דמו והזנות רחצו כדבר יהנה אשר דבר: **39** ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל-הערים אשר בנה הלוא-הם פתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **40** וישכב אחאב עם-אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: **41** ויהושפט בן-אסא מלך על-יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: **42** יהושפט בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת-שלחי: **43** וילך בכל-דרך אסא אביו לא-סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה: **44** אך הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בפמות: **45** וישלם יהושפט עם-מלך ישראל: **46** ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה ואשר נלחם הלא-הם פתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **47** ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן-הארץ: **48** ומלך אין בארם נצב מלך: **49** יהושפט (עשר) ונעשה אניות תרשיש ללכת אפירה לזהב ולא הלך כן (נשברה) ונשברו אניות בעציון גבר: **50** אז אמר אחזיהו בן-אחאב אל-יהושפט ילכו עבדי עם-עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: **51** וישכב יהושפט עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: **52** אחזיהו בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על-ישראל שנתיים: **53** ונעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ורבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **54** ויעבד את-הבעל וישתחוה לו ויכעס את-יהוה אלהי ישראל ככל אשר-עשה אביו:

1 Kings 2 ויפגע מואב בישראל אחרי מות אחאב: **2** ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם-אחיה מחלי זה: **3** ומלאך יהנה דבר אל-אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך-שמרון ודבר אלהם המבלי אין-אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: **4** ולכן כה-אמר יהנה המטה אשר-עלית שם לא-תטרד ממנה כי מות תמות וילך אליה: **5** וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה-זה שבתם: **6** ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל-המלך אשר-שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין-אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר-עלית שם לא-תטרד ממנה כי-מות תמות: **7** וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את-הדברים האלה: **8** ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא: **9** וישלח אליו שר-חמשים וחמשינו ויעל אליו והנה ישב על-ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: **10** ויענה אליו וידבר אל-שר החמשים ואם-איש אלהים אני תרד אש מן-השמים ותאכל אתך ואת-חמשיך ותרד אש מן-השמים ותאכל אתו ואת-חמשינו: **11** וישב וישלח אליו שר-חמשים אחר וחמשינו ויען וידבר אליו איש האלהים כה-אמר המלך מהרה רדה: **12** ויען אליה וידבר

אליהם אס־איש האלהים אני תרד אש מן־השמים ותאכל אתך ואת־חמשיך
 ותרד אש־אלהים מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו: **13** וישב וישלח שר־חמשים
 שלשים וחמשי ויעל ויבא שר־חמשים השלישי ויכרע על־ברכיו לנגד אליהו
 ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקרנא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים
 בעיניך: **14** הנה ירדה אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים
 ואת־חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך: **15** וידבר מלאך יהוה אל־אליהו רד
 אותו אל־תירא מפניו ויקם וירד אותו אל־המלך: **16** וידבר אליו כה־אמר יהוה
 יען אשר־שלחת מלאכים לדרש בבצל זבוב אלהי עקרון המבלי אין־אלהים
 בישראל לדרש בדברו לכן המטא אשר־עלית שם לא־תרד ממונה פרי־מות תמות:
17 וימת כדבר יהוה אשר־דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו **פ** בשנת שנים
 ליהורם בניהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן: **18** ויתר דברו אחוהו אשר
 עשה הלוא־המה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ 2Ki 2** והי
 בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן־הגלגל: **2**
 ויאמר אליהו אל־אלישע שבנא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל ויאמר אלישע
 חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזבך וירדו בית־אל: **3** ויצאו בני־הנביאים אשר־בית־אל
 אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהנה לקח את־אדניך מעל ראשך
 ויאמר גס־אני ידעתי החשו: **4** ויאמר לו אליהו אלישעו שבנא פה כי יהוה
 שלחני וירחו ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזבך ויבאו וירחו: **5** ויגשו
 בני־הנביאים אשר־ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהנה לקח
 את־אדניך מעל ראשך ויאמר גס־אני ידעתי החשו: **6** ויאמר לו אליהו שבנא
 פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי־יהוה וחי־נפשך אס־אעזבך וילכו שניהם: **7**
 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על־הירדן:
8 ויקח אליהו את־אדרתו ויגלם ויפה את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם
 בחרבה: **9** והי כעברם ואליהו אמר אל־אלישע שאל מה אעשה־לך בטרם
 אלקח מעמך ויאמר אלישע והירנא פירשנים ברוחך אלי: **10** ויאמר הקשית
 לשאול אס־תראה אחי לקח מאתך יהי־לך כן ואס־אין לא יהיה: **11** והי המה
 הלכים הלך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו
 בסערה השמים: **12** ואלישע ראה והוא מצעק אביו אבי רכב ישראל ופרשיו
 ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: **13** וירם את־אדרת אליהו
 אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על־שפת הירדן: **14** ויקח את־אדרת אליהו
 אשר־נפלה מעליו ויפה את־המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף־הוא ויפה
 את־המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע: **15** ויראהו בני־הנביאים אשר־ביריחו
 מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו וישתחוּ־לו ארצה: **16** ויאמרו
 אליו הנה־נא יש־את־עבדיך חמשים אנשים בני־חיל ילכו נא ויבקשו את־אדניך
 פן־נשארו רוח יהוה וישלכתו באחד ההרים או באחת **[הנגיארת]** **[הנגיארת]** ויאמר לא
 תשלחו: **17** ויפצרו־בו עד־רבש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה־ימים
 ולא מצאו: **18** וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא־אמרתי אליכם
 אל־תלכו: **19** ויאמרו אנשי העיר אל־אלישע הנה־נא מושב העיר טוב כאשר אדני
 ראה והמים רעים והארץ משכלת: **20** ויאמר קחילי צלחית חדשה ושימו שם מלח
 ויקחו אליו: **21** ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר כה־אמר יהוה רפאתי

למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשפלת: **22** וירפו הפנים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: **פ 23** ויעל משם ביתאל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרת עלה קרת: **24** ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן העיר ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: **25** וילך משם אל החר הפרמל ומשם שב שמרון: **פ 2Ki 3** ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: **2** ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הפעל אשר עשה אביו: **3** רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לאסר ממנה: **ס 4** ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: **5** והיו כמות אחאב וישע מלך מואב במלך ישראל: **6** ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: **7** וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך פעמי כעמך פסוקי פסוקי: **8** ויאמר איזה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: **9** וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברנליהם: **10** ויאמר מלך ישראל אהה פירקא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: **11** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר צק מים עלי ידי אליהו: **12** ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: **13** ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אפך ויאמר לו מלך ישראל אל פירקא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: **14** ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפני פי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביש אליך ואם אראך: **15** ועתה קחור לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו ידי יהוה: **16** ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: **17** פירכהו אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל הוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם: **18** ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: **19** והפיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעוני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: **20** והיו בבקר פעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: **21** וכל מואב שמעו פיעלו המלכים להלחם גם ויצעקו מפל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: **22** וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם: **23** ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויפו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: **24** ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויפו את מואב וינסו מפניהם **(ויבאו) ויפכו** כה והפכות את מואב: **25** והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעוני מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויפכו: **26** וירא מלך מואב כרחוק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: **27** ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה והיה קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: **פ 2Ki 4** ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת פי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי

לו לעבדים: **2** ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה-יש-**(לכי)** **[לך]**
 בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבות כי אם-אסוף שמן: **3** ויאמר לכי שאלי-לך
 כלים מן-החויץ מאת כל-**(שכנך)** **[שכניך]** כלים רקים אל-תמעיטני: **4** ובאת וסגרת
 הדלת בערך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האלה והמלא תסיעני: **5** ותלך מאתו
 ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא **(מיצקת)** **[מוצקת]**: **6** ויהיו
 כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי
 ויעמד השמן: **7** ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרו את-השמן ושלמו
 את-**(נשיכי)** **[נשיך]** ואת **(בניכי)** **[בניך]** תחיו בנותי: **8** ויהי היום ויעבר אלישע
 אל-שונם ושם אשה גדולה ותחזקבו ולאכל-לחם ויהי מדי עברו יסר שמה
 לאכל-לחם: **9** ותאמר אל-אישה הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
 עלינו תמיד: **10** נעשה-נא עלית-קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחו וכסא ומנורה
 והיה בבוא אלינו יסור שמה: **11** ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-העליה
 וישכב-שמה: **12** ויאמר אל-גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו:
13 ויאמר לו אמר-נא אליה הנה חרדתו אלינו את-כל-החרדה הזאת מה לעשות
 לך היש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: **14**
 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אינ-לה ואישה זקן: **15** ויאמר
 קרא-לה ויקרא-לה ותעמד בפתח: **16** ויאמר למועד הזה כעת חיה **(את)** **[את]**
 חבבת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב בשפחתך: **17** ותהר האשה ותלך
 בן למועד הזה כעת חיה אשר-דבר אליה אלישע: **18** ויגדל הילד ויהי היום ויצא
 אל-אביו אל-הקצרים: **19** ויאמר אל-אביו ראשו ראשו ויאמר אל-הנער שאהו
 אל-אמו: **20** וישאהו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה עד-הצהרים וימת: **21** ותעל
 ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: **22** ותקרא אל-אישה ותאמר
 שלחה נא לי אחד מן-הנערים ואחת האתנות וארוצה עד-איש האלהים ואשובה: **23**
 ויאמר מדוע **(את)** **[את]** **(הלכת)** **[הלכת]** אליו היום לא-חדש ולא שבת ותאמר
 שלום: **24** ותחבש האתון ותאמר אל-נערה נתג ולך אל-תעצרי-לי לרכב כי
 אם-אמרתי לך: **25** ותלך ותבוא אל-איש האלהים אל-הר הפרמל ויהי פראות
 איש-האלהים אתה מנגד ויאמר אל-גיחזי נערו הנה השונמית הלז: **26** עתה רויץ-נא
 לקראתה ואמר-לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: **27**
 ותבא אל-איש האלהים אל-הר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להרפה ויאמר איש
 האלהים הרפה-לה כי-נפשה מרה-לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: **28** ותאמר
 השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי: **29** ויאמר לגיחזי חגר מתניך
 וקח משענתי בידך ולך כיתמצא איש לא תברכנו וכיו-ברכך איש לא תעננו
 ושמת משענתי על-פני הנער: **30** ותאמר אם הנער חי-יהוה וחי-נפשך אם-אעזבך
 ויקם וילך אחריה: **31** וגחזי עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין קול
 ואין קשב וישב לקראתו ויגד-לו לאמר לא הקיץ הנער: **32** ויבא אלישע הביתה
 והנה הנער מת משכב על-משתו: **33** ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל
 אליהוה: **34** ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו ועיניו על-עיניו וכפיו על-**(כפו)**
[כפיו] ויגהר עליו ויחם בשר הילד: **35** וישב וילך בפית אחת הנה ואחת הנה ויעל
 ויגהר עליו ויזוהר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער את-עיניו: **36** ויקרא אל-גיחזי
 ויאמר קרא אל-השונמית הזאת ויקרא-ה ותבוא אליו ויאמר שאי בנד: **37** ותבא

ותפל על-רגליו ותשתחו ארצה ותשא את-בנה ותצא: **פ** ³⁸ ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל ניד לבני הנביאים: ³⁹ ויצא אחד אל-השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפליח אל-סיר הנזיד כילא ידעו: ⁴⁰ ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאלכלם מהנזיד והמה צקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ⁴¹ ויאמר וקחו-קמח וישלך אל-הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: **ס** ⁴² ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים-לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ⁴³ ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: ⁴⁴ ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה: **פ** **2Ki 5** ונעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כרבו נתן-יהוה תשובה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ² וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ³ ותאמר אל-גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף אתו מצרעתו: ⁴ ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ⁵ ויאמר מלך-ארם לך-בא ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי-כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: ⁶ ויבא הספר אל-מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את-נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ⁷ ויהי כקרא מלך-ישראל את-הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כפי-זה שלח אלי יאסף איש מצרעתו כי אך-דעונא וראו כי-מתאנה הוא לי: ⁸ ויהי כשמעו אלישע איש-האלהים כי-קרע מלך-ישראל את-בגדיו וישלח אל-המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבאנא אלי וידע כי יש נביא בישראל: ⁹ ויבא נעמן **בסוסו** **בסוסיו** וברכבו ויעמד פתח-הבית לאלישע: ¹⁰ וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע-פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: ¹¹ ויבא נעמן וירד ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא ועמד וקרא בשם-יהוה אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המצרע: ¹² הלא טוב **אבנה** **אמנה** ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא-ארתן בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: ¹³ ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כר-אמר אליך רחץ וטהר: ¹⁴ וירד וישב בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשו בשו כבשר נער קטן ויטהר: ¹⁵ וישב אל-איש האלהים הוא וכל-מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה-נא ידעתי כי אין אלהים בכל-הארץ כי אס-בישראל ועתה קחנא ברכה מאת עבדך: ¹⁶ ויאמר חריהוה אשר-עמדתי לפניו אס-אקח ויפצרו בו לקחת וימאן: ¹⁷ ויאמר נעמן ולא יתנא לעבדך משא צמד-פרדים אדמה כי לוא-יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אס-ליהוה: ¹⁸ לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית-דמון להשתחות שמה והוא נשען על-ידי והשתחיתו בית רמן בהשתחיתו בית רמן יסלח **נא** **קן** יהוה לעבדך בדבר הזה: ¹⁹ ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת-ארץ: **ס** ²⁰ ויאמר גיחזי נער אלישע איש-האלהים הנה חשך אדני את-נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר-הביא חריהוה כי-אס-רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: ²¹ וירדף גיחזי אחריו נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ²² ויאמר שלום אדני שלחתי לאמר הנה עתה

זה באו אלי שנינערים מהר אפרים מבני הנביאים תנהנא להם כפר-כסף ושתי חלפות בנדים: **23** ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרצבו ויצר כפרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בנדים ויתן אל-שני נעריו וישאו לפניו: **24** ויבא אל-העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את-האנשים וילכו: **25** והוא-בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע **(מאן)** **(מאין)** גחזי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה: **26** ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר הפך-איש מעל מרפבתו לקראתך העת לקחת את-הכסף ולקחת בנדים ויחיים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: **27** וצרעת נעמן תדבק-בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע פשלו: **2Ki 6** ויאמרו בני-הנביאים אל-אלישע הנהנא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממונו: **2** נלכהנא עד-הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה-לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: **3** ויאמר האחד הואל נא ולך את-עבדיך ויאמר אני אלך: **4** וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים: **5** ויהי האחד מפיל הקורה ואת-הברזל נפל אל-המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: **6** ויאמר איש-האֵלִהִים אנה נפל ויראהו את-המקום ויקצב-עץ וישלך-שמה ויצף הברזל: **7** ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו: **8** ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל-עבדיו לאמר אל-מקום פלני אלמני תחנתי: **9** וישלח איש האֵלִהִים אל-מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כרשם ארם נחתים: **10** וישלח מלך ישראל אל-המקום אשר אמר-לו איש-האֵלִהִים **(והזהירה)** **(והזהירון)** ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: **11** ויסער לב מלך-ארם על-הדבר הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל-מלך ישראל: **12** ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כר-אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את-הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: **13** ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגדלו לאמר הנה בדתן: **14** וישלח-שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על-העיר: **15** וישכם משרת איש האֵלִהִים לקום ויצא והנה-חיל סובב את-העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: **16** ויאמר אל-תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: **17** ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקהנא את-עיני וראה ויפקח את-עיני הנער וירא והנה החר מלא סוסים ורכב ואש סביבת אלישע: **18** וירדו אליו ויתפלל אלישע אל-יהוה ויאמר הֲרַגֵנָא את-הגויה-הזו בסנורים ויפם בסנורים כדבר אלישע: **19** ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואליכה אתכם אל-האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה: **20** ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקה את-עיני-אלה ויראו ויפקח יהוה את-עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: **21** ויאמר מלך-ישראל אל-אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: **22** ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל-אדניהם: **23** ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל-אדניהם ולא-יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: **24** ויהי אחר-כך ויקבץ בן-הרר מלך-ארם את-כל-מחנהו ויעל ויצר על-שמרון: **25** ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש-חמור בשמנים כסף ורבע תקב **(חריונים)** **(דביונים)** בחמשה-כסף: **26** ויהי מלך ישראל עבר על-החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: **27** ויאמר אל-יושעך יהוה מאין אושיעך המן-הגרון או מן-היקב: **28** ויאמר-לה המלך מה-לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני

אֶת-בִּנְךָ וְנֹאכְלָנוּ הַיּוֹם וְאֶת-בְּנֵי נֹאכְל מָחָר: ²⁹ וְנִבְשַׁל אֶת-בְּנֵי וְנֹאכְלָהוּ וְאָמַר אֵלֶיהָ
 בַּיּוֹם הַאֲחֵר תִּנִּי אֶת-בִּנְךָ וְנֹאכְלָנוּ וְתִחַבֵּא אֶת-בְּנֵיהָ: ³⁰ וַיְהִי כַשְּׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת-דִּבְרֵי
 הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וְהוּא עֵבֶר עַל-הַחֲמָה וַיֵּרֶא הָעָם וְהִנֵּה הַשֶּׁקַּע עַל-בִּשְׂרוֹ
 מִבֵּית: ³¹ וַיֹּאמֶר כֹּה-יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף אִם-יַעֲמֹד רֹאשׁ אֵלִישֶׁע בֶּן-שֹׁפְטַת
 עָלָיו הַיּוֹם: ³² וְאֵלִישֶׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְקִינִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִזִּפְנָיו בְּמָרָם
 יָבֵא הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל-הַזְקִינִים הֲרֵאִיתֶם כִּי-שִׁלַּח בְּן-הַמֶּרְצָח הַזֶּה
 לְהַסִּיר אֶת-רֹאשִׁי רֹאוּ כִּבְּא הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדְּלַת וְלַחְצֹתָם אִתּוֹ בַּדְּלַת הַלּוֹא קוֹל
 רִגְלֵי אֲדָנָיו אַחֲרָיו: ³³ עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יָרַד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה-זֹאת
 הָרַעָה מֵאֵת יְהוָה מִה-אוֹחִיל לִיהוָה עוֹד: **2Ki 7** **o** וַיֹּאמֶר אֵלִישֶׁע שְׁמַעוּ דְּבַר-יְהוָה
 כֹּה אָמַר יְהוָה פֶּתַח מָחָר סֵאֵה-סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וּסְאִיתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמָרוֹן: ²
 וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֲשֵׂה
 אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה הַדְּבַר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּכָה רֹאֵה בְּעֵינַיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: **o** ³
 וְאַרְבַּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצְרַעִים פֶּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מַה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים
 פֶּה עַד-מָתָנִי: ⁴ אִם-אֲמָרְנוּ נִבּוֹא הָעִיר וְהָרַעֵב בְּעִיר וּמָתָנִי שָׁם וְאִם-יִשְׁכְּנוּ פֶה וּמָתָנִי
 וְעָתָה לָכוּ וּנְפֹלָה אֶל-מַחְנֵה אָרֶם אִם-יִחַיְנוּ נַחֲיָה וְאִם-יָמִיתְנוּ וּמָתָנִי: ⁵ וַיִּקְוֹמוּ בַנֶּשֶׁף
 לָבוֹא אֶל-מַחְנֵה אָרֶם וַיָּבֹאוּ עַד-קֶצֶה מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ: ⁶ וְאֲדָנִי
 הִשְׁמִיעַ אֶת-מַחְנֵה אָרֶם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוֹס קוֹל חֵיל גְּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו
 הִנֵּה שָׁכַר-עֲלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-מַלְכֵי הַחַתִּים וְאֶת-מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עֲלֵינוּ: ⁷
 וַיִּקְוֹמוּ וַיִּנּוֹסוּ בַנֶּשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת-אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת-סוּסֵיהֶם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחְנֵה
 כְּאֲשֶׁר-הָיָא וַיִּנְסוּ אֶל-נַפְשָׁם: ⁸ וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרַעִים הָאֵלֶּה עַד-קֶצֶה הַמַּחְנֵה וַיָּבֹאוּ
 אֶל-אֶהֱל אַחֵר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבַגְדִים וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ
 וַיָּבֹאוּ אֶל-אֶהֱל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ: ⁹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא-כֵן
 אֲנַחְנוּ עָשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בִּשְׂרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחַפְּיָנוּ עַד-אֹזֶר הַבִּקְרָה וּמִצְאָנוּ
 עוֹזֵן וְעָתָה לָכוּ וְנִבְאָה וְנִגְיָדָה בֵּית הַמֶּלֶךְ: ¹⁰ וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שַׁעַר הָעִיר וַיִּגְיָדוּ
 לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-מַחְנֵה אָרֶם וְהִנֵּה אֵין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם-הַסּוֹס אֲסוּר
 וְהַחֲמוֹר אֲסוּר וְאֱהֲלִים כְּאֲשֶׁר-הֵמָּה: ¹¹ וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים וַיִּגְיָדוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: ¹²
 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו אַנְיָדָה-נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אָרֶם יָדְעוּ
 כִּי-רַעֲבִים אֲנַחְנוּ וַיִּצְאוּ מִן-הַמַּחְנֵה לְהַחֲבֹה **(בַּתְּשֻׁדָה)** **(בַּשְּׂדֵה)** לֵאמֹר כִּי-יִצְאוּ
 מִן-הָעִיר וְנִתְפַשֵּׁם חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֵא: ¹³ וַיַּעַן אַחַד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ-נָא
 חֲמֹשֶׁה מִן-הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּהּ הֵנָּם כִּכְלֵי-**(הַהַמּוֹן)** **(הַמּוֹן)** יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּהּ הֵנָּם כִּכְלֵי-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-תָּמוּ וְנִשְׁלַחְהָ וְנִרְאָה: ¹⁴ וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
 רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו מַחְנֵה-אָרֶם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ: ¹⁵ וַיִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם
 עַד-הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל-הַיַּרְדֵּךְ מְלֵאָה בַגְדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אָרֶם **(בַּהַחְפּוֹם)**
(בַּחְפּוֹם) וַיִּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּגְדּוּ לַמֶּלֶךְ: ¹⁶ וַיִּצְאָ הָעָם וַיָּבֹאוּ אֶת מַחְנֵה אָרֶם וַיְהִי
 סֵאֵה-סֶלֶת בְּשֶׁקֶל וּסְאִיתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל כְּדָבַר יְהוָה: ¹⁷ וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ
 אֲשֶׁר-נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשַּׁעַר וַיִּרְמָסְהוּ הָעָם בְּשַׁעַר וַיָּמַת כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדַּת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו: ¹⁸ וַיְהִי כְּדָבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 סְאִיתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וּסֵאֵה-סֶלֶת בְּשֶׁקֶל יְהִיָּה פֶּתַח מָחָר בְּשַׁעַר שְׁמָרוֹן: ¹⁹ וַיַּעַן
 הַשְּׁלִישׁ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֲשֵׂה אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה כְּדָבַר
 הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּךְ רֹאֵה בְּעֵינַיִךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל: ²⁰ וַיְהִי-לּוֹ כֵן וַיִּרְמָסוּ אִתּוֹ הָעָם

בשער וימת: **ס 2Ki 8** ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי
אח **אחי** וביחד ונורי באשר הנורי כיקרא יהוה לרעב ונסבא אל הארץ שבע
שנים: **2** ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר
בארץ פלשתים שבע שנים: **3** ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: **4** ותמלך מדבר אל נחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: **5** ויהי הוא
מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקה
אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה
אשר החיה אלישע: **6** וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד
לאמר השיב את כל אשר לך ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ
ועד עתה: **פ 7** ויבא אלישע דמשק ובן הדרד מלך ארם חלה ויגדלו לאמר בא
איש האלהים עד הנה: **8** ויאמר המלך אל חזיה אל קח בידך מנחה ולך לקראת
איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: **9** וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו
ויאמר בנד בן הדרד מלך ארם שלחני אלך לאמר האחיה מחלי זה: **10** ויאמר
אליו אלישע לך אמר **לא** **לן** חיה חחיה והראני יהוה כיימות ימות: **11** ויעמד
את פניו וישם ערבש ויבך איש האלהים: **12** ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר
כיידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח פאש ובחריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרמש והרתיהם תבקע: **13** ויאמר חזאל כי מה עבדך תפלב כי
יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם: **14** וילך
מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה
חחיה: **15** ויהי ממחרת ויקח המוכר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך
חזאל תחתיו: **פ 16** ובשנת חמש ליום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה מלך יהודה בן יהושפט מלך יהודה: **17** בן שלשים ושתים שנה היה במלכו
ושמנה **שנה** **שנים** מלך בירושלם: **18** וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה: **19** ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמרו לו לתת לו ניר לבניו כל הימים:
20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: **21** ויעבר יורם צעירה
וכל הרכב עמו ויהיה הוא קם לילה ויפה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב
וינס העם לאהליו: **22** ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא: **23** ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא אהם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: **24** וישפב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
אחזיהו בנו תחתיו: **פ 25** בשנת שתיים עשרה שנה ליום בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: **26** בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: **27** וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: **28** וילך
את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים
את יורם: **29** וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המפכים אשר נפחו ארמים
ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: **פ 2Ki 9**

הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: **2** ובאת
 שמה וראה שם יהוא בןיהושפט בןנמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו
 חדר בתרו: **3** ולקחת פך השמן ויצקת עלראשו ואמרת כהאמר יהוה משחתיד
 למלך אל־ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: **4** וילך הנער הנער הנביא
 רמת גלעד: **5** ויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא
 אלמי מפלנו ויאמר אליך השר: **6** ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אלראשו ויאמר
 לו כהאמר יהוה אלהי ישראל משחתיד למלך אלעם יהוה אל־ישראל: **7**
 והפיתה אתבית אחאב אדניך ונקמתי דמיו עבדי הנביאים ודמי כלעבדי יהוה
 מיד אויבלי: **8** ואבד כלבית אחאב והכרתי לאחאב משתי בקור ועצור ועזוב
 בישראל: **9** ונחתי אתבית אחאב כבית ירבעם בןנבט וכבית בעשא בןאחיה: **10**
 ואתאויבל יאכלו הכלבים בחלק יזועאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: **11** ויהוא
 יצא אלעבדי אדניו ויאמר לו השלום מהוע באהמשגע הזה אליך ויאמר אליהם
 אתם ידעתם אתהאיש ואתשיחו: **12** ויאמרו שקר הגדנא לנו ויאמר כזאת וכזאת
 אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיד למלך אל־ישראל: **13** וימהרו ויקחו איש
 בגדו וישימו תחתיו אלגורם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: **14** ויתקשר
 יהוא בןיהושפט בןנמשי אלזורם וזורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכלישראל
 מפני חזאל מלך־ארם: **15** וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מןהמכים אשר
 יכהו ארמים בהלחמו אתחזאל מלך ארם ויאמר יהוא איש נפשכם אל־יצא
 פליט מןהעיר ללכת **(לניד)** **(להגיד)** ביזרעאל: **16** וירכב יהוא וילך יזרעאלה פי
 זורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות אתזורם: **17** והצפה עמד
 עלהמגדל ביזרעאל וירא אתשפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
 יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: **18** וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר
 כהאמר המלך השלום ויאמר יהוא מהלך ולשלום סב אל־אחרי ויגד הצפה
 לאמר באהמלאך עדהם ולאשב: **19** וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר
 כהאמר המלך שלום ויאמר יהוא מהלך ולשלום סב אל־אחרי: **20** ויגד הצפה
 לאמר בא עד־אליהם ולאשב והמנהג כמנהג יהוא בןנמשי פי בשגעון ינהג: **21**
 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך־ישראל ואחזיהו מלך־יהודה
 איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי: **22** והיו פראות
 יהורם אתיהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עדזונתי אויבל אמך
 וכשפיה הרבים: **23** ויחפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל־אחזיהו מרמה אחזיה: **24**
 ויהוא מלא ידו בקשת ויך אתיהורם בין זרעיו ויצא תחצי מלבו ויכרע ברכבו: **25**
 ויאמר אל־בדקך **(שלשה)** **(שלשון)** שא השלכחו בחלקת שרה נבות היזרעאלי
 כיוזכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו
 אתהמשא הזה: **26** אם־לא אתדמי נבות ואתדמי בניו ראיתי אמש נאסייהוה
 ושלמתי לך בחלקה הזאת נאסייהוה ועתה שא השלכחו בחלקה כדבר יהוה: **27**
 ואחזיה מלך־יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם־אתו
 הכהו אל־המרפכה במעלהגור אשר אתיבלעם וינס מגדו וימת שם: **28** וירכבו
 אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עסאבתיו בעיר דוד: **29** ובשנת אחת
 עשרה שנה לזורם בן־אחאב מלך אחזיה על־יהודה: **30** ויבוא יהוא יזרעאלה
 ואויבל שמעה ותשם בפור עיניה ותיטב אתראשה ותשקף בעד החלון: **31** ויהוא

בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: **32** וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים: **33** ויאמר **[שמטהו]** **[שמטרו]** וישמטהו ויש מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה: **34** ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקבריה כי בת-מלך היא: **35** וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אסהגלגלת והרגלים וכפות הידים: **36** וישבו ויגידו לו ויאמר דברי יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו החשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הפלבים את-בשר איזבל: **37** **[והית]** **[והיתח]** נבלת איזבל פדמן על-פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל: **2Ki 10 פ** ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל-שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: **2** ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: **3** וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על-כסא אביו והלחמו על-בית אדניכם: **4** ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: **5** וישלח אשר-על-הבית ואשר על-העיר והזקנים והאמנים אל-יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר-תאמר אלינו נעשה לא-נמליך איש הטוב בעיניך עשה: **6** ויכתב אליהם ספרו שנית לאמר אם-לי אתם ולקליו אתם שמעים קחו את-ראשי אנשי בני-אדניכם ובאו אלי פעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את-גדלי העיר מגדלים אותם: **7** ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את-בני המלך וישחטו שבעים איש וישמו את-ראשיהם בדותים וישלחו אליו יזרעאלה: **8** ויבא המלאך ויגדלו לאמר הביאו ראשי בני-המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד-הבקר: **9** ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל-כל-העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על-אדני ואהרנהו ומי הכה את-פל אלה: **10** דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: **11** ויך יהוא את כל-הנשאים לבית-אחאב ביזרעאל וכל-גדליו ומידעיו וכתניו עד-בלתי השאירו-לו שריד: **12** ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית-עקד הרעים בדרך: **13** ויהוא מצא את-אחי אחוזהו מלך-יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחוזהו אנחנו ונרד לשלום בני-המלך ובני הגבירה: **14** ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטום אל-בור בית-עקד ארבעים ושנים איש ולא-השאיר איש מהם: **15** וילך משם וימצא את-יהונדב בן-רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את-לבבך ישר פאשר לבבי עם-לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את-ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל-המזכבה: **16** ויאמר לכה אחי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: **17** ויבא שמרון ויך את-כל-הנשאים לאחאב בשמרון עד-השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל-אליהו: **18** ויקבץ יהוא את-כל-העם ויאמר אלהם אחאב עבד את-הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: **19** ועתה כל-נביאי הבעל פל-עבדיו וכל-כהניו קראו אלי איש אל-יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר-יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את-עבדי הבעל: **20** ויאמר יהוא קדשו עזרה לבעל ויקראו: **21** וישלח יהוא בכל-ישראל ויבאו פל-עבדי הבעל ולא-נשאיר איש אשר לא-בא ויבאו בית הבעל וימלא בית-הבעל פה לפה: **22** ויאמר לאשר על-המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש: **23** ויבא יהוא ויהונדב בן-רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן-ישפה עמכם מעבדי יהוה כי אם-עבדי הבעל לבדם: **24** ויבאו לעשות זבחים

ועלות ויהוא שם-לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן-האנשים אשר אני מביא עלידיכם נפשו תחת נפשו: **25** ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלישים באו הכום איש אל-יצא ויכום לפי-חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד-עיר בית-הבעל: **26** ויצאו את-מצבות בית-הבעל וישרפוה: **27** ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את-בית הבעל וישמהו **[למוצאות]** עד-היום: **28** וישמר יהוא את-הבעל מישראל: **29** רק חטאי ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל לא-סר והוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בידאל ואשר בן-ן: **30** ויאמר יהוא אל-יהוא יען אשר-הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלכבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על-כסא ישראל: **31** ויהוא לא שמר ללכת בתורת-יהוה אלהי-ישראל בכל-לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את-ישראל: **32** בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאל בכל-גבול ישראל: **33** מן-הירדן מזרח השמש את כל-ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על-נחל ארנן והגלעד והבשן: **34** ויתר דברי יהוא וכל-אשר עשה וכל-גבורתו הלוואהם כחובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **35** וישכב יהוא עם-אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: **36** והימים אשר מלך יהוא על-ישראל עשרים ושמונה-שנה בשמרון: **פ 2Ki 11** ועתליה אם אתוהו **[וראתה]** **[ראתה]** כי מת בנה ותקם ותאבד את כל-זרע הממלכה: **2** ותקח יהושבע בת-המלך-יורם אחות אתוהו את-יואש בן-אחזיה ותגנב אתו מתוך בני-המלך **[הממותים]** **[המומתים]** אתו ואת-מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: **3** ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ: **4** ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את-שרי **[המאיות]** **[המאיות]** לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את-בן-המלך: **5** ויצגם לאמר זה הדבר אשר תעשו השלישית מכס באי השבת ושמרו משמרת בית המלך: **6** והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחר הרצים ושמרתם את-משמרת הבית מסח: **7** ושתי הידות בכס כל יצאי השבת ושמרו את-משמרת בית-יהוה אל-המלך: **8** והקפתם על-המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל-השדרות ימת והיו את-המלך בצאתו ובבאו: **9** ויעשו שרי **[המאיות]** **[המאיות]** ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אליהוידע הכהן: **10** ויתן הכהן לשרי **[המאיות]** **[המאיות]** את-התנית ואת-השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: **11** ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד-כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על-המלך סביב: **12** ויצא את-בן-המלך ויתן עליו את-הגזר ואת-העדות וימלכו אתו וימשהו ויכורף ויאמרו יחי המלך: **13** **ס** ותשמע עתליה את-קול הרצין העם ותבא אל-העם בית יהוה: **14** ותרא והנה המלך עמד על-העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל-המלך וכל-עם הארץ שמת ותקע בחצצרות ותקרא עתליה את-בנדיה ותקרא קשר קשר: **15** ויצו יהוידע הכהן את-שרי **[המאיות]** **[המאיות]** פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל-מבית לשדרת והבא אחיה המת בחרב כי אמר הכהן אל-הומת בית יהוה: **16** וישמו לה ידים ותבוא דרך-מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: **ס** **17** ויכרת יהוידע את-הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם: **18** ויבאו כל-עם הארץ בית-הבעל ויתצוהו את-**[מזבחתו]**

[מזבחתיו] ואת-צלמיו שברו הישב ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות וישם
 הפהון פקדות על-בית יהוה: **19** ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי ואת-הרצים ואתו
 כל-עם הארץ וירדו את-המלך מבית יהוה ויבואו דרך-שער הרצים בית המלך
 וישב על-כסא המלכים: **20** וישמח כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו
 בחרב בית **[מלך]** **[המלך]**: **ס 2Ki 12** בן-שבע שנים יהואש במלכו: **פ** בשנת-שבע
 ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: **3**
 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל-ימיו אשר הורגו יהוידע הפהון: **4** רק הבמות
 לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **5** ויאמר יהואש אל-הכהנים כל כסף
 הקדשים אשר-יבא בית-יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל-כסף אשר
 יעלה על לב-איש להביא בית יהוה: **6** יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם
 יחזקו את-בדק הבית לכל אשר-ימצא שם בדק: **פ** **7** והיה בשנת עשרים ושלוש שנה
 למלך יהואש לא-חזקו הכהנים את-בדק הבית: **8** ויקרא המלך יהואש ליהוידע
 הפהון ולכהנים ויאמר אלהם מהווע אינכם מחזקים את-בדק הבית ועתה
 אל-תקחו-כסף מאת מכריכם פי-לבדק הבית תתנהו: **9** ויאתו הכהנים לבלתי
 קחת-כסף מאת העם ולבלתי חזק את-בדק הבית: **10** ויקח יהוידע הפהון ארון אחד
 ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח **[בימין]** **[מימין]** בבוא-איש בית יהוה
 ונתנו-שמה הכהנים שמרי הסף את-כל-הכסף המובא בית-יהוה: **11** והיה כראותם
 פי-רב הכסף בארון ויעל ספר המלך ותפתח הגדול ויצרו וימנו את-הכסף הנמצא
 בית-יהוה: **12** ונתנו את-הכסף המתכן על **[יד]** **[ידי]** עשי המלאכה **[הפקדים]**
[המפקדים] בית יהוה ויציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: **13** ולגדרים
 ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-בדק בית-יהוה ולכל אשר-יצא
 על-הבית לחזקה: **14** אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצרות
 כל-כלי זהב וכלי-כסף מן-הכסף המובא בית-יהוה: **15** כיל-עשי המלאכה יתנהו
 וחזקו-בו את-בית יהוה: **16** ולא יחשבו את-האנשים אשר יתנו את-הכסף על-ידם
 לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: **17** כסף אשם וכסף חטאות לא יבא
 בית יהוה לכהנים יהוה: **פ** **18** אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על-גת וילפדה
 וישם חזאל פניו לעלות על-ירושלם: **19** ויקח יהואש מלך-יהודה את כל-הקדשים
 אשר-הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת-קדשיו ואת
 כל-הזהב הנמצא באצרות בית-יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל
 מעל ירושלם: **20** ויתר דברי יואש וכל-אשר עשה הלוא-הם כתובים על-ספר דברי
 הימים למלכי יהודה: **21** ויקמו עבדיו ויקשרו-קשר ויפנו את-יואש בית מלא היורד
 סלא: **22** ויוזכר בן-שמעת ויהוזכר בן-שמרו עבדיו הפהון וימת ויקברו אתו
 עם-אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו: **פ 2Ki 13** בשנת עשרים ושלוש שנה
 ליואש בן-אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן-יהוא על-ישראל בשמרון שבע
 עשרה שנה: **2** ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן-נבט אשר-החטיא
 את-ישראל לא-סר ממנה: **3** ויחראף יהוה בישראל ויתנם בידו חזאל מלך-ארם
 וביד בן-הרד בן-חזאל כל-הימים: **4** ויחל יהואחז את-פני יהוה וישמע אליו יהוה
 כי ראה את-לחץ ישראל כי-לחץ אתם מלך ארם: **5** ויתן יהוה לישראל מושיע
 ויצאו מתחת יד-ארם וישבו בני-ישראל באהליהם כתמול שלשום: **6** אך לא-סרו
 מחטאות בית-ירבעם אשר-**[החטי]** **[החטיא]** את-ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה

בשמרון: **ז** כי לא השאיר ליהואחז עם כי אסחמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש: **8** ויתר דבריו יהואחז וכל אשר עשה ונגבורתו הלוואהם כתובים על-ספר דבריו הימים למלכי ישראל: **9** וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: **פ** **10** בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן-יהואחז על-ישראל בשמרון שש עשרה שנה: **11** ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל-חטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל בה הלך: **12** ויתר דבריו יואש וכל אשר עשה ונגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך-יהודה הלוואהם כתובים על-ספר דבריו הימים למלכי ישראל: **13** וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על-כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: **פ** **14** ואלישע חלה את-חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך-ישראל ויבך על-פניו ויאמר אביו אביו רכב ישראל ופרשיו: **15** ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: **16** ויאמר למלך ישראל הרפב ידך על-הקשת וירפב ידו וישם אלישע ידיו על-ידי המלך: **17** ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ-תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את-ארם באפק עד-פלה: **18** ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך-ישראל הך-ארצה ויך שלש-פעמים ויעמד: **19** ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או-שש פעמים או הכית את-ארם עד-פלה ועתה שלש פעמים תכה את-ארם: **ס** **20** וימת אלישע ויקברוהו ונגדו מואב יבאו בארץ בא שנה: **21** ויהי הם קברים איש והנה ראו את-הגדוד וישליכו את-האיש בקבר אלישע וילך וינע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על-רגליו: **פ** **22** וחזאל מלך ארם לחץ את-ישראל כל ימי יהואחז: **23** ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את-אברהם ויצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא-השליכם מעל-פניו עד-עתה: **24** וימת חזאל מלך-ארם וימלך בן-הרדד בנו תחתיו: **25** וישב יהואש בן-יהואחז ויקח את-הערים מנד בן-הרדד בן-חזאל אשר לקח מנד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את-ערי ישראל: **פ** **2Ki 14** בשנת שנים ליואש בן-יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן-יואש מלך יהודה: **2** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו **(יהועדין) ויהועדן** מן-ירושלם: **3** ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר-עשה יואש אביו עשה: **4** רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: **5** ויהי כאשר חוקה הממלכה בידו ויך את-עבדיו המכים את-המלך אביו: **6** ואת-בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר-צוה יהוה לאמר לא-יומתו אבות על-בנים ובנים לא-יומתו על-אבות כי אם-איש בחטאו **(ימות) וימת**: **7** הוא-הכה את-אדום **(בניא-המלח)** **(בניא-מלח)** עשרת אלפים ותפש את-הסלע במלחמה ויקרא את-שמה וקתאל עד היום הזה: **פ** **8** אז שלח אמציה מלאכים אלי-יהואש בן-יהואחז בן-יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: **9** וישלח יהואש מלך-ישראל אל-אמציהו מלך-יהודה לאמר החוח אשר בלבנון אשר בלבנון אשר בלבנון ותרמס את-החוח: **10** הכה הכית את-אדום ונשאף לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמד: **11** ולא-שמע אמציהו ויעל יהואש מלך-ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך-יהודה בבית שמש אשר ליהודה: **12** וינגף יהודה לפני ישראל

וינסו איש **[לאהלו]** **[לאהלין]**: **13** ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו
 תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש **[ויבאו]** **[ויבא]** ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
 בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: **14** ולקח את כל הזהב והכסף
 ואת כל הכלים הנמצאים בית יהודה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב
 שמרונה: **15** ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו
 מלך יהודה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **16** וישכב
 יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ורבעם בנו תחתיו: **פ 17**
 ויחי אמציהו בן יהואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש
 עשרה שנה: **18** ויתר דברי אמציהו הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 יהודה: **19** ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתו
 שם: **20** וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: **21** ויקחו
 כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו:
22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: **פ 23** בשנת
 חמש עשרה שנה לאמציהו בן יהואש מלך יהודה מלך ורבעם בן יהואש מלך ישראל
 בשמרון ארבעים ואחת שנה: **24** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מפלחטאות ורבעם
 בן נבט אשר החטיא את ישראל: **25** הוא השיב את נבול ישראל מלבוא חמת
 עדים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
 הנביא אשר מגת החפר: **26** כיראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור
 ואפס עזוב ואין עזר לישראל: **27** ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת
 השמים וישעים ביד ורבעם בן יהואש: **28** ויתר דברי ורבעם וכל אשר עשה וגבורתו
 אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלאהם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **29** וישכב ורבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
 וימלך זכריה בנו תחתיו: **פ 2Ki 15** בשנת עשרים ושבע שנה לורבעם מלך ישראל
 מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: **2** בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים
 ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: **3** ויעש הישר בעיני יהוה
 ככל אשר עשה אמציהו אביו: **4** רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 בבמות: **5** וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשי ויותם
 בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: **6** ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה
 הלאהם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: **7** וישכב עזריה עם אבתיו
 ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: **פ 8** בשנת שלשים ושמונה
 שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ורבעם על ישראל בשמרון ששה
 חדשים: **9** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ורבעם בן נבט
 אשר החטיא את ישראל: **10** ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם וימיתו וימלך
 תחתיו: **11** ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **12**
 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה לאמר בני רביעים ישובו לך על כסא ישראל
 ויהי כן: **פ 13** שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה
 וימלך יחזיאל בשמרון: **14** ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום
 בן יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: **15** ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **ס 16** אז יכה מנחם את חפסח
 ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע: **פ 17**

בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על-ישראל עשר
 שנים בשמרון: **18** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט
 אשר החטיא את-ישראל כל-ימיו: **19** בא פול מלך-אשור על-הארץ ויתן מנחם
 לפול אלף כפר-כסף להיות ידיו אהו להחזיק הממלכה בידו: **20** ויצא מנחם
 את-הכסף על-ישראל על כל-גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף
 לאיש אחד וישב מלך אשור ולא-עמד שם בארץ: **21** ויתר דברי מנחם וכל-אשר
 עשה הלואהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **22** וישכב מנחם
 עם-אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: **פ** **23** בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
 מלך פקחיה בן-מנחם על-ישראל בשמרון שנתים: **24** ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
 מחטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל: **25** ויקשר עליו פקח בן-רמליהו
 שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית-**(מלך)** **(המלך)** את-ארנב ואת-האריה ועמו
 חמשים איש מבני גלעדים וימיתוהו וימלך תחתיו: **26** ויתר דברי פקחיה וכל-אשר
 עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **27** בשנת חמשים ושתים
 שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן-רמליהו על-ישראל בשמרון עשרים שנה:
28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן-חטאות ירבעם בן-נבט אשר החטיא
 את-ישראל: **29** בימי פקח מלך-ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את-עיון
 ואת-אבל בית-מעכה ואת-ינוח ואת-קדש ואת-הצור ואת-הגלעד ואת-הגלילה כל
 ארץ נפתלי ויגלם אשורה: **30** ויקשר-קשר הושע בן-אלה על-פקח בן-רמליהו ויכהו
 וימיתוהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן-עזיה: **31** ויתר דברי-פקח וכל-אשר
 עשה הנם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל: **פ** **32** בשנת שתים לפקח
 בן-רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן-עזיהו מלך יהודה: **33** בן-עשרים וחמש שנה
 היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת-צדוק: **34** ויעש
 הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו עשה: **35** רק תבמות לא סרו עוד
 העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון: **36** ויתר דברי
 יותם אשר עשה הלאהם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: **37** בימים
 ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן-רמליהו: **38** וישכב
 יותם עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אהו בנו תחתיו: **פ** **2Ki 16**
 בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בן-רמליהו מלך אהו בן-יותם מלך יהודה: **3**
 בן-עשרים שנה אהו במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני
 יהוה אלהיו כדוד אביו: **4** וילך בדרך מלכי ישראל וגם את-בנו העביר באש
 כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: **5** ויזבח ויקשר בבמות
 ועלה-הגבעות ותחת כל-עין רענן: **6** אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן-רמליהו
 מלך-ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על-אהו ולא יכלו להלחם: **7** בעת ההיא
 השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם וינשל את-היהודים מאילות **(וארמים)**
(ואדומים) באו אילת וישבו שם עד היום הנה: **פ** **8** וישלח אהו מלאכים
 אל-תגלת פלאסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנדך אני עלה והושעני מכף מלך-ארם
 ומכף מלך ישראל הקומים עלי: **9** ויקח אהו את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית
 יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך-אשור שחד: **10** וישמע אליו מלך אשור
 ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשטה ויגלה קירה ואת-רצין המית: **11** וילך המלך
 אהו לקראת תגלת פלאסר מלך-אשור דומשק וירא את-המזבח אשר בדמשק

וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות המזבח ואת-תבניתו לכל-מעשהו: **11**
 ויבן אוריה הכהן את-המזבח ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה
 הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק: **12** ויבא המלך מדמשק וירא המלך את-המזבח
 ויקרב המלך על-המזבח ויעל עליו: **13** ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו ויסף את-נסכו
 ויזרק את-דם-השלמים אשר-לו על-המזבח: **14** ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה
 ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על-ירך המזבח
צפונה: 15 **[ויצוה]** **[ויצוה]** המלך-אחז את-אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול
 הקטר את-עלת-הבקר ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת עלת
 כל-עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל-דם עלה וכל-דם-זבח עליו תזרק ומזבח
 הנחשת יהיה-לי לבקר: **16** ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז: **17** ויקצץ
 המלך אחז את-המסגרות המכונות ויסר מעליהם **[ואת-]** **[ואת-]** הכיר ואת-הים הורד
 מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: **18** ואת- **[מיסד]**
[מיסד] השבת אשר-בנו בבית ואת-מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני
 מלך אשור: **19** ויתר דברי אחז אשר עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים
 למלכי יהודה: **20** וישכב אחז עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו
 בנו תחתיו: **פ 21** **[2Ki 17]** בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן-אלה
 בשמרון על-ישראל השע שנים: **2** ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל
 אשר היו לפניו: **3** עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד וישב לו
 מנחה: **4** וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל-סוא מלך-מצרים
 ולא-העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית
 פלא: **5** ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: **6** בשנת
 התשיעית להושע לכד מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב אתם
 בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: **פ 7** ויהי כיהטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם
 המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים ויראו אלהים אחרים: **8**
 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו: **9**
 ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן על-יהוה אלהיהם ויבנו להם במות
 בכל-עריהם ממגדל נוצרים עד-עיר מבצר: **10** ויצבו להם מצבות ואשרים על
 פלגבעה גבהה ותחת פלעין רענן: **11** ויקטרו-שם בכל-במות כגוים אשר-הגלה
 יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את-יהוה: **12** ויעבדו הגללים אשר אמר
 יהוה להם לא תעשו את-הדבר הזה: **13** ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד
 פל **[נביאו]** **[נביאו]** כל-חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי
 ככל-התורה אשר צויתי את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים: **14**
 ולא שמעו ויקשו את-ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: **15**
 וימאסו את-חקיו ואת-בריתו אשר פרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם
 וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם
 לבלתי עשות כהם: **16** ויעזבו את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה **[שנים]**
[שנן] עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל-צבא השמים ויעבדו את-הבעל: **17** ויעבירו
 את-בניהם ואת-בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני
 יהוה להכעיסו: **18** ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט
 יהודה לבדו: **19** גם-יהודה לא שמר את-מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל

אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל־זרע ישראל ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר השליכם מפניו: 21 כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בַּיִת דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֹתֵיכֶם בְּיָנֹכֶם (ויִדָא) וירבעם את־ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל־חטאות ורבעם אשר עשה לא־סרו ממנה: 23 עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל פְּנֵיו כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אֲדָמְתוֹ אֲשׁוּרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה וּמֵעוּא וּמִחַמַת וּסְפָרוּיִם וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־שְׁמֶרֶן וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵיהֶּ: 25 וַיְהִי בַתְּחִלַּת שְׁבַתָם שֶׁם לֹא יָרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרִיֹּת וַיְהִי הָרְגִים בָּהֶם: 26 וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר הַגִּלְתִּי וְתוֹשֵׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח־בָּם אֶת־הָאֲרִיֹּת וְהֵנִם מִמֵּיתִים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אִינֶם יָדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: 27 וַיִּצַּו מֶלֶךְ־אֲשׁוּר לֵאמֹר הַלִּיכּוּ שָׁמָּה אֶחָד מִהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הַגִּלְתִּים מִשֶׁם וַיִּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שֶׁם וַיִּרֶם אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: 28 וַיָּבֹא אֶחָד מִהַכְּהֵנִים אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשְׁמֶרֶן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־אֵל וַיְהִי מוֹרָה אֲתָם אִיךָ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה: 29 וַיְהִי עֲשִׂים גּוֹי גּוֹי אֱלֹהֵיו וַיִּנְיְחוּ בְּבֵית הַבְּמוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ הַשְּׁמֶרְנִים גּוֹי גּוֹי בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם יֹשְׁבִים שֶׁם: 30 וְאֲנֹשִׁי כָּבֵל עָשׂוּ אֶת־סִכּוֹת בְּנוֹת וְאֲנֹשִׁי־כֹחַת עָשׂוּ אֶת־נִרְגַל וְאֲנֹשִׁי חַמַת עָשׂוּ אֶת־אֲשִׁימָא: 31 וְהָעוֹיִם עָשׂוּ נִבְחֹז וְאֶת־תַּרְתַּק וְהַסְּפָרוּיִם שַׁרְפִים אֶת־בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ לְאֲדָרְמֶלֶךְ וְעַנְמֶלֶךְ (אלה) וְאַלְהֵי (סַפְרִים) (סְפָרוּיִם): 32 וַיְהִי יִרְאִים אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִקְצוֹתָם כַּהֲנֵי כְמוֹת וַיְהִי עֲשִׂים לָהֶם בְּבֵית הַבְּמוֹת: 33 אֶת־יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים כַּמִּשְׁפַּט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֲתָם מִשֶׁם: 34 עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵם עֲשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים הָרִאשׁוֹנִים אִינֶם יֹרְאִים אֶת־יְהוָה וְאִינֶם עֲשִׂים כַּחֲקֵתָם וְכַמִּשְׁפָּטִים וְכַתּוּרָה וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: 35 וַיִּכְרַת יְהוָה אֶתָם בְּרִית וַיִּצְוֶם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם: 36 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הֵעֵלָה אֲתָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְזוֹרַע נְטוּיָה אֹתוֹ תִירְאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲוּוּ וְלוֹ תִזְבְּחוּ: 37 וְאֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כָּל־הַיְמִים וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 38 וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אֲתָכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: 39 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּירְאוּ וְהוּא יִצִּיל אֲתָכֶם מִיַּד כָּל־אִיבֵיכֶם: 40 וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי אִם־כַּמִּשְׁפָּטִים הָרִאשׁוֹן הֵם עֲשִׂים: 41 וַיְהִי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יֹרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם־בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֲשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה: פ 2Ki 18 וַיְהִי בַשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לַהֲוֹשַׁע בֶּן־אֵלֶּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֻזַּיָה בֶּן־אֲחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה: 2 בְּיָנֹכֶם וְחֻמֶּשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֶׁם אָמוֹ אֲבִי בַת־זִכְרְיָה: 3 וַיַּעַשׂ הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד אָבִיו: 4 הוּא הִסִּיר אֶת־הַבְּמוֹת וְשִׁפַּר אֶת־הַמִּצְבֹּת וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת נָחַשׁ הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִשֶׁה כִּי עַד־הַיְמִים הַהֵמָּה הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לוֹ וַיִּקְרְאוּ לוֹ נְחֻשֶׁת: 5 בַּיְהוּה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּטַח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה כְּמוֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו: 6 וַיִּדְבַּק בַּיְהוּה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 7 וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר־יָצָא וַיִּשְׁכַּל וַיִּמְרַד בְּמֶלֶךְ־אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ: 8 הוּא־הִכָּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עֵזָה וְאֶת־נְבֻלַּיָה מִמְּגִדָל נוֹצְרִים עַד־עִיר מִבְּצָר: פ 9 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לְמֶלֶךְ חֻזַּיָהוּ הָיָה הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לַהֲוֹשַׁע בֶּן־אֵלֶּה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֶנְאָסֶר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־שְׁמֶרֶן וַיִּצַּר

עליה: **10** וילפדה מקצה שלש שנים בשנת־שש לחזקה היא שנת־תשע להושע מלך ישראל נלפדה שמרון: **11** ויגל מלך־אשור את־ישראל אשרה וינחם בחלה ובחבור נהר גוזן וערי מדוי: **12** עלו אשר לא־שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את־בריתו את־כל־אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: **פ** **13** ובארבע עשרה שנה למלך חזקה עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם: **14** וישלח חזקה מלך־יהודה אל־מלך־אשור לכישהו לאמרו חטאתי שוב מעלי את אשר־תתן עלי אשא וישם מלך־אשור על־חזקה מלך־יהודה שלש מאות כפר־כסף ושלשים כפר זהב: **15** ויתן חזקה את־כל־הכסף הנמצא בית־יהוה ובאצרות בית המלך: **16** בעת ההיא קצין חזקה את־דלתות היכל יהוה ואת־האמנות אשר צפה חזקה מלך יהודה ויתנם למלך אשור: **פ** **17** וישלח מלך־אשור את־תרתן ואת־רב־סריסו ואת־רב־שקה מן־לכיש אל־המלך חזקהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: **18** ויקראו אל־המלך ויצא אלהם אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנה הספר ויואח בן־אסף המזכיר: **19** ויאמר אלהם רב־שקה אמרונא אל־חזקהו כה־אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: **20** אמרת אד־דבר־שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי מרדת בי: **21** עתה הנה בטחת לך על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה פן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים עליו: **22** וכי־תאמרון אלי אל־יהוה אלהינו בטחנו הלא־הוא אשר הסיר חזקהו את־במותיו ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: **23** ועתה התערב נא את־אדני את־מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים עליהם: **24** ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים לרכב ולפרשים: **25** עתה המפלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על־הארץ הזאת והשחיתה: **26** ויאמר אליקים בן־חלקיהו ושבנה ויואח אל־רב־שקה דברנא אל־עבדיך ארמית פי שמעים אנחנו ואל־תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על־החמה: **27** ויאמר אליהם רב־שקה העל אדניך ואלויך שלחני אדני לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים הישבים על־החמה לאכל את (חריהם) [צואתם] ולשתות את (שיניהם) [מימן] [רגליהם] עמכם: **28** ויעמד רב־שקה ויקרא בקול־גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר־המלך הגדול מלך אשור: **29** כה אמר המלך אל־ישיא לכם חזקהו כי־לא יוכל להציל אתכם מידו: **30** ואל־יבטח אתכם חזקהו אל־יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את־העיר הזאת ביד מלך אשור: **31** אל־תשמעו אל־חזקהו כי כה אמר מלך אשור עשו־אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש־גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מ־בורו: **32** עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ פארצכם ארץ גזן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל־תשמעו אל־חזקהו כי־נסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: **33** ההצל הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך אשור: **34** איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרונים הנע וענה כי־הצילו את־שמרון מידו: **35** מי בכל־אלהי הארצות אשר־הצילו את־ארצם מידו כי־יציל יהוה את־ירושלם מידו: **36** והחרישו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות המלך היא לאמר לא תענהו: **37** ויבא אליקים בן־חלקיה אשר־על־הבית ושבנא הספר ויואח

בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי בנדים ויגדו לו דברי רב־שקה: **2Ki 19** ויהי כשמע
 המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: **2** וישלח את־אליקים
 אשר־על־הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתפסים בשקים אלי־ישעיהו הנביא
 בן־אמוץ: **3** ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום־צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי
 באו בנים עד־משבר וכח אין ללדה: **4** אולי ישמע יהוה אלהיך אתו כל־דברי
 רב־שקה אשר שלחו מלך־אשורו אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר
 שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: **5** ויבאו עבדי המלך
 חזקיהו אל־ישעיהו: **6** ויאמר להם ישעיהו כה תאמרו אל־אדניכם כה אמר יהוה
 אלהיך מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך־אשור אתי: **7** הנני נתן
 בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: **8** וישב רב־שקה וימצא
 את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: **9** וישמע אל־תרהקה
 מלך־כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר: **10**
 כה תאמרו אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו
 לאמר לא תתן ירושלם ביד מלך אשור: **11** הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי
 אשור לכל־הארצות להחרימם ואתה תנצל: **12** ההצילו אתם אלהי הגוים אשר
 שחתו אבותי את־גוזן ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלאש: **13** איז מלך־חמת
 ומלך ארפך ומלך לעיר ספרונים הנע ועוה: **14** ויקח חזקיהו את־הספרים מיד
 המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: **15** ויתפלל
 חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים
 לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: **16** הטה יהוה אזנך
 ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים
 חי: **17** אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־הגוים ואת־ארצם: **18** ונתנו את־אלוהיהם
 באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדו: **19** ועתה יהוה
 אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך: **ס**
20 וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 התפללת אלי אל־סנחריב מלך־אשור שמעתי: **21** זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו
 בזה לך לענה לך בתולת בת־ציון אחר־ך ראש הניעה בת ירושלם: **22** את־מי
 חרפת ונדפת ועל־מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על־קדוש ישראל: **23** ביד
 מלאכ־ך חרפת אדני ותאמר **[ברב]** **[ברב]** רכבי אני עליתי מרום הרים ורכתי
 לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער פרמלו: **24** אני
 קרתי ושתיי מום זרים ואחרב בכף־פעמי כל יארי מצור: **25** הלא־שמעת למרחוק
 אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים
 בצרות: **26** וישביתן קצרי־ך חתו ויבשו היו עשב שדה וירק רשא חציר גגות
 ושדפה לפני קמה: **27** ושבחתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרנגול אלי: **28** יען
 התרנגול אלי ושאננד עלי באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתך והשבתיך בדרך
 אשר־באת בה: **29** וההלך האות אכול השנה ספיה ובשנה השנית סחיש ובשנה
 השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרום: **30** ויספה פליטת בית־יהודה
 הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: **31** כי מירושלם תצא שארית ופליטה
 מהר ציון קנאת יהוה **[כד]** **[צבאות]** תעשה־זאת: **ס** **32** לכן כה־אמר יהוה אל־מלך
 אשור לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה

סללה: ³³ בדרך אשר יבא בה ישוב ואלהעיר הזאת לא יבא נאסיהוה: ³⁴ ונגותי
 אלהעיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ³⁵ ויהי בלילה ההוא ויצאו
 מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בכקר והנה
 כלם פגרים מתים: ³⁶ ויסע וילך וישב סנהריב מלך אשור וישב בנינה: ³⁷ ויהי הוא
 משתחוה ביתו נסרף אלהיו ואדרמלך ושראצר **[כך]** **[בניו]** הכהו בחרב והמה
 נמלטו ארץ אררט וימלך אסרחדן בנו תחתיו: **פ** **2Ki 20** בימים ההם חלה חזקיהו
 למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לבידתך כי
 מת אתה ולא תחיה: ² ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אליהוה לאמר: ³ אנה
 יהוה זכרנא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והשוב בעיניך עשיתי
 ויבך חזקיהו בכי גדול: **ס** ⁴ ויהי ישעיהו לא יצא **[העיר]** **[חצר]** התיכנה ודברייהוה
 היה אליו לאמר: ⁵ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד
 אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתיך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה
 בית יהוה: ⁶ והספתי עלי מיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת
 העיר הזאת ונגותי עלי העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ⁷ ויאמר ישעיהו קחו
 דבלת תאנים ויקחו וישמו עליה שחין ויחי: ⁸ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות
 כירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ⁹ ויאמר ישעיהו זה לך האות
 מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב
 עשר מעלות: ¹⁰ ויאמר חזקיהו נקל לצל לנשות עשר מעלות לא כי ישוב הצל
 אחרנית עשר מעלות: ¹¹ ויקרא ישעיהו הנביא אליהוה וישב את הצל במעלות
 אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: **פ** ¹² בעת ההיא שלח
 ברארף בלארן בן בלארן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה
 חזקיהו: ¹³ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב
 ואת הבשמים ואתו שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
 לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ¹⁴ ויבא ישעיהו
 הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך
 ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל: ¹⁵ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו
 את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרת: ¹⁶ ויאמר
 ישעיהו אל חזקיהו שמע דברי יהוה: ¹⁷ הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך
 ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בכלה לא יותר דבר אמר יהוה: ¹⁸ ומבניך אשר
 יצאו ממך אשר תוליד **[יקח]** **[נקח]** והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ¹⁹ ויאמר
 חזקיהו אל ישעיהו טוב דברי יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה
 בימי: ²⁰ ויתר דברי חזקיהו וכל נבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא
 את המים העירה הלא הם פתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ²¹ וישכב
 חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: **פ** **2Ki 21** בן ישתים עשרה שנה מנשה
 במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציבה: ² ויעש הרע בעיני
 יהוה פתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישב ויבן את הבמות
 אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לפעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך
 ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: ⁴ ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
 אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי הצרות
 בית יהוה: ⁶ והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות

הרע בעיני יהוה להכעיס: **7** וישם את־פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל־דוד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מפל שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם: **8** ולא אסיף להניד רגל ישראל מן־האדמה אשר נתתי לאבותם רקו אם־ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל־התורה אשר־צוה אתם עבדי משה: **9** ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את־הרע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: **10** וידבר יהוה ביד־עבדיו הנביאים לאמר: **11** יען אשר עשה מנשה מלך־יהודה התעבות האלה הרע מפל אשר־עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם־את־יהודה בגולגוליו: **פ 12** לכן פה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על־ירושלם ויהודה אשר כל־**(שמעיו)** **(שמעתה)** תצלנה שתי אזניו: **13** ונטיתי על־ירושלם את קו שמרון ואת־משקלת בית אחאב ומחיתי את־ירושלם כאשר־ימחה את־הצלחת מזה והפך על־פניה: **14** ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל־איביהם: **15** יען אשר עשו את־הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן־היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: **16** וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר־מלא את־ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: **17** ויתר דברי מנשה וכל־אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלאהם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **18** וישפכ מנשה עם־אבתיו ויקבר בנן־ביתו בנן־עזא וימלך אמון בנו תחתיו: **פ 19** בן־עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת־חרוץ מן־יטבה: **20** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: **21** וילך בכל־הדרך אשר־הלך אביו ויעבד את־הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם: **22** ויעזב את־יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: **23** ויקשרו עבדי־אמון עליו וימיתו את־המלך בביתו: **24** ויך עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון וימליכו עם־הארץ את־יאשיהו בנו תחתיו: **25** ויתר דברי אמון אשר עשה הלאהם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: **26** ויקבר אתו בקברתו בנן־עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו: **פ 2Ki 22** בן־שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלישים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת־עדיה מבצקת: **2** ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דוד אביו ולא־סר ימין ושמאול: **פ 3** ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הספר בית יהוה לאמר: **4** עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם את־הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: **5** **(ויתנה)** **(ויתנהו)** על־יד עשי המלאכה המפקדים **(בבית)** **(בית)** יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדרך הבית: **6** לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־הבית: **7** אך לא־יחשב אתם הכסף הנתן על־ידם כי באמונה הם עשים: **8** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על־שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את־הספר אל־שפן ויקראהו: **9** ויבא שפן הספר אל־המלך וישב את־המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את־הכסף הנמצא בבית ויתנוהו על־יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה: **10** ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך: **11** והיו כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע את־בגדיו: **12** ויצו המלך את־חלקיה הכהן ואת־אחיקם בן־שפן ואת־עכבור בן־מיכיה ואתו שפן הספר ואת עשיה עבד־המלך לאמר: **13** לכו דרשו את־יהוה בערי ובעד־העם ובעד כל־יהודה על־דברי הספר

הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: **14** וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשתו שלם בן-חקהו בן-חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה: **15** ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי: **16** כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועל-ישביו את כל-דברני הספר אשר קרא מלך יהודה: **17** תחתו אשר עזבוני ונקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכפה: **18** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה תאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: **19** יען רך-לבבך ותפנעו מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על-המקום הזה ועל-ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותכפה לפני וגם אנכי שמעתי נאם-יהוה: **20** לכן הנני אספך על-אבתיך ונאספת אל-קברתיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישבו את-המלך דבר: **2Ki 23** וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם: **2** ועל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישראלי וירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל-העם למקמן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: **3** ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הבריתו לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמור מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקתיו בכל-לב ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הפתבים על-הספר הזה ויעמד כל-העם בברית: **4** ויצו המלך את-חלקיהו הכהן הגדול ואת-כהני המשנה ואת-שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל-הפלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשרמות קדרון ונשא את-עפרם בית-אל: **5** והשבות את-הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בפמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת-המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: **6** ויצא את-האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל-נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את-עפרה על-קבר בני העם: **7** ויתן את-בתי הקדשים אשר אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: **8** ויבא את-כל-הכהנים מערי יהודה וישמא את-הבמות אשר קטרו-שמה הכהנים מגבע עד-באר שבע ונתן את-במות השערים אשר-פתח שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאול איש בשער העיר: **9** אך לא יעלו פהני הבמות אל-מזבח יהוה בירושלם כי אם-אכלו מצות בתוך אחיהם: **10** ושמא את-התפת אשר **(בני בני-הנחם)** **[בני בני-הנחם]** לבלתי להעביר איש את-בנו ואת-בתו באש למלך: **11** וישבת את-הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית-יהוה אל-לשכת נתן-מלך הסוסים אשר בפרורים ואת-מרפבות השמש שרף באש: **12** ואת-המזבחות אשר על-הנג עלית אחז אשר-עשו מלכי יהודה ואת-המזבחות אשר-עשה מנשה בשתי חצרות בית-יהוה נתן המלך וירץ משם והשליך את-עפרם אל-נחל קדרון: **13** ואת-הבמות אשר על-פני ירושלם אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-ישראל לעשתרתו שקץ צידונים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני-עמון שמא המלך: **14** ושבר את-המצבות ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות אדם: **15** וגם את-המזבח אשר בבית-אל הבמה אשר עשה ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל גם את-המזבח ההוא ואת-הבמה נתן וישרף את-הבמה הרק

לעפר ושָׂרַף אֲשֶׁרָה: ¹⁶ וַיִּפֶּן יֵאֱשִׁיחוּ וַיֵּרֶא אֶת־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־שָׂם בְּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת־הַעֲצָמוֹת מִן־הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרַף עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁמְאוּהוּ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ¹⁷ וַיֹּאמֶר מֶה הַצִּיּוֹן הַלֹּז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֵה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשֵׁי הָעִיר הַקָּבֵר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית־אֵל: ¹⁸ וַיֹּאמֶר הִנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אֶל־יַנַּע עֲצָמָתוֹ וַיִּמְלִטוּ עֲצָמָתוֹ אֶת עֲצָמוֹת הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בָּא מִשְׁמֶרוֹן: ¹⁹ וְגַם אֶת־כָּל־בְּתֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁרוּ בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס לְהָסִיר יֵאֱשִׁיחוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכָל־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל: ²⁰ וַיִּזְבַּח אֶת־כָּל־כַּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר־שָׂם עַל־הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרַף אֶת־עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשֶׁב יְרוּשָׁלַם: ²¹ וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עָשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּפְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֹּה: ²² כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שִׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל יָמָי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה: ²³ כִּי אִם־בְּשִׂמְנָה עָשִׂהָ שָׁנָה לְמַלְךְ יֵאֱשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: ²⁴ וְגַם אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיָּדְעָנִים וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַגְּלוּלִים וְאֶת־כָּל־הַשְּׁקָצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יֵאֱשִׁיחוּ לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצָּא חֲלִקְיָהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: ²⁵ וְכִמְהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבְבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מַאֲדוֹ כְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמָהוּ: ²⁶ אַךְ לֹא־שָׁב יְהוָה מִחֶרְוֹן אִפּוֹ הַגְּדוּל אֲשֶׁר־חָרָה אִפּוֹ בַיהוָה עַל כָּל־הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מִנְשֵׁה: ²⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֶת־יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פָּנָי כְּאֲשֶׁר הִסְרָתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל וּמֵאֲסִיתִי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר־בְּחַרְתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַיְּבוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יְהִי שְׁמִי שָׁם: ²⁸ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יֵאֱשִׁיחוּ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֵאֵהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ²⁹ בְּיָמָיו עָלָה פְּרַעְיָה נָכָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם עַל־מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל־נְהַר־פָּרַת וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ יֵאֱשִׁיחוּ לְקִרְאָתוֹ וַיִּמְתִּיחוּ בְּמַגְדוֹ כְּרֹאֲתוֹ אֹתוֹ: ³⁰ וַיִּרְכְּבוּהוּ עֲבָדָיו מִתּ מִמַּגְדוֹ וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרָתוֹ וַיִּקַּח עִם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵאֱשִׁיחוּ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אֲבִיו: ³¹ בֶּן־עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׂם אֹמֹן חַמוּטָל בְּתִירְמִיָהוּ מַלְבָּנָה: ³² וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו: ³³ וַיֹּאסְרוּהוּ פְּרַעְיָה נָכָה בְּרַבְלָה בָּאָרֶץ חֲמַת [בְּמַלְךְ] [מִמַּלְךְ] בִּירוּשָׁלַם וַיִּתְּנֵהֶנָּשׁ עַל־הָאָרֶץ מֵאֵה כַּכְּרֶסֶף וְכַכְּרֶסֶף זָהָב: ³⁴ וַיִּמְלֹךְ פְּרַעְיָה נָכָה אֶת־אֱלִיקִים בֶּן־יֵאֱשִׁיחוּ תַּחַת יֵאֱשִׁיחוּ אֲבִיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת־יְהוֹאָחָז לְקָח וַיִּבֵּא מִצְרַיִם וַיִּמַּת שָׂם: ³⁵ וְהַכְּסָף וְהַזָּהָב נָתַן יְהוֹיָקִים לְפְרַעְיָה אֶךְ הָעֶרִיד אֶת־הָאָרֶץ לְתַת אֶת־הַכְּסָף עַל־פִּי פְּרַעְיָה אִישׁ כַּעֲרָכּוֹ נָגַשׁ אֶת־הַכְּסָף וְאֶת־הַזָּהָב אֶת־עַם הָאָרֶץ לְתַת לְפְרַעְיָה נָכָה: ³⁶ בֶּן־עֶשְׂרִים וַחֲמִשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמַלְכוֹ וְאֶת עָשִׂהָ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׂם אֹמֹן [זְבִידָה] [זְבוּדָה] בְּתַפְדִּיהָ מִן־רֹמְמָה: ³⁷ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבֹתָיו: **2Ki 24** בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי־לוֹ יְהוֹיָקִים עֶבֶד שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּשְׁבּ וַיִּמְרָד־בוֹ: ³⁸ וַיִּשְׁלַח יְהוָה בּוֹ אֶת־גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת־גְּדוּדֵי אַרְם וְאֶת־גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֶת־גְּדוּדֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁלַחֵם בַּיהוָה לְהַאֲבִידוֹ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: ³⁹ אַךְ עַל־פִּי יְהוָה הִיִּתְהַ בַּיהוָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו בַּחֲטָאת מִנְשֵׁה כְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה: ⁴⁰ וְגַם דָּם־הַנְּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיִּמְלֵא אֶת־יְרוּשָׁלַם דָּם נָקִי וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְסַלֵּחַ: ⁴¹ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֵאֵהֶם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: ⁴² וַיִּשְׁכַּב

יהוֹקִים עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹכִין בְּנֵי תַחְתָּיו: 7 וְלֹא־הִסְפִּיךָ עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְצֵאת
 מִאֲרָצוֹ כִּי־לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנְחָל מִצְרַיִם עַד־נְהַר־פָּרַת כָּל אֲשֶׁר הָיְתָה לְמֶלֶךְ
 מִצְרַיִם: 8 פ בֶּן־שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
 וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת־אֲלִנְתָן מִירוּשָׁלַם: 9 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 אָבִיו: 10 בַּעַת הַהִיא (עֲלָה) [עֲלָה] עֲבָדִי נִבְכַדְנָאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַתָּבֵא הָעִיר
 בְּמִצּוֹר: 11 וַיָּבֵא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲלֵהֶעִיר וַעֲבָדִיו צָרִים עֲלֶיהָ: 12 וַיֵּצֵא
 יְהוֹכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וְעַבְדָּיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ
 בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ: 13 וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת־כָּל־אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצֹץ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּהִיכַל יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה: 14 וְהִגִּילָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־הַשְּׂרָיִם וְאֹתוֹ כָּל־גְּבוּרָתוֹ הַחִיל (עֲשָׂרָה)
 [עֲשָׂרָה] אֲלָפִים גוֹלָה וְכָל־הַחֶרֶשׁ וְהַמַּסְגָּר לֹא נִשְׁאַר וְזוֹלַת דִּלְת עַם־הָאָרֶץ: 15 וַיִּגַּל
 אֶת־יְהוֹכִין בְּבֵלְהָ וְאֶת־אֵם הַמֶּלֶךְ וְאֶת־נְשֵׂי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־סָרִיסָיו וְאֶת (אוֹלִי) [אוֹלִי]
 הָאָרֶץ הוֹלִיךְ גוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבֵלְהָ: 16 וְאֶת כָּל־אֲנָשֵׁי הַחִיל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֶרֶשׁ
 וְהַמַּסְגָּר אֶלֶף הַכֹּל גְּבוּרִים עָשִׂי מַלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ־בָּבֶל גוֹלָה בְּבֵלְהָ: 17 וַיִּמְלֹךְ
 מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־מַתְנִיָה דָרוֹ תַחְתָּיו וַיִּסַּב אֶת־שְׁמוֹ צַדְקִיָּהוּ: 18 פ בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
 צַדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ (חַמְיִשִּׁל) [חַמְיִשִּׁל]
 בְּתִירְמִיָּהוּ מַלְבָּנָה: 19 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוֹקִים: 20 כִּי
 עַל־אֵף יְהוָה הָיְתָה בִירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה עַד־הִשְׁלַכְוּ אֹתָם מֵעַל פְּנֵיו וַיִּמְדֹּר צַדְקִיָּהוּ
 בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: 21 Ki 25 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֶשְׂרֵה לַחֹדֶשׁ בָּא
 נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיַּחַן עֲלֶיהָ וַיִּבְנוּ עֲלֶיהָ דִּיק סָבִיב: 2
 וַתָּבֵא הָעִיר בְּמִצּוֹר עַד עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צַדְקִיָּהוּ: 3 בַּחֲשֻׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק
 הָרַעֲב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לָחֵם לְעַם הָאָרֶץ: 4 וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה
 הַלַּיְלָה דָּרָךְ שָׁעָרוּ בֵּין הַחֲמָתִים אֲשֶׁר עַל־גֵּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיִּלְךְ
 דָּרָךְ הָעֲרָבָה: 5 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחַר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בְּעַרְבוֹת יַרְחוֹ וְכָל־חֵילוֹ
 נִפְצוּ מֵעַלְיוֹ: 6 וַיַּחֲפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אֹתוֹ
 מִשְׁפָּט: 7 וְאֶת־בְּנֵי צַדְקִיָּהוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינֵי צַדְקִיָּהוּ עֹזַר וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחֻשְׁתִּים
 וַיְבִאֵהוּ בָּבֶל: 8 Ki 25 וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בַשְּׁבַעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ
 נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עַבְדֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלַם: 9 וַיִּשְׂרֹף
 אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית גְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ:
 10 וְאֶת־חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִחְצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים: 11 וְאֶת יֵתֵר הָעַם
 הַנְּשָׂאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֵר הַהֶמְוֵן הִגִּילָה
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: 12 וּמִדִּלְת הָאָרֶץ הִשְׂאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְיִנְבָּיִם: 13
 וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֻשְׁתָּה אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמַּכְנוֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֻשְׁתָּה אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה
 שָׁבְרוּ כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת־נְחֻשְׁתָּם בְּבֵלְהָ: 14 וְאֶת־הַסִּירָת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזוּמֹרוֹת
 וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת כָּל־כְּלֵי הַנְּחֻשְׁתָּה אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּבָם לָקְחוּ: 15 וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת
 וְאֶת־הַמְּזוּרְקוֹת אֲשֶׁר זָהָב וְאֲשֶׁר־כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים: 16 הָעַמּוּדִים וְשֵׁנִים
 הַיָּם הָאֶחָד וְהַמַּכְנוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לְנְחֻשְׁתָּה
 כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה: 17 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַתוֹ הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכִתְרַת עֲלָיוֹ נְחֻשְׁתָּה
 וְקוֹמַת הַכְּתֵרַת שְׁלֹשׁ (אֲמָדָה) [אֲמָדָה] וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל־הַכְּתֵרַת סָבִיב הַכָּל נְחֻשְׁתָּה
 וְכֹאֵלָה לְעַמּוּד הַשֵּׁנִי עַל־הַשִּׁבְכָה: 18 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרְיָה כְּתָן הָרֹאשׁ

ואת־צפניהו כהן משנה ואת־שלשת שמרי הסף: **19** ומנהג־עיר לקח סרים אחד אשר־הוא פקידו על־אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני־המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את־עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: **20** ויקח אתם נבוכדנאצר רב־שבחים וילך אתם על־מלך בכל רבלתה: **21** ויך אתם מלך בכל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: **22** והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בכל ויפקד עליהם את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן: **פ** **23** וישמעו כל־שרי החילים המה והאנשים כיה־פקיד מלך־בכל את־גדליהו ויבאו אל־גדליהו המצפה וישמעאל בן־נתניה ויוחנן בן־קרח ושריה בן־תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן־המעכתי המה ואנשיהם: **24** וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל־תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את־מלך־בבל ויטב לכם: **ס** **25** ויהיו בחדש השביעי בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את־גדליהו וימת ואת־היהודים ואת־הכשדים אשר־היו אתו במצפה: **26** ויקמו כל־העם מקטן ועד־גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: **פ** **27** ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך־יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך־בבל בשנת מלכו את־ראש יהויכין מלך־יהודה מבית כלא: **28** וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל: **29** ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו פלימי חיו: **30** וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת המלך דבר־יום ביומו כל ימי חיו:

Isaiah 1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: **1** שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהנה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: **2** ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: **4** הויו גוי הטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את־יהוה נאצו את־קדוש ישראל נזרו אהור: **5** על מה חפנו עוד תוסיפו סרה פל־ראש לחלי וכל־לבב דוני: **6** מפך־רגל ועד־ראש אין־בו מתם פצע וחבורה ומפה טריה לא־זרו ולא חפשו ולא רפכה בשמן: **7** ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים: **8** ונתרה בת־ציון כספה בכרם כמלונה במקשה פער נצורה: **9** לולי יהוה צבאות הותר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: **ס** **10** שמעו דברי־יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: **11** למה־לי רב־זבוחים יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: **12** כי תבאו לראות פני מייבקש זאת מידכם רמס חצרי: **13** לא תוסיפו הביא מנחת־שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה: **14** חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: **15** ובפרשכם פפיכם אעלים עיני מכם גם כיתרבו חפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: **16** רחצו תזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: **17** למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: **ס** **18** לכונא ונוכחה יאמר יהוה אם־יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו אם־יאדימו כתולע כצמר יהיו: **19** אם־תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: **20** ואם־תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה

דבר: **ס 21** איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ללין בה ועתה
 מרצחים: **22** כספך היה לסינים סבאך מהול במום: **23** שרדך סוררים וחברו
 גנבים פלו אהב שחד ורדף שלמנים וחום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא
 אליהם: **פ 24** לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי
 ואנקמה מאויבי: **25** ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיד ואסירה כל בדיליך:
26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציד כבתחלה אחרי-כן יקרא לך עיר הצדק
 קריה נאמנה: **27** ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: **28** ושבר פשעים וחטאים
 יחדו ועזבי יהוה יכלו: **29** כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר
 בחרתם: **30** כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר-מים אין לה: **31** והיה החסן
 לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה: **ס 2 Isa** הדבר אשר חזה
 ישעיהו בן-אמוץ על-יהודה וירושלם: **2** והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
 בית-יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל-הגוים: **3** והלכו עמים
 רבים ואמרו לכו ונעלה אליה-יהוה אל-בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה
 בארחתיו כי מציון תצא תורה ודברי-יהוה מירושלם: **4** ושפט בין הגוים והוכיח
 לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לאישא גוי אל-גוי
 חרב ולא-ילמדו עוד מלחמה: **פ 5** בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: **6** כי
 נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפולשתים ובילדי נכרים ישפיקו:
7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
 למרכבתיו: **8** ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו: **9**
 וישח אדם וישפל-איש ואל-תשא להם: **10** בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד
 יהוה ומהדר גאוו: **11** עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו
 ביום ההוא: **ס 12** כי יום ליהוה צבאות על כל-גאה ורם ועל כל-נשא ושפל: **13**
 ועל כל-ארזי הלבנון והנשאים ועל כל-אלוני הבשן: **14** ועל כל-ההרים הרמים
 ועל כל-הגבעות הנשאות: **15** ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה בצורה: **16** ועל כל-אניות
 תרשיש ועל כל-שכיות החמדה: **17** ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה
 לבדו ביום ההוא: **18** והאלילים כליל יחלף: **19** ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני
 פחד יהוה ומהדר גאוו בקומו לערץ הארץ: **20** ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
 כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו-לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים: **21** לבוא
 בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאוו בקומו לערץ הארץ:
22 חדלו לכם מן-האדם אשר נשמה באפו כי-במה נחשב הוא: **פ 3 Isa** כי הנה האדון
 יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען-לחם וכל משען-מים:
2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: **3** שר-חמשים ונשוא פנים ויועץ
 וחכם חרשים ונבון לחש: **4** ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשליבם: **5** ונגש
 העם איש באיש ואיש ברעהו וירחבו הנער בזקן והנקלה בנכבד: **6** כייחפש איש
 באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה-לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: **7** ישא
 ביום ההוא לאמר לא-אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין
 עם: **8** כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כישונם ומעלליהם אליהוה למרות עני
 כבודו: **9** הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם
 כישלמו להם רעה: **10** אמרו צדיק כישוב כישפרי מעלליהם יאכלו: **11** אוי לרשע
 רע כישלמו לרשע ידיו יעשה לו: **12** עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך

מתעים ודרך ארחתך בלעו: **ס 13** נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: **14** יהוה במשפט יבוא עמדקני עמו ושריו ואחס בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: **15** **[מלכם] [מה לכם]** תדכאו עמי לפני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות: **ס 16** ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה **[נשיות] [נשיות]** גרון ומשקרות עינים הלוד ושפך תלכנה וברגליהם תעכסנה: **17** ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתחן יערה: **ס 18** ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשכסים והשהרנים: **19** הנטיפות והשירות והרעלות: **20** הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: **21** הטבעות ונזמי האף: **22** המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים: **23** והגלינים והסדינים והצינפות והרדידים: **24** והיה תחת בשם מק יהוה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק פירחת יפי: **25** מתוך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה: **26** ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב: **Isa 4** והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: **ס 2** ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפלישת ישראל: **3** והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: **4** אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידח מקרבה ברות משפט וברוח בער: **5** ובקרא יהוה על כל מכוון הר ציון ועל מקראה ענו יומם ועשן וננה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: **6** וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מחרם וממטר: **ס 5** **Isa 5** ואשירה נא לידדי שירת דודי לכרמו כרם היה לידדי בקרן בן שמן: **2** ונעזקה ונסקלה וישעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים: **3** ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטרנא ביני ובין כרמי: **4** מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מודע קינתי לעשות ענבים ויעש באשים: **5** ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משופתו והיה לבער פרוץ גדרו והיה למרמס: **6** ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטר עליו מטר: **7** כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה: **ס 8** הוי מגיעי בית בכית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ: **9** באזני יהוה צבאות אסלא בתים רבים לשמה והיו גדלים וטובים מאין יושב: **10** כי עשרת צמדיר כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה: **ס 11** הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: **12** והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: **13** לכן גלה עמי מבלידת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא: **14** לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלו בה: **15** וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה: **16** ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: **17** ורעו כבשים כדברם וחרבות מחיים גרים יאכלו: **18** הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: **19** האמרים ימהרו יחשה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה: **ס 20** הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למחוק ומחוק למר: **ס 21** הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: **22** הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר: **23** מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: **ס 24** לכן כאל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהוה ופרחם כאבק

יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: **25** על-כן חרה אף-יהוה בעמו ויש ידו עליו ויפכו וירגזו ההרים ותהי נבלתם פסוחה בקרב חוצות בכל-זאת לא-שב אפו ועוד ידו נטויה: **26** ונשאנס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: **27** אין-עוף ואין-כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוף נעליו: **28** אשר חציו שנונים וכל-קשתתיו דרכות פרסות סיסיו כצד נחשבו ונגלגליו כסופה: **29** שאנה לו כלביא **(ושאנ)** **[ישאנ]** ככפירים וינחם ויאחו טרף ויפליט ואין מציל: **30** וינחם עליו ביום ההוא כנהמתים ונפט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה: **פ Isa 6** בשנת-מות המלך עזיהו יאראה את-אדני ישב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל: **2** שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: **3** וקרא זה אליזה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבודו: **4** וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ומלא עשן: **5** ואמר אוירלי כירנדמיתי כי איש טמא-שפתים אנכי ובתוך עסטמא שפתים אנכי יושב כי את-המלך יהוה צבאות ראו עיני: **6** ויעף אלי אחד מן-השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: **7** ויגע על-פי ויאמר הנה נגע זה על-שפתיך וסר עונך וחסאתך תכפר: **8** ואשמע את-קול אדני ואמר אתמי אשלח ומי ילך-לנו ואמר הנני שלחני: **9** ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו: **10** השמן לבהעם הזה ואניו הכבד ועיניו השע פן-יראה בעיניו ובאניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: **11** ואמר עד-מתי אדני ויאמר עד אשר אס-שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: **12** ורחק יהוה את-האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: **13** ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה: **פ Isa 7** ויהי בימי אחז ירושלים למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: **2** ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על-אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עציר-ער מפני-רוח: **3** ויאמר יהוה אלי-ישעיהו צאנא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנד אל-קצה תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובס: **4** ואמרת אליו השמר והשקט אל-תירא ולבבך אל-ירד משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי-אף רצין וארם ובן-רמליהו: **5** ישן פרי-עץ עליך ארם רעה אפרים ובן-רמליהו לאמר: **6** נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן-טבאל: **7** כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: **8** כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם: **9** וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן-רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: **10** ויוסף יהוה דבר אל-אחז לאמר: **11** שאל-לך אות מעם יהוה אליהך העמק שאלה או הגבה למעלה: **12** ויאמר אחז לא-אשאל ולא-אנסה את-יהוה: **13** ויאמר שמעו-נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את-אלהי: **14** לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה חרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: **15** חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: **16** כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: **17** יבוא יהוה עליך ועל-עמוך ועל-בית אביך ימים אשר לא-באו למיזם סור-אפרים מעל יהודה את מלך אשור: **פ Isa 18** והיה ביום ההוא ושרק יהוה לזבוב

אֲשֶׁר בָּקְצָה יֵאָרִי מִצְרִים וּלְדַבְרָהּ אֲשֶׁר בְּאָרְץ אַשּׁוּר: **19** וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחְלֵי
 הַבְּתוּת וּבְנִקְיָי הַסְּלָעִים וּבְכָל הַנְּעוּצוּצִים וּבְכָל הַנְּהַלְלִים: **20** בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדָנִי
 בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעִבְרֵי נְהַר בְּמִלְךְ אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הַרְגָלִים וְגַם אֶת־הַזֶּקֶן
 תִּסְפֶּה: **21** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְּיָה־אִישׁ עֲגַלַת בָּקָר וּשְׂתֵי־צֹאן: **22** וְהָיָה מְרֹב עֲשׂוֹת
 חֶלֶב יֵאָכֵל חֲמֹמָה כִּי־חֲמֹמָה וּדְבַשׁ יֵאָכֵל כָּל־הַנּוֹתֵר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: **23** וְהָיָה בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כֶּסֶף לְשִׁמּוּר וּלְשִׁית יִהְיֶה: **24**
 בַּחֲצִים וּבִקְשֵׁת יָבוֹא שְׁמָה כִּי־שִׁמּוּר וּשִׁית תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ: **25** וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר
 בְּמַעַדְר יַעֲדִירוּן לֹא־תִבּוֹא שְׁמָה יִרְאֵת שְׁמִיר וּשִׁית וְהָיָה לְמַשְׁלַח שׁוֹר וּלְמַרְמֵס שֶׁה־
Isa 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח־לְךָ גִּלְיוֹן גָּדוֹל וּכְתַב עָלָיו בְּחַרֵּט אֲנוּשׁ
 לְמַהֵר שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: **2** וְאֶעֱיֵדָה לִי עֲדִים נְאֻמִּים אֶת אִוְרִיהָ הַכְּהֵן וְאֶת־זִכְרֵיהֶוּ בֶן
 יִבְרַכְיָהוּ: **3** וְאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וְתַהֲרַ וְתַלְדַּ בֶּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרֵא שְׁמוֹ
 מַהֵר שְׁלַל חֵשׁ בּוֹ: **4** כִּי בְטָרָם יִדַע הַנֶּעַר קְרֵא אָבִי וְאֲמִי יִשְׂאוּ אֶת־חֵיל דְּמִשְׁק וְאֶת
 שְׁלַל שְׁמֵרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר: **5** וַיִּסַּף יְהוָה דְּבַר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר: **6** יַעֲן כִּי מֵאֵס
 הָעַם הַזֶּה אֶת מִי הַשְּׁלַח הַהַלְכִים לֹאֵט וּמִשׁוֹשׁ אֶת־רַצְיִן וּבֶן־רַמְלִיָּהוּ: **7** וְלִכְן הִנֵּה
 אֲדָנִי מַעֲלָה עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַנְּהַר הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ
 וְעָלָה עַל־כָּל־אִפְיָקִיו וְתִלַּף עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו: **8** וְחִלַּף בִּיהוּדָה שֹׁטֵף וְעִבֵר עַד־צִנְאָר
 וַיַּעַב וְהָיָה מִשׁוֹת כְּנַפְיוֹ מִלֹּא רַחֲב־אֶרֶץ עַמְּנוּ אֵל: **9** רַעוּ עַמִּים וַחֲתוּ וְהִאֲזִינוּ כָּל
 מִרְחֻשֵׁי־אָרֶץ הַחֲאֲזָרוּ וַחֲתוּ הַחֲאֲזָרוּ וַחֲתוּ: **10** עֲצוּ עֲצָה וְחַפְרוּ דְּבַר דְּבַר וְלֹא יִקּוּם
 כִּי עַמְּנוּ אֵל: **11** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּחֲזַקַת הַיָּד וַיִּסְרֵנִי מִלְכַת בְּדַרְךְ
 הָעַם־הַזֶּה לֵאמֹר: **12** לֹא־תִאֲמָרוּן קֶשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמֵר הָעַם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ
 לֹא־תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ: **13** אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲתוּ תִקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרֵאכֶם וְהוּא
 מַעֲרַצְכֶם: **14** וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֲבָן גִּנָּף וּלְצוֹר מְכַשׁוֹל לְשָׁנֵי בְתֵי יִשְׂרָאֵל לִפְחַ
 וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם: **15** וְכִשְׁלוּ בָם רַבִּים וּנְפְלוּ וּנְשַׁבְרוּ וּנְקִשׁוּ וּנְלַכְדוּ: **16** צוֹר
 תַעֲוֶדָה חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמְדָי: **17** וְחִפְתִּי לִיהוָה הַמִּסְתִּיר פְּנֵיו מִבֵּית יַעֲקֹב וּקְוִיתִי־לוֹ:
18 הִנֵּה אֲנֹכִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה לְאֵתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעַם יְהוָה
 צְבָאוֹת הַשָּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן: **19** וְכִי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם דְּרִשׁוּ אֶל־הָאֲבוֹת וְאֶל־הַיְדֻעֲנִים
 הַמְצַפְצִפִּים וְהַמְהַנִּים הַלְּוֹאֵעִם אֶל־אֱלֹהֵיו יִדְרֵשׁ בְּעַד חַיִּים אֶל־הַמְּתִים: **20** לַחֲזֹרָה
 וּלְתַעֲוֶדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ כִּדְבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שֹׁחַר: **21** וְעִבֵר בַּה נִקְשָׁה וְרַעֲב
 וְהָיָה כִּי־יִרְעֵב וְהַחֲקֵצַף וְקָלַל בְּמַלְכוֹ וּבְאֱלֹהֵיו וּפְנָה לְמַעֲלָה: **22** וְאֶל־אָרֶץ יָבִישׁ
 וְהִנֵּה צָרָה וְחֲשֵׁכָה מַעוֹף צִוְקָה וְאֶפְלָה מְנַדָּח: **23** כִּי לֹא מוֹעֵף לֹאֲשֶׁר מוֹצֵק לֶה
 כְּעַת הָרֵאשׁוֹן הַקָּל אֶרְצָה וְזִלְזוֹן וְאֶרְצָה נִפְתָּלִי וְהֶאֱחָרוֹן הַכְּבִיד הַרְךְ הַיָּם עִבֵר
 הַיַּרְדֵּן גִּלְיָל הַגּוֹיִם: **Isa 9** הָעַם הַהַלְכִים בַּחֲשָׁךְ רָאוּ אֹר וְגָדוֹל יִשְׁבִי בְּאָרֶץ צְלָמוֹת
 אֹר נִגַּה עֲלֵיהֶם: **2** תְּרַבִּית הַגּוֹי (לֹא) [לֹן] הַגְּדֹלַת הַשְּׂמִחָה שְׂמַחוּ לִפְנֵיךְ כְּשִׂמְחַת
 בְּקִצִּיר כְּאֲשֶׁר יִגְיִלוּ בַחֲלָקָם שְׁלָל: **3** כִּי אֶת־עַל סִבְלוֹ וְאֶת מִטָּה שְׂכְמוֹ שִׁבַּת הַנֶּגֶשׁ
 בּוֹ חֲחַתָּ כַּיּוֹם מַדּוּן: **4** כִּי כָל־סֹאן סֹאן בְּרַעַשׁ וּשְׂמֵלָה מְנוֹלְלָה בְּדַמִּים וְהָיְתָה
 לְשִׂרְפָה מֵאֲכַלַת אֵשׁ: **5** כִּי־יִלְד יִלְדֵנוּ בֶן נִתְּלָנוּ וְתָהִי הַמְּשֻׁרָה עַל־שְׂכְמוֹ וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ פִּלָּא יוֹעֵץ אֵל גְּבוּר אֲבִיעַד שֶׁר־שְׁלוֹם: **6** (לְסַרְבָּה) [לְמַרְבָּה] הַמְּשֻׁרָה וּלְשְׁלוֹם
 אֵין־קֵץ עַל־כִּפְסֵא דוֹד וְעַל־מַמְלַחְתּוֹ לַחֲכִין אֲתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצַדִּיקָה מַעֲתָהּ
 וְעַד־עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת תַעֲשֶׂה־זֹאת: **7** דְּבַר שְׁלַח אֲדָנִי בֵיעָקֵב וּנְפַל
 בְּיִשְׂרָאֵל: **8** וַיִּדְעוּ הָעַם כָּלוּ אֶפְרַיִם וַיּוֹשֵׁב שְׁמֵרוֹן בְּנִאוֹה וּבְגָדָל לִבָּב לֵאמֹר: **9** לְבָנִים

נפלו ונזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: **10** וישגב יהוה את צרי רצין עליו
 ואת איביו יסכסך: **11** ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה
 בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: **12** והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה
 צבאות לא דרשו: **ס 13** ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: **14**
 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: **15** ויהיו מאשרי העם הזה
 מתעים ומאשריו מבלעים: **16** על פן על בחוריו לא ישמחו אדני ואת יתמיו
 ואת אלמנתיו לא ירחם פי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב
 אפו ועוד ידו נטויה: **17** כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסככי
 היער ויתאבכו גאות עשן: **18** בעברת יהוה צבאות נתם ארץ ויהי העם כמאכלת
 אש איש אל אחיו לא יחמלו: **19** ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו
 איש בשר זרעו יאכלו: **20** מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה
 על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: **ס Isa 10** הוי החקקים חקקי און
 ומכתבים עמל כתבו: **2** להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמות
 שללם ואת יחומים יבזו: **3** ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי
 תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: **4** בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרונים יפלו
 בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: **ס 5** הוי אשור שבט אפי ומטה יהוה בידם
 זעמי: **6** בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוננו לשלל שלל ולבז בז **(ולשימו)**
ו **(ולשימו)** מרמס כחמר חוצות: **7** והוא לא ידמה ולבבו לא יכן יחשב פי להשמיר
 בלבבו ולהכרית גוים לא מעט: **8** כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: **9** הלא
 ככרמיש כלנו אס לא כארפד חמת אס לא כדמשק שמרון: **10** כאשר מצאה ידי
 לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: **11** הלא פאשר עשיתי לשמרון
 ולאיליה פן אעשה לירושלם ולעצביה: **ס 12** והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו
 בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועלת פארת רום עניו: **13**
 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי פי נבנותי ואסירו גבולת עמים **(ועתידתיהם)**
(ועתידותיהם) שושתי ואוריד כאביר וישבים: **14** ותמצא כקון ידי לחיל העמים
 וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדר כנף ופצה פה ומצפצף:
15 היתפאר הגרון על החצב בז אסיתגדל המשור על מניפו פהניף שבט
 ואת מרימיו פהרים מטה לא עין: **16** לכן ישלח הארון יהוה צבאות במשמנו רזון
 ותחת פברו יקר יקד פיקוד אש: **17** והיה אורי ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה
 ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: **18** וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה
 כמסס נסס: **19** ושאר עין יערו מספר יהיו ונער יכתבם: **ס 20** והיה ביום ההוא
 לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה
 קדוש ישראל באמת: **21** שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור: **22** כי אסיהיה עמך
 ישראל כחול הים שאר ישוב בז כליון חרוץ שוטף צדקה: **23** כי כלה ונחרצה
 אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: **ס 24** לכן כה אמר אדני יהוה צבאות
 אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יכפה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים: **25**
 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם: **26** ועודר עליו יהוה צבאות שוט
 כמפת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים: **27** והיה ביום ההוא
 יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן: **28** בא על עית עבר
 במגרון למכמש יפקיד כליו: **29** עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת

שָׂאוּל נָסָה: ³⁰ צְהַלִי קוֹלְךָ בַתְּגַלִּים תִּקְשִׁיבִי לְיֹשֵׁה עֵינָהּ עֲנֹתוֹת: ³¹ נִדְדָה מִדְּמֵנָה יֹשְׁבֵי הַגְּבוּלִים הַעִיּוּזִים: ³² עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לַעֲמֹד יִפְּךָ יָדוֹ הַר (בֵּית) צִיּוֹן וְגִבְעַת יְרוּשָׁלַם: ³³ ס הִנֵּה הָאָדוֹן יִהְיֶה צְבָאוֹת מִסַּעֲף פָּאֵרָה בְּמַעֲרָזָה וְרַמְיֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפְּלוּ: ³⁴ וְנִקְףָּ סִבְכֵי הַיַּעַר בְּבִרְזֵל וְהַלְבִּנּוֹן בְּאֵדִיר יִפּוֹל: ³⁵ ס **Isa 11** וַיֵּצֵא חֹמֶר מִגִּזְעַי יִשְׂרָאֵל וְנִצַּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה: ² וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה יִהְיֶה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲזָה וְגִבּוּרָה רוּחַ דַּעַת וּיְרֵאת יְהוָה: ³ וְנִהְיָחוּ בִירְאַת יְהוָה וְלֹא-לְמִרְאָה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ: ⁴ וְשִׁפְטַת בְּצִדֵּק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לַעֲנוּי־אָרֶץ וְהִכָּה-אָרֶץ בְּשִׁבְטֵי פִּיו וּבְקִרְחַת שִׁפְתָיו יָמִית רָשָׁע: ⁵ וְהִיָּה צִדֵּק אֲזוּר מִתְּנוּי וְהֵאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו: ⁶ וְגַר זָבִב עִם-פְּבֹשׁ וְנִמְרָ עִם-גְּדָרֵי יַרְבֵּץ וְעַגְלֵי וּכְפִיר וּמְרִיא יַחֲדוּ וְנִעַר קָטָן נִהְיָ בֵּם: ⁷ וּפְרָה וְדָב תִּרְעִינָה יַחֲדוּ וּרְבֻצוּ יַלְדֵיהֶן וְאִרְיָה פְּבַקֵּר יֵאֱכַל-תְּבֹן: ⁸ וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חֵר פֶּתֶן וְעַל מְאוּרֵת צִפְעוֹנִי נְמוּל יָדוֹ תְּדַח: ⁹ לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָרַק קִדְשֵׁי כִּי-מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת-יְהוָה כַּמִּים לִים מְכַסִּים: ¹⁰ וְהִיָּה בְּיָוִם הַהוּא שֶׁרֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַד לְנֶס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִיתָה מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד: ¹¹ וְהִיָּה בְּיָוִם הַהוּא יוֹסִיף אֲדִינוּ שְׁנֵית יָדוֹ לְקִנּוֹת אֶת-שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמְצָרִים וּמִפְתְּרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעִלָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָם: ¹² וְנִשָּׂא נֶס לְגוֹיִם וְאֶסְף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹץ מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ: ¹³ וְסָרָה קִנְיַת אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֹא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצַּר אֶת-אֶפְרַיִם: ¹⁴ וְעַפּוֹ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָה יַחֲדוּ יִבְזוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם אֲדוּם וּמִזֹּאֵב מִשְׁלֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָם: ¹⁵ וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יִסְמִעֵלִים וְהִנִּיף יָדוֹ עַל-הַנְּהַר בַּעַיִם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נַחְלִים וְהַדְרִיךְ בְּנַעֲלִים: ¹⁶ וְהִיתָה מִסְלָה לְשָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר כַּאֲשֶׁר הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: **Isa 12** וְאָמַרְתָּ בְּיָוִם הַהוּא אוֹדֶךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יִשָּׁב אֶפְסָךְ וְתִנְחַמְנִי: ² הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבֹטָח וְלֹא אֶפְחַד כִּי-עָזִי וְזִמְרַתִּי יְהִי יְהוָה וְהִירְלִי לְיִשׁוּעָה: ³ וְשִׂאֲבַתְּ-מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיַי הַיִּשׁוּעָה: ⁴ וְאָמַרְתָּם בְּיָוִם הַהוּא הַהוּא הוֹדוּ לִיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילְתֵיהֶם הוֹפִירוּ כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוֹ: ⁵ זְמִרוּ יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה (מִיַּדְעַת) [מִיַּדְעַת] זֹאת בְּכָל-הָאָרֶץ: ⁶ צְהַלִי רוּחִי וְיִשְׁבַח צִיּוֹן כִּי-גִדּוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: ⁷ פ **Isa 13** מִשָּׂא בָבֶל אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיהָ בְּיָאֲמוּץ: ² עַל-הַר-נִשְׁפָּה שְׂאוֹנֵס הַרִימוּ קוֹל לָהֶם הִנִּיפוּ יָד וּיְבֹאוּ פֶתְחֵי נְדִיבִים: ³ אֲנִי צִוִּיתִי לְמַקְדְּשֵׁי גֵם קְרָאתִי גִבּוּרֵי לֶאֱפִי עֲלִיוֹ גְּאוּתִי: ⁴ קוֹל הַמּוֹן בְּהַרִים דְּמוֹת עַסְרָב קוֹל שְׂאוֹן מִמְּלֻכוֹת גּוֹיִם נֹאֲסִים יְהוָה צְבָאוֹת מִפְּקֵד צְבָא מִלְחָמָה: ⁵ בְּאִיִם מֵאֶרֶץ מִרְחַק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם יְהוָה וְכָלִי זַעֲמוֹ לְחַבֵּל כָּל-הָאָרֶץ: ⁶ הִלְלִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה פֶּשַׁד מִשְׁדֵּי יְבוּא: ⁷ עַל-כֵּן פְּלִיִּדִים תִּרְפִּינָה וְכָל-לִבָּב אֲנוּשׁ יִמָּס: ⁸ וְנִבְהַלּוּ צִירִים וְחִבְלִים יֶאֱחָזוּן כִּי-יִלְדָה יַחֲלוֹן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ פָּנָי לְהִבִּים פְּנֵיהֶם: ⁹ הִנֵּה יוֹסִי-יְהוָה בָּא אֲכֹרֵי וְעִבְרָה וְחָרוֹן אֵף לְשׁוֹם הָאָרֶץ לְשִׁמָּה וְחִטָּאִיהָ יִשְׁמִיד מִמֶּנָּה: ¹⁰ כִּי-כֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסְלֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אֹרֶם חֶשֶׁד הַשָּׁמַשׁ בְּצִאתוֹ וְרוּחַ לֹא-יִגִּיה אֲזוּרוֹ: ¹¹ וּפְקַדְתִּי עַל-חַבֵּל רָעָה וְעַל-רִשְׁעִים עֹנָם וְהִשְׁבַּחְתִּי גְּאוֹן זָדִים וְגֵאוֹת עֲרִיצִים אֲשִׁפִּיל: ¹² אוֹקִיר אֲנוּשׁ מִפּוֹ וְאָדָם מִכַּתֵּם אוֹפִיר: ¹³ עַל-כֵּן שָׁמַיִם אֲרִנּוּ וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעִבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיָוִם חָרוֹן אִפּוֹ: ¹⁴ וְהִיָּה כְּצִבֵּי מִדָּח וּכְצֵאֵן וְאִין מִקְבֵּץ אִישׁ אֶל-עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ אֶל-אֲרָצוֹ יִנּוּסוּ: ¹⁵ כָּל-הַנִּמְצָא יִדְקַר וְכָל-הַנּוֹסֶפֶה יִפּוֹל בַּחֲרָב: ¹⁶ וְעַל-לֵיהֶם יִרְשָׁשׁוּ לְעֵינֵיהֶם יִשְׁסוּ בְּחִיהֶם וּנְשִׂיהֶם (תִּשְׁגַּלְנָה) [תִּשְׁכַּבְנָה]: ¹⁷ הִנְנִי מַעִיר עֲלֵיהֶם

אֲתִמְדִי אֲשֶׁר־כִּסֶּף לֹא יִחְשְׁבוּ וְזָהָב לֹא יִחְפְּצוּבוּ: **18** וְקִשְׁתוֹת נְעָרִים תִּרְטֹשְׁנָה
 וּפְרִי־בֶטֶן לֹא יִרְחֲמוּ עַל־בָּנִים לֹא־תַחֲוֹס עֵינָם: **19** וְהִוְתָה כְּבַל צְבִי מִמַּלְכוֹת תַּפְאֶרֶת
 גְּאוֹן כְּשָׂדִים כְּמֵהֶפְכַת אֱלֹהִים אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עֹמֶרְהָ: **20** לֹא־תִשָּׁב לְנֹצַח וְלֹא תִשְׁפֹן
 עַד־דֹּר וְדוֹר וְלֹא־יִתֵּל שֵׁם עַרְבֵי וְרַעִים לֹא־יִרְבְּצוּ שָׁם: **21** וְרִבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמְלֹאוּ
 בְּתֵיהֶם אֲחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה וְשַׁעֲרִים יִקְדּוּ־שָׁם: **22** וְעָנָה אִיִּים בְּאֵלְמוֹתָיו
 וְתַנִּים בְּהִיכְלֵי עַנְנֵי וְקָרוֹב לְבוֹא עִתָּה וְיִמְיָהּ לֹא יִמְשָׁכוּ: **Isa 14** כִּי יִרְחַם יְהוָה
 אֶת־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל־אֲדָמָתָם וְנִלְוֶה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ
 עַל־בֵּית יַעֲקֹב: **2** וְלִקְחוּם עַמִּים וְהִבְיֵאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחְלוּם בֵּית־יִשְׂרָאֵל עַל
 אֲדָמָתָהּ יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שָׂבִים לְשִׁבְיָהֶם וְרָדוּ בְּנִשְׁבָיָהֶם: **3** וְהָיָה בְיוֹם
 הַנִּיחָה יְהוָה לָךְ מֵעַצְבְּךָ וּמִרְגָזְךָ וּמִן־הָעֵבֶדְהָ הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֲבַדְתָּ: **4** וְנִשְׁאַתְהָ הַמֶּשֶׁל
 הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ כְּבַל וְאֲמַרְתָּ אִיךְ שָׁבַת נָגַשׁ שַׁבְתָּה מִדְּהַבָּה: **5** שֶׁבֶר יְהוָה מָטָה
 רָשָׁעִים שָׁכַט מִשְׁלֹים: **6** מִכָּה עַמִּים בַּעֲבָרָה מִכַּת בִּלְתִּי סָרָה רָדָה בְּאֶף גּוֹיִם מִרְדָּף
 בְּלִי חֶשֶׁךְ: **7** נָחָה שָׁקְטָה כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ רִנָּה: **8** גַּם־בְּרוּשִׁים שָׁמְחוּ לָךְ אֲרוֹזֵי לְבָנוֹן
 מֵאֵז שָׁכַבְתָּ לֹא־יַעֲלֶה הַכֶּרֶת עֲלֵינוּ: **9** שְׂאוּל מִתַּחַת רִגְזָה לָךְ לִקְרֹאת בּוֹאֵךְ עוֹרֵר לָךְ
 רִפְאִים כָּל־עַתּוּדֵי אֶרֶץ הַקִּים מִכְּסֹאוֹתָם כָּל מַלְכֵי גּוֹיִם: **10** כָּל־ם יַעֲנֵנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ
 גַּם־אַתָּה חֲלִיתָ כְּמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשַׁלְתָּ: **11** הַיּוֹרֵד שְׂאוּל גְּאוֹנֵךְ הַמֵּית נִבְלִיךָ תַּחְתִּיךָ יַצַּע
 רָמָה וּמִכְּסִיךָ תִּחְלַעְתָּ: **12** אִיךְ נִפְלַת מִשְׁמַיִם הַיָּלִל בְּרִשְׁחָר נִגְדַעְתָּ לְאֶרֶץ חוֹלֶשׁ
 עַל־גּוֹיִם: **13** וְאַתָּה אֲמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ הַשְׁמַיִם אֲעֵלָה מִמַּעַל לְכּוֹכְבֵי־אֵל אִרִּים פִּסְאֵי
 וְאֲשַׁב בְּהֵר־מוֹעֵד בִּירְכַתִּי צְפוֹן: **14** אֲעֵלָה עַל־בְּמֹתֵי עַב אֲדַמָּה לַעֲלִיּוֹן: **15** אִיךְ
 אֶל־שְׂאוּל תִּוְרַד אֶל־יִרְכַת־בוֹר: **16** רֵאִיךְ אֵלֶיךָ וְשִׁיחֹו אֵלֶיךָ יִתְבּוֹנְנוּ הַזֶּה הָאִישׁ
 מִרְגִּזֵי הָאָרֶץ מֵרַעִישׁ מִמַּלְכוֹת: **17** שֵׁם תִּבַּל כְּמִדְבָר וְעֲרִיו הָרַס אֲסִירָיו לֹא־פָתַח
 בֵּיתָה: **18** כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם כָּל־ם שָׁכְבוּ בְּכֹבֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ: **19** וְאַתָּה הִשְׁלַכְתָּ מִקְבְּרֶךָ
 כְּנֹצֵר נִתְעַב לְבוֹשׁ הַרְגִים מִטְעַנֵּי חֶרֶב יוֹרְדֵי אֶל־אֲבֵנֵי־בוֹר כְּפַגֵּר מוֹבֵס: **20** לֹא־תַחַד
 אֲתָם בַּקְּבוּרָה כִּי־אֲרַצְךָ שַׁחַת עִמּוֹךְ הַרְגַתְּ לֹא־יִקְרָא לְעוֹלָם זֶרַע מֵרַעִים: **21** הַכִּינוּ
 לְבָבוֹ מִטְבַּח בְּעוֹן אֲבוֹתָם בְּלִי־קִמּוֹ וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ וּמְלֹאוּ פְּנֵי־חֶבֶל עָרִים: **22** וְקִמְתִּי
 עֲלֵיהֶם נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְכָל־שֵׁם וְשָׂאֵר וְנִין וְנִכֵּד נֹאם־יְהוָה: **23** וְשִׁמְתִּיהָ
 לְמוֹרֶשׁ קֶפֶד וְאֲגַמֵּי־מִים וְשִׂאֲטָאֲתִיהָ בְּמִשְׂאֲטָא הַשְּׂמַד נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת: **24** נִשְׁבַּע
 יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כְּאִשֶׁר דִּמְיִתִּי כֵן הִיְתָה וְכֹאֲשֶׁר יַעֲזִיתִי הִיא תִּקּוּם: **25**
 לְשֶׁבֶר אֲשׁוּר בְּאֶרְצִי וְעַל־הָרֵי אֲבוּסְנוּ וְסֵר מֵעֲלֵיהֶם עֹלֹ וְסָבְלוּ מֵעַל שָׁכְמוּ יִסּוּר: **26**
 זֹאת הָעֵצָה הַיַּעֲזֵה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: **27** כִּי־יִהְיֶה
 צְבָאוֹת יַעֲזֵן וּמִי יִפֹּר וַיְדוּ הַנְּטוּיָה וּמִי יִשְׁיבָנָה: **28** בְּשֵׁנֹת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲזָה הִיא
 הַמִּשְׂאָה הַזֹּה: **29** אֶל־תִּשְׁמְחוּ פִלְשֵׁת כִּלְךָ כִּי נִשְׁבֵּר שֶׁבֶט מִכָּף כִּי־מִשְׂרַשׁ נַחֵשׁ יִצֵּא
 צֶפַע וּפְרִיו שָׂרָף מֵעוֹפֵף: **30** וְרַעַו בְּכוֹרֵי דָלִים וְאֲבוֹיֹנִים לְבִטָּח יִרְבְּצוּ וְהַמְתִּי בְרַעֲב
 שְׂרָשֵׁד וְשִׂאֲרִיתְךָ יִהְרֹג: **31** הַיְלִילִי שַׁעַר זַעֲקֵר־עִיר נִמוּג פִּלְשֵׁת כִּלְךָ כִּי מִצְפוֹן עֲשֵׂן
 בָּא וְאִין בּוֹרֵד בְּמוֹעֲדָיו: **32** וּמֵהָ־יַעֲנָה מִלְּאֲכִי־גוֹי כִּי יְהוָה יִסֵּד צִיּוֹן וּבָהּ יִחְסוּ עַנְיֵי
 עַמּוֹ: **Isa 15** **1** מִשָּׂא מוֹאָב כִּי בְלִיל שָׂדֵד עַר מוֹאָב נִדְמָה כִּי בְלִיל שָׂדֵד קִיר־מוֹאָב
 נִדְמָה: **2** עֲלָה הַבַּיִת וְדִבֵּן הַבְּמוֹת לְבָכִי עַל־נְבוֹ וְעַל מִידְבָּא מוֹאָב יַלְיִל
 בְּכָל־רֵאשִׁיו קְרָחָה כָּל־זָקֵן גְּרוּעָה: **3** בַּחוּצָתָיו חָגְרוּ שָׁק עַל גִּנּוֹתֶיהָ וּבְרַחֲבֶיהָ כָּל־הָ
 יַלְיִל יִרַד בְּבָכִי: **4** וְתוֹעֵק חֲשָׁבוֹן וְאֲעֵלָה עַד־יַהֲזֵן נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצֵי מוֹאָב
 יִרְעוּ נִפְשׁוֹ יִרְעָה לוֹ: **5** לְבִי לְמוֹאָב יוֹעֵק בְּרִיחָה עַד־צַעַר עֲגַלַת שְׁלִשָּׁה כִּיֹּא מַעֲלָה

הלוחית בבכי יעלה-בו כי דרך חורנים זעקת-שבר יעערו: **6** כי-מי נמרים משמות יהיו כיריבש חציר פלה דשא ירק לא היה: **7** על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: **8** כיהקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אנלים יללחה ובאר אילים יללחה: **9** כי מי דימון מלאו דם כראשית על-דימון נוספות לפליטת מואב ארה ולשארית אדמה: **Isa 16** שלחו-כר משל-ארץ מסלע מדברה אל-הר בת-ציון: **2** והיה כעוף-נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: **3** **(תביאו) (תביאו)** עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדר אל-תגלי: **4** יגורו בך נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שודד כראפס המין פלה שר תמו רמס מן-הארץ: **5** והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: **6** שמענו גאון-מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא-כן בדיו: **7** לכן ייליל מואב למואב פלה יליל לאשישי קיר-חרשת תהגו אד-נכאים: **8** כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד-יעזר נגעו תעו מדבר שלוחתיה נטשו עברו ים: **9** על-כן אבפה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמטתי חשבון ואלעלה כי על-קצף ועל-קצירף הידרד נפל: **10** ונאסף שמחה וגיל מן-הפרמל ובפרמים לא-ירינן לא ירעע יון ביקבים לא-ידרך הדרך הידרד השפתי: **11** על-כן מעי למואב כפגור יהמו וקרבי לקיר חרש: **12** והיה כי-נראה פירנלאה מואב על-הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא יוכל: **13** זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואב מאז: **14** ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל התמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר: **15** **Isa 17** משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: **2** עזבות ערי ערער לעדרים תהינה ורבעו ואין מחריד: **3** ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: **4** והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירוה: **5** והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: **6** ונשאר-בו עוללת כננף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם-יהוה אלהי ישראל: **7** ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו ועיניו אל-קדוש ישראל תראינה: **8** ולא ישעה אל-המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים: **9** ביום ההוא יהיו ערי מעוז כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: **10** כי שכחת אלהי ישעד וצור מעזד לא זכרת על-כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו: **11** ביום נטעד תשגשי ובבקר זרעד תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש: **12** הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאוון לאמים כשאון מים כפירים ישאוון: **13** לאמים כשאון מים רבים ישאוון ונער בו ונס ממרחק ורדף פמין הרים לפני-רוח וכנגל לפני סופה: **14** לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזוינו: **15** **Isa 18** הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהר-כוש: **2** השלח בים צירים ובכלי-גמא על-פני-מים לכו מלאכים קלים אל-גוי ממשד ומורט אל-עם נורא מן-הוא והלאה גוי קרקו ומבוסה אשר-בזאו נהרים ארצו: **3** כלי-שבי תבל ושכני ארץ כנשאנס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: **4** כי כה אמר יהוה אלי **(אשקוטה) (אשקוטה)** ואביטה במכוני פחם צח עלי-אור פעב טל פחם קציר: **5** כילפני קציר כתם-פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת-הנשישות הסיר התו: **6** יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט

וְכָל-בְּהֵמַת הָאָרֶץ עָלוּ תַחֲרָף: **7** בַּעַת הָיָא יוּבַלְשִׁי לִיהוּה צְבָאוֹת עִם מִמְשָׁךְ
 וּמִוֹרֵט וּמַעַם נִרְאָ מִן-הוּא וְהִלָּאָה וְנִוּי קִרְקוּ וּמִבּוֹסָה אֲשֶׁר בּוֹזְאוּ נְהָרִים אֶרְצוּ
 אֶל-מְקוֹם שְׁמִי-יְהוּה צְבָאוֹת הִרְצִיּוּן: **8** Isa 19 מִשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה יְהוּה רֹכֵב עַל-עֵב
 קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלֹהֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וּלְבַב מִצְרַיִם יִמָּס בְּקִרְבּוֹ: **9** וּסְכַסְכַּתִּי
 מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמוּ אִישׁ-בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְלָכָה בְּמִמְלָכָה: **10**
 וְנִבְקָה רוּחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וְעֲצָתוֹ אִבְלַע וּדְרָשׁוּ אֱלֹהֵי-לֵילִים וְאֱלֹהֵי-אֲשִׁימִים
 וְאֱלֹהֵי-הָאֲבוֹת וְאֱלֹהֵי-דַעְנִים: **11** וּסְכַרְתִּי אֶת-מִצְרַיִם בְּיַד אֲדָנִים קִשָּׁה וּמִלֶּךְ עוֹז
 יִמְשַׁל-בָּם נָאִם הָאֲדוֹן יְהוּה צְבָאוֹת: **12** וְנִשְׁתַּוּמִים מֵהֵימָּן וְנִהַר יַחֲרַב וּיִבָּשׁ: **13** וְהָאֲזִינִחוּ
 נְהֻרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יָאֲרִי מִצּוֹר קִנְהָ וְסוּף קָמְלוּ: **14** עֲרוֹת עַל-יָאוֹר עַל-פְּנֵי יָאוֹר וְכָל
 מִזְרַע יָאוֹר יִיבֶשׁ נֶדֶף וְאִינְנִי: **15** וְאֲנִי הִדְיָנִים וְאִבְלוּ כָל-מִשְׁלִיכֵי בִיאֹר חֲכָה וּפְרָשִׁי
 מִכְמַרְת עַל-פְּנֵי-מִים אִמְלִלוּ: **16** וּבִשְׁוֹ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲדָנִים חֹרִי: **17** וְהִיוּ
 שְׁתִּיתֵיהֶם מִדְּפָאִים כָּל-עֲשִׂי שֶׁכֶר אֲנִמְיִנְפֶשׁ: **18** אֶד-אֲוִלִים שְׂרִי צִעַן חֲכָמֵי יַעֲצִי פִרְעָה
 עֲצָה נִבְעָרָה אִיךָ תֹאמְרוּ אֶל-פִּרְעָה בְּיַחֲכָמִים אֲנִי בְּיַמְלִכִי-קֶדֶם: **19** אִים אִפּוֹא
 חֲכָמִיךָ וְיִגִּידוּ נָא לְךָ וְיִדְעוּ מֵהֲיַעֲצֵן יְהוּה צְבָאוֹת עַל-מִצְרַיִם: **20** נִיֵּאלוּ שְׂרִי צִעַן
 נִשְׂאוּ שְׂרִי נָךְ הִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם פִּנְתַּי שְׁבִטִיָּה: **21** יְהוּה מִסֶּךְ בְּקִרְבָּה רוּחַ עוֹשִׂים
 וְהִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשֵׂהוּ כַּהֲתַעוֹת שְׁכוֹר בְּקִיָּאוֹ: **22** וְלֹא-יְהִיָּה לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וּזְנֵב כִּפְּהָ וְאֲנִמְוִן: **23** בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה מִצְרַיִם כְּנִשְׁיִם וְחָרְדוּ
 וּפְחָד מִפְּנֵי תִנְפַת יְדִי-יְהוּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא מִנִּיף עָלוּי: **24** וְהִיתָה אֲדָמַת יְהוּדָה
 לְמִצְרַיִם לְחֵנָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְהָ אֵלֶיךָ וּפְחָד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוּה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא
 יוֹעֵץ עָלוּי: **25** בְּיוֹם הַהוּא יְהִי חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שִׁפְתַּי כְּעַנְן
 וְנִשְׁבְּעוֹת לִיהוּה צְבָאוֹת עִיר הַהִרְס יֹאמֵר לְאֶחָת: **26** בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה מִזְבַּח
 לִיהוּה בְּחוּף אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבָּה אֶצֶל-נְבוּלָה לִיהוּה: **27** וְהִיָּה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהוּה
 צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי-יַעֲצֵקוּ אֶל-יְהוּה מִפְּנֵי לְחֻצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרֹב
 וְהַצִּילֵם: **28** וְנִוֹדַע יְהוּה לְמִצְרַיִם וְיִדְעוּ מִצְרַיִם אֶת-יְהוּה בְּיוֹם הַהוּא וְעֲבָדוּ זִבְחָ
 וּמִנְחָה וְנִדְרוֹ-נִדְרָ לִיהוּה וּשְׁלֹמוֹ: **29** וְנֶגְף יְהוּה אֶת-מִצְרַיִם נֶגֶף וּרְפּוּאָ וּשְׁבוּ עַד-יְהוּה
 וְנִעֲתַר לָהֶם וּרְפָאֵם: **30** בְּיוֹם הַהוּא תְהִיָּה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבָא-אֲשׁוּר
 בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וְעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר: **31** בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִשְׂרָאֵל
 שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר בְּרִכְהָ בְּקִרְבַּי הָאֶרֶץ: **32** אֲשֶׁר בְּרָכּוּ יְהוּה צְבָאוֹת לֵאמֹר
 בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר וּנְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל: **33** Isa 20 בְּשַׁנַּת בָּא תִרְתֵּן
 אֲשׁוּדָרָה בְּשִׁלַּח אֶתְוֹ סִרְגוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְחַם בְּאֲשׁוּדָר וַיִּלְפְּדָה: **34** בַּעַת הָיָא דְבַר
 יְהוּה בְּיַד יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּן לֵאמֹר לְךָ וּפְתַחַת תִּשְׁקֵן מַעַל מִתְנִיךָ וְנַעֲלֶךָ תַחֲלִץ מַעַל
 רִגְלֶיךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הִלֶּךְ עִרְוִם וַיַּחֲף: **35** וַיֹּאמֶר יְהוּה כַּאֲשֶׁר הִלֶּךְ עֲבָדֵי יִשְׁעִיהוּ עִרְוִם
 וַיַּחֲף שְׁלֹשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֶת עַל-מִצְרַיִם וְעַל-כּוּשׁ: **36** כֵּן יִהְיֶה מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת-שְׂבִי
 מִצְרַיִם וְאֶת-נְלוֹת כּוּשׁ נַעֲרִים וְזִקְנִים עִרְוִם וַיַּחֲף וּחְשׁוּפֵי שֵׁת עֲרוֹת מִצְרַיִם: **37** וְחָתּוּ
 וּבִשׁוּ מִכּוּשׁ מִבְּטָם וּמִן-מִצְרַיִם תִּפְאַרְתֵּם: **38** וַאֲמַר יֹשֵׁב הָאֵרֶץ הַזֶּה בְּיוֹם הַהוּא
 הִנְהִיכָה מִבְּטָנוּ אֲשֶׁר-נִסְנְנוּ שֵׁם לְעוֹרָה לְהַנְצִיל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאִיךָ נִמְלֹט אֲנַחְנוּ:
39 Isa 21 מִשָּׂא מִדְּבָרִים כְּסוּפּוֹת בְּנִגַב לְחֶלֶף מִמִּדְבַּר בָּא מֵאֶרֶץ נִרְאָה: **40** חֲזוֹת קִשָּׁה
 הַגְּדִילִי הַבּוֹגֵדוּ בּוֹגֵד וְהַשׁוֹדָדוּ שׁוֹדָד עַלֵי עֵילָם צוּרֵי מִדֵּי כָּל-אֲנַחְתָּה הַשְּׁבִיתִי: **41**
 עַל-כֵּן מָלְאוּ מִתְנֵי חֲלָחְלָה צִירִים אֲחֻזִּנִי כְּצִירֵי יוֹלְדָה נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נִבְהַלְתִּי
 מֵרְאוֹת: **42** תַּעֲהָ לְבָבִי פְלִצוֹת בַּעֲתַתְנִי אֶת נִשְׁף חֲשָׁקִי שֵׁם לִי לְחִרְדָּה: **43** עֲרָךְ הַשְּׁלַחֵן

צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן: פ 6 כי כה אמר אלי אדני לך
העמד המצפה אשר יראה ויגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל
והקשיב קשב רב-קשב: 8 ויקרא אריה על-מצפהו אדני אנכי עמד תמיד יומם
ועל-משמרתי אנכי נצב כל-הלילות: 9 והנה-זה בא רכב איש צמד פרשים ויען
ויאמר נפלה נפלה בבל וכל-פסילי אלהיה שבר לארץ: 10 מדשתי וכן גרני אשר
שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: ס 11 משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה-מלילה שמר מה-מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם-לילה
אם-תבעיון בעיו שבו אתיו: ס 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: 14
לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדר: 15 כירמפני חרבות
נדרו מפניו חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: ס 16 פירכה אמר
אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל-כבוד קדר: 17 ושאר מספר-קשת גבורי
בני-קדר ויעטו כי יהוה אלהי-ישראל דבר: ס Isa 22 משא גיא חיוון מה-לך אפוא
כיעלית כלך לגנות: 2 תשאותו מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא
חללי-חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל-קציעיך נדרו-יחד מקשת אסרו כל-נמצאיך
אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על-כן אמרתי שעו מני אמרר בפכי אל-תאיצו לנחמני
על-שד בת-עמי: 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בניא חיוון
מקרקר קר ושוע אל-ההר: 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן:
7 ויהי מבוחר-עמקוד מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 ויגל את מסך יהודה
ותבט ביום ההוא אל-נשק בית העיר: 9 ואת בקיעי עיר-דוד ראיחם כירבו ותקבצו
את-מי הברכה התחוננה: 10 ואת-בתי ירושלים ספרתם ותחצו הבתים לבצר החומה:
11 ומקנהו עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל-עשיה ויצרה
מרחוק לא ראיחם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד
ולקרחת ולחגר שק: 13 והנהו ששון ושמחה הרגו בקר ושחט צאן אכל בשר ושחט
יין אכול ושתי כי מחר נמות: 14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם-יכפר העון הזה
לכם עד-תמתון אמר אדני יהוה צבאות: פ 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך-בא
אל-הסכן הזה על-שבנא אשר על-הבית: 16 מה-לך פה ומי לך פה כירחצת לך
פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטלטלך שלטלה
גבר ועטף עטה: 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה
מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 ותדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך: 20 והיה
ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן-חלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתו בידו והיה לאב ליושב ירושלים ולבית יהודה: 22 ונתתי
מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר ואין פתח: 23 ותקעתיו יחד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו פלו כבוד בית-אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן מפלי האגנות ועד כל-כלי הנבלים: 25 ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא
אשר-עליה כי יהוה דבר: ס Isa 23 משא צר הילילו אניות תרשיש כירשד מביית
מבוא מארץ פתים נגלה-למו: 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוף: 3 ובמים
רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים: 4 בושני צידון כיראמר ים
מעוז הים לאמר לא-חלתני ולא-ילדתני ולא גדלתני בחורים רוממתי בתולות: 5
כאשר-שמע למצרים יחילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי: 7 הזאת

לָכֶם עֲלוּיָהּ מִימֵי קֶדֶם קִדְמָתָהּ יִבְלוּהָ רִגְלֶיהָ מִרְחֹק לְגֹרֶ: 8 מִי יַעֲזֹב זֹאת עַל-צֶר
 הַמַּעֲשִׂיָה אֲשֶׁר סָחֲרֶיהָ שְׂרִים כְּנֻעֶיהָ נִכְבְּדֵי-אֶרֶץ: 9 יְהוָה צְבָאוֹת יַעֲזֶבָה לְחַלֵּל גְּאוֹן
 כָּל-צְבִי לְהַקְלֵל כָּל-נִכְבְּדֵי-אֶרֶץ: 10 עֲבְרֵי אֶרֶץ צָרָה פִּיאָר בַּת-תְּרִשִׁישׁ אֵין מִזֶּה עוֹד: 11
 יָדוּ נָטָה עַל-הַיָּם הַרְגִּיזוּ מִמְּלֻכּוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל-כְּנָעַן לְשֹׂמֵד מַעֲזֹנָה: 12 וַיֹּאמֶר
 לְאִתּוֹסִיפִי עוֹד לַעֲלוֹז הַמַּעֲשָׂקָה בַּתִּילָת בַּת-צִידוֹן [כַּתִּיִּים] [כַּתִּים] קוֹמִי עֲבְרֵי
 גַם-שָׁם לֹא-יָנוּחַ לָךְ: 13 הֵן אֶרֶץ כְּשָׂדִים זֶה הָעָם לֹא הוּא אֲשׁוּר יִסְדָּה לְצִיִּים
 הַקִּימוּ [בַּחֲנִיּוֹ] [בַּחֲנִיּוֹ] עֲרֹרוּ אֶרְמוֹנוֹתֶיהָ שְׁמָה לַמַּפְלָה: 14 הַלִּילוּ אַנְיוֹת תְּרִשִׁישׁ כִּי
 שָׂדֶה מַעֲזוֹן: 15 וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁפַּחַת צֶר שְׁבַעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקֵּץ
 שְׁבַעִים שָׁנָה יְהִיָּה לְצֶר כְּשִׁירַת הַזֹּנוֹה: 16 קַחִי כְנוֹר סָבִי עִיר זֹנָה נִשְׁפַּחָה הִיטִיבִי
 בְּנֵן הַרְבִּי-שִׁיר לְמַעַן תִּזְכְּרִי: 17 וְהִיָּה מִקֵּץ שְׁבַעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת-צֶר וְשָׁבָה
 לְאִתְנַנָּה וְזוֹנָה אֶת-כָּל-מְּלֻכּוֹת הָאֶרֶץ עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה: 18 וְהִיָּה סַחְרָה וְאִתְנַנָּה קִדְשׁ
 לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחַסֵּן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יְהִיָּה סַחְרָה לֹאכֵל לְשִׁבְעָה
 וְלִמְכַסָּה עֲתִיק: 19 Isa 24 הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאֶרֶץ וּבּוֹלֵקָהּ וְעוֹה פְּנִיהָ וְהַפִּיץ יִשְׁבִּיהָ: 2
 וְהִיָּה כְּעַם כְּפֹהֵן כְּעַבְדֵי כְּאֲדָנָיו כְּשִׁפְחָה כְּנֹבְרָתָהּ כְּקוֹנָה כְּמוֹכֵר כְּמִלוּהָ כְּלוּהָ
 כְּנֻשָׁה כְּאֲשֶׁר נָשָׂא בּוֹ: 3 הַבּוֹקֵק תְּבוּק הָאֶרֶץ וְהַבּוֹזֵז תְּבוּזָה כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת-הַדְּבָר
 הַזֶּה: 4 אֲכַלָּה נְבִלָה הָאֶרֶץ אֲמַלְלָה נְבִלָה תְּבַל אֲמַלְלוּ מְרוֹם עַם-הָאֶרֶץ: 5 וְהָאֶרֶץ
 חֲנֹפָה תַחַת יִשְׁבִּיָּה כִּי-עֲבָרְוּ תוֹרַת חֻפּוֹ חֵק הַפְּרוּ בְרִית עוֹלָם: 6 עַל-כֵּן אֱלֹהֵי אֲכַלָּה
 אֶרֶץ וַיֹּאשְׁמוּ יֹשְׁבֵי בָהּ עַל-כֵּן חָרּוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ וְנִשְׁאָר אָנוּשׁ מוֹעֵר: 7 אֲבָל תִּירוּשׁ
 אֲמַלְלָה-נֶפֶן נֶאֱנָחוּ כָּל-שְׂמֹחֵי-לֵב: 8 שְׁבַת מְשׁוּשׁ תִּפִּים חֲדָל שְׂאוֹן עֲלוּיָם שְׁבַת מְשׁוּשׁ
 כְּנוֹר: 9 בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתַּוְּיִין יִמֵּר שֹׁכֵר לְשִׁתּוֹ: 10 נִשְׁבְּרָה קְרוּיַת-תְּהוֹ סֹגֵר כָּל-בֵּית
 מְבוֹא: 11 צוּחָה עַל-הַיַּיִן בְּחוֹצוֹת עֲרֵבָה כָּל-שְׂמֹחָה גְּלָה מְשׁוּשׁ הָאֶרֶץ: 12 נִשְׁאָר
 בְּעִיר שְׁמָה וְשִׂאִיָּה יִכְתַּשְׁעֵר: 13 כִּי כֹה יְהִיָּה בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ בַּחוּץ הַעֲמִים כְּנֹקֵף זִיחַ
 כְּעוֹלָלַת אִם-כְּלָה בְּצִיר: 14 הַמָּוֶה יִשְׁאוּ קוֹלָם יִרְנוּ בְּגֹאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מַיִם: 15 עַל-כֵּן
 בְּאֵרִים כְּבָדוּ יְהוָה בְּאֵי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 16 מִכְּנֹף הָאֶרֶץ זְמַרַת
 שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצִדִּיק וְאִמֹר רִזְיָלִי רִזְיָלִי אוֹי לִי בְּנָדִים בְּנָדוּ וּבְנָדוּ בּוֹנָדִים בְּנָדוּ: 17
 פַּחַד וּפַחַת וּפַח עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ: 18 וְהִיָּה הַנֶּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל-הַפַּחַת
 וְהַעוֹלָה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלְכַד בַּפֶּח כִּי-אֲרַבּוֹת מְמָרוֹם נִפְתַּחוּ וַיִּרְעָשׁוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ: 19
 רַעַה תִּרְעָעָה הָאֶרֶץ פּוֹר תִּתְפוֹרְרָה אֶרֶץ מוֹט תִּתְמוֹטְטָה אֶרֶץ: 20 נֹעַ תִּנוּעַ אֶרֶץ
 כְּשִׁפּוֹר וְהַתְּנוֹדָה כְּמִלוֹנָה וְכַבֵּד עֲלֶיהָ פִּשְׁעָה וּנְפִלָה וְלֹא-תִסִּיף קוֹם: 21 וְהִיָּה
 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל-צְבָא הַמְּרוֹם בְּמָרוֹם וְעַל-מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל-הָאֲדָמָה: 22
 וְאִסְפוּ אִסְפָּה אִסִּיר עַל-בוֹר וְסָגְרוּ עַל-מִסְגֵּר וּמָרַב יָמִים יִפְקְדוּ: 23 וְחַפְּרָה הַלְּבָנָה
 וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי-מֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנָגַד זִקְנָיו כְּבוֹד: 24 Isa 25
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָה אֲרוֹמְמֶךָ אוֹדָה שְׂמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ פֶלֶא עֲצוֹת מִרְחֹק אֲמוֹנָה אֲמוֹן: 2
 כִּי שְׂמַת מַעִיר לְגַל קְרִיָּה בְּצוֹרָה לַמַּפְלָה אֲרָמוֹן זָרִים מַעִיר לְעוֹלָם לֹא יִבְנֶה: 3
 עַל-כֵּן יִכְבְּדוּךָ עִם-עַן קְרִית גּוֹיִם עֲרִיצִים יִירָאוּךָ: 4 כִּי-הִיָּיתָ מַעֲזוֹ לְדָל מַעֲזוֹ לְאַבְיוֹן
 בְּצִרְלוּ מִחֲסֵה מְזֹרֵם צֶל מְחָרֵב כִּי רוּחַ עֲרִיצִים כְּזֹרֵם קִיר: 5 כְּחָרֵב בְּצִיּוֹן שְׂאוֹן
 זָרִים תִּכְנִיעַ חָרֵב בְּצֶל עֵב זְמוּר עֲרִיצִים יַעֲנֶה: 6 וְעֲשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל-הָעַמִּים
 בְּהַר הַזֶּה מִשְׁתַּה שְׂמָנִים מִשְׁתַּה שְׂמָרִים שְׂמָנִים מִמְּחִים שְׂמָרִים מִזְּקָקִים: 7 וּבִלְע
 בְּהַר הַזֶּה פִּנֵּי-הַלּוֹט הַלּוֹט עַל-כָּל-הָעַמִּים וְהַמְּסַכָּה הַנְּסוּכָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם: 8 בִּלְע
 הַמּוֹת לְנַצַּח וּמַחָה אֶרְצֵי יְהוָה דִּמְעָה מַעַל כָּל-פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסֵּר מַעַל

כֹּל-הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה דְבַר: **פ** 9 וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִינֵנוּ לוֹ וְיִוֹשְׁעֵנוּ
 זֶה יִהְיֶה קִינֵנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ: **10** כִּי־תִנּוּחַ יִדְוִיָהוּהָ בְהָר הַזֶּה וְנִדְוֹשׁ
 מִזֶּאֱבַב תַּחְתּוּי כְּהַדוּשׁ מִתְּחַבַּן **(בְּמִי)** **[בְּמִן]** מִדְּמִנְהָ: **11** וּפְרַשׁ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׁ
 הַשָּׁחַ לַשָּׁחֹת וְהַשְׁפִּיל גְּאוּתוֹ עִם אַרְבּוֹת יָדָיו: **12** וּמִבְצָר מִשְׁגֵּב חֹמְתֵיךָ הַשָּׁחַ
 הַשְׁפִּיל הַגִּיעַ לָאָרֶץ עַד-עַפְרָ: **Isa 26** **ס** בְּיוֹם הַהוּא יוֹשֵׁר תִּשְׁרִי-תִהְיֶה בָאָרֶץ יְהוּדָה
 עִיר עַד-לָנוּ יִשׁוּעָה יִשִּׁית חֹמּוֹת וְחַל: **2** פְּתָחוּ שַׁעֲרִים וַיָּבֹא גֹיִי-צְדִיק שֹׁמֵר אֱמֻנִים: **3**
 יִצַּר סִמּוּךְ חֲצַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם כִּי כַךְ בְּטוּחַ: **4** בְּטָחוּ בַיהוָה עַד-יֵעַד כִּי בֵינָה יִהְיֶה
 צוּר עוֹלָמִים: **5** כִּי הַשָּׁחַ יִשְׁבִי מְרוֹם קְרִיָה נִשְׁגָּבָה יִשְׁפִּילָנָה וְשִׁפְלָה עַד-אָרֶץ וַיִּנְעֵנָה
 עַד-עַפְרָ: **6** תִּרְמַסְנָה רְגַל רְגְלֵי עֲנִי פַעְמֵי דַלִּים: **7** אֲרַח לְצַדִּיק מִיִּשְׂרָאֵל יִשָּׁר מַעְגַל
 צְדִיק תִּפְלַס: **8** אֵף אֲרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קוֹיִנְךָ לְשִׁמְךָ וְלִזְכָּרְךָ תֵּאֵוֹת-נַפְשׁ: **9** נַפְשִׁי
 אֹיִתֶיךָ בְּלִילָה אֶפְרֹחֵי בְּקִרְבִי אֲשַׁחֲרֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צָדֵק לְמַדּוֹ יִשְׁבִי
 תְּבַל: **10** יַחַן רָשָׁע בְּלִלְמֹד צָדֵק בָּאָרֶץ נִכְחֹת יַעֲוֹל וּבִל-יִרְאֶה גְּאוּת יְהוָה: **ס** **11**
 יִהְיֶה רִמָּה יָדֶךָ בְּלִי-חַזְוִין יַחְזוּ וַיִּבְשׁוּ קִנְאֵת-עִם אֶפְרָאשׁ צָרוּךְ תֹּאכְלֵם: **ס** **12** יִהְיֶה
 תִּשְׁפַח שְׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל-מַעֲשֵׂינוּ פַעֲלַת לָנוּ: **13** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַעֲלוֹנוּ אֲדָנִים
 זֹלַתְךָ לְבַד-בְּךָ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ: **14** מִתִּים בְּלִי-חַזְוִין רַפְאִים בְּלִי-קִמּוֹ לְכֹן פְּקֻדַת וּתְשֻׁמִּידִם
 וּתְאֻבַד כָּל-זִכֹּר לָמוֹ: **15** יִסְפַּת לָגוֹי יְהוָה יִסְפַּת לָגוֹי נִכְבַּדַת רַחֲמַת כָּל-צְבוֹי-אָרֶץ: **16**
 יְהוָה בְּצַר פְּקֻדֶיךָ צָקוֹן לַחַשׁ מוֹכֲרֶךָ לָמוֹ: **17** כְּמוֹ הָרֵה תִקְרִיב לְלִדַת תַּחֲלִיל תִּזְעַק
 בַּחֲבֻלֶיהָ כֹּן הִינֵנוּ מִפְּנֵיךָ יְהוָה: **18** תְּרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יִלְדֵנוּ רוּחַ יִשׁוּעַת בְּלִי-נַעֲשֶׂה אָרֶץ
 וּבִל-יִפְלוּ יִשְׁבִי תְּבַל: **19** יַחְזוּ מִתֵּיךָ נִבְלָתִי יְקוֹמוּן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עִפְרָ כִּי מַלְ
 אֲוֹת שִׁלְךָ וְאָרֶץ רַפְאִים תִּפְּיֵל: **ס** **20** לֶךְ עֲמִי בָּא בַחֲדָרֶיךָ וְסַנֵּר **(דְּלִתֶיךָ)** **[דְּלִתְךָ]**
 בַּעֲדֶךָ חֲבִי כַמַּעֲטָרָנִעַ עַד-**(יַעֲבוֹר)** **[יַעֲבֹר]** זַעֲמֵם: **21** כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד
 עוֹן יִשְׁבֵי-הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָה הָאָרֶץ אֲתִדְמִיָּה וְלֹא-תִכְסֶה עוֹד עַל-הַרוּגֶיהָ: **Isa 27**
ס בְּיוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחֻרְבוֹת הַקִּשָּׁה וְהַגְּדוּלָה וְהַחֲזָקָה עַל לְוִיתָן נַחֵשׁ בְּרוּחַ וְעַל
 לְוִיתָן נַחֵשׁ עַקְלָתוֹן וְהָרַג אֲתִדְתַּנִּין אֲשֶׁר בֵּינָם: **ס** **2** בְּיוֹם הַהוּא כָּרֵם חֲמוֹד עֲנוּלָה: **3**
 אֲנִי יְהוָה נִצְרָה לְרִנְעִים אֲשַׁקֶּנָה כֹּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה וַיּוֹם אֲצַרְנָה: **4** חֲמָה אֵין לִי
 מִיִּתְנַנֵּי שְׁמִיר שִׁית בְּמַלְחָמָה אֲפִשְׁעָה בָּהּ אֲצִיחָנָה יַחַד: **5** אוֹ יַחֲזֵק בְּמַעֲוֵי יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה-לִּי: **6** הַבָּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב יִצְיִן וּפְרַח יִשְׂרָאֵל וּמְלֹאוּ פְּנֵי-תְּבַל
 תְּנוּבָה: **ס** **7** תִּכְמַכַּת מִכְּהוּי הִכְהוּ אִם-דְּהָרַג הַרְגִּיו הָרַג: **8** בְּסֹאסָאָה בְּשִׁלְחָה תְּרִיבְנָה
 הָגָה בְּרוּחוֹ הַקִּשָּׁה בְּיוֹם קָדִים: **9** לְכֹן בּוֹזֵאת יִכְפַּר עוֹן-יַעֲקֹב וְזֶה כָּל-פְּרִי הַסֵּר
 חֲטָאתוֹ בְּשׁוּמוֹ כָּל-אֲבִנֵי מִזְבֵּחַ כָּאֲבִי-גֵר מִנְפְּצוֹת לֹא-יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים: **10** כִּי
 עִיר בְּצוּרָה בְּדָד נֹהַ מְשַׁלַּח וְנַעֲזֹב כַּמִּדְבָּר שֵׁם יַרְעָה עַגַל וְשֵׁם יַרְבֵּץ וְכֻלָּה סַעֲפִיָּה:
11 בִּיבֶשׁ קִצְרָה תִּשְׁכַּרְנָה נְשִׁים בָּאוֹת מֵאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עִם-בִּינוֹת הוּא עַל-כֵּן
 לֹא-יִרְחַמְנוּ עֲשֵׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ: **ס** **12** וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יַחֲפֹשׂ יְהוָה מִשְׁבַּלַת הַנְּהַר
 עַד-נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **ס** **13** וְהִיָּה בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע
 בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בָּאָרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה
 בְּהַר הַקִּדְשׁ בִּירוּשָׁלַם: **Isa 28** הוּי עֵטְרַת גְּאוּת שְׁכָרִי אֶפְרַיִם וַיִּצְיֵן נָבֵל צְבִי תִפְאָרְתוֹ
 אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ גֵּיא-שְׁמַנִּים הַלּוּמִי יַיִן: **2** הִנֵּה חֲזֹק וְאִמּוּץ לְאֲדוֹנֵי כּוֹרֵם בְּרַד שְׁעַר קֶטֶב
 כּוֹרֵם מִים כְּפִירִים שְׁטָפִים הֵנִיחַ לָאָרֶץ בֵּיד: **3** בְּרַגְלִים תִּרְמַסְנָה עֵטְרַת גְּאוּת שְׁכָרִי
 אֶפְרַיִם: **4** וְהִיתָה צִיצַת נָבֵל צְבִי תִפְאָרְתוֹ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ גֵּיא שְׁמַנִּים כְּכַפּוּרָה בְּטָרֵם
 קִיץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרָאָה אוֹתָהּ בַּעֲוֹדָה בְּכַפּוֹ וּבִלְעֵנָה: **ס** **5** בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה

צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: **6** ולרוח משפט ליושב
על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה: **7** וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן
ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה: **8** כי
כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: **9** אתמי יורה דעה ואתמי יבין שמועה
גמולי מחלב עתיקי משדים: **10** כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר
שם: **11** כי בלעני שפה ובלשון אחרת ידבר אלהים הזה: **12** אשר אמר אליהם
זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרעה ולא אבוא שמוע: **13** והיה להם דברייהוה
צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחר ונשברו
ונקשו ונלכדו: **14** לכן שמעו דברייהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר
בירושלם: **15** כי אמרתם כרתנו ברית אתמות ועם שאול עשינו חזה (שיט) [ישו]
שוטף כי (עבר) [יעבר] לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסחרנו: **16** לכן
כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בתן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין
לא יחיש: **17** ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה כרד מחסה כזב וסתר מים
ישטפו: **18** וכפר בריתכם אתמות וחזיתכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר
והייתם לו למרמס: **19** מדי עברו יקח אתכם כי בכקר בכקר יעבר ביום ובלילה
והיה רקיזועה הבין שמועה: **20** כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתפנס: **21**
כי כהרפצים יקום יהוה פעמק בגבעון ורגו לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד
עבדתו נכריה עבדתו: **22** ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה
שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: **23** האזינו ושמעו קולי הקשיבו
ושמעו אמרתי: **24** הכל היום יחרש יחרש לזרע יפתח וישדר אדמתו: **25** הלא
אם שיה פניה והפיץ קצח וכמן יורק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת נבלתו:
26 וסרו למשפט אלהיו יורנו: **27** כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על פמן
יוסב כי כמטה יחבט קצח וכמן בשבט: **28** לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו
והמים גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: **29** גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא
עצה הנדיל תושיה: **30** Isa 29 הוי אריאל אריאל קרות חנה דוד ספו שנה על שנה
חנים ינקפו: **2** והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי פאריאל: **3** וחניתי
כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: **4** ושפלת מארץ תדברי
ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך הצפצף: **5** והיה
כאבק דק המון זריף וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: **6** מעם יהוה
צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה: **7** והיה
פחלום חזון לילה המון פל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה
והמציקים לה: **8** והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר
יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה פן יהיה המון פל הגוים
הצבאים על הר ציון: **9** התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יון נעו ולא
שכר: **10** כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים
ואת ראשיכם החיים כסה: **11** ותהי לכם חזות הפל כדברי הספר החתום אשר יתנו
אתו אל יודע (הספר) [ספר] לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: **12**
ונתן הספר על אשר לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר: **13**
ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי
יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: **14** לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא

ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתרו: **ס 15** הוי המעמיקים מיהנה לסתר
 עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: **16** הפככם אם-כחמר
 היצר וחשב כריאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין: **17**
 הלא-עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליצר וחשב: **18** ושמעו
 ביום-ההוא החרשים דברי-ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה: **19** ויספו ענונים
 ביהנה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: **20** כיראפס ערוץ וכלה לץ ונכרתו
 כל-שקדי און: **21** מחטיאי אדם בדבר ולמוכית בשער יקשון וישו בתהו צדיק: **ס 22**
 לכן כה-אמר יהוה אל-בית יעקב אשר פדה את-אברהם לא-עתה יבוש יעקב ולא
 עתה פניו יחורו: **23** כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדשו שמו והקדישו
 את-קדוש יעקב ואת-אלהי ישראל יעריצו: **24** וידעו תעירות בינה ורוגנים
 ילמדו-לקח: **Isa 30** הוי בנים סוררים נאם-יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה
 ולא רוחי למען ספות חטאת על-חטאת: **2** ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
 לעזו במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: **3** והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות
 בצל-מצרים לכלמה: **4** כיהיו בצען שריו ומלאכיו חנם ויעו: **5** כל (הבאיש)
הביש על-עם לא-יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם-לחרפה: **ס 6**
 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה וקרף מעופף ישאו
 על-כרף עירים חילהם ועל-דבשת גמלים אוצרתם על-עם לא יועילו: **7** ומצרים
 הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת: **8** עתה בוא כתבה על-לוח אתם
 ועל-ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד-עולם: **9** כי עם מרי הוא בנים כחשים
 בנים לא-אבו שמוע תורת יהוה: **10** אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
 תחזו-לנו נכחות דברו-לנו חלקות חזו מהתלות: **11** סורו מני-דרך הטו מני-ארח
 השביתו מפניו את-קדוש ישראל: **ס 12** לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם
 בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: **13** לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ
 נפל נבעה בחומה נשגבה אשר-פתאם לפתע יבוא שברה: **14** ושברה כשבר נבל
 יוצרים פתות לא יחמל ולא-ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים
 מגבא: **פ 15** כי כה-אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעו בהשקט
 ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: **16** ותאמרו לא-כי על-סוס ננוס על-כן תנוסון
 ועל-קל נרכב על-כן יקלו רדפיכם: **17** אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת
 חמשה תנסו עד אסנוותרתם פתרון על-ראש ההר וכנס על-הגבעה: **18** ולכן יחפה
 יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כיר-אלהי משפט יהוה אשרי כל-חוכי לו: **ס 19**
 כיעם בציון ישב בירושלם בכו לא-תבכה חנון יחנך לקול זעקך פשמעתו ענד: **20**
 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא-יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות
 את-מוריד: **21** ואזניך תשמענה דבר מאחריד לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו
 וכי תשמאילו: **22** ושמאתם את-צפוי פסילי כספך ואת-אפדת מסכת זהבך תזרם
 כמו דוה צא תאמר לו: **23** ונתן מטר זרעך אשר-תזרע את-האדמה ולחם תבואת
 האדמה והיה רשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב: **24** והאלפים והעירים
 עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר-זרה ברחת ובמורה: **25** והיה על-פל-הר
 גבה ועל כל-גבעה נשאה פלגים יבלי-מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: **26** והיה
 אור-הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש
 יהוה את-שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: **ס 27** הנה שם-יהוה בא ממרחק בער אפו

וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: **28** ורוחו כנחל שושף עד צואר
 יחצה להנפה גוים בנפת שאו ורסן מתעה על לחיו עמים: **29** השיר יהיה לכם
 כליל התקדש-הגן ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר-יהוה אל-צור ישראל: **30**
 והשמיע יהוה את-הוד קולו ונחת זרועו וראה בזעף אף ולתב אש אוכלה נפיץ
 זרם ואבן ברד: **31** כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יפה: **32** והיה כל מעבר מטה
 מוסדה אשר יניח יהוה עליו בחפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם (בה) [בם]: **33**
 כי-ערוף מאתמול תפתה גם (הוא) [היא] למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש
 ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל נפרית בערה בה: **34** **Isa 31** הוי הירדים מצרים
 לעזרה על-סוסים ישענו ויבטחו על-רכב כי רב ועל פרשים כי-עצמו מאד ולא
 שעו על-קדוש ישראל ואת-יהוה לא דרשו: **2** וגם-הוא חכם ויבא רע ואת-דבריו
 לא הסיר וקם על-בית מרעים ועל-עזרת פעלי און: **3** ומצרים אדם ולא-אל
 וסוסייהם בשר ולא-רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליו: **4**
4 כי כה אמר-יהוה אלי כאשר יהגה הארז והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו
 מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה פן ירד יהוה צבאות לצבא
 על-הר-ציון ועל-גבעתה: **5** כצפרים עפות פן יגן יהוה צבאות על-ירושלם גנון
 והציל פסח והמליט: **6** שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: **7** כי ביום ההוא
 ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: **8** ונפל אשור
 בחרב לא-איש וחרב לא-אדם תאכלנו וגם לו מפני-חרב ובחוריו למס יהיו: **9**
 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם-יהוה אשר-אור לו בציון ותגור לו
 בירושלם: **10** **Isa 32** הן לצדק ימלך-מלך ולשרים למשפט ישרו: **2** והיה-איש
 כמחבא-רוח וסתר זרם כפלגים בציון כצל סלע-כבד בארץ עיפה: **3** ולא
 תשענה עיני ראים ואוני שמעים תקשבנה: **4** ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלנים
 תמהר לדבר צחות: **5** לא-יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: **6** כי נבל
 נבלה ידבר ולבו יעשה-און לעשות חנף ולדבר אל-יהוה תועה להריק נפש רעב
 ומשקה צמא יחסיר: **7** וכלי פליו רעים הוא זמות יעץ לחבל (ענבים) [ענבים]
 באמרי-שקר ובדבר אביון משפט: **8** ונדיב נדיבות יעץ והוא על-נדיבות יקום: **9**
 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי: **10** ומים על-שנה
 תרננה בטחות כי פלה בציר אסף בלי יבוא: **11** חרדו שאננות רנזה בטחות פשטה
 וערה ותגורה על-חלצים: **12** על-שרים ספרים על-שרי-חמד על-גפן פריה: **13** על
 אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על-כל-בתי משוש קריה עליזה: **14** כי-ארמון נטש
 המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד-עולם משוש פראים מרעה עדרים:
15 עד-יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לפרמל (וכרמל) [והכרמל] ליער יחשב:
16 ושכן במדבר משפט וצדקה בפרמל תשב: **17** והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת
 הצדקה השקט ובטח עד-עולם: **18** וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
 ובמנוחת שאננות: **19** וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: **20** אשריכם זרעי
 על-כל-מים משלתי רגל-השור והחמור: **21** **Isa 33** הוי שורד ואתה לא שרוד ובוגד
 ולא-בגוד בו כהתמד שודר תושד כנלתי לבגד יבגודי-בך: **22** יהוה חננו לך קיינו
 היה זרעם לבקרים אף-ישועתנו בעת צרה: **23** מקול המון נדרו עמים מרוממתך
 נפצו גוים: **24** ואסף ללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו: **25** שגב יהוה כי שכן
 מרום מלא ציון משפט וצדקה: **26** והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת

יהנה היא אוצרו: **ס 7** הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר וכפיון: **8** נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: **9** אבל אמללה ארץ החפיר לבגון קמל היה השרון כערכה ונער בשן וכרמל: **10** עתה אקום יאמר יהנה עתה ארום עתה אנשא: **11** תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: **12** והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: **ס 13** שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי: **14** פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים מיו יגור לנו אש אוכלה מייגור לנו מוקדי עולם: **15** הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמד בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיני מראות ברע: **16** הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים: **17** מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים: **18** לבך יהנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר אתה מגדלים: **19** אתעם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: **20** חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בליצען בליפע יתדתי לנצח וכל חבליו בלינתקו: **21** כי אשם אדיר יהנה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיש וצי אדיר לא יעברנו: **22** כי יהנה שפטנו יהנה מחקנו יהנה מלכנו הוא יושיענו: **23** נטשו חבליך בלי יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזו: **24** ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון: **Isa 34** קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה חבל וכל צאצאיה: **2** כי קצף ליהנה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח: **3** ותליתיהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: **4** ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מחאנה: **5** כירותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועלעם חרמי למשפט: **6** חרב ליהנה מלאה דם הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהנה בכצרה וטבח גדול בארץ אדום: **7** וירדו ראמים עפים ופירים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: **8** כי יום נקם ליהנה שנת שלומים לריב ציון: **9** ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לנפרית והיתה ארצה לזפת בערה: **10** לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: **11** וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישפנו בה ונטה עליה קריתו ואבני בהו: **12** חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: **13** ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה: **14** ופגשו ציים את אילים ושעיר על רעהו יקרא אדשם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח: **15** שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אדשם נקבצו דיות אשה רעותה: **16** דרשו מעל ספר יהנה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כרפי הוא צנה ורוחו הוא קבצן: **17** והוא הפיל לתן גורל וידו חלקתה להם בפו עד עולם יירשוה לדור ודור ישפנו בה: **ס 35** **Isa 35** יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: **2** פרח תפרח ותגל אף גילת ורגן כבוד תלבגון נתן לה תדר תפרמל והשרון תמה יראו כבוד יהנה תדר אליהנו: **ס 3** חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו: **4** אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: **5** אז תפקחנה עיני עורים ואוני חרשים תפתחנה: **6** אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלים כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: **7** והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: **8** והיה שם

מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למנו הלך דרך ואוילים לא יתעו: **9** לא יהיה שם ארוה ופריץ חיות בליעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים: **10** ופדווי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: **פ Isa 36** ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: **2** וישלח מלך אשורו את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: **3** ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר: **4** ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: **5** אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בני: **6** הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: **7** וכי תאמר אלי אליהו אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו: **8** ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אסתוכל לתת לך רכבים עליהם: **9** ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: **10** ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: **11** ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: **12** ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את (חראיהם) (צואתם) ולשתות את (שיניהם) (מימין) (רגליהם) עמכם: **13** ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: **14** כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: **15** ואל יבטח אתכם חזקיהו אליהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: **16** אל תשמעו אל חזקיהו **ס** כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש נפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: **17** עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: **18** פניסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: **19** איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי: **20** מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: **21** ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: **22** ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב שקה: **ס Isa 37** ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: **2** וישלח את אליקים אשר על הבית ואתו שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: **3** ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בני ער משפר וכח און ללדה: **4** אולי ישמע יהוה אלהיך אתו דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשורו אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: **5** ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: **6** ויאמר אליהם ישעיהו כה

תאמרון אל־אדניכם כהו אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נערי מלך־אשור אותי: **7** הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל־ארצו והפלתיו בחרב בארצו: **8** וישב רב־שקה וימצא את־מלך אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: **9** וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל־חזקיהו לאמר: **10** כה תאמרון אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא נתן ירושלם ביד מלך אשור: **11** הנהו אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל־הארצות להחריםם ואתה תנצל: **12** ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את־גוונן ואת־חרן ורצף ובני־עדן אשר בתלשר: **13** איה מלך־חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרנים הנע וענה: **14** ויבא חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: **15** ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר: **16** יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה־הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: **17** הטה יהוה! אונך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל־דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חיי: **18** אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את־כל־הארצות ואת־ארצם: **19** ונתן את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אִם־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ויאבדום: **20** ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי־אתה יהוה לבדך: **21** וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל־סנחריב מלך אשור: **22** זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת־ציון אחר־יד ראש הניעה בת ירושלם: **23** אתמי חרפת וגדפת ועלמי הרימותה קול ותשא מרום עינך אל־קדוש ישראל: **24** ביד עבדיך חרפתו אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ורפתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער פרמלו: **25** אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף־פעמי כל יארי מצור: **26** הלא־שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות: **27** וישביהו קצרי־יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר נגות ושדמה לפני קמה: **28** ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרנוך אלו: **29** יען התרנוך אלי ושאננך עלה באוני ושמת יחיי באפך ומתני בשפת־יך והשיבתיך בדרך אשר־באת בה: **30** וזה־לך האות אכול השנה ספית ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים **[ואכול]** **[ואכלת]** פרים: **31** ויספה פליטת בית־יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: **32** כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת: **33** לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא יבוא אלהי־עיר הזאת ולא־יורה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סללה: **34** בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבוא נא־מ־יהוה: **35** ונגותי על־העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: **36** ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: **37** ויסע וילך וישב סנחריב מלך־אשור וישב בני־נה: **38** ויהי הוא משתחוה ביתו נסוך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר־חדן בנו תחתיו: **38** **Isa 38** בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: **2** ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר ויתפלל

אליהוה: **3** ויאמר אנה יהנה זכרנא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: **ס 4** ויהי דבריהוה אלישעיהו לאמר: **5** הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימך חמש עשרה שנה: **6** ומכף מלך אשר אצילך ואת העיר הזאת וגנתי על העיר הזאת: **7** וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: **8** הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: **ס 9** מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: **10** אני אמרתי בדמי ימי אלקה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי: **11** אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדר: **12** דורי נסע ונגלה מני פאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימי: **13** שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימי: **14** כסוס עגור כן אצפצף אהנה פיונה דלוי עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: **15** מה אדבר ואמר לי והוא עשה אודה כל שנותי עלמר נפשי: **16** אדני עליהם יחיו ולכל בהון חיי רוחי ותחלימי והחיני: **17** הנה לשלום מרלי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוף כל חטאי: **18** כי לא שאול תודך מות יתלך לא ישברו יורדיבור אל אמתך: **19** חיי חיי הוא יודך פמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: **20** יהוה להושיעני וגננתי נגנן פלימי חיניו על בית יהוה: **21** ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי: **22** ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: **Isa 39** בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחוק: **2** וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית (נכתה) [נכתה] את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית פלוי ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא יהראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: **3** ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: **4** ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא יהראתים באוצרתי: **5** ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: **6** הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה: **7** ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: **8** ויאמר חזקיהו אלישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי: **Isa 40** נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: **2** דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: **ס 3** קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: **4** כל ניא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: **5** ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: **ס 6** קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו פצין השדה: **7** יבש חציר נבל ציץ פי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: **8** יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: **ס 9** על הר גבה עלי לך מבשרת ציץ הרימי בפח קולך מבשרת ירושלם הרימי את תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: **10** הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: **11** כרעה ערוו ירעה בזרעו יקבץ שלאים

ובחיקו ישא עלות ינהל: **ס 12** מי-מדר בשעלו מים ושמים בזרת תפן וכל בשלש
 עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: **13** מיתפן אתרוח יהוה ואיש
 עצתו יודיענו: **14** את-מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך
 תבונות יודיענו: **15** הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק ישול:
16 ולבנון אין די בער ותיתו אין די עולה: **ס 17** כל-הגוים כאין נגדו מאפס ותהו
 נחשבו-לו: **18** ואל-מי תדמיון אל ומהדמות תערכו לו: **19** הפסל נסך חרש וצרף
 בזהב ירקענו ורחקות כסף צורף: **20** המספן תרומה עץ לא-ירקב יבחר חרש חכם
 יבקש-לו להכין פסל לא ימוט: **21** הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מראש
 לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ: **22** הישב על-חגו הארץ וישיבה כחגבים הנוטה
 כדק שמים וימתחם כאהל לשבת: **23** הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתהו עשה: **24**
 אף בל-נטעו אף בל-זרעו אף בל-שרש בארץ גזעם וגם-נשף בהם ויבשו וסערה
 פקש תשאם: **ס 25** ואל-מי תדמיוני ואשנה יאמר קדוש: **26** שאר-מרום עיניכם וראו
 מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין פח איש
 לא נעדר: **ס 27** למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
 משפטי יעבור: **28** הלא ידעת אם-לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ
 לא יעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו: **29** נתן לעף פח ולאין אונים עצמה ירבה: **30**
 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יפשלו: **31** וקוץ יהוה יחליפו כח יעלו אבר
 פנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: **פ 41 Isa** החרישו אלי איים ולאמים
 יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה: **2** מי העיר ממזרח צדק יקראהו
 לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו פקש נדף קשתו: **3** ירדפם
 יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: **4** מי-פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה
 ראשון ואת-אחרנים אני-הוא: **5** ראו איים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתינו:
6 איש את-רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: **7** ויחזק חרש את-צרף מחליק פטיש
 את-הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט: **ס 8** ואתה
 ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי: **9** אשר החזקתיך מקצות
 הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך ולא מאסתך: **10**
 אל-תירא פי עמך-אני אל-תשתע פי-אני אלהיך אמצתיך אף-עזרתיך אף-תמכתיך
 בימין צדקי: **11** הן יבשו ויפלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: **12**
 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: **13** פי אני יהוה
 אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל-תירא אני עזרתיך: **ס 14** אל-תיראי תולעת
 יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאס-יהוה וגאלך קדוש ישראל: **15** הנה שמתיך
 למורגן חרוץ חדש בעל פיפיות תרוש הרים ותלך וגבעות פמין תשים: **16** תורם ורוח
 תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: **פ 17** העניים
 והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל
 לא אעזבם: **18** אפתח על-שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר
 לאגם-מים וארץ ציה למוצאי מים: **19** אתן במדבר ארו שטה והרס ועין שמן
 אשים בערבה ברוש תדדה ותאשור יחדו: **20** למען יראו וידעו וישימו וישפילו יחדו
 פי יד-יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: **פ 21** קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו
 עצמותיכם יאמר מלך יעקב: **22** גישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשונות מה
 הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו: **23** הגידו האתיות

לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותלעו ונשתעה **[ונרא]** **[ונראת]** יחדו: ²⁴
היא אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: ²⁵ העירותי מצפון ויאת
ממרח־שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמזחמר וכמו יוצר ורמס־מיט: ²⁶ מיהגיד
מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין־מגיד אף אין משמע אף אין־שמע
אמריכם: ²⁷ ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: ²⁸ וארא ואין איש
ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: ²⁹ הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו
נספיהם: **פ** **Isa 42** הן עבדי אתמד־בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט
לגוים יוציא: ² לא יצעק ולא ישא ולא־ישמע בחוץ קולו: ³ קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: ⁴ לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים בארץ
משפט ולתורתו אים ויחילו: **פ** ⁵ כה־אמר האלו יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם נשמה לרוח להלכים בה: ⁶ אני יהוה קראתיך
בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנד לברית עם לאור גוים: ⁷ לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי השד: ⁸ אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר
לא־אתן ותהלתי לפסילים: ⁹ הראשנות הנה־באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם: **פ** ¹⁰ שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו
איים וישיביהם: ¹¹ ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש
הרים יצוחו: ¹² ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו: ¹³ יהוה כנבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה ירע אף־יצרית על־איביו ותגבר: **ס** ¹⁴ החשיתי מעולם אחריש
אתאפק כילדה אפעה אשם ואשאף יחד: ¹⁵ אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם
אוביש ושמתי נהרות לאיים ואנמים אוביש: ¹⁶ והולכתי עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא־ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים: ¹⁷ נסגו אחר יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו: **ס** ¹⁸ החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: ¹⁹ מי עור כי
אסעבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה: ²⁰ **[ראית]**
[ראות] רבות ולא תשמר פקוח אונים ולא ישמע: ²¹ יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר: ²² והוא עס־בוזו ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו
לבז ואין מציל משסה ואין־אמר השב: ²³ מי ככם יאזון זאת יקשב וישמע לאחור:
²⁴ מִי־נתן **[למשוטה]** **[למשפתן]** יעקב וישראל לבוזים הלוא יהוה זו חטאנו לו
ולא־אבו בדרךיו הלודך ולא שמעו בתורתו: ²⁵ וישפך עליו חמה אפו ועוזו מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא־ישים על־לב: **פ** **Isa 43** ועתה כה־אמר
יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמדך לִי־אתה: ²
פִּיתַעֲבֵר בַּמַּיִם אֶתְּךָ אֲנִי וּבְנֵה־רוּת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בַּמַּו־אֵשׁ לֹא תִכְוֶה וְלִהְבֵּה
לֹא תִבְעַר־בְּךָ: ³ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נִתְּתִי כַּפְרֶךָ מִצָּרִים
כּוֹשׁ וּסְבֵא תַחֲתֶיךָ: ⁴ מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינֵי נִכְפַּדְתָּ וְאֲנִי אֶהְבְּתֶיךָ וְאַתָּן אֲדָם תַּחֲתֶיךָ
וְלֵאמֹים תַּחַת נַפְשֶׁךָ: ⁵ אֶל־תִּירָא כִּי אֶתְּךָ אֲנִי מִמּוֹרָח אֲבִיא זֶרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָ:
⁶ אֲמַר לְצַפּוֹן תְּנִי וּלְתִימָן אֶל־תִּכְלְאִי הִבִּיאי בְנֵי מִרְחוֹק וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ: ⁷ כֹּל
הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכַבּוּדִי בְּרֵאשִׁיתוֹ יִצְרֵתִי אֶף־עֲשִׂיתִיו: ⁸ הוֹצֵא עִם־עֹרֶךָ וְעֵינִים יֵשׁ
וְחֹרְשִׁים וְאוֹנִים לְמוֹ: ⁹ כֹּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וַיֹּאסְפוּ לְאֵמִים מִי כֹהֵם יִגִּיד זֹאת
וּרְאשֹׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנּוּ יִתְּנוּ עֲדֵיהֶם וַיִּצְדְּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אֲמֵת: ¹⁰ אַתֶּם עַדִּי נֹאסִי־יְהוָה
וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לְמַעַן תִּדְּעוּ וְתִאֱמִינּוּ לִי וְתִבְיֵנוּ כִּי־אֲנִי הוּא לִפְנֵי לֹא־נוֹצַר אֶל

ואחרי לא יהיה: **ס 11** אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע: **12** אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: **13** גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה: **ס 14** כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם: **15** אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: **ס 16** כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: **17** המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: **18** אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תחבננו: **19** הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות: **20** תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כריתתי במדבר מים נהרות בישמון להשקות עמי בחירי: **21** עסו יצאתי לי תהלתי יספרו: **ס 22** ולא אחי קראת יעקב כירגעת בי ישראל: **23** לא הביאת לי שיה עלתיך וזבתיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הונעתך בלבונה: **24** לא קנית לי כסף קנה וחלב זבתיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הונעתני בעונתיך: **ס 25** אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר: **26** הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: **27** אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: **28** ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים: **ס Isa 44** ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: **2** כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: **3** כי אצקמים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על ירעך וברכתי על צאצאיך: **4** וצמחו בבין חציר פערבים על יבלי מים: **5** זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: **פ 6** כה אמר יהוה מלך ישראל ונאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: **7** ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עמולם ואחיות ואשר תבאנה יגידו למו: **8** אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיד והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל יודעתי: **9** יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו: **10** מי יצר אל ופסל נכף לבלתי הועיל: **11** הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד: **12** חרש ברזל מעצר ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם דעב ואין פח לא שטה מים וייעף: **13** חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחונה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: **14** לכרתו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמין לו בעציו יער נטע ארן ונשם יגדל: **15** והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו: **16** חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור: **17** ושאריתו לאל עשה לפסלו (יסגוד) [יסגוד] לו ושתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: **18** לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: **19** ולא ישוב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: **20** רעה אפר לב הוחל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני: **ס 21** זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: **22** מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: **23** רנו שמים כירעשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כירגאל יהוה יעקב ובישראל

פ **24** כה־אמר יהוה גאלד ויצרד מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים
 לבדי רקע הארץ **(מי) (אתי) [מאתי]** **25** מפר אחות בדים וקסמים יהולל משיב
 חכמים אחור ודעתם ישכל: **26** מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר
 לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם: **27** האמר לצולה חרבי
 ונהרתיך אוביש: **28** האמר לכורש רעי וכל־חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה
 והיכל הוסד: **Isa 45** כה־אמר יהוה למשיחו לכורש אשר־החוקתי בימינו
 לרד־לפניו גוים ומחני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו: **2** אני
 לפניך אלד והדורים **(אוישר) [אישר]** דלתות נחושה אשר ובריהי ברזל אנדע: **3**
 ונחתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי־אני יהוה הקורא בשמך
 אלהי ישראל: **4** למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנף ולא
 ידעתי: **5** אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאודך ולא ידעתי: **6** למען ידעו
 ממוצח־שמש וממערבה כי־אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: **7** יצר אור ובורא
 חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל־אלה: **8** הרעיפו שמים ממעל
 ושקים יולו־צדק תפתח־ארץ ויפרו־ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: **9**
 הוי רב את־יצרו חרש את־חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה־תעשה ופעלך
 אין־ידיים לו: **10** הוי אמר לאב מה־תוליד ולאשה מה־תחילין: **11** כה־אמר
 יהוה קדוש ישראל ויצרו האחיות שאלוני על־בני ועל־פעל ידי תצוני: **12** אנכי
 עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל־צבאם צייתי: **13** אנכי
 העירתיהו בצדק וכל־דרכיו אישר הוא־יבנה עירי ונולתי ישלח לא במחיר ולא
 בשחד אמר יהוה צבאות: **פ** **14** כהו אמר יהוה יגיע מצרים וסחר־כוש וסבאים
 אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחרוך ולכו בזקים יעברו ואלוך ישתחוו אליך
 יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: **15** אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל
 מושיע: **16** בושו וגם־נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: **17** ישראל נושע
 ביהוה תשועת עולמים לא־חבשו ולא־תכלמו עד־עולמי עד: **פ** **18** כי כה
 אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא־תהו
 בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: **19** לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא
 אמרתי לרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מניד מישרים: **20** הקבצו וכאו
 התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את־עין פסלם ומתפללים אל־אל לא
 יושיע: **21** הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלא
 אני יהוה ואין־עוד אלהים מבלעדי אל־צדיק ומושיע אין זולתי: **22** פנו־אלי והושעו
 כל־אפסי־ארץ כי אני־אל ואין עוד: **23** בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב
 פירלי חכרע כל־ברך תשבע כל־לשון: **24** אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עריו
 יבוא ויבשו כל הנחרים בו: **25** ביהוה יצדקו ויתחללו כל־זרע ישראל: **Isa 46** כרע
 בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: **2** קרסו
 כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: **3** שמעו אלי בית יעקב
 וכל־שאריית בית ישראל העמסים מני־בטן הנשאים מני־רחם: **4** ועד־זקנה אני הוא
 ועד־שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: **5** למי תדמוני
 וחשוני ותמשלוני ונדמה: **6** הזלים זהב מפיס וכסף בקנה ישקלו ישפרו צורף ויעשהו
 אל יסגרו אף־ישתחוו: **7** ישאהו על־כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ועמד ממקומו לא
 ימיש אף־יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא וישענו: **8** זכרו־זאת והתאששו השיבו

פושעים על-לב: ⁹ זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני:
¹⁰ מניד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה:
¹¹ קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש **עצתו** **ועצתי** אף דברתי אף אביאנה
יצרתי אף-אעשנה: **ס** ¹² שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: ¹³ קרבתי צדקתי
לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי: **ס** **Isa 47** רדיו
ושבי על-עפר בתולת בת-בבל שבי-לארץ אין-כסא בת-כשדים כי לא תוסיפי
יקראו-לך רכה ועננה: ² קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי-שבל גלי-שוק
עברי נהרות: ³ תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: **ס** ⁴
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: ⁵ שבי דומם ובאי בחשך בת-כשדים כי לא
תוסיפי יקראו-לך גברת ממלכות: ⁶ קצפתי על-עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך
לא-שמת להם רחמים על-זקן הכבדת עלך מאד: ⁷ ותאמרי לעולם אהיה גברת עד
לא-שמת אלה על-לפך לא זכרת אחריתה: **ס** ⁸ ועתה שמעו-זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: ⁹
ותבאנה לך שתי-אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן פתמם באו עליך ברב כשפיך
בעצמת חבריך מאד: ¹⁰ ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא
שויבכתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: ¹¹ ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: ¹² עמדו-נא
בחריף וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: ¹³
נלאית ברב עצתך יעמדו-נא ויושיעך **הברו** **והברין** שמים החזים בכוכבים
מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: ¹⁴ הנה היו כקש אש שרפתם לא-יצילו
את-נפשם מיד להבה אין-נחלת לחמם אור לשבת ננדו: ¹⁵ כן הוילך אשר יגעת
סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך: **ס** **Isa 48** שמעו-זאת בית-יעקב
הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל
זכירו לא באמת ולא בצדקה: ² כי-מעיר הקדש נקראו ועל-אלהי ישראל נסמכו
יהוה צבאות שמו: **ס** ³ הראשנות מאז הנדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה: ⁴ מדעתי כי קשה אתה וניד ברזל ערפך ומצחך נחושה: ⁵ ואניד לך מאז
בטרם תבוא השמעתיד פן-תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: ⁶ שמעת חזה כלה
ואתם הלוא תגידו השמעתיד חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: ⁷ עתה נבראו ולא
מאז ולפני-יום ולא שמעתם פן-תאמר הנה ידעתיו: ⁸ גם לא שמעת גם לא ידעת
גם מאז לא-פתחה אזנד כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: ⁹ למען שמי
אאריך אפי ותהלתי אחשם-לך לבלתי תכריתך: ¹⁰ הנה צרפתידך ולא בכסף
בחרתידך בכור עני: ¹¹ למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא-אתן: **ס**
¹² שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני-הוא אני ראשון אף אני אחרון: ¹³ אף-ידי
יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: ¹⁴ הקבצו כלכם
ושמעו מי בהם הגיד את-אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: ¹⁵ אני
אני דברתי אף-קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: ¹⁶ קרבו אלי שמעו-זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: **פ** ¹⁷ כה-אמר
יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך:
¹⁸ לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי תים: ¹⁹ ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמעתי לא-יכרת ולא-ישמר שמו מלפני: ²⁰ צאו מבל ברחו

מפשידים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד-קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: **21** ולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הזיל למו ויבקע-צור ויזבו מים: **22** אין שלום אמר יהוה לרשעים: **Isa 49** **ס** שמעו איום אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: **2** וישם פי פחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני: **3** ויאמר לי עבדי-אתה ישראל אשר-בך אחפאר: **4** ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל פחי כליתי אכן משפטתי את-יהוה ופעלתי את-אלהי: **5** ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל **(לא)** **(לו)** יאסף ואפבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: **6** ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יעקב **(ונצירי)** **(ונצורין)** ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד-קצה הארץ: **7** **ס** פה אמר-יהוה גאל ישראל קדושו לבזה-נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: **8** פה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנד לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות: **9** לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על-דרכים ירעו ובכל-שפיים מרעיתם: **10** לא ירעבו ולא יצמאו ולא-יכם שרב ושמש כי-מרחמם ינהגם ועל-מבועי מים ינהלם: **11** ושמתי כל-הררי לדרך ומסלתי ירמון: **12** הנה-אלה מרחוק יבאו והנה-אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: **13** רנו שמים וגילי ארץ **(יפצחו)** **(ופצחו)** הרים רנה כי-נחם יהוה עמו ועניו ירחם: **14** **ס** ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: **15** התשכח אשה עולה מרחם בן-בטנה גם-אלה תשפחנה ואנכי לא אשכחך: **16** הן על-כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: **17** מהרו בניך מהרסוך ומחרבך ממך יצאו: **18** שאי-סביב עיניך וראי כלם נקבצו בארלך חיראני נאם-יהוה פי כלם פערו חלבשי ותקשרים כפלה: **19** פי חרבתיך ושממתיך וארץ תרסתיך פי עתה תצרו מיושב ורחקו מבלעיד: **20** עוד יאמרו באזניך בני שפלוד צר-לי המקום גשה-לי ואשבה: **21** ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני שכולה ונלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם: **22** **פ** פה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים ידי ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיד על-כחף תנשאנה: **23** והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר לא-יבשו קני: **24** **ס** תיקח מגבור מלקוח ואם-שבי צדיק ומלט: **25** כי-כה אמר יהוה גם-שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ומלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושיע: **26** והאכלתי את-מוניך את-בשרם וכעסו דמם ישפרון וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: **ס**

Isa 50 פה אמר יהוה אי זה ספר פריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר-מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמפרתם ובפשעיתכם שלחה אמכם: **2** מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרדות ואם-אין-בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא: **3** אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: **4** אדני יהוה נתן לי לשון פלמודים לדעת לעות את-ידעך דבר יעירו בפקר בפקר יעיר לי און לשמע פלמודים: **5** אדני יהוה פתח-לי און ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: **6** גוי נתתי למפים ולחתי למרטים פני לא הסתרתי מפלמות ורק: **7** ואדני יהוה יעזר-לי על-כן לא נכלמתי על-כן שמתתי פני כחלמיש ואדע כי-לא אבוש: **8** קרוב מצדיקי מיריבי אתי נעמדה

יחד מי־בעל משפטי יגש אלי: **9** הן אדני יהוה יעזרלי מי־הוא רשיעני הן כלם
 כבגד יבלו עש יאכלם: **10** מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשרו הלך חשכים
 ואין ננה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: **11** הן כלכם קדחי אש מאורי זיקות
 לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה־זאת לכם למעצבה תשכבו: **Isa 51**
 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל־מקבת בור
 נקרתם: **2** הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם כי־אחד קראתיו ואברכהו
 וארבהו: **3** כי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבתייה וישם מדברה כעדן וערבתה
 כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: **4** הקשיבו אלי עמי ולאומי
 אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: **5** קרוב צדקי יצא
 ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוּו ואל־זרעי ייחלון: **6** שאו לשמים עיניכם
 והביטו אל־הארץ מתחת כי־שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה
 כמו־כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: **7** שמעו אלי ידעי צדק
 עם תורתִי בלבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל־תחתו: **8** כי כבגד יאכלם עש
 וכצמר יאכלם **8** וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: **9** עורי עורי
 לבשירעו זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את־היא המחצבת רהב
 מחוללת תנין: **10** הלוא את־היא המחברת ים מי תהום רבה תשמה מעמקי־ים הרך
 לעבר גאולים: **11** ופדוני יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמתת עולם על־ראשם
 ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: **12** אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־את ותיראי
 מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן: **13** ותשפח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ
 ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
14 מהר צעה להפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו: **15** ואנכי יהוה אלהיך רגע
 הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: **16** ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיד לנטע
 שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה: **17** התעוררי התעוררי קומי ירושלים
 אשר שתיית מיד יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתיית מצית: **18**
 אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה: **19** שתיים הנה
 קראתיך מי יגוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמו: **20** בניך עלפו שכבו
 בראש פל־חוצות פתוא מכמר המלאים חמת־יהוה גערת אלהיך: **21** לכן שמע־נא
 זאת עניה ושכרת ולא מיון: **22** פה־אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
 לקחתי מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא־תוסיפי לשחותה עוד: **23**
 ושמתייה ביד־מוניך אשר־אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוד וכחויץ
 לעברים: **Isa 52** עורי עורי לבשי עזך ציון לבשיו בגדי תפארתך ירושלים עיר
 הקדש כי לא יוסף ובא־בך עוד ערל וטמא: **2** התנערי מעפר קומי שבי ירושלים
[התפתחי] [התפתחי] מוסרי צנארך שביה בת־ציון: **3** כי־כה אמר יהוה חנם
 נמפרתם ולא בכסף תגאלו: **4** כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד־עמי בראשנה
 לגור שם ואשור באפס עשקו: **5** ועתה **[מי־לִי] [מה־לִי]** פה נאם־יהוה כילקח עמי
 חנם **[משלו] [משליו]** יהילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ: **6** לכן ידע עמי
 שמי לכן ביום ההוא כי־אני־הוא המדבר הנני: **7** מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר
 משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: **8** קול צפוף
 נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: **9** פצחו רננו יחדו חרבות
 ירושלים כי־נחם יהוה עמו גאל ירושלים: **10** חשף יהוה את־זרוע קדשו לעיני

כַּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־אֶפְסֵי־אָרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: **ס 11** סורו סורו צאו משם טמא
 אֶל־תִּגְעוּ צֵאוּ מִתּוֹכָהּ הִבְרוּ נְשָׂאֵי כְּלֵי יְהוָה: **12** כִּי לֹא בַחֲפוּזִן תִּצְאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא
 תִּלְכוּן כִּי־הַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמֵאִסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **ס 13** הִנֵּה יִשְׁכִּיל עַבְדֵי יְרוֹם
 וְנִשְׂא וְנִבְהָ מֵאֵד: **14** כֹּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ רַבִּים כִּן־מִשַּׁחַת מֵאִישׁ מֵרָאֵהוּ וְתֹארוּ מִבְּנֵי
 אָדָם: **15** כִּן יִזְהַ גּוֹיִם רַבִּים עֲלֶיךָ וְקִפְצוּ מַלְכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא־סָפַר לָהֶם רְאוּ
 וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנְנִי: **Isa 53** מִי הָאֲמִין לִשְׁמַעְתָּנוּ וְזִרְעֵה יְהוָה עֲלֵמֵי נִגְלָתָה: **2**
 וַיַּעַל כִּי־זִנְק לִפְנֵינוּ וְכִשְׂרָשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה לֹא־תֹאדָר לוֹ וְלֹא תִדָּר וְנִרְאָהוּ וְלֹא־מִרְאָה
 וְנִחְמְדָהוּ: **3** נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיִּדְוַע חָלִי וּכְמִסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזָה
 וְלֹא חֲשַׁבְנָהוּ: **4** אֲכָן חָלִינוּ הוּא נִשְׂא וּמִכְּאֲבֵינוּ סָבַלְם וְאַנְחָנוּ חֲשַׁבְנָהוּ נִגְוַע מִכָּה
 אֱלֹהִים וּמַעֲנָה: **5** וְהוּא מִחַלֵּל מִפְּשַׁעֵנוּ מִדְּכָא מַעֲוֹנֵתֵינוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עֲלֵינוּ וּבַחֲבַרְתּוֹ
 נִרְפָּא־לָנוּ: **6** כְּלָנוּ כִּצְאָן תַּעֲיִנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פְּנֵינוּ וַיְהוֶה הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עֵינָי כְּלָנוּ: **7**
 נִנְשׂ וְהוּא נִעֲנָה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כִּשֶׁה לְטִבַּח יוֹבֵל וְכִרְחַל לִפְנֵי נְזוּיָה נְאֻלְמָה וְלֹא
 יִפְתַּח פִּיו: **8** מַעְצֵר וּמִמְשַׁפֵּט לִקַּח וְאֶת־דוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְזֵר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפְּשַׁע
 עַמִּי נִגַּע לְמוֹ: **9** וַיִּתֵּן אֶת־רִשְׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת־עֲשִׂיר בְּמִתּוֹ עַל לֹא־חֶמֶס עָשָׂה וְלֹא
 מִרְמָה בִּפְּיוֹ: **10** וַיְהוֶה חֲפֵץ דְּכָאוֹ הַחֲלִי אִם־תִּשִּׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֵה זֶרַע יֶאֱרִיד
 יָמִים וְחֲפֵץ יְהוָה בִּידּוֹ יִצְלַח: **11** מַעְמַל נִפְשׁוֹ יִרְאֵה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עַבְדֵי
 לְרַבִּים וְעוֹנֹתָם הוּא יִסְבַּל: **12** לָכֵן אֲחַלְקֵלוֹ בְּרַבִּים וְאֶת־עַצּוּמִים יִחַלַּק שְׁלָל תַּחַת
 אֲשֶׁר הֵעִרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא־רַבִּים נִשְׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְּגִיעַ: **ס**
Isa 54 רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פִּצְחֵי רִנָּה וְצִהְלִי לֹא־חֲלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי
 בְּעוּלָה אָמַר יְהוָה: **2** תִּרְחִיבִיו מְקוֹם אֱהַלְךָ וַיִּרְעִיעוֹת מִשְׁכַּנְתֶּיךָ וַיִּשׂוּ אֶל־תַּחֲשֻׁכֵי
 הָאֲרִיכֵי מִיִּתְרֶיךָ וַיִּתְדַמְּךָ חֲזָקִי: **3** כִּי־יִמְיִן וּשְׁמֵאוֹל תִּפְרָצִי וְזֶרַעַךָ גּוֹיִם יִירֶשׁ וְעָרִים
 נִשְׁמוֹת יוֹשִׁיבוּ: **4** אֶל־תִּירָאֵי כִּי־לֹא תְבוּשִׁי וְאֶל־תִּפְלְמִי כִּי לֹא תַחֲפִירִי כִּי בִשַׁח
 עֲלוּמֶיךָ תִּשְׁכַּחֵי וְחֲרַפְתִּי אֶלְמִנּוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרִיעוּד: **5** כִּי בַעֲלֶיךָ עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ וְגֵאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי כָּל־הָאָרֶץ יִקְרָא: **6** כִּי־כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעַצּוּבַת רוּחַ
 קָרָאךָ יְהוָה וְאַשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ: **7** בְּרַנַּע קָטָן עֲזַבְתֶּיךָ וּבְרַחֲמִים
 גְּדֻלִים אֶקְבָּצֶךָ: **8** בְּשִׁצְף קִצַּף הִסְתַּרְתִּי פָנֵי רַנַּע מִמֶּךָ וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחַמְתֶּיךָ אָמַר
 גֵּאֲלֶךָ יְהוָה: **ס 9** כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מִעֵבֶר מִי־נַח עוֹד עַל־הָאָרֶץ כִּן
 נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצַּף עֲלֶיךָ וּמִנְעַר־בָּךְ: **10** כִּי הִתְרִים יִמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוַטְנָה וְחֲסָדִי
 מֵאֲתֶךָ לֹא־יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר מִרְחַמְךָ יְהוָה: **ס 11** עֲנִיה סַעְרָה לֹא
 נִחְמָה הִנֵּה אֲנִכִּי מִרְבִּיץ בְּפוּךְ אֲבִנֶיךָ וּיִסְדַּתֶּיךָ בְּסַפִּירִים: **12** וּשְׁמִתִּי כְּכֹד שְׁמִשְׁתֶּיךָ
 וְשַׁעֲרֶיךָ לְאֲבִנֵי אֶקְדַּח וְכֹל־גְּבוּלְךָ לְאֲבִנֵי־חֲפִיץ: **13** וְכֹל־בְּנֶיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם
 בְּנֶיךָ: **14** בְּצַדִּיקָה תִּפְוֹנֵנִי רַחֲמֵי מַעֲשֵׂךָ כִּי־לֹא תִירָאֵי וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ: **15**
 הֵן גּוֹר יִגְזֵר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גַר אֲתֶךָ עֲלֶיךָ יְפוּל: **16** **(הו)** **(הנה)** אֲנִכִּי בְּרֹאֲתִי חֲרַשׁ
 נִפַח בְּאֵשׁ פָּחִם וּמוֹצִיא כְּלֵי לְמַעֲשָׂהוּ וְאֲנִכִּי בְּרֹאֲתִי מִשְׁחִית לְחַבֵּל: **17** כֹּל־כְּלֵי יוֹצֵר
 עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכֹל־לְשׁוֹן תִּקּוּם־אֲתֶךָ לְמִשְׁפַּט תִּרְשִׁיעֵי זֹאת נִחַלְתָּ עַבְדֵי יְהוָה
 וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֲתִי נֹאִם־יְהוָה: **ס Isa 55** הוּי כֹּל־צְמָא לְכוּ לָמוּם וְאֲשֶׁר אֵין־לוֹ כֶּסֶף לְכוּ
 שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף וּבְלוֹא מִחִיר יַיִן וְחֵלֶב: **2** לְמָה תִּשְׁקֻלוּ־כֶסֶף
 בְּלוֹא־לֶחֶם וַיִּנְיַעְכֶם בְּלוֹא לְשַׁבְּעָה שְׁמַעְנוּ שְׁמוֹעַ אֵלַי וְאֶכְלֹ־טוֹב וְתַחֲעַנְג בְּדַשֵּׁן
 נִפְשְׁכֶם: **3** הֵטוּ אָזְנוֹכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׁמַעְנוּ וַתְּחִי נִפְשְׁכֶם וְאֶכְרַתְּהָ לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסָדִי
 דוֹר הַנְּאֻמִּים: **4** הֵן עַד לְאוּמִים נִתְּחִיו נְגִיד וּמִצּוֹה לְאֻמִּים: **5** הֵן גּוֹי לֹא־תַדַּע תִּקְרָא

וְגוֹי לֹא־יִדְעוּךָ אֲלִיךָ יִרְוָצוּ לְמַעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָךְ: **ס 6**
 דְרָשׁוּ יְהוָה בַּהֲמִצָּאוֹ קְרָאֵהוּ בְהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: **7** יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דְרָפּוּ וְאִישׁ אֶן מַחֲשַׁבְתִּי
 וְיֵשֶׁב אֶל־יְהוָה וּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת: **8** כִּי לֹא מַחֲשַׁבְתִּי
 מַחֲשַׁבְתִּיכֶם וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְרָכֵי נָאִם יְהוָה: **9** כִּי־נִבְהוּ שָׁמַיִם מֵאֲרִץ כִּן נִבְהוּ דְרָכֵי
 מִדְרָכֵיכֶם וּמַחֲשַׁבְתִּי מִמַּחֲשַׁבְתִּיכֶם: **10** כִּי כֹאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה
 לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלַחֵם לֹא־כָלֵל:
11 כִּן יִהְיֶה דְבַרִּי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יֵשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם־עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי
 וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: **12** כִּי־בִשְׂמֵחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ
 לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: **13** תַּחַת הַנְּעֻצִין יַעֲלֶה בְרוֹשׁ (תַּחַת) וְנִתְחַתַּן
 הַסְּרַפָּד יַעֲלֶה הַדָּס וְהָיָה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכְרַת: **Isa 56** כֹּה אָמַר
 יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצִדְקָתִי לְהַגְלוֹת: **2** אֲשֶׁר־י
 אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יִחִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יוֹדוּ מַעֲשֵׂוֹת כָּל־רַע: **ס 3**
3 וְאֵלֵי־אֲמַר בֶּן־הַנֶּכֶר הַנְּלוּהָ אֶל־יְהוָה לְאֲמַר הַבְּדֵל יְבַדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ
 וְאֵלֵי־אֲמַר הַפְּרִיס הֵן אֲנִי עֵין יְבִשׁ: **ס 4** כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְפְרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
 אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי: **5** וְנִתְחַי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמּוֹתַי
 יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתָנוּלוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת: **ס 6** וּבְנֵי הַנֶּכֶר
 הַנְּלוּיִם עַל־יְהוָה לְשָׂרְתוּ וְלֹא־הִבִּיחָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבַּת
 מִחֲלָלוֹ וּמְחֻזְקִים בְּבְרִיתִי: **7** וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הַר קְדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תַּפְלָתִי
 עוֹלְתֵיהֶם וּזְבֻחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵית־תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים: **8** נָאִם
 אֲדַנִּי יְהוָה מִקִּבְץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹץ עֲלוּי לְנִקְבְּצוּ: **9** כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי אֲתִיו
 לְאֹכַל כָּל־חֵיתוֹ בִּיעֵר: **ס 10** (צַפִּיּוֹן) [צַפִּיּוֹן] עוֹרִים כָּלֵם לֹא יֵדְעוּ כָּלֵם כָּלֵם אֱלֹמִים
 לֹא יוֹכְלוּ לִנְבֹּחַ הַיּוֹם שְׂכָבִים אֲהַבִּי לְנוֹם: **11** וְהַכְּלָבִים עוֹיֵן־נֶפֶשׁ לֹא יֵדְעוּ שְׂבַעָה
 וְהַמָּה רַעִים לֹא יֵדְעוּ הַבֵּין כָּלֵם לְדַרְכָּם פִּנּוּ אִישׁ לְבַצְעוּ מִקְצָהוּ: **12** אֲתִיו
 אֶקְחָה־יַיִן וְנִסְבַּאָה שִׁכָר וְהָיָה כֹּהַּ יוֹם מַחֵר גְּדוֹל יִתֵּר מֵאֵד: **Isa 57** הַצְּדִיק אֲבָד וְאֵין
 אִישׁ שֵׁם עַל־לֵב וְאֲנִשִּׁיחֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מִבֵּין כִּי־מִפְּנֵי הָרַעָה נֶאֱסָף הַצְּדִיק: **2**
 יְבוֹא שָׁלוֹם יִנְחֹו עַל־מִשְׁכַּבְתֶּם הַלֵּךְ נִכְחֹ: **3** וְאַתֶּם קְרִבְוִיהֶנָּה בְּנֵי עֲנָנָה זֶרַע מִנְאֵף
 וְתוֹנָה: **4** עַל־מִי תִתְעַנְּגוּ עַל־מִי תִרְחִיבוּ פֹה תִאֲרִיכוּ לְשׁוֹן הַלּוֹא־אַתֶּם יִלְדוּ־פֶשַׁע זֶרַע
 שָׂקָר: **5** הַנְּחַמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן שִׁחְטֵי הַיִּלְדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי
 הַסְּלַעִים: **6** בַּחֲלֻקֵי־נַחַל חֲלַקְךָ הֵם הֵם גּוֹרְלְךָ גִּם־לָהֶם שְׂפַכְתָּ נֶסֶךְ הַעֲלִיתָ מִנְחָה
 הַעַל אֱלֹהֵי אֲנַחֶם: **7** עַל הַר־נִבְהָ וְנִשְׂא שְׂמַת מִשְׁכַּבְךָ גִּם־שֵׁם עֲלִית לִזְבַּח זִבְחָ: **8**
 וְאַחַר הַדִּלַּת וְתִמְזוּנָה שְׂמַת זְכֻרְנְךָ כִּי מֵאֲתִי גֵלִית וְתַעֲלִי הַרְחַבְתָּ מִשְׁכַּבְךָ
 וְתִכְרַת־לְךָ מֵהֶם אֲהַבְתָּ מִשְׁכַּבְּךָ יָד חֲזִית: **9** וְתִשְׁרִי לְמִלְךָ בְּשִׁמּוֹן וְתִרְבִּי רִקְחֹךָ
 וְתִשְׁלַח־י צִרִיךְ עַד־מִרְחָק וְתִשְׁפִּילִי עַד־שְׂאוֹל: **10** בְּרַב דְּרַפְךָ יַעֲשֶׂת לֹא אֲמַרְתָּ נוֹאֵשׁ
 חֵית יָרֵךְ מִצָּאת עַל־כֵּן לֹא חֲלִית: **11** וְאַתִּי־מִי דֹאגָת וְתִירָאִי כִּי תִכְזְבִּי וְאוֹתִי לֹא
 זְכַרְתָּ לֹא־שְׂמַת עַל־לִבְךָ הֲלֹא אֲנִי מַחֲשָׂה וּמַעֲלָם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי: **12** אֲנִי אֲגִיד
 צְדָקָתְךָ וְאַתִּי־מַעֲשֶׂיךָ וְלֹא יוֹעִילוּךָ: **13** בְּנִעְקָךְ יִצְלַךְ קְבוּצְךָ וְאַתִּי־כָּלֵם יִשְׂאֲרוּחַ
 יִקְחָה־בָל וְתַחֲסֶה בִּי יִנְחַל־אֲרִץ וְיִירַשׁ הַר־קְדְשִׁי: **14** וְאֲמַר סִלְוִי־סִלְוִי פִּנּוּ־דְרָךְ הָרִימוּ
 מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ עַמִּי: **ס 15** כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשְׂא שָׁכֵן עַד וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ
 אֲשַׁכּוֹן וְאַתִּי־דָכָא וְשִׁפְלִירוּחַ לְתַחֲיוֹת רִוח שְׁפָלִים וְלְתַחֲיוֹת לֵב נְדָכָאִים: **16** כִּי לֹא
 לְעוֹלָם אֲרִיב וְלֹא לְנֹצָה אֶקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנֵי יַעֲטוּף וּנְשֻׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי: **17** בְּעוֹן

בצעו קצפתי ואפהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: **18** דרכיו ראיתי
 וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו: **19** בורא **(נוב)** **[ניב]** שפתים שלום
 שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: **20** ותרשעים פים נגרש פי השקט לא
 יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט: **21** אין שלום אמר אלהי לרשעים: **Isa 58** קרא
 בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: **2**
 ואותי יום יום וירשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא
 עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: **3** למה צמנו ולא ראית ענינו
 נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו: **4** הן לריב ומצה
 תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: **5** הכזה יהיה
 צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכך כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה
 תקרא צום ויום רצון ליהוה: **6** הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר
 אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: **7** הלוא פרס לרעב לחמך
 ועניים מרודים תביא בית פירתא ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: **8** אז יבקע
 כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: **9** אז
 תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אסתיר מתוךך מוטה שלח אצבע ודבר און:
10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשיבע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: **11**
 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא
 מים אשר לא ייבשו מימיו: **12** ובנו ממד חרבות עולם מוסדי דור דור תקומם
 וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: **13** אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
 ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכך ממוצא
 חפצך ודבר דבר: **14** אז תתענג עליהוה והרפכתך על **(במותי)** **[במתן]** ארץ
 והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר: **Isa 59** הן לא קצרה ידיהוה
 מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: **2** כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין
 אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: **3** כי כפיכם נגאלו בדם
 ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהנה: **4** אין קרא בצדק
 ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: **5** ביצי צפעוני
 בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: **6** קוריהם
 לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם: **7**
 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר
 במסלותם: **8** דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל
 דרך בה לא ידע שלום: **9** על כן רחק משפט ממונו ולא תשיגנו צדקה נקנה לאור
 והנהחשך לנחות באפלות נהלך: **10** נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה
 כשלונו כצהרים כנשף באשמיים כמתים: **11** נהמה כדפים פלנו וכיונים הגה נהנה
 נקנה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: **12** כירבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה
 בנו כירפעינו אתנו ועונתינו ידענום: **13** פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו
 דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר: **14** והסג אחור משפט וצדקה מרחוק
 תעמד כירכשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא: **15** ותהי האמת נעדרת וסר
 מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כיראין משפט: **16** וירא כיראין איש וישתומם
 כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו: **17** וילבש צדקה כשרון וכובע
 ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה: **18** פעל גמלות כעל

ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: **19** ויראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כירבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו: **20** ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: **21** ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך וזרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם: **Isa 60** קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: **2** כיהנה החשך יכסה ארץ וערפל לאיים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: **3** והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחד: **4** שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו כאולף בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה: **5** אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יתהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: **6** שפעת גמלים תכסוף בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו: **7** כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישראל יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתו אפאר: **8** מי אלה פעב תעופינה וכיזנים אל ארבותיהם: **9** כיליו איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק פספס וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: **10** ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישראל יתחננו כי בקצפי חמתיך וברצוני רחמתיך: **11** ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: **12** כיהגו ותממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: **13** כבוד הלבנון אליך יבוא ברזש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכפר: **14** והלכו אליך שחות בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאצריך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: **15** תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתך לגאון עולם משוש דור ודור: **16** וינקת חלב גוים ושר מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר יעקב: **17** תחת הנחשת אביא זהב ותחת הפרזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים פרזל ושמתי פקדתיך שלום ונגשיך צדקה: **18** לא ישמע עוד חמס בארצך שר ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: **19** לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: **20** לא יבוא עוד שמשך וירחד לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך: **21** ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר **[משעו]** **[משעין]** מעשה ידי להתפאר: **22** תקטן יהוה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה: **Isa 61** רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אחי לבשר עניים שלחני לחבש לנשבר ללב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקדונח: **2** לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: **3** לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אכל מעטה תהלה תחת רוח פהה וקרא להם אילי הצדק מפע יהוה להתפאר: **4** ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור: **5** ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם: **6** ואתם פחני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: **7** תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: **8** כי אני יהוה אהב משפט שוא גול בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: **9** ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראייהם וכירום כי הם זרע ברך יהוה: **10** שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבשוני בגדי ישיע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וכפלה תעדה כליה: **11** כי כארץ תוציא צמחה וכננה

ורועיה תצמיח פן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל-הגוים: **Isa 62** למען ציון
 לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד-יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער: **2**
 וראו גוים צדקך וכל-מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: **3**
 והיית עטרת תפארת ביד-יהוה **(יצנור)** **ווצנור** מלוכה בכף-אלהיך: **4** לא-יאמר לך
 עוד עזובה ולא-רצף לא-יאמר עוד שממה פי לך וקרא חפציבה ולא-רצף בעולה
 כרחפץ יהוה בך וארצך תבעל: **5** כירבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן
 על-פלה ישיש עליך אלהיך: **6** על-חומותי ירושלים הפקדתי שמרים כל-היום
 וכל-הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את-יהוה אל-דמי לכם: **7** ואל-תתנו דמי לו
 עד-יכונו ועדי-ישים את-ירושלים תהלה בארץ: **8** נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו
 אמתן את-דגנך עוד מאכל לא-יבדך ואם-ישתו בני-נכר תירושך אשר ינעת בו: **9**
 כי מאספיו יאכלהו והללו את-יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי: **10** עברו
 עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על-העמים:
11 הנה יהוה השמיע אל-קצה הארץ אמרו לבת-ציון הנה ישעך בא הנה שכרו
 אהו ופעלתו לפניו: **12** וקראו להם עם-הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר
 לא נעזבה: **Isa 63** מיהו בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור בלבשו צעה
 ברב פחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: **2** מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בנת:
3 פורהו דרכתי לבדי ומעמים אין-איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי וזו
 נצחם על-בגדי וכל-מלבושי אנאלתי: **4** כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: **5** ואביט
 ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני: **6** ואבוס עמים
 באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: **7** חסדי יהוה אוכיר תהלת יהוה
 פעל כל אשר-נמלטו יהוה ורב-טוב לבית ישראל אשר-גמלם כרחמי ויכרב חסדיו:
8 ויאמר אף-עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: **9** בכל-צרתם **(לא)** **לן**
 צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל-ימי
 עולם: **10** והמה מרו ועצבו את-רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם-בם: **11**
 ויזכר ימיר-עולם משה עמו איהו המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו
 את-רוח קדשו: **12** מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו
 שם עולם: **13** מוליכם בתהומות פסוס במדבר לא יפשליו: **14** פבהמה בבקעה תרד
 רוח יהוה תניחנו פן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: **15** הבט משמים וראה
 מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך ונבורתך המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו: **16**
 כי-אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו
 מעולם שמך: **17** למה תתענו יהוה מדרך-כף תקשיח לבנו מיראתך שוב למען
 עבדך שבטי נחלתך: **18** למצער ירשו עם-קדשך צרינו בוססו מקדשך: **19** היינו
 מעולם לא-משלת בם לא-נקרא שמך עליהם לוא-קרעת שמים ירדת מפניך הרים
 נזלו: **Isa 64** כקדח אש המסים מים תבעה-אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים
 ירגזו: **2** בעשותך נזראות לא נקנה ירדת מפניך הרים נזלו: **3** ומעולם לא-שמעו לא
 האוינו עין לא-ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה-לוי: **4** פנעת את-שש ועשה צדק
 בדרך-כף יזכרוד הן-אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע: **5** ונהי כטמא כלנו וכבד
 עדים כל-צדקתינו ונבל פעלה כלנו ועוננו פרוח ישאנו: **6** ואין-קורא בשמך
 מתעורר לתחזיק בך כי-הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד-עוננו: **7** ועתה יהוה אבינו
 אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: **8** אל-תקצף יהוה עד-מאד

ואל-לעד תזכר עון הן הבטנא עמך כלנו: 9 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה: 10 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל-מחמדינו היה לחרבה: 11 העל-אלה חתאפק יהוה תחשה ותעננו עד-מאד: **Isa 65** נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל-גוי לא-קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כל-היום אל-עם סורר החלכים הדרך לא-טוב אחר מחשבתיהם: 3 העם המכעסים אותי על-פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על-הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר **ויפרק** **וימרק** פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל-תגשבי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל-היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם-שלמתי ושלמתי על-חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על-ההרים ועל-הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה **על-****[אל]**-חיקם: **ס** 8 כהו אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל-תשחיתוהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו-שמה: 10 והיה השרון לנוה-צאן ועמק עכור לרביץ בקר לעמי אשר דרשוני: 11 ואתם עזבי יהוה השכחים אתהר קדשי הערכים לגד שלחן ותממלאים למני מסוד: 12 ומנתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרתם: **פ** 13 לכן כה-אמרו אדני יהוה הנה עבדיו יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר המתפרך בארץ ותפרך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: 17 כי-הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על-לב: 18 כי-אם-שישו ויגילו עדיעד אשר אני בורא כי הנני בורא את-ירושלם גילה ועמה משוש: 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא-ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה: 20 לא-יהיה משם עוד עול ימים וזמן אשר לא-ימלא את-ימיו כי הנער בן-מאה שנה ימות ותחוטא בן-מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר ישב לא ישעו ואחר יאכל כי-כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: 24 והיה טרם-יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל-תבן ונחש עפר לחמו לא-ירעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי אמר יהוה: **ס** **Isa 66** כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו-לי ואיזה מקום מנוחתי: 2 ואת-כל-אלה ידי עשתה ויהיו כל-אלה נאם-יהוה ואל-זה אביש אל-עני ונכה-רוח וחרד על-דברי: 3 שוחט השור מפה-איש זובח תשה ערף פלב מעלה מנחה דם-חזיר מזכיר לבנה מברך און גסהמה בחרו בברכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם-אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרו: **ס** 5 שמעו דברי-יהוה החרדים אל-דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו: 7 בטרם

תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר: 8 מי־שמע כזאת מי ראה כאלה הוחל ארץ ביום אחר אסיוולד גוי פעם אחת פירחלה גם־ילדה ציון את־בניה: 9 האני אשפיר ולא אוליד יאמר יהוה אס־אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמחו את־ירושלם ונילו בה כל־אהביה שישו אתה משוב כל־המתאבלים עליה: 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה: 12 פ־כהו אמר יהוה הנני נטה־אליה פנהר שלום וכנחל שושף כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו ועל־ברפים תשעשעו: 13 כאיש אשר אמו תנחמו פן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: 14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם פדשא תפרחנה ונודעה יד־יהוה את־עבדיו וזעם את־איביו: 15 פ־הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרפבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו בלהבי־אש: 16 כי באש יהוה נשפט ובהרבו את־כל־בשר ורבו חללי יהוה: 17 המתקדשים והמטהרים אל־הגנות אחר **אחד** **אחת** בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נא־יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את־כל־הגוים והלשנות ובאו וראו את־כבודי: 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל־הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת חבל ויון האיים הרחקים אשר לא־שמעו את־שמעי ולא־ראו את־כבודי והגידו את־כבודי בגוים: 20 והביאו את־כל־אחיכם מכל־הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבאים ובפרדים ובפרפרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את־המנחה בכלי טהור בית יהוה: 21 וגם־מהם אקח לפניהם ללוים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נא־יהוה פן יעמד זרעכם ושמכם: 23 והיה מדי־חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל־בשר להשתחות לפני אמר יהוה: 24 ויצאו וראו בפני האנשים הפשעים כי חולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל־בשר:

Jeremiah 1 דברי ירמיהו בן־חלקיהו מן־הפּתנים אשר בענתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר־יהוה אליו בימי יאשיהו בן־אמון מלך יהודה בשלש־עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה עד־תם עשתי עשרה שנה לצדקתו בן־יאשיהו מלך יהודה עד־גלות ירושלם בחדש החמישי: 4 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 5 בטרם **אצורד** **אצרך** בבטן ידעתיד ובטרם תצא מרחם הקדשתיד נביא לגוים נתתיד: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא־ידעתי דבר פ־ינער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל־תאמר נער אנכי כי על־כל־אשר אשלחך תלך ואת כל־אשר אצוך תדבר: 8 אל־תירא מפניהם פ־אתך אני להצלך נא־יהוה: 9 וישלח יהוה את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפוך: 10 ראה הפקדתיך היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנשוע: 11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כ־שקד אני על־דברי לעשותו: 13 ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל־ישובי הארץ: 15 כיו הנני קרא לכל־משפחות ממלכות צפונה נא־יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתחו שערי ירושלם ועל כל־חומתיה סביב ועל כל־ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם

אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: **17** ואתה תאזר מתניד וקמת ורברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: **18** ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: **19** ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כראתך אני נאסיהנה להצילך: **20** **Jer 2** ויהי דברייהנה אלי לאמר: **2** הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך אהבת פלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זועה: **3** קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאסיהנה: **4** שמעו דברייהנה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: **5** כהו אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: **6** ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא יושב אדם שם: **7** ואביא אתכם אל ארץ הפרמל לאכל פריה ושובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: **8** הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בפעל ואחרי לא יועלו הלכו: **9** לכן עד אריב אתכם נאסיהנה ואת בני בניכם אריב: **10** כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: **11** ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: **12** שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאסיהנה: **13** כישתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יוכלו המים: **14** העבד ישראל אסיליד בית הוא מדוע היה לבז: **15** עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה ערו **(נצחה)** **(נצחון)** מבלי ישוב: **16** גם בני נף **(ותחפנס)** **(ותחפנס)** ירעוף קדקד: **17** הלוא זאת תעשה לך עובד את יהוה אלהיך בעת מולוכך בדרך: **18** ועתה מה לך לדרך מצרים לשנות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשנות מי נהר: **19** תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחד ודעי וראי כירע ומר עובד את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאסאדני יהוה צבאות: **20** כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא **(אעבד)** **(אעבור)** כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה: **21** ואנכי נשעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה: **22** כי אסתכבסי בנתר ותרבי לך ברית נחתם עונך לפני נאם אדני יהוה: **23** איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרפך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: **24** פרהו למד מדבר באות **(נפשיו)** **(נפשיה)** שאפה רוח תאנתה מי וישיבה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ומצאונה: **25** מנעי רגלך מיחף **(וגרנד)** **(וגרנד)** מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריתם אלך: **26** כבשת גנב כי ימצא פן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאייהם: **27** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את **(ילדתי)** **(ילדתני)** כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: **28** ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אסיושיענך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: **29** למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאסיהנה: **30** לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: **31** הדור אתם ראו דברייהנה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך: **32**

התשפח בתולה עדיה פלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר: ³³ מה-תשבי
 דרכך לבקש אהבה לכן גם את-הרעות (למדתי) [למדתן] את-דרכיך: ³⁴ גם בכנפיך
 נמצאו הם נפשות אביונים נקיים לא-במחירת מצאתים כי על-כל-אלה: ³⁵ ותאמרו
 כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמרך לא חטאתי: ³⁶ מה-תזלי
 מאד לשנות את-דרכך גם ממצרים תבושי באשר-בשת מאשור: ³⁷ גם מאת זה
 תצאי וידוך על-ראשך פרימאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם: **Jer 3** לאמר הן
 ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש-אחר הישוב אליה עוד הלוא הנוף
 תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאסיהוזה: ² שאי-עיניך
 על-שפים וראי אפה לא (שגלת) [שכבת] על-דרכים ישבת להם פערבי במדבר
 ותחניפי ארץ בזנותך וברעתך: ³ וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה
 היה לך מאנת הכלם: ⁴ הלוא מעתה (קראתי) [קראתן] לי אבי אלוף נערי אתה: ⁵
 הינטר לעולם אי-ישמר לנצח הנה (דברתי) [דברתן] ותעשי הרעות ותוכל: **פ** ⁶
 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה
 היא על-כל-הר גבה ואל-תחת כל-עץ רענן ותזני-שם: ⁷ ואמר אחרי עשותה
 את-כל-אלה אלי תשוב ולא-שבה (ותראה) [ותרא] בגודה אחותה יהודה: ⁸ וארא
 כי על-כל-אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את-ספר כריתתיה אליה
 ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן נם-היא: ⁹ והיה מקל זניתה ותחנף
 את-הארץ ותנאף את-האבן ואת-העץ: ¹⁰ וגם-בכל-זאת לא-שבה אלי בגודה אחותה
 יהודה בכל-לבה כי אי-בשקר נאסיהוזה: **פ** ¹¹ ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה
 משבה ישראל מבגדה יהודה: ¹² הלך וקראת את-הדברים האלה צפונה ואמרת
 שובה משבה ישראל נאסיהוזה לוא-אפיל פני בכם פריחסידי אני נאסיהוזה לא
 אטור לעולם: ¹³ אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את-דרכיך לזרים
 תחת כל-עץ רענן ובקולי לא-שמעתם נאסיהוזה: ¹⁴ שובו בנים שובבים נאסיהוזה
 כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם
 ציון: ¹⁵ ונתתי לכם רעים פלבי ורעו אתכם דעה והשפיל: ¹⁶ והיה כי תרבו
 ופריתם בארץ בימים ההמה נאסיהוזה לא-יאמרו עוד ארון בריתהוזה ולא יעלה
 על-לב ולא יזכורבו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: ¹⁷ בעת ההיא יקראו לירושלם
 פסא יהוה ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה לירושלם ולא-ילכו עוד אחרי שררות
 לבם הרע: **ס** ¹⁸ בימים ההמה ילכו בתי-יהודה על-בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
 צפון על-הארץ אשר הנחלתי את-אבותיכם: ¹⁹ ואנכי אמרתי איד אשיתך בבנים
 ואתן-לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי (תקראוי) [תקראאי] לי
 ומאחרי לא (תשובו) [תשובין]: ²⁰ אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל
 נאסיהוזה: ²¹ קול על-שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העו את-דרכם
 שכחו את-יהוה אלהיהם: ²² שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי
 אתה יהוה אלהינו: ²³ אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת
 ישראל: ²⁴ והבשת אכלה את-יגיע אבותינו מנעורינו את-צאנם ואת-בקרם את-בניהם
 ואת-בנותיהם: ²⁵ נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
 ואבותינו מנעורינו ועד-היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו: **Jer 4** **ס** אי-תשוב
 ישראל נאסיהוזה אלי תשוב ואם-תסיר שקוציך מפני ולא תגוד: ² ונשבעת חיהוזה
 באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו: **ס** ³ פריכהו אמר יהוה

לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל-תזרעו אל-קוצים: **4** המלו ליהנה והסרו
 ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן-הצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה
 מפני רע מעלליכם: **5** הנידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו **(ותקעו) [תקעו]**
 שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל-ערי המבצר: **6** שאונס ציונה
 העיזו אל-תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: **7** עלה אריה מסבכו
 ומשחית גוים נסע יצא ממקומו לשום ארצך לשמה עריך תצניח מאין יושב: **8**
 על-זאת חגרו שקים ספרו והילילו כי לא-שב חרון אפי-יהוה ממנו: **9** והיה
 ביום-ההוא נאם-יהוה יאבד לב-המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים
 יתמהו: **10** ואמר אהו אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר
 שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד-הנפש: **11** בעת ההיא יאמר לעם-הזה ולירושלם
 רוח צח שפיים במדבר הרך בת-עמי לוא לירות ולוא להבר: **12** רוח מלא מאלה
 יבוא לי עתה גם-אני אדבר משפטים אותם: **13** הנהו פעננים יעלה וכסופה
 מרכבותיו קלו מנשרים ססיו אוי לנו כי שדדנו: **14** כבסי מרעה לבך ירושלם
 למען תושעי עד-מתי תלין בקרבך מחשבות אונך: **15** כי קול מגיד מידן ומשמיע
 און מהר אפרים: **16** הזכירו לגוים הנה השמיעו על-ירושלם נצרים באים מארץ
 המרחק ויתנו על-ערי יהודה קולם: **17** כשמרי שדי היו עליה מסביב כיראתי מרתה
 נאם-יהוה: **18** דרפך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד-לבך: **19**
19 מעו מעו **(אהולה) [אוהלה]** קירות לבי המה-לי לבי לא אחריש כי קול שופר
(שמעתי) [שמעת] נפשי תרועת מלחמה: **20** שבר על-שבר נקרא כי שדדה כל-הארץ
 פתאם שדדו אהלי רגע וריעתי: **21** עד-מתי אראה-נס אשמעה קול שופר: **22** כיו
 אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע
 ולהטיב לא ידעו: **23** ראיתי את-הארץ והנה-תהו ובהו ואל-השמים ואין אורם: **24**
 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל-הגבעות התקלקלו: **25** ראיתי והנה אין האדם
 וכל-עוף השמים נדרו: **26** ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל-ערוי נתצו מפני יהוה
 מפני חרון אפו: **27** כי-כה אמר יהוה שממה תהיה כל-הארץ וכלה לא אעשה:
28 על-זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כידברתי זמתי ולא נחמתי
 ולא-אשוב ממנה: **29** מקול פרש ורמה קשת ברחת כל-העיר באו בעבים ובכפים
 עלו כל-העיר עזובה ואירושב בהן איש: **30** **(ראתי) [ראת]** שדוד מה-תעשי
 כיתלבשי שני כיתעדו עדי-זהב כיתקרעי בפוד עיניך לשוא תתיפי מאסויבך
 עגבים נפשך יבקשו: **31** כי קול כחולה שמעתי צרה כמכירה קול בת-ציון תתיפח
 תפרש כפיה אוינא לי כיעיפה נפשי להרגים: **Jer 5** שוטטו בחוצות ירושלם
 וראו-נא ודעו ובקשו ברחובותיה אסתמצאו איש אמיש עשה משפט מבקש אמונה
 ואסלח לה: **2** ואם חיייתהו יאמרו לכן לשקר ישבעו: **3** יהוה עיניך הלוא לאמונה
 הכיתה אתם ולא-חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב: **4**
 ואני אמרתי אך-דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: **5**
 אלכה-לי אל-הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך
 המה יחדו שברו על נתקו מוסרות: **6** על-כן הפס אריה מער זאב ערבות ישדרם
 נמר שקד על-עריהם כל-היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו **(משבותיהם)**
(משבותיהם): 7 אי לזאת **(אסלוח) [אסלח]** לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים
 ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדרו: **8** סוסים מיוזנים משכים היו איש אל-אשת

רעהו יצהלו: **9** העל-אלה לוא-אפקד נאס-יהודה ואם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **10** ס עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל-תעשו הסירו נטיוותיה כי לוא ליהוה המה: **11** ס כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאס-יהודה: **12** פחשו ביהוה ויאמרו לא-הוא ולא-תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: **13** והנביאים יהיו לדונח ותדבר אין בהם כה יעשה להם: **14** ס לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את-הדבר הזה הנני נתן דברי בפוך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: **15** הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאס-יהודה גויו איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא-תדע לשנו ולא תשמע מה-ידברי: **16** אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: **17** ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצרך אשר אתה בוטח בהנה בחרב: **18** וגם בימים ההמה נאס-יהודה לא-אעשה אתכם כלה: **19** והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את-כל-אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם פן תעבדו זרים בארץ לא לכם: **20** ס הגידו זאת בבית יעקב והשמיענה ביהודה לאמר: **21** שמעונא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: **22** האותי לא-תיראו נאס-יהודה אם מפני לא תחילו אשר-שמתי חול גבול לים חק-עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו: **23** ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו: **24** ולא-אמרו בלבבם נירא נא את-יהוה אלהינו הנתן גשם **[יורה]** ו**[יורה]** ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר-לנו: **25** עונותיכם השו-אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: **26** כי-נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו: **27** ככלוב מלא עוף פן בתיהם מלאים מרמה על-פן גדלו ויעשירו: **28** שמנו עשתו גם עברו דברי-דע הין לא-דנו הין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו: **29** העל-אלה לא-אפקד נאס-יהודה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי: **30** ס שמה ושערונה נהיתה בארץ: **31** הנביאים נבאו-בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומת-תעשו לאחריה: **Jer 6** העזו בני בנימן מקרב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל-בית הפרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: **2** הנה והמעננה דמותי בת-ציון: **3** אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו: **4** קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי-פנה היום כי ינטו צללי-ערב: **5** קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: **6** ס כי כה אמר יהוה צבאות צבאות פרתו עצה ושפכו על-ירושלים סללה היא העיר הפקד בלה עשק בקרבה: **7** כהקיר **[בור]** **[ביר]** מימיה פן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על-פני תמיד חלי ומפדה: **8** הוסרי ירושלים פן-תקע נפשי ממך פן-אשימך שממה ארץ לוא נושבה: **9** פ כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ירך כבוצר על-סלסלות: **10** על-מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דברי-יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו-בו: **11** ואת חמת יהוה מלאתי גלאיתי הכול שפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי-גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים: **12** ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי-אטה את-ידי על-ישיבי הארץ נאס-יהודה: **13** כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד-כהן כלו עשה שקר: **14** וירפאו את-שבר עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: **15** הבישו כי תועבה עשו גם-בוש לא-יבושו גם-הכלים לא ידעו לכן יפלו בגפלים

בעת־פְּקֻדָּתוֹם יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: **ס 16** כֹּה אָמַר יְהוָה עַמְדוֹ עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וּשְׁאֲלוּ
 לְנִתְבוֹת עוֹלָם אִיזוֹ דֶּרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ וּמִצְאוּ מְרוּגוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נִלְדָּה:
17 וְהִקְמַתִי עֲלֵיכֶם צַפִּים הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפֵר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב: **18** לָכֵן שָׁמְעוּ
 הַגּוֹיִם וְדַעִי עֵדָה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם: **19** שָׁמְעֵי הָאָרֶץ הִנֵּה אֲנֹכִי מֵבִיא רָעָה אֶל־הֵעָם הַזֶּה
 פְּרִי מַחְשְׁבוֹתֶם כִּי עַל־דְּבָרֵי לֹא הַקְּשִׁיבוּ וְתוֹרַתִי וַיִּמְאַסּוּ־בָהּ: **20** לְמַה־זֶּה לִי לְבוֹנָה
 מִשְׁבֵּא תְבוּאָה וְקִנְיָה הַטּוֹב מֵאָרֶץ מִרְחַק עֲלוֹתֵיכֶם לֹא לְרַצּוֹן וּבְחִיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי:
ס 21 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי נָתַן אֶל־הֵעָם הַזֶּה מַכְשָׁלִים וְכִשְׁלוֹ בָּם אָבוֹת וּבָנִים
 יַחְדוּ שָׁכַן וְרַעוּ **[יֵאבֹדוּ]** **[וְאִבְדוּן]**: **פ 22** כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בֵּא מֵאָרֶץ צָפוֹן וְגוֹי
 גָּדוֹל יַעֲזֹר מִירֵכְתֵי־אָרֶץ: **23** קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אֲכוֹרֵי הוּא וְלֹא יִרְחַמוּ קוֹלָם כִּי־ם
 יִהְיֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכְּבוּ עָרוֹךְ כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עֹלִיד בַּת־צִיּוֹן: **24** שָׁמְעֵנוּ אֶת־שָׁמְעוּ
 רַפּוֹ יְדִינוּ צָרָה תְּחִילָתֵנוּ חִיל כִּי־לָדָה: **25** אֶל־**[תְּצַאֲוּ]** **[תְּצַאֲוּ]** הַשְׂדֵּה וּבְדֶרֶךְ
 אֶל־**[תִּלְכִי]** **[תִּלְכִי]** כִּי חָרַב לְאִיֵּב מְגוֹר מִסְבִּיב: **26** בַּת־עַמִּי חַגְרִישֶׁק וְהַתְּפִלְשִׁי
 בְּאִפֶּר אֲבֵל יְהוּד עָשִׂי לָךְ מִסַּפֵּד תְּמוֹרָרִים כִּי פִתְאֵם יָבֹא הַשְׂדֵּד עֲלֵינוּ: **27** בַּחוֹן
 נִתְחַדֵּךְ בְּעַמִּי מִכְּצַר וְתוֹדַע וּבְחִנָּת אֶת־דְּרָכָם: **28** כֹּלֵם סְרִי סוֹרְרִים הַלְכִי רַכִּיל נִחַשְׁת
 וּבְרִל כֹּלֵם מִשְׁחִיתִים הָמָה: **29** נָחַר מִפֶּחַ **[מֵאֲשֶׁתֶּם]** **[מֵאֲשֶׁר]** **[תִּם]** עִפְרַת לְשׂוֹא צָרַף
 צָרוֹף וְרַעִים לֹא נִתְקוּ: **30** כֶּסֶף נִמְאַס קְרָאוּ לָהֶם כִּי־מֵאֵס יְהוָה בָּהֶם: **פ Jer 7** תִּדְבֹר
 אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: **2** עֲמֹד בְּשַׁעַר בַּיִת יְהוָה וּקְרֹאת שֵׁם
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כֹּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵי הָאֱלֹהִים
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִיהוָה: **ס 3** כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם
 וּמַעַלְלֵיכֶם וְאִשְׁפְּנָה אֶתְכֶם בְּמִקוֹם הַזֶּה: **4** אֶל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דְּבָרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר
 הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הָמָה: **5** כִּי אִם־הִיטִיב הִיטִיבוּ אֶת־דְּרָכֵיכֶם
 וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: **6** גַּר יִתּוֹם וְאֵלְמָנָה לֹא
 תַעֲשֶׂקוּ וְדָם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ בְּמִקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לֹא תִלְכוּ לְרַע לָכֶם:
7 וְשִׁפְנִתִי אֶתְכֶם בְּמִקוֹם הַזֶּה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: **8**
 הִנֵּה אֲתֶם בְּשָׂחִים לָכֶם עַל־דְּבָרֵי הַשֶּׁקֶר לְבַלְתִּי הוֹעִיל: **9** הִגְנוּ וְרָצַח וְנָאֵף וְהַשְׁבַּע
 לְשֶׁקֶר וְקִטֵּר לְבַעַל וְהִלֵּךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם: **10** וּבִאֲתָם וְעַמְדַתֶם
 לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת
 הָאֵלֶּה: **11** הַמַּעֲרַת פְּרָצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנֹכִי
 הִנֵּה רֹאִיתִי נֹאם־יְהוָה: **ס 12** כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מִקְוֵי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שִׁפְנִיתִי שְׁמִי
 שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: **13** וְעַתָּה יֵעַן
 עֲשׂוֹתְכֶם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נֹאם־יְהוָה וְאִדְבַר אֵלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא
 שָׁמַעְתֶּם וְאִקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: **14** וְעָשִׂיתִי לְבַיִתוֹ אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר
 אֲתֶם בְּשָׂחִים בּוֹ וּלְמִקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וּלְאֲבוֹתֵיכֶם כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלּוֹ: **15**
 וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כְּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֶת־כָּל־אֶפְרַיִם: **ס 16**
 וְאַתָּה אֶל־תְּחַפְּלָלוּ בְּעַד־הֵעָם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בְּעַדָּם רִנָּה וְתַפְלָה וְאֶל־תִּפְגַּע־בִּי
 כִּי־אֵינִי שָׁמַע אֶתְךָ: **17** הַאֵינְךָ רֹאֵה מַה הָמָה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחַצּוֹת יְרוּשָׁלַם:
18 הַבָּנִים מִלְקָטִים עֲצִים וְהָאֲבוֹת מִבְּעָרִים אֶת־הָאִשׁ וְהַנְּשִׂים לְשׂוֹת בְּצַק לַעֲשׂוֹת
 פְּנוּיִם לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֶּף נִסְכִּים לְאֱלֹהִים אַחֲרִים לְמַעַן תִּכְעַסְנִי: **19** הַאֲתִי הֵם
 מִכְּעָסִים נֹאם־יְהוָה הֲלֹא אֲתֶם לְמַעַן בִּשְׁת פְּנֵיהֶם: **ס 20** לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
 הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְכַּת אֶל־הַמִּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשְּׂדֵּה

ועל-פני האדמה ובערה ולא תכבה: **ס 21** כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על-זבחיכם ואכלו בשר: **22** כי לא-דברתי את-אבותיכם ולא צויתים ביום **[הוציא]** **[הוציא]** אותם מארץ מצרים על-דברי עולה וזבח: **23** כי אם-את-הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל-הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: **24** ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם וילכו במעצות בשרות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: **25** למן-היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-פל-עבדי הנביאים יום השכם ושלה: **26** ולוא שמעו אלי ולא הטו את-אזנם ויקשו את-עורפם הרעו מאבותם: **27** ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה ולא שמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: **28** ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: **ס 29** גוי נזרף והשליכי ושאי על-שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את-דוד עברתו: **30** פירעשו בני-יהודה הרע בעיני נאום-יהוה שמו שקוציהם בבית אשר-נקרא-שמי עליו לטמא: **31** ובנו במות התפת אשר בניא בן-הנם לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על-לבי: **ס 32** לכן הנהימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד התפת וגיא בן-הנם כי אם-גיא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום: **33** והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיר: **34** והשבתיו מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול פלה כי לחרפה תהיה הארץ: **Jer 8** בעת ההיא נאם-יהוה **[ויצא]** **[ויצא]** את-עצמות מלכי-יהודה ואת-עצמות-שריו ואת-עצמות הכהנים ואתו עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי-ירושלם מקבריהם: **2** ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על-פני האדמה יהיו: **3** ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן-המשפחה הרעה הזאת בכל-המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: **ס 4** ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם-ישוב ולא ישוב: **5** מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב: **6** הקשבתי ואשמע לוא-כן ידברו אין איש נחם על-רעתו לאמר מה עשיתי פלה שב **[במרצותם]** **[במרצותם]** פסוס שוטף במלחמה: **7** גם-חסדה בשמים ידעה מועדיה ותר **[וסוס]** **[נסיס]** ועגור שמרו את-עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: **8** איכה האמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: **9** הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר-יהוה מאסו וחכמת-מה להם: **ס 10** לכן אתן את-נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד-גדול פלה בצע בצע מנביא ועד-כהן פלה עשה שקר: **11** וירפו את-שבר בת-עמי על-נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: **12** הבשו כי תועבה עשו גם-בוש לא-יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יפשו אמר יהוה: **ס 13** אסף אסיפם נאם-יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: **14** על-מה אנחנו יושבים האספו ונבוא אל-ערי המבצר ונדמה-שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מירדאש כי חטאנו ליהוה: **15** קנה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: **16** מן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה פל-הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: **ס 17** כי הנני משלח בכם נחשים צפענים

אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאמיהוה: **ס 18** מבלינתי עלי יגון עלי לבי דני: **19** הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר: **20** עבר קציר פלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: **21** על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: **22** הצר אין בגלעד אסרפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי: **23** מיתת ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי: **Jer 9** מיתתני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: **2** וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעהו יצאו ואתי לא ידעו נאמיהוה: **ס 3** איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: **4** ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו: **5** שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאמיהוה: **ס 6** לכן פה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כראיך אעשה מפני בת עמי: **7** חץ (שחט) [שחוט] לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו: **8** העל אלה לא אפקד בם נאמיהוה אם בנוי אשר כזה לא חתנקם נפשי: **ס 9** על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו: **10** ונתתי את ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: **ס 11** מיה איש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פרייהוה אליו ויגדה עלמה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר: **ס 12** ויאמר יהוה על עזבם את תורתיו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: **13** וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הפעלים אשר למדום אבותם: **ס 14** לכן פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מיראש: **15** והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד פלותי אותם: **פ 16** פה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: **17** ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה ועינינו דמעה ועפעפנו יזרו מים: **18** כי קול נהי נשמע מציון איך שדרנו בשנו מאד כיעזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו: **ס 19** כירשמענה נשים דברי יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה: **20** כיעלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: **21** דבר פה נאמיהוה ונפלה נבלת האדם פרמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף: **ס 22** פה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: **23** כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כירבאלה חפצתי נאמיהוה: **ס 24** הנה ימים באים נאמיהוה ופקדתי על כל מול בערלה: **25** על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב: **ס Jer 10** שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: **2** פה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאמות השמים אל תחתו כירחתו הגוים מהמה: **3** כירחק העמים הבל הוא כיעץ מער כרתו מעשה ידי חרש במעצד: **4** בכסף ובהזהב יפחו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיקו: **5** כתמר מוקשה המה ולא ידברו נשוא נשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כירלא ידעו וגם היטיב אין אותם: **ס 6** מאין כמוד יהוה גדול אתה וגדול

שִׁמְךָ בְּגִבּוֹרָה: **7** מִי לֹא יִרְאֶךָ מִלֶּךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָחֵז כִּי בְּכָל-חַכְמֵי הַגּוֹיִם
 וּבְכָל-מַלְכוּתָם מֵאִין כְּמוֹךָ: **8** וּבִאֲחַת יַבְעֵרוּ וַיִּכְסְלוּ מוֹסֵר הַבָּלִים עֵץ הוּא: **9** כִּסְף
 מִרְקַע מִתְרַשֵּׁשׁ יִבָּא וְהֵב מֵאוּפֹ מַעֲשֵׂה חֲרָשׁ וַיְדִי צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם
 מַעֲשֵׂה חַכְמִים כָּלָם: **10** וַיְהוֶה אֱלֹהִים אִמַּת הוּא-אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלֶּךְ עוֹלָם מִקְצֵפוֹ
 תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא-יִכְלוּ גוֹיִם זְעֵמוֹ: **11** כִּדְנָה תֵאֱמָרוּן לַהּוֹם אֱלֹהֵיָּא דִּי-שְׁמִיָּא
 וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ יֵאָבְדוּ מֵאַרְעָא וּמִן-תְּחֹת שְׁמִיָּא אֱלֹהֵ: **12** עֲשֵׂה אָרֶץ בְּכַחוּ מִכּוֹן
 חֶבֶל בְּחַכְמָתוֹ וּבְחַבּוֹנָתוֹ נִטָּה שְׁמַיִם: **13** לְקוֹל תְּחֹת הַמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֵה נְשָׁאִים
 מִקְצֵה (אָרֶץ) וְהָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאַצְרָתָיו: **14** נִבְעֵר כָּל-אָדָם
 מִדַּעַת הַבֵּישׁ כָּל-צוֹרֵף מִפְּסֵל כִּי שִׁקֵּר נִסְכּוֹ וְלֹא-רוּחַ בָּם: **15** הֵבֵל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
 תַעֲתָעִים בַּעַת פְּקָדָתָם יֵאָבְדוּ: **16** לֹא-כִאֲלֵה חֶלֶק יַעֲקֹב כִּי-יִוָּצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל
 שָׁבַט נַחֲלָתוֹ יְהוֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: **17** אִסְפִּי מֵאַרְץ כְּנַעַןִד (יִשְׁבַּתִּי) וְיִשְׁבַּתִּי בְּמִצְרָיִם: **18**
18 כִּי-כִּיחָה אָמַר יְהוֶה הֲנִנִּי קוֹלַע אֲתִי-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בְּפַעַם הַזֹּאת וְהַצְרוֹתִי לָהֶם לְמַעַן
 יִמְצְאוּ: **19** אוֹי לִי עַל-שִׁבְרִי נַחֲלָה מִכְתִּי וְאֲנִי אִמְרָתִי אֵךְ זֶה חֲלִי וְאֲשֹׁנִי: **20**
 אֱהִלִּי שִׁדָּד וְכָל-מִיתְרֵי נִתְקוּ בְנֵי יִצְאֲנִי וְאִינָם אֵין-נִטָּה עוֹד אֱהִלִּי וּמִקִּיָּם יִרְעִיעוּתִי: **21**
 כִּי נִבְעֵרוּ הָרַעִים וְאֲתִי-יְהוֶה לֹא דִרְשׁוּ עַל-כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל-מִרְעִיתָם נְפֹצָה: **22**
 קוֹל שְׁמוּעָה הִנָּה בָּאָה וְרַעַשׂ גְּדוֹל מֵאַרְץ צָפוֹן לְשׁוּם אֲתִיעֵרִי יְהוּדָה שְׁמָמָה מַעוֹן
 תִּנָּיִם: **23** יִדְעָתִי יְהוֶה כִּי לֹא לְאָדָם דִּרְכּוֹ לֹא-לְאִישׁ הַלֶּךְ וְהַכִּין אֲתִיעֵדּוֹ: **24**
 יִסְרְנִי יְהוֶה אֲךְ-בְּמִשְׁפַּט אֶל-בְּאַפְךָ פָּתַמְעַטְנִי: **25** שִׁפְךָ חֲמָתְךָ עַל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 לֹא-יִדְעוּךָ וְעַל מִשְׁפַּחֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ כִּי-אֲכָלוּ אֲתִיעֲקֹב וְאֲכָלְהוּ וַיִּכְלְהוּ
 וְאֲתִנְהוּ הַשְׁמוֹ: **Jer 11** פְּ הַדְּבַר אֲשֶׁר הִנָּה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוֶה לֵאמֹר: **2** שָׁמְעוּ
 אֲתִידְבְּרִי הַבְּרִית הַזֹּאת וּדְבַרְתֶּם אֶל-אִישׁ יְהוּדָה וְעַל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: **3** וְאִמְרַתְּ
 אֱלֹהִים כֹּה-אָמַר יְהוֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַרְוֵר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֲתִידְבְּרִי הַבְּרִית
 הַזֹּאת: **4** אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתִי-אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הוֹצִיאִי-אוֹתָם מֵאַרְץ-מִצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרִזָּל
 לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר-אֲצַוֶּה אֲתֶכֶם וְהִייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי
 אֱהִיֶּה לָכֶם לֵאלֹהִים: **5** לְמַעַן הִקִּים אֶת-הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵתֵת לָהֶם
 אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה וְאָעַן וְאָמַר אֲמֹן יְהוֶה: **6** וַיֹּאמֶר יְהוֶה אֵלַי קְרָא
 אֲתִי-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחַצּוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שָׁמְעוּ אֲתִידְבְּרִי הַבְּרִית
 הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: **7** כִּי הָעַד הַעַדְתִּי בְּאֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאַרְץ
 מִצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה הִשְׁכַּם הָעַד לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: **8** וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא-הִטּוּ
 אֲתִי-אֲזַנָּם וַיִּלְכוּ אִישׁ בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם הִרַע וְאָבִיָּא עֲלֵיהֶם אֲתִי-כָּל-דְּבָרֵי הַבְּרִית-הַזֹּאת
 אֲשֶׁר-צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ: **9** וַיֹּאמֶר יְהוֶה אֵלַי נִמְצָא-קִשְׁרַת בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי
 יְרוּשָׁלַם: **10** שָׁבוּ עַל-עֲוֹנֹת אֲבוֹתָם הָרֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר מֵאֲנִי לְשִׁמוּעַ אֲתִידְבְּרִי וְהֵמָּה
 הִלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם הִפְרוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֲתִי-בְרִיתִי אֲשֶׁר
 כְּרַתִּי אֲתִי-אֲבוֹתָם: **11** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוֶה הֲנִנִּי מִבִּיָּא אֱלֹהִים רָעָה אֲשֶׁר לֹא-יִוָּכְלוּ
 לְצַאת מִמֶּנָּה וְזַעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשִׁמַּע אֲלֵיהֶם: **12** וְהִלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 וְזַעְקוּ אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מִקְטָרִים לָהֶם וְהוֹשַׁע לֹא-יִוָּשִׁיעוּ לָהֶם בַּעַת רַעְתָּם: **13**
 כִּי מִסְפָּר עָרֵיךָ הֵיוּ אֱלֹהֵיךָ יְהוּדָה וּמִסְפָּר חַצּוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁמַתָּם מִזְבַּחוֹת לַבִּשֵׁת
 מִזְבַּחוֹת לְקִטֵּר לְבַעַל: **14** וְאִתָּה אֶל-תְּחַפְּלָל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה וְאֶל-תִּשָּׂא בְּעַדָם רָנָה
 וְתַפְּלָה כִּי אֲנִי שָׁמַע בַּעַת קְרָאָם אֵלַי בְּעַד רַעְתָּם: **15** מָה לִּידְרִי בְּבֵיתִי עֲשׂוֹתָה
 הַמְּזַמְּתָה הָרַבִּים וּבִשְׂרִי-קִדְשׁ יַעֲבְרוּ מֵעֲלֶיךָ כִּי רַעְתְּכִי אִזְ תַּעֲלוּזִי: **16** זֵית רַעְנָן יִפֵּה

פרייתאר קרא יהוה שמך לקולו המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: **17**
 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה
 אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: **18** **ס** ויהוה הודיעני ואדעה או הראיתני
 מעלליהם: **19** ואני ככבש אלוף ויבל לטבוח ולא ידעתי כיעליו חשבו מחשבות
 נשחיתה עין בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד: **20** ויהוה צבאות שפט
 צדק בחן פליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את דרבי: **21** **ס** לכן
 כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא חנבא בשם יהוה
 ולא תמות בידנו: **22** **ס** לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הפחורים ויתו
 בחרב בניהם ובנותיהם ויתו ברעב: **23** ושארית לא תהיה להם כראביא רעה
 אל אנשי ענתות שנת פקדתם: **Jer 12** צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים
 אדבר אותך מהוה דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: **2** נטעתם גם שרשו ילכו
 גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מפליותיהם: **3** ואתה יהוה ידעתני תראני
 ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח והקדשם ליום הרגה: **4** **ס** עד מתי תאכל
 הארץ ועשב פלחיה ייבש מרעת ישביכה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא
 יראה את אחריתנו: **5** כי את הנגלים רצתה וילאוף ואך תתחרה את הסוסים
 ובארץ שלום אתה בוטח ואך תעשה בגאון תירדון: **6** כי גם אחיך ובית אחיך
 גם המה בגדו כך גם המה קראו אחרוך מלא אל תאמן בם כיינדברו אליך
 טובות: **7** **ס** עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ירדותי נפשי בכף איביה: **8**
 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: **9** העיט צבוע
 נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיז לאכלה: **10** רעים
 רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: **11** שמה
 לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: **12**
 על כל שפים במדבר באו שרדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה
 הארץ אין שלום לכל בשר: **13** **ס** זרעו חשים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו
 מתבואתיכם מחרון אף יהוה: **14** **ס** כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים
 בנחלה אשר הנחלתי את עמו את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה
 אתוש מתוכם: **15** והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתי והשבתים איש לנחלתו
 ואיש לארצו: **16** והיה אם למדו ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חיייהוה כאשר
 למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי: **17** ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
 ההוא נתוש ואבד נאם יהוה: **Jer 13** כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור
 פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאנו: **2** ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם
 על מתני: **3** **ס** והי דברי יהוה אלי שנית לאמר: **4** קח את האזור אשר קנית אשר
 על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע: **5** ואלך ואטמנהו בפרת כאשר
 צוה יהוה אותי: **6** והי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח
 משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: **7** ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור
 מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: **8** **פ** והי
 דברי יהוה אלי לאמר: **9** כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון
 ירושלים הרב: **10** העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי החלכים בשררות לבם
 וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור אשר
 לא יצלח לכל: **11** כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי

אֶת־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה נִאֲמָיְהוּהָ לְהוֹיֹת לִי לְעַם וּלְשֵׁם וּלְתַהֲלָה
 וּלְתַפְאֳרָת וְלֹא שָׁמְעוּ: **12** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה **ס** כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל כֹּל־נִבֵּל יִמְלֹא יוּן וְאָמְרוּ אֵלָיךְ הִידְעֵנו לֹא נִדְעֵנו כִּי כֹל־נִבֵּל יִמְלֹא יוּן: **13**
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה הֲנִי מִמְּלֵא אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶת־הַמְּלָכִים
 הַיֹּשְׁבִים לְדוֹד עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַכֹּהֲנִים וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם שְׂכָרוֹן: **14**
 וְנִפְצְתִים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהָאָבוֹת וְהַבָּנִים יַחְדָּו נִאֲמָיְהוּהָ לֹא־אֲחֻמּוֹל וְלֹא־אֲחֻס וְלֹא
 אֲרַחֵם מִהַשְׁחִיתָם: **ס** **15** שָׁמְעוּ וְהֶאֱזִינוּ אֶל־תַּנְבְּוֹתָיו כִּי יְהוָה דִּבֶּר: **16** תִּנּוּ לִיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרֵם וְיִשְׁדָּךְ וּבְטָרֵם יִתְנַפְּפוּ רְגַלְכֶם עַל־הָרֵי נֶשֶׁף וְקִוִּיתֶם לְאוֹר
 וְשָׁמָּה לְצַלְמוֹת (יִשְׁתִּי) וְ(יִשְׁתִּי) לְעַרְפֹּל: **17** וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכְּהוּ נַפְשֵׁי
 מִפְּנֵי גוֹה וְדָמַע תְּדַמְעַ וְתִרְדַּע עֵינֵי דַמְעָה כִּי נִשְׁבָּה עָרֵךְ יְהוָה: **ס** **18** אָמַר לְמַלְךְ
 וּלְגִבּוֹרֵה הַשְּׁפִילוּ שְׂבוּ כִּי יִרְדַּע מִרְאֻשׁוֹתֵיכֶם עֲמַרְתָּ תַפְאֳרַתְכֶם: **19** עָרֵי הַנֶּגֶב סָגְרוּ
 וְאִין פִּתַח הַגְּלִת יְהוּדָה כֹּלָה הַגְּלִת שְׁלוֹמִים: **ס** **20** (שֵׁאִי) (שֵׁאִי) עֵינִיכֶם (דִּרְאִי) וְ(רְאִי)
 הַבָּאִים מִצְפּוֹן אִיהָ הָעָרֵךְ נִתְלַךְ צֵאן תַפְאֳרַתְךָ: **21** מִהַתְּאֻמְרוּ כִּי־יִפְקֹד עֲלֵיךְ
 וְאֶת לְמַדְתָּ אֲתָם עֲלֵיךְ אֶלְפִים לְרֹאשׁ הַלּוֹא חֲבָלִים יֶאֱחֻזְךָ כְּמוֹ אִשֶׁת לְדָה: **22** וְכִי
 תֹאמְרוּ בְּלִבְכֶם מִדּוֹעַ קָרְאֵנִי אֱלֹהֵי בְרַב עֹנֵךְ נִגְלוּ שׁוֹלֵיךְ נַחֲמֶסוּ עַקְבֵיךָ: **23** הִתְהַפְּךָ
 כּוּשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמְרַ חֲבַרְתִּיו גַּם־אֲתָם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לְמַדֵּי הָרַע: **24** וְאֶפְצִים
 פִּקְשֵׁעוֹבֵר לְרוּחַ מַדְרֵב: **25** זֶה גּוֹרְלְךָ מִנְּת־מִהִידָךְ מֵאֲתֵי נִאֲמָיְהוּהָ אֲשֶׁר שָׁכַחְתָּ אוֹתִי
 וְתִבְטַחְתָּ בַשֶּׁקֶר: **26** וְגַם־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוֹלֵיךְ עַל־פְּנֵיךְ וְנִרְאָה קְלוֹנְךָ: **27** נֶאֱפִידָךְ
 וּמִצַּהֲלוֹתֶיךָ זְמַת זְנוּתְךָ עַל־גִּבְעוֹת בְּשֵׁדָה רְאִיתִי שְׁקוֹצִידָךְ אוֹי לְךָ יְרוּשָׁלַם לֹא
 תִשְׁהִי אַחֲרַי מִתִּי עַד: **פ** **Jer 14** אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי וְיִרְמִיָהוּ עַל־דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת:
2 אֲבָלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֵיהָ אִמְלָלוּ קִדְרוּ לְאָרֶץ וְצִוַּחַת יְרוּשָׁלַם עֲלֶתָה: **3** וְאֶדְרִיָהֶם
 שְׁלַחוּ (צַעֲרֵיהֶם) וְ(צַעֲרֵיהֶם) לַמַּיִם בָּאוּ עַל־גְּבִים לֹא־מִצְאוּ מַיִם שְׂבוּ כְלֵיהֶם רִיקִם
 בְּשׁוּ וְהִכְלִמוּ וְחָפוּ רֵאשֵׁם: **4** בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חָתָה כִּי לֹא־הָיָה נֶשֶׁם בָּאָרֶץ בְּשׁוּ
 אֶפְרַיִם חָפוּ רֵאשֵׁם: **5** כִּי גַם־אֵילַת בְּשֵׁדָה יִלְדָה וְעִזּוֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶשֶׁא: **6** וּפְרָאִים
 עָמְדוּ עַל־שִׁפִּים שָׁאֲפוּ רוּחַ פְּתָיִם כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אִין עֵשֶׂב: **7** אִם־עוֹנִינוּ עָנּוּ בְנוֹ
 יְהוָה עֲשֵׂה לַמַּעַן שִׁמְךָ כִּי־רַבּוּ מִשׁוֹבְתֵינוּ לְךָ חֲטָאֵנוּ: **8** מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת
 צָרָה לָמָּה תְהִיָה כְּגַר בָּאָרֶץ וְכֶאֱרַח נֶטָה לְלוֹן: **9** לָמָּה תְהִיָה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר
 לֹא־יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ וְאֲתָה בְּקִרְבָנוּ יְהוָה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחִינוּ: **ס** **10** כֹּה־אָמַר
 יְהוָה לְעַם הַזֶּה כִּן אֶהְיֶה לְנוֹעַ רְגַלְיָם לֹא חֲשָׁכוּ וַיְהוּהָ לֹא רָצָם עֲתָה יִזְכַּר עֹנֵם
 וַיִּפְקֹד חֲטָאֵתָם: **ס** **11** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תְּחַפְּלֵל בַּעַד־הָעַם הַזֶּה לְשׁוֹבָה: **12** כִּי
 יִצְמוּ אִינִי שִׁמְעַ אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלָהּ וּמִנְחָה אִינִי רָצָם כִּי בַחֲרַב וּבִרְעַב
 וּבְדָבָר אֲנִי מַכְלָה אוֹתָם: **ס** **13** וַאֲמַר אֲהָהוּ אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה הַנְּבָאִים אֲמָרִים לָהֶם
 לֹא־תִרְאוּ חֲרַב וְרַעַב לֹא־יְהוּהָ לָכֶם כִּי־שְׁלוֹם אֲמַת אֲתָן לָכֶם בְּמִקּוֹם הַזֶּה: **ס** **14**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שֶׁקֶר הַנְּבָאִים נְבָאִים בְּשֵׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי
 אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שֶׁקֶר וְקִסֵּם (וְאֵלוֹל) וְ(אֵלִיל) וְ(תִרְמוֹת) וְ(תִרְמוֹת) לְבַם הֵמָּה מִתְּנַבְּאִים
 לָכֶם: **ס** **15** לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים בְּשֵׁמִי וְאִנִּי לֹא־שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה
 אֲמָרִים חֲרַב וְרַעַב לֹא יְהוּהָ בָּאָרֶץ הַזֹּאת בַּחֲרַב וּבִרְעַב יִתְמוּ הַנְּבָאִים הַהֵמָּה: **16**
 וְהָעַם אֲשֶׁר־הִמָּה נְבָאִים לָהֶם יְהוּהָ מִשְׁלָכִים בַּחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי הָרַעַב וְהַחֲרַב
 וְאִין מִקְבֵּר לְהִמָּה הִמָּה נְשִׁיָהם וּבְנֵיהֶם וּבָנִיתֵיהֶם וּשְׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָם: **17**
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תִרְדְּנָה עֵינֵי דַמְעָה לִילָה וְיוֹמָם וְאֶל־תִּדְמִינָה כִּי

שבר גדול נשברה בתולת בתעמי מכה נחלה מאד: **18** אסיצאתי השדה והנה
 חללי-חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב פרינסנביא נסכחן סחרו אל-ארץ
 ולא ידעו: **19** **ס** המאס מאסת את-יהודה אס-בציון געלה נפשך מדוע הפיתנו ואין
 לנו מרפא קנה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: **20** ידענו יהוה רשענו
 עון אבותינו כי חטאנו לך: **21** אל-תנאץ למען שמך אל-תנבל כפא כבודך זכר
 אל-תפר בריתך אתנו: **22** היש בהבלי הנזים מנשמים ואם-השמים יתנו רבבים הלא
 אתה-הוא יהוה אלהינו ונקוה-לך כי-אתה עשית את-כל-אלה: **פ** **Jer 15** ויאמר יהוה
 אלי אסיעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל-העם הזה שלח מעל-פני ויצאו: **2**
 והיה כייאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-אמר יהוה אשר למות למות
 ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: **3** ופקדתי עליהם ארבע
 משפחות נאסיהוה את-החרב להרג ואת-הכלבים לסחב ואת-עוף השמים
 ואת-בהמת הארץ לאכל ולהשחית: **4** ונתתים **[לזועה]** **[לזעוה]** לכל ממלכות הארץ
 בגלל מנשה בני-יחזקיהו מלך יהודה על אשר-עשה בירושלם: **5** כי מייחמל עליך
 ירושלם ומי יגוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: **6** את נמשת אתי נאסיהוה אחור
 תלכי ואט את-ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: **7** ואורם במזרה בשערי הארץ
 שפלתי אבדתי את-עמי מדרכיהם לוא-שבו: **8** עצמולי אלמנתו מחול ימים הבאתי
 להם על-אם בחור שדר בצעהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: **9** אמללה ילדת
 השבעה נפתה נפשה **[באה]** **[בא]** שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב
 אתן לפני איביהם נאסיהוה: **ס** **10** אוילי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון
 לכל-הארץ לא-נשיתי ולא-נשויי כלה מקללוני: **ס** **11** אמר יהוה אס-לא **[שרותך]**
[שריתך] לטוב אס-לוא הפנעתי בך בעת-רעה ובעת צרה את-האיב: **12** הילע
 פרזול פרזל מצפון ונחשת: **13** חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחור ובכל-חטאותיך
 ובכל-גבוליך: **14** ותעברתי את-איביך בארץ לא ידעת כי-אש קדחה באפי עליכם
 תוקד: **ס** **15** אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל-לארץ אפך תקחני
 דע שאתי עליך חרפה: **16** נמצאו דבריך ואכלם ויהי **[דבריך]** **[דברך]** לי לששון
 ולשמחת לבבי כי-נקרא שמך עליו יהוה אלהי צבאות: **ס** **17** לא-ישבתי
 בסוד-משחקים ואעלו מפני ירך בךד ישבתי כיועם מלאתני: **ס** **18** למה היה כאבי
 נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: **ס** **19** לכן
 כה-אמר יהוה אס-תשוב ואשיבך לפני תעמד ואס-תוציא יקר מזולל כפי תהיה
 ישבו המה אליך ואתה לא-תשוב אליהם: **20** ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת
 בצורה ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כייאתך אני להושיעך ולהצילך נאסיהוה: **21**
 והצלתיך מיד רעים ופדתיך מפך ערצים: **פ** **Jer 16** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2**
 לא-תקח לך אשה ולא-יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: **3** כי-כהו אמר יהוה
 על-הבנים ועל-הבנות תילודים במקום הזה ועל-אמתם תילדות אותם ועל-אבותם
 המולדים אותם בארץ הזאת: **4** ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן
 על-פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ: **ס** **5** כי-כהו אמר יהוה אל-תבוא בית מרוח ואל-תלך לספור
 ואל-תגוד להם כיי-אספתי את-שלומי מאת העם-הזה נאסיהוה את-החסד
 ואת-הרחמים: **6** ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא-יספדו להם ולא
 יתגוד ולא יקרח להם: **7** ולא-יפרסו להם על-אבל לנחמו על-מת ולא-ישקו אותם

כוס תנחומים על-אביו ועל-אמו: 8 ובית-משתה לא-תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר-עזבו אבותיכם אותי נאם-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו-הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם-שם את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה: 14 לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד חייהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם-חייהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומפל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על-ארמם אשר נתתי לאבותם: 16 הנני שלח (לדגים) (לדגים) רבים נאם-יהוה ודיגום ואחרי-כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנזקי הסלעים: 17 כי עיני על-כל-דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא-ינצפו עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את-ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלת: 19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אך-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל: 20 תעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמתי יהוה: 22 Jer 17 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 חררי בשדה חילף כל-אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך: 4 ושמתה יבך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כראש קדחתם באפי ער-עולם תוקד: 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כייבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא (רא) (יראה) כייבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב הלב מפל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בן פליות ולתת לאיש (כדרבו) (כדרכו) כפרי מעלליו: 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי (ימו) (ימיו) יעזבו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל-עזבוך יבשו (יסורי) (נסורי) בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה-המה אמרים אלי איה דבר-יהוה יבוא נא: 16 ואני לא-אצתי מרעה אחרוך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל-תהיה-לי למחתה מחסי-אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל-אבשה אני יחתו המה ואל-אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: 19 כה-אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני-עם (העם) אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שעריו ירושלם: 20 ואמרת אליהם שמעו

דבר־יהוה מלכי יהודה וכל־יהודה וכל יושבי ירושלים הבאים בשערים האלה: **ס 21**
 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל־תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי
 ירושלים: **22** ולא־תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל־מלאכה לא תעשו וקדשתם
 את־יום השבת כאשר צויתי את־אבותיכם: **23** ולא שמעו ולא הטו את־אזנם ויקשו
 את־ערפם לבלתי **[שמע]** **[שמעו]** ולבלתי קחת מוסר: **24** והיה אם־שמע תשמעון
 אלי נאם־יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את־יום
 השבת לבלתי עשות **(בה)** **[בן]** כל־מלאכה: **25** ובאו בשערי העיר הזאת מלכים
 ושרים ישיבים על־פסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה
 וישיבי ירושלים וישבה העיר־הזאת לעולם: **26** ובאו מערי־יהודה ומסביבות ירושלים
 ומארץ בנימן ומן־השפלה ומן־ההר ומן־הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה
 ומבאי תודה בית יהוה: **27** ואם־לא תשמעו אלי לקדש את־יום השבת ולבלתי
 שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות
 ירושלים ולא תכבה: **Jer 18 פ** הדבר אשר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2** קום
 וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את־דברי: **3** וארד בית היוצר **[ותנהו]** **[ותנה־הוא]**
 עשה מלאכה על־האבנים: **4** ונשחת הפלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב
 ויעשהו פלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות: **פ 5** והיה דבר־יהוה אלי
 לאמר: **6** הכיוצר הזה לא־אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם־יהוה הנה כחמר
 ביד היוצר כן־אתם בידי בית ישראל: **ס 7** רגע אדבר על־גוי ועל־ממלכה לנתוש
 ולנתוץ ולהאבד: **8** ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על־הרעה
 אשר חשבתי לעשות לו: **ס 9** ורגע אדבר על־גוי ועל־ממלכה לבנת ולנטע: **10** ועשה
[הרעה] **[הרע]** בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על־הטובה אשר אמרתי להיטיב
 אותו: **ס 11** ועתה אמרנא אל־איש־יהודה ועל־יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
 הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרך הרעה
 והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: **12** ואמרו נואש כן־אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות
 לבו־הרע נעשה: **ס 13** לכן כה אמר יהוה שאל־נא בגוים מי שמע פאלה שעררת
 עשתה מאד בתולת ישראל: **14** היעזב מצור שדי שלג לבנון אם־ינחשו מים זרים
 קרים נוזלים: **15** כִּי־שכחני עמי לשוא יקשרו ויכשלו בדרךיהם שבילי עולם ללכת
 נתיבות דרך לא סלולה: **16** לשום ארצם לשמה **(שרוקת)** **[שריקות]** עולם כל עובר
 עליה ישם ויניד בראשו: **17** כרו־חקדים אפיצם לפני אויב ערף ולא־פנים אראם
 ביום אידם: **ס 18** ויאמרו לכו ונחשבה על־ירמיהו מחשבות כי לא־תאבד תורה
 מפתן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכחו בלשון ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו: **19**
 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: **20** הישלם תחת־טובה רעה פירכרו שוחה
 לנפשי זכרו עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את־חמתך מהם: **21** לכן חן
 את־בניהם לרעב והגרם על־ידי־חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו
 הרגי מות בחוריהם מפני־חרב במלחמה: **22** תשמע זעקה מבתיהם כִּי־תביא עליהם
 גדוד פתאם פירכרו **(שיחה)** **[שוחה]** ללכדני ופחים טמנו לרגלי: **23** ואתה יהוה
 ידעת את־כל־עצתם עלי למות אל־תכפר על־עונם וחטאתם מלפניך אל־תמחי
(יהי) **[ויהי]** מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם: **ס Jer 19** כה אמר יהוה הלוך
 וקנית בקבץ יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: **2** ויצאת אל־גיא בנהם אשר
 פתח שער **(החרסות)** **[החרסית]** וקראת שם את־הדברים אשר־אדבר אליך: **3** ואמרת

שמעו דברי יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: **4** יעון אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: **5** ובני את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צייתו ולא דברתי ולא עלתה על לבי: **6** לכן הנה ימים באים נאסיהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בנהגם כי אסגיא ההרנה: **7** ובקתי את עצת יהודה וירושלים במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וכיד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **8** ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה: **9** והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: **10** ושברת הבקבוק לעיני האנשים החלכים אותך: **11** ואמרת אליהם כה אמרו יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: **12** כן אעשה למקום הזה נאסיהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: **13** והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה במקום התפת השמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגותיהם לכל צבא השמים ותסך נסכים לאלהים אחרים: **14** ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: **15** כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני **מבי** **ומביא** אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי: **Jer 20** וישמע פשחור בן אמר הפהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: **2** ויבה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: **3** והיו ממוחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אסמגור מסבוב: **4** כי כה אמר יהוה הנני נתנדך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב: **5** ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת פשחור וכל ישבי ביתך תלכו איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: **6** ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בישבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר: **7** פתיתי יהוה ואפת חזקתי ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי: **8** כירמיהו אדבר אזעק חמס ושד אקרא כיהיה דברי יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום: **9** ואמרתי לא אזכרו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עזר בעצמתי וגלאתי כלכל ולא אוכל: **10** כי שמעתי דבת רבים מגור מסבוב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: **11** ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כילא השכילו פלמת עולם לא תשכה: **12** ויהוה צבאות בתן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבוי: **13** שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים: **14** ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אליהי כרוך: **15** ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: **16** והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נתם ושמע זעקה בבקר ותרועה

בעת צהרים: **17** אשר לא־מותתני מרחם ותהי־לי אמי קברי ורחמה הרת עולם: **18** למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי: **פ Jer 21** הדבר אשר־יהיה אלי־רמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את־פֿשחור בן־מלכיה ואת־צפניה בן־מעשיה הכהן לאמר: **2** דרש־נא בעדנו את־יהוה כי נבוכדראצר מלך־בבל נלחם עלינו אוֹלִי יֵעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתוֹנוּ כְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו וְעֵלָה מֵעֲלֵינוּ: **3** ויאמר ירמיהו אליהם כֹּה תאמרו אל־צדקיהו: **4** כֹּה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את־פְּלִי הַמַּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיַדְכֶם אֲשֶׁר אתם נלחמים בַּסַּב את־מלך בבל ואת־הפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ לַחֹמָה וְאִסַּפְתִּי אוֹתָם אֶל־תוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת: **5** ונלחמתי אני אתכם בַּיַד נְטוּיָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה וּבִכַף וּבַחֲמָה וּבַקֶּצֶף גָּדוֹל: **6** והכיתי את־יושבי העיר הזאת ואת־הָאָדָם ואת־הַבְּהֵמָה בְּדַבַּר גָּדוֹל יַמְתוּ: **7** ואחר־כן נא־יְהוָה אֶתְּנוּ אֶת־צַדְקִיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־הָעָם וְאֶת־הַנְּשָׂאִים בְּעִיר הַזֹּאת מִן־הַדָּבָר מִן־הַחֲרֵב וּמִן־הָרֶעִב בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בַּבֶּל וּבִיַד אִיבֵיהֶם וּבִיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהַפֶּסַם לַפִּי־חֲרֵב לֹא־יִחוּס עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחַמֵּל וְלֹא יִרְחַם: **8** וְאֵל־הָעָם הַזֶּה תֹאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן לַפְּנֵיכֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ הַחַיִּים וְאֶת־הַדֶּרֶךְ הַמּוֹת: **9** הִישָׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֲרֵב וּבִרְעֵב וּבִדְבַר וְהִיוּצֵא וְנִפְלַע עַל־הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם **[יִחִיה]** **[וְחִיָּה]** וְהִיִּתְהַלְּוּ נַפְשׁוֹ לִשְׁלָל: **10** כִּי שָׁמְתִי פָנַי בְּעִיר הַזֹּאת לָרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה נֹאֲמִיָּהוּהָ בְיַד־מֶלֶךְ בְּבַל תִּנְתֵּן וּשְׂרָפָה בְּאֵשׁ: **11** וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה: **12** בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוֹ לַבֶּקֶר מִשְׁפָּט וְהִצִּילוֹ גְּזוֹל מִיַּד עוֹשֵׂק פְּתִיצֵא כֹאשׁ חֲמָתִי וּבַעֲרָה וְאִין מַכְבָּה מִפְּנֵי רַע **[מַעֲלִיָּהֶם]** **[מַעֲלִיכֶם]**: **13** הַנְּנִי אֶלְיָךְ יִשְׁבֵת הַעֵמֶק צוּר הַמִּישֵׁר נֹאֲמִיָּהוּהָ הָאֹמְרִים מִיִּיִתָּת עֲלֵינוּ וּמִי יוֹאֵב בַּמַּעֲוֹנוֹתֵינוּ: **14** וּפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם כַּפְרֵי מַעֲלִיכֶם נֹאֲמִיָּהוּהָ וְהִצִּיתִי אֵשׁ בְּיַעֲרָה וְאָכְלָה כָּל־סִבְיָיָה: **15 Jer 22** כֹּה אָמַר יְהוָה רַד בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה וּדְבַרְתָּ שֵׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: **2** וְאִמַּרְתָּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל־פֶּסֶט דָּוִד אַתָּה וְעַבְדְּךָ וְעַמְּךָ הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה: **3** כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהִצִּילוּ גְזוֹל מִיַּד עֹשׂוֹק וְגַר יָחוּס וְאֶלְמָנָה אֶל־תַּחַמְסוּ וְדָם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה: **4** כִּי אִם־עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וּבָאוּ בַשְּׁעָרֵי הַבַּיִת הַזֶּה מַלְכִים יֹשְׁבִים לְדוֹד עַל־פֶּסֶט אֹרְכִים בְּרַכְבּ וּבִסוּסִים הוּא **[וְעַבְדוֹ]** **[וְעַבְדֵּיךָ]** וְעַמּוֹ: **5** וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאֲמִיָּהוּהָ כִּי־לַחֲרָפָה יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה: **6** כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה עַל־בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן אִם־לֹא אִשִּׁיתְךָ מִדְּבַר עָרִים לֹא **[נוֹשְׁבָה]** **[נוֹשְׁבֵת]**: **7** וּקְדַשְׁתִּי עֲלֶיךָ מִשְׁחָתִים אִישׁ וְכֹלְיוֹ וְכִרְתּוֹ מִבַּחַר אַרְזִיךָ וְהִפִּילוּ עַל־הָאֵשׁ: **8** וְעַבְרוּ גוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת: **9** וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבֹדוּ: **10** אֶל־תִּכְבְּוּ לָמוֹת וְאֶל־תִּגְדּוּ לוֹ כִּכּוֹן לַהֲלֹךְ כִּי לֹא יִשׁוּב עוֹד וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ: **11** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־שָׁלֹם בְּנִי־אִשְׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ תַּחַת יִאֲשִׁיחוּ אֲבִיו אֲשֶׁר יֵצֵא מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא־יִשׁוּב שָׁם עוֹד: **12** כִּי בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא־יִרְאֶה עוֹד: **13** הוּי בְּנָה בֵּיתוֹ בְּלֹא־צַדֵּק וְעֲלִיתוֹ בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְהוּ יַעֲבַד חַנָּם וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ: **14** הָאֹמֵר אֲבִנָּה־לִּי בֵּית מִדּוֹת וְעֲלִיּוֹת מְרוּחִים וְקָרַע לוֹ חֲלוּנֵי וְסָפּוֹן בְּאָרְזוֹ וּמִשׁוֹחַ בַּשֶּׁשֶׁר: **15** הַתְּמַלֵּךְ כִּי אַתָּה מִתְחַרְחֵה בְּאָרְזוֹ אֲבִיד הָלוֹא אֲכַל וְשָׂתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אִז טוֹב לוֹ: **16** הֵן דִּין־עֲנִי

ואכיון אז טוב הלא היא הדעת אתי נאסיהוה: **17** כי אין עיניך ולבך כי
 אם על בצעך ועל דסחנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות: **18** לכן
 כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אחי והוי
 אחות לא יספרו לו הוי אדון והוי הדח: **19** קבורת חמור יקבר סחוב והשלך
 מהלאה לשערי ירושלם: **20** עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים
 כי נשברו כל מאהביך: **21** דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרפך
 מנעוידך כי לא שמעת בקולי: **22** כל רעוך חרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז
 תבשי ונכלמת מכל רעתך: **23** [ישבת] [ישבת] בלבנון [מקנת] [מקנת] בארזים
 מהנחנת בבאלך חבלים חיל פילדה: **24** חיאני נאסיהוה כי אסיהוה פניהו
 בן יהויקים מלך יהודה חותם עליך ימיני כי משם אתקנך: **25** ונתחיד ביד מבקשי
 נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הפשדים: **26**
 והשלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם
 תמותו: **27** ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: **28**
 העצב נבוה נפוץ האיש הזה פניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא ורעו
 והשלו על הארץ אשר לא ידעו: **29** ארץ ארץ שמי דבריהוה: **30** כהו
 אמר יהוה כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו
 איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה: **Jer 23** הוי רעים מאבדים ומפצים
 את צאן מרעיתי נאסיהוה: **1** לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים
 את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע
 מעלליכם נאסיהוה: **2** ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחת
 אתם שם והשבתי אתהן על גוהן ופרו ורבו: **4** והקמתי עליהם רעים ורעום
 ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאסיהוה: **5** הנה ימים באים נאסיהוה
 והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשפיל ועשה משפט וצדקה בארץ: **6** בימיו
 תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה וצדקתו: **7** לכן
 הנה ימים באים נאסיהוה ולא יאמרו עוד חיהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ מצרים: **8** כי אסחיהוה אשר העלה ואשר הביא את רע בית ישראל
 מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם: **9** לנבאים
 נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שפור וכנבר עברו יין מפני יהוה
 ומפני דברי קדשו: **10** כי מנאפים מלאה הארץ כיימפני אלה אבלה הארץ יבשו
 נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן: **11** כיינס נביא גם כהן הנפו
 גם בביתי מצאתי רעתם נאסיהוה: **12** לכן יהיה דרפם להם פחלקקות באפלה
 ידחו ונפלו בה כראביא עליהם רעה שנת פקדתם נאסיהוה: **13** ובנביאי שמרון
 ראיתי תפלה הנבאו כבעל ויתעו את עמי את ישראל: **14** ובנבאי ירושלם ראיתי
 שערויה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם
 כסדם וישביה פעמרה: **15** לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל
 אותם לענה והשקתים מיראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: **16**
16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה
 אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: **17** אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום
 יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא יתבוא עליכם רעה: **18** כי מי עמד
 בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מיהקשיב [דבר] [דבר] וישמע: **19** הנהו

סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול: **20** לא ישוב אפיהוה ערעשתו וערהקימו מזמות לבו באחרית הימים תחבוננו בה בינה: **21** לא שלחתי את הנבאים והם רצו לאדברתי אליהם והם נבאו: **22** ואם עמדו בסודי וישמעו דברי אתעמי וישבו מדרכם הרע ומרע מעלליהם: **23** האלהי מקרב אני נאסיהוה ולא אלהי מרחק: **24** אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאסיהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאסיהוה: **25** שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: **26** עדמתי יוש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם: **27** החשבים להשפית אתעמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בפעל: **28** הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מהלתבן אתהבר נאסיהוה: **29** הלוא כה דברי פאש נאסיהוה וכפטיש יפצץ סלע: **30** לכן הנני על הנבאים נאסיהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו: **31** הנני על הנבאים נאסיהוה הלקחים לשונם ונאמו נאם: **32** הנני על נבאי חלמות שקר נאסיהוה ויספרום ויתעו אתעמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתים והועיל לאיועילו לעם הזה נאסיהוה: **33** וכי ישאלך העם הזה או הנביא או יכתו לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם אתמה משא ונשתי אתכם נאסיהוה: **34** ותנביא והפכו והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש שהוא ועל ביתו: **35** כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מהענה יהוה ומהדבר יהוה: **36** ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו: **37** כה תאמר אל הנביא מהענד יהוה ומהדבר יהוה: **38** ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרם אתהדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: **39** לכן הנני ונשתי אתכם נשא ונשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: **40** ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: **Jer 24** הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: **2** הדוד אחד תאנים טבות מאד פתאני הפפרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לאתאכלנה מרע: **3** ויאמר יהוה אלי מהאתה ראה ורמיהו ויאמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לאתאכלנה מרע: **4** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **5** כהאמר יהוה אלהי ישראל פתאנים הטבות האלה כןאכיר אתגלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ פשדים לטובה: **6** ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש: **7** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיולי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כיישבו אלי בכל לבם: **8** ופתאנים הרעות אשר לאתאכלנה מרע כיכהו אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: **9** ונתתים **(לזועה)** **(לזועה)** לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם: **10** ושלחתי כם אתהחרב אתהרעב ואתהדבר עדתמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם: **Jer 25** הדבר אשרהיה עלי רמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בןיאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית

לנבוכדראצר מלך בבל: **2** אשר דבר ירמיהו הנביא על-כל-עם יהודה ואל
 כל-ישרי ירושלם לאמר: **3** מן-שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן-אמון מלך יהודה ועד
 היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבריהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר
 ולא שמעתם: **4** ושלה יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים השכם ושלה ולא שמעתם
 ולא-הטיתם את-אזנכם לשמע: **5** לאמר שובו-נא איש מדרך הרעה ומרע מעלליכם
 ושבו על-האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן-עולם ועד-עולם: **6**
 ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא-תכעסו אותי במעשה
 ידיכם ולא ארע לכם: **7** ולא-שמעתם אלי נאסיהוה למען **(הכעסני)** **(הכעסני)**
 במעשה ידיכם לרע לכם: **8** לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא-שמעתם
 את-דברי: **9** הנני שלח ולקחתי את-כל-משפחות צפון נאסיהוה ואל-נבוכדראצר
 מלך-בבל עבדי והבאתים על-הארץ הזאת ועל-ישיביה ועל כל-הגוים האלה סביב
 ותחרמתיים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: **10** והאבדתי מהם קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: **11** והיתה כל-הארץ הזאת
 לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את-מלך בבל שבעים שנה: **12** והיה כמלאות
 שבעים שנה אפקד על-מלך-בבל ועל-הגוי ההוא נאסיהוה את-עונם ועל-ארץ
 פשדים ושמתי אתו לשממות עולם: **13** **(והבאתי)** **(והבאתי)** על-הארץ התיא
 את-כל-דברי אשר-דברתי עליה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נבא ירמיהו
 על-כל-הגוים: **14** כי עבדוכם גסהמה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם
 כפעלם וכמעשה ידיהם: **15** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את-כוס
 היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את-כל-הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם:
16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינכם: **17** ואקח את-הכוס
 מיד יהוה ואשקה את-כל-הגוים אשר-שלחני יהוה אליהם: **18** את-ירושלם ואת-ערי
 יהודה ואת-מלכיה את-שריה לתת אתם לחרבה לשמה ולשרקה ולקללה ביום הזה:
19 את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-שריו ואת-כל-עמו: **20** ואת כל-הערב ואת
 כל-מלכי ארץ העוץ ואת כל-מלכי ארץ פלשתים ואת-אשקלון ואת-עזה
 ואת-עקרון ואת שארית אשדוד: **21** את-אדום ואת-מואב ואת-בני עמון: **22** ואת
 כל-מלכי-צר ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: **23** ואת-דרן
 ואת-תימא ואת-בוז ואת כל-קצוצי פאה: **24** ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי
 הערב השכנים במדבר: **25** ואת כל-מלכי זמרי ואת כל-מלכי עילם ואת כל-מלכי
 מדי: **26** ואת כל-מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל-אחיו ואת כל-הממלכות
 הארץ אשר על-פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם: **27** ואמרת אליהם **ס**
 כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב
 אשר אנכי שלח ביניכם: **28** והיה כי ימאנו לקחת-הכוס מידך לשתות ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו ושתו: **29** כי הנה בעיר אשר נקרא-שמי עליה
 אנכי מחל לרע ואתם הנקה תנקו לא תקו כי חרב אני קרא על-כל-ישרי הארץ
 נאם יהוה צבאות: **30** ואתה תנבא אליהם את כל-הדברים האלה ואמרת אליהם
 יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על-נוהו הידד כדרכים יענה
 אל כל-ישרי הארץ: **31** בא שאון עד-קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא
 לכל-בשר הרשעים נתנם לחרב נאסיהוה: **32** כה אמר יהוה צבאות הנה רעה
 יצאת מגוי אל-גוי וסער גדול יעור מירכתי-ארץ: **33** והיו חללי יהוה ביום ההוא

מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: **34** הלילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטובות ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה: **35** ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: **36** קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי ישרד יהוה את מרעיתם: **37** ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה: **38** עוב כפפיר סכו כיהיתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפיו: **Jer 26** **פ** בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: **2** פה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחנת בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר: **3** או לי ישמעו וישבו איש מדרך הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם: **4** ואמרת אליהם פה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתו אשר נתתי לפניכם: **5** לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: **6** ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר **[הזאת]** **[הזאת]** אתן לקללה לכל גויי הארץ: **7** וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: **8** ויהיו ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: **9** מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: **10** וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: **11** ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם: **12** ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: **13** ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: **14** ואני הנני בידיכם עשולי פטוב וכישר בעיניכם: **15** אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כידם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיבה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה: **16** ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: **17** ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: **18** **[מיכה]** **[מיכה]** המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר פה אמרו יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה ותר הבית לכמות יער: **19** ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו: **20** וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית הערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: **21** וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים: **22** וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: **23** ויצאו את אוריהו ומצרים ויבאו אל המלך יהויקים ויפכו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: **24** אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו: **Jer 27** **פ** בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו

מלך יהודה הִיָּה הַדְּבָר הַזֶּה אֲלֵי־רַמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: **2** כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלֵי
 עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמִסֻּרוֹת וּנְתַתֶּם עַל־צוּאֲרֶךְ: **3** וּשְׁלַחְתֶּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל־מֶלֶךְ
 מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בִּיד מִלְּאֲכִים הַבָּאִים
 יְרוּשָׁלַם אֶל־צַדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: **4** וְצִוִּית אֹתָם אֶל־אֲדָנִיָּהם לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדָנִיָּכֶם: **5** אֲנִכִּי עֲשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַח הַגְּדוּל וּבְזוּרוּעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לְאִשֶׁר יִשֶׁר
 בְּעֵינָי: **6** וְעַתָּה אֲנִכִּי נָתַתִּי אֶת־כָּל־הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי
 וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ: **7** וְעַבְדּוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־בָּנֵי בְנֵי
 עַד בֹּאֲעַת אֲרָצוֹ גַם־הוּא וְעַבְדּוּ כֹּו גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדֹלִים: **8** וְהָיָה הַגּוֹי
 וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן
 אֶת־צוּאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֲרָב וּבָרַעַב וּבְדַבַּר אִפְקָד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאסִי־יְהוָה
 עַד־תָּמִי אֹתָם בִּידוֹ: **9** וְאַתֶּם אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסָמִיכֶם וְאֶל־חַלְמוֹתֵיכֶם
 וְאֶל־עֲנִיכֶם וְאֶל־כַּשְׁפִּיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל:
10 כִּי שָׁקֶר הֵם נְבִאִים לָכֵם לְמַעַן הִרְחִיק אֹתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדַּחְתִּי אֹתְכֶם
 וְאִבְדַתֶּם: **11** וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צוּאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהִנַּחְתִּיו עַל־אֲדָמְתּוֹ
 נֹאסִי־יְהוָה וְעַבְדָּהּ וְיֹשֵׁב בָּהּ: **12** וְאֶל־צַדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת־צוּאָרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֹתוֹ וְעִמּוֹ וְחָיו: **13** לְמַה תִּמְתּוּ
 אֶתְּהָ וְעַמְּךָ בַּחֲרָב בָּרַעַב וּבְדַבַּר כֹּאֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֱלֹהֵי־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד
 אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: **14** וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי הַנְּבִאִים הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ
 אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שָׁקֶר הֵם נְבִאִים לָכֵם: **15** כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נֹאסִי־יְהוָה וְהֵם נְבִאִים
 בְּשֵׁמִי לְשַׁקֵּר לְמַעַן הִדִּיחִי אֹתְכֶם וְאִבְדַתֶּם אֹתָם וְהִנְבְּאִים הַנְּבִאִים לָכֵם: **16**
 וְאֶל־הַפְּתָנִים וְאֶל־כָּל־הָעַם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי
 נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֵם לֵאמֹר הִנֵּה כָּלִי בֵּית־יְהוָה מוֹשָׁבִים מִבְּבֵלָה עַתָּה מֵהֲרָה כִּי
 שָׁקֶר הָמָּה נְבִאִים לָכֵם: **17** אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדּוֹ אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיו לְמַה תִּהְיֶה
 הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה: **18** וְאִם־נְבִאִים הֵם וְאִם־יֹשֵׁ דְבַר־יְהוָה אֹתָם יַפְנֵעוּנָא בִּיהוָה
 צְבָאוֹת לְבַלְתִּי־בֹאוּ הַכְּלָיִם הַנּוֹתָרִים בְּבֵית־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם
 בְּבֵלָה: **19** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־עַמּוּדִים וְעַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּכֻנּוֹת וְעַל יָתֵר
 הַכְּלָיִם הַנּוֹתָרִים בְּעִיר הַזֹּאת: **20** אֲשֶׁר לֹא־יִלְקָחֶם נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלּוֹתוֹ
 אֶת־יְכֻנְיָה (יְכֻנְיָה) בְּיַהוּיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה וְאֵת כָּל־חֲרֵי יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם: **21** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלָיִם הַנּוֹתָרִים בֵּית
 יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: **22** בְּבֵלָה יִכְבָּאוּ וְשָׂמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקָדֵי אֹתָם
 נֹאסִי־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁיבְתִים אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: **Jer 28** **23** וְיִהְיוּ בְּשָׁנָה הַזֹּאת בְּרֵאשִׁית
 מַמְלַכְתִּי צַדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה (בְּשָׁנָה) (בְּשָׁנָה) תִּרְבַּעִית בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלֵי
 חֲנַנְיָה בֶן־עֲזוּרָה הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִנְּבַעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי הַפְּתָנִים וְכָל־הָעַם לֵאמֹר: **24**
 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבַרְתִּי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: **25** בְּעוֹדוֹ
 שְׁנָתִים יָמִים אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלָיִ בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח
 נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵאם בָּבֶל: **26** וְאֶת־יְכֻנְיָה בְּיַהוּיָקִים
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גִּלּוֹת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבֵלָה אֲנִי מוֹשִׁיב אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה
 נֹאסִי־יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: **27** וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא
 לְעֵינֵי הַפְּתָנִים וּלְעֵינֵי כָּל־הָעַם הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה: **28** וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֲמֹן כֵּן

יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִפְאַתָּ לְהַשִּׁיב כְּלִי בֵּית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה
 מִבָּבֶל אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: **7** אַךְ־שָׁמַעְנָא הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאֲזִנְךָ וּבְאֲזִנִּי
 כְּלַהֲעָם: **8** הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ אֶל־אַרְצוֹת רַבּוֹת
 וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבָר: **9** הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם בָּבָא דְבַר
 הַנְּבִיא יוֹדַע הַנְּבִיא אֲשֶׁר־שָׁלְחוּ יְהוָה בְּאַמְתּוֹ: **10** וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל
 צִוָּאר יִרְמְיָה הַנְּבִיא וַיִּשְׁבְּרָהּ: **11** וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינַי כֹּל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 יְהוָה פְּכֵה אֲשַׁבֵּר אֶת־עַלְוֹ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנַיִם יָמִים מֵעַל צִוָּאר
 כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּלְךְ יִרְמְיָה הַנְּבִיא לְדַרְכּוֹ: **12** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרַי שְׂבוֹר
 חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צִוָּאר יִרְמְיָה הַנְּבִיא לֵאמֹר: **13** הַלֹּדֶךְ וְאַמְרַתְךָ
 אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מוֹטַת עֵץ שְׁבַרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַחְתֵּיהֶן מוֹטוֹת בְּרוֹז: **14** כִּי
 כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹז נְתַתִּי עַל־צִוָּארֹךְ כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 לְעַבְדְּךָ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדָּהוּ וְגַם אֶת־חַיִּית הַשָּׂדֶה נְתַתִּי לוֹ: **15** וַיֹּאמֶר
 יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא שְׁמַעְנָא חֲנַנְיָה לֹא־שִׁלַּחְךָ יְהוָה וְאַתָּה הַבְּטַחְתָּ
 אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שִׁקְרִי: **16** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מִשְׁלַחְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
 הַשְּׂנֵה אַתָּה מוֹת כִּי־סָרָה דְבַרְתָּ אֶל־יְהוָה: **17** וַיָּמַת חֲנַנְיָה הַנְּבִיא בַשָּׁנָה הַהִיא בַּחֹדֶשׁ
 הַשְּׂבִיעִי: **Jer 29** **1** וְאֵלֶּה דְבַרֵּי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל־יְתֵר
 זְקַנֵי הַגּוֹלָה וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר
 מִירוּשָׁלַם בְּבִלְחָ: **2** אַחֲרַי צֵאת יְכִינִיָּה־הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה וְהַסֵּרִיסִים שְׂרֵי יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם וְהַחֹרֶשׁ וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַם: **3** בִּיד אֲלַעֲשֶׂה בְךָ־שָׂפָן וְגִמְרִיָּה בְּנִחְלָקְיָה אֲשֶׁר
 שָׁלַח צְדַקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּבִלְחָ לֵאמֹר: **4** כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְחָ: **5** בְּנוּ בָתִּים
 וְשִׁבּוּ וְנִטְעוּ גִּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָן: **6** קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם
 נָשִׁים וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם חֲנוּ לְאִנָּשִׁים וְתִלְדְנָה בָנִים וּבָנוֹת וּרְבוּ־שֵׁם וְאֶל־תִּמְעַטּוּ: **7** וּדְרָשׁוּ
 אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אִתְּכֶם שָׂמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֵל־יְהוָה כִּי בְשָׁלוֹמָהּ
 יְהִי לָכֶם שְׁלוֹם: **8** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵל־יִשְׂאֹו לָכֶם
 נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר־בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמוּכֶם וְאֶל־תִּשְׁמַעוּ אֶל־חַלְמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מִחְלָמוּם: **9**
 כִּי בַשִּׁקְרָהֶם נִבְּאִים לָכֶם בְּשֵׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה: **10** כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
 כִּי לִפִּי מִלַּאת לְבַבְךָ שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אִתְּכֶם וְהִקְמִיתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבַרֵּי הַטּוֹב
 לְהַשִּׁיב אִתְּכֶם אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה: **11** כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת־הַמַּחְשְׁבָת אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב
 עֲלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לִתֵּת לָכֶם אַחֲרַי וְתִקְוָה: **12** וּקְרֵאתֶם
 אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֵלֵיכֶם: **13** וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמְצַאתֶם כִּי תִדְרָשְׁנִי
 בְּכָל־לְבַבְכֶם: **14** וְנִמְצַאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבַתִּי אֶת־[שְׁבִיתְכֶם] [שְׁבוּחְכֶם] וּקְבַצְתִּי
 אִתְּכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אִתְּכֶם שָׁם נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי
 אִתְּכֶם אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי אִתְּכֶם מִשָּׁם: **15** כִּי אָמַרְתֶּם הַקִּיּוֹם לָנוּ יְהוָה נִבְּאִים
 בְּבִלְחָ: **16** כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־הָעָם
 הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־צִאוּ אִתְּכֶם בְּגוֹלָה: **17** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הֲנִי מִשְׁלַח בָּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרֶעַב וְאֶת־הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם כַּפְתָּאִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר
 לֹא־תֵאכְלָנָה מִרַע: **18** וְרַדַּפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּרַעַב וּבַדָּבָר וּנְתַתִּים [לְיוֹעָה] [לְיוֹעָה]
 לְכָל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשָׂמָּה וּלְשָׂרְקָה וּלְחַרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים
 שָׁם: **19** תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמַעְנוּ אֶל־דְּבַרֵּי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עַבְדֵי

הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאסיהוה: **20** ואתם שמעו דבריהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבבל: **21** כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם לעיניכם: **22** ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה בצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש: **23** יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי **היודע** **היודע** ועד נאסיהוה: **24** ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר: **25** כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: **26** יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצניק: **27** ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם: **28** כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארפה היא בנו כתיים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן: **29** ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא: **30** והי דבריהוה אל ירמיהו לאמר: **31** שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתי ויבטח אתכם על שקר: **32** לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאסיהוה כי סרה דבר על יהוה: **33** ויהוה דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: **34** כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר: **35** כי הנה ימים באים נאסיהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתי אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשנה: **36** ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה: **37** כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום: **38** שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוולדה ונהפכו כל פנים לירקון: **39** הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: **40** והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשר עלו מעל צווארך ומסורו חך אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים: **41** ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דגדג מלפם אשר אקים להם: **42** ואתה אל תירא עבדי יעקב נאסיהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחירי: **43** כי אתך אני נאסיהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך: **44** כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מפתך: **45** אין דן דינד למזור רפאות תעלה אין לך: **46** כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מפת אויב הפיתך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך: **47** מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך: **48** לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיד למשסה וכל בזיך אתן לבו: **49** כי אעלה ארכה לך ומפכותיך ארפאך נאסיהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: **50** כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתי ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב: **51** ויצא מהם תודה וקול משחקים ותרבתים ולא ימעטו והכבדתיים ולא יצערו: **52** והיו בניו פקדם ועדתו לפני תפון ופקדתי על כל לחציו: **53** והיה אדירו ממנו

ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו וננש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי
 נאסיהוה: **22** והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: **23** הנהו סערת יהוה
 כמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול: **24** לא ישוב חרון אפי יהוה
 עד-עשתו ועד-הקימו מזמות לבו באחרית הימים תחבוננו בה: **Jer 31** בעת ההיא
 נאסיהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהוילי לעם: **2** כה אמר
 יהוה מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוד להרניעו ישראל: **3** מרחוק יהוה
 נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על-כן משכתיך חסד: **4** עוד אבנד ונבנית בחולת
 ישראל עוד תעדי תפיד ויצאת במחול משחקים: **5** עוד תטעי כרמים בהרו שמרון
 נטעו נטעים וחללו: **6** כי ישיום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון
 אל-יהוה אלהינו: **7** כי-כהו אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים
 השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך את שארית ישראל: **8** הנני מביא אותם
 מארץ צפון וקבצתים מירפתי-ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול
 ושובו הנה: **9** בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוילכם אל-נחלי מים בדרך ישר לא
 יכשלו בה כי-הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: **10** שמעו דברי-יהוה גוים
 והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: **11** כי-פדה
 יהוה את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: **12** ובאו ורננו במרום-ציון ונתרו אל-טוב
 יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצהר ועל-בני-צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה
 ולא יוסיפו לדאבה עוד: **13** או תשמח בחולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי
 אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: **14** ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את-טובי
 ישבעו נאסיהוה: **15** כהו אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
 מבכה על-בניה מאנה להנחם על-בניה כי איננו: **16** כהו אמר יהוה מנעי קולך
 מפכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאסיהוה ושבו מארץ אויב: **17**
 וישתקוה לאחריתך נאסיהוה ושבו בנים לגבולם: **18** שמוע שמעתי אפרים
 מתגודר ופרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי: **19**
 כי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על-ירך בשתי וגם-נכלמתי כי נשאתי
 חרפת נעורי: **20** הבן יקור לי אפרים אם ילד שעשעים כי-מדי דברי בו זכר
 אזכרנו עוד על-כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאסיהוה: **21** הציבי לך צינים
 שמו לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך **(תלכתי) [הלכתך]** שובי בתולת ישראל
 שבי אל-עריך אלה: **22** עד-מתי תתחמקין הבת השוכבה כי-ברא יהוה חדשה
 בארץ נקבה תסובב גבר: **23** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
 את-הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את-שבותם יברכך יהוה נוה-צדק הר
 הקדש: **24** וישבו בה יהודה וכל-עריו יחדו אפרים ונטעו בעדר: **25** כי הרויתי נפש
 עיפה וכל-נפש דאבה מלאתי: **26** על-זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: **27**
 הנה ימים באים נאסיהוה וזרעתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה זרע אדם וזרע
 בהמה: **28** והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן
 אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאסיהוה: **29** בימים ההם לא-יאמרו עוד אבות אכלו
 בסר ושני בנים תקהינה: **30** כי אם-איש בעונו ימות כל-האדם האכל הפסר תקהינה
 שניו: **31** הנה ימים באים נאסיהוה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית
 חדשה: **32** לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקו בידם להוציאם מארץ
 מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בעלתי כם נאסיהוה: **33** כי זאת הברית

אשר אכרת את־בית ישראל אחרי הימים ההם נא־יִהְיֶה נתי את־תורתִי בקרבם
 ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהוירלי לעם: **34** ולא ילמדו עוד
 איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו את־יהוה כי־כולם ידעו אותי למקטנם
 ועד־גדולם נא־יִהְיֶה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר־עוד: **35** כהו אמר
 יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע תים ויהמו גליו
 יהוה צבאות שמו: **36** אִם־יִמְשׁוּ החקים האלה מלפני נא־יִהְיֶה גם זרע ישראל
 ישבתו מהיות גוי לפני כל־הימים: **37** כהו אמר יהוה אִם־יִמְדוּ שמים מלמעלה
 ויחקרו מוסדי־ארץ למטה גם־אני אמאס בכל־זרע ישראל על־כל־אשר עשו
 נא־יִהְיֶה: **38** הנה ימים **(כך)** **[באים]** נא־יִהְיֶה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל
 הננאל שער הפנה: **39** ויצא עוד **(קוה)** **[קו]** המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה:
40 וכל־העמק הפגרים ויהלשן וכל־**[השרמות]** **[השרמות]** עד־נהל קדרון עד־פנת
 שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא־ינתש ולא־יהרס עוד לעולם: **Jer 32** הדבר
 אשר־היה אלימיהו מאת יהוה **(בשנת)** **[בשנה]** העשרית לצדקתו מלך יהודה
 היא השנה שמה־עשרה שנה לנוכדראצר: **2** ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושלם
 וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית־מלך יהודה: **3** אשר כלאו
 צדקתו מלך־יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן
 את־העיר הזאת ביד מלך־בבל ולכדה: **4** וצדקתו מלך יהודה לא ימלט מיד
 הפשדים כי הנתן ינתן ביד מלך־בבל ודבר־פיו עם־פיו ועיניו את־**(עיניו)** **[עיניו]**
 תראינה: **5** ובכל יולד את־צדקתו ושם יהיה עד־פקדי אתו נא־יִהְיֶה כי תלחמו
 את־הכשדים לא תצליחו: **6** ויאמר ירמיהו היה דברי־יהוה אלי לאמר: **7** הנה
 הנמאל בן־שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את־שדי אשר בענתות כי לך
 משפט הגאלה לקנות: **8** ויבא אלי הנמאל בן־דדי פדבר יהוה אל־חצר המטרה
 ויאמר אלי קנה נא את־שדי אשר־בענתות אשרו בארץ בנימין כילך משפט
 הירשה ולך הגאלה קנה־לך ואדע כי דברי־יהוה הוא: **9** ואקנה את־השדה מאת
 הנמאל בן־דדי אשר בענתות ואשקלה־לו את־הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף:
10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: **11** ואקח את־ספר
 המקנה את־החתום המצוה והחקים ואת־הגלוי: **12** ואתן את־הספר המקנה אל־ברוך
 בן־נריה בן־מחסיה לעיני הנמאל דדי ולעיני העדים הפתבים בספר המקנה לעיני
 כל־היהודים הישבים בחצר המטרה: **13** ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: **14**
 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את־הספרים האלה את ספר המקנה
 הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכל־חפש למען יעמדו ימים רבים:
15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרות וכרמים בארץ
 הזאת: **16** ואתפלל אל־יהוה אחרי תתי את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה
 לאמר: **17** אהה אדני יהוה הנהו אתה עשית את־השמים ואת־הארץ בכחך הגדול
 ובזרעך הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר: **18** עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות
 אל־חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: **19** גדל העצה ורב
 העליליה אשר־עיניך פקחות על־כל־דרכי בני אדם לחת לאיש פדרכיו וכפרי
 מעלליו: **20** אשר־שמת אותם ומפתים בארץ־מצרים עד־היום הזה וב־ישראל ובאדם
 ותעשה־לך שם כיום הזה: **21** ותצא את־עמך את־ישראל מארץ מצרים באתות
 ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: **22** ותתן להם את־הארץ הזאת

אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: **23** וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ
 וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ **(וּבְתוֹרֹתֶיךָ)** **(וּבְתוֹרֹתֶיךָ)** לֹא-הִלְכּוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת
 לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֹתָם אֵת כָּל-הָרְעָה הַזֹּאת: **24** הִנֵּה הַסְּלָלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלַכְדָּה
 וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עֲלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרֶעֱב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 הִנֵּה וְהַנֶּגֶד רָאִה: **25** וְאַתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי יְהוִה קִנְיַתְךָ לְךָ הַשָּׂדֶה בְּכַסֵּף וְהָעֵד עֲדִים
 וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַכַּשְׂדִּים: **26** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: **27** הִנֵּה אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר הַמִּמְּוִי יִפְלֵא כָל-דָּבָר: **28** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי נָתַן אֶת-הָעִיר
 הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְלַכְדָּה: **29** וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים
 עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ וְשָׂרְפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְרוּ
 עַל-גִּוּוֹתֵיהֶם לַבַּעַל וְהִסְכוּ נֹסְכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי: **30** כִּי-הָיוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אִךְ עָשִׂים הָרַע בְּעֵינֵי מִנְעֻרָתֵיהֶם כִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אִךְ
 מְכַעֲסִים אֹתִי בַמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם נֹאס־יְהוָה: **31** כִּי עַל-אִפִּי וְעַל-חַמְתִּי הִיתָה לִי הָעִיר
 הַזֹּאת לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְהִסְרָהּ מֵעַל פְּנֵי: **32** עַל כִּלְרַעַת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְּעִסְנִי הַמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרִיהֶם פְּתִייהֶם
 וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: **33** וַיִּפְּנוּ אֵלַי עֵרֶף וְלֹא פָנִים וְלִמֹּד אֹתָם
 הַשֶּׁכֶם וְלִמֹּד וְאִינָם שָׁמְעִים לְקַחַת מוֹסֵר: **34** וַיִּשְׁמְעוּ שְׁקוּצֵיהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי
 עָלָיו לְטָמְאוֹ: **35** וַיְבִינוּ אֶת-בָּמֹת הַבַּעַל אֲשֶׁרוּ בָּנְיָא בְּיָהֶנֶם לְהַעֲבִיר אֶת-בְּנֵיהֶם
 וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם לְמִלֶּךְ אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִים וְלֹא עֲלִיתָה עַל-לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת
 לְמַעַן **(הַחֲטִי)** **(וְהַחֲטִיא)** אֶת-יְהוּדָה: **ס** **36** וְעַתָּה לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁרוּ אֹתָם אֲמַרְים נִתְּנָה בְיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבְרֶעֱב וּבְדָבָר: **37**
 הֲנִי מְקַבֵּץ מִכָּל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם בְּאִפִּי וּבְחַמְתִּי וּבְקֶצֶף גְּדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים
 אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבִטָּחָה: **38** וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים: **39**
 וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתִי כָל-הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם
 אַחֲרֵיהֶם: **40** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא-אֲשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִישׁוּבִי אוֹתָם
 וְאֶתִּירְאֹתִי אֶתָּן בְּלִבְכֶם לְבַלְתִּי סוּר מֵעַלִּי: **41** וְשִׁשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהִשׁוּב אוֹתָם וְנִשְׁעִתִּים
 בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בְּאֵמֶת כָּל-לִבִּי וּבְכָל-נַפְשִׁי: **ס** **42** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כֹּה-אֲשֶׁר הִבְאִיתִי
 אֶל-הָעָם הַזֶּה אֵת כָּל-הָרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִי מְבִיא עֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר עֲלֵיהֶם: **43** וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁרוּ אֹתָם אֲמַרְים שְׁמָמָה
 הִיא מֵאִין אָדָם וּבְהִמָּה נִתְּנָה בְיַד הַכַּשְׂדִּים: **44** שְׁדוֹת בְּכַסֵּף יִקְנוּ וְכָתוּב בְּסִפְרוֹ
 וְחָתוּם וְהָעֵד עֲדִים בְּאֶרֶץ בְּנִימֹן וּבְסַבִּיבֵי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הַהָר וּבְעָרֵי
 הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי-אֲשִׁיב אֶת-שְׁבוֹתָם נֹאס־יְהוָה: **פ** **Jer 33** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
 אֶל-יִרְמְיָהוּ שְׁנֵית וְהוּא עוֹרְנֵנו עֶצוֹר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר: **2** כֹּה-אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה
 יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לְהַכְיִנָּה יְהוָה שְׁמוֹ: **3** קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶינִידָה לְךָ גְּדוֹלוֹת וּבְצֻרוֹת
 לֹא יִדְעָתָם: **ס** **4** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּתִי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-בְּתִי
 מַלְכֵי יְהוּדָה הַנִּתְּצִים אֶל-הַסְּלָלוֹת וְאֶל-הַחֶרֶב: **5** בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת-הַכַּשְׂדִּים
 וּלְמַלְאֵם אֶת-פְּגָרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר-הִכִּיתִי בְּאִפִּי וּבְחַמְתִּי וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנָי מִהָעִיר
 הַזֹּאת עַל כִּלְרַעַתָּם: **6** הֲנִי מַעֲלֶה-לָהּ אֲרֻכָּה וּמִרְפָּא וּרְפָאוֹתִים וְנִלְוִיתִי לָהֶם עֲתֵרַת
 שְׁלוֹם וְאֵמֶת: **7** וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-שְׁבוֹת יְהוּדָה וְאֵת שְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים כְּבָרְאֲשֵׁנָה: **8**
 וְטַהַרְתִּים מִכָּל-עוֹנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי וְסִלַּחְתִּי **(לְכֹל)** **(לְכֹל)** עֲוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ-לִי
 וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי: **9** וְהִיתָה לִי לְשֵׁם שְׁשׁוֹן לְתַהֲלָה וּלְחַפְאֵרַת לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ אֲשֶׁר

ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורננו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: **ס 10** כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: **11** קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כילעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: **ס 12** כה אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נזה רעים מרבעים צאן: **13** בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה: **ס 14** הנה ימים באים נאסיהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: **15** בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ: **16** בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו: **ס 17** כי כה אמר יהוה לא יפרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: **18** ולכהנים הלויים לא יפרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כלהימים: **ס 19** ויהי דבריהוה אליירמיהו לאמור: **20** כה אמר יהוה אם ספרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם: **21** גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: **22** אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים פן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: **ס 23** ויהי דבריהוה אליירמיהו לאמור: **24** הלא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד נוי לפניהם: **ס 25** כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: **26** גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי **[אשוב]** **[אשיב]** את שבותם ורחמתים: **ס Jer 34** הדבר אשר היה אליירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: **2** כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: **3** ואתה לא תמלט מידי כי תפש תתפש ובידו נתן ועניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיה ידבר ובכל תבוא: **4** אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: **5** בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך פן ישרפו לך והיו ארון יספדו לך כידבר אני דברתי נאסיהוה: **ס 6** וידבר וירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלים: **7** וחול מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לביש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר: **פ 8** הדבר אשר היה אליירמיהו מאת יהוה אחרי פרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלים לקרא להם דרור: **9** לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבדכם ביהודי אחיהו איש: **10** וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבדכם עוד וישמעו וישלחו: **11** וישבו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים **[ויכבישום]** **[ויכבשום]** לעבדים

ולשפחות: **ס 12** ויהי דבריהוה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר: **13** כה-אמר יהוה
 אלהי ישראל אנכי כרתתי ברית את-אבותיכם ביום הוצאתי אתם מארץ מצרים
 מבית עבדים לאמר: **14** מקץ שבע שנים תשלחו איש את-אחיו העברי אשר-יזכר
 לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמד ולא-שמעו אבותיכם אלי ולא הטו
 את-אזנם: **15** ותשבו אתם היום ותעשו את-הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו
 ותכרתו ברית לפני בבית אשר-נקרא שמי עליו: **16** ותשבו ותחללו את-שמי ותשבו
 איש את-עבדו ואיש את-שפחתו אשר-שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות
 לכם לעבדים ולשפחות: **ס 17** לכן כה-אמר יהוה אתם לא-שמעתם אלי לקרא
 דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאס-יהוה אל-החרב
 אל-הדבר ואל-הרעב ונתתי אתכם **לזועה** **לזועה** לכל ממלכות הארץ: **18** ונתתי
 את-האנשים העברים את-ברתי אשר לא-הקימו את-דברי הברית אשר כרתו לפני
 העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: **19** שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים
 והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל: **20** ונתתי אותם ביד איביהם
 וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: **21**
 ואת-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל
 מלך בבל העלים מעליכם: **22** הנני מצוה נאס-יהוה והשבתים אל-העיר הזאת
 ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת-ערי יהודה אתן שוממה מאין ישוב: **Jer 35**
 הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה
 לאמר: **2** הלוד אל-בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל-אחת
 הלשכות והשקית אותם יין: **3** ואקח את-יאזניה בן-יחזקיהו בן-חבצניה ואת-אחיו
 ואת-כל-בניו ואת כל-בית הרכבים: **4** ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן
 בן-ינדליתו איש האלהים אשר-אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו
 בן-שלם שמר הסף: **5** ואתן לפניו בני בית-הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר
 אליהם שתוי-יין: **6** ויאמרו לא נשתה-יין כי יונדב בן-רכב אבינו צוה עלינו לאמר
 לא תשתוי-יין אתם ובניכם עד-עולם: **7** ובית לא-חבנו וזרע לא-תזרעו וכרם
 לא-תטעו ולא יהיה לכם פי באהלים תשבו כלי-מיכם למען תחיו ימים רבים
 על-פני האדמה אשר אתם גרים שם: **8** ונשמע בקול יהונדב בן-רכב אבינו לכל
 אשר צונו לבלתי שתות-יין כלי-מינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: **9** ולבלתי בנות בתים
 לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה-לנו: **10** ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל
 אשר-צונו יונדב אבינו: **11** ויהי בעלות נבוכדראצר מלך-בבל אל-הארץ ונאמר
 באו ונבוא ירושלם מפני חיל הפשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: **פ 12** ויהי
 דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר: **13** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת
 לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלא תקחו מוסר לשמע אל-דברי נאס-יהוה: **14**
 הוקם את-דברי יהונדב בן-רכב אשר-צוה את-בניו לבלתי שתות-יין ולא שתו
 עד-היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא
 שמעתם אלי: **15** ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנבאים השכים ושלחו לאמר שבו-נא
 איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו
 אל-האדמה אשר-נתתי לכם ולאבותיכם ולא היתיתם את-אזנכם ולא שמעתם אלי: **16**
 כי הקימו בני יהונדב בן-רכב את-מצות אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו
 אלי: **ס 17** לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל-יהודה

ואל כל־יושבי ירושלים את כל־הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא
 שמעו ואקרא להם ולא ענו: **18** ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה־אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל יען אשר שמעתם על־מצות יהונדב אביכם ותשמרו את־כל־מצותיו
 ותעשו ככל אשר־צוה אתכם: **ס 19** לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 לא־יכרת איש ליונדב בן־רכב עמד לפני כל־הימים: **פ Jer 36** ויהי בשנה הרביעת
 ליהויקים בן־יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר: **2**
 קח־לך מגלת־ספר וכתבת אליה את כל־הדברים אשר־דברתי אליך על־ישראל
 ועל־יהודה ועל־כל־הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: **3** אולי
 ישמעו בית יהודה את כל־הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישבו איש
 מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: **ס 4** ויקרא ירמיהו את־ברוך בן־נריה
 ויכתב ברוך מפני ירמיהו את כל־דברי יהוה אשר־דבר אליו על־מגלת־ספר: **5**
 ויצוה ירמיהו את־ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה: **6** ובאת אתה
 וקראת במגלה אשר־כתבת־מי יודע את־דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם
 באזני כל־יהודה הבאים מעריהם תקראם: **7** אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו
 איש מדרך הרעה כי־גדול האף ותחמה אשר־דבר יהוה אל־העם הזה: **8** ויעש
 ברוך בן־נריה ככל אשר־צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה:
ס 9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן־יאשיהו מלך־יהודה בחדש התשעי קראו צום
 לפני יהוה כל־העם בירושלים וכל־העם הבאים מערי יהודה בירושלים: **10** ויקרא
 ברוך בספר את־דברי ירמיהו בית יהוה בלשפת גמריהו בן־שפן הספר בחצר
 העליון פתח שער בית־יהוה החדש באזני כל־העם: **11** וישמע מכיהו בן־גמריהו
 בן־שפן את־כל־דברי יהוה מעל הספר: **12** וירד בית־המלך על־לשפת הספר
 והנהשם כל־השרים ושבבים אלישמע הספר ודליהו בן־שמעיהו ואלנתן בן־עכבור
 וגמריהו בן־שפן וצדקיהו בן־חנניהו וכל־השרים: **13** ויגיד להם מכיהו את
 כל־הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: **14** וישלחו כל־השרים
 אל־ברוך את־יהודי בן־נתניהו בן־שלמיהו בן־כושי לאמר המגלה אשר קראת בה
 באזני העם קתנה בידך ולך ויקח ברוך בן־נריהו את־המגלה בידו ויבא אליהם: **15**
 ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: **16** ויהי כשמעם
 את־כל־הדברים פחדו איש אל־רעהו ויאמרו אל־ברוך הנגיד נגיד למלך את
 כל־הדברים האלה: **17** ואת־ברוך שאלו לאמר הנד־נא לנו איך כתבת
 את־כל־הדברים האלה מפיו: **18** ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את
 כל־הדברים האלה ואני כתב על־הספר בדיו: **פ 19** ויאמרו השרים אל־ברוך לך
 הסתר אתה וירמיהו ואיש אל־ידע איפה אתם: **20** ויבאו אל־המלך חצרה
 ואת־המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל־הדברים: **21**
 וישלח המלך את־יהודי לקחת את־המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה
 יהודי באזני המלך ובאזני כל־השרים העמדים מעל המלך: **22** והמלך יושב בית
 החצר בחדש התשעי ואת־האח לפניו מבערת: **23** ויהיו כקרא יהודי שלש דלתות
 וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל־האש אשר אל־האח עד־תם כל־המגלה
 על־האש אשר על־האח: **24** ולא פחדו ולא קרעו את־בגדיהם המלך וכל־עבדיו
 השמעים את כל־הדברים האלה: **25** וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך
 לבלתי שרף את־המגלה ולא שמע אליהם: **26** ויצוה המלך את־ירחמאל בן־המלך

ואת־שריהו בן־עזריאל ואת־שלמיהו בן־עבדאל לקחת את־ברוך הספר ואת ירמיהו
 הנביא ויכתרם יהוה: **ס 27** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו אחריו שרף המלך
 את־המגלה ואת־הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: **ס 28** שוב קח־לך מגלה
 אחרת וכתב עליה את כל־הדברים הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה אשר
 שרף יהויקים מלך־יהודה: **ס 29** ועל־יהויקים מלך־יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה
 שרפת את־המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא־יבוא מלך־בבל
 והשחית את־הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: **ס 30** לכן כה־אמר יהוה
 על־יהויקים מלך־יהודה לא־יהיה־לו יושב על־פסא דוד ונבלתו תהיה משלכת
 לחרב ביום ולקרח בלילה: **ס 31** ופקדתי עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו את־עונם והבאתי
 עליהם ועל־ישובי ירושלם ואל־איש יהודה את כל־הרעה אשר־דברתי אליהם ולא
 שמעו: **ס 32** וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל־ברוך בן־נריהו הספר ויכתב
 עליה מפי ירמיהו את כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך־יהודה באש ועוד
 נוסף עליהם דברים רבים כהמה: **ס Jer 37** וימלך מלך צדקיהו בן־יאשיהו תחת
 כניהו בן־יהויקים אשר המלך נבוכדראצר מלך־בבל בארץ יהודה: **ס 2** ולא שמע
 הוא ועבדיו ועם הארץ אל־דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: **ס 3** וישלח
 המלך צדקיהו את־יהוכל בן־שלמיהו ואת־צפניהו בן־מעשיהו הכהן אל־ירמיהו
 הנביא לאמר התפלל־נא בעדנו אל־יהוה אלהינו: **ס 4** וירמיהו בא ויצא בתוך העם
 ולא־נתנו אתו בית **(הכליא) [תפלווא]**: **ס 5** וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הפשדים
 הצרים על־ירושלם את־שמעם ויעלו מעל ירושלם: **ס 6** ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו
 הנביא לאמר: **ס 7** כה־אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח
 אתכם אלי לדרשני הנהו חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: **ס 8** ושבו
 הפשדים ונלחמו על־העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: **ס 9** כהו אמר יהוה
 אל־תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הפשדים כילא ילכו: **ס 10** כי
 אם־הפיתם כל־חיל פשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש
 באהלו יקומו ושרפו את־העיר הזאת באש: **ס 11** והיה בהעלות חיל הפשדים מעל
 ירושלם מפני חיל פרעה: **ס 12** ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק
 משם בתוך העם: **ס 13** ויהיהוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה
 בן־שלמיהו בן־חנניה ויתפש את־ירמיהו הנביא לאמר אל־הפשדים אתה נפל: **ס 14**
 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על־הפשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו
 ויבאהו אל־השרים: **ס 15** ויקצפו השרים על־ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור
 בית יהונתן הספר כ־אתו עשו לבית הכלא: **ס 16** כי בא ירמיהו אל־בית הבור
 ואל־החניות וישב־שם ירמיהו ימים רבים: **ס 17** וישלח המלך צדקיהו ויקחהו
 וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש
 ויאמר ביד מלך־בבל נתת: **ס 18** ויאמר ירמיהו אל־המלך צדקיהו מה חטאתי לך
 ולעבדיך ולעם הזה כ־נתתם אותי אל־בית הכלא: **ס 19** **(ואיו) [ואייה]** נביאיכם
 אשר־נבאו לכם לאמר לא־יבא מלך־בבל עליכם ועל הארץ הזאת: **ס 20** ועתה
 שמע־נא אדני המלך תפל־נא תחנתי לפניך ואל־תשבני בית יהונתן הספר ולא
 אמות שם: **ס 21** ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את־ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו
 כ־כר־לחם ליום מחוץ האפים עד־תם כל־הלחם מן־העיר וישב ירמיהו בחצר
 המטרה: **ס Jer 38** וישמע שפשיה בן־מתן ונגדליהו בן־פשוור ויוכל בן־שלמיהו ופשוור

בן־מלכיה את־הדברים אשר ירמיהו מדבר אל־כָּל־הָעָם לאמר: **ס 2** כֹּה אָמַר יְהוָה הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בַּרְעָב וּבדָבָר וְהִיצָא אֶל־הַפְּשָׁדִים **(יְחִיה)** **(וְחָיָה)** וְהִיתְהִלּוּ נַפְשׁוֹ לְשַׁלַּל וְחַי: **ס 3** כֹּה אָמַר יְהוָה הַנֶּחֱתָן הַנֶּחֱתָן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַיָּל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכַדָּה: **4** וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־הַמֶּלֶךְ יוֹמֵת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כִּי־עַל־כֵּן הוֹאִימְרָא אֶת־יָדֵי אַנְשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַנְּשָׂאִרִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יָדֵי כָל־הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ רֹשֵׁשׁ לְשָׁלוֹם לְעַם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה: **5** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ הַנְּהִי־הוּא בְיַדְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ וְיִכַּל אֶתְכֶם דָּבַר: **6** וַיִּקְחוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיִּשְׁמַע אֶת־יֶרְמְיָהוּ וּבְבוֹר אֵין־מִיָּם כִּי אִם־טַיִשׁ וַיִּטְבַּע יֶרְמְיָהוּ בְטַיִשׁ: **ס 7** וַיִּשְׁמַע עַבְד־מֶלֶךְ הַפּוֹשֵׁי אִישׁ סָרִיס הוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי־נִתְּנָהוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשַּׁעַר בְּנִימָן: **8** וַיִּצָּא עַבְד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַדַּבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לאמר: **9** אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הֲרַעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחֲתָיו מִפְּנֵי הָרַעַב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר: **10** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת עַבְד־מֶלֶךְ הַפּוֹשֵׁי לאמר קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אַנְשִׁים וְהַעֲלִית אֶת־יֶרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִן־הַבּוֹר בְּטָרָם יָמוּת: **11** וַיִּקְחוּ עַבְד־מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֵא בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצֵר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוּי **(הַסַּחְבוֹת)** **(סַחְבוֹת)** וּבְלוּי מַלְחִים וַיִּשְׁלַח אֶל־יֶרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים: **12** וַיֹּאמֶר עַבְד־מֶלֶךְ הַפּוֹשֵׁי אֶל־יֶרְמְיָהוּ שִׁים נָא בְּלוּאֵי הַסַּחְבוֹת וְהַמַּלְחִים תַּחַת אַצְלוֹת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַעֲשֵׂה יֶרְמְיָהוּ כֵן: **13** וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יֶרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיִּשָׁב יֶרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטְרָה: **ס 14** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ וַיִּקַּח אֶת־יֶרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֲלָיו אֶל־מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יֶרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי אֶתְךָ דָּבַר אֶל־תַּכְחַד מִמֶּנִּי דָבַר: **15** וַיֹּאמֶר יֶרְמְיָהוּ אֶל־צְדָקְיָהוּ כִּי אֵינִי לָךְ הַלּוֹא הַמָּת תְּמִיתֵנִי וְכִי אֵיעֲצֶךָ לֹא תִשְׁמַע אֵלַי: **16** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ אֶל־יֶרְמְיָהוּ בַּסֶּתֶר לאמר חַי־יְהוָה **(אֵת)** **(אֵת)** אֲשֶׁר עָשִׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם־אֶמְיָתֶךָ וְאִם־אֶתְּנֶךָ בְּיַד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: **ס 17** וַיֹּאמֶר יֶרְמְיָהוּ אֶל־צְדָקְיָהוּ כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־יִצָּא חֲצָא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיתָה נַפְשְׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׂרַף בְּאֵשׁ וְחִיתָה אִתָּה וּבֵיתְךָ: **18** וְאִם לֹא־תִצָּא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַפְּשָׁדִים וּשְׂרָפוּהָ בְּאֵשׁ וְאַתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם: **ס 19** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ אֶל־יֶרְמְיָהוּ אֲנִי דָאֵג אֶת־יְהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־הַפְּשָׁדִים כִּי־יִתְּנֵנוּ אֹתִי בְיָדָם וְהַתְּעַלְלוּ־בִי: **פ 20** וַיֹּאמֶר יֶרְמְיָהוּ לֹא יִתְּנֵנוּ שְׁמַע־נָא בְּקוֹל יְהוָה לְאֲשֶׁר אָנִי דָבַר אֲלֶיךָ וַיִּיטֵב לָךְ וְחַי נַפְשְׁךָ: **21** וְאִם־מָאֵן אִתָּה לְצֵאת זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הֲרָאֵנִי יְהוָה: **22** וְהִנֵּה כָל־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִנֵּה אִמְרוֹת הַסִּיתוּךָ וַיִּכְלוּ לָךְ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ הַטְּבַעוּ בְּכִין רִגְלֶךָ נִסְגוּ אַחוּר: **23** וְאַתָּה־כָּל־נְשִׂיךָ וְאַתָּה־בְּנֶיךָ מוֹצְאִים אֶל־הַפְּשָׁדִים וְאַתָּה לֹא־תִמְלֹט מִיָּדָם כִּי בְיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּתְּפֹשׁ וְאַתָּה־הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרַף בְּאֵשׁ: **פ 24** וַיֹּאמֶר צְדָקְיָהוּ אֶל־יֶרְמְיָהוּ אִישׁ אֵל־יָדַע כְּדַבְרֵים־הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת: **25** וְכִי־יִשְׁמַעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אִתְּךָ וּבָאוּ אֲלֶיךָ וַאֲמְרוּ אֲלֶיךָ הַגִּידָה־נָא לָנוּ מִה־דִּבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּכְחַד מִמֶּנִּי וְלֹא נִמְיָתֶךָ וּמִה־דִּבַּר אֲלֶיךָ הַמֶּלֶךְ: **26** וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם מִפִּיל־אֲנִי תַחֲתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הַשִּׁיבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת שָׁם: **פ 27** וַיָּבֹאוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־יֶרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ וַיַּגִּד לָהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרָשׁוּ מִמֶּנִּי כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר: **פ 28**

וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלים **ס** והיה כאשר נלכדה
 ירושלים: **ב Jer 39** בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא
 נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלים ויצרו עליה: **ס** **2** בעשתי עשרה שנה
 לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר: **3** ויבאו כל שרי מלך בבל
 וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגרי נבו שר סכים רב סרים נרגל שר אצר
 רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: **4** והיו כאשר ראו צדקיהו מלך יהודה וכל
 אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמטים
 ויצא דרך הערבה: **5** וירדפו חיל פשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערכות ירחו
 ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלחה בארץ חמת וידבר אתו
 משפטים: **6** וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת פלחתי יהודה
 שחט מלך בבל: **7** ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לכיא אתו בבבלה: **8**
 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הפשדים באש ואת חמות ירושלים נתצו: **9** ואת
 יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים
 הגלה נבוכדראצן רב טבחים בבל: **10** ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה
 השאיר נבוכדראצן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם פרמים וינכים ביום ההוא: **11**
 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוכדראצן רב טבחים לאמר: **12** קחני
 ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי **(אם) [קק]** כאשר ידבר אליך פן
 עשה עמו: **13** וישלח נבוכדראצן רב טבחים ונבוכדראצן רב סרים ונרגל שר אצר רב מג
 וכל רבי מלך בבל: **14** וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו
 אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם: **15**
 ואל ירמיהו היה דברי יהוה בהיתו עזור בחצר המטרה לאמר: **16** הלוך ואמרת
 לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני **(מבי) [מביא]**
 את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **17** והצלתיך
 ביום ההוא נאמיהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: **18** כי מלט
 אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל פירבחת בי נאמיהוה: **ס Jer 40**
 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרו שלח אתו נבוכדראצן רב טבחים
 מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלים ויהודה המגלים
 בבבלה: **2** ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת
 אל המקום הזה: **3** ויבא ויעש יהוה כאשר דבר פירבחתם ליהוה ולא שמעתם
 בקולו והיה לכם **(דבר) [הדבר]** הזה: **4** ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר
 על ירך אס טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואסרע בעיניך
 לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה
 לך: **5** ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל
 בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל פל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו
 רב טבחים ארחה ומשאת וישלחתי: **6** ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה
 וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: **ס** **7** וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה
 המה ואנשיהם כיהפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכיו הפקיד אתו
 אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא יגלו בבבלה: **8** ויבאו אל גדליה
 המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובינו **(עופי) [עפי]**
[עפי] הנטפתי ויגיהו ביהמעכתי המה ואנשיהם: **9** וישבע להם גדליהו בן אחיקם

בְּשָׁפָן וּלְאֲנָשֵׁיהֶם לֵאמֹר אֶל־תִּירְאוּ מֵעֲבֹד הַפְּשָׁדִים שָׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ
בָּבֶל וַיִּשָׁב לָכֵם: **10** וְאֵנִי הֲנִי יוֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַפְּשָׁדִים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלַי
וְאַתֶּם אֲסַפּוּ יַיִן וְקִיץ וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן וְשֶׁמֶן
כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב וּבְבִנְיָעֻמוֹן וּבְאֲדוֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נִתְּנָן
מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׂאֵרִית לַיהוּדָה וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן: **12**
וַיִּשְׁבוּ כָל־הַיְהוּדִים מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ
הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאסְפוּ יַיִן וְקִיץ הַרְבֵּה מְאֹד: **פ** **13** וַיֹּחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר
בְּשָׂדֵה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִּצְפָּתָה: **14** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיִּדַע תִּדַע כִּי בַעֲלִיסוּ מֶלֶךְ
בְּנִי־עֻמוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה לְהַכְתִּיךָ נַפְשׁ וְלֹא־הָאֵמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ
בֶן־אֲחִיקָם: **15** וַיֹּחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בְּסֹתֵר בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אֲלֵכָה נָא
וְאֵכָה אֶת־יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וְאִישׁ לֹא יִדַע לָמָּה יִכְבֶּה נַפְשׁ וְנִפְצָו כָּל־יְהוּדָה
הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאִבְדָּה שְׂאֵרִית יְהוּדָה: **16** וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יֹחֲנָן
בֶּן־קֶרֶחַ אֵל (תַּעֲשֵׂה) (תַּעֲשֵׂה) אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שָׁקַר אֵתָּה דָּבַר אֶל־יִשְׁמֵעָאֵל: **Jer 41**
וַיְהִי בַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי בָּא יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה בֶן־אֲלִישַׁמַּע מִזְרַע הַמְּלוּכָה וְרַב־י
הַמֶּלֶךְ וְעֶשְׂרֵה אָנָשִׁים אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שֶׁם לֶחֶם יַחְדָּו
בַּמִּצְפָּה: **2** וַיָּקָם יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וְעֶשְׂרֵה הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיָּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ
בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֲרָב וַיִּמָּת אֹתוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאֲרֶץ: **3** וְאֵת
כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה וְאֶת־הַפְּשָׁדִים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֵת
אָנָשִׁי הַמְּלַחְמָה הִכָּה יִשְׁמֵעָאֵל: **4** וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי לַחַמִּית אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדַע:
5 וַיָּבֹאוּ אָנָשִׁים מִשְׁכֵּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמֵרוֹן שְׁמוֹנִים אִישׁ מִגְּלַחֵי זָקֵן וּקְרָעֵי בְגָדִים
וּמִתְנַדְּדִים וּמִנְחָה וּלְבֹנָה בִידָם לְהִבִּיא בֵּית יְהוָה: **6** וַיֵּצֵא יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה
לִקְרָאתָם מִן־הַמִּצְפָּה הַלֵּךְ הַלֵּךְ וּבָכָה וַיְהִי כַּפְגֵּשׁ אִתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ
אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם: **7** וַיְהִי כַּבּוֹאִם אֶל־תּוֹךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה
אֶל־תּוֹךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאָנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ: **8** וְעֶשְׂרֵה אָנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ
אֶל־יִשְׁמֵעָאֵל אֶל־תִּמְתְּנוּ כִּי־יִשְׁלַחֵנוּ מִטְּמֵנִים בְּשָׂדֵה חַטָּיִם וְשַׁעֲרִים וְשֶׁמֶן וּדְבַשׁ וַיַּחְדֵּל
וְלֹא הָמִיתֵם בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם: **9** וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שֶׁם יִשְׁמֵעָאֵל אִתּוֹ כָּל־פְּגָרֵי
הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אָסָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ מִלֵּא יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּהוּ חַלְלִים: **10** וַיִּשָּׁבוּ יִשְׁמֵעָאֵל
אֶת־כָּל־שְׂאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְפָּה אֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם הַנְּשָׂאִרִים בַּמִּצְפָּה
אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְדָּן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשְׁבֵם יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה
וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי עֻמוֹן: **11** וַיִּשְׁמַע יֹחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ
אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה: **12** וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאָנָשִׁים וַיִּלְכוּ
לְהַלְחֵם עִם־יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ אֶל־מִים רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן: **13** וַיְהִי
כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמֵעָאֵל אֶת־יֹחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר
אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ: **14** וַיִּסְבוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־שָׁבָה יִשְׁמֵעָאֵל מִן־הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁבוּ וַיִּלְכוּ
אֶל־יֹחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ: **15** וַיִּשְׁמַע יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה נִמְלֵט בַּשְּׂמֵנָה אָנָשִׁים מִפְּנֵי יֹחֲנָן וַיֵּלֶךְ
אֶל־בְּנֵי עֻמוֹן: **16** וַיִּקַּח יֹחֲנָן בֶּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׂאֵרִית
הָעָם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמֵעָאֵל בֶּן־נַתְנִיָּה מִן־הַמִּצְפָּה אַחַר הִכָּה אֶת־גְּדַלְיָה
בֶּן־אֲחִיקָם גְּבָרִים אָנָשִׁי הַמְּלַחְמָה וְנָשִׁים וְטַף וְסָרְסִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִגְּבְעוֹן: **17** וַיִּלְכוּ
וַיִּשְׁבוּ בְּגִרּוֹת (כַּמֹּהֶם) (כַּמֹּהֶם) אֲשֶׁר־אֶצֶּל בֵּית לָחֶם לְלַכַּת לְבוֹא מִצְרָיִם: **18** מִפְּנֵי

הפשדים כי יראו מפניהם כִּי־הִכָּה יִשְׁמְעָל בְּנִתְנִיָּה אֶת־גְּדֻלָּתוֹ בְּן־אֲחִיקָם
 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מִלְּךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ: **ס Jer 42** וַיִּגְשׁוּ כָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וַיּוֹחֲנִן בְּן־קֶרֶחַ וַיִּזְנִיָּה
 בְּיָהוֹשֻׁעִיָּה וְכָל־הָעָם מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל: **2** וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא תִּפְלֹג־נָא תַּחֲנַנְתָּנוּ
 לְפָנֶיךָ וְהַתְּפִלָּל בְּעַדָּנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאָרְנוּ מֵעַט
 מִהֶרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רָאוּת אֲתָנוּ: **3** וַיַּגְדֵּלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר נָלַךְ־בָּהּ
 וְאֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשָׂה: **4** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הֲנִינִי מִתְּפִלָּל
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדַבְרֵיכֶם וְהִיָּה כָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יְהוָה אֲתָכֶם אֲנִיד לָכֶם
 לֹא־אֲמַנֶּע מִכֶּם דְּבַר: **5** וְהָמָּה אָמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ יְהִי יְהוָה בְּנוֹ לַעֲד אֲמַת וְנֶאֱמָן
 אִם־לֹא כָּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשָׂה: **6** אִם־טוֹב וְאִם־רָע
 בְּקוֹלוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר **[אָנֹכִי]** **[אֲנָחְנוּ]** שְׁלָחִים אֲתָךְ אֵלָיו נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר
 יִיטַב־לָנוּ כִּי נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: **7** וַיְהִי מִקֵּץ עֶשְׂרֵת יָמִים וַיְהִי דַבְרֵי־יְהוָה
 אֶל־יְרֵמְיָהוּ: **8** וַיִּקְרָא אֶל־יוֹחָנָן בְּן־קֶרֶחַ וְאֵל כָּל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְלִכְלַל־הָעָם
 לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל: **9** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם אֹתִי
 אֵלָיו לְהַפִּיל תַּחֲנַחֲכֶם לְפָנָיו: **10** אִם־שׁוֹב תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וּבִנְיַתִּי אֲתָכֶם וְלֹא
 אֶהְרָס וְנִשְׁעַתִּי אֲתָכֶם וְלֹא אֲתוֹשׁ כִּי נַחַמְתִּי אֶל־הָרַעָה אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לָכֶם: **11**
 אֶל־תִּירָאוּ מִפְּנֵי מִלְּךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם יְרֵאִים מִפְּנֵיו אֶל־תִּירָאוּ מִמֶּנּוּ נֹאֲמִי־הִזְהָה
 כִּי־אַתֶּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֲתָכֶם וּלְהַצִּיל אֲתָכֶם מִיָּד: **12** וְאַתֶּן לָכֶם רַחֲמִים וְרַחֲמִים
 אֲתָכֶם וְהִשִּׁיב אֲתָכֶם אֶל־אֲדֹמְתֵכֶם: **13** וְאִם־אָמַרְתֶּם אֲתָם לֹא נִשְׁב בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
 לְבַלְתִּי שְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **14** לֵאמֹר לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נְבוֹא אֲשֶׁר
 לֹא־נִרְאָה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמַע וְלֶחֶם לֹא־נִרְעַב וְשֵׁם נִשְׁב: **15** וְעַתָּה לִכְן
 שְׁמַעוּ דַבְרֵי־יְהוָה שְׂאֵרֵי יְהוּדָה כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׁוֹם
 תִּשְׁמוֹן פְּנִיכֶם לְבֹא מִצְרַיִם וּבְאֵתֶם לְגוֹר שֵׁם: **16** וְהִיתָה הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲתָם יְרֵאִים
 מִמֶּנּוּהָ שֵׁם תִּשְׁיִג אֲתָכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָרַעַב אֲשֶׁר־אַתֶּם דֹּאֲגִים מִמֶּנּוּהָ שֵׁם יִדְבַק
 אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשֵׁם תִּמְתּוּ: **17** וַיְהִי כֹל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־פְּנִיָּהֶם לְבוֹא מִצְרַיִם
 לְגוֹר שֵׁם יְמוּתוֹ בַּחֶרֶב בְּרַעַב וּבַדָּבָר וְלֹא־יְהִיָּה לָהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט מִפְּנֵי הָרַעָה אֲשֶׁר
 אֲנִי מִבְּיָא עֲלֵיהֶם: **ס 18** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נָתַךְ אֲפִי
 וְחַמְתִּי עַל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֵּן תִּתֵּךְ חַמְתִּי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרַיִם וְהִיִּיתֶם לְאֵלֶּה
 וּלְשִׁמָּה וּלְקַלְלָה וּלְחַרְפָּה וּלְאִתְרָאוֹ עוֹד אֶת־הַמְּקוֹם הַזֶּה: **19** דְּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם
 שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֶל־תִּבְאוּ מִצְרַיִם יָדַע תִּדְעוּ כִּי־הִעִידְתִּי בְכֶם הַיּוֹם: **20** כִּי **[הַתַּעֲתִים]**
[הַתַּעֲתִים] בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הַתְּפִלָּל
 בְּעַדָּנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכָכָל אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן תַּגְדֵּלְנוּ וְעֵשִׂינוּ: **21** וְאַגִּד
 לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכָל אֲשֶׁר־שְׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם: **22** וְעַתָּה
 יָדַע תִּדְעוּ כִּי בַחֶרֶב בְּרַעַב וּבַדָּבָר תִּמּוּתוּ בַּמְּקוֹם אֲשֶׁר חִפְצְתֶּם לְבוֹא לְגוֹר שֵׁם: **ס**
Jer 43 וַיְהִי כִּכְלֹת יְרֵמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
 שְׁלַחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: **ס 2** וַיֹּאמֶר עֲזֹרִיָּה בֶן־הוֹשַׁעִיָּה
 וַיּוֹחֲנָן בְּן־קֶרֶחַ וְכָל־הָאֲנָשִׁים הַזֵּדִים אָמְרִים אֶל־יְרֵמְיָהוּ שִׁקֵּךְ אֶתָּה מִדְּבַר לֹא שְׁלַחְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא־תִבְאוּ מִצְרַיִם לְגוֹר שֵׁם: **3** כִּי בְרוּךְ בְּנִרְיָה מִסִּית אֲתָךְ בְּנוֹ
 לְמַעַן תַּח אֲתָנוּ בְּיַד־הַפְּשָׁדִים לְהַמִּית אֲתָנוּ וּלְהַגְלוֹת אֲתָנוּ בָּבֶל: **4** וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן
 בְּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לִשְׁבַת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: **5** וַיִּקְחָה יוֹחָנָן
 בְּן־קֶרֶחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֶת כָּל־שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁבוּ מִפְּלִתְהוּם אֲשֶׁר

נדחוישם לגור בארץ יהודה: **6** את הנכרים ואת הנשים ואת השף ואת בנות המלך
 ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב־טבחים את גדליהו בן־אחיקם בן־שפן ואת
 ירמיהו הנביא ואת ברוך בן־נריהו: **7** ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה
 ויבאו עד־תחפנתס: **8** ויהי דברי־יהוה אל־ירמיהו בתחפנתס לאמר: **9** קח בידך
 אבנים גדלות וטמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית־פרעה בתחפנתס לעיני אנשים
 יהודים: **10** ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי
 את־נבוכדראצר מלך־בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי
 ונטה את־שפרורו ושפירורו עליהם: **11** (ובאה) ויבא והכה את־ארץ מצרים אשר
 למות למות ואשר לשבי ואשר לחרב לחרב: **12** והצתי אש בבתי אלהי
 מצרים ושרפם ושבע ועטה את־ארץ מצרים כאשר־יעטה הרעה את־בגדו ויצא
 משם בשלום: **13** ושבר את־מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת־בתי
 אלהי־מצרים ישרף באש: **14** **Jer 44** הדבר אשר היה אל־ירמיהו אל כל־היהודים
 הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנתס ובנף ובארץ פתרוס לאמר: **15**
 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראתם את כל־הרעה אשר הבאתי
 על־ירושלם ועל כל־ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: **16** מפני
 רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום
 המה אתם ואבותיכם: **17** ואשלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים השפים ושלח לאמר
 אל־נא תעשו את דבר־התעבה הזאת אשר שנאתי: **18** ולא שמעו ולא־הטו את־אזנם
 לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: **19** ותתד חמתי ואפי ותבער בערי
 יהודה ובחצות ירושלם ותהינה לחרבה לשממה כיום הזה: **20** ועתה כה־אמר
 יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל־נפש־תכם
 להכרית לכם איש־ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית: **21**
 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר־אתם באים
 לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גווי הארץ: **22**
 השכחתם את־דעות אבותיכם ואת־דעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם
 ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם: **23** לא דכאו עד היום
 הזה ולא יראו ולא־הלכו בתורתִי ובחקתי אשר־נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: **24**
 לכן כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית
 את־כל־יהודה: **25** ולקחתי את־שארית יהודה אשר־שמו פניהם לבוא ארץ־מצרים
 לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב ותמו מקטן ועד־גדול בחרב
 וברעב ימתו והיו לאה לשמה ולקללה ולחרפה: **26** ופקדתי על היושבים בארץ
 מצרים כאשר פקדתי על־ירושלם בחרב ברעב ובדבר: **27** ולא יהיה פליט ושריד
 לשארית יהודה הבאים לגור־שם בארץ מצרים ולשובו ארץ יהודה אשר־המה
 מנשאים את־נפשם לשוב לשבת שם כי לא־ישוּבו כי אם־פִלְטִים: **28** ויענו
 את־ירמיהו כל־האנשים הידעים כי־מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל־הנשים
 העמדות קהל גדול וכל־העם הישבים בארץ־מצרים בפתרוס לאמר: **29** הדבר
 אשר־דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: **30** כי עשה נעשה את־כל־הדבר
 אשר־יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיד־לה נסכים כאשר עשינו אנחנו
 ואבותינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשב־לחם ונהיה טובים
 ורעה לא ראינו: **31** ומן־אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסד־לה נסכים חסרנו

כל ובחרב ובדָעב תִּמְנוּ: **19** וכִי־אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסְדָּ לָהּ נִסְכִּים
 הַמְבַלְעָדֵי אֲנִשְׁנוּ עֲשִׂינוּ לָהּ כְּוִנִים לְהַעֲצֵבָהּ וְהַסְדָּ לָהּ נִסְכִּים: **פ** **20** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
 אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנְּשִׁים וְעַל־כָּל־הָעָם הַעֲנִים אִתּוֹ דְּבַר לֵאמֹר: **21** הֲלוֹא
 אֶת־הַקָּטָר אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וְאֲבוֹתֵיכֶם מִלְּכִיכֶם
 וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ אַתֶּם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לְבוֹ: **22** וְלֹא־יִזְכַּל יְהוָה עוֹד לְשֹׂאת
 מִפְּנֵי רַע מַעֲלֵלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אֶרֶצְכֶם לְחָרְבָהּ וּלְשִׁמְהָ
 וּלְקָלְלָהּ מֵאִין יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם הַזֶּה: **23** מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וְאֲשֶׁר חִטַּאתֶם לַיהוָה וְלֹא
 שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבַחֲקֵיתוּ וּבַחֲקֵיתוּ וּבַעֲדוֹתַי לֹא הֲלַכְתֶּם עַל־כֵּן קִרְאתֶם אֶתְכֶם
 הָרַעָה הַזֹּאת כְּיוֹם הַזֶּה: **ס** **24** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל־כָּל־הַנְּשִׁים שְׁמַעוּ
 דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם: **ס** **25** כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר אַתֶּם וּנְשֵׁיכֶם וַתְּדַבְּרֶנָּה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֹּא אַתֶּם לֵאמֹר עֲשֵׂה נַעֲשֵׂה
 אֶת־נִדְרֵינוּ אֲשֶׁר נִדְרַנוּ לְקָטָר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסְדָּ לָהּ נִסְכִּים הַקִּים תְּקִימְנָה
 אֶת־נִדְרֵיכֶם וְעֲשֵׂה תַעֲשִׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם: **פ** **26** לָכֵן שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
 הַיֹּשְׁבִים בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם הֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי בַשָּׁמַי הַגָּדוֹל אֲמַר יְהוָה אִם־יְהִי עוֹד שְׁמִי
 נִקְרָא בְּפִי כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲמַר חִי־אֲדָנִי יְהוָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: **27** הֲנִי שָׁקַד
 עֲלֵיחֶם לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וַתִּמְנוּ כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּחֲרָב וּבְדָעַב
 עַד־כְּלוֹתֶם: **28** וּפְלִיטֵי חָרָב יִשְׁבוּן מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מִתִּי מִסַּפֵּר וְיִדְעוּ
 כָּל־שְׂאֵרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם דְּבַר־מִי יָקוּם מִמֶּנִּי וּמֵהֶם: **29**
 וְזֹאת־לָכֶם הָאוֹת נֹאֲמִי־יְהוָה כִּי־יִפְקֹד אֲנִי עֲלֵיכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תִּדְעוּ כִּי קוֹם
 יָקוּמוּ דְבָרֵי עֲלֵיכֶם לְרַעָה: **ס** **30** כֹּה־אָמַר יְהוָה הֲנִי נָתַן אֶת־פְּרַעְיָה חֲפָרַע
 מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בְּיַד אִיבּוֹ וּבִיד מִבְּקָשִׁי נִפְשׁוּ כְּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־צַדְקִיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אִיבּוֹ וּמִבְּקָשׁ נִפְשׁוּ: **ס** **Jer 45** הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ
 הַנְּבִיא אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָה בְּכַתְּבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יִרְמְיָהוּ בַשָּׁנָה
 הַרְבִּיעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר: **ס** **1** כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלֶיךָ בְרוּךְ: **2** אֲמַרְתָּ אוּי־נָא לִי כִי־יֹסֵף יְהוָה יָגוֹן עַל־מִכְאֲבֵי יַעֲקֹב בְּאַחֲחִי וּמִנִּיחָה
 לֹא מִצְאָתִי: **ס** **3** כֹּה־אָמַר אֱלֹהֵי יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־בְּנִיתִי אֲנִי הִרְסֵה וְאֵת
 אֲשֶׁר־נִשְׁעַתִּי אֲנִי נָתַשׁ וְאֵת־כָּל־הָאָרֶץ הִיא: **4** וְאַתָּה תִּבְקֹשׁ־לָךְ גְּדֻלוֹת אֶל־תִּבְקֹשׁ כִּי
 הֲנִי מִבִּיא רַעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר נֹאֲמִי־יְהוָה וְנָתַתִּי לָךְ אֶת־נַפְשְׁךָ לְשַׁלַּל עַל כָּל־הַמְּקוֹמוֹת
 אֲשֶׁר תִּלְךְ־שָׁם: **ס** **Jer 46** אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל־הַגּוֹיִם: **2**
 לְמִצְרַיִם עַל־חֵיל פְּרַעְיָה נָכוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה עַל־נְהַר־פְּרָת בְּכַרְכַּמְשׁ אֲשֶׁר
 הִכָּה נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לַיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: **3**
 עָרְכוּ מִגֵּן וְצַנָּה וּגְשׁוֹ לְמַלְחָמָה: **4** אִסְרוּ הַסּוֹסִים וְעַלּוּ הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְבוּ בְּכוֹבְעִים
 מִרְקוֹ הַרְמָחוֹם לְבָשׂוּ הַסְרִינֹת: **5** מְדוּעַ רְאִיתִי הַמָּוֶה חֲתִים נִסְתִּים אַחֲוֹר וּגְבוּרִיתֶם
 יִפְתּוּ וּמְנוּס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מְגוֹר מִסָּבִיב נֹאֲמִי־יְהוָה: **6** אֶל־יָנוּס תִּקַּל וְאֶל־יִמְלַט תִּגְבוּר
 צְפוּנָה עַל־יַד נְהַר־פְּרָת כְּשֶׁלּוֹ וּנְפִלוּ: **7** מִי־זָה כִּיֹּאֵר יַעֲלֶה כְּנִהְרוֹת יִתְנַעֲשׂוּ מִיָּמָיו: **8**
 מִצְרַיִם כִּיֹּאֵר יַעֲלֶה וּכְנִהְרוֹת יִתְנַעֲשׂוּ מִיּוֹם וַיֹּאמֶר אֲעֲלֶה אֶכְסֶה־אֶרֶץ אֲבִידָה עִיר
 וְשָׁבִי בָּהּ: **9** עַלּוּ הַסּוֹסִים וְהַתְּחַלְּלוּ הַרְכָּב וּיִצְאוּ הַגְּבוּרִים כּוֹשׁ וּפּוֹט תִּפְשׁוּ מִגֵּן
 וּלְוָיִים תִּפְשׁוּ דְרָכֵי קִשְׁתֶּם: **10** וְהַיּוֹם הַהוּא לֵאדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת יוֹם נִקְמָה לְהַנְקֶם
 מִצְרַיִם וְאָכְלָה חָרָב וּשְׁבַעַה וּרְתָהּ מִדָּמָם כִּי זָבַח לֵאדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת בָּאֶרֶץ צְפוֹן
 אֶל־נְהַר־פְּרָת: **11** עָלִי גִלְעָד וּקְחִי צָרִי בַחֲוֹלֹת בַּת־מִצְרַיִם לְשׂוֹא (הַרְבִּיתִּי) (הַרְבִּיתִּי)

רפאות תעלה אין לך: **12** שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כייגבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: **פ** **13** הדבר אשר דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את־ארץ מצרים: **14** הנידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנתס אמרו התיצב והכן לך כִּי־אכלה חרב סביבך: **15** מדוע נסחף אבירך לא עמד כי יהנה הדפוי: **16** הרבה כושל גם־נפל איש אל־רעהו ויאמרו קומה! ונשבה אל־עמנו ואל־ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: **17** קראו שם פרעה מלך־מצרים שאון העביר המועד: **18** חִי־אני נא־המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא: **19** כלי גולה עשי לך יושבת בת־מצרים כי־נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: **ס** **20** עגלה יפה־פיה מצרים קרן מצפון בא בא: **21** גם־שכריה בקרבה כעגלי מרבך כי־גם־המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: **22** קולה כנחש ילך כי־בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: **23** פרתו יערה נא־יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: **24** הבישה בת־מצרים נתנה ביד עם־צפון: **25** אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל־אמון מנא ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אלהיה ועל־מלכיה ועל־פרעה ועל־הבטחים בו: **26** ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך־בבל וביד־עבדיו ואחר־כן תשכן כימי־קדם נא־יהוה: **ס** **27** ואתה אל־תירא עבדי יעקב ואל־תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת־זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: **ס** **28** אתה אל־תירא עבדי יעקב נא־יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל־הגוים אשר הדחתך שמה ואתך לא־אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה לא אנקך: **ס** **Jer 47** אשר היה דבר־יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־פלשתים בטרם יכה פרעה את־עזה: **ס** **1** כה אמר יהוה הנה־מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישיבי בה וועקו האדם והחיל כל יושב הארץ: **2** מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא־הפנו אבות אל־בנים מרפיון ידים: **3** על־היום הבא לשדוד את־כל־פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריר עזר כי־שדר יהוה את־פלשתים שארית אי כפתור: **4** באה קרחה אל־עזה נדמתה אשקלון שארית עמק ער־מתי תתגודדי: **ס** **6** הוי חרב ליהוה עד־אנה לא תשקטי האספי אל־תערך הרגעי ודמי: **7** איך תשקטי ויהוה צוה־לה אל־אשקלון ואל־חוף הים שם יעדה: **ס** **Jer 48** למואב כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל־נבו כי־שדדה הבישה נלפדה קריתים הבישה המשגב ותתה: **2** אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם־מדמן תדמי את־ך תלך חרב: **3** קול צעקה מחורנים שד ושבר גדול: **4** נשברה מואב השמיעו זעקה **(צעוריה)** **(צעיריה):** **5** כי מעלה **(תלחיה)** **(תלחיה)** בבכי יעלה־בכי כי במורד חורנים צרו צעקת־שבר שמעו: **6** נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: **7** כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם־את תלכדי ויצא **(כמיש)** **(כמוש)** בגולה כהניו ושריו **(נחר)** **(נחיו):** **8** ויבא שדר אל־כל־עיר ועיר לא תמלט ואבך העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה: **9** חנו־ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן: **10** ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: **11** שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל־שמריו ולא־חורק מפלי אל־פלי ובגולה לא הלך על־פן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: **ס** **12** לכן הנה־מים באים נא־יהוה ושלחתיו־לו צעים וצעהו וכליו וריקו

ונכליהם ינפצו: **13** ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם: **14** איך האמרו גבורים אנהנו ואנשי חיל למלחמה: **15** שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירוו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: **16** קרוב איד-מואב לבוא ורעתו מהרה מאד: **17** נדו לו כל-סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשפר מטה-עז מקל תפארה: **18** רדי מכבוד **(ישבי)** **(ושבי)** בצמא ישבת בת-דיבון כי-שדר מואב עלה כך שחת מבצרו: **19** אל-דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאל-נס ונמלטה אמרי מה-נהיתה: **20** הביש מואב פיחתה **(הילילי)** **(הילילת)** **(ויעק)** **(ויעק)** הגידו בארנון כי שדר מואב: **21** ומשפט בא אל-ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-**(מופעת)** **(מופעת)**: **22** ועל-דיבון ועל-נבו ועל-בית דבלתים: **23** ועל קריתים ועל-בית גמול ועל-בית מעון: **24** ועל-קריות ועל-בצרה ועל כל-ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות: **25** נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: **26** השכירהו כי עליהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם-הוא: **27** ואם לוא השחק היה לך ישראל אם-בננבים **(נמצא)** **(נמצא)** כי-מדי דברך בו תתנודד: **28** עזבו ערים ושכנו בפלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי-פחת: **29** שמענו גאון-מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו: **30** אני ידעתי נאם-יהוה עברתו ולא-כן בדיו לא-כן עשו: **31** על-כן על-מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל-אנשי קיר-חרש יהנה: **32** מבכי יעזר אבכה-לך הנפן שבמה נשישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על-קיצך ועל-בצירך שדר נפל: **33** ונאספה שמחה וגיל מפרמל ומארץ מואב ויון מיקבים השבתי לא-דרך הירד לא הירד: **34** מועקת חשבון עד-אלעלה עד-יחן נתנו קולם מצער עד-חרנים עגלת שלשיה כי גם-מי נמרים למשמות יהיו: **35** והשבתי למואב נאם-יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: **36** על-כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחללים יהמה על-כן יתרת עשה אברו: **37** כי כל-ראש קרחה וכל-זקן גרעה על כל-יודים גדרת ועל-מתנים שק: **38** על כל-גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי-שבתי את-מואב ככלי אין-חפץ בו נאם-יהוה: **39** איך חתה הילילו איך הפנה-ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל-סביביו: **ס** **40** כי-כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל-מואב: **41** נלכדה הקריות והמצודות נחפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: **42** ונשמד מואב מעם כי עליהוה הגדיל: **43** פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם-יהוה: **44** **(הניס)** **(הניס)** מפני הפחד יפל אל-הפחת והעלה מן-הפחת ילכד בפח כי-אביא אליה אל-מואב שנת פקדתם נאם-יהוה: **45** בצל חשבון עמדי מכח נסים כי-אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיוון ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: **46** אוילך מואב אבד עם-כמוש כילקחו בניך בשבי ובנתך בשבוה: **47** ושבתי שבות-מואב באחרית הימים נאם-יהוה עדהנה משפט מואב: **ס Jer 49** לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם-יורש אין לו מדיע ורש מלכם את-גד ועמו בערו ישב: **1** לכן הנה ימים באים נאם-יהוה והשמעתי אל-רבת בני-עמון תרועת מלחמה והיתה לחל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את-ירשיו אמר יהוה: **2** הילילי חשבון כי שדדה-עי צעקנה בנות רבה חנרנה שקים ספרנה והחשוטטנה בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: **4** מה-תתלללי בעמקים זב עמקך תבת השוככה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי: **5** הנני מביא עליך פחד נאם-אדני יהוה צבאות מפל-סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ

לנדר: **6** ואחר־כֵּן אָשִׁיב אֶת־שְׁבוֹת בְּנִיעֲמוֹן נֹאמִי־הוּנָה: **7** לְאִדּוּם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּחִימָן אֲבָדָה עֲצָה מְבֻנִים נִסְרַחָה חֲכֻמָּתָם: **8** נִסּוּ הַפְּנּוּ הַעֲמִיקוּ לְשִׁבְתָּ יִשְׁבֵי דְרָן כִּי אִיד עֲשׂוּ הַבֹּאֲתִי עֲלֵי עַת פִּקְדוֹתַי: **9** אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת אִם־נִנְבִים בְּלִילָה הַשְׁחִיתוּ דַיִם: **10** כִּי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֲשׂוֹ גִלְתִּי אֶת־מִסְתָּרָיו וְנִחַבָּה לֹא יוּכַל שִׁדְד זָרְעוֹ וְאֲחָיו וְשִׁכְנָיו וְאִינְנוּ: **11** עֲזָבָה יִתְמִיד אֲנִי אֲחִיה וְאֶלְמִתִּיד עָלַי תִּבְטַחְו: **12** כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם לְשִׁחוֹת הַכּוֹס שְׁתּוֹ יִשְׁתּוּ וְאֲתָה הוּא נִקָּה תִּנְקָה לֹא תִּנְקָה כִּי שְׁתָּה תִשְׁתָּה: **13** כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאמִי־הוּנָה כִּי־לִשְׁמָה לְחַרְפָּה לְחַרְבַּ לְקַרְבַּ וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בְּצָרָה וְכַל־עֲרִיה תִּהְיֶינָה לְחַרְבוֹת עוֹלָם: **14** שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹים שְׁלוֹחַ הַתְּקַבְּצוֹ וּבָאוּ עָלֶיהָ וְקוּמוּ לְמַלְחָמָה: **15** כִּי־הִנֵּה קָטָן נִתְחַדַּד בְּגוֹים בְּזוּי בְּאָדָם: **16** תִּפְלַצְתְּךָ הַשִּׂיא אֲתָךְ זָדוֹן לְבָד שְׁכַנִּי בַחֲגוּי הַסֵּלַע תִּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה כִּי־תִגְבִּיהַ כְּנֹשֶׁר קִנְדַּ מִשֵּׁם אוֹרִידְךָ נֹאמִי־הוּנָה: **17** וְהִיתָה אִדּוּם לִשְׁמָה כָּל עֵבֶר עָלֶיהָ יִשֵּׁם וְיִשְׂרָק עַל־כָּל־מְכוֹתָה: **18** כְּמַהֲפַכַת סֹדִם וְעַמְרָה וְשִׁכְנֶיהָ אָמַר יְהוָה לֹא־יִשְׁבֵּ שֵׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר בַּהּ בְּיָאָדָם: **19** הִנֵּה כְּאֲרִיהַ יַעֲלֶה מִנְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוָה אִיתָן כִּי־אֲרִינִיעָה אֲרִיצְנוּ מַעֲלִיהַ וּמִי כַחוּר אֲלֶיהָ אִפְקֹד כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי יַעֲיֹדְנִי וּמִי־יִרְעֶה רַעְיָה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לִפְנָי: **20** לָכֵן שְׁמַעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲיֵץ אֶל־אִדּוּם וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל־יִשְׁבֵי תִימָן אִם־לֹא יִסְחָבוּם צַעֲרֵי הַצָּאן אִם־לֹא יִשִּׁים עֲלֵיהֶם נוֹהֵם: **21** מִקּוֹל נִפְלֵם רַעְשָׁה הָאָרֶץ צַעֲקָה בְּיַסְסוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ: **22** הִנֵּה כְּנֹשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאָה וְיִפְרֹשׁ כְּנַפּוֹ עַל־בְּצָרָה וְהִיה לֵב גְּבוּרֵי אִדּוּם בְּיוֹם תִּהְיֶה כָּלֵב אִשָּׁה מְצָרָה: **23** לְדַמְשֵׁק בּוֹשָׁה חֲמַת וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמַעָה רַעְיָה שְׁמַעוּ נִמְגּוֹ בַיָּם דְּאִנָּה הַשְׁקֵט לֹא יוּכַל: **24** רַפְתָּה דַּמְשֵׁק הַפְּנַתָּה לְנוֹס וְרַטְטוּ הַחֲזִיקָה צָרָה וְחַבְלִים אֲחוֹתָה כִּי־וֹלְדָה: **25** אִידַ לֹא־עֲזָבָה עִיר **(תְּהִלָּה)** **(תְּהִלְתָּן)** קָרִית מִשׁוֹשֵׁי: **26** לָכֵן יִפְלוּ בַחוּרֵיהַ בְּרַחֲבֹתֶיהַ וְכַל־אֲנָשִׁי הַמְּלַחְמָה יִדְמוּ בְּיוֹם תִּהְיֶה נֹאם יְהוָה צְבָאוֹת: **27** וְהִצַּתִּי אֵשׁ בַּחוּמֹת דַּמְשֵׁק וְאֶכְלָה אֲרַמְנוֹת בֵּין־הַדָּד: **28** לְקַדְרוּ וּלְמַמְלְכוֹת חֲצוֹר אֲשֶׁר הִכָּה **(בְּכוֹכְרָאצוֹר)** **(בְּכוֹכְרָאצוֹר)** מִלְּד־בְּכַל כֹּה אָמַר יְהוָה קוּמוּ עֲלוּ אֶל־קַדְרַ וּשְׁדָרוּ אֶת־בְּנֵי־קָדָם: **29** אֲהַלִּיחֶם וְצֹאנִם יִקְחוּ וְרִיעוּתֵיהֶם וְכָל־כְּלִיחֶם וּגְמִלִיחֶם יִשְׂאוּ לָהֶם וְקִרְאוּ עֲלֵיהֶם מְגוֹר מִסְבִּיב: **30** נִסּוּ נָדוּ מֵאֵד הַעֲמִיקוּ לְשִׁבְתָּ יִשְׁבֵי חֲצוֹר נֹאמִי־הוּנָה כִּי־יַעֲיֵץ עֲלֵיכֶם נְכוֹכְרָאצוֹר מִלְּד־בְּכַל עֲצָה וְחֲשַׁב **(עֲלֵיהֶם)** **(עֲלֵיכֶם)** מַחְשְׁבָה: **31** קוּמוּ עֲלוּ אֶל־גּוֹי שְׁלֹו יוֹשֵׁב לְבַטַּח נֹאמִי־הוּנָה לֹא־דִלְתִים וְלֹא־בְרִיחַ לוֹ בְּדָד יִשְׁפְּנוּ: **32** וְהִיוּ גְּמִלִיחֶם לְבֹז וְהָמוֹן מִקְנֵיהֶם לְשִׁלָּל וְזֹרְתִים לְכַל־רוֹת קְצוּצֵי פֶאֶה וּמִכַּל־עֲבָרָיו אֲבִיא אֶת־אִידָם נֹאמִי־הוּנָה: **33** וְהִיתָה חֲצוֹר לְמַעוֹן תַּנִּים שְׁמָמָה עַד־עוֹלָם לֹא־יִשְׁבֵּ שֵׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר בַּהּ בְּיָאָדָם: **34** אֲשֶׁר הִיה דְּבִרְיָהוּנָה אֶל־יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל־עֵילָם בְּרֵאשִׁית מַלְכוּת צַדְקִיָּה מִלְּד־יְהוֹדָה לֵאמֹר: **35** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי שֹׁבֵר אֶת־קֶשֶׁת עֵילָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם: **36** וְהַבֹּאֲתִי אֶל־עֵילָם אַרְבַּע רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם וְזֹרְתִים לְכָל הַרְחוֹת הָאֵלָה וְלֹא־יְהִיהַ הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָבּוֹא שֵׁם נִדְחִי **(עוֹלָם)** **(עֵילָם)**: **37** וְהַחֲתִיתִי אֶת־עֵילָם לִפְנֵי אִבִּיהֶם וּלְפָנָיו מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהַבֹּאֲתִי עֲלֵיהֶם וְרַעְיָה אֶת־חַרוֹן אַפִּי נֹאמִי־הוּנָה וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֲרָב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם: **38** וְשָׁמְתִי כִסְאִי בְּעֵילָם וְהֵאֲבִדְתִי מִשֵּׁם מִלְּד וְשָׁרִים נֹאמִי־הוּנָה: **39** וְהִיהַ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים **(אָשׁוּב)** **(אָשִׁיב)** אֶת־**(שְׁבִית)** **(שְׁבוֹת)** עֵילָם נֹאמִי־הוּנָה: **Jer 50** הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בְּכַל אֶל־אָרֶץ כְּשָׂדִים בְּיַד יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא: **2** הִגִּידוּ בְּגוֹים וְהִשְׁמִיעוּ

וּשְׂאוֹנֵס הַשְּׁמִיעוּ אֶל-תַּחֲדוֹ אָמְרוּ נִלְכְּדָה בְּכָל הַבֵּישׁ בַּל חַת מִרְדָּךְ הַבֵּישׁוּ עֲצִיבָה
 חַתוּ גִלְגּוּלֶיהָ: **3** כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצְפּוֹן הוֹאִי־שִׁית אֶת-אַרְצָהּ לְשִׁמָּה וּלְאִי-יְהוּהָ
 יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאֲדָם וְעַד-בְּהֵמָה נָדוּ הִלְכוּ: **4** בַּיָּמִים הַהֵמָּה וּבַעַת הַהִיא נֹאסִי-יְהוּהָ יָבֹאוּ
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחְדוּ הַלּוֹךְ וּבָכוּ וַיִּלְכוּ וְאִתִּי-יְהוּהָ אֱלֹהֵיהֶם יִבְקְשׁוּ: **5**
 צִיּוֹן יִשְׁאַלֵנוּ דֶרֶךְ הַנָּה פְּנִיָהם בָּאוּ וְנָלוּ אֶל-יְהוּהָ בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח: **6** צֶאֱן
 אֲבֹדוֹת **(הִיָּה)** **(הִיָּה)** עִמִּי רַעִיָהם הַתְּעוּם הָרִים **(שׁוֹבְבִים)** **(שׁוֹבְבִים)** מֵהָר אֶל-גְּבֵעָה
 הִלְכוּ שָׁכְחוּ רַבְצָם: **7** כָּל-מוֹצִיאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרִיהֶם אָמְרוּ לֹא נֹאשֵׁם תַּחַת אֲשֶׁר
 חָטְאוּ לַיהוָה נִוְחָצְדָק וּמְקוֹה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוּהָ: **8** נָדוּ מִתּוֹךְ בְּכָל וּמֵאַרְץ כְּשָׂדִים
(יִצְאוּ) **(יִצְאוּ)** וְהָיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי-צֶאֱן: **9** כִּי הֵנָּה אֲנֹכִי מַעִיר וּמַעֲלָה עַל-בְּכָל
 קְהַל-גּוֹיִם גְּדֹלִים מֵאַרְץ צֶפּוֹן וְעָרְכוּ לָהּ מִשֵּׁם תִּלְכַּד חֲצִיּוֹ כְּגִבּוֹר מִשְׁכִּיל לֹא יוֹשֵׁב
 רִיקָם: **10** וְהִיָּתָה כְּשָׂדִים לְשַׁלַּל כָּל-שְׁלִלִיהָ יִשְׁבְּעוּ נֹאסִי-יְהוּהָ: **11** כִּי **(תִּשְׁמָחוּ)**
(תִּשְׁמָחוּ) כִּי **(תַּעֲלִזוּ)** **(תַּעֲלִזוּ)** שְׁסִי נַחֲלָתִי כִּי **(תַּפּוּשִׁי)** **(תַּפּוּשִׁי)** כְּעֹנָה דָּשָׁה **(וַתַּצְהִלִּי)**
(וַתַּצְהִלִּי) כְּאַבְרָהָם: **12** בּוֹשָׁה אִמְכֶם מֵאֲדָ חֲפָרָה יוֹלְדֹתְכֶם הֵנָּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְּבַר
 צִיָּה וְעִרְבָה: **13** מִקְצָף יְהוּהָ לֹא תִשָּׁב וְהִיָּתָה שְׁמָמָה כְּלָה כָּל עֵבֶר עַל-בְּכָל יִשֵּׁם
 וַיִּשְׂרַק עַל-כָּל-מִפְּכוֹתֶיהָ: **14** עָרְכוּ עַל-בְּכָל סָבִיב כָּל-דְּרָכֵי קֶשֶׁת יָדוֹ אֵלֶיהָ
 אֶל-תַּחֲמְלוּ אֶל-חֵץ כִּי לִיְהוּהָ חֲטָאָה: **15** הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נַתְנָה יָדָהּ נִפְלוּ
(אֲשׁוּרִיתִיהָ) **(אֲשׁוּרִיתִיהָ)** נִהְרָסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוּהָ הִיא הִקְדָּמוּ בָּהּ כְּאֲשֶׁר עָשְׂתָה
 עֲשׂוּלָהּ: **16** כִּרְתוּ זֹרַע מִבְּכָל וּתְפֹשׂ מִגֹּל בַּעַת קֶצֶיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל-עַמּוֹ
 יִפְּנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יִנְסוּ: **17** שָׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אַרְיוֹת הַדִּיחוּ הָרֵאשׁוֹן אֲכָלוּ מִלֶּךְ
 אֲשׁוּר וְזֶה הָאֲחֵרוֹן עֲצִמּוֹ נְבוּכַדְרֶאֱצַר מִלֶּךְ בְּבַל: **18** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוּהָ צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל-מִלְּךְ בְּבַל וְאֶל-אַרְצוֹ כְּאֲשֶׁר פִּקְדְתִי אֶל-מִלְּךְ אֲשׁוּר: **19**
 וּשְׁכַבְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל-נֹוֹה וְרַעַה הַכְּרַמֵּל וְהַבֶּשֶׂן וּבְהָר אֲפָרִים וְהַגִּלְעָד תִּשְׁבַּע
 נַפְשׁוֹ: **20** בַּיָּמִים הָהֵם וּבַעַת הַהִיא נֹאסִי-יְהוּהָ יִבְקֹשׂ אֶת-עֵינֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְיָנוּ וְאֶת-חֲטָאֹת
 יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאִינָהּ כִּי אֶסְלַח לָאֲשֶׁר אֲשָׂאִיר: **21** עַל-הָאָרֶץ מִרְתִּים עָלָה עָלֶיהָ
 וְאֶל-יוֹשְׁבֵי פְקוּד כֶּרֶב וְהַחֲרַם אַחֲרֵיהֶם נֹאסִי-יְהוּהָ וַעֲשֵׂה כָּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: **22**
 קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וּשְׁבַר גְּדוֹל: **23** אִיךְ נִגְדַע וַיִּשְׁבַּר פְּטִישׁ כָּל-הָאָרֶץ אִיךְ הִיָּתָה
 לְשִׁמָּה בְּכָל בְּגוֹיִם: **24** יִקְשְׁתִּי לָךְ וְגַם-נִלְכַדְתָּ בְּכָל וְאֶת לֹא יָדַעַת נִמְצָאת וְגַם-נִתְפַשְׁתָּ
 כִּי בִיהוּהָ הַתְּגַרִּית: **25** פָּתַח יְהוּהָ אֶת-אֹזְרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת-כְּלָיו זַעֲמוֹ כִּי-מִלְאָכָה הִיא
 לְאֲדָנִי יְהוּהָ צְבָאוֹת בָּאָרֶץ כְּשָׂדִים: **26** בְּאוֹרֵהָ מִקֵּץ פָּתְחוּ מֵאֲבָסִיָּה סְלוּהָ
 כְּמוֹ-עֲרָמִים וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תִּהְיֶה-לָּהּ שְׂאֲרִית: **27** חֲרָבוּ כָּל-פְּרִיָה יָרְדוּ לְטִבַּח הָיוּ
 עֲלֵיהֶם כִּי-בָא יוֹמָם עַת פִּקְדָתָם: **28** קוֹל נְסִים וּפְלִטִים מֵאַרְץ בְּכָל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן
 אֶת-נִקְמַת יְהוּהָ אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הִיכָלוֹ: **29** הַשְּׁמִיעוּ אֶל-בְּבִלָּו רַבִּים כָּל-דְּרָכֵי קֶשֶׁת
 חָנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אֶל-יְהוּהָ **(כִּד)** **(לָהּ)** פְּלִטָה שְׁלֹמוֹ-לָהּ כְּפַעֲלָה כָּכָל אֲשֶׁר עָשְׂתָה
 עֲשׂוּלָהּ כִּי אֶל-יְהוּהָ זָדָה אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: **30** לָכֵן יִפְלוּ בַחֲרוּיָהּ בְּרַחֲבֹתֶיהָ
 וְכָל-אֲנָשִׁי מִלְחָמָתָה יִדְמּוּ בַיּוֹם הַהוּא נֹאסִי-יְהוּהָ: **31** הִנְנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן נֹאסִי-אֲדָנִי
 יְהוּהָ צְבָאוֹת כִּי בָּא יוֹמֶךָ עַת פִּקְדָתֶיךָ: **32** וְכַשֵּׁל זָדוֹן וּנְפֹל וְאִין לוֹ מְקוֹם וְהַצְתִּי
 אֲשׁ בְּעָרְיוֹ וְאֲכָלָה כָּל-סִבִּיבֹתָיו: **33** כֹּה אָמַר יְהוּהָ צְבָאוֹת עֲשׂוּקִים בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחְדוּ וְכָל-שְׁבִיָּהֶם הַחֲזִיקוּ בָם מֵאֲנִי שְׁלַחֶם: **34** גֹּאֲלָם חֲזִק יְהוּהָ צְבָאוֹת
 שְׁמוֹ רִיב רִיב אֶת-רִיבָם לְמַעַן תִּרְגִּיעַ אֶת-הָאָרֶץ וְהִרְגִּינוּ לְיֹשְׁבֵי בְּכָל: **35** חֶרֶב
 עַל-כְּשָׂדִים נֹאסִי-יְהוּהָ וְאֶל-יֹשְׁבֵי בְּכָל וְאֶל-שְׂרָרָה וְאֶל-חֲכָמֶיהָ: **36** חֶרֶב אֶל-הַבְּדִים

ונאלו חרב אל-גבוריה וחתו: **37** חרב אל-סוסיו ואל-רכבו ואל-כל-הערב אשר
 בתוכה והיו לנשים חרב אל-אוצרתיה ובזו: **38** חרב אל-מימיה ויבשו פי ארץ
 פסלים היא ובאימים יתהללו: **39** לכן ישבו ציים את-איים וישבו בה בנות יענה
 ולא-חשב עוד לנצח ולא תשכון עד-דור ודור: **40** כמהפכת אלהים את-סדם
 ואת-עמרה ואת-שכניה נאסיהנה לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם: **41** הנה
 עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירפתי-ארץ: **42** קשת וכידן יחזיקו
 אכזרי המה ולא ירחמו קולם פים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוף כאיש למלחמה
 עליך בת-בבל: **43** שמע מלך-בבל את-שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל
 פיולדה: **44** הנה כאריה יעלה מנאון הירדן אל-נה איתן כי-ארגעה **(ארצם)**
[ארצם] מעליה ומי בחור אליה אפקד פי מי כמוני ומי יועדני ומיזה רעה אשר
 יעמד לפני: **45** לכן שמעו עצתיהנה אשר יעץ אל-בבל ומחשבותיו אשר חשב
 אל-ארץ כשדים אמלא יסחבום צעירי הצאן אמלא ישום עליהם נוה: **46** מקול
 נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע: **Jer 51** כה אמר יהוה הנני מעיר
 על-בבל ואל-ישבי לב קמי רוח משחית: **2** ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו
 את-ארצה כי-היו עליה מסביב ביום רעה: **3** אל-ירדך **(ירדך)** **[קק]** הדרך קשתו
 ואל-יתעל בסרינו ואל-תחמלו אל-בחריה החרימו כל-צבאה: **4** ונפלו חללים בארץ
 כשדים ומדקרים בחוצותיה: **5** כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות
 פי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: **6** נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו
 אל-תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה נמול הוא משלם לה: **7** כוס-זהב בבל
 בנד-יהוה משכרת כל-הארץ שחו גוים על-כן יתהללו גוים: **8** פתאם נפלה
 בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרו למכאובה אולי תרפא: **9** **(רפאו)** **[רפינו]**
 את-בבל ולא נפתה עזובה ונלך איש לארצו כי-ננע אל-השמים משפטה ונשא
 עד-שחקים: **10** הוציא יהוה את-צדקתינו באו ונספרה בציון את-מעשה יהוה
 אלהינו: **11** הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את-רוח מלכי מדי
 כי-על-בבל מומתו להשחיתה כי-נקמת יהוה היא נקמת היכלו: **12** אל-חומת בבל
 שאו-נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים פי גסזמם יהוה גס-עשה
 את אשר-דבר אל-ישבי בבל: **13** **(שכנתי)** **[שכנת]** על-מים רבים רפת אוצרת בא
 קצף אמת בצעף: **14** נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם-מלאתיך אדם כילק וענו
 עליך הירד: **15** עשה ארץ בכוה מכין תבל בחכמתו ובחבונתו נטה שמים: **16**
 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה-ארץ בקים למטר עשה ויצא רוח
 מאוצרתיו: **17** נבער כל-אדם מדעת הביש כל-צרף מפסל כי שקר נסכו ולא-רוח
 בם: **18** הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאברו: **19** לא-כאלה חלק יעקוב
 כיוצר הפל הוא ושבת נחלתו יהוה צבאות שמו: **20** מפץ אתה לי פלי מלחמה
 ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות: **21** ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב
 ורכבו: **22** ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: **23**
 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: **24** ושלמתי
 לבבל ולכל וישבי כשדים את כל-רעתם אשר-עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: **25**
 הנני אליך הר המשחית נאם-יהוה המשחית את-כל-הארץ ונשיתי את-ידי עליך
 וגלגלתיך מן-הסלעים ונתתיך לתר שרפה: **26** ולא-יקחו ממך אבן לפנה ואבן
 למוסדות כי-שממות עולם תהיה נאם-יהוה: **27** שאו-נס בארץ תקעו שופר בגוים

קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז פקדו עליה טפסר
 העלו-סוס כילק סמר: 28 קדשו עליה גוים את-מלכי מדי את-פחותיה ואת-פל-סנגיה
 ואת כל-ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל פי קמה על-בבל מחשבות יהוה
 לשום את-ארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות
 נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת-רץ ירוץ
 ומייד לקראת מייד להייד למלך בבל כירנלפדה עירו מקצה: 32 והמעברות
 נתפשו ואת-האנמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו: ס 33 כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל בת-בבל כגון עת הדריכה עוד מעט ובאה עת-הקציר לה: 34
 [אכלנו] [אכלנו] [הממנו] [הממנו] נבוכדראצר מלך בבל [הציגנו] [הציגנו] כלי ריק
 [בלענו] [בלענו] פתנין מלא כרשו מעדני [הדיחנו] [הדיחנו]: 35 חמסי ושאריו
 על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל-ישבי כשדים תאמר ירושלם: ס 36 לכן כה
 אמר יהוה הנני-רב את-ריבך ונקמתי את-נקמתך והחרבתי את-ימיה והבשתי
 את-מקורה: 37 והיתה בבלו לגלים מעונ-תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38 יחדו
 כפפרים ישאנו נערו כגורי אריות: 39 בחמם אשית את-משתייהם והשפרתיים למען
 יעלזו וישנו שנת-עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים לטבח פאילים
 עם-עתודים: 41 איך נלפדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איך היתה לשמה בבל
 בגוים: 42 עלה על-בבל הים בהמון גליו נכסתה: 43 היו עריה לשמה ארץ ציה
 וערבה ארץ לא-ישב בהן כל-איש ולא-יעבר בהן בן-אדם: 44 ופקדתי על-בבל
 בככל והצאתי את-בלעו מפיו ולא-ינהרו אליו עוד גוים גם-חומת בבל נפלה: 45
 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את-נפשו מחרון אפי-יהוה: 46 ופני-יך לבבכם ותיראו
 בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ
 ומשל על-משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילי בבל וכל-ארצה חבוש
 וכל-חלליה יפלו בתוכה: 48 ורננו על-בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון
 יבוא-לה השודדים נאם-יהוה: 49 גם-בבל לנפל חללי ישראל גם-לבבל נפלו חללי
 כל-הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל-תעמדו זכרו מרחוק את-יהוה וירושלם תעלה
 על-לבבכם: 51 בשנו כי-שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על-מקדשי
 בית יהוה: ס 52 לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ופקדתי על-פסיליה ובכל-ארצה
 יאנק חלל: 53 כיתעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שודדים לה
 נאם-יהוה: ס 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כי-שדר יהוה
 את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רפים נתן שאון קולם: 56 כי בא
 עליה על-בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם
 ישלם: 57 והשפרתי שריה וחכמיה פחותיה וסנגיה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא
 יקיצו נאם-המלך יהוה צבאות שמו: ס 58 כה-אמר יהוה צבאות חמות בבל
 הרחבה ערער תערער ושעריה תגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי-ריק ולאמים
 בדי-אש ויעפו: ס 59 הדבר אשר-צנהו ירמיהו הנביא את-שריה בן-נריה בן-מחסיה
 בלכתו את-צדקיהו מלך-יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60
 וכתב ירמיהו את כל-הדעה אשר-תבוא אל-בבל אל-ספר אחד את כל-הדברים
 האלה הפתבים אל-בבל: 61 ויאמר ירמיהו אל-שריה כבאך בבל וראית וקראת את
 כל-הדברים האלה: 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל-המקום הזה להכריתו לבלתי
 היות-בו יושב למאדם ועד-בהמה כי-שממות עולם תהיה: 63 והיה ככלתך לקרא

אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְרָא עָלֶיךָ וְהַשְׁלַכְתוּ אֶל־תּוֹךְ פְּרֹתַי: ⁶⁴ וְאָמַרְתָּ כִּכֵּה תִשְׁקַע
 בְּבֶל וּלְאֶתְקוּם מִפְּנֵי הָרַעָה אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא עָלֶיהָ וַיַּעֲפוּ עַד־הַנְּהַה דְּבַרְנֵי יִרְמְיָהוּ:
Jer 52 ס בְּיַד־עַשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צָדְקָהּוּ בְּמַלְכוּתוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 אָמוֹ **(חַמְיָשֵׁל) (חַמוּשָׁל)** בְּתִירְמְיָהוּ מַלְבָּנָה: ² וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 יְהוֹיָקִים: ³ כִּי־וַעַף עַל־אָף יְהוָה הִיָּתָה בִּירוּשָׁלַם וַיְהוּדָה עַד־הַשְׁלִיכוּ אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי
 וַיִּמְרֹד צָדְקָהּוּ בְּמַלְךְ בְּבֶל: ⁴ וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשֻׁעִית לְמַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַעֲשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בְּבֶל הוּא וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ
 עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב: ⁵ וַתְּבֵא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֲשָׂתִי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְךְ צָדְקָהּוּ: ⁶
 בַּחֹדֶשׁ הָרִבְעִי בַתְּשֻׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק הָרַעֲב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לֶחֶם לָעָם הָאָרֶץ: ⁷
 וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה יָבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ מֵהָעִיר לֵילָה דְרָךְ שַׁעַר
 בֵּין־הַחֲמָתִים אֲשֶׁר עַל־גֵּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיִּלְכוּ דְרָךְ הָעָרְבָה: ⁸
 וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁיֻגּוּ אֶת־צָדְקָהּוּ בַעֲרֶכֶת יָרָחוּ וְכָל־חֵילוֹ נָפְצוּ
 מֵעַלְיוֹ: ⁹ וַיִּתְּפְשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אוֹתוֹ אֶל־מַלְךְ בְּבֶל רַבְלָתָה בָּאָרֶץ חֲמַת וַיְדַבֵּר
 אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים: ¹⁰ וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־בְּבֶל אֶת־בְּנֵי צָדְקָהּוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת־כָּל־שָׂרֵי יְהוּדָה
 שָׁחַט בְּרַבְלָתָה: ¹¹ וְאֶת־עֵינֵי צָדְקָהּוּ עָנַר וַיֹּאסְרֵהוּ בַנְּחֻשְׁתִּים וַיְבֹאֵהוּ מֶלֶךְ־בְּבֶל
 בְּבֵלְהָ וַיִּתְּנֵהוּ **(בְּבִית) (בֵּית)** הַפְּקֻדָּת עַד־יוֹם מוֹתוֹ: ¹² וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 הַיּוֹם שְׁנַת תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בְּבֶל בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים
 עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ־בְּבֶל בִּירוּשָׁלַם: ¹³ וַיִּשְׂרַף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת
 כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־כָּל־בֵּית הַגְּדוֹל שָׂרָף בָּאֵשׁ: ¹⁴ וְאֶת־כָּל־חַמּוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב
 נָתְצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים: ¹⁵ וּמַדְּלוֹת הָעָם וְאֶת־יֵתֵר הָעָם
 הַנְּשָׂאִים בְּעִיר וְאֶת־הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־מַלְךְ בְּבֶל וְאֶת יֵתֵר הָאָמוֹן הַגִּלְגָּה
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים: ¹⁶ וּמַדְּלוֹת הָאָרֶץ הַשְּׂאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים
 וּלְיִגְבִּים: ¹⁷ וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֻשְׁתִּים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכֹנּוֹת וְאֶת־יָם הַנְּחֻשְׁתִּים אֲשֶׁר
 בְּבֵית־יְהוָה שָׂבְרוּ כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת־כָּל־נְחֻשְׁתָּם בְּבֵלְהָ: ¹⁸ וְאֶת־הַסֵּרוֹת וְאֶת־הַיַּעֲנִים
 וְאֶת־הַמְּזוּמְרוֹת וְאֶת־הַמְּזוּרְקָת וְאֶת־הַכְּפּוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַנְּחֻשְׁתִּים אֲשֶׁר־יִשְׂרָתוּ בָּהֶם
 לָקְחוּ: ¹⁹ וְאֶת־הַסְּפִים וְאֶת־הַמַּחֲתוֹת וְאֶת־הַמְּזוּרְקוֹת וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת
 וְאֶת־הַכְּפּוֹת וְאֶת־הַמְּנַקְיוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וְאֲשֶׁר־כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב־טַבָּחִים: ²⁰
 הָעַמּוּדִים וְשֵׁנִים הַיָּם אֶחָד וְהַבְּקָר שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה נְחֻשְׁתִּים אֲשֶׁר־תַּחַת הַמְּכֹנּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
 הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקַל לְנְחֻשְׁתָּם כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה: ²¹ וְהָעַמּוּדִים
 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אָמָה **(קוּמָה) (קוּמָת)** הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחֹט שְׁתַּיִם־עֶשְׂרֵה אָמָה יִסְבְּנוּ
 וְעָבְדוּ אַרְבַּע אֲצַפְעוֹת נְכוּבִים: ²² וְכִתְרַת עָלָיו נְחֻשְׁתִּים וְקוּמָת הַכְּתָרַת הָאֶחָת חֲמֵשׁ אָמוֹת
 וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל־הַכְּתָרַת סָבִיב הַכָּל נְחֻשְׁתִּים וְכֹאֵלָה לְעַמּוּד הַשְּׁנַיִם וְרִמּוֹנִים: ²³
 וַיְהִי הַרְמָנִים תְּשֻׁעִים וְשֵׁשׁ רֹחָה כָּל־הַרְמָנִים מֵאָה עַל־הַשִּׁבְכָה סָבִיב: ²⁴ וַיִּקַּח
 רַב־טַבָּחִים אֶת־שְׂרִיָּה כְּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּה כְּהֵן הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שְׂמָרֵי הַסֵּף: ²⁵
 וּמִן־הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָה פְּקִידוֹ עַל־אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים
 מֵרָאִי פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת סָפֵר שֶׁר הַצָּבָא הַמְּצַבָּא אֶת־עַם הָאָרֶץ
 וְשֵׁשׁ אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנְּמַצְאִים בַּחוּץ הָעִיר: ²⁶ וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל־מַלְךְ בְּבֶל רַבְלָתָה: ²⁷ וַיַּכֵּה אוֹתָם מֶלֶךְ בְּבֶל וַיִּמָּתֵם
 בְּרַבְלָה בָּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ: ²⁸ זֶה הָעָם אֲשֶׁר הַגִּלְגָּה
 נְבוּכַדְרֶאצַּר בַּשָּׁנָה־שִׁבְעָה יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעַשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה: ²⁹ בַּשָּׁנָה שְׁמוֹנֶה

עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים: ³⁰ בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבזוראדן רב־שבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל־נפש ארבעת אלפים ושש מאות: **פ** ³¹ ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך־יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את־ראש יהויכין מלך־יהודה ויצא אותו מבית **(תפליא)** **(הכלוא):** ³² וידבר אתו טבות ויתן את־כסאו מפעל לכסא **(מלכים)** **(המלכים)** אשר אתו בכבל: ³³ ושנה את בוגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל־ימי חייו: ³⁴ וארחתו ארחת תמיד נתנה־לו מאת מלך־בבל דבר־יום ביומו עד־יום מותו כל ימי חייו:

Ezekiel 1 ויהיו בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך־הגולה על־נהר־כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: ² בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: ³ היה היה דבר־יהוה אלי־יחזקאל בן־בוזי הפהן בארץ כשדים על־נהר־כבר ותהי עליו שם יד־יהוה: ⁴ וארא והנה רוח סערה באה מן־הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה פעין החשמל מתוך האש: ⁵ ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: ⁶ וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: ⁷ ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים פעין נחשת קלל: ⁸ **(יידו)** **(וידין)** אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רביעהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: ⁹ חברת אשה אל־אחותה כנפיהם לא־יסבו בלכתן איש אל־עבר פניו ולכו: ¹⁰ ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאול לארבעתן ופני־נשר לארבעתן: ¹¹ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה: ¹² ואיש אל־עבר פניו ילכו אל אשר יהיה־שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ¹³ ודמות החיות מראיהם כנחלי־אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן־האש יצא ברק: ¹⁴ והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק: ¹⁵ וארא החיות והנה אופן אחר בארץ אצל החיות לארבעת פניו: ¹⁶ מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחר לארבעתן ומראיהם ומעשיהם פאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹⁷ על־ארבעת רביעהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: ¹⁸ וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: ¹⁹ ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: ²⁰ על אשר יהיה־שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²¹ בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים: ²² ודמות על־ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נשוי על־ראשיהם מלמעלה: ²³ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל־אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות את גויתיהם: ²⁴ ואשמע את־קול כנפיהם כקול מים רבים כקול־שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁵ ויהי־קול מעל לרקיע אשר על־ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן: ²⁶ ומפעל לרקיע אשר על־ראשם כמראה אבן־ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ²⁷ ואראו פעין חשמל

כַּמְרָאָה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב מִמְרָאָה מִתְנִיּוּ וּלְמַעְלָה וּמִמְרָאָה מִתְנִיּוּ וּלְמַטָּה
 רֵאִיתִי כַּמְרָאָה־אֵשׁ וּנְנָה לּוֹ סָבִיב: **28** כַּמְרָאָה הַקִּשְׁתָּ אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם
 כִּן מְרָאָה הַנְּנָה סָבִיב הוּא מְרָאָה דְמוּת כַּבּוּד־יְהוָה וְאֲרָאָה וְאֶפֶל עַל־פְּנֵי
 וְאִשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר: **ע 2 Eze** וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם עִמָּד עַל־הַגְּלִיד וְאִדְבַר אִתְּךָ: **2**
 וְחָבֵא בִּי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֵלַי וְתַעֲמִדֵנִי עַל־הַגְּלִי וְאִשְׁמַע אֶת מְדַבֵּר אֵלַי: **פ 3**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם שׁוּלַח אֲנִי אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר
 מְרֹדִיבֵי הֵמָּה וְאִבּוֹתָם פָּשְׁעוּ בִּי עַד־עַצֶּם הַיּוֹם הַזֶּה: **4** וְהַבְּנִים קִשְׂי פְּנִים
 וְחֻזְקֵי־לֵב אֲנִי שׁוּלַח אוֹתְךָ אֵלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: **5** וְהֵמָּה
 אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יִחְדְּלוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה וַיִּדְעוּ כִּי נְבוִיא הוּא בְּתוֹכָם: **פ 6** וְאַתָּה
 בְּנֵי־אָדָם אֶל־תִּירָא מֵהֶם וּמְדַבְרֵיהֶם אֶל־תִּירָא כִּי סֻרְבִים וְסֻלוּנִים אוֹתְךָ
 וְאֶל־עַקְרָבִים אַתָּה יוֹשֵׁב מְדַבְרֵיהֶם אֶל־תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אֶל־תַּחַת כִּי בֵּית מְרִי
 הֵמָּה: **7** וְדַבַּרְתָּ אֶת־דִּבְרֵי אֵלֵיהֶם אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יִחְדְּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה: **פ 8** וְאַתָּה
 בְּנֵי־אָדָם שְׁמַע אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אֶל־תְּהִימְרִי כִּבְיַת הַמְּרִי פְּצָה פִּיךָ
 וְאָכַל אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן אֵלֶיךָ: **9** וְאֲרָאָה וְהִנְהִיֵּד שְׁלוּחָה אֵלַי וְהִנְהִיבוּ
 מִגִּלְת־סֹפֶר: **10** וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לִפְנֵי וְהִיא כְּחוּבָה פְּנִים וְאֲחֹזֵר וְכַתּוּב אֵלֵיהֶם קְנִים
 וְהִנְהִי וְהִי: **ע 3 Eze** וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם אֶת אֲשֶׁר־תִּמְצָא אָכּוֹל אָכּוֹל אֶת־הַמְּגִלָּה
 הַזֹּאת וְלֶךְ דִּבַּר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: **2** וְאַפְתַּח אֶת־פִּי וַיֹּאכְלֵנִי אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת: **3**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם בְּטַגְךָ תֹּאכַל וּבְמַעֲיָד תִּמְלֹא אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן
 אֵלֶיךָ וְאָכַלְתָּ וְתִהְיֶי בְּפִי כַּדָּבָשׁ לְמַתּוֹק: **פ 4** וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם לֶךְ־בָּא אֶל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְתָּ בְּדַבְרֵי אֵלֵיהֶם: **5** כִּי לֹא אֶל־עַם עִמְקִי שִׁפָּה וְכַבְדִּי לְשׁוֹן אַתָּה שְׁלוּחַ
 אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: **6** לֹא אֶל־עַמִּים רַבִּים עִמְקִי שִׁפָּה וְכַבְדִּי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע
 דְּבָרֵיהֶם אִם־לֹא אֵלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ: **7** וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבּוּ לִשְׁמַע
 אֵלֶיךָ כִּי־אִינִם אֲבִים לִשְׁמַע אֵלַי כִּי כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֻזְקֵי־מִצְחָה וְקִשְׂי־לֵב הֵמָּה:
8 הִנֵּה נָתַתִּי אֶת־פְּנִיךָ חֻזְקִים לְעַמֹּת פְּנֵיהֶם וְאַתִּי־מִצְחֶךָ חֻזֵק לְעַמֹּת מִצְחָם: **9**
 כַּשְׁמִיר חֻזֵק מִצֵּר נָתַתִּי מִצְחֶךָ לֹא־תִירָא אוֹתָם וְלֹא־תַחַת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית־מְרִי הֵמָּה:
פ 10 וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנֵי־אָדָם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי אֲשֶׁר אִדְבַּר אֵלֶיךָ קַח בְּלִבְכֶם וּבְאֻזְנֶיךָ
 שְׁמַע: **11** וְלֶךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה אֶל־בְּנֵי עִמָּד וְדַבַּרְתָּ אֵלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה אִם־יִשְׁמְעוּ וְאִם־יִחְדְּלוּ: **12** וְתִשְׁאֲנִי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל
 בְּרוּךְ כַּבּוּד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: **13** וְקוֹלוֹ כְּנִפְי הַחַיּוֹת מִשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ וְקוֹל
 הָאוֹפִנִים לְעַמְתָּם וְקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל: **14** וְרוּחַ נִשְׁאָתֵנִי וְתַקְחֵנִי וְאַלְךָ מֵרַחֲמַת רוּחִי
 וַיִּדְיָהוּהָ עָלַי חֻזְקָה: **15** וְאָבּוֹא אֶל־הַגּוֹלָה תֵּל אֲבִיב הַיּוֹשְׁבִים אֶל־נְהַר־כְּבַר (וְאֲשֶׁר)
 (וְאֲשֶׁב) הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֲשֶׁב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם: **16** וַיְהִי מִקְצֵה
 שִׁבְעַת יָמִים **פ 17** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **17** בְּנֵי־אָדָם צַפֵּה נְתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 וְשִׁמַּעְתָּ מִפִּי דְבַר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי: **18** בְּאִמְרֵי לְרַשָּׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתָּו
 וְלֹא דַבַּרְתָּ לְהִזְהִיר רַשָּׁע מִדְּרַכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחַיְתוֹ הוּא רַשָּׁע בְּעוֹנֵי יְמוֹת וְדָמוֹ מִיַּדְךָ
 אֲבָקָשׁ: **19** וְאַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רַשָּׁע וְלֹא־שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרַכּוֹ הַרְשָׁעָה הוּא בְּעוֹנֵי יְמוֹת
 וְאַתָּה אֶת־נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ: **ע 20** וּבִשְׁבוּב צְדִיק מִצְדָּקוֹ וְעָשָׂה עוֹל וְנָתַתִּי מַכְשׁוֹל לִפְנֵי
 הוּא יְמוֹת כִּי לֹא הִזְהַרְתָּו בְּחַטָּאתוֹ יְמוֹת וְלֹא תִזְכְּרֵן צְדָקְתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיַּדְךָ
 אֲבָקָשׁ: **21** וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּו צְדִיק לְבִלְתִּי חַטָּא צְדִיק וְהוּא לֹא־חַטָּא תִּיּוּ יְחִיָּה כִּי
 נִזְהַר וְאַתָּה אֶת־נַפְשֶׁךָ הִצַּלְתָּ: **ע 22** וְתִהְיֶי עָלַי שֵׁם יְדִי־וְהוּהָ וַיֹּאמֶר אֵלַי קוּם צֵא

אל־הבקעה ושם אִדְבַר אוֹתְךָ: **23** וְאָקוּם וְאֵצֵא אֶל־הַבְּקָעָה וְהִנְהִישְׁם כְּבוֹד־יְהוָה
 עִמָּךְ כְּכֹבֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל־נְהַר־כְּבַר וְאֶפֶל עַל־פְּנֵי: **24** וּתְבֹאֲבִי רִיחַ וְתַעֲמַדְנִי
 עַל־רַגְלֵי וְיִדְבַר אִתִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הַסָּר בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ: **25** וְאַתָּה בְּן־אָדָם הִנֵּה נִתְּנוּ
 עֲלֶיךָ עֲבוֹתִים וְאֶסְרוּךְ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם: **26** וּלְשׁוֹנְךָ אֲדְבִיק אֶל־חִפְךָ וְנֹאֲלַמַּת
 וְלֹא־תִהְיֶה לָּהֶם לֵאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרֵי הֵמָּה: **27** וּבְדַבְּרֵי אוֹתְךָ אִפְתַּח אֶת־פִּיךָ
 וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַשְּׁמַעוּ וְהִשְׁמַעוּ וְהִחַדְלוּ יַחְדָּל כִּי בֵּית מְרֵי
 הֵמָּה: **4 Eze** וְאַתָּה בְּן־אָדָם קְח־לְךָ לְבָנָה וְנִתְּתָה אוֹתָהּ לַפְּנֵיךָ וְחִקוּת עֲלֶיהָ עֵיר
 אֶת־יְרוּשָׁלַם: **2** וְנִתְּתָה עֲלֶיהָ מְצוֹר וּבְנִית עֲלֶיהָ דִּיק וּשְׁפַכְתָּ עֲלֶיהָ סִלְלָה וְנִתְּתָה
 עֲלֶיהָ מַחְנוֹת וְשִׂים־עֲלֶיהָ כְּרִים סָבִיב: **3** וְאַתָּה קְח־לְךָ מַחְבַּת בְּרוֹז וְנִתְּתָה אוֹתָהּ קִיר
 בְּרוֹז בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהִכְנִיתָהּ אֶת־פְּנֵיךָ אֲלֶיהָ וְהִיתָה כַּמְצוֹר וְצַרְתָּ עֲלֶיהָ אוֹת הַיָּא
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל: **4** וְאַתָּה שָׁכַב עַל־צַדְךָ הַשְּׂמָאלִי וְשַׁמַּת אֶת־עֵוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו
 מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת־עֵוֹנָם: **5** וְאֲנִי נִתְּתִי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עֹנָם
 לְמִסְפַּר יָמִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנִשְׂאָת עֵוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל: **6** וְכִלִּית אֶת־אֲדָלָה
 וְשָׁכַבְתָּ עַל־צַדְךָ **(הַיְמִינִי)** שְׁנֵית וְנִשְׂאָת אֶת־עֵוֹן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבַּעִים יוֹם יוֹם
 לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה נִתְּתִיו לְךָ: **7** וְאֶל־מְצוֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְוֶן פְּנֵיךָ וְזִרְעָךָ חֲשׂוּפָה וְנִבְאָת
 עֲלֶיהָ: **8** וְהִנֵּה נִתְּתִי עֲלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא־תִהְיֶיךָ מְצַדֵּךְ אֶל־צַדְךָ עַד־כְּלוֹתְךָ יָמֵי
 מְצוֹרְךָ: **9** וְאַתָּה קְח־לְךָ חֲטִיּוֹן וְשַׁעֲרִים וּפּוֹל וְעַדְשִׁים וְדַחַן וְכִסְמִים וְנִתְּתָה אוֹתָם
 בְּכָל־י אַחַד וְעִשִׂית אוֹתָם לְךָ לְלַחֵם מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתָּה שׁוֹכֵב עַל־צַדְךָ
 שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם תֹּאכְלֵנּוּ: **10** וּמֵאֲכַלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֵנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל
 לְיוֹם מַעַת עַד־עַת תֹּאכְלֵנּוּ: **11** וְיָמִים בְּמִשׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה שְׁשִׁית הַחַיִּין מַעַת עַד־עַת
 תִּשְׁתֶּה: **12** וְעַת שַׁעֲרִים תֹּאכְלֵנָה וְהִיא בְּגִלְלֵי צֵאת הָאָדָם תַּעֲנֶנָּה לְעֵינֵיהֶם: **13**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּכָה יֹאכְלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־לַחֲמָם טָמֵא בְּגוֹיִם אֲשֶׁר אֵדִיחֵם שָׁם: **14**
 וְאָמַר אֵתָּה אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מִטְּמָאָה וְנִבְלָה וּטְרַפָּה לֹא־אֲכַלְתִּי מִנְעוּרַי
 וְעַד־עַתָּה וְלֹא־אֵבָא בְּפִי בֶּשֶׂר פְּגוּל: **15** וַיֹּאמֶר אֵלַי רֵאֵה נִתְּתִי לְךָ אֶת־**(צַפְעִי)**
(צַפְעִי) הַבָּקָר תַּחַת גִּלְלֵי הָאָדָם וְעִשִׂית אֶת־לַחֲמֶךָ עֲלֵיהֶם: **16** וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּן־אָדָם
 הִנְנִי שֹׁבֵר מִטֶּה־לַחֵם בִּירוּשָׁלַם וְאֲכַלוּ־לַחֵם בְּמִשְׁקָל וּבְדֹאגָה וְיָמִים בְּמִשׁוֹרָה וּבְשִׁמְמוֹן
 יִשְׁתּוּ: **17** לְמַעַן יַחְסְרוּ לַחֵם וְיָמִים וְנִשְׁמוּ אִישׁ וְאֲחָיו וְנִמְקוּ בְּעֹנָם: **18 Eze 5** וְאַתָּה
 בְּן־אָדָם קְח־לְךָ חֶרֶב תְּהִיהַ תַּעַר הַגְּלָבִים תִּקְחֵנָה לְךָ וְהִעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשְׁךָ וְעַל־קִנְךָ
 וְלַקַּחְתָּ לְךָ מֵאֲזֵנֵי מִשְׁקַל וְחִלַּקְתָּם: **2** שְׁלִשִׁית בְּאוֹר תִּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמִלַּאת יָמִי
 הַמְצוֹר וְלַקַּחְתָּ אֶת־הַשְּׁלִשִׁית תִּפֶּה בְּחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לְרוּחַ וְחֶרֶב
 אֲרִיק אַחֲרֵיהֶם: **3** וְלַקַּחְתָּ מִשֵּׁם מַעַט בְּמִסְפַּר וְצַרְתָּ אוֹתָם בְּכַנְפֶיךָ: **4** וְהֵמָּה עוֹד תִּקַּח
 וְהִשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל־תוֹךְ הָאֵשׁ וְשַׁרְפַת אֹתָם בְּאֵשׁ מִמֶּנּוּ תֵצֵא־אֵשׁ אֶל־כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל:
5 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׂמַתֶּיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרֻצוֹת: **6**
 וְתִמַּר אֶת־מִשְׁפָּטִי לְרַשְׁעָה מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־חֻקוֹתַי מִן־הָאֲרֻצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי
 בְּמִשְׁפָּטִי מָאָסוּ וְחֻקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ בָּהֶם: **7** לָכֵן כֹּה־אָמַרְוּ אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הִמְנַכְּם
 מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטִי לֹא עִשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטִי
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עִשִׂיתֶם: **8** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֹלֶיךָ
 גַּם־אֲנִי וְעִשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: **9** וְעִשִׂיתִי כַךְ אֶת אֲשֶׁר לֹא־עִשִׂיתִי וְאֵת
 אֲשֶׁר־לֹא־אֵעֲשֶׂה עוֹד עוֹד יַעַן כָּל־תוֹעֲבֹתֶיךָ: **10** לָכֵן אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ
 וּבָנִים יֹאכְלוּ אָבוֹתָם וְעִשִׂיתִי כַךְ שְׁפָטִים וְזִרְתִּי אֶת־כָּל־שְׂאֵרִיתְךָ לְכָל־רוּחַ: **11** לָכֵן

חִי-אֲנִי נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה אִם-לֹא יַעַן אֶת-מַקְדְּשִׁי טָמְאַת בְּכָל-שְׁקוּצֵיךָ וּבְכָל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ
 וְנִסְאֵנִי אֲנַרְע וְלֹא-תַחֲוֹס עֵינִי וְנִסְאֵנִי לֹא אַחְמוּל: **12** שְׁלַחְתִּיךָ בְּדַבַּר יְמוֹתָי וּבְרַעֲב
 יִכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהִשְׁלַשְׁתִּי בַחֲרֹב יִפְלוּ סְבִיבוֹתֶיךָ וְהִשְׁלִישִׁית לְכָל-רִיחַ אֲזוּרָה וְחֹרֵב
 אֲרִיק אַחֲרֵיהֶם: **13** וְכֹלָה אִפִּי וְהִנְחֹתִי חֲמָתִי בָם וְהִנְחֹמְתִי וְיִדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי
 בְּקִנְאָתִי בְּכֹלֹתֵי חֲמָתִי בָם: **14** וְאַתְּנָךְ לְחֶרֶב וּלְחֶרֶפָה בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי
 כָּל-עוֹבֵר: **15** וְהִיְתָה חֶרֶפָה וְגִדּוּפָה מוֹסֵר וּמְשֻׁמָּה לְגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתֵי בְךָ
 שְׁפָטִים בְּאָף וּבְחֵמָה וּבְתַכְחֹת חֵמָה אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי: **16** בְּשַׁלְּחִי אֶת-חֲצֵי הָרַעֲב
 הָרַעִים בָּהֶם אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר-אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֲתֶכֶם וְרַעֲב אֶסֶף עֲלֵיכֶם
 וְשִׁבַּרְתִּי לָכֶם מִטֶּה-לֶחֶם: **17** וְשַׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעֵב וְחַיָּה רָעָה וְשַׁכְלָךְ וְדַבַּר וְדָם
 יַעֲבֹר-בְךָ וְחֹרֵב אָבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי: **Eze 6 ב** וְהָיוּ דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר: **2**
 בְּן-אָדָם שִׁים פְּנֶיךָ אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנְבֵּא אֵלֵיהֶם: **3** וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ
 דְבַר-אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְּקִים **(וּלְנֵאִית)** **(וּלְגֵאִית)**
 הַנְּנִי אֲנִי מוֹבִיא עֲלֵיכֶם חֹרֵב וְאִפְדִּיתִי בְּמוֹתֵיכֶם: **4** וְנִשְׁמָו מִזְבַּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם
 וְהַפַּלְתִּי חֲלָלֵיכֶם לַפְּנֵי גְלוּלֵיכֶם: **5** וְנָתַתִּי אֶת-פְּגָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי גְלוּלֵיהֶם וּזְרִיתִי
 אֶת-עֲצָמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזְבַּחוֹתֵיכֶם: **6** בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהַבְּמוֹת
 תִּישְׁמָנָה לְמַעַן יִחְרְבוּ וַיֵּאשְׁמוּ מִזְבַּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבַּתוּ גְלוּלֵיכֶם וְנִגְדַעְנוּ חֲמֻנֵיכֶם
 וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם: **7** וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה: **8** וְהוֹתַרְתִּי בְהִיּוֹת לָכֶם
 פְּלִישִׁי חֹרֵב בְּגוֹיִם בְּהִזְרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת: **9** וְזָכְרוּ פְּלִישִׁיכֶם אוֹתִי בְּגוֹיִם אֲשֶׁר
 נִשְׁבוּ-שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת-לִבָּם הַזֹּנָה אֲשֶׁר-סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם הִזְנוּת אַחֲרֵי
 גְלוּלֵיהֶם וְנִקְטְפוּ בַּפְּנִיָּהם אֶל-הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם: **10** וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי
 יְהוִה לֹא אֶל-חֵנָם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרַעָה הַזֹּאת: **Eze 11 ב** **11** כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 הִכָּה בַכַּפֵּךְ וּרְקַע בְּרִגְלֶךָ וְאָמַר-אֵח אֵל כָּל-תּוֹעֲבוֹת רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֲרֹב
 בְּרַעֲב וּבְדַבַּר יִפְלוּ: **12** הִרְחֹק בְּדַבַּר יְמוֹת וְתִקְרֹב בַּחֲרֹב יִפּוּל וְהִנְשָׂאָר וְהִנְצֹוֹר
 בְּרַעֲב יְמוֹת וְכֹלִיתִי חֲמָתִי בָם: **13** וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה בְהִיּוֹת חֲלָלֵיהֶם בְּתוֹךְ
 גְלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבַּחוֹתֵיהֶם אֵל כָּל-גִּבְעָה רְמָה בְּכָל רֹאשֵׁי הָהָרִים וְתַחַת כָּל-עֵץ
 רַעֲנָן וְתַחַת כָּל-אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר נִתְנוּ-שָׁם רִיחַ נִיחַח לְכָל גְלוּלֵיהֶם: **14** וְנִשְׁוִיתִי
 אֶת-יָדַי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשֻׁמָּה מִמּוֹדָבַר דְּבַלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
 וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוִה: **Eze 7 ב** **1** וְהָיוּ דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר: **2** וְאַתָּה בְּן-אָדָם כֹּה-אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה לְאֶדְמַת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקֵּץ עֲלֶיךָ **(אַרְבַּעַת)** **(אַרְבַּעַת)** כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ: **3** עֲתָה
 הַקֵּץ עֲלֶיךָ וְשַׁלַּחְתִּי אִפִּי בְךָ וּשְׁפַטְתִּיךָ כְּדַרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ: **4**
 וְלֹא-תַחֲוֹס עֵינֵי עֲלֶיךָ וְלֹא אַחְמוּל כִּי דַרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֲתוֹן וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיוּ
 וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוִה: **Eze 8 ב** **5** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רְעָה אַחַת רְעָה הִנֵּה בָאָה: **6** קִץ בָּא
 בָּא הַקֵּץ הַקֵּץ אֲלֶיךָ הִנֵּה בָאָה: **7** בָּאָה הַצְּפִירָה אֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קְרֹב
 הַיּוֹם מִהוֹמָה וְלֹא-תֵד הָרִים: **8** עֲתָה מְקֻרֹב אֲשַׁפּוֹד חֲמָתִי עֲלֶיךָ וְכֹלִיתִי אִפִּי בְךָ
 וּשְׁפַטְתִּיךָ כְּדַרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ: **9** וְלֹא-תַחֲוֹס עֵינֵי וְלֹא אַחְמוּל
 כְּדַרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֲתוֹן וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכְךָ תִּהְיוּ וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוִה מִכָּה: **10** הִנֵּה
 הַיּוֹם הִנֵּה בָאָה יֵצֵא הַצְּפִירָה צֵץ מִטֶּה פָּרַח הַזָּדוֹן: **11** הַחֲמָסוּ קָם לְמִטֶּה-רִשָּׁע
 לֹא-יִמָּהֵם וְלֹא מִהֲמוֹנָם וְלֹא מִהֲמָהֶם וְלֹא-נָהָה בָּהֶם: **12** בָּא הָעֵת הַנִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנָה
 אֶל-יִשְׁמָח וְהַמוֹכֵר אֶל-יִתְאָבֵל כִּי חָרוֹן אֶל-כָּל-הַמוֹנָה: **13** כִּי הַמוֹכֵר אֶל-הַמּוֹכֵר לֹא
 יָשׁוּב וְעוֹד בַּחַיִּים חִיתָם כִּי-חֹזֵן אֶל-כָּל-הַמוֹנָה לֹא יָשׁוּב וַאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חִיתוֹ לֹא

ותחזקו: **14** תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: **15**
 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשרה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר
 יאכלנו: **16** ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: **17**
 כל הימים תרפינה וכל ברבים תלכנה מים: **18** וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות
 ואל כל פנים בושח ובכל ראשיהם קרחה: **19** כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדח
 יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומשיהם
 לא ימלאו כי מכשול עונם היה: **20** וצבי עדיו לנאון שמהו וצלמי תועבתם
 שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדח: **21** ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי
 הארץ לשלל (וחללה) ו(וחללה): **22** והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאובה
 פריצים וחללוה: **23** עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 חמס: **24** והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: **25**
 קפדה בא ובקשו שלום ואין: **26** הנה על הנה תבוא ושמה אל שמועה תהיה
 ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכתן ועצה מזקנים: **27** המלך יתאבל ונשיא ילבש
 שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם וידעו
 כי אני יהוה: **Eze 8** ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי
 וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: **2** ואראה והנה דמות
 כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין
 החשמלה: **3** וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח ביה הארץ ובין
 השמים ותבא אתי ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה
 אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: **4** והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר
 ראיתי בבקעה: **5** ויאמר אלי בן אדם שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך
 צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בפאה: **6** ויאמר אלי בן אדם
 הראה אתה (מהם) (מה) (הם) עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה
 לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: **7** ויבא אתי אל פתח
 החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: **8** ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר ואחר
 בקיר והנה פתח אחד: **9** ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים
 פה: **10** ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל
 מחקה על הקיר סביב סביב: **11** ושבעים איש מזקני בית ישראל וואזניהו כושפן
 עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה: **12** ויאמר
 אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בהשך איש בחדרי משכיתו כי
 אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ: **13** ויאמר אלי עוד תשוב תראה
 תועבות גדלות אשר המה עשים: **14** ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר
 אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מכפות את התמוז: **15** ויאמר אלי הראית
 בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: **16** ויבא אתי אל חצר בית יהוה
 הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש
 אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחיתם קדמה לשמש: **17** ויאמר
 אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה
 כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפס: **18**
 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באוני קול גדול ולא
 אשמע אותם: **Eze 9** ויקרא באוני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי

משחתו בידו: ² והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: ³ וכבודו אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: ⁴ ויאמר יהוה **[אלו]** **[אליו]** עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתית תו על מצחית האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בחוכה: ⁵ ולא לה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו **[על-]** **[אל-]** **[תחס]** **[עיניכם]** **[עינכם]** ואל תחמלו: ⁶ וכן בחור ובתולה וטף ונשים תהרנו למשחית ועל כל איש אשר עליו תו אל תנשו ומקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית: ⁷ ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: ⁸ ויהי כהפוחם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אלה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפך את דמתך על ירושלים: ⁹ ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: ¹⁰ וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל הרפם בראשם נתתי: ¹¹ והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי **[כאשר]** **[ככל]** **[אשר]** צויתני: **Eze 10** וראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: ² ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרובים וזרק על העיר ויבא לעיני: ³ והכרובים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית: ⁴ וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתח הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: ⁵ וקול כנפי הכרובים נשמע עדה חצר החיצנה כקול אל שדי בדברו: ⁶ ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: ⁷ וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא: ⁸ וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: ⁹ ויראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: ¹⁰ ומראהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: ¹¹ בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: ¹² וכל בשרם ונבדם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: ¹³ לאופנים להם קורא הגלגל באזני: ¹⁴ וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני ארוה והרביעי פני נשר: ¹⁵ וירמו הכרובים היא תחיה אשר ראיתי בנהר כברי: ¹⁶ ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: ¹⁷ בעמדם יעמדו וברומם ירמו אותם כי רוח תחיה בהם: ¹⁸ ויצא כבוד יהוה מעל מפתח הבית ויעמד על הכרובים: ¹⁹ וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: ²⁰ היא תחיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כברי ואדע כי כרובים המה: ²¹ ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידו אדם תחת כנפיהם: ²² ודמות פניהם המה הפנים

אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל-נְהַר-כְּבַר מְרֵאִיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל-עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ: **Eze 11** וְתִשָּׂא אִתִּי רוּחַ וְתִבֵּא אִתִּי אֶל-שַׁעַר בֵּית-יְהוָה הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהָנָה בַּפֶּתַח הַשַּׁעַר עֹשִׂים וְחַמְשָׁה אִישׁ וְאִרְאָה בְּתוֹכָם אֶת-יְאוֹזְנֵיהּ בְּנֶעֶזַר וְאֶת-פְּלִטְיֵיהּ בְּנִבְנִיהּוּ שְׂרֵי הָעַם: **פ** **2** וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּנִ-אָדָם אֱלֹהִים הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אוֹן וְהִיעֲצִים עֲצַת-רָע בְּעִיר הַזֹּאת: **3** הָאֲמָרִים לֹא בִקְרוֹב בְּנוֹת בָּתִּים הֵיא הַסִּיר וְאֲנַחְנוּ הַבִּשָּׂר: **4** לָכֵן הִנְבֵּא עֲלֵיהֶם הִנְבֵּא בְּנִ-אָדָם: **5** וְתַפֵּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֲמַר כֹּה-אָמַר יְהוָה כֵּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת רוּחְכֶם אֲנִי יַדְעֵתִיהּ: **6** הִרְבִּיתֶם חֲלָלִים בְּעִיר הַזֹּאת וּמֵלֵאתֶם חוֹצְתֵיהּ חֲלָל: **פ** **7** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲלָלִים אֲשֶׁר שָׂמַתֶּם בְּתוֹכָהּ הִמָּה הַבִּשָּׂר וְהִיא הַסִּיר וְאַתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ: **8** חָרַב יִרְאֶתֶם וְחָרַב אָבִיא עֲלֵיכֶם נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: **9** וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד-רוּחַים וְעִשִּׂיתִי בְכֶם שְׁפָטִים: **10** בַּחֲרַב תַּפְּלוּ עַל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם וַיַּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: **11** הִיא לֹא-תִהְיֶה לָכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ לְבִשָּׂר אֶל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם: **12** וַיַּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר בַּחֲקִי לֹא הִלַּכְתֶּם וּמִשְׁפָּטִי לֹא עִשִּׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיכֶם עִשִּׂיתֶם: **13** וַיְהִי כֹה-נִבְאִי וּפְלִטְיֵיהּ בְּנִבְנִיהּ מֵת וְאֶפֶל עַל-פָּנָי וְאֶזְעַק קוֹל-גְּדוֹל וְאָמַר אֱהֵא אֲדֹנָי יְהוִה כֹּלָה אֶתָּה עֲשֵׂה אֶת שְׂאֲרֵי־יִשְׂרָאֵל: **פ** **14** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **15** בְּנִ-אָדָם אַחִיד אַחִיד אֲנִשִּׁי גְּאֻלְתֵּךְ וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּלָה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לָנוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרֶשֶׁת: **ס** **16** לָכֵן אֲמַר כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי הִרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הִפְיֹצְתִים בְּאֶרְצוֹת וְאֵהִי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מַעֵט בְּאֶרְצוֹת אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם: **ס** **17** לָכֵן אֲמַר כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְקִבְצַתִּי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְאֶסְפַּתִּי אֶתְכֶם מִן-הָאֶרְצוֹת אֲשֶׁר נִפְצַוְתֶם בָּהֶם וְנָתַתִּי לָכֶם אֶת-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל: **18** וּבְאוֹ-שְׁמָהּ וְהִסִּירוּ אֶת-כָּל-שְׁקוּצֵיהּ וְאֶת-כָּל-תּוֹעֵבוֹתֶיהּ מִמֶּנָּה: **19** וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסִּרְתִּי לֵב הָאֲבָן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בִּשָּׂר: **20** לְמַעַן בַּחֲקֵתִי יִלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטִי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֶתֶם וְהִיָּלְדוּ לָעַם וְאֲנִי אֱהִיָּה לָהֶם לֵאלֹהִים: **21** וְאֶל-לֵב שְׁקוּצֵיהֶם וְתוֹעֵבוֹתֵיהֶם לִבָּם הִלֵּךְ דְּרָכָם בְּרֹאשָׁם נָתַתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: **22** וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים אֶת-כַּנְפֵיהֶם וְהֶאֱפִינִים לְעַמְתָּם וּכְבוֹד אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה: **23** וַיַּעַל כְּבוֹד יְהוָה מֵעַל תוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲמֵד עַל-הַהָר אֲשֶׁר מִקְדָּשׁ לְעִיר: **24** וְרוּחַ נְשָׂאתִי וְתִבְיָאֲנִי כְשִׁדְיִמָּה אֶל-הַגּוֹלָה בְּמִרְאָה בְּרוּחַ אֱלֹהִים וַיַּעַל מַעְלֵי הַמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי: **25** וְאֶדְבַר אֶל-הַגּוֹלָה אֶת-כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר הִרְאִיתִי: **פ** **Eze 12** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **2** בְּנִ-אָדָם בְּתוֹךְ בֵּית-הַמְּרִי אֶתָּה יֹשֵׁב אֲשֶׁר עֵינַיִם לָהֶם לִרְאוֹת וְלֹא רְאוּ אֲזִינִים לָהֶם לִשְׁמֹעַ וְלֹא שָׁמְעוּ כִּי בֵית מְרִי הֵם: **3** וְאַתָּה בְּנִ-אָדָם עֲשֵׂה לָךְ כְּלִי גוֹלָה וְגֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְלֵילִית מִמְּקוֹמָךְ אֶל-מְקוֹם אַחֵר לְעֵינֵיהֶם אוּלַּי יִרְאוּ כִּי בֵית מְרִי הִמָּה: **4** וְהוֹצֵאתִי כְלִיד כְּלִיד כְּלִיד גוֹלָה יוֹמָם לְעֵינֵיהֶם וְאַתָּה תֵצֵא בְּעֶרֶב לְעֵינֵיהֶם כְּמוֹצֵאי גוֹלָה: **5** לְעֵינֵיהֶם חֲתַר-לֶךְ בְּקִיר וְהוֹצֵאתָ בּוֹ: **6** לְעֵינֵיהֶם עַל-כִּתְף תִּשָּׂא בְּעֵלְטָה תּוֹצִיא פְּנִיד תְּכֶסֶה וְלֹא תִרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ כִּי-מוֹפֶת נִתְּחִיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל: **7** וְאֶעֱשֶׂה כֵּן כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי כְּלִי הוֹצֵאתִי כְּלִי גוֹלָה יוֹמָם וּבְעֶרֶב חֲתַרְתִּי-לִי בְּקִיר בִּיד בְּעֵלְטָה הוֹצֵאתִי עַל-כִּתְף נְשָׂאתִי לְעֵינֵיהֶם: **פ** **8** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי בְּבֹקֶר לֵאמֹר: **9** בְּנִ-אָדָם הֲלֹא אָמְרוּ אֵלַיךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּית הַמְּרִי מַה אַתָּה עֹשֶׂה: **10** אֲמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנְּשִׂיא הַמְּשָׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַם וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הִמָּה בְּתוֹכָם: **11** אֲמַר אֲנִי מוֹפְתְכֶם כְּאֲשֶׁר עִשִּׂיתִי כֵּן יַעֲשֶׂה לָהֶם בְּגוֹלָה בְּשָׂבִי יִלְכוּ: **12**

וְהַנְּשִׂיא אֲשֶׁר-בְּתוֹכְכֶם אֶל-כֶּתֶף יֵשָׂא בְעֵלְטָה וַיֵּצֵא בְּקִיר יַחְתְּרוּ לְהוֹצִיא בּוֹ פָּנָיו
 יִכְסֶה יַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִרְאֶה לְעַיִן הוּא אֶת-הָאָרֶץ: **13** וּפְרֹשְׁתִי אֶת-רִשְׁתִּי עֲלֵיו וּנְתַפֵּשׁ
 בְּמַצּוֹדְתִי וְהִבֹּאתִי אֹתוֹ בְּבִלְהָ אָרֶץ כְּשָׂדִים וְאוֹתָהּ לֹא-יִרְאֶה וְשֵׁם יְמוֹת: **14** וְכֹל אֲשֶׁר
 סָבִיבִתִּיו **[עֲזָרָה]** **[עֲזָרוֹן]** וְכֹל-אֲנַפְיוֹ אֲזָרָה לְכָל-רֹחַ וְחָרֵב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם: **15** וַיֵּדְעוּ
 כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַפְּיִצִי אוֹתָם בַּגּוֹיִם וְזִרְתִּי אוֹתָם בְּאַרְצוֹת: **16** וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אֲנָשִׁי
 מִסֶּפֶר מִחָרֵב מִרְעֵב וּמִדָּבָר לְמַעַן יִסְפְּרוּ אֶת-כָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם
 וַיֵּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה: **פ** **17** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **18** בְּן-אָדָם לְחַמֵּךְ בְּרַעַשׁ
 תֹּאכַל וּמִימֶיךָ בְּרִנּוּזָה וּבְדֹאגָה תִשְׁתַּה: **19** וְאָמַרְתָּ אֶל-עַם הָאָרֶץ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶל-אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל לְחֹמֶם בְּדֹאגָה יֹאכְלוּ וּמִימֵיהֶם בְּשִׁמְמוֹן יִשְׁתּוּ
 לְמַעַן תִּשָּׁם אֶרְצָה מִמְּלֶאכָה מִחֹמֶס כָּל-הַיְשָׁבִים בָּהּ: **20** וְהָעָרִים הַנּוֹשְׁבוֹת תִּחְרַבְנָה
 וְהָאָרֶץ שְׂמֵמָה תִּהְיֶה וַיֵּדַעְתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: **פ** **21** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **22**
 בְּן-אָדָם מִהֲהִמְשַׁל הִזֶּה לָכֶם עַל-אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יֵאָרְכוּ הַיָּמִים וְאִבֹּד
 כָּל-חַוּוֹן: **23** לָכֵן אָמַר אֵלֵיהֶם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִשְׁבַּתִּי אֶת-הִמְשַׁל הִזֶּה
 וְלֹא-יִמְשְׁלוּ אֹתוֹ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אִם-דִּבֶּר אֵלֵיהֶם קִרְבוּ הַיָּמִים וְדַבֵּר כָּל-חַוּוֹן: **24**
 כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל-חַוּוֹן שׂוּא וּמִקְסֵם חֶלֶק בְּתוֹךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל: **25** כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי בִימֵיכֶם בַּיִת הַמְּרִי אֲדַבֵּר
 דְּבָר וַעֲשִׂיתִיו נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: **פ** **26** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **27** בְּן-אָדָם הִנֵּה
 בַּיִת-יִשְׂרָאֵל אֲמִרִים חַוּוֹן אֲשֶׁר-הוּא חוּה לַיָּמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רַחֲוִקוֹת הוּא נָפֵא: **28**
 לָכֵן אָמַר אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא-תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דְּבָר
 וַיַּעֲשֶׂה נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: **ס** **Eze 13** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **1** בְּן-אָדָם הִנְבֵּא
 אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְבָּם שְׁמַעוּ דְבַר-יְהוָה: **2** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה הִוֵּי עַל-הַנְּבִיאִים הַנְּבִלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַם וּלְבַלְתִּי רְאוּ: **4** כְּשַׁעֲלִים
 בְּחַרְבוֹת נְבִיאֵיךְ יִשְׂרָאֵל הִיוּ: **5** לֹא עֲלִיתֶם בְּפִרְצוֹת וַתִּגְדְּרוּ גֵדֵר עַל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 לְעִמּוֹד בְּמַלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה: **6** חֲזוּ שׂוּא וְקִסֵּם כְּזָב הָאֲמִרִים נֹאם-יְהוָה וַיְהוִה לֹא
 שְׁלָחַם וַיַּחֲלוּ לְקִים דְּבָר: **7** הֲלוֹא מְחֹזֶה-שׂוּא חַוּוֹתֶם וּמִקְסֵם כְּזָב אָמַרְתֶּם וְאֲמִרִים
 נֹאם-יְהוָה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי: **ס** **8** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן דִּבַּרְכֶם שׂוּא וְחַוּוֹתֶם
 כְּזָב לָכֵן הִנְנִי אֵלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: **9** וְהִיתָה יְדִי אֶל-הַנְּבִיאִים הַחֲזִים שׂוּא
 וְהִקְסַמִּים כְּזָב בְּסוֹד עַמִּי לֹא-יְהִיוּ וּבִכְתָב בַּיִת-יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֶל-אֲדַמַת יִשְׂרָאֵל
 לֹא יָבֹאוּ וַיֵּדַעְתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: **10** יַעַן וּבִיעַן הִטְעוּ אֶת-עַמִּי לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין
 שְׁלוֹם וְהוּא בְּנֵה חֲוִין וְהֵנִם טְחִים אֹתוֹ תַּפֵּל: **11** אָמַר אֶל-טְחִי תַּפֵּל וַיִּפֵּל הָיָה וְגִשְׁם
 שׁוֹטֵף וְאִתְּנָה אֲבִנִי אֶלְגִּבִּישׁ תַּפְלָנָה וְרוּחַ סַעְרוֹת תִּבְקַע: **12** וְהִנֵּה נִפֵּל הַקִּיר הֲלוֹא
 יֹאמַר אֵלֵיכֶם אִיהָ הַטְּחִי אֲשֶׁר טַחְתֶּם: **ס** **13** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּבִקְעַתִּי
 רוּחַ-סַעְרוֹת בְּחַמְתִּי וְגִשְׁם שְׁטָף בְּאִפִּי יִהְיֶה וְאֲבִנִי אֶלְגִּבִּישׁ בְּחַמָּה לְכֹלָה: **14** וְהִרְסִיתִי
 אֶת-הַקִּיר אֲשֶׁר-טַחְתֶּם תַּפֵּל וְהִנְעַתִּיהוּ אֶל-הָאָרֶץ וְנִגְלָה יִסְדּוֹ וְנִפְלָה וְכִלְיתֶם בְּתוֹכָהּ
 וַיֵּדַעְתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה: **15** וְכִלְיתִי אֶת-חַמְתִּי בְּקִיר וּבִשְׁטִחִים אֹתוֹ תַּפֵּל וְאָמַר לָכֶם אִין
 הַקִּיר וְאִין הַטְּחִים אֹתוֹ: **16** נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הִנְבֵּאִים אֶל-יְרוּשָׁלַם וְהַחֲזִים לֵה חַוּוֹן שְׁלָם
 וְאִין שְׁלָם נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה: **פ** **17** וְאִתָּה בְּן-אָדָם שִׁים פִּינֶךְ אֶל-בְּנוֹת עַמֶּךָ הַמְּתַנְבְּאוֹת
 מִלְּבָהֶן וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶן: **18** וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַרְוּ אֲדֹנָי יְהוִה הִוֵּי לְמַתְפָּרוֹת כְּסָתוֹת עַל
 כָּל-אֲצִילֵי יְדֵי וְעֲשׂוֹת הַמְּסַפְּחוֹת עַל-רֹאשׁ כָּל-קוֹמָה לְצוֹדָד נַפְשׁוֹת הַנְּפֹשׁוֹת תְּצוֹדְדֶנָּה
 לְעַמִּי וּנְפֹשׁוֹת לְכֹנָה תַחֲיִינָה: **19** וְתַחֲלִלְנָה אֹתִי אֶל-עַמִּי בְּשַׁעֲלֵי שַׁעֲרִים וּבְכַתְּוֵתִי לְחֵם

להמית נפשות אשר לאתמותנה ולחיות נפשות אשר לאתחיינה בכזבכם לעמי
 שמעי כזב: **ס 20** לכן כהאמרו אדני יהוה הנני אלכסתותיכנה אשר אתנה
 מצדלות שם אתהנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי אתהנפשות
 אשר אתם מצדדות אתנפשים לפרחת: **21** וקרעתי אתמספחתיכם והצלתי אתעמי
 מידכן ולאיהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כיאני יהוה: **22** ען הכאות לבצדיק
 שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתישוב מדרך הרע להחיתו: **23** לכן
 שוא לא תחוינה וקסם לאתקסמנה עוד והצלתי אתעמי מידכן וידעתן כיאני
 יהוה: **Eze 14** ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: **פ** ויהי דברייהוה אלי
 לאמר: **3** בןאדם האנשים האלה העלו גלוליהם עללבם ומכשול עונם נתנו נכח
 פניהם האדרש אדרש להם: **ס 4** לכן דבראותם ואמרת אליהם כהאמרו אדני
 יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה אתגלוליו אללבם ומכשול עונו ישים
 נכח פניו ויבא אל הנביא אני יהוה נענתי לו **(כה)** **(כא)** ברב גלוליו: **5** למען תפש
 אתביתישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם: **ס 6** לכן אמרו אלבית
 ישראל כה אמר אדני יהוה שוכו והשיבו מעל גלוליהם ומעל פלתועבתיכם
 השיבו פניכם: **7** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשריגור בישראל וינזר מאחרי
 ויעל גלוליו אללבם ומכשול עונו ישים נכח פניו ויבא אל הנביא לדרשלו בי אני
 יהוה נענהלו בי: **8** ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
 מתוך עמי וידעתם כיאני יהוה: **ס 9** והנביא כייפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי
 את הנביא ההוא ונטיתי אתידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: **10** ונשאו עונם
 כעון הדרש כעון הנביא יהיה: **11** למען לאיתעו עוד ביתישראל מאחרי
 ולאישמאו עוד בכלפשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני
 יהוה: **פ 12** ויהי דברייהוה אלי לאמר: **13** בןאדם ארץ כי תחטאלי למעלמעל
 ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטהלחם והשלחתיבה רעב והכרתי ממנה אדם
 ובהמה: **14** והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח **(דנאל)** **(דניאל)** ואיוב המה
 בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: **15** לוחיה רעה אעביר בארץ ושכלתה
 והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: **16** שלשת האנשים האלה בתוכה חיאני
 נאם אדני יהוה אסבנים ואסבנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה:
17 או חרב אביא עלהארץ ההיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם
 ובהמה: **18** ושלשת האנשים האלה בתוכה חיאני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
 ובנות כי הם לבדם ינצלו: **19** או דבר אשלח אלהארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה
 בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: **20** ונח **(דנאל)** **(דניאל)** ואיוב בתוכה חיאני נאם
 אדני יהוה אסבן אסבת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: **פ 21** כי כה אמר
 אדני יהוה אף פיארבעת שפטיו הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי
 אלירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: **22** והנה נותרהבה פלטה המוצאים בנים
 ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם אתדרךם ואתעלילותם ונחמתם עלהרעה אשר
 הבאתי עלירושלם את כל אשר הבאתי עליה: **23** ונחמו אתכם פיתראו אתדרךם
 ואתעלילותם וידעתם כי לא הנם עשיתי את כל אשרעשיתי בה נאם אדני יהוה:
פ Eze 15 ויהי דברייהוה אלי לאמר: **2** בןאדם מהיה עץהגפן מפלעץ הזמורה
 אשר היה בעצי היער: **3** היקח ממנו עץ לעשות למזלכה אסיקחו ממנו יתד
 לתלות עליו כלפלי: **4** הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו

נחר היצלח למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף פראש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 ס לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין הנפן בעין היער אשר נתתיו לאש לאכלה פן נתתי את־שבי ירושלים: 7 ונתתי את־פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי־אני יהוה בשמוי את־פני בהם: 8 ונתתי את־הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה: 9 Eze 16 פ ואמר: 2 בן־אדם הודע את־ירושלם את־תועבותיה: 3 ואמרת כה־אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיו ומלרתיו מארץ הפנעני אביך האמרו ואמך חתית: 4 ומולדתיו ביום הולדת אתך לא־כרת שרך ובמים לא־רצעת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת: 5 לא־חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשליכי אל־פני השדה בנעל נפשך ביום הולדת אתך: 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיוך ואמר לך בדמיוך חיי ואמר לך בדמיוך חיי: 7 רבכה כצמח השדה נתתיו ותרבי ותגדלי ותבאי בערי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת ידים ואפרש כפני עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהי לי: 9 וארחצך במים ואשטף דמיוך מעליוך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי: 11 ואעדה עדי ואתנה צמידים על־ידיו ורביד על־גרונך: 12 ואתן גום על־אפך ועגילים על־אזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך (ששי) [שש] ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן (אכלת) [אכלת] ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ויצא לך שם בגוים ביפיד כיו כליל הוא בהדרי אשר־שמתי עליך נאם אדני יהוה: 15 ותבטחי בויפיד ותזני על־שמוך ותשפכי את־תזונותיך על־כל־עובר לזיהי: 16 ותקחי מבגדיך ותעשיריך במות מלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשיריך צלמי זכר ותזני־בם: 18 ותקחי את־בגדי רקמתך ותכסים ושמי וקטרת (נתתי) [נתתי] לפניהם: 19 ולחמי אשר־נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי את־בגדיך ואת־בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט (מתזנתך) [מתזנתך]: 21 ותשחטי את־בני ותחנים בהעביר אותם להם: 22 ואת פל־תועבותיך ותזנתיך לא (זכרתי) [זכרת] את־ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית: 23 ויהי אחרי פל־רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשיריך רמה בכל־רחוב: 25 אל־פל־ראש הרך בנית רמתך ותתעבי את־ויפיד ותפשקי את־רגליך לכל־עובר ותרבי את־ (תזנתך) [תזנתך]: 26 ותזני אל־בני־מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את־תזנתך להכעיסני: 27 והנה נטיתי ידו עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרבך זמה: 28 ותזני אל־בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: 29 ותרבי את־תזנתך אל־ארץ פנען פשרימה וגם־בזאת לא שבעת: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשה־זונה שלשת: 31 בבנותיך גבך בראש פל־דרך ורקמתך (עשיתי) [עשית] בכל־רחוב ולא (היית) [היית] בזונה לקלס אתנן: 32 האשה המנאפת תחת אישה תפח את־זרים: 33 לכל־זנות יתגונדה ואת נתת את־נדניך לכל־מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזונותיך: 34 ויהי־בך הפך מן־הנשים בתזונותיך ואחרך לא זונה ובתךך אתנן ואתנן לא נתן־לך ותהי להפך: 35 לכן זונה שמעי דברי־יהוה: 36

36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונתך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותך וכדמי בניך אשר נתת להם: **37** לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך: **38** ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה: **39** ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: **40** והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם: **41** ושרפו בתיך באש ועשיריך שפטים לעיני נשים רבות והשפתיך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד: **42** והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד: **43** יען אשר לא **[זכרת]** **[זכרת]** אתימי נעורך ותרגילי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נחתי נאם אדני יהוה ולא **[עשיתי]** **[עשית]** אתהיזמה על כל תועבותיך: **44** הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: **45** בתאמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרו: **46** ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה: **47** ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן **[עשית]** **[עשית]** כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך: **48** חי אני נאם אדני יהוה אם עשית סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך: **49** הנהייה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה וידעני ואביון לא החזיקה: **50** ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי: **51** ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את **[אחותך]** **[אחותיך]** בכל תועבותיך אשר **[עשיתי]** **[עשית]**: **52** גם אתה שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחותך: **53** ושכתי את שכיתיהן את **[שבת]** **[שבות]** סדם ובנותיה ואת **[שבת]** **[שבות]** שמרון ובנותיה **[ושבת]** **[ושבות]** שביתך בתוכהנה: **54** למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמד אתן: **55** ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקרמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקרמתן ואת ובנותיך תשבנה לקרמתכן: **56** ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאונך: **57** בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב: **58** אתזמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה: **59** כי כה אמר אדני יהוה **[ועשית]** **[ועשית]** אותך כאשר עשית אשר ביות אלה להפר ברית: **60** וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורך ותקמותי לך ברית עולם: **61** וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדולת ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך: **62** והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה: **63** למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה: **ס Eze 17** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **2** בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל: **3** ואמרת כה אמרו אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויגח את צמרת הארו: **4** את ראש וניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: **5** ויגח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו: **6** ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: **7** ויהי נשר אחד

גדול גדול כנפים ורבינוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו
 שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה: **8** אל שרה טוב אלמים רבים היא
 שחלה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: **9** אמר פה אמר אדני יהוה
 הצלח הלא את שרשיה יתק ואת פריהו יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש
 ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: **10** והנה שתולה התצלח הלא
 כנעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: **11** ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: **12** אמרנא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל
 ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה: **13** ויקח מזרע המלוכה
 ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: **14** להיות ממלכה שפלה
 לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: **15** וימרדו בו לשלח מלאכיו מצרים
 לחתלו סוסים ועם רב היצח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט: **16** חי אני
 נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר
 הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות: **17** ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו
 פרעה במלחמה בשפך סלה ובכנות דיק להכרית נפשות רבות: **18** ובוה אלה
 להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: **19** לכן פה אמר אדני יהוה
 חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו: **20** ופרשתי עליו
 רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטי אתו שם מעלו אשר מעל בי: **21**
 ואת כל (מברחו) (מברחתי) בכל אנפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו
 וידעתם כי אני יהוה דברתי: **22** פה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
 הרמה ונתתי מראש ינקותי רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: **23** בהר
 מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל
 צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: **24** וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתיו
 עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרכתיו עץ יבש אני יהוה דברתי
 ועשיתי: **18 Eze** ויהי דבר יהוה אלי לאמר: **2** מה לכם אתם משלים את המשל
 הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה: **3** חי אני נאם
 אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: **4** הן כל הנפשות לי הנה
 כנפש האב וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת היא תמות: **5** ואיש פיייהיה צדיק
 ועשה משפט וצדקה: **6** אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל
 ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב: **7** ואיש לא יונה חבלתו חוב
 ישיב גולה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: **8** בנשך לא יתן ותרבית לא
 יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: **9** בחקותי יחלך ומשפטי
 שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: **10** והוליד בן פריץ שפך
 דם ועשה אח מאחד מאלה: **11** והוא את כל אלה לא עשה פי גם אל ההרים אכל
 ואת אשת רעהו טמא: **12** עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
 נשא עיניו תועבה עשה: **13** בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות
 האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: **14** והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
 אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן: **15** על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא
 אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: **16** ואיש לא הונה חבל לא חבל
 וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום פסה בגד: **17** מעני השיב ידו נשך ותרבית
 לא לקח משפטי עשה בחקותי חלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: **18** אביו

כִּיעֲשֶׂק עֲשֶׂק גִזְלֵ גִזְלֵ אִחַ וְאִשֶּׁר לֹא-טוֹב עֲשֶׂה בְּתוֹךְ עַמּוּי וְהַנְהַדְמַת בְּעוֹנוֹ: ¹⁹
 וְאִמְרַתְּם מִדַּע לֹא-נִשְׂא הַבֵּן בְּעֵינֵי הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה עֲשֶׂה אֶת כָּל-חֻקוֹתֵי
 שְׁמֵר וְיַעֲשֶׂה אִתְּם חַיֵּה יְהוּה: ²⁰ הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תְּמוּת בֵּן לֹא-יִשְׂא בְּעֵינֵי הָאָב
 וְאָב לֹא יִשְׂא בְּעֵינֵי הַבֵּן צַדִּיקָה הַצַּדִּיק עָלָיו תְּהִיָּה וְרִשְׁעָה **רִשְׁעָה** **וְהַרְשָׁעָה** עָלָיו
 תְּהִיָּה: **ס 21** וְהַרְשָׁעָה כִּי יִשׁוּב מִכָּל **חַטָּאתוֹ** **חַטָּאתָיו** אִשֶּׁר עֲשֶׂה וְשְׁמֵר
 אֶת-כָּל-חֻקוֹתֵי וְעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה חַיֵּה יְהוּה לֹא יָמוּת: ²² כָּל-פִּשְׁעָיו אִשֶּׁר עֲשֶׂה
 לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקָתוֹ אִשֶּׁר-עֲשֶׂה יְהוּה: ²³ הַחֶפֶץ אַחֲפָץ מוֹת רִשְׁעָה נָאִם אֲדֹנָי יְהוּה
 הַלּוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיֵּה: **ס 24** וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ וְעֲשֶׂה עוֹל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת
 אִשֶּׁר-עֲשֶׂה הַרְשָׁעָה יַעֲשֶׂה וְחַי כָּל-**צַדִּיקָתוֹ** **צַדִּיקָתָיו** אִשֶּׁר-עֲשֶׂה לֹא תִזְכְּרָנָה בְּמַעְלוֹ
 אִשֶּׁר-מַעַל וּבְחַטָּאתוֹ אִשֶּׁר-חָטָא בְּם יָמוּת: ²⁵ וְאִמְרַתְּם לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שְׁמַעְנָא
 בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדְּרָכֵי לֹא יִתְּכֵן הַלּוֹא דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ: ²⁶ בְּשׁוּב-צַדִּיק מִצַּדִּיקָתוֹ
 וְעֲשֶׂה עוֹל וּמָת עָלֵיהֶם בְּעוֹלוֹ אִשֶּׁר-עֲשֶׂה יָמוּת: **ס 27** וּבְשׁוּב רִשְׁעָה מִרִשְׁעָתוֹ אִשֶּׁר
 עֲשֶׂה וְיַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה הוּא אֶת-נַפְשׁוֹ יְחַיֵּה: ²⁸ וְיִרְאֶה **וְיִשׁוּב** **וְיִשְׁבֵּן** מִכָּל-פִּשְׁעָיו
 אִשֶּׁר עֲשֶׂה חַיֵּה יְהוּה לֹא יָמוּת: ²⁹ וְאִמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי הַדְּרָכֵי
 לֹא יִתְּכֵנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַלּוֹא דְרָכֵיכֶם לֹא יִתְּכֵנוּ: ³⁰ לְכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֲשַׁפֵּט אִתְּכֶם
 בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי יְהוּה שׁוּבוּ וְהִשְׁיבוּ מִכָּל-פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא-יְהִיָּה לְכֶם לְמַכְשׁוֹל
 עוֹן: ³¹ הַשְּׁלִיכוּ מֵעַלְיֶכֶם אֶת-כָּל-פִּשְׁעֵיכֶם אִשֶּׁר פִּשְׁעַתְּם בְּם וְעֲשׂוּ לְכֶם לֵב חֲדָשׁ
 וְרוּחַ חֲדָשָׁה וְלִמָּה תִּמְתּוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: ³² כִּי לֹא אַחֲפָץ בְּמוֹת הַמָּת נָאִם אֲדֹנָי יְהוּה
 וְהִשְׁיבוּ וְחַיֵּה: **פ Eze 19** וְאֵתָה שֵׂא קִינָה אֶל-נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל: ¹ וְאִמְרַתְּ מָה אֲמַד לְבִיא
 בֵּין אַרְיוֹת רַבְצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רַבְתָּה גּוֹרְיָה: ² וַתַּעַל אֶחָד מִגְּרִיָּה כְּפִיר הִיָּה וַיִּלְמַד
 לְטָרֵף טָרֵף אָדָם אָכַל: ³ וַיִּשְׁמַעוּ אֵלָיו גּוֹיִם בְּשַׁחַתְּם נִתְּפַשׁ וַיִּבְאֵהוּ בַּחֲחִים אֶל-אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: ⁴ וַתֵּרָא כִּי נִחְלָה אֲבָדָה חֻקוֹתָהּ וַחֲקָה אֶחָד מִגְּרִיָּה כְּפִיר שְׁמַתְהוּ: ⁵
 וַיִּתְּהַלֵּךְ בְּתוֹךְ-אַרְיוֹת כְּפִיר הִיָּה וַיִּלְמַד לְטָרֵף-טָרֵף אָדָם אָכַל: ⁶ וַיִּדַּע אֱלֹמְנוּתָיו
 וְעָרִיבָם הַחֲרִיב וַתִּשֶׂם אֶרֶץ וּמְלָאָה מִקּוֹל שִׁאֲנָתוֹ: ⁷ וַיִּתְּנוּ עָלָיו גּוֹיִם סָבִיב מִמְּדִינֹת
 וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם בְּשַׁחַתְּם נִתְּפַשׁ: ⁸ וַיִּתְּנוּהוּ בְּסוּגֵר בַּחֲחִים וַיִּבְאֵהוּ אֶל-מִלְךְ בְּכָל
 יְבֵאָהוּ בְּמַצְדּוֹת לְמַעַן לֹא-יִשְׁמַע קוֹלוֹ עוֹד אֶל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל: **פ 10** אֲמַד כְּנַפֵּן בְּדַמְךָ
 עַל-מַיִם שְׁתוּלָה פְרִיָּה וְעַנְפָּה הִיָּתָה מִמַּיִם רַבִּים: ¹¹ וַיְהִי-לָהּ מִטּוֹת עֵז אֶל-שִׁבְטֵי
 מְשֻׁלִּים וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל-בֵּין עֲבָתִים וַיֵּרָא בְּגִבְהוֹ בְּרַב דְּלִיתָיו: ¹² וַתִּתֵּשׁ בַּחֲמָה
 לְאֶרֶץ הַשְּׁלֵכָה וְרוּחַ הַקְּדִים הוֹבִישׁ פְרִיָּה הַתְּפָרְקוּ וַיִּבְשׂוּ מִטָּה עֵזָה אֲשׁ אֶכְלַתְהוּ: ¹³
 וְעַתָּה שְׁתוּלָה בְּמִדְבַר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצִמָּא: ¹⁴ וַתִּצָּא אֲשׁ מִמִּטָּה בְּדִיָּה פְרִיָּה אֶכְלָה
 וְלֹא-הִיָּה כְּהַ מִּשְׁה-עֵז שְׁבֵט לְמַשׁוֹל קִינָה הִיא וְתָהִי לְקִינָה: **פ Eze 20** וַיְהִי בְּשָׁנָה
 הַשְּׁבִיעִית בְּחַמְשֵׁי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ בָּאוּ אַנְשִׁים מִזְּקֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ אֶת-יְהוּה וַיִּשְׁבּוּ
 לְפָנָי: **ס 2** וַיְהִי דְבַר-יְהוּה אֵלָי לֵאמֹר: ³ בֶּן-אָדָם דַּבֵּר אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ
 אֱלֹהִים כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוּה הַלְדַרְשׁ אֶתִּי אִתְּם בָּאִים חֲרָאֵנִי אִם-אֲדַרְשׁ לְכֶם נָאִם
 אֲדֹנָי יְהוּה: ⁴ הַתִּשְׁפָּט אִתְּם הַתִּשְׁפּוּט בֶּן-אָדָם אֶת-תּוֹעֵבַת אֲבוֹתְם הוֹדִיעֶם: ⁵ וְאִמְרַתְּ
 אֱלֹהִים כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוּה בְּיוֹם בַּחֲרִי בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲשֵׁא יָדֵי לְזֹרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע
 לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲשֵׁא יָדֵי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם: ⁶ בְּיוֹם הַהוּא נִשְׂאֵתִי
 יָדֵי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ אִשֶּׁר-תִּרְתִּי לָהֶם זִכַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ צְבִי
 הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת: ⁷ וְאִמַּר אֱלֹהִים אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו הַשְּׁלִיכוּ וּבְגָלוּלֵי מִצְרַיִם
 אֶל-תִּטְמְאוּ אֲנִי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם: ⁸ וַיִּמְרוּ-כִּי וְלֹא אָבוּ לְשִׁמְעַת אֵלֵי אִישׁ אֶת-שְׁקוּצֵי

עיניהם לא השליכו ואת גלוליו מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות
 אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ⁹ ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
 אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ¹⁰
 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר: ¹¹ ואתן להם את חקותי ואת משפטי
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: ¹² וגם את שבתותי נתתי להם
 להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: ¹³ וימררוני בית ישראל
 במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
 ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם: ¹⁴ ואעשה
 למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: ¹⁵ וגם אני נשאתי ידו
 להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא
 לכל הארצות: ¹⁶ יען במשפטן מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו
 כי אחרי גלוליהם לבם הלך: ¹⁷ ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה
 במדבר: ¹⁸ ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
 אל תשמרו ובגלוליהם אל תשמו: ¹⁹ אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי
 שמרו ועשו אותם: ²⁰ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
 יהוה אלהיכם: ²¹ וימררוני הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות
 אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי
 עליהם לכלות אפי בם במדבר: ²² והשבתי את ידו ואעש למען שמי לבלתי החל
 לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם: ²³ גם אני נשאתי את ידו להם במדבר
 להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות: ²⁴ יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו
 ואת שבתותי חללו ואחרי גלוליו אבותם היו עיניהם: ²⁵ וגם אני נתתי להם חקים
 לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ²⁶ ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר
 רחם למען אשמים למען אשר ידעו אשר אני יהוה: ²⁷ לכן דבר אל בית ישראל
 בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גרפו אותי אבותיכם במעלם
 בי מעל: ²⁸ ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידו לתת אותה להם ויראו
 כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבוחיהם ויתנושם פעס קרבנם וישומו
 שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נספיהם: ²⁹ ואמר אלהים מה הבמה אשר אתם
 הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה: ³⁰ לכן אמרו אל בית ישראל כה
 אמר אדני יהוה הברוך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים: ³¹
 ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליהם עד היום ואני
 אדרש לכם בית ישראל חיי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעלה
 עליוכם היו לא תהיה אשרו אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת
 עץ ואבן: ³³ חיי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
 שפוכה אמלוד עליכם: ³⁴ והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות
 אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: ³⁵ והבאתי אתכם
 אל מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל פנים: ³⁶ כאשר נשפטי
 את אבותיכם במדבר ארץ מצרים פן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: ³⁷ והעברתי
 אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: ³⁸ וברותי מכם המרדים
 והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם
 כי אני יהוה: ³⁹ ואתם בית ישראל כה אמרו אדני יהוה איש גלוליו לכו עברו

ואחר אסאינכם שמעים אלי ואתשם קדשי לא תחלו לעוד במתנותיכם ובגלוליתכם: **40** כי בהר קדשי בהרו מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: **41** ברית נחת ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: **42** וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: **43** וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: **44** וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: **פ 21 Eze** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **2** בן אדם שים פניך הרף תימנה והטף אל דרום והנבא אלי יער השדה נב: **3** ואמרת ליער הנגב שמע דבריהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תחכה להבת שלהבת ונצרב רבה כל פנים מנגב צפונה: **4** וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תחכה: **5** ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא: **פ 6** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **7** בן אדם שים פניך אל ירושלים והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: **8** ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: **9** יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: **10** וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד: **ס 11** ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם: **12** והיה כריאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס פל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה: **פ 13** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **14** בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה: **15** למען טבח טבח הוחדה למען היתה לך בך מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ: **16** ויתן אתה למרטה לחפש בך היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: **17** זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירד: **18** כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: **פ 19** ואתה בן אדם הנבא ותד כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם: **20** למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: **21** התאחדו הימני השימי השמילי אנה פניך מעדות: **22** וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי אני יהוה דברתי: **פ 23** ויהי דבריהוה אלי לאמר: **24** ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בכל מארץ אחד יצאו שניהם ויר ברא בראש הדרך עיר ברא: **25** הרף תשים לבוא חרב את רפת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: **26** כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרךים לקסם קסם קלל בחצים שאל בתרפים ראה בכבוד: **27** בימינו היה הקסם ירושלם לשום פרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום פרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק: **28** והיה להם (בכסום) [בכסום] שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש: **פ 29** לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרם הזכרם עונכם בהגלות פשיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרם

בכף תתפשני: **פ** ³⁰ ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ: **ס** ³¹ כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: **32 ענה ענה ענה אשימנה גם זאת לא היה ערבא אשר לו המשפט ונתתיו: **פ** ³³ ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתחה לטבח מרוטה להכיל למען ברך: **34 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צווארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: **35 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: **36 ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיה עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית: **37 לאש תהיה לאכלה דמוך והיה בתוך הארץ לא תזכרו כי אני יהוה דברתי: **פ** **Eze 22** והי דבריהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: **4** בדמוך אשר שפכת אשמת ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימיד ותבוא עד שנותיך על פן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: **5** הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: **6** הנה נשיא ישראל איש לורעו היו בך למען שפך דם: **7** אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: **8** קדשי ביות ואת שבתתי חללת: **9** אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואלההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: **10** ערותאב גלה בך טמאת הנדה ענן בך: **11** ואישו את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את פלחו טמא בזמה ואיש את אחתו בתאביו ענה בך: **12** שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבות לקחת ותבצעו רעיד בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: **13** והנה הפיתי כפי אל בצעף אשר עשית ועל דמוך אשר היו בתוכך: **14** היעמד לבך אם תחזקנה יודך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי: **15** והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך: **16** ונתלת בך לעיני גוים וידעת כיראני יהוה: **פ** **17** והי דבריהוה אלי לאמר: **18** בן אדם הידילי בית ישראל **(לסוג)** **(לסוג)** כלם נחשת ובדיל ובדיל ועפרת בתוך פור סגים כסף היו: **ס** **19** לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלים: **20** קבצת כסף ונחשת ובדיל ועפרת ובדיל אל תוך פור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם: **21** וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה: **22** כהתוך כסף בתוך פור כן תתכו בתוכה וידעתם כיראני יהוה שפכתי חמתי עליכם: **פ** **23** והי דבריהוה אלי לאמר: **24** בן אדם אמר לה את ארץ לא משהרה היא לא גשמה ביום זעם: **25** קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: **26** פהניה חמסו תורתיו ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לשהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם: **27** שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: **28** ונביאיה טחו להם תפל חיים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דברי: **29** עם הארץ עשקו עשקו וזלו זול ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: **30** ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: **31** ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: **פ** **Eze 23** והי דבריהוה אלי לאמר: **2** בן אדם שתיים נשים בנות**********

אס־אחת הִיוּ: **3** ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: **4** ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה: **5** ותון אהלה תחתי ותענב על־מאהביה אל־אשור קרובים: **6** לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פֿרשים רכבי סוסים: **7** ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני־אשור כלם ובכל אשר־ענבה בכל־גלוליהם נטמאה: **8** ואת־תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: **9** לכן נחתיה ביד־מאהביה ביד בני אשור אשר ענבה עליהם: **10** המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה פחרב הרגו ותהישם לנשים ושפוטים עשו בה: **11** וטרא אחותה אהליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת־תזנותיה מזונני אחותה: **12** אל־בני אשור ענבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פֿרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם: **13** וארא כי נטמאה הרך אחד לשתיהן: **14** ותוסף אל־תזנותיה וטרא אנשי מחקה על־הקיר צלמי **(כשדיים) [כשדים]** חקקים בששר: **15** חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני־ככל כשדים ארץ מולדתם: **16** **(ותענב) [ותענבה]** עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: **17** ויבאו אליה בני־ככל למשכב דדים וישמאו אותה בתזנותם ונטמאכם ותקע נפשה מהם: **18** ותגל תזנותיה ותגל את־ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: **19** ותרבה את־תזנותיה לזכר את־ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: **20** ותענבה על פלגשיהם אשר בשר־חמורים בשרם וזרמת סוסים וזרמתם: **21** ותפקדי את זמת נעוריך בעשות מצרים דדיך למען שדי נעוריך: **22** **ס** לכן אהליבה כה־אמר אדני יהוה הנני מעיר את־מאהביך עליך את אשר־נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב: **23** בני בבל וכל־כשדים פקוד ושוע וקוע כל־בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם: **24** ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקתל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם: **25** ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואוניך יסרו ואחריתך פחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: **26** והפשטיוך את־בגדיך ולקחו כלי תפארתך: **27** והשפתי זמתך ממך ואת־זנותך מארץ מצרים ולא־תשא עיניך אליהם ומצרים לא תזכר־עוד: **28** **ס** כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנדך ביד אשר שנת ביד אשר־נקעה נפשך מהם: **29** ועשו אותך בשנאה ולקחו כל־יניעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנויך וזמתך ותזנותך: **30** עשה אלה לך בזנותך אחריו גוים על אשר־נטמאת בגלוליהם: **31** בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: **32** **ס** כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל: **33** שפרון ויגון תמלאי כוס שמה ושמה כוס אחותך שמרון: **34** ושתי אתה ומצית ואת־חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: **35** **ס** לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת־תזנותיך: **36** **ס** ויאמר יהוה אלי בן־אדם התשפוט את־אהלה ואת־אהליבה והנד להן את תועבותיהן: **37** כי נאפו ודם בידיהן ואת־גלוליהן נאפו וגם את־בניהן אשר ילדו־לי העבירו להם לאכלה: **38** עוד זאת עשו לי שמאו את־מקדשי ביום ההוא ואת־שבתותי חללו: **39** ובשחטם את־בניהם לגלוליהם ויבאו אל־מקדשי ביום ההוא לחללו והנה־כה עשו בתוך ביתי: **40** ואף

כִּי תִשְׁלַחנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמְרַחֵק אֲשֶׁר מִלֵּאךְ שְׁלוֹחַ אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה־בָאוּ לְאֲשֶׁר
 רָחַצְתָּ כְּתֹלֶת עֵינַיִךְ וְעֵדִית עֵדֶי: **41** וַיִּשְׁבַּת עַל־מִטָּה כְּבוֹדָה וּשְׁלַחַן עֲרוֹךְ לִפְנֵיהָ
 וּקְטֹרֶתִי וְשִׁמְנֵי שְׁמַת עֲלֶיהָ: **42** וְקוֹל הַמּוֹן שְׁלוֹ בָהּ וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרֵב אָדָם מוֹבָאִים
(סוֹבָאִים) [סוֹבָאִים] מִמְדַּבֵּר וַיִּתְּנוּ צְמִידִים אֶל־יְדֵיהֶן וְעִטְרַת תְּפָאֶרֶת עַל־רֵאשֵׁיהֶן: **43**
 וְאָמַר לְבָלָה נְאֻפִים **(עַתָּה) [עַתָּה]** וְזִנְהָ **(יִזְנֶה) [יִזְנֶה]** תִּזְנֶתָה וְהָיָא: **44** וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ כְּבוֹא
 אֶל־אִשָּׁה זֹנָה כֵּן בָּאוּ אֶל־אֶחָלָה וְאֶל־אֶחָלִיבָה אִשֶׁת הַזִּמְהָ: **45** וְאֲנָשִׁים צְדִיקִים הֵמָּה
 יִשְׁפְּטוּ אוֹתָהֶם מִשְׁפֵּט נְאֻפוֹת וּמִשְׁפֵּט שְׁפֹכוֹת דָּם כִּי נֶאֱפַת הִנֵּה וְדָם בִּידֵיהֶן: **46** כִּי
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲעֵלָה עֲלֵיהֶם קָהֵל וְנָתַן אֹתָהֶן לְזַעֲנָה וּלְבָזִי: **47** וְרָגַמְנוּ עֲלֵיהֶן
 אֲבָן קָהֵל וַיִּבְרָא אוֹתָהֶן בְּחֶרְבוֹתָם בְּנִיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם יִתְּנוּ וּבְתִיהֶן בָּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ: **48**
 וְהִשְׁבַּתִּי זִמְהָ מִן־הָאָרֶץ וְנִסְרוּ כָל־הַנְּשִׁים וְלֹא תַעֲשִׂינָה כְּזִמְתִּכְנָה: **49** וְנִתְּנוּ זִמְתִּכְנָה
 עֲלֵיכֶן וְחֻטְאֵי גִלּוּלִיכֶן תִּשְׁאִינָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: **פ Eze 24** וַיְהִי
 דְבַר־יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַחֲשִׁיעִית בְּחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר: **1** בֶּן־אָדָם
(כְּתוּב) [כְּתוּב] לֵךְ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה סִמּוֹךְ מִלֶּךְ־בָּבֶל אֶל־יְרוּשָׁלַם
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה: **2** וּמִשָּׁל אֶל־בֵּית־הַמְּרוֹי מִשָּׁל וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת וְגַם־יִצְקַכּ בּוֹ מַיִם: **3** אִסְף נִתְחִיָּה אֵלֶיהָ כָּל־נִתְחָ טוֹב יִרְךָ וְכִתְף
 מִבְּחַר עֲצָמִים מִלֵּא: **4** מִבְּחַר הַצָּאן לְקוֹחַ וְגַם הַדּוֹר הַעֲצָמִים תַּחְתֶּיהָ רַתַּח רַתְחֶיהָ
 גַּם־בְּשָׁלוֹ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ: **5** לָכֵן כֹּה־אָמַרְוּ אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדְּמִים סִיר אֲשֶׁר
 חִלְּאָתָה בָּהּ וְחִלְּאָתָה לֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה לְנִתְחִיָּה לְנִתְחִיָּה הוֹצִיאָה לֹא־נִפְלָ עֲלֶיהָ
 גּוֹרֵל: **6** כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ הִיָּה עַל־צִחִית סֵלַע שְׁמַתְהוּ לֹא שְׁכַתְהוּ עַל־הָאָרֶץ לְכַסּוֹת
 עָלָיו עֶפְרָ: **7** לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנֶקֶם נֶקֶם נָתַתִּי אֶת־דָּמָה עַל־צִחִית סֵלַע לְבִלְתִּי הַכַּסּוֹת:
8 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אוֹי עִיר הַדְּמִים גַּם־אֲנִי אֲגִדִּיל הַמְדוּרָה: **9** הַרְבֵּה
 הַעֲצִים הַדֹּלֵק הָאֵשׁ הַתֵּם הַבָּשָׂר וְהַרְקָח הַמְּרֻקָּה וְהַעֲצָמוֹת יַחְרוּ: **10** וְהַעֲמִידָה
 עַל־נַחְלִיָּה רָקָה לְמַעַן תַּחֵם וְיַחְרָה נַחְשֶׁתָּה וְנִתְכָה בְּתוֹכָהּ שְׁמֵאתָה תַחֵם חִלְּאָתָה: **11**
 תֵּאֲנִים הַלֵּאת וְלֹא־תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חִלְּאָתָה בָּאֵשׁ חִלְּאָתָה: **12** בְּטִמְאָתְךָ זִמְהָ יַעַן
 טְהַרְתִּיךָ וְלֹא טְהַרְתָּ מִטִּמְאָתְךָ לֹא טְהַרְרִיעוּד עַד־הַנִּיחִי אֶת־חֲמָתִי בְּךָ: **13** אֲנִי
 יְהוִה דִּבְרַתִּי בָּאָה וְעִשִׂיתִי לֹא־אֶפְרַע וְלֹא־אֶחֹס וְלֹא אֶחָם כְּדֹכִיךָ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ
 שְׁפִטוּךָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה: **14** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: **15** בֶּן־אָדָם הֲנִנִי לְקַח
 מִמּוֹךְ אֶת־מַחְמוֹד עֵינַיִךְ בְּמוֹנֶפֶה וְלֹא תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תִבּוֹא דִמְעָתְךָ: **16** הַאֲנִקוּ
 דָּם מֵתִים אֲבָל לֹא־תַעֲשֶׂה פֶּאֶרֶךְ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ וְנַעֲלִיךָ תְּשִׂים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲשֶׂה
 עַל־שֵׁפֶם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל: **17** וְאֲדַבֵּר אֶל־הָעָם בְּבִקְרָה וְתִמַּת אִשְׁתִּי בְּעָרֵב
 וְאֶעֱשׂ בְּבִקְרָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: **18** וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם חִלְּאָתְגִיד לָנוּ מַה־אֵלֶּה לָנוּ כִּי
 אַתָּה עִשָׂתָּ: **19** וְאָמַר אֵלֵיהֶם דְּבַר־יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לֵאמֹר: **20** אֲמַרוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִנִי מִחֲלָל אֶת־מִקְדָּשִׁי גֵאוֹן עֲזַבְתֶּם מִחְמוֹד עֵינֵיכֶם וּמִחְמוֹל
 נַפְשֵׁיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בְּחֶרֶב יָפְלוּ: **21** וְעִשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עִשִׂיתִי
 עַל־שֵׁפֶם לֹא תַעֲשׂוּ וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכְלוּ: **22** וּפֶאֶרְכֶם עַל־רֵאשֵׁיכֶם וְנַעֲלִיכֶם
 בְּרַגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכוּ וְנִמְקַתֶּם בְּעוֹנֵיכֶם וְנִהַמַּתֶּם אִישׁ אֶל־אָחִיו: **23** וְהִיָּה
 יַחְזֻקָל לָכֶם לְמוֹפֶת כָּל־אֲשֶׁר־עִשָׂה תַעֲשׂוּ בְּבֹאָה וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: **24** וְהִיָּה
 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם הֲלוֹא בְּיוֹם קָחְתִּי מֵהֶם אֶת־מַעֲוֹזָם מִשׁוֹשׁ תְּפָאֶרְתָם אֶת־מַחְמוֹד עֵינֵיהֶם
 וְאַתְּ מִשָּׂא נַפְשָׁם בְּנִיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם: **25** בְּיוֹם הַהוּא יָבֹא הַפְּלִיט אֵלֶיךָ לְהַשְׁמַעוֹת
 אוֹנִים: **26** בְּיוֹם הַהוּא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת־הַפְּלִיט וְתִדְבֹר וְלֹא תֵאֱלֵם עוֹד וְהָיִיתָ לָהֶם

למופת וידעו כִּי־אני יהוה: **ס Eze 25** ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: **ז** בן־אדם שים פִּיךָ אל־בני עמון והנבא עליהם: **ח** ואמרת לבני עמון שמעו דבר־אדני יהוה כה־אמר אדני יהוה יען אמרדך האח אל־מקדשי כי־נחל ואל־אדמת ישראל כי נשמה ואל־בית יהודה כי הלכו בגולה: **ט** לכן הנני נתנדך לבני־קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פִּרְךָ והמה ישתו חלבך: **י** ונתתי את־רבה לנה גמלים ואת־בני עמון למרפץ־צאן וידעתם כִּי־אני יהוה: **יא** כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברנל ותשמח בכל־שאטך בנפש אל־אדמת ישראל: **יב** לכן הנני נשיתי את־ידי עליך ונתתיך **לבג** **לבוז** לגוים והכרתוך מן־העמים והאבדתוך מן־הארצות אשמירך וידעת כִּי־אני יהוה: **יג** כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל־הגוים בית יהודה: **יד** לכן הנני פתח את־כתף מואב מהערים מערוי מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעון **וקריתמה** **וקריתיהוה**: **טו** לבני־קדם על־בני עמון ונתתיה למורשה למען לא־תזכר בני־עמון בגוים: **טז** ובמואב אעשה שפטים וידעו כִּי־אני יהוה: **יז** כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: **יח** לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידי על־אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו: **יט** ונתתי את־נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את־נקמתי נאם אדני יהוה: **כ** כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: **כא** לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על־פלשתים והכרתי את־כרתים והאבדתי את־שארית חוף הים: **כב** ועשיתי כם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כִּי־אני יהוה בתתי את־נקמתי בם: **כג Eze 26** ויהי בעשתי־עשרה שנה באחד לחדש היה דבר־יהוה אלי לאמר: **כד** בן־אדם יען אשר־אמרה צר על־ירושלם האח נשברה דלתות העמים נספה אלי אמלאה החרבה: **כה** לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: **כו** ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע: **כז** משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים: **כח** ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרננה וידעו כִּי־אני יהוה: **כט** כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל־צר נבוכדראצר מלך־בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועסר־ב: **ל** בנותוך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה: **לא** ומחי קבלו יתן בחמותך ומגדלתך יתץ בחרבותיו: **לב** משפעת סוסיו יכסד אבקם מקול פרש ונלגל ורכב תרעשנה חומותך בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה: **לג** בפרסות סוסיו ירמס את־כל־חוצותיך עמד בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד: **לד** ושללו חילך ובוזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו: **לה** והשבתי המון שיריך וקול פנוריד לא ישמע עוד: **לז** ונתתיך לצחית סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: **לח** כה אמר אדני יהוה לצור הלאו מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בחוכך ויעשו האיים: **לט** וירדו מעל פסאותם כל נשיאי הים והסירו את־מעליהם ואת־בגדי רקמתם יפשטו חרדותו ילבשו על־הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושמוו עליך: **לא** ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר־נתנו חתיתם לכל־יושביה: **לב**

עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האים אשר-בים מצאתך: **ס 19** כי כה אמר
 אדני יהוה בתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא-ינושבו בהעלות עליך את-תהום
 וכסוף המים הרבים: **20** והורדתיך את-יורדי בור אל-עם עולם והושבתך בארץ
 תחתיות כחרבות מעולם את-יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים: **21**
 בלהות אתך ואינך ותבקשי ולא-תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: **ס Eze 27** ויהי
 דבר-יהוה אלי לאמר: **2** ואתה בן-אדם שא על-צר קינה: **3** ואמרת לצור (היִשְׁבַּת)
 [היִשְׁבַּת] על-מבואת ים רכלת העמים אל-איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את
 אמרת אני כלילת יפי: **4** בלב ימים נבולך בניך כללו יפוך: **5** ברושים משניר בנו
 לך את כל-לחתים ארו מלבנון לקחו לעשות תרון עליך: **6** אלונים מבשן עשו
 משויףך קרשך עשושן בת-אשרים מאי (פתיים) [פתיים]: **7** שש-ברקמה ממצרים
 היה מפרשך להיות לך לגס תכלת וארגמן מאי אלישה היה מכסף: **8** ישבי צידון
 וארנד היו שטים לך חכמיך צור היו כך המה חבלך: **9** זקני גבל וחכמיה היו
 כך מחזיקי בדקך כל-אניות הים ומלחיהם היו כך לערב מערבך: **10** פרס ולוד
 ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מן וכובע חלוי-כך המה נתנו הדרך: **11** בני ארוד
 וחילך על-חומותיך סביב ונמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על-חומותיך סביב
 המה כללו יפוך: **12** תרשיש סחרתך מרב כל-הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו
 עובונך: **13** יון תבל ומשך המה רכלך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: **14**
 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עובונך: **15** בני דדן רכלך איים רבים
 סחרת ירך קרנות שן (והובנים) [והובנים] השיבו אשכרך: **16** ארם סחרתך מרב
 מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעובונך: **17** יהודה וארץ
 ישראל המה רכלך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: **18** דמשק
 סחרתך ברב מעשיך מרב כל-הון ביני חלבון וצמר צחר: **19** ודן ויון מאוזל
 בעובונך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה: **20** דדן רכלתך בבגדי-חפש
 לרכבה: **21** ערב וכל-נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילים ועתודים בם
 סחריך: **22** רכלי שבא ורעמה המה רכלך בראש כל-בשם ובכל-אבן יקרה וזהב
 נתנו עובונך: **23** חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: **24** המה רכלך
 במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: **26** במים רבים
 הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: **27** הונך ועובונך מערבך
 מלחך וחבלך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל-אנשי מלחמתך אשר-כך
 ובכל-קהלך אשר בחוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: **28** לקול זעקת חבלך
 ירעשו מגרשות: **29** וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים
 אל-הארץ יעמדו: **30** והשמיעו עליך בקולם ויעקו מרה ויעלו עפר על-ראשיהם
 באפר יתפלשו: **31** והקריחו אליך קרחה וחרו שקים ובכו אליך במר-נפש מספד
 מר: **32** ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: **33** בצאת
 עובונך מימים השבעת עמים רבים ברב הונך ומערבך העשרת מלכי-ארץ: **34**
 עת נשברת מימים במעמקי-מים מערבך וכל-קהלך בחוכך נפלו: **35** כל ישבי
 האים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: **36** סחרים בעמים שרקו עליך
 בלהות הית ואינך עד-עולם: **ס Eze 28** ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם אמר
 לגניד צר כה-אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי

בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים: **3** הנה חכם אתה (מדניאל)
 (מדניאל) כל סתוים לא עממוד: **4** בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב
 וכסף באוצרותיך: **5** ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגפה לבבך בחילך: **6**
 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים: **7** לכן הנני מביא עליך
 זרים עריצי גוים והריוקו חרבותם עלייך בחכמתך וחללו יפעתך: **8** לשחת יורדוך
 ומתה ממותי חלל בלב ימים: **9** האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם
 ולא אל ביד מחלליך: **10** מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני
 יהוה: **11** ויהי דברי יהוה אלי לאמר: **12** בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת
 לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי: **13** בעדן
 גן אלהים היית פלאן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם תרשיש שהם וישפה
 ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפוד ונקבך בך ביום הבראך פוננו: **14** את כרוב
 ממשח הסוכך ונתתו בחר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת: **15** תמים
 אתה בדרךך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך: **16** ברב רכלתך מלו חוכך חמס
 ותחטא ואחללך מהר אלהים ואפך כרוב הסכך מתוך אבני אש: **17** גבה לבך
 ביפוד שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראוה בך:
18 מרב עניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתך
 לאפר על הארץ לעיני כל ראיך: **19** כל יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית
 ואיך עד עולם: **20** ויהי דברי יהוה אלי לאמר: **21** בן אדם שים פניך אל צידון
 והנבא עליה: **22** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכפדתי בתוכך
 וידעו כי אני יהוה בעשותי כה שפטים ונקדשתי בה: **23** ושלחתי בה דבר ודם
 בחוצותיה ונפל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה: **24** ולא יהיה
 עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי
 אני אדני יהוה: **25** כה אמר אדני יהוה בקבצו את בית ישראל מן העמים אשר
 נפצו כם ונקדשתי כם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: **26**
 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל
 השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם: **27** Eze 29 בשנה העשירית
 בעשירי בשנים עשר לחדש היה דברי יהוה אלי לאמר: **28** בן אדם שים פניך
 על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: **29** דבר ואמרת כה אמרו
 אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי ו
 אמר לי יארי ואני עשיתי: **30** ונתתי (תחיים) (תחיים) בלחיך והדפתי דגת יאריך
 בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק: **31**
 ונטשתיך המדברה ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא
 תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתך לאכלה: **32** וידעו כל יושבי מצרים כי אני
 יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל: **33** בתפשם בך (כפף) (כפף) תרוץ
 ובקעת להם כל כתר ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: **34** לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: **35** והייתה
 ארץ מצרים לשממה וחרפה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: **36**
 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל
 סונה ועד גבול פוש: **37** לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא
 תשב ארבעים שנה: **38** ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה

בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות: **פ 13** כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה: **14** ושבתו את שבות מצרים והשבתו אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: **15** מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעשתיים לבלתי רדות בגוים: **16** ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: **פ 17** והיו בעשרים ושבע שנה בראשון באתר לחדש היה דברי יהוה אלי לאמר: **18** בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביר את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כסף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: **ס 19** לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שכר לחילו: **20** פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: **ס 21** ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה: **פ Eze 30** והיו דברי יהוה אלי לאמר: **2** בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הוה ליום: **3** כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהוה: **4** ובאה הרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה: **5** כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: **פ 6** כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: **7** ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהינה: **8** וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה: **9** ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בשח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: **ס 10** כה אמר אדני יהוה והשפתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: **11** הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: **12** ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד דעים והשמתי ארץ ומלאה ביד דורים אני יהוה דברתי: **ס 13** כה אמר אדני יהוה והאבדתי גדולים והשפתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: **14** והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: **15** ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: **16** ונתתי אש במצרים חול (תחול) [תחול] סין ונא תהיה להפקע וגף צרי יומם: **17** בחורי און ופיבסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: **18** ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשפת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה: **19** ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: **פ 20** והיו באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דברי יהוה אלי לאמר: **21** בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לחפש בחרב: **ס 22** לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרועתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: **23** והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות: **24** וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק ונאק נאקות חלל לפניו: **25** והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונשה אותה אל ארץ מצרים: **26** והפצתי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה: **ס Eze 31** והיו

באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבריהוה אלי לאמר: **2** בן־אדם אמר אל־פרעה מלך־מצרים ואל־המונז אל־מי דמית בנדלך: **3** הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתיים היתה צמרתו: **4** מים גדלוהו תהום רממתהו את־נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת־תעלתיה שלחה אל כל־עצי השדה: **5** על־כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה **[פארתו]** **[פארתיו]** ממים רבים בשלחו: **6** בסעפתיו קננו כל־ענף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: **7** וינף בנדלו בארץ דליותו כיהיה שרשו אל־מים רבים: **8** ארזים לא־עממהו בנן־אלהים ברושים לא דמו אל־סעפתיו וערמנים לא־היו כפארתיו כל־עץ בנן־אלהים לא־דמהו אליו ביופיו: **9** יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל־עציערן אשר בנן האלהים: **10** לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל־בין עבותים ורם לבבו בנבהו: **11** ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו: **12** ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל־ההרים ובכל־גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל־עמי הארץ ויטשהו: **13** על־מפלתו ישכנו כל־ענף השמים ואל־פארתיו היו כל חית השדה: **14** למען אשר לא־יגבהו בקומתם כל־עצמיים ולא־יתנו את־צמרתם אל־בין עבתיים ולא־יעמדו אליהם בנבחהם כל־שתי מים כי־כלם נתנו למות אל־ארץ תחתית בתוך בני אדם אל־יורדי בור: **15** כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כפתי עליו את־ההום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל־עצי השדה עליו עלפה: **16** מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את־יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל־עציערן מבחר ושוב לבנון כל־שתי מים: **17** גם־הם אתו ירדו שאולה אל־חללי־חרב וורעו ישבו בצלו בתוך גוים: **18** אל־מי דמית ככה בכבוד ובנדל בעציערן והורדת את־עציערן אל־ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את־חללי־חרב הוא פרעה וכל־המונה נאם אדני יהוה: **19** **[Eze 32]** ויהי בשתי עשרה שנה בשני־עשר חדש באחד לחדש היה דבריהוה אלי לאמר: **20** בן־אדם שא קינה על־פרעה מלך־מצרים ואמרת אליו כפור גוים נדמית ואתה כפניים בימים ותגה בנהרותיך ותדלח־מים ברגליך ותפרס נהרותם: **21** כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את־רשתי בקהל עמים רבים והעלוד בחרמי: **22** ונששתיך בארץ על־פני השדה אטילך והשפנתי עליך כל־ענף השמים והשבעתי ממך חית כל־הארץ: **23** ונתתי את־בשרך על־ההרים ומלאתי הגאיות רמותיך: **24** והשקיתי ארץ צפתך מדמד אל־ההרים ואפקים ומלאון ממך: **25** וכסיתי בכבודך שמים והקדרתי את־ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא־יאיר אורו: **26** כל־מאורי אור בשמים אקדרם עליך ונתתי חשך על־ארצך נאם אדני יהוה: **27** והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על־ארצות אשר לא־ידעתם: **28** והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על־פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: **29** כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך־בבל תבואך: **30** בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדרו את־גאון מצרים ונשמד כל־המונה: **31** והאבדתי את־כל־בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל־אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: **32** אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה: **33** בתתי את־ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את־כל־יושבי בה וודעו כי־אני יהוה: **34** קינה היא

וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על-מזרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם
 אדני יהוה: **פ 17** ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דברי-יהוה אלי
 לאמר: **18** בן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ
 תחתיות את-יורדי בור: **19** ממי נעמת רדה והשכבה את-ערלים: **20** בתוך חללי-חרב
 יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המוניה: **21** ידברו-לו אלי גבורים מתוך שאול
 את-עזרוי ירדו שכבו הערלים חללי-חרב: **22** שם אשור וכל-קהלה סביבותיו
 קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: **23** אשר נתנו קברותיה בירפתי-בור ויהי קהלה
 סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים: **24** שם
 עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים
 אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור: **25**
 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב
 כי-נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתן: **26** שם
 משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם
 בארץ חיים: **27** ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים אשר ירדו-שואל
 בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על-עצמותם כי-חתית
 גבורים בארץ חיים: **28** ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את-חללי-חרב: **29** שמה
 אדום מלכיה וכל-נשיאיה אשר-נתנו בנבורתם את-חללי-חרב המה את-ערלים
 ישכבו ואת-ירדי בור: **30** שמה נסיכי צפון כלם וכל-צדני אשר-ירדו את-חללים
 בחתיתם מנבורתם בושים וישכבו ערלים את-חללי-חרב וישאו כלמתם את-יורדי
 בור: **31** אותם יראה פרעה ונחם על-כל-המונה **המונן** חללי-חרב פרעה
 וכל-חילו נאם אדני יהוה: **32** כי-נתתי את **החיתו** **החיתין** בארץ חיים והשכב בתוך
 ערלים את-חללי-חרב פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה: **פ 33 Eze** ויהי דברי-יהוה
 אלי לאמר: **1** בן-אדם דבר אל-בני-עמך ואמרת אליהם ארץ כי-אביא עליה חרב
 ולקחו עם-הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה: **2** וראה את-החרב
 באה על-הארץ ותקע בשופר והזהיר את-העם: **3** ושמע השמע את-קול השופר ולא
 נזהר ותבוא חרב ותקחנה דמו בראשו יהוה: **4** את קול השופר שמע ולא נזהר דמו
 בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט: **5** והצפה כי-יראה את-החרב באה ולא-תקע
 בשופר והעם לא-נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו
 מיד-הצפה אדרש: **6** ואתה בן-אדם צפה נתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
 והזהרת אתם ממני: **7** באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע
 מדרך הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: **8** ואתה כי-הזהרת רשע מדרך
 לשוב מונה ולא-שב מדרך הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת: **9** ואתה
 בן-אדם אמר אל-בית ישראל פן אמרתם לאמר כי-פשעינו וחטאתינו עלינו ובם
 אנחנו נמקים ואיך נחיה: **10** אמר אליהם חי-אני נאם אדני יהוה אם-אחפץ במות
 הרשע כי אם-בשוב רשע מדרך וחיה שובו שובו מדרך-ככם הרעים ולמה תמותו
 בית ישראל: **11** ואתה בן-אדם אמר אל-בני-עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום
 פשעו ורשעת הרשע לא-יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה
 ביום חטאתו: **12** באמרי לצדיק חיה ויהי והוא-כטח על-צדקתו ועשה עול
 כל-**צדקתו** **וצדקתיו** לא תזכרנה ובעולו אשר-עשה בו ימות: **13** ובאמרי לרשע
 מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: **14** חבל ישיב רשע גזלה ישלם

בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות: **16** כל (תשאתו) (תשאתיו) אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה: **17** ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: **18** בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: **19** ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: **20** ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: **21** ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא-אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: **22** וידיהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את-פי עד-בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד: **23** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **24** בן-אדם ישבי החרבות האלה על-אדמת ישראל אמרום לאמר אחד היה אברהם ויירש את-הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: **25** לכן אמר אליהם כה-אמרו אדני יהוה על-ההדס תאכלו ועינכם תשא אל-גלגליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: **26** עמדתם על-חרבכם עשיתן תועבה ואיש את-אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: **27** כה-תאמר אלהם כה-אמר אדני יהוה חי-אני אם-לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על-פני השרה לחיה נחתו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: **28** ונתתי את-הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: **29** וידעו כיר-אני יהוה בתתי את-הארץ שממה ומשמה על-כל-תועבתם אשר עשו: **30** ואתה בן-אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר-חד את-אחד איש את-אחיו לאמר באורנא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: **31** ויבואו אליך כמבוא-עם וישבו לפניך עמי ושמעו את-דבריך ואותם לא יעשו כיענבים בפיהם המה עשים אחרי כצעם לבם הלך: **32** והנך להם כשיר ענבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את-דבריך ועשים אינם אותם: **33** ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם: **34** Eze ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם הנבא על-רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמרו אדני יהוה הוי רעי-ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים: **3** את-החלב תאכלו ואת-הצמר תלבשו הבריה תזבחו הצאן לא תרעו: **4** את-הנחלות לא חזקתם ואת-החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת-הנדהת לא השבתם ואת-האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: **5** ותפוצינה מפלי רעה ותהיינה לאכלה לכל-חית השרה ותפוצינה: **6** ישגו צאני בכל-ההרים ועל כל-גבעה רמה ועל כל-פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש: **7** לכן רעים שמעו את-דבר יהוה: **8** חי-אני נאם אדני יהוה אם-לא יען היות-צאניו לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל-חית השרה מאין רעה ולא-דרשו רעי את-צאני וירעו הרעים אותם ואת-צאני לא רעו: **9** לכן הרעים שמעו דברי-יהוה: **10** כה-אמר אדני יהוה הנני אל-הרעים ודרשתי את-צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא-ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא-תהיון להם לאכלה: **11** כי כה אמר אדני יהוה הנני-אני ודרשתי את-צאני ובקרתים: **12** כבקרת רעה עדרו ביום-היותו בתוך-צאנו נפרשות כן אבקר את-צאני והצלתי אתהם מפל-המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: **13** והוצאתים מן-העמים וקבצתיים מן-הארצות והביאתים אל-אדמתם ורעיתים אל-הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: **14** במרעה-שוב ארעה אתם ובהרי מרום-ישראל יהיה נוהם שם תרבענה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל-הרי ישראל: **15** אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: **16** את-האבדת אבקש

ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה
אשמיר ארענה במשפט: **17** ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין-שה
לשה לאילים ולעוזרים: **18** המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעכם תרמסו
ברגליכם ומשקע-מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשו: **19** וצאני מרמס
רגליכם תרענה ומרפש רגליכם תשתינה: **ס 20** לכן כה אמר אדני יהוה אליהם
הנני-אני ושפטתי בין-שה ברעה ובין שה רעה: **21** וען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם
תנחוו כל-הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל-החוצה: **22** והושעתו לצאני
ולא-תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה: **23** והקמתי עליוהם רעה אחד ורעה
אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא-יהיה להן לרעה: **24** ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: **25** וכרתי להם ברית
שלום והשבתי חיה-רעה מן-הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים: **26** ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: **27** ונתן עץ
השדה את-פריו והארץ תתן יבולה והיו על-אדמתם לבטח וידעו כיראני יהוה
בשברי את-ממות עלם והצלחים מיד העבדים בהם: **28** ולא-יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחרירי: **29** והקמתי להם מטע לשם
ולא-יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא-ישאו עוד כלמת הגוים: **30** וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: **31** ואתן צאני צאן מרעיתי
אדם אתם אני אליהם נאם אדני יהוה: **פ Eze 35** והיו דברי-יהוה אלי לאמר: **2**
בן-אדם שים פניך על-הר שעיר והנבא עליו: **3** ואמרת לו כה אמר אדני יהוה
הנני אליך הר-שעיר ונשיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: **4** עריך חרבה אשים
ואתה שממה תהיה וירעת כיראני יהוה: **5** וען היות לך איבת עולם ותגור
את-בני-ישראל על-ידי-חרב בעת אידם בעת עון קץ: **6** לכן כיראני נאם אדני יהוה
כיראם אעשך ודם ירדפך אם-לא דם שנאת ודם ירדפך: **7** ונתתי את-הר שעיר
לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: **8** ומלאתי את-הריו חלליו גבעותיך
וגאותיך וכל-אפיקיך חללי-חרב ופלו בהם: **9** שממות עולם אתנה וערוך לא
תישבנה **תחשבנה** וידעתם כיראני יהוה: **10** וען אמרדך את-שני הגוים ואת-שתי
הארצות לי תהיינה וירשנה ויהוה שם היה: **11** לכן כיראני נאם אדני יהוה ועשיתי
כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: **12** וידעת
כיראני יהוה שמעתי את-כל-נאצותיך אשר אמרת על-הרי ישראל לאמר **שממה**
שממה לנו נתנו לאכלה: **13** ותגדילו עלי בפיהם והעתרתם עלי דבריכם אני
שמעתי: **ס 14** כה אמר אדני יהוה כשמח כל-הארץ שממה אעשה-לך: **15** כשמחתך
לנחלת בית-ישראל על אשר-שממה פן אעשה-לך שממה תהיה הר-שעיר
וכל-אדום כלה וידעו כיראני יהוה: **פ Eze 36** ואתה בן-אדם הנבא אל-הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל שמעו דברי-יהוה: **2** כה אמר אדני יהוה וען אמר האויב
עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: **3** לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה וען ביען שמות ושאר אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו
על-שפת לשון ודבת-עם: **4** לכן הרי ישראל שמעו דבר-אדני יהוה כה-אמר אדני
יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר
היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: **ס 5** לכן כה-אמר אדני יהוה אם-לא
באש קנאתי דברתי על-שארית הגוים ועל-אדום כלא אשר נתנו-את-ארצו להם

למורשה בשמחת כל-לכב בשאט נפש למען מנרשה לבו: 6 לכן הנבא על-אדמת ישראל ואמרת להרים ולנבעות לאפיקים ולנאיות כה-אמרו אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את-ידי אס-לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: 10 והרביתי עליכם אדם כל-בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: 11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי-אני יהוה: 12 והולכתי עליכם אדם את-עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא-תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם (אתי) (אתן) ומשכלת (גויך) (גויך) היית: 14 לכן אדם לא-תאכלי עוד (גויך) (גויך) לא (תכשלי) (תשכלי) עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא-אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי-עוד (גויך) (גויך) לא-תכשלי עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 17 בן-אדם בית ישראל ישבים על-אדמתם וישמאו אותה בדרךם ובעלילותם כשמאת הנדה היתה דרכם לפני: 18 ואשפך חמתי עליהם על-הדם אשר-שפכו על-הארץ ובגלוליהם שמאוה: 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות בדרךם ובעלילותם שפטתים: 20 ויבוא אלה-גוים אשר-באו שם ויחללו את-שם קדשי באמר להם עם-יהוה אלה ומארצו יצאו: 21 ואחמל על-שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר-באו שמה: 22 לכן אמר לבית-ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אס-לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר-באתם שם: 23 וקדשתי את-שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי-אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם: 24 ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל-הארצות והבאתי אתכם אל-אדמתכם: 25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלוליתכם אטהר אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את-לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת-רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר-בחני תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל-הדגן והרביתי אתו ולא-אתן עליכם רעב: 30 והרביתי את-פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: 31 וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: 32 לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנו החרבות: 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר: 35 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: 36 וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי-אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: 38 כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה: 39 Eze 37 היתה עלי ריזיהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הפקעה והיא

מלאה עצמות: **2** והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד עלפני הבקעה והנה יבשות מאד: **3** ויאמר אלי בן-אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: **4** ויאמר אלי הנבא על-העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דברי-יהוה: **5** כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם: **6** ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי-אני יהוה: **7** ונבאתי כאשר צויתי ויהי-קול כהנבאי והנה-רעש ותקרבו עצמות עצם אל-עצמו: **8** וראיתי והנה-עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: **9** ויאמר אלי הנבא אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרת אל-הרוח כה-אמרו אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי בהרוגים האלה ויחיו: **10** והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד-מאד: **11** ויאמר אלי בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקוננו נגזרנו לנו: **12** לכן הנבא ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: **13** וידעתם כי-אני יהוה בפתחי את-קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: **14** ונתתי רוחי בכם וחייתם ונתתתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתי נאם-יהוה: **15** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **16** ואתה בן-אדם קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל (חברו) (חבריו) ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל (חברו) (חבריו): **17** וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך: **18** וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלא-אתגיד לנו מה-אלה לך: **19** דבר אלהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושכתי ישראל (חברו) (חבריו) ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: **20** והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעיניהם: **21** ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם: **22** ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא (יהודה) (יהוי) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: **23** ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מפל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: **24** ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ולכו וקחתי ישמרו ועשו אותם: **25** וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי לעקב אשר ישכרבה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: **26** וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבית אותם ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם: **27** והיה משפני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם: **28** וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם: **38 Eze** ויהי דברי-יהוה אלי לאמר: **2** בן-אדם שים פניך אל-גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו: **3** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: **4** ושוכבתיך ונתתי חחים בלתייך והוצאתי אותך ואת-כל-חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: **5** פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: **6** גמר וכל-אנפיה בית תונרמה ירפתי צפון ואת-כל-אנפיו עמים

רבים אתך: **7** הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר: **8**
 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבואו אל-ארץ משובבת מחרב מקבצת
 מעמים רבים על הרי ישראל אשר-היו לחרפה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו
 לבטח כלם: **9** ועלית פשאה תבוא פענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל-אנפיד
 ועמים רבים אותך: **10** כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים
 על-לבבך וחשבת מחשבת רעה: **11** ואמרת אעלה על-ארץ פרוזות אבוא השקטים
 ישיבי לבטח כלם ישיבים באין חומה וביריח ודלתים אין להם: **12** לשלל שלל ולבו
 בז להשיב ירך על-חרבות נושבת ואל-עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישיבי
 על-טבור הארץ: **13** שבא וידון וסחרי תרשיש וכל-כפריה יאמרו לך הלשלל שלל
 אתה בא הלבו בז הקלת קהלך לשאתו כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל
 גדול: **14** לכן הנבא בן-אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא
 בשבת עמי ישראל לבטח תדע: **15** ובאת ממקומך מירפתי צפון אתה ועמים רבים
 אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: **16** ועלית על-עמי ישראל פענן לכסות
 הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על-ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי
 כך לעיניהם גוג: **17** כה-אמר אדני יהוה האתה-הוא אשר-דברתי בימים קדמונים
 ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם: **18**
 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על-אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי
 באפי: **19** ובקנאתי באש-עברתי דברתי אס-לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
 אדמת ישראל: **20** ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל-הרמש הרמש
 על-האדמה וכל האדם אשר על-פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות
 וכל-חומה לארץ תפול: **21** וקראתי עליו לכל-הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש
 באחיו תהיה: **22** ונשפתי אתו בדבר ובדם ונשם שוטף ואבני אלנביש אש ונפרית
 אמטיר עליו ועל-אנפיו ועל-עמים רבים אשר אתו: **23** והתגדלתי והתקדשתי
 ונדעתי לעיני גוים רבים וידעו כי-אני יהוה: **Eze 39** ואתה בן-אדם הנבא על-גוג
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל: **2** ושכבתך
 וששאתיך והעליתך מירפתי צפון והבאותך על-הרי ישראל: **3** והפיתו קשתך מיד
 שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל: **4** על-הרי ישראל תפול אתה וכל-אנפיד ועמים
 אשר אתך לעיש צפור כל-כנף וחית השדה נתחיד לאכלה: **5** על-פני השדה תפול
 כי אני דברתי נאם אדני יהוה: **6** ושלחתי-אש במגוג וביושיב האיים לבטח וידעו
 כי-אני יהוה: **7** ואת-שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא-אחל את-שם קדשי
 עוד וידעו הגוים כי-אני יהוה קדוש בישראל: **8** הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה
 הוא היום אשר דברתי: **9** ויצאו ישיבו ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומנן וצנה
 בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים: **10** ולא-ישאו עצים
 מן-השדה ולא יחטבו מן-היערים כי בנשק יבערו-אש ושללו את-שלליהם ובזזו
 את-בזזיהם נאם אדני יהוה: **11** והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום-שם קבר
 בישראל גי העברים קרמת הים וחסתת היא את-העברים וקברו שם את-גוג
 ואת-כל-המונה וקראו גיא המון גוג: **12** וקברום בית ישראל למען שחר את-הארץ
 שבעה חדשים: **13** וקברו כל-עם הארץ והיה להם לשם יום הפכדי נאם אדני
 יהוה: **14** ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את-העברים את-הנותרים
 על-פני הארץ לשהרה מקצה שבעה-חדשים יחקרו: **15** ועברו העברים בארץ וראו

עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג: 16 וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ: ס 17 ואתה בן אדם כה אמרו אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתייתם דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתייתם דם לשפרון מזבחי אשר זבחתו לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשעתם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: ס 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את (שבת) [שבות] יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי: 26 ונשו את פלמתי ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבשח ואין מחירי: 27 בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה: פ Eze 40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי ידי יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: 3 ויבא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה חומה מחוץ לבית סביבו סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו הדרך הקדומה ויעל (במעלותו) [במעלותיו] וימדו את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד: 8 וימד את אולם השער מהבית קנה אחד: 9 וימד את אולם השער שמונה אמות (ואילו) [ואילין] שתיים אמות ואולם השער מהבית: 10 ותאי השער הדרך הקדום שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאולם מפה ומפו: 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו: 13 וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחדש אמות פתח נגד פתח: 14 ויעש את איליים ששים אמה ואל איל החצר השער סביבו סביב: 15 ועל פני השער (היאתון) [האיתון] על לפני אולם השער הפנימי חמשים אמה: 16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביבו סביב וכן לאלמות וחלונות סביבו סביב לפנימה ואל איל תמרים: 17 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביבו סביב שלשים לשכות אל הרצפה: 18 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה:

19 וַיִּמְד רָחֵב מִלְפָּנֵי הַשָּׁעַר הַתַּחְתּוֹנָה לְפָנֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִי מִחוּץ מֵאֵה אִמָּה הַקְּדִים
 וְהַצְּפוֹן: **20** וְהַשָּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו הָרָךְ הַצְּפוֹן לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה מִדָּר אֲרָכּוּ וְרַחְבוֹ: **21**
[וְתֵאוֹ] וְתֵאוֹ שְׁלוֹשָׁה מִפּוֹ וְשִׁלְשָׁה מִפּוֹ **[וְאֵילוֹ]** וְאֵילוֹ **[וְאֵלְמִיּוֹ]** וְאֵלְמִיּוֹ הִיָּה
 כְּמִדַּת הַשָּׁעַר הָרֵאשׁוֹן חֲמִשִּׁים אֲמָה אֲרָכּוּ וְרָחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים בְּאִמָּה: **22** **[וְחִלּוֹנֵי]**
[וְאֵלְמִיּוֹ] וְאֵלְמִיּוֹ **[וְתֵמִרִין]** וְתֵמִרִין כְּמִדַּת הַשָּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו הָרָךְ הַקְּדִים
 וּבְמַעְלוֹת שְׁבַע יַעֲלוּבוּ **[וְאֵילְמוֹ]** וְאֵילְמוֹ **[וְאֵילְמִיּוֹ]** לְפָנֵיהֶם: **23** וְשַׁעַר לַחֲצַר הַפְּנִימִי נִגְדַּ
 הַשָּׁעַר לַצְּפוֹן וְלְקִדְיִם וַיִּמְד מִשַּׁעַר אֶל-שַׁעַר מֵאֵה אִמָּה: **24** וַיִּלְכְּנִי הָרָךְ הַדְּרוֹם
 וְהִנֵּה-שַׁעַר הָרָךְ הַדְּרוֹם וַיִּמְד **[אֵילוֹ]** אֵילוֹ **[וְאֵילְמוֹ]** וְאֵילְמוֹ כְּמִדַּת הָאֵלֶּה: **25**
 וְחִלּוֹנִים לוֹ **[וְאֵילְמוֹ]** וְאֵילְמוֹ סָבִיב סָבִיב כְּהַחֲלוֹנוֹת הָאֵלֶּה חֲמִשִּׁים אֲמָה אֲרָךְ
 וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אִמָּה: **26** וּמַעְלוֹת שְׁבַע **[עֵלוֹת]** עֵלוֹתִין **[וְאֵלְמוֹ]** וְאֵלְמוֹ
 לְפָנֵיהֶם וְתִמְרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹ אֶל-**[אֵילוֹ]** אֵילוֹ: **27** וְשַׁעַר לַחֲצַר הַפְּנִימִי
 הָרָךְ הַדְּרוֹם וַיִּמְד מִשַּׁעַר אֶל-הַשָּׁעַר הָרָךְ הַדְּרוֹם מֵאֵה אִמָּוֹת: **28** וַיְבִיאֵנִי אֶל-חֲצַר
 הַפְּנִימִי בַשָּׁעַר הַדְּרוֹם וַיִּמְד אֶת-הַשָּׁעַר הַדְּרוֹם כְּמִדַּת הָאֵלֶּה: **29** **[וְתֵאוֹ]** וְתֵאוֹ
[וְאֵילוֹ] וְאֵילוֹ **[וְאֵלְמִיּוֹ]** וְאֵלְמִיּוֹ כְּמִדַּת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ **[וְאֵלְמוֹ]** וְאֵלְמוֹ
 סָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים אֲמָה אֲרָךְ וְרַחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ אִמָּוֹת: **30** וְאֵלְמוֹת סָבִיב סָבִיב
 אֲרָךְ חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אֲמָה וְרַחֵב חֲמִשׁ אִמָּוֹת: **31** וְאֵלְמוֹ אֶל-חֲצַר הַחִיצוֹנָה וְתִמְרִים
 אֶל-**[אֵילוֹ]** אֵילוֹ וּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה **[מַעְלוֹ]** מַעְלוֹת: **32** וַיְבִיאֵנִי אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִי
 הָרָךְ הַקְּדִים וַיִּמְד אֶת-הַשָּׁעַר כְּמִדַּת הָאֵלֶּה: **33** **[וְתֵאוֹ]** וְתֵאוֹ **[וְאֵילוֹ]** וְאֵילוֹ
[וְאֵלְמוֹ] וְאֵלְמוֹ כְּמִדַּת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ **[וְאֵלְמוֹ]** וְאֵלְמוֹ סָבִיב סָבִיב אֲרָךְ
 חֲמִשִּׁים אֲמָה וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אִמָּה: **34** **[וְאֵלְמוֹ]** וְאֵלְמוֹ לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה
 וְתִמְרִים אֶל-**[אֵילוֹ]** אֵילוֹ מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמוֹנֶה מַעְלוֹת **[מַעְלוֹ]** מַעְלוֹת: **35** וַיְבִיאֵנִי
 אֶל-שַׁעַר הַצְּפוֹן וַיִּמְד כְּמִדַּת הָאֵלֶּה: **36** **[תֵאוֹ]** תֵאוֹ **[וְאֵילוֹ]** אֵילוֹ **[וְאֵלְמוֹ]** וְאֵלְמוֹ
[וְאֵלְמוֹ] וְאֵלְמוֹ וְחִלּוֹנוֹת לוֹ סָבִיב סָבִיב אֲרָךְ חֲמִשִּׁים אֲמָה וְרַחֵב חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים אִמָּה: **37**
[וְאֵילוֹ] וְאֵילוֹ לַחֲצַר הַחִיצוֹנָה וְתִמְרִים אֶל-**[אֵילוֹ]** אֵילוֹ מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמוֹנֶה מַעְלוֹת
[מַעְלוֹ] מַעְלוֹת: **38** וְלִשְׁכָּה וּפְתַחָהּ בְּאֵילִים הַשָּׁעֲרִים שֵׁם יִרְחוּ אֶת-הַעֲלָה: **39** וּבְאֵלִם
 הַשָּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפֶּה לִשְׁחוֹט אֵלֵיהֶם הָעוֹלָה וְהַחֲטָאֵת
 וְהַאֲשָׁם: **40** וְאֶל-הַפְּתָךְ מִחוּצָה לְעוֹלָה לְפַתַּח הַשָּׁעַר הַצְּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת
 וְאֶל-הַפְּתָךְ הָאֲחֵרֵת אֲשֶׁר לְאֵלִם הַשָּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת: **41** אַרְבַּעַת שְׁלַחְנוֹת מִפֶּה
 וְאַרְבַּעַת שְׁלַחְנוֹת מִפֶּה לְכַתֵּף הַשָּׁעַר שְׁמוֹנֶה שְׁלַחְנוֹת אֵלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ: **42** וְאַרְבַּעַת
 שְׁלַחְנוֹת לְעוֹלָה אֲבִנֵי גִזִּית אֲרָךְ אִמָּה אֶחָת וְחָצִי וְרַחֵב אִמָּה אֶחָת וְחָצִי וְגִבָּה אִמָּה
 אֶחָת אֵלֵיהֶם וַיִּנְחִיחוּ אֶת-הַכֶּלִּים אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת-הָעוֹלָה בָּם וְהִזְבַּח: **43** וְהַשְּׁפָתִים
 טֹפַח אֶחָד מוֹכְנִים בְּבֵית סָבִיב סָבִיב וְאֶל-הַשְּׁלַחְנוֹת בְּשַׁר הַקְּרָבָן: **44** וּמִחוּצָה לַשָּׁעַר
 הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שְׁרִים בְּחֲצַר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל-כַּתֵּף שַׁעַר הַצְּפוֹן וּפְנֵיהֶם הָרָךְ הַדְּרוֹם
 אֶחָד אֶל-כַּתֵּף שַׁעַר הַקְּדִים פְּנֵי הָרָךְ הַצְּפוֹן: **45** וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַלְשָׁפָה אֲשֶׁר פְּנִיָּה
 הָרָךְ הַדְּרוֹם לְכַתֵּף שְׁמֵרֵי מִשְׁמֵרֵת הַבַּיִת: **46** וְהַלְשָׁפָה אֲשֶׁר פְּנִיָּה הָרָךְ הַצְּפוֹן
 לְכַתֵּף שְׁמֵרֵי מִשְׁמֵרֵת הַמִּזְבֵּחַ הָמָּה בְּנִי-צְדוֹק הַקְּרָבִים מִבְּנֵי-לוֹ אֵלֵיהֶם לְשִׁרְתוֹ:
47 וַיִּמְד אֶת-הַחֲצַר אֲרָךְ מֵאֵה אִמָּה וְרַחֵב מֵאֵה אִמָּה מִרְבַּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ לְפָנֵי הַבַּיִת:
48 וַיְבִיאֵנִי אֶל-אֵלִם הַבַּיִת וַיִּמְד אֶל אֵלִם חֲמִשׁ אִמָּוֹת מִפֶּה וְחֲמִשׁ אִמָּוֹת מִפֶּה וְרַחֵב
 הַשָּׁעַר שְׁלֹשׁ אִמָּוֹת מִפּוֹ וְשִׁלְשׁ אִמָּוֹת מִפּוֹ: **49** אֲרָךְ הָאֵלִם עֶשְׂרִים אֲמָה וְרַחֵב עֶשְׁתֵּי
 עֶשְׂרֵה אֲמָה וּבְמַעְלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלֵי וְעַמֻּדִים אֶל-הָאֵילִים אֶחָד מִפֶּה וְאֶחָד מִפֶּה:

Eze 41 ויביאני אל-ההיכל וימד את-האילים שש-אמות רחב-מפו ושש-אמות רחב מפו רחב האהל: **2** ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: **3** ובא לפנימה וימד איל-הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: **4** וימד את-ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל-פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: **5** וימד קיר-הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביבו סביב לבית סביב: **6** והצלעות צלע אל-צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר-לבית לצלעות סביבו סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: **7** ורחבה ונסכה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביבו סביב לבית על-כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על-העליונה לתיכונה: **8** וראיתי לבית גבה סביבו סביב **(מיסדות)** **(מוסדות)** הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: **9** רחב הקיר אשר-לצלע אל-החויץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: **10** ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביבו סביב: **11** ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביבו סביב: **12** והבנין אשר אל-פני הגזרה פאת דרך-הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש-אמות רחב סביבו סביב וארכו תשעים אמה: **13** וימדד את-הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: **14** ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: **15** וימדד ארך-הבנין אל-פני הגזרה אשר על-אחריה **(ואתוקיהא)** **(ואתוקיהא)** מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: **16** הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביבו סביב והארץ עד-החלנות והחלנות מכסות: **17** על-מעל הפתח ועד-הבית הפנימי ולחויץ ואל-כל-הקיר סביבו סביב בפנימי ובחיצון מדות: **18** ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין-כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: **19** ופני אדם אל-התמרה מפו ופני-כפיר אל-התמרה מפו עשוי אל-כל-הבית סביבו סביב: **20** מהארץ עד-מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: **21** ההיכל מזוזה רבעה ופני הקדש המראה כמראה: **22** המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתיים-אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: **23** ושתיים דלתות להיכל ולקדש: **24** ושתיים דלתות לדלתות שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: **25** ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחויץ: **26** וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים: **Eze 42** ויוצאני אל-החצר החיצונה הדרך הדרך הצפון ויבאני אל-הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר-נגד הבנין אל-הצפון: **2** אל-פני-ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: **3** נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פני-אתיק בשלשים: **4** ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל-הפנימית הדרך אמה אחת ופתחיהם לצפון: **5** והלשכות העליונות קצרות כיווכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין: **6** כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על-כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ: **7** ונגד אשר-לחויץ לעמת הלשכות הדרך החצר החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה: **8** כיר-ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה אמה: **9** **(ומתחתה)** **(לשכות)**

וּמִתַּחַת [הַלְשָׁכוֹת] הָאֵלֶּה [הַמְבוּאָה] [הַמְכִיבָא] מִתְקַדִּים בְּבֹאוֹ לְהִנֵּה מִתְחַצֵּר תְּחֻצָּנָה:
 10 בִּרְחֹבּוֹ גִּדְרָה תְּחַצֵּר דְּרֵךְ הַקְּדִים אֶל־פְּנֵי הַנּוֹרָה וְאֶל־פְּנֵי הַבַּיִת לְשָׁכוֹת: 11 וְדֵרֶךְ
 לְפָנֵיהֶם כְּמֵרֵאָה הַלְשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֵּרֶךְ הַצִּפּוֹן כְּאַרְבַּן בֵּן רַחֲבָן וְכָל מוֹצְאֵיהֶן
 וְכַמְשָׁפְטֵיהֶן וְכַפְתַּחְיָהּ: 12 וְכַפְתַּחֵי הַלְשָׁכוֹת אֲשֶׁר דֵּרֶךְ הַדְּרוֹם פָּתַח בְּרֹאשׁ דֵּרֶךְ
 דֵּרֶךְ בְּפָנֵי הַגְּדֵרֶת הַיְנִינָה דֵּרֶךְ הַקְּדִים בְּבֹאוֹן: 13 וַיֹּאמֶר אֵלַי לְשָׁכוֹת הַצִּפּוֹן לְשָׁכוֹת
 הַדְּרוֹם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הַנּוֹרָה הֵנָּה לְשָׁכוֹת הַקְּדֵשׁ אֲשֶׁר יֹאכְלוּשָׁם הַכֹּהֲנִים
 אֲשֶׁר־קְרוּבִים לִיהוָה קִדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים שֵׁם יִנְיָחוּ קִדְשֵׁי הַקְּדָשִׁים וְהַמְנַחָה וְהַחֲטָאָה
 וְהָאֵשֶׁם כִּי הַמְּקוֹם קִדֵּשׁ: 14 בְּבֵאֵם הַכֹּהֲנִים וְלֹא־יֵצְאוּ מִתְקַדֵּשׁ אֶל־תְּחַצֵּר תְּחֻצָּנָה
 וְשֵׁם יִנְיָחוּ בְּגֵדֵיהֶם אֲשֶׁר־יִשְׁרְתוּ בָּהֶן כִּי־קִדֵּשׁ הֵנָּה [יִלְבָּשׁוּ] [וְיִלְבְּשׁוּ] בְּגָדִים אֲחֵרִים
 וְקָרְבוּ אֶל־אֲשֶׁר לַעֲמִ: 15 וְכֹלָה אֶת־מִדּוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהוֹצִיאֵנִי דֵּרֶךְ תְּשַׁעַר אֲשֶׁר
 פָּנָיו דֵּרֶךְ הַקְּדִים וּמִדְּרוֹ סָבִיב סָבִיב: 16 מִדְּרֵי רֹחַ הַקְּדִים בְּקִנְיָה הַמִּדָּה
 חֲמֵשׁ־אֲמוֹת [מֵאֲמוֹת] קָנִים בְּקִנְיָה הַמִּדָּה סָבִיב: 17 מִדְּרֵי רֹחַ הַצִּפּוֹן חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים
 בְּקִנְיָה הַמִּדָּה סָבִיב: 18 אֶת רֹחַ הַדְּרוֹם מִדְּרֵי חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְיָה הַמִּדָּה: 19 סָבִב
 אֶל־רֹחַ הַיָּם מִדְּרֵי חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְיָה הַמִּדָּה: 20 לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדְּרוֹ חוֹמָה לֹא
 סָבִיב סָבִיב אֲרֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרַחֵב חֲמֵשׁ מֵאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקְּדֵשׁ לְחָל: [Eze 43]
 וַיֹּלְכֵנִי אֶל־הַשַּׁעַר שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דֵּרֶךְ הַקְּדִים: 1 וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא
 מִדֵּרֶךְ הַקְּדִים וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים וְהָאֲרִיץ הָאִירָה מִכְּבֹּדוֹ: 2 וְכַמְרָאָה הַמְרָאָה
 אֲשֶׁר רָאִיתִי כְּמֵרֵאָה אֲשֶׁר־רָאִיתִי בְּבֹאוֹ לְשַׁחַת אֶת־הָעִיר וּמֵרֵאוֹת כְּמֵרֵאָה אֲשֶׁר
 רָאִיתִי אֶל־נְהַר־כְּבַר וְאֶפֶס אֶל־פְּנֵי: 3 וְכַבֹּד יְהוָה בָּא אֶל־הַבַּיִת דֵּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר
 פָּנָיו דֵּרֶךְ הַקְּדִים: 4 וְתִשְׁאַנֵּי רֹחַ וְתִבִיאֵנִי אֶל־תְּחַצֵּר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מֵלֵא כְבוֹד־יְהוָה
 הַבַּיִת: 5 וְאִשְׁמַעַע מִדְּבַר אֵלַי מִהַבַּיִת וְאִישׁ הָיָה עִמָּד אֲצֵלִי: 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
 אֶת־מְקוֹם כְּסָאֵי וְאֶת־מְקוֹם כְּפֹת רַגְלֵי אֲשֶׁר אֲשַׁכְּנָשָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
 יִשְׁמָאוּ עוֹד בַּיִת יִשְׂרָאֵל שֵׁם קִדְשֵׁי הַמָּה וּמַלְכֵיהֶם בְּזוֹתָם וּבְפַגְרֵי מַלְכֵיהֶם בְּמוֹתָם:
 7 בְּחַתָּם סָפֵם אֶת־סָפֵי וּמְזוֹתָם אֲצֵל מְזוֹתַי וְהִקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וְשָׁמָּו אֶת־שֵׁם
 קִדְשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאָכַל אַתֶּם בְּאַפִּי: 8 עַתָּה יִרְחֲקוּ אֶת־זוֹנֹתָם וּפְגַרֵי
 מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: 9 אֵתָּה בֶּן־אָדָם הִגֵּד אֶת־בַּיִת־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְמוּ מֵעוֹנֹתֵיהֶם וּמִדְּרוֹ אֶת־תְּכֵנִית: 10 וְאִם־נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוֹרֵת
 הַבַּיִת וְתִכְוִנְתּוֹ וּמוֹצְאָיו וּמוֹבְאָיו וְכָל־צוֹרְתּוֹ וְאֵת כָּל־חַקְתּוֹ וְכָל [צוֹרְתֵי] [צוֹרְתֵי]
 וְכָל [תוֹרְתוֹ] [תוֹרְתֵי] הוֹדַע אֹתָם וְכָתַב לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוֹרְתּוֹ
 וְאֶת־כָּל־חַקְתּוֹ וְעָשׂוּ אֹתָם: 11 זֹאת תוֹרַת הַבַּיִת עַל־רֹאשׁ הַהַר כָּל־גְּבוּלוֹ סָבִיב
 סָבִיב קִדֵּשׁ קִדְשִׁים הֵנָּה־זֹאת תוֹרַת הַבַּיִת: 12 וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמְּזוּבָּח בְּאַמּוֹת אֵמָה
 וְטַפַּח וְחִיק הָאֵמָה וְאֵמָה־רַחֵב וּגְבוּלָהּ אֶל־שַׁפְתָּהּ סָבִיב זֵרֶת הָאֶחָד וְזֵה גֵב הַמְּזוּבָּח:
 13 וּמְחִיק הָאֲרִיץ עַד־הָעֶזְרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתֵּים אֲמוֹת וְרַחֵב אֵמָה אֶחָד וּמֵהָעֶזְרָה
 הַקְּטָנָה עַד־הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָה אַרְבַּע אֲמוֹת וְרַחֵב הָאֵמָה: 14 וְהֵרֵאֵל אַרְבַּע אֲמוֹת
 [וּמֵהָאֲרִיאֵל] [וּמֵהָאֲרִיאֵל] וְלַמַּעֲלָה הַקְּרִינּוֹת אַרְבַּע: 15 [וְהָאֲרִיאֵל] שְׁתֵּים
 עֶשְׂרֵה אַרְבַּע בְּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רַחֵב רְבֹועַ אֵל אַרְבַּעַת רְבֹעֵיו: 16 וְהָעֶזְרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
 אַרְבַּע בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רַחֵב אֵל אַרְבַּעַת רְבֹעִיהָ וְהַגְּבוּל סָבִיב אֹתָהּ חֲצִי הָאֵמָה
 וְהַחִיק־לָהּ אֵמָה סָבִיב וּמַעֲלָתָהּ פְּנוֹת קְדִים: 17 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה אֱלֹהֵי חַקּוֹת הַמְּזוּבָּח בְּיוֹם הָעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם: 18
 וְנַתַּתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזְרַע צְדוֹק הַקְּרָבִים אֵלַי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה

לְשֵׁרְתֵנִי פֶר בְּיָבֶקֶר לְחֻטָּאת: ²⁰ וּלְקַחַת מִדְּמֵי וְנִתְתָהּ עַל-אַרְבַּע קַרְנֵתָיו וְאֵל-אַרְבַּע
 פְּנוֹת הָעֶזְרָה וְאֵל-הַגְּבוּל סָבִיב וְחֻטָּאת אוֹתוֹ וְכִפְרָתָהּ: ²¹ וּלְקַחַת אֶת הַפֶּר הַחֻטָּאת
 וְשָׂרְפוּ בַמִּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: ²² וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב שְׁעִיר-עִזִּים תָּמִים
 לְחֻטָּאת וְחֻטָּאוֹ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חֻטָּאוּ בְּפֶר: ²³ בְּכֹל־וַחֲדָּה מִחֻטָּאת תִּקְרִיב פֶּר
 בְּיָבֶקֶר תָּמִים וְאֵיל מִן-הַצֹּאֵן תָּמִים: ²⁴ וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים
 עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֲלֶיהָ לִיהוָה: ²⁵ שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר-חֻטָּאת לַיּוֹם
 וּפֶר בְּיָבֶקֶר וְאֵיל מִן-הַצֹּאֵן תָּמִים יַעֲשׂוּ: ²⁶ שִׁבְעַת יָמִים יִכְפְּרוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁתְּרוּ
 אֹתוֹ וּמִלֹּאוּ **(יָדוּ)** וְיִדְוּ: ²⁷ וַיִּכְלוּ אֶת-הַיָּמִים **ס** וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה יַעֲשׂוּ
 הַכֹּהֲנִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת-שְׁלָמֵיכֶם וְרִצְאֹתֵי אֲתָכֶם נֹאם אֲדָנִי יְהוָה: **ס**
Eze 44 וַיֵּשֶׁב אֹתִי הֶרֶד שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפְּנִיהַ קָדִים וְהוּא סְגוּר: ² וַיֹּאמֶר אֵלַי
 יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סְגוּר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא-יָבֹא בּוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בָּא
 בּוֹ וְהָיָה סְגוּר: ³ אֶת-הַנְּשִׂא נְשִׂיא הוּא יִשְׁבִּיב **(לֹא-כֹל)** לַחֵם לִפְנֵי יְהוָה
 מִדֶּרֶךְ אֲלֵם הַשַּׁעַר יָבֹא וּמִדֶּרְכּוֹ יֵצֵא: ⁴ וַיְבִיאֵנִי הֶרֶד שַׁעַר הַצִּפּוֹן אֶל-פְּנֵי הַבַּיִת
 וָאֵרָא וְהָנָה מֵלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בַּיִת יְהוָה וְאִפְּל אֶל-פְּנֵי: ⁵ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה
 בְּיָאֵלֶם שֵׁם לְבָד וְרָאָה בְּעֵינַי וּבִאֲזִנַי שָׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אַחַד
 לְכָל-חֻקוֹת בַּיִת-יְהוָה וְלְכָל-**(תּוֹרָתוֹ)** **(תּוֹרָתִין)** וְשָׁמַת לְבָד לְמִבּוֹא הַבַּיִת בְּכָל מוֹצְאֵי
 הַמִּקְדָּשׁ: ⁶ וְאִמְרַת אֶל-מִרְי אֶל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה רַב-לְכֶם
 מִכָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל: ⁷ בְּהִבְיֵאֶכֶם בְּנֵי-נֹכַר עַרְלֵי-לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לַהֲיוֹת
 בַּמִּקְדָּשׁ לְחַלְלֹו אֶת-בַּיִתִּי בְּהִקְרִיבְכֶם אֶת-לֶחְמֵי חֶלֶב וְדָם וַיִּפְרוּ אֶת-בַּרְיֹתֵי אֵל
 כָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם: ⁸ וְלֹא שָׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת קִדְשִׁי וְתִשְׁמֹוּן לְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶתִי בַמִּקְדָּשׁ
 לְכֶם: ⁹ כֹּה-אָמַר אֲדָנִי יְהוָה כָּל-בְּנֵי-נֹכַר עַרְלֵי לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לֹא יָבֹאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי
 לְכָל-בְּנֵי-נֹכַר אֲשֶׁר בְּחוּץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ כִּי אִם-הַלּוּיִם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעַלֵי בְּתוּחַת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוּ מֵעַלֵי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ עֹנֶם: ¹¹ וְהָיוּ בַמִּקְדָּשׁ מִשְׁרָתִים
 פְּקוּדוֹת אֶל-שַׁעְרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים אֶת-הַבַּיִת הַמָּה יִשְׁתָּו אֶת-הַעֲלֶה וְאֶת-הַזֶּבַח לְעַם
 וְהָמָּה יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשָׂרְתָם: ¹² יַעַן אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ
 לְבַיִת-יִשְׂרָאֵל לְמַכְשׁוֹל עוֹן עַל-כֵּן נִשְׂאֹתִי יָדַי עֲלֵיהֶם נֹאם אֲדָנִי יְהוָה וְנִשְׂאוּ עֹנֶם: ¹³
 וְלֹא-יִגְשׂוּ אֵלַי לְכַתֵּן לִי וְלִגְשַׁת עַל-כָּל-קִדְשִׁי אֶל-קִדְשִׁי תִקְדָּשִׁים וְנִשְׂאוּ כָל-מִתָּם
 וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ: ¹⁴ וְנִתְתִּי אוֹתָם שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְלְכָל אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה בּוֹ: **פ** ¹⁵ וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוּחַת
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעַלֵי הַמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשֵׁרְתֵנִי וְעַמְדוּ לִפְנֵי לְהִקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נֹאם
 אֲדָנִי יְהוָה: ¹⁶ הַמָּה יָבֹאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי וְהָמָּה יִקְרְבוּ אֶל-שַׁלְחָנִי לְשֵׁרְתֵנִי וְשָׁמְרוּ
 אֶת-מִשְׁמֶרֶתִי: ¹⁷ וְהָיָה בְּבוֹאֵם אֶל-שַׁעְרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פִשְׁתִּים יִלְבְּשׂוּ
 וְלֹא-יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֹמֶר בְּשָׂרְתָם בְּשַׁעְרֵי הַחֲצַר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ: ¹⁸ פִּאֲרֵי פִשְׁתִּים
 יְהִיוּ עַל-רֵאשֵׁם וּמְכַנְסֵי פִשְׁתִּים יְהִיוּ עַל-מִתְנֵיהֶם לֹא יַחְגְּרוּ בִּזְעֵ: ¹⁹ וּבְצִאתָם
 אֶל-הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל-הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה אֶל-הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר-הָמָּה
 מִשְׂרָתָם בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וְלִבְשׂוּ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְלֹא-יִקְדָּשׁוּ אֶת-הָעַם
 בְּבִגְדֵיהֶם: ²⁰ וְרֵאשֵׁם לֹא יִגְלַחוּ וּפְרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כִּסּוּם יִכְסְמוּ אֶת-רֵאשֵׁיהֶם: ²¹ וַיִּין
 לֹא-יִשְׁתּוּ כָל-כֶּהֵן בְּבוֹאֵם אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית: ²² וְאַל-מִנָּה וּגְרוּשָׁה לֹא-יִקְחוּ לָהֶם
 לְנָשִׁים כִּי אִם-בְּתוּלֹת מִזְרַע בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר תַּחֲיָה אֱלֻמָּנָה מִכֶּהֵן יִקְחוּ:
²³ וְאֶת-עַמֵּי יוֹרֵי בֵין קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין-טָמֵא לְשָׁהוּר יוֹדְעִם: ²⁴ וְעַל-רִיב הַמָּה יַעֲמְדוּ

לשפט **למשפט** במשפטי **ושפטוהו** **ישפטוהו** ואת תורתו ואת חקתי בכל מועדי
 ישמרו ואת שבתותי יקדשו: **25** ואלמת אדם לא יבוא לשמאה כי אמלאב ולאם
 ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש ישמאו: **26** ואחרי טהרתו שבעת
 ימים יספרו לו: **27** וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש וקריב
 חטאתו נאם אדני יהוה: **28** והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לאחתנו להם
 בישראל אני אחזתם: **29** המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל
 להם יהיה: **30** וראשית כל בפורי כל וכל תרומת כל מפל תרומותיכם לפנהים
 יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לפהון להניח ברכה אל ביתך: **31** כל נבלה וטרפה
 מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים: **32** **Eze 45** ובהפילכם את הארץ בנחלה
 תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארץ חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה
 אלף קדש הוא בכל גבולה סביב: **3** יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות
 מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: **3** ומן המדה הזאת תמוד ארץ **חמש**
חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובויהיה המקדש קדש קדשים: **4** קדש
 מן הארץ הוא לפנהים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם
 מקום לבתים ומקדש למקדש: **5** וחמשה ועשרים אלף ארץ ועשרת אלפים רחב
יהיה **והיה** ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת: **6** ואחת העיר תתנו
 חמשת אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית
 ישראל יהיה: **7** ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחות העיר אלפני
 תרומת הקדש ואלפני אחוזת העיר מפאתים ומה ומפאת קדמה קדימה וארץ
 לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה: **8** לארץ יהיה לו לאחזה בישראל
 ולאיונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם: **9** כה אמר
 אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושר הסירו ומשפט וצדקה עשו תרימו
 גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: **10** מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם:
11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החומר הבת ועשירת החומר האיפה
 אל החומר יהיה מתכנתו: **12** והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים
 שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם: **13** זאת התרומה אשר תרימו ששית
 האיפה מחומר החטים וששיתם האיפה מחומר השערים: **14** וחק השמן הבת השמן
 מעשר הבת מן הכפר עשרת הבתים חמר פי עשרת הבתים חמר: **15** ושה אחת
 מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם
 אדני יהוה: **16** כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: **17**
 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי
 בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר
 בעד בית ישראל: **18** כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פרי בן בקר
 תמים וחטאת את המקדש: **19** ולקח תהון מדם החטאת ונתן אל מזויות הבית
 ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזויות שער החצר הפנימית: **20** וכן תעשה
 בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את הבית: **21** בראשון בארבעה עשר יום
 לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל: **22** ועשה הנשיא ביום ההוא
 בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת: **23** ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת
 פרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: **24** ומנחה
 איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: **25** בשביעי בחמשה עשר יום

אלפים: **17** והיה מנרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: **18** והנותר בארץ לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ומה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה **תבואתה** **תבואתו** ללחם לעבדי העיר: **19** והעבד העיר ועבדוהו מכל שבטי ישראל: **20** כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרמו את תרומת הקדש אל אחת העיר: **21** והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחת העיר אלפני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית **בתוכה** **בתוכו**: **22** ומאחת הלויים ומאחת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: **23** ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה בנימן אחד: **24** ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: **25** ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: **26** ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד: **27** ועל גבול זבולן מפאת קדימה עד פאת ימה גד אחד: **28** ועל גבול גד אלפאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה עלתים הגדול: **29** זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם נאם אדני יהוה: **30** ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: **31** ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: **32** ואלפאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: **33** ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: **34** פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: **35** סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

Hosea 1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יתם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: **2** תחלת דברי יהוה בהושע **פ** ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה: **3** וילך ויקח את גומר בת דבלים ותהר ותלד לו בן: **4** ויאמר יהוה אליו קרא שמו ירעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי ירעאל על בית יהוה והשבתי ממלכות בית ישראל: **5** והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק ירעאל: **6** ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: **7** ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: **8** ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן: **9** ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: **Hos 2** והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא יסוד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלחי: **2** ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום ירעאל: **3** אמרו לא אחיכם עמי ולא אחותיכם רחמה: **4** ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: **5** פן אפשיטנה ערמה והצנתיה כיום הולדה ושמתי

כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: **6** ואתבניה לא ארחם כיבני זנונים
 המה: **7** כי זנתה אמום הבישה הורתם פי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי
 ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: **8** לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי
 את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: **9** ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
 ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: **10**
 והיא לא ידעה פי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
 והב עשו לפעל: **11** לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי
 צמרי ופשתי לכסות את ערותה: **12** ועתה אנלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
 לא יצילנה מידי: **13** והשבתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל מועדה: **14**
 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי
 ליער ואכלתם חית השדה: **15** ופקדתי עליה אתימי הבעלים אשר תקטיר להם
 ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאסיהוה: **16** לכן הנה
 אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבת: **17** ונתתי לה את כרמיה משם
 ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה
 מארץ מצרים: **18** והיה ביום ההוא נאסיהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד
 בעלי: **19** והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: **20** וכרתי להם
 ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב
 ומלחמה אשוב מן הארץ והשפכתי לבטח: **21** וארשתיד לי לעולם וארשתיד
 לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: **22** וארשתיד לי באמונה וידעת אתיהוה: **23**
23 והיה ביום ההוא אענה נאסיהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: **24**
 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יורעאל: **25**
 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא
 יאמר אלהי: **Hos 3** ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת
 כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישי ענבים:
2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: **3** ואמר אליה ימים
 רבים תשבי לי לא תזני ולא תהוי לאיש וגם אני אליך: **4** כיו ימים רבים ישבו
 בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: **5** אחר
 ישבו בני ישראל ובקשו אתיהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אליהוה
 ואל טובו באחרית הימים: **Hos 4** שמעו דברי יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה
 עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ: **2** אלה וכחש
 ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו: **3** על כן תאכל הארץ ואמלל
 כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגני הים יאספו: **4** אך איש אל יירב
 ואל יזבח איש ועמד כמריבי כהן: **5** וכשלת היום וכשל גם נביא עמד לילה
 ודמיתי אמד: **6** נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מפתן
 לי ותשפח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: **7** כרבם כן חטאו לי
 כבודם בקלון אמיר: **8** חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: **9** והיה
 כעם כפתן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: **10** ואכלו ולא ישבעו
 הזנו ולא יפרצו כי אתיהוה עזבו לשמר: **11** זנות וזנו ותירוש יקח לב:
12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם: **13**
 על ראשי ההרים יזבחו ועלה גבעות יקטירו תחת אלון ולבנה ואלה פי טוב צלה

על-כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה: **14** לא-אפקוד על-בנותיכם כי תזנינה ועל-כלותיכם כי תנאפנה כיהם עם-הזנות יפרדו ועם-הקדשות יזבחו ועם לא-יבין ילבט: **15** אס-זנה אתה ישראל אל-יאשם יהודה ואל-תבאו הגלגל ואל-תעלו בית און ואל-תשבעו חייהונה: **16** כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב: **17** חבור עצבים אפרים הנחילו: **18** סר סבאם הזנה הזנו אהבו הכו קלון מנניה: **19** צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם: **ס Hos 5** שמעו-זאת הפהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי-פח היותם למצפה ורשת פרושה על-תבור: **2** ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם: **3** אני ידעתי אפרים וישראל לא-נכתד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: **4** לא יתנו מעלליהם לשוב אל-אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת-יהוה לא ידעו: **5** וענה גאון-ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם-יהודה עמם: **6** בצאנם ובכקדם ילכו לבקש את-יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: **7** ביהוה בגדו כי-בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את-חלקיהם: **ס Hos 8** תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריד בנימין: **9** אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: **10** היו שרני יהודה כמסיני גבול עליהם אשפוד כמים עברתי: **11** עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחריו: **12** ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה: **13** וירא אפרים את-חליו ויהודה את-מזרו וילך אפרים אל-אשור וישלח אל-מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא-יגדה מפם מזור: **14** כי אנכי כשחל לאפרים וכפפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל: **15** אלך אשובה אל-מקומי עד אשר-אשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני: **Hos 6** לכו ונשובה אל-יהוה כי הוא טרף וירפאנו יד ויחבשנו: **2** יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: **3** ונדעה נרדפה לדעת את-יהוה כשחר נכון מוצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ: **4** מה אעשה-לך אפרים מה אעשה-לך יהודה וחסדכם פענן-בקר וכטל משפים הלך: **5** על-כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי-פי ומשפטיך אור יצא: **6** כי חסד חפצתי ולא-זבח ודעת אלהים מעלות: **7** והמה פאדם עברו ברית שם בגדו בי: **8** גלעד קרית פעלי און עקבה מדם: **9** וכחפי איש גדודים חבר פהנים הרך ויצחור-שכמה כי זמה עשו: **10** בבית ישראל ראיתי **[שערידיה]** **[שערו-יה]** שם זנות לאפרים נטמא ישראל: **11** גם-יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי: **פ Hos 7** כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר ונגב יבוא פשט גדוד בחויץ: **2** ובל-יאמרו ללבכם כל-דעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו: **3** ברעתם ישמחו-מלך ובכחשיהם שרים: **4** כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק ער-חמצתו: **5** יום מלפנו החלו שרים חמת מיון משך ידו את-לצצים: **6** כי-קרבו כתנור לפם בארפם כל-הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה: **7** כלם יחמו כתנור ואכלו את-שפטיהם כל-מלכיהם נפלו אין-קרא בהם אלי: **8** אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה ענה בלי הפוכה: **9** אכלו זרים פחו והוא לא ידע גם-שיבה זרקה בו והוא לא ידע: **10** וענה גאון-ישראל בפניו ולא-שבו אל-יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל-זאת: **11** ויהי אפרים כיונה פוחה אין לב מצרים קראו אשור הלכו: **12** פאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם: **ס Hos 13** אוי להם כי-נדרו ממני שד להם כפישעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי פובים: **14**

ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על משכבותם על דגן ותירוש ותגוררו יסורו בני: **15**
 ואני יסרתי חזקתי וזועתם ואלי יחשברדע: **16** ישובו לא על היו כקשת רמיה
 יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים: **Hos 8** אל-חפך שפר כפשר
 על-בית יהוה יען עברו בריתי ועל-תורת פשעו: **2** לי זעקו אלהי ידענוד ישראל:
3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: **4** הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
 ויהבם עשו להם עצבים למען יכרת: **5** זנח עגלך שמרון חרה אפי במ ערמתי לא
 יוכלו נקון: **6** כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כישבבים יהיה עגל
 שמרון: **7** כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין-לו צמח בלי יעשה-קמח אולי
 יעשה זרים יבלעהו: **8** נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין-חפץ בו: **9** כיהמה
 עלו אשור פרא בודר לו אפרים התנו אהבים: **10** גם כיריתנו בגוים עתה אקבצם
 ויחלו מעט ממשא מלך שרים: **11** כיהרבה אפרים מזבחת לחטא היזילו מזבחות
 לחטא: **12** **[אכתוב]** **[אכתב]** לו **[רבו]** **[רבי]** תורת כמזר נחשבו: **13** זבחי הבהבי
 יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים
 ישובו: **14** וישפח ישראל את-עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות
 ושלחתי-אש בעריו ואכלה ארמנתיה: **Hos 9** אל-תשמח ישראל אל-גיל פעמים כי
 זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל-גרנות דגן: **2** גרן ויקב לא ירעם ותירוש
 יכחש בה: **3** לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: **4**
 לא יסכו ליהוה ויין ולא יערבולו זבחים פלחם אונים להם כל-אכליו וטמאו
 כילחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה: **5** מה-תעשו ליום מועד וליום הגיהוה: **6**
 כיהנה הלכו משר מצרים תקבצם מן תקברם מחמד לכספם קמוש ירשם חוז
 באהליהם: **7** באו וימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע
 איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: **8** צפה אפרים עם-אלהי נביא פח יקוש
 על-כל-דרךיו משטמה בבית אלהיו: **9** העמיק-שחתי כימי הגבעה יזכור עונם
 יפקוד חטאותם: **10** כענבים במדבר מצאתי ישראל כבפורח בתאנה בראשיתה
 ראיתי אבותיכם המה באו בעל-פעור וינורו לבשת ויהיו שקוצים פאהבם: **11**
 אפרים פעור יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומחריון: **12** כי אסיגדלו את-בניהם
 ושפלתים מאדם כייגס-אוי להם בשורי מהם: **13** אפרים כאשר-ראיתי לצור שתולה
 בנהו ואפרים להוציא אלהי בניו: **14** תן-להם יהוה מה-תתן תן-להם רחם משפיל
 ושדים צמקים: **15** כל-דעתם בגלגל כישם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אנרשם
 לא אוסף אהבתם כל-שריהם סררים: **16** הנה אפרים שרשם יבש פרי
[בל] **[בל]** יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי בטנם: **17** ימאסם אלהי כי לא
 שמעו לו ויהיו נדרים בגוים: **Hos 10** גפן בוקק ישראל פרו ישוה-לו כרב לפרו
 הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות: **2** חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף
 מזבחותם ישדד מצבותם: **3** כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את-יהוה
 והמלך מה-יעשה-לנו: **4** דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על
 תלמי שדי: **5** לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כיאבל עליו עמו וכמריו עליו
 יגילו על-כבודו כייגלה ממנו: **6** גם-אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה
 אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו: **7** נדמה שמרון מלכה כקצף על-פני-מים: **8**
 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על-מזבחותם ואמרו להרים
 כסונו ולגבעות נפלו עלינו: **9** מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא-חשינם

בנבעה מלחמה על-בני עלוה: **10** באותי ואפרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי
(עניתם) [עניתם]: 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על-שוב
צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדדלו יעקב: **12** זרעו לכם לצדקה קצרו
לפי-חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את-יהודה עדיבוא וירה צדק לכם: **13**
חרשתם-רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי-כחש כייבטחת בדרךך ברב גבוריך: **14**
וקאם שאון בעמד וכל-מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם
על-בנים רמשה: **15** ככה עשה לכם בית-אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה
מלך ישראל: **Hos 11** כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: **2** קראו להם כן
הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון: **3** ואנכי תרגלתי לאפרים קחם
על-זרועותי ולא ידעו כי רפאתים: **4** בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה
להם כמרמי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: **5** לא ישוב אל-ארץ מצרים ואשור
הוא מלכו כי מאנו לשוב: **6** וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממצעותיהם: **7**
ועמי תלואים למשובתי ואל-על יקראהו יחד לא ירומם: **8** איך אתנדך אפרים
אמנדך ישראל איך אתנדך כאדמה אשימד כצבאים נהפך עלי לפי יחד נכמרו
נחומי: **9** לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא-איש
בקרפך קדוש ולא אבוא בעיר: **10** אחרי יהנה ילכו כאריה ישאג כיהוא ישאג
ויחררו בנים מים: **11** יחררו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים
על-פתיים נאס-יהודה: **Hos 12** ס סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה
עד רד עס-אל ועס-קדושים נאמן: **2** אפרים רעה רוח ורדף קדים כל-היום כזב
ושד ירבה וברית עס-אשור יכרתו ושמן למצרים יובל: **3** וריב ליהנה עס-יהודה
ולפקד עלי-יעקב כדרךכו כמעלליו ישיב לו: **4** בבטן עקב את-אחיו ובאונו שרה
את-אלהים: **5** וישר אל-מלאך ויכל ככה ויתחנן-לו בית-אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו: **6** ויהנה אלהי הצבאות יהנה זכרו: **7** ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
וקנה אל-אלהיך תמיד: **8** כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב: **9** ויאמר אפרים אך
עשרתי מצאתי און לי פל-יגיעי לא ימצאו-לי עון אשר-חטא: **10** ואנכי יהנה אלהיך
מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: **11** ודברתי על-הנביאים ואנכי חזון
הרביתי וביד הנביאים אדמה: **12** אם-נלעד און אך-שוא היו בגלגל שורים זבחו גם
מוזבחותם כגלים על תלמי שדי: **13** ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר: **14** ובנביא העלה יהנה את-ישראל ממצרים ובנביא נשמר: **15** הכעיס
אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו: **Hos 13** כדבר אפרים רחת
נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: **2** ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים פלה להם הם אמרים זבחי ארם עגלים
ישקון: **3** לכן יהיו כענף-פקר וכטל משפים הלך כמיץ יסער מגרן וכעשן מארבה: **4**
ואנכי יהנה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי: **5** אני
ידעתיך במדבר בארץ תלאבות: **6** כמרעיתם וישבעו שבעו ויךם לבם על-כן
שכחוני: **7** ואהי להם כמו-שחל כנמר על-דרך אשור: **8** אפגשם כרב שכול ואקרע
סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: **9** שחתך ישראל כייבי בעורף: **10**
אהי מלפך אפוא ויושיעך בכל-עריך ושפטיד אשר אמרת תנה-לי מלך ושרים: **11**
אתן-לך מלך באפי ואקח בעברתי: **Hos 12** ס צרור עון אפרים צפונה חטאתו: **13** חבלי
יולדה יבאו לו הוא-בן לא חכם כיעת לא-יעמד במשבר בנים: **14** מיד שאול

אָפְדִים מִמּוֹת אַנְאֵלִים אֵלֵי דְכַרְיָד מוֹת אֵלֵי קַטְבָּד שְׂאוּל נַחַם יִסְתֵּר מַעֲיָנֵי: **15** כִּי הוּא בֶן אַחִים יִפְרִיא יְבוֹא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמְדַּבֵּר עֲלָה וַיְבוֹשׁ מִקּוּרוֹ וַיַּחֲרַב מַעֲיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצֵר כָּל-פְּלִי חֲמֻדָּה: **Hos 14** תַּאֲשֵׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מִרְחַה בְּאַלְהֵיהּ בַּחֲרֵב יִפְלוּ עַלְלֵיהֶם יִרְטָשׁוּ וְהִרְיוּתָיו יִבְקַעוּ: **16** **2** שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלַת בַּעֲוֹנֶיךָ: **3** קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה אֱמָרוּ אֵלָיו כָּל-תַּחֲשָׂא עֹן וְקַח-טוֹב וְנִשְׁלַמְהָ פְרִים שְׁפִתֵינוּ: **4** אֲשׁוּרוּ לֹא יוֹשִׁיעֵנוּ עַל-סוֹס לֹא נִרְכַּב וְלֹא-נִאֲמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֶׂה וְדִינוֹ אֲשֶׁר-בָּךְ יִרְחַם יְתוֹם: **5** אֲרַפָּא מְשׁוּבַחְתֶּם אֲהַבֶּם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ: **6** אֱהִיָּה כַּסֵּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וַיֵּךְ שְׂרָשׁוּי כַּלְבָּנוֹן: **7** יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי כַזִּית הוֹדוּ וְרוּחַ לוֹ כַּלְבָּנוֹן: **8** יִשְׁבוּ יִשְׁבִי בְצִלוֹ יַחֲיוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ כַגֶּפֶן זָכְרוּ כִּיִּין לְבָנוֹן: **9** אֲפָרִים מֵה־לֵּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְבוֹרוֹשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְרִיךָ נִמְצָא: **10** מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹה נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי-יִשְׂרָאִים דְּרַכֵּי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִפְשְׁלוּ בָם:

Joel 1 דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִזְרָאֵל בֶּן-פְתוּאֵל: **2** שְׁמַעוּ-זֹאת תְּזַכְּנוּם וְהִאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַהִיְתָה זֹאת בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבוֹתֵיכֶם: **3** עֲלִיָּה לְבַנְיֹכֶם סַפְרוּ וּבַנְיֹכֶם לְבַנְיֹתָם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר: **4** יִתֵּר הַגֹּזֵם אֲכַל הָאָרֶבָה וַיִּתֵּר הָאָרֶבָה אֲכַל הַיֶּלֶק וַיִּתֵּר הַיֶּלֶק אֲכַל הַחִסִּיל: **5** הִקְצִצוּ שְׂכוּרִים וּבְכָרוּ וְהִילְלוּ כָּל-שְׂחֵי יַיִן עַל-עֵסִיס כִּי נִכְרַת מִפִּיכֶם: **6** כִּי-גִזְוִי עָלָה עַל-אֲרֶצִי עֲצוּם וְאִין מִסְפֵּר שְׁנָיו שְׁנֵי אַרְוֵה וּמִתְלַעוֹת לְבִיא לֹו: **7** שֵׁם גִּפְנֵי לְשִׁמָּה וְתַאֲנִיתִי לַקְצִפָּה חֲשָׁף חֲשָׁפָה וְהַשְׁלִיךְ הַלְבִּינוּ שְׂרִינְיָה: **8** אֵלֵי כַּבְתוּלָה חֲנַרְת־שֶׁק עַל-בַּעַל נַעֲרִיָּה: **9** הִכְרַת מִנְחָה וְנִסְךְ מִבֵּית יְהוָה אֲבָלוּ הַכַּהֲנִים מִשְׂרְתֵי יְהוָה: **10** שְׂדֵד שְׂדָה אֲבָלָה אֲדָמָה כִּי שְׂדֵד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֲמַלֵּל יִצְהַר: **11** הִבִּישׁוּ אֲפָרִים הִילְלוּ כְרָמִים עַל-חַטָּה וְעַל-שַׁעֲרָה כִּי אֲבָד קֶצֶר שְׂדָה: **12** הִגְפָן הוֹבִישָׁה וְהַתַּאֲנָה אֲמַלְלָה רְמוֹן גַּם-תַּמָּר וְתַפּוּחַ כָּל-עֵצֵי הַשְּׂדֵה יִבְשׁוּ כִּי-הִבִּישׁ שֶׁשׁוֹן מִן-בְּנֵי אָדָם: **13** חֲגֹרוּ וּסְפְדוּ הַכַּהֲנִים הִילְלוּ מִשְׂרְתֵי מִזְבֵּחַ בָּאוּ לִינוּ בְּשִׁקִּים מִשְׂרְתֵי אֱלֹהֵי כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה וְנִסְךְ: **14** קַדְשׁוּ-צוּם קְרָאוּ עֲצָרָה אֲסַפּוּ זִקְנִים כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְזַעֲקוּ אֶל-יְהוָה: **15** אֵהָה לַיּוֹם כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה וְכִשְׂדֵּ מִשְׁדֵּי יְבוֹא: **16** הֲלוֹא נִגַּד עֵינֵינוּ אֲכַל נִכְרַת מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ שְׂמַחָה וְגִיל: **17** עֲבִשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת מְגַרְפְּתֵיהֶם נִשְׁמוּ אֲצֵרוֹת נִהַרְסוּ מִמְּגֻרוֹת כִּי הִבִּישׁ דָּגָן: **18** מֵה־נִּאֲנַחָה בְּהִמָּה נִבְכּוּ עֲדָרֵי בָקָר כִּי אִין מִרְעָה לָהֶם גַּם-עֲדָרֵי הַצֹּאן נִאֲשָׁמוּ: **19** אֵלֶיךָ יְהוָה אֲקָרָא כִּי אֲשׁ אֲכַלָּה נְאוֹת מִדְּבַר וּלְהַבָּה לְהַטָּה כָּל-עֵצֵי הַשְּׂדֵה: **20** גַּם-בַּהֲמוֹת שְׂדָה תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ כִּי יִבְשׁוּ אֲפִיקֵי מַיִם וְאֲשׁ אֲכַלָּה נְאוֹת הַמִּדְּבַר: **21** **Joel 2** תַקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן וְהִרְעִיגוּ בַּהַר קָדְשִׁי וְיִגְזְזוּ כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי-בָא יוֹם-יְהוָה כִּי קָרוֹב: **2** יוֹם חֲשָׁךְ וְאִפְלָה יוֹם עָנָן וְעַרְפֵּל כְּשַׁחַר פֶּרֶשׁ עַל-הַהָרִים עִם רֵב וְעֲצוּם כְּמַהוּ לֹא נְהוּה מִן-הָעוֹלָם וְאַחֲרָיו לֹא יוֹסֵף עַד-שְׁנֵי דוֹר וָדוֹר: **3** לִפְנֵינוּ אֲכַלָּה אֲשׁ וְאַחֲרָיו תִּלְהַט לְהַבָּה כְּגוֹן-עֵדֶן הָאָרֶץ לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו מִדְּבַר שְׂמָמָה וְגַם-פְּלִיטָה לֹא-הִיְתָה לֹו: **4** כְּמִרְאָה סוֹסִים מִרְאֵהוּ וּכְפֹרְשִׁים כֵּן יִרוּצוּן: **5** כְּקוֹל מִרְכָּבוֹת עַל-רֵאשֵׁי הַהָרִים יִרְקְדוּן כְּקוֹל לְהַב אֲשׁ אֲכַלָּה קֵשׁ כְּעִם עֲצוּם עֲרוּךְ מִלְחָמָה: **6** מִפְּנֵי יַחֲלוּ עַמִּים כָּל-פְּנִים כְּבָצוּ פְּאֻרוֹר: **7** כְּגַבּוּרִים יִרְצוּן כְּאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה יַעֲלוּ חוֹמָה וְאִישׁ בְּדַרְכָּיו יִלְכוּן וְלֹא יַעֲבִטוּן אֲרַחוֹתָם: **8** וְאִישׁ אַחֲיוֹ לֹא יִדְחָקוּן גְּבַר

במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: **9** בעיר ישקו בחומה ירצון בפתים יעלו בעד החלונים יבאו פננב: **10** לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו ננהם: **11** ויהוה נתן קולו לפני חילו פי רב מאד מחנהו פי עצום עשה דברו פי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: **12** וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספר: **13** וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אליהוה אלהיכם פי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורביחסר ונחם על הרעה: **14** מי יודע ישוב ונחם והשאר אחריו ברכה מנחה ונסף ליהוה אלהיכם: **פ** **15** תקעו שופר בציון קדש צום קראו עצרה: **16** אספועם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: **17** בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשלבם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: **18** ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו: **19** ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם אתהדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: **20** ואתהצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושמה אתפניו אלהים הקדמני וספו אלהים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו פי הגדיל לעשות: **21** אל תיראי אדמה גילו ושמחי פי הגדיל יהוה לעשות: **22** אל תיראו בהמות שדי פי דשאו נאות מדבר פי עץ נשא פרו תאנה ונפן נתנו חילם: **23** ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: **24** ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: **25** ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה תילק והחסיל ותגום חילי הגדול אשר שלחתי בכם: **26** ואכלתם אכול ושובע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: **27** וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: **Joe 3** **ס** והיה אחריו אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות ותלמון בחוריכם חזינות יראוי: **2** וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: **3** ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: **4** השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: **5** והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהרציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא: **Joe 4** כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר **(אשוב)** **(אשיב)** את שבות יהודה וירושלם: **2** וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: **3** ואל עמי יהו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו בין וישתחו: **4** וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: **5** אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם: **6** ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: **7** הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם: **8** ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק פי יהוה דבר: **ס** **9** קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: **10** לתו אתיכם לחרבות ומזמרותיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני: **11** עושו ונבאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך: **12** יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט פי שם

אשב לשפט את-כל-הגוים מסביב: **13** שלחו מנל פי בשל קציר באו רדו כרמלאה נת השיקו היקבים כי רבה רעתם: **14** המזנים המזנים בעמק החרוץ פי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ: **15** שמש ורח קדרו וכוכבים אספו נהם: **16** ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל: **17** וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר-קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא-יעברו-בה עוד: **18** והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל-אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את-נחל השטים: **19** מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר-שפכו דם-נקיא בארצם: **20** ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: **21** ונקיתי דמם לא-נקיתי ויהוה שכן בציון:

Amos 1 דברני עמוס אשר-היה בנקדים מתקוע אשר חזה על-ישראל בימי עזיה מלך-יהודה ובימי רבעם בן-יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש: **2** ויאמרו יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: **3** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי דמשק ועל-ארבעה לא אשיבנו על-דושים בחרצות הברזל את-הגלעד: **4** ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן-הרד: **5** ושבתי ברית דמשק והכרתי יושב מבקעת-און ותומך שבט מבית עדן ונלו עס-ארם קורה אמר יהוה: **6** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי עזה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום: **7** ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתי: **8** והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על-עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: **9** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי-צר ועל-ארבעה לא אשיבנו על-הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים: **10** ושלחתי צר ואכלה ארמנתי: **11** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי אדום ועל-ארבעה לא אשיבנו על-רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: **12** ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה: **13** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי בני-עמון ועל-ארבעה לא אשיבנו על-בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את-גבולם: **14** והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בחרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: **15** והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה: **16** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי מואב ועל-ארבעה לא אשיבנו על-שרפו עצמות מלך-אדום לשיד: **17** ושלחתי-אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בחרועה בקול שופר: **18** והכרתי שופט מקרבה וכל-שריה אהרוג עמו אמר יהוה: **19** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי יהודה ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מאסם את-תורת יהוה וחקיו לא שמרו ונתעום כזבוחם אשר-הלכו אבותם אחריהם: **20** ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם: **21** פה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: **22** השאפים על-עפר-ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אלה-נערה למען חלל את-שם קדשי: **23** ועל-בגדים חבלים יטו אצל כל-מזבח ויין ענושים ישחו בית אלהיהם: **24** ואנכי השמחתי את-האמרי מפניהם אשר כנבה ארוים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרוי מפעל ושרשיו מתחת:

10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולף אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמורי: **11** ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים האף אין-זאת בני ישראל נאסיהוה: **12** ותשקו את-הנזירים יין ועל-הנביאים צויתם לאמר לא חנבאו: **13** הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר: **14** ואבד מנוס מקל וחזק לא-יאמץ כחו וגבור לא-ימלט נפשו: **15** ותפש תקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסיס לא ימלט נפשו: **16** ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום-ההוא נאסיהוה: **פ 3 Am 3** שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: **2** רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונותיכם: **3** הילכו שנים יחדו בלתי אסנו-עדו: **4** הושאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אס-לכד: **5** החפל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה העלה-פח מן-האדמה ולכוד לא ילכוד: **6** אסיתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אסיתהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: **7** כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אסגלה סודו אל-עבדיו הנביאים: **8** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא: **9** השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה: **10** ולא-ידעו עשות-נכחה נאסיהוה האוצרים המס ושר בארמנותיהם: **פ 11** לכן פה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך: **12** פה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל-און כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש: **13** שמעו והעידו בבית יעקב נאם-אדני יהוה אלהי הצבאות: **14** כי ביום פקדי פשע-ישראל עליו ופקדתי על-מזבחות בית-אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ: **15** והפיתי בית-החרף על-בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאסיהוה: **ס**

Amo 4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: **2** נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה: **3** ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאסיהוה: **4** באו בית-אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר וזבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם: **5** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: **6** וגם-אני נתתי לכם נקיון שנים בכל-עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **7** וגם אנכי מנעתי מכם את-הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה חיבש: **8** ונעו שמים שלש ערים אל-עיר אחת לשחות מים ולא ישבעו ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **9** הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **ס 10** שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **11** הפכתי בכם כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא-שבתם עדי נאסיהוה: **ס 12** לכן פה אעשה-לך ישראל עקב כיוזאת אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך ישראל: **13** כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומניד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-במתי ארץ יהוה

אלהי צבאות שמו: **Amo 5** שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִנְיָה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: **2** נִפְלֵה לֹא־תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל נִשְׁשָׂה עַל־אֲדָמְתָהּ אֵין מִקִּימָה: **3** כִּי
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֵעִיר הֵיצְאָת אֶלְפֵי תִשְׁאִיר מֵאֵה וְהֵיצְאָת מֵאֵה תִשְׁאִיר עֲשֶׂרָה
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל: **4** כִּי כֹה אָמַר יְהוִה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דְּרִשׁוּנִי וְחַיּוּ: **5** וְאֶל־תִּדְרֹשׁוּ
 בֵּית־אֵל וְהַגְּלֹגֶל לֹא תִבְאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבְרוּ כִּי הַגְּלֹגֶל גָּלָה יִגְלֶה וּבֵית־אֵל
 יִהְיֶה לְאוּן: **6** דְּרִשׁוּ אֶת־יְהוִה וְחַיּוּ פְּרִי־צִלָּח כַּאֲשֶׁר בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין־מִכְבָּה
 לְבֵית־אֵל: **7** הַהֲפֹכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה לְאֶרֶץ הַנִּיחּוּ: **8** עֲשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהַפֶּךְ
 לְבָקָר צִלְמוֹת וַיּוֹם לֵילָה הַחֲשִׁיד הַקּוֹרָא לְמִי־הֵיִם וַיִּשְׁפֹּכֶם עַל־פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוִה
 שְׁמוֹ: **9** הַמְבַלְגֵי שֵׁד עַל־עֵז וְשֵׁד עַל־מִבְצָר יְבוֹא: **10** שָׁנְאוּ בְשֹׁעַר מוֹכִיחַ וְדָבַר
 תָּמִים יִתְעַבּוּ: **11** לָכֵן יַעַן בּוֹשְׁשֶׁכֶם עַל־דָּל וּמִשְׁאֵת־בֵּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּ בְּתֵי גִזּוֹת בְּנִיתִם
 וְלֹא־תִשְׁבוּ בָם כְּרַמֵּי־חֶמֶד נִשְׁתַּחֲוּ וְלֹא תִשְׁתּוּ אֶת־יְיָנִים: **12** כִּי יִדְעֹתִי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם
 וְעֲצָמִים חֲטָאֵיכֶם צָרְרִי צָדִיק לִקְחֵי כֶּפֶר וְאִבְיוֹנִים בְּשֹׁעַר הַטּוֹ: **13** לָכֵן הַמִּשְׁפִּיל
 בַּעַת הַהִיא יָדָם כִּי עַת רָעָה הִיא: **14** דְּרִשׁוּ־טוֹב וְאֶל־רַע לִמְעַן תִּחְיוּ וְיִהְיֶינָן יְהוִה
 אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת אַחֲכֶם כַּאֲשֶׁר אִמַּרְתֶּם: **15** שְׁנֹא־רַע וְאִהְיֶה טוֹב וְהִצִּיגוּ בְשֹׁעַר מִשְׁפָּט
 אוּלַי יִחַן יְהוִה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׂאֵרִית יוֹסֵף: **16** לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוִה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
 אֲדֹנָי בְּכִלְרַחֲבוֹת מִסְפָּד וּבְכִלְחֻצוֹת יִאֲמְרוּ הוֹיֵהוּ וּקְרָאוּ אֶכֶר אֶל־אֲבֵל וּמִסְפָּד
 אֶל־יִוִּדְעֵי נְהִי: **17** וּבְכֹל־כְּרָמִים מִסְפָּד כִּי־אֲעֵבֵר בְּקִרְבָּךְ אָמַר יְהוִה: **18** הוֹי
 הַמַּחֲטִּיִּים אֶת־יְיָ הוֹי לְמַה־זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוִה הוּא־הַחֲשִׁד וְלֹא־אוֹר: **19** כַּאֲשֶׁר יִנָּס
 אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרִי וּפְנֵעוּ הַדָּב וּבֹא תְּבִית וּסְמַד יָדוֹ עַל־הַקִּיר וּנְשָׁכוּ הַנְּחָשׁ: **20**
 הֲלֹא־חֲשִׁד יוֹם יְהוִה וְלֹא־אוֹר וְאֶפֶל וְלֹא־נְהָה לוֹ: **21** שְׁנֹאתִי מֵאֲסֵתִי חֲגִיכֶם וְלֹא
 אֲרִיחַ בְּעֲצֻרְתֵיכֶם: **22** כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֲלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֲרַצֶּה וְשִׁלֵּם מְרִיאֵיכֶם
 לֹא אֲבִישׁ: **23** הַסֵּר מֵעָלַי הַמּוֹן שְׂרִיד וּזְמֵרַת נְבִלִיד לֹא אֲשִׁמַּע: **24** וַיִּגַּל כְּמוֹם מִשְׁפָּט
 וְצִדְקָה כְּנַחַל אֵיתָן: **25** הַזְבַּחִים וּמִנְחָה הַנְּשַׁחֲסֵם־לִי כַּמִּדְבָר אַרְבַּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:
26 וּנְשַׁחֲתֶם אֶת סִכּוֹת מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיּוֹן צִלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם:
27 וְהִגְלִיתִי אֶתְכֶם מֵהַלְאָה לְרַמְשֵׁק אָמַר יְהוִה אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת שְׁמוֹ: **Amo 6** הוֹי
 הַשְּׂאֲנָנִים בְּצִיּוֹן וְהַבְּשֻׁחִים בְּהַר שְׁמֵרוֹן נִקְבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם וּבְאוּ לְהֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל: **2**
 עֲבְרוּ כִלְנֶה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשֵּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדוּ גַת־פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן־הַמַּמְלָכוֹת
 הָאֵלֶּה אִם־רַב גְּבוּלָם מְגַבְלָכֶם: **3** הַמְנַדִּים לַיּוֹם רַע וְתַגִּישׁוּן שַׁבַּת חֲמוֹס: **4** הַשֹּׁכְבִים
 עַל־מִטּוֹת שֵׁן וּסְרַחִים עַל־עֲרֻשׁוֹתָם וְאֹכְלִים כְּרִים מִצֹּאן וְעַגְלִים מִתּוֹךְ מְרַבֵּק: **5**
 הַפְּרָטִים עַל־פִּי הַנֶּבֶל כְּדוֹיד חֲשָׁבוּ לְהֵם כְּלִי־שִׁיר: **6** הַשְּׂתִים בְּמִזְרְקֵי יוֹן וְרֵאשִׁית
 שְׁמָנִים מִשְׁחָה וְלֹא נַחְלוּ עַל־שִׁבְרֵי יוֹסֵף: **7** לָכֵן עַתָּה יִגְלוּ בְּרֵאשׁ גִּלְיָם וְסֵר מִרְזַח
 סְרוּחִים: **8** נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנַפְשׁוֹ נֹאִם־יְהוִה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִחֲתָב אֲנִי אֶת־גֹּאֲוֹן
 יַעֲקֹב וְאֶרְמִנְתִּיו שְׁנֹאתִי וְהַסְנַרְתִּי עִיר וּמְלָאָה: **9** וְהִיֵּה אִם־יִתְרֹו עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים בְּבֵית
 אֶחָד וּמָתוּ: **10** וּנְשָׂאוֹ דוֹדוֹ וּמְסַרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן־תְּבִית וְאָמַר לֹאֲשֶׁר בִּירְכַתִּי
 תְּבִית הָעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אֶפֶס וְאָמַר הֵס כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוִה: **11** כִּי־הִנֵּה
 יְהוִה מִצֹּה וְהִכָּה תְּבִית הַגְּדוֹל רְסִיסִים וְהַבִּית הַקָּטָן בַּקַּעִים: **12** הִירְצוּן בְּסַלַּע
 סוּסִים אִם־יִחְרוֹשׁ בְּבַקְרִים כִּי־הֲפַכְתֶּם לְרֵאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צִדְקָה לְלַעֲנָה: **13** הַשְּׂמַחִים
 לֹא דָבַר הָאֲמָרִים הַלּוֹא בַחֲזֻקְנוֹ לְקַחְנוּ לָנוּ קְרָנִים: **14** כִּי הִנְנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל נֹאִם־יְהוִה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת גּוֹי וְלַחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמַת עַד־נַחַל הָעֲרָבָה: **Amo 7**
 כֹּה הִרְאִנִי אֲדֹנָי יְהוִה וְהִנֵּה יוֹצֵר נָבִי בַתְּחִלַּת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ וְהִנֵּה־לֶקֶשׁ אַחַר גּוֹי

המלך: **2** והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **3** נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: **4** כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את ההום רבה ואכלה את החלק: **5** ואמר אדני יהוה חדלנא מי יקום יעקב כי קטן הוא: **6** נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: **7** כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובנידו אנך: **8** ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: **9** ונשמו במוות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: **10** **פ** וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: **11** כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה ויגלה מעל אדמתו: **12** **ס** ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברחלך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: **13** ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: **14** **ס** ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: **15** ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל: **16** ועתה שמע דברי יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק: **17** לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה ויגלה מעל אדמתו: **18** **Amo 8** כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: **2** ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא תקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: **3** והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס: **4** **פ** שמעו זאת השאפים אביון ולשבית (ענני) ענניי ארץ: **5** לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר לתקטין איפה ולהגדיל שקל ולענת מאוני מרמה: **6** לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשפיר: **7** נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשפח לנצח כל מעשיהם: **8** העל זאת לא תרגו הארץ ואכל פליושב בה ועלתה כאר פלה ונגרשה (ונשקעה) [ונשקעה] פיאור מצרים: **9** **ס** והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: **10** והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר: **11** הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לארעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: **12** ונעו מים עריו ומצפון ועד מזרח יושטו לכפש את דברי יהוה ולא ימצאו: **13** ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא: **14** הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך הן וחי ררך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד: **15** **Amo 9** ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: **2** אם יחחרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: **3** ואם יחבאו בראש הפרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנהש ונשכם: **4** ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמת יעני עליהם לרעה ולא לטובה: **5** ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו פליושבי בה ועלתה כיאר פלה ושקעה כיאר מצרים: **6** הבונה בשמים (מעלות) [מעלותיו] ואגדתו על ארץ יסדה

הקרא למיניהם וישפכם על-פני הארץ יהוה שמו: **7** הלא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאסיהוה הלא את-ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: **8** הנה עיניו אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את-בית יעקב נאסיהוה: **9** כיהנה אנכי מצוה והנעותי בכל-הגוים את-בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: **10** בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא-תגיש ותקדים בעדינו הרעה: **11** ביום ההוא אקים את-סכת דויד הנפלת ונדרתי את-פרציהו והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם: **12** למען ירשו את-שארית אדום וכל-הגוים אשר-נקרא שמי עליהם נאסיהוה עשה זאת: **פ** **13** הנה ימים באים נאסיהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל-הנבעות תתמונגנה: **14** ושבתיו את-שבות עמי ישראל ובני ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את-ייןם ועשו גנות ואכלו את-פריהם: **15** ונטעתים על-אדמתם ולא ינחשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

Obadiah 1 חזון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: **2** הנה קטן נתחדך בגוים בזוי אתה מאד: **3** ודון לבך השיאך שכני בחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: **4** אסתגפיה כנשר ואס-בין כוכבים שים קנך משם אוריך נאסיהוה: **5** אס-ננבים באו-לך אס-שודדי לילה איך נדמיתה הלא יגנבו דים אס-בצרים באו לך הלא ישאירו עללות: **6** איך נחפשו עשו נבעו מצפניו: **7** עד-הגבול שלהודך כל אנשי בריחך השיאוד יכלו לך אנשי שלמדך לחמדך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו: **8** הלא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מחר עשו: **9** וחתו גבוריך תימן למען יכרת-איש מחר עשו מקטל: **10** מחמס אחוד יעקב תכסך בושח ונכרת לעולם: **11** ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו **(שערו)** **(שעריין)** ועל-ירושלם יהו גודל גם-אתה כאתר מהם: **12** ואל-תרא ביום-אחוד ביום נכרו ואל-תשמח לבני-יהודה ביום אבדם ואל-תגדל פיך ביום צרה: **13** אל-תבוא בשער-עמי ביום אידם אל-תרא גם-אתה ברעתו ביום אידו ואל-תשלחנה בחילו ביום אידו: **14** ואל-תעמד על-הפרק להכרית את-פליטיו ואל-תסגר שרידיו ביום צרה: **15** כן-קרוב יום-יהוה על-כל-הגוים כאשר עשית ועשה לך גמלך ישוב בראשך: **16** כן כאשר שתיים על-הר קדשי ישתו כל-הגוים תמיד ושתו ולעו והיו פלוא היו: **17** ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: **18** והיה בית-יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלוה שריד לבית עשו כן יהוה דבר: **19** וירשו הנגב את-הר עשו והשפלה את-פלשתים וירשו את-שרה אפרים ואת שרה שמרון ובנימן את-הגלעד: **20** וגלת החל-הזה לבני ישראל אשר-כנענים עד-צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: **21** ועלו מושעים בהר ציון לשפט את-הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

Jonah 1 ויהי דבר-יהוה אל-יונה אל-יונה בן-אמתי לאמר: **2** קום לך אל-נינה העיר הגדולה וקרא עליה כיעלתה רעתם לפני: **3** ויקם יונה לברח תרשישה מלפני

יהנה וירד יפו וימצא אניהו באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם
 תרשישה מלפני יהוה: **4** ויהוה הטיל רוח גדולה אלהים ויהי סער גדול בים
 והאניה חשבה להשבר: **5** וייראו המלחים ויזעקו איש אל-אלהיו וישלחו
 את-הכלים אשר באניה אלהים להקל מעליהם ויונה ירד אל-ירכתי הספינה
 וישכב וירדם: **6** ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה-לך נרדם קום קרא
 אל-אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: **7** ויאמרו איש אל-רעהו לכו
 ונפילה גדולות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גודלות ויפל הגורל
 על-יונה: **8** ויאמרו אליו הגידה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת לנו מה-מלאכתך
 ומאין תבוא מזה ארצך ואי-מזה עם אתה: **9** ויאמר אליהם עברי אנכי ואתי-והוה
 אלהי השמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה: **10** וייראו האנשים וראה
 גדולה ויאמרו אליו מה-זאת עשית כיידעו האנשים כי-מלפני יהוה הוא ברח
 כי הגיד להם: **11** ויאמרו אליו מה-נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך
 וסער: **12** ויאמר אליהם שאוני והטילני אלהים וישתק הים מעליכם כי יודע
 אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם: **13** ויחתרו האנשים להשיב אל-היבשה
 ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם: **14** ויקראו אליהו ויאמרו אנה יהוה
 אל-נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל-תתן עלינו דם נקיא כי-אתה יהנה כאשר
 חפצת עשית: **15** וישאו את-יונה וישלחו אלהים ויעמד הים מזעפוי: **16** וייראו
 האנשים וראה גדולה אתי-והוה ויזבח-זבח ליהוה וידרו נדרים: **Jon 2** וימן יהוה
 דג גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: **2**
 ויתפלל יונה אל-יהוה אלהיו ממעי הדגה: **3** ויאמר קראתי מצרה לי אלי-והוה
 ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי: **4** ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר
 יסבבני כל-משברך ונליך עלי עברו: **5** ואני אמרתי נגרשתי מגור עיניך אך
 אוסיף להביט אל-היכל קדשך: **6** אפפוני מים עד-נפש תהום יסבבני סוף חבוש
 לראשי: **7** לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בערו לעולם ותעל משחת חיי יהוה
 אלהי: **8** בהתעטף עלי נפשי אתי-והוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל-היכל
 קדשך: **9** משמרים הבל-ישוא חסדם יעזבו: **10** ואני בקול תודה אזבחה-לך אשר
 נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה: **ס** **11** ויאמר יהוה לדג וקא את-יונה אל-היבשה:

Jon 3 ויהי דברי-והוה אל-יונה שנית לאמר: **2** קום לך אל-נינה העיר הגדולה
 וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אליך: **3** ויקם יונה וילך אל-נינה
 כדבר יהוה ונינה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: **4** ויחל יונה
 לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נהפכת: **5**
 ויאמינו אנשי נינה באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם: **6** ויגע
 הדבר אל-מלך נינה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב
 על-האפר: **7** ויזעק ויאמר בנינה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם ותבהמה
 הבקר והצאן אלי-טעמו מאימה אל-ירעו ומים אלי-שתו: **8** ויתכספו שקים האדם
 ותבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן-החמס אשר
 בכפיהם: **9** מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: **10** וירא
 האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרך הרעה וינחם האלהים על-הרעה
 אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה: **Jon 4** וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו: **2**
 ויתפלל אלי-והוה ויאמר אנה יהוה הלוא-זה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן

קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-חנון ורחום ארך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה: **3** ועתה יהוה קחנא את-נפשי ממני כי טוב מותי מחיי: **4** ויאמר יהוה הטיב חרה לך: **5** ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם ספה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר: **6** וימן יהוה-אלהים קיקיון וגעלו מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה: **7** וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותד את-הקיקיון וייבש: **8** ויהיו פורח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותד השמש על-ראש יונה ויתעלף וישאל את-נפשו למוות ויאמר טוב מותי מחיי: **9** ויאמר אלהים אל-יונה הטיב חרה לך על-הקיקיון ויאמר הטיב חרה-לי עד-מות: **10** ויאמר יהוה אתה חסת על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו ולא גדלתו שבן-לילה היה ובן-לילה אבד: **11** ואני לא אחוס על-ינינה העיר הגדולה אשר ישבה הרבה משתים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע בין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

Micah 1 דברי-יהוה אשר היה אל-מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר-חזה על-שמרון וירושלם: **2** שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו: **3** כיהנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על-**במותי** **במתח** ארץ: **4** ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו פדונג מפני האש כמים מזרים במורד: **5** בפשע יעקב כל-זאת ובחטאות בית ישראל מרפשע יעקב הלא שמרון וימי במות יהודה הלא ירושלם: **6** ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והנרתי לני אבניה ויסדיה אנלה: **7** וכל-פסיליה יפתו וכל-אחנייה ישרפו באש וכל-עצביה אשים שממה כי מאחנן זונה קבצה ועד-אתנן זונה ישובו: **8** על-זאת אספדה ואילילה אילכה **שילל** **ושולל** וערום אעשה מספד פתנים ואבל כבנות יענה: **9** כי אנושה מכותיה כירבאה עדי-יהודה נגע עד-שער עמי עדי-ירושלם: **10** בנת אל-תגידו בכו אל-חכפו בבית לעפרה עפר **התפלשתי** **התפלשתי**: **11** עברי לכם יושבת שפיר עריה-בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מזם עמדתו: **12** כיהללה לטוב יושבת מרות כיריד רע מאת יהוה לשער ירושלם: **13** רתם המרפבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת-ציון כירבך נמצאו פשעי ישראל: **14** לכן חתני שלוחים על מורשת נת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל: **15** עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד-עדלם יבוא כבוד ישראל: **16** קרחי וגזי על-בני תענוגיד הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך: **Mic 2** **ס** הוי חשבי-און ופעלי רע על-משכבותם באור הבקר יעשוה כי ישלאל ידם: **2** וחמרו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: **3** **פ** לכן כה אמר יהוה הנני חשב על-המשפחה הזאת רעה אשר לא-תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: **4** ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שרוד נשדנו חלק עמי ימיר איד ימיש לי לשובב שדינו יחלק: **5** לכן לא-יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: **6** אל-תטפו וטיפון לא-יטפו לאלה לא יסג כל-מוות: **7** האמור בית-יעקב הקצר רוח יהוה אס-אלה מעלליו הלא דברי ייטיבו עם הישר הולך: **8** ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשוטון מעברים בטח שובי מלחמה: **9** נשי עמי תגרשוון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם: **10**

קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: **11** לראיש הלך רוח ושקר כזב אסף לך לגין ולשכר והיה מטיף העם הזה: **12** אסף אסף יעקב בלד קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם: **13** עלה הפרץ לפניהם פרוצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהנה בראשם: **פ Mic 3** ואמר שמעונא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: **2** שנאי טוב ואהבי (רעה) (רע) גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם: **3** ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת: **4** אז יזעקו אליהו ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעליהם: **פ 5** כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לאיתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה: **6** לכן לילה לכם מחזור וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום: **7** ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים: **8** ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט ונבונה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: **ס 9** שמעונא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: **10** בנה ציון בדמים וירושלם בעולה: **11** ראשיהו בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה: **12** לכן בגללכם ציון שדה תהרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער: **פ Mic 4** והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: **2** והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הרי יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודברי יהוה מירושלם: **3** ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו תרבותיהם לאתים וחניתיהם למומוות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: **4** וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריר כיפי יהוה צבאות דבר: **5** כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: **פ 6** ביום ההוא נאסיהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי: **7** ושמתו את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: **פ 8** ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עריך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: **9** עתה למה תריעי רע המלך אין לך אסיועצך אבד כיהחזיקך חיל פילודה: **10** חולי וגחי בת ציון פילודה כיעתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מפך איבוד: **11** ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחו בציון עינינו: **12** והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם פעמיר גרנה: **13** קומו ודושי בת ציון כיקרנך אשים ברזל ופרסתך אשים נחושה ותדקות עמים רבים ותחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ: **14** עתה תתגדדי בתגדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל: **ס Mic 5** ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: **2** לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל: **3** ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כיעתה יגדל עד אפסי ארץ: **4** והיה זה שלום

אשורו כִּי יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שְׁבַע רָעִים וְשִׁמְנָה
 נְסִיכֵי אָדָם: **5** וְרָעוּ אֶת־אֶרֶץ אֲשׁוּר בְּחָרֵב וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרֹד בְּפִתְחָהּ וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר
 כִּי יָבֹא בְּאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּגִבּוֹלֵנוּ: **6** וְהָיָה שְׂאֵרֵית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים
 כְּטַל מֵאֵת יְהוָה יִהְיֶה כְּרִבִּיבִים עַל־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יִקְוָה לֵאמֹר וְלֹא יִחַל לִבְנֵי אָדָם: **7**
 וְהָיָה שְׂאֵרֵית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאֵרֶיָה בְּבַחֲמוֹת יַעַר כְּכַפִּיר
 בְּעֵדְרֵי־צֹאן אֲשֶׁר אִם עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאִין מִצִּיל: **8** תֵּרַם יִדְךָ עַל־צִרְיֹךְ וְכָל־אִיבֶיךָ
 יִפְרֹחוּ: **9** וְהָיָה בְיוֹם־הַהוּא נֹאס־יְהוָה וְהִכְרַתִּי סוֹסֶיךָ מִקְרָבְךָ וְהִאֲבֹדְתִי מִרְכַבְתֶּיךָ:
10 וְהִכְרַתִּי עִרְי אֶרְצְךָ וְהִרְסֹתִי כָל־מִבְצָרֶיךָ: **11** וְהִכְרַתִּי כְּשָׁפִים מִיַּדְךָ וּמַעֲוֹנִים לֹא
 יִהְיוּ־לְךָ: **12** וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמִצְבּוֹתֶיךָ מִקְרָבְךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לַמַּעֲשֵׂה יָדֶיךָ: **13**
 וְנִחַשְׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקְרָבְךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עִרְיֶךָ: **14** וְעִשִׂיתִי בְּאֶף וּבַחֲמָה נֶקַם אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ: **Mic 6** שְׁמַעוּ־נָא אֶת אֲשֶׁר־יְהוָה אָמַר קוֹם רִיב אֶת־הַהָרִים
 וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבֻעוֹת קוֹלְךָ: **2** שְׁמַעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֲתָנִים מִסְּדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב
 לִיהוָה עִסְעִמוּ וְעַם־יִשְׂרָאֵל יִתּוֹכְחוּ: **3** עַמִּי מַה־עֲשִׂיתִי לָךְ וְיָמָה הִלַּאתֶיךָ עֲנֵה בִי: **4**
 כִּי הִעַלְתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֶיךָ וְאִשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מִשָּׁה אַהֲרֹן
 וּמִרְיָם: **5** עַמִּי זְכֹר־נָא מַה־עָשִׂיתִי בְּלֶקַךְ מִלֶּךְ מוֹאָב וּמַה־עָנָה אֲתוֹ בְּלַעַם בֶּן־בְּעוֹר
 מִן־הַשָּׁטִיִּם עַד־הַגְּלָגָל לִמְעַן הֲעֵת צְדָקוֹת יְהוָה: **6** בְּמָה אֶקְדָּם יְהוָה אֲפָף לֵאלֹהֵי
 מְרוֹם הָאֲקָדְמָנוּ בַּעֲלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה: **7** הִירְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת
 נְחֹלֵי־שֶׁמֶן הָאֲתָן בְּכֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בְטֵנִי חֲטָאת נַפְשִׁי: **8** הִגִּיד לָךְ אָדָם מַה־טוֹב
 וּמַה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאִהַבַת חֶסֶד וְהִצַּנַּע לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ: **9**
 קוֹל יְהוָה לְעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיָה יִרְאֶה שִׁמְךָ שְׁמַעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדָה: **10** עוֹד הָאֵשׁ בֵּית
 רֶשַׁע אֲצִרוֹת רֶשַׁע וְאִפְתַּח רוֹזֵן זְעוּמָה: **11** הָאֲזֹכָה בְּמֵאזְנֵי רֶשַׁע וּבְכִסֵּי אֲבִנֵי מְרֹמָה:
12 אֲשֶׁר עֲשִׂירֶיהָ מִלֹּאן חֲמָס וְיִשְׁבִּיָהּ דְּבַר־שֶׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָה בְּפִיהֶם: **13** וְגַם־אֲנִי
 הַחֲלִיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשָּׁמַם עַל־חֲטָאתֶךָ: **14** אֵתָה תֹאכַל וְלֹא תִשְׁבַּע וְיִשְׁחַד בְּקֶרֶבְךָ וְתִסַּג
 וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלֵט לַחֲרָב אֲתָן: **15** אֵתָה תִזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אֵתָה תִדְרֹךְ־זֵית
 וְלֹא־תִסְדֹּךְ שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתַּהֲיֶיךָ: **16** וְיִשְׁתַּמֵּר חֲקוֹת עֲמִרֶיךָ וְכָל מַעֲשֵׂה
 בֵּית־אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֶיךָ לִמְעַן חֲתִי אֲחֶיךָ לְשִׁמָּה וְיִשְׁבִּיָהּ לְשֶׁרָקָה וְחִרְפַת עַמִּי
 תִּשְׂאוּ: **Mic 7** אֱלֹהֵי לֵי כִי הִיִּיתִי כְּאִסְפִּיקוֹן כְּעַלְלַת בְּצִיר אֵין־אֲשָׁכוֹל לֵאכּוֹל
 בַּכּוֹרָה אֹתָהּ נַפְשִׁי: **2** אֲבָד חֶסֶד מִן־הָאֶרֶץ וְיֹשֵׁר בְּאָדָם אֵין כָּלָם לְדָמִים יִאֲרְבוּ
 אִישׁ אֶת־אֲחִיהוּ וְיִצְדוּ חֶרֶם: **3** עַל־הֲרַע כְּפִים לְהִיטִיב הָשֵׁר שְׂאֵל וְהִשְׁפֵּט בְּשִׁלּוֹם
 וְהַגְּדוֹל דְּבַר הַנֶּת נַפְשׁוֹ הוּא וְיַעֲבֹתוּהָ: **4** טוֹבָם כְּחֹדֵךְ יִשְׂרָאֵל מִמְּסוּכָה יוֹם מִצְפּוֹרֶךָ
 פְּקַדְתֶּךָ בָּאָה עֵתָה תְהִיָה מְבוֹכְתֶם: **5** אֶל־תִּאֲמַנְנוּ בְּרַע אֶל־תִּבְטְחוּ בְּאֵלֹוף מִשְׁכַּבַת
 חִיקְךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי־פִיךָ: **6** כִּי־בֵן מִנְבֵּל אֲבָב בַּת קָמָה בְּאֵמָה פֶּלֶה בְּחַמְתָּה אִיבֵי אִישׁ
 אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ: **7** וְאֲנִי בֵּיתוֹהָ אֲצַפֵּה אוֹחִילָהּ לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעְנֵי אֱלֹהֵי: **8** אֶל־תִּשְׁמַחֵי
 אִיבֹתֵי לֵי כִי נִפְלַתִי קָמָתִי כִּי־אֲשַׁב בְּחֶשֶׁד יְהוָה אוֹר לֵי: **9** זַעַף יְהוָה אֲשָׂא כִּי
 חֲטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יִרְיֵב רִיבִי וְעֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֵנִי לְאוֹר אֲרָאֶה בְּצַדְקָתוֹ: **10**
 וְתִרָא אִיבֹתִי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה הָאֲמַרָה אֵלַי אֵין יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינֵי תִרְאִינָה בְּהָ עֵתָה
 תְהִיָה לְמִרְמָס כְּטִיט חוֹצוֹת: **11** יוֹם לִבְנוֹת גְּדִרְיֶךָ יוֹם הַהוּא יִרְחַק־חֵק: **12** יוֹם הוּא
 וְעִדֶיךָ יָבֹא לִמְנֵי אֲשׁוּר וְעִרְי מְצוֹר וּלְמֵנִי מְצוֹר וְעַד־נְהַר וְגַם מִים וְהָרַ הָהָר: **13**
 וְהָיְתָה הָאֶרֶץ לְשִׁמְמָה עַל־יִשְׁבִּיָהּ מִפְּרִי מַעֲלָלֵיהֶם: **14** רַעָה עִמָּךְ בְּשִׁבְטְךָ צֹאן
 נְחַלְתֶּךָ שְׁכֵנֵי לְבָדָד יַעַר בְּתוֹךְ כְּרַמֵּל יִרְעוּ בְּשָׁן וְגִלְעָד כִּימֵי עוֹלָם: **15** כִּימֵי

צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: **16** יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ושימו יד על פה אוניהם תחרשנה: **17** ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אליהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך: **18** מי־אל כמוך נשא עון ועבר על־פשע לשארית נחלתו לא־החזיק לעד אפו כ־חפץ חסד הוא: **19** ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל־חטאותם: **20** תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבתינו מימי קדם:

Nahum 1 מִשָּׂא נִינוּה סִפֵּר חֲזוֹן נְחֻם הָאֱלֻקְשֵׁי: **2** אֵל קְנוֹא וְנִקָּם יְהוָה נִקָּם יְהוָה וּבַעַל חֲמָה נִקָּם יְהוָה לְצַרּוֹ וְנוֹטֵר הוּא לְאִיְבוֹ: **3** יְהוָה אֲרֵךְ אַפַּיִם (וְגֵדוּל־)וְגֵדוּל־ כַּח וְנִקָּה לֹא יִנְקָה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׁעָרָה דִּרְפוּ וְעַנְן אֲבָק רִגְלָיו: **4** גּוֹעַר בָּיִם וַיִּבְשְׁהוּ וְכָל־הַנְּהָרוֹת הַחֲרִיב אִמְלַל בְּשׁוֹן וְכִרְמֹל וּפְרַח לְבָנוֹן אִמְלַל: **5** הַרִים רָעִשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבְעוֹת הִתְמַנְּנוּ וַחֲשָׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵי וַחֲבַל וְכָל־יֹשְׁבֵי בָהּ: **6** לִפְנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמוֹד וּמִי יִקּוּם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כַּאֲשׁ וַחֲצָרִים נִחְצוּ מִמֶּנּוּ: **7** טוֹב יְהוָה לְמַעֲזוֹ בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֲסִי בּוֹ: **8** וּבִשְׁטָף עֶבֶר כְּלָה יַעֲשֶׂה מִקוּמָהּ וְאִיְבוֹ יִרְדֵּף־חֲשָׁד: **9** מִה־תִּחְשְׁבוּן אֱלֹהֵי־הָעוֹלָם הוּא עָשָׂה לֹא־תִקּוּם פְּעָמִים צָרָה: **10** כִּי עַד־סִירִים סִבְכִים וְכִסְבָּאִם סְבוּאִים אֲכָלוּ פִקֵּשׁ יִבֵּשׁ מִלֹּא: **11** מִמֶּךָ יֵצֵא חֶשֶׁב עַל־יְהוָה רַעָה יַעֲזֵב בְּלַעַל: **12** כֹּה אָמַר יְהוָה אֱס־שְׁלָמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזַר וְעֶבֶר וְעִנְתָךְ לֹא אֶעֱנֶךָ עוֹד: **13** וְעַתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְּהוֹ מַעֲלִיךְ וּמוֹסֶרְתִיךְ אֲנַתְּקִי: **14** וְצוּה עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא־יִזְרַע מִשְׁמַךְ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכִרִית פֶּסֶל וּמִסְכָּה אֲשִׁים קִבְרֶךָ כִּי קָלוֹת: **15** **Nah 2** הִנֵּה עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲנִי יְהוּדָה חֲנִיךְ שְׁלָמוֹ נִדְרִיךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד (לְעֵבֹר־)לְעֵבֹר־ בְּךָ בְּלַיַעַל כְּלָה נִכְרַת: **2** עֲלָה מִפִּיךָ עַל־פְּנֶיךָ נִצּוֹר מִצָּרָה צַפְה־דֶרֶךְ חֹזֵק מִתְּנִים אִמְץ כַּח מֵאֵד: **3** כִּי שָׁב יְהוָה אֶת־נְאֻן יַעֲקֹב כְּנְאֻן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוּם בִּקְקוּם וּזְמִרְיָהִם שִׁחְתּוּ: **4** מִגֵּן גְּבִרְיָהּ מֵאֵדִם אֲנִשִּׁי־חֵיל מִתְּלַעִים בְּאֶש־פְּלֹדוֹת הֶרְכַב בְּיוֹם הַכִּינוֹ וַחֲבַרְשִׁים הִרְעִלוּ: **5** בַּחֲצוֹצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הֶרְכַב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בְּרַחֲבוֹת מְרִאֵיהֶן כְּלַפְיָדִם כְּבִרְקוּם יְרוּצְצוּ: **6** יִזְכַּר אֲדִירָיו יִכְשְׁלוּ (בְּהִלְכוֹתָם) וּבְהִלְכוֹתָם יִמְהָרוּ חוֹמוֹתָהּ וְהָבֵן הַסִּפְךָ: **7** שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְהַהִיכַל נִמּוּ: **8** וְהַצֵּב גִּלְתָּה הֶעֱלֵתָ וְאִמְהַחֲתִיה מְנַהגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מִתְּפַפֵּת עַל־לִבְבָהּ: **9** וַיִּנְוֶה כְּבִרְכַּת־מִים מִימֵי הַיָּם וַחֲמָה נָסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאִין מִפְּנֵה: **10** בְּזוֹ כֶּסֶף בְּזוֹ זָהָב וְאִין קֶצֶה לְתַכּוּנָה כְּבֵד מִכֵּל כְּלֵי חַמּוּדָה: **11** בּוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלְקָה וְלֵב נִמְסָ וּפִקָּ בְּרַפִּים וַחֲלָחֵלָה בְּכָל־מִתְּנִים וּפְנֵי כֵלָם קִבְּצוּ פְּאֹרוֹר: **12** אִיהָ מַעוֹן אֲרִיזוֹת וּמְרַעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִיָּה לְבִיא שָׁם גֵּר אֲרִיָּה וְאִין מַחְרִיד: **13** אֲרִיָּה טָרַף בְּדֵי גְרוֹתָיו וּמַחֲנֵק לְלִבְאֲתָיו וַיִּמְלֵא־טָרַף חֲרָיו וּמַעֲנִתּוֹ טָרַפָּה: **14** הִנְנִי אֱלֹהֶיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעַרְתִּי בַעֲשׂוֹן רִכְבָּהּ וּכְפִירֶיךָ תֹּאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאָרֶץ טָרַף וְלֹא־יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מְלֹאכְכָה: **15** **Nah 3** הוּי עִיר דְּמִים כְּלָה כְּחַשׁ פֶּרֶק מְלֹאָה לֹא יִמֹּשׁ טָרַף: **2** קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעֲשׁ אֹפֶן וְסוֹס דֹּהַר וּמְרַכְבָּה מְרַקְדָּה: **3** פֶּרֶשׁ מַעֲלָה וְלִהָב חֶרֶב וּבִרְקָה חֲנִית וְרֵב חֶלֶל וְכַבֵּד פֶּגֶר וְאִין קֶצֶה לְגוֹיָה (יִכְשְׁלוּ) וּכְשְׁלוּן בְּגוֹיָתָם: **4** מֵרֵב זְנוּנֵי זֹנָה טוֹבַת חָן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמְּכַרְתָּ גוֹיִם בְּזוּנוּיָהּ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכַשְׁפֵּיהָ: **5** הִנְנִי אֱלֹהֶיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹלֵיךְ עַל־פְּנֶיךָ וְהִרְאִיתִי גוֹיִם מַעֲרֶךְ וּמְמַלְכוֹת קְלוּנֶךָ: **6** וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלֶיךָ שִׁקְצִים וּנְבִלְתִיךָ וּשְׂמִתִּיךָ

פראי: 7 והיה כל-ראיך יהוד ממך ואמר שדדה ניננה מי יגוד לה מאין אבקש מנחמים לך: 8 התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר-חיל ים מים חומתה: 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: 10 גם-היא לנלה הלכה בשבי גם עלליה ירששו בראש כל-חוצות ועל-נכפדיה ידו גזל וכל-גדוליה רתקו בזקים: 11 גם-את תשכרי תהי נעלמה גם-את תבקשי מעוז מאויב: 12 כל-מבצריך תאנים עם-בכורים אם-ינעו ונפלו על-פי אוכל: 13 הנה עמד נשים בקרפך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחך: 14 מי מצור שאבי-לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן: 15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך פילק התכבד פילק התכבדי כארבה: 16 הרבית רכלך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף: 17 מנוריד כארבה וטפסריך כנוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא-נודע מקומו אים: 18 נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדירך נפשו עמד על-ההרים ואין מקבץ: 19 אין-פתה לשכרך נחלה מכתך כלו שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על-מי לא-עברה רעתך תמיד:

Habakkuk 1 המשא אשר הזה חבקוק הנביא: 2 עד-אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע: 3 למה תראני און ועמל תביט ושר וחמס לגנדי והי ריב ומדון ישא: 4 על-כן תפוג תודה ולא-יצא לצח משפט פי רשע מכתיר את-הצדיק על-כן יצא משפט מעקל: 5 ראו בגוים והביטו והתמהו ותמהו כי-פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר: 6 כיהנני מקים את-הפסדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי-ארץ לרשת משכנות לא-לו: 7 אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא: 8 וקלו מנמרים סיסו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול: 9 פלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל-מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו: 13 טהור עינים מראות רע והביט אל-עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו: 14 ותעשה אדם כדני הים פרמש לא-משל בו: 15 פלה בחפה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על-כן ישמח ויגיל: 16 על-כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול: **Hab 2** ס על-משמרתי אעמדה ואתיצבה על-מצור ואצפה לראות מה-ידבר-בי ומה אשיב על-תוכחתי: 2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על-הלחות למען ירוץ קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד יפח לקץ ולא יזב אם-יתמהמה חפה-לו כי-בא יבא לא יאחר: 4 הנה עפלה לא-ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה: 5 ואף כיהנין בוגד גבר יהיר ולא יננה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל-הגוים ויקבץ אליו כל-העמים: 6 הלוא-אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא-לו עד-מתי ומכביד עליו עבטיט: 7 הלוא פתע יקומו נשכיד ויקצו מזועזעך והיית למשסות למו: 8 כי אתה שלוח גוים רבים ישלוד פליתר עמים מדמי אדם וחמס-ארץ קריה וכל-ישבי בה: 9 הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מפך-רע: 10 יעצת בשת לביתך

קצות-עמים רבים וחומא נפשך: **11** כִּי־אֲבֹן מִקִּיר תִּזְעַק וּכְפִיס מִעֵץ יַעֲנֶנָּה: **12** הוּי בְנֵה עִיר בְּדַמִּים וּכְוֹנֵן קִרְיָה בְּעוֹלָה: **13** הֲלוֹא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צָבָאוֹת וַיִּנְעֹו עַמִּים בְּדִי־אֵשׁ וּלְאֻמִּים בְּדִי־רִיק יַעֲפוּ: **14** כִּי תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת־כְּבוֹד יְהוָה כַּמַּיִם יִכְסּוּ עַל־יָם: **15** הוּי מִשְׁקָה רַעְהוּ מִסַּפַּח חֲמֹתָךְ וְאֵף שִׁכַר לְמַעַן הִבִּיט עַל־מַעוֹרֵיהֶם: **16** שִׁבְעַת קָלוֹן מִכְּבוֹד שְׁתֵּה גַם־אֵתָהּ וְהִעֲרַל תִּסּוּב עֲלֶיךָ כּוֹס יִמִּין יְהוָה וּקִקְלוֹן עַל־כְּבוֹדֶךָ: **17** כִּי חֲמַס לְבַנּוֹן יִכְסֹךְ וְשֹׁד בַּהֲמוֹת יַחֲתֹן מִדַּמֵּי אָדָם וְחֲמַס־אָרֶץ קִרְיָה וְכָל־יֹשְׁבֵי בָּהּ: **18** מִה־הוֹעִיל פָּסַל כִּי פָּסְלוּ יִצְרוּ מִסְכָּה וּמִזֹּרֶה שִׁקָר כִּי בִטַח יִצַר יִצְרוּ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלֹמִים: **19** הוּי אָמַר לַעֲץ הַקִּיצָה עוֹרֵי לֶאֱבֹן הַדּוּמָם הוּא יוֹרֵה הַגֵּה־הוּא תַפּוּשׁ זָהָב וְכֶסֶף וְכֹל־רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ: **20** וַיְהוֶה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ הֵס מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: **Hab 3** תַּפְלֵה לַחֲבֻקֵק הַנְּבִיא עַל שְׁגִינֹות: **2** יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוָה פַּעַלְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם חַיִּיהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּרַגְזִי רַחֵם תִּזְכּוֹר: **3** אֱלֹהֵי מַתִּימָן יְבוֹא וְקִדּוֹשׁ מִהַר־פָּאָרָן סִלַּח כֶּסֶף שָׁמַיִם הוֹדוּ וְתַהֲלֵתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ: **4** וַנִּגַּה כְּאוֹר תַּהֲוֶה קִרְנַיִם מִיַּד לֹו וְשֵׁם חֲבִיּוֹן עִזָּה: **5** לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבָר וַיִּצַּא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו: **6** עֲמֹד וַיִּמְרֹד אָרֶץ רָאָה וַיִּתַּר גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי־עַד שָׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹו: **7** תַּחַת אֲוֹן רֵאִיתִי אֱהָלֵי כּוֹשֵׁן יִרְגְּזוּן יִרְעוֹת אָרֶץ מִדִּין: **8** תִּבְנְהִרִים חֲרָה יְהוָה אִם בְּנִהֲרִים אַפָּךְ אִם־בָּיָם עִבְרַתְךָ כִּי תִרְכַּב עַל־סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשׁוּעָה: **9** עֲרִיָה תַעֲוֹר קִשְׁתְּךָ שִׁבְעוֹת מִשּׁוֹת אָמַר סִלַּח נְהַרּוֹת תִּבְכַּע־אָרֶץ: **10** רֵאוּךְ יַחֲלוּ הַרִים זֶרֶם מַיִם עֶבֶר נִתָּן תַּהוֹם קוֹלוֹ רוּם יִדְהוּ נִשְׂא: **11** שְׁמַשׁ יִרַח עֲמֹד זָבֻלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יִהְלֹכוּ לִנְגַה בְּרַק חֲנִיתְךָ: **12** בְּזַעַם תַּצַּעַד־אָרֶץ בְּאֵף תִּדּוֹשׁ גּוֹיִם: **13** יִצַּתָּ לִישַׁע עֲמֹךְ לִישַׁע אֶת־מִשִּׁיחְךָ מִחֲצַת רֵאשׁ מִבֵּית רֶשַׁע עֲרוֹת יִסוֹד עַד־צִוְּאָר סִלַּח: **14** נִקְבַת בְּמַטְיוֹ רֵאשׁ **(פְּרוּז)** **(פְּרִזִּין)** יִסְעֵרוּ לְהַפִּיצֵנִי עֲלִיצְתָם כְּמוֹ־לֶאֱכֹל עֵנִי בְּמִסְתָר: **15** דְּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֲמֹר מַיִם רַבִּים: **16** שְׁמַעְתִּיו וְתִרְגְּזוּ בְּטַנִּי לְקוֹל צִלְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוֹא רִקֵּב בַּעֲצְמֵי וְתַחַתִּי אֲרַגְזוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לַעֲם יִגְדְּרוּ: **17** כִּי־תֵאֱנֶה לֹא־תִפְרַח וְאֵין יְבוּל בַּגִּפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וּשְׂדֵמוֹת לֹא־עֲשֵׂה אֲכַל גֹּזֵר מִמַּכְלָה צָאן וְאֵין בְּקִר בְּרַפְתִּים: **18** וְאֲנִי בִיהוּה אֶעְלוֹזָה אֲגִילָה בְּאַלְהֵי יִשְׁעֵי: **19** יְהוָה אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם רַגְלִי כַּאֲלוֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרַכְנִי לְמַנְצָה בַּנִּינּוֹת:

Zephaniah 1 דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־צְפַנְיָה בֶן־כּוּשִׁי בֶן־גְּדַלְיָה בֶן־אֲמַרְיָה בֶן־חֻזְקִיָּה בִּימֵי יֵאִשִּׁיָּהוּ בֶן־אֲמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: **2** אֶסֶף אֶסֶף כָּל מַעַל פְּנֵי הָאָדָמָה נְאֻם־יְהוָה: **3** אֶסֶף אָדָם וּבַהֲמָה אֶסֶף עוֹף־הַשָּׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם וְהַמְּכַשְׁלוֹת אֶת־הַרְשָׁעִים וְהַכֹּרְתֵי אֶת־הָאָדָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה נְאֻם־יְהוָה: **4** וְנִשְׁתִּי יָדִי עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכֹּרְתִי מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה אֶת־שָׂאֵר הַפְּעַל אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים עִם־הַכְּהֻנִים: **5** וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל־הַנְּהוֹת לְצַבָּא הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנֹּשְׁבָעִים לִיהוָה וְהַנֹּשְׁבָעִים בַּמִּלְכָם: **6** וְאֶת־הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרָי יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא־יִבְקְשׁוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא דִרְשׁוּהוּ: **7** הֵס מִפְּנֵי אֲדַנִּי יְהוָה כִּי קִרְוֵב יוֹם יְהוָה כִּי־חֲכִין יְהוָה זִבַח הַקֹּדֶשׁ קִרְאוּ: **8** וְהָיָה בַיּוֹם זִבַח יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל־הַשָּׂרִים וְעַל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל־הַלְבָּשִׁים מִלְבוּשׁ נְכָרִי: **9** וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־הַדּוֹלָג עַל־הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא הַמְּמַלְאִים בֵּית אֲדִנְיָהם חֲמַס וּמְרֹמָה: **10** וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה קוֹל צַעֲקָה מִשְׁעַר הַדְּגַיִם וַיִּלְלָה מִן־הַמִּשְׁנָה וְשִׁבַר גְּדוֹל

מהגבעות: **11** הילולו ישבי המכתש פי נדמה פלעם פנען נכרתו כל נטילי כסף:
12 והיה בעת ההוא אחפש את ירושלים בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים
 על שמריהם האמרים בלבכם לא יושב יהוה ולא ירע: **13** והיה חילם למספה
 ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם: **14** קרוב
 יום יהיה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהיה מר צרח שם גבור: **15** יום
 עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן
 וערפל: **16** יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבוהות: **17**
 והצרתי לאדם והלכנו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמים כעפר ולחמם
 כגללים: **18** גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו
 תאכל כל הארץ כי כלה אד נבהלה יעשה את כל יושבי הארץ: **19** **Zep 2** התקוששו
 וקושו הגוי לא נכסף: **2** בטרם לדת חק כמוץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם
 חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה: **3** בקשו את יהוה כל ענני
 הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענה אולי תסרתו ביום אף יהוה: **4**
 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר: **5**
5 הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם פנען ארץ פלשתים
 והאבדתוך מאין יושב: **6** והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן: **7** והיה
 חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם
 יהוה אלהיהם ושב **(שביתם)** **[שביתם]**: **8** שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון
 אשר חרפו את עמי ויגדלו על גבולם: **9** לכן חראני נאם יהוה צבאות אלהי
 ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח
 ושממה ערעולם שארית עמי יבזום ויתר **(גוי)** **[גוי]** ינחלום: **10** זאת להם תחת
 גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות: **11** נורא יהוה עליהם כי רזה את
 כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים: **12** גם אתם פושים
 חללי חרבי המה: **13** ויש ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את ינינוה לשממה
 ציה כמדבר: **14** ורבצו בתוכה עדרים כל חיתונו גם קאת גם קפד בכפתריה
 ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה: **15** זאת העיר העליוה
 היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד אידן היתה לשמה מרבץ לחיה
 כל עובר עליה ישרק וינע ידו: **16** **Zep 3** הוי מראה ונגאלה העיר היונה: **2** לא
 שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה: **3** שריה
 בקרבה אריות שאנים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר: **4** נביאה פחזים אנשי
 בגדות פהניה חללו קדש חמסו תורה: **5** יהנה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
 בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת: **6** הכרתי גוים
 נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב: **7**
 אמרתי אד תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה
 אכן השכימו השחיתו כל עלילותם: **8** לכן חבול לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי
 משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש
 קנאתי תאכל כל הארץ: **9** כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם
 יהוה לעבדו שכם אחד: **10** מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי: **11**
 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כיראז אסיר מקרבך
 עליו גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי: **12** והשארתי בקרבך עם עני

וְדָל וְחָסוּ בְשֵׁם יְהוָה: **13** שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא־יֵעָשׂוּ עוֹלָה וְלֹא־יִדְבְּרוּ כִזָּב וְלֹא־יִמְצָא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תְּרֵמִית כִּי־הִמָּה יִרְעוּ וּרְבִצּוּ וְאִין מִחְרִיד: **14** רְנִי בַת־צִיּוֹן הִרְיעוּ יִשְׂרָאֵל שְׂמָחִי וְעֲלוּי בְּכָל־לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם: **15** הַסִּיר יְהוָה מִשְׁפָּטֶיךָ פֶּנֶה אִיבָךְ מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בִּקְרָבְךָ לֹא־תִירָאִי רַע עוֹד: **16** בְּיוֹם הַהוּא יֵאמֶר לִירוּשָׁלַם אֶל־תִּירָאִי צִיּוֹן אֲלִי־רַפּוּ יָדֶיךָ: **17** יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּקְרָבְךָ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יֵשִׁישׁ עֲלֶיךָ בְּשִׂמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יִגִּיל עֲלֶיךָ בְּרִנָּה: **18** נוֹנִי מִמוֹעַד אֶסְפְּתִי מִמֶּךָ הִיוּ מִשָּׂאת עֲלֶיהָ חֲרָפָה: **19** הֲנִנִי עָשָׂה אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בַּעַת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה וְהִנְדַּחְתָּה אֶקְבֵץ וְשִׂמְתִים לַתְּהִלָּה וְלִשְׁם בְּכָל־הָאָרֶץ בְּשֵׁתָם: **20** בַּעַת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבַעַת קִבְצִי אֶתְכֶם כִּי־אֲתֹן אֶתְכֶם לִשְׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אִמֶר יְהוָה:

Haggai 1 בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְרוּשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי בְּיוֹם אֶחָד לַחֲדָשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בִּיַד־חֲנִי הַנְּבִיא אֶל־זִרְבָבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק תְּכַתֵּן הַגְּדוֹל לֵאמֹר: **2** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הַעֵם זֶה אָמְרוּ לֹא עֲתִבָּא עֲתִבִּית יְהוָה לְהַבְנֹתָ: **3** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה בִּיַד־חֲנִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: **4** הַעַת לָכֶם אַתֶּם לִשְׁבֹּת בְּבִתְיֶכֶם סְפוּנִים וְהַבֵּית הַזֶּה חָרֵב: **5** וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם: **6** זָרַעְתֶּם הֲרַבָּה וְהָבֵא מַעֵט אֲכֹל וְאִין לִשְׁבַעַתְתֶּם וְאִין־לִשְׁכַרְתָּה לְבוֹשׁ וְאִין־לַחֵם לוֹ וְהַמִּשְׁתַּכֵּר מִשְׁתַּכֵּר אֶל־צָרוֹר נָקוּב: **7** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל־דַּרְכֵיכֶם: **8** עֲלוּ הָהָר וְהַבְּתָתֶם עִן וּבְנוֹי הַבֵּית וְאַרְצָה־בוֹ (וְאֶכְבַּד) [וְאֶכְבַּדְתִּי] אִמֶר יְהוָה: **9** פֶּנֶה אֶל־הֲרַבָּה וְהִנֵּה לְמַעַט וְהַבְּתָתֶם הַבֵּית וּנְפַחְתִּי בוֹ יַעַן מָה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר־הוּא חָרֵב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ: **10** עַל־כֵּן עֲלִיכֶם כְּלָאוּ שָׁמַיִם מִטַּל וְהָאָרֶץ פְּלֹאָה יְבוּלָה: **11** וְאֶקְרָא חָרֵב עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַהָרִים וְעַל־הַדָּגָן וְעַל־הַתֵּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר הוֹצִיא הָאָדָמָה וְעַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־יִגְוִיעַ כְּפִים: **12** וַיִּשְׁמַע זִרְבָבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק תְּכַתֵּן הַגְּדוֹל וְכֹלֹ שְׁאֵרִית הָעָם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־דְּבַרֵי חֲנִי הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה: **13** וַיֹּאמֶר חֲנִי מִלֶּאךָ יְהוָה בְּמַלְאכֹת יְהוָה לְעָם לֵאמֹר אֲנִי אֶתְכֶם נֹאסִי־הוּוּ: **14** וַיַּעַר יְהוָה אֶת־רוּחַ זִרְבָבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶת־רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק תְּכַתֵּן הַגְּדוֹל וְאֶת־רוּחַ כָּל שְׁאֵרִית הָעָם וַיִּבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ מְלֹאכָה בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם: **15** בְּיוֹם עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעָה לַחֲדָשׁ בְּשִׁשִּׁי בַשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְרוּשׁ הַמֶּלֶךְ: **Hag 2** בְּשִׁבְעֵי בַעֲשָׂרִים וְאֶחָד לַחֲדָשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה בִּיַד־חֲנִי הַנְּבִיא לֵאמֹר: **2** אִמֶר־נָא אֶל־זִרְבָבֶל בֶּן־שַׁלְתִּיאֵל פָּחַת יְהוּדָה וְאֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק תְּכַתֵּן הַגְּדוֹל וְאֶל־שְׁאֵרִית הָעָם לֵאמֹר: **3** מִי בְכֶם הִנְשָׂאֵר אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַבֵּית הַזֶּה בְּכַבּוּדוֹ הָרֵאשׁוֹן וְגַמָּה אַתֶּם רֹאִים אֲתוֹ עַתָּה הֲלֹוא כְּמֹהוּ כְּאִין בְּעֵינֵיכֶם: **4** וְעַתָּה חֲזַק וּרְבַבְלוּ נֹאסִי־הוּוּ וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־יְהוֹצָדָק תְּכַתֵּן הַגְּדוֹל וְחֲזַק כָּל־עַם הָאָרֶץ נֹאסִי־הוּוּ וַעֲשׂוּ כִּי־אֲנִי אֶתְכֶם נֹאִם יְהוָה צְבָאוֹת: **5** אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר־פָּרַתִּי אֶתְכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עִמָּדָת בְּתוֹכְכֶם אֶל־תִּירָאוּ: **6** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אֲחַת מַעֵט הִיא וְאֲנִי מַרְעִישׁ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־הַחֲרָבָה: **7** וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֲמֹדַת כָּל־הַגּוֹיִם וּמִלֵּאֲתִי אֶת־הַבֵּית הַזֶּה כְּבוֹד אִמֶר יְהוָה צְבָאוֹת: **8** לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֹאִם יְהוָה

צבאות: 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: **פ** 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבריהוה אלחגי הנביא לאמר: 11 פה אמר יהוה צבאות שאל נא את הפהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הפהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חגי אסינע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הפהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חגי ויאמר פן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה: 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים: 17 הפיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העוד הדוע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך: **ס** 20 והי דבריהוה שנית אלחגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חוק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אסחד זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיד פחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

Zechariah 1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבריהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף: 3 ואמרת אלהים פה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: 4 אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר פה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים **וּמַעַלְלֵיכֶם** **וּמַעַלְלֵיכֶם** הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: 5 אבותיכם איהם והנבאים הלעולם יחיו: 6 אדן דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השינו אבותיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו פדרכינו וכמעללינו פן עשה אתנו: **ס** 7 ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבריהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר: 8 ראיתו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין התרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: 10 ויען האיש העמד בין התרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין התרסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטה: 12 ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא יתרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר פה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה: 15 וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: 16 לכן פה אמר

יהוה שבתו לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות **(יְקוּה)** **(יְקוּה)** **(יְקוּה)**
 ינטה על-ירושלם: **17** עודו קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי
 מטוב ונחם יהוה עוד את-ציון ובחר עוד בירושלם: **2** **Zec 2** ואשא את-עיני וארא
 והנה ארבע קרנות: **2** ואמר אל-המלאך הדבר בי מה-אלה ויאמר אלי אלה
 הקרנות אשר זרו את-יהודה את-ישראל וירושלם: **3** **3** ויראני יהוה ארבעה
 חרשים: **4** ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר-זרו
 את-יהודה כפי-איש לא-נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם ליהוד את-קרנות
 הגוים הנשאים קרן אל-ארץ יהודה לירותה: **5** **5** ואשא עיני וארא והנה-איש
 ובידו חבל מדה: **6** ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את-ירושלם לראות
 כמה-רחבה וכמה ארצה: **7** והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא
 לקראתו: **8** ויאמר אלו רץ דבר אל-הנער הלו לאמר פרזות תשב ירושלם מרב
 אדם ובהמה בתוכה: **9** ואני אהיה-לה נאם-יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה
 בתוכה: **10** **10** הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם-יהוה כי כארבע רוחות השמים
 פרשתי אתכם נאם-יהוה: **11** הוי ציון המלטי יושבת בת-בבל: **12** **12** כי כה אמר
 יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל-הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע
 בבבת עינו: **13** כי הנני מניף את-ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם
 כרייהוה צבאות שלחני: **14** **14** רני ושמחי בת-ציון כי הנניבא ושכנתי בתוך
 נאם-יהוה: **15** ונלוו גוים רבים אליהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוך
 וידעת כרייהוה צבאות שלחני אליך: **16** ונחל יהוה את-יהודה חלקו על אדמת
 הקדש ובחר עוד בירושלם: **17** **17** הס כל-בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: **18**
Zec 3 ויראני את-יהושע הפהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימינו
 לשטנו: **2** ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר
 בירושלם הלא זה אוד מצל מאש: **3** ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני
 המלאך: **4** וישן ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו
 ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: **5** ואמר ושימו
 צניף טהור על-ראשו ושימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה
 עמד: **6** ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: **7** כה-אמר יהוה צבאות אם-בדרכי תלך
 ואם את-משמרת תשמר ונמ-אתה תרון את-ביתי וגם תשמר את-חצרי ונתתי לך
 מהלכים בין העמדים האלה: **8** שמע-נא יהושע! הפהן הגדול אתה ורעיד הישבים
 לפניך כפי-אנשי מופת המה כפי-הנני מביא את-עבדי צמת: **9** כיו הנה האבן אשר נתתי
 לפני יהושע על-אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי
 את-עון הארץ-ההיא ביום אחד: **10** **10** ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו
 איש לרעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה: **Zec 4** **4** וישב המלאך הדבר בי ויעירני
 כאיש אשר-יעור משנתו: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה **(ויאמר)** **(ויאמר)** ראיתו והנה
 מנורת זהב כלה ונלה על-ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על-ראשה: **3** ושנים זיתים עליה אחד מימין הנלה ואחד על-שמאלה: **4**
 ואשן ואמר אל-המלאך הדבר בי לאמר מה-אלה אדני: **5** וישן המלאך הדבר בי
 ויאמר אלי הלא ידעת מה-המה אלה ואמר לא אדני: **6** וישן ויאמר אלי לאמר
 זה דברי-יהוה אל-זרפבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם-ברוחי אמר יהוה
 צבאות: **7** מי-אתה הר-הגדול לפני זרפבל למישר והוציא את-האבן הראשה

תשאות חן חן לה: **פ** 8 ויהי דבריהנה אלי לאמר: 9 ידי זרפבל יסדו הבית הזה ודני תבצענה וידעת כריהונה צבאות שלחני אליכם: **10** כי מי בו ליום קטנות ושמוחו וראו אתהאבן הבדיל ביד זרפבל שבעהאלה עיני יהוה המה משוטטים בכלהארץ: **11** ואען ואמר אליו מהשני הזיתים האלה עלימין המנורה ועלשמאולה: **12** ואען שנית ואמר אליו מהשתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב: **13** ויאמר אלי לאמר הלא ידעת מהאלה ואמר לא אדני: **14** ויאמר אלה שני בניהיצהר העמדים עלאדון פלהארץ: **Zec 5** ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: **2** ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארפה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: **3** ויאמר אלי זאת האלה היוצאת עלפני כלהארץ כי כלהגנב מזה כמותה נקה וכלהנשבע מזה כמותה נקה: **4** הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אלבית הגנב ואלבית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואתעציו ואתאבניו: **5** ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: **6** ואמר מההיא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכלהארץ: **7** והנה כפר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: **8** ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אלתוך האיפה וישלך אתאבן העפרת אלפיה: **9** ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה אתהאיפה בין הארץ ובין השמים: **10** ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות אתהאיפה: **11** ויאמר אלי לבנותלה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם עלמכנתה: **12** **Zec 6** ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרפבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: **2** במרפבה הראשנה סוסים אדמים ובמרפבה השנית סוסים שחורים: **3** ובמרפבה השלישית סוסים לבנים ובמרפבה הרבעית סוסים ברדים אמצים: **4** ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מהאלה אדני: **5** ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתצב עלאדון פלהארץ: **6** אשרבה הסוסים השחורים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן: **7** והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה בארץ: **8** ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו אתרוחי בארץ צפון: **9** ויהי דבריהנה אלי לאמר: **10** לקח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשרבאו מבבל: **11** ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בןיהוצדק הפתן הגדול: **12** ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנהאיש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה אתהיכל יהוה: **13** והוא יבנה אתהיכל יהוה והואישא הוד וישב ומשל עלפסאו והיה כהן עלפסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: **14** והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה: **15** ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כריהונה צבאות שלחני אליכם והיה אשמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם: **16** **Zec 7** ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבריהנה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו: **2** וישלח ביתאל שראצר והנם מלך ואנשיו לחלות אתפני יהוה: **3** לאמר אל הפהנים אשר לביתיהנה צבאות ואלהנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים: **4** **פ** ויהי דבריהנה צבאות אלי לאמר: **5** אמר אלפלעם

הָאָרֶץ וְאֵלֵּהֶנְחִינִים לֵאמֹר כִּי־צַמְתֶּם וְסִפּוּר בְּחַמְיֹשִׁי וּבִשְׂבִיעֵי זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הַצּוֹם
צַמְתִּי אֲנִי: 6 וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלֹא אַתֶּם הַאֹכְלִים וְאַתֶּם הַשְׂתִּים: 7 הֲלֹא
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בִּיד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יֹשֶׁבֶת וְשִׁלּוּה
וְעָרִיהָ סְבִיבֶתֶיהָ וְהִנֵּב וְהִשְׁפִּילָה יֵשֵׁב: 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־זְכַרְיָה לֵאמֹר: 9 כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אֲמַת שְׁפָטוּ וְחֹסֵד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אֶת־אֲחִיו: 10
וְאֶל־מִנְהָ וְיָתוּם גֵּר וְעַנִּי אֶל־תִּעַשְׁקוּ וְרַעַת אִישׁ אֲחִיו אֶל־תִּחַשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם: 11 וַיִּמְאֲנוּ
לְהִקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כֶּתֶף סָרְתָה וְאֲזִנֵּיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוּעַ: 12 וְלָכֵן שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוּעַ
אֶת־הַתּוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחֹו בִּיד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים
וַיְהִי קֶצֶף גְּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת: 13 וַיְהִי כֹאֲשֶׁר־קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ כֵּן יִקְרָאוּ וְלֹא
אֲשַׁמְעֵם אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת: 14 וְאִסְעֶרֶם עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה
אֲחֵרֵיהֶם מֵעֵבֶר וּמִשֵּׁב וַיִּשְׁמְעוּ אֶרֶץ־חַמְדָּה לִשְׁמָה: 15 זֶעַק 8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת
לֵאמֹר: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְאֵתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְּדוֹלָה וְחַמָּה גְּדוֹלָה קִנְאֵתִי לָהּ:
3 כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁבִתִי אֶל־צִיּוֹן וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר־הָאֱמֻת
וְהָרִי־יְהוָה צְבָאוֹת הָרַ הַקָּדֵשׁ: 4 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת
בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בִּידוֹ מֵרֵב יָמִים: 5 וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלֹאוּ יִלְדִים
וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבֶתֶיהָ: 6 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵית הָעָם
הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם גַּם־בְּעֵינֵי יִפְלֹא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: 7 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח וּמֵאֶרֶץ מְבֹוא הַשָּׁמֶשׁ: 8 וְהִבַּאתִי אֲתֶם וְשִׁכְנֹו בְּתוֹךְ
יְרוּשָׁלַם וְהִי־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֲמַת וּבְצַדִּיקָה: 9 כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת תְּחַזְקֶנָה יְדֵיכֶם הַשְּׁמַעִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר בְּיוֹם יִסַּד בֵּית־יְהוָה צְבָאוֹת הַהֵיכָל לְהַבְנוֹת: 10 כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׂכַר
הָאָדָם לֹא נָהָה וְשָׂכַר הַבְּהֵמָה אֵינְנָה וְלִיּוֹצֵא וְלִבָּא אִין־שְׁלוֹם מִן־הַצֵּר וְאֲשַׁלַּח
אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְהוֹ: 11 וְעַתָּה לֹא כִימִים הָרִאשֹׁנִים אֲנִי לִשְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה
נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת: 12 כִּי־זָרַע הַשְּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פְּרִיהָ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת־יִבּוֹלָהָ
וְהַשְּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם וְהִנְחַלְתִּי אֶת־שְׂאֵרֵית הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה: 13 וְהָיָה כֹאֲשֶׁר
הָיִיתֶם קָלְלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֲתֶכֶם וְהָיִיתֶם בְּרֵכָה
אֶל־תִּירָאוּ תְּחַזְקֶנָה יְדֵיכֶם: 14 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כֹּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהִרְעַ
לָכֶם בְּהַקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי: 15 כֵּן שְׁבִתִי זָמַמְתִּי
בְּיָמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־בֵּית יְהוּדָה אֶל־תִּירָאוּ: 16 אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דְבַרוּ אֲמַת אִישׁ אֶת־רַעְהוּ אֲמַת וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם וּמִשְׁפַּט שְׁפָטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם: 17
וְאִישׁוֹ אֶת־רַעַת רַעְהוּ אֶל־תִּחַשְׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם וְשִׁבַעַת שָׂקָר אֶל־תִּאֲהָבוּ כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה
אֲשֶׁר שָׁנְאֵתִי נֹאִם־יְהוָה: 18 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: 19 כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת צוֹם הַרְבִּיעֵי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׂבִיעִי וְצוֹם הָעֶשְׂרִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ: 20 כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וְיֹשְׁבֵי עָרִים רַבּוֹת: 21 וְהִלְכּוּ יֹשְׁבֵי אֶחָת אֶל־אֶחָת
לֵאמֹר נִלְכָה הַלּוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵכֶה גַם־אֲנִי: 22
וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וּלְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי
יְהוָה: 23 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁר יִחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִכָּל
לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהִחְזִיקוּ בְּכַנֶּף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נִלְכָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמְעֵנוּ אֵלֵהֶם
עִמָּכֶם: 24 זֶעַק 9 מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה בְּאֶרֶץ חֲדָרָךְ וּדְמַשֵּׁק מִנְחָתוֹ כִּי לִיהוָה עֵין אָדָם וְכָל

שכתי ישראל: **2** וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: **3** ותכן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרון כמיט חוצות: **4** הנה אדני ירשנה והפה בים חילה והיא פאש תאכל: **5** תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון פי-הביש מביטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: **6** וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: **7** והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון פיבוס: **8** וחנתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא-יעבר עליהם עוד נגש פי עתה ראיתי בעיני: **9** גילי מאד בת-ציון הריעי בת ירושלם הנה מלפך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות: **10** והכרת-רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד-ים ומנהר עד-אפסי-ארץ: **11** גם-את בדם-בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו: **12** שובו לבצרון אסירי התקנה גם-היום מגיד משנה אשיב לך: **13** כי-דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועזרתי כנגד ציון על-בניד ונן ושמתיך פחרב גבור: **14** ויהיה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהיה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: **15** יהיה צבאות ונן עליהם ואכלו וכבשו אבני-קלע ושתי המו כמו-יון ומלאו כמורק כזויות מזבח: **16** והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני-נזר מתנוססות על-אדמתו: **17** כי מה-שובו ומה-יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

Zec 10 שאלו מיהו מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיונים ומטר-נגש יתן להם לאיש עשב בשדה: **2** כי התרפים דברו-און והקוסמים חזו שקר ותלמות השוא ידברו הכל ינחמון על-כן נסעו כמו-צאן יענו כי-אין רעה: **3** על-הרעים חרה אפי ועל-העתודים אפקוד כי-פקד יהוה צבאות את-עדרו את-בית יהודה ושם אותם כסוס הורו במלחמה: **4** ממנו פנה ממנו יחד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל-נוגש יחדו: **5** והיו כגברים בוסים במיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: **6** וגברתי את-בית יהודה ואת-בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתיים והיו כאשר לא-זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: **7** והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו-יון ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה: **8** אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: **9** ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרני וחיו את-בניהם ושבו: **10** והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל-ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: **11** ועבר בים צרה והפה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבת מצרים יסור: **12** וגברתיים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:

Zec 11 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך: **2** הילל ברוש כי-נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן פי ירד יער **[הבצור]** **[הבציר]**: **3** קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאנת כפירים כי שדד גאון הירדן: **4** כה אמר יהוה אלהי רעה את-צאן ההרנה: **5** אשר קניתן יהרנן ולא יאשמו ומכריתן יאמר ברוד יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן: **6** כי לא אחמול עוד על-ישיבי הארץ נאם-יהוה והנה אנכי מוציא את-האדם איש ביד-רעהו ובנד מלפני וכתתו את-הארץ ולא אציל מידם: **7** וארעה את-צאן ההרנה לכן עניי הצאן ואקח-לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את-הצאן: **8** ואכחד את-שלושת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם-נפשם בחלה בי: **9** ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את-בשר רעותה: **10** ואקח את-מקלי את-נעם ואנדע אתו להפיר את-בריתי אשר פרתו

אֶת־כָּל־הָעַמִּים: **11** וַתִּפֹּר בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּדְעוּ כֵן עֲנִי הַצֹּאֵן הַשְּׁמַרִים אֲתִי כִּי
 דִּבְרֵיהוּנָה הוּא: **12** וְאָמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבּוּ שְׂכָרִי וְאִם־לֹא חֲדָלוּ
 וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף: **13** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַשְׁלִיכֶהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֲדָר הַיֶּקֶר
 אֲשֶׁר יִקְרָתִי מֵעֲלֵיהֶם וְאִקְחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וְאֶשְׁלִיךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר: **14**
 וְאֶגְדַּע אֶת־מִקְלֵי הַשָּׁנִי אֶת הַחֲבָלִים לְהַפֵּר אֶת־הָאֲחֻזָּה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל: **15**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד קָח־לְךָ כָּלִי רַעַה אֹלֵי: **16** כִּי הִנֵּה־אֲנִי מִקִּים רַעַה בְּאֶרֶץ
 הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנְּעַר לֹא־יִבְקֹשׁ וְהַנְּשֻׁבֶת לֹא יִרְפָּא הַנְּצֻבָה לֹא יִכְלַל וּבִשְׂר
 הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפְרִסְתֵּיהֶן יִפְרֹק: **17** הוּי רַעִי הָאֵלִיל עֲזִבִי הַצֹּאֵן חָרַב עַל־זִרְעוֹ
 וְעַל־עֵין יְמִינוֹ זָרְעוּ יְבוּשׁ תִּיבֹשׁ וְעֵין יְמִינוֹ כָּהָה תַּכְּתֶה: **Zec 12** מִשָּׂא דִּבְרֵיהוּנָה
 עַל־יִשְׂרָאֵל נֹאֲמִיהוּנָה נְשֵׂה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אֶרֶץ וַיַּצֵּר רוּח־אֲדָם בְּקִרְבּוֹ: **פ** הִנֵּה אֲנִי
 שֵׁם אֶת־יְרוּשָׁלַם סֶף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יְהִיָּה בְּמִצּוֹר
 עַל־יְרוּשָׁלַם: **3** וְהִיָּה בַּיּוֹם־הַהוּא אֲשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם אֲבָן מַעֲמֶסָה לְכָל־הָעַמִּים
 כָּל־סוֹס בַּתְּמָהוֹן וּרְכֹבּוֹ בְּשָׁנְעוֹן וְעַל־בֵּית יְהוּדָה אִפְקָח אֶת־עֵינַי וְכֹל סוֹס הָעַמִּים
 אֶכָּה בַּעֲרוֹן: **5** וְאָמְרוּ אֲלֵפֵי יְהוּדָה בְּלִבָּם אֲמַצָּה לִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בִּיהוָּה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵיהֶם: **6** בַּיּוֹם הַהוּא אֲשִׁים אֶת־אֲלֵפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בַּעֲצִים וְכִלְפִיד אֵשׁ
 בַּעֲמִיר וְאֶכְלוּ עַל־יְמִין וְעַל־שְׂמֹאל אֶת־כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וְיֹשְׁבֵה יְרוּשָׁלַם עוֹד תַּחְתִּיהָ
 בִּירוּשָׁלַם: **פ** **7** וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אֲהֲלֵי יְהוּדָה בְּרֹאשְׁנָה לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל תַּפְאֶרֶת
 בֵּית־דָּוִד וְתַפְאֶרֶת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם עַל־יְהוּדָה: **8** בַּיּוֹם הַהוּא יִגַּן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב
 יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּדָוִד וּבֵית דָּוִד כְּאֱלֹהִים כְּמֵלֶאכֶּה יְהוָה
 לְפָנֵיהֶם: **9** וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִקֹשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם: **10**
 וְשִׁכַחְתִּי עַל־בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רִחַח חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּישׁוּ אֵלַי אֶת
 אֲשֶׁר־דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל־הַיְיָדִד וְהִמַּר עָלָיו כְּהִמַּר עַל־הַבְּכוֹר: **11** בַּיּוֹם
 הַהוּא יִגְדַּל הַמִּסְפַּד בִּירוּשָׁלַם כְּמִסְפַּד הַדָּר־רִמּוֹן בְּבִקְעַת מַגְדּוֹן: **12** וְסָפְדָה הָאֶרֶץ
 מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־דָּוִד לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת בֵּית־נְתָן לְבָד
 וּנְשִׂיהֶם לְבָד: **13** מִשְׁפַּחַת בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמַעִי לְבָד וּנְשִׂיהֶם
 לְבָד: **14** כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנְּשָׂאוֹת מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת לְבָד וּנְשִׂיהֶם לְבָד: **Zec 13** בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַחֲטָאֵת וּלְגָדָה: **2** וְהִיָּה בַּיּוֹם
 הַהוּא נֹאֲם יְהוָה צְבָאוֹת אֲכָרִית אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצֻבִים מִן־הָאֶרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם
 אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן־הָאֶרֶץ: **3** וְהִיָּה כִּי־יִנְבֵּא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ
 אֵלָיו אָבִיו וְאָמְרוּ יִלְדֵיו לֹא תַחֲיֶה כִּי שָׁקַר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה וְדַקְרָהוּ אָבִיהוּ וְאָמְרוּ
 יִלְדֵיו בְּהַנְּבִאוֹ: **4** וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מִחֻזּוֹ בְּהַנְּבִאוֹתָו וְלֹא יִלְבָּשׁוּ
 אֲדָרֶת שֶׁעַר לְמַעַן כַּחַשׁ: **5** וְאָמַר לֹא נָבִיא אֲנִי אִישׁ־עַבֵּד אֲדָמָה אֲנִי כִּי אֲדָם
 הִקְנִי מִנְעוּרִי: **6** וְאָמַר אֵלָיו מַה תִּמְכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יָדֶיךָ וְאָמַר אֲשֶׁר הִפִּיתִי בֵּית
 מֵאֲהָבִי: **7** חָרַב עוֹרִי עַל־רַעִי וְעַל־גְּבֵר עִמִּיתִי נֹאֲם יְהוָה צְבָאוֹת הִךְ אֶת־הָרַעַה
 וְתַפּוּצִין הַצֹּאֵן וְהַשְׁבַּתִּי יָדִי עַל־הַצֹּעְרִים: **8** וְהִיָּה בְּכָל־הָאֶרֶץ נֹאֲם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם בָּהֶם
 יִפְרָתוּ וְנִגְעוּ וְהַשְׁלִשִׁית יוֹתֵר בָּהֶם: **9** וְהִבְאֲתִי אֶת־הַשְּׁלִשִׁית בְּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים כְּצֶרֶף
 אֶת־הַכֶּסֶף וּבַחֲנֻתִים כִּכְחַן אֶת־הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בְּשְׁמוֹ וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עִמִּי
 הוּא וְהוּא יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי: **Zec 14** הִנֵּה יוֹם־בָּא לִיהוָּה וְחֶלֶק שְׁלֹלֶךָ בְּקִרְבְּךָ: **2**
 וְאֶסְפְּתִי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים

(תשגלנה) [תשכבנה] ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן העיר: **3** ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: **4** ועמדו רגליו ביום ההוא על-הר הזתים אשר על-פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מורחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו-נגבה: **5** ונסתם גיא-הרי פייניע גי-הרים אל-אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה ובא יהוה אליהי כל-קדשים עמדי: **6** והיה ביום ההוא לא-יהיה אור יקרות **(יקפאיון) [נקפאון]**: **7** והיה יום-אחד הוא יודע ליהוה לא-יום ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור: **8** והיה ביום ההוא יצאו מיס-חיים מירושלים חצים אל-הים הקדמוני וחצים אל-הים האחרון בקנין ובחרף יהיה: **9** והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: **10** יסוב כל-הארץ פערבה מובע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: **11** וישבו בה וחרם לא יהיה-עוד וישבה ירושלים לבטח: **12** וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-כל-העמים אשר צבאו על-ירושלים המקו בשרו והוא עמד על-רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: **13** והיה ביום ההוא תהיה מהומת-יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד רעהו: **14** וגם-יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל-הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: **15** וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל-הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: **16** והיה כל-הנותר מפל-הגוים הבאים על-ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את-חג הסכות: **17** והיה אשר לא-יעלה מאת משפחות הארץ אל-ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הנשם: **18** ואם משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות: **19** זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות: **20** ביום ההוא יהיה על-מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: **21** והיה כל-סיר בירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל-הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא-יהיה כנעני עוד בבית-יהוה צבאות ביום ההוא:

Malachi 1 משא דברי-יהוה אל-ישראל ביד מלאכי: **2** אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא-אח עשו ליעקב נאם-יהוה ואהב את-יעקב: **3** ואת-עשו שנאתי ואשים את-הריו שממה ואת-נחלתו לתנות מדבר: **4** כִּי-תאמר אדום רשענו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם: **5** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: **6** בן יכבד אב ועבד אדני ואם-אב אני איה כבודי ואם-אדונים אני איה מוראי אמרו יהוה צבאות לכם הפהנים בוזי שמי ואמרתם במה בוינו את-שמך: **7** מגישים על-מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: **8** וכי-תגשון עגר לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצף או הישא פניך אמר יהוה צבאות: **9** ועתה חלו-נא פני-אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: **10** מי גם-בכם ויסגר דלתים ולא-תאורו מזבחי

חנם אין-לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא-ארצה מידכם: **11** כי
 ממזרח-שמש ועד-מבואו גדול שמי בגוים ובכל-מקום מקטר מגש לשמי ומנחה
 מהורה כגדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: **12** ואתם מחללים אותו באמרכם
 שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: **13** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו
 אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת-הפסח ואת-החולה והבאתם את-המנחה
 הארצה אותה מידכם אמר יהוה: **ס 14** וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונרר וזבח
 משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: **Mal 2** ועתה
 אליכם המצוה הזאת הכהנים: **?** אם-לא תשמעו ואם-לא תשימו על-לב לתת
 כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את-המארה וארותי את-ברכותיכם
 וגם ארותיה כי אינכם שמים על-לב: **3** הנני גער לכם את-הזרע וזריתי פרש
 על-פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: **4** וידעתם כי שלחתי אליכם את
 המצוה הזאת להיות בריתי את-לוי אמר יהוה צבאות: **5** בריתו היתה אתו
 החיים והשלום ואתנם-לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: **6** תורת אמת היתה
 בפיו ועולה לא-נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אחי ורבים השיב מעון: **7**
 כירשפתי כהן ישמרודעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה-צבאות הוא: **8**
 ואתם סרתם מן-הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות: **9** וגם-אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל-העם כפי אשר אינכם שמרים
 את-דרכי ונשאים פנים בתורה: **פ 10** הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד
 בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו: **11** בגדה יהודה ותועבה
 נעשתה בישראל ובירושלים כיו חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת-אל
 נכר: **12** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאחלי יעקב ומניש מנחה
 ליהוה צבאות: **פ 13** וזאת שנית תעשו כסות דמעה את-מזבח יהוה בכי ואנקה
 מאין עוד פנות אל-המנחה ולקחת רצון מידכם: **14** ואמרתם על-מה על כן-יהוה
 העיד בינד ובין אשת נעוריד אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך:
15 ולא-אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם
 ברוחכם ובאשת נעוריד אליבגד: **16** כירשנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
 וכסה חמס על-לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: **ס 17**
 הונעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הונענו באמרכם פל-עשה רע טובו בעיני
 יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט: **Mal 3** הנני שלח מלאכי ופנה-דרך
 לפני ופתאם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים ומלאך הברית
 אשר-אתם חפצים הנה-בא אמר יהוה צבאות: **?** ומי מכלכל את-יוםם בואו ומי
 העמד בהראותו כיהוא פאש מצרף וכברית מכבסום: **3** וישב מצרף ומטהר
 כסף וטהר את-בני-לוי וזקק אתם פזהב וכפסף והיו ליהוה מגישי מנחה
 בצדקה: **4** וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: **5**
 וקרבתו אליכם למשפט והייתיו עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים
 לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטרנר ולא יראוני אמר יהוה צבאות:
6 כי אני יהוה לא שניתו ואתם בני-יעקב לא כליתם: **7** למומי אבותיכם סרתם
 מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה
 נשוב: **8** היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענך המעשר
 והתרומה: **9** במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: **10** הביאו

אַתְּ-כָל-הַמַּעֲשֶׂה אֶל-בֵּית הָאוֹצֵר וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחַנוּנֵי נָא בְּזֹאת
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם
 בְּרֵכָה עַד-בְּלִיַּדַי: **11** וּנְעַרְתִּי לָכֶם בְּאֵכֶל וּלֹא-יִשְׁחַת לָכֶם אֶת-פְּרֵי הָאֲדָמָה
 וְלֹא-תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בְּשֹׁדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **12** וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל-הַגּוֹיִם
 כִּי-תִהְיוּ אִתָּם אֶרֶץ חֶפְצֵן אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **ס** **13** חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְכִיכֶם אָמַר יְהוָה
 וְאִמְרַתֶּם מִה-נִדְּבַרְנוּ עֲלֵיךְ: **14** אִמְרַתֶּם שׂוֹא עַבְד אֱלֹהִים וּמִה-בָּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ
 מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת: **15** וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים זָדִים
 גַּם-נִבְנֹנוּ עָשִׂי רָשָׁעָה גַם בָּחַנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלֹטוּ: **16** אִזּוּ נִדְּבַרְנוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ
 אֶת-רַעְהוֹ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי
 שְׁמוֹ: **17** וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחַמְלָתִי עֲלֵיהֶם
 כְּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הַעַבְד אִתּוֹ: **18** וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין
 עַבְד אֱלֹהִים לְאִשֶׁר לֹא עַבְדּוֹ: **ס** **19** כִּי-הִנֵּה הַיּוֹם בֹּא בְעַר פְּתַנּוֹר וְהָיוּ כָל-זָדִים
 וְכִלְעֵשָׁה רָשָׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אִתָּם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב
 לָהֶם שֵׁרֶשׁ וְעַנְף: **20** וּזְרַחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם
 וּפְשַׁתֶּם כַּעֲגֹלֵי מִרְבָּק: **21** וְעִסוֹתֶם רָשָׁעִים כִּי-יִהְיוּ אִפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: **פ** **22** זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ
 בְּחָרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: **23** הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא
 לְפָנָי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: **24** וְהָשִׁיב לִבְ-אַבּוֹת עַל-בָּנִים וּלְבַב בָּנִים
 עַל-אַבּוֹתֶם פֶּן-אָבּוֹא וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חֵרֵם:

כתובים

Psalm 1 אשרי האיש אשרו לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב: **2** כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה יומם ולילה: **3** והוה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח: **4** לא כן הרשעים כי אם כפוף אשר תדפנו רוח: **5** על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: **6** כיוודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד: **Psalm 2** למה רגשו גוים ולאמים והגוריק: **2** יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יתוה ועל משיחו: **3** ננתקה את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבתימו: **4** יושב בשמים ישחק אדני לעגלמו: **5** אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: **6** ואני נסכתי מלפי על ציון הר קדשי: **7** אספדה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ולדתיד: **8** שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ: **9** תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: **10** ועתה מלכים השפילו הוסרו שפטי ארץ: **11** עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: **12** נשקו בר פניאנף ותאבדו דרך כיובער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו: **Psalm 3** מזמור לדוד בברחו מפניו אבשלום בנו: **2** יהוה מהרבנו צרי רבים קמים עלי: **3** רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: **4** ואתה יהוה מן בעדי כבודי ומרים ראשי: **5** קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: **6** אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: **7** לא אירא מרובות עם אשר סביב שתו עלי: **8** קומה יהוה הושיעני אלהי כיהות את כל איבי לחי שני רשעים שברת: **9** ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: **Psalm 4** למנצח בנינות מזמור לדוד: **2** בקראי ענניו אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: **3** בני איש עדימה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: **4** ודעו כיהפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: **5** רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משפכם ודמו סלה: **6** זכו וזכו צדק ובטחו אל יהוה: **7** רבים אמרים מיראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: **8** נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: **9** בשלום יחדו אשכבה ואישן כראתה יהוה לבדך לבטח תושיבני: **Psalm 5** למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: **2** אמרי האזינה יהוה בינה הנני: **3** הקשיבה לקול שועי מלפי ואלהי פי אליך אתפלל: **4** יהוה בקר תשמע קולי בקר אשרך לך ואצפה: **5** כיו לא אל חפץ רשעו אתה לא יגרך רע: **6** לא יתוצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: **7** תאבד דברי כזב אישדמים ומרמה יתעבו יהוה: **8** ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך: **9** יהוה נחני בצדקתך למען שוררי **(הישר)** **(הישר)** לפני דרכך: **10** כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרזם לשונם יחליקון: **11** האשימום אלהים ופלו ממצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כיומרו בך: **12** וישמחו כל חוסי בך לעולם ורגנו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך: **13** כיו אתה תברך צדיק יהוה פצנה רצון תעטרנו: **Psalm 6** למנצח בנינות על השמינית מזמור לדוד: **2** יהוה אל באפק תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: **3** חנני יהוה כיו אמלל אני רפאני יהוה כיו נבהלו עצמי: **4** ונפשי נבהלה מאד **(ראת)** **(אתה)** יהוה ערמתי: **5** שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: **6** כיו אין במות

זכרך בשאול מי יודה לך: **7** ינעתיו באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמתי ערשי אמסה: **8** עששה מפעס עיני עתקה בכל-צוררי: **9** סורו ממני כל-פעלי און כר-שמע יהוה קול בכיני: **10** שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקה: **11** יבשו ויבהלו מאד כל-איבי ישבו יבשו רנע: **Psa 7** שגיון לדוד אשר-שר ליהוה על-דברי-כוש בן-ימיני: **2** יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל-רדפי והצילני: **3** פן-יטרף כארנה נפשי פרק ואין מציל: **4** יהוה אלהי אסעשיתי זאת אסישעול בכפי: **5** אסגמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: **6** ירדף אויבו נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודיו לעפר ישפן סלה: **7** קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צויתי: **8** ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה: **9** יהוה ידון עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי: **10** יגמר-נא רעו רשעים ותכונו צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: **11** מגני על-אלהים מושיע ישרי-לב: **12** אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל-יום: **13** אסלא ישוב חרבו ולטוש קשתו דרך ויכוננה: **14** ולו חכון כל-ימות חציו לדלקים יפעל: **15** הנה וחבל-און והרה עמל וילד שקר: **16** בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: **17** ישוב עמלו כראשו ועל קדקדו חמסו ירד: **18** אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם-יהוה עליון: **Psa 8** למנצח על-הגתית מזמור לדוד: **2** יהוה אדנינו מה-אדיר שמוך בכל-הארץ אשר תנה הודך על-השמים: **3** מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבות אויב ומתנקם: **4** כר-אראה שמוך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר פונתה: **5** מה-אנוש כר-תכפרנו ובן-אדם כי תפקדנו: **6** ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: **7** תמשילהו במעשי ידך כל שמה תחת-רגליו: **8** צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: **9** צפור שמים ודני הים עבר ארחות ימים: **10** יהוה אדנינו מה-אדיר שמוך בכל-הארץ: **Psa 9** למנצח על-מות לבן מזמור לדוד: **2** אודה יהוה בכל-לבי אספרה כל-נפלאותיך: **3** אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמוך עליון: **4** בשובי-איבי אחור יפשו ויאבדו מפניך: **5** כר-עשית משפטני ודיני ישבת לכסא שופט צדק: **6** גערת גוים אבדת רשע שמים מחית לעולם ועד: **7** האויבו תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: **8** ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: **9** והוא ישפט-תבל בצדק ידון לאמים במישרים: **10** ויהי יהוה משגב לך משגב לעתות בצרה: **11** ויבטחו בך יודעי שמוך כי לא-עזבת דרשיך יהוה: **12** זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: **13** כר-דרש דמים אותם זכר לא-שכח צעקת **[עניים]** **[עניים]**: **14** חנני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי מות: **15** למען אספרה כל-תהלתך בשערי כר-ציון אגילה בישועתך: **16** טבעו גוים בשחת עשו ברשת-זו טמנו נלכדה רגלם: **17** נודעו יהוה משפט עשה בפעל כפיו נקש רשע הגיון סלה: **18** ישובו רשעים לשאולה כל-גוים שכחי אלהים: **19** כי לא לנצח ישכח אביון תקנת **[עניים]** **[עניים]** תאבד לעד: **20** קומה יהוה אליעז אנוש ישפטו גוים על-פניך: **21** שיתה יהוה מודה להם ידעו גוים אנוש המה סלה: **Psa 10** למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: **2** בגאות רשע ידלק עני ותפשו במזמות זו חשבו: **3** כר-יהלל רשע על-תאות נפשו ובצע בך נאין יהוה: **4** רשע כגבה אפו בל-ירדש אין אלהים כל-מזמותיו: **5** יחילו **[רכו]** **[דרכיו]** בכל-עת מרום משפטיך מנגדו כל-צורריו ופיה בהם: **6** אמר בלבו בל-אמוט לך ודר אשר לא-ברע: **7** אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: **8** ישבו במארב חצרים במסתרים יהג נקי עיניו לחלכה יצפנו: **9**

יֵאָרֵב בַּמִּסְתָּרָא כְּאֵרְזָה בַּסִּכָּה יֵאָרֵב לַחֲטוּף עֵנִי יַחֲטֵף עֵנִי בַּמִּשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ: **10** (וְדַכָּה) **11** יִשַׁח וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו (חֲלָכָאִים) (חִיל) [כְּאִים]: **11** אָמַר בְּלִבּוֹ שָׂכַח אֶל הַסְּתִיר פְּנֵיו בַּלְרְאָה לְנֶצַח: **12** קוּמָה יְהוָה אֵל נְשֵׂא יָדְךָ אֶל־תִּשְׁכַּח (עֲנִיִּים) [עֲנִיִּים]: **13** עַל־מָה נֶאֱמַר רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרָשׁ: **14** רֵאתָה כִּי־אַתָּה עָמַל וְכַעֲסוּ תַבִּיט לְתַת בְּיַדְךָ עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָכָה יְתוּם אַתָּה הֵייתָ עֲזוּרָה: **15** שִׁבֵר זְרוּעַ רִשְׁעוֹ וְרַע תִּדְרוֹשׁ־רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא: **16** יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבִירוֹ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ: **17** תִּאֲתוּ עֲנִיִּים שְׁמַעְתָּ יְהוָה תְּכִין לְפִם תִּקְשִׁיב אֹזְנֶךָ: **18** לִשְׁפֹט יְתוּם וְדָךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִץ אֲנֹשׁ מִן־הָאָרֶץ: **Psa 11** לְמַנְצָח לְדוֹד בֵּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי (נִבְרָה) [נִבְרָה] הֲרַכְסָם צְפוּרָה: **2** כִּי הִנֵּה הֲרִשְׁעִים יִדְרָכּוּן קָשַׁת כּוֹנְנֵי חֲצִים עַל־יַתֵּר לִירוֹת בְּמוֹ־אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: **3** כִּי הִשְׁתּוֹת יִהְיֶה צְדִיק מִה־פַּעַל: **4** יְהוָה בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשָׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְעַפְיוֹ יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם: **5** יְהוָה צְדִיק וְיַחַן וְרִשְׁעוֹ וְאֹהֵב חֶמְסַ שְׂנֵאָה נַפְשׁוֹ: **6** יִמְטַר עַל־רִשְׁעִים פַּחִים אִשׁ וְגַפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מִנֵּת כּוֹסֵם: **7** כִּי־צְדִיק יְהוָה צְדָקוֹת אֹהֵב יִשְׂרָאֵל יַחֲזוּ פְּנִימוֹ: **Psa 12** לְמַנְצָח עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדוֹד: **2** הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־נִמְר חֲסִיד כִּי־פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: **3** שׂוֹא וְיִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׁפְתַי חֲלָקוֹת בְּלִב וְלִב יִדְבְּרוּ: **4** יִכְרַת יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַר־תְּהוֹמוֹת: **5** אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: **6** מִשְׁדַּ עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֲבִינֹנִים עַתָּה אָקוּם יֵאָמַר יְהוָה אֲשִׁית בְּיַשְׁע יַפִּית לִי: **7** אֲמֵרוֹת יְהוָה אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צְרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ מִזְקַק שִׁבְעַתִּים: **8** אַתָּה־יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרַנְנוּ מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם: **9** סָבִיב רִשְׁעִים יִתְהַלְכוּן כֶּרֶם זֵלוֹת לְבִנֵי אָדָם: **Psa 13** לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדוֹד: **2** עַד־אֵנָה יְהוָה תִּשְׁכַּחַנִי נֶצַח עַד־אֵנָה תִּסְתִּיר אֶת־פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי: **3** עַד־אֵנָה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יַגִּיד בְּלִבִּי יוֹמָם עַד־אֵנָה יִרוּם אֵיבֵי עַלְי: **4** הִבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַאִירָה עֵינָי כִּי־אִישָׁן תְּמוֹת: **5** כִּי־אָמַר אֵיבֵי יִכְלְתוּ צָרוֹ וְיִגִּילוּ כִּי אֲמוּט: **6** וְאֵנִי בַחֲסִדְךָ בִּטְחִיתִי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי נִמַּל עָלַי: **Psa 14** לְמַנְצָח לְדוֹד אָמַר נָבַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵיָה אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: **2** יְהוָה מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֵיִשׁ מִשְׁפִּיל דְּרַשׁ אֶת־אֱלֹהִים: **3** הֲכֵל סֹר יַחֲדוּ נִאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד: **4** הֲלֹא יִדְעוּ כָּל־פַּעְלֵי אֲנוּן אֲכָלוּ עִמִּי אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרְאוּ: **5** שָׁם פָּחַדוּ פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צְדִיק: **6** עֲצַת־עֵנִי תִבְשׁוּ כִּי יְהוָה מִחֲסָהוּ: **7** מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב וְיִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: **Psa 15** מִזְמוֹר לְדוֹד יְהוָה מִי־יִגְוֹר בְּאֵהֶלְךָ מִי־יִשְׁכֵּן בְּהַר קִדְשֶׁךָ: **2** הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צְדָק וְדָבַר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: **3** לֹא־יִגְלוּ עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עֲשֵׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־יִנְשֵׂא עַל־קִרְבּוֹ: **4** נִבְזֵהוּ בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹ וְלֹא יִמַר: **5** כִּסְפוֹ לֹא־יִתֵּן בְּנִשְׁךָ וְשֹׁחַד עַל־נַקְי לֹא לָקַח עֲשֵׂה־אֱלֹהֵי לֹא יִמוּט לְעוֹלָם: **Psa 16** מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: **2** אֲמַרְתָּ לִיהוָה אֲדִנִּי אַתָּה טוֹבַתִּי בַל־עֲלִיד: **3** לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאָרֶץ הַמָּוָה וְאֲדִירֵי כָּל־חַפְצֵי־כֶסֶם: **4** וְיִבְנוּ עֲצוּבוֹתֶם אַחַר מִהְרֵוּ בַל־אֲסִיד נִסְפִיתֶם מֵדָם וּבַל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתֵי: **5** יְהוָה מִנְתַּחֲלָקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: **6** חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי בְּנַעֲמִים אֶפְרַח־נְחֹלֶת שְׁפָרָה עָלַי: **7** אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲזֵנִי אֶפְרַח־לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלוּתִי: **8** שְׂוִיתִי יְהוָה לְנִגְדִי תְמוּד כִּי מִיָּמִינִי בַל־אֲמוּט: **9** לִכּוֹן שְׂמַח לִבִּי וְיִגַּל כְּבוֹדִי אֶפְרַח־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: **10** כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׁאֵל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת: **11** תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נַעֲמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: **Psa 17** תְּפִלָּה לְדוֹד שְׁמַעָה יְהוָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה

רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
 מישרים: 3 בחנת לבו פקדת לילה צרפתני בלחמצא זמתי בלעברפי: 4 לפעלות
 אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריי: 5 תמך אשרי במעגלותיך בלנמוטו
 פעמו: 6 אניקראתיך כיתענני אל השאונך לי שמע אמרתי: 7 הפלה חסדיך
 מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בתעין בצל כנפיך תסתירני: 9
 מפני רשעים זו שדוני איבו בנפש יקיפו עלי: 10 חלבמו סגרו פימו דברו בנאות: 11
 אשרינו עתה **סבבוני** **נסבבונך** עיניהם ישיתו לנשות בארץ: 12 דמינו כאריה יכסוף
 לטרוף וככפיר ישב במסתרים: 13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי
 מרשע הרב: 14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים **ויצפונך** **ויצפונך**
 תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם: 15 אני בצרק אחזה פניך
 אשבעה בהקיץ תמונתך: **Psa 18** למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דברו ליהוה
 אתדברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל-איביו ומיד שאול: 2 ויאמר
 ארחמך יהוה חוקי: 3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלו צורי אחסהבו מגני
 וקרן-ישעי משגבי: 4 מהלל אקרא יהוה ומן-איבי אושע: 5 אפפוני חבלי-מות ונחלי
 בליעל יבעתוני: 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: 7 בצר-לי אקרא יהוה
 ואל-אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: 8 ותגעש ותרעשו
 הארץ ומוסרי הרים ירגזו ותגעשו כיהרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
 גחלים בערו ממנו: 10 ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: 11 וירכב על-כרוב ויעף
 וידא על-כנפיר-רוח: 12 ישת חשך סתרו סביבותיו סתו חשכת-מים עבי שחקים: 13
 מגנה נגדו עביו עברו ברד ונחלי-אש: 14 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד
 ונחלי-אש: 15 וישלח חציו ופיצם וברקים רב ויהמם: 16 ויראו אפיקו מים ונגלו
 מוסדות תבל מגעתך יהוה מנשמת רוח אפך: 17 ישלח ממרום יפחני ומשני ממים
 רבים: 18 יצילני מאיבי עז ומשנאי כראמזו ממני: 19 יקדמוני ביום-אידי ויהי-יהוה
 למשען לי: 20 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: 21 וגמלני יהוה כצדקי כבר ידי
 ישיב לי: 22 כישמתי דרכי יהוה ולא-רשעתי מאלהי: 23 כי כל-משפטיו לנגדי
 וחקתיו לא-אסור מני: 24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקי
 כבר ידי לנגד עיניו: 26 עם-חסיד תתחסד עם-גבר תמים תתמים: 27 עם-גבר תתברך
 ועם-עקש תתפתל: 28 כראתה עם-עני תושיע ועינים רמות תשפיל: 29 כראתה תאיר
 נרי יהוה אלהי יגיה חשפי: 30 כירבך ארץ גודד ובאלהי אדלג-שור: 31 האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכלל החסים בו: 32 כי מי אלוה מפלעדי יהוה
 ומי צור זולתי אלהינו: 33 האל המאזני חיל ויתן תמים דרכי: 34 משנה רגלי
 כאילות ועל במתי יעמידני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת-נחושה זרועתי: 36
 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו
 קרסלי: 38 ארדוף אויבי ואשיגם ולא-אשוב עד-פלותם: 39 אמחצם ולא-יכלו קום
 יפלו תחת רגלי: 40 ותאזני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: 41 ואיבי נתתה לי
 ערף ומשנאי אצמיתם: 42 ישועו ואין-מושיע עלי-יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר
 על-פני-רוח כשיט חוצות ארוקם: 44 תפלטי מריבי עם תשימני לראש גוים עם
 לא-ידעתי יעבדוני: 45 לשמע און ישמעו לי בני-נכר וכחשוי-לי: 46 בני-נכר יפלו
 ויחרגו ממסגרותיהם: 47 תייהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: 48 האל הנותן
 נקמות לי וידבר עמים תחתי: 49 מפלטי מאיבי אף מוקמי תרוממי מאיש חכם

תצילני: **50** על-פּון אודך בגוים יהוה ולשמך אֶזְמְרָה: **51** [מגדל] [מגדיל] ישועות מלפּו ועשה חסדו למשיחו לדוד ולזרעו עד-עולם: **Psa 19** למנצח מזמור לדוד: **2** השמים מספרים כבוד-אל ומעשה ידיו מגיד תְּרִקִיעַ: **3** יום ליום יבוע אמר ולילה ללילה יהוה-דעת: **4** אין-אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: **5** בכל-הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם-אהל בהם: **6** והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: **7** מקצה השמים מוצאו ותקופתו על-קצותם ואין נסתר מחמתו: **8** תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: **9** פקודי יהוה ישרים משמחי-לב מצות יהוה ברה מאירת עינים: **10** יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי-יהוה אמת צדקו יחדו: **11** הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: **12** גם-עבדך נוהר בהם בשמדם עקב רב: **13** שניאות מירבין מנסתרות נקני: **14** גם מזדים חשך עבדך אל-ימלוי-כי אז איתם ונקיתי מפשע רב: **15** יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי: **Psa 20** למנצח מזמור לדוד: **2** יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: **3** ישלח-עזרך מקדש ומציון יסעדך: **4** יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה: **5** יתהלך כלבבך וכל-עצתך ימלא: **6** נרננה בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא יהוה כל-משאלותיך: **7** עתה ידעת כי הושיעו יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ומינו: **8** אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם-יהוה אלהינו נזכיר: **9** המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: **10** יהוה הושיעה המלך יעננו ביום-קראנו: **Psa 21** למנצח מזמור לדוד: **2** יהוה בעזרך ישמח-מלך ובישועתך מה-יגיל מאד: **3** תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל-מנעת סלה: **4** כיתקדמונו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: **5** חיים שאל מוך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: **6** גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשובה עליו: **7** כיתשיתו ברכות לעד תחדהו בשמחה את-פניך: **8** כיתמלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל-ימוט: **9** תמצא ירך לכל-איביך ימינך תמצא שנאיך: **10** תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש: **11** פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: **12** כירטו עליך רעה חשבו מזמה בל-יוכלו: **13** כי תשיתמו שכם במותיך תכונן על-פניהם: **14** רומה יהוה בעזר נשירה ונזמרה גבורתך: **Psa 22** למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד: **2** אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברו שאנתי: **3** אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ול-אדומיה לי: **4** ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: **5** בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: **6** אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא-בושו: **7** ואנכי תולעת ולא-איש חרפת אדם ובזוי עם: **8** כל-ראי ילענו לי ופטירו בשפה יניעו ראש: **9** גל אל-יהוה יפלטו וצילתו כי חפץ בו: **10** כיראתה גחי מבטן מבטחי על-שדי אמו: **11** עליך השלכתי מרחם מבטן אמו אלי אתה: **12** אל-תרחק ממני כירצה קרובה כיראין עוזר: **13** סבבוני פרים רבים אפירי בשן כתרוני: **14** פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: **15** כמים נשפכתי והתפרדו כל-עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: **16** יבש כחרשו כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפרמות תשפתני: **17** כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: **18** אספר כל-עצמותי תמה ופיטו יראוי-בי: **19** יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל: **20** ואתה יהוה אל-תרחק אילותי לעזרתי חושה: **21** תצילה מחרב נפשי מיד-כלב יחידתי: **22** הושיעני מפני אריה ומקרני רמים עניתני: **23** אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: **24** יראי יהוה הללוהו כל-זרע יעקב כפרוהו וגורו ממנו כל-זרע

וְיִשְׂרָאֵל: **25** כִּי לֹא־זָבַח וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו
 שָׁמַע: **26** מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי בְּקֹהֶל רֶב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נִגְדַּר יִרְאִיו: **27** יֹאכְלוּ עֲנוּיִם וְיִשְׁבְּעוּ
 יִהְלְלוּ יִהְיוּ דְרָשׁוּ יַחֵי לְבַבְכֶם לַעַד: **28** יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבוּ אֶל־יְהוָה כֹּל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ
 וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיךָ כֹּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם: **29** כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: **30** אֲכָלוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כֹּל־דְּשֵׁנֵי־אָרֶץ לַפְּנֵי וַיִּכְרְעוּ כָּל־יִרְדְּי עִפְר וּנְפֹשׁוֹ לֹא חִיָּה: **31** זָרַע יַעֲבֹדְנִי
 יִסְפַּר לֵאדָנִי לְדוֹר: **32** יִבְאוּ וַיִּגְוִדוּ צַדִּיקְתּוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה: **Psa 23** מִזְמוֹר לְדָוִד
 יְהוָה רֹעִי לֹא אֲחַסֵּר: **2** בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנַחֹת וַיְהַלְנִי: **3** נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב
 וַיִּנְחַנֵּי בַמַּעְגָּל־צַדִּיק לְמַעַן שְׁמוֹ: **4** גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגֹאֵל צִלְמוֹת לֹא־אִירָא רַע כִּי־אֵתָהּ
 עִמָּדִי שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: **5** תַּעֲרֹךְ לַפְּנֵי שִׁלְחֹן נִגְדַּר צִרְרֵי דְשַׁנְתָּ בִשְׁמֹן
 רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה: **6** אֵדָו טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וּשְׁבַתִּי בְּבֵית־יְהוָה לֹא־יֶרֶךְ
 יָמִים: **Psa 24** לְדָוִד מִזְמוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ חֶבֶל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: **2** כִּי־הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדָּהּ וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: **3** מִי־יַעֲלֶה בְהַר־יְהוָה וּמִי־יִקְוֶם בְּמִקְוֶם קִדְשׁוֹ: **4** נָקִי כַפַּיִם
 וּבֶרֶכֶב אֲשֶׁרוֹ לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: **5** וְשֹׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה
 וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהֵי יִשְׁעוֹ: **6** זֶה דוֹר (דְּרָשׁוּ) (דְּרָשׁוּ) מִבְּקָשֵׁי פְּנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: **7** שְׂאוּ
 שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: **8** מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: **9** שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם וְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: **10** מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה: **Psa 25** לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשֹׂא: **2** אֱלֹהֵי בְךָ בִטְחִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֶצּוּ
 אֵיבֵי לִי: **3** גַּם כִּלְקִיף לֹא יִבְשׁוּ וַיִּבְשׂוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: **4** דִּרְכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי
 אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי: **5** הֲרִיכֵנִי בְּאֲמַתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי־אֵתָהּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אֹתָךְ קִינִיתִי
 כֹּל־הַיּוֹם: **6** זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: **7** חַטָּאוֹת נַעֲרִי וּפְשָׁעֵי
 אֶל־תִּזְכֵּר כַּחֲסִדֶּךָ זְכַר־לִי־אֵתָהּ לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה: **8** טוֹב־וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֵה
 חַטָּאִים בַּדֶּרֶךְ: **9** יִדְרֹךְ עֲנוּיִם בַּמִּשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכָיו: **10** כֹּל־אֲרַחֲוֹת יְהוָה חֲסֵד
 וְאֵמֶת לִנְצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־חַיִּי: **11** לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא: **12** מִי־זֶה
 הָאִישׁ יִרָא יְהוָה יוֹרֵנוּ בַּדֶּרֶךְ יִבְחַר: **13** נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְוִן וְזָרְעוֹ יִירֶשׁ אָרֶץ: **14** סוֹד
 יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִים: **15** עֵינֵי חַמִּיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלֵי:
16 פְּנֵה־אֵלָי וַחֲנִנִי כִּי־יַחֲדִיד וְעֵנִי אָנִי: **17** צָרוֹת לִבִּי הֲרַחֲבוּ מִמְּצוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי: **18**
 רֹאה עֲנִי וְעִמְלִי וְשֹׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי: **19** רֹאה־אֵיבֵי כִּי־רַבּוּ וּשְׁנֵאת חַמְסֵי שְׂנְאוּנִי: **20**
 שְׁמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: **21** תַּסְדִּי־וַיִּשֶׁר יַצְרֹנִי כִּי קִינִיתִיךָ: **22**
 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: **Psa 26** לְדָוִד שְׁפֹטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בְּתַמִּי
 הִלַּכְתִּי וּבֵיהִנֵּה בִטְחִיתִי לֹא אֲמַעֲד: **2** בַּחֲנִנִי יְהוָה וּנְסַנִּי (צִרְפָּה) (צִרְפָּה) כְּלוֹתִיתִי
 וּלְבִי: **3** כִּי־חֲסִדֶּךָ לִנְגַד עֵינֵי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאֲמַתְךָ: **4** לֹא־יִשְׁבַּתִּי עַם־מִת־שׂוֹא וְעַם
 נַעֲלָמִים לֹא אֲבוֹא: **5** שְׁנֵאתִי קֶהֱל מְרַעִים וְעַם־רָשָׁעִים לֹא אֲשַׁב: **6** אֲרַחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי
 וְאֶסְבְּכָה אֶת־מִזְבִּיחֶךָ יְהוָה: **7** לִשְׁמַע בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כֹּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: **8** יְהוָה
 אֲהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: **9** אֶל־תֵּאֶסֶף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעַם־אֲנָשִׁי
 דְּמַיִם חַיִּי: **10** אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זְמָה וַיְמִינֵם מִלֵּאָה שַׁחַד: **11** וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶךְ פְּדֵנִי וַחֲנִנִי:
12 רַגְלֵי עַמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרֶךְ יְהוָה: **Psa 27** לְדָוִד יְהוָה אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי
 אִירָא יְהוָה מַעֲזוֹתַי מִמִּי אֲפַחֵד: **2** בְּקִרְבַּי עָלִיו מְרַעִים לֹאֲכָל אֶת־בְּשָׂרִי צָרוּ וְאֵיבֵי
 לִי הִמָּה כְּשִׁלּוֹ וּנְפִלוּ: **3** אֶם־תַּחֲנֵּה עָלִי מַחֲנֵה לֹא־יִירָא לְבִי אֶם־תִּקְוֶם עָלִי מִלְחָמָה
 בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: **4** אַחַת וְשֹׁאֲלִיתִי מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי בְּבֵית־יְהוָה כְּלִימֵי

חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: **5** כי יצפנני בספה ביום רעה יסתרני בסתר
 אהלו בצור ירוממני: **6** ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי
 תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: **7** שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: **8** לדן אמר
 לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: **9** אל תסתר פניך ממני אל תשבאף עבדך
 עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: **10** כיראבי ואמי עזבוני ויהוה
 יאספני: **11** הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררני: **12** אל תתנני בנפש
 צרי כי קמויבי עדי שקר ויפת חמס: **13** לולא האמתו לראות בטוב יהוה בארץ
 חיים: **14** קנה אל יהוה חוק ויאמץ לבך וקנה אל יהוה: **Psa 28** לדוד אליך יהוה
 אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עסי יורדי בור: **2** שמע קול
 תחנוני בשועי אליך בנשאי ידו אל דביר קדשך: **3** אל תמשכני עשרשעים
 ועם פעלי און דברי שלום עשרעיהם ורעה בלבכם: **4** תן להם כפעלם וכרע
 מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: **5** כי לא יבינו אל פעלת
 יהוה ואל מעשה ידיו יורסם ולא יבנם: **6** ברוך יהוה כיר שמע קול תחנוני: **7** יהוה
 עזי ומנני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: **8** יהוה עזלמו ומעוז
 ישועות משיהו הוא: **9** הושיעהו את עמוך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:
Psa 29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: **2** הבו ליהוה כבוד
 שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: **3** קול יהוה על המים אל הפבור הרעים יהוה
 על מים רבים: **4** קול יהוה בפח קול יהוה בחדר: **5** קול יהוה שבר ארזים וישבר
 יהוה את ארזי תלבנון: **6** וירקידם כמו עגל לבנון ושרון כמו בן ראמים: **7** קול יהוה
 הצב להבות אש: **8** קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: **9** קול יהוה
 יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: **10** יהוה למבול ישב וישב
 יהוה מלך לעולם: **11** יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: **Psa 30** מזמור
 שיר חנפת שפית לדוד: **2** ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי: **3** יהוה
 אלהי שועתי אליך ותרפאני: **4** יהוה העלית מן שאול נפשי חיותני
(מי יורדי) (מי ירד) בור: 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: **6** כי רגעו באפו
 חיים ברצונו בערב ילון בכי ולבקר רנה: **7** ואני אמרתי בשלוי בלא אמוש לעולם: **8**
 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: **9** אליך יהוה אקרא
 ואל אדני אתחנן: **10** מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: **11**
 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: **12** הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: **13** למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך: **Psa 31** למנצח
 מזמור לדוד: **2** בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: **3** תטה אלו
 אונך מהרה הצילני היה ליו לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: **4** כירסלעי
 ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: **5** תוציאני מרשת זו טמנו לי כיר אתה
 מעוזי: **6** בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: **7** שנאתי השמרים
 הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: **8** אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי
 ידעת בצרות נפשי: **9** ולא הסגרתני ביראויב העמדת במרחב רגלי: **10** חנני יהוה
 כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני: **11** כי כלו בינון חיי ושנותי באנחה פשל
 בעוני כחי ועצמי עששו: **12** מכל צררי הייתי חרפה ולשכניו מאד ופחד למידיעי
 ראי בחוץ נדרו ממני: **13** נשכחתי כמות מלב הייתי ככלי אבד: **14** כי שמעתיו דבת
 רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו: **15** ואני עליך בטחתי יהוה

אמרתי אלהי אתה: **16** בדרך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי: **17** האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: **18** יהיה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: **19** תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בנאווה ובוז: **20** מה רב טובך אשר צפנת ליראוך פעלת לחסים בד נגד בני אדם: **21** תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בספה מריב לשונות: **22** ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: **23** ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: **24** אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה נאווה: **25** חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה: **Psa 32** לדוד משכיל אשרי נשוי פשע פסו חטאה: **2** אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: **3** כיהחשתי בלוי עצמי בשאתי כל היום: **4** כיו יומם ולילה תכבד עלי ירך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: **5** חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתו אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: **6** על זאת יתפלל כל חסידו אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: **7** אתהו סתר לי מצר הצרני רני פלט חסובני סלה: **8** אשכילך ואורך בדרךיו תלך איעצה עליך עיני: **9** אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתגורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: **10** רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: **11** שמחו ביהוה וגילו צדיקים ותרינו כל ישראל: **Psa 33** רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: **2** הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרולו: **3** שירולו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: **4** כירישר דברי יהוה וכל מעשהו באמונה: **5** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **6** בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: **7** כנס כנוד מי הים נתן באצרות תהומות: **8** ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל: **9** כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: **10** יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: **11** עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: **12** אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: **13** משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: **14** ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: **15** היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: **16** אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: **17** שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: **18** הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: **19** להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: **20** נפשנו חפתה ליהוה עזרנו ומנגנו הוא: **21** כירבו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: **22** יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך: **Psa 34** לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשוהו וילך: **2** אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: **3** ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו: **4** גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו: **5** דרשתי את יהוה וענני ומפל מורותי הצילני: **6** הביטו אליו ונהרו ופניהם אלי יחפרו: **7** זה עני קרא ויהוה שמע ומפל צרותיו הושיעו: **8** הנה מלאך יהוה סביב ליראוי ויחלצם: **9** טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: **10** יראו את יהוה קדשו כיראין מחסור ליראוי: **11** כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: **12** לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: **13** מיהאיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: **14** נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: **15** סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפו: **16** עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: **17** פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **18** צעקו ויהוה שמע ומפל צרותם הצילם: **19** קרוב יהוה לנשבר ללב ואת דכאירות וישוע: **20** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **21** שמר כל עצמותיו אחת מהנה

לא נשברה: 22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: 23 פודה יהוה נפש עבדו
 ולא יאשמו כל־החסים בו: **Psa 35** לדודו ריבה יהוה את־יריבו לחם את־לחמו: 2
 החזק מן וצנה וקומה בעזרתו: 3 והרק תנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
 ישעתך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו
 כמין לפני־רוח ומלאך יהוה דוחה: 6 יהידרכם חשך ויחלקקות ומלאך יהוה
 רדפם: 7 כ־יחנם טמנולי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: 8 תבואהו שואה לא־ידע
 ורשתו אשר־טמן תלפדו בשואה יפל־בה: 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: 10
 כל עצמותיו תאמנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: 11
 יקומון עדי חמס אשר לא־ידעתי ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול
 לנפשי: 13 ואניו בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על־חיקי תשוב: 14
 כרע־פאח לי התהלכתי כאבל־אם קדר שחתי: 15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו
 עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא־דמו: 16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו: 17
 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים ויודתי: 18 אודך בקהל רב
 בעם עצום אהללך: 19 אל־ישמחו־לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו־עין: 20 כי לא
 שלום ידברו ועל רגעי־ארץ דברי מרמות וחשבון: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו
 האחו האח ראתה עינינו: 22 ראתה יהוה אל־תחרש אדני אל־תרחק ממני: 23
 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: 24 שפטיני כצדקך יהוה אלהי
 ואל־ישמחו־לי: 25 אל־יאמרו בלבם האח נפשנו אל־יאמרו בלעננהו: 26 יבשו
 ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו־בשת וכלמה המגדילים עלי: 27 רנו וישמחו חפצי
 צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהנה צדקך כל־היום
 תהלתך: **Psa 36** למנצחו לעבדי־יהוה לדוד: 2 נאם־פשע לרשע בקרב לבי אין־פחד
 אלהים לנגד עיניו: 3 כ־יהחליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: 4 דברי־פיו און
 ומרמה חדל להשפיל להיטיב: 5 און יחשב על־משכבו יתיצב על־דרך לא־טוב רע
 לא ימאס: 6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עדי־שחקים: 7 צדקתך פה־רריאל
 משפטך תהום רבה אדם־ובהמה תושיע יהוה: 8 מה־יקר חסדך אלהים ובני אדם
 בצל כנפיד יחסיו: 9 ירוון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: 10 כ־עמד מקור חיים
 באורך נראה־אור: 11 משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי־לב: 12 אל־תבואני רגל
 גאווה ויד־רשעים אל־תנדני: 13 שם נפלו פעלי און דחו ולא־יכלו קום: **Psa 37** לדודו
 אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא
 יבולו: 3 בטח ביהוה ועשה־טוב שכן־ארץ ורעה אמונה: 4 והתענג על־יהוה ויתן־לך
 משאלת לבך: 5 גול על־יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור צדקך
 ומשפטך כצהרים: 7 דום ליהוה והתחולל לו אל־תתחר במצליח דרכו באיש עשה
 מזמות: 8 הרף מאף ועזב חמה אל־תתחר אף־להרע: 9 כ־מרעים יפרחון וקני יהוה
 תמה ירשו־ארץ: 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על־מקומו ואיננו: 11 ועניים
 ירשו־ארץ והתענגו על־רב שלום: 12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: 13 אדני
 ישחקלו כ־יראה כ־יבא יומו: 14 חרבו פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני
 ואביון לטבח ישרי־דרך: 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: 16 טוב־מעט
 לצדיק מהמון רשעים רבים: 17 כי זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 18
 יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא־יבשו בעת רעה וימי רעבון
 ישבעו: 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה פיקר פרים פלו בעשן פלו: 21 לוח רשע

ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: **22** כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: **23** מיהנה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ: **24** כירפל לאיוטל כיהיה סומך ידו: **25** נערו היתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: **26** כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: **27** סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם: **28** כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: **29** צדיקים יירשו ארץ ושכנו לעד עליה: **30** פיצדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט: **31** תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: **32** צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: **33** יהוה לא יעזבונו כידו ולא ירשיענו בהשפטו: **34** קנה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: **35** ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענו: **36** ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: **37** שמרתם וראה ישר כראחית לאיש שלום: **38** ופשעים נשמדו יחרו אחרית רשעים נכרתה: **39** ותשועת צדיקים מיהוה מעוים בעת צרה: **40** ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם פיהסו בו: **Psa 38** מזמור לדוד להזכיר: **2** יהוה אל בקצףך תוכיחני ובחמתך תיסרני: **3** כרחציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: **4** אין מתם בבשרי מפני זעמד אין שלום בעצמי מפני חטאתי: **5** כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד וכבדו ממני: **6** הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: **7** נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: **8** כירכסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: **9** נפונתי ונדכיתי עד מאד שאנתי מנהמת לבי: **10** אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממה לא נסתרה: **11** לבי סחרחר עזבני כחי ואזרעיני גם הם אין אתי: **12** אהבו ורעי מנגד ננעי ועמדו וקרובי מרחק עמדו: **13** וינקשוו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו תוות ומרמות כל היום יהגו: **14** ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: **15** ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: **16** כירלך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: **17** כראמתי פוישמחולי במוט רגלי עלי הגדילו: **18** כראני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: **19** כרעוני אגיד אדאג מחטאתי: **20** ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: **21** ומשלמי רעה תחת טובה ישטונוי תחת רדופיך רדפי טוב: **22** אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: **23** חושה לעזרתי אדני תשועתי: **Psa 39** למנצח **ליריתון** **ליריתון** מזמור לדוד: **2** אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: **3** נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעבר: **4** חס לבוי בקרבי בהגיני תבער אש דברתי בלשוני: **5** הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: **6** הנה טפחותי נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה: **7** אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם: **8** ועתה מה קניתי אדני תוחלתי לך היא: **9** מפל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני: **10** נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: **11** הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי: **12** בתוכחות על עוון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה: **13** שמעה תפלתו יהוה ושועתו האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמד תושב ככל אבותי: **14** השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני: **Psa 40** למנצח לדוד מזמור: **2** קנה קניתי יהוה ויש אלי וישמע שועתי: **3** ויעלניו מבור שאון מטיט תיון ויקם על סלע רגלי פונן אשרי: **4** ויתן בפיו שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה: **5** אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: **6** רבות עשיתו אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבתך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר: **7**

זבח ומנחה לאחפצת אזנים כרית לי עולה וחסאה לא שאלת: **8** אז אמרת
 הנהבאתי במנלתספר כתיב עלי: **9** לעשותרצונך אלהי ותורתך בתוך מעי:
10 בשרתי צדקו בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: **11** צדקתך
 לאכסיתו בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לאכחתי חסדך ואמתך לקהל
 רב: **12** אתה יהוה לאתכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: **13** כי
 אפפורעליו רעות עדאין מספר השינוי עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות
 ראשי ולבי עזבני: **14** רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: **15** יבשו ונפרו וחד
 מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: **16** ישמו עלעקב בשתם
 האמרים לי האח האח: **17** יששו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל
 יהוה אלהי תשועתך: **18** ואני עני ואביון אדני וחשב לי עזרתי ומפלט אתה אלהי
 אלתאחר: **Psa 41** למנצח מזמור לדוד: **1** אשרי משכיל אלדל ביום רעה ימלטהו
 יהוה: **2** יהוה ישמרהו ויחיהו **[יאשר]** **[ואשר]** בארץ ואלתתנהו בנפש איביו: **3**
 יהוה יסעדנו עלערש דוי כלמשכבו הפכת בחליו: **4** אניאמרתי יהוה חנני רפאה
 נפשי כיהטאתי לך: **5** אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: **6** ואם בא לראותו
 שוא ידבר לבו יקבץאון לו יצא לחוץ ידבר: **7** יחד עלי יתלחשו כלשנאי עליו
 יחשבו רעה לי: **8** דברבליעל יצוק בו ואשר שכב לאיוסיף לקום: **9** גםאיש
 שלמו אשרבשחתי בו אוכל לחמו הגדיל עלי עקב: **10** ואתה יהוה חנני והקימני
 ואשלמה להם: **11** בזאת ידעתי כיהפצת בי כי לאיריע איבי עלי: **12** ואני בתמי
 תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: **13** ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמון ואמן: **Psa 42** למנצח משכיל לבניקרח: **1** כאיל תערג עלאפיקימים כן
 נפשי תערג ארך אלהים: **2** צמאה נפשו לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
 אלהים: **3** היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כלהיום איה אלהיך: **4**
 אלה אזכרה ואשפכה עליו נפשי כי אעברו בסף אדים עדבית אלהים בקולרנה
 ותודה המון חונני: **5** מהתשתוחחיו נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כיעוד אודנו
 ישועות פניו: **6** אלהי עלי נפשי תשתוחח עלכן אפךך מארץ ירדן וחרמונים מהר
 מצער: **7** תהוםאלתהום קורא לקול צנוריד כלמשבריד וגלוד עלי עברו: **8** יומם
 יצוה יהוה חסדו ובלילה **[שירה]** **[שיר]** עמי תפלה לאל חיי: **9** אומרהו לאל
 סלעי למה שכחתני למה קדר ארך בלחץ אויב: **10** ברצחו בעצמותי חרפוני צוררי
 באמרם אלי כלהיום איה אלהיך: **11** מהתשתוחחיו נפשי ומהתהמי עלי הוחילי
 לאלהים כיעוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 43** שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
 לאחסיד מאישמרמה ועולה תפלטני: **2** כיהאתה אלהי מעוזי למה זנחתני
 למה קדר אתהלך בלחץ אויב: **3** שלחאורך ואמתך המה ינחוני יביאוני
 אלהקדשך ואלמשכנותיך: **4** ואבואה אלמופת אלהים אלאל שמחת גילי
 ואודך בכנור אלהים אלהי: **5** מהתשתוחחיו נפשי ומהתהמי עלי הוחילי לאלהים
 כיעוד אודנו ישועת פני ואלהי: **Psa 44** למנצח לבניקרח משכיל: **1** אלהים באזינו
 שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: **2** אתהו ידך גוים הורשת
 ותשעם תרע לאמים ותשלחם: **3** כי לא בחרפם ירשו ארץ וזרעם לאהושיעה למו
 כיהימנך וזרועך ואור פניך כי רציתם: **4** אתההוא מלפי אלהים צוה ישועות
 יעקב: **5** בך צרינו נגח בשמך נבוס קמינו: **6** כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא
 תושיעני: **7** כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: **8** באלהים הללנו כלהיום ושמך

לעולם נודה סלה: **10** אף־זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו: **11** תשיבנו אָחור מני־צר ומשנאינו שסוֹ למו: **12** תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: **13** תמכר־עמך בלא־הון ולא־רפית במחיריהם: **14** תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: **15** תשימנו משל בגוים מנוד־ראש בל־אמים: **16** כל־היום כלמתי נגדי ובשַׁת פני כִּסְתִי: **17** מקול מִחַרף ומגִּדף מפני אויב ומתנַקם: **18** כל־זאת בָּאתָנו וְלֹא שִׁכַּחְנוּךָ וְלֹא־שָׁקֵינוּ בְּבִרְיֹתְךָ: **19** לא־נסוג אָחור לבנו ותט אֲשֵׁרֵינוּ מני אֲרֻחֶךָ: **20** כִּי דִפִּיתָנוּ בְּמִקוֹם תַּנִּים וְחִכְסַּ עֲלֵינוּ בְּצַלְמוֹת: **21** אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וּנְפַרֵשׁ כְּפִינוּ לֹאל זר: **22** הֲלֹא אֱלֹהִים יַחַרְזֹאת כִּי־הוּא יֵדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב: **23** כִּי־עֲלִיךָ הֲרַגְנוּ כָּל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טַבַּחַה: **24** עֹרְהוּ לָמָּה תִישָׁן אֲדֹנָי הַקִּיצָה אֶל־תִּזְנַח לְנִצָּח: **25** לָמָּה־פָּנִיךָ תִסְתִּיר תִשְׁפַח עֵינֵינוּ וְלֹחַצְנוּ: **26** כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשֵׁנוּ דָבַקָה לָאָרֶץ בְּטַנְנוּ: **27** קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדֵנוּ לִמְעַן חֲסִדֶךָ: **Psa 45** לִמְנַצַּח עַל־שֹׁשֵׁנִים לְבִנְי־קָרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר וַיִּדְחַת: **2** רָחַשׁ לְבָבוֹ דָּבַר טוֹב אָמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְךְ לְשׁוֹנֵי עֵטָו סוֹפֵר מַהִיר: **3** יִפְתִּיחַ מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חָן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: **4** הַגּוֹרֵר־רַבֶּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדֶךָ וְהִרְרֶךָ: **5** וְהִדְרֶךָ צֶלַח רֶכֶב עַל־דְּבַר־אֵמֶת וְעֵנּוּה־צַדִּיק וְחוֹרֶךָ נוֹרָאוֹת יִמִּינֶךָ: **6** חֲצִיךָ שְׁנוֹנִים עִמִּים תַּחְתִּיךָ יִפְלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: **7** כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: **8** אֶתְחַבֵּת צַדִּיק וְתִשָּׂא רֶשַׁע עַל־כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שְׁמוֹן שְׁשׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ: **9** מִרְוּאֵה־לְלוֹת קַצִּיעוֹת כָּל־בְּגַדְתֶּיךָ מִן־הַיִּכְלִי שֵׁן מִנֵּי שִׁמְחוֹךָ: **10** בְּנוֹת מַלְכִים בִּיקְרוּתֶיךָ נִצְבָה שְׁגַל לִימִינֶךָ בְּכַתֵּם אוֹפִיר: **11** שִׁמְעִיבַת וְרָאִי וְהִטִּי אֲזַנְךָ וּשְׁכַחֵי עֲמֹךָ וּבֵית אֲבִיךָ: **12** וַיִּתְאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְתָּךְ כִּי־הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ: **13** וּבִתְצַרוּ בְּמִנְחָה פָּנֶיךָ יִחַלוּ עֲשִׂירֵי עָם: **14** כָּל־כְּבוֹדָה בַּת־מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה: **15** לְרַקְמֹת תוֹבֵל לְמַלְךְ בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רְעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ: **16** תוֹבֵלְנָה בְּשִׁמְחַת וְגִיל תְּבַאֲנֶנָּה בְּהִיכַל מֶלֶךְ: **17** תַּחַת אֲבִיתֶךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תִשְׁתַּמְּנוּ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ: **18** אֲזַכִּירָה שְׁמוֹךָ בְּכָל־יָדָר וְדָר עַל־כֵּן עַמִּים יִהְיוּךָ לְעַלְמֵם וְעַד: **Psa 46** לִמְנַצַּח לְבִנְי־קָרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר: **2** אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֵה וְעַז עֹרְהָ בְצָרוֹת נִמְצָא מֵאֵד: **3** עַל־כֵּן לֹא־יִירָא בְּהַמִּיר אָרֶץ וּבְמוֹט הַרִים בְּלֵב יָמִים: **4** יִהְמוּ יַחֲמְרוּ מִימֵינוּ יִרְעִשׁוּ־הַרִים בְּגֹאוֹתוֹ סֵלָה: **5** נָהָר פִּלְגֵינוּ יִשְׁמַחוּ עִיר־אֱלֹהִים קָדֵשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיוֹן: **6** אֱלֹהִים בְּקִרְבָּה בְּלִתְמוֹט יַעֲזֶרֶה אֱלֹהִים לְפָנֹת בְּקָר: **7** הִמּוּ גוֹיִם מָטוּ מִמַּלְכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תְמוּנָה אָרֶץ: **8** יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: **9** לְכוּ־חַזּוּ מִפַּעְלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ: **10** מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת עַד־קִצָּה הָאָרֶץ קָשַׁת יִשְׂבֵר וּקִצְצָה חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרָף בְּאֵשׁ: **11** הֲרָפוּ וְדָעוּ כִּי־אֲנִכִּי אֱלֹהִים אָרוֹם בְּגוֹיִם אָרוֹם בְּאָרֶץ: **12** יִהְיֶה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: **Psa 47** לִמְנַצַּח לְבִנְי־קָרַח מִזְמוֹר: **2** כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־רֶף הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה: **3** כִּי־יִהְיֶה עֲלִיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ: **4** יִדְבַר עַמִּים תַּחְתִּינוּ וְלֹא־אִמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: **5** יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אֵהָב סֵלָה: **6** עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה יִהְיֶה בְּקוֹל שׁוֹפָר: **7** זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמַלְכֵנוּ זָמְרוּ: **8** כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל: **9** מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יִשְׁבּוּ עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: **10** נִדְיְבוּ עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אֲבֹהֵם כִּי לֹאֱלֹהִים מִגְּנֵי־אָרֶץ מֵאֵד נַעֲלָה: **Psa 48** שִׁיר מִזְמוֹר לְבִנְי־קָרַח: **2** גָּדוֹל יְהוָה וּמְהַלֵּל מֵאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֲרָקְדְשׁוּ: **3** יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הֲרַצִּינוּ וַיִּכְתֵּי צִפּוֹן קָרִית מֶלֶךְ רַב: **4** אֱלֹהִים בְּאַרְמוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגַּב: **5** כִּי־יִהְיֶה הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ עָבְרוּ יַחְדוּ: **6** הַמָּה

ראו פן תמהו נבְּחֵלוּ נַחֲפוּזוּ: **7** רַעְדָה אַחֲתָם שֵׁם חֵיל פִּיּוּלְדָה: **8** בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֵינֹת תִּרְשִׁישׁ: **9** כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בַּעֲרִיָּהוּהָ צְבָאוֹת בַּעֲרִי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנָה עַד-עוֹלָם סֵלָה: **10** דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסֵדָךְ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ: **11** פֶּשֶׁמֶךְ אֱלֹהִים פֶּן תִּהְלַחַךְ עַל-קַצְוֵי-אָרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה יִמִּינְךָ: **12** יִשְׁמַח הַר-צִיּוֹן תְּגַלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: **13** סִבּוּ צִיּוֹן וְתִקְוָהּ סִפְרוּ מַגְדְּלֶיהָ: **14** שִׁיתוּ לְבַכְסָּם לַחִילָה פִּסְגוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: **15** כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל-מוֹת: **Psa 49** לְמַנְצְחָ לְבְנֵי-קֶרֶח מִזְמוֹר: **2** שָׁמַעְנוּ זֹאת כָּל-הָעַמִּים הָאֵינֹנוּ כָּל-יֹשְׁבֵי חֶלְדַּי: **3** גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יָחַד עֲשִׂיר וְאִבְיוֹן: **4** פִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהַגֹּת לִבִּי תְבוּנוֹת: **5** אֵשֶׁה לְמוֹשֶׁל אֲזַנִּי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חִידָתִי: **6** לָמָּה אֵירָא בְיָמֵי רַע עוֹן עֲקָבִי יִסּוּבְנֵי: **7** הַבְּטָחִים עַל-חֵילָם וּבִרְבַּ עֲשָׂרָם יִתְחַלְלוּ: **8** אֵחָ לֹא-פָדָה יַפְדֶּה אִישׁ לֵא-יִתֵּן לְאֱלֹהִים כִּפְרוֹ: **9** וַיִּקֶּר פְּרִיּוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם: **10** וַיִּחֲרֵעוּד לַנְּצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: **11** כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוֹתוֹ יָחַד כִּסִּיל וְבַעַר יִאֲבְדוּ וְעִזְבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: **12** קֶרֶבָם בְּחֵימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדָר וְדָר קָרְאוּ בְּשִׁמוֹתָם עַלִּי אֲדָמוֹת: **13** וְאָדָם בִּיקֶר בַּל-יִלִּין נִמְשָׁל כִּפְהֵמוֹת נְדָמוֹ: **14** זֶה דְרָכָם כֹּסֵל לָמוּ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: **15** כַּצֹּאֵן לְשֹׂאֹל שָׁתוּ מוֹת יָרַעַם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם לְבָקֶר **[וְצֹרִים]** **[וְצֹרִים]** לְבָלוֹת שֹׂאֹל מִזְבֵּל לוֹ: **16** אֲךְ-אֱלֹהִים יַפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד-שֹׂאֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: **17** אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי-יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: **18** כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִרְדַּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: **19** כִּי-נִפְשׁוּ בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶךָ כִּי-תִשׁוּב לָךְ: **20** תְּבוֹא עַד-דָּוָר אֲבוֹתָיו עַד-נְצַח לֹא יִרְאוּ-אוֹר: **21** אָדָם בִּיקֶר וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל כִּפְהֵמוֹת נְדָמוֹ: **Psa 50** מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֵּר וַיִּקְרָא-אֶרֶץ מִמִּזְרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מִבְּאוֹ: **2** מִצִּיּוֹן מִכְּלַל-יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: **3** יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל-יַחֲרֵשׁ אֶשְׁלַפְנוּ הַאֲכַל וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מֵאֵד: **4** יִקְרָא אֶל-הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל-הָאָרֶץ לֵדוֹן עִמּוֹ: **5** אֶסְפּוּ-לִי חֲסִידֵי בְרִיתִי בְרִיתִי עַל-זִבְחָ: **6** וַיִּנְיְדוּ שָׁמַיִם צֶדֶקוֹ כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֵלָה: **7** שָׁמְעָה עִמּוֹ וְאִדְבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי: **8** לֹא עַל-זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגְדֵי תְמִיד: **9** לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתֶךָ פֶּר מִמִּכְלָאֲתֶיךָ עֲתוּדִים: **10** כִּי-לִי כָל-חַיּוֹתֶיךָ וְעַר בְּהֵמוֹת בְּהֵרְרֵי-אֶלְפֶי: **11** יִדְעֵתִי כָל-עוֹף הַרִים וְזוּז שְׂדֵי עַמּוּדִי: **12** אֶסְיָרַעֵב לֹא-אֲמַר לָךְ כִּי-לִי תֵּבֵל וּמְלֵאָה: **13** הָאוֹכֵל בֶּשֶׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשֶׁתָּה: **14** זִבַּח לְאֱלֹהִים תוֹדָה וְשֵׁלָם לְעִלְיוֹן נְדָרֶיךָ: **15** וַקְרָאֵנִי בְנוֹם צֶרֶה אֲחַלְצֶךָ וְתִכְבְּדֵנִי: **16** וּלְרַשְׁעוֹ אֲמַר אֱלֹהִים מַה-לָּךְ לְסַפֵּר חֲסִי וְתִשָּׂא בְרִיתִי עַל-פִּיךָ: **17** וְאֵתָה שְׁנֵאת מוֹסֵר וְתִשְׁלַךְ דִּבְרֵי אַחֲרֶיךָ: **18** אֶסְרָאִית גִּבּוֹ וְתִרְץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאפִּים חֲלַקְךָ: **19** פִּיד שְׁלַחַת בְּרַעָה וְלִשׁוֹנְךָ תִּצְמִיד מֵרְמָה: **20** תִּשָּׁב בְּאֲחֶיךָ תִּדְבֵר בְּבֶן-אֲמִךָ תִּתְנֶדְפִי: **21** אֱלֹהֵ עֲשִׂיתָ וְהַחֲרַשְׁתִּי דְמִית הַיּוֹת-אֵהִיָּה כְמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאֶעֱרַכָּה לְעֵינֶיךָ: **22** בִּינְדָנָא זֹאת שְׁכַתִּי אֱלֹהֵ פֶן-אֲטַרְף וְאִין מִצִּיל: **23** זִבַּח תוֹדָה יִכְבְּדֵנִי וְשֵׁם דְרָךְ אֲרָאֵנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים: **Psa 51** לְמַנְצְחָ מִזְמוֹר לְדָוִד: **2** כִּבּוֹא-אֵלָיו נְתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר-בָּא אֶל-בֵּית-שֹׁבַע: **3** חֲנַנִּי אֱלֹהִים כַּחֲסֵדְךָ כֶּרֶב רַחֲמֶיךָ מִחָה פִּשְׁעֵי: **4** **[תְּרַבָּה]** **[תְּרַבָּה]** כִּבְסֵנִי מַעֲוֵי וּמַחְטָאֵי טְהַרְנִי: **5** כִּי-פִּשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאֵי נִגְדִי תְמִיד: **6** לָךְ לְבַדְךָ חַטָּאֵי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשֹׁפֵטֶךָ: **7** הֵן-בַּעוֹן חוֹלַלְתִּי וּבַחֲטָא יַחְמַנִּי אֲמִי: **8** הֵן-אֲמַת חִפְצַת בְּשָׁחוֹת וּבְסַתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: **9** תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהַר תִּכְבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלִבָּי: **10** תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וּשְׁמַחָה תְּגַלְנָה עֲצָמוֹת דְּכִית: **11** הַסְתֵּר פְּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל-עוֹנֹתֵי מַחָה: **12** לֵב טְהוֹר

בְּרֵא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי: **13** אֶל־תְּשִׁיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ
 אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי: **14** הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: **15** אֶלְמֹדָה פִּשְׁעִים
 דְּרִכֶּיךָ וְחַטָּאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ: **16** הַצִּילֵנִי מִדְּמִיּוֹם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תִרְנַן לְשׁוֹנֵי
 צְדָקָתְךָ: **17** אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ: **18** כִּי לֹא־תִחַפֵּץ זִכַּח וְאַתְנָה עוֹלָה
 לֹא תִרְצֶה: **19** זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִבְנִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: **20**
 הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: **21** אִז תִּחַפֵּץ וּבְחִיר־צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל
 אִז יֵעָלוּ עַל־מִזְבִּיחְךָ פְּרִים: **Psa 52** לִמְנַצַּח מִשְׁפִּיל לְדוֹד: **2** בָּבוֹא דוֹאג הָאֲדָמִי וַיִּגֵּד
 לְשֹׂאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ בֹּא דוֹד אֶל־בֵּית אַחִימֶלֶךְ: **3** מִה־תִּתְהַלֵּל בְּרַעַה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֶל
 כָּל־הַיּוֹם: **4** הַיּוֹת תִּחַשֵׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר מִלְטָשׁ עֲשֵׂה רַמְיָה: **5** אַהֲבַת רַע מִשׁוּב שְׁקָרוּ
 מִדְּבַר צֶדֶק סֵלָה: **6** אַהֲבַת כָּל־דְּבָרֵי־בִלַע לְשׁוֹן מִרְמָה: **7** גַּם־אֵל יִתְצַדֵּךְ לִנְצַח יִחַתֵּךְ
 וַיִּסַּחֵךְ מֵאַהֲל וּשְׂרָשָׁךְ מֵאַרְצֵי חַיִּים סֵלָה: **8** וַיִּרְאוּ צְדִיקִים וַיִּירָאוּ וְעָלוּ יִשְׁחַקוּ: **9** הִנֵּה
 הַגִּבּוֹר לֹא יֵשִׁים אֱלֹהִים מַעֲוּוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזוּ בַהֲוֹתוֹ: **10** וַאֲנִי כְּזֵית רַעֲנָן
 בְּבֵית אֱלֹהִים בְּשַׁחְתִּי בַחֲסֵד־אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד: **11** אֲוֹדֶךָ לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאַקְוָה
 שְׂמֶךָ כִּי־טוֹב נִגַּד חֲסִידֶיךָ: **Psa 53** לִמְנַצַּח עַל־מַחֲלַת מִשְׁפִּיל לְדוֹד: **2** אָמַר נָבֵל בִּלְבוֹ
 אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עוֹל אֵין עֲשֵׂה־טוֹב: **3** אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי
 אָדָם לִרְאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דִּרְשׁ אֶת־אֱלֹהִים: **4** כָּלוּ סָג יַחְדוֹ נֹאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב אֵין
 גַּם־אַחַר: **5** הֲלֹא יִדְעוּ פְעָלֵי אֹן אֲכָלֵי עֲמִי אֲכָלוּ לַחַם אֱלֹהִים לֹא קִרְאוּ: **6** שָׁם
 פָּחַדוּ־פָחַד לֹא־הָיָה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים פּוֹר עֲצָמוֹת הַנֶּדֶף הִבְשֵׁתָה כִּי־אֱלֹהִים מֵאַסָּם: **7**
 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: **Psa 54**
 לִמְנַצַּח בְּנִינַת מִשְׁפִּיל לְדוֹד: **2** בָּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשֹׂאֵל הֲלֹא דוֹד מִסַּתְתֵּר
 עִמָּנוּ: **3** אֱלֹהִים בְּשֶׁמֶךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְדַיִנֵנִי: **4** אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלְתִּי הַאֲזִינָה
 לְאַמְרֵי־פִי: **5** כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שְׁמוֹ אֱלֹהִים לִנְגֹדָם סֵלָה:
6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֲזָר לִי אֲדַנִּי בְּסִמְכֵי נַפְשִׁי: **7** (יֵשׁוּב) (יֵשִׁיב) הֲרַע לְשִׁרְרֵי בְּאַמְתֶּךָ
 הַצְּמִיתָם: **8** בְּנִדְבָה אֲזַבְּחֶלֶךָ אוֹדָה שְׂמֶךָ יְהוָה כִּי־טוֹב: **9** כִּי מִכָּל־צָרָה הַצִּילֵנִי
 וּבְאִיבֵי רָאתָה עֵינַי: **Psa 55** לִמְנַצַּח בְּנִינַת מִשְׁפִּיל לְדוֹד: **2** הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלְתִּי
 וְאַל־תִּתְעַלֵּם מִתַּחְנָתִי: **3** הַקְשִׁיבָה לִי וְעַנֵּנִי אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיִמָה: **4** מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
 עֶקֶת רָשָׁע כִּי־מִיטּוֹ עָלַי אֹן וּבֶאֱפָ יִשְׁטַמוּנִי: **5** לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי וְאִימוֹת מוֹת נִפְלוּ
 עָלַי: **6** יֵרָאֵה וְרַעַד יָבֹא בִי וְחִכְסֵנִי פִלְצוֹת: **7** וַאֲמֹר מִי־יִתֵּן־לִי אֲבֵר כִּי־וְנָה אֶעֱפָה
 וְאַשְׁכָּנָה: **8** הִנֵּה אֲרַחֵק נִדָּד אֶלֶן בְּמִדְבַר סֵלָה: **9** אַחִישָׁה מִפִּלְט לִי מִרוּחַ סַעָה
 מִסַּעַר: **10** בִּלַע אֲדַנִּי פִלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רֵאִיתִי חֶמֶס וְרִיב בְּעִיר: **11** יוֹמָם וְלַיְלָה יִסּוּבָה
 עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאֹן וְעַמֵּל בְּקִרְבָּה: **12** הַיּוֹת בְּקִרְבָּה וְלֹא־יִמָּשׁ מִרְחֹבָה תֵּךְ וּמִרְמָה: **13**
 כִּי לֹא־אוֹיֵב יִחַרְפְּנִי וְאַשָּׂא לֹא־מִשְׁנֹאֵי עָלַי הַנְדִּיל וְאַסְתֵּר מִמֶּנִּי: **14** וְאַתָּה אֲנוּשׁ
 כְּעַרְפֵי אֲלוֹפֵי וּמִידַעֵי: **15** אֲשֶׁר יַחְדוֹ נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִתְלַךְ בְּרַגְשׁ: **16**
(יֵשִׁימוֹת) (יֵשִׁין) (מוֹת) עֲלִימוֹ יִרְדוּ שְׂאוֹל חַיִּים כִּי־רַעַת בְּמִגְרָם בְּקִרְבָּם: **17** אֲנִי
 אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהוָה יוֹשִׁיעֵנִי: **18** עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע
 קוֹלִי: **19** פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב־לִי כִּי־בְרָבִים הָיוּ עִמָּדִי: **20** וַיִּשְׁמַעוּ אֵל וַיַּעֲנֵם
 וַיִּשָׁב כָּדָם סֵלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: **21** שְׁלַח יָדֶיךָ בְּשַׁלְמִי
 חֲלַל בְּרִיתוֹ: **22** חֲלִקוּן מִחֲמַאת פִּי וּקְרָב־לִבּוֹ רַכּוֹ דְּבָרֶיךָ מִשְׁמָן וְהַמָּה פִּתְחוֹת: **23**
 הַשְׁלַךְ עַל־יְהוָה וַיְהַבֵּךְ וְהוּא יִכְלַפְלַךְ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: **24** וְאַתָּה אֱלֹהִים
 תוֹרְדָם לְבֹאֵר שַׁחַת אֲנָשֵׁי דְמִים וּמִרְמָה לֹא־יִחַצְצוּ יְמֵיהֶם וְאַנִּי אֲבַטַח־בְּךָ: **Psa 56**

למנצח על־יונת אלם רחקים לְדוּד מַכְתָּם בְּאִחוּ אִתּוּ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת: **2** חֲנַנִּי אֱלֹהִים
כִּי־שָׁאֲפֵנִי אֲנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֶחֶם יִלְחַצְנִי: **3** שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים לֶחֱמִים לִי
מְרוֹם: **4** יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבָטָה: **5** בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבַרוּ בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בֶשֶׁר לִי: **6** כָּל־הַיּוֹם דְּבַרוּ יַעֲצֹבוּ עָלַי כָּל־מַחֲשַׁבְתָּם לְרַע: **7** יַגְדּוּ
(יִצְפִּינוּ) (יִצְפֹּנוּ) הַמָּה עֲקָבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קָנוּ נַפְשֵׁי: **8** עַל־אֹן פִּלְטִלְמוּ בְּאִף
עַמִּים הוֹדֵר אֱלֹהִים: **9** נְדוּ סִפְרָתָה אִתָּה שִׁימָה דַּמְעָתִי בְּנֹאדֵךְ הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ: **10**
אוּ יִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֹר בְּיוֹם אֶקְרָא וְהִדְעָתִי כִּי־אֱלֹהִים לִי: **11** בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבַר
בִּיהוָה אֶהְלֵל דְּבַר: **12** בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: **13** עָלַי
אֱלֹהִים נִדְרִיךְ אֲשֶׁלֶם תּוֹדַת לְךָ: **14** כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת הֲלֹא רִגְלֵי מִדְּחֵי
לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים: **Psa 57** לְמַנְצַח אֶל־תַּשְׁחַח לְדוּד מַכְתָּם בְּבַרְחוּ
מִפְּנֵי־שְׂאוּל בַּמְעָרָה: **2** חֲנַנִּי אֱלֹהִים חֲנַנִּי כִּי בֶךְ חִסֵּה נַפְשִׁי וּבְצַל־כַּנְּפֵיךָ אַחֲסֵה עַד
יַעֲבֵר הַזּוֹת: **3** אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיוֹן לֹאֵל גָּמַר עָלַי: **4** יִשְׁלַח מַשְׁמִים וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרָף
שָׁאֲפֵי סִלָּה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חִסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ: **5** נַפְשִׁי בַתּוֹךְ לְבָאֵם אֲשַׁכְּבָה לְהַטִּים
בְּנֵי־אָדָם שְׂנִיִּים חֲנִית וְחַצִּים וּלְשׁוֹנֵם חֶרֶב חֲדָה: **6** רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֵךְ: **7** רִשְׁתָּו הִכִּינוּ לַפְעַמִּי כַּפְּי נַפְשִׁי כָרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה נִפְלוּ בַתּוֹכָה
סִלָּה: **8** נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נִכּוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה: **9** עֹרָה כְּבוֹדִי עֹרָה הַנְּבֵל
וּכְנוֹר אַעֲרָה שָׁחַר: **10** אוֹדֵךְ בַּעֲמִים אֲדַנִּי אוֹמְרֵךְ בַּל־אֲמוּם: **11** כִּי־גִדַּל עַד־שָׁמַיִם
חֲסִדֵּךְ וְעַד־שָׁחִים אִמְתֵּךְ: **12** רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֵךְ: **Psa 58**
לְמַנְצַח אֶל־תַּשְׁחַח לְדוּד מַכְתָּם: **2** הַאֲמַנֵם אִלֵּם צַדִּק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי
אָדָם: **3** אֶף־בַּלֵּב עוֹלַת תַּפְעֲלוֹן בְּאָרֶץ חֲמַס יִדְיִכֶם תַּפְלִסוּן: **4** זְרוּ רַשְׁעִים מִרְחַם תַּעֲוֹ
מִבֶּטֶן דְּבַרֵּי כֹזֵב: **5** חֲמַת־לְמוֹ כַּדְמוּת חֲמַת־נַחַשׁ כְּמוֹ־פֶתֶן חֲרַשׁ יֵאָטֵם אֲזִנוֹ: **6** אֲשֶׁר
לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל מַלְחָשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מַחֲכֵם: **7** אֱלֹהִים הֲרַס־שִׁנְיָמוּ בְּפִימוּ מַלְתַּעוֹת
כְּפִירִים נִתְּן יְהוָה: **8** יִמָּאֶסוּ כְּמוֹ־מִים יִתְהַלְכוּ־לְמוֹ יִדְרֹךְ **(חֲצוֹ) (חֲצִית)** כְּמוֹ יִתְמַלְלוּ:
9 כְּמוֹ שִׁבְלוֹל תִּמְסֵ וְהִלֵּךְ נָפַל אֵשֶׁת בַּל־חַזּוֹ שְׁמֵשׁ: **10** בְּטָרֵם יִבְנוּ סִירְתִּיכֶם אֲטַד
כְּמוֹ־חֵי כְּמוֹ־חֲרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ: **11** יִשְׁמַח צַדִּיק כִּי־חַזָּה נֶקֶם פַּעְמִיו יִרְחֹץ בְּדָם הֲרַשְׁעֵ: **12**
וַיֹּאמֶר אָדָם אֶדְפְּרֵי לְצַדִּיק אֶף יִשְׁ־אֱלֹהִים שִׁפְטִים בְּאָרֶץ: **Psa 59** לְמַנְצַח אֶל־תַּשְׁחַח
לְדוּד מַכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: **2** הִצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי
מִמַּתְקוֹמִי תִשְׁגַּבֵּנִי: **3** הִצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: **4** כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
לְנַפְשִׁי יַגְדּוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאֵי יְהוָה: **5** בַּל־יַעֲוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנוּ עֹרָה
לְקִרְאָתִי וְרָאָה: **6** וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם
אֶל־תַּחַן כָּל־בְּגַדֵי אֹן סִלָּה: **7** וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִתְמוּ כַּפְּלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: **8** הִנְהוּ וַיִּבְעוּן
בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשַׁתּוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: **9** וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־לְמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם:
10 עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשִׁמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: **11** אֱלֹהֵי **(חֲסִדּוֹ) (חֲסִדֵּיךְ)** יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשָׁרְרִי: **12** אֶל־תַּהַרְגֵם פְּרִי־שִׁכְחוּ עַמִּי הִנִּיעְמוּ בַחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנִי אֲדִנִּי:
13 חַטָּאת־פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתִּימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵאֻנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: **14** פִּלָּה בַחֲמָה
פִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בִּיעֲקֹב לֹאֲפִסֵי הָאָרֶץ סִלָּה: **15** וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב
יִתְמוּ כַּפְּלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: **16** הַמָּה **(יִנְיַעוּךָ) (יִנְיַעוּךָ)** לֹאֲכַל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְוִנוּ: **17**
וַאֲנִי אֲשִׁיר עוֹךְ וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי־הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר־לִי: **18** עֲזֵי
אֵלֶיךָ אֹמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵּי: **Psa 60** לְמַנְצַח עַל־שׁוֹשַׁן עֲדוֹת מַכְתָּם
לְדוּד לְלָמוֹ: **2** בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרָם נִהְרִים וְאֶת־אֲרָם צוּבָה וַיִּשֵׁב יוֹאָב וַיִּךְ אֶת־אֲדוֹם

בגיא־מלח שנים עשר אלף: 3 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשוב לנו: 4 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כ־מטה: 5 הראיתה עמוך קשה השקיתנו יין תרעלה: 6 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: 7 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך **רעננו** **רעננו**: 8 אלהים דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמוד: 9 לי גלעדו ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב סיר רחצי על־אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: 11 מי יבלני עיר מצור מי נחני ער־אדום: 12 הלא־אתה אלהים זנחתנו ולא־תצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 14 באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צריו: **Psa 61** למנצח על־נגינת לדוד: 2 שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: 3 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור־ירום ממני תנחני: 4 כ־היית מחסה לי מגדל־עו מפני אויב: 5 אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה: 6 כ־אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: 7 ימים על־ימי־מלך תוסיף שנותיו כמ־ודר ודר: 8 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: 9 כן אמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום: **Psa 62** למנצח על־ירוחו מזמור לדוד: 2 אך אל־אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: 3 אך־הוא צורי וישועתי משגבי לא־אמוט רבה: 4 ער־אנהו תהותו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוייה: 5 אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו־סלה: 6 אך לאלהים דומי נפשי כ־ממנו תקותי: 7 אך־הוא צורי וישועתי משגבי לא־אמוט: 8 על־אלהים ישעי וכבודי צור־עזי מחסי באלהים: 9 בטחו בו בכל־עתו עם שפכו־לפניו לבבכם אלהים מחסה־לנו סלה: 10 אך הבל בני־אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 11 אל־תבטחו בעשק ובגזל אל־תהבלו חילו כ־ינוב אל־תשיתו לב: 12 אחתו דבר אלהים שתים־זו שמעתי כי עז לאלהים: 13 ולך־אדני חסד כ־אתה תשלם לאיש כמ־עשהו: **Psa 63** מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה: 2 אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לדו נפשי כמה לך בשרי בארץ־ציה ועיף בל־מים: 3 כן בקדש חיותך לראות עזך וכבודך: 4 כ־טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: 5 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי: 6 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל־פי: 7 אם־זכרתך על־יצועי באשמרות אהגה־בך: 8 כ־היית עזרתה לי ובצל כנפיד ארנן: 9 דבקה נפשי אחרך בי תמכה ימינך: 10 והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: 11 גירהו על־ידי־הרב מנת שעלים יהיו: 12 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל־הנשבע בו כי יסכר פי דובר־שקר: **Psa 64** למנצח מזמור לדוד: 2 שמע־אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי: 3 תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: 4 אשר שנגו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: 5 לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 6 יחזקו־למוו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה־למו: 7 יחשור־עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: 8 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 9 וכשילוהו עלימו לשונם יתנדרו כל־ראה בם: 10 וייראו כל־אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו: 11 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל־ישרי־לב: **Psa 65** למנצח מזמור לדוד שיר: 2 לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם־נדר: 3 שמע תפלה עדיך כל־בשר יבאו: 4 דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם: 5 אשרו תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטיב ביתך קדש היכלך: 6 נוראותו בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל־קצו־ארץ וים רחוקים: 7 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: 8 משפיתו שאון

ימים שאון גליהם נתמון לאמים: 9 וייראו ישבי קצות מאותיך מוצאי בקר וערב תרגיו: 10 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כירכן חכינה: 11 תלמיה רזה נחת גדודיה ברכיבים תמננה צמחה תברך: 12 עמרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון השן: 13 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: 14 לבשו כרים הצאן ועמקים יתרועבו אף ישירו: **Psa 66** למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: 2 זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עוזך יכחשו לך איביך: 4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם: 6 הפך ים ליובשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו: 7 משל בנבחרתו עולם עיניו בגוים תצפיה הסורים אל **ירימו** **ירימו** למו סלה: 8 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: 10 כירבחתנו אלהים צרפתנו כצרך פסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במחנינו: 12 הרפכת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרווח: 13 אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי: 14 אשר פצו שפתי ודברפי בצר לי: 15 עלות מחים אעלה לך עם קמרת אלים אעשה בקר עם תודים סלה: 16 לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פיקראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אמראיתי בלבי לא ישמעו אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: 20 ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי: **Psa 67** למנצח בגנינת מזמור שיר: 2 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: 3 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: 4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 5 ישמחו וירגו לאמים כירחשפט עמים מישור ולאמים בארץ נתנם סלה: 6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: 8 יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ: **Psa 68** למנצח לדוד מזמור שיר: 2 יקום אלהים ופוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו: 3 כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 5 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו: 6 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: 7 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפושרות אך סוחרים שכנו צחיחה: 8 אלהים בצאתך לפני עמד בצעדה בשימון סלה: 9 ארץ רעשהו אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 10 גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 11 חיתך ישוביבה תכין בטובתך לעני אלהים: 12 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: 13 מלכי צבאות ידון ידון ונתת בית תחלק שלל: 14 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בפסף ואבורתיה בירקרק הרוץ: 15 בפרש שרי מלכים בה תשלג בצלמון: 16 הר אלהים הר רבשן הר גבנים הר בשן: 17 למהו תרצדון הרים גבנים ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: 18 רכב אלהים רפתים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש: 19 עלית למרום שבי לקחת מתנות באדם ואף סורים לשכון יה אלהים: 20 ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: 21 האלו לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: 22 אף אלהים ימחץ ראש אויבו קדקד שער מתהלך באשמו: 23 אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים: 24 למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביד מאיבים מנהו: 25 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 26 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:

27 בַּמִּקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים יְהוָה מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל: **28** שָׁם בְּנִימּוֹן צִעִיר רָדָם שָׂרִי
 יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרִי זְבוּלוֹן שָׂרִי נַפְתָּלִי: **29** צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֹדָה עֹוָה אֱלֹהִים זֹו פַּעֲלָתָ
 לָנוּ: **30** מִהֵיכַלְךָ עַל־יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שִׁי: **31** גַּעַר חֵית קָנָה עֵדֶת אַבְיָרִים
 בַּעֲגָלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצִי־כֶסֶף בְּזָר עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ: **32** יֵאתִיו חֲשֻמְנִים מִנִּי
 מִצְרַיִם כּוֹשׁ תְּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים: **33** מִמַּלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זָמְרוּ אֲדָנִי סִלְה:
34 לָרֶכֶב בַּשָּׁמַי שְׁמִי־קָדָם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: **35** תִּנּוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 גְּאוּתוֹ וְעֹזוֹ בַּשְּׁחָקִים: **36** נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת
 לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: **Psa 69** לִמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשְׁנִים לְדוֹד: **2** הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי כָאוּ מַיִם
 עַד־נַפְשִׁי: **3** טָבַעְתִּיו בְּיוֹן מְצוּלָה וְאוֹן מַעֲמֵד בְּאֵתִי בַמַּעֲמָקִי־מַיִם וּשְׁבַלְתָּ שִׁטְפָתִי: **4**
 יִגְעַתִּי בַקְרָאִי נַחַר גְּרוֹנִי כָלוּ עֵינֵי מִיחַל לֵאלֹהִי: **5** רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רֵאשֵׁי שָׁנָאִי חֲנָם
 עֲצָמוֹ מִצְמִיתִי אִיבֵי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא־גִוַּלְתִּי אוֹ אֲשִׁיב: **6** אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאוֹלָתִי
 וְאֲשִׁמוֹתִי מִמֶּדֶד לֹא־נִכְחַדְדוּ: **7** אֵל־יִבְשׁוּ בִּי וְקִיֹּד אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֵל־יִפְלְמוּ בִּי
 מִבְּקִשְׁיֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **8** כִּי־עֲלִיךָ נִשְׁאָתִי חֲרָפָה כִּסְתָה כְלִמָּה פָּנָי: **9** מוֹזַר הָיִיתִי
 לְאָחִי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי: **10** כִּי־קָנַאת בֵּיתְךָ אֲכַלְתִּי וְחֲרָפֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלַי: **11**
 וְאִבְכָה בְצוּם נַפְשִׁי וְתַהֲדִי לְחֲרָפֹת לִי: **12** וְאַתָּה לְבוּשֵׁי שֶׁקֶר וְאֵהִי לָהֶם לְמִשְׁלָל: **13**
 יִשְׁיַחוּ בִי יִשְׁבִי שַׁעַר וְנִגְנִיזוֹת שׁוֹתֵי שֶׁכֶר: **14** וְאוֹנִי תַפְלִית־לָךְ יְהוָה עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב־חֲסֵדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ: **15** הַצִּילֵנִי מִשִּׁיט וְאֵל־אֲטַבְעָה אֲנַצְלָה מִשְׁנָאִי
 וּמִמַּעֲמָקֵי־מַיִם: **16** אֵל־תִּשְׁטַפְנִיו שְׁבַלְתָּ מַיִם וְאֵל־תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה וְאֵל־תֹּאמְרֵ־עָלַי בְּאֵר
 פִּיהַ: **17** עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חֲסֵדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ פִּנְהָ אֵלַי: **18** וְאֵל־תִּסְתַּר פְּנֶיךָ
 מִעַבְדְּךָ כִּי־צָר־לִי מֵהָר עֲנֵנִי: **19** קִרְבָּה אֵל־נַפְשִׁי גְאֻלָּה לְמַעַן אִיבֵי פָדָנִי: **20** אַתָּה
 יָדַעְתָּ חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלִמְתִּי נִגְדֶיךָ כִּלְצוֹרְרִי: **21** חֲרָפָה שְׁבַרָה לְבָבִי וְאִנּוּשָׁה וְאִקְוָה
 לְנוֹד וְאוֹן וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאתִי: **22** וַיִּתְּנוּ בְּכִרוֹתַי רֵאשׁ וּלְצַמָּאֵי יִשְׁקוּנִי חֲמִיץ: **23**
 יְהִי־שְׁלַחְנָם לְפָנֵיהֶם לִפְחַ וּלְשִׁלוּמִים לְמוֹקֵשׁ: **24** תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהִם
 תְּמִיד הַמַּעַד: **25** שִׁפְךָ־עֲלֵיהֶם זַעֲמוֹךְ וְחֲרוֹן אַפְּךָ יִשָּׁגֵם: **26** תַּהֲרִיטְרָתָם נִשְׁמָה
 בְּאֵהֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי יִשְׁבִי: **27** כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ רִדְפוֹ וְאֵל־מִכְאוֹב חֲלִלְיֶךָ יִסְפְּרוּ: **28**
 תִּנְהַעֲוֹן עַל־עוֹנָם וְאֵל־יִבְאוּ בְּצַדִּיקְתְּךָ: **29** יִמְחוּ מִסֶּפֶר חַיִּים וְעַם צַדִּיקִים אֵל־יִכְתְּבוּ:
30 וְאוֹנִי עֲנֵי וְכוֹאֵב יִשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגְּבֵנִי: **31** אֵהְלֵלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאִגְדִּלְנוּ
 בְּתוֹדָה: **32** וְתִיטֵב לִיהוָה כִּשׁוֹר פֶּר מִקֶּרֶן מִפְרִיס: **33** רְאוּ עֲנִיָּים וּשְׁמַחוּ דַרְשֵׁי
 אֱלֹהִים וַיְחִי לְבַבְכֶם: **34** כִּי־שָׁמַע אֵל־אֲבִיוֹנִים יְהוָה וְאֵת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה: **35**
 יִהְלֹלוּהוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ וַיִּמִּים וְכָל־רֹמֵשׁ בָּם: **36** כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וַיְבַנֶּה עָרֵי
 יְהוּדָה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיִּרְשׁוּהָ: **37** זָרַע עֲבָדָיו יִנְחַלְוָה וְאֵהֲבִי שָׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָהּ: **Psa 70**
 לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד לְהַזְכִּיר: **2** אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֲזוֹרָתִי חוֹשָׁה: **3** יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ
 מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי יִסְגּוּ אַחֹר וַיִּפְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי: **4** יִשׁוּבוּ עַל־עַקֵּב בְּשִׁתָּם הָאֲמָרִים
 הָאֵחָד הָאֵחָד: **5** יִשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־מִבְּקִשְׁיֶךָ וַיֹּאמְרוּ תְּמִיד יִגְדַל אֱלֹהִים אֵהֲבִי
 יִשׁוּעַתְךָ: **6** וְאוֹנִי עֲנֵי וְאִבְיוֹן אֱלֹהִים חוֹשָׁה־לִּי עֲזָרִי וּמִפְלְטִי אַתָּה יְהוָה אֵל־תֹּאחֲרֵךְ:
Psa 71 בְּיְהוָה חִסִּיתִי אֵל־אֲבוּשָׁה לְעוֹלָם: **2** בְּצַדִּיקְתְּךָ תִּצְלִילֵנִי וּתְפַלְטֵנִי הַטְּהֵ־אֵלִי אֲזַנְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנִי: **3** הִיָּה לִּי לְצוֹר מְעוֹן לְבוֹא תְּמִיד צוּיֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סִלַּעַי וּמְצוּדֹתַי
 אַתָּה: **4** אֱלֹהֵי פִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעֲגֵל וְחוֹמוֹצִי: **5** כִּי־אַתָּה תִּקְוִתִי אֲדָנִי יְהוָה
 מִבְּשַׁחֲתִי מִנְעוּרָי: **6** עֲלִיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמֵּעַ אִמִּי אַתָּה גּוֹזֵי בְךָ תַּהֲלִיתִי תְּמִיד: **7**
 כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מִחֲסִיעֹז: **8** יִמְלֵא פִי תַהֲלִיתְךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאָרְתְּךָ: **9**

אל־תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל־תעזבני: **10** כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי
 נִוְעָצוּ יַחְדָּו: **11** לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְפוּ וְחַפְּשׂוּהוּ כִּי־אֵין מִצִּיל: **12** אֱלֹהִים
 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהֵי לְעֹזְרֵתִי **(הַיְשׁוּעָה)** **(הַחֹשֶׁה):** **13** יִבְשׂוּ וְיִכְלוּ שֹׁמְרֵי נַפְשִׁי יַעֲמוּ
 חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי: **14** וְאֲנִי תָמִיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהַלְתְּךָ: **15** פִּי
 יִסְפֵּר צְדָקְתְּךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתְךָ כִּי לֹא יִדְעֵתִי סִפְרוֹת: **16** אָבֹא בַּגְּבוּרֹת אֲדַנִּי יְהוָה
 אֲזַכִּיר צְדָקְתְּךָ לְבָדָּךְ: **17** אֱלֹהִים לְמִדְתֵּנִי מִנְעוּרֵי וְעַד־הַנְּהַה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: **18** וְגַם
 עַד־זִקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל־תְּעֹזְבֵנִי עַד־אֲגִיד וְרוּעֶךָ לְדֹר לְכָל־יָבֹא גְבוּרָתְךָ: **19**
 וְצְדָקְתְּךָ אֱלֹהִים עַד־מְרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: **20** אֲשֶׁר **(הַרְאִיתֵנִי)**
(הַרְאִיתֵנִי) צְרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת תְּשׁוּבָה **(תַּחֲיִינִי)** **(תַּחֲיִינִי)** וּמִתְהַלְמוֹת הָאָרֶץ תִּשׁוּבָה תַעֲלֵנִי:
21 תִּרְבֹּא גְדֻלְתִּי וְתִסַּב תִּנְחַמְנִי: **22** גַּם־אֲנִי אֹדֶךָ בְּכָל־יָבֹל אֲמַתְּךָ אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה לְךָ
 בְּכַנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: **23** תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְרֶה־לְךָ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: **24** גַּם־לְשׁוֹנִי
 כָּל־הַיּוֹם תְּהַנְּה צְדָקְתְּךָ כִּי־בִשְׂבוּ כִּי־חֲפְרוּ מִבִּקְשֵׁי רַעְתִּי: **Psa 72** לְשַׁלְמֹהוּ אֱלֹהִים
 מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תָּן וְצְדָקְתְּךָ לְכֹן־מֶלֶךְ: **2** יְדִין עַמְּךָ בְּצַדֵּק וְעַנְיִיךָ בְּמִשְׁפָּט: **3** יִשְׂאוּ
 הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וְנִבְעוֹת בְּצַדְקָה: **4** יִשְׁפֹּטוּ עַנְיִי־עַם וְיִשְׁעֵי לְבָבִי אֲבִיוֹן וְיִדְכָּא עוֹשֵׁק:
5 יִירָאוּךָ עַם־שָׁמַשׁ וּלְפָנֵי יְרַח דֹּר דֹּרִים: **6** יִרַד כְּמַטֵּר עַל־נֹזְכֵי כְּרִיבִים וְרוּחַ אַרְץ:
7 יִפְרַח־בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יִרְחַ: **8** וְיִרַד מִיָּם עַד־יָם וּמִנְהַר
 עַד־אֶפְסֵי־אָרֶץ: **9** לְפָנָיו יִכְרַעוּ צִיִּים וְאִיְבוּ עִפְרָ יִלְחֲכוּ: **10** מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּים
 מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁכֶר יִקְרִיבוּ: **11** וְיִשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ כָּל־מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם
 יַעֲבֹדוּהוּ: **12** כִּי־יִצִּיל אֲבִיוֹן מִשׁוּעָה וְעַנִּי וְאִי־עֹזֵר לוֹ: **13** יַחַס עַל־דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת
 אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: **14** מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגְאֵל נַפְשָׁם וְיִיקֶר דָּמָם בְּעֵינָיו: **15** וְיַחֲיִי וְיִתְחַלְּוּ
 מִזֶּהָב שָׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בְּעִדּוֹ תָמִיד כָּל־הַיּוֹם יִבְרַכְנֵהוּ: **16** יְהִי פֶסֶת־בְּרוֹ בְּאָרֶץ בְּרָאשׁ
 הָרִים יִרְעַשׂ כָּל־בְּנֹן פְּרִי וְיִצִּצוּ מְעִיר כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ: **17** יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי־שָׁמַשׁ
(יִצִּי) **(יִצִּי)** שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ כָּל־גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ: **18** בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדָּךְ: **19** וּבְרוּךְ הוּא שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל
 הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: **20** כָּלוּ תְּפִלוֹת דֹּר בְּרוּשֵׁי: **Psa 73** מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶדָּ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהִים לְבְרֵי לֵבָב: **2** וְאֲנִי כַמַּעַט **(נִטְוִי)** **(נְטִיָּה)** רִגְלִי כְּאֵן **(שִׁפְכָה)** **(שִׁפְכָה)** אֲשֶׁרִי: **3**
 כִּי־קִנְאֵתִי בְּהוֹלִילִים שְׁלוֹם רַשְׁעִים אֲרָאָה: **4** כִּי אֵין חֲרָצֹבֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם: **5**
 בַּעֲמַל אָנוּשׁ אֵינָמוּ וְעַם־אָדָם לֹא יִנְגַעוּ: **6** לִכֵּן עֲנַקְתָּמוּ גְאוּהָ יַעֲטֵף־שֵׁית חֲמַס לְמוֹ: **7**
 יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עֲבְרוּ מִשְׁפִּיחַת לֵבָב: **8** יִמְיָקוּ וְיִדְבְּרוּ בְרַע עֲשָׂק מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ: **9**
 שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תְּהַלְּךָ בְּאָרֶץ: **10** לִכֵּן **(יִשִּׁיב)** **(יָשׁוּב)** עִמּוֹ הָלַם וּמִי מָלֵא
 יִמְצֹו לְמוֹ: **11** וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדְעֵ־אֵל וְיֵשׁ דַּעַה בַּעֲלוּיֹן: **12** הִנֵּה־אֱלֹהֵי רַשְׁעִים וְשִׁלּוּי
 עוֹלָם הַשְׁגוּר־חֵיל: **13** אֶדְ־רִיק זְפִיתִי לְבָבִי וְאַרְחֵץ בְּנִקְוֹן כְּפִי: **14** וְאַתִּי נִגּוּעַ כָּל־הַיּוֹם
 וְתוֹכַחְתִּי לְבַקְרִים: **15** אִם־אֲמַרְתִּי אִסְפְּרָה כִּמוֹ הַנֵּה דֹר בְּנִיךָ בְּגִדְתִּי: **16** וְאַחֲשִׁבָה
 לְדַעַת זֹאת עֲמַל **(הִיא)** **(הוּא)** בְּעֵינֵי: **17** עַד־אָבֹא אֶל־מִקְדָּש־יְיָ אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם:
18 אֶדְ בַּחֲלֻקֹת תְּשִׁית לְמוֹ הַפְּלִתָם לְמִשְׁאוֹת: **19** אֵיךְ הָיוּ לְשִׁמָּה כְּרַנַּע סָפוּ תָמוּ
 מִן־בְּלָהוֹת: **20** כָּחֹלִים מִקְהִיץ אֲדַנִּי בְּעִירוֹ צִלְמָם תְּבִיחָה: **21** כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתֵי
 אֲשְׁתוּנָן: **22** וְאֲנִי־בַעַר וְלֹא אֲדַע בַּהֲמוֹת הַיִּיתִי עִמָּךְ: **23** וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אֲחֹזֶת
 בְּיַד־יְמִינִי: **24** בַּעֲצַתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחֲרַי כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: **25** מִי־לִי בַשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא־חֲפָצְתִּי
 בְּאָרֶץ: **26** כָּלָה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר־לְבָבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: **27** כִּי־הִנֵּה רַחֲקִיךָ
 יִאֲבְדוּ הַצְּמִתָּה כָּל־זִוְגָה מִמָּךְ: **28** וְאֲנִי קָרַבְתָּ אֱלֹהִים לִי־טוֹב שְׁתִּיו בְּאֲדַנִּי יְהוָה

מחסי לספר כל-מלאכותיך: **Psa 74** משפיל לאספ למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
 בצאן מרעיתך: **2** זכר ערתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הרציון זהו שכנת בו:
3 הרימה פעמיד למשאות נצח כל-הרע אויב בקדש: **4** שאנו צררף בקרב מועדך
 שמו אותתם אתות: **5** יודע כמביא למעלה בסכך-עץ קרדמות: **6** **(ועת)** **(ועתה)**
 פתוחיה יחד בכשיל וכילפת והלמון: **7** שלחו באש מקדשך לארץ חללו
 משפך-שמך: **8** אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל-מועדי-אל בארץ: **9** אותינו לא
 ראינו איך-עוד נביא ולא-אתנו ידע ערמה: **10** ערמתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
 שמך לנצח: **11** למה תשיב ירך וימינך מקרב **(חוקך)** **(חוקך)** כלה: **12** ואלהים
 מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: **13** אתה פוררת בעוזך ים שברת ראשי
 תנינים על-המים: **14** אתה רצצת ראשי לוחן תתנו מאכל לעם לציונים: **15** אתה
 בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: **16** לך יום אף-לך לילה אתה הכינות
 מאור ושמש: **17** אתה הצבת כל-גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: **18** זכר-את
 אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך: **19** אל-תתן לחית נפש תורף חית ענייך
 אל-תשפח לנצח: **20** הבט לברית כי מלאו מחשפי-ארץ נאות חמס: **21** אל-ישב דך
 נכלם עני ואביון יהללו שמך: **22** קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני-נבל
 כל-היום: **23** אל-תשפח קול צררף שאון קמיד עלה תמיד: **Psa 75** למנצח אל-תשחת
 מזמור לאספ שיר: **2** הורינו לך אלהים הורינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: **3** כי
 אקח מועד אני מישרים אשפט: **4** נמנים ארץ וכל-ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה:
5 אמרתי להוללים אל-תהללו ולרשעים אל-תרימו קרן: **6** אל-תרימו למרום קרנכם
 תדברו בצואר עתק: **7** כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: **8** כי-אלהים
 שפט זה ישפיל וזה ירים: **9** כי כוס ביד-יהוה ויין חמרו מלא מסך ויגד מזה
 אף-שמריה ימצו ישתו כל רשעי-ארץ: **10** ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב:
11 וכל-קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיקי: **Psa 76** למנצח בניגנת מזמור לאספ
 שיר: **2** נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: **3** ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון: **4**
 שמה שבר רשפי-קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: **5** נאור אתה אדיר מתררי-טרף: **6**
 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא-מצאו כל-אנשי-חיל ידיהם: **7** מגערתך אלהי
 יעקב נדדם ורכב וסוס: **8** אתה נורא אתה ומי-עמד לפניך מאז אפך: **9** משמים
 השמעת דין ארץ יראה ושקטה: **10** בקום למשפט אלהים להושיע כל-ענוי-ארץ
 סלה: **11** כי-חמת אדם תודך שארית חמת תחגר: **12** נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
 כל-סביבו יובילו שי למורא: **13** יבצר רוח נגידים נורא למלכי-ארץ: **Psa 77** למנצח
 על-**(ידיחון)** **(ידיחון)** לאספ מזמור: **2** קולי אל-אלהים ואצעקה קולי אל-אלהים
 והאזין אלי: **3** ביום צרתי אדני דרשתי ידיו לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
 נפשי: **4** אזכרה אלהים ואהימה אשיחה ותתעטף רוחו סלה: **5** אחזת שמרות עיני
 נפעמתי ולא אדבר: **6** חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: **7** אזכרה נגינתי בלילה
 עם-לכבי אשיחה ויחפש רוחי: **8** הלעולמים יזנחו אדני ולא-יסיף לרצות עוד: **9**
 האפס לנצח חסדו גמור אמר לדר ודר: **10** השבח חנות אל אם-קפץ באף רחמיו
 סלה: **11** ואמר חלוחי היא שנות ימין עליון: **12** **(אזכיר)** **(אזכור)** מעללי-יה
 כי-אזכרה מקדם פלאך: **13** והגיתי בכל-פעלך ובעלילותיך אשיחה: **14** אלהים
 בקדש דרכך מי-אל גדול כאלהים: **15** אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עוזך:
16 גאלת בזרוע עמד בני-יעקב ויוסף סלה: **17** ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו

אף ירגזו תהמות: **18** זרמו מיס עבות קול נתנו שחקים אף חצציד יתהלכו: **19** קול רעמדו בגלגל האירו ברקים חבל רגזה ותרעש הארץ: **20** בים דרפך (ושבילך) (ושבילך) במים רבים ועקבותיך לא נדעו: **21** נחית כצאן עמד ביד משה ואהרן: **Psa 78** משכיל לאסף האזינה עמי תורתו הטו אנכם לאמרי פי: **2** אפתחה במשל פי אביעה חידות מניקדם: **3** אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: **4** לא נכחדו מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: **5** ויקם עדותו בעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: **6** למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: **7** וישמו באלהים פסלם ולא ישכחו מעלליאל ומצותיו ינצרו: **8** ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו: **9** בני אפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב: **10** לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: **11** וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: **12** נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: **13** בקע ים ויעבירם ויצבמים כמו נר: **14** וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: **15** יבקע צרים במדבר וישק פתהמות רבה: **16** ויוצא נזלים מסלע ויורד פנהרות מים: **17** ויסיפו עוד לחטאולו למרות עליון בציה: **18** וינסואל בלבכם לשאל אכל לנפשם: **19** וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר: **20** הן הכה צורו ויזוכו מים ונחלים ישטפו הנם לחם ויכל תת אי יכון שאר לעמו: **21** לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה בעקב וגם אף עלה בישראל: **22** כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: **23** ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: **24** וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו: **25** לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע: **26** יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: **27** וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: **28** ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו: **29** ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: **30** לאזרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: **31** ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמוניהם ובחורו ישראל הכריע: **32** בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: **33** ויכל בהכל ימיהם ושנותם בבחלה: **34** אם תרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל: **35** ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: **36** ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו: **37** ולבם לא ינכון עמו ולא נאמנו בכריתו: **38** והוא רחום וכפר עון ולא ישתית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: **39** ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב: **40** כמה ימרהו במדבר יעציבוהו בשימון: **41** וישבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: **42** לא זכרו את ידו יום אשר פדם מניצור: **43** אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: **44** ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בלישתיון: **45** ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: **46** ויתן לחסיל יבולם ויניעם לארבה: **47** יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל: **48** ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים: **49** ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: **50** יפלט נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחתם לדבר הסגיר: **51** ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באחליהם: **52** ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר: **53** וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם פסה היס: **54** ויביאם אל גבול קדשו הרזה קנתה ימינו: **55** ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: **56** וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: **57** ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה: **58** ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו: **59** שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: **60**

ויטש משפן שלו אהל שפן באדם: 61 ויתן לשבני עזו ותפארתו ביד-צר: 62 ויסגר
 לחרב עמו ובנחלתו התעבר: 63 בחוריו אכלה-אש ובתולתיו לא הוללו: 64 כהניו
 בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: 65 ויקץ פישון אדני פגבור מתרוגן מיין: 66
 ונד-צרוי אחר חרפת עולם נתן למו: 67 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא
 בחר: 68 ויבחר את-שבט יהודה את-הר ציון אשר אהב: 69 ויבן כמזד-מים מקדשו
 פארץ יסדה לעולם: 70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן: 71 מאחר עלות
 הביאו לדעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וירעם פתם לבבו ובתבונות פפיו
 ינחם: **Psa 79** מזמור לאסף אלהים באו גוים | בנחלתך שמואו את-היכל קדשך שמו
 את-ירושלם לעיים: 2 נתנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
 לחיתו-ארץ: 3 שפכו דמום כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 היינו חרפה לשכנינו
 לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד-מה יהוה האנף לנצח תבער כמו-אש קנאתך: 6 שפך
 חמתך אל-הגוים אשר לא-ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל
 את-יעקב ואת-נהו השמו: 8 אל-תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמך פי
 דלוננו מאד: 9 עזרנו | אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו
 למען שמך: 10 למה | יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע **בגיים** **בגוים** לעינינו נקמת
 דם-עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: 12
 והשב לשכנינו שבעתים אל-חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך | וצאן
 מרעיתך גודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: **Psa 80** למנצח אל-ששנים עדות
 לאסף מזמור: 2 רעה ישראל | האזינה נתג פצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: 3
 לפני אפרים | ובנימן ומנשה עוררה את-גבורתך ולכה לישעתה לנו: 4 אלהים
 השיבנו והאר פניך ונושעה: 5 יהוה אלהים צבאות עד-מתי עשנת בתפלת עמך: 6
 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: 7 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו
 ילענו-למו: 8 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 9 גפן ממצרים תסיע תגרש
 גוים ותשעה: 10 פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא-ארץ: 11 כסו הרים צלה וענפיה
 ארזי-אל: 12 תשלח קצירה ערבים ואל-נהר וינקותיה: 13 למה פרצת גרדיה וארוה
 כל-עברי דרך: 14 יכרסמנה חזור מיצר וויז שדי ירענה: 15 אלהים צבאות שוב-נא
 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: 16 וכנה אשר-נטעה ימינד ועל-בן אמצתה לך:
 17 שרפה באש כסוחה מוערת פניך יאבדו: 18 תהיידך על-איש ימינד על-בן-אדם
 אמצת לך: 19 ולא-נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: 20 יהוה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניך ונושעה: **Psa 81** למנצח | על-הגתית לאסף: 2 תרינינו לאלהים עזינו הריעו
 לאלהי יעקב: 3 שארזמרה ותנורתך כנור נעים עם-נבל: 4 תקעו בחדש שופר בפסה
 ליום חגנו: 5 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 6 עדותו ביהוסף שמו
 בצאתו על-ארץ מצרים שפת לא-ידעתי אשמע: 7 הסירותי מסבל שכמו פפיו מדוד
 תעברנה: 8 בצרה קראת ואחלצך אענד בסתר רעם אבחנד על-מי מריבה סלה: 9
 שמע עמי ואעידה בך ישראל אסתשמע-לי: 10 לא-יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
 לאל נכר: 11 אנכיו יהוה אלהיך תמעלך מארץ מצרים הרחב-פיד ואמלאהו: 12
 ולא-שמע עמי לקולי וישראל לא-אבה לי: 13 ואשלחהו בשריות לבם ילכו
 במועצותיהם: 14 לו עמי שמע לי וישראל בדרך יהלכו: 15 כמעט אויביהם אכניע
 ועל צריהם אשיב ידי: 16 משנאי יהוה וכחשולו ויהי עתם לעולם: 17 ויאכילהו
 מחלב חטה ומצור דבש אשביעד: **Psa 82** מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל בקרב

אלהים ישפט: **2** עדמתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: **3** שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: **4** פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: **5** לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתחלכו ויפוטו כל-מוסדי ארץ: **6** אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: **7** אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: **8** קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל-הגוים: **Psa 83** שיר מזמור לאסף: **2** אלהים אל-המילך אל-תחרש ואל-תשקט אל: **3** כיהנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: **4** על-עמך יערימו סוד ויתיעצו על-צפוניך: **5** אמרו לכו ונכחדם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: **6** כי נועצו לב יחדו עליך ברית וכרתו: **7** אלהי אדום וישמעאלים מואב והגרים: **8** גבל ועמון ועמלק פלשת עמישבי צור: **9** גם אשור גלוח עמם היו זרוע לבני-לוט סלה: **10** עשה להם כמדון כסיסרא כיבין בנחל קישון: **11** נשמדו בעיני-דאר היו דמן לאדמה: **12** שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכזבח וכצלמנע כל-נסיכמו: **13** אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: **14** אלהי שיתמו כגלגל פקש לפני-רוח: **15** כאש תבער-יער וכלהבה תלהט הרים: **16** כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: **17** מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: **18** יבשו ויבהלו עדי-עד ויחפרו ויאבדו: **19** וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על-כל-הארץ: **Psa 84** למנצח על-הגותית לבני-קרח מזמור: **2** מה ידירות משפנותיך יהוה צבאות: **3** נכספה וגם-פלחתו נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אלהי: **4** גם-צפורו מצאה בית ודרורו קן לה אשר-שתה אפרתיה את-מזבחותיך יהוה צבאות מלפי ואלהי: **5** אשרי יושבי ביתך עוד יהלוד סלה: **6** אשרי אדם עודלו בך מסלות בלבכם: **7** עבריו בעמק הבכא מעון ישיתוהו גם-ברכות יעטה מורה: **8** ילכו מחיל אל-חיל יראה אל-אלהים בציון: **9** יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה: **10** מנגנו ראה אלהים והבט פני משיחך: **11** כי טוב-יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהל-ירשע: **12** כי שמשו ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע-טוב להלכים בתמים: **13** יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: **Psa 85** למנצח לבני-קרח מזמור: **2** רצית יהוה ארצך שבת **(שבת)** **[שבית]** יעקב: **3** נשאת עון עמך פסית כל-חטאתם סלה: **4** אספת כל-עברתך השיבות מחרון אפך: **5** שובנו אלהי ישענו והפר פעסך עמונו: **6** הלעולם תאנף-בנו תמשך אפך לדר ודר: **7** הלא-אתה תשוב תחינו ועמך ישמח-בך: **8** הראנו יהוה חסדך ושעך תתן-לנו: **9** אשמעה מה ידבר האל יהוה כיו ידבר שלום אל-עמו ואל-חסידי ואל-ישובו לכסלה: **10** אדו קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: **11** חסד-ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: **12** אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: **13** גם-יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: **14** צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו: **Psa 86** תפלה לדוד הטה יהוה אונך עניי פירעני ואביון אני: **2** שמרה נפשי פייחסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: **3** חנני אדני כי אליך אקרא כל-היום: **4** שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: **5** כי אתה אדני טוב וסלח ורבי-חסד לכל-קראיך: **6** האזינה יהוה תפילתי ותקשיבה בקול תחנונותי: **7** ביום צרתי אקראך כי תענני: **8** אין-כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: **9** כל-גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכפרו לשמך: **10** פייגדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: **11** הורני יהוה ודרפך אתה באתך יחד לבבי ליראה שמך: **12** אודך אדני אלהי בכל-לבבי ואכבדה שמך לעולם: **13** פייחסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחיתיה: **14**

אלהים וזים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ¹⁵ ואתה אדני אל-רחום וחנן ארך אפים ורב-חסד ואמת: ¹⁶ פנה אלי וחנני תנה-עוזך לעבדך והושיעה לבן-אמתך: ¹⁷ עשה-עמי אות לטובה ויראני שנאי ובשו כפי-אתה יהוה עזרתני ונחמתני: **Psa 87** לבני-קרח מזמור שיר יסודתו בהררי-קדש: ² אהב יהוה שערי ציון מפל משפנות יעקב: ³ נכבדות מדבר בך עיר האלתים סלה: ⁴ אזכירו רהב ובבל לירעי הנה פלשת וצור עם-כוש זה ילד-שם: ⁵ ולציון יאמר איש ואיש ילד-בה והוא יכוננה עליון: ⁶ יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד-שם סלה: ⁷ ושרים כחללים כל-מעני בך: **Psa 88** שיר מזמור לבני קרח למנצח על-מחלת לענות משפיל להימון האזרחי: ² יהוה אלהי ישועתי יום-צעקתי בלילה נגדך: ³ תבוא לפניך תפילתי הטה-אזנך לרנתי: ⁴ כרשבעה ברעות נפשי וחיי לשאל הניעו: ⁵ נחשבתי עם-יורדי בור היתי כגבר אין-איל: ⁶ במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו: ⁷ שפתי בכור תחתיות במחשכים במצלות: ⁸ עלי סמכה חמתך וכל-משבריד ענית סלה: ⁹ הרחקת מידעי ממני שפתי תועבות למו פלא ולא אצא: ¹⁰ עיני דאבה מני עני קראתך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי: ¹¹ הלמתים תעשה-פלא אס-רפאים יקומנו יודוך סלה: ¹² תיספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: ¹³ תינדע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ¹⁴ ואניו אליך יהוה שועתי ובבקר תפילתי תקדמך: ¹⁵ למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: ¹⁶ עני אני וגוע מנער נשאתי אמוד אפונה: ¹⁷ עלי עברו חרוניך בעותך צמותחתי: ¹⁸ סבוני כמים כל-היום תקיפו עלי יחד: ¹⁹ הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך: **Psa 89** משפיל לאיתן האזרחי: ² חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודרו אודיע אמונתך בפי: ³ כראמתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם: ⁴ פרתני ברית לבחירי נשבעתי לדור עבדי: ⁵ עד-עולם אכין זרעך ובניתי לדור-דור כסאך סלה: ⁶ ויודו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים: ⁷ כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: ⁸ אל נערץ בסוד-קדשים רבה ונוכא על-כל-סביביו: ⁹ יהוה אלהי צבאות מי-כמוך חסון יה אמונתך סביבותך: ¹⁰ אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: ¹¹ אתה דכאת כחלל רהב בזרוע ערך פזרת אויביך: ¹² לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: ¹³ צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: ¹⁴ לך זרוע עם-גבורה תעז ידך תרום ימינך: ¹⁵ צדק ומשפט מכן כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: ¹⁶ אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור-פניך יתלכון: ¹⁷ בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו: ¹⁸ כפי-תפארת עזמו אתה וברצנך (תרים) (תרום) קרננו: ¹⁹ כי ליהוה מנגנו ולקדוש ישראל מלכנו: ²⁰ אז דברת-בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על-גבור הרימותי בחור מעם: ²¹ מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: ²² אשר ידי תכון עמו אף-ירועי תאמצנו: ²³ לא-ישא אויב בו ובך-עולה לא יעננו: ²⁴ וכתותי מפניו צרו ומשנאו אגוף: ²⁵ ואמונתו יחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ²⁶ ושמתי בים ידו ובנקרות ימינו: ²⁷ הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: ²⁸ אף-אני בכור אתנהו עליון למלכ-ארץ: ²⁹ לעולם (אשמור) (אשמר) לו חסדי ובריתי נאמת לו: ³⁰ ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: ³¹ אם-יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון: ³² אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: ³³ ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: ³⁴ וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו: ³⁵ לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: ³⁶ אחת

נשבעתי בקדשי אס-לדוד אכזב: ³⁷ זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: ³⁸ כירח
 יפון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ³⁹ ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך: ⁴⁰
 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו: ⁴¹ פרצת כל-גדרתיו שמת מבצרו מחתה:
⁴² שסוהו כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו: ⁴³ הרימות ימין צריו השמחת
 כל-אויביו: ⁴⁴ אף-תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: ⁴⁵ השבת מטהרו וכסאו
 לארץ מגרתה: ⁴⁶ הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושח סלה: ⁴⁷ עד-מה יהוה
 תסתר לנצח תבער כמו-אש המתד: ⁴⁸ זכר-אני מה-חלד על-מה-שוא בראת
 כל-בני-אדם: ⁴⁹ מי גבר יהיה ולא יראה-מות ימלט נפשו מיד-שאל סלה: ⁵⁰ איהו
 חסדיך הראשונים! אדני נשבעת לדוד באמונתך: ⁵¹ זכר אדני חרפת עבדיך שאתי
 בחיקי כל-רבים עמים: ⁵² אשר חרפו אויביך! יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: ⁵³
 ברוד יהוה לעולם אמן ואמן: **Psa 90** תפלה למשה איש-האלהים אדני מעון אתה
 הנית לנו בדר ודר: ¹ בטרם! הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה
 אל: ² תשב אנוש עד-דכא ותאמר שובו בני-אדם: ³ כי אלה שנים בעיניך פיוס
 אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ⁵ זרמתם שנה יהיו בפקר כחציר יחלף: ⁶
 בפקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ⁷ כי-כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ⁸ (שתח)
[שתח] עונתינו לנגדך עלמינו למאור פניך: ⁹ כי כל-ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו
 כמו-הנה: ¹⁰ ימי-שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבורתו שמונים שנה ורהבם עמל
 ואון פרינו חיש ונעפה: ¹¹ מי-יודע עז אפך וכיראתך עברתך: ¹² למנות ימינו פן
 הודע ונבא לבב חכמה: ¹³ שובה יהוה עד-מתי והנחם על-עבדיך: ¹⁴ שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל-ימינו: ¹⁵ שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: ¹⁶
 יראה אל-עבדיך פעלך והדרך על-בניהם: ¹⁷ ויהו נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו: **Psa 91** ישב בסתר עליון בצל שדי יחלונן: ²
 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: ³ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
 הוות: ⁴ באברתו יסך לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: ⁵ לא-תירא מפחד
 לילה מחץ יעוף יומם: ⁶ מדבר באפל יחלך מקטב ישוד צהרים: ⁷ יפל מצדך!
 אלה ורכבה מימינד אליך לא יגש: ⁸ רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: ⁹
 כי-אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: ¹⁰ לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב
 באהלך: ¹¹ כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך בכל-דרכיך: ¹² על-לפנים ישאונך פן-תגף
 באבן רגלך: ¹³ על-שחל ופתן חדרך תרמס כפיר ותנין: ¹⁴ כי בו חשק ואפלטו
 אשגבו כיי-דע שמי: ¹⁵ יקראניו ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכפרהו: ¹⁶
 אך ימים אשביעהו וראוהו בישועתי: **Psa 92** מזמור שיר ליום השבת: ² טוב להדות
 ליהוה ולומר לשמך עליון: ³ להניד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: ⁴ עלי-עשור
 ועלי-נבל עלי הגיון בכנור: ⁵ כי שמחתי יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: ⁶
 מה-נדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתידך: ⁷ איש-בער לא ידע וכסיל לא-יבין
 את-זאת: ⁸ בפרח רשעים! כמו עשב ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ⁹ ואתה
 מרום לעלם יהוה: ¹⁰ כי הנה איביך! יהוה כיהנה איביך יאבדו ותפרדו כל-פעלי
 און: ¹¹ ותרם פראים קרני בלתי בשמן רענן: ¹² ותבט עיני בשורי בקמים עלי
 מרעים תשמענה אזני: ¹³ צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון ישנה: ¹⁴ שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: ¹⁵ עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: ¹⁶ להניד
 כיי-ישר יהוה צורי ולא-**(עלתה)** **[עולתה]** בו: **Psa 93** יהוה מלך גאות לבש יהוה

עז התאזר אף-תכּוּן תבּל בל-תמוּט: 2 נכוּן כסאָךּ מאז מעולם אָתה: 3 נשאוּ נהרותו
 יהוה נשאוּ נהרות קולם ישאוּ נהרות דכים: 4 מקלותו מום רפים אדירים משבּררים
 אדיר בפרום יהוה: 5 עד-תיךְ נאווה-קדש יהוה לארך ימים: **Psa 94**
 אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב נמול על-גאים: 3
 עד-מתי רשעים יהוה עד-מתי רשעים יעלו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי
 און: 5 עמך יהוה ידכּאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו
 לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9
 הנטע און הלא ישמע אס-יצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד
 אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כיהמה הבל: 12 אשריו הגבר אשר-תיסרנו
 יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כיו
 לא-יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כיעד-צדק ישוב משפט ואחריו
 כל-ישרי-לב: 16 מייקום לי עס-מרעים מיתוצב לי עס-פעלי און: 17 לולי יהוה
 עזרתה לי כמעטו שכנה דומה נפשי: 18 אס-אמרת מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחכך כסא הוות יצר עמל
 עלי-חק: 21 יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
 לצור מחסי: 23 וישב עליהם את-אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אליהנו: **Psa 95**
 לכו נרננה ליהוה נרעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי
 אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים: 4 אשר בידו מחקר-ארץ ותועפות הרים
 לו: 5 אשר-לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוו ונכרעה נברכה
 לפני-יהוה עשנו: 7 כי הוא אליהנו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אס-בקלו
 תשמעו: 8 אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם
 בחנוני גסראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם
 לא-ידעו דרכי: 11 אשר-נשבעתי באפי אס-יבאון אל-מנוחתי: **Psa 96** שירו ליהוה שיר
 חדש שירו ליהוה כל-הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו: 3
 ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומחלל מאד נורא הוא
 על-כל-אלהים: 5 כיו כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: 6 הודו-והדר
 לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8
 הבו ליהוה כבוד שמו שאו-מנחה ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בהדרת-קדש
 חילו מפניו כל-הארץ: 10 אמרו בגוים יהוה מלך אף-תכּוּן תבּל בל-תמוּט ידון
 עמים במישרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלו שדי
 וכל-אשר-בו אז ירננו כל-עציו-ער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ
 ישפט-תבּל בצדק ועמים באמונתו: **Psa 97** יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: 2
 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4
 האירו ברקו תבּל ראתה ותגל הארץ: 5 הרים פדונג נמסו מפני יהוה מפני
 אדון כל-הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבודו: 7 יבשו כל-עבדי
 פסל המתהללים באלילים השתחוו-לו כל-אלהים: 8 שמעה ותשמחו ציון ותגלגלה
 בנות יהודה למען משפטך יהוה: 9 כי-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ מאד נעלית
 על-כל-אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: 11
 אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:
Psa 98 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי-נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו:

2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: 5 וזמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפניו המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים: **Psa 99** יהוה מלך ירננו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועו מלך משפט אהב אתה פוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להרם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אליהו והוא ינעם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עילולתם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כיר קדוש יהוה אלהינו: **Psa 100** מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפני ברננה: 3 דעו פרייהוה הוא אלהים הוא עשנו **(ולא)** **(ולו)** אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כירטוב יהוה לעולם חסדו וערדר ודר אמונתו: **Psa 101** לדוד מזמור חסדו ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: 2 אשכילהו בדרך תמים מתי תבוא אלי אתה לך בתם ללכבי בקרב ביתי: 3 לא אשיתו לנגד עיני דבר בליעל עשה טים שנאתי לא ידבק בי: 4 ללב עקש יסור ממני דע לא אדע: 5 **(מלושני)** **(מלושני)** בסתרו רעהו אותו אצמית נכה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עינו בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישבו בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און: **Psa 102** תפלה לעני כירעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: 2 יהוה שמעה תפלתי וישועתי אליך תבוא: 3 אל תסתור פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אונך ביום אקרא מהר ענני: 4 כירכלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 5 הופה כעשב ויבש לבי כירשכתי מאכל לחמי: 6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: 8 שקדתי ואדוה כצפור בודד על גג: 9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 10 כיראפר פלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי: 11 מפני ועמד וקצפך כירשאתני ותשליכני: 12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם חשב וזכרך לדר ודר: 14 אתה תקום תרחם ציון כירעת לחננה כירבא מועד: 15 כירצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 16 ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 17 כירבנה יהוה ציון נראה ככבודו: 18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: 19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלליה: 20 כירשקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: 21 לשמע אנקת אסור לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: 24 ענה בדרך **(פחו)** **(פחו)** קצר ימי: 25 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 26 לפנים הארץ יסרת ומעשה ידיך שמים: 27 מהו יאבדו ואתה תעמד וכלם כפגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון: **Psa 103** לדודו ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא

לכל-תחלאיכי: **4** הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים: **5** המשביע בטוב עריך תתחדש כנשר נעורייכי: **6** עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים: **7** יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: **8** רחום וחפז יהוה ארץ אפים ורב-חסד: **9** לא-לנצה יריב ולא לעולם יטור: **10** לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו נמל עלינו: **11** כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו: **12** כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את-פשעינו: **13** כרחם אב על-בנים רחם יהוה על-יראיו: **14** כיהוה ידע יצרנו זכור כיעפר אנתנו: **15** אנוש כחציר ימיו כצוף השדה פן יציין: **16** כי רוח עברה-בו ואיננו ולא-יפירנו עוד מקומו: **17** וחסד יהוה מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקתו לבני בנים: **18** לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: **19** יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: **20** ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: **21** ברכו יהוה כל-צבאו משרתיו עשי רצונו: **22** ברכו יהוה כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו ברכי נפשי את-יהוה: **Psa 104** ברכי נפשי את-יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: **2** עטה-אור כשלמה נוטה שמים פיריעה: **3** המקרה במים עליותיו השם-עבים רכבו המהלך על-כנפיריה: **4** עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: **5** יסד-ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד: **6** תהום כלבוש כסיתו על-הרים ועמדות יסודות: **7** מן-וערתך ינוסון מן-קול רעמדך יחפזון: **8** יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זהו יסדת להם: **9** גבול-שמת בל-יעברון בל-ישוּבון לכסות הארץ: **10** המשלח מעינים בנחלים בין הרים והלכון: **11** ישכון כל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: **12** עליהם עוף-השמים ישכון מבין עפאים ותנו-קול: **13** משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: **14** מצמיח הצירו לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ: **15** וינון ישמח לבב-אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב-אנוש יסעד: **16** ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: **17** אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: **18** הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: **19** עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: **20** תשת-חשך ויהי לילה בו-תרמש כל-חית-יער: **21** הכפירים שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם: **22** תזרח השמש יאספון ואל-מעונתם ירצונו: **23** יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי-ערב: **24** מהרבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינד: **25** זהו הים גדול ורחב ידים שמרמש ואין מספר חיות קטנות עם-גדלות: **26** שם אניות יהלכון לויתן זה-יצרת לשחק-בו: **27** כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: **28** תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: **29** תסתיר פניך יבהלון תספ רוחם יגעונו ואל-עפרם ישוּבון: **30** תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: **31** יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: **32** המביט לארץ ותרעד וגע בהרים ויעשנו: **33** אשרה ליהוה בחיי אומרה לאלתי בעודי: **34** יערב עליו שיהו אנכי אשמח ביהוה: **35** יתמו חטאים מן-הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את-יהוה הללויה: **Psa 105** הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: **2** שירו-לו זמור-לו שיהו בכל-נפלאותיו: **3** התהלכו בשם קדשו ישמח לבו מבקשי יהוה: **4** דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: **5** זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו ומשפטי-פיו: **6** זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: **7** הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ משפטי: **8** זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: **9** אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק: **10** ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: **11** לאמר לך אתן את-ארץ-כנען

חבל נחלתכם: ¹² בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ¹³ ויתהלכו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר: ¹⁴ לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים: ¹⁵ אל תגעו
 במשיחי ולנביאי אל תרעו: ¹⁶ ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: ¹⁷ שלח
 לפנים איש לעבד נמכר יוסף: ¹⁸ ענו בכבל **רגליו** **רגליו** ברזל באה נפשו: ¹⁹
 עדעת באדברו אמרת יהוה צרפתהו: ²⁰ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
²¹ שמו ארון לביתו ומשל בכל קנינו: ²² לאסר שריו בנפש וזקניו יחפם: ²³ ויבא
 ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם: ²⁴ ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: ²⁵ הפך
 לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו: ²⁶ שלח משה עבדו אהרן אשר בחרבו: ²⁷
 שמויכם דברו אתותיו ומפתים בארץ חם: ²⁸ שלח חשך ויחשך ולא מרו
 את **דברו** **דברו**: ²⁹ הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ³⁰ שרץ ארצם
 צפרדעים בחריו מלכיהם: ³¹ אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: ³² נתן גשמיהם
 ברד אש להבות בארצם: ³³ ויך גפנם ותאנתם וישפר עץ גבולם: ³⁴ אמר ויבא
 ארבה וילק ואין מספר: ³⁵ ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ³⁶ ויך
 כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ³⁷ ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: ³⁸
 שמה מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: ³⁹ פרש ענו למסד ואש להאיר לילה:
⁴⁰ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: ⁴¹ פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר:
⁴² כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ⁴³ ויוצא עמו בששון ברנה את בחריו:
⁴⁴ ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: ⁴⁵ בעבורו ישמרו חקיו ותורתיו
 ינצרו הללויה: **Psa 106** הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: ¹ מי ימלא
 גבורות יהוה ושמיע כל תהלתו: ² אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכלעת: ³ זכרני
 יהוה ברצון עמד פקרני בישועתך: ⁴ לראותו בטובת בחירך לשמח בשמחת גויך
 להתהלל עם נחלתך: ⁵ חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: ⁶ אבותינו במצרים
 לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו עליים בימי סוף: ⁷ ויושיעם
 למען שמו להודיע את גבורתו: ⁸ ויגער בימי סוף ויחרב ויולכים בתהמות כמדבר:
⁹ ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: ¹⁰ ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
¹¹ ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: ¹² מהרו שכחו מעשיו לא חפזו לעצתו: ¹³ ויחאו
 תאוה כמדבר וינסו אל בשימוז: ¹⁴ ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ¹⁵
 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: ¹⁶ הפתח ארץ ותבלע דתן ותכס
 על עדת אבירם: ¹⁷ ותבער אש בעדתם להבה חלהט רשעים: ¹⁸ יעשו עגל בחרב
 וישתחו למסכה: ¹⁹ וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: ²⁰ שכחו אל
 מושיעם עשה גדלות במצרים: ²¹ נפלאות בארץ חם נוראות עלי ימי סוף: ²² ויאמר
 להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: ²³ וימאסו
 בארץ חמדה לא האמינו לדברו: ²⁴ וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: ²⁵
 וישא ידו להם להפיל אותם כמדבר: ²⁶ ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ²⁷
 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ²⁸ ויכעסו במעלליהם ותפרץ בהם מגפה:
²⁹ ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ³⁰ ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם:
³¹ ויקצפו עליו מריבה וירע למשה בעבורם: ³² כיהרו את רוחו ויבטא
 בשפתו: ³³ לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ³⁴ ויתערבו בגוים
 וילמדו מעשיהם: ³⁵ ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: ³⁶ ויזבחו את בנייהם
 ואת בנותיהם לשרים: ³⁷ וישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי

כנען ותחנף הארץ בדמים: **39** ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: **40** ויחרף יהוה בעמו ויתעב את-נחלתו: **41** ויהנם ביד-גוים וימשלו בהם שנאיהם: **42** וילחצום אויביהם ויפגעו תחת ידם: **43** פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: **44** וירא בצר להם בשמעו את-רנתם: **45** ויזכר להם בריתו וינחם כרב (חסדו) **וְחֶסְדִּיו**: **46** ויתן אותם לרחמים לפני כל-שוכיהם: **47** הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: **48** ברוך-יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם ואמר כלהעם אמן הללויה: **Psa 107** הודו ליהוה כי טוב פי לעולם חסדו: **2** יאמרו נאולי יהוה אשר נאלם מיד-צר: **3** ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים: **4** תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו: **5** רעבים גם-צמאים נפשם בהם תתעף: **6** ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: **7** וידריכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר מושב: **8** יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: **9** כיהשביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב: **10** ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: **11** כיהמרו אמרי-אל ועצת עליון נאצו: **12** ויכנע בעמל לבם פשלו ואין עזר: **13** ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: **14** ויצאים מחשך וצלמות ומוסרותיהם ניתק: **15** יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: **16** כישבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדה: **17** אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: **18** כל-אכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערי מות: **19** ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: **20** ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: **21** יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: **22** ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: **23** יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: **24** תמה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: **25** ויאמר ויעמד רוח סערה ותרום גליו: **26** יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: **27** יחוגו וינועו כשכור וכל-חכמתם תחבלע: **28** ויצעקו אל-יהוה בצר להם ומצוקותיהם ויצאים: **29** יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: **30** וישמחו כיישחקו וינחם אל-מחוז חפצם: **31** יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: **32** וירממוהו בקהל-עם ובמושב זקנים יהללוהו: **33** ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: **34** ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה: **35** ישם מדבר לאגם-מים וארץ ציה למצאי מים: **36** ויושב שם רעבים ויכווננו עיר מושב: **37** ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: **38** ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: **39** וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון: **40** שפך בוז על-נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך: **41** וישגב אביון מעוני וישם פצאן משפחות: **42** יראו ישרים וישמחו וכל-עולה קפצה פיה: **43** מיחכם וישמר-אלה ויתבוננו חסדי יהוה: **Psa 108** שיר מזמור לדוד: **2** נכון לפי אלהים אשרה ואזמרה אף-כבודי: **3** עורה הנבל וכנור אעירה שחר: **4** אודך בעמים יהוה ואזמרך בל-אמים: **5** כיגדול מעל-שמים חסדך ועד-שחקים אמתך: **6** רומה על-שמים אלהים ועל כל-הארץ כבודך: **7** למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: **8** אלהים דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: **9** לי גלעדו לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: **10** מואב סיר רחצי על-אדום אשליך נעלי על-פלשת אתרועע: **11** מי יבלני עיר מבצר מי נתני עד-אדום: **12** הלא-אלהים זנחתנו ולא-תצא אלהים בצבאתינו: **13** הבה-לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: **14** באלהים נעשה-חיל והוא יבוס צרינו: **Psa 109** למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתו אל-תחרש: **2** כי פי רשע ופי-מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר:

3 וּדְבַרֵי שְׁנָאָה סִבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חַנָּם: 4 תַּחַת־אֲהַבְתִּי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תַפְלָה: 5 וַיִּשְׁמָו
 עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשְׁנָאָה תַּחַת אֲהַבְתִּי: 6 הַפְּקֹד עָלָיו רָשַׁע וְשִׁטָּן יַעֲמֹד עַל־יָמִינוּ:
 7 בְּהַשְׁפָּטוֹ יֵצֵא רָשַׁע וְתַפְלָתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה: 8 יְהוּדֵי־יָמָיו מַעֲטִים פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר: 9
 יְהוּדֵי־בְנֵי יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה: 10 וְנוֹעַ יְנוּעוּ בְנֵיו וְשָׂאֵלוֹ וּדְרָשׁוּ מַחֲרַבְתֵּיהֶם: 11
 יִנְקֹשׁ נֹשֶׂא לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיְבִיזוּ זָרִים יִגְיעוּ: 12 אֶל־יְהוָה לֹו מִשָּׁךְ חֶסֶד וְאֶל־יְהוָה חוֹנֵן
 לִיתוּמָיו: 13 יְהוּדֵי־אֲחֵרֵיתוֹ לַהֲכַרְיִת בְּדוֹר אַחֵר יִמַח שְׁמֵם: 14 יִזְכְּרוּ עֲוֹן אֲבֹתָיו
 אֶל־יְהוָה וְחַטָּאת אֲמָו אֶל־תִּמְחַח: 15 יְהוּי נִגְדֵי־הוֹה תְּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרָם: 16 יַעַן
 אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עֵנִי וַאֲבִיוֹן וַנִּכְאָה לִבִּי לְמוֹתָת: 17 וַיֵּאָהֵב
 קָלְלָה וְתַבּוּאָהוּ וְלֹא־חִפֵּץ בְּבִרְכָה וְתַרְחַק מִמֶּנּוּ: 18 וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָה כְּמִדּוֹ וְתַבָּא כְּמִים
 בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמָן בַּעֲצָמוֹתָיו: 19 תִּהְיֶה־לוֹ כְּבִנְדָה יַעֲטָה וְלִמְזוֹחַ תְּמִיד יִחְגַּרְהָ: 20 זֹאת פְּעֻלַּת
 שְׁטָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהַדְּבָרִים רָעַע עַל־נַפְשִׁי: 21 וְאִתְּהוּ יְהוָה אֲדַנִּי עֲשֵׂה־אֲתִי לְמַעַן שְׁמִךְ
 כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ תְּצִילֵנִי: 22 כִּי־עֵנִי וַאֲבִיוֹן אֲנִכִּי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי: 23 כָּצַל־כְּנַסוֹתָיו
 נִהְלַכְתִּי וְנִעֲרַתִּי כְּאַרְבֶּה: 24 בְּרַפִּי כִּשְׁלוֹ מִצּוּם וּבִשְׂרִי כַּחַשׁ מִשְׁמָן: 25 וְאֲנִי הֵייתִי
 חֲרֻפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יַנְיַעוֹן רֵאשִׁים: 26 עֲזַרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כַּחֲסֻדְךָ: 27 וַיִּדְעוּ
 כִּי־רִדְף זֹאת אֲתָהּ יְהוָה עֲשִׂיתָהּ: 28 יִקְלַל־הִמָּה וְאִתָּהּ תִּכְרֹךְ קְמוּוּ וַיִּבְשׂוּ וְעַבְדְּךָ
 יִשְׁמַח: 29 וַיִּבְשׂוּ שׁוֹטְנֵי כְּלָמָה וַיַּעֲטוּ כַּמְעִיל בְּשֵׁתָם: 30 אוֹדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבְתוֹךְ
 רַבּוּם אֲהַלְלֵנּוּ: 31 כִּי־עֲמַד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ: **Psa 110** לְדוֹד מִזְמוֹר
 נֶאֱמַר יְהוָה לְאֲדָנִי שֶׁב לִימִינִי עַד־רְאִשִׁית אֲיֹבִיךָ הַדָּם לְרַגְלֶיךָ: 2 מִשְׁתַּחֲוֶיךָ יִשְׁלַח
 יְהוָה מִצִּיּוֹן רֹדֶה בְּקִרְבֵי אֲיֹבִיךָ: 3 עֲמֹךְ נִדְבַת בְּיוֹם חִילֶךָ בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ מִרְחַם מִשְׁחַר
 לֶךְ טַל יִלְדְתִיךָ: 4 נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנְחַם אֶת־הַכֶּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבַרְתִּי מִלְּפִי־צַדִּיק: 5
 אֲדַנִּי עַל־יָמִינֶךָ מִחַץ בְּיוֹם־אֲפּוֹ מַלְכִים: 6 יִדּוּן בְּגוֹיִם מֵלֹא גְוִיּוֹת מִחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ
 רַבָּה: 7 מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתַּה עַל־כַּן יָרִים רֹאשׁ: **Psa 111** הִלְלוּ יְהוָה אוֹדָה יְהוָה
 בְּכָל־לֵבָב בְּסוֹד יִשְׁרָיִם וְעֵדָה: 2 גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: 3
 הוֹדִיָּה־דֶר פַּעֲלוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד: 4 זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: 5
 טָרַף נֶתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: 6 כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם נַחֲלַת
 גּוֹיִם: 7 מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו: 8 סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם
 בְּאֲמַת וַיִּשְׂר: 9 פְּדוּתוֹ שְׁלַח לְעַמּוֹ צַוָּה־לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: 10 רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׂכַל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עֲמַדַת לְעַד: **Psa 112** הִלְלוּ יְהוָה
 אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ יִרְא אֲתִי־הוֹה בְּמִצּוֹתָיו חִפֵּץ מֵאֵד: 2 גְּבוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ דוֹר יִשְׁרָיִם
 יִבְרַךְ: 3 הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד: 4 זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹר לִישְׁרָיִם חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: 5 טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹה יִכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: 6 כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמוּט
 לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: 7 מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לְבוֹ בְּטַח בִּיהוָה: 8 סְמוּךְ
 לְבוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרוֹ: 9 פְּזַרוּ נֶתַן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַת לְעַד קְרָנוֹ
 תְרוּם בְּכַבּוֹד: 10 רָשַׁע יִרְאֶהוּ וְכַעַס שְׁנֵיו יִחַרְק וְנִמְסַ תַּאוֹת רָשָׁעִים תֵּאבֹד: **Psa 113**
 הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שְׁמֵם יְהוָה: 2 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מֵעַתָּה
 וְעַד־עוֹלָם: 3 מִמְזוֹר־שִׁמְשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: 4 רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל
 הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: 5 מִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמַגִּיבֵהוּ לְשִׁבְתָּ: 6 הַמִּשְׁפִּילִי לְרֹאֹת בְּשָׁמַיִם
 וּבְאֶרֶץ: 7 מִקִּימִי מַעֲפֵר דָּל מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן: 8 לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
 עַמּוֹ: 9 מוֹשִׁיבֵי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֶם־הַבָּנִים שְׂמַחַה הִלְלוּ־יָהּ: **Psa 114** בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: 2 הֵייתָ יְהוָה וְהוֹדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו: 3 הֵיִם

ראה וינס תירדן יסב לאחור: **4** ההרים רקדו כאילים גבעות כבניצאן: **5** מהלך
 הים כי תנוס תירדן תסב לאחור: **6** ההרים תרקדו כאילים גבעות כבניצאן: **7**
 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: **8** ההפכי הצור אגם מים חלמיש
 למעיני מים: **Psa 115** לא לנו יהוה לא לנו כילשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: **2**
 למה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם: **3** ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: **4**
 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: **5** פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחונו: **7** ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
 יתלכו לא יתנו בגרונם: **8** כמוהם יהיו עשיתם כל אשר בטח בהם: **9** ישראל בטח
 ביהוה עזרם ומגנם הוא: **10** בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: **11** יראי
 יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: **12** יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל
 יברך את בית אהרן: **13** יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: **14** יספ יהוה עליכם
 עליכם ועל בניכם: **15** ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: **16** השמים שמים
 ליהוה והארץ נתן לבני אדם: **17** לא המתים יהללוהו ולא פלידיו דומה: **18**
 ונאחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: **Psa 116** אהבתי כירישמעו יהוה את קולי
 תחנוני: **2** כיהטה אזנו לי ובימי אקרא: **3** אפפונו חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
 צרה ויגון אמצא: **4** ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: **5** תנון יהוה וצדיק
 ואלהינו מרחם: **6** שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: **7** שובי נפשי למנחתיכי
 כיהוה גמל עליכי: **8** כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: **9**
 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים: **10** האמנתי כי אדבר אני ענתי מאד: **11** אני
 אמרתי בחפזי כל האדם כזב: **12** מה אשיב ליהוה כל תגמולתי עלי: **13** כוסי שועות
 אשא ובשם יהוה אקרא: **14** נדרי ליהוה אשלם נגדהנא לכל עמו: **15** יקר בעיני
 יהוה המותה לחסדיו: **16** אנה יהוה כיראני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
 למוסרי: **17** לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא: **18** נדרי ליהוה אשלם נגדהנא
 לכל עמו: **19** בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה: **Psa 117** הללו את יהוה
 כל גוים שבוהו כל האמים: **2** כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה:
Psa 118 הודו ליהוה כירשוב כי לעולם חסדו: **2** יאמרנא ישראל כי לעולם חסדו: **3**
 יאמרנא בית אהרן כי לעולם חסדו: **4** יאמרנא יראי יהוה כי לעולם חסדו: **5**
 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: **6** יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם: **7**
 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: **8** טוב לחסות ביהוה מבטח באדם: **9** טוב
 לחסות ביהוה מבטח בנדיבים: **10** כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם: **11** סבבוני
 גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם: **12** סבבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה
 כי אמילם: **13** דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: **14** עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: **15**
 קולו רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל: **16** ימין יהוה רוממה ימין
 יהוה עשה חיל: **17** לא אמות כיראחיה ואספר מעשי יה: **18** יסר יסרני יה ולמות
 לא נתנני: **19** פתחולי שער צדק אבאבם אודה יה: **20** זה השער ליהוה צדיקים
 יבאו בו: **21** אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: **22** אבן מאסו הבונים היתה לראש
 פנה: **23** מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: **24** זה היום עשה יהוה נגילה
 ונשמחה בו: **25** אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: **26** ברוך הבא בשם
 יהוה ברכנוכם מבית יהוה: **27** אלו יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות
 המזבח: **28** אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: **29** הודו ליהוה כירשוב כי לעולם

חסדו: **Psalm 119** אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה: **2** אשרי נצרו עדתיו בכל לב
 ידרשוהו: **3** אף לא פעלו עולה בדרךיו הלכו: **4** אתה צויתך פקדוך לשמר מאד: **5**
 אחלי יפנו דרכי לשמר חקוך: **6** אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: **7** אודך
 בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: **8** את חקוך אשמר אל תעזבני עד מאד: **9** במה
 יזכה נער את ארחו לשמר כדברך: **10** בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: **11**
 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: **12** ברוך אתה יהוה למדני חקוך: **13**
 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: **14** בדרך עדותיך ששתי פעל כל הוון: **15** בפקדוך
 אשיחה ואביטה ארחתיך: **16** בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך: **17** גמול על עבדך
 אחיה ואשמרה דברך: **18** גלעיני ואביטה נפלאות מתורתך: **19** גר אנכי בארץ
 אל תסתור ממני מצותיך: **20** גרסה נפשי לתאבה אל משפטך בכל עת: **21** גערת
 זדים ארורים השנים ממצותיך: **22** גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתני: **23** גם
 ישבו שרים בי נדברו עבדך ישית בחקוך: **24** גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי: **25**
 דבקה לעפר נפשי חניי כדברך: **26** דרכי ספרתי ותענני למדני חקוך: **27**
 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: **28** דלפה נפשי מתונה קימני כדברך: **29**
 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: **30** דרך אמונה בחרתי משפטך שויתני: **31**
 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: **32** דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: **33** הורני
 יהוה דרך חקוך ואצננה עקב: **34** הבינני ואצננה תורתך ואשמרנה בכל לב: **35**
 הדריכני בנתיב מצותיך פירבו חפצתי: **36** הטלבי אל עדותיך ואל אל בצע: **37**
 העבר עיני מראות שוא בדרכך חניי: **38** הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: **39**
 העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטך טובים: **40** הנה תאבתי לפקדוך בצדקתך
 חניי: **41** ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: **42** ואענה חרפי דבר פירבטחתי
 כדברך: **43** ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: **44** ואשמרה
 תורתך תמיד לעולם ועד: **45** ואתהלכה ברחבה כי פקדוך דרשתי: **46** ואדברה
 בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: **47** ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: **48** ואשאכפי
 אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקוך: **49** וזכר דבר לעבדך על אשר יחלתני: **50**
 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני: **51** זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נשיתי:
52 זכרתי משפטך מעולם יהוה ואתנחם: **53** זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורתך:
54 זמרות היו לי חקוך בבית מגורי: **55** זכרתי בגילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
56 זאת היתה לי כי פקדוך נצרתני: **57** חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: **58** חליתי
 פניך בכל לב חנני כאמרתך: **59** חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: **60** חשתי
 ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: **61** חבלי רשעים עונדי תורתך לא שכחתי: **62**
 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: **63** חבר אני לכל אשר יראוך
 ולשמרי פקודיך: **64** חסדך יהוה מלאה הארץ חקוך למדני: **65** טוב עשית
 עם עבדך יהוה כדברך: **66** טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: **67** טרם
 אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתני: **68** טוב אתה ומטיב למדני חקוך: **69** טפלו
 עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך: **70** טפש פחלב לבם אני תורתך
 שעשעתי: **71** טוב לי כיעיני למען אלמד חקוך: **72** טוב לי תורת פוך מאלפי זהב
 וכסף: **73** ידוך עשונני ויכוננני הבינני ואלמדה מצותיך: **74** יראיך יראוני וישמחו כי
 לדברך יחלתי: **75** ידעתי יהוה כי צדק משפטך ואמונה עניתני: **76** יהי נא חסדך
 לנחמני כאמרתך לעבדך: **77** יבאוני רחמיך ואחיה פיר תורתך שעשעי: **78** יבשו זדים

כִּי־שָׁקַר עֲתוּנִי אָנִי אֲשִׁיחַ בַּפִּקּוּדִיךָ: 79 יָשׁוּבוּ לִי יִרְאִיךָ **[וִידַעַנּוּ]** **[וִידַעַנּוּ]** עֲדִיתִיךָ: 80
 יְהוּרְלִבִּי תַמִּים בַּחֲקִיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ: 81 כָּלְתָה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יַחְלָתִי: 82
 כְּלוּ עֵינֵי לְאִמְרָתְךָ לְאֹמַר מִתִּי תִנְחַמְנִי: 83 כִּי־הֵייתִי כְּנֹאד בְּקִישׁוֹר חֲקִיךָ לֹא
 שְׁכַחְתִּי: 84 כִּמָּה יִמְרַעְבְּדֶךָ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרֹדְפֵי מִשְׁפָּט: 85 כִּרְוִלֵי זָדִים שִׂיחוֹת אֲשֶׁר
 לֹא כְתוּרְתֶךָ: 86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שָׁקַר רְדַפּוּנִי עֲזַרְנִי: 87 כְּמַעֲט כְּלוּנִי בְּאֶרֶץ וְאָנִי
 לֹא־עֹבֵתִי פִקּוּדֶיךָ: 88 כַּחֲסֹדֶךָ חִינִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ: 89 לְעוֹלָם יִהְיֶה דְבַרְךָ נֶגֶב
 בְּשָׂמַיִם: 90 לְדָר וְדָר אֲמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וְתַעֲמֹד: 91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל
 עֲבַדֶּיךָ: 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֵׂעִי אִז אֲבַדְתִּי בְּעַנְיִי: 93 לְעוֹלָם לֹא־אֲשַׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי
 בָּם חִייתִנִּי: 94 לֶךְ־אָנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: 95 לִי קוּוּ רַשְׁעִים לְאֲבַדְנִי עֲדִיתֶךָ
 אֲתַבּוּנִי: 96 לְכֹל תִּכְלֶה רְאִיתִי קִץ רַחֲבָה מִצּוֹתְךָ מֵאֵד: 97 מִה־אֲהַבְתִּי תוֹרָתְךָ
 כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: 98 מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי: 99 מִכָּל־מַלְמַדֵּי
 הַשְּׁכֵלְתִי כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׂיחָה לִּי: 100 מִזְקֵנִים אֲתַבּוּנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי: 101 מִכָּל־אֶרֶח
 רַע כָּלְאֲתִי רִגְלֵי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבַרְךָ: 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא־סָרְתִי כִּי־אֲתָה הוֹרְתִנִּי: 103
 מִה־נִּמְלָצוּ לַחֲכִי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: 104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֲתַבּוּנִי עַל־כֵּן שָׁנֵאתִיו כָּל־אֶרֶח
 שָׁקַר: 105 נִרְלִרְגִלִי דְבַרְךָ וְאוֹר לְנִתִּיבָתִי: 106 נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֵי צְדָקֶךָ:
 107 נִעֲנִיתִי עַד־מֵאֵד יִהְיֶה חִינִי כַּדְבַרְךָ: 108 נִדְּבַחַת פִּי רָצָה־נָא יִהְיֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 לְמַדְנִי: 109 נַפְשִׁי בְּכַפִּי תִמִּיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שְׁכַחְתִּי: 110 נִתְּנוּ רַשְׁעִים פֶּחַ לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ
 לֹא תַעֲתִיתִי: 111 נִחְלָתִי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שָׁשׂוֹן לִבִּי הִמָּה: 112 נִשְׁתִּיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת
 חֲקִיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב: 113 סַעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אֲהַבְתִּי: 114 סָתְרִי וּמִגֹּנִי אֲתָה לְדַבְרֶךָ
 יַחְלָתִי: 115 סוּרוֹ־מִמֶּנִּי מֵרַעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי: 116 סִמְכַנִּי כְּאִמְרָתְךָ וְאַחִיָּה
 וְאֶל־תְּבִישְׁנִי מִשְׁבְּרִי: 117 סַעֲדִנִי וְאוֹשַׁעָה וְאוֹשַׁעָה בַּחֲקִיךָ תִמִּיד: 118 סִלִּית כָּל־שׁוֹנִיָּם
 מִחֲקִיךָ כִּי־שָׁקַר תְּרַמִּיתֶם: 119 סִנִּים הַשְּׁבַת כָּל־רַשְׁעֵי־אֶרֶץ לְכֹן אֲהַבְתִּי עֲדִיתֶךָ: 120
 סִמֵּר מִפְּחַדֶךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאִיתִי: 121 עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצַדִּיק בְּלִתְנִיחָנִי לַעֲשֻׁקֵי:
 122 עֵרֵב עֲבַדֶּךָ לְטוֹב אֶל־יַעֲשֻׁקְנֵי זָדִים: 123 עֵינֵי כְּלוּ לִישׁוּעָתְךָ וְלֹאֲמַרְתָּ צְדָקֶךָ: 124
 עֲשֶׂה עִם־עֲבַדֶּךָ כַּחֲסֹדֶךָ וְחֲקִיךָ לְמַדְנִי: 125 עֲבַדֶּךָ־אֲנִי הַבִּינִי וְאֲדַעָה עֲדִיתֶךָ: 126 עַת
 לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרָתְךָ: 127 עַל־כֵּן אֲהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזֶּהֶב וּמִפָּז: 128 עַל־כֵּן
 כָּל־פִּקּוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל־אֶרֶח שָׁקַר שָׁנֵאתִי: 129 פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרָתֶם נַפְשֵׁי:
 130 פִּתַח דְּבַרְךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתוּיִם: 131 פִּי־פַעַרְתִּי וְאֲשַׁאפֶּה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֵאֲבָתִי: 132
 פְּנֵה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֵהָבֵי שְׁמֶךָ: 133 פַּעְמֵי הֵכֵן בְּאִמְרָתְךָ וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי
 כָּל־אוֹן: 134 פַּדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאֲשַׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ: 135 פִּנִּיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלְמַדְנִי
 אֶת־חֲקִיךָ: 136 פְּלִגְיָמִים יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא־שִׁמְרוּ תוֹרָתְךָ: 137 צִדִּיק אֲתָה יִהְיֶה וְיִשָּׁר
 מִשְׁפָּטֶיךָ: 138 צִוִּית צַדִּיק עֲדִיתֶךָ וְאֲמוּנָה מֵאֵד: 139 צִמְתַּנִּי קִנְאֲתִי כִּי־שְׁכַחוּ דְבַרְךָ
 צְרִי: 140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מֵאֵד וְעַבְדֶּךָ אֲהַבָּה: 141 צַעִיר אֲנִכִּי וְנִבְזָה פִּקּוּדֶיךָ לֹא
 שְׁכַחְתִּי: 142 צְדָקְתְךָ צַדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֲמַת: 143 צְרוּמִצּוֹק מִצְוֹתֶיךָ
 שַׁעֲשֵׂעִי: 144 צַדִּיק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הַבִּינִי וְאַחִיָּה: 145 קָרָאתִי בְּכָל־לֵב עֲנִי יִהְיֶה
 חֲקִיךָ אֲצַרָה: 146 קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדִיתֶךָ: 147 קָדְמָתִי בְּנִשְׁף וְאֲשׁוּעָה
[לְדַבְרֶיךָ] **[לְדַבְרֶיךָ]** יַחְלָתִי: 148 קָדְמוּ עֵינֵי אֲשַׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתְךָ: 149 קוּלִי
 שְׁמַעָה כַּחֲסֹדֶךָ יִהְיֶה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינִי: 150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתוֹרָתְךָ רַחֲמוּ: 151 קָרוֹב
 אֲתָה יִהְיֶה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲמַת: 152 קָדָם יַדְעָתִי מֵעֲדִיתֶךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם: 153
 רָאֵה־עֵינִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שְׁכַחְתִּי: 154 רִיבָה רִיבִי וְנִגְלַנִּי לְאִמְרָתְךָ חִינִי: 155

רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשְׁעָה כִּי־חֲקִידָא לֹא דִרְשָׁו: **156** רַחֲמִידָא רַבִּים יְהוּה כְּמִשְׁפָּטִידָא חֲיִנִי: **157**
 רַבִּים רַדְפִי וְצָרִי מַעְרוֹתִידָא לֹא נְטִיתִי: **158** רֵאִיתִי בְּגָדִים וְאַחְקוּטָטָה אֲשֶׁר
 אִמְרַתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: **159** רֵאָה כִּי־פְקוּדִידָא אֲהַבְתִּי יְהוּה כַּחֲסִידָא חֲיִנִי: **160** רֵאשִׁיד־בְּרִידָא
 אִמַּת וְלַעֲוֹלָם כָּל־מִשְׁפָּט צְדָקָה: **161** שָׁרִים רַדְפּוּנִי חֲנָם (וּמְדַבְרִידָא) (וּמְדַבְרִידָא) פְּתוּד
 לְבִי: **162** שֵׁשׁ אֲנִכִי עַל־אִמְרַתְךָ כְּמוֹצָא שְׁלַל רַב: **163** שָׁקֵר שְׁנֵאתִי וְאַתְעַבָּה תוֹרַתְךָ
 אֲהַבְתִּי: **164** שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּידָא עַל מִשְׁפָּטִי צְדָקָה: **165** שְׁלוֹם רַב לְאֲהַבִי תוֹרַתְךָ
 וְאִין־לְמוֹ מַכְשׁוֹל: **166** שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעַתְךָ יְהוּה וּמְצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: **167** שְׁמֵרָה נַפְשִׁי
 עֲדִיתִידָא וְאַהֲבֵם מֵאֵד: **168** שְׁמַרְתִּי פְקוּדִידָא וְעֲדִיתִידָא כִּי כִל־דִּרְכִי נִגְדָה: **169** תִּקְרַב
 רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוּה כְּדַבְרֶיךָ הַבִּינִנִי: **170** תְּבוֹא תַחְנִתִּי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: **171**
 תַּבְעֵנָה שְׁפָתֵי תְהִלָּה כִּי תִלְמְדֵנִי חֲקִידָא: **172** תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרַתְךָ כִּי כָל־מְצוֹתֶיךָ צְדָקָה:
173 תְּהוִי־יִידָא לְעוֹרֵנִי כִּי פְקוּדִידָא בְּחַרְתִּי: **174** תֵּאֲבֹתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוּה וְתוֹרַתְךָ שְׁעֲשֵׂעִי:
175 תַּחֲיֵנִי נַפְשִׁי וְתַהַלְלֵךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֵרֵנִי: **176** תַּעֲיִיתִי כִּשָׁה אֲבָד בְּקִשׁ עַבְדֶּיךָ כִּי
 מְצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: **Psa 120** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוּה בְּצַרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: **1** יְהוּה
 הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֵר מִלְשׁוֹן רַמְיָה: **2** מִהֲדִיתָן לִךְ וּמִהֲיִסַּף לִךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: **3**
 חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רַחֲמִים: **4** אוֹיְה־לִּי כִּי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אֲהַלֵי קָדָר:
5 רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵי שְׁלוֹם: **6** אֲנִי־שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הָמָּה לְמַלְחָמָה: **Psa 121**
 שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי: **1** עֲזָרֵי מַעַם יְהוּה עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: **2** אֶל־יִתְּן לְמוֹט רַגְלֶיךָ אֶל־יְנוֹם שְׁמֵרְךָ: **3** הִנֵּה לֹא־יָנוֹם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל: **4** יְהוּה שְׁמֵרְךָ יְהוּה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: **5** יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכְפֹּה וְיָרַח
 בְּלִילָה: **6** יְהוּה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ: **7** יְהוּה יִשְׁמַר־צַדִּיק וּבֹאֵךְ מַעֲתָה
 וְעַד־עוֹלָם: **Psa 122** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בֵּית יְהוּה נִלְךָ: **1** עַמְדוֹת
 הַיָּי רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: **2** יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כַּעֲשֵׂר שַׁחֲבַרְהָ לָּהּ יַחְדָּו: **3** שְׁשָׁם עָלוּ
 שְׁבָטִים שְׁבַט־יִהוּדָה עָדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוּה: **4** כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת
 לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: **5** שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹו אֲהַבּוּךָ: **6** יְהִי־שְׁלוֹם
 בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאֲרַמְנוֹתֶיךָ: **7** לְמַעַן אֲתִי וְרַעִי אֲדַבְרֵה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ: **8** לְמַעַן
 בֵּית־יְהוּה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשׂה טוֹב לִךָ: **Psa 123** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֱלִידָא נִשְׁאֲתִי אֲתֵינִי
 הַיִּשְׁבִּי בְּשָׁמַיִם: **1** הִנֵּה כַּעֲשֵׂי עַבְדִּים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כַּעֲשֵׂי שַׁפְחָה אֶל־יַד גְּבַרְתָּה כִּן
 עֵינֵינוּ אֶל־יְהוּה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנּוּ: **2** חַנּוּ יְהוּה חַנּוּ כִּי־רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹז: **3** רַבַּת
 שְׁבַעֲהָ לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנִים הַבּוֹז לְגֵאוּנִים: **Psa 124** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִדְלוּ
 יְהוּה שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאֱמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: **1** לִדְלוּ יְהוּה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: **2** אוֹי
 חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶם בָּנוּ: **3** אוֹי הַמַּיִם שְׁטַפּוּנוּ נַחְלָה עֵבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ: **4** אוֹי
 עֵבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיַּרְדּוּנִים: **5** בְּרוּךְ יְהוּה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרַף לְשִׁנְיָהִם: **6** נַפְשֵׁנוּ
 כַּצִּפּוֹר נִמְלֹטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלֹטְנוּ: **7** עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוּה עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: **Psa 125** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּיהוּה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: **1**
 יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וְיְהוּה סָבִיב לַעֲמֹ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: **2** כִּי לֹא יָנוּחַ שְׁבַט
 הַרְשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצְּדִיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצְּדִיקִים בַּעֲוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: **3** הַיִּשְׁבִּיָּה
 יְהוּה לְטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלַבּוֹחַם: **4** וְהַמַּטִּים עַקְלָקְלוֹתָם וְיֹלִיכֶם יְהוּה אֶת־פְּעֻלֵי הָאָוֶן
 שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: **Psa 126** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוּה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינֵנוּ כְּחַלְמִים: **1**
 אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנָנוּ רִנָּה אִזּוּ יֵאֱמָרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: **2**
 הַגְּדִיל יְהוּה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינֵנוּ שְׂמַחִים: **3** שׁוּבָה יְהוּה אֶת־[שְׁבוּתָנוּ] [שְׁבִיתָנוּ]

כַּאֲפִיקוּם בַּנֶּגֶב: 5 הִזְרַעְתִּים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: 6 הַלֹּחֵד יִלְדָּה וּבָכָה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזָּרַע
 בְּאִיבּוֹא בְּרִנָּה נִשְׂא אֲלֵמְתֵינוּ: **Psa 127** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִמְיָהוּוָה לֹא־יִבְנֶה בַּיִת
 שׂוֹא עֲמָלוֹ בּוֹנֵנוּ בּוֹ אִמְיָהוּוָה לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׂוֹא שְׂקָד שׁוֹמֵר: 2 שׂוֹא לְכֶם
 מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים כִּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׂנֵא: 3 הִנֵּה נִחַלְתִּי
 יְהוָה בְּנִים שָׂכַר פְּרֵי הַבְּטָן: 4 כַּחֲצִים בִּיד־גִּבּוֹר כִּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: 5 אֲשֶׁרִי הַגִּבֵּר אֲשֶׁר
 מָלֵא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ כִּי־יִדְבְּרוּ אֶת־אֹיְבָיִם בְּשֹׁעַר: **Psa 128** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 אֲשֶׁרִי כִּלְיָא יְהוָה הַהֶלֶךְ בְּדַרְכָיו: 2 יָנוּעַ כַּפְּיִךְ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךְ וְטוֹב לָךְ: 3
 אֲשַׁתְּךָ כַּנֶּפֶן פְּרִיָה בִּירְכַתִּי בִּיתְךָ בְּיַד בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלֵי יוֹתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: 4 הִנֵּה כִּי־כֵן
 יִבְרַךְ גִּבֵּר יָרָא יְהוָה: 5 יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: 6
 וְרָאָה־בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: **Psa 129** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרָרוּנִי מִנְּעוּרַי
 יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל: 2 רַבַּת צָרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא־יִכְלוּ לִי: 3 עַל־נְבִי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים
 הָאֵרִיכוּ **(לַמַּעֲנוֹת)** **(לַמַּעֲנִיתִים)**: 4 יְהוָה צִדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: 5 יִבְשׁוּ וְיִסְגּוּ אַחֲזָר
 כֹּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן: 6 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּנּוֹת שְׁקֵדֶמֶת שֶׁלֶף יִבְשׁ: 7 שְׁלֵא מָלֵא כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנֵוּ
 מַעֲמָר: 8 וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַפְתִּי־יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֲתֶכֶם בְּשֵׁם יְהוָה: **Psa 130**
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרָאֲתִיךְ יְהוָה: 2 אֲדֹנָי שְׁמַעֵה בְּקוֹלִי תְהִינָה אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת
 לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: 3 אֲסַעֲנוֹת תִּשְׁמַר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֵד: 4 כִּי־עַמְּךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּנְרָא:
 5 קוֹיִתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הִחַלְתִּי: 6 נַפְשִׁי לֹאֲדֹנָי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים
 לְבַקֵּר: 7 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסֵד וְתִרְפָּה עִמּוֹ פְּדוּת: 8 וְהוּא יַפְדֶּה
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: **Psa 131** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה לֹא־גִבָּה לִבִּי וְלֹא־רָמוּ
 עֵינָי וְלֹא־הִלַּכְתִּיו בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמּוֹנֵי: 2 אִם־לֹא שׁוֹתִיחוּ וְדוּמְמַתִּי נַפְשִׁי כִּנְמַל
 עָלַי אִמּוֹ כִּנְמַל עָלַי נַפְשִׁי: 3 יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: **Psa 132** שִׁיר
 הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָיו: 2 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִיהוָה נָדָר לֵאבִיר יַעֲקֹב: 3
 אִם־אָבֵא בָאֵהָל בֵּיתִי אִם־אֵעֲלֶה עַל־עַרְשׂ יוֹצְעֵי: 4 אִם־אֶתֵּן שָׁנָת לְעֵינָי לְעַפְעַפִּי
 תְּנוּמָה: 5 עַד־אֲמַצֵּא מָקוֹם לִיהוָה מִשְׁכָּנֹת לֵאבִיר יַעֲקֹב: 6 הִנֵּה־שָׁמַעְנִיהָ בְּאַפְרַתָּה
 מִצְּאֻנָּה בְּשִׁדְיָיֶער: 7 נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדָּם רְגִלְיוֹ: 8 קוֹמָה יְהוָה
 לְמִנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֵגְךָ: 9 כִּתְּנִיךְ יִלְבְּשׁוּ־צִדֵּק וְחִסְדֶּיךָ יִרְנֹנוּ: 10 בַּעֲבוּר דָּוִד
 עַבְדְּךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךָ: 11 נִשְׁבַּע־יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יִשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרֵי בִטְנְךָ
 אֲשִׁית לְכַסֵּא־לְךָ: 12 אִם־יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ וְעַדְתִּי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עַד־יַעַד
 יִשְׁבוּ לְכַסֵּא־לְךָ: 13 כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אֲנִי לְמוֹשֵׁב לוֹ: 14 זֹאת־מִנוּחַתִּי עַד־יַעַד
 פֶּה־אֲשַׁב כִּי אֹתִיָהּ: 15 צִיָּדָה בְּרַךְ אֲבִירָהּ אֲשַׁבֵּעַ לֶחֶם: 16 וְכַתְּוִיהָ אֲלַבִּישׁ
 יִשַׁע וְחִסְדֶּיהָ רִנָּן יִרְנֹנוּ: 17 שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרְן לְדָוִד עַרְכְּתִי נֹר לְמִשְׁחֵי: 18 אֹזִיבִי
 אֲלַבִּישׁ בִּשְׁתַּ וְעָלְיוֹ יִצִּיץ נֹרוֹ: **Psa 133** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מֵהַטּוֹב וּמֵהַנְּעִים
 שֶׁבֶת אַחִים גַּם־יִיחָד: 2 כִּשְׁמֵן הַטּוֹב וְעַל־הָרֹאשׁ יִרַד עַל־הַזָּקֵן וְזָקֵן־אֲהָרֵן שִׁירֵד עַל־פִּי
 מִדּוֹתָיו: 3 כִּטְל־חֲרָמוֹן שִׁירֵד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרִכָּה חַיִּים
 עַד־הָעוֹלָם: **Psa 134** שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּהוּ בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעַמְדִים
 בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת: 2 שְׂאוּיַדְכֶם קָדֵשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יְהוָה: 3 יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וְאַרְצֵי: **Psa 135** הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: 2 שְׁעַמְדִים
 בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: 3 הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְהוָה זְמֵרוֹ לְשִׁמּוֹ כִּי נְעִים: 4
 כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: 5 כִּי אֲנִי יַדְעִתִּי כִּי־גִדּוֹל יְהוָה וְאֲדֹנֵינוּ
 מִכָּל־אֱלֹהִים: 6 כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: 7

מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצארות מאוצרותיו: 8 שהכה
 בכורי מצרים מאדם עד בהמה: 9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה
 ובכל עבדיו: 10 שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים: 11 לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13
 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדרודר: 14 כידודין יהוה עמו ועל עבדיו ותנחם: 15
 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
 יראו: 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין ישרוד בפייהם: 18 כמוהם יהיו עשיהם כל
 אשר בטח בהם: 19 בית ישראל ברכו אתיהוה בית אהרן ברכו אתיהוה: 20 בית
 הלוי ברכו אתיהוה ראי יהוה ברכו אתיהוה: 21 ברוד יהוה מציון שכן ירושלם
 הללויה: **Psa 136** הודו ליהוה פירשוב פי לעולם חסדו: 2 הודו לאלהי האלהים פי
 לעולם חסדו: 3 הודו לאדני האדנים פי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדלות לבדו
 פי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה פי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ
 על המים פי לעולם חסדו: 7 לעשה אורים גדלים פי לעולם חסדו: 8 את השמש
 למשלת ביום פי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה פי לעולם
 חסדו: 10 למכה מצרים בכוריהם פי לעולם חסדו: 11 ויוצא ישראל מתוכם פי
 לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה פי לעולם חסדו: 13 לגזר ים סוף לגזרים
 פי לעולם חסדו: 14 והעביר ישראל בתוכו פי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו
 בים סוף פי לעולם חסדו: 16 למולך עמו במדבר פי לעולם חסדו: 17 למכה
 מלכים גדלים פי לעולם חסדו: 18 ויהרג מלכים אדירים פי לעולם חסדו: 19
 לסיחון מלך האמרי פי לעולם חסדו: 20 ולעוג מלך הבשן פי לעולם חסדו: 21
 ונתן ארצם לנחלה פי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו פי לעולם חסדו: 23
 שבשפלנו זכר לנו פי לעולם חסדו: 24 ויפרקנו מצרינו פי לעולם חסדו: 25 נתן
 לחם לכל בשר פי לעולם חסדו: 26 הודו לאל השמים פי לעולם חסדו: **Psa 137** על
 נהרותו בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו
 כנרותינו: 3 כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: 4
 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: 6
 תדבק לשוני לחפי אסלא אזכרכי אסלא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: 7
 זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד תוסוד בה: 8
 בתבבל השודרה אשרי שישלם לך את גמולך שנמלת לנו: 9 אשרי שיאחו ונפץ
 את עלליך אל הסלע: **Psa 138** לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרה: 2 אשתחוה
 אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כפי הגדלת על כל שמך
 אמרתך: 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עו: 4 יודוד יהוה כל מלכי ארץ פי
 שמעו אמרי פיך: 5 וישירו ברכי יהוה פי גדול כבוד יהוה: 6 פירם יהוה ושפל
 יראה וגבה ממרחק ידע: 7 אם אלה בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך
 ותושיעני ימינד: 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף: **Psa 139**
 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי
 מרחוק: 3 ארחו ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה
 ידעת כלה: 5 אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: 6 **פלאיה** **פלאיה** דעת ממני
 נשגבה לא אוכל לה: 7 אנה אלה מרוחק ואנה מפניך אברח: 8 אם אסך שמים שם
 אתה ואציעה שאול הנד: 9 אשא כנפי שחר אשכנה בארתי ים: 10 גם שם ידך

תנחני ותאחזני ימינך: **11** ואמר אך-חשך ישופני ולילה אור בעדני: **12** גם-חשך לא-יחשך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: **13** כראתה קנית כליתי הסכני בכטן אמי: **14** אורך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: **15** לא-נכחד עצמי ממך אשר-עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: **16** גלמיו ראו עיניך ועל-ספרך כלם יפתבו ימים יצרו **(ולא)** **(ולו)** אחד בהם: **17** ולי מה-יגרו רעיד אל מה עצמו ראשיהם: **18** אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד: **19** אסתקטל אלוהו רשע ואנשי דמים סורו מני: **20** אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריף: **21** הלא-משנאיך יהוהו אשנא ובתקומיך אתקוטט: **22** תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: **23** חקרני אל ודע לבבי בהנני ודע שרעפי: **24** וראה אסדרך-עצב בי ונחני בדרך עולם: **Psa 140** למנצח מזמור לדוד: **2** חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: **3** אשר חשבו רעות בלב כל-יום יגורו מלחמות: **4** שנגנו לשונם כמו-נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: **5** שמרני יהוהו מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: **6** טמנו-גאים פח לי וחבלים פרוו רשת ליד-מעגל מקשים שתורלי סלה: **7** אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: **8** יהוה אדני עז ישועתי ספתה לראשי ביום נשק: **9** אל-תתן יהוה מאויי רשע זממו אל-תפק ירומו סלה: **10** ראש מסבי עמל שפתימו **(יכסומו)** **(יכסמו)**: **11** **(כי-ישו)** **(ימוטו)** עליהם גחלים באש יפלם במהירות בלי-קומו: **12** איש לשון בלי-כון בארץ איש-חמס רע יצורנו למדחפת: **13** **(ידעת)** **(ידעתו)** כיי-עשה יהוה דין עני משפט אבינים: **14** אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את-פניך: **Psa 141** מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי-לך: **2** תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת-ערב: **3** שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על-דל שפתי: **4** אל-תטלבי לדברו רע להתעולל עללותו ברשע את-אישים פעלי-און ובל-אלהם במנעמיהם: **5** יהלמני-צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אליני ראשי כיי-עוד ותפילתי ברעותיהם: **6** נשמטו בידי-סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: **7** כמו פלח ובקע בארץ נפורו עצמינו לפי שאול: **8** כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל-תער נפשי: **9** שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: **10** יפלו במכמרוי רשעים יחד אנכי עד-אעבור: **Psa 142** משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: **2** קולי אל-יהוה אזעק קולי אל-יהוה אתחנו: **3** אשפך לפני שיתי צרתי לפניו אניד: **4** בהתעטף עליו רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארחיו אהלך טמנו פח לי: **5** הביט ימיו וראה ואין-לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: **6** זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: **7** תקשיבהו אל-רנתי כידלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: **8** הוציאה ממסגרו נפשי להודות את-שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי: **Psa 143** מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל-תחנוני באמתך עני בצדקתך: **2** ואל-תבוא במשפט את-עבדך כי לא-יצדק לפניך כל-חי: **3** כי רדף אויבו נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשבים כמתי עולם: **4** ותתעטף עלי רוחי בתוכי ושתומם לפי: **5** זכרתי ימים מקדם הניתי בכל-פעלך במעשה ידך אשוחח: **6** פרשתי ידי אליך נפשיו כארץ-עיפה לך סלה: **7** מהר עננו יהוה פלחה רוחי אל-תסתר פניך ממני ונמשלתי עם-ירדי בור: **8** השמיעני בבקרו חסדך כיי-בך בטחתי הודיעני דרך-זו אלך כיי-אליך נשאתי נפשי: **9** הצילני מאיבו יהוה אליך כסתי: **10** למדניו לעשות רצונך כיי-אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: **11**

לְמַעַן שְׂמַחַךְ יִהְיֶה תַחֲנִינִי בְצַדִּיקְךָ | תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: **12** וּבְחֶסֶדְךָ תַצְמִיחַ אֵיבִי
וְהֶאֱבֹרַת כָּל-צָרָתִי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: **Psa 144** לְדָוִד | בְּרוּךְ יְהוָה צִוְּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי
לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: **2** חֲסִדֵי וּמַצּוֹדָתִי מִשְׁנֹבֵי וּמִפְלָטֵי לִי מִגְּנֵי וּבֹו חֲסִיתִי
הַרוֹדֵד עִמִּי תַחֲתִי: **3** יְהוָה מִה־אָדָם וַתְּדַעְהוּ בֶן-אָנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבְהוּ: **4** אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה
יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: **5** יְהוָה הַטְּשִׁמִּיךָ וַתִּרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: **6** בְּרוּךְ בְּרוּךְ וַתַּפְּיֵצֵם
שְׁלַח חֲצִיךָ וַתַּהַמֵּם: **7** שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וַהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר: **8**
אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרֵי-שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שִׁקְרָה: **9** אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָּךְ בְּנֹבֵל
עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה-לָּךְ: **10** הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחָרֵב רָעָה: **11**
פְּצָנִי וַהֲצִילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְרֵי-שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שִׁקְרָה: **12** אֲשֶׁר בָּנִינוּ
כְּנֻטְעִים מְגַדְלִים בְּנִעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹוִיֹּת מִחֻטְבוֹת תַּבְּנִית הַיֶּכֶל: **13** מִזּוֹיְנוּ מִלְּאִים
מִפִּיקִים מִזֶּן אֶל-זֶן צְאוּנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹת מִרְבָּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: **14** אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים
אִין-פִּרְצִין אִין יוֹצֵאת וְאִין צוֹחָה בְּרַחֲבֵתֵנוּ: **15** אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם
שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ: **Psa 145** תְּהַלֵּל לְדָוִד אֲרוֹמֵךְ אֱלֹהֵי הַמַּלְךְ וְאֶבְרַכְךָ שְׂמֵךְ לְעוֹלָם
וְעַד: **2** בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלֵּלָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וְעַד: **3** גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מֵאֵד
וְלִגְדָלְהוּ אִין חֶקְרָה: **4** דָּוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּיד: **5** תִּדְרַר כְּבוֹד הַדָּוִד
וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: **6** וַעֲזוּזוֹ נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ **[וַגְּדוּלְתֶיךָ]** **[וַגְּדוּלְתֶיךָ]** אֲסַפְּרָנָה: **7**
זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיַעו וְצַדִּיקְךָ יִרְנְנוּ: **8** חֲנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אַרְךָ אַפִּים וַגְּדוּל-חֶסֶד: **9**
טוֹב-יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: **10** יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכְכֶּנָה:
11 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: **12** לַהֲדוּיְעוּ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד
הַדָּר מַלְכוּתוֹ: **13** מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דָּוִר וְדוֹר: **14** סוֹמֵךְ
יְהוָה לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: **15** עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם
אֶת-אֲכָלָם בַּעֲתוֹ: **16** פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: **17** צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דְּרָכָיו
וְחֲסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: **18** קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאִמָּתוֹ: **19**
רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַתְּ-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: **20** שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהֲבָיו וְאַתְּ
כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: **21** תְּהַלֵּל יְהוָה יִדְבַר-פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
Psa 146 הַלְלוּ-יְהוָה הַלְלוּ נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה: **2** אֶהַלֵּלָה יְהוָה בְּחַי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בַעֲדוּי: **3**
אֶל-תִּבְטְחוּ בְּנַדִּיבִים בְּבֶן-אָדָם | שְׁאִין לוֹ תְשׁוּעָה: **4** תִּצַּא רֹחוֹ וְיִשֵּׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשַׁתְּנֵתוּ: **5** אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב בַּעֲזָרוֹ שְׁבָרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: **6** עֲשֵׂהוּ
שָׁמַיִם וְאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם הַשֶּׁמֶר אִמָּת לְעוֹלָם: **7** עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים
נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מַתּוֹר אֲסוּרִים: **8** יְהוָה | פָּקַח עֵינָיו יְהוָה זָקַף כְּפוּפִים יְהוָה
אֲהַב צַדִּיקִים: **9** יְהוָה | שִׁמַּר אֶת-גֵּרִים יְחֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד וְדָרַךְ רַשָּׁעִים יַעֲתוּ: **10**
יַמְלֵךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּ-יְהוָה: **Psa 147** תְּלַלוּ יְהוָה כִּי-טוֹב זְמִרָה
אֱלֹהֵינוּ כִּי-נִעִים נְאוּה תְהַלֵּל: **2** בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּסֵּם: **3** הֲרַפֵּא
לְשִׁבְרֵי לֵב וּמַחְבֵּשׁ לַעֲצָבוֹתָם: **4** מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכָל־שְׁמֹת יִקְרָא: **5** גְּדוֹל
אֲדוּנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ לְחַבּוֹתָנוּ אִין מִסְפָּר: **6** מַעֲזֹד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד-יִאֲרֹץ:
7 עָנּוּ לַיהוָה בַּתּוֹרָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכֹנּוֹר: **8** הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם | בַּעֲבִים הַמְכִין לְאָרֶץ
מִטֵּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים חֲצִיר: **9** נֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לִבְנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: **10** לֹא
בְּגִבּוֹרַת הַסּוּס יַחְפֵּן לֹא-בִשְׂוִקֵי הָאִישׁ יִרְצֵה: **11** רוּצֵה יְהוָה אֶת-יִרְאָיו אֶת-הַמִּיחַלִּים
לְחֶסֶד: **12** שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה הַלְלוּ אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: **13** כִּי-חֲזַק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ
בְּרַךְ בְּנֵךְ בְּקִרְבֶּךָ: **14** הַשֶּׁם-גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֵלֶב חַטָּיִם יִשְׁבִּיעַךָ: **15** הַשְׁלַח אֲמַרְתוּ

ארץ עד-מהרה ירוץ דברו: **16** הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: **17** משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי יעמד: **18** ישלח דברו וימסס ישב רוחו ויולומים: **19** מגיד **(דברו)** **[ידבריו]** ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: **20** לא עשה כן לכל-גוי ומשפטים בל-ידעום הללויה: **Psa 148** הללו יהוה הללו את-יהוה מן-השמים הללוהו במרומים: **2** הללוהו כל-מלאכיו הללוהו כל **[צבאו]** **[צבאיו]**: **3** הללוהו שמש וירח הללוהו כל-כוכבי אור: **4** הללוהו שמי השמים ותמים אשרו מעל השמים: **5** יהללו את-שם יהוה כי הוא צנה ונבראו: **6** ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור: **7** הללו את-יהוה מן-הארץ תנינים וכל-תהמות: **8** אש וברד שלג וקישור רוח סערה עשה דברו: **9** ההרים וכל-גבעות עץ פרי וכל-ארוים: **10** תחיה וכל-בהמה רמש וצפור כנף: **11** מלכי-ארץ וכל-לאמים שרים וכל-שפטי ארץ: **12** בהרים וגם-בתולות זקנים עם-נערים: **13** יהללו את-שם יהוה כי-נשגב שמו לבדו הודו על-ארץ ושמים: **14** וירם קרון לעמו תהלה לכל-חסידיו לבני ישראל עם-קרבו הללויה: **Psa 149** הללו יהוה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: **2** ישמח ישראל בעשיו בני-ציון ויגלו במלכם: **3** יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמרו-לו: **4** כירוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: **5** יעלו חסידים בכבוד ירננו על-משכבותם: **6** רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: **7** לעשות נקמה בגוים תוכחת בל-אמים: **8** לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: **9** לעשות בהם משפט כחוב הדר הוא לכל-חסידיו הללויה: **Psa 150** הללו יהוה הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עז: **2** הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: **3** הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: **4** הללוהו בתף ומחול הללוהו במנוים ועוגב: **5** הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה: **6** כל הנשמה תהלל יה הללויה:

Proverbs 1 משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל: **2** לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: **3** לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: **4** לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: **5** ישמע חכם ויוסף לקח ונכון תחבולות יקנה: **6** להבין משל ומלצה דברי חכמים וחידתם: **7** יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: **8** שמע בני מוסר אביך ואל-תשש תורת אמוך: **9** כיו ליות חן הם לראשך וענקים לגרורתך: **10** בני אם-יפתוך חטאים אל-תבא: **11** אם-יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: **12** נבלעם כשאול חיים ותמימים כזורדי בור: **13** כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: **14** גורלך תפיל בתוכנו כוס אחד יהיה לכלנו: **15** בני אל-תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם: **16** כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפדדם: **17** כירחם מורה הרשת בעיני כל-בעל כנף: **18** והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם: **19** כן ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יקח: **20** חכמות בחיץ תרפה ברחבות תתן קולה: **21** בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר: **22** עד-מתיו פתים תאהבו פתי ולצים לצון תמדו להם וכסילים ישנאו-דעת: **23** תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אחכם: **24** יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: **25** ותפרעו כל-עצתי ותוכחתי לא אביתם: **26** גם-אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם: **27** בבא **[כשאוה]** **[כשאוה]** פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה: **28** אז יקראני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני: **29** תחת פיי-שנאו דעת ויראת יהוה

לא בחרו: **30** לא־אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי: **31** ויאכלו מפרי דרפם וממעצתיהם ישבעו: **32** כי משובת פתים תהרגם ושלות פסילים תאבדם: **33** ושמע לי ישכ־בטח ושאנן מִפחד רעה: **פ Pro 2** בני אסתפקח אמרי ומצותי תצפן אתך: **2** להקשיב לחכמה אנגד תטה לבך לתבונה: **3** כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: **4** אסתבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה: **5** אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: **6** כִּי־יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: **7** **[וצפון]** **[וצפון]** לישרים תושיה מִגן להלכי חם: **8** לנצר ארחות משפט ודרך **[חסידו]** **[חסידיו]** ישמר: **9** אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל־מעגל־טוב: **10** כִּי־תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: **11** מזמה תשמר עִלְיָךְ תבונה תנצרכה: **12** להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: **13** העזבים ארחות ישר ללכת בדרך־השף: **14** השמחים לעשות רע ויגלו בתהפכות רע: **15** אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: **16** להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: **17** העזבת אלוף נעוריה ואת־ברית אלהיה שכחה: **18** כי שחה אל־מות ביתה ואל־רפאים מעגלתיה: **19** כל־באיה לא ישובו ולא־ישגו ארחות חיים: **20** למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: **21** כִּי־ישרים ישפנו־ארץ ותמימים יתרו בה: **22** ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה: **פ Pro 3** בני תורת־י אלתשכח ומצותי יצר לבך: **2** כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יסיפו לך: **3** חסד ואמת אליעובך קשרם על־גרגרותיך כתבם על־לוח לבך: **4** ומצאתן ושכל־טוב בעיני אלהים ואדם: **פ 5** בטח אליהוה בכל־לבך ואל־בינתך אלתשען: **6** בכל־דרכיך דעהו והוא ישר ארחיך: **7** אלתהי חכם בעיניך ירא את־יהוה וסור מרע: **8** רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך: **9** כבד את־יהוה מהונד ומראשית כל־תבואתך: **10** וימלאו אסמוך שבע ותירוש יקביך יפרצו: **פ 11** מוסר יהוה בני אל־תמאס ואל־תקין בתוכחתו: **12** כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את־בן ירצה: **13** אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: **14** כי טוב סחרה מסחר־כסף ומחרין תבואתה: **15** יקרה היא **[מפניים]** **[מפנינים]** וכל־הפציד לא ישוּב־בה: **16** ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: **17** דרכיה דרכינעם וכל־נתיבותיה שלום: **18** עץ־חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: **פ 19** יהוה בחכמה יסד־ארץ פונן שמים בתבונה: **20** בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו־טל: **21** בני אל־ילוו מעיניך נצר תשיה ומזמה: **22** ויהיו חיים לנפשך ותן לגרגרותיך: **23** אז תלך לבטח בדרךך ורגלך לא תגוף: **24** אסתשכב לא־תפחד ושכבת וערבה שנתך: **25** אלתירא מפחד פחאם ומשאת רשעים כי תבא: **26** כִּי־יהוה יהיה ככסלך ושמר רגלך מלכד: **27** אל־תמנע־טוב מבעליו בהיות לאל **[ידיך]** **[נדיך]** לעשות: **28** אל־תאמר **[לרעה]** **[לרעה]** לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: **29** אל־תחרש על־רעה רעה והוא־יושב לבטח אתך: **30** אל־**[תרוב]** **[תריב]** עם־אדם חנם אם־לא גמלך רעה: **31** אל־תקנא באיש חמס ואל־תבחר בכל־דרכיו: **32** כי תועבת יהוה גלזו ואת־ישרים סודו: **33** מארת יהוה בבית רשע ונה צדיקים יברך: **34** אם־ללצים הוא־יליץ **[ולעניים]** **[ולעניים]** יתרחן: **35** כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון: **פ Pro 4** שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: **2** כי לקח טוב נתתי לכם תורת־י אלתעזבו: **3** כִּי־בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: **4** וירני ויאמר לי יתמד־דברי לבך שמר מצותי וחייה: **5** קנה חכמה קנה בינה אלתשכח ואל־חט מאמרי־י: **6**

אל-תעזבה ותשמרך אהבה ותצדך: **7** ראשית חכמה קנה חכמה ובכל-קנינך קנה בינה: **8** סלסלה ותרוממך תכבדך פי תחבקנה: **9** תתן לראשך לוייתתן עשרת תפארת תמננך: **10** שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: **11** בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי-ישר: **12** בלכתך לא-יצר צעדך ואם-תרוץ לא תכשל: **13** החזק במוסר אל-תרוץ נצרה כיהיא חייך: **14** בארח רשעים אל-תבא ואל-תאשר בדרך רעים: **15** פרעהו אל-תעברבו שטה מעליו ועבור: **16** כי לא ישנו אס-לא ידעו ונגזלה שנתם אס-לא **(יכשלה)** **(יכשילת)**: **17** כי לחמו לחם רשע ויון חמסים ישתו: **18** וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד-נכון היום: **19** הרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: **פ** **20** בני לדברי הקשיבה לאמרי הט-אזנך: **21** אל-יליו מעיניך שמרם בתוך לבבך: **22** כיהיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא: **23** מכל-משמר נצר לבך כיהמננו תוצאות חיים: **24** הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך: **25** עיניך לנכח וביטוי ועפעפיד יישרו נגדך: **26** פלס מעגל רגלך וכל-דרכיך יכנו: **27** אל-תטימין ושמואל הסר רגלך מרע: **Pro 5** בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-אזנך: **2** לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו: **3** כי נפת חטפנה שפתי וזה וחלק משמן חכה: **4** ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: **5** רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: **6** ארח חיים פן-תפלט נעו מעגלתיך לא תדע: **פ** **7** ועתה בנים שמעו-לי ואל-תסורו מאמרי-י: **8** הרחק מעליה דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה: **9** פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: **10** פן-ישבעו זרים פתך ועצביך בבית נכרי: **11** ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: **12** ואמרת איד שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: **13** ולא-שמעתי בקול מזרי ולמלמדי לא-הייתי אזני: **14** כמעט הייתי בכל-רע בתוך קהל ועדה: **15** שתהמים מבורך ונזלים מתוך בארך: **16** יפוצו מעינתיך הוצה ברחבות פלגי-מים: **17** יהיו-לך לבדך ואין לזרים אתך: **18** יהי-מקורך ברוד ושמה מאשת נעורך: **19** אילת אהבים ויעלתתן דדיה ירגך בכלעת באהבתה תשגה תמיד: **20** ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה: **21** כי נכחו עיני יהוה דרכי-איש וכל-מעגלתי מפלס: **22** עוונותיו ילכדנו את-הרשע ובחבלי חטאתו יתמד: **23** הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה: **פ** **Pro 6** בני אס-ערכת לרעד תקעת לזר כפיד: **2** נוקשת באמרי-פיד נלפדת באמרי-פיד: **3** עשה זאת אפוא בני והנצל פי באת בכף-רעד לך התרפס ורחב רעיד: **4** אל-תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיד: **5** הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש: **פ** **6** לך-אל-נמלה עצל ראה דרכיה וחכם: **7** אשר אין-לה קצין שטר ומשל: **8** תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: **9** עד-מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: **10** מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב: **11** ובא-כמהלך ראשך ומחסרך פאיש מגן: **פ** **12** אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: **13** קרץ בעיניו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: **14** תהפכותו בלבו חרש רע בכל-עת **(מדנים)** **(מדנינים)** ישלח: **15** על-פן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא: **פ** **16** ששהנה שנה יהוה ושבע **(תועבות)** **(תועבת)** נפשו: **17** עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם-נקי: **18** לב חרש מהשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: **19** יפיה פזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים: **פ** **20** נצר בני מצות אביך ואל-תטש תורת אמך: **21** קשרם על-לבך תמיד ענדם על-גרגרתך: **22** בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך ותקיצות היא תשיחך: **23** פי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: **24** לשמרך

מאשת רע מחלקת לשון נכריה: **25** אל-תחמד ופיה בלבבך ואל-תקחך בעפעפיה:
26 כי בעד-אשה זונה עד-כפר לחם ואשת איש נפש יקרה תצור: **פ** **27** הוחתה איש
אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: **28** אם-יהלך איש על-הגחלים ורגליו לא תכוונו: **29**
כן הבא אל-אשת רעהו לא ינקה כל-הנגע בה: **30** לא-יכוזו לגנב כי יגנוב למלא
נפשו כי ירעב: **31** ונמצא ישלם שבעתים את-כל-הון ביתו יתן: **32** נאף אשה
חסר-לב משחית נפשו הוא יעשנה: **33** נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: **34**
כי-קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם: **35** לא-ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי
תרבה-שחד: **פ** **Pro 7** בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך: **2** שמר מצותי וחייה ותורתתי
כאישון עיניך: **3** קשרם על-אזבעתיך כתבם על-לוח לבך: **4** אמר לחכמה אחתי את
ומדע לבניה תקרא: **5** לשמרך מאשה ורה מנכריה אמריה החליקה: **6** כי בחלון
ביתי בעד אשנבי נשקפתי: **7** וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר-לב: **8** עבר
בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: **9** בנשף-בערב יום באישון לילה ואפלה: **10**
והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: **11** המיה היא וכרתת בביתה לא-ישפנו
רגליה: **12** פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל-פנה תארב: **13** והחזיקה בו ונשקה-לו
העזה פניה ותאמר לו: **14** זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: **15** על-כן יצאתי
לקראתך לשחר פניך ואמצאך: **16** מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים: **17**
נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: **18** לכה נרוה רדים עד-הבקר נתעלסה באהבים:
19 כי אין איש האיש בביתו הלך בדרך מרחוק: **20** צור-הכסף לקח בידו ליום הכסא
יבא ביתו: **21** הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו: **22** הולך אחריה פתאם
כשור אל-טבח יבוא וכעכס אל-מוסר אויל: **23** עד יפלת חץ כבדו כמהר צפור
אל-פח ולא-ידע כי-בנפשו הוא: **פ** **24** ועתה בנים שמעו-לי והקשיבו לאמרו-פי: **25**
אל-ישט אל-דרכיה לבך אל-תע בנתיבותיה: **26** כי-רבים חללים הפילה ועצמים
כל-הרגיה: **27** דרכי שאול ביתה ירדות אל-חדרי-מות: **פ** **Pro 8** תלא-חכמה תקרא
ותבונה תתן קוליה: **2** בראש-מרומים עלי-דרך בית נתיבות נצבה: **3** ליר-שערים
לפיקרת מבוא פתחים תרנה: **4** אליכם אישים אקרא וקולי אל-בני אדם: **5** הבינו
פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: **6** שמעו כי-ננידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: **7**
כי-אמת יהנה חכי ותועבת שפתי רשע: **8** בצדק כל-אמרו-פי אין בהם נפתל ועקש:
9 כלם נכחים למבין וישירים למצאי דעת: **10** קחורמוסרי ואל-כסף ודעת מחרוץ
נבחר: **11** כי-טובה חכמה מפנינים וכל-חפצים לא ישוויה: **12** אני-חכמה שכנתי
ערמה ודעת מזמות אמצא: **13** יראת יהוה שנאת רע נאה ונאון ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי: **14** ליעצה ותושיה אני בינה לי גבורה: **15** בי מלכים ימלכו
ורזונים יחקקו צדק: **16** בי שרים ישרו ונדיבים כל-שפטי צדק: **17** אני **(אדהיה)**
[אהבין] אהב ומשחתי ימצאני: **18** עשר-וכבוד אתי הון עתק וצדקה: **19** טוב פרוי
מחרוץ ומפו ותבואתי מכסף נבחר: **20** באר-חצדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: **21**
להנחיל אהביו יש ואצרתיהם אמלא: **פ** **22** יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
מאז: **23** מעולם נסכתי מראש מקדמי-ארץ: **24** באין-תהמות חוללתי באין מעינות
נכפדי-מים: **25** בטרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללתי: **26** עד-לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל: **27** בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על-פני תהום: **28**
באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום: **29** בשומו לים חקו ומים לא יעברו-פיו
בחוקו מוסדי ארץ: **30** ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו

בכל-עת: **31** משחקת בתבל ארצו ושעשעי את-בני אדם: **פ** **32** ועתה בנים שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו: **33** שמעו מוסר וחכמו ואלתפרעו: **34** אשרי אדם שמע לי לשקד על-דלתתי יום ויום לשמר מזוזת פתחי: **35** כי מצאי (מצאי) [מצא] חיים ויפק רצון מיהוה: **36** וחטאי חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות: **פ** **Pro 9** ביתה חצבה עמודיה שבעה: **2** טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: **3** שלחה נערתי תקרא על-נפי מרמי קרת: **4** מירפתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו: **5** לכו לחמו בלחמי ושחו ביון מסכתי: **6** עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: **7** יסרו לי לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו: **8** אל-תוכח לי פן-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך: **9** תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: **פ** **10** תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: **11** כירבי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: **12** אם-חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: **13** אשת כסילות המיה פתיות ובל-ידעה מה: **14** וישבה לפתח ביתה על-פסא מרמי קרת: **15** לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם: **16** מירפתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו: **17** מים-גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: **18** ולא-ידע כירפאים שם בעמקי שאול קראיה: **פ** **Pro 10** משלי שלמה **פ** בן חכם ישמח-אב ובן כסיל תונת אמו: **2** לא-יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: **3** לא-ירעיב יהוה נפש צדיק ותנת רשעים יהדף: **4** ראש עשה כפר-מיה ויד חרוצים תעשיר: **5** אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש: **6** ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: **7** זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: **8** חכם-לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט: **9** הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: **10** קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט: **11** מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס: **12** שנאה תעורר מדינים ועל כל-פשעים תכסה אהבה: **13** בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לנו חסר-לב: **14** חכמים יצפנו-דעת ופי-אויל מחתה קרבה: **15** הון עשיר קרית עז מחתת דלים רישם: **16** פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת: **17** ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה: **18** מכסה שנאה שפתי-שקר ומוצא דבה הוא כסיל: **19** ברב דברים לא יחדל-פשע וחשף שפתיו משכיל: **20** כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: **21** שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר-לב ימותו: **22** ברפת יהוה היא תעשיר ולא-יוסף עצב עמה: **23** כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: **24** מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן: **25** כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: **26** כחמין לשנים וכעשן לעינים פן העצל לשלחיו: **27** יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: **28** תחלת צדיקים שמחה ותקנת רשעים תאבד: **29** מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: **30** צדיק לעולם בלי-מוט ורשעים לא ישכנו-ארץ: **31** פן-צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תפרת: **32** שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות: **Pro 11** מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: **2** באזדון ויבא קלון ואת-צנועים חכמה: **3** תמות ישרים תנחם וסלף בוגדים (רשעים) [רשעים] **4** לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: **5** צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע: **6** צדקת ישרים תצילם ובהנת בוגדים ילכו: **7** במות אדם רשע תאבד תקנה ותחלת אונים אבדה: **8** צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: **9** בפה חנף ישחת רעהו ויבדעת צדיקים יחלצו: **10** בטוב צדיקים תעליץ קריה ובאבד רשעים רנה: **11** בברפת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: **12** בזלרעהו חסר-לב ואיש תבונה יחריש: **13** הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח

מכסה דבר: 14 באין תחבלות יפלעם ותשועה ברב יועץ: 15 רע-ירוע פי-ערב זר
ושנא תקעים בוטח: 16 אשתחן תחמד כבוד וערוצים ותמכועשר: 17 גמל נפשו
איש חסד ועבר שארו אכזרי: 18 רשע עשה פעלת-שקר וזרע צדקה שכר אמת: 19
כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למוות: 20 תועבת יהוה עקש-לב ורצונו תמימי דרך:
21 יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת
טעם: 23 תאות צדיקים אד-טוב תקנת רשעים עברה: 24 יש מפזר ונוסף עוד וחושף
מישר אד-למחסור: 25 נפש-ברכה תדשן ומרוה גם-הוא יורא: 26 מנע בר יקבהו
לאום וברכה לראש משביר: 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: 28 בוטח
בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו ינחל-רוח ועבד אויל
לחכם-לב: 30 פרי-צדיק עין חיים ולקח נפשות חכם: 31 הן צדיק בארץ ישלם אף
כירשע וחוטא: **Pro 12** אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב יפיק רצון
מיהוה ואיש מזמות ירשע: 3 לא-יפון אדם ברשע ושרש צדיקים בל-ימוט: 4
אשת-חיל עטרת בעלה וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט
תחבלות רשעים מרמה: 6 דברי רשעים ארב-דם ופי ישרים יצילם: 7 הפוך רשעים
ואינם ובית צדיקים יעמד: 8 לפי-שכלו יהלל-איש ונעוה-לב יהיה לבוז: 9 טוב
נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר-לחם: 10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים
אכזרי: 11 עבד אדמתו ישבע-לחם ומרדף ריקים חסר-לב: 12 חמד רשע מצוד
רעים ושרש צדיקים יתן: 13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: 14 מפרי
פי-איש ישבע-טוב וגמול ידי-אדם **(ישיב)** **(ישיב)** לו: 15 דרך אויל ישר בעיניו
ושמע לעצה חכם: 16 אויל ביום ינדע פסו וכסה קלון ערום: 17 יפית אמונה יגיד
צדק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: 19
שפת-אמת תכון לעד ועד-ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בלב-חרשי רע ולועזי
שלום שמחה: 21 לא-יאנה לצדיק כל-און ורשעים מלאו רע: 22 תועבת יהוה
שפתי-שקר ועשי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסה דעת ולב פסילים יקרא אונת:
24 יד-חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס: 25 דאנה בלב-איש ישחנה ודבר טוב
ישמחנה: 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם: 27 לא-יחרף רמיה צידו
והון-אדם יקר חרוץ: 28 בארח-צדקה חיים ודרך נתיבה אל-מות: **Pro 13** בן חכם
מוסר אב ולץ לא-שמע גערה: 2 מפרי פי-איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס: 3 נצר
פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה-לו: 4 מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן:
5 דבר-שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: 6 צדקה תצר תס-דרך ורשעה תסלף
חטאת: 7 יש מתעשר ואין כל מתרושש ותון רב: 8 כפר נפש-איש עשרו ורש
לא-שמע גערה: 9 אור-צדיקים ישמח ונר רשעים ידעף: 10 רק-בדודן יתן מצה
ואת-נועזים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקבץ עליד ירבה: 12 תוחלת ממשכה
מחלה-לב ועץ חיים תאוה באה: 13 בז לדבר יתבל לו וירא מצוה הוא ישלם: 14
תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: 15 שכל-טוב יתן-תן ודרך בנדים איתן:
16 כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אונת: 17 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים
מרפא: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תאוה נהוה תערב לנפש
ותועבת פסילים סור מרע: 20 **(הלוד)** **(הלוד)** את-חכמים **(יחכם)** **(יחכם)** ורעה
כסילים ירוע: 21 חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב: 22 טוב ינחיל בני-בנים
וצפון לצדיק חיל חוטא: 23 רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: 24 חושף

שכמו שזנא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר: **Pro 14** ב חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: 2 הולך ביושרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בזהו: 3 בפֿי אויל חטר גאווה ושפתי חכמים תשמורם: 4 באין אלפים אבוס בר ורבֿתבוואות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפית כזבים עד שקר: 6 בקשֿלץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מנגד לאיש כסיל ובלֿידעת שפתי־דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לאיתערב זר: 11 בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפרוץ: 12 יש דרך ישר לפני־איש ואחריתה דרכי־מות: 13 גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תונה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי ואמין לכל־דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: 17 קצר־אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על־שערי צדיק: 20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: 21 בזלרעהו חוטא ומחונן **[עניים]** **[עניים]** אשריו: 22 הלוא־יתעו הרשי רע וחסד ואמת הרשי טוב: 23 בכל־עצב יהיה מותר ודבר־שפתים אך־למחסור: 24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפת כזבים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטח־עו ולבניו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברבעם הדרת־מלך ובאפס לאם מחמת רון: 29 ארך אפים רב־תבונה וקצר־רוח מרים אולת: 30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק־דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון: 32 ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק: 33 בלב נבון תנות חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומם־גוי וחסד לאמים חסאת: 35 רצון־מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש: **Pro 15** מענה־דרך ישיב חמה ודבר־עצב יעלה־אף: 2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל־מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבוואת רשע נעפרת: 7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא־כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: 10 מוסר רע לעזב ארח שזנא תוכחת ימות: 11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כירלות בני־אדם: 12 לא יאהב־לץ הוכח לו אל־חכמים לא ילך: 13 לב שמח ייטב פנים ובעצבת־לב רוח נכאה: 14 לב נבון יבקש־דעת **[ופני]** **[ופני]** כסילים ירעה אולת: 15 כלימי עני רעים וטוב־לב משתה תמיד: 16 טוב־מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומתהומה בו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה־שם משור אבוס ושנאה־בו: 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: 19 דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה: 20 בן חכם ישמח־אב וכסיל אדם בווה אמו: 21 אולת שמחה לחסר־לב ואיש תבונה יישר־לכת: 22 הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה־פיו ודבר בעתו מה־טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה: 25 בית גאים יסחו יהוה ויצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי־נעם: 27 עכר ביתו בוצע בצע ושזנא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יגה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור־עינים ישמח־לב שמועה טובה תדשן־עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תליו: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת

קונה לב: **33** יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה: **Pro 16** לאדם מערכי-לב ומיהוה מענה לשון: **2** כל-דרכי-איש יד בעיניו ותכן רוחות יהוה: **3** גל אל-יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: **4** כל פעל יהוה למענהו וגם-רשע ליום רעה: **5** תועבת יהוה כל-גבה-לב יד ליד לא ינקה: **6** בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: **7** ברצות יהוה דרכי-איש גם-אויביו ישלם אתו: **8** טוב-מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט: **9** לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: **10** קסם על-שפתי-מלך במשפט לא ימעל-פיו: **11** פלסו ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל-אבני-כיס: **12** תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון פסא: **13** רצון מלכים שפתי-צדק ודבר ישרים יאהב: **14** חמת-מלך מלאכי-מוות ואיש חכם יכפרנה: **15** באור-פני-מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: **16** קנה-חכמה מה-טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: **17** מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: **18** לפני-שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח: **19** טוב שפל-רוח את-**[עניים]** מחלק שלל את-גאים: **20** משכיל על-דבר ימצא-טוב ובוטח ביהוה אשריו: **21** לחכם-לב יקרא נבון ומתק שפתים יסוף לקח: **22** מקור חיים שכל בעליו ומוסר אילים אולת: **23** לב חכם ישכיל פיהו ועל-שפתיו יסוף לקח: **24** צוף-דבש אמרי-נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם: **25** יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מוות: **26** נפש עמל עמלה לו כראקף עליו פיהו: **27** איש בלי-על כרה רעה ועל-**[שפתיו]** **[שפתון]** כאש צרבת: **28** איש תהפכות ישלח מדון ונרנן מפריד אלוף: **29** איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך לא-טוב: **30** עצה עיניו לחשב תהפכות קרין שפתיו כלה רעה: **31** עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: **32** טוב ארץ אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: **33** בחיק יושל את-הגורל ומיהוה כל-משפטו: **Pro 17** טוב פת חרבה ושלוחה בה מפיית מלא זבחי-ריב: **2** עבד-משכיל ימשל בבן מביש ובחוף אחים יחלק נחלה: **3** מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה: **4** מרע מקשיב על-שפת-און שקר מזין על-לשון הות: **5** לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה: **6** עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: **7** לא-נאווה לנבל שפתי-יתר אף כיל-לנדיב שפת-שקר: **8** אבן-חן השחד בעיני בעליו אל-כל-אשר יפנה ישכיל: **9** מכסה-פשע מבקש אהבה ושנה כדבר מפריד אלוף: **10** תחת גערה במבין מהפכות כסיל מאה: **11** אד-מרי יבקשרע ומלאך אכזרי ישלח-בו: **12** פגוש דב שכול באיש ואל-כסיל באולתו: **13** משיב רעה תחת טובה לא-**[תמיש]** **[תמוש]** רעה מביתו: **14** פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש: **15** מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם-שניהם: **16** למה-זה מחיר ביד-כסיל לקנות חכמה ולבי-אין: **17** בכל-עת אהב הרע ואח לצרה יולד: **18** אדם חסר-לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו: **19** אהב פשע אהב מצה מזבחה פתחו מבקש-שבר: **20** עקש-לב לא ימצא-טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה: **21** ילד כסיל לתונה לו ולא-ישמח אבי נבל: **22** לב שמח ייטב גדה ורוח נכאה תיבש-גרים: **23** שחד מחיק רשע יקח לתמות ארחות משפט: **24** את-פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה-ארץ: **25** פעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו: **26** גם עגוש לצדיק לא-טוב לתמות נדיבים על-ישר: **27** חושך אמריו יודע דעת **[זקר]**-**[קר]** רוח איש תבונה: **28** גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון: **Pro 18** לתאוה יבקש נפרד בכל-תושייה ותגלע: **2** לא-יחפץ כסיל בתבונה כי אם-בהתגלות לבו: **3** בבוא-רשע בא גם-בוז ועם-קלון חרפה: **4** מים עמקים דברי פרי-איש נחל נבע מקור חכמה: **5**

שאת פני-דשע לא-טוב להטות צדיק במשפט: **6** שפתי כסיל יבאו בריב ופיו
 למהלמות יקרא: **7** פיר-כסיל מחתה-לו ושפתיו מוקש נפשו: **8** דברו נרנן כמתלהמים
 והם ירדו חררי-בטן: **9** גם מתרפה במלאכתו אה הוא לבעל משחית: **10** מגדל-עז
 שם יהיה בז-רויץ צדיק ונשגב: **11** הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשפחתו: **12**
 לפני-שבר יגבה לב-איש ולפני כבוד ענוה: **13** משיב דבר בטרם ישמע אולת
 היא-לו וכלמה: **14** רוח-איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה: **15** לב נבון
 יקנה-דעת ואון חכמים תבקש-דעת: **16** מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו: **17**
 צדיק הראשון בריבו **(יבא)** **(ויבא)** רעהו וחקרו: **18** מדינים ישבית הגורל ובין
 עצומים יפריד: **19** אה נפשע מקרית-עזו **(ומדונים)** **(ומדינים)** כברית ארמון: **20** מפרי
 פראיש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע: **21** מות וחיים ביד-לשון ואהביה יאכל
 פריה: **22** מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהודה: **23** תחנונים ידבר-רש ועשיר יענה
 עזות: **24** איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח: **Pro 19** טוב-רש הולך בתמו
 מעקש שפתיו והוא כסיל: **2** גם בלא-דעת נפש לא-טוב ואין ברנלים חוטא: **3** אולת
 אדם תסלף דרכו ועל-יהוה יזעף לבו: **4** הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפריד: **5**
 עד שקרים לא ינקה ופיח פזבים לא ימלט: **6** רבים יחלו פני-נדיב וכל-הרע לאיש
 מתן: **7** כל אחר-דשו שנאהו אף פי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים
(לא) **(לון)** המה: **8** קנה-לב אהב נפשו שמר תבונה למצא-טוב: **9** עד שקרים לא
 ינקה ופיח פזבים יאבד: **10** לא-נאווה לכסיל תענוג אף פילעברו משל בשרים:
11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על-פשע: **12** נהם כפפיר זעף מלך וכטל
 על-עשב רצונו: **13** הנת לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה: **14** בית והון נחלת
 אבות ומיהוה אשה משפלת: **15** עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: **16** שמר
 מצוה שמר נפשו בזה דרכיו **(וימת)** **(וימות)**: **17** מלוח יהוה חונן דל וגמלו
 ישלם-לו: **18** יסר בנדף כפיש תקנה ואל-תמיתו אל-תשא נפשך: **19** **(גדל)** **(גדל)** חמה
 נשא ענש כי אסתציל ועוד תוסף: **20** שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם
 באחריתך: **21** רבות מחשבות בלב-איש ועצת יהוה היא תקום: **22** תאות אדם חסדו
 וטוב-רש מאיש כזב: **23** יראת יהוה לחיים ושבע ילון בלי-פקד רע: **24** טמן עצל
 ידו בצלחת גם-אל-פיהו לא ישיבנה: **25** לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין
 דעת: **26** משדד-אב וברוח אם בן מביש ומחפיר: **27** חדל-בני לשמע מוסר לשנות
 מאמר-ידעת: **28** עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע-און: **29** נכוננו ללצים
 שפטים ומהלמות לנו כסילים: **Pro 20** לץ תיין המה שבר וכל-שגה בו לא יחכם: **2**
 נהם כפפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: **3** כבוד לאיש שבת מריב וכל-אוויל
 ותלע: **4** מחרף עצל לא-יתרש **(ישאל)** **(ושאל)** בקציר ואין: **5** מים עמקים עצה
 בלב-איש ואיש תבונה ודלפה: **6** רב-אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא: **7**
 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: **8** מלך יושב על-כסא-דון מזרה בעיניו
 כל-רע: **9** מי-יאמר זכתי לבי טהרתי מחטאתי: **10** אבן ואבן איפה ואיפה תועבת
 יהוה גם-שניהם: **11** גם במעלליו יתנכר-נער אס-וד ואס-ישר פעלו: **12** און שמעת
 ועון ראה יהוה עשה גם-שניהם: **13** אל-תאהב שנה פן-תורש פקח עיניך שבע-לחם:
14 רע רע יאמר תקונה ואזל לו אז יתהלל: **15** יש זהב ורב-פנינים וכלי יקר
 שפתי-דעת: **16** לקח-בגדו כפי-ערב זר ובעד **(נכרים)** **(נכריה)** חבלהו: **17** ערב לאיש
 לחם שקר ואחר ימלא-פיהו חצץ: **18** מחשבות בעצה תפון ובתחבלות עשה

לְרַשַׁע צָדִיק אֶתָּה יִקְבְּהוּ עִמּוֹם יוֹעֲמוּהוּ לְאִמּוֹם: **25** וְלִמּוֹכִיחִים יִנַּעַם וְעֲלֵיהֶם תְּבוֹא
 בְּרַכְתָּ-טוֹב: **26** שְׁפָתַימוּ יִשְׁק מְשִׁיב דְּבָרִים נִכְחִים: **27** הֲכֵן בַּחוּץ מִלֹּאכְתֶּךָ וְעֲתִדָּה
 בְּשֵׁדָה לֶךְ אַחֵר וּבְנִית בִּיתְךָ: **פ** **28** אֶל-תְּהִי עַד-חֲנֹם בְּרַעַף וְהַפְתִּית בְּשַׁפְתֶּיךָ: **29**
 אֶל-תֹּאמַר כַּאֲשֶׁר עָשִׂה-לִּי כֵן אַעֲשֶׂה-לּוֹ אֲשִׁיב לְאִישׁ כַּפְעָלוֹ: **30** עַל-שֵׁדָה אִישׁ-עֲצָל
 עֲבַרְתִּי וְעַל-כֶּרֶם אָדָם חֲסַר-לֵב: **31** וְהִנֵּה עָלָה כְּלוֹ קַמְשָׁנִים כְּסוּ פָנָיו חֲרָלִים וְגִדַר
 אֲבָנֵי נְהַרְסָה: **32** וְאַחֲזָה אֲנֹכִי אֲשִׁית לְבִי רֵאִיתִי לְקַחְתִּי מוֹסֵר: **33** מַעֲט שְׁנוֹת מַעֲט
 תְּנוּמוֹת מַעֲט חֶבֶק יָדַי לְשֹׁכֵב: **34** וּבֹא-מִתְּהַלֵּךְ רִישְׁךָ וּמִחֲסִרְיֶךָ כַּאֲשֶׁר מִגֵּן: **פ** **Pro 25**
 גַּם-אֵלֶּה מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר הִעֲתִיקוּ אֲנָשִׁי חֻזְקָה מִלֶּךְ-יְהוּדָה: **2** כִּבְד אֱלֹהִים
 הַסֵּתֵר דָּבַר וּכְבֹד מַלְכִים חֲקֵר דָּבַר: **3** שָׁמַיִם לְרוֹם וָאָרֶץ לְעַמֶּק וְלֵב מַלְכִים אֵין
 חֲקֵר: **4** הִנֵּה סִינִים מִכֶּסֶף וַיֵּצֵא לְצַרְף כְּלִי: **5** הִנֵּה רֶשַׁע לְפָנֵי-מֶלֶךְ וַיְכּוֹן בְּצַדֶּק כֶּסֶף-אֵין:
6 אֶל-תִּתְהַדָּר לְפָנֵי-מֶלֶךְ וּבִמְקוֹם גְּדִלִים אֶל-תַּעֲמֹד: **7** כִּי טוֹב אִמְרֵ-לֶךְ עָלָה הִנֵּה
 מִהַשְׁפִּילֶךְ לְפָנֵי גְדִיב אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: **8** אֶל-תִּצַּא לֵדָב מִהַר פֶּן מִהַתְעַשֶּׂה
 בְּאַחֲרִיתָהּ בְּהַכְלִים אֶתְךָ רַעַף: **9** רִיבֶךָ רִיב אֶת-רַעַף וְסוֹד אַחֵר אֶל-תִּגְלֵ: **10**
 פְּרוֹ-חֲסִדְךָ שִׁמְעֵ וְדַבְתֶּךָ לֹא תִשׁוּב: **11** תְּפַחְתִּי זֶהֱב בְּמִשְׁכִּיֹת כֶּסֶף דָּבַר דָּבַר
 עַל-אֲפָנָיו: **12** נֹזֶם זֶהֱב וְחֲלִי-כֶתֶם מוֹכִיחַ חֶכֶם עַל-אֵין שִׁמְעַת: **13** כְּצַנֹּת-שִׁלְגוֹ בְּיוֹם
 קִצִּיר צִיר נֶאֱמָן לְשַׁלְחָיו וּנְפֶשׁ אֲדָנָיו יִשׁוּב: **פ** **14** נְשִׂאִים וְרוּחַ וְנִשְׁם אֵין אִישׁ
 מִתְּהַלֵּל בְּמִתְתַּשְׁקֵר: **15** בְּאֶרֶץ אֲפִים יִפְתָּה קִצְיוֹ וּלְשׁוֹן רִכָּה תִשְׁבֵּר-גֶּרֶם: **16** דְּבַשׁ
 מִצֹּאת אֵכֶל דִּיךָ פְּרוֹ-תִשְׁבַּעְנֵנוּ וְהִקְאָתוּ: **17** הֲקֵר רִגְלֶךָ מִבֵּית רַעַף פְּרוֹ-יִשְׁבַּעְךָ וּשְׁנֹאֵךָ:
18 מִפִּיךָ וְחָרֵב וְחָץ שְׁנוֹן אִישׁ עֲנָה בְרַעְהוּ עַד שִׁקֵּר: **19** שֵׁן רַעַף וְרִגְלַ מוֹעֲדַת מִכְּטַח
 בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה: **20** מַעֲדָה בְּגֹד בְּיוֹם קָרָה חֲמִץ עַל-נֶחֱר וְשֵׁר בְּשָׂרִים עַל לִבְרַעַ:
פ **21** אִם-רַעֲב שְׁנֹאֵךְ הֵאֲכִלְהוּ לֶחֶם וְאִם-צָמָא הִשְׁקִהוּ מַיִם: **22** כִּי גַחְלִים אֶתָּה חֲתָה
 עַל-רֵאשׁוֹ וַיְהִיָּה יִשְׁלֵם-לֶךְ: **23** רוּחַ צְפוֹן תְּחוֹלֵל גֶּשֶׁם וּפְנִים נֹזְעִים לְשׁוֹן סֵתֵר: **24**
 טוֹב שֶׁבֶת עַל-פְּתַח-גֵּן מֵאֲשֶׁת **(מְדוֹנִים)** **(מְדוֹנִים)** וּבֵית חֶבֶר: **25** מַיִם קָרוֹם עַל-נֶפֶשׁ
 עֵיפָה וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מֵאָרֶץ מֵרַחֵק: **26** מַעֲנֵן נִרְפֵּשׁ וּמְקוֹר מִשְׁחַת צָדִיק מֵט
 לְפָנֵי-רֶשַׁע: **27** אֵכֶל דְּבַשׁ הַרְבוֹת לֹא-טוֹב וְחֲקֵר כְּבָדָם כְּבוֹד: **28** עִיר פְּרוּצָה אֵין
 חוֹמָה אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעֲצֵר לְרוּחָה: **Pro 26** כֶּשֶׁלְגוֹ בְּקִיץ וּכְמִטֵּר בְּקִצִּיר כֵּן לֹא-נֶאֱוָה
 לְכַסִּיל כְּבוֹד: **2** כַּצִּפּוֹר לְנוֹד בְּדָרוֹר לְעוֹף כֵּן קָלֶלֶת חֲנֹם **(לֹא)** **(לֹא)** תְּבֹא: **3** שׁוֹט
 לְסוֹס מִתְּגַן לְחִמּוֹר וְשֹׁבֵט לְגוֹ כְּסִילִים: **4** אֶל-תִּעַן כְּסִיל כַּאֲוִלְתּוֹ פְּרוֹ-תִשׁוּהוּ-לּוֹ
 גַּם-אֶתָּה: **5** עֲנָה כְּסִיל כַּאֲוִלְתּוֹ פְּרוֹ-יְהִיָּה חֶכֶם בְּעֵינָיו: **6** מִקְצֵה רִגְלִים חֲמַס שִׁתָּה שִׁלַּח
 דְּבָרִים בִּיד-כְּסִיל: **7** דִּלּוֹן שִׁקִּים מִפֶּסֶח וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים: **8** כְּצִוּוֹר אֲבָן בְּמִרְגְּמָה
 פְּרוֹ-נֹתָן לְכַסִּיל כְּבוֹד: **9** חוֹחַ עָלָה בִּיד-שִׁפּוֹר וּמִשָּׁל בְּפִי כְּסִילִים: **10** רֵב מְחוֹלֵל-כֹּל
 וְשִׁכַר כְּסִיל וְשִׁכַר עֲבָרִים: **11** כְּכֹלֵב שָׁב עַל-קֶאֶו כְּסִיל שׁוֹנָה בְּאוֹלְתָהּ: **12** רֵאִיתִי אִישׁ
 חֶכֶם בְּעֵינָיו תְּקוּהָ לְכַסִּיל מִמֶּנּוּ: **13** אִמְרֵ עֲצָל שִׁחַל בְּדָרֶךְ אָרִי בֵין הַרְחֹבוֹת: **14**
 הִדְלִת תְּסוּב עַל-צִירָה וְעֲצָל עַל-מִשְׁתּוֹ: **15** טָמֵן עֲצָל יָדוֹ בְּצַלְחַת נְלֹאָה לְהַשִּׁיבָה
 אֶל-פִּיו: **16** חֶכֶם עֲצָל בְּעֵינָיו מִשְׁבַּעַה מְשִׁיבֵי טַעַם: **17** מְחֻזֵּק בְּאֲזִינֵי-כֶלֶב עֵבֵר
 מִתְעַבֵּר עַל-רִיב לֹא-לוֹ: **18** כְּמִתְלַהֵלֶה הִירָה זִקִּים חֲצִים וּמּוֹת: **19** כֵּן-אִישׁ רִמָּה
 אֶת-רַעְהוּ וְאִמְרֵ הִלֵּא-מִשְׁחַק אֲנִי: **20** בְּאִפְסַ עֲצִים חֲכֵבָה-אִשׁ וּבְאֵין נִרְגָן יִשְׁתַּק מְדוֹן:
21 פֶּחֶם לְגַחְלִים וְעֲצִים לֹאֵשׁ וְאִישׁ **(מְדוֹנִים)** **(מְדוֹנִים)** לְחֲרָר-רִיב: **פ** **22** דְּבַרִי נִרְגָן
 כְּמִתְלַהֵמִים וְהֵם יָרְדוּ חֲרִירֵי-בִטָּן: **23** כֶּסֶף סִינִים מִצִּפָּה עַל-חֲרַשׁ שְׁפָתַיִם דִּלְקִים
 וְלִבְרַעַ: **24** **(בְּשַׁפְתּוֹ)** **(בְּשַׁפְתּוֹ)** יִנְכַר שׁוֹנָא וּבְקִרְבּוֹ יִשִּׁית מֵרְמָה: **25** כִּירְחָנָן קוֹלוֹ

אל-תאמנובו כי שבע תועבות בלבו: **26** תכסה שנה במשאון תגלה רעתו בקהל: **27**
 כרה-שחת בה יפל ונלל אבן אליו תשוב: **28** לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה
 מדה: **Pro 27** אל-תהללל ביום מחר כי לא-תדע מה-ילד יום: **2** יהללך זר ולא-פוד
 נכרי ואל-שפתיך: **3** כבד-אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: **4** אכזריות
 חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: **5** טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: **6**
 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיות שונא: **7** נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה
 כל-מר מתוק: **8** כצפור נודדת מן-קנה כן-איש נודד ממקומו: **9** שמן וקמחת
 ישמח-לב ומתק רעהו מעצת-נפש: **10** רעד (ורעה) (ורע) אבדך אל-תעזב ובית אחיך
 אל-תבוא ביום שכן קרוב מאת רחוק: **11** חכם בני ושמה לבי ואשיבה
 חרפי דבר: **12** ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו: **13** קח-בגדו כירעב זר
 ובעד נכריה תבלהו: **14** מברך רעהו בקול גדול בפקר השכים קללה תחשב לו:
15 דלף טורד ביום סגריר ואשת (מדונים) (מדינים) נשתוה: **16** צפניה צפן-רוח ושמן
 ימינו יקרא: **17** ברזל ברזל יחד ואיש יחד פני-רעהו: **18** נצר תאנה יאכל פריה
 ושמר אדניו יכבד: **19** כמים הפנים לפנים כן לבי-האדם לאדם: **20** שאול (ואבדה)
 (ואבדו) לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: **21** מצרף לכסף וכור זהב ואיש
 לפי מהללו: **22** אם תכתוש-את-האוילו במכתש בתוך הריפות בעלי לא-תסור
 מעליו אולתו: **23** ידע ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: **24** כי לא לעולם חסן
 ואם-נור לדור (דור) (נדרון): **25** גלה חציר ונראה-דשא ונאספו עשבות הרים: **26**
 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: **27** ודיו חלב עוים ללחמך ללחם ביתך וחיים
 לנערותיך: **Pro 28** נסו ואין-רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: **2** בפשע ארץ רבים
 שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: **3** גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: **4**
 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם: **5** אנשי-דע לא-יבינו משפט
 ומבקשי יהוה יבינו כל: **6** טוב-דש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: **7** נוצר
 תורה בן מבין ורעה זוללים וכלים אביו: **8** מרבה הונו בנשך (ובתרביח) (ותרביח)
 לחונן דלים יקבצנו: **9** מסיר אזנו משמע תורה גם-תפלתו תועבה: **10** משגה ישרים
 בדרך רע בשחיתו הוא-יפול ותמימים ינחלו-טוב: **11** חכם בעיניו איש עשיר ודל
 מבין יחקרנו: **12** בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: **13** מכסה
 פשעיו לא יצליח ומודה ועוב ירחם: **14** אשרי אדם מפתח תמיד ומקשה לבו יפול
 ברעה: **15** ארינהם ודב שוקק משל רשע על עמ-דל: **16** נגיד חסר תבונות ורב
 מעשקות (שנאי) (שנא) בצע יאריך ימים: **17** אדם עשק בדם-נפש עד-בור ינוס
 אל-יתמכורבו: **18** הולך תמים וישע ונעקש דרכים יפול באחת: **19** עבד אדמתו
 ישבע-לחם ומרדף רקום ישבע-ריש: **20** איש אמונות רב-ברכות ואין להעשיר לא
 יקח: **21** הפר-פנים לא-טוב ועל-פת-לחם יפשע-גבר: **22** נבהל להון איש רע עין
 ולא-ידע כי-חסר יבאנו: **23** מוכיח אדם אחרי חן ומצא ממחליק לשון: **24** גזול
 אביו ואמו ואמר אין-פשע חבר הוא לאיש משחית: **25** רחב-נפש יגרה מדון ובושח
 על-יהוה ידשן: **26** בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: **27** נתון לרש
 אין מחסור ומעלים עיניו רב-מארות: **28** בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו
 צדיקים: **Pro 29** איש תוכחות מקשה-ערף פתע ישבר ואין מרפא: **2** ברבות צדיקים
 ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם: **3** איש-אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות
 ואבד-הון: **4** מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה: **5** גבר מחליק

על־רעהו רשת פורש על־פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמת: 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא־יבין דעת: 8 אנשי לצון ופיהו קריה וחכמים ישיבו אף: 9 איש־חכם נשפט את־איש איל ורנו ושחק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו־תם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל־רוחו יוציא כסיל וחכם באחר ישבחנה: 12 משל מקשיב על־דבר־שקר כל־משרתיו רשעים: 13 רש ואיש תככים נפגשו מאיר־עיני שניהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יפון: 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה־פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בנד ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: פ 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא־יוסר עבד כירבין ואין מענה: 20 תזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל ממנו: 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש־אף יגרה מדון ובעל חמה רב־פשע: 23 גאות אדם תשפילנו ושפל־רוח יתמד כבוד: 24 חולק עם־גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: 26 רבים מבקשים פני־מושל ומיהוה משפט־איש: 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר־דרך: פ 30 Pro דבריו אנור בן־יקה המשא נאם הגבר לאיתאל לאיתאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא־בינת אדם לי: 3 ולא־למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: 4 מי עלה־שמים וירד מי אספר־רוחו בחפניו מי צרר־מים בשמלה מי הקים כל־אפסי־ארץ מה־שמו ומה־שם־בנו כי תדע: 5 כל־אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: 6 אל־תוסף על־דבריו פן־יוכיח בך ונכזבת: פ 7 שתיים שאלתי מאתך אל־תמנע ממני בטרם אמות: 8 שוא ודבר־כזב הרחק ממני ראש ועשר אל־תתן לי הטריפני לחם חקי: 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתני מי יהוה ופן־אורש ונגבתי ותפשתי שם אלהי: פ 10 אל־תלשן עבד אל־[אדנו] [אדניו] פן־יקללה ואשמת: 11 דור אביו יקלל ואת־אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה־רמו עיניו ועפעפיו ינשאו: 14 דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: פ 15 לעלוקהו שתי בנות הבו הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא־אמרו הון: 16 שאול ועצר רחם ארץ לא־שבעה מים ואש לא־אמרה הון: 17 עין תלעג לאב ותכוז ליקהת־אם יקרנה ערכי־נחל ויאכלוה בני־נשר: פ 18 שלשה המה נפלאו ממני [וארבע] [וארבעה] לא ידעתים: 19 דרך הנשרו בשמים דרך נחש עלי צור דרך־אניה בלבים ודרך גבר בעלמה: 20 פן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא־פעלתי און: פ 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא־תוכל שאת: 22 תחת־עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע־לחם: 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כיתירש גברתה: פ 24 ארבעה הם קטני־ארץ והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא־עו ויכינו בקיץ לחמם: 26 שפנים עם לא־עצום וישימו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה ויצא חצין כלו: 28 שממית בידים תחפש והיא בהיכלי מלך: פ 29 שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת: 30 ליש גבור בבהמה ולא־ישוב מפני־כל: 31 זרויר מתנים ארתיש ומלך אלקום עמו: 32 אם־נבלת בהתנשא ואם־זמות יד לפה: 33 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ־אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב: פ 31 Pro דברי למואל מלך משא אשר־סרתו אמו: 2 מה־ברי ומה־בר־בשני ומה בר־נדריו: 3 אל־תתן לגשים חילך ודרכידך למחות מלכין: 4 אל למלכים למואל אל למלכים שתויין ולרוזנים [או] [אין] שכר: 5 פן־ישתה וישכח מחקק וישנה דין

כַּל-בְּנֵי-עַנִי: 6 תְּנוּ-שֹׁכֵר לְאוֹבֵד וַיִּזֶן לְמִרֵי נַפְשׁוֹ: 7 יִשְׁתֵּה וַיִּשְׁכַּח רִישׁוֹ וְעַמְלֹו לֹא יִזְכַּר-עוֹד: 8 פִּתְחֵ-פִּיךָ לְאֵלֶם אֶל-דִּין כַּל-בְּנֵי חֶלֶף: 9 פִּתְחֵ-פִּיךָ שְׁפַט-צַדִּיק וְדִין עַנִי וְאִבְיוֹן: 10 אֲשֶׁת-חֵיל מִי יִמְצֵא וְרַחֵק מִפְּנֵינִים מִכְרָה: 11 בְּטַח בַּה לֵב בַּעֲלָה וְשָׁלַל לֹא יִחְסֵר: 12 גַּמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא-רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: 13 דַּרְשָׁה צָמֹר וּפְשָׁתִים וְתַעַשׂ בְּחָפְזָא כַּפִּיָּה: 14 הִיְתָה כְּאֵנוּת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לְחִמָּה: 15 וְתִקְסֹו בַּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: 16 וּמִמָּה שָׂדֵה וְתִקְחָהוּ מִפְּרֵי כֹפֶיהָ (נִטְע) [נִטְעוּן] כָּרֶם: 17 חֲגֵרָה בַּעוֹז מִחֲנִיָּה וְתֵאמָר זֵרְעוֹתֶיהָ: 18 טַעֲמָה כִּי-טוֹב סַחְרָה לֹא-יִכְבֵּה (כָּלִיל) [כָּלִילָה] נֵרָה: 19 יָדֶיהָ שְׁלַחַה בְּפִישׁוֹר וְכֹפֶיהָ תִּמְכּוּ כָּלֶךְ: 20 כִּפְּהָ פִרְשָׁה לַעֲנֵי וְיָדֶיהָ שְׁלַחַה לְאִבְיוֹן: 21 לֹא-תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג כִּי כָל-בֵּיתָהּ לְבַשׁ שָׁנִים: 22 מִרְבָּדִים עֲשֵׂתָהּ לֵה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: 23 נוֹדַע בְּשָׂרֵיָם בַּעֲלָה בְּשִׁבְתָּו עַם-זִקְנֵי-אַרְצָא: 24 סָדוֹן עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹּר וְחֲגוֹר נָתַנָּה לְכַנְעֵנִי: 25 עִז־וַהֲדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁתַּק לַיּוֹם אַחֲרוֹן: 26 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ וְתוֹרַת-חֶסֶד עַל-לְשׁוֹנָהּ: 27 צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצֻלוֹת לֹא תֹאכַל: 28 קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָה וַיְהַלְלָהּ: 29 רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל-כַּלְנֶסָהּ: 30 שָׁקֵר הָחַן וְהַבֵּל הִיפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: 31 תְּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשָׂעֵרִים מַעֲשֵׂיהָ:

Job 1 אִישׁ יָהִה בְּאַרְצָא עֵינַי אֵיבֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָם וַיִּשֶׁר וַיִּרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע: 2 וַיּוֹלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: 3 וַיְהִי מִקְנָהּ שִׁבְעַת אֲלֵפֵי-צֹאן וְשְׁלֹשַׁת אֲלֵפֵי גַמְלִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צִמְד־בָּקָר וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וַעֲבָדָה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גְדוֹל מִכָּל-בְּנֵי-קָרָם: 4 וְהִלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּהּ בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשִׁלְחוּ וּקְרָאוּ לְשִׁלְשַׁת [אֲחִיָּתִיָּהִם] [אֲחִיּוֹתֵיהֶם] לֵאמֹר לְשִׁתּוֹת עִמָּהֶם: 5 וַיְהִי כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וַיִּשְׁלַח אֵיבֹב וַיִּקְדָּשׁם וְהִשְׁכִּים בְּבָקָר וְהָעֵלָה עֲלוֹת מִסְפֵּר כָּלֶם כִּי אָמַר אֵיבֹב אוֹלֵי חֲטָאוּ בָנֵי וּבִרְכּוּ אֱלֹהִים בְּלִבְכֶם כִּכָּה יַעֲשֶׂה אֵיבֹב כָּל-הַיָּמִים: 6 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבִאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהַחֲזִיב עַל-יְהוָה וַיָּבֹאוּ גַם-הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם: 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן מֵאֵין תָּבֵא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשׁוֹט בְּאַרְצָא וּמִהַתְהַלֵּךְ בָּהּ: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן הֲשַׁמַּת לְבָךְ עַל-עַבְדִּי אֵיבֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּאַרְצָא אִישׁ תָם וַיִּשֶׁר יִרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרַע: 9 וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲנִסֵּם יִרְא אֵיבֹב אֱלֹהִים: 10 הֲלֹא [אֵת] [אֲתָהּ] שָׂכַת בְּעָדוֹ וּבַעֲד־בֵּיתוֹ וּבַעֲד כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מִסְכִּיב מַעֲשֵׂה יָדָיו וּמִקְנָהּוּ פָּרֶץ בְּאַרְצָא: 11 וְאוֹלָם שְׁלַח־נָא יָדְךָ וַיַּעַן בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ אִם-לֹא עַל-פְּנִיךָ יִבְרַכְךָ: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיָדְךָ רַק אֵלֵינוּ אֶל-תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי יְהוָה: 13 וַיְהִי הַיּוֹם וּבָנָיו וּבָנֹתָיו אֹכְלִים וְשֹׂתִים וַיִּזֶן בְּבֵית אֲחִיָּהִם הַבְּכוֹר: 14 וּמִלֶּאךָ בָּא אֶל-אֵיבֹב וַיֹּאמֶר הַבָּקָר הֵיוּ חָרְשׁוֹת וְהָאֲתוֹנוֹת רַעוֹת עַל-יָדֵיהֶם: 15 וְתִפְּלָ שָׂבָא וְתִקְחֵם וְאֶת-הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי-חֲרָב וְאִמְלִטָה רַק-אֲנִי לְבָדִי לְהַגִּיד לָךְ: 16 עוֹדוֹ זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֵשׁ אֱלֹהִים נִפְלָה מִן-הַשָּׁמַיִם וְתַבְעַר בְּצֹאן וּבְנַעֲרִים וְתֹאכְלֵם וְאִמְלִטָה רַק-אֲנִי לְבָדִי לְהַגִּיד לָךְ: 17 עוֹדוֹ זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר פְּשָׁדִים שְׁמוֹו שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיַּפְשְׁטוּ עַל-הַגַּמְלִים וַיִּקְחוּם וְאֶת-הַנְּעָרִים הִכּוּ לְפִי-חֲרָב וְאִמְלִטָה רַק-אֲנִי לְבָדִי לְהַגִּיד לָךְ: 18 עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר בְּנִיךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֹכְלִים וְשֹׂתִים וַיִּזֶן בְּבֵית אֲחִיָּהִם הַבְּכוֹר: 19 וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָהּ מֵעֵבֶר הַמְּדַבֵּר וַיַּעַן בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל-הַנְּעָרִים

וימוחו ואמלטה רקאני לבדי להגיד לך: **20** ויקם איוב ויקרע אתמעלו ויגז
 אתראשו ויפל ארצה וישתחו: **21** ויאמר ערם **יציאתי** **יציאתי** מבטן אמי וערם
 אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: **22** בכל זאת לא חטא
 איוב ולא נתן תפלה לאלהים: **Job 2 פ** ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
 עליהוה ויבוא גם השטן בתיכם להתיצב עליהוה: **2** ויאמר יהוה אל השטן אי
 מזה תבא ויען השטן אתיהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: **3** ויאמר יהוה
 אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו וחסיתני בו לבלעו חנם: **4** ויען השטן
 אתיהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: **5** אולם שלחנא
 ירך ונע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך: **6** ויאמר יהוה אל השטן
 הנו בידך אך אתנפשו שמו: **7** ויצא השטן מאת פני יהוה ויך אתאיוב בשחין
 רע מכף רגלו **עדר** **ועד** קדקדו: **8** ויקחלו חרש להתגרד בו והוא ישב
 בתוך האפר: **9** ותאמר לו אשתו ערך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת: **10** ויאמר
 אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע
 לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו: **פ** **11** וישמעו שלשתו רעי איוב את
 פליהרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימני ובלהד השחתי
 וצופר הנעמתי ויועדרו יחדו לבוא לנודלו ולנחמו: **12** וישאו את עיניהם מרחוק
 ולא הפירוהו וישאו קולם ויכפו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
 השמימה: **13** וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר
 כי ראו כי גדל הכאב מאד: **Job 3** אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: **פ**
2 ויען איוב ויאמר: **3** יאבד יום אוגד בו והלילה אמר הרה גבר: **4** היום ההוא יהי
 חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה: **5** ינאלהו חשך וצלמות
 תשכן עליו עננה ובעתהו כמרירי יום: **6** הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה
 במספר ירחים אל יבא: **7** הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: **8** יקבהו
 אררי יום העתידים ערר ליותן: **9** יחשכו כוכבי נשפו יקולאור ואין ואל יראה
 בעפעפי שחר: **10** כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני: **11** למה לא מרחם אמות
 מבטן יצאתי ואנע: **12** מדוע קדמוני ברפים ומה שדים כי אינק: **13** פיעתה שכבתי
 ואשקוט ישנתי אזו ינוח לי: **14** עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: **15**
 או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף: **16** או כנפל טמון לא אהיה
 כעללים לא דראו אור: **17** שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח: **18** יחד אסירים
 שאננו לא שמעו קול נגש: **19** קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: **20** למה יתן
 לעמל אור וחיים למרי נפש: **21** המחכים למות ואיננו ויחפרהו מפטמונים: **22**
 השמחים אל יגיל ישישו כי ימצאו קבר: **23** לגבר אשר דרכו נסתרה ויסד אלוה
 בעדו: **24** כילפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאנתי: **25** כי פחד פחדתי ויאחזני
 ואשר יגרת יבא לי: **26** לא שלותי ולא שקשתי ולא נחתי ויבא רגזו: **פ** **Job 4** ויען
 אליפו התימני ויאמר: **2** הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל: **3** הנה
 יסרת רבים וידים רפות תחוק: **4** כושל יקימון מליך וברפים כרעות תאמין: **5** כי
 עתה תבוא אליך ותלא תנע עדיך ותבהל: **6** תלא וראתך פסלתך תקנתך ותם
 דרכיך: **7** זכרנא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכדו: **8** כאשר ראיתי חרשי און
 וזרעי עמל וקצרהו: **9** מנשמת אלוה יאבדו ומרות אפו יכלו: **10** שאנת אריה וקול

שחל ושני כפירים נתעו: **11** ליש אבד מבלי־טרף ובני לביא יתפרדו: **12** ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמין מנהו: **13** בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על־אנשים: **14** פחד קראני ורעדה רוב עצמותי הפחיד: **15** ורוח על־פני יחלף תסמר שערת בשרי: **16** יעמדו ולא־אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע: **17** האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר־גבר: **18** הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: **19** אף שכני בתי־חמר אשר־בעפר יסודם ידפאים לפני־עש: **20** מבקר לערב יפתו מבלי משים לנצח יאבדו: **21** הלא־נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה: **Job 5** קרא־נא היש עונך ואל־מי מקדשים תפנה: **2** כִּי־לא־ויל יהר־ג־כֶּשֶׁשׁ ופתח תמית קנאה: **3** אני־ראיתי אויל מזרש וקאוב נהו פתאם: **4** ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: **5** אשר קצורו רעב יאכל ואל־מצנים יקחוו ושאר צמים חילם: **6** כיו לא־יצא מעפר און ומאדמה לא־יצמח עמל: **7** כִּי־אדם לעמל יולד ובני־רשף יגביהו עוף: **8** אולם אני אדרש אל־אל ואל־אלהים אשים דברתי: **9** עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד־אין מספר: **10** הנתן מטר על־פני־ארץ ושלח מים על־פני חוצות: **11** לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: **12** מפר מחשבות ערומים ולא־תעשנה ידיהם תושיה: **13** לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: **14** יומם יפגשו־חשך וכלילה ימששו בצהרים: **15** וישע מחרב מפתים ומיד חזק אביון: **16** ותהי להל תקוה ועלתה קפצה פיה: **17** הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל־תמאס: **18** כי הוא יכאיב ויחבש ימחין **(וידה)** **[וידיין]** תרפינה: **19** בשש צרות יצילך ובשבעו לא־יגע בך רע: **20** ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: **21** בשוט לשון תחבא ולא־תירא משד כי יבוא: **22** לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל־תירא: **23** כי עם־אבני השדה בריתך וחתת השדה השלמה־לך: **24** וידעת כי־שלום אהלך ופקדת נוד ולא תחטא: **25** וידעת כי־רב זרעך וצאצאֶיך כעשב הארץ: **26** תבוא בכלח אלי־קבר פעלות גדיש בעתו: **27** הנה־זאת חקרנה כן־היא שמענה ואתה דע־לך: **Job 6** ויען איוב ויאמר: **2** לו שקול ישקל פעשי **(ותתיח)** **[ותתחן]** במאזנים ישאוי־חוד: **3** כִּי־עתה מחול ימים יכבד על־כן דברי לעו: **4** כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שחה רוחי בעותי אלוה יערכוני: **5** היתק־פרא עלי־דשא אם יגעה־שור על־בלילו: **6** היאכל תפל מבלי־מלח אם־יש־טעם בריר חלמות: **7** מאנה לנגוע נפשי המה פדוני לחמו: **8** מי־יתן תבוא שאלתי ותקנתי יתן אלוה: **9** ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: **10** ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כִּי־לא כחדתי אמרי קדוש: **11** מה־פתי כִּי־אתל ומה־קצי כִּי־אאריך נפשי: **12** אס־כַּח אבנים פתי אם־בשרי נחוש: **13** האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני: **14** למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: **15** אחי בגדו כמרו־נחל כפאפיק נחלים יעברו: **16** הקדרים מני־קרח עלימו ותעלם־שלג: **17** בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם: **18** ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: **19** הביטו ארחות תמא הליכת שבא קו־למו: **20** בשו כִּי־בטח באו עדיה ויחפרו: **21** כִּי־עתה הייתם **(לא)** **[לח]** תראו חתת ותיראו: **22** כִּי־אמרתי הבו לי ומפחכם שחדו בעדי: **23** ומלטוני מי־דצר ומיד עריצים תפדוני: **24** הורוני ואני אחריש ומה־שגיתי הבינו לי: **25** מה־נמרצו אמרי־ישר ומה־יזכית הוכח מכם: **26** הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: **27** אף־על־יתום תפילו ותכרו על־רועכם: **28** ועתה הואילו פני־בי ועל־פניכם אם־אכזב: **29** שבו־נא אל־חתי עולה **(ושבי)** **[ושובן]** עוד צדק־בה: **30** היש־בלשוני עולה

אִסְחָפִי לֹא־יָבִין תּוֹת: **Job 7** הַל־אֶצְבֵּא לְאֹנֹשׁ (עֲלִי) אֶרֶץ וְכִימִי שְׂכִיר יָמָיו: **2**
 כַּעֲבָד יִשְׂאֵף־צַל וְכַשְׂכִּיר יִקְוָה פַעֲלוֹ: **3** כֵּן הִנְחַלְתִּי לִי וְיַחֲרִישׁוּא וְלִילוֹת עֲמַל
 מִנּוֹלִי: **4** אִם־שֹׁכְבֹתִי וְאִמְרַתִּי מִתִּי אֶקּוֹם וּמִדֶּד־עָרֵב וּשְׁבַעְתִּי נִדְרִים עֲדִי־נִשְׁפָּ: **5** לִבְשׁ
 בְּשָׂרִי רִמָּה (וַיִּשֵׁ) וַיְנַוֵּשׁ עֵפֶר עוֹרִי רִנַּע וַיִּמָּאֵס: **6** וַיִּמֵּי קָלוֹ מִנִּי־אֲרָג וַיִּכְלֹוּ בְּאִפְסֵ
 תִקְוָה: **7** זָכַר כִּי־רִוּחַ חַיִּי לֹא־תִשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב: **8** לֹא־תִשׁוּרְנִי עֵין רְאִי עֵינִיךָ
 בִּן וַאֲיִנִּי: **9** פֶּלֶה עָנָן וַיִּלְךְ כֵּן יוֹרֵד שְׂאוּל לֹא יַעֲלֶה: **10** לֹא־יִשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ
 וְלֹא־יִכִּירוּנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: **11** גַּם־אֲנִי לֹא אֲחַשֵּׁד פִּי אֲדַבְרָה בְּצַד רוּחִי אֲשִׁיחָה בְּמִר
 נַפְשִׁי: **12** הִי־סֵאֲנִי אִם־תִּנְיִן כִּי־חֹשִׁים עָלַי מִשְׁמֵר: **13** כִּי־אִמְרַתִּי תִנְחַמְנִי עֲרִשִׁי יִשָּׂא
 בְּשִׂיחִי מִשְׁכָּבִי: **14** וְחַתְתִּנִּי בַחֲלֻמוֹת וּמַחְזִינּוֹת תִּבְעַתְנִי: **15** וְתִבְחָר מִחֶנֶק נַפְשִׁי מוֹת
 מִעַצְמוֹתַי: **16** מֵאִסְחִי לֹא־לַעֲלֵם אַחִיהָ חֶרֶל מִמֶּנִּי כִי־הִבֵּל יָמָי: **17** מִה־אֹנֹשׁ כִּי
 הִגְדַּלְנוּ וְכִי־חִשִּׁית אֵלָיו לִבִּי: **18** וְתִפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרִנְעִים תִּבְחַנְנוּ: **19** כִּמָּה
 לֹא־תִשְׁעָה מִמֶּנִּי לֹא־תִרְפְּנִי עַד־בִּלְעִי רִקִּי: **20** חֲטָאתִי מָה אֲפַעֵל לְךָ נֹצֵר הָאָדָם
 לְמָה שְׂמַתְנִי לִמְפַגֵּעַ לְךָ וְאִהְיֶה עָלַי לְמִשָּׂא: **21** וּמָה לֹא־תִשָּׂא פִשְׁעִי וְתַעֲבִיר
 אֶת־עוֹנִי כִי־עַתָּה לַעֲפָר אֲשַׁכֵּב וּשְׁחַרְתִּנִּי וַאֲיִנִּי: **Job 8** וַיַּעַן בַּלְדָּד הַשּׁוּחִי וַיֹּאמֶר: **2**
 עַד־אֵן תִּמְלַל־אֱלֹהִים וְרוּחַ כְּבוֹד אִמְרֵי־פִיךָ: **3** הֲאֵל יַעֲוֹת מִשְׁפָּט וְאִם־שִׁדִּי יַעֲוֹת־צְדָק: **4**
 אִם־בִּנְיָךְ חֲטָאוּ־לוֹ וְיִשְׁלַחֵם בְּיַד־פִּשְׁעֵם: **5** אִם־אֵתָּה תִשְׁחַר אֶל־אֵל וְאֶל־שִׂדִּי תִתְחַנֵּן: **6**
 אִם־יִדָּו וְיִשָּׂר אֵתָּה כִי־עַתָּה יַעִיר עֲלֶיךָ וְשִׁלֵּם נֹת צְדָקְךָ: **7** וְהִיָּה רֵאשִׁיתְךָ מִצֶּעֶר
 וְאַחֲרֵיתְךָ יִשְׁגָּה מָאֵד: **8** כִּי־שֹׁאֲלֵנָא לְדָר רִישׁוֹן וְכֹוֹנֵן לַחֲקֵר אַבוֹתָם: **9** כִּי־תִמְוֹל
 אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעַ כִּי צַל יָמִינוּ עֲלֵי־אֶרֶץ: **10** הֲלֹא־הֵם יוֹרֵד וַיֹּאמְרוּ לְךָ וּמִלִּבָּם יִצְאוּ
 מִלִּים: **11** הִיגָּה־נָמָא בְּלֹא בִצָּה יִשְׁגָּה־אֲחוֹ בְלִי־יָמִים: **12** עֲדָנוּ בְּאִבּוֹ לֹא יִקְטֹף וּלְפָנֵי
 כָּל־חֲצִיר וַיִּבֶשׁ: **13** כֵּן אֲרַחֹת כָּל־שִׁכְחִי אֵל וְתִקְנֹת חֲנָף תֵּאבֵד: **14** אֲשֶׁר־יִקְוֶה כִּסְלוֹ
 וּבֵית עֶבְרִישׁ מִבְּטָחוֹ: **15** יִשְׁעֵן עַל־בֵּיתוֹ וְלֹא יַעֲמֵד יַחֲזִיק בּוֹ וְלֹא יָקוּם: **16** רָטֵב הוּא
 לְפָנֵי־שִׁמְשׁ וְעַל גִּתּוֹ יִנְקָתוֹ חֲצָא: **17** עַל־גַּל שִׁרְשֵׁיו יִסְכְּבוּ בֵּית אֲבָנִים יַחֲזֶה: **18**
 אִם־יִבְלַעְנוּ מִמְּקוֹמוֹ וְכַחֵשׁ בּוֹ לֹא רֵאשִׁיתְךָ: **19** הֲיִהְיֶה מִשׁוֹשׁ דְּרָכּוֹ וּמִעֲפָר אַחַר
 יִצְמָחוּ: **20** הֲיִן־אֵל לֹא יִמָּאִסְתֶּם וְלֹא־יַחֲזִיק בְּיַד־מִרְעִים: **21** עַד־יִמְלֶה שְׁחֹק פִּיךָ
 וּשְׁפִתֶיךָ חֲרוּעָה: **22** שְׁנֵאִיךָ יִלְבַּשׁ־בִּשֵׁת וְאֵהֵל רִשְׁעִים אֲיִנּוּ: **Job 9** וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
1 אֲמַנֵּם יַדְעִיתִי כִי־כֵן וּמִה־יִצְדַק אֹנֹשׁ עַם־אֵל: **2** אִם־יִחַפֵּץ לְרִיב עִמּוֹ לֹא־יַעֲנֶנּוּ אַחַת
 מִנִּי־אֱלֹהִי: **4** חֲכָם לִבִּב וְאִמְרֵי פִּה מִי־הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלַם: **5** הַמַּעֲתִיק הַרִים וְלֹא
 יִדְעוּ אֲשֶׁר הִפְכֵם בְּאִפּוֹ: **6** הַמְרַנֵּז אֶרֶץ מִמְּקוֹמָהa וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן: **7** הֲאִמְרֵךְ לַחֲרֹס
 וְלֹא יוֹרֵחַ וּבַעַד כּוֹכָבִים יַחֲתֵם: **8** נִשְׂהָ שָׁמַיִם לְבָדוֹ וְדוֹרֵךְ עַל־בְּמַתִּי יָם: **9** עֲשֵׂה־עֵשׂ
 כִּסְלוֹ וְכִימָה וְחֲדָרֵי תַמּוֹן: **10** עֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: **11**
 הֵן יַעֲבֵר עָלַי וְלֹא אֶרְאֶה וְיִחַלֵּף וְלֹא־אֲבִין לוֹ: **12** הֵן יַחֲתֹף מִי יִשְׁבִּיבוּ מִי־אִמְרֵךְ
 אֵלָיו מִה־תַּעֲשֶׂה: **13** אֵלֹהִים לֹא־יִשׁוּב אִפּוֹ (תַּחֲתוֹ) [תַּחֲתִּי] שְׁחָחוּ עוֹרִי רִתֵּב: **14** אִף
 כִּי־אֲנִכִּי אַעֲנֶנּוּ אִבְחָרָה דְּבָרֵי עִמּוֹ: **15** אֲשֶׁר אִם־צְדַקְתִּי לֹא אַעֲנֶה לְמִשְׁפָּטִי אַתְחַנֵּן:
16 אִם־קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא־אֲאָמִין כִּי־יִאֲזִין קוֹלִי: **17** אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרָה יוֹשְׁפָנִי וְהִרְבֵּה פִצְעֵי
 חַנָּם: **18** לֹא־יִתְנִי הַשֵּׁב רוּחִי כִּי יִשְׁבַּעְנִי מִמּוֹרִים: **19** אִם־לָכֵחַ אֲמִיץ הִנֵּה
 וְאִם־לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי: **20** אִם־אֶצְדַּק פִּי יִרְשָׁעֵנִי תִס־אֲנִי וַיַּעֲקֹשְׁנִי: **21** תִס־אֲנִי
 לֹא־אֲדַע נַפְשִׁי אֲמָאֵס חַיִּי: **22** אַחַת הִיא עַל־כֵּן אִמְרַתִּי תִס׃ וְרִשְׁעִי הוּא מִכְלָה: **23**
 אִם־שׂוֹט יָמִית פְּתָאֵם לְמִסַּת נִקְיָם יִלְעָן: **24** אֶרֶץ נִתְנָה בְּיַד־רִשְׁעִי פְנִי־שִׁפְטָיָהּ יִכְסֶה
 אִם־לֹא אִפּוֹ מִי־הוּא: **25** וַיִּמֵּי קָלוֹ מִנִּי־רֵץ בְּרָחוּ לֹא־רָאוּ טוֹבָה: **26** חָלְפוּ עַם־אֲנִיּוֹת

אִבָּה כְּנֹשֶׁר יְטוֹשׁ עַל־אֹכֵל: **27** אִם־אֲמַרְי אֲשַׁכַּחַ שִׁיחִי אֲעֻזְבָּה פְּנֵי וְאֶבְלִיגָה: **28**
 יִגְרַחֵי כָּל־עֲצַבְתִּי וְדַעְתִּי כִּי־לֹא תִּנְקַנִּי: **29** אֲנֹכִי אֲרַשַׁע לְמַה־זֶּה הַבָּל אֵינֶנּוּ: **30**
 אִם־הִתְרַחַצְתִּי **[בְּמִוִּי]** שְׁלַג וְהִזְפּוֹתִי בְּכַר כְּפִי: **31** אִזּוּ בְּשַׁחַת תִּטְבְּלֵנִי וְתַעֲבֹנִי
 שְׁלֹמוֹתִי: **32** כִּי־לֹא־אִישׁ כְּמוֹנִי אֲעַנְנֶנּוּ נְבוֹא וְיָחִדּוּ בְּמִשְׁפָּט: **33** לֹא יִשְׁבִּינֵנוּ מִזִּכְיָה יֵשֶׁת
 יָדּוֹ עַל־שִׁנֵּינוּ: **34** יִסַּר מֵעָלַי שְׁבָטוֹ וְאִמְתּוֹ אֶל־תִּבְעַתְנִי: **35** אֲדַבְּרָה וְלֹא אֵיךְ־אֲנֹכִי כִי
 לֹא־כֵן אֲנֹכִי עֲמָדִי: **Job 10** נִקְטָה נַפְשִׁי בְּחַיִּי אֲעֻזְבָּה עָלַי שִׁיחִי אֲדַבְּרָה בְּמַר נַפְשִׁי: **2**
 אֲמַר אֶל־אֱלוֹהַּ אֶל־תִּרְשָׁעֵנִי הוֹדִיעֵנִי עַל מַה־תִּרְיַבְנִי: **3** הַטּוֹב לְךָ כִּי־תַעֲשֶׂךָ
 כִּי־תִמְאֵס יָגִיעַ כְּפִיךָ וְעַל־עֲצַת רְשָׁעִים הוֹפַעַת: **4** הַעֵינִי בְּשָׂר לְךָ אִם־כְּרֹאוֹת אֲנוֹשׁ
 תִּרְאֶה: **5** הֲכִימֵנִי אֲנוֹשׁ יָמִיךָ אִם־שְׁנוֹתֶיךָ כִּימֵי גֶבֶר: **6** כִּי־תִבְקַשׁ לַעֲוֹנִי וְלַחַטָּאתִי
 תִּדְרוֹשׁ: **7** עַל־דַּעְתְּךָ כִּי־לֹא אֲרַשַׁע וְאִין מִיִּדְךָ מִצִּיל: **8** יָדֶיךָ עֲצֹבוּנִי וַיַּעֲשׂוּנִי יָחִד
 סָבִיב וְתַבְלַעְנִי: **9** זָכַרְנָא כִּי־כַחֲמַר עֲשִׂיתִנִּי וְאֶל־עַפְר תְּשִׁיבֵנִי: **10** הֲלֹא כַחֲלָב תִּחִיכֵנִי
 וְכִגְבֵיךָ תִּקְפִּיאֵנִי: **11** עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תִּסְכְּכֵנִי: **12** חַיִּים וְחֹסֶד
 עֲשִׂיתָ עִמָּדִי וּפְקַדְתָּךְ שְׁמֵרָה רֹחִי: **13** וְאֵלֶּה צַפְנֹת בִּלְבָבְךָ יְדַעְתִּי כִּי־זֹאת עֲמָדִי: **14**
 אִם־חַטָּאתִי וּשְׁמֵרַתִּי וּמַעֲוֹנִי לֹא תִּנְקַנִּי: **15** אִם־רְשָׁעִי אֱלֹהִי לִי וְצַדִּיקִי לֹא־אֲשֶׂא
 רֵאשִׁי שֶׁבַע קָלוֹן וְרֹאה עֵינָי: **16** וַיִּנְאֶה כְּשַׁחַל הַצּוֹדֵנִי וְתִשָּׁב תַּחֲפֹל־אֵיבִי: **17** תַּחֲדָשׁ
 עֵדֶיךָ וְגַדִּי וְתִרְבַּע כְּעֶשֶׂךָ עֲמָדִי חֲלִיפוֹת וְצַבֵּא עֵמִי: **18** וְלִמָּה מִרְחַם הֲצַאתִנִּי אֲנוֹעַ
 וְעֵין לֹא־תִרְאֵנִי: **19** כַּאֲשֶׁר לֹא־הֵייתִי אֵהִיָּה מִבֶּטֶן לִקְבֵר אֵיבֵל: **20** הֲלֹא־מַעֲטָ יָמִי
[יַחֲדָל] **[וַיַּחֲדָל]** **[יָשִׁית]** **[וַיָּשִׁית]** מִמֵּנִי וְאֶבְלִיגָה מֵעַט: **21** בְּטָרַם אֲלֶיךָ וְלֹא אֲשׁוּב
 אֶל־אַרְצִי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת: **22** אֲרִץ עִיפְתָּהּ כְּמוֹ אֶפֶל צִלְמוֹת וְלֹא סֹדְרִים וְתַפַּעַ
 כְּמוֹ־אֶפֶל: **Job 11** **פ** וַיַּעַן צִפּוֹר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמֶר: **2** הֲלֹב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם־אִישׁ
 שִׁפְתָּיִם יִצְדִּיק: **3** בְּדִיךָ מֵתִים וְחֲרִישׁוֹ וְתִלְעַג וְאִין מִכְּלָם: **4** וְתֹאמַר יְךָ לִקְחֵי וְכַר
 הֵייתִי בַעֲיֵנֶיךָ: **5** וְאוֹלָם מִיִּיתָן אֱלוֹהַּ דְּבַר וּפִתַּח שִׁפְתֵי עַמָּדִי: **6** וַיַּגִּד־לְךָ תַעֲלָמוֹת
 חֲכָמָה כִּי־כַפְלָיִם לַחֲוָשִׁיָּה וְדַע כִּי־יִשָּׂא לְךָ אֱלוֹהַּ מַעֲוֹנֶיךָ: **7** הַחֲקֵר אֱלוֹהַּ תִּמְצֵא אִם
 עַד־תִּכְלִית שְׂדֵי תִמְצֵא: **8** גִּבְהֵי שָׁמַיִם מַה־תַּפְעֵל עֲמָקָה מִשְׁאוֹל מַה־תִּדְעַ: **9** אֲרַכֶּה
 מֵאַרְץ מִדָּה וְרַחֲבָה מִנַּעֲרִים: **10** אִם־יִחַלְךָ וַיִּסְגֵּר וַיִּקְהִיל וּמִי יִשְׁבֹּנוּ: **11** כִּי־הוּא יְדַע
 מַתִּי־שׂוֹא וַיִּרְא־אֹן וְלֹא יַחְבֹּנוּ: **12** וְאִישׁ גִּבּוֹב יִלְבַּב וְעִיר פָּרָא אֲדָם וְיֹלֵד: **13**
 אִם־אֵתָּה הַכִּינּוֹת לִבְךָ וּפְרַשְׁתָּ אֵלָיו כְּפֶדֶ: **14** אִם־אֹן בִּינְךָ תִּרְחִיקָהּ וְאֶל־תִּשְׁכַּן
 בְּאֵהֲלֶיךָ עוֹלָה: **15** כִּי־אֲזוּ תִשָּׂא פְּנֵיךָ מִמּוֹם וְהֵייתָ מִצֶּק וְלֹא תִירָא: **16** כִּי־אֵתָּה עֲמֹל
 תִּשְׁכַּח כְּמוֹם עֲבָרוֹ תִּזְכַּר: **17** וּמִצְהָרִים יָקוּם חֶלֶד תַּעֲפֶה כְּפִקֵּר תִּהְיֶה: **18** וּבִטְחַת
 כִּי־יֹשׁ תִּקְוֶה וְחִפְרַת לִבְטַח תִּשְׁכַּב: **19** וּרְבִצַּת וְאִין מַחְרִיד וְחִלּוֹ פְּנֵיךָ רַבִּים: **20** וְעֵינֵי
 רְשָׁעִים תִּכְלִינָה וּמְנוּס אֲבָד מִנְהֶם וְתִקְוָתָם מִפְּחַד־נַפְשׁ: **Job 12** **פ** וַיַּעַן אֵיזֹב וַיֹּאמֶר: **2**
 אֲמַנָּם כִּי אֲתַסְּעֶם וְעַמְכֶם תִּמּוֹת חֲכָמָה: **3** גַּם־לִי לִבָּב כְּמוֹכֶם לֹא־נִפְל אֲנֹכִי מִכֶּם
 וְאֵת־מִי־אִין כְּמוֹ־אֵלֶּה: **4** שִׁחַק לִרְעֵהוּ אֵהִיָּה קִרָּא לְאֱלוֹהַּ וַיַּעֲנֶהוּ שְׁחֹק צְדִיק
 תִּמִּים: **5** לִפִּיד בּוֹז לַעֲשָׂתוֹת שְׂאֲנָן נִכּוֹן לְמוֹעֲדֵי רִגְלִי: **6** יִשְׁלֹו אֵהִלִּים לְשִׁדְדִים
 וּבִטְחוֹת לְמַרְגִּזֵּי אֵל לֹאֲשֶׁר הִבִּיא אֱלוֹהַּ בְּיָדּוֹ: **7** וְאוֹלָם שְׂאֵל־נָא בַּהֲמוֹת וְתִרְךָ וְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיַּגִּד־לְךָ: **8** אוֹ שִׁיחַ לְאַרְץ וְתִרְךָ וַיִּסְפְּרוּ לְךָ דִּגְנֵי הַיָּם: **9** מִי לֹא־יִדְעַ
 בְּכָל־אֵלֶּה כִּי יִדְוֶהוּ עֲשֵׂתָה זֹאת: **10** אֲשֶׁר בִּידּוֹ נַפֵּשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בְּשָׂר־אִישׁ: **11**
 הֲלֹא־אֹן מִלִּין תִּבְחַן וְחֶדֶד אֲכָל יִטְעַם־לוֹ: **12** בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאַרְךָ יָמִים תִּבּוֹנָה: **13**
 עֲמוֹ חֲכָמָה וּגְבוּרָה לוֹ עֲצָה וְתִבּוֹנָה: **14** הֵן יַהֲרוֹס וְלֹא יִבְנֶה יִסְגֵּר עַל־אִישׁ וְלֹא
 יִפְתַּח: **15** הֵן יַעֲצֵר בְּמִים וַיִּבְשּׁוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיַּהֲפֹכוּ אֲרִץ: **16** עֲמוֹ עֵן וְתוֹשִׁיָּה לוֹ שִׁגְגַ

וּמְשֹׁגָה: **17** מוֹלִיד יוֹעֲצִים שׁוֹלֵל וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל: **18** מוֹסֵר מְלָכִים פֶּתַח וַיֵּאֶסֶר אֲזוֹר
 בְּמַתְנֵיהֶם: **19** מוֹלִיד כְּהֵנִים שׁוֹלֵל וְאַתְנִים יִסְלַף: **20** מוֹסֵר שֹׁפֵה לְנֶאֱמָנִים וְשֹׁטֵם זְקִנִים
 יִקַּח: **21** שׁוֹפֵף בּוֹז עַל־נְדִיבִים וּמוֹיֵחַ אֶפִּיקִים רָפָה: **22** מְגַלֵּה עֲמֻקּוֹת מִנִּיחֶשֶׁד וַיֵּצֵא
 לְאוֹר צְלֻמוֹת: **23** מְשֹׁנֵי לְגוּם וַיֵּאבְדֵם שֹׁטַח לְגוּם וַיִּנְחַם: **24** מוֹסֵר לֵב רֹאשִׁי
 עִם־הָאָרֶץ וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא־דָרַךְ: **25** יִמְשֹׁוּחֶשֶׁד וְלֹא־אוֹר וַיִּתְעַם כְּשֹׁכּוֹר: **Job 13**
 הוֹפֵל רֵאתָה עֵינִי שָׁמְעָה אֲזִי וַתְּבֵן לִּי: **2** כִּדְעַתְכֶם יִדְעֵתִי גַם־אֲנִי לֹא־נִפְל אֲנִי
 מִכֶּם: **3** אוֹלָם אֲנִי אֶל־שָׁדִי אֲדַבֵּר וְהוֹכַח אֶל־אֵל אַחְפִּץ: **4** וְאוֹלָם אַתֶּם טְפִלֵי־שֶׁקֶר
 רָפְאִי אֵלֶּל כֻּלְכֶם: **5** מִיִּיתוֹן הַחֶרֶשׁ תַּחְרִישׁוּן וַתְּהִי לְכֶם לַחֲכֵמָה: **6** שְׁמַעֲנֵנָּה תוֹכַחְתִּי
 וְרַבּוֹת שִׁפְתֵי הַקְּשִׁיבוּ: **7** הֲלֹאֵל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלֹו תִדְבְּרוּ רִמְיָה: **8** הֲפִנּוּ תִשְׁאוּן
 אֶם־לֵאל תִּרְבּוּן: **9** הַטּוֹב כִּי־יִחַקֵּר אַתְכֶם אֶם־כִּהְתַּל בְּאִנּוּשׁ תִּהְתְּלוּ בּוֹ: **10** הוֹכַח
 וַיִּזְכֵּךְ אַתְכֶם אֶם־בִּסְתֵר פָּנִים תִּשְׁאוּן: **11** הֲלֹא שִׂאתוֹ תִּבְעַת אַתְכֶם וּפְחִדוֹ יִפֹּל
 עֲלֵיכֶם: **12** זְכַרְנִיכֶם מוֹשְׁלֵי־אֶפֶר לְגַפְי־חֶמֶר גְּבִיכֶם: **13** הַחֶרֶשׁוֹ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְּרָה־אֲנִי
 וַיַּעֲבֵר עָלַי מָוֶה: **14** עַל־מָהוּ אִשָּׁא בְּשָׂרִי בְּשֵׁנִי וּנְפֹשִׁי אִשִּׁים בְּכַפִּי: **15** הֵן יִקְטְלוּנִי (לֹא)
 [לֹו] אִיחַל אֶדְרָכֵנִי אֶל־פְּנֵי אוֹכִיחַ: **16** גַּם־הוּא־לִי לִישׁוּעָה כִּי־לֹא לְפָנָי חֶנֶף יָבוֹא:
17 שְׁמַעֲנֵנִי שְׁמוֹעַ מִלְּתִי וְאַחֲוֵתִי בְּאֲזִנִּיכֶם: **18** הִנְהִינָא עֲרַכְתִּי מִשֹּׁפֵט יִדְעֵתִי כִּי־אֲנִי
 אֲצַדִּיק: **19** מִי־הוּא יָרִיב עִמָּדִי כִּי־עַתָּה אַחְרִישׁ וְאִנּוּעַ: **20** אֶדְשִׁיתִּים אֶל־תַּעֲשׂ עִמָּדִי
 אוֹ מִפְּנִיד לֹא אֶסְתֵּר: **21** כִּפֶּף מַעְלֵי הַרְחַק וְאִמְתַּךְ אֶל־תִּבְעַתְנִי: **22** וַקְרָא וְאֲנִי
 אֲעֲנֶה אוֹ־אֲדַבֵּר וְהִשִּׁיבֵנִי: **23** כְּמָה לִי עֲוֹנוֹת וַחַטָּאוֹת פִּשְׁעֵי וַחַטָּאתִי הִדִּיעֵנִי: **24**
 לְמָה־פָּנִיד תִּסְתִּיר וְתַחֲשַׁבֵנִי לְאוֹיֵב לְךָ: **25** הַעֲלֵה נִדְף תַּעְרוֹץ וְאַתְקַשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֶּף: **26**
 כִּי־תִכְתֹּב עָלַי מִרְרוֹת וְתוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נַעֲוִרִי: **27** וְתִשֶּׁם בְּסֹדוֹ רְגְלִי וְתִשְׁמֹר
Job 14 כֹּל־אֲרַחוֹתַי עַל־שָׂרְשֵׁי רְגְלִי תִתְחַקֶּה: **28** וְהוּא כְּרָקֵב יִבְלֶה כְּבָגֵד אֲכָלוּ עֵשׂ:
 אֲדָם יִלּוֹד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וּשְׁבַע־רִגְזוֹ: **2** כְּצִיץ יֵצֵא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כְּצֶלַל וְלֹא יַעֲמוֹד: **3**
 אֶף־עַל־זֶה פָּקַחַת עֵינֶיךָ וְאַתִּי תִבִּיא בְּמִשְׁפֵּט עִמָּדִי: **4** מִיִּיתוֹן טְהוֹר מִטְּמֵא לֹא אַחֲד: **5**
 אִם חֲרוּצִים יָמָיו מִסְפֵּר־חֲדָשָׁיו אַתָּךְ (חֲקוּ) [חֲקִיו] עֲשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר: **6** שְׁעָה מַעְלוֹי
 וַיַּחְדֵּל עַד־יִרְצֶה כְּשֹׁכִיר יוֹמוֹ: **7** כִּי יֵשׁ לַעֲץ תִּקְוָה אִם־יִכְרַת וְעוֹד יַחְלִיף וַיִּנְקַחוּ לֹא
 תַחְדֵּל: **8** אִם־יִקְוֶן בְּאֶרֶץ שָׂרְשׁוֹ וּבַעֲפָר יָמוֹת גִּזְעוֹ: **9** מִרִּיחַ מִים יִפְרַח וְעֵשֶׂה קִצִּיר
 כְּמוֹ־נֹטַע: **10** וְגַבַר יָמוֹת וַיַּחֲלֵשׁ וַיִּגְוַע אֲדָם וַאֲיוֹ: **11** אֲזוֹלוּ־מִים מִנִּיִּים וַיִּנְהַר יַחֲרַב
 וַיִּבֶשׁ: **12** וַאִישׁ שָׁכַב וְלֹא־יָקוּם עַד־בִּלְתִּי שְׁמוּם לֹא יָקִיצוּ וְלֹא־יַעֲרוּ מִשְׁנָתָם: **13** מִי
 יִתֵּן בְּשֹׁאֵל תִּצְפְּנֵנִי תִסְתִּירֵנִי עַד־שׁוּב אֶפְךָ תִּשִׁית לִי חֶק וְתוֹכְרֵנִי: **14** אִם־יָמוֹת גָּבַר
 הִיחִיָּה כֹּל־יָמָיו צָבָאִי אִיחַל עַד־בּוֹא חֲלִיפְתִּי: **15** תִּקְרָא וְאֲנִי אֲעַנֶּךָ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
 תִּכְסֹּף: **16** כִּי־עַתָּה צַעֲדִי תִסְפּוֹר לֹא־תִשְׁמֹר עַל־חַטָּאתִי: **17** חַתֶּם בְּצִרוֹר פִּשְׁעֵי
 וְתִטְפֹּל עַל־עוֹנֵי: **18** וְאוֹלָם הֲרִנוּפֵל יָבּוּל וְצוֹר יַעֲתֵק מִמְקוֹמוֹ: **19** אֲבָנִים יִשְׁחָקוּ מִים
 תִּשְׁטַף־סִפִּיתָיָה עַפְרָאֶרֶץ וַחֲקוֹת אִנּוּשׁ הַאֲבָדְתָּ: **20** תִּתְקַפְּהוּ לְנֹצַח וַיִּהְיֶה־לְךָ מִשְׁנֵה פָּנָיו
 וְתִשְׁלַחְהוּ: **21** יִכְבְּדוּ בָנָיו וְלֹא יָדַע וַיַּצְעֲרוּ וְלֹא־יָבִין לְמוֹ: **22** אֶדְבֹּשְׁרוּ עָלָיו יִכָּאֵב
 וְנִפְשׁוּ עָלָיו תֵּאָבֵל: **Job 15** **פ** וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר: **2** הַחֲכֶם יַעֲנֶה דַעֲתֵירוֹחַ
 וַיִּמָּלֵא קָדִים בְּטָנוֹ: **3** הוֹכַח בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן וּמְלִים לֹא־יִוָּעִיל בָּם: **4** אֶף־אַתָּה תִּפְרַ
 יִרְאֶה וְתִגְרַע שִׁיחָה לְפָנֵי־אֵל: **5** כִּי יֵאלֶף עוֹנֶךָ פִּיד וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמוֹם: **6** יִרְשִׁיעֶךָ
 פִּיד וְלֹא־אֲנִי וְשִׁפְתֶיךָ יַעֲנוּ־בְךָ: **7** הַרְאִישׁוֹן אֲדָם תוֹלֵד וּלְפָנָי גְּבָעוֹת חוֹלְלָתָ: **8** תִּבְסוֹד
 אֲלוֹהֵי תִשְׁמַע וְתִגְרַע אֲלֶיךָ חֲכֵמָה: **9** מָה־יִדְעַתָּ וְלֹא נָדַע תִּבִּין וְלֹא־עֲמַנּוּ הוּא: **10**
 גַּם־שָׁב גַּם־יִשִּׁישׁ בָּנוּ כְּבִיר מֵאֲבִיד יָמִים: **11** הַמַּעֲט מִמֶּךָ תִּנְחַמּוֹת אֵל וְדָבָר לֹאֵט

עמך: **12** מה יקחך לבך ומה ירזמוני עיניך: **13** כִּי תֵשִׁיב אֶל־אֵל רֹחֶךָ וְהִצַּאת מִפִּיךָ מִלִּין: **14** מִה־אֲנֹשׁ כִּי יִזְכֶּה כִּי יִצְדַּק יִלְוֶה אִשָּׁה: **15** הֵן **[בְּקִדְשׁוֹ]** **[בְּקִדְשׁוֹ]** לֹא יֵאֱמִין וְשָׁמַיִם לֹא־זָכוּ בְּעֵינָיו: **16** אִף כִּי־תִעַב וְנֹאֲלַח אִישׁ־שֶׁתָּה כַּמִּים עֹלָה: **17** אַחֲרַי שְׁמַע־לִי וְזֶה־הַזֵּיתִי וְאִסְפְּרָה: **18** אֲשֶׁר־חֲכַמִּים יִגְדּוּ וְלֹא כִחְדוּ מֵאֲבוֹתָם: **19** לָהֶם לְבָבָם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא־עָבַר זֶר בְּתוֹכָם: **20** כְּלִימֵי רָשָׁע הוּא מִתְחַלְל וּמְסַפֵּר שָׁנִים נִצְפְּנוּ לַעֲרִיץ: **21** קוֹל־פְּחָדִים בְּאֹזְנוֹ בְּשִׁלּוֹם שׁוֹדֵד יִבּוֹאֵנוּ: **22** לֹא־יֵאֱמִין שׁוֹב מִנִּי־חֶשֶׁד **[וְצַפּוֹן]** **[וְצַפּוֹן]** הוּא אֵלֵי־חֶרֶב: **23** נָדַד הוּא לֶלְחֵם אִיָּה יָדְעוּ כִּי־נִכְוֹן בִּידּוֹ יוֹסֶח־שֶׁד: **24** יִבְעַתְהוּ צָר וּמְצוּקָה תִּתְקַפְּהוּ כַּמְלִיךָ עֲתִיד לְכִידּוֹר: **25** כִּי־נִשָּׂה אֶל־אֵל יָדוּ וְאֶל־שָׂדֵי יִתְגַּבְּרוּ: **26** יִרוּץ אֵלָיו בְּצוּאָר בְּעֵבִי גְבִי מִגֵּנוֹ: **27** כִּי־כִסָּה פָּנָיו בְּחֻלְבּוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי־כֶסֶל: **28** וַיִּשְׁפּוֹן עָרִים נִכְחָדוֹת בְּתִים לֹא־יֵשְׁבוּ לָמוֹ אֲשֶׁר הִתְעַדְדוּ לְגִלְוִים: **29** לֹא־יַעֲשֶׂר וְלֹא־יִקְוֶם חִילוֹ וְלֹא־יִטָּה לָאָרֶץ מִגֵּלִם: **30** לֹא־יִסְוֶר מִנִּי־חֶשֶׁד יִנְקָתוֹ תִּיבַשׁ שְׁלֵהֶבֶת וְיִסּוֹר בְּרוּחַ פִּיו: **31** אֶל־יֵאֱמִין **[בַּשּׁוֹ]** **[בַּשּׁוֹ]** נִתְעָה כִּי־שׂוֹא תִהְיֶה תְמוֹרְתוֹ: **32** בְּלֵאֵיזִמוֹ תִמְלֹא וְכִפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָה: **33** וְחִמְס כִּנְפָן בְּסֶרוֹ וַיִּשְׁלַךְ כְּזִית נִצְתּוֹ: **34** כִּי־עֲדַת חֲנַף גִּלְמוּד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְלִי־שָׂחַד: **35** הֲרַה עֵמֶל וְיִלְד אֹן וּבִשְׁטָם חֲכִין מִרְמָה: **Job 16** **ו** וַעֲן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: **2** שְׁמַעְתִּי כְּאִלֶּה רַבּוֹת מִנְחַמֵי עֵמֶל כְּלַכְּם: **3** הֲקֵן לְדַבְרֵי־רוּחַ אוֹ מִה־יִמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה: **4** גַּם! אֲנִכִּי כִכֶּם אֲדַבְּרָה לִדְוִישׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי אֲחַבִּירָה עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים וְאֲנִיעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֵאשִׁי: **5** אֲאֻמְצָכֶם בְּמוֹרְפֵי וְיִגֵּד שִׁפְתֵי יִחְשֶׁד: **6** אִם־אֲדַבְּרָה לֹא־יִחְשֶׁד כִּאֲבִי וְאֲחַדְלָה מִה־מִּנִּי וְהִלֵּךְ: **7** אֲדַעֲתָה הֲלֵאֲנִי הַשְׁמֹת כָּל־עֲדָתִי: **8** וְתִקְמַשְׁנִי לַעֲד הִיָּה וַיִּקָּם בִּי כַחֲשִׁי בְּפָנָי יַעֲנֶה: **9** אִפּוֹ טָרַף! וַיִּשְׁטַמְנִי חֲרָק עָלַי בְּשִׁנּוֹי צָרוֹ יִלְטוּשׁ עֵינָיו לִי: **10** פָּעֲרוּ עֵלָיו בְּפִיהֶם בְּחֶרֶף הִכּוּ לַחֲנִי יָחַד עָלַי וְתִמְלְאוּן: **11** וַיִּסְגִּירֵנִי אֵל אֵל עֵוִיל וְעַל־יָדַי רָשָׁעִים וְרִטְנִי: **12** שְׁלוֹ הִיִּיתִיו וַיִּפְרַפְּרֵנִי וְאֲחוֹ בַּעֲרָפִי וַיִּפְצַצְנִי וַיִּקְיַמְנִי לוֹ לַמַּטְרָה: **13** יִסְבּוּ עֵלָיו רַבִּיו וַיִּפְלַח כְּלִיֹּתִי וְלֹא יִחְמוּל יִשְׁפֹךְ לָאָרֶץ מִרְחִיתִי: **14** יִפְרֻצְנִי פֶרֶץ עַל־פְּנֵי־פֶרֶץ וְרֵץ עָלַי כְּגַבּוֹר: **15** שָׁק תִּפְרַתִּי עָלַי גִּלְדִּי וְעַלְלַתִּי בַּעֲפֹר קֶרְנִי: **16** פָּנָי **[חֲמִרְמִרָה]** **[חֲמִרְמִרָה]** מִנִּי־כִבִּי וְעַל עַפְעָפִי צִלְמוֹת: **17** עַל לֹא־חִמְס בְּכַפִּי וְתִפְלַתִּי זָפָה: **18** אָרֶץ אֶל־תִּכְסֵי דָמִי וְאֶל־יְהִי מְקוֹם לִזְעַקְתִּי: **19** גַּם־עֲתָה הִנֵּה־בְּשָׁמַיִם עָדִי וְשִׁהְדִי בְּמַרוֹמִים: **20** מִלִּיצֵי רַעִי אֶל־אֱלֹהֵי דְלָפָה עֵינָי: **21** וַיּוֹכַח לְגַבֵּר עַם־אֱלֹהֵי וּבֶן־אָדָם לַרְעֵהוּ: **22** כִּי־שָׁנֹת מִסְפָּר יֵאֲתִיו וְאִרַח לֹא־אֲשׁוּב אֶהְלַךְ: **Job 17** **ו** וַחֲנִי חֲבָלָה יָמִי נִזְעַכו קִבְרִים לִי: **2** אִם־לֹא הַחֲלִים עִמָּדִי וּבִהֲמֹרוֹתַם תִּלַּן עֵינָי: **3** שִׁימֵה־נָא עֲרַבְנִי עִמָּדִי מִי הוּא לִידִי יִתְקַע: **4** כִּי־לִבִּם צָפְנַת מִשְׁכַּל עַל־כֵּן לֹא תִרְמָם: **5** לַחֲלֹק יִגִּיד רַעִים וְעֵינֵי בָנוּ תִכְלָנָה: **6** וְהִצַּנְנִי לְמַשַׁל עַמִּים וְתַפַּת לְפָנַי אֶהְיֶה: **7** וְתִכְהַ מִכְעַשׁ עֵינֵי וַיִּצְרֵי כָצֵל כָּלֶם: **8** וַיִּשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל־זֹאת וַנְּקִי עַל־חֲנַף יִתְעַרְרֵ: **9** וַיֵּאָחֲזוּ צַדִּיק דִּרְפוּ וְשִׁהֲרִידִים יִסֹּף אִמְרִין: **10** וְאוֹלָם כָּלֶם תִּשְׁבוּ וּבֹאוּ נָא וְלֹא־אֲמַצָּא בְכֶם חֲכָם: **11** יָמֵי עֲבָרוּ זְמַתִּי נִתְקַן מוֹרְשֵׁי לִבִּבִי: **12** לַיְלָה לַיּוֹם וַיִּשְׁמוּ אֹזֶר קְרוֹב מִפְּנֵי־חֶשֶׁד: **13** אִם־אֶקְוֶה שְׂאוֹל בֵּיתִי בַחֲשֶׁד רִפְדִּיתִי יִצְוַעִי: **14** לְשַׁחַת קִרְאֲתִי אָבִי אַתָּה אָמִי וְאֲחִיתִי לְרַמָּה: **15** וְאִיָּה אִפּוֹ תִקְנִיתִי וְתִקְנִיתִי מִי יִשׁוּרְנָה: **16** בְּדֵי שְׂאֵל תִּרְדְּנָה אִם־יִחַד עַל־עַפְר נַחַת: **Job 18** **ו** וַעֲן בְּלִדָּה הַשְׁחִי וַיֹּאמֶר: **2** עַד־אֲנִהוּ תִשְׁיִמוּן קִנְצֵי לְמִלִּין חֲבִינוּ וְאַחַר נִדְבְּרִ: **3** מִדּוּעַ נִחְשְׁבָנוּ כְּבַהֲמָה נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם: **4** טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ הַלְמַעֲנָד תַּעֲזֹב אָרֶץ וַיַּעֲתַק־צוּר מִמְקוֹמוֹ: **5** גַּם אֹזֶר רָשָׁעִים יִדְעֵךְ וְלֹא־יִגָּה שְׂבִיב אֲשׁוֹ: **6** אֹזֶר חֶשֶׁד בְּאֵהֲלוֹ וְנָרוּ עָלָיו יִדְעֵךְ: **7** יִצְרוּ צַעֲדֵי אוֹנֵו וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ: **8**

כִּי־שִׁלַח בְּרִשְׁת בְּרִגְלָיו וְעַל־שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ: 9 יֵאָחַז בְּעֵקֶב פֶּח יִחַזק עָלָיו צְמִים: 10
 טָמוֹן בְּאַרְץ חֶבְלוֹ וּמִלְכָּדָתוֹ עָלָי נְתִיב: 11 סְבִיב בַּעֲתָהוּ בִלְהוֹת וְהַפִּיזָהוּ לְרִגְלָיו: 12
 יִהִירְעֵב אָנֹכִי וְאִיד נָכוֹן לְצַלְעוֹ: 13 יֵאָכֵל בְּדָי עוֹרוֹ יֵאָכֵל בְּדָיו כְּכֹר מוֹת: 14 יִתַּק
 מֵאֱהָלוֹ מִבְּטָחוֹ וְתַצְעֲדָהוּ לְמִלְךָ בִלְהוֹת: 15 תִּשְׁכֹּן בְּאֱהָלוֹ מִבְּלִי־לוֹ יִזְרָה עַל־נְהוֹ
 גַּפְרִית: 16 מִתַּחַת שְׂרָשָׁיו יִבְשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצִּירוֹ: 17 זְכֹר־אֲבָד מִנִּי־אַרְץ וְלֹא־אִשִּׁם
 לוֹ עַל־פְּנֵי־הוֹי: 18 יִהְדָּפְהוּ מֵאוֹר אֶל־חֹשֶׁךְ וּמִתְבַּל יִנְדָּהוּ: 19 לֹא נִין לוֹ וְלֹא־נִכְד
 בַּעֲמוֹ וְאִין שְׂרִיד בְּמִגְרוֹיו: 20 עַל־יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָיִם וְקִדְמָיִם אַחְזוּ שְׁעֵר: 21
 אֲדֹאֵלָה מִשְׁכְּנוֹת עַגְל וְזֶה מְקוֹם לֹא־יִדְע־אֵל: Job 19 22 וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 עַד־אָנָּה
 תוֹגִיוֹן נַפְשִׁי וְתִדְכָּאוּנִי בַמַּלִּים: 3 זֶה עֲשֵׂר פְּעָמִים תְּכַלִּימוּנִי לֹא־תִבְשׁוּ תַּחְפְּרוּלָי: 4
 וְאֶף־אֲמַנֵּם שְׁנִיתִי אִתִּי תֵלִין מִשׁוֹנָתִי: 5 אִם־אֲמַנֵּם עָלַי תִּגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלַי חֲרַפְתִּי: 6
 דַּעֲרָאפוּ כִּי־אֱלֹהִי עֲתַנִּי וּמַצִּוּדוֹ עָלַי הַקּוֹף: 7 הֵן אֲצַעֵק חֲמַס וְלֹא אֵעֲנֶה אֲשׁוּעַ
 וְאִין מִשְׁפָּט: 8 אַרְחִי גֵדֵר וְלֹא אֲעִבֹר וְעַל נְתִיבוֹתַי חֹשֶׁךְ יִשִּׁים: 9 כְּבוֹדִי מֵעָלַי
 הִפְשִׁיט וַיִּסֵּר עֲמִתָּה רֵאשִׁי: 10 וַתִּצְנֵי סְבִיב וְאַלְךָ וַיִּסַּע כְּעֵץ תְּקוּתִי: 11 וַיִּחַר עָלַי אָפוּ
 וַיִּחְשְׁבֵנִי לוֹ כְּצִירוֹ: 12 יַחְדוּ יִבְאוּ גִדְדָיו וַיִּסְלוּ עָלַי דְּרָפָם וַיַּחֲנוּ סְבִיב לֹאֱהָלִי: 13
 אִתִּי מֵעָלַי הִרְחִיק יוֹדְעֵי אֲדִירוֹ מִמּוֹנִי: 14 חֲדָלוּ קְרוֹבֵי וּמִידְעֵי שְׂכֻחוּנִי: 15 גְרוּ בֵּיתִי
 וְאִמְהַתִּי לִזְר תַּחְשְׁבֵנִי נִכְרֵי הֵייתִי בְּעֵינֵיהֶם: 16 לַעֲבָדִי קָרָאתִי וְלֹא יַעֲנֶה בְּמוֹפִי
 אֲתַחְנֹן־לוֹ: 17 רִיחִי זָרָה לְאִשְׁתִּי וְחַנְתִּי לִבְנֵי לִבְנֵי בִטְנִי: 18 גַּם־עֵוִילִים מֵאִסּוּ בִי אֲקוּמָה
 וַיִּדְבְּרוּ־בִי: 19 תַעֲבוּנִי כְּלִמְתִּי סוּדֵי וְזֶה־אֶהְבֵּתִי נִהַפְכוּ־בִי: 20 בַּעוֹרִי וּבְכַשְׂרֵי דִבְקָה
 עֲצָמִי וְאֲתַמְלֹטָהּ בַּעוֹר שְׁנִי: 21 חֲנִנִי חֲנִנִי אֲתֵם רַעִי כִּי יִדְאֱלֹהִי נִעְנֶה בִּי: 22 לְמָה
 תִּרְדַּפְנִי כְּמוֹ־אֵל וּמִבְּשָׂרִי לֹא תִשָּׁעוּ: 23 מִיִּיתָן אָפוּ וַיִּכְתְּבוּן מִלִּי מִיִּיתָן בַּסֵּפֶר
 וַיִּחְקוּ: 24 בַּעֲט־בְּרוּל וְעַפְרַת לַעַד בַּצּוֹר וַיַּחֲצְבוּן: 25 וְאִנִּי יִדְעֵתִי גְאֵלִי הִי וְאַחֲרוֹן
 עַל־עַפְר יִקָּם: 26 וְאַחַר עוֹרִי נִקְפּוּ־זֹאת וּמִבְּשָׂרִי אַחְזָה אֱלֹהִי: 27 אֲשֶׁר אֲנִי אַחְזָה־לִּי
 וְעֵינֵי רְאוּ וְלֹא־זֹר כָּלוּ כְלִיתִי בַּחֲקִי: 28 כִּי תֹאמְרוּ מֶה־נִּרְדַּף־לוֹ וְשֵׂרֵשׁ דָּבָר
 נִמְצָא־בִּי: 29 גִּוְרוּ לְכֶם מִפְּנֵי־חֶרֶב כִּי־חָמָה עֹנוֹת חֶרֶב לְמַעַן תִּדְעוּן (שְׂדִיּוֹ) (שְׂדִיּוֹן):
 Job 20 30 וַיֵּעַן צִפּוֹר הַנְּעֻמָּתִי וַיֹּאמֶר: 2 לֵכֵן שַׁעֲפִי יִשִּׁיבוּנִי וּבַעֲבוּר חוֹשֵׁי בִי: 3 מוֹסֵר
 כְּלִמְתִּי אֲשַׁמַּע וְרוּחַ מִבִּינְתִּי יַעֲנֵנִי: 4 הַזֹּאת יִדְעַת מִנִּיעַד מִנִּי שִׁים אֲדָם עַל־אַרְצִי: 5
 כִּי רִנְנַת רִשְׁעִים מִקְרֹב וּשְׂמַחַת חַנֵּף עַד־יִרְגַע: 6 אִם־יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׂיאוֹ וְרֵאשׁוֹ לַעֲב
 יִגִּיעַ: 7 כִּגְלָלוֹ לַנֶּצַח יֵאָבֵד רֵאשֵׁי יִאֲמְרוּ אִיוֹ: 8 כַּחֲלוֹם יַעֲוֹף וְלֹא יִמְצָאוּהוּ וַיִּדָּד
 כַּחֲזוֹן לַיְלָה: 9 עֵין שְׁזַפְתּוֹ וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא־עוֹד תִּשׁוּרְנוּ מִקוּמוֹ: 10 בְּנִי יִרְצוּ דְלִים
 וַיִּדּוּ תִשְׁבְּנָה אוֹנֹ: 11 עֲצָמוֹתָיו מֵלֹא (עֲלוֹמוֹ) (עֲלוֹמוֹיָן) וְעָמוּ עַל־עַפְר תִּשְׁכַּב: 12
 אִם־תִּמְתִּיק בְּפִיו רַעָה יִכְחִידְנָה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ: 13 יַחֲמַל עָלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָנָה וַיִּמְנַעְנַעָה
 בְּתוֹךְ חֶבְלוֹ: 14 לַחֲמוֹ בְּמַעֲוִי נִהַפֵּךְ מִרוּרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ: 15 חִיל בָּלַע וַיִּקְאֲנוּ מִבִּטְנוֹ
 יוֹרְשָׁנוּ אֵל: 16 רֵאש־פְּתָנִים יִינַק תִּהְרָגְהוּ לְשׁוֹן אֲפַעָה: 17 אֶל־יִרָא בַּפְּלֹגוֹת נִהְרִי גְחִלִי
 דִּבֶּשׁ וְחִמְאָה: 18 מִשִּׁיב יַגַּע וְלֹא יִבְלַע כְּחִיל תִּמְוֹרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֵם: 19 כִּי־רִצָּץ עֹב
 דְלִים בֵּית גָּזֵל וְלֹא יִבְנָהוּ: 20 כִּיוֹ לֹא־יִדְעַע שְׁלוֹ בְּבִטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יִמְלֹט: 21
 אִין־שְׂרִיד לְאֶלְלוֹ עַל־כֵּן לֹא־יִחִיל טוֹבוֹ: 22 בַּמִּלְאוֹת שִׁפְקוּ יִצַּר לוֹ כְּלִיד עָמַל
 תְּבוֹאָנוּ: 23 יִהְיוּ לְמֵלֵא בִטְנוֹ יִשְׁלַח־בו חֲרוֹן אָפוּ וַיִּמְטַר עֲלֵימוֹ בַּחֲמוּמוֹ: 24 יִבְרַח
 מִנְשֵׁק בְּרוּל תַּחֲלַפְהוּ קִשְׁת נַחוּשָׁה: 25 שִׁלְךָ וַיִּצָּא מִגְּוָה וּבָרַק מִמְּרָתוֹ יִהְלַךְ עָלָיו
 אֲמִים: 26 כִּל־חֹשֶׁךְ טָמוֹן לְצַפּוֹנוֹ תֵּאָכְלָהוּ אִשׁ לֹא־נִפְחַ אִשׁ שְׂרִיד בְּאֱהָלוֹ: 27 יִגְלוּ
 שְׁמִים עוֹנוֹ וְאַרְץ מִתְקוּמָהּ לוֹ: 28 יִגַּל יִבּוֹל בֵּיתוֹ נְגֹרוֹת בְּיוֹם אָפוּ: 29 זֶה

חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל: **פ Job 21** וישן איוב ויאמר: **2** שמוע שמוע מלתי ותהיוזאת תנחומתיכם: **3** שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיני: **4** האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי: **5** פנו אלי והשמו ושימו יד על פה: **6** ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות: **7** מדוע רשעים יחיו עתקו גם נבחרו חיל: **8** זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: **9** בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: **10** שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשפל: **11** ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ויקדו: **12** ישאו פתח וכנור וישמחו לקול עוגב: **13** **יבלו** **יכלה** בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו: **14** ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו: **15** מה שדי כרעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו: **16** הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: **17** כמה נרדשעים ידעך ויבא עלימו אדם חבלים יחלק באפו: **18** יהיו כתבן לפני רוח וכמץ נגבתו סופה: **19** אלוה יצפן לבנו אונו ישלם אליו וידע: **20** יראו **עיניו** **עיניו** פידו ומחמת שדי ישתה: **21** כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו: **22** הלאל ילמוד דעת והוא רמים ישפוט: **23** זה ימות בעצם כמו כלו שלאנן ושלו: **24** עטינו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה: **25** וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: **26** יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: **27** הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: **28** כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: **29** הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנפרו: **30** כי ליום איר יחשך רע ליום עברות ויבלו: **31** מי יניד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: **32** והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד: **33** מתקולו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר: **34** ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל: **ס Job 22** וישן אליפו התמני ויאמר: **2** הלאל יספן נבר כייסכן עלימו משפיל: **3** החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כירחתם דרכיך: **4** המיראתך יכחד יבוא עמך במשפט: **5** הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך: **6** כירחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט: **7** לאמים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: **8** ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: **9** אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ירפא: **10** על פן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פחאם: **11** או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: **12** הלא אלוה נבה שמים וראה ראש כוכבים כירמו: **13** ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט: **14** עבים סתרו לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך: **15** הארץ עולם תשמר אשר דרכו מתיאון: **16** אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם: **17** האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: **18** והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: **19** יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: **20** אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: **21** הספן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה: **22** קחנא מפיו תורה ושים אמרו בלבבך: **23** אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: **24** ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: **25** והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: **26** כיראז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך: **27** תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם: **28** ותגזר אומר ונקם לך ועל דרכיך ננה אור: **29** כיר השפילו ותאמר גוה ושא עינים ישוע: **30** ימלט אינקי ונמלט בבר כפידך: **פ Job 23** וישן איוב ויאמר: **2** גם היום מרי שחי ודי כבדה על אנחתי: **3** מיריתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו: **4** אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות: **5** אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי: **6** הברכבכ יריב עמדי לא אך הוא ישם בי: **7** שם ישר נוכח עמו ואפלטת לנצח משפטי: **8** הן קדם אהלך ואיננו ואחור

ולא-אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא-אחז ועטף זמין ולא אראה: 10 כירדע דרד עמדי בחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-אט: 12 מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמר-פיו: 13 והוא באחד ומי ושיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו: 15 על-כן מפניו אבהל אחבונן ואפחד מזוננו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבילני: 17 כירלא נצמתי מפני-חשך ומפני פסה-אפל: **Job 24** מדוע משדי לא-נצפנו עתים **(וידעו)** **(וידעו)** לא-חזו ימיו: 2 גבלות ישינו עדר גזלו וירעו: 3 חמור וחומים ונהגו יחבלו שור אלמנה: 4 וטו אבוינים מדרך יחד חבאו עניי-ארץ: 5 הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים: 6 בשדה בלילו **(נקצירו)** **(נקצורו)** וכרם רשע ילקשו: 7 ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה: 8 מורם הרים ירשבו ומבלי מחסה חבקי-צור: 9 יגולו משד יתום ועל-עני יחבלו: 10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: 11 בין-שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים ינאקו ונפש-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה: 13 המהו היו במרד-אור לא-הפירו דרכיו ולא ישובו בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח יקטל-עני ואביון ובלילה יתי כנגב: 15 ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין וסתר פנים ישם: 16 חתר בחשך בתים יזמם חתמו-למו לא-ידעו אור: 17 כי יחדו בקר למו צלמות כייכיר בלהות צלמות: 18 קל-הואו על-פני-מים תקלל חלקתם בארץ לא-יפנה דרך כרמים: 19 ציה גס-חם יגלו מימי-שגן שאול חטאו: 20 ישכחו רחם מתקו רמה עוד לא-יזכר ותשבר פעץ עולה: 21 רעה עקרה לא חלד ואלמנה לא יטיב: 22 ומשך אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחייו: 23 ית-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם: 24 רזמו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו: 25 ואם-לא אפו מי יכויבני וישם לאל מלתי: **Job 25** ויען בלדד השחי ויאמר: 2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומו: 3 היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורהו: 4 ומה-יצדק אנוש עם-אל ומה-יזכה ילוד אשה: 5 הן עדי-רח ולא יאחיל וכוכבים לא-זכו בעיניו: 6 אף כיר-אנוש רמה ובן-אדם תולעה: **Job 26** ויען איוב ויאמר: 2 מה-עורת ללא-כח הושעת זרוע לא-עז: 3 מה-יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: 4 את-מי הגדת מלון ונשמת-מי יצאה ממוך: 5 הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם: 6 ערום שאול נגדו ואין כסות לא-בדון: 7 נטה צפון על-תהו תלה ארץ על-בלי-מה: 8 צרר-מים בעביו ולא-נבקע ענן תחתם: 9 מאחו פני-כסה פרשו עליו עננו: 10 חקתג על-פני-מים עדי-תכלית אור עם-חשך: 11 עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו: 12 בכחו רגע הים **(ובתובנתו)** **(ובתבנתו)** מחץ רהב: 13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח: 14 הוראלהו קצות **(דרכו)** **(דרכיו)** ומה-שמין דבר נשמע-בו ורעם **(גבורתו)** **(גבורותיו)** מי יתבונן: **Job 27** ויסף איוב שאח משלו ויאמר: 2 חי-אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי: 3 כיר-כל-עוד נשמתו בי ורוח אלוה באפי: 4 אסתדברנה שפתי עולה ולשוני אסי-הגה רמיה: 5 חלילה לי אם-אצדיק אתכם עדי-אנוע לא-אסיר תמתי ממני: 6 בצדקתי החוקתי ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי: 7 יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה-תקנת חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתו ישמעו אל כיר-בוא עליו צרה: 10 אם-על-שדי יתענג יקרא אלוה בכל-עת: 11 אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחד: 12 הן-אתם כלכם חיותם ולמה-זה הבל תהבלו: 13 זהו חלק-אדם רשעו עם-אל ונחלת עריצים משדי

יקחו: **14** אסורבו בניו למוחרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: **15** (שרידו) [שרידין] במוות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: **16** אסיצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: **17** יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק: **18** בנה כעש ביתו וכספה עשה נצר: **19** עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו: **20** תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה: **21** ישאהו קדים וילך וישערהו ממקומו: **22** וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח: **23** ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקומו: **Job 28** כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יקו: **2** ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: **3** קץו שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: **4** פרץ נחל מעם גר הנשפכים מנירגל דלו מאנוש נעו: **5** ארץ ממונה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו-אש: **6** מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: **7** נתיב לא ידעו עיש ולא שזפתו עין איה: **8** לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל: **9** בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: **10** בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו: **11** מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור: **12** והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: **13** לא ידע אנוש ערפה ולא תמצא בארץ החיים: **14** תהום אמר לא ביהיא וים אמר אין עמדי: **15** לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: **16** לא תסלה בכתם אופיר בשתם יקר וספיר: **17** לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה פליפז: **18** ראמות ונביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: **19** לא יערכנה פטרת פוש בכתם טהור לא תסלה: **20** והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: **21** ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה: **22** אבדון ומות אמרו באינינו שמענו שמעה: **23** אלהים הבין דרפה והוא ידע את מקומה: **24** כיהוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה: **25** לעשות לרוח משקל ומים תפן במדה: **26** בעשתו למטר חק ודרך לחויו קלות: **27** אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: **28** ויאמרו לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה: **Job 29** ויסף איוב שאת משלו ויאמר: **2** מיתנני כירחי קדם פילמי אלוה ישמרני: **3** בהלו גרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: **4** כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי: **5** בעוד שדי עמדי סביבותי נערי: **6** ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: **7** בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי: **8** ראוני נערים ונחבאו ושישים קמו עמדי: **9** שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: **10** קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: **11** כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני: **12** כיהאמלט עני משוע ותום ולא עזר לו: **13** ברפת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנו: **14** צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי: **15** עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: **16** אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו: **17** ואשברה מתלעות עול ומשנזו אשליך טרף: **18** ואמר עסקני אנוע וכחול ארבה ימים: **19** שרשי פתוח אלירמים וטל ילון בקצירי: **20** כבודי חדש עמדי וקשתי בידו תחליף: **21** לישמעני ויחלו וידמו למו עצתי: **22** אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי: **23** ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש: **24** אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא ופילון: **25** אבחר דרכם ואשב ראש ואשפון כמלך בגודר כאשר אבלים ינחם: **Job 30** ועתה שחקו עלי צעירים ממני למים אשר מאסתי אבותם לשית עם פלבי צאני: **2** גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד פלח: **3** בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה: **4** הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם: **5** מן גו וגרשו ריעו עלימו פגנב: **6** בערוץ נחלים לשפן חרי עפר וכפים: **7** בוישיחים יתקו תחת חרול יספחו:

8 בני־נבל גס־בני בלי־שם נכאוי מן־הארץ: 9 ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה:
 10 תעבוני רחקו מני ומפני לא־חשכו רק: 11 כִּי־**יתרו** **יתרו** פתח ויענני ורסן מפני
 שלחו: 12 על־ימין פרחת יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נחסו נתיבתי
 להותי יעילו לא עור למו: 14 כִּפְרֵץ רחב יאתו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי
 בלהות תהפך כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני
 ימיעני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבו: 18 ברב־כח יתחפש לבושי
 כפי כתנתי יאזוני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני
 עמדתי ותתבונן בי: 21 תהפך לאכזר לי בעצם ירך תשטמני: 22 תשאני אל־רוח
 תרפובני ותמגנני **תשודה** **תשודה**: 23 כִּי־ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל־חי: 24
 אך לא־בעי ישלחיד אם־בפידו להן שוע: 25 אם־לא בכיתי לקשה־יום ענמה נפשי
 לא־ביון: 26 כי טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי רתחו
 ולא־דמו קדמני ימיעני: 28 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח
 הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי־חרה מני־חרב: 31 ויהי
 לא־בל פגרי וענבי לקול בכים: **Job 31** ברית פרתו לעיני ומה אתבונן על־בתולה: 2
 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא־איד לעול ונכר לפעלי און: 4
 הלא־הוא יראה דרכי וכל־צעדי יספור: 5 אם־הלכתי עם־שוא ותחש על־מרמה
 רגלי: 6 ישקלני במאזני־צדק וידע אלוה תמותי: 7 אם חטה אשרי מני הדרך ואחר
 עיני הדרך לבי ובכפי דבק מאום: 8 אורעה ואחר יאכל וצאצאי ירשו: 9
 אם־נפתה לבי על־אשה ועל־פתח רעי ארבותי: 10 תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון
 אחריו: 11 כִּי־**הוא** **היא** **היא** ומה **והיא** **והוא** עון פלילים: 12 כי אש היא עד־אבדון
 תאכל ובכל־תבואתי תרשו: 13 אם־אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: 14 ומה
 אעשה כִּי־יקום אל וכִּי־יפקד מה אשיבנו: 15 הלא־בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם
 אחר: 16 אם־אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא־אכל
 יתום ממנה: 18 כי מזועזעי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה: 19 אם־אראה אוֹבד מבלי
 לבוש ואין כסות לא־ביון: 20 אם־לא ברכוני **תלציו** **תלציו** ומנו כבשי יתחמם: 21
 אם־הניפוחי על־יתום ידו כִּי־אראה בשער עזרתו: 22 כתפי משכמה תפול ואזרעי
 מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל: 24 אם־שמתי זהב כסלי
 ולפתם אמרתי מבטחי: 25 אם־אשמח כִּי־רב חילי וכִּי־כפיר מצאה ידו: 26
 אם־אראה אור כי יהל וירח יקר הדרך: 27 ויפת בסתר לבי ותשק ידו לבי: 28
 גם־הוא עון פלילי כִּי־כחשתי לאל ממעל: 29 אם־אשמח בפיד משנאי והתעוררתי
 כִּי־מצאו רע: 30 ולא־נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 31 אם־לא אמרו מתי
 אהלו מויתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא־ילון גר דלתי לארח אפתח: 33
 אם־כפוחי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוץ המון רבה ובויד־משפחות
 יחתני ואדם לא־אצא פתח: 35 מי יתן־ליו שמע לי הן־תוי שדי יענני וספר כתב
 איש ריבוי: 36 אם־לא על־שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי: 37 מספר צעדי אנידנו
 כִּמו־נגיד אקרבונו: 38 אם־עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יכביון: 39 אם־כחה אכלתי
 בלי־כסף ונפש בעליה הפחתי: 40 תחת חטהו יצא חוח ותחת־שערה באשה תמו
 דברי איוב: **Job 32** 1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את־איוב כי הוא צדיק
 בעיניו: 2 ויחר אףו אליהוא בן־ברכאל הבווי ממשפחת רם באיוב חרה אפו
 על־צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא־מצאו מענה

וַיִּרְשָׁעוּ אֶת־אֵיזֹב: 4 וְאֵלֵיהֶוּ חָכָה אֶת־אֵיזֹב בְּדַבְרִים כִּי זָקְנִים־הֵמָּה מִמֶּנּוּ לַיָּמִים: 5
 וַיֵּרָא אֵלֵיהֶוּא כִּי אֵין מַעֲנָה בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אַפּוֹ: 6 פ וַיַּעַן אֵלֵיהֶוּא
 בֶּן־בְּרַכְאֵל הַבּוֹזֵי וַיֹּאמֶר צִעִיר אֲנִי לַיָּמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁים עַל־כֶּן וְחַלְתִּי וְאֵיךְ־אֶמְצָא
 דַּעֲי אַתְכֶּם: 7 אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וְרַב שָׁנִים יִדְעוּ חֲכָמָה: 8 אֲכֵן רֹחַ־הָיָא בְּאֲנוּשׁ
 וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינָם: 9 לֹא־רַבִּים יַחֲפְמוּ וְזָקְנִים יְבִינּוּ מִשְׁפָּט: 10 לָכֵן אֲמַרְתִּי שְׁמַעְה־לִּי
 אַחֲוָה דַּעֲי אַף־אֲנִי: 11 הֵן הוֹחַלְתִּי לְדַבְרֵיכֶם אֲזִין עַד־תְּבוֹנִתִּיכֶם עַד־תַּחֲקִרוּן מַלְיִן: 12
 וְעַד־כֶּם אַחְבּוֹנָן וְהִנֵּה אֵין לְאֵיזֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֲמַרוּ מִכֶּם: 13 פִּן־תֹּאמְרוּ מִצְאָנוּ
 חֲכָמָה אֶל יִדְפְּנוּ לֹא־אִישׁ: 14 וְלֹא־עֲרַךְ אֵלֵי מַלְיִן וּבְאֲמַרִּיכֶם לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ: 15 חַתּוּ
 לֹא־עֲנֵנו עוֹד הַעֲתִיקוּ מֵהֶם מַלְיִם: 16 וְהוֹחַלְתִּי כִּי־לֹא יִדְבְּרוּ כִּי עַמְדוּ לֹא־עֲנֵנו עוֹד:
 17 אַעֲנֶה אַף־אֲנִי חֲלָקִי אַחֲוָה דַּעֲי אַף־אֲנִי: 18 כִּי מַלְתִּי מַלְיִם הִצִּיקְתִּי רוּחַ בְּטַנְי: 19
 הִנֵּה־בְטַנְי כִּיִּין לֹא־יִפְתַּח כְּאֹבוֹת חֲדָשִׁים יִבְקַע: 20 אֲדַבְּרָה וּרְרוּח־לִי אִפְתַּח שְׁפָתִי
 וְאֲעֲנֶה: 21 אֶל־נָא אֲשָׂא פְנֵי־אִישׁ וְאֶל־אָדָם לֹא אֲכַנֶּה: 22 כִּי לֹא יִדְעָתִי אֲכַנֶּה כְּמַעֲט
 יִשְׂאֲנִי עֲשֵׂנִי: 23 Job 33 וְאוֹלָם שְׁמַעְנָא אֵיזֹב מַלְיִ וְכָל־דַּבְּרֵי הָאֲזִינָה: 24 הִנֵּה־נָא פִתְחֹתִי פִי
 דַּבְּרָה לְשׁוֹנֵי בַחֲפִי: 25 יִשְׂרַלְבִּי אֲמַרְי וְדַעַת שְׁפָתִי בְרוּר מַלְלוּ: 26 וְרוּח־אֶל עֲשִׂתִּי
 וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינִי: 27 אִם־תּוֹכַל הַשִּׁיבִנִי עֲרֵכָה לִפְנֵי הַתִּיצֵבָה: 28 הֵן־אֲנִי כַפְיִךְ לֹאֶל
 מַחְמֵר קִרְצָתִי גַם־אֲנִי: 29 הִנֵּה אֲמַתִּי לֹא תִכְעַתֵּךְ וְאֲכַפִּי עֲלִיךְ לֹא־יִכְפַּד: 30 אַךְ
 אֲמַרְתָּ בְּאֲזִי וְקוֹל מַלְיִן אֲשַׁמַּע: 31 זָךְ אֲנִי בְלִי פֶשַׁע חַף אֲנִכִּי וְלֹא עוֹן לִי: 32 הֵן
 תִּנְאוּת עָלַי יִמְצָא יַחֲשְׁבִנִי לְאֵיזֹב לוֹ: 33 יֵשׁם בְּסֹד רְגְלִי יִשְׁמַר כַּל־אַרְחָתִי: 34
 הֵן־זֹאת לֹא־צְדָקָת אַעֲנֵךְ כִּי־יִרְבֶּה אֱלֹהֵי מְאֹנוּשׁ: 35 מְדוּעַ אֵלֵיוּ רִיבוֹת כִּי כָל־דַּבְּרֵי
 לֹא־יִעֲנֶה: 36 כִּי־בֹאֲחַת יִדְבַר־אֶל וּבִשְׂתִים לֹא יִשׁוּרְנָה: 37 בַחֲלוּם חַיִּיִן לִילָה בְּנֶפֶל
 תִּרְדָּמָה עַל־אֲנָשִׁים בַּתְּנוּמוֹת עָלַי מִשְׁכַּב: 38 אֲזִי יִגְלֶה אֲזִין אֲנָשִׁים וּבְמִסְרָם יַחֲתֶם: 39
 לְהַסִּיר אָדָם מַעֲשֶׂה גוֹהַ מִגִּבֵּר יִכְסֶה: 40 יַחֲשֹׁךְ נַפְשׁוֹ מִנִּי־שַׁחַת וְחִיתוֹ מִעֵבֵר בְּשַׁלַּח:
 41 וְהוֹקַח בְּמִכְאוֹב עַל־מִשְׁכַּבוֹ (רִיב) (וְרוֹב) עֲצֻמוֹ אַתָּן: 42 וְזִהְמַתּוּ חִיתוֹ לַחֵם וְנַפְשׁוֹ
 מֵאֶכֶל תְּאוֹת: 43 יִכַּל בְּשָׂרוֹ מֵרֵאִי (וּשְׁפִי) (וּשְׁפָן) עֲצֻמוֹתָיו לֹא רֵאוּ: 44 וְתִקְרַב לְשַׁחַת
 נַפְשׁוֹ וְחִיתוֹ לְמַמְתִּים: 45 אִם־יֵשׁ עֲלֵיוֹן מֵלֶאךָ מַלְיִן אַחַד מִנִּי־אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם
 יִשְׂרוּ: 46 וַיַּחֲנֵנוּ וַיֹּאמֶר פִּדְעָהּ מִרְדַּת שַׁחַת מִצְאָתִי כַפֵּר: 47 רִטְפֵּשׁ בְּשָׂרוֹ מִנְעַר יִשׁוּב
 לַיָּמִי עֲלוֹמוֹי: 48 יַעֲתַר אֶל־אֱלֹהֵי וַיִּרְצֶהוּ וַיֵּרָא פָּנָיו בַּתְּרוּעָה וַיִּשָּׁב לְאֲנוּשׁ צְדָקְתּוֹ:
 49 יִשְׂרוּ עַל־אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר חֲטָאִיתִי וַיִּשֶׁר הָעוֹנִיתִי וְלֹא־שׁוּה לִי: 50 פִּדְהָ (נַפְשִׁי) (נַפְשׁוֹן)
 מִעֵבֵר בְּשַׁחַת (וּחִיתִי) (וּחִיתִן) בְּאוֹר תְּרֵאֶה: 51 הֵן־כָּל־אֱלֹהֵי יַפְעֵל־אֶל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ
 עַם־גִּבֵּר: 52 לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי־שַׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר תְּחִיִּים: 53 תִּקְשַׁב אֵיזֹב שְׁמַע־לִי
 הַחֲרַשׁ וְאֲנִכִּי אֲדַבֵּר: 54 אִם־יִשְׁמַלְיִן הַשִּׁיבִנִי דַבֵּר כִּי־חִפְצָתִי צְדָקָךְ: 55 אִם־אֵין אַתָּה
 שְׁמַע־לִי הַחֲרַשׁ וְאֵאלֶפֶךָ חֲכָמָה: 56 Job 34 וַיַּעַן אֵלֵיהֶוּא וַיֹּאמֶר: 57 שְׁמַעוּ חֲכָמִים מַלְיִ
 וְיִדְעִים הָאֲזִינֵי לִי: 58 כִּי־אֲזִין מַלְיִן תִּבְחֹן וְחָךְ יִטַּעַם לְאֶכֶל: 59 מִשְׁפָּט נִבְחָרְה־לָנוּ נִדְעָה
 בִּינֵינוּ מִה־טוֹב: 60 כִּי־אֲמַר אֵיזֹב צְדָקְתִּי וְאֶל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי: 61 עַל־מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אֲנוּשׁ
 חֲצִי בְלִי־פֶשַׁע: 62 מִי־גִבֵּר כְּאֵיזֹב יִשְׁתַּחֲלַעַנ כְּמִיִּם: 63 וְאַרְחַ לְחִבְרָה עַם־פְּעֻלִי אֲזִין
 וְלִלְכַת עַם־אֲנִישֵׁיר־שָׁע: 64 כִּי־אֲמַר לֹא יִסְכַּן־גִּבֵּר בְּרִצְחוֹ עַם־אֱלֹהִים: 65 לָכֵן אֲנִישֵׁי
 לִבִּב שְׁמַעוּ לִי חֲלָלָה לֹאֶל מִרְשַׁע וְשְׂדֵי מַעוֹל: 66 כִּי פַעַל אָדָם יִשְׁלַם־לוֹ וְכֹאֲרַח
 אִישׁ יִמְצָאֵנוּ: 67 אַף־אֲמַנָּם אֶל לֹא־יִרְשִׁיעַ וְשְׂדֵי לֹא־יַעֲנֹת מִשְׁפָּט: 68 מִי־פָקֵד עָלָיו
 אֲרֻצָּה וּמִי שָׁם תִּבֵּל כְּלֵה: 69 אִם־יִשִּׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוֹ אֵלָיו יֹאסֶף: 70 יִגּוּעַ
 כָּל־בְּשָׂר יַחַד וְאָדָם עַל־עַפְר יִשׁוּב: 71 וְאִם־בִּינָה שְׁמַעְה־זֹאת הָאֲזִינָה לְקוֹל מַלְיִ: 72

הָאֵף שׁוֹנָא מִשְׁפֵּט יַחְבוּשׁ וְאִם-צָדִיק כְּפִיר תְּרִשֶׁע: **18** הָאֵמֹר לְמִלְךָ בְּלִיעַל רָשָׁע אֶל-נְדִיבִים: **19** אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂאוּ פָנֵי שְׂרִים וְלֹא נִפְרִשׁוּעַ לְפָנֵי-דֵל כִּי-מַעֲשֵׂה יָדָיו כָּלָם: **20** רָנְעוּ וַיִּתְּחוּ וַחֲצוּת לִילָה יִגְעֲשׂוּ עִם וַיַּעֲבְרוּ וַיִּסְרוּ אַפִּיר לֹא בִיד: **21** כִּי-עֵינָיו עַל-דְּרָכֵי-אִישׁ וְכָל-צַעֲדָיו יִרְאֶה: **22** אֵין-חֶשֶׁד וְאֵין צִלְמוֹת לְהִסְתַּר שֵׁם פְּעֻלֵי אָוֶן: **23** כִּי לֹא עַל-אִישׁ יִשִּׁים עוֹד לְהִלְךְ אֶל-אֵל בְּמִשְׁפָּט: **24** יָרַע כְּפִירִים לֹא-חָקֵר וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵים תַּחְתָּם: **25** לָכֵן יִכִּיר מַעֲבָדֵיהֶם וְהַפֶּךְ לִילָה וַיִּדְכֹּאוּ: **26** תַּחַת-רִשְׁעִים סָפְקָם בְּמִקוֹם רַאִים: **27** אֲשֶׁר עַל-פֶּן סָרוּ מֵאֲחֵרָיו וְכָל-דְּרָכָיו לֹא הִשְׁכִּילוּ: **28** לְהִבִּיא עֲלוּי צַעֲקַת-דֵּל וְצַעֲקַת עֲנִיִּים יִשְׁמַע: **29** וְהוּא יִשְׁקַט וּמִי יִרְשָׁע וַיִּסְתַּר פָּנָים וּמִי יִשׁוּרְנוּ וְעַל-גּוּי וְעַל-אָדָם יַחַד: **30** מִמִּלְךָ אָדָם הֲנָף מִמְקִשֵׁי עִם: **31** כִּי-אֵל-אֵל הָאֵמֹר נִשְׂאֵתִי לֹא אַחְבַּל: **32** בְּלַעֲדֵי אַחֻזָּה אַתָּה הֲרֵנִי אִם-עוֹל פְּעַלְתִּי לֹא אִסִּיף: **33** הַמַּעֲמֵד יִשְׁלַמְנָה כִּי-מֵאִסַּת כִּי-אַתָּה תַּבְחַר וְלֹא-אֲנִי וּמִה-יִדְעַת דְּבַר: **34** אֲנִשִּׁי לִבִּי יֵאמְרוּ לִי וְגַבַר חָכָם שָׁמַע לִי: **35** אִיּוֹב לֹא-יִבְדַּעַת יִדְבַר וְדִבְרָיו לֹא בְהִשְׁכִּיל: **36** אֲבִי יִבְחֹן אִיּוֹב עַד-נִצַּח עַל-תְּשֻׁבַת בְּאֲנִשֵּׁי-אָוֶן: **37** כִּי יִסֵּף עַל-חַטָּאתָו פֶּשַׁע בְּיַנְיָו יִסְפּוֹק וַיִּרְבֵּב אֲמָרוֹ לֵאמֹר: **Job 35** **ס** וַיַּעַן אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר: **2** הֲזֹאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צָדִיק מֵאֵל: **3** כִּי-תֹאמַר מִה-יִסְכַּן-לְךָ מִה-אֵעִיל מִחַטָּאתִי: **4** אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מִלִּין וְאֶת-דַּעֲךָ עִמָּךְ: **5** הֲבִט שָׁמַיִם וַיִּרְאֶה וְשׁוּר שְׁחָקִים גָּבְהוּ מִמֶּךָ: **6** אִם-חַטָּאתָ מִה-תַּפְעֵלְבוּ וַרְבוּ פִשְׁעֵיךָ מִה-תַּעֲשֶׂה-לָּו: **7** אִם-צָדִיקָתָ מִה-תַּתְּחִילֶוּ אוֹ מִה-מִיִּדְךָ יִקַּח: **8** לֹא-יִשְׁכַּחְךָ רִשְׁעֵךָ וְלִבְנֵי-אָדָם צָדִיקְךָ: **9** מִרְבַּ עֲשׂוּקִים וְזַעֲקוֹ יִשׁוּעוֹ מִזֹּרַע רַבִּים: **10** וְלֹא-אֲמַר אִיָּה אֱלֹהֵי עֲשֵׂי נְתוֹן זְמֹרוֹת בְּלִילָה: **11** מִלִּפְנֵי מִבְּחֵמוֹת אֶרֶץ וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם יַחְכַּמְנוּ: **12** שֵׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יַעֲנֶה מִפְּנֵי גֵאוֹן רַעִים: **13** אֲדָ-שׁוּא לֹא-יִשְׁמַעוּ אֵל וְשָׂדֵי לֹא יִשׁוּרְנָה: **14** אֵף כִּי-תֹאמַר לֹא תִשׁוּרְנֵנוּ דִין לְפָנָיו וְתַחֲלוּל לִו: **15** וְעַתָּה כִּי-אֵין פֶּקֶד אִפּוֹ וְלֹא-יִדְעַ עִפְשׁ מֵאֵד: **16** וְאִיּוֹב הִבֵּל יַפְצֵה-פִּיהוּ בְּבִלְיִדְעַת מִלִּין יִכְבֵּר: **Job 36** **פ** וַיִּסֵּף אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר: **2** פִּתְרֵלִי זַעֲרִי וְאֶחָדָךְ כִּי עוֹד לֵאלֹהֵי מַלְאִים: **3** אֲשֶׁא דַעִי לְמַרְחֹק וְלִפְעֻלֵי אֶתְחַן-צָדִיק: **4** כִּי-אֲמַנֶם לֹא-אֲשַׁקֵּר מִלִּי תַמִּים דַּעוֹת עִמָּךְ: **5** הֵן-אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס כְּבִיר כַּח לִבִּי: **6** לֹא-יַחֲיֶה רָשָׁע וּמִשְׁפַּט עֲנִיִּים יַתֵּן: **7** לֹא-יִגְרַע מִצְדִּיק עֵינָיו וְאֶת-מַלְכִים לִפְסָא וַיִּשְׁבִּים לְנִצַּח וַיִּגְבְּהוּ: **8** וְאִם-אֲסוּרוֹים בְּזָקִים יִלְכְּדוּן כַּח-בְּלִי-עֵינֵי: **9** וַיִּנְדֵּל לָהֶם פְּעֵלָם וּפִשְׁעֵיהֶם כִּי יַתְּגַבְּרוּ: **10** וַיִּגַּל אֲזַנָּם לְמוֹסֵר וַיֹּאמֶר כִּי-יִשְׁבֹּנוּ מֵאוֹן: **11** אִם-יִשְׁמַעוּ וַיַּעֲבְדוּ יִכְלוּ יַמִּיהֶם בְּטוֹב וְשִׁנְיָהֶם בְּנַעֲמִים: **12** וְאִם-לֹא יִשְׁמַעוּ בְשִׁלַּח יַעֲבְרוּ וַיִּגְוּעוּ כַּבְּלִי-דַעַת: **13** וְחַנְפִּילִב יִשִּׁימוּ אֵף לֹא יִשׁוּעוּ כִּי אֲסָרָם: **14** תַּמַּת בְּנַעֲרֵ נַפְשָׁם וְחַיָּתָם בְּקִדְשִׁים: **15** יַחֲלֵץ עֵנִי בַעֲנִי וַיִּגַּל בְּלַחֲץ אֲזַנָּם: **16** וְאֵף הִסְתִּידָו מִפִּי-צָר רַחֵב לֹא-מוֹצֵק תַּחַתִּיהָ נִחַת שְׁלַחְנָךְ מִלֵּא דָשָׁן: **17** וְדוֹן-רָשָׁע מֵלֵאֵת דִּין וּמִשְׁפַּט יִתְמָכוּ: **18** כִּי-חַמָּה פְּרִי-יִסְתִּיךָ בְּסָפְךָ וּרְבִי-כִפָּר אֶל-יִשְׁדָּךְ: **19** הַנְּעִרְךָ שׁוֹעֵף לֹא בָצַר וְכָל מֵאֲמַצִּי-כַח: **20** אֶל-תִּשְׁאֵף הַלִּילָה לַעֲלוֹת עִמִּים תַּחְתָּם: **21** הַשְּׁמֹר אֶל-תַּחֲפֹן אֶל-אָוֶן כִּי-עַל-זֶה בַּחֲרַת מַעֲנִי: **22** הֵן-אֵל יִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ מִי כְמַהוּ מִזֹּרַה: **23** מִי-פֶקֶד עָלָיו דְּרָכָו וּמִי-אֲמַר פְּעַלְתָּ עוֹלָה: **24** זָכַר כִּי-תִשְׁגִּיא פְּעֻלָּו אֲשֶׁר שָׂרְרוּ אֲנָשִׁים: **25** כִּל-אָדָם חֲזוּבָו אֲנוֹשׁ יִבִּישׁ מַרְחֹק: **26** הֵן-אֵל שְׁגִיא וְלֹא נָדַע מִסְפַּר שְׁנָיו וְלֹא-חָקֵר: **27** כִּי יִגְרַע נִשְׁפָּרִים יִזְקוּ מִטֵּר לֵאדוֹן: **28** אֲשֶׁר-יִזְלוּ שְׁחָקִים וַרְעָפוּ עָלָיו אָדָם רַב: **29** אֵף אִם-יִבִּין מִפְּרִשֵׁי-עַב תִּשְׁאוֹת סָפְתָו: **30** הֵן-פָּרַשׁ עָלָיו אוֹרוֹ וְשָׂרְשֵׁי הַיָּם כִּסָּה: **31** כִּי-בָם יִדִּין עֲמִים יַתְּן-אֲכָל לְמַכְבְּרָו: **32** עַל-כַּפַּיִם כִּסָּה אוֹר וַיִּצַּן עָלָיהָ בְּמַפְנוֹעַ: **33** וַיִּנְדֵּל עָלָיו רַעוֹ מִקְנֶה אֵף עַל-עוֹלָה: **Job 37** **א** אֵף-לִזְאוֹת יַחַד לִבִּי וַיִּתֵּר מִמְקוֹמוֹ: **2**

שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ בְּרָגוּ קָלוֹ וְהִגְהָ מִפִּיּוֹ יֵצֵא: 3 תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם יִשְׂרָהוּ וְאוֹרוֹ עַל־כַּנְפוֹת
 הָאָרֶץ: 4 אַחֲרָיו יִשְׁאַנְקוֹל יָרַעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ וְלֹא יֵעֻקְבָם כִּי־יִשְׁמַע קוֹלוֹ: 5 יָרַעַם
 אֶל בְּקוֹלוֹ נִפְלְאוֹת עָשָׂה נְדָלוֹת וְלֹא נָדַע: 6 כִּי לִשְׁלֹגוֹ יֹאמֵר הוּא אֶרֶץ וְנָשָׁם מִטֵּר
 וְנָשָׁם מִטְרוֹת עָזוּ: 7 בִּיד־כָּל־אָדָם יַחֲתוּם לְדַעַת כָּל־אֲנָשִׁי מַעֲשָׂהוּ: 8 וַתִּבֹא חַיָּה
 כְּמוֹ־אָרֶב וּבִמְעוֹנָתֶיהָ תִּשְׁכֵּן: 9 מִן־הַחֹדֶר תִּבּוֹא סוֹפֵה וּמִמְזוֹרִים קָרְהָ: 10 מִנְשֵׁמַת־אֵל
 יִתְן־קָרָח וְרַחֵב מִיּוֹם בְּמוֹצָק: 11 אֶדְ־בְרֵי יִשְׂרָיִת עַב יִפְיִן עֵנָּן אוֹרוֹ: 12 וְהוּא מִסְבוֹתוֹ
 מִתְהַפֵּךְ **[בַּתְּחִבּוּלְתוֹ]** **[בַּתְּחִבּוּלְתֵינָו]** לַפְעֵלָם כֹּל אֲשֶׁר יִצּוֹם עַל־פְּנֵי חֶבֶל אֶרְצָה: 13
 אִם־לִשְׁבֵט אִם־לְאֶרְצוֹ אִם־לְחֹסֵד יִמְצָאוּהוּ: 14 הַאֲזִינָה זֹאת אוֹיֵב עֹמֵד וְהַתְּבוֹנֵן
 נִפְלְאוֹת אֵל: 15 הַתְּדַע בְּשׁוֹם־אֵלֹהִים עֲלֵיהֶם וְהוֹפִיעַ אוֹר עֲנָנוּ: 16 הַתְּדַע
 עַל־מַפְלְשֵׁי־עַב מִפְּלְאוֹת תַּמִּים דְּעִים: 17 אֲשֶׁר־בְּגִדֵיךָ חַמִּים בְּהִשְׁקַט אֶרֶץ מִדְּרוֹם: 18
 תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לִשְׁחָקִים חֻזְקִים כִּרְאִי מוֹצָק: 19 הוֹדִיעֵנִי מִה־נֹּאמֵר לוֹ לֹא־נִעְרַף
 מִפְּנֵי־חֶשֶׁךְ: 20 הוֹסְפֵר־לוֹ כִּי אֲדַבֵּר אִם־אָמַר אִישׁ כִּי יִבְלַע: 21 וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר
 בְּהִיר הוּא בִשְׁחָקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וְתִשְׁתַּרֵּם: 22 מִצִּפּוֹן זֶהָב יֵאָתֶה עַל־אֵלֹהִים נֹרָא
 הוֹד: 23 שְׂדֵי לֹא־מִצָּאוּהוּ שְׂגִי־אֶבֶת וּמִשְׁפָּט וּרְב־צִדְקָה לֹא יַעֲנֶה: 24 לִכֵּן יִרְאוּהוּ
 אֲנָשִׁים לֹא־יִרְאָה כָּל־חַכְמֵי־לֵב: **פ Job 38** וַיַּעֲזִיבוּהָ אֶת־אוֹיֵב **[מִן]** **[הַסַּעְרָה]** **[מִן]**
[הַסַּעְרָה] וַיֹּאמֶר: 2 מִי זֶהוּ מִחֶשֶׁךְ עָצָה בְּמַלְיָן בְּלִידַעַת: 3 אֲזַר־נָא כְּגֹבֵר חֲלָצִיד
 וְאֲשֶׁאֲלֶךְ וְהוֹדִיעֵנִי: 4 אֵיפֹה הִיִּית בִּיסְדֵי־אֶרֶץ הַגֹּד אִסְיִדַעַת בֵּינָה: 5 מִי־שָׁם מִמְדִּיָּה
 כִּי תִדַע אוֹ מִי־נָטָה עֲלֶיהָ קוֹ: 6 עַל־מָה אֲדַנְיָה הִטְבַּעוּ אוֹ מִי־רָה אֲבָן פְּנִתָה: 7
 בְּרִן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֶקֶר וַיִּרְעִו כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים: 8 וַיִּסְדֵּךְ בְּדִלְתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מִרְחַם יֵצֵא: 9
 בְּשׁוּמֵי עֵנָּן לִבְשׁוֹ וְעָרְפֵל חֲתַלְתּוֹ: 10 וְאֲשַׁבֵּר עֲלָיו חֻקֵי וְאֲשִׁים בְּרִית וְדִלְתַיִם: 11
 וְאָמַר עֲדִיפָה תִּבּוֹא וְלֹא תִסִּיף וּפְאִי־יִשִׁית בְּגִאוֹן גִּלְיָד: 12 הַמִּיִּמְרֵךְ צְוִית בְּקֶר
[יִדְעַתָּה] **[שַׁחַר]** **[יִדְעַתָּה]** **[הַשַּׁחַר]** מִקְמוֹ: 13 לֵאחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רַשְׁעִים
 מִמְּנָה: 14 תַּתְּהַפֵּךְ כַּחֲמֹר חוֹתָם וַיִּתְיַצְבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ: 15 וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיִּרְוַע
 רָמָה תִּשְׁבֵּר: 16 הִבַּאת עַד־נִכְכִּיּוֹם וּבַחֲקֵר תִּהְיוּם הַתְּהַלְכָתָ: 17 הִנְגְלוּ לָךְ שַׁעֲרֵי־מוֹת
 וְשַׁעֲרֵי צִלְמוֹת תִּרְאָה: 18 הַתְּבַנְנָת עַד־רַחֲבֵי־אֶרֶץ הַגֹּד אִסְיִדַעַת כֹּלָה: 19 אֵיזָה
 הַדְרָךְ יִשְׁכֵּן אוֹר וְחֶשֶׁךְ אֵיזָה מִקְמוֹ: 20 כִּי תִקְחֵנִי אֶל־גְּבוּלוֹ וְכִי־תִבְנוּ נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ:
 21 יִדְעַת כִּי־אֲזַ תּוֹלֵד וּמִסְפַּר יְמֵיךָ רַבִּים: 22 הִבַּאת אֶל־אֲצִרוֹת שִׁלְג וְאֲצִרוֹת בְּרָד
 תִּרְאָה: 23 אֲשֶׁר־חִשְׁכַּתִּי לַעֲתֹצֵר לַיּוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה: 24 אֵיזָה הַדְרָךְ וַיִּחַלֵּק אוֹר
 יִפְיִן קָדִים עַל־אֶרֶץ: 25 מִי־פִלַּג לִשְׁטָף תַּעֲלֶה וְדָרַךְ לַחֲזוֹן קִלּוֹת: 26 לַהֲמַטִּיר
 עַל־אֶרֶץ לֹא־אִישׁ מְדַבֵּר לֹא־אָדָם בּוֹ: 27 לַהֲשַׁבֵּעַ שָׂאָה וּמִשָּׂאָה וּלְהַצְמִיחַ מִצָּא
 דְּשֵׂא: 28 הַיּוֹשֵׁל־מִטֵּר אֵב אוֹ מִי־הוֹלִיד אֲגִלְי־טַל: 29 מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקָּרָח וּכְפַר
 שָׁמוֹם מִי יִלְדוּ: 30 כָּאֲבָן מִים יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַפְּדוּ: 31 הַתְּחַקֵּשׁ מַעֲרֹנוֹת כִּימָה
 אוֹ־מִשְׁכוֹת כִּסִּיל תַּפְתָּח: 32 הַתְּצִיא מְזוֹרוֹת בַּעֲתוֹ וְעִישׁ עַל־בְּנֵיהָ תִנְחַם: 33 הַיִּדְעַת
 חֻקוֹת שָׁמַיִם אִם־תִּשְׁמְרוּ מִשְׁטְרוֹ בְּאֶרֶץ: 34 הַתְּרִים לַעֲב קוֹלְךָ וּשְׁפַעַת־מִים תִּכְסֶּךְ: 35
 תַּתְּשַׁלַּח בְּרָקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ הִנְנוּ: 36 מִי־שֵׁת בִּשְׁחוֹת חֻקָּמָה אוֹ מִי־נָתַן לִשְׁכּוֹ
 בֵּינָה: 37 מִי־יִסְפֹּר שְׁחָקִים בַּחֲכֵמָה וּנְבִלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכִּיב: 38 בְּצַקַת עֶפֶר לְמוֹצָק
 וּרְגָבִים יִדְבְּקוּ: 39 הַתְּצוֹד לְלִבְיָא טֶרֶף וַחִית כְּפִרִים תִּמְלֹא: 40 כִּי־יִשְׁחוּ בְּמַעֲוֹנוֹת
 יִשְׁבוּ בַסֶּכֶה לְמוֹ־אָרֶב: 41 מִי יִכִּין לַעֲרֵב צִידוֹ כִּי־**[יִלְדוּ]** **[וְיִלְדוּ]** אֶל־אֵל יִשׁוּעוֹ יַעֲנוּ
 לְבִלִי־אֲכֹל: **Job 39** הַיִּדְעַת עַת לִדַּת יַעֲלִי־סַלַע חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמְרוּ: 2 הַסְּפֹר יָרְחִים
 תִּמְלֵאנָה וַיִּדְעַת עַת לְרַחֲנָה: 3 תִּכְרַענָה יִלְדֵיהֶן תִּפְלַחנָה חֲבִלֵיהֶם תִּשְׁלַחנָה: 4 יַחֲלִמוּ

בניהם ירבו כבר יצאו ולא שבנו למו: 5 מישלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח: 6 אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה: 7 ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר פלירוק ידרוש: 9 היאבה הים עברך אסילין על-אבוסד: 10 התקשררים בתלם עבתו אסישוד עמקים אחרוך: 11 התבטחבו כירב כחו ותעזב אליו יגיעך: 12 התאמין בו כיר (שוב) [ישיב] זרעך וגרנדך יאסף: 13 כנף-רננים נעלסה אס-אברה חסידה ונצה: 14 כיתעזב לארץ בציה ועל-עפר חחמם: 15 ותשכח כירגל תזורה וחית השדה תדושה: 16 הקשית בניה ללא-לה לריק יגיעה בלי-פחד: 17 כיהשה אלה חכמה ולא-חלק לה בבניה: 18 כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: 19 תתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה: 20 התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: 21 יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת-נשק: 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא-שוב מפני-חרב: 23 עליו חרנה אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורגז יגמא-ארץ ולא-יאמין פיקול שופר: 25 בדי שפרו יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: 26 המבינתך יאברגץ יפרש (כנפו) [כנפיו] לחימו: 27 אס-על-פיך יגביה נשר וכי ירים קנו: 28 סלע ישפן ויתלנן על-שן-סלע ומצודה: 29 משם חפר-אכל למרחוק עינו וביטו: 30 (ואפרהו) [ואפרהיו] יעלעודם ובאשר חללים שם הוא: פ Job 40 ויען יהנה את-איוב ויאמר: 2 הרב עם-שדרי יסור מוכיח אלה יעננה: פ 3 ויען איוב את-יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה אשיבך די שמתי למו-פי: 5 אחת דברתי ולא אענה ושתיים ולא אוסיף: פ 6 ויען-יהוה את-איוב (מו) [סערה] [מן] [סערת] ויאמר: 7 אורנא כגבר חלציד אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואסזרוע כאלו לך ובקול כמהו תרעם: 10 עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפך וראה כל-גאה והשפילו: 12 ראה כל-גאה הכניעו והדך רשעים תחתם: 13 טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון: 14 וגם-אני אודך כיתושע לך ימינד: 15 הנה-נא בהמות אשר-עשיתי עמך חציר כבקר יאכל: 16 הנה-נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו: 17 יחפץ זכו כמו-ארו נירי (פחדו) [פחדיו] ישרגו: 18 עצמיו אפיקו נחושה גרמיו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית דרכי-אל העשו יגש חרבו: 20 כירבול הרים ישאו-לו וכל-חית השדה ישחקו-שם: 21 תחת-צאלים ישכב בסתר קנה ובצה: 22 יסכוו צאלים צללו יסבוהו ערבי-נחל: 23 הן יעשק נהר לא יחפזו יבטחו כיריגית ירדן אל-פיהו: 24 בעינו יקחנו במוקשים ינקב-אף: 25 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו: 26 תחשים אגמון באפו ובהוח תקוב לחיו: 27 תרבה אליך תחנונים אס-דבר אליך רפות: 28 היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם: 29 התשחקבו כצפור ותקשרנו לנערותיך: 30 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים: 31 התמלא בשכות עורו ובצלצל דינים ראשו: 32 שים-עליו כפך זכר מלחמה אל-תוסף: Job 41 הן-תחלתו נכזבה הגם אל-מראיו ישל: 2 לא-אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני תיציב: 3 מי הקדימני ואשלם תחת כל-השמים ליהוא: 4 (לא) [לך] אחריש בדיו ודבר-גבורות וחין ערפו: 5 מרגלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא: 6 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 7 גאוה אפיקו מננים סגור חותם צר: 8 אחד באחד יגשו ורוח לא-יבוא בנייהם: 9 איש-באחיהו ידבקו ותלכדו ולא יתפרדו: 10 עטישתיו תהל אור ועינו כעפעפי-שחר: 11 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו: 12 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמון: 13 נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא: 14 בצוארו ילון

עז ולפניו תרוץ דאבה: **15** מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימוט: **16** לבו יצוק כמוראבן ויצוק כפלה תחתית: **17** משתו יגורו אלים משבדים יתחטאו: **18** משינהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: **19** יחשב לתבן ברל לעץ רבבון נחושה: **20** לא-יברחנו בן-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע: **21** כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: **22** תחתיו תדודי חרש ירפד חרוץ עלי-טיט: **23** ירתית פסיר מצולה ים ישים כמרקחה: **24** אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: **25** אינ-על-עפר משלו העשו לבלי-חת: **26** את-פל-נבה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחין: **ס Job 42** ויען איוב את-יהוה ויאמר: **2** **[ירעת]** **[ירעתין]** כי-כל תוכל ולא-יבצר ממך מזמה: **3** מי זהו מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: **4** שמענא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: **5** לשמע-און שמעתיך ועתה עיני ראתך: **6** על-כן אמאס ונחמתי על-עפר ואפר: **פ** ויהי אחר דבר יהוה את-הדברים האלה אל-איוב ויאמר יהוה אל-אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה פעבדי איוב: **8** ועתה קח-לכם שבעה-פרים ושבעה אילים ולכו אל-עבדי איוב והעליתם עולה בערכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם-פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה פעבדי איוב: **9** וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את-פני איוב: **10** ויהוה שב את-**[שבת]** **[שבת]** איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את-כל-אשר לאיוב למשנה: **11** ויבאו אליו כל-אחיו וכל-**[אחיותיו]** **[אחיותיו]** וכל-ידעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו ויגורו לו וינחמו אתו על כל-הרעה אשר-הביא יהוה עליו ויתגדלו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד: **ס** **12** ויהוה ברך את-אחרית איוב מראשתו ויהיו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף-צמד בקר ואלף אתונות: **13** ויהיו לו שבענה בנים ושלוש בנות: **14** ויקרא שם-האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוד: **15** ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל-הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם: **ס** **16** ויהי איוב אחר-יזאת מאה וארבעים שנה **[ירא]** **[ייראה]** את-בניו ואת-בניו בניו ארבעה דורות: **17** וימת איוב זקן ושבע ימים:

Song of Songs 1 שיר השירים אשר לשלמה: **2** ישקני מנשיקות פיהו כי-טובים הדיך מיון: **3** לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבוד: **4** משכני אחרוך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה הדיך מיון מישרים אהבוד: **ס** **5** שחורה אני ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר פיריעות שלמה: **6** אל-תראוני שאני שחרחרת ששפתני השמש בני אמי נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתי: **7** הגידה לי שאהבה נפשי איכה חרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה פעמיה על עדרי חברוך: **8** אם-לא תדעי לד היפה בנשים צא-לך בעקבי הצאן ורעי את-גדיתיך על משכנות הרעים: **ס** **9** לססתי ברכבי פרעה המיתוך רעיתי: **10** נאוו לחינד בתרים צוארף בחרוזים: **11** תורי זהב נעשה-לך עם נקודת תכסף: **12** עד-שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו: **13** צרור המרו הדודי לי בין שדי יליו: **14** אשכל הכפרו הדודי לי בכרמי עין גדי: **ס** **15** הנך יפה רעיתי הנך יפה עינד יונים: **16** הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה: **17** קרות בתינו ארוים **[רהיטנו]** **[רהיטנו]** ברותים: **Song 2**

אני חבצלת השרון שושנת העמקים: **2** כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת:
3 כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן יְדוּדֵי בֵּין הַבְּנִים בְּצִלּוֹ חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי וּפְרוּי מְתוּק
 לַחֲבִי: **4** הִבִּיאֵנִי אֶל-בֵּית הַיִּין וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה: **5** סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוּנִי
 בַּתְּפוּחִים כִּי-חֹלֶת אַהֲבָה אָנִי: **6** שְׁמָאֵלוּ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינֵי תַּחֲבַקְנִי: **7** הַשְּׁבַעְתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תַּעֲרֹרוּ וְאִם-תַּעֲרֹרוּ
 אֶת-הָאֲהָבָה עַד שְׂתַחֲפִץ: **8** קוֹל יְדוּדֵי הַנְּהִיזָה בָּא מְדַלֵּג עַל-הַהָרִים מִקְפִּץ
 עַל-הַגְּבֻעוֹת: **9** דּוֹמָה יְדוּדֵי לְצַבִּי אוֹ לַעֲפַר הָאֵילִים הַנְּהִיזָה עוֹמֵד אַחַר כְּתִלְנוּ
 מִשְׁנִיחַ מִן-הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן-הַחֲרָפִים: **10** עֵנָה יְדוּדֵי וְאָמַר לִי קוֹמִי לְךָ רַעֲיָתִי
 יַפְתִּי וְלִכְרִי-לְךָ: **11** כִּי-הִנֵּה [הַסְתִּי] [וְהַסְתִּי] עֵבֶר הַנֶּשֶׁם חֲלָף הַלֵּךְ לֹא: **12** הַנְּצַנִּים
 נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עַת הַזְּמִיר הַנִּיעַ וְקוֹל הַחֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: **13** הַתַּאֲנָה חֲנֻטָה פְּנִיָה
 וְהַגְּפִינִם סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ קוֹמִי [לְכוּ] [לְךָ] רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלִכְרִי-לְךָ: **14** יוֹנְתִי
 בַּחֲנִי הַפִּלַע בְּסֶתֶר הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת-מְרֹאֵךְ הַשְּׁמִיעֵינִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ
 עָרַב וּמְרֹאֵךְ נְאוּה: **15** אַחֲזוּלְנוּ שׁוֹעֵלִים שׁוֹעֵלִים קִטְנִים מַחְבְּלִים כְּרָמִים
 וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר: **16** יְדוּדֵי לִי וְאֵנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: **17** עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצִּלְלִים סֵב דְּמַה-לְךָ יְדוּדֵי לְצַבִּי אוֹ לַעֲפַר הָאֵילִים עַל-הָרֵי בְּתַר: **Song 3**
 עַל-מִשְׁכְּבִי בַּלַּיִלּוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא מִצְאָתִי: **2** אֲקוֹמָה נָא
 וְאִסּוּבְבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא
 מִצְאָתִי: **3** מִצְאוּנִי הַשְּׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאִיתִם: **4** כִּמְעֹט
 שְׁעַבְרָתִי מֵהֵם עַד שִׁמְצָאִתִּי אֶת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אַחֲזוּתִי וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד-שֶׁהִבִּיאֲתִי
 אֶל-בֵּית אִמִּי וְאֶל-חֲדָר הַחֹרְתִי: **5** הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תַּעֲרֹרוּ וְאִם-תַּעֲרֹרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד שְׂתַחֲפִץ: **6** מִי זֹאת
 עֹלָה מִן-הַמְּדַבֵּר כְּתִימָרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֶרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכַּל אֲבַקְתָּ רוּכַל: **7** הִנֵּה
 מִטְתּוֹ שְׁלֹשְׁמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לֵה מְגַבְרֵי יִשְׂרָאֵל: **8** כָּלֵם אַחֲזִי חָרַב מִלְמָדִי
 מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל-יָרְכוּ מִפְּחַד בַּלַּיִלוֹת: **9** אֶפְרָיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה
 מִעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: **10** עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְבוֹ אֶרְנָן תּוֹכוֹ רְצוּף
 אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: **11** צִיאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֵמָה בַּעֲטָרָה
 שְׁעַטְרָה-לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ: **Song 4** הִנֵּךְ יַפְתִּי הִנֵּךְ יַפְתִּי
 עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ שְׁעָרְךָ כְּעַד הָעוֹיִם שְׁגַלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: **2** שִׁנֶּיךָ כְּעַד
 הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן-הַרְחָצָה שְׁפָלֵם מִחֲאִימוֹת וּשְׁכַלְהָ אֵין בְּהֵם: **3** כְּחוֹט הַשְּׁנִי
 שְׂפַתְךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נְאוּה כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ: **4** כְּמַגְדָּל דְּוִיד
 צוֹאֲרֶךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלְךָ הַמְּגוֹן תִּלְוִי עֲלוּי כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: **5** שְׁנֵי שְׂדֵיךָ
 כְּשְׁנֵי עֲפְרִים תְּאוּמֵי צְבִיָה הַרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנִים: **6** עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים
 אֶלְךָ לִי אֶל-הַר הַמּוֹר וְאֶל-גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: **7** כִּלְךָ יַפְתִּי וּמוֹם אֵין בְּךָ: **8**
 אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי תְּשׁוּרִי מִרְאֵשׁ אֲמִנָה מִרְאֵשׁ שְׁנִיר וְחֲרָמוֹן
 מִמְעַנּוֹת אֲרִיזוֹת מִתְּרֵרֵי נְמָרִים: **9** לְבַבְתִּנִּי אַחְתִּי כָלָה לְבַבְתִּינִי [בְּאֲחַד] [בְּאֲחַת]
 מִעֵינֶיךָ בְּאֲחַד עֵנֶךָ מִצְוֹרְנֶיךָ: **10** מִהַיָּפוּ דְרִיךְ אַחְתִּי כָלָה מִהַיָּטְבוּ דְרִיךְ מִיּוֹן
 וְרִיחַ שְׁמֵינֶיךָ מִכָּל-בְּשָׁמִים: **11** נֶפֶת תִּטְפְּנָה שְׂפַתְךָ כָּלָה דְּבַשׁ וְחֵלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ
 וְרִיחַ שְׁלֹמֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: **12** גּוֹן נְעוּל אַחְתִּי כָלָה גֵּל נְעוּל מַעֲן חֲתוּם: **13**
 שְׁלַחֲךָ פְּרָדִס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מְגָדִים כְּפָרִים עִם-נְרָדִים: **14** נְרָדוֹ וּכְרָכֶם קָנָה
 וְקַמּוֹן עִם כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה מוֹר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל-רֵאשֵׁי בְּשָׁמִים: **15** מַעֲן

גנים באר מים חיים ונזלים מן-לבנון: **16** עורי צפון ובואי חמין הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: **Song 5** באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: **2** אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה: **3** פשטתי את-פתנתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם: **4** דודי שלח ידו מן-החר ומעי המו עליו: **5** קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו-מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: **6** פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: **7** מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את-רדודי מעלי שמרי החמות: **8** השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: **9** מה-דודך מדוד היפה בנשים מה-דודך מדוד שפכה השבעתנו: **10** דודי צח ואדום דגול מרובה: **11** ראשו פתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: **12** עיניו כזונים על-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת: **13** לחו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: **14** ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: **15** שוקיו עמודי שש מוסדים על-אדני-פז מראהו כלבנון בחור כארזים: **16** חפו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים: **Song 6** אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: **2** דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בננים וללקט שושנים: **3** אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: **4** יפה את רעיתי כתרצה נאנה פירושלם אימה פנדגלות: **5** הסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגלעד: **6** שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות ושפלה אין בהם: **7** כפלה הרמון רקתך מבעד לצמתך: **8** ששים המה מלכות ושמיים פילגשים ועלמות אין מספר: **9** אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליוולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: **10** מיוזאת הנשקפה כמו-שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה פנדגלות: **11** אל-גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: **12** לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי-נדיב: **Song 7** שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה-בך מה-תחזו בשולמית כמחלת המחנים: **2** מה-יפו פעמיך בנעלים בת-נדיב חמוקי ירכיך כמו חללים מעשה ידי אמן: **3** שררך אגן הסהר אל-יחסר המזג בטנד ערמת חטים סוגה בשושנים: **4** שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: **5** צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על-שער בתרבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני ומשקי: **6** ראשך עליך כפרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: **7** מה-יפית ומה-נעמת אהבה בתענוגים: **8** זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשפלות: **9** אמרתי אעלה בתמר אחוה בסנסניו ויהיו-נא שדיך כאשפלות הגפן וריח אפך כפתוחים: **10** וחפך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: **11** אני לדודי ועלי תשוקתו: **12** לכה דודי נצא תשדה נלינה בכפרים: **13** נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את-דדי לך: **14** הדודאים נתגוררית ועל-פתחינו כל-מגדים חדשים גם-ישנים דודי צפנתי לך: **Song 8** מי יתנד כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לאיביו לי: **2** אנהגך אביאך אל-בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני: **3** שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: **4** השבעתי אתכם בנות ירושלים מה-תעירו!

ומה־תַּעֲרֹנוּ אֶת־הָאֵבֶבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ: **ס 5** מִי זֹאת עֵלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דֹּדָהּ תַּחַת הַתְּפוּחַ עֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבַּלְתָּךְ אִמְךָ שָׁמָּה חִבַּלָה יִלְדְתִיךָ: **6** שִׁימִנִי כַחוֹתֶם עַל־לֶבֶךְ כַּחוֹתֶם עַל־זִרְעוֹעַךְ כִּי־עֲזָה כַּמּוֹת אֵבֶבָה קָשָׁה כִּשְׂאוֹל קָנָה רִשְׁפִיָּה רִשְׁפִי אִשׁ שְׁלֵה־בַתְּיָה: **7** מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֵבֶבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כַּלְהֹן בֵּיתוֹ בְּאֵבֶבָה בּוֹז יְבוּזוּ לוֹ: **ס 8** אַחֹת לְנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחַנּוּ בַיּוֹם שִׁדְבַר־בָּהּ: **9** אִם־חֹמְהָ הִיא נִבְנָה עֲלֶיהָ שִׁירַת כֶּסֶף וְאִם־דֹּלַת הִיא נִצּוֹר עֲלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹ: **10** אֲנִי חֹמְהָ וְשָׂדֵי כַּמְנַדְלוֹת אֲזִי הֵייתִי בַעֲיֵנִי כַּמוֹצֵאת שְׁלוֹם: **פ 11** כָּרַם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרַם לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: **12** כָּרַמִּי שְׁלִי לִפְנֵי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלָמָה וּמֵאֲתִים לְנִטְרִים אֶת־פְּרִי: **13** הִיוֹשַׁבְתָּ בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְּשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הִשְׁמִיעֵנִי: **14** בְּרַחֵן דֹּדִי וְדַמְהֵלְךָ לְצַבִּי אוֹ לַעֲפַר הָאֲלִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם:

Ruth 1 וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפֶט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: **2** וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיְהִי־וַיִּשְׁם: **3** וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: **4** וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם הָאֵחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֶׂר שָׁנִים: **5** וַיָּמוּתוּ גַם־שְׁנֵיהֶם מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁהּ: **6** וַתִּקֶּם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשָׂדֶה מוֹאָב כִּי־יִפְקֹד יְהוָה אֶת־עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם: **7** וַתֵּצֵא מִן־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִיָּתְה־שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדַרְךָ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה: **8** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ לִכְנֶה שְׁבִנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה **(יַעֲשֶׂה)** **(יַעֲשֶׂה)** יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם־דַּמְתֵּיכֶם וְעַמְדִי: **9** יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּן מִנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשָּׂק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתְּבַכְינָה: **10** וַתֹּאמְרֵנָה לָהּ כִּי־אֲתָךְ נָשׁוּב לַעֲמִיד: **11** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבִנָה בְּנִתִי לְמָה תִּלְכְּנָה עִמִּי הַעוֹד־לִי בָנִים בְּמַעֲוִי וְהָיוּ לָכֶם לְאֲנָשִׁים: **12** שְׁבִנָה בְּנִתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מִהַיּוֹת לֹאִישׁ כִּי אֲמַרְתִּי יִשְׂרָאֵל תִּקְוָה גַם הֵייתִי הַלַּיְלָה לֹאִישׁ וְגַם יִלְדֵתִי בָנִים: **13** הֲלֵהָן תִּשְׁבְּרֵנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהָן תַּעֲנֶנָּה לְבִלְתִּי הָיוֹת לֹאִישׁ אֶל בְּנִתִי כִי־מֵרְלִי מְאֹד מִכֶּם כִּי־יֵצֵאָה בִּי יְדִי־וְהוּהוּ: **14** וַתִּשְׁנֶה קוֹלָן וַתְּבַכְינָה עוֹד וַתִּשָּׂק עֶרְפָּה לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוּת דִּבְקָה בָּהּ: **15** וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתָּךְ אֶל־עַמָּה וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתָּךְ: **16** וַתֹּאמֶר רוּת אֶל־תַּפְגַּע־בִּי לַעֲזוֹב לָשׁוּב מֵאֲחֵרַיִךְ כִּי אֶל־אֲשֶׁר תִּלְכִּי אֶלֶךְ וּבְאֲשֶׁר תִּלְיִנִי אֶלֶין עִמָּךְ עִמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי: **17** בְּאֲשֶׁר תִּמּוּתִי אֲמוּת וְשֵׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסְיֵף כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: **18** וַתֵּרָא כִּי־מִתְאַמְצֵת הִיא לִלְכַת אִתָּהּ וַתַּחֲדֵל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ: **19** וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בָּאנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כַּבָּאנָה בֵּית לָחֶם וַתֵּחֶם פְּלִהַעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמְרֵנָה הַזֹּאת נַעֲמִי: **20** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל־תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאן לִי מֵרָא כִּי־הֵמֶר שָׂדֵי לִי מְאֹד: **21** אֲנִי מְלֵאָה הַלֵּכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לְמָה תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי וַיְהוּה עֲנָה בִּי וְשָׂדֵי תִרַע לִי: **22** וַתִּשָּׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כִלְתֵיהָ עִמָּה הִשְׁבָּה מִשְׂדֵי מוֹאָב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלַת קִצִּיר שְׁעָרִים: **Rut 2** וּלְנַעֲמִי **(מִיַּדֵּע)** **(מִיַּדֵּע)** לֹאִשָּׁה אִישׁ נְבוֹר חֵיל מִמְּשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בַּעֲזִי: **2** וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֶל־נַעֲמִי אֲלֵכֶה־נָא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקַטָּה בַּשִּׁבְלִים אַחֲרָי אֲשֶׁר אֲמָצְאֶן

בעיניו ותאמר לה לכי בתי: **3** ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרו הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעו אשר ממשפחת אלימלך: **4** והנה-בעו בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: **5** ויאמר בעו לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת: **6** ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדה מואב: **7** ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרו הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שבתה הבית מעט: **8** ויאמר בעו אל-רות הלוא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם-נערת: **9** עיניך בשדה אשר-יקצרו והלכת אחריהן הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל-הכלים ושחית מאשר ישאבון הנערים: **10** ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה: **11** ויען בעו ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: **12** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו: **13** ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה פאחת שפחתך: **14** ויאמר לה בעו לעת האכל גשי הלם ואכלת מן-הלחם ושבלת פתך בחמיץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותחר: **15** ותקם ללקט ויצו בעו את-נערו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **16** וגם של-תשלו לה מן-הצבתים ועובתם ולקטה ולא תגערו-בה: **17** ותלקט בשדה עדי-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים: **18** ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבעה: **19** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: **20** ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא-עזב חסדו את-החיים ואת-המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנאלנו הוא: **21** ותאמר רות המואביה גם כן-אמר אלי עם-הנערים אשר-לי תדבקין עד אם-כלו את כל-הקציר אשר-לי: **22** ותאמר נעמי אל-רות כלתה טוב בתי כי חצאי עם-נערוחיו ולא יפגעו-בך בשדה אחר: **23** ותדבק בנערוות בעו ללקט עד-כלות קציר-השערים וקציר החטים ותשב את-חמותה: **Rut 3** ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך: **2** ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית את-נערוחיו הנה-הוא זרה את-גרון השערים הלילה: **3** ורחצת וסכת ושמת **(שמלתך)** **4** **(שמלתך)** עליך **(וירדתי)** **(וירדת)** הגרן אל-תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: **5** ויהי בשכבו וידעת את-המקום אשר ישכב-שם ובאת ונגלת מרגלתיו **(ושכבתיו)** **(ושכבת)** והוא יגיד לך את אשר תעשין: **6** ותאמר אליה כל אשר-תאמרי **(כך)** **7** **(אלן)** אעשה: **8** ותרד הגרן ותעש ככל אשר-צויתה חמותה: **9** ויאכל בעו וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב: **10** ויהי בחצי הלילה ויחרר האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו: **11** ויאמר מראת ותאמר אנכי רות ופרשת כנפך על-אמתך כי גאל אתה: **12** ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן-הראשון לבלתי-לכת אחרי הפחורים אסידל ואם-עשיר: **13** ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-לך כי יודע כל-שער עמי כי אשת חיל את: **14** ועתה כי אמנם כי **(אם)** **(אם)** גאל אתה וגם יש גאל

קרוב ממני: **13** לנינו הלילה והיה בבקר אסינאלך טוב יגאל ואסלא יחפץ לנאלך ונאלתיך אנכי חיייהוה שכבי ערהבקר: **14** ותשכב **(כרגלתו)** **(מרגלותיו)** ערהבקר ותקם **(בטרם)** **(בטרם)** יכיר איש אתרעהו ויאמר אל-יודע פייבאה האשה הגרן: **15** ויאמר הכי המטפחת אשר-עליך ואחויכה ותאחזי בה וימד שש-שערים וישת עליה ויבא העיר: **16** ותבוא אל-חמותה ותאמר מראת בתי ותגדלה את כל-אשר עשה-לה האיש: **17** ותאמר שש-שערים האלה נתן לי כי אמר **(כך)** **(אלך)** אל-חבואי ריקם אל-חמותך: **18** ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי-אם-פלה הדבר היום: **Rut 4** ובעז עליה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז ויאמר סורה שבה-פה לפני אלמני ויסר וישב: **2** ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו: **3** ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: **4** ואני אמרתי אלה אנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל ואסלא יגאל הגידה לי **(ואדע)** **(ואדעה)** כי אין זולתך לגאול ואנכי אחיך ויאמר אנכי אנאל: **5** ויאמר בעז ביום-קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-המת **(קניתי)** **(קניתה)** להקים שם-המת על-נחלתו: **6** ויאמר הגאל לא אוכל **(לגאול)** **(לגאל)** לי פן-אשחית את-נחלתי גאל-לך אתה אסתגאלתי כי לא-אוכל לגאל: **7** וזאת לפנים בישראל על-הגאולה ועל-התמורה לקים כל-דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: **8** ויאמר הגאל לבעז קנה-לך וישלף נעלו: **9** ויאמר בעז לזקנים וכל-העם עדים אתם היום כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך ואת כל-אשר למחלון ומחלון מיד נעמי: **10** וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: **11** ויאמרו כל-העם אשר-בשער והזקנים עדים יתן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל ועשה-חיל באפרתה וקרא-שם בבית לחם: **12** ויהי ביתך כבית פרץ אשר-ילדה תמר ליהודה מן-הזרע אשר יתן יהוה לך מן-העשרה הזאת: **13** ויקח בעז את-רות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: **14** ותאמרנה הנשים אל-נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: **15** והיה לך למשיב נפש ולכלכל את-שיבתך כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משבעה בנים: **16** ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותהילו לאמנת: **17** ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד-בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אכיושי אבי דוד: **פ** **18** ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון: **19** וחצרון הוליד את-רם ורם הוליד את-עמונדב: **20** ועמונדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה: **21** ושלמון הוליד את-בעז ובעז הוליד את-עובד: **22** ועבד הוליד את-ישי וישי הוליד את-דוד:

Lamentations 1 איכה וישבה בדרך העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס: **ס** **2** כלו תכפה בלילה ודמעתה על לחיה אין-לה מנחם מפל-אהביה כל-רעהי בגדו בה היו לה לאיבים: **ס** **3** גלחה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח כל-רופיה השיגוה בין המצרים: **ס** **4** דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל-שעריה שוממין פתניה נאנחים

בתולתיה נוגות והיא מרלה: **ס 5** היו צריה לראש איביה שלו כִּי־הוּהוּ הוּגָה על רב־פְּשִׁיעִיה עולליה הלכו שבי לפני־צַר: **ס 6** ויצא **[מן־בת]** **[מבת]** ציון כל־הדרה היו שריה פאילים לא־מצאו מרעה וילכו בלא־כח לפני הודף: **ס 7** זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה בנד־צַר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: **ס 8** חטא חטאה ירושלם על־כֵּן לנידה היתה כל־מכבדיה הזילוה כִּי־ראו ערותה גס־היא נאנחה ותשב אָחור: **ס 9** טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את־עניי כי הגדיל אויב: **ס 10** ידו פרש צַר על כל־מחמדיה כִּי־ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא־יבאו בקהל לך: **ס 11** כל־עמיה נאנחים מבקשים לחם נתנו **[מחמדיהם]** **[מחמדיהם]** באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: **ס 12** לוא אליכם כל־עברי דרך הביטו וראו אִישׁ מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו: **ס 13** ממרום שלח־אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אָחור נתנני שממה כל־היום דוה: **ס 14** נשקד על פשעי בידו ושתרגו עלו על־צוארי הכשיל כחו נתנני אדני בידו לא־אוכל קום: **ס 15** סלה כל־אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת דרך אדני לבתולת בת־יהודה: **ס 16** על־אלהו אני בוכיה עיניו ירדה מים כִּי־רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: **ס 17** פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו צרו יהוה ירושלם לנדה ביניהם: **ס 18** צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו־נא כל־**[עמים]** **[העמים]** וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי: **ס 19** קראתי למאהבי תמה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כִּי־בקשו אכל למו וישיבו את־נפשם: **ס 20** ראה יהוה כִּי־צר־לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שפלה־חרב בבית כמות: **ס 21** שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל־אויבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום־קראת ויהיו כמוני: **ס 22** תבא כל־דעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל־פשעי כִּי־רבות אנתחי ולבי דוי: **פ 2 Lam** איכה יעיב באפּוֹ אדני את־בת־ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא־זכר הדם־רגליו ביום אפו: **ס 2** בלע אדני **[לא]** **[ולא]** חמל את כל־נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת־יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה: **ס 3** גדע בחרי־אף כל קרן ישראל השיב אָחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב פאש להבה אכלה סביב: **ס 4** דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמד־יעין באהל בת־ציון שפך פאש חמתו: **ס 5** היה אדניו כאויב בלע ישראל בלע כל־אַרְמְנוֹתֶיה שחת מבצרו וירב בבת־יהודה תאניה ואניה: **ס 6** ויחמס פגן שפו שחת מועדו שפת יהוה וציון מועד ושפת וינאץ בועם־אפו מלך וכהן: **ס 7** זנח אדניו מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד־אויב חומת אַרְמְנוֹתֶיה קול נתנו בבית־יהוה כיום מועד: **ס 8** חשב יהוה להשחית חומת בת־ציון נטה קו לא־השיב ידו מבלע ויאבל־חל וחומה יחדו אמללו: **ס 9** טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם־נביאיה לא־מצאו חזון מיהוה: **ס 10** ישבו לארץ ידמו זקני בת־ציון העלו עפר על־ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: **ס 11** כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על־שבר בת־עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה: **ס 12** לאמתם יאמרו איה דגן

וינו בהתעטפם כחלל ברחכות עיר בהשתפך נפשם אל-חיק אמתם: **ס 13** מה-אעידך
 מה אדמה-לך הבה ירושלם מה אשוה-לך ואנחמך בחולת בת-ציון כירגול פים
 שברך מי ירפא-לך: **ס 14** נביאך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על-עונך להשיב
[שביחך] [שבותך] ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: **ס 15** ספקו עליך כפים כל-עברי
 דרך שרקו ויגעו ראשם על-בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש
 לכל-הארץ: **ס 16** פצו עליך פיהם כל-אויביך שרקו ויחקרו-שן אמרו בלענו אך זה
 היום שקוינהו מצאנו ראינו: **ס 17** עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
 מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צרוך: **ס 18** צעק לבם
 אל-ארני חומת בת-ציון הורידו כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פונת לך
 אל-תדים בת-עינך: **ס 19** קומי רני **[בליל] [בלילה]** לראש אשמרות שפכי כמים
 לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עוללך העטופים ברעב בראש
 כל-חוצות: **ס 20** ראה יהוה והביטה למי עוללת פה אסתאכלנה נשים פרים עללי
 טפחים אסיהרג במקדש אדני כהן ונביא: **ס 21** שכבו לארץ חוצות גער וקן
 בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: **ס 22** תקרא כיום
 מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אך-יהוה פליט ושריד אשר-טפחתי ורביתי איבי
 כלם: **פ Lam 3** אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: **2** אותי נהג וילך חשך ולא-אור: **3**
 אך בי ישב והפך ידו כל-היום: **ס 4** בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: **5** בנה עלי
 ויקף ראש ותלאה: **6** במחשכים הושיבני כמתי עולם: **ס 7** גדר בעדי ולא אצא
 הכביד נחשתי: **8** גם כי אעק ואשוע שתם תפלתי: **9** גדר דרכי בגזית נתיבתי ענה:
ס 10 רב ארב הוא לי **[אריה] [ארי]** במסתרים: **11** דרכי סודר ויפשחני שמיני שמם:
12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: **ס 13** הביא בכלייתי בני אשפתו: **14** הייתי שחק
 לכל-עמי נניחם כל-היום: **15** השביעני במרוזים הרוני לענה: **ס 16** ויגרס בחצץ שני
 הכפישני באפר: **17** ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה: **18** ואמר אבך נצחי ותחלתי
 מיתהוה: **ס 19** זכר-עני ומורדי לענה וראש: **20** זכור תזכור **[ותשית] [ותשוח]** עלי
 נפשי: **21** זאת אשיב אל-לבי על-כן אוחיל: **ס 22** חסדי יהוה פי לא-תמנו כי
 לא-כלו רחמיו: **23** חדשים לבקרים רבה אמונתך: **24** חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן
 אוחיל לו: **ס 25** טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו: **26** טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה:
27 טוב לגבר כירשא על בנעוריו: **ס 28** ישב בדר וידם פי נטל עליו: **29** יתן בעפר
 פיהו אולי יש תקוה: **30** יתן למכהו לחי ישבע בחרפה: **ס 31** כי לא יונח לעולם
 אדני: **32** כי אסיהנה ורחם כרב **[חסדו] [חסדיו]**: **33** כי לא ענה מלבד וינה
 בני-איש: **ס 34** לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: **35** להטות משפט-גבר נגד פני
 עליון: **36** לענת אדם בריבו אדני לא ראה: **ס 37** מי זה אמר ותחי אדני לא צוה:
38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: **39** מה-יתאונן אדם חי גבר על-**[חטאי]**
[חטאיו]: **ס 40** נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עדי-יהוה: **41** נשא לבבנו אל-כפים
 אל-אל בשמים: **42** נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: **ס 43** סכתה באף ותרדפנו
 הרגת לא חמלת: **44** ספותה בענן לך מעבור תפלה: **45** סחי ומאוס תשימנו בקרב
 העמים: **ס 46** פצו עלינו פיהם כל-אויבנו: **47** פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: **48**
 פלגי-מים תרד עיני על-שבר בת-עמי: **ס 49** עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות: **50**
 עדישקוף וירא יהוה משמים: **51** עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: **ס 52** עוד
 צרוני כצפור איבי חנם: **53** צמתו בבור חיי ויהי-אבן בי: **54** צפורים על-ראשי

אמרתי ננזרת: **ס 55** קראתי שמך יהוה מבור תחתיות: **56** קולי שמעת אל-תעלם
אזנך לרוחתי לשועתי: **57** קרבת ביום אקראך אמרת אל-תירא: **ס 58** רבת אדני
ריבי נפשי גאלת חיי: **59** ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי: **60** ראיתה כל-נקמתם
כל-מחשבתם לוי: **ס 61** שמעת חרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי: **62** שפתי קמי והגיונם
עלי כל-היום: **63** שבתם וקומתם הביטה אני מנגינתם: **ס 64** תשיב להם גמול יהוה
כמעשה ידיהם: **65** תתן להם מננת-לב תאלתך להם: **66** תרדף באף ותשמידם מתחת
שמי יהוה: **פ Lam 4** איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב השתפכנה אבני-קדש בראש
כל-חוצות: **ס 2** בני ציון תוקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי-חרש מעשה
ידי יוצר: **ס 3** גם **[תנין]** **[תנים]** חלצו שד היניקו גוריהן בתעמי לאכזר **[פי]** **[ענים]**
[כיענים] במדבר: **ס 4** דבק לשון יונק אל-חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין
להם: **ס 5** האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות: **ס 6**
ויגדל עון בתעמי מחטאת סדם ההפוכה כמו-דגע ולא-חלו בה ידים: **ס 7** זפו
נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם: **ס 8** חשך משחור הארם
לא נפרו בחוצות צפר עורם על-עצמם יבש היה כעץ: **ס 9** טובים היו חללי-חרב
מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי: **ס 10** ידי נשים רחמניות בשלו
ילדיהן היו לברות למו בשבר בתעמי: **ס 11** כלה יהוה את-חמתו שפך חרון אפו
ויצתאש בציון ותאכל יסודתיה: **ס 12** לא האמינו מלכי-ארץ **[וכל]** **[כל]** ישבי חבל
כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: **ס 13** מחטאת נביאיה עונות פהניה השפכים
בקרבה דם צדיקים: **ס 14** נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו
בלבשיהם: **ס 15** סורו טמא קראו למו סורו סורו אל-תגעו כי נצו גם-נעו אמרו
בגוים לא יסיפו לגור: **ס 16** פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא
נשאו **[זקנים]** **[יוקנים]** לא חננו: **ס 17** **[עודינה]** **[עודינו]** תכלינה עינינו אל-עזרתנו
הבל בצפיתנו צפינו אל-גוי לא יושע: **ס 18** צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב
קצינו מלאו ימינו כרבא קצינו: **ס 19** קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-ההרים
דלקנו במדבר ארבו לנו: **ס 20** רוח אפינו משית יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
בצלנו נחיה בגוים: **ס 21** שישי ושמחי בתאדום **[יושבת]** **[יושבת]** בארץ עויץ
גם-עליך תעבר-כוס תשכרי ותתערי: **ס 22** תם-עונך בת-ציון לא יוסיף להגלותך
פקד עונך בתאדום גלה על-חטאתיך: **פ Lam 5** זכר יהוה מה-היה לנו **[הביט]**
[הביטה] וראה את-חרפתנו: **2** נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: **3** יתומים
היינו **[אין]** **[אין]** אב אמתינו כאלמנות: **4** מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר
יבאו: **5** על צנארנו נרדפנו יגענו **[לא]** **[ולא]** הונח-לנו: **6** מצרים נתנו יד אשר
לשבע לחם: **7** אבתינו חטאו **[אינם]** **[ואינם]** **[אנחנו]** **[ואנחנו]** עונתיהם סבלנו: **8**
עבדים משלו בנו פרק אין מידם: **9** בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: **10**
עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב: **11** נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: **12**
שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: **13** בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
כשלו: **14** זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם: **15** שבת משוש לבנו נהפך לאל
מחלנו: **16** נפלה עטרת ראשנו אוינא לנו כי חטאנו: **17** על-זה היה דוח לבנו
על-אלה חשכו עינינו: **18** על הר-ציון ששמים שועלים הלכו-בו: **פ 19** אתה יהוה
לעולם תשב כסאך לדר ודורי: **20** למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים: **21**
השיבנו יהוה אליך **[ונשוב]** **[ונשובה]** חדש ימינו פקדם: **22** כי אם-מאס מאסתנו

קצפת עלינו עד-מאד:

Ecclesiastes 1 דברי קהלת בן-דוד מלך בירושלם: **2** הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל הבל: **3** מה-יתרון לאדם בכל-עמלו שיעמל תחת השמש: **4** דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת: **5** וזרח השמש ובא השמש ואל-מקומו שואף זורח הוא שם: **6** הולך אל-דרום וסובב אל-צפון סובב סבב הולך הרוח ועל-סביבתיו שב הרוח: **7** כל-הנחלים הלכים אל-הים והים איננו מלא אל-מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: **8** כל-הדברים יגעים לא-יוכל איש לדבר לא-תשבע עין לראות ולא-תמלא און משמע: **9** מה-שהיה הוא שיהיה ומה-שנעשה הוא שיעשה ואין כל-חדש תחת השמש: **10** יש דבר שיאמר ראה-זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו: **11** אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא-יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: **12** אני קהלת הייתי מלך על-ישראל בירושלם: **13** ונתתי את-לבי לדרוש ולחור בחכמה על-כל-אשר נעשה תחת השמים והוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: **14** ראיתי את-כל-המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח: **15** מעות לא-יוכל לתקן וחסרון לא-יוכל להמנות: **16** דברתי אני עם-לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על-כל-אשר-היה לפני על-ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: **17** ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם-זה הוא רעיון רוח: **18** כי ברב חכמה רב-פעס ויוסף דעת יוסף מכאוב: **Ecc 2** אמרתי אני בלבי לכה-נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם-הוא הבל: **2** לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה: **3** תרתי בלבי למשוד בין את-בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: **4** הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נשעתי לי כרמים: **5** עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל-פרי: **6** עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: **7** קניתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: **8** כנסתי לי גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות: **9** וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: **10** וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה כיל-לבי שמח מכל-עמלי וזה-היה חלקי מכל-עמלי: **11** ופניתי אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: **12** ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כיו מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשהו: **13** וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך: **14** החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כלם: **15** ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם-אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם-זה הבל: **16** כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל לעולם בשפך הימים הבאים הכל נשפך ואיך ימות החכם עם-הכסיל: **17** ושנאתי את-החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כיה-הכל הבל ורעות רוח: **18** ושנאתי אני את-כל-עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי: **19** ומי יודע החכם יהיה או סכל

וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם־זה הבל: ²⁰ וסבותי אני
 לראש את לבי על כל־עמל שעמלתי תחת השמש: ²¹ כִּי־יש אדם שעמלו
 בחכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא עמל־בו והמנו חלקו גם־זה הבל ורעה
 רבה: ²² כִּי מה־הוזה לאדם בכל־עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: ²³
 כִּי כל־זמיו מכאבים וכעס ענינו גם־בלילה לא־שקב לבו גם־זה הבל הוא: ²⁴
 אין־טוב באדם שיאכל ושתה והראה את־נפשו טוב בעמלו גם־זה ראיתי אני כִּי
 מיד האלהים היא: ²⁵ כִּי מי יאכל ומי יהוש הויז ממני: ²⁶ כִּי לאדם שטוב
 לפניו נתן חכמה ורעת ושמהה ולחוטא נתן עינו לאסוף ולכנוס לתת לטוב לפני
 האלהים גם־זה הבל ורעות רוח: **Ecc 3** לכל זמן ועת לכל־חפץ תחת השמים: **ס**
 עת ללדת ועת למות עת לשעת עת לעקור נטוע: ³ עת להרוג ועת לרפוא עת
 לפרוץ ועת לבנות: ⁴ עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד: ⁵ עת להשליך
 אבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: ⁶ עת לבקש ועת לאבד
 עת לשמור ועת להשליך: ⁷ עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
⁸ עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: **ס** ⁹ מה־יתרון העושה
 באשר הוא עמל: ¹⁰ ראיתי את־הענון אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
¹¹ את־הכל עשה יפה בעתו גם את־העלם נתן בלבם מבלי אשר
 לא־ימצא האדם את־המעשה אשר־עשה האלהים מראש ועד־סוף: ¹² ידעתי כִּי אין
 טוב בם כִּי אם־לשמוח ולעשות טוב בחייו: ¹³ וגם כל־האדם שיאכל ושתה וראה
 טוב בכל־עמלו מתת אלהים היא: ¹⁴ ידעתי כִּי כל־אשר יעשה האלהים הוא יהיה
 לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שראו מלפניו: ¹⁵
 מה־שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את־נרדף: ¹⁶ ועוד
 ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: ¹⁷
 אמרתי אני בלבי את־הצדיק ואת־הרשע ישפט האלהים כִּי־עת לכל־חפץ ועל
 כל־המעשה שם: ¹⁸ אמרתי אני בלבי על־דברת בני האדם לברם האלהים ולראות
 שהם־בהמה המה להם: ¹⁹ כִּי מקרה בני־האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם
 כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן־הבהמה אין כִּי הכל הבל:
²⁰ הכל הולך אל־מקום אחד הכל היה מן־העפר והכל שב אל־העפר: ²¹ מי יודע
 רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ: ²²
 וראיתי כִּי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כִּי־הוא חלקו כִּי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו: **Ecc 4** ושבתני אני ואראה את־כל־העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנהו דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם פח ואין להם
 מנחם: ² ושבח אני את־המתים שכבר מתו מן־החיים אשר המה חיים עדננו: ³ וטוב
 משניהם את אשר־עדן לא היה אשר לא־ראה את־המעשה הרע אשר נעשה תחת
 השמש: ⁴ וראיתי אני את־כל־עמל ואת כל־כשרון המעשה כִּי היא קנאת־איש
 מרעהו גם־זה הבל ורעות רוח: ⁵ הפסיל חבק את־רדיו ואכל את־בשרו: ⁶ טוב מלא
 כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח: ⁷ ושבתני אני ואראה הבל תחת השמש: ⁸
 יש אחד ואין שני גם בן ואח אין־לו ואין קץ לכל־עמלו גם **[עיניו]** **[עיניו]** לא־חשבע
 עשר ולמיו אני עמל ומחסר את־נפשי מטובה גם־זה הבל ועינו רע הוא: ⁹ טובים
 השנים מן־האחד אשר ישלהם שכר טוב בעמלם: ¹⁰ כִּי אם־יפלו האחד יקים
 את־חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: ¹¹ גם אם־ישכבו שנים ותם להם

ולאחר אִיךְ יָחַם: **12** ואִסְיִתְקַפּוּ הָאֲחֵר הַשְּׁנַיִם יַעֲמִדוּ נִגְדוּ וְהַחוּשׁ הַמְשַׁלֵּשׁ לֹא
 בְּמַהֲרָה יִנְתַּק: **13** טוֹב יֵלֵךְ מִסָּפֵן וְחֻכְם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכִסִּיל אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵה לְהִזְהַר עוֹד:
14 כִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלֵךְ רֵשׁ: **15** רְאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים
 הַמְהַלְכִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמִיד תַּחְתּוֹ: **16** אִין־קִץ לְכָל־הָעַם
 לְכָל אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים לֹא יִשְׁמַחֲרִבוּ כִּי־גַם־זֶה הִבֵּל וְרַעִיּוֹן רוּחַ: **17**
 שְׁמוֹר **[רַגְלִיד]** **[רַגְלִיךְ]** כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לְשִׁמְעַת מִתַּת הַכְּסִילִים
 זָבַח כִּי־אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רַע: **Ecc 5** אֶל־תִּבְהַל עַל־פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל־יִמְהַר לְהוֹצִיא
 דְּבַר לְפָנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ
 מַעֲטִים: **2** כִּי בֹא הַחֲלוֹם בְּרֵב עֵינַי וְקוֹל כְּסִיל בְּרֵב דְּבָרִים: **3** כַּאֲשֶׁר תִּדְרֵךְ נִדְרֵךְ
 לְאֱלֹהִים אֶל־תֵּאָחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אִין חֲפִץ בְּכְסִילִים אֶת אֲשֶׁר־תִּדְרֵךְ שְׁלֹם: **4** טוֹב אֲשֶׁר
 לֹא־תִדְרֵךְ מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלֹם: **5** אֶל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לְחַטָּא אֶת־בִּשְׂרָךְ וְאֶל־תֵּאָמֵר
 לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שָׁנָה הִיא לְמָה יִקְצֵף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלְךָ וְחַבַּל אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: **6**
 כִּי בְרֵב חֲלֻמוֹת וְחֲבִלִים וְדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יִרָא: **7** אִם־עֲשֶׂךְ רֵשׁ וְגוֹל
 מִשְׁפָּט וְצָדֵק תִּרְאֶה בְּמִדְיָה אֶל־תִּתְמַה עַל־הַחֲפִץ כִּי גְבַהּ מֵעַל גְּבַהּ שְׁמוֹר וּגְבַהִים
 עֲלֵיהֶם: **8** וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל **[הִיא]** **[הוּא]** מֶלֶךְ לְשָׂדֵה נַעֲבָד: **9** אַהֲב כֶּסֶף לֹא־יִשְׁבַע
 כֶּסֶף וּמִ־אֲהַב בְּהִמּוֹן לֹא תִבּוֹאֵה גַם־זֶה הִבֵּל: **10** בְּרִבּוֹת הַשּׁוֹבָה רַבּוֹ אוֹכְלִיהָ
 וּמִה־כִּפְשׁוֹן לִבְעֻלָּהּ כִּי אִם־**[רֵאִית]** **[רֵאִיתָ]** עֵינָיו: **11** מִתּוֹקָה שְׁנַת הַעֲבָד אִם־מַעֲט
 וְאִם־הַרְבֵּה יֹאכַל וְהִשְׁבַע לַעֲשִׂיר אֵינְנֵי מִנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן: **12** יֵשׁ רַעָה חוֹלָה רְאִיתִי
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֶשֶׂר שְׁמוֹר לִבְעֻלוֹ לְרַעְתּוֹ: **13** וְאִבְדַּת הָעֶשֶׂר הַהוּא בַּעֲנֵן רַע וְהוֹלִיד בֵּן
 וְאִין בִּידוֹ מְאוּמָה: **14** כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶכֶת כְּשֶׁבֵא וּמְאוּמָה
 לֹא־יֵשֵׂא בַּעֲמֻלוֹ שִׁילָךְ בִּידוֹ: **15** וְגַם־זֶה רַעָה חוֹלָה כַּל־עַמַּת שְׂבֵא כֵּן יֵלֵךְ וּמִה־יִתְרוֹן
 לוֹ שִׁיעֵמֹל לְרוּחַ: **16** גַּם כָּל־יָמָיו בַּחֲשֵׁךְ יֹאכַל וְכַעַס הַרְבֵּה וְחֲלָיו וְקִצְף: **17** הִנֵּה
 אֲשֶׁר־רְאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר־יָפֵה לְאֹכֹל־וּלְשִׁתוֹת וּלְרֵאוֹת טוֹבָה בְּכָל־עַמְלָוָה שִׁיעֵמֹל
 תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ מִסֹּפֵר יָמֵי **[תֵּינִ]** **[תֵּינִי]** אֲשֶׁר־נִתְּנוּ־לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֲלָקוֹ: **18** גַּם
 כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נִתְּנוּ־לוֹ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוּ לְאֹכַל מִמֶּנּוּ וּלְשִׂאת
 אֶת־חֲלָקוֹ וּלְשִׂמַּח בַּעֲמָלוֹ זֶה מִתַּת אֱלֹהִים הִיא: **19** כִּי לֹא הַרְבֵּה יוֹכֵר אֶת־יָמָיו חֵיוֹ
 כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ: **Ecc 6** יֵשׁ רַעָה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא
 עַל־הָאָדָם: **2** אִישׁ אֲשֶׁר יִתְּנוּ־לוֹ הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְכַבּוֹד וְאֵינְנֵי חֹסֵר לְנַפְשׁוֹ
 מִכָּל אֲשֶׁר־יִתְּאוּהוּ וְלֹא־יִשְׁלִיטֵנּוּ הָאֱלֹהִים לְאֹכַל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נִכְרִי יֹאכְלֵנּוּ זֶה הִבֵּל
 וְחָלִי רַע הוּא: **3** אִם־יּוֹלִיד אִישׁ מֵאֵה וּשְׁנַיִם רַבּוֹת יִחְיֶה וְרַבּוֹ שִׁיחָיו יָמֵי־שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ
 לֹא־תִשְׁבַּע מִן־הַטּוֹבָה וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הִיְתָה לוֹ אֲמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ תִּנְפַל: **4** כִּי־בִהְבֵּל
 בָּא וּבַחֲשֵׁךְ יֵלֵךְ וּבַחֲשֵׁךְ שָׁמוֹ יִכְסֶה: **5** גַּם־שָׁמֶשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יִדְעֵה נַחַת לְזֶה מְזֹה: **6**
 וְאֵלוֹ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פְּעֻמּוֹם וְטוֹבָה לֹא רָאָה הִלָּא אֶל־מְקוֹם אַחֵר הַכֵּל הוֹלֵךְ: **7**
 כָּל־עַמְלֵי הָאָדָם לְפִיחָיו וְגַם־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלֹא: **8** כִּי מִה־יּוֹתֵר לְחֻכְם מִן־הַכְּסִיל
 מִה־לַּעֲנֵי יוֹדַע לְהֵלֵךְ נִגְדַת הַחַיִּים: **9** טוֹב מִרְאֵה עֵינַיִם מִהֶלֶךְ־נַפֵּשׁ גַּם־זֶה הִבֵּל וְרַעוּת
 רוּחַ: **10** מִה־שִׁהְיָה כְּבֹר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדַע אֲשֶׁר־הוּא אָדָם וְלֹא־יִוָּכַל לְדוֹן עִם
[שִׁתְּקוּף] **[שִׁתְּקוּף]** מִמֶּנּוּ: **11** כִּי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה מֵרַבִּים הִבֵּל מִה־יִתֵּר לְאָדָם: **12**
 כִּי מִי־יודַע מִה־טוֹב לְאָדָם בְּחַיִּים מִסֹּפֵר יָמֵי־חַיָּיו הִבֵּלוּ וַיַּעֲשֵׂם כְּצֵל אֲשֶׁר מִי־יִנְיֵד
 לְאָדָם מִה־יְהִיָּה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: **Ecc 7** טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם
 הַנּוֹלְדוֹ: **2** טוֹב לְלֶכֶת אֶל־בֵּית־אָבִל מִלֶּכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה בְּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל־הָאָדָם

והחי יתן אל-לבו: **3** טוב כַּעַס מִשְׂחָק כִּי־כִרַע פָּנִים יִיטֵב לָב: **4** לֵב חֲכָמִים בְּבֵית
 אָבִל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שְׂמֹחָה: **5** טוֹב לִשְׁמַע גְּעֵרַת חָכֵם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים: **6**
 כִּי כְּקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר פֶּן שָׁחַק הַכְּסִיל וְגַם־זוֹה הַבֵּל: **7** כִּי הַעֲשֶׂק יוֹלֵל חָכֵם
 וַיֹּאבֵד אֶת־לֵב מִתְּנָה: **8** טוֹב אַחֲרִית דְּבַר מִרְאשִׁיתוֹ טוֹב אַרְד־רוּחַ מִגְּבוּהַ־רוּחַ: **9**
 אֶל־תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעֵס כִּי כַעַס בַּחִיק כְּסִילִים יִנּוּחַ: **10** אֶל־תֹּאמֶר מִה הִיָּה
 שְׁהִימִים הָרֵאשִׁנִּים הֵיוּ טוֹבִים מֵאַלֶּה כִּי לֹא מִחֲכָמָה שָׁאַלְתָּ עַל־זוֹ: **11** טוֹבָה חֲכָמָה
 עַם־נַחְלָה וַיִּחַר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ: **12** כִּי בְצַל הַחֲכָמָה בְּצַל הַכֹּסֵף וַיִּחְרוֹן יָדַעַת הַחֲכָמָה
 תַּחִּיה בַּעֲלִיהָ: **13** רֹאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוֹכַל לִתְקַן אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה: **14**
 בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה בְּטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רֹאֵה גַם אֶת־זוֹה לַעֲמַת־זוֹה עָשָׂה הָאֱלֹהִים
 עַל־דְּבַרְתָּ שְׁלֹא יִמְצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוּמָה: **15** אֶת־הַכֹּל רֵאִיתִי בְּיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ
 צְדִיק אָבֵד בְּצַדְקוֹ וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאַרְד־בְּרַעְתּוֹ: **16** אֶל־תִּהְיֶה צְדִיק הַרְבֵּה וְאֶל־תַּחֲחֹכֶם
 יוֹתֵר לְמַה תִּשּׁוּמִם: **17** אֶל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל־תִּהְיֶה סָכַל לְמַה תִּמּוֹת בְּלֹא עֵתָךְ: **18**
 טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחַז בְּזוֹה וְגַם־מוֹזָה אֶל־תִּנַּח אֶת־יָדְךָ כִּי־רֹאֵה אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כַּפְּלָם: **19**
 הַחֲכָמָה תַּעֲזֵ לַחֲכָם מַעֲשֵׂרָה שְׁלִישִׁים אֲשֶׁר הֵיוּ בַּעִיר: **20** כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחְטָא: **21** גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר
 לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מִקְּלַלְךָ: **22** כִּי גַם־פְּעָמַיִם רַבּוֹת יָדַע לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־[אֵת] [אֵתָהּ]
 קָלַלְתָּ אַחֲרָיִם: **23** כִּלְזוֹה נִסִּיתִי בַּחֲכָמָה אִמְרָתִי אַחֲכָמָה וְהִיא רְחוקָה מִמֶּנִּי: **24** רְחוֹק
 מִה־שֵׁהִיָּה וְעַמְקוֹ עַמְק מִי יִמְצְאוּנִי: **25** סְבוּתִי אֵין וְלִבִּי לִדְעַת וְלִחְרוֹר וּבִקְשָׁה חֲכָמָה
 וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסַל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלְלוֹת: **26** וּמוֹצֵא אֵין מִרַּ מִמּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים וְחַרְמִים לְבָה אֲסוּרִים יִדְיָה טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֵט מִמֶּנָּה
 וְחֹטֵא יִלְכַד בָּהּ: **27** רֹאֵה זֶה מִצְאָתִי אִמְרָה קָהֵלַת אַחַת לְאַחַת לְמִצְאָה חִשְׁבוֹן: **28**
 אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִי אָדָם אַחַד מֵאַלְפֵי מִצְאָתִי וְאִשָּׁה בְּכָל־אַלֶּה לֹא
 מִצְאָתִי: **29** לִבְךָ רֹאֵה־זוֹה מִצְאָתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יֵשׁר וְהִמָּה בִּקְשׁוֹ
 חִשְׁבֹּנוֹת רַבִּים: **Ecc 8** מִי כַּהֲחָכֵם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמַת אָדָם תֹּאִיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו
 יִשְׁנֹא: **2** אֵין פִּיר־מִלֶּךְ שְׁמוֹר וְעַל דְּבַרְתָּ שְׁבוּעַת אֱלֹהִים: **3** אֶל־תִּבְהַל מִפְּנֵי תִלְךָ
 אֶל־תַּעֲמֹד בְּדָבַר רַע כִּי כָל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה: **4** בְּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי
 יֹאמַרְלוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה: **5** שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע דְּבַר רַע וְעַת וּמִשְׁפָּט יָדַע לֵב חָכֵם: **6**
 כִּי לְכָל־חָפֶץ יֵשׁ עַת וּמִשְׁפָּט כִּי־רַעַת הָאָדָם רַבָּה עֲלוּי: **7** כִּי־אֵינְנוּ יָדַע מִה־שִׁיְהִיָּה
 כִּי פֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ: **8** אֵין אָדָם שְׁלִישׁ בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶת־הַרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן
 בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מִשְׁלַחַת בְּמִלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֵט רָשָׁע אֶת־בְּעָלוּי: **9** אֶת־כִּלְזוֹה רֵאִיתִי
 וְנָתַן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עַת אֲשֶׁר שִׁלַּט הָאָדָם בְּאָדָם
 לְרַע לוֹ: **10** וּבִכֵּן רֵאִיתִי רָשָׁעִים קַבְּרִים וּבָאוּ וּמִמְקוֹם קְדוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בַּעִיר
 אֲשֶׁר פֶּן־עָשׂוּ גַם־זוֹה הַבֵּל: **11** אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פִתְּנָם מַעֲשֵׂה תַרְעָה מִהֵרָה עַל־כֵּן
 מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רַע: **12** אֲשֶׁר חָטָא עָשָׂה רַע מֵאֵת וּמֵאַרְדֶּךָ לוֹ כִּי
 גַם־יִוֹדַע אֵין אֲשֶׁר יִהְיֶה־טוֹב לִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנֵיו: **13** וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה
 לְרָשָׁע וְלֹא־יֵאָרֶךְ יָמָם כְּצֵל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹרָא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים: **14** יֵשׁ־הַבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
 עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֱלֹהִים כַּמַּעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וַיֵּשׁ רָשָׁעִים שְׁמוּגֵעַ
 אֱלֹהִים כַּמַּעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים אִמְרָתִי שְׁגַם־זוֹה הַבֵּל: **15** וּשְׁבַחְתִּי אֵין אֶת־הַשְּׂמֹחָה אֲשֶׁר
 אֵין־טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֵאכּוֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלוּנּוּ בַּעֲמָלוֹ יְמֵי
 חַיָּו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: **16** פֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לִבִּי לִדְעַת חֲכָמָה

ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו
 ראה: **17** וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה
 אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא: **Ecc 9** כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה
 אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע
 האדם הכל לפניו: **2** הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולשהור
 ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: **3** זהו רע
 בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע
 והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המיתים: **4** כימי אשר **(יבחר)** **(יחבר)** אל
 כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: **5** כי החיים יודעים
 שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשפח זכרם: **6** גם
 אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל
 אשר נעשה תחת השמש: **7** לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב וינד כי כבר
 רעה האלהים את מעשיך: **8** בכל עת יהיו בנדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:
9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל
 ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: **10** כל אשר
 תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאל אשר
 אתה הלך שמה: **11** שבתו וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
 המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כיעת
 ופגע יקרה את כלם: **12** כי גם לא יודע האדם את עתו פדגים שנאחזים במצודה
 רעה וכצפורים האחוזות בפח כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם
 פחאם: **13** גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: **14** עיר קטנה ואנשים
 בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים: **15** ומצא בה
 איש מספן חכם ומלטה הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המספן
 ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המספן בזויה ודבריו אינם
 נשמעים: **17** דברו חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים: **18** טובה חכמה
 מפלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה: **Ecc 10** זכובי מות יבאיש וביע שמן רוקח
 יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3**
 וגם בדרך **(כשתסכל)** **(כשסכל)** הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אם רוח
 המושל תעלה עליו מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים: **5** יש רעה
 ראיתי תחת השמש כשנגה שיצא מלפני השליט: **6** נתן הסכל במרומים רבים
 ועשירים בשפל ישבו: **7** ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים פעבדים על הארץ:
8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: **9** מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים
 יסכן גם: **10** אם קתה הברזל והוא לא פנים קלקל ותולים יגבר ויתרון הכשיר
 חכמה: **11** אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דברי פי חכם חן
 ושפתות כסיל תבלענו: **13** תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14**
 והסכל ירבה דברים לא יודע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: **15**
 עמל הכסילים תיגענו אשר לא יודע ללכת אל עיר: **16** אי לך ארץ שמלפך נער
 ושריך בבקר יאכלו: **17** אשריך ארץ שמלפך בן חורים ושריך בעת יאכלו מבגורה
 ולא בשתי: **18** בעצלתים ימד המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: **19** לשחוק עשים

לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: ²⁰ גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל **(הכנבים) [כנבים]** יגיד דבר: **Ecc 11** שלח לחמדך על פני המים פירלב הימים תמצאנו: ² תחלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: ³ אם ימלאו העבים גשם על הארץ וריקו ואי יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא: ⁴ שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: ⁵ כאשר אינך יודע מה הדרך הרוח פעמים בבטן המלאה פכה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: ⁶ בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים: ⁷ ומתוך האור וטוב לעינים לראות את השמש: ⁸ כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך פירבה יהיו כל שבא הכל: ⁹ שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורתיך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט: ¹⁰ והסר פעם מלבך והעבר רעה מבשרך כיהילות והשחרות הכל: **Ecc 12** וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: ² עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ³ ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו השחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: ⁴ וסגרו דלתים בשוק בשפל קול השחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: ⁵ גם מגבה יראו ותחתיתם בדרך וינאץ השקר ויסתכל החגב ותפר האבינה כיהלך האדם אל בית עולמו וסבכו בשוק הספדים: ⁶ עד אשר לא **(ירחק) [ירחק]** חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: ⁷ וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: ⁸ הכל תבלים אמר הקהלת הכל הכל: ⁹ ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים תרבה: ¹⁰ בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: ¹¹ דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ¹² ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג תרבה יגעת בשר: ¹³ סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור פיה כל האדם: ¹⁴ כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אסתוב ואסרע:

Esther 1 ויהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהדו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² בימים ההם כשבת המלך אחשוורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ בשנת שלוש לזכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואתיקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ⁵ ובמלואתו הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בית המלך: ⁶ חורו פרס ותכלת אחוז בחבלי בויץ וארגמן על גילי כסף ועמודי שש מטותו זהב וכסף על רצפת בהטושש ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כד המלך: ⁸ והשתיה כדת אין אנס פירכון יסר המלך על פלרב ביתו לעשות פרצון איש ואיש: ⁹ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך

אַחְשׁוּרוּשׁ: **ס 10** בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּטוֹב לְבִית־הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוּמָן בְּזֵמָה חֲרַבּוֹנָא
 בְּנַחַא וְאַבְנַתָּא זֹתָר וְכִרְפָּס שִׁבְעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ:
11 לְהֵבִיא אֶת־וְשֹׁתֵי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכַתֵּר מַלְכוּת לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשְּׂרִים
 אֶת־יָפִיָּה כִּי־טוֹבַת מְרֵאָה הִיא: **12** וְתִמְאָן הַמֶּלֶכָה וְשֹׁתֵי לְבוֹא בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בִּיד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצַף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַתִּחַמְתּוּ בַעֲרָה בּוֹ: **13** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים
 יִדְעֵי הַעֲתִים כִּי־כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יָדְעֵי דַת וְדִין: **14** וַתִּקְרַב אֵלָיו פְּרִשְׁנָא
 שְׁתַּר אֲדַמְתָּא תְּרִישׁ מֵרַס מֵרַסנָא מִמּוֹכֵן שִׁבְעַת שָׂרִין פִּרְס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
 הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת: **15** כִּדַּת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשֹׁתֵי עָלָא אֲשֶׁר לֹא־עֲשִׂתָּהּ
 אֶת־מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ בִּיד הַסְּרִיסִים: **ס 16** וַיֹּאמֶר **(מוֹמְכָן)** **(נְמוֹמְכָן)** לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָהּ וְשֹׁתֵי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל־כָּל־הַשְּׂרִים
 וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינַת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ: **17** כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמֶּלֶכָה
 עַל־כָּל־הַנְּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲנִיָּהֶן בְּאִמְרָם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ אָמַר לְהֵבִיא
 אֶת־וְשֹׁתֵי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵינוּ וְלֹא־בָאָה: **18** וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאֱמַרְנָהּ שְׂרוֹת פִּרְסֵי־וּמְדֵי אֲשֶׁר
 שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכִדְי בִּזְיוֹן וְקִצְף: **19** אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
 יֵצֵא דְבַר־מַלְכוּת מִלִּפְנֵינוּ וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פִּרְסֵי־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תְבוֹא וְשֹׁתֵי
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעֲוֹתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: **20** וְנִשְׁמַע
 פְּתָנָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר
 לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קַטָּן: **21** וַיִּיטֵב הַדְּבַר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 כַּדְּבַר מִמוֹכָן: **22** וַיִּשְׁלַח סֹפְרִים אֶל־כָּל־מְדִינַת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ
 וְאֶל־עַם וְעַם כְּלָשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלָשׁוֹן עִמּוֹ: **Est 2** אַחַר
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁף חֶמֶת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ זָכַר אֶת־וְשֹׁתֵי וְאֵת אֲשֶׁר־עֲשִׂתָּהּ וְאֵת
 אֲשֶׁר־נִגְזַר עֲלֶיהָ: **2** וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ מִשְׁרַתּוֹ יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּחֻלוֹת
 טוֹבוֹת מְרֵאָה: **3** וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינַת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ
 אֶת־כָּל־נַעֲרָה בְּחֻלָּה טוֹבַת מְרֵאָה אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנְּשִׁים אֶל־יַד הַגָּא
 סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְנָתַן תְּמַרוּקֵיהֶן: **4** וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ
 תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֹׁתֵי וַיִּיטֵב הַדְּבַר בַּעֲנֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: **ס 5** אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן
 הַבִּירָה וְשִׁמּוֹ מְרֵדְכִי בֶן יֹאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: **6** אֲשֶׁר הִגְלָה
 מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכִנִּיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר
 מֶלֶךְ בָּבֶל: **7** וַיְהִי אִמּוֹן אֶת־הַדֹּסָה הִיא אֶסְתֵּר בְּתֻדְדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאִם
 וְהַנַּעֲרָה יִפְתָּתָאָר וְטוֹבַת מְרֵאָה וּבְמֹזוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מְרֵדְכִי לוֹ לְבַת: **8**
 וַיְהִי בַּשְּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבַהֲקִבֵץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־יַד הַנִּי
 וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הַנִּי שֹׁמֵר הַנְּשִׁים: **9** וַתִּיטֵב הַנַּעֲרָה בַּעֲנֵינוּ
 וַתִּשָּׂא חֶסֶד לִפְנֵינוּ וַיְבַהֵל אֶת־תְּמַרוּקֵיהָ וְאֶת־מְנוֹתֶיהָ לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנַּעֲרוֹת
 הָרְאוּת לְתַת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנָה וְאֵת־נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: **10**
 לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֵת־מּוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרֵדְכִי צִוָּה עֲלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: **11**
 וּבְכָל־יּוֹם וַיּוֹם מְרֵדְכִי מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר
 וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: **12** וּבַחֲגִיעַ תֵּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבוֹאוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ מִקֵּץ
 הַיּוֹת לָהּ כִּדַּת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ כִּי כֵן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שְׁשֵׁה חֲדָשִׁים
 בְּשִׁמּוֹן הַמֵּר וְשְׁשֵׁה חֲדָשִׁים בְּבִשְׂמַיִם וּבְתְּמַרוּקֵי הַנְּשִׁים: **13** וּבַזֶּה הַנַּעֲרָה בָּאָה
 אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר וְנָתַן לָהּ לְבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:

14 בערבּוּ היא באָהּ וּבבִקֵר היא שְׁבָה אל־בית הנָשִׁים שְׁנֵי אֶלֶיךָ שַׁעֲשֵׁנוּ סָרִיס
הַמֶּלֶךְ שִׁמֵר הַפִּילֹגֶשִׁים לֹא־תָבוּא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חַפְצֵן בַּהּ הַמֶּלֶךְ וּנְקָרָאָהּ בְּשֵׁם:
15 וּבַהֲגִיעַ תִּרְאֶסְתָּר בַּת־אֲבִיחַיִל דָּד מִרְדְּכִי אֲשֶׁר לִקְחָלוּ לִבָּת לָבוּא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא
בִקְשָׁה דִבֵּר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֵר הִנֵּי סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שִׁמֵר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֲסִתָּר
נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל־אֵיָהּ: **16** וְתִלְקָח אֲסִתָּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ
בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא־חֲדָשׁ שִׁבְתַּת בְּשַׁנְת־שִׁבְעָה לַמַּלְכוּתוֹ: **17** וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֲסִתָּר
מִכָּל־הַנָּשִׁים וְתִשְׁאֲחֶן וְחֹסֵד לָפְנֵי מִכָּל־הַבַּתּוּלֹת וַיִּשֶׂם כַּתֵּר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיִּמְלִיכָהּ
תַּחַת וְשָׂתִי: **18** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שִׁרְיֹו וְעַבְדֵיֹו אֶת מִשְׁתֵּה אֲסִתָּר וְהַנְּחָה
לְמַדְיָנוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיֹּד הַמֶּלֶךְ: **19** וַיְבַהֲקֵבֵן בַּתּוּלֹת שְׁנִית וּמִרְדְּכִי יֵשֵׁב
בְּשַׁעֲר־הַמֶּלֶךְ: **20** אִין אֲסִתָּר מִנְּגַת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מִרְדְּכִי
וְאֶת־מֹאמֵר מִרְדְּכִי אֲסִתָּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיתָהּ בְּאִמְנָה אֲתוֹ: **ס** **21** בְּיָמִים הָאֵלֶּם
וּמִרְדְּכִי יֵשֵׁב בְּשַׁעֲר־הַמֶּלֶךְ קִצְפָּה בְּגִתָּן וְתִרַשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף וַיִּבְקֹשׁוּ
לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ: **22** וַיִּוֹדַע הַדְּבָר לְמִרְדְּכִי וַיִּגֵּד לְאֲסִתָּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֵר
אֲסִתָּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מִרְדְּכִי: **23** וַיִּבְקֹשׁ הַדְּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב
בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: **פ** **Est 3** אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ
אֶת־הֶמָּן בֶּן־הַמְּדִתָּא הָאֲגַנְי וַיִּנְשְׂאָהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־הַשְּׂרָיִם אֲשֶׁר אֲתוֹ: **א**
וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהֶמָּן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ
וּמִרְדְּכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: **ב** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵי הַמֶּלֶךְ לְמִרְדְּכִי
מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: **ג** וַיְהִי **(בְּאִמְרָם)** **(כְּאִמְרָם)** אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא
שָׁמַע אֵלֵיהֶם וַיִּגִּידוּ לְהֶמָּן לְרֹאוֹת הַנַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי מִרְדְּכִי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא
יְהוּדִי: **ד** וַיֵּרָא הֶמָּן כִּי־אִין מִרְדְּכִי כָרַע וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הֶמָּן קִמָּה: **ה** וַיָּבֹז
בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמִרְדְּכִי לְבַדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מִרְדְּכִי וַיִּבְקֹשׁ הֶמָּן לְהִשְׁמִיד
אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אַחְשׁוּרוֹשׁ עִם מִרְדְּכִי: **ו** בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֲדָשׁ
נִיטָן בְּשַׁנְת־שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה לְמֶלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הֶמָּן מִיּוֹם
לְיוֹם וּמְחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אָדָר: **ז** וַיֹּאמֵר הֶמָּן לְמֶלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ
יִשְׁנֹו עִם־אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מַדְיָנוֹת מַלְכוּתְךָ וְדַחֲיָהֶם שְׁנוֹת
מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּחֲתֵי הַמֶּלֶךְ אִינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ אִין־שׁוּהָ לְהַנִּיחָם: **ח** אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יִכְתֹּב לְאֲבָדָם וְעֲשִׂרַת אֲלָפִים כֶּסֶף־כֶּסֶף אֲשָׁקוֹל עַל־יָדֵי עֹשֵׂי הַמַּלְאָכָה לְהַבִּיא
אֶל־גְּנוֹי הַמֶּלֶךְ: **ט** וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת־שִׁבְעָתוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּחַנֶּה לְהֶמָּן בֶּן־הַמְּדִתָּא הָאֲגַנְי
צָרַר הַיְּהוּדִים: **י** וַיֹּאמֵר הַמֶּלֶךְ לְהֶמָּן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ: **יא** וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה הֶמָּן אֶל אַחְשַׁדְרָפְנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחֲחוֹת אֲשֶׁרוֹ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה
וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שְׁנוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ
נִכְתָּב וְנַחֲתָם בְּשִׁבְעַת הַמֶּלֶךְ: **יב** וְנִשְׁלַחֹן סִפְרִים בְּיַד הַרְצִיִם אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
לְהִשְׁמִיד לְהַרְגֵּן וְלֹאֲבַד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא־חֲדָשׁ אָדָר וְשָׁלַם לְבֹז: **יג** פִּתְשָׁנָן הַכְּתָב
לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל־הָעַמִּים לְהִיּוֹת עַתְדִים לְיוֹם הַזֶּה: **יד**
הַרְצִיִם יֵצְאוּ רְחוּפִים בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהֶמָּן יִשְׁבּוּ
לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָדָה: **טו** **Est 4** וּמִרְדְּכִי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדְּכִי
אֶת־בְּגָדֵיֹו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאָפַר וַיֵּצֵא בַּתּוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַיַּעֲקָה גְדָלָה וּמֶרְהָ: **טז** וַיָּבוּא עַד

לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק: 3 ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספר שק ואפר יצע לרבים: 4 **(ותבואינה)** **[ותבואנה]** נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלה המלכה מאד ותשלח בנדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על-מרדכי לדעת מה-זה ועל-מה-זה: 6 ויצא התך אל-מרדכי אל-רחוב העיר אשר לפני שער-המלך: 7 ויגדלו מרדכי את כל-אשר קרהו ואתו פרשת הפספ אשר אמר המן לשקול על-גני המלך **(ביהודיים)** **[ביהודים]** לאבדם: 8 ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מזלפניו על-עמה: 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: 11 כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: 13 **פ** ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשך להמלט בית-המלך מכל-היהודים: 14 כי אסתהרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלח יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומו יודע אמלעת כזאת הנעת למלכות: 15 ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: 16 לך בנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונעתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר: **ס Est 5** ויהיו ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: **ס 3** ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לך: 4 ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לו: 5 ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: 8 אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנו וימלא המן על-מרדכי חמה: 10 ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אחביו ואת-זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על-השרים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני קרוא-לה עם-המלך: 13 וכל-זה איננו שזה לי בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי היהודי יושב בשער המלך: 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל-אחביו יעשו-עין גבה חמשים אמה ובבקרן אמר למלך ויחלו את-מרדכי עליו ובא עם-המלך

אל-המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ועש העץ: **פ Est 6** בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דבריו הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **2** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בנתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: **3** ויאמר המלך מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: **4** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: **5** ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: **6** ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: **7** ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: **8** וביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: **9** ונתון הלבוש והסוס על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו פכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: **10** ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס פאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מפל אשר דברת: **11** ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו פכה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: **12** וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדחף אל-ביתו אבל וחפוי ראש: **13** ויספר המן לורש אשתו ולכל-אהביו את-כל-אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-יתוכל לו כי-נפול תפול לפניו: **14** עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את-המן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: **Est 7** ויבא המלך והמן לשחות עם-אסתר המלכה: **2** ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה תיין מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש: **3** ותען אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: **4** כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שזה בנוק המלך: **5** ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן: **6** ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: **7** והמלך קם בחמתו ממשתה תיין אל-גנת הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך: **8** והמלך שב מנגת הביתן אל-ביתו משתה תיין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הנם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן חפוי: **9** ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-שוב על-המלך עמד בבית המן ובה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: **10** ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שככה: **פ Est 8** ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את-בית המן צרר **(היהודיים)** **(היהודים)** ומרדכי בא לפני המלך כי-הגידה אסתר מה הוא-לה: **2** ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן: **פ** **3** ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו להעביר את-רעת המן האגני ואת

מחשבתו אשר חשב על היהודים: **4** ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם
 אסתר ותעמד לפני המלך: **5** ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפני
 וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן
 בן-המדתא האגני אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: **6** כי
 איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן
 מולדתי: **ס 7** ויאמר המלך אחשוורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה
 בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלוי על-העץ על אשר-שלח ידו **(ביהודיים)** **(ביהודים)**:
8 ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך
 כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: **9** ויקראו
 ספר-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב
 ככל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר
 מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה ומדינה וכתבה ועם ועם פלשגו
 ואל-היהודים ככתבם וכלשונם: **10** ויכתב בשם המלך אחשוורש ונחתום בטבעת
 המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשדרפנים בני הרמכים: **11**
 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד
 ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז: **12** ביום
 אחד בכל-מדינות המלך אחשוורש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר:
13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות **(היהודיים)**
(היהודים) **(עתידיים)** **(עתידיים)** ליום הזה להנקם מאיביהם: **14** הרצים רכבי הרכש
 האחשדרפנים יצאו מבהלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: **פ 15**
 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחזר ועשרת זהב גדולה ותכריף
 בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: **16** ליהודים היתה אורה ושמחה וששן
 ויקר: **17** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע
 שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי-נפל
 פחד-היהודים עליהם: **Est 9** ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו
 אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם
 ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: **2** נקהלו היהודים בעריהם
 בכל-מדינות המלך אחשוורש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם
 כי-נפל פחדם על-כל-העמים: **3** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
 המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: **4** כי-גדול
 מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: **פ 5**
 ויכז היהודים בכל-איביהם מפת-הרב והרגו ואבדו ויעשו בשנאייהם פרצונם: **6**
 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדו חמש מאות איש: **7** ואתו פרשנדתא ואתו
 דלפון ואתו אספתא: **8** ואתו פורתא ואתו אדליא ואתו ארידתא: **9** ואתו פרמשתא
 ואתו אריסי ואתו ארדי ואתו ויזחא: **10** עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים
 הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם: **11** ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה
 לפני המלך: **ס 12** ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים
 ואבדו חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו
 ומה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עוד ותעש: **13** ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב
 ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו

על-העץ: **14** ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו: **15** ונקהלו **(היהודיים)** **(היהודים)** אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את-ידם: **16** ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם ונזח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-ידם: **17** ביום-שלשה עשר לחדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **18** **(והיהודיים)** **(היהודים)** אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **19** על-כן היהודים **(הפרוים)** **(הפרוים)** הישבים בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ושמחה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: **20** ויכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: **21** לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: **22** כימים אשר-נזחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: **23** וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם: **24** כי המן בן-המדתא האגגי צרר כל-היהודים חשב על-היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: **25** ובבאה לפני המלך אמר עס-הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו על-העץ: **26** על-כן קראו לימים האלה פורים על-שם הפור על-כן על-כל-דברי האגרת הזאת ומה-ראו על-ככה ומה הגיע אליהם: **27** קימו **(וקבל)** **(נקבלו)** היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל-שנה ושנה: **28** והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא-יסוף מזרעם: **29** ותכתב אסתר המלכה בת-אביהיל ומרדכי היהודי את-כל-תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: **30** וישלח ספרים אל-כל-היהודים אל-שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: **31** לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על-נפשם ועל-זרעם דברי הצמות וזעקתם: **32** ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר: **Est 10** **פ** וישם המלך **(אחשורש)** **(אחשורוש)** מס על-הארץ ואי תים: **2** וכל-מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלואיתם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: **3** כיו מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל-זרעו:

Daniel 1 בשנת שלוש שלוש למלכות יהויקים מלך-יהודה בא נבוכדנאצר מלך-בבל וירושלם ויצר עליה: **2** ויתן אדני בידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת כלי בית-האלהים וביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת-הכלים הביא בית אוצר אלהיו: **3** ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-הפרתמים: **4** ילדים אשר אין-בהם כל **(באים)** **(באים)** וטובי מראה ומשפילים בכל-חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך

וְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כְּשָׂדִים: 5 וַיִּמָּן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹזֵם בְּיוֹמוֹ מִפְתַּח בֶּן הַמֶּלֶךְ
 וּמִיּוֹן מִשְׁתִּיּוֹ וּלְגַדְלָם שְׁנַיִם שְׁלוֹשׁ וּמִקְצָתָם יַעֲמִדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 6 וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי
 יְהוּדָה הַדְּנִיָּאל הַדְּנִיָּאל חֲנַנְיָהּ מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה: 7 וַיִּשֶׁם לָהֶם שֵׁר הַסְּרִיסִים שְׁמוֹת וַיִּשֶׁם
 לְדְנִיָּאל בְּלִטְשַׁצַּר וּלְחֲנַנְיָהּ שְׁדֵרְךָ וּלְמִישָׁאֵל מִישָׁךְ וְלְעֲזַרְיָה עֶבֶד נָגוּ: 8 וַיִּשֶׁם
 דְּנִיָּאל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְנַגַּל בַּפְתַּח הַמֶּלֶךְ וּבֵינָן מִשְׁתִּיּוֹ וַיִּבְקֹשׁ מִשֵּׁר הַסְּרִיסִים
 אֲשֶׁר לֹא יִתְנַגַּל: 9 וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים אֶת־דְּנִיָּאל לַחֹסֵד וּלְרַחֲמִים לִפְנֵי שֵׁר הַסְּרִיסִים:
 10 וַיֹּאמֶר שֵׁר הַסְּרִיסִים לְדְנִיָּאל וְיָא אֲנִי אֶת־אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה אֶת־מֶאֱכֹלְכֶם
 וְאֶת־מִשְׁתִּיכֶם אֲשֶׁר לָמָּה יִרְאֶה אֶת־פְּנֵיכֶם זְעָפִים מִן־הַיְלָדִים אֲשֶׁר כְּנִילְכֶם
 וְחִיבְתֶם אֶת־רֵאשֵׁי הַמֶּלֶךְ: 11 וַיֹּאמֶר דְּנִיָּאל אֶל־הַמַּלְצָר אֲשֶׁר מִנָּה שֵׁר הַסְּרִיסִים
 עַל־דְּנִיָּאל חֲנַנְיָהּ מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה: 12 נִסְיָא אֶת־עֲבָדֶיךָ יָמִים עֲשָׂרָה וַיִּתְּנוּ־לָנוּ
 מִן־הַזֵּרְעִים וְנֹאכְלָה וַיָּמִים וְנִשְׁתַּח: 13 וַיִּרְאוּ לִפְנֵיךָ מֵרְאוּנוּ וּמֵרָאָה הַיְלָדִים
 הָאֲכָלִים אֶת פְּתַח הַמֶּלֶךְ וְכֹאֲשֶׁר תִּרְאֶה עֲשֵׂה עִם־עֲבָדֶיךָ: 14 וַיִּשְׁמַע לָהֶם לְדַבֵּר
 הַזֶּה וַיִּנְסֶם יָמִים עֲשָׂרָה: 15 וּמִקְצַת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה מֵרְאוּהֶם טוֹב וּבְרִיאֵי בָשָׂר
 מִן־כָּל־הַיְלָדִים הָאֲכָלִים אֶת פְּתַח הַמֶּלֶךְ: 16 וַיְהִי הַמַּלְצָר נָשָׂא אֶת־פְּתַחְכֶם וַיִּוֵּן
 מִשְׁתִּיּוֹם וְנָתַן לָהֶם זֵרְעִים: 17 וְהַיְלָדִים הָאֵלֹהִים אֲרַבְעָתָם נָתַן לָהֶם הָאֱלֹהִים מִדַּע
 וְהִשְׁכַּל בְּכָל־סֵפֶר וְחִכְמָה וְדְנִיָּאל הֵבִין בְּכָל־חֻזֹן וְחִלְמוֹת: 18 וּלְמִקְצַת הַיָּמִים
 אֲשֶׁר־אָמַר הַמֶּלֶךְ לְהַבְיִאֵם וַיְבִיאֵם שֵׁר הַסְּרִיסִים לִפְנֵי נְבֻכַדְנֶצַּר: 19 וַיְדַבֵּר אִתָּם
 הַמֶּלֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִכֶּלֶם כְּדְנִיָּאל חֲנַנְיָהּ מִיִּשְׂאֵל וְעֲזַרְיָה וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 20
 וְכָל דְּבַר חִכְמַת בִּינָה אֲשֶׁר־בִּקֶּשׂ מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וַיִּמְצְאֵם עֲשֵׂר יָדוֹת עַל
 כָּל־הַחֲרָטְמִים הָאֲשָׁפִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּתוֹ: 21 וַיְהִי דְנִיָּאל עַד־שְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ
 הַמֶּלֶךְ: 22 Dan 2 וּבְשַׁנַּת שְׁתַּיִם לְמַלְכוּת נְבֻכַדְנֶצַּר חִלֵּם נְבֻכַדְנֶצַּר חִלְמוֹת וְחַתְּפָעִם
 רוּחוֹ וּשְׁנַתוֹ נְהִיתָה עָלָיו: 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְקָרָא לְחֲרָטְמִים וְלֹא־שָׁפִים וּלְמַכְשָׁפִים
 וּלְכַשְׂדִּים לְהַגִּיד לְמֶלֶךְ חִלְמוֹתָיו וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ
 חִלּוּם חִלְמוֹתַי וְחַתְּפָעִם רוּחוֹ לְדַעַת אֶת־הַחִלּוּם: 4 וַיְדַבְּרוּ הַכַּשְׂדִּים לְמֶלֶךְ אַרְמִית
 מַלְכָּא וְעַלְמִין חַיִּי אִמַר חִלְמָא [לְעַבְרִי] [לְעַבְרִי] וּפְשָׂרָא נְחָא: 5 עֵנָּה מַלְכָּא
 וְאִמַר [לְכַשְׂדִּיא] [לְכַשְׂדִּיא] מַלְתָּא מִנִּי אֹדָא הֵן לֹא תְהוּדְעֵנִי חִלְמָא וּפְשָׂרָה
 הַדְּמִין תְּתַעְבְּדוּן וּבְתִיכּוֹן נְגֻלִי יִתְשַׁמּוּן: 6 וְהֵן חִלְמָא וּפְשָׂרָה תְּתַחּוֹן מִתְּנָן וּנְבַזְבְּהָ
 וַיִּקֶּר שְׂגִיא תְּקַבְּלוּן מִן־קְדָמִי לְהֵן חִלְמָא וּפְשָׂרָה חֲחֻנִּי: 7 עֵנּוּ תְּנִינֹת וְאִמְרוּן
 מַלְכָּא חִלְמָא יִאמַר לְעַבְדּוּהִי וּפְשָׂרָה נְחָחוּה: 8 עֵנָּה מַלְכָּא וְאִמַר מִן־יִצְיִב יַדַּע
 אֲנָהּ דִּי עֲדָנָא אֲנַתּוֹן זְבָנִין כָּל־קַבְּלֵי דִּי חֲזִיתוֹן דִּי אֹדָא מִנִּי מַלְתָּא: 9 דִּי
 הֵן חִלְמָא לֹא תְהוּדְעֵנִי חֲדָה־הִיא דְּתַכּוֹן וּמְלָה כְּדָבָה וּשְׁחִיתָה [הַזְּמַנְתּוֹן]
 [הַזְּמַנְתּוֹן] לְמֹאמֶר קְדָמִי עַד דִּי עֲדָנָא יִשְׁתַּנָּא לְהֵן חִלְמָא אִמְרוּ לִי וְאֲנַדַּע דִּי
 פְּשָׂרָה תְּתַחְחֵנִי: 10 עֵנּוּ [כַּשְׂדִּיא] [כַּשְׂדִּיא] קְדָם־מַלְכָּא וְאִמְרוּן לֹא־אִיתִי אֲנִשׁ
 עַל־יִבְשְׁתָּא דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא וַיְכַל לְהַחְוִיָּה כָּל־קַבְּלֵי דִּי כָּל־מֶלֶךְ רֵב וּשְׁלִישׁ מְלָה
 כְּדָנָה לֹא שָׂאל לְכָל־חֲרָטְם וְאִשְׁף וְכַשְׂדִּי: 11 וּמַלְתָּא דִּי־מַלְכָּה שָׂאל יְקִירָה
 וְאַחֲרֵן לֹא אִיתִי דִּי יְחֻנְנָה קְדָם מַלְכָּא לְהֵן אֱלֹהִין דִּי מְדַרְהוֹן עִם־בְּשָׂרָא לֹא
 אִיתּוּהִי: 12 כָּל־קַבְּלֵי דְנָה מַלְכָּא בְּנִס וּקְצָף שְׂגִיא וְאִמַר לְהוֹבְדָה לְכָל חֲפִימִי
 כָּבֵל: 13 וְדַתָּא נִפְקַת וְחֲפִימִיא מִתְּקַשְׁלוֹן וּבְעֵן דְּנִיָּאל וְחֲבֹרְהִי לְהַתְּקַשְׁלָה: 14
 בְּאֲדֹן דְּנִיָּאל חֲתִיב עֵטָא וְשַׁעַם לְאֲרִיזָךְ רֵב־טַבְּחִיא דִּי מַלְכָּא דִּי נִפְקַת לְקַשְׁלָה
 לְחֲפִימִי כָּבֵל: 15 עֵנָּה וְאִמַר לְאֲרִיזָךְ שְׁלִישָׁא דִּי־מַלְכָּא עַל־מָה דְתָא מְהַחְצָפָה

מן קדם מלכא אדון מלחא הודע אריוך לדניאל: **16** ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן יתורלה ופשרא להחוויה למלכא: **17** אדון דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלחא הודע: **18** ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל: **19** אדון לדניאל בחזא דיליליא רזה גלי אדון דניאל ברך לאלה שמיא: **20** ענה דניאל ואמר להוא שמה דיאלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: **21** והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יתב חכמתא לחכימין ומנדעא לודעי בינה: **22** הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא **(ונהירא)** **(ונהורא)** עמה שרא: **23** לדן אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יתבת לי וכען הודעתני די בעינא מנד די מלחא מלכא הודעתנא: **24** כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזלו וכן אמרלה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא: **25** אדון אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמרלה דיהשפחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע: **26** ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר **(האיתיד)** **(האיתיד)** כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה: **27** ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפון חרשמין גזרון יכלין להחוויה למלכא: **28** ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמד וחזוי ראשד על משכבך דנה הוא: **29** **(אנתה)** **(אנתה)** מלכא רעיונדך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא: **30** ואנה לא בחכמה די איתי בי מן פלחתיא רוא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיני לבבך תנדע: **31** **(אנתה)** **(אנתה)** מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דפן רב וזינה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל: **32** הוא צלמא ראשה די דתב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש: **33** שקוהי די פרזל רגלוהי **(מנהון)** **(מנהין)** די פרזל **(ומנהון)** **(ומנהין)** די חסף: **34** חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידון ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון: **35** באדון דקו כחדה פרזלא חספא נחשא חספא ודהבא והונו כעור מן אדריקוש ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנאו די מחת לצלמא הות לשור רב ומלח כל ארעא: **36** דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: **37** **(אנתה)** **(אנתה)** מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יתב לדך: **38** ובכל די **(דארין)** **(דירין)** בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יתב בידך ותשלטך בכלהון **(אנתה)** **(אנתה)** הוא ראשה די דהבא: **39** ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנד ומלכו **(תליתיא)** **(תליתאה)** אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא: **40** ומלכו **(רביעיה)** **(רביעאה)** תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלון תדק ותרע: **41** ודי חזיתה רגליא ואצבעתא **(מנהון)** **(מנהין)** חסף די פחר **(ומנהון)** **(ומנהין)** פרזל מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא אנה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף שינא: **42** ואצבעת רגליא **(מנהון)** **(מנהין)** פרזל **(ומנהון)** **(ומנהין)** חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה: **43** **(די)** **(ורין)** חזית פרזלא מערב בחסף שינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדו פרזלא לא מתערב עם חספא: **44**

וביזמיהוון די מלכיא אנון יקום אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבך תדק ותסיף כל אלון מלכותא והיא תקום לעלמיא: **45**
 כל קבל דיחיות די מטורא אתגורת אבן די לא בידין ותדקת פרולא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרו דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה: **פ 46** באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ודניאל סנד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: **47** ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין ונלה רוין די יכלת למגלא רזה דנה: **48** אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שניאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל: **49** ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכא: **פ Dan 3** נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל: **2** ונבוכדנצר מלכא שלח למכנשו לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: **3** באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא **(וקאמיו)** **[וקימין]** לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: **4** וכרוזא קרא בחיל לכוון אמרין עממיא אמיא ולשניא: **5** בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא **[קיתרוס]** **[קתרוס]** סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: **6** ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: **7** כל קבל דנה בה זמנא פדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא **[קיתרוס]** **[קתרוס]** שבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא: **8** כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין פשדאין ואכלו קרציהוון די יהודיא: **9** ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא לעלמין חיי: **10** **[אנתה]** **[אנת]** מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיתא **[קיתרוס]** **[קתרוס]** שבכא פסנתרין **[וסיפניה]** **[ווספניה]** וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא: **11** ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא: **12** איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד ננו גבריא אלך לא שמו **[עליך]** **[עלך]** מלכא טעם **[לאלתיה]** **[לאלתיה]** לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון: **13** באדין נבוכדנצר ברנו וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא: **14** ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד ננו לאלהי לא איתכוון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדון: **15** פנו הן איתכוון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא **[קיתרוס]** **[קתרוס]** שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישויבנכון מן ידי: **16** ענו שדרך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא תשחין אנחה על דנה פתגם להתבוותך: **17** הן איתי אלהא די אנחנא פלחין יכל לשויבונחנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישויב: **18** והן לא ידע להוא אלך מלכא די לאלהיך לא **[איתנא]** **[איתנא]** פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד: **19** באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי **[אשתנו]** **[אשתני]** על שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתנא חד שבעה על די חוה למזיה:

20 ולגברין גברייחיל די בחילה אמר לכפתה לשרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקרתא: 21 באדון גבריא אלך כפתו בסרבליהון **[פטישיהון]** **[פטישיהון]** וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגואאתון נורא יקרתא: 22 כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלך תלתהון שרך מישך ועבד נגו נפלו לגואאתון נורא יקרתא מכפתין: פ 24 אדון נבוכדנצר מלכא תנה וקם בהתבהלה ענה ואמר לתדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגואנורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא: 25 ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגואנורא וחבל לאיתי בהון ורוה די **[רביעיא]** **[רביעיא]** דמה לבראליהון: ס 26 באדון קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקרתא ענה ואמר שרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא **[עליא]** **[עליא]** פקו ואתו באדון נפקין שרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא: 27 ומתפנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא ותדברי מלכא חזון לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו **[גשמהון]** **[גשמהון]** די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון: 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר **[שלה]** **[שלה]** על אלההון די שרך מישך ועבד נגו הדמין ותעבד וביתה נולי ישתנה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה: 30 באדון מלכא הצלה לשרך מישך ועבד נגו במדינת בבל: פ 31 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די **[דארין]** **[דארין]** בכל ארעא שלמכון ישנא: 32 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא **[עליא]** **[עליא]** שפר קדמי להחיה: 33 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: Dan 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי: 2 חלם הוית וידחלנני ותהררין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: 3 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חפמי בבל די יפשר חלמא יהודענני: 4 באדון **[עללין]** **[עללין]** חרטמיא אשפיא **[כשריא]** **[כשריא]** וגוריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לאמהודעין לי: 5 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלששאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 6 בלששאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: 7 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שניא: 8 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא: 9 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל אבה תחתוהי תשלל חיות ברא ובפעוהי **[דרון]** **[דרון]** צפרי שמיא ומנה יחזין כל בשרא: 10 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת: 11 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי: 12 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרול ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא: 13 לבבה מן **[אנשא]** **[אנשא]** ישנן ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 14 בגורת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליש **[עליא]** **[עליא]** במלכות **[אנשא]** **[אנשא]** ולמן די יצבא יתנה ושפל אנשים יקים **[עליה]** **[עליה]**: 15 דנה

חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר (ואנתה) [ואנתה] בלטשאצר פשרא אמר כל-קבל
 דין כל-חכימי מלכותי לא-יכלין פשרא להודעתני (ואנתה) [ואנתה] כהל דין
 רות-אלהין קדישין בך: ¹⁶ אדון דינאל די-שמה בלטשאצר אשתומם פשעה חדה
 ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל-יבהלך ענה
 בלטשאצר ואמר (מראי) [מראי] חלמא (לשנאדי) [לשנאדי] ופשרה (לעריד) [לעריד]:
¹⁷ אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל-ארעא: ¹⁸
 ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל-אבה תחתיה תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנו
 צפרי שמיא: ¹⁹ (אנתה) [אנתה] הוא מלכא די רבית ותקפת ורביתך רבת ומטת
 לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: ²⁰ ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחתו מן-שמיא ואמר
 גדי אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די-פרול ונחש
 בדחאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועס-חיות ברא חלקה עד די-שבעה עדנין
 יחלפון עלוהי: ²¹ דנה פשרא מלכא וגזרת (עליא) [עליא] היא די מטת על- (מראי)
 [מראי] מלכא: ²² ולך טרדין מן-אנשא ועס-חיות ברא להנה מדרך ועשבא כתורין
 לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון (עליד) [עליד] עד
 די-תנדע די-שליט (עליא) [עליא] במלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: ²³ ודי
 אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן-די תנדע די שלטן
 שמיא: ²⁴ להן מלכא מלכי ישפר (עליד) [עליד] (נחטיד) [נחטיד] בצדקה פרק
 ועיתך במתן ענין הן תהוא ארכה לשלותך: ²⁵ פלא מטא על-נבוכדנצר מלכא: פ
²⁶ לקצת ירחין תר-עשר על-היכל מלכותא די בכל מהלך הנה: ²⁷ ענה מלכא
 ואמר הלא דא-היא בבל רבתא די-אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר
 הדרי: ²⁸ עוד מלחא בפם מלכא קל מן-שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא
 מלכותה עדת מנך: ²⁹ ומן-אנשא לך טרדין ועס-חיות ברא מדרך עשבא כתורין
 לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון (עליד) [עליד] עד די-תנדע די-שליט (עליא)
 [עליא] במלכות אנשא ולמן-די יצבא יתננה: ³⁰ בה-שעתא מלחא ספת
 על-נבוכדנצר ומן-אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא נשמה יצטבע עד
 די שעה כנשרין רבה ושפרוהי כצפרין: ³¹ ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עניו
 לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב (ולעליא) [ולעליא] ובעלתא ברכת ולחי עלמא שבחת
 והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עס-דר ודר: ³² וכל- (דארי) [דארי] ארעא
 פלה חשיבין וכמצביה עבר בחיל שמיא (נדארי) [נדארי] ארעא ולא איתי די-ימחא
 בידה ויאמר לה מה עבדת: ³³ בה-זמנא מנדעין יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי
 וזוי יתוב עלי ולי הדברי וברבני ובעון ועל-מלכותי התקנת ורכו יתירה הוספת
 לי: ³⁴ כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומחדר למלך שמיא די כל-מעברוהי
 קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה וכל להשפלה: פ Dan 5
 לחם רב לרבבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: ² בלשאצר אמרו בטעם
 חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן-היכלא די
 בירושלם וישתון בהון מלכא ורבבנוהי שגלתה ולחנתה: ³ באדון היתיו מאני
 דהבא די הנפקו מן-היכלא די-בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא
 ורבבנוהי שגלתה ולחנתה: ⁴ אשתיו חמרא ושפחו לאלהי דהבא וכספא נחשא
 פרולא אעא ואבנא: ⁵ בה-שעתה (נפקו) [נפקו] אצבען די יד-אנש וכתבו לקבל
 נברשתא על-גירא די-כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה: ⁶ אדון

מלכא זיוהי שוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי תרצה משתרין וארכבתה דא לרא נקשין: **7** קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא **(כשדיא)** **[כשדאין]** וגזריא ענה מלכא ואמרו לחפמי בבל די כל אנש די יקרה פתבה דנה ופשרה יחונני ארונא ילפש **(יהמונכא)** **[והמניכא]** די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט: **8** אדון **(עללון)** **[עללין]** כל חפמי מלכא ולא כהלון פתבא למקרא **(ופשרא)** **[ופשרה]** להודעה למלכא: **9** אדון מלכא בלשאצר שניא מתבהל זיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: **10** מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתבא **(עללת)** **[עלת]** ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבתלוד רעונך וזיוך אל ישנתו: **11** איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה פחכמת אלהין השתכח בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרשמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא: **12** כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחווית אחידן ומשרא קטרין השתכח בה בדניאל די מלכא שששמה בלשאצר פען דניאל יתקרי ופשרה יחווה: **13** באדון דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל **(אנתה)** **[אנתה]** הוא דניאל דימין בני גלותא די יהוד די יתני מלכא אבי מדיהוד: **14** ושמעת **(עליך)** **[עלך]** די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתרה השתכח בך: **15** וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלון פשר מלכתא להחווה: **16** ואנה שמעת **(עליך)** **[עלך]** די **(תוכל)** **[תוכל]** פשרין למפשר וקטרין למשרא פען הן **(תוכל)** **[תוכל]** פתבא למקרא ופשרה להודעתני ארונא תלפש **(יהמונכא)** **[והמניכא]** די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט: **17** באדון ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם פתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: **18** **(אנתה)** **[אנתה]** מלכא אלהא **(עליא)** **[עלאה]** מלכותא ורבותא ויקרא ותדרה יתב לבכדנצר אבוך: **19** ומרבותא די יתב ליה כל עממיא אמיא ולשניא הון **(זאעיו)** **[זעיו]** ודחלון מן קדמוהי די יהוה צבא הוא קטל ודי יהוה צבא הוא מחא ודי יהוה צבא הוא מרים ודי יהוה צבא הוא משפיל: **20** וכדי רם לבבה ורוחה תקפת לתודה הנחת מן פרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: **21** ומן בני אנשא טריד ולבבה עסחיותא **(שו)** **[שוין]** ועס ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא **(עליא)** **[עלאה]** במלכות אנשא ולמדי יצבה יתקים **(עליה)** **[עלה]**: **22** **(אנתה)** **[אנתה]** ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת: **23** ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה יתיו **(קדמך)** **[קדמך]** **(ואנתה)** **[ואנתה]** **(ורברבנדך)** **[ורברבנדך]** שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולא להי כספא ודהבא נחשא פולא אעא ואבנא די לא חוין ולא שמעין ולא ידעין שפחת ולא להא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא תדרת: **24** באדון מן קדמוהי שליט פסא די ידא וכתבא דנה רשים: **25** ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: **26** דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה: **27** תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר: **28** פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: **29** באדון אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארונא **(יהמונכא)** **[והמניכא]** די דהבא על צוארה והכרוזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא: **30** בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא **(כשדיא)** **[כשדאון]** **6 Dan** ודריוש **(מדיא)** **[מדיא]** קבל מלכותא כבר שנין

שתין ותרתין: **2** שפר קדם דרוש ותקים על-מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל-מלכותא: **3** ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חרמנהון די-להון אחשדרפניא אלון יהבין להון טעמא ומלכא לא-להוא נק: **4** אדון דניאל דנה הוא מתנצח על-סרכיא ואחשדרפניא כל-קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על-כל-מלכותא: **5** אדון סרכיא ואחשדרפניא הו בעין עלה להשפחה לדניאל מצד מלכותא וכל-עלה ושחיתה לא-יכלין להשפחה כל-קבל די-מהימן הוא וכל-שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: **6** אדון גבריא אלד אמרין די לא נהשפח לדניאל דנה כל-עלא להן השפחנה עלוהי בדת אלהה: **7** אדון סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על-מלכא וכן אמרין לה דרוש מלכא לעלמין חיי: **8** אתעשטו כלו סרכי מלכותא סנניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קום מלכא ולתקפה אסר די כל-דייבעה בעו מן-כל-אלה ואנש עדיומין תלתין להן מנד מלכא יתרמא לגב אריותא: **9** פען מלכא תקום אסרא ותרשם כתבא די לא להשנייה כדת-מדוי ופרס די-לא תעדא: **10** כל-קבל דנה מלכא דרוש רשם כתבא ואסרא: **11** ודניאל כדי ידע די-רשים כתבא על לביתה וכיון פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על-ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל-קבל די-הוא עבד מן-קדמת דנה: **12** אדון גבריא אלד הרגשו והשפחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה: **13** באדון קריבו ואמרין קדם-מלכא על-אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל-אנש די-יבעה מן-פל-אלה ואנש עדיומין תלתין להן מנד מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת-מדוי ופרס די-לא תעדא: **14** באדון ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן-בני גלותא די יהוד לא-שם (עלך) (עלך) מלכא טעם ועל-אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה: **15** אדון מלכא כדי מלתא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם פל לשיבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלוחה: **16** באדון גבריא אלד הרגשו על-מלכא ואמרין למלכא דע מלכא הידת למדי ופרס די-כל-אסר וקום די-מלכא יתקים לא להשנייה: **17** באדון מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די (אנתה) (אנתה) פלחלה בתדירא הוא ישיובנד: **18** והיתית אבן חדה ושמת על-פם גבא וחתמה מלכא בעוקתה ובעזקת רברבנוהי די לא-תשנא צבו בדניאל: **19** אדון אזל מלכא להיכללה ובת טות ודחון לא-הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: **20** באדון מלכא בשפפרא יקום בננהא ובהחבהלה לגבא די-אריותא אזל: **21** וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא תיא אלהך די (אנתה) (אנתה) פלחלה בתדירא היכל לשיבותך מן-אריותא: **22** אדון דניאל עם-מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: **23** אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חפלוני כל-קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף (קדמיד) (קדמיד) מלכא חבולה לא עבדת: **24** באדון מלכא שניא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן-גבא והסק דניאל מן-גבא וכל-חבל לא-השתכח בה די הימן באלהה: **25** ואמר מלכא והיתיו גבריא אלד די-אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא-משו לארעית גבא עד די-שלטו בהון אריותא וכל-גרמיהון הדקו: **26** באדון דרוש מלכא כתב לכל-עממיא אמיא ולשניא די (דאריו) (דאריו) בכל-ארעא שלמכון ישנא: **27** מן-קדמי שים טעם די כל-שלטן מלכותי להון (זאעין) (זאעין) ודחלון

מן קדם אלתה דיי דניאל דיי הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה דיי לא
 תחבל ושלטנה עד סופא: **28** משיוב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די
 שייוב לדניאל מן ירד אריותא: **29** ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות פורש
[פרסיה] **[פרסאה]**: **פ 7 Dan** בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי
 ראשה על משכבה בארין חלמא כתב ראש מלין אמר: **2** ענה דניאל ואמר חזה
 הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מניחן לימא רבא: **3** וארבע חיון
 רברבן סלקן מן ימא שניו דא מן דא: **4** קדמיתא כארזה ונפין דיינשר לה חזה
 הוית עד דיי מריטו נפיה ונטילת מן ארעא ועל רגליו פאנש הקימת ולבב אנש יהיב
 לה: **5** וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטרחד הקמת ותלת עלעין בפמה בין
[שניה] **[שנה]** וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא: **6** באתר דנה חזה הוית וארו
 אחרי כנמר ולה נפין ארבע דיעוף על **[נביה]** **[נבה]** וארבעה ראשין לחיותא
 ושלטן יהיב לה: **7** באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה **[רביעה]**
[רביעה] דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושניו דיי פרזל לה רברבן אכלה ומדקה
 ושאר **[ברגליה]** **[ברגלה]** רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרניו עשר
 לה: **8** משתפל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת **[בניהון]** **[בניהון]** ותלת
 מן קרניא קדמיתא **[אתעקרו]** **[אתעקרה]** מן **[קדמיה]** **[קדמה]** ואלו ענין פעני
 אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן: **9** חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין
 יתב לבושהו פחלג חזר ושער ראשה פעמר נקא פרסיה שביבין דיינור גלגלוהי
 נור דלק: **10** נהר דיינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף **[אלפים]** **[אלפין]** ישמשונה ורבו
[רבון] **[רבון]** קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו: **11** חזה הוית בארין מן קל
 מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה
 ויהיבת ליקדת אשא: **12** ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארבה בחיון יהיבת להון
 עד זמן ועד: **13** חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם עניי שמיא כבר אנש אתה חזה
 ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי תקרבוהי: **14** ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל
 עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם דיי לא יעדה ומלכותה דיי לא
 תחבל: **פ 15** אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יבהלני: **16** קרבת
 על חד מן קאמיא ויציאב אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני:
17 אלון חיותא רברבתא די אניו ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא: **18** ויקבלון
 מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמא: **19** ארין צבית
 ליצבא על חיותא רביעיתא דיי חות שניה מן **[כלהון]** **[כלהון]** דחילה יתירה **[שניה]**
[שנה] דיי פרזל וספריה דיינחש אכלה מדקה ושאר ברגליה רפסה: **20** ועל קרניא
 עשר די בראשה ואחרי די סלקת **[ונפלדו]** **[ונפלדו]** מן **[קדמיה]** **[קדמה]** תלת וקרנא
 דפן וענין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חבתה: **21** חזה הוית וקרנא דפן
 עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: **22** עד דיי אתה עתיק יומיא ודינא יתב לקדישי
 עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין: **23** כן אמר חיותא רביעיתא מלכו
[רביעיא] **[רביעאה]** תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא
 ותדושנה ותדקנה: **24** וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקומון ואחרן יקים
 אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל: **25** ומלין לצד **[עליא]**
[עלאה] ימלל ולקדישי עליונין וכלא ויספר להשניה זמנין ודת ויתתבון בידה
 עד עדן ועדנין ופלג עדן: **26** ודינא יתב ושלטנה יתעדון להשמרה ולהובדה

עד-סופא: **27** ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל-שמא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה יפלחון וישתמעון: **28** עד-כה ספא די-מלתא אנה דניאל שניא רעיונא ובהלני ויוני ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרתי: **פ Dan 8** בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה: **2** ונראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ונראה בחזון ואני הייתי על-אובל אולי: **3** ואשא עיני ונראה והנהו איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן-השנית והגבהה עלה באחרונה: **4** ראיתי את-האיל מננת ימה וצפונה ונגבה וכל-חיות לא-יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל: **5** ואני הייתי מבין והנה צפיר-העזים בא מן-המערב על-פני כל-הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: **6** ויבא עד-האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל ויקץ אליו בחמת כח: **7** וראיתיו מגיעו אצל האיל ויתמרמר אליו ויד את-האיל וישבר את-שתי קרניו ולא-היה כח באיל לעמד לפניו וישליכוהו ארצה וירמסוהו ולא-היה מציל לאיל מידו: **8** וצפיר העזים הגדיל עד-מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: **9** ומן-האחת מהם יצא קרן-אחת מצעירה ותגדל-יתר אל-הנגב ואל-המזרח ואל-הצבי: **10** ותגדל עד-צבא השמים ותפל ארצה מן-הצבא ומן-הפוכבים ותרמסם: **11** ועד שרה-הצבא הגדיל וממנו **[הרים]** **[הורים]** התמיד והשלך מכון מקדשו: **12** וצבא תנתן על-התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: **13** ואשמעה אחד-קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד-מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: **14** ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: **15** ויהי בראתי אני דניאל את-החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה-גבר: **16** ואשמע קול-אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את-המראה: **17** ויבא אצל עמדי ויבאז נבעתי ואפלה על-פני ויאמר אלי הבן בן-אדם פי לעת-קץ החזון: **18** ויבדברו עמי נרדמתי על-פני ארצה ויגע-בי ויעמידני על-עמדוי: **19** ויאמר הנני מודיעך את אשר-יהיה באחרית העצם כי למועד קץ: **20** האיל אשר-ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס: **21** והצפיר השעיר מלך יון ותקרן הגדולה אשר בין-עיניו הוא המלך הראשון: **22** והנשברת ותעמדה ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי ועמדה ולא בכח: **23** ובאחרית מלכותם פתחם הפשעים יעמד מלך ערפנים ומבין חידות: **24** ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם-קדשים: **25** ועל-שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלחה ישחית רבים ועל-שר-שרים יעמד ובאפס יד ישבר: **26** ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים: **27** ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את-מלאכת המלך ואשתומם על-המראה ואין מבין: **פ Dan 9** בשנת אחת לדרוש בן-אחשוורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות פשדים: **2** בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר-יהוה אלי-רמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה: **3** ואתנה את-פני אל-אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר: **4** ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: **5** חטאנו ועוינו **[והרשענו]** **[והרשענו]** ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך: **6** ולא שמענו

עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויבחרו בהחבא: **8** ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: **9** ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה: **10** והנה יר נגעה בי ותניעני על ברפי וכפות ידי: **11** ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמודך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדי מרעיד: **12** ויאמר אלי אל תירא דניאל כיו מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אליהך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: **13** ושרו מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: **14** ובאתי להבינד את אשר יקרה לעמד באחרית הימים כיעוד חזון לימים: **15** ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: **16** והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתחפי ואדברה ואמרה אליה עמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח: **17** והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי: **18** ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחוקני: **19** ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקנתי: **20** ויאמר הרעית למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שריון בא: **21** אבל אני לך את הרושם בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אסמיכאל שרכם: **Dan 11** ואני בשנת אחת לריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו: **2** ועתה אמת אני לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מפל וכחזקתו בעשרו יעיר הפל את מלכות יון: **3** ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה פרצונו: **4** וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחירתו ולא כמשלו אשר משל כי תנחש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: **5** ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: **6** ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומחזקה בעתים: **7** ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: **8** וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשכי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: **9** ובא במלכות מלך הנגב ושב אל ארמיתו: **10** **(רבנו)** **(ובנין)** יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב **(ויתגרה)** **(ויתגרה)** עד **(מערה)** **(מעוז)**: **11** ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן המון בידו: **12** ונשא המון **(רום)** **(ורם)** לבבו והפיל רבאות ולא יעוז: **13** ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: **14** ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובניו פריצי עמד ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: **15** ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד: **16** ויעש הבא אליו פרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו: **17** וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה: **18** **(וישב)** **(וישם)** פניו לאיים ולכד רבים והשביט קצין חרפתו לו בלתי חרפתו וישב לו: **19** וישב פניו למעוזו ארצו ונכשל

ונפל ולא ימצא: **20** ועמד על-פניו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחרים ישבר
 ולא באפים ולא במלחמה: **21** ועמד על-פניו נבזה ולא-נתנו עליו הוד מלכות ובא
 בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: **22** וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד
 ברית: **23** ומן-התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט-גוי: **24** בשלוה
 ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא-עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש
 להם יבזר ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד-עת: **25** ויער פחו ולבבו על-מלך
 הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול ועצום עד-מאד ולא
 יעמד כי-יחשבו עליו מחשבות: **26** ואכלי פת-פנו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו
 חללים רבים: **27** ושניהם המלכים לבבם למרע ועל-שלחן אחד כזב ידברו ולא
 תצלה פיעוד קץ למועד: **28** וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על-ברית קדש ועשה
 ושב לארצו: **29** למועד ישוב ובא בנגב ולא-תהיה כראשנה וכאחרנה: **30** ובאו בו
 ציים פתים ונכאה ושב וזעם על-ברית-קדש ועשה ושב ויבן על-עזבי ברית קדש:
31 וזרעים ממונו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוף משומם:
32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: **33** ומשפילי עם יבינו
 לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים: **34** ובהכשלים יעזרו עזר מעט
 ונלוו עליהם רבים בחלקלקות: **35** ומן-המשפילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן
 עד-עת קץ פיעוד למועד: **36** ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על-כל-אל ועל
 אל אלים ידבר נפלאות והצלחה עד-פלה זעם כי נחרצה נעשתה: **37** ועל-אלהי
 אבתיו לא יבין ועל-חמדת נשים ועל-כל-אלוה לא יבין כי על-כל יתגדל: **38**
 ולא-אלה מעזים על-פניו יכבד ולא-אלוה אשר לא-ידעהו אבתיו יכבד בזה ובכסף
 ובאבן יקרה ובחמדות: **39** ועשה למבצרי מעזים עם-אלוה נכר אשר **[הכיר]** **[יכיר]**
 ירבה כבוד והמשילים ברבים ואדמה יחלק במחיר: **40** ובעת קץ יתנגד עמו מלך
 הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף
 ועבר: **41** ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידי אדום ומזאב וראשית
 בני עמון: **42** וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: **43** ומשל
 במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: **44** ושמעות
 יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: **45** וישע אהלי
 אפרנו בין ימים להר-צבי-קדש ובא עד-קצו ואין עוזר לו: **Dan 12** ובעת ההיא יעמד
 מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר לא-נהיתה מהיות
 גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר: **2** ורבים מישני
 אדמת-עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: **3** והמשפלים
 ויהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד: **4** ואתה דניאל
 סתם הדברים וחתם הספר עד-עת קץ ישטפו רבים ותרבה הדעת: **5** וראיתי אני
 דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת
 היאר: **6** ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר מופעל למימי היאר עד-מתי קץ
 הפלאות: **7** ואשמע את-האיש לבוש הבדים אשר מופעל למימי היאר וירם ימיני
 ושמאלו אל-השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ
 יד-עם-קדש תכלינה כל-אלה: **8** ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית
 אלה: **9** ויאמר לך דניאל כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ: **10** יתבררו
 ויחלבו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשפלים יבינו: **11**

ומעת הוסר התמיד ולחת שקוין שמם ימים אלף מאתים ותשעים: **12** אשרי המחפה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: **13** ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגדלך לקץ תימיו:

Ezra 1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את-רוח כרש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב לאמר: **2** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר ביהודה: **3** מירככם מפל-עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את-בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: **4** וכל-הנשאר מפל-המקמות אשר הוא גרשם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם-הנדכה לבית האלהים אשר בירושלם: **5** ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את-רוחו לעלות לבנות את-בית יהוה אשר בירושלם: **6** וכל-סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי-כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמנדנות לכד על-כל-התנדב: **7** והמלך כורש הוציא את-כלי בית-יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: **8** ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגזבר ויספרם לששפצר הנשיא ליהודה: **9** ואלה מספרם אגרשלי זהב שלשים אגרשלי-כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים: **10** כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה פלים אחרים אלף: **11** כל-פלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששפצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם: **12** **Ezr 2** ואלהו בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה **(נבוכדנצור)** **(נבוכדנצר)** מלך-בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו: **2** אשר-באו עם-זר-בבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בני רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: **3** בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: **4** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: **5** בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: **6** בני-פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: **7** בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה: **8** בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה: **9** בני זכי שבע מאות וששים: **10** בני בני שש מאות ארבעים ושנים: **11** בני בכי שש מאות עשרים ושלושה: **12** בני עזר אלף מאתים עשרים ושנים: **13** בני אדניקם שש מאות ששים וששה: **14** בני בניו אלפים חמשים וששה: **15** בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: **16** בני-אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: **17** בני בצוי שלש מאות עשרים ושלושה: **18** בני יודה מאה ושנים עשר: **19** בני חשם מאתים עשרים ושלושה: **20** בני גבר תשעים וחמשה: **21** בני בית-לחם מאה עשרים ושלושה: **22** אנשי נטפה חמשים וששה: **23** אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה: **24** בני עזמות ארבעים ושנים: **25** בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלושה: **26** בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: **27** אנשי מכסם מאה עשרים ושנים: **28** אנשי בית-אל והעי מאתים עשרים ושלושה: **29** בני נבו חמשים ושנים: **30** בני מגביש מאה חמשים וששה: **31** בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה: **32** בני חרם שלש מאות ועשרים: **33** בני-לד חריר ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: **34** בני ירחו שלש מאות ארבעים

וחמשה: **ס** 35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים: **ס** 36 הפהנים בני
 ידעיה לבית ישוע השע מאות שבעים ושלשה: **ס** 37 בני אמר אלף חמשים
 ושנים: **ס** 38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה: **ס** 39 בני חרם אלף
 ושבעה עשר: **ס** 40 הלויים בני-ישוע וקדמאל לבני הודיה שבעים וארבעה: **ס** 41
 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה: **פ** 42 בני השערים בני-שלום בני-אטר
 בני-שלמון בני-עקיב בני חטיטא בני שבי הפל מאה שלשים ותשעה: **פ** 43
 הנתינים בני-ציחא בני-חשופא בני טבעות: **ס** 44 בני-קרוס בני-סיעהא בני פדון: **ס** 45
 בני-לבנה בני-חנכה בני עקוב: **ס** 46 בני-חגב בני (שמל) [שלמין] בני חנן: **ס** 47 בני-גדל
 בני-גחר בני ראיה: **ס** 48 בני-רצון בני-נקודא בני גום: **ס** 49 בני-עזא בני-פסח בני בסי:
ס 50 בני-אסנה בני (מענינים) [מעונינים] בני (נפיסים) [נפוסים]: **ס** 51 בני-בקבוק
 בני-חקופא בני חרזור: **ס** 52 בני-בצלוח בני-מחידא בני חרשא: **ס** 53 בני-ברקוס
 בני-סיסרא בני-תמח: **ס** 54 בני נציה בני חטיפא: **ס** 55 בני עבדי שלמה בני-סטי
 בני-הספרת בני פרודא: **ס** 56 בני-יעלה בני-דרקון בני גדל: **ס** 57 בני שפטיה בני-חטיל
 בני פכרת הצביים בני אמי: **ס** 58 כל-הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות חששים
 ושנים: **ס** 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו
 להגיד בית-אבותם וזרעם אם מישראל הם: **ס** 60 בני-דליה בני-טוביה בני נקודא
 שש מאות חמשים ושנים: **ס** 61 ומבני הפהנים בני חביה בני הקוץ
 בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשר ויקרא על-שמן: **ס** 62 אלה
 בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן-הכהנה: **ס** 63 ויאמר התרשטא להם
 אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: **ס** 64 כל-הקהל כאחד
 ארבע רבוא אלפים שלש-מאות ששים: **ס** 65 מלבד עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת
 אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים: **ס** 66 סוסייהם
 שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: **ס** 67 גמליהם ארבע
 מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: **פ** 68 ומראשי
 האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו
 על-מכונו: **ס** 69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים ששרבאות ואלף **ס**
 וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת פהנים מאה: **ס** 70 וישבו הפהנים והלויים ומן-העם
 והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל-ישראל בעריהם: **ס** Ezr 3 ויגע החדש
 השביעי ובני ישראל בערים **ס** ויאספו העם כאיש אחד אל-ירושלם: **ס** 2 ויקם ישוע
 בן-יוצדק ואחיו הפהנים וזרבל בן-שאלתיאל ואחיו ויבנו את-מזבח אלהי ישראל
 להעלות עליו עלות פכתוב בתורת משה איש-האלהים: **ס** 3 ויכינו המזבח על-מכונתיו
 כי באימה עליהם מעמי הארצות (ויעל) [ויעלה] עליו עלות ליהוה עלות לבקר
 ולערב: **ס** 4 ויעשו את-הג הספות פכתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דברירום
 ביומו: **ס** 5 ואחריכך עלת תמיד ולחדשים ולכל-מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב
 נדבה ליהוה: **ס** 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה
 לא יסד: **ס** 7 ויתנו-כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים
 להביא עצי ארזים מן-הלכנון אל-ים יפוא כרשיון כורש מלך-פרס עליהם: **פ** 8
 ובשנה השנית לבואם אל-בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבל
 בן-שאלתיאל וישוע בן-יוצדק ושאר אחיהם הפהנים והלויים וכל-הבאים מהשבי
 ירושלם ויעמידו את-הלויים מן עשרים שנה ומעלה לנצח על-מלאכת בית-יהוה: **פ**

וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ בְּנֵי וְאָחִיו קְדַמְיָאֵל וּבְנֵי בְנֵי-יְהוּדָה כְּאֶחָד לְנֹצֵחַ עַל-עֲשֵׂה הַמְּלָאכָה
 בְּבֵית הָאֱלֹהִים **ס** בְּנֵי הַנֶּדֶר בְּנֵיהֶם וְאָחֵיהֶם הַלְוִיִּם: **10** וַיִּסְדּוּ הַבְּנִיִּם אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה
 וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מַלְבָּשִׁים בַּחֲצֵצְרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי-אֶסָף בַּמְּצֻלְתַּיִם לְהַלֵּל אֶת-יְהוָה
 עַל-יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל: **11** וַיַּעֲנוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדֹת לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי-לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ
 עַל-יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם הֲרִיעוּ תְרוּעָה גְדוּלָה בְּהַלֵּל לִיהוָה עַל הוֹסֵד בֵּית-יְהוָה: **ס** **12**
 וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרָאשֵׁי הָאֲבוֹת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת-הַבַּיִת הָרִאשׁוֹן בִּיסֹד
 זֶה הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בָּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים בַּתְרוּעָה בְּשִׂמְחָה לְהַרִים קוֹל: **13** וְאִין
 הָעָם מִפִּירִים קוֹל תְרוּעַת הַשִּׂמְחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם כִּי הָעָם מְרִיעִים תְרוּעָה גְדוּלָה
 וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד-לַמְּרָחוֹק: **פ** **Ezr 4** וַיִּשְׁמְעוּ צְרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן כִּי-בָנִי הַגּוֹלָה בּוֹנִים
 הֵיכָל לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **2** וַיִּנְשְׂאוּ אֶל-זַרְבָּבֶל וְאֶל-רָאשֵׁי הָאֲבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם
 נִבְנָה עִמָּכֶם כִּי כֹכֶם נִדְרֹשׁ לַאֱלֹהִיכֶם **[וְלֹא]** **[וְלָהּ]** אֲנַחְנוּ זְבָחִים מִימֵי אֶסֶר חֲדָן
 מֶלֶךְ אֲשׁוּר הַמַּעֲלָה אֲחַנּוּ פֹה: **3** וַיֹּאמֶר לָהֶם זַרְבָּבֶל וַיֵּשׁוּעַ וְשָׂאֵר רָאשֵׁי הָאֲבוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל לֹא-לָכֶם וְלָנוּ לְבָנוֹת בֵּית לַאֱלֹהֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ יָחַד נִבְנָה לִיהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס: **4** וַיְהִי עַם-הָאָרֶץ מְרַפִּים יְדֵי עַם-יְהוּדָה
[וּמַבְלָהִים] **[וּמַבְלָהִים]** אוֹתָם לְבָנוֹת: **5** וּסְכָרִים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם כְּלִימֵי
 כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וְעַד-מַלְכוּת דְרִיוּשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס: **6** וּבְמַלְכוּת אֲחַשְׁרוּרֶשׁ בַּתְּחִלַּת
 מַלְכוּתוֹ כָּתְבוּ שְׁטֵנָה עַל-יִשְׁבְּנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: **ס** **7** וּבִימֵי אֲרַתְחַשְׁתָּא כָּתַב בְּשִׁלְמַס
 מִתְרַדַת טְבָאֵל וְשָׂאֵר **[כְּנֹחַו]** **[כְּנֹחַו]** עַל-**[אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא]** **[אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּו]** מֶלֶךְ פָּרַס
 וְכָתַב הַנְּשִׁתָּן כְּתוּב אֲרַמִּית וּמִתְרַגְמָס אֲרַמִּית: **פ** **8** רְחוּס בַּעַל-טַעַם וְשִׁמְשֵׁי סַפְרָא
 כָּתְבוּ אַגְרָה חֲדָה עַל-יְרוּשָׁלַם לְאַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא מַלְכָּא כְּנַמָּא: **9** אֲדִין רְחוּס בַּעַל-טַעַם
 וְשִׁמְשֵׁי סַפְרָא וְשָׂאֵר כְּנֹחַתְהוֹן דִּינִיא וְאַפְרַסְתַּכִּיא טְרַפְלִיא אֲפְרַסִּיא **[אַרְכִּו]**
[אַרְכִּוִיא] כְּבִלִיא שׁוֹשְׁנִכִיא **[דְהוּא]** **[דְהוּא]** **[דְהוּא]** עַלְמִיא: **10** וְשָׂאֵר אַמִּיא דִּי הַגְּלִי אֲסַנְפֵר
 רְבָא וַיִּקְרִיא וְהוֹתֵב הִמּוֹ בְּקִרְיָה דִּי שְׁמַרְיָן וְשָׂאֵר עֲבַר-נְהַרָה וְכַעֲנַת: **11** דְּנָה פִּרְשָׁנָן
 אַנְרָתָא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוּהִי עַל-אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא מַלְכָּא **[עַבְדִּיךָ]** **[עַבְדִּיךָ]** אַנְשׁ עֲבַר-נְהַרָה
 וְכַעֲנַת: **פ** **12** יָדִיעַ לְהוּא לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדִיא דִּי סִלְקוּ מִן-לֹחַד עֲלִינָא אַתּוּ
 לִירוּשָׁלַם קְרִיתָא מְרַחָא וּבִאִישְׁתָּא בְּנִין **[וְשׁוּרָי]** **[וְשׁוּרִיא]** **[אַשְׁכְּלֵלָה]** **[שְׁכְּלֵלָה]** וְאִשְׁיָא
 יַחִישׁוּ: **13** כְּעַן יָדִיעַ לְהוּא לְמַלְכָּא דִּי הֵן קְרִיתָא דָךְ תַּחְבָּנָא וְשׁוּרִיָה יִשְׁתַּכְּלֵלוּן
 מְנַדְהָ בְּלוּ וְהַלְךְ לָא יִתְחַנּוּן וְאַפְתָּם מַלְכִים תְּהַנּוּק: **14** כְּעַן כֹּל-קַבֵּל דִּירְמִלַח הֵיכְלָא
 מַלְחָנָא וְעֵרוֹת מַלְכָּא לָא אֲרִיךְ-לֵנָא לְמַחֲזָא עַל-דְּנָה שְׁלַחְנָא הוּדְרַעָנָא לְמַלְכָּא: **15**
 דִּי יִבְקֵר בְּסַפְרִי-דְכְרִינִיא דִּי אֲבַהֲתָךְ וְתַהֲשַׁפַח בְּסַפְרִי דְכְרִינִיא וְחַנְדַּע דִּי קְרִיתָא דָךְ
 קְרִיא מְרָדָא וּמִתְנַזְקַת מַלְכִין וּמְדַנָן וְאַשְׁתַּדוּר עַבְדִּין בְּנִיָה מִן-יִמְמַת עַלְמָא עַל-דְּנָה
 קְרִיתָא דָךְ הַחֲרַבְתָּ: **16** מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה לְמַלְכָּא דִּי הֵן קְרִיתָא דָךְ תַּחְבָּנָא וְשׁוּרִיָה
 יִשְׁתַּכְּלֵלוּן לְקַבֵּל דְּנָה חֶלֶק בְּעֵבֶר נְהֹרָא לָא אִיתִי לָךְ: **פ** **17** פַּתְגָּמָא שְׁלַח מַלְכָּא
 עַל-רְחוּס בַּעַל-טַעַם וְשִׁמְשֵׁי סַפְרָא וְשָׂאֵר כְּנֹחַתְהוֹן דִּי יַחְבִּין בְּשְׁמַרְיָן וְשָׂאֵר
 עֲבַר-נְהַרָה שְׁלַם וְכַעֲנַת: **ס** **18** נִשְׁתַּנּוּנָא דִּי שְׁלַחְתוּן עֲלִינָא מִפְּרָשׁ קְרִי קְדַמִּי: **19** וּמְנִי
 שִׁים טַעַם וּבִקְרוּ וְתַשְׁכַּחוּ דִּי קְרִיתָא דָךְ מִן-יִמְמַת עַלְמָא עַל-מַלְכִין מִתְנַשְׂאָה וּמְרַד
 וְאַשְׁתַּדוּר מִתְעַבְדָּה: **20** וּמַלְכִין תְּקִיפִין הוּוּ עַל-יְרוּשָׁלַם וְשְׁלִישִׁין בְּכָל עֵבֶר נְהַרָה
 וּמְרָדָה בְּלוּ וְהַלְךְ מִתְיַהֵב לְהוּן: **21** כְּעַן שִׁימוּ טַעַם לְבַשְׁלָא גְבַרְיָא אַלְךְ וּקְרִיתָא דָךְ
 לָא תַּחְבָּנָא עַד-מְנִי טַעַמָא יַתְשָׁם: **22** וְזַהֲרִינָן הוּוּ שְׁלוּ לְמַעַבְדַּ עַל-דְּנָה לְמָה יִשְׁגָּא
 חֲבָלָא לְהַנּוּקַת מַלְכִין: **ס** **23** אֲדִין מִן-דִּי פִּרְשָׁנָן נִשְׁתַּנּוּנָא דִּי **[אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא]**

ארתחששתו מלכא קרי קדם רחום ושמי ספרא וכנותהון אלוו בבחילו לירושלם
 עליהודיא ובטלו המו באדרע וחיל: **ס 24** באדון בשלת עבדת בית אלהא די
 בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס: **פ 5** **Ezr 5** והתנבי חגי
נביאה **נביא** וזכריה ברעודא **נביא** עליהודיא די ביהוד ובירושלם
 בשם אלה ישראל עליהון: **ס 2** באדון קמו זרבבל ברשאלתיאל וישוע בריוצדק
 ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון **נביא** **נביא** **נביא** די אלהא מסעדין
 להון: **פ 3** בהזמנא אחא עליהון תתני פחת עברנהרה ושחר בוזני וכנותהון וכן
 אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: **ס 4** אדון
 כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא הידנה בנינא בנין: **פ 5** ועין אלהם הות
 על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדון יתיבון נשתנא
 על דנה: **פ 6** פרשגן אנרתא הי שלח תתני פחת עברנהרה ושחר בוזני וכנותה
 אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: **פ 7** פתגמא שלחו עלוהי וכדנה פתיב
 בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא: **ס 8** ידעו להו למלכא די אולנא ליהוד
 מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכחליא ועבדתא
 דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: **ס 9** אדון שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא
 להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: **פ 10** ואף שמהתהם
 שאלנא להם להודעתך די נכתב שם גבריא די בראשיהם: **ס 11** וכנמא פתגמא
 התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלהא שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה
 מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה: **פ 12** להן מן די הרגוז
 אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל **פסדיא** **פסדיא** וביתה
 דנה סתרה ועמה הגלי לבבל: **ס 13** ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש
 מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: **פ 14** ואף מאניא די בית אלהא די דהבה
 וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיכל המו להיכלא די בבל
 הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששפצר שמה די פחה שמה:
פ 15 ואמר להו **אלה** **אל** מאניא שא אולאחת המו בהיכלא די בירושלם ובית
 אלהא יתבנא על אתרה: **ס 16** אדון ששפצר דך אחא יהב אשיא די בית אלהא די
 בירושלם ומן אדון ועד פען מתבנא ולא שלם: **פ 17** וכען הן על מלכא טב יתבקר
 בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם
 למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא: **ס 6** **Ezr 6** באדון
 דריוש מלכא שם טעם ובקרנו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל: **פ 2**
 והשתכח באחמתא בכירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכך פתיב בגוה דכרונה:
פ 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא
 יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: **פ 4**
 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתיב: **פ 5**
 ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם
 והיכל לבבל יתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: **ס 6**
 פען תתני פחת עברנהרה שחר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין
 הו מן תמה: **פ 7** שבקו לעבדות בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא
 בית אלהא דך ובנון על אתרה: **פ 8** ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא
 אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא

תהוא מתיבא לגבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומה חשון ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלחו חמר ומשח כמאמר פהניא די בירושלם להוא מתיב להם יום ביום די לא שלו: 10 די לחון מהקרובין ניהותין לאלה שמיא ומצלון לחיי מלכא ובנוהי: 11 ומני שים טעם די כל אנש די יהשא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עליה וביתה נולו יתעבד על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימנר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דרווש שמת טעם אספרנא יתעבד: פ 13 אדון תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דרווש פנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי (נביאה) [נביא] וזכריה בר עדיא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם פורש ודרווש וארתחששתא מלך פרס: 15 ושיצא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנתשת למלכות דרווש מלכא: פ 16 ועבדו בני ישראל פהניא ולויא ושאר בני גלותא חנפת בית אלהא דנה בחדוה: 17 ותקברו לחנפת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין [לחטיא] [לחטאה] על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל: 18 והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבדת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה: פ 19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם: 21 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל משמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהנה אלהי ישראל: 22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כיו שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל: פ 7 Ezer ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות: 4 בן זרחיה בן עזי בן בקי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך פיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: פ 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחששתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 פי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם פיד אלהיו הטובה עליו: 10 פי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט: ס 11 וזהו פרשנן הנשתון אשר נתן המלך ארתחששתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל: פ 12 ארתחששתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלהא שמיא גמיר וכענת: 13 מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכנהווי ולויא למהך לירושלם עמד יהד: 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטחי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך: 15 ולהיבלה כסף ודחב די מלכא וועטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משפנה: 16 וכל כסף ודחב די תהשפח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלהים די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהים די בירושלם: 18 ומה די (עליך) [עלך] ועל אחרך [אחרך] ייטב בשאר כספא ודחבה למעבד פרעות

אלהכם תעבדו: **19** ומאניא דימתיבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם: **20** ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מרביית גניו מלכא: **21** ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נתרה די כלדי ישאנכון עזרא כהנה ספר דתא דיאלה שמיא אספרנא יתעבד: **22** עדכספך ככרין מאה ועדחנטין כרין מאה ועדחמר בתין מאה ועדפתין משח מאה ומלח דיאל כתב: **23** כלדי מוטעם אלה שמיא יתעבד אדרודא לבית אלה שמיא דיילמה להוא קצף עלמלכות מלכא ובנוהי: **24** ולכם מהודעין די כלפתניא ולוויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו ותלך לא שליט למרמא עליהם: **25** ואנת עזרא כחכמת אלהך דיבידך מני שפטין ודינין דיילחון **[דאיניו]** **[דאיניו]** לכלעמה די בעבר נתרה לכלידי די אלהך ודי לא ידע תהודעון: **26** וכלדי לא להוא עבד דתא דיאלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן **[לשרשו]** **[לשרשין]** הן לענש נכסין ולאסורין: **27** ברוד יהנה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר אתבית יהנה אשר בירושלם: **28** ועלי השתחסד לפני המלך ויועציו ולכלשרי המלך הגברים ואני התחזקתי כידיהנה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי: **29** **[Ezr 8]** ואלה ראשי אבותיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל: **30** מבני פינחס גרשם **31** מבני איתמר דניאל **32** מבני דויד חטוש: **33** מבני שכניה **34** מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים: **35** מבני פחת מואב אליהועיני בןזרחיה ועמו מאתים הזכרים: **36** מבני שכניה בןיחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: **37** ומבני עדן עבד בןיונתן ועמו חמשים הזכרים: **38** ומבני עילם ישעיה בןעתליה ועמו שבעים הזכרים: **39** ומבני שפטיה וזריה בןמיכאל ועמו שמונים הזכרים: **40** מבני יואב עבדיה בןיחזיאל ועמו מאתים ושמונה עשר הזכרים: **41** ומבני שלומית בןיוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: **42** ומבני בכי זכריה בןבכי ועמו עשרים ושמונה הזכרים: **43** ומבני עוגד יוחנן בןהקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: **44** ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים: **45** ומבני בני עותי **[זבור]** **[זבור]** ועמו שבעים הזכרים: **46** ואקבצם אלנהר הבא אלאהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובפהנים ומבני לוי לאמצאתי שם: **47** ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים: **48** **[ואצאה]** **[ואצוה]** אותם עלאדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אלאדו אחיו **[הנתונים]** **[הנתינים]** בכספיא המקום להביאלנו משרתים לבית אלהינו: **49** ויבואו לנו כידאלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בןלוי בןישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר: **50** ואתחשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: **51** ומןהנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות: **52** ואקרא שם צום עלנהר הוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכלרכושנו: **53** כי בשתי לשאול מןהמלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כיאמרנו למלך לאמר ידאלהינו עלכלמבקשיו לטובה ועזו ואפו על כלעזביו: **54** ונצומה ונבקשה מאלהינו עלזאת ויעתר לנו: **55** ואבדילה משרי הפהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה: **56** **[ואשקולה]** **[ואשקלה]** להם

אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַפְּלִים תְּרוּמַת בֵּית־אֱלֹהֵינוּ הִהְרִימוּ הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲצִיזוּ וְשָׂרוּ
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל הַנְּמַצְאִים: **26** וַאֲשַׁקְלָה עַל־יָדָם כֶּסֶף כַּפְרִים שְׂמָמֹת וְחַמְשִׁים
 וְכָל־כֶּסֶף מָאָה לַכַּפְרִים זָהָב מָאָה כֶּפֶר: **27** וּכְפָרֵי זָהָב עֲשָׂרִים לְאֹדְרָכְנִים אֶלֶף
 וְכָלִי נְחֹשֶׁת מְצָהָב טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמוּדֹת כְּזָהָב: **28** וְאָמְרָה אֱלֹהִים אִתְּם קֹדֶשׁ לִיהוָה
 וְהַפְּלִים קֹדֶשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה לִיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם: **29** שִׁקְדוּ וְשִׁמְרוּ
 עֲדַתְשַׁקְלוּ לִפְנֵי שְׂרֵי הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וְשִׁרְי־הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם הַלְּשֹׁכֹת בֵּית
 יְהוָה: **30** וּקְבְלוּ הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַפְּלִים לְהַבִּיא לִירוּשָׁלַם
 לְבֵית אֱלֹהֵינוּ: **פ** **31** וְנִסְעָה מְנַהֵר אֲהוּא בְּשָׁנִים עֶשֶׂר לְחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַם
 וַיֵּד אֱלֹהֵינוּ הִיתָה עֲלֵינוּ וַיִּצְיִלְנוּ מִכַּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל־הַדֶּרֶךְ: **32** וְנִבְאָ יְרוּשָׁלַם וְנִשָּׁב
 שֵׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה: **33** וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַפְּלִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל
 יַד־מְרֻמּוֹת בֶּן־אוּרִיָה הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ אֲלַעְזָר בֶּן־פִּינְחָס וְעַמְּהֵם יוֹזָבֵד בֶּן־יִשִׁיעַ וְנוֹעֲדִיה
 בֶּן־בְּנָיִי הַלְוִיִּם: **34** בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל לְכָל וַיִּכְתֹּב כָּל־הַמִּשְׁקַל בַּעַת הַהִיא: **פ** **35**
 הַבָּאִים מִהַשְּׁבִי בְּנֵי־הַגּוֹלָה הַקְּרִיבוּ עֲלוֹתוֹ לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פְּרִים שְׁנַיִם־עֶשֶׂר
 עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֵילִים תְּשֻׁעִים וְשֵׁשׁ כַּבְּשִׁים שְׁבַעִים וְשִׁבְעָה צִפְרֵי חֲטָאת שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר הַכֹּל עוֹלָה לִיהוָה: **פ** **36** וַיִּתְּנוּ אֶת־דָּתִי הַמֶּלֶךְ לְאַחַשְׁדָּרְפַּנִּי הַמֶּלֶךְ וּפְחֻוֹת
 עֶבֶר הִנְהַר וְנִשְׂאוּ אֶת־הָעַם וְאֶת־בֵּית־הָאֱלֹהִים: **ס** **Ezr 9** וְכִכְלֹת אֱלֹהֵי נַשְׂאוּ אֵלַי
 הַשְּׂרִיִם לֵאמֹר לֹא־נִבְדְּלוּ הָעַם יִשְׂרָאֵל וְהַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם מֵעַמִּי הָאָרְצוֹת כְּתוֹעֲבֵתֵיהֶם
 לִכְנַעֲנֵי הַחֲתִי הַפְּרִזִּי הַיְבוּסִי הָעַמְּוִי הַמַּאֲבִי הַמְּצִרִי וְהָאֲמֹרִי: **2** כִּי־נִשְׂאוּ מִבְּנֵיתֵיהֶם
 לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זָרַע תִּקְדֹּשׁ בְּעַמִּי הָאָרְצוֹת וַיֵּד הַשְּׂרִיִם וְהַסִּנְגִּים הִיתָה
 בְּמַעַל הַזֶּה רִאשׁוֹנָה: **ס** **3** וְכִשְׁמַעִי אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה קִרְעֵתִי אֶת־בְּגָדִי וּמַעֲלִי וְאָמַרְתָּה
 מִשְׁעַר רֹאשִׁי וְזָקְנִי וְאֶשְׁבֶּה מְשׁוּמִם: **4** וְאֵלַי יֹאסְפוּ כָל חֵרֵד בְּדַבְּרֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַל
 מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב מְשׁוּמִם עַד לְמִנְחַת הָעֶרֶב: **5** וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב קָמֹתִי מִתְּעִנִיתִי
 וּבִקְרָעִי בְּגָדִי וּמַעֲלִי וְאֶכְרַעַה עַל־בְּרַכְי וְאֶפְרָשָׁה כַּפֵּי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי: **6** וְאָמְרָה
 אֱלֹהֵי בְּשֵׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֲלִיךְ כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רֹאשׁ
 וְאִשְׁמַתְנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם: **7** מִיּוֹם אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּאִשְׁמָה גְדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 וּבְעֹנֹתֵינוּ נִחְנוּ אֲנַחְנוּ מְלֻכֵינוּ כְּהֵינּוּ בִידֹ מְלֻכֵי הָאָרְצוֹת בְּחָרֵב בְּשִׁבְי וּבַכְּזָה וּבַכְּשֵׁת
 פָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה: **8** וְעַתָּה כְּמַעֲטָרְנֵעַ הִיתָה תַּחְנָה מֵאֲתוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ
 פְּלִיטָה וּלְתַת־לָנוּ יָתֵד בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁוֹ לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתַתְּנוּ מַחִיָּה מַעַט
 בְּעַבְדָּתֵנוּ: **9** כִּי־עֲבָדִים אֲנַחְנוּ וּבְעַבְדָּתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁעֵלֵינוּ חֶסֶד לִפְנֵי מְלֻכֵי
 פָּרַס לְתַת־לָנוּ מַחִיָּה לְרוֹמִם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד אֶת־חֲרָבְתֵנוּ וּלְתַת־לָנוּ גֹדֵר
 בֵּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: **ס** **10** וְעַתָּה מִה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי־זֹאת כִּי עֲזָבָנוּ מִצֹּתִיךָ: **11**
 אֲשֶׁר צִוִּית בִּיד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתְּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ נְדָה
 הִיא בְּנֵדַת עַמִּי הָאָרְצוֹת כְּתוֹעֲבֵתֵיהֶם אֲשֶׁר מְלֹאָהּ מִפֶּה אֶל־פֶּה בְּטִמְאֹתָם: **12** וְעַתָּה
 בְּנוֹתֵיכֶם אֶל־תַּתְּנוּ לְבָנֵיהֶם וּבְנֵיתֵיהֶם אֶל־תִּשְׂאוּ לְבָנֵיכֶם וּלְאֶת־דְּרָשׁוּ שְׁלָמָם וְטוֹבָתָם
 עַד־עוֹלָם לְמַעַן תַּחֲזִקוּ וְאֶכְלַתֶּם אֶת־טוֹב הָאָרֶץ וְהוֹרַשְׁתֶּם לְבָנֵיכֶם עַד־עוֹלָם: **13**
 וְאַחֲרֵי כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאִשְׁמַתְנוּ הַגְּדֻלָּה כִּיֹּא אִתָּה אֱלֹהֵינוּ חֲשַׁכְתָּ
 לְמַטָּה מֵעוֹנֵנוּ וְנִתְתָה לָנוּ פְּלִיטָה כְּזֹאת: **14** הַנְּשׁוּב לְהַפֵּר מִצֹּתֶיךָ וּלְהַתְּחַתֵּן בְּעַמִּי
 הַתְּעֹבּוֹת הָאֵלֶּה הֲלֹא תִאֲנַף־בָּנוּ עַד־כִּלְהָ לֹאִין שְׂאֲרִית וּפְלִיטָה: **פ** **15** יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל צְדִיק אִתָּה כִּי־נִשְׂאָרְנוּ פְּלִיטָה כְּהַיּוֹם הַזֶּה הִנְנוּ לִפְנֶיךָ בְּאִשְׁמַתֵּינוּ כִּי אִין
 לְעַמּוֹד לִפְנֶיךָ עַל־זֹאת: **פ** **Ezr 10** וְכַתְּפַלְל עֲזָרָא וְכַתְּוֹרְתָהּ בְּכָה וּמִתְּפַל לִפְנֵי בֵּית

האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים פייככו העם הרבה בככה: **ס 2** ויען שכניה בן יחיאל מבני **עולם** **עילם** ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה ישמקוה לישראל על-זאת: **ס 3** ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: **ס 4** קום כיעליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: **ס 5** ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: **ס 6** ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא-אכל ומים לא-שתה כי מתאבל על מעל הגולה: **ס 7** ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם: **ס 8** וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: **ס 9** ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן וירושלם לשלשת הימים הוא החדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: **ס 10** ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: **ס 11** ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: **ס 12** ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן **כדבריה** **כדבריה** עלינו לעשות: **ס 13** אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כיהרבינו לפשע בדבר הזה: **ס 14** יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכלו אשר בערינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: **ס 15** אך יזנתן בן עשהאל ויחזיה בן חקניה עמדו על זאת ומשלם ושבתו הלוי עזרם: **ס 16** ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדרוש הדבר: **ס 17** ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: **ס 18** וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוזבק ואחיו מעשיה ואליעזר וריב וגדליה: **ס 19** ויהנו ידם להוציא נשים ואשמים איל צאן על אשמתם: **ס 20** ומבני אפר חנני וזכריה: **ס 21** ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה: **ס 22** ומבני פשחור אליועני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה: **ס 23** ומן הלויים יוזבד ושמעיה וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: **ס 24** ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי: **ס 25** ומישראל מבני פרעש רמיה וזיה ומלפיה ומימן ואלעזר ומלפיה ובניה: **ס 26** ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה: **ס 27** ומבני נתנאל אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: **ס 28** ומבני בני יהוחנן חנניה ופי עתלי: **ס 29** ומבני בני משלם מלוך ועדיה ושוב ושאל **ירמות** **ורמות**: **ס 30** ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה: **ס 31** ובני חרם אליעזר ושיה מלפיה שמעיה שמעון: **ס 32** בנימן מלוך שמריה: **ס 33** מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ורמי מנשה שמעי: **ס 34** מבני בני מעדי עמרם ואואל: **ס 35** בניה בדיה **כלתי** **כלתי**: **ס 36** וניה מרמות אלישיב: **ס 37** מתניה מתני **ויעשו** **ויעשו**: **ס 38** ובני ובנוי שמעי: **ס 39** ושלמיה ונתן ועדיה: **ס 40** מכנדבי ששי שרי: **ס 41** עזראל ושלמיהו שמריה: **ס 42** שלום אמריה יוסף: **ס 43** מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא **ידן** **ידן** ויואל בניה: **ס 44** כל אלה **נשא** **נשא** נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים: **ס 45**

Nehemiah 1 דבריו נחמיה בן-חכליה ויהי בחדש-**כסלו** **[כסליו]** שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: **2** ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר-נשארו מן-השבי ועל-ירושלם: **3** ויאמרו לי הנשארים אשר-נשארו מן-השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצחו באש: **4** ויהי כשמעיו את-הדברים האלה ישבתי ואבכה ואחאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: **5** ואמר אנא יהנה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרו מצותיו: **6** תהי נא אוני-קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל-תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על-בני ישראל עבדיך ומתודה על-חטאות בני-ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית-אבי חטאנו: **7** חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך: **8** וזכרנא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים: **9** ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אסיהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם **[והבואתים] [והביאותים]** אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם: **10** והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובירך החוקה: **11** אנא אדני תהי נא אוני-קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדיך החפצים ליראה את-שמך והצליחה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך: **פ Neh 2** ויהיו בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את-היין ואחנה למלך ולא-הייתי רע לפניו: **2** ויאמר לי המלך מדועו פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כיראם רע לב ואירא הרבה מאד: **3** ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: **ס 4** ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש ואחפלל אל-אלהי השמים: **5** ואמר למלך אם-על-המלך טוב ואם-ייתב עבדך לפניך אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבתי ואבננה: **6** ויאמר לי המלך והשגלו יושבת אצלו עד-מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייתב לפני-המלך וישלחני ואחנה לו זמן: **7** ואומר למלך אם-על-המלך טוב אגרות ותגדלי על-פחות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר-אבוא אל-יהודה: **8** ואגרת אל-אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיד-אלהי הטובה עלי: **9** ואבוא אל-פחות עבר הנהר ואחנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: **פ 10** וישמע סנבלט תחרני וטובה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר-בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: **11** ואבוא אל-ירושלם ואהי-שם ימים שלשה: **12** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם-הבהמה אשר אני רכב בה: **13** ואצאה בשער-הגיא לילה ואל-פני עין התנין ואל-שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר-**[המפרנצים]** **[הם]** **[פרוצים]** ושעריה אפלו באש: **14** ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבהמה לעבר תחת: **15** ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: **16** והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים

ולפניהם ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד־כן לא הגדת: **17** ואומר
 אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו
 כאש לכו ונבנה את־חומת ירושלם ולא־נהיה עוד חרפה: **18** ואמר להם את־יד
 אלהי אשר־היא טובה עלי ואף־דברי המלך אשר אמר־לי ויאמרו נקום ובנינו
 ויחזקו ידיהם לטובה: **פ 19** וישמע סנבלט החרני וטביחיה העבד העמוני וגשם
 הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה־הדבר הזה אשר אתם עשים העל
 המלך אתם מרדים: **20** ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח
 לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין־חלק וצדקה וזכרון בירושלם: **Neh 3** ויקם
 אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את־שער הצאן המה קדשהו ויעמידו
 דלתתיו ועד־מגדל המאה קדשהו עד מגדל הננאל: **ס 2** ועל־ידו בנו אנשי ירחו
ס ועל־ידו בנה זכור בן־אמרי: **ס 3** ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו
 ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו: **ס 4** ועל־ידם החזיק מרמות בן־אוריה
 בן־הקניז **ס** ועל־ידם החזיק משלם בן־ברכיה בן־משויובאל **ס** ועל־ידם החזיק
 צדוק בן־בענא: **ס 5** ועל־ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא־הביאו צורם
 בעבדת אדניהם: **ס 6** ואת שער הישנה החזיקו יודע בן־פסח ומשלם בן־בסודיה
 המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: **ס 7** ועל־ידם החזיק מלטיה הגבעני
 וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר: **ס 8** על־ידו החזיק
 עזיאל בן־חרהיה צורפים **ס** ועל־ידו החזיק חנניה בן־הרקחים ויעזבו ירושלם עד
 החומה הרחבה: **ס 9** ועל־ידם החזיק רפיה בן־חור שר חצי פלך ירושלם: **ס 10**
 ועל־ידם החזיק ידיה בן־חרומף ונגד ביתו **ס** ועל־ידו החזיק חטוש בן־חשבנניה: **ס 11**
 מדה שנית החזיק מלפיה בן־חרם וחשוב בן־פחת מואב ואת מגדל התנורים: **ס 12**
 ועל־ידו החזיק שלום בן־הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: **ס 13** את שער
 הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואלף
 אמה בחומה עד שער השפות: **ס 14** ואת שער האשפות החזיק מלפיה בן־רכב שר
 פלך בית־הפרם הוא ויבנו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריחיו: **ס 15** ואת שער העין
 החזיק שלון בן־פל־חזה שר פלך המצפה הוא ויבנו ויטללנו **(ויעמידו) (ויעמידו)**
 דלתתיו ומנעוליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לנגן־המלך ועד־המעלות היורדות
 מעיר דויד: **ס 16** אחריו החזיק נחמיה בן־עזובוק שר חצי פלך בית־צור עד־נגד
 קברי דויד ועד־הברכה העשויה ועד בית הגברים: **ס 17** אחריו החזיק הלויים
 רחום בן־בני על־ידו החזיק חשביה שר־חצי־פלך קעילה לפלפו: **ס 18** אחריו
 החזיקו אחיהם בני בן־חננד שר חצי פלך קעילה: **ס 19** ויחזק על־ידו עזר בן־ישוע
 שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצוע: **ס 20** אחריו חחרה החזיק ברוך
 בן **(ובני) (זכין)** מדה שנית מן־המקצוע עד־פחת בית אלישיב הכהן הגדול: **ס 21**
 אחריו החזיק מרמות בן־אוריה בן־הקניז מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד־תכלית
 בית אלישיב: **ס 22** ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הכפר: **ס 23** אחריו החזיק בנימן
 וחשוב נגד ביתם **ס** אחריו החזיק עזריה בן־מעשיה בן־ענניה אצל ביתו: **ס 24**
 אחריו החזיק בניו בן־חננד מדה שנית מבית עזריה עד־המקצוע ועד־הפנה: **ס 25** פלל
 בן־אזוי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה
 אחריו פדיה בן־פרעש: **ס 26** והנתינים היו יושבים בעפל עד נגד שער המים למזרח
 והמגדל היוצא: **ס 27** אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא

ועד חומת העפל: **28** מעלו שער הסוסים החזיקו הפהנים איש לנגד ביתו: **ס 29**
 אחריו החזיק צדוק בן-אמר נגד ביתו **ס** ואחריו החזיק שמעיה בן-שכניה שמר
 שער המזרח: **ס 30** **[אחרי]** **[אחרי]** החזיק חנניה בן-שלמיה וחנן בן-צלף הששי
 מדה שני **ס** אחריו החזיק משלם בן-ברכיה נגד נשפתו: **ס 31** **[אחרי]** **[אחרי]** החזיק
 מלכיה בן-הצרפי עד-בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: **32**
 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים: **פ 33** ויהי כאשר שמע
 סנבלט כי-אנחנו בונים את-החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על-היהודים: **34**
 ויאמרו לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם
 הזובחו היכלו כיום יחיו את-האבנים מערמות העפר והמה שרופות: **35** וטוביה
 העמני אצלו ויאמר גם אשר-הם בונים אם-יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: **פ 36**
 שמע אלהינו כיהיינו בנזה והשב חרפתם אל-ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: **37**
 ואל-תכס על-עונם ותטאתם מלפניך אל-תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים: **38** ונבנה
 את-החומה ותקשר כל-החומה עד-הציה ויהי לב לעם לעשות: **פ Neh 4** ויהי כאשר
 שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי-עלתה ארוכה לחמות
 ירושלים כיהחלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: **2** ויקשרו כלם יחדו לבוא
 להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: **3** ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם
 יומם ולילה מפניהם: **4** ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא
 נוכל לבנות בחומה: **5** ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם
 והרגנום והשבחנו את-המלאכה: **6** ויהי כאשר-באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו
 לנו עשר פעמים מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו: **7** ואעמיד מתחתיות למקום
 מאחרי לחומה **[בצחחים]** **[בצחחים]** ואעמיד את-העם למשפחות עם-חרבתיהם
 רמחיהם וקשתיהם: **8** וארא ואקום ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם
 אל-תיראו מפניהם את-אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על-אויכם בניכם
 ובנתיכם נשיכם ובתיכם: **פ 9** ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע לנו ויפר האלהים
 את-עצתם **[ונשבו]** **[ונשב]** כלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו: **10** ויהיו מן-היום
 הוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים ותקשתות
 והשרינים והשרים אחרי כל-בית יהודה: **11** הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
 באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: **12** והבונים איש חרבו אסורים
 על-מתניו ובונים ותוקע בשופר אצלי: **13** ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר
 העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה רחוקים איש מאחיו: **14**
 במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: **15**
 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הפוכבים:
16 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו-לנו הלילה
 משמר והיום מלאכה: **17** ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין-אנחנו
 פשטים בגדינו איש שלחו המום: **ס Neh 5** ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם
 היהודים: **2** ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: **3**
 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב: **4** ויש
 אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו: **5** ועתה כבשר אחינו בשרנו
 כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנותינו לעבדים ויש מבנותינו
 נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים: **6** ויחר לי מאד כאשר שמעתי

את־זַעֲקַתְּם ואת הדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 7 וַיִּמְלֹךְ לִבִּי עָלַי וְאָרִיבָה אֶת־הַחֲרִים וְאֶת־הַסְּגָוִים וְאָמַרְהָ לָּהֶם מִשָּׂא אִישׁ־בְּאִחִיו אַתֶּם נְשָׂאִים וְאַתֶּן עֲלֵיהֶם קִהְלָה גְדוּלָּה: 8 וְאָמַרְהָ לָּהֶם אֲנַחְנוּ קִנְיֵנו אֶת־אֲחֵינוּ הַיְהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לְגוֹיִם כְּדִי בְּנוּ וְגַם־אַתֶּם תִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ־לָנוּ וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא מָצְאוּ דְבַר: 9 ס (וַיֹּאמְרוּ) (וַיֹּאמְרוּ) לֹא־טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר־אַתֶּם עֹשִׂים הֲלֹא בִירַאת אֱלֹהֵינוּ תִּלְכוּ מִחֲרַפַּת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ: 10 וְגַם־אֲנִי אֲתִי וְנַעֲרֵי נָשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וְדָגָן נַעֲזֹבָה־נָא אֶת־הַמֶּשָׂא הַזֶּה: 11 הַשִּׁיבוּ נָא לָּהֶם כֶּהֱיוֹם שְׂדֵתֵיהֶם כְּרִמְיֵיהֶם זִיתֵיהֶם וּבְתֵיהֶם וּמֵאת הַכֶּסֶף וְהַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֶהֶר אֲשֶׁר אַתֶּם נָשִׁים בָּהֶם: 12 וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמָה־לָּא נִבְקֹשׁ כֵּן נַעֲשֶׂה כֹּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר וְאִקְרָא אֶת־הַכֶּהֱנִים וְאֲשִׁיבֵם לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי הַזֶּה: 13 גַּם־חָצְנִי נַעֲרָתִי וְאָמַרְהָ כִּכְהָ יַעֲרֵה הָאֱלֹהִים אֶת־כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִקִּים אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיִּנְעוּוֹ וְכִכְהָ יִהְיֶה נַעֲוֵר וְרָק וַיֹּאמְרוּ כָל־הַקְּהָל אֲמֵן וַיִּהְלְלוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעָם כְּדִבְרֵי הַזֶּה: 14 גַּם מִיּוֹם אֲשֶׁר־צִוָּה אֲתִי לִהְיוֹת פֶּחֶם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחֲשֶׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ שְׁנַיִם שָׁנִים עָשְׂרָה אֲנִי וְאֲתִי לֶחֶם הַפָּחָה לֹא אֶכְלָתִי: 15 וְהַפָּחֹת הָרֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר־לִפְנֵי הַכְּבִידִי עַל־הָעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בְּלֶחֶם וַיִּין אַחַר כֶּסֶף־שְׁקָלִים אַרְבַּעִים גַּם נַעֲרֵיהֶם שְׁלֹשׁ עַל־הָעָם וְאֲנִי לֹא־עָשִׂיתִי כֵּן מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהִים: 16 וְגַם בְּמִלְאַכַּת הַחֹמָה הַזֹּאת הַחֲזַקְתִּי וְשָׂדֶה לֹא קִנְיֵנו וְכָל־נַעֲרֵי קְבוּצֵי־שָׂם עַל־הַמְּלֹאכָה: 17 וְהַיְהוּדִים וְהַסְּגָוִים מֵאֵה וּחְמִשִּׁים אִישׁ וְהַבָּאִים אֲלֵינוּ מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־סִבְּבוּ־בְּחִינוּ עַל־שְׁלַחְנִי: 18 וְאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שְׁשִׁבְרֹת וּצְפָרִים נַעֲשׂוּ־לִי וּבִין עֶשְׂרֵת יָמִים בְּכָל־יּוֹן לְהַרְבֶּה וְעַס־זֶה לֶחֶם הַפָּחָה לֹא בִקְשָׁתִי כִּי־כַבְּדָה הַעֲבָדָה עַל־הָעָם הַזֶּה: 19 זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה כָּל־אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עַל־הָעָם הַזֶּה: 20 Neh 6 וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַּלְט וְטוֹבִיָּה וּלְגַשְׁם הָעֲרָבִי וְלִיְתֵר אִיבִינוּ כִּי בְּנִיתִי אֶת־הַחֹמָה וְלֹא־נֹתֵר בָּהּ פְּרִץ גַּם עַד־הַעַת הִיא דְּלַתוֹת לֹא־הֶעֱמַדְתִּי בַשְּׁעָרִים: 21 וַיִּשְׁלַח סַנְבַּלְט וְגַשְׁם אֵלַי לֵאמֹר לָכֵה וְנִנְעֲדָה יַחַדוּ בַּכְּפִירִים בְּבַקְעַת אוֹנוּ וְהָמָּה חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה: 22 וְאֲשַׁלַּח עֲלֵיהֶם מְלָאכִים לֵאמֹר מְלָאכָה גְדוּלָּה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוֹכַל לָרֶדֶת לָמָּה תִּשְׁבַּת הַמְּלֹאכָה כֹּאֲשֶׁר אָרַפְהָ וְרַדְתִּי אֵלֵיכֶם: 23 וַיִּשְׁלַחוּ אֵלַי כְּדִבְרֵי הַזֶּה אַרְבַּע פַּעֲמִים וְאֲשִׁיב אוֹתָם כְּדִבְרֵי הַזֶּה: 24 ס וַיִּשְׁלַח אֵלַי סַנְבַּלְט כְּדִבְרֵי הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרֹו וְאִגְרַת פְּתוּחָה בִּידוֹ: 25 כְּתוּב בָּהּ בְּגוֹיִם נִשְׁמַע וְנִשְׁמָו אָמַר אֶתָּה וְהַיְהוּדִים חֹשְׁבִים לְמַרּוֹד עַל־כֵּן אַתָּה בּוֹנֵה הַחֹמָה וְאַתָּה הוּא לָהֶם לְמֶלֶךְ כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה: 26 וְגַם־נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ לְקַרְא עֲלֶיךָ בִירוּשָׁלַם לֵאמֹר מֶלֶךְ בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשְׁמַע לְמֶלֶךְ כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה וְעַתָּה לָכֵה וְנִנְעֲצָה יַחַדוּ: 27 ס וְאֲשַׁלַּח אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נְהִיָּה כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר כִּי מִלְּבָב אַתָּה בּוֹדָאִם: 28 כִּי כָל־מִירָאִים אוֹתָנוּ לֵאמֹר יִרְפוּ יְדֵיהֶם מִן־הַמְּלֹאכָה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְעַתָּה חֹק אֶתִּידִי: 29 וְאֲנִי־בֹאֲתִי בֵּית שְׁמַעִיָּה בְּיַד־לִיָּה בֶן־מַתְּתַבְּאֵל וְהוּא עֲצוּר וַיֹּאמֶר נִנְעַד אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל־תּוֹךְ הַהֵיכָל וְנִסְגְּרָה דְּלַתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָאִים לְהַרְגֶךָ וְלִילָה בָּאִים לְהַרְגֶךָ: 30 וְאָמַרְהָ הָאִישׁ כְּמוֹנִי יִבְרַח וּמִי כְּמוֹנִי אֲשֶׁר־יָבּוֹא אֶל־הַהֵיכָל וְחִי לֹא אָבּוֹא: 31 וְאִכְרִיהָ וְהִנֵּה לֹא־אֱלֹהִים שְׁלַחוּ כִּי הִנְבּוּאָה דִּבֵּר עָלַי וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַּלְט שִׁכְרוּ: 32 לְמַעַן שִׁכּוֹר הוּא לְמַעַן אִירָא וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן וְחִטָּאתִי וְהִיא לָהֶם לְשֵׁם רַע לְמַעַן יַחֲרַפּוּנִי: 33 זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי לְטוֹבִיָּה וְלְסַנְבַּלְט כְּמַעֲשׂוֹי אֱלֹהֵי וְגַם לְנוֹעֲדִיהָ הִנְבּוּאָה וְלִיְתֵר הִנְבּוּאִים אֲשֶׁר הָיוּ מִירָאִים אוֹתִי: 34 וְתִשְׁלַם הַחֹמָה בְּעֶשְׂרִים וּחֲמִשָּׁה לְאַלּוּל לְחַמְשִׁים וּשְׁנַיִם יוֹם: 35 וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר שָׁמַעוּ

כִּלְאוֹיֵינוּ וְרָאוּ כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֵינוּ וַיִּפְּלוּ מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת
 אֱלֹהֵינוּ נַעֲשֶׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת: 17 גַּם | בַּיָּמִים הָהֵם מְרַבִּים חָרִי יְהוּדָה אֲנִרְתִּיהֶם
 הוֹלְכוֹת עַל־טוֹבִיָּה וְאֲשֶׁר לְטוֹבִיָּה בְּאוֹת אֱלֹהֵיהֶם: 18 כִּי־רַבִּים בִּיהוּדָה בְּעַלִּי שְׁבוּעָה
 לֹא כִּי־חָתָן הוּא לְשִׁכְנֵיהָ כִּי־אֲרַח וַיְהוּחֲנָן בְּנֹו לָקַח אֶת־בַּת־מִשְׁלֵם בֶּן בְּרַכְיָה: 19 גַּם
 טוֹבֵתָיו הָיוּ אֲמִרִים לִפְנֵי וַדְּבָרֵי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אֲנָרוֹת שְׁלַח טוֹבִיָּה לִירָאֲנִי: **Neh 7**
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחֹמָה וְאֶעֱמִיד הַדְּלָתוֹת וַיִּפְקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשָׁרְרִים וְהַלְוִיִּם: 2
 וְאֶצְוָה אֶת־חֲנַנִּי אֲחִי וְאֶת־חֲנַנְיָה שֶׁר הַבִּירָה עַל־יְרוּשָׁלַם כִּי־הוּא כְּאִישׁ אֲמֹת וַיִּרְא
 אֶת־הָאֱלֹהִים מְרַבִּים: 3 **[וַיֹּאמֶר]** **[וַיֹּאמֶר]** לָהֶם לֹא יִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם עַד־חֵם
 הַשָּׁמֶשׁ וְעַד חֵם עֲמֻדִים וַיִּפְּו הַדְּלָתוֹת וְאֶחָזוּ וְהַעֲמִיד מִשְׁמֹרוֹת יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אִישׁ
 בְּמִשְׁמָרוֹ וְאִישׁ נֹגֵד בֵּיתוֹ: 4 וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וְגִדּוּלָה וְהָעָם מַעֲט בַתּוֹכָה וְאִין בָּתִּים
 בְּנוֹיִם: 5 וַיִּתֵּן אֱלֹהֵי אֱל־לִבִּי וְאֶקְבְּצָה אֶת־הַחֲרִים וְאֶת־הַסְּנִינִים וְאֶת־הָעָם לְהַתִּיחֵשׁ
 וְאֶמְצָא סֵפֶר הַיְחָשׁ הָעוֹלָיִם בְּרֵאשׁוֹנָה וְאֶמְצָא כְּתוּב בּוֹ: **פ** 6 אֱלֹהֵי בְנֵי הַמְּדִינָה
 הָעוֹלָיִם מִשְׁבֵּי הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַם וּלְיְהוּדָה
 אִישׁ לְעִירוֹ: 7 הַבָּאִים עִם־זְרַבְבָּל יִשׁוּעַ נַחְמִיָּה עֲזַרְיָה רַעְמִיָּה נַחְמִי מִרְדַּכִּי בִלְשָׁן
 מִסְּפֶרֶת בְּגוֹי נְחֻם בַּעְנָה מִסְּפֶר אֲנָשֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל: **ס** 8 בְּנֵי פְרַעֲשׁ אֲלָפִים מֵאָה
 וְשִׁבְעִים וְשָׁנָיִם: **ס** 9 בְּנֵי שַׁפְטִיָּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁנָיִם: **ס** 10 בְּנֵי אֲרַח שֵׁשׁ מֵאוֹת
 חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם: **ס** 11 בְּנֵי־פַחַת מוֹאָב לְבְנֵי יִשׁוּעַ וַיּוֹאֲב אֲלָפִים וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שְׁמֹנֶה
 עָשָׂר: **ס** 12 בְּנֵי עֵלָם אֲלֶף מֵאֵתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבַּעַה: **ס** 13 בְּנֵי זִתּוּא שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה: **ס** 14 בְּנֵי זָכִי שִׁבַּע מֵאוֹת וְשָׁשִׁים: **ס** 15 בְּנֵי בְנוּי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבַּעִים
 וְשִׁמְנָה: **ס** 16 בְּנֵי בְבִי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: **ס** 17 בְּנֵי עֲזָדָר אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 עֶשְׂרִים וְשָׁנָיִם: **ס** 18 בְּנֵי אֲדִינְקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְשִׁבְעָה: **ס** 19 בְּנֵי בְנוּי אֲלָפִים
 שָׁשִׁים וְשִׁבְעָה: **ס** 20 בְּנֵי עֲדוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה: **ס** 21 בְּנֵי־אֲטָר לַחֲזַקְיָה
 תְּשֻׁעִים וְשִׁמְנָה: **ס** 22 בְּנֵי חֶשֶׁם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשִׁמְנָה: **ס** 23 בְּנֵי בְצִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה: **ס** 24 בְּנֵי חֲרִיף מֵאָה שָׁנָיִם עָשָׂר: **ס** 25 בְּנֵי גִבְעוֹן תְּשֻׁעִים וְחֲמִשָּׁה:
ס 26 אֲנָשֵׁי בֵּית־לַחֵם וְנִטְפָּה מֵאָה שְׁמֹנִים וְשִׁמְנָה: **ס** 27 אֲנָשֵׁי עֲנַתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים
 וְשִׁמְנָה: **ס** 28 אֲנָשֵׁי בֵּית־עֲזֻמוֹת אַרְבַּעִים וְשָׁנָיִם: **ס** 29 אֲנָשֵׁי קִרְיַת יַעֲרִים כְּפִירָה
 וְכַאֲרוֹת שִׁבַּע מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְשָׁלֹשָׁה: **ס** 30 אֲנָשֵׁי הַרְמָה וְגִבְעַ שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים
 וָאַחַד: **ס** 31 אֲנָשֵׁי מִכְמָס מֵאָה וְעֶשְׂרִים וְשָׁנָיִם: **ס** 32 אֲנָשֵׁי בֵּית־אֵל וְהָעִי מֵאָה
 עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה: **ס** 33 אֲנָשֵׁי נָבוֹ אַחַר חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם: **ס** 34 בְּנֵי עֵלָם אַחַר אֲלֶף
 מֵאֵתִים חֲמִשִּׁים וָאַרְבַּעַה: **ס** 35 בְּנֵי חֶרֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים: **ס** 36 בְּנֵי יִרְחֹו שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אַרְבַּעִים וְחֲמִשָּׁה: **ס** 37 בְּנֵי־לֶדֶד חֲדִיד וְאוֹנוֹ שִׁבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וָאַחַד: **ס** 38
 בְּנֵי סִנְאָה שְׁלֹשׁת אֲלָפִים תְּשֻׁעַ מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים: **פ** 39 הַכַּהֲנָיִם בְּנֵי יַדְעִיָּה לְבֵית יִשׁוּעַ
 תְּשֻׁעַ מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁלֹשָׁה: **ס** 40 בְּנֵי אֲמֹר אֲלֶף חֲמִשִּׁים וְשָׁנָיִם: **ס** 41 בְּנֵי פֶשְׁחוֹר
 אֲלֶף מֵאֵתִים אַרְבַּעִים וְשִׁבְעָה: **ס** 42 בְּנֵי חֶרֶם אֲלֶף שִׁבְעָה עָשָׂר: **פ** 43 הַלְוִיִּם
 בְּנֵי־יִשׁוּעַ לְקַדְמִיאֵל לְבְנֵי לַהּוּדָה שִׁבְעִים וָאַרְבַּעַה: **ס** 44 הַמְּשָׁרְרִים בְּנֵי אֶסָף מֵאָה
 אַרְבַּעִים וְשִׁמְנָה: **ס** 45 הַשְּׁעָרִים בְּנֵי־שְׁלוֹם בְּנֵי־אֲטָר בְּנֵי־שְׁלֹמֹן בְּנֵי־עֲקוֹב בְּנֵי חֲטִיטָא
 בְּנֵי שְׁבִי מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְשִׁמְנָה: **ס** 46 הַנְּתִינִים בְּנֵי־צַחָא בְּנֵי־חֲשַׁפָא בְּנֵי טַבְעוֹת: 47
 בְּנֵי־קִירָס בְּנֵי־סִיעָא בְּנֵי פְדוֹן: 48 בְּנֵי־לִבְנָה בְּנֵי־חֲנָבָה בְּנֵי שְׁלָמִי: 49 בְּנֵי־חֲנָן בְּנֵי־גִדְל
 בְּנֵי־גַחַר: 50 בְּנֵי־רָאִיָּה בְּנֵי־רִצְיוֹן בְּנֵי נְקוּדָא: 51 בְּנֵי־גִזְם בְּנֵי־עֲזָא בְּנֵי פֶסַח: 52 בְּנֵי־בְסִי
 בְּנֵי־מְעוֹנִים בְּנֵי **[נְבוּשָׁסִים]** **[נְפִישָׁסִים]**: 53 בְּנֵי־בְקַבּוּק בְּנֵי־חֲקוּפָא בְּנֵי חֲרַחוּר: 54

בני-בצלית בני-מחידא בני חרשא: 55 בני-ברקוס בני-סירא בני-תמח: 56 בני נצח
בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני-סוטי בני-סופרת בני פרויא: 58 בני-יעלא
בני-דרקון בני גדל: 59 בני שפטיה בני-חטיל בני פכרת הצבאים בני אמון: 60
כל-הנתנים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: פ 61 ואלה העולים
מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית-אבותם וזרעם אם
מישראל הם: 62 בני-דליה בני-טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: ס 63
ומן הפתנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה
ויקרא על-שמה: 64 אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצא ויגאלו מן-הפתנה: 65
ויאמר התרשטא להם אשר לא-יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים
ותומים: 66 כל-הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש-מאות וששים: 67 מלבד
עבדיהם ואמהותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים
ומשררות מאתים וארבעים וחמשה: ס 68 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה ס
חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 69 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה
התרשטא נתן לאוצר זהב דרפמנים אלף מזרקות חמשים פחות פתנים שלשים
וחמש מאות: 70 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרפמונים שתי רבות
וכסף מנים אלפים ומאתים: 71 ואשר נתנו שארית העם זהב דרפמונים שתי רבוא
וכסף מנים אלפים וכתנת פתנים ששים ושבעה: פ 72 וישבו הפתנים והלויים
והשוערים והמשרדים ומן-העם והנתנים וכל-ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי
ובני ישראל בעריהם: Neh 8 ויאספו כל-העם כאיש אחד אל-הרחוב אשר לפני
שער-המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את-ספר תורת משה אשר-צוה יהוה
את-ישראל: 2 ויביא עזרא הכהן את-התורה לפני הקהל מאיש ועד-אשה וכל מבין
לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקראו לפני הרחוב אשר לפני שער-המים
מן-האור עד-מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבוינים ואזני כל-העם אל-ספר
התורה: 4 ויעמד עזרא הספר על-מגדל-עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה
ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה עלימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה זכריה משלם: פ 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם כי-מעל
כל-העם היה וכפתחו עמדו כל-העם: 6 ויברך עזרא את-יהוה האלהים הגדול
ויענו כל-העם אמון אמון במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה: 7 וישוע
ובני ושרביהו ימין עקוב שפתיו הודיה מעשיה קליטא עוריה יזבד חנן פלאיה
והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים
מפרש ושום שכל ויבינו במקרא: ס 9 ויאמר נחמיה הוא התרשטא ועזרא הכהן
הספר והלויים המבוינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהוה אלהיכם
אל-תתאבלו ואל-תבכו כי בוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה: 10 ויאמר
להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי-קדוש היום
לאדנינו ואל-תעצבו כי-חדות יהוה היא מעוזכם: 11 והלויים מחשים לכל-העם לאמר
הסו כי היום קדש ואל-תעצבו: 12 וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות
ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ס 13 וביום השני
נאספו ראשי האבות לכל-העם הפתנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשקיל אל-דברי
התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד-משה אשר ישבו בני-ישראל
בסכות בחג בחדש השביעי: 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל-עריהם ובירושלם

לאמר צאו הָרָר וְהַבְּיָאוּ עֲלֵי־עֵץ וְעֲלֵי־הָרָס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ
עֵבֶת לַעֲשֵׂת סֶפֶת כְּכַתּוּב: **פ 16** וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיִּבְיֵאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סִכּוֹת אִישׁ עַל־גִּנּוֹ
וּבְחֻצְרֹתֵיהֶם וּבְחֻצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבְרַחֲבֵי שַׁעַר הַיָּמִים וּבְרַחֲבֵי שַׁעַר אֲפְרָיִם: **17**
וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקְּהָל הַשְּׂבִימִים מִן־הַשְּׂבִיבִי סִכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּסִכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ
בְּנוֹן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד: **18** וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר
תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וַיַּעֲשׂוּ־חַג שִׁבְעַת יָמִים
וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת כְּמִשְׁפָּט: **פ Neh 9** וּבְיוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֲדָשׁ הַזֶּה נֶאֱסָפוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצוּם וּבִשְׂקִים וְאָדָמָה עֲלֵיהֶם: **2** וַיִּבְדְּלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל בְּנֵי נֹכַר
וַיַּעֲמָדוּ וַיִּתְּנוּ־עַל־הַפְּסָאִיתִים וְעוֹנוֹת אֲבֹתֵיהֶם: **3** וַיִּקְוָמוּ עַל־עַמְדָם וַיִּקְרָאוּ בְּסֵפֶר
תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רְבַעִית הַיּוֹם וּרְבַעִית מִתּוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: **פ 4**
וַיָּקָם עַל־מַעֲלֵה הַלֵּוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבְנֵי קַדְמִיאל שְׁבַנְיָה בְּנֵי שְׂרָבְיָה בְּנֵי כַנְנִי וַיִּזְעַקוּ בְּקוֹל
גְּדוֹל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: **5** וַיֹּאמְרוּ הַלֵּוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאל בְּנֵי חֲשַׁבְנְיָה שְׂרָבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחֵה קוֹמוּ בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ
שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמְךָ עַל־כָּל־בְּרָכָה וַתְּהַלְלֵה: **6** אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ (את) (אתה)
עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת־כָּל־שָׁמַיִם וְצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: **7** אַתָּה־הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתָו מֵאוּר כַּשְׂדִּים וּשְׂמַתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: **8** וּמִצָּאתָ אֶת־לָבָבוֹ
נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לַחַת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרִישִׁי לַחַת לְיָרְעוּ וְתָקָם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: **9** וְתֵרָא אֶת־עֵנִי
אַבְתִּינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעַת עַל־יַם־סוּף: **10** וַתִּתֵּן אֶתְּךָ וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה
וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֶרְצוֹ כִּי יָדַעַתָּ כִּי הַזִּירוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעֲשֵׂל־לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
11 וְהִיָּם בְּקַעַת לַפְּנִיָּהם וַיַּעֲבְרוּ בַתּוֹךְ־הַיָּם בַּיָּבֵשָׁה וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת
כְּמוֹ־אֶבֶן בַּיָּם עֲזִים: **12** וּבַעֲמוּד עָנָן הַנְּחִיתָם יוֹמָם וּבַעֲמוּד אֵשׁ לַיְלָה לְהַאִיר לָהֶם
אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָּהּ: **13** וְעַל הַר־סִינַי יָרַדְתָּ וּדְבַר עֲמָהֶם מִשְׁמַיִם וַתִּתֵּן לָהֶם
מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְחֻרוֹת אִמַת חֲקִים וּמִצּוֹת טוֹבִים: **14** וְאֶת־שַׁבַת קִדְשְׁךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם
וּמִצּוֹת וְחֲקִים וְחֻרָה צִוִּיתָ לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ: **15** וְלַחֵם מִשְׁמַיִם נָתַתָּה לָהֶם
לְרַעֲבָם וּזְמִים מִסְּלַע הוֹצֵאתָ לָהֶם לְצִמָּאָם וְתֹאמַר לָהֶם לְבֹא לְרַשַׁת אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁאַתָּ אֶת־יָדְךָ לַחַת לָהֶם: **16** וְהֵם וְאַבְתִּינוּ הַזִּירוּ וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפָם וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל־מִצּוֹתֶיךָ: **17** וַיִּמָּאֲנוּ לִשְׁמַע וְלֹא־זָכְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עֲשִׂית עִמָּהֶם וַיִּקְשׂוּ
אֶת־עַרְפָם וַיִּתְּנוּ־רֹאשׁ לְשׁוֹב לַעֲבַדְתֶּם בְּמָרִים וְאַתָּה אֱלֹהֵה סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם
אֲרַךְ־אֲפִים רַב־וְ(חֶסֶד) (חֶסֶד) וְלֹא עֲזַבְתֶּם: **18** אֲף כִּי־עָשׂוּ לָהֶם עַגֹל מִסְכָּה וַיֹּאמְרוּ
זֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הֵעֵלְךָ מִמִּצְרַיִם וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדוֹלוֹת: **19** וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לֹא
עֲזַבְתָּם בְּמִדְבָר אֶת־עַמּוּד הָעָנָן לֹא־סָר מֵעֲלֵיהֶם בְּיוֹמָם לְהַנְחִיתָם בְּהַדְּרֶךְ וְאֶת־עַמּוּד
הָאֵשׁ בַּלַּיְלָה לְהַאִיר לָהֶם וְאֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָּהּ: **20** וְרוֹחַךָ הַטּוֹבָה נָתַתָּ
לְהַשְׂכִּילָם וּמִנְּךָ לֹא־מָנַעַת מִפִּיהֶם וּזְמִים נָתַתָּה לָהֶם לְצִמָּאָם: **21** וְאַרְבָּעִים שָׁנָה
כָּל־פְּלַתְתָם בְּמִדְבָר לֹא חָסְרוּ שְׁלֹמְתֵיהֶם לֹא בָלוּ וּרְגֵלֵיהֶם לֹא כָצְקוּ: **22** וַתִּתֵּן לָהֶם
מִמַּלְכוֹת וְעַמְמִים וַתַּחֲלַקֵם לַפָּאָה וַיִּירָשׁוּ אֶת־אֶרֶץ סִיחֹן וְאֶת־אֶרֶץ מִלֶּךְ חֲשַׁבּוֹן
וְאֶת־אֶרֶץ עֹג מִלֶּךְ־הַבְּשָׁן: **23** וּבְנִיתָם הַרְּבִית כַּכְּכָבִי הַשָּׁמַיִם וַתִּבְיֵאֵם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אָמַרְתָּ לְאַבְתֵיהֶם לְבֹא לְרַשַׁת: **24** וַיִּבְאוּ הַבְּנִיִם וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ וַתִּכְנַע
לַפְּנֵיהֶם אֶת־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים וַתַּחֲתֵם בְּיָדָם וְאֶת־מַלְכֵיהֶם וְאֶת־עַמְמֵי הָאָרֶץ

מלאכת בית־אלהינו: **ס 35** והגורלות הפלנו על־קרנן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית־אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על־מזבח יהוה אלהינו כפחוב בתורה: **36** ולהביא את־בכורי אדמתנו ובכורי פל־פרי כל־עץ שנה בשנה לבית יהוה: **37** ואת־בכרות בנינו ובהמתינו כפחוב בתורה ואת־בכורי בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו: **38** ואת־ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל־עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל־לשכות בית־אלהינו ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל ערי עבדתנו: **39** והיה הפהן בן־אהרן עם־הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את־מעשר המעשר לבית אלהינו אל־הלשכות לבית האוצר: **40** כי אל־הלשכות יביאו בני־ישראל ובני הלוי את־תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם פלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את־בית אלהינו: **Neh 11** וישבו שרי־העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן־העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: **2** ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם: **ב 3** ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזו בעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: **4** ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן־עזיה בן־זכריה בן־אמריה בן־שפטיה בן־מהללאל מבני־פרץ: **5** ומעשיה בן־ברוך בן־פל־חזה בן־חזיה בן־עדיה בן־יויריב בן־זכריה בן־השלני: **6** פל־בני־פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמונה אנשי־חיל: **ס 7** ואלה בני בנימן סלא בן־משלם בן־יועד בן־פדיה בן־קוליה בן־מעשיה בן־איתאל בן־ישעיה: **8** ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמונה: **9** ויאל בן־זכרי פקיד עליהם ויהודה בן־הסנואה על־העיר משנה: **ב 10** מן־הכהנים ידעיה בן־יויריב יכין: **11** שריה בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מרים בן־אחיטוב נגד בית האלהים: **12** ואחיהם עשי המלאכה לבית שמונה מאות עשרים ושנים ועדיה בן־ירחם בן־פלליה בן־אמצי בן־זכריה בן־פשוור בן־מלכיה: **13** ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשי בן־עראל בן־אחזי בן־משלמות בן־אמר: **14** ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמונה ופקיד עליהם זבדיאל בן־הגדולים: **ס 15** ומן־הלויים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה בן־בוני: **16** ושבתי ויוזבד על־המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: **17** ומתניה בן־מיכה בן־זבדי בן־אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבוקה משנה מאחיו ועבדא בן־שמוע בן־גלל בן־[ידיהו] [ידיהו]: **18** פל־הלויים בעיר הקדש מאתים שמונים וארבעה: **פ 19** ותשוערים עקוב שלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: **20** ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל־ערי יהודה איש בנחלתו: **21** והנתינים ישים בעפל וציהא וגשפא על־הנתינים: **פ 22** ופקיד הלויים בירושלם עזי בן־בני בן־חשביה בן־מתניה בן־מיכא מבני אסף המשרתים לנגד מלאכת בית־האלהים: **23** כן־מצות המלך עליהם ואמנה על־המשררים הברזים ביומו: **24** ופתחיה בן־משויובאל מבני־זרח בן־יהודה ליד המלך לְכַל־דָּבָר לְעַם: **25** ואל־החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה: **26** ובישוע ובמולדה ובכית פלט: **27** ובחצר שועל ובכאר שבע ובנתיה: **28** ובצקלג ובמכנה ובבנתיה: **29** ובעין רמון ובצרעה ובירמות: **30** וזח עדלם וחצריהם לכיש ושדחיה עזקה ובנתיה ויחנו מפאר־שבע עד־גי־הננס: **31** ובני בנימן

מגבע מכמש ועיה ובית-אל ובנתיה: **32** ענתות נב ענניה: **33** חצורו רמה גתים: **34**
 חריר צבעים נבלט: **35** לד ואונו גי החרשים: **36** ומן-הלויים מחלקות יהודה לבנימין:
פ Neh 12 ואלה הפתנים והלויים אשר עלו עם-דובבל בן-שאלתיאל וישוע שריה
 ירמיה עזרא: **2** אמריה מלוך חטוש: **3** שכניה רחם מרמת: **4** עדוא גתוי אביה: **5**
 מימין מעדיה בלגה: **6** שמעיה ויורייב ידעיה: **7** סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה
 ראשי הפתנים ואחיהם בימי ישוע: **פ** **8** והלויים ישוע בניו קרמיאל שרביה יהודה
 מתניה על-הידות הוא ואחיו: **9** ובקבקה **(רענו)** **(רעני)** אחיהם לנגדם למשמרות: **10**
 וישוע הוליד את-יוקים ויוקים הוליד את-אלישיב ואלישיב את-יוידע: **11** ויוידע
 הוליד את-יונתן ויונתן הוליד את-יהוע: **12** ובימי יוקים היו כהנים ראשי האבות
 לשריה מריה לירמיה חנניה: **13** לעזרא משלם לאמריה יהוחנן: **14** **(למלכוי)**
(למליכו) יונתן לשבניה יוסף: **15** לחרם עדנא למריות חלקי: **16** **(לעדריא)** **(לעדוא)**
 זכריה לנתחן משלם: **17** לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי: **18** לבלגה שמוע
 לשמעיה יהוחנן: **19** וליויריב מתני לידעיה עזי: **20** לסלי קלי לעמוק עבר: **21**
 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל: **22** הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן ויהוע כתובים
 ראשי אבות והפתנים על-מלכות דרוש הפרסי: **פ** **23** בני לוי ראשי האבות כתובים
 על-ספר דברי הימים ועדימי יוחנן בן-אלישיב: **24** וראשי הלויים חשביה שרביה
 וישוע בן-קרמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות הויד איש-האלהים משמר
 לעמת משמר: **25** מתניה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים
 משמר באספי השערים: **26** אלה בימי יוקים בן-ישוע בן-יוצדק ובימי נחמיה הפחה
 ועזרא הפהן הסופר: **פ** **27** ובחנכת חומת ירושלם בקשו את-הלויים מכל-מקומותם
 להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנרות: **28**
 ויאספו בני המשררים ומן-הכפר סביבות ירושלם ומן-חצרי נטפתי: **29** ומבית הגלגל
 ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשכרים סביבות ירושלם: **30** ויטהרו
 הפתנים והלויים ויטהרו את-העם ואת-השערים ואת-החומה: **31** ואעלה את-שרי
 יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער
 האשפת: **32** וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה: **33** ועזריה עזרא ומשלם: **34**
 יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה: **ס** **35** ומבני הפתנים בחצצרות זכריה בן-יונתן
 בן-שמעיה בן-מתניה בן-מכיה בן-זכור בן-אסף: **36** ואחיו שמעיה ועזראל מללי
 גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי-שיר הויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם:
37 ועל שער העין ונגדם עלו על-מעלות עיר הויד במעלה לחומה מעל לבית הויד
 ועד שער המים מזרח: **38** והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם
 מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: **39** ומעל לשער אפרים
 ועל-שער הישנה ועל-שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן
 ועמדו בשער המטרה: **40** ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסננים
 עמו: **41** והפתנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצצרות:
42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים
 וזרחיה הפקוד: **43** ויזבחו ביום-ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם
 שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: **44** ויפקדו
 ביום ההוא אנשים על-הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם
 לשרי הערים מנאות התורה לפתנים וללויים כי שמחת יהודה על-הפתנים

ועל-הלויים העמדים: **45** וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשרים והשערים כמצות דוד שלמה בנו: **46** כירבימי דויד ואסף מקדם **(ראש)** **[ראשין]** המשרים ושירתהלה והדות לאלהים: **47** וכל-ישראל בימי זרבלל ובימי נתניה נתנים מניות המשרים והשערים דבריו ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן: **פ Neh 13** ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד-עולם: **2** כי לא קדמו את-בני ישראל בלחם ובמים וישפר עליו את-בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקלה לברכה: **3** ויהי כשמעם את-התורה ויבדילו כל-ערב מישראל: **4** ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית-אלהינו קרוב לטוביה: **5** ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את-המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלויים והמשרים והשערים ותרומת הפהנים: **6** ובכל-זה לא היתי בירושלם כי בשנת שלשים ושנים לארתחשתא מלך-בבל באתי אל-המלך ולקח ימים נשאלתי מן-המלך: **7** ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים: **8** וירע לי מאד ואשליכה את-כל-כלי בית-טוביה החוץ מן-הלשכה: **9** ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את-המנחה והלבונה: **פ 10** ואדעה כי-מניות הלויים לא נתנה ויברחו איש-לשרהו הלויים והמשרים עשי המלאכה: **11** ואריבה את-הסננים ואמרה מדוע נעזב בית-האלהים ואקבצם ואעמדם על-עמדם: **12** וכל-יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות: **13** ואוצרה על-אוצרות שלמה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן-הלויים ועל-ידם חנן בן-זפור בן-מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: **פ 14** זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: **15** בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואף-יון ענבים ותאנים וכל-משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: **16** והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל-מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: **17** ואריבה את חרו יהודה ואמרה להם מה-תדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את-יום השבת: **18** הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את פל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-השבת: **פ 19** ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא יבוא משא ביום השבת: **20** וילינו הרכלים ומכרי כל-מכר מחוץ לירושלם פעם ושנים: **21** ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אסתשו יד אשלח בכם מן-העת ההיא לא-באו בשבת: **ס 22** ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את-יום השבת גם-זאת זכרה-לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: **פ 23** גם בימים ההם ראיתי את-היהודים השיבו נשים **(אשדודיות)** **[אשדודיות]** **(עמוניות)** **[עמוניות]** **(מזאביות)**: **24** ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדרב יהודית וכלשון עם ועם: **25** ואריב עםם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אסתתנו בנתיכם לבניהם ואסתשאו מבנותיהם לבניכם ולכם: **26** הלוא על-אלה חטא-שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא-היה מלך כמותו ואהוב לאלהיו היה ויתנתו אלהים מלך על-כל-ישראל גם-אותו החטיאו הנשים הנכרות: **27** ולכם הנשמע לעשת את

כָּל־הָרֵעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת לְמַעַל בְּאַלְהֵינוּ לְהַשִּׁיב נָשִׁים נְכָרִיזוֹת: 28 וּמִבְּנֵי יוֹדֵעַ בְּיָאֱלֹשִׁיב הַכְּהֵן הַגְּדוֹל חָתָן לְסַנְבֶּלֶט הַחֲרִנִּי וְאֲבָרִיזָהוּ מַעְלִי: 29 זְכָרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גְּאֹלֵי הַכְּהֵנָה וּבְרִית הַכְּהֵנָה וְהַלְוִיִּם: 30 וְטַהֲרִיתִם מִכָּל־נֹכֵר וְאַעֲמִידָהּ מִשְׁמֵרוֹת לְכַהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בְּמַלְאכְתּוֹ: 31 וְלִקְרָבָן הַעֲצִים בַּעֲתִים מְזֻמְנוֹת וּלְבַפּוּרִים זְכָרָה־לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

1 Chronicles 1 אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ: 2 קִינָן מִהַלְלָאֵל יָרָד: 3 חֲנוּךְ מִתּוֹשֶׁלַח לְמֹד: 4 נָח שֵׁם חָם וַיִּפֹּת: 5 בְּנֵי יִפֹּת גָּמֶר וּמְנוּג וּמְדִי וַיּוֹן וְחַבְל וּמִשָּׁךְ וְתִירָס: 6 וּבְנֵי גָמֶר אֲשַׁכְנֹז וְדִיפֹת וְחוּנְרָמָה: 7 וּבְנֵי יוֹן אֵלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה פְתִים וְרוּדְנִים: 8 בְּנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם פּוּט וְכַנְעַן: 9 וּבְנֵי כּוּשׁ סָבָא וְחוּיִלָּה וְסַבְתָּא וְרַעְמָא וְסַבְתָּאֵא וּבְנֵי רַעְמָא שָׁבָא וַדְרֹן: 10 וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרוֹד הוּא הַחַל לְהִיטֹת גְּבוּר בְּאַרְצֵן: 11 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־[לְוִיִּים] וְאֶת־[לְוִדִים] וְאֶת־עַנְנִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נִפְתָּחִים: 12 וְאֶת־פַּתְרָסִים וְאֶת־כְּסָלְחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשֵּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כְּפַתְרָיִם: 13 וְכַנְעַן יָלַד אֶת־צִידוֹן בְּכָרוֹ וְאֶת־חַת: 14 וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־הָאֲמֹרִי וְאֶת־הַגְּרִנְשִׁי: 15 וְאֶת־חַחִי וְאֶת־הַעֲרָקִי וְאֶת־הַסִּינִי: 16 וְאֶת־הָאֲרוּרִי וְאֶת־הַצְּמֹרִי וְאֶת־הַחַמְתִּי: 17 בְּנֵי שֵׁם עִילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוּד וְאַרָם וְעוּז וְחֹל וְגַתֵר וּמִשָּׁךְ: 18 וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר: 19 וְעֵבֶר יָלַד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בִימֵיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אַחִיו יֶקְטָן: 20 וַיִּקְטֵן יָלַד אֶת־אַלְמוּדָד וְאֶת־שֶׁלֶף וְאֶת־חֲצֵרְמוֹת וְאֶת־יִרְחָ: 21 וְאֶת־הַדּוּרָם וְאֶת־אוּזֵל וְאֶת־דִּקְלָה: 22 וְאֶת־עֵיבֶל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שָׁבָא: 23 וְאֶת־אוּפִיר וְאֶת־חַוִּילָה וְאֶת־יוֹבֵב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן: 24 שֵׁם אַרְפַּכְשָׁד שֶׁלַח: 25 עֵבֶר פֶּלֶג רַעוּ: 26 שְׂרוּג נְחוּר תְּרַח: 27 אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהָם: 28 בְּנֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֲאֵל: 29 אֵלֶּה תְּלֹדוֹתֵם בְּכוֹר יִשְׁמַעֲאֵל נְבוֹיֹת וְקָדֶר וְאַדְבָּאֵל וּמִבְשָׁם: 30 מִשְׁמַעַע וְדוּיָמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא: 31 יִטּוֹר נַפִּישׁ וְקַדְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל: 32 וּבְנֵי קַטּוּרָה פִּילְגָשׁ אֲבָרָהָם יָלַדָּה אֶת־זִמְרוֹן וַיִּקְשֵׁן וּמְדוֹן וּמִדּוֹן וְיִשְׁבָּק וְשׁוּחַ וּבְנֵי יֶקְטָן שָׁבָא וַדְרֹן: 33 וּבְנֵי מְדוֹן עִיפָה וְעַפְרָן וְחֲנוּךְ וְאַבִּידֵעַ וְאַלְדֵּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קַטּוּרָה: 34 וַיּוֹלַד אֲבָרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֵשׂוֹ וְיִשְׂרָאֵל: 35 בְּנֵי עֵשׂוֹ אֵלִיפּוֹ רַעוּאֵל וְיַעֲוֹשׁ וְיַעֲלָם וְקַרְחָ: 36 בְּנֵי אֵלִיפּוֹ חִימָן וְאוּמֶר צַפִּי וְנַעֲתָם קִנּוֹ וְחַמְנַעַע וְעַמְלָק: 37 בְּנֵי רַעוּאֵל נַחַת וְרַח שָׁמָה וּמְזָה: 38 וּבְנֵי שַׁעִיר לוּטָן וְשׁוּבֵל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה וְדִישׁוֹן וְאַצֵּר וְדִישׁוֹן: 39 וּבְנֵי לוּטָן חָרִי וְהוּמָם וְאַחֹת לוּטָן תַּמְנַעַע: 40 בְּנֵי שׁוּבֵל עֲלֹן וּמְנַחַת וְעֵיבֶל שְׁפִי וְאוּנָם: 41 וּבְנֵי צַבְעוֹן אִיהָ וְעֵנָה: 42 בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהוֹן וְזַעוֹן יַעֲקוֹן בְּנֵי דִישׁוֹן עוּז וְאַרְןָ: 43 וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵן אֱדוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ־מֶלֶךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַע בֶּן־בַּעוּר וְשֵׁם עִירוֹ דְּנַהֲבָה: 44 וַיָּמָת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זִרְחָ מִבְּצָרָה: 45 וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאַרְצֵן הַתִּימָנִי: 46 וַיָּמָת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הַדָּד בֶּן־בְּדָד הַמִּכְפָּה אֶת־מְדוֹן בְּשָׂדֶה מוֹאֵב וְשֵׁם עִירוֹ [עִירָת] [עִירָת]: 47 וַיָּמָת הַדָּד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֵלָה מִמְּשָׂרְקָה: 48 וַיָּמָת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרַחֲבֹת הַנְּהָר: 49 וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חֲנָן בֶּן־עַכְבָּבוּר: 50 וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הַדָּד וְשֵׁם עִירוֹ פְּעִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בַּת־מִטְרָד בַּת מִי זֶהָב: 51 וַיָּמָת הַדָּד: 52 וַיְהִי אֱלּוֹפִי אֱדוּם אֱלּוֹף תַּמְנַעַע אֱלּוֹף [עֲלִיָּה] [עֲלִיָּה] אֱלּוֹף יִתָּת: 52 אֱלּוֹף

אֶהְיִיבָמָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי פִינִי: 53 אֱלֹהִים קָנָה אֱלֹהִים תִּימֵן אֱלֹהִים מִבְּצָר: 54 אֱלֹהִים
 מִנְדִּירָאֵל אֱלֹהִים עִירָם אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אָדוֹם: 1Ch 2 בְּ אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן
 לֵוִי וַיהוּדָה יִשְׁשַׁכָּר וּזְבֻלוֹן: 2 דָּן יוֹסֵף וּבְנֵימָן נִפְתָּלִי גָד וְאִשֶּׁר: 3 בְנֵי יְהוּדָה עַר
 וְאוּמָן וְשִׁלָּה שְׁלוֹשָׁה נֹלְדֵי לֹא מִבְּתִשׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עַרְוֹ בְּכֹדֵר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה וַיִּמְיֹתְהוּ: 4 וְתָמַר כָּלְתוּ יְלִדָה לֹא אֶת־פְּרִץ וְאֶת־זָרְחַ כָּל־בְּנֵי יְהוּדָה
 חֲמֹשֶׁה: 5 בְּנֵי־פְרִץ חֲצֹרֹן וְחִמּוּל: 6 וּבְנֵי זָרַח זְמָרִי וְאִיתָן וְהִימָן וְכַלְכַּל וְדָרַע
 כָּל־שֵׁם חֲמֹשֶׁה: 7 וּבְנֵי פְרָמִי עֶכָר עֹכָר יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַעַל בְּחָרָם: 8 וּבְנֵי אִיתָן
 עֲזַרְיָה: 9 וּבְנֵי חֲצֹרֹן אֲשֶׁר נֹלְדֵי־לוֹ אֶת־יִרְחֵמָאֵל וְאֶת־רָם: 10 וְרָם
 הוֹלִיד אֶת־עֲמִינָדָב וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן נְשִׂיא בְנֵי יְהוּדָה: 11 וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד
 אֶת־שְׁלֹמָא וְשְׁלֹמָא הוֹלִיד אֶת־בְּעוּז: 12 וּבְעוּז הוֹלִיד אֶת־עוֹבָד וְעוֹבָד הוֹלִיד
 אֶת־יִשׁוּי: 13 וְאִישׁוּי הוֹלִיד אֶת־בְּכָרוֹ אֶת־אֵילֵאָב וְאֶבְיָנָדָב הַשְּׁנַי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי: 14
 נִתְנָאֵל הַרְבִּיעִי רְדִי הַחֲמִישִׁי: 15 אֵצֶם הַשְּׁשִׁי דְוִיד הַשְּׁבַעִי: 16 (וְאֶחֱיָתִיָּהֶם)
 (וְאֶחֱוִיתִיָּהֶם) צְרוּיָה וְאֶבְיָנָל וּבְנֵי צְרוּיָה אֲבִשִׁי וַיּוֹאֵב וְעֶשְׂהָ־אֵל שְׁלֹשָׁה: 17 וְאֶבְיָנָל
 יְלִדָה אֶת־עֲמֵשָׂא וְאֶבִי עֲמֵשָׂא יִתָּר הַיִּשְׁמַעְאֵלִי: 18 וְכָל־בְּנֵי־חֲצֹרֹן הוֹלִיד
 אֶת־עֲזוּבָה אִשָּׁה וְאֶת־יִרְעוּת וְאֵלָה בְּנֵיהַ יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹבָב וְאַרְדּוֹן: 19 וְתַמְתַּ עֲזוּבָה
 וַיִּקְחֵלֹו כָּל־בְּנֵי אֶת־אֶפְרַת וְתַלְדֵי לֹא אֶת־חֹרֵ: 20 וְחֹרֵ הוֹלִיד אֶת־אֹרִי וְאֹרִי הוֹלִיד
 אֶת־בְּצַלְאֵל: 21 וְאַחַר בָּא חֲצֹרֹן אֶל־בֵּית־מִכִּיר אָבִי נִלְעָד וְהוּא לָקַחָהּ וְהוּא
 בְּנֵי־שֵׁשׁ שָׁנָה וְתַלְדֵי לֹא אֶת־שְׁנֹבָב: 22 וְשְׁנֹבָב הוֹלִיד אֶת־יֵאִיר וַיְהִי־לוֹ עֲשָׂרִים
 וְשְׁלוֹשׁ עָרִים בְּאַרְצָּה הַגִּלְעָד: 23 וַיִּקַּח גִּשׁוּר־וְאַרְם אֶת־חֵוֹת יֵאִיר מֵאִתָּם
 אֶת־קַנְתָּ וְאֶת־בְּנֵיהֶּ שְׁשִׁים עִיר כָּל־אֵלָה בְּנֵי מִכִּיר אֶבְיָנִלְעָד: 24 וְאַחַר
 מוֹת־חֲצֹרֹן בְּכָל־בְּנֵי אֶפְרַתָּה וְאִשְׁת־ חֲצֹרֹן אֶבִיָּה וְתַלְדֵי לֹא אֶת־אֲשַׁחֹר אָבִי תְקוּעַ: 25
 וַיְהִי בְּנֵי־יִרְחֵמָאֵל בְּכֹדֵר חֲצֹרֹן הַבְּכֹרֹר רָם וּבֹנָה וְאַרְן וְאַצֵּם אֲחִיהָ: 26 וְתַהִי אִשָּׁה
 אַחֲרַת לִירְחֵמָאֵל וְשִׁמָּה עֲטָרָה הִיא אִם אֹנָם: 27 וַיְהִי בְּנֵי־רָם בְּכֹדֵר יִרְחֵמָאֵל
 מֵעֵץ וַיִּמּוֹן וְעָקָר: 28 וַיְהִי בְּנֵי־אֹנָם שְׁמִי וַיְדַע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאַבְיָשׁוּר: 29 וְשֵׁם אִשְׁת־
 אֲבִישׁוּר אֲבִיהֵל וְתַלְדֵי לֹא אֶת־אֲחָבָן וְאֶת־מוֹלִיד: 30 וּבְנֵי נָדָב סֹדֵר וְאֶפְיָם וַיִּמָּת סֹדֵר
 לֹא בָנִים: 31 וּבְנֵי אֶפְיָם יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שִׁשָּׁן וּבְנֵי שִׁשָּׁן אַחֲלִי: 32 וּבְנֵי יְדַע אַחִי
 שְׁמִי יִתָּר וַיִּזְנֹתָן וַיִּמָּת יִתָּר לֹא בָנִים: 33 וּבְנֵי יוֹנָתָן פֶּלַח וְזוּא אֵלָה הָיוּ בְנֵי
 יִרְחֵמָאֵל: 34 וְלֹא־הָיָה לְשִׁשָּׁן בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְלְשִׁשָּׁן עֶבֶד מִצְרַיִם וְשִׁמּוֹן יִרְחַע: 35
 וַיִּתֵּן שִׁשָּׁן אֶת־בִּתּוֹ לִירְחַע עֶבֶדָּהּ לֹא־הָיָה וְתַלְדֵי לֹא אֶת־עֵתִי: 36 וְעֵתִי הִלִּיד אֶת־נִתָּן
 וְנִתָּן הוֹלִיד אֶת־זָבָד: 37 וְזָבָד הוֹלִיד אֶת־אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת־עוֹבָד: 38 וְעוֹבָד
 הוֹלִיד אֶת־יְהוּא וְיְהוּא הוֹלִיד אֶת־עֲזַרְיָה: 39 וְעֲזַרְיָה הִלִּיד אֶת־חֲלָץ וְחֲלָץ הִלִּיד
 אֶת־אֲלַעֲשָׂה: 40 וְאֲלַעֲשָׂה הִלִּיד אֶת־סֹסְמִי וְסֹסְמִי הִלִּיד אֶת־שְׁלֹם: 41 וְשְׁלֹם הוֹלִיד
 אֶת־יִקְמָיָה וַיִּקְמָיָה הִלִּיד אֶת־אֲלִישַׁמַּע: 42 וּבְנֵי כָּל־בְּנֵי יִרְחֵמָאֵל מִיִּשְׁעַ בְּכָרוֹ הוּא
 אֲבִי־זוּף וּבְנֵי מִרְשָׁה אָבִי חֲבָרוֹן: 43 וּבְנֵי חֲבָרוֹן קָרַח וְתַפַּח וְרָקָם וְשִׁמַּע: 44 וְשִׁמַּע
 הוֹלִיד אֶת־רָחָם אָבִי יִרְקָעָם וְרָקָם הוֹלִיד אֶת־שְׁמִי: 45 וּבְנֵי־שְׁמִי מַעֲוֹן וּמַעֲוֹן אָבִי
 בֵּית־צוּר: 46 וְעִיפָה פִּילְגָשׁ כָּל־בְּנֵי יְלִדָה אֶת־חָרֹן וְאֶת־מוֹצָא וְאֶת־נְזוֹ וְחָרֹן הִלִּיד
 אֶת־נְזוֹ: 47 וּבְנֵי יְהִדִי רָגָם וַיִּזְנֹתָן וַיִּזְנֹתָן וְעִיפָה וְשַׁעֲף: 48 פִּלְגָשׁ כָּל־בְּנֵי מַעֲכָה
 יְלִד שְׁבָר וְאֶת־חֲרַחְנָה: 49 וְתַלְדֵי שַׁעֲף אָבִי מְדַמְנָה אֶת־שׂוּאָ אָבִי מִכְּבָנָה וְאֶבִי גִבְעָא
 וּבֵת־כָּל־בְּנֵי עִכְסָה: 50 אֵלָה הָיוּ בְנֵי כָּל־בְּנֵי חֲרָף בְּכֹדֵר אֶפְרַתָּה שׁוּבָל אָבִי
 קָרִית יַעֲרִים: 51 שְׁלֹמָא אָבִי בֵּית־לַחֵם חֲרָף אָבִי בֵּית־גָּדְרִי: 52 וַיְהִי בָנִים לְשׁוּבָל

אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: **53** ומשפחות קרית יערים היתרי ותפוחי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: **54** בני שלמא בית לחם ונטפתי עמרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי: **55** ומשפחות ספרים (ישבו) **ישבין** יעבין תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי ביתרכב: **1Ch 3** ואלה היו בני דויד אשר נולדלו בחברון הבכורו אמנו לאחינעם היזרעאלית שני דינאל לאביגיל הפרמלית: **2** השלשי לאבשלום בןמעכה בתתלמי מלך גשור הרביעי אדניה בןחנית: **3** החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: **4** ששה נולדלו בחברון וימלךשם שבע שנים וששה חדשים ושלושים ושלוש שנה מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו־לו בירושלם שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבתשוע בתעמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** וננה ונפנ ויפיע: **8** ואלישמע וארדע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דויד מלבד בניפילגשים ותמר אחותם: **10** ובןשלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: **11** יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: **12** אמזיהו בנו עזריה בנו יותם בנו: **13** אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור ויחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום: **16** ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו: **17** ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: **18** ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדבניה: **19** ובני פדיה זרבבל ושמעו ובןזרבבל מושלם וחנניה ושלמית אחותם: **20** וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה וישב חסד חמש: **21** ובןחנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנון בני עבדיה בני שכניה: **22** ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ונאל ובריה ונעריה ושפט ששה: **23** ובןנעריה אלועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: **24** ובני אלועיני (תדיניהו) **הודויהו** ואלשיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה: **1Ch 4** בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: **2** וראיה בןשובל הוליד אתיחית ויחית הליד אתאחומי ואתלהד אלה משפחות הצרעתי: **3** ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני: **4** ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בניחור בכור אפרתה אבי בית לחם: **5** ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה: **6** ותלד לו נערה אתאחזם ואתחפר ואתימני ואתהאחשתרי אלה בני נערה: **7** ובני חלאה צרת (יצהר) **וצחר** ואתנן: **8** וקוץ הוליד אתענוב ואתהצבבה ומשפחות אחרהל בןהרום: **9** ויהי יעבין נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבין לאמר כי ילדתי בעצב: **10** ויקרא יעבין לאלהי ישראל לאמר אםברך תברכני והרבית אתגבולי והייתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשרשאל: **11** וכלוב אחישוחה הוליד אתמחיר הוא אבי אשתון: **12** ואשתון הוליד אתבית רפא ואתפסח ואתחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה: **13** ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת: **14** ומעונתי הוליד אתעפרה ושריה הוליד אתיואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: **15** ובני כלב בןיפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו: **16** ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל: **17** ובןעזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר אתמרים ואתשמי ואתישבח אבי אשתמע: **18** ואשתו היהדיה ילדה אתיזר אבי גדור ואתחבר אבי שוכו ואתיקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בתפרעה אשר לקח מרד: **19** ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הנרמי ואשתמע המעכתי: **20** ובני שימון אמנון ורנה בןחנן (תולון) **ותילון** ובני ישעי וזחת ובןזוחת: **21** בני שלה בןיהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות

בית-עבדת הבין לבית אשבע: **22** ויזקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר-בעלו למואב וישבו לחם והדברים עתיקים: **23** המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם-המלך במלאכתו ישבו שם: **ס 24** בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול: **25** שלם בנו מבשם בנו משמע בנו: **26** ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: **27** ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד-בני יהודה: **ס 28** וישבו בבאר-שבע ומולדה וחצר שועל: **29** ובבלהה ובעצם ובתולד: **30** ובכתואל ובחרמה ובציקלג: **31** ובבית מרפבות ובחצר סוסים ובבית פראי ובשערים אלה ערוהם עד-מלך דויד: **32** וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש: **33** וכל-חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד-בעל זאת מושבתם והתיחשם להם: **34** ומשובב וימלך ויושה בן-אמציה: **35** ויואל ויהוא בן-יושביה בן-שריה בן-עשיאל: **36** ואלועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה: **37** ויוזא בן-שפעי בן-אלון בן-ידיה בן-שמרי בן-שמעיה: **38** אלה תבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: **39** וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם: **40** וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלחה פי מן-הם הישבים שם לפנים: **41** ויבאו אלה הכתובים בשמות בימיו יחזקיהו מלך-יהודה ויכו את-אהליהם ואת-**המענים** **המעונים** אשר נמצאו-שמה ויחרימום עד-היום הזה וישבו תחתיהם כירמרעה לצאנם שם: **42** ומהם מן-בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם: **43** ויכו את-שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה: **1Ch 5** ובני ראובן בכור-ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן-ישראל ולא להתיחש לבכרה: **2** כי יהודה גבר באחיו ולגיד ממנו והבכרה ליוסף: **ס 3** בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי: **4** בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו: **5** מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו: **6** בארה בנו אשר הגלה תלנת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: **7** ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: **8** ובלע בן-עזו בן-שמע בן-יואל הוא יושב בערער ועד-נבו ובעל מעון: **9** ולמזרח ישב עד-לבוא מדברה למן-הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד: **10** ובימי שאול עשו מלחמה עם-ההגרים ויפלו בידם וישבו באהליהם על-כל-פני מזרח גלעד: **פ 11** ובני-גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד-סלכה: **12** יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן: **13** ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעפן וזיע ועבר שבעה: **ס 14** אלה בני אביחיל בן-חורי בן-ירוח בן-גלעד בן-מיכאל בן-ישישי בן-יחדו בן-בוז: **15** אחי בן-עבדיאל בן-גוני ראש לבית אבותם: **16** וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל-מגרשי שרון על-תוצאותם: **17** כלם התיחשו בימי יותם מלך-יהודה ובימי רבעם מלך-ישראל: **פ 18** בני-ראובן וגדי וחצי שבט-מנשה מן-בני-חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע-מאות וששים יצאי צבא: **19** ויעשו מלחמה עם-ההגריאים ויטור ונפיש ונרוב: **20** ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כיר-בטחו בו: **21** וישבו מקניהם נמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף: **22** כר-חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד-הנחלה: **פ 23** ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד-בעל חרמון וישגור והר-חרמון המה

רבו: **24** ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודיה
 ויהדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: **25** וימעלו באלהי
 אבותיהם ויונו אחרי אלהי עמיהארין אשרהשמיד אלהים מפניהם: **26** ויער אלהי
 ישראל אתהרותו פול מלך אשור ואתרוח תלנת פלנר מלך אשור ונגלם לראובני
 ולגדי ולחצי שבט מנשה וביאם לחלח וחקור והרא ונהר גוזן עד היום הזה: **פ 27**
 בני לוי גרשון קהת ומררי: **28** ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל: **ס 29** ובני
 עמרם אהרן ומשה ומרים **ס** ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: **ס 30** אלעזר
 הוליד אתפינחס פינחס הליד אתאבישוע: **31** ואבישוע הוליד אתבקי ובקי הוליד
 אתעזי: **32** ועזי הוליד אתזרחיה וזרחיה הוליד אתמרויות: **33** מרויות הוליד
 אתאמריה ואמריה הוליד אתאחיטוב: **34** ואחיטוב הוליד אתצדוק וצדוק הוליד
 אתאחימעץ: **35** ואחימעץ הוליד אתעזריה ועזריה הוליד אתיוחנן: **36** ויוחנן
 הוליד אתעזריה הוא אשר כהן בבית אשרבנה שלמה בירושלם: **37** וילד עזריה
 אתאמריה ואמריה הוליד אתאחיטוב: **38** ואחיטוב הוליד אתצדוק וצדוק הוליד
 אתשלום: **39** ושלום הוליד אתחלקיה וחלקיה הוליד אתעזריה: **40** ועזריה הוליד
 אתשריה ושריה הוליד אתיהוצדק: **41** ויהוצדק הלך בהגלות יהיה אתיהודה
 וירושלם ביד נבכדנאצר: **ס 1Ch 6** בני לוי גרשם קהת ומררי: **2** ואלה שמות
 בניגרשום לבני ושמעי: **3** ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל: **4** בני מררי מחלי
 ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם: **5** לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: **6** יואח
 בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: **7** בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: **8**
 אלקנה בנו ואבוסף בנו ואסיר בנו: **9** תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו: **10**
 ובני אלקנה עמשי ואחיות: **11** אלקנה (בנו) [בני] אלקנה צופי בנו ונחת בנו: **12**
 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: **13** ובני שמואל הבכר ושני ואביה: **ס 14** בני
 מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: **15** שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו: **פ 16**
 ואלה אשר העמיד דניד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון: **17** ויהיו משרתים
 לפני משכן אהל מועד בשיר עדבנות שלמה אתבית יהוה בירושלם ויעמדו
 כמשפטם עלעבודתם: **18** ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר
 בניואל בןשמואל: **19** בןאלקנה בןירחם בןאליאל בןתוח: **20** בן(ציר) [צורף]
 בןאלקנה בןמחת בןעמשי: **21** בןאלקנה בןיואל בןעזריה בןצפניה: **22** בןתחת
 בןאסיר בןאבוסף בןקרח: **23** בןיצהר בןקהת בןלוי בןישראל: **24** ואחיו אסף
 העמד עלימינו אסף בןברכיהו בןשמעא: **25** בןמיכאל בןבעשיה בןמלכיה: **26**
 בןאתני בןזרח בןעדיה: **27** בןאיתן בןזמה בןשמעי: **28** בןתחת בןגרשם בןלוי:
ס 29 ובני מררי אחיהם עלהשמאול איתן בןקישו בןעבדי בןמלוד: **30** בןחשביה
 בןאמניה בןחלקיה: **31** בןאמצי בןבני בןשמרי: **32** בןמחלי בןמושי בןמררי
 בןלוי: **ס 33** ואחיהם הלויים נתונים לכלעבודת משכן בית האלהים: **34** ואהרן ובניו
 מקטירים עלמזבח העולה ועלמזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר
 עלישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: **פ 35** ואלה בני אהרן אלעזר בנו
 פינחס בנו אבישוע בנו: **36** בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו: **37** מרויות בנו אמריה בנו
 אחיטוב בנו: **38** צדוק בנו אחימעץ בנו: **ס 39** ואלה מושבותם לשירותם בגבולם
 לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל: **40** ויתנו להם אתחברון בארץ
 יהודה ואתמגרשיה סביבותיה: **41** ואתשרה העיר ואתחצריה נתנו לכלב בןיפנה:

ס 42 ולבני אהרן נתנו את־ערי המקלט את־חברון ואת־לבנה ואת־מגרשיה ואת־יתר
 ואת־אשתמע ואת־מגרשיה: **ס 43** ואת־חילו ואת־מגרשיה את־דביר ואת־מגרשיה: **ס 44**
 ואת־עשן ואת־מגרשיה ואת־בית שמש ואת־מגרשיה: **ס 45** וממטה בנימן את־גבע
 ואת־מגרשיה ואת־עלמת ואת־מגרשיה ואת־ענתות ואת־מגרשיה כל־עריהם
 שלש־עשרה עיר במשפחותיהם: **ס 46** ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית
 מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר: **ס 47** ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
 וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בפשן ערים שלש עשרה: **ס 48** לבני
 מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתיים
 עשרה: **ס 49** ויתנו בני־ישראל ללוים את־הערים ואת־מגרשיהם: **ס 50** ויתנו בגורל ממטה
 בני־יהודה וממטה בני־שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר־יקראו
 אתהם בשמות: **ס 51** וממשפחות בני קהת יהיו ערי גבולם ממטה אפרים: **ס 52** ויתנו
 להם את־ערי המקלט את־שכם ואת־מגרשיה בהר אפרים ואת־גזר ואת־מגרשיה: **ס 53**
 ואת־קמעם ואת־מגרשיה ואת־בית חורון ואת־מגרשיה: **ס 54** ואת־אילון ואת־מגרשיה
 ואת־גתרמון ואת־מגרשיה: **פ 55** וממחצית מטה מנשה את־ענר ואת־מגרשיה
 ואת־בלעם ואת־מגרשיה למשפחת לבני־קהת הנותרים: **פ 56** לבני גרשום ממשפחת
 חצי מטה מנשה את־גולן בפשן ואת־מגרשיה ואת־עשתרות ואת־מגרשיה: **ס 57**
 וממטה יששכר את־קדש ואת־מגרשיה את־דברת ואת־מגרשיה: **ס 58** ואת־ראמות
 ואת־מגרשיה ואת־ענם ואת־מגרשיה: **ס 59** וממטה אשר את־משל ואת־מגרשיה
 ואת־עבדון ואת־מגרשיה: **ס 60** ואת־חוקק ואת־מגרשיה ואת־רחב ואת־מגרשיה: **ס 61**
 וממטה נפתלי את־קדש בגליל ואת־מגרשיה ואת־חמון ואת־מגרשיה ואת־קריתים
 ואת־מגרשיה: **ס 62** לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את־רמונו ואת־מגרשיה
 את־תבור ואת־מגרשיה: **ס 63** ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן
 את־בצר במדבר ואת־מגרשיה ואת־יהצה ואת־מגרשיה: **ס 64** ואת־קדמות ואת־מגרשיה
 ואת־מיפעת ואת־מגרשיה: **ס 65** וממטה גד את־ראמות בגלעד ואת־מגרשיה ואת־מחנים
 ואת־מגרשיה: **ס 66** ואת־חשבון ואת־מגרשיה ואת־יעזר ואת־מגרשיה: **ס 1Ch 7** ולבני
 יששכר תולע ופואה **(ישב)** **(ישוב)** ושמרון ארבעה: **ס 2** ובני תולע עזי ורפיה
 ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית־אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם
 מספרם בימי דויד עשרים־ושנים אלף ושש מאות: **ס 3** ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה
 מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: **ס 4** ועליהם לתלדותם לבית אבותם
 גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כִּי־תרבו נשים ובנים: **ס 5** ואחיהם לכל
 משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל: **פ 6** בנימן בלע
 ובכר ודיעאל שלשה: **ס 7** ובני בלע אצבון ועזי ועיאל וירימות ועירי חמשה ראשי
 בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלושים וארבעה: **ס 8** ובני
 בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליעזרי ועמרי וירימות ואביה וענתות ועלמת
 כל־אלה בני־בכר: **ס 9** והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף
 ומאתים: **ס 10** ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן **(יעיש)** **(יעיש)** ובנימן ואהוד וכנענה
 וזיתן ותרשיש ואחישחר: **ס 11** כל־אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים
 שבעה־עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: **ס 12** ושפם וחפם בני עיר חשם בני
 אחר: **ס 13** בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה: **פ 14** בני מנשה אשריאל
 אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את־מכיר אבי גלעד: **ס 15** ומכיר לקח אשה

לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד בנות: **16**
 ותלד מעכה אשת-מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: **17**
 ובני אולם בן אלה בני גלעד בן-מכיר בן-מנשה: **18** ואחתו המלכת ילדה
 את-אישוד ואת-אביעור ואת-מחלה: **19** ויהיו בני שמידע אחיו ושכם ולקחי
 ואניעם: **פ 20** ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו: **21**
 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי-גת הנולדים בארץ פי ירדו לקחת
 את-מקניהם: **22** ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: **23** ויבא
 אל-אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את-שמו בריעה פי ברעה היתה בביתו: **24** ובתו
 שארה ותבן את-בית-חורון התחתון ואת-העליון ואת און שארה: **25** ורפח בנו ורשף
 ותלח בנו ותחן בנו: **26** לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו: **27** נון בנו יהושע בנו:
28 ואחזתם ומשבותם בית-אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב נזר ובנתיה ושכם
 ובנתיה עד-עיה ובנתיה: **29** ועל-ידי בני-מנשה בית-שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו
 ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן-ישראל: **פ 30** בני אשר ימנה וישוה
 וישוי ובריעה ושרח אחותם: **31** ובני בריעה חבר ומלפאל הוא אבי **(ברזוח)**
(ברוית): **32** וחבר הוליד את-יפלט ואת-שומר ואת-חותם ואת שועא אחותם: **33** ובני
 יפלט פסד ובמהל ועשות אלה בני יפלט: **34** ובני שמר אחי **(ורהגה)** **(ורהגה)**
(רזבה) **(וחבה)** וארם: **35** ובן-הלם אחיו צופח וימע ושלש ועמל: **36** בני צופח סוח
 וחנרפך ושועל וברי וימרה: **37** בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא: **38** ובני יתר
 יפנה ופספה וארא: **39** ובני עלא ארח וחניאל ורצוא: **40** כל-אלה בני-אשר ראשי
 בית-האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם
 אנשים עשרים וששה אלף: **ס 1Ch 8** ובנימן הוליד את-בלע בכרו אשבל השני וארתח
 השלישי: **2** נוחה הרביעי ורפא החמישי: **ס 3** ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד:
4 ואבישוע ונעמן ואחוח: **5** וגרא ושפופן וחורם: **6** ואלה בני אחוד אלה הם ראשי
 אבות ליושבי גבע ונגלום אל-מנחת: **7** ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד
 את-עזא ואת-אחיהד: **8** ושחרים הוליד בשדה מואב מן-שלחו אתם חושים
 ואת-בערא נשיו: **9** וילד מן-חדש אשתו את-יוכב ואת-צבוא ואת-מישא ואת-מלכם:
10 ואת-יעוץ ואת-שכיה ואת-מרמה אלה בניו ראשי אבות: **11** ומחשים הוליד
 את-אביטוב ואת-אלפעל: **12** ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את-אונו
 ואת-לד ובנתיה: **13** וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריו
 את-יושבי גת: **14** ואחיו ששק וירמות: **15** וזבדיה וערד ועדר: **16** ומיכאל וישפה
 ויוחא בני בריעה: **17** וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר: **18** וישמרי ויזליאה ויוכב בני
 אלפעל: **19** ויקים וזכרי וזבדי: **20** ואליעני וצלתי ואליאל: **21** וערדיה ובראיה ושמת
 בני שמעי: **22** ושפן ועבר ואליאל: **23** ועבדון וזכרי וחנן: **24** וחנניה ועילם וענתיה:
25 ויפדיה **(ופניאל)** **(ופנואל)** בני ששק: **26** ושמשרי ושחריה ועתליה: **27** ויערשיה
 ואליה וזכרי בני ירחם: **28** אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו
 בירושלם: **ס 29** ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: **30** ובנו הבכור עבדון
 וצור וקיש ובעל ונדב: **31** וגדור ואחיו וזכר: **32** ומקלות הוליד את-שמאה ואף-המה
 נגד אחיהם ישבו בירושלם עם-אחיהם: **ס 33** ונר הוליד את-קיש וקיש הוליד
 את-שאול ושאול הוליד את-יהונתן ואת-מלפישוע ואת-אבינדב ואת-אשבעל: **34**
 ובן-יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את-מיכה: **ס 35** ובני מיכה פיתון ומלך

ותארע ואחז: **36** ואחז הוליד את־יהועדה ויהועדה הוליד את־עלמת ואת־עזמות
 ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא: **37** ומוצא הוליד את־בנעא רפה בנו אלעשה בנו
 אצל בנו: **38** ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בָּכְרוּ וישמעאל ושעריה
 ועבדיה וחנן כל־אלה בני אצל: **39** ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני
 ואליפלט השלשי: **40** ויהיו בני־אולם אנשים גברי־חיל דרכי קשת ומרבים בנים
 ובני בנים מאה וחמשים כל־אלה מבני בנימן: **1Ch 9 פ** וכל־ישראל התיחשו והנם
 כחובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: **ס 2** והיושבים הראשנים
 אשר באחזתם בעריהם ישראל הפהנים הלויים והנתינים: **3** ובירושלם ישבו מן־בני
 יהודה ומן־בני בנימן ומן־בני אפרים ומנשה: **4** עתי בני־עמיהוד בני־עמרי בני־אמרי
 בן־[בנימן] [בנין] [מן] בני־פרץ בן־יהודה: **5** ומן־השילוני עשיה הבכור ובניו: **6**
 ומן־בני־זרח יעואל ואחיהם שש־מאות ותשעים: **7** ומן־בני בנימן סלוא בן־משלם
 בן־הודויה בן־הסנאה: **8** ויבניה בן־ירחם ואלה בן־עזי בן־מכרי ומשלם בן־שפטיה
 בן־רעואל בן־יובניה: **9** ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל־אלה אנשים
 ראשי אבות לבית אבותיהם: **ס 10** ומן־הפהנים ידעיה ויהויריב ויכין: **11** ועזריה
 בן־חלקיה בן־משלם בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב נגיד בית האלהים: **ס 12** ועדיה
 בן־ירחם בן־שפחור בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל בן־יחזרה בן־משלם בן־משלמית
 בן־אמור: **13** ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל
 מלאכת עבודת בית־האלהים: **14** ומן־הלויים שמעיה בן־חשוב בן־עזריקם בן־חשביה
 מן־בני מררי: **15** ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן־מיכא בן־זכרי בן־אסף: **16** ועבדיה
 בן־שמעיה בן־גלל בן־ידותון וברכיה בן־אסא בן־אלקנה היושב בחצרי נטופתי: **17**
 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: **18** ועדהנה בשער
 המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: **19** ושלום בן־קורא בן־אביסף
 בן־קרח ואחיו לבית־אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל
 ואבותיהם על־מחנה יהוה שמרי המבוא: **20** ופינחס בן־אלעזר נגיד היה עליהם
 לפנים יהוה עמו: **21** זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: **22** כלם הברורים
 לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד היוד
 ושמואל הראה באמונתם: **23** והם ובניהם על־השערים לבית־יהוה לבית־האהל
 למשמרות: **24** לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה: **25** ואחיהם
 בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אלעת עם־אלה: **26** כי באמונה המה ארבעת
 גברי השערים הם הלויים והיו על־הלשכות ועל האצרות בית האלהים: **27** וסביבות
 בית־האלהים ילינו פי־עליהם משמרת והם על־המפתח ולבקר לבקר: **28** ומהם
 על־כלי העבודה כיר־מספר יביאום ובמספר וציאום: **29** ומהם ממנים על־הכלים
 ועל כל־כלי הקדש ועל־הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: **30** ומן־בני הפהנים
 רקחי המרקחת לבשמים: **31** ומתתיה מן־הלויים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
 על מעשה החבתים: **32** ומן־בני הקהתי מן־אחיהם על־לחם המערכת להכין שבת
 שבת: **ס 33** ואלה המשררים ראשי אבות ללויים בלשכת (פטריום) (פטרורים) כיריזום
 ולילה עליהם במלאכה: **34** אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו
 בירושלם: **פ 35** ובנבעון ישבו אבי־גבעון (יעואל) (יעיאל) ושם אשתו מעכה: **36** ובנו
 הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב: **37** ונדב ואחיו וזכריה ומקלות: **38**
 ומקלות הוליד את־שמאם ואף־הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם־אחיהם: **ס 39** ונר

הוליד את־קיש וקיש הוליד את־שאול ושׂאול הוליד את־יהונתן ואת־מלכ־שוע
 ואת־אבינדב ואת־אשבעל: **40** ובן־יהונתן מריב בעל ומרי־בעל הוליד את־מיכה: **41**
 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: **42** ואחז הוליד את־יערה ויערה הוליד את־עלמת
 ואת־עזמות ואת־זמרי וזמרי הוליד את־מוצא: **43** ומוצא הוליד את־בנעא ורפיה בנו
 אלעשה בנו אצל בנו: **44** ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל
 ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל: **פ 1Ch 10** ופלשתים נלחמו בישראל וינס
 איש־ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: **2** וידבקו פלשתים אחרי שאול
 ואחרי בניו ויכו פלשתים את־יהונתן ואת־אבינדב ואת־מלכ־שוע בני שאול: **3** ותכבד
 המלחמה על־שאול וימצאוהו המורים בקשת ויחל מן־היורים: **4** ויאמר שאול
 אל־נשא כליו שלך חרבך ודקרני בה פריבאו הערלים האלה והתעללו־בי ולא
 אבה נשא כליו כי רא מאד: **ס** ויקח שאול את־החרב ויפל עליה: **5** וירא
 נשא־כליו כי מת שאול ויפל גם־הוא על־החרב וימת: **ס 6** וימת שאול ושלושת בניו
 וכל־ביתו וחדו מתו: **7** ויראו כל־איש ישראל אשר־בעמק כי נסו וכי־מתו שאול
 ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: **ס 8** ויהי ממחרת ויבאו
 פלשתים לפשט את־החללים וימצאו את־שאול ואת־בניו נפלים בהר גלבע: **9**
 ויפשיטוהו וישאו את־ראשו ואת־כליו וישלחו בארץ־פלשתים סביב לבשר
 את־עצביהם ואת־העם: **10** וישמו את־כליו בית אלהיהם ואת־גלגלתו תקעו בית
 דגון: **ס 11** וישמעו כל יביש גלעד את כל־אשר־עשו פלשתים לשׂאול: **12** ויקומו
 כל־איש חיל וישאו את־גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו
 את־עצמותיהם תחת האלה בביש ויצמו שבעת ימים: **13** וימת שאול במעלו אשר
 מעל ביהוה על־דבר יהוה אשר לא־שמר וגם־לשאול באוב לדרוש: **14** ולא־דרש
 ביהוה וימיתוהו ויסב את־המלוכה לדויד בן־ישי: **פ 1Ch 11** ויקבצו כל־ישראל
 אל־דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו: **2** גם־תמול גם־שלוש גם־בהיות
 שאול מלך אתה המוציא והמביא את־ישראל ויאמר יהוה אליהך לך אתה תרעה
 את־עמי את־ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: **3** ויבאו כל־קני ישראל
 אל־המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד
 למלך על־ישראל כדבר יהוה ביד־שמואל: **ס 4** וילך דויד וכל־ישראל ירושלים
 היא יבוס ושם היבوسی ישבי הארץ: **5** ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה
 וילכד דויד את־מצדת ציון היא עיר דויד: **6** ויאמר דויד כל־מפה יבوسی בראשונה
 יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן־נרויה ויהי לראש: **7** וישב דויד במצד
 על־פן קראו־לו עיר דויד: **8** ויבן העיר מסביב מן־המלוא ועד־הסביב ויואב יחיה
 את־שאר העיר: **9** וילך דויד הלך וגדול ויהוה צבאות עמו: **פ 10** ואלה ראשי
 הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם־פל־ישראל להמליכו כדבר
 יהוה על־ישראל: **ס 11** ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן־תכמוני ראש
(השלושים) [השלישים] הוא־עורר את־חניתו על־שלוש־מאות חלל בפעם אחת: **12**
 ואחריו אלעזר בן־הודו האחוזי הוא בשלושה הגברים: **13** הוא־היה עם־דויד
 בפס דמים והפלשתים נאספו־שם למלחמה ותהי חלקת השרה מלאה שעורים
 והעם נסו מפני פלשתים: **14** וייתצבו בתוך־החלקה ויצילוה ויכו את־פלשתים ויושע
 יהוה תשועה גדולה: **15** וירדו שלושה מן־השלושים ראש על־הצר אל־דויד
 אל־מערת עדלם ומחנה פלשתים הנה בעמק רפאים: **16** ודויד אז במצודה ונציב

פלשתים אז בבית לחם: **17** **[ניתאו]** **[ניתאיו]** דויד ויאמר מי ישקני מים מבור
 בית לחם אשר בשער: **18** ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור
 בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסף אתם
 ליהוה: **19** ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה
 בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: **20**
 ואבשי אחיוואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות
 חלל **[ולא]** **[ולו]** שם בשלושה: **21** מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר
 ועד השלושה לאבא: **22** ס בניה בניהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא
 הפה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג: **23**
 והוא הכה את האיש המצרי איש מדהו חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור
 ארנים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: **24** אלה
 עשה בניהו בניהוידע ולו שם בשלושה הגברים: **25** מן השלושים הנו נכבד הוא
 ואל השלושה לאבא וישימהו דויד על משמעתו: **26** ס וגבורי החילים עשה אל
 אחי יואב אלחנן בן יהודו מבית לחם: **27** שמות ההרורי חלץ הפלוני: **28** ס עירא
 בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: **29** ס סככי החשתי עילי האחוזי: **30** ס מהרי
 הנטפתי חלד בן פענה הנטופתי: **31** ס אחי בן ריבי מגבעת בני בנימן ס בניה
 הפרעתי: **32** ס חורי מנחלי געש ס אביאל הערבתי: **33** ס עזמות הבחורמי אליחבא
 השעלבני: **34** ס בני השם הגזוני יונתן בן שנה הררי: **35** ס אחיאם בן ישכר התררי
 אליפל בן אור: **36** ס חפר המכרתי אחיה הפלני: **37** ס חצרו הכרמלי נערי
 בן אזבי: **38** ס יואל אחי נתן מבחר בן הגרי: **39** ס צלק העמוני נחרי הברתי נשא
 פלי יואב בן צרויה: **40** ס עירא היתרי גרב היתרי: **41** ס אוריה החתי זבד
 בן אחלי: **42** ס עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: **43** ס חנן
 בן מעכה וישפט המתני: **44** ס עזיא העשתרתי שמע **[ויעואל]** **[ויעואל]** ס בני חותם
 הערערי: **45** ס ידעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי: **46** ס אליאל המחיים ויריבי
 וישויה בני אלנעם ויתמה המואבי: **47** ס אליאל ועובד ויעשיאל המצביה: **1Ch 12**
 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי
 המלחמה: **2** נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול
 מבנימן: **3** הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הנבעתי **[ויזואל]** **[ויזואל]** ופלט בני
 עזמות וברכה ויהוא הענתתי: **4** וישמעה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים: **5**
 וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי: **6** אלעזרי וירימות ובעליה ושמרוהו ושפטוהו
[התריפי] **[החרופי]**: **7** אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים: **8** ויועאלה
 וזבדיה בני ירחם מן הגדוד: **9** ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל
 אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על התרים
 למהר: **10** ס עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי: **11** משמנה הרביעי ורמיה
 החמשי: **12** עתי הששי אליאל השבעי: **13** יוחנן השמיני אלזבד התשיעי: **14** ורמיהו
 העשירי ס מכבני עשתי עשר: **15** אלה מבני נר ראשי הצבא אחד למאה הקטן
 והגדול לאלף: **16** אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא
 על כל **[גדיתיו]** **[גדותיו]** ויברחו את כל העמקים למזרח ולמערב: **17** ס ויבאו
 מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד: **18** ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם
 אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא

חַמֵּס בְּכַפֵּי יָרָא אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיוֹכַח: **ס** ¹⁹ וְרוּחַ לְבַשָּׁה אֶת־עַמְשֵׁי רֹאשׁ (הַשְּׁלוֹשִׁים)
 (הַשְּׁלוֹשִׁים) לֶךְ דְּוִיד וְעַמְךָ בְּרוּשֵׁי שְׁלוֹמֵךְ וְשְׁלוֹמֵךְ לֶךְ וְשְׁלוֹמֵךְ לְעֹזְרֶךָ כִּי עֹזְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ
 וְיִקְבְּלֵם דְּוִיד וְיִתְנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: **פ** ²⁰ וּמִמְנַשָּׁה נָפְלוּ עַל־דְּוִיד בְּבֹאוֹ עִם־פְּלִשְׁתִּים
 עַל־שְׂאוּל לְמַלְחָמָה וְלֹא עֹזְרֵם כִּי בַעֲזָה שְׁלַחְהוּ סִרְנֵי פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר בְּרֹאשֵׁינוּ
 יִפּוּל אֶל־אֲדָנֵינוּ שְׂאוּל: ²¹ בְּלַכְתּוֹ אֶל־צִיְקֻלָּג נָפְלוּ עֲלוּיוֹ מִמְנַשָּׁה עֲדַנַּח וְיוֹזָבֵד
 וְדִיעָאֵל וּמִיכָאֵל וְיוֹזָבֵד וְאֵלִיהוּא וְצִלְתֵי רֹאשֵׁי הָאֱלֹפִים אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה: ²² וְהָמָּה
 עֹזְרוּ עִם־דְּוִיד עַל־הַגְּדוּד כִּי־גִבּוֹרֵי חֵיל כָּלָם וַיְהִיו שְׂרִים בְּצַבָּא: ²³ כִּי לַעֲתִיּוֹם
 בְּיוֹם יָבֹאוּ עַל־דְּוִיד לְעֹזְרוֹ עַד־לְמַחְנֵה גְדוּל כְּמַחְנֵה אֱלֹהִים: **פ** ²⁴ וְאֵלֶּה מִסְפְּרֵי
 רֹאשֵׁי הַחֲלוּץ לְצַבָּא בָּאוּ עַל־דְּוִיד חֲבֵרוֹנָה לְהִסָּב מִלְּכוֹת שְׂאוּל אֵלָיו כְּפִי יְהוָה: **ס**
²⁵ בְּנֵי יְהוּדָה נְשֵׂאֵי צֶנֶה וְרִמַּח שֵׁשֶׁת אֱלָפִים וְשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת חֲלוּצֵי צַבָּא: **ס** ²⁶ מִן־בְּנֵי
 שִׁמְעוֹן גִּבּוֹרֵי חֵיל לְצַבָּא שִׁבְעַת אֱלָפִים וּמֵאָה: **ס** ²⁷ מִן־בְּנֵי הַלֵּוִי אַרְבַּעַת אֱלָפִים
 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: **ס** ²⁸ וַיְהוּיָדֵעַ הַנְּגִיד לְאַתְרֹן וְעַמּוֹ שְׁלֹשַׁת אֱלָפִים וְשִׁבְעַת מֵאוֹת: **ס** ²⁹
 וְצִדּוּק נֶעַר גִּבּוֹר חֵיל וּבֵית־אָבִיו שְׂרִים עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם: **ס** ³⁰ וּמִן־בְּנֵי בְנִימִן אַחִי שְׂאוּל
 שְׁלֹשַׁת אֱלָפִים וְעַד־הַנָּה מְרִבִּיתָם שְׂמָרִים מִשְׁמֶרֶת בֵּית שְׂאוּל: **ס** ³¹ וּמִן־בְּנֵי אִפְרַיִם
 עֶשְׂרִים אֶלֶף וְשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת גִּבּוֹרֵי חֵיל אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם: **ס** ³² וּמִחֲצִי מִטָּה
 מְנַשָּׁה שְׁמוֹנָה עָשָׂר אֶלֶף אֲשֶׁר נִקְבוּ בְּשֵׁמוֹת לְבֹא לְתַמְלִיךְ אֶת־דְּוִיד: **ס** ³³ וּמִבְּנֵי
 יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בִּנְיָה לַעֲתִים לְדַעַת מִה־יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁיהֶם מֵאֲתִים וְכָל־אֲחֵיהֶם
 עַל־פִּיהֶם: **ס** ³⁴ מִזְּבֻלוֹן יוֹצֵאֵי צַבָּא עֲרָכֵי מַלְחָמָה בְּכָל־כְּלֵי מַלְחָמָה חֲמוּשִׁים אֶלֶף
 וְלַעֲדָר בְּלֹא־לֵב וְלֵב: **ס** ³⁵ וּמִנַּפְתָּלֵי שְׂרִים אֶלֶף וְעַמְמָה בְּצֶנֶה וְחַנִּית שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה
 אֶלֶף: **ס** ³⁶ וּמִן־הַדְּנֵי עֲרָכֵי מַלְחָמָה עֶשְׂרִים־וְשִׁמּוֹנָה אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: **ס** ³⁷ וּמֵאֲשֶׁר
 יוֹצֵאֵי צַבָּא לַעֲרֶךְ מַלְחָמָה אַרְבַּעִים אֶלֶף: **ס** ³⁸ וּמִעֶבֶר לַיַּרְדֵּן מִן־הַרְאוּבֵנִי וְהַגְּדִי
 וְחֲצִיו שִׁבְט מְנַשָּׁה בְּכָל כְּלֵי צַבָּא מַלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף: ³⁹ כָּל־אֵלֶּה אֲנָשֵׁי
 מַלְחָמָה עֲדָרֵי מַעֲרָכָה בְּלִבָּב שְׁלֵם בָּאוּ חֲבֵרוֹנָה לְתַמְלִיךְ אֶת־דְּוִיד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְגַם כָּל־שְׂרֵית יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד לְתַמְלִיךְ אֶת־דְּוִיד: ⁴⁰ וַיְהִי־וַשֶּׁם עִם־דְּוִיד יָמִים
 שְׁלוֹשָׁה אֲכָלִים וְשׁוֹתִים כִּי־הִכִּינוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם: ⁴¹ וְגַם הַקְּרוּבִים אֵלֵיהֶם עַד־יִשְׁכַּר
 וּזְבֻלוֹן וּנַפְתָּלֵי מְבִיאִים לָחֵם בַּחֲמוּרִים וּבְגַמְלִים וּבְכַרְדִּים וּבְכַקָּר מֵאֲכָל קִמַּח
 דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וַיִּין־וְשִׁמּוֹן וּבַקָּר וְצֹאן לָרֵב כִּי שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל: **פ** **1Ch 13** וַיִּזְעַץ דְּוִיד
 עִם־שְׂרֵי הָאֱלָפִים וְהַמֵּאוֹת לְכָל־נְגִיד: ¹ וַיֹּאמֶר דְּוִיד לְכָל־יִשְׂרָאֵל אִם־עֲלֵיכֶם
 טוֹב וּמִן־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַפְרָצָה נִשְׁלַחַה עַל־אֲחֵינוּ הַנְּשֹׂאִים בְּכָל אַרְצוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְעַמְמָהם חֲכֵהִנִים וְהַלּוּיִם בְּעָרֵי מִגְרָשֵׁיהֶם וּיִקְבְּצוּ אֵלֵינוּ: ² וְנִסְבָּה אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֵינוּ כִּי־לֹא דַרְשָׁנָהּ בְּיָמֵי שְׂאוּל: ³ וַיֹּאמְרוּ כָּל־תְּהַקְהֵל לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי־יִשֶׁר הַדָּבָר
 בְּעֵינֵי כָל־הָעָם: ⁴ וַיַּקְהֵל דְּוִיד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל מִן־שִׁיחֹר מִצְרַיִם וְעַד־לְבֹא חֶמֶת
 לְהֵבִיא אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים: ⁵ וַיַּעַל דְּוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְתָּה
 אֶל־קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לִיהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשֶּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב
 הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם: ⁶ וַיִּרְכִּיבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל־עֲגֵלָה חֲדָשָׁה מִבֵּית
 אֲבִינָדָב וְעֹזָא וְאֲחִיו נְהִיָּם בְּעֵלְתָּה: ⁷ וְדְוִיד וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִשְׁחֻקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 בְּכָל־עֹז וּבְשִׁירִים וּבְכִנּוֹרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְחַפְּתִים וּבְמִצְלָתִים וּבְחֻצְרוֹת: ⁸ וַיָּבֹאוּ
 עַד־נָהָר כִּידָן וַיִּשְׁלַח עֹזָא אֶת־יָדוֹ לְאֲחוֹ אֶת־הָאֲרוֹן כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר: ⁹ וַיַּחֲרֹאֲף
 יְהוָה בְּעֹזָא וַיַּפְּחוּ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ עַל־הָאֲרוֹן וַיִּמָּת שֵׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים: ¹⁰ וַיַּחֲרֹ
 לְדְוִיד כִּי־פָרַץ יְהוָה פָּרִץ בְּעֹזָא וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֹזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ¹¹

ויירא דויד את־האלהים ביום ההוא לאמר היך אבוא אלי את ארון האלהים: **13**
 ולא־הסיר דויד את־הארון אליו אל־עיר דויד וישתו אל־בית עבד־אדם הנתי: **14**
 וישב ארון האלהים עם־בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את־בית
 עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו: **פ 1Ch 14** וישלח (הירם) וחרם מלד־צר מלאכים
 אל־דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: **2** וידע דויד כי־הכינו
 יהוה למלך על־ישראל כי־נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: **פ 3** ויקח
 דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות: **4** ואלה שמות הילודים אשר
 הוילו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: **5** ויבחר ולישוע ואלפלט: **6** ונגה ונפג
 ויפיע: **7** ולישמע ובעלדע ואלפלט: **8** וישמעו פלשתים כי־נמשח דויד למלך
 על־כל־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דויד וישמע דויד ויצא לפניהם: **9**
 על־פלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: **10** וישאל דויד באלהים לאמר האעלה
 על־פלשתים (פלשתים) ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך: **11** ויעלו
 בבעל־פרצים ויפם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את־אויבי בידי כפרץ מים
 על־כן קראו שם־המקום ההוא בעל פרצים: **12** ויעזבו־שם את־אלהיהם ויאמר דויד
 וישרפו באש: **פ 13** ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: **14** וישאל עוד דויד באלהים
 ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים:
15 והי כשמעך את־קול הצעדה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כִּי־צא
 האלהים לפניך להכות את־מחנה פלשתים: **16** ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויפו
 את־מחנה פלשתים מנגעון ועד־נורה: **17** ויצא שם־דויד בכל־הארצות ויהוה נתן
 את־פחדו על־כל־הגוים: **1Ch 15** ויעשלו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים
 וישלו אהל: **2** אז אמר דויד לא לשאת את־ארון האלהים כי אס־הלויים כי־בם
 בחר יהוה לשאת את־ארון יהוה ולשרתו עד־עולם: **3** ויקהל דויד את־כל־ישראל
 אל־ירושלם להעלות את־ארון יהוה אל־מקומו אשר־הכין לו: **4** ויאסף דויד את־בני
 אהרן ואת־הלויים: **5** לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: **6** לבני מררי
 עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: **7** לבני גרשום ויאל השר ואחיו מאה ושלושים:
8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: **9** לבני חברון אליאל השר ואחיו
 שמונים: **10** לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: **11** ויקרא דויד
 לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשיה ויאל שמעיה ואליאל ועמינדב:
12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון
 יהוה אלהי ישראל אל־הכינותי לו: **13** כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו
 בנו כי־לא דרשנהו פמשפט: **14** ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את־ארון יהוה
 אלהי ישראל: **15** וישאו בני־הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה
 בכתפם במטות עליהם: **פ 16** ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את־אחיהם
 המשררים בכל־שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים־בקול לשמחה: **פ 17**
 ויעמידו הלויים את הימן בן־יואל ומן־אחיו אסף בן־ברכיהו: **8** ומן־בני מררי
 אחיהם איתן בן־קושיהו: **18** ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושִׁמְרִמּוֹת
 ויחזאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו ועבד אדם
 ויעיאל השערים: **19** והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת להשמיע: **20**
 וזכריהו ועזיאל ושִׁמְרִמּוֹת ויחזאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על־עלמות:
21 ומתתיהו ואלפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזיאה בכנרות על־השמינית

לנצח: **22** וכנניהו שר־הלויים במשא יסר במשא כי מבין הוא: **23** וברכיה ואלקנה שערים לארון: **24** ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הפהנים **[מחצרים]** **[מחצרים]** בחצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון: **25** ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את־ארון ברית־יהוה מן־בית עבד־אדם בשמחה: **26** ויהי בעזר האלהים את־הלויים נשאי ארון ברית־יהוה ויזבחו שבעה־פרים ושבעה אילים: **27** ודויד מכרבלו במעיל בויץ וכל־הלויים הנשאים את־הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל־דויד אפוד בד: **28** וכל־ישראל מעלים את־ארון ברית־יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצרות ובמצלותים משמעים בנבלים וכנרות: **29** ויהי ארון ברית יהוה בא עד־עיר דויד ומיכל בת־שאול נשקפהו בעד החלון ותרא את־המלך דויד מרקד ומשחק ותבו לו בלבה: **פ 1Ch 16** ויביאו את־ארון האלהים ויצניגו אתו בתוף האהל אשר נטה־לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: **2** ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה: **3** ויחלק לכל־איש ישראל מאיש ועד־אשה לאיש כפר־לחם ואשפר ואשישה: **4** ויחן לפני ארון יהוה מן־הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: **פ 5** אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמי־מות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלותים משמיע: **6** ובניהו ויחיאל הפהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית־האלהים: **7** ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד־אסף ואחיו: **פ 8** הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו: **9** שירו לו זמרו־לו שישחו בכל־נפלאותיו: **10** התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: **11** דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: **12** זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי־פיהו: **13** זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירוי: **14** הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ משפטיו: **15** זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור: **16** אשר פרת את־אברהם ושבעתו ליצחק: **17** ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: **18** לאמר לך אתן ארץ־כנען חבל נחלתכם: **19** בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: **20** ויתהלכו מגוי אל־גוי ומממלכה אל־עם אחר: **21** לא־הייתו איש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: **22** א־לתגעו במשיחי ובנביאי א־תרעו: **פ 23** שירו ליהוה כל־הארץ בשרו מיום־אליום ישועתו: **24** ספרו בגוים את־כבודו בכל־העמים נפלאותיו: **25** כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על־כל־אלהים: **26** כי כל־אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: **27** הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: **28** הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: **29** הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: **30** חילו מלפניו כל־הארץ א־תכפון חבל בל־תמוט: **31** ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: **32** ירעם הים ומלואו יעליץ השדה וכל־אשר־בו: **33** אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כִּי־בא לשפוט את־הארץ: **34** הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **35** ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן־הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: **36** ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד העולם ויאמרו כל־העם אמן והלל ליהוה: **פ 37** ויעזב־שם לפני ארון ברית־יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני ארון תמיד לדבר־יום ביומו: **38** ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן־דיתון וחסה לשערים: **39** ואתו צדוק הפהן ואחיו הפהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: **40** להעלות עלות

ליהוה על-מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל-הפגוב בתורת יהוה אשר צוה
 על-ישראל: **41** ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות
 ליהוה כי לעולם חסדו: **42** ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתיים למשמיעים וכלי
 שיר האלהים ובני ידותון לשער: **43** וילכו כל-העם איש לביתו ויסב דויד לברך
 את-ביתו: **פ 1Ch 17** ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה
 אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית-יהוה תחת יריעות: **2** ויאמר נתן אל-דויד כל
 אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך: **ס 3** ויהי בלילה ההוא ויהי דבר-אלהים
 אל-נתן לאמר: **4** לך ואמרת אל-דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי
 הבית לשבת: **5** כי לא ישבתי בבית מן-היום אשר העליתי את-ישראל עד היום
 הזה ואהיה מאהל אל-אהל וממשכן: **6** בכל אשר-התהלכתי בכל-ישראל הדבר
 דברתי את-אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את-עמי לאמר למה לא-בניתם
 לי בית ארזים: **7** ועתה כה-תאמר לעבדי לדויד **ס 8** כה אמר יהוה צבאות אני
 לקחתיך מן-הנהר הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: **8** ואהיה עמך בכל
 אשר הלכת ואכרית את-כל-אויביך מפניך ועשיתי לך שם פשם הגדולים אשר
 בארץ: **9** ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירנז עוד
 ולא-יוסיפו בני-עולה לבלתו כאשר בראשונה: **10** ולמימים אשר צויתי שפטים
 על-עמי ישראל והכנעתי את-כל-אויביך ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה: **11** והיה
 כיו-מלאו ימך ללכת עם-אבותי והקימותי את-זרעך אחרך אשר יהיה מפניך
 וחקינותי את-מלכותו: **12** הוא יבנה לי בית וכננתי את-כסאו עד-עולם: **13** אני
 אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא-אסיר מעמו כאשר חסיותי מאשר
 היה לפניך: **14** והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד-העולם וכסאו יהיה נכון עד-עולם:
15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה פן דבר נתן אל-דויד: **פ 16** ויבא המלך
 דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי-אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד-הלם:
17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על-בית-עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם
 המעלה יהוה אלהים: **18** מה-יוסף עוד דויד אליך לכבוד את-עבדך ואתה
 את-עבדך ידעת: **19** יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את-כל-הגדולה הזאת להדיע
 את-כל-הגדלות: **20** יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו: **21**
 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך
 שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר-פדית ממצרים גוים: **22** ותתן את-עמך
 ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: **23** ועתה יהוה הדבר
 אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו ואמן עד-עולם ועשה כאשר דברת: **24** ויאמן
 ויגדל שמו עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית-דויד
 עבדך נכון לפניך: **25** כיו אתה אלהי גלית את-אזן עבדך לבנות לו בית על-פן
 מצא עבדך להתפלל לפניך: **26** ועתה יהוה אתה-הוא האלהים ותדבר על-עבדך
 הטובה הזאת: **27** ועתה הואלת לברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך כיו-אתה
 יהוה ברכת ומברך לעולם: **פ 1Ch 18** ויהי אחרי-כן ויך דויד את-פלשתים ויכניעם
 ויפח את-גת ובנתיה מיד פלשתים: **2** ויך את-מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי
 מנחה: **3** ויך דויד את-הדרדור מלך-צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר-פרת: **4**
 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
 דויד את-כל-הרכב ויתר ממנו מאה רכב: **5** ויבא ארם דרמשק לעזור להדרדור

מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך: 7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעור ויביאם ירושלם: 8 ומטבת ומכון ערי הדדעור לקח דויד נחשת רבה מאד בהו עשה שלמה אתים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעור מלך צובה: 10 וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד (לשאול) [לשאול] לו שלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויפחו פי איש מלחמות תעו היה הדדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בניא המלח שמונה עשר אלף: 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך: 14 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו: 15 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר: 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך: 18 ויהי אחריו כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: 19 ויאמר דויד אעשה חסדו עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: 20 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדי אליך: 21 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדוניהם בחצי עדת מפשעה וישלחם: 22 וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כיהיו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 23 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף כפר כסף לשפר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 24 וישכרו להם שנים ושלושים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחננו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 25 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 26 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 27 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 28 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 29 ויאמר אסתחזק ממני ארם והיית לי לתשועה: 30 ואם בני יחזקו ממך והושעתיד: 31 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהנה הטוב בעיניו יעשה: 32 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה ויניסו מפניו: 33 ובני עמון ראו כי ניס ארם ויניסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: 34 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויצאו את ארם אשר מעבר הנהר ושוף שר צבא הדדעור לפניהם: 35 ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הנהר ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 36 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: 37 ויראו עבדי הדדעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד: 38 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחתו

את־ארץ בני־עמון ויבא ויצר את־רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את־רבה ויהרסה: **2** ויבא דויד את־עשרת־מלכם מעל ראשו וימצאהו משקל כפר־זהב ובה אבן יקרה ותהי על־ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: **3** ואת־העם אשר־בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הפרזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני־עמון וישב דויד וכל־העם ירושלם: **4** ויהי אחריו ותעמד מלחמה בגזר עם־פלשתים אז הכה סבכי החשתי את־ספי מילדי הרפאים ויפגעו: **5** ותהי־עוד מלחמה את־פלשתים ויך אלחנן בן־יערה ויעיר את־לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמגזר ארנים: **6** ותהי־עוד מלחמה בגת ויהיו איש מדה ואצבעתיו שש־ושש עשרים וארבע וגם־הוא נולד להרפא: **7** ויחרף את־ישראל ויפכו יהונתן בן־שמעא אחי דויד: **8** אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד־דויד וביד־עבדיו: **9** **1Ch 21** ויעמד שטן על־ישראל ויסת את־דויד למנות את־ישראל: **2** ויאמר דויד אל־יואב ואל־שרי העם לכו ספרו את־ישראל מבאר שבע ועד־דן והביאו אלי ואדעה את־מספרם: **3** ויאמר יואב יוסף יהוה על־עמו! כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: **4** ודבר־המלך חזק על־יואב ויצא יואב ויתהלך בכל־ישראל ויבא ירושלם: **5** ויתן יואב את־מספר מפקד־העם אל־דויד ויהי כל־ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: **6** ולווי ובנימן לא פקד בתוכם כִּי־נתעב דבר־המלך את־יואב: **7** וירע בעיני האלהים על־הדבר הזה ויך את־ישראל: **8** ויאמר דויד אל־האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר הזה ועתה העבר־נא את־עוון עבדך כי נספלתי מאד: **9** וידבר יהוה אל־גד חזה דויד לאמר: **10** לך ודברת אל־דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחרלך אחת מהנה ואעשה־לך: **11** ויבא גד אל־דויד ויאמר לו כה־אמר יהוה קבל־לך: **12** ואם־שלוש שנים רעב ואם־שלושה חדשים נספה מפני־צריך וחרב אויבך למשגת ואם־שלוש ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה מה־אשיב את־שלחי דבר: **13** ויאמר דויד אל־גד צר־לי מאד אפלה־נא ביד־יהוה כִּי־רבים רחמיו מאד ובני־אדם אל־אפל: **14** ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: **15** וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכשהשחית ראה יהוה וינחם על־הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם־גן ארנן היבסי: **16** וישא דויד את־עיניו וירא את־מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על־ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על־פניהם: **17** ויאמר דויד אל־האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני־הוא אשר־חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובבית אבי ובעמך לא למנפה: **18** ומלאך יהוה אמר אל־גד לאמר לדויד כיון יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגזרן ארנן היבסי: **19** ויעל דויד בדבר־גד אשר דבר בשם יהוה: **20** וישב ארנן וירא את־המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים: **21** ויבא דויד עד־ארנן ויבט ארנן וירא את־דויד ויצא מן־הגן וישתחו לדויד אפים ארצה: **22** ויאמר דויד אל־ארנן תנה־לי מקום הגן ואבנה־בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המנפה מעל העם: **23** ויאמר ארנן אל־דויד קח־לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורנים לעצים והחטים למנחה הפל נתתי:

24 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְאַרְנֵן לֹא כִי־קָנָה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מֵלֹא כִּי לֹא־אִשָּׂא אֶשְׂרִלֶךְ לִיהוָה וְהַעֲלוֹת עוֹלָה חָנָם: 25 וַיִּתֵּן דָּוִד לְאַרְנֵן בְּמִקּוֹם שְׁקָלִי זֶה־בְּמִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת: 26 וַיִּכֶן שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לִיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵהוּ בְּאֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה: פ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמִלְאָךְ וַיֵּשֶׁב חֲרָבוֹ אֶל־נְדָנָה: 28 בַּעַת הַהִיא בְּרֹאוֹת דָּוִד כִּי־עָנָהוּ יְהוָה בְּגִרְןִי אַרְנֵן הַיּוֹסֵפִי וַיִּזְבַּח שֵׁם: 29 וּמִשְׁכַּן יְהוָה אֶשְׂרֵעֲשֶׂה מִשָּׁה בְּמִדְבָּר וּמִזְבֵּחַ הָעוֹלָה בַּעַת הַהִיא בְּבִמְהָ בְּנִבְעוֹן: 30 וְלֹא־יִכַל דָּוִד לִלְכַת לִפְנֵי דְרֹשׁ אֱלֹהִים כִּי נִבְעַת מִפְּנֵי חֲרָב מִלְאָךְ יְהוָה: 1Ch 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד זֶה הוּא בֵּית יְהוָה הָאֱלֹהִים וְזֶה־מִזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכַנּוֹס אֶת־הַנְּהָרִים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲמֵד חֲצִבִּים לְחֲצוּב אֲבָנֵי גִזִּית לְבִנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: 3 וּבְרָזָל לְרֹב לְמַסְמָרִים לְדַלְתוֹת הַשְּׁעָרִים וּלְמַחְבְּרוֹת הַכּוֹן דָּוִד וּנְחֹשֶׁת לְרֹב אִין מִשְׁקָל: 4 וְעֲצֵי אֲרָזִים לְאִין מִסְפָּר כִּי הֵבִיאוּ הַצִּידָנִים וְהַצֹּרִים עֲצֵי אֲרָזִים לְרֹב לְדָוִד: פ 5 וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁלֹמֹה בְנִי נַעַר וְרָךְ וְהִפִּית לְבִנוֹת לִיהוָה לְהַגְדִּילוֹ לְמַעַלָּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת לְכָל־הָאָרֶצוֹת אֲכִינָה נָא לוֹ וַיִּכֶן דָּוִד לְרֹב לְפָנֵי מוֹתוֹ: 6 וַיִּקְרָא לְשְׁלֹמֹה בְּנֹו וַיְצַוְהוּ לְבִנוֹת בֵּית לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 7 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׁלֹמֹה (בְּנֹו) [בְּנִי] אֲנִי הִיָּה עִם־לִבְבִי לְבִנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: 8 וַיְהִי עָלַי דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר דָּם לְרֹב שִׁפְכָת וּמִלְחָמוֹת גְּדֹלוֹת עָשִׂיתָ לֹא־תִבְנֶה בֵּית לְשִׁמִּי כִּי דָמִים רַבִּים שִׁפְכָת אֶרְצָה לְפָנַי: 9 הִנְהִיבֵן נֹולֵךְ לָךְ הוּא יְהִי אִישׁ מְנוּחָה וְהִנְחֹותִי לוֹ מִכָּל־אוֹיְבָיו מִסְבִּיב כִּי שְׁלֹמֹה יְהִי שְׁמוֹ וְשְׁלוֹם וְשָׁקֵט אֲתֹן עַל־יִשְׂרָאֵל בְּיָמָיו: 10 הוּא־יִבְנֶה בֵּית לְשִׁמִּי וְהוּא יְהִי־לִי לְבֵן וְאֲנִי־לוֹ לְאָב וְהִכִּינוּתִי כְּסֵף מַלְכוּתוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: 11 עָתָה בְנִי יְהִי יְהוָה עִמָּךְ וְהִצַּלְתָּ וּבְנִית בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּר עֲלֶיךָ: 12 אַךְ יִתְרַלֶךְ יְהוָה שְׁכֹל וּבִינָה וַיִּצְוֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: 13 אֲזַ תְּצַלִּית אִם־תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־יִשְׂרָאֵל חֻק וְאִמִּין אֶל־תִּירָא וְאֶל־תַּחַת: 14 וְהָנָה בְּעַנְיֵי הַכִּינוּתִי לְבֵית־יְהוָה זֶה־בְּכָרִים מֵאֶה־אַלְךָ וְכֶסֶף אַלְךָ אֲלָפִים כְּכָרִים וּלְנַחֲשֶׁת וּלְבְרָזָל אִין מִשְׁקָל כִּי לְרֹב הִיָּה וְעֲצִים וְאֲבָנִים הַכִּינוּתִי וְעֲלִיהֶם תּוֹסִיף: 15 וְעִמָּךְ לְרֹב עֲשֵׂי מֵלֹאכָה חֲצִבִּים וְחֲרָשֵׁי אֲבָן וְעֵץ וְכָל־חֶכֶם בְּכָל־מֵלֹאכָה: 16 לְזָהָב לְכֶסֶף וּלְנַחֲשֶׁת וּלְבְרָזָל אִין מִסְפָּר קוֹם וַעֲשֵׂה וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ: 17 וַיִּצַּו דָּוִד לְכָל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲזֹר לְשְׁלֹמֹה בְּנֹו: 18 הֲלֹא יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִנֵּחַ לְכֶם מִסְבִּיב כִּי־נָתַן בְּיָדִי אֶת יִשְׂרָאֵל וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי יְהוָה וּלְפָנֵי עַמּוֹ: 19 עָתָה תִּנּוּ לְבַבְכֶם וּנְפֹשְׁכֶם לְדַרוֹשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְקוֹמוּ וּבְנוּ אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהֵבִיֵא אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְכָלִי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לְבֵית הַנִּבְנָה לְשֵׁם־יְהוָה: פ 1Ch 23 וְדָוִד זָקֵן וְשִׁבְעֵי יָמִים וַיִּמְלֹךְ אֶת־שְׁלֹמֹה בְּנֹו עַל־יִשְׂרָאֵל: 2 וַיֹּאסֶף אֶת־כָּל־שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפְתָּנִים וְהַלּוּיִם: 3 וַיִּסְפְּרוּ הַלּוּיִם מִבֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעַלָּה וַיְהִי מִסְפָּרֵם לְגִלְגַּלְתָּם לְגִבְרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה אֲלָף: 4 מֵאֵלָה לְנִצַּחַת עַל־מֵלֹאכַת בֵּית־יְהוָה עֲשָׂרִים וָאַרְבַּעָה אֲלָף וּשְׁטָרִים וּשְׁפָטִים שֶׁשֶׁת אֲלָפִים: 5 וָאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרִים וָאַרְבַּעַת אֲלָפִים מֵהַלָּלִים לִיהוָה בְּכָלִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהַלֵּל: 6 וַיַּחֲלֶקֶם דָּוִד מִחֻלְקוֹת 8 לְבָנֵי לוֹי לְגִרְשׁוֹן קַחַת וּמֵרָרִי: 7 לְגִרְשׁוֹנֵי לַעֲדָן וּשְׁמַעִי: 8 בְּנֵי לַעֲדָן הָרֹאשׁ יַחֲיָאֵל וְזָתָם וַיּוֹאֵל שְׁלֹשָׁה: 9 בְּנֵי שְׁמַעִי (שְׁלֹמוֹת) [שְׁלֹמוֹת] וְחִזִּיאֵל וְהָרֵן שְׁלֹשָׁה אֵלָה רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְלַעֲדָן: 10 וּבְנֵי שְׁמַעִי יַחַת וַיִּנָּא וַיַּעֲשֶׂה וּבְרִיעָה אֵלָה בְּנֵי־שְׁמַעִי אַרְבַּעָה: 11 וַיְהִי־יַחַת הָרֹאשׁ וַיִּזְוָה הַשְּׁנֵי וַיַּעֲשֶׂה וּבְרִיעָה לֹא־הִרְבּוּ בָנִים

ויהיו לבית אב לפקדה אחת: **ס 12** בני קהת עמדם יצהר חברון ועזיאל ארבעה: **ס 13** בני עמדם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד-עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד-עולם: **14** ומשה איש האלהים בניו יקראו על-שבת הלוי: **15** בני משה גרשם ואליעזר: **16** בני גרשם שבואל הראש: **17** ויהיו בני-אליעזר רחביה הראש ולא-יהיה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: **18** בני יצהר שלמות הראש: **ס 19** בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי: **20** בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: **ס 21** בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: **22** וימת אלעזר ולא-היו לו בנים כי אס-בנות וישאום בני-קיש אחיהם: **23** בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: **24** אלה בני-לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקדיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מן עשרים שנה ומעלה: **25** כי אמר דויד הניח יהוה אלהי-ישראל לעמו וישכן בירושלם עד-לעולם: **26** וגם ללוים אין-לשאת את-המשכן ואת-כל-כליו לעבדתו: **27** כי בדברו דויד האחרנים המה מספר בני-לוי מן עשרים שנה ולמעלה: **28** כי מעמדם ליד-בני אהרן לעבדת בית יהוה על-החצרות ועל-הלשכות ועל-טהרת לכל-קדש ומעשה עבדת בית האלהים: **29** וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי תמצות ולמחבת ולמרבכת ולכל-משורה ומדה: **30** ולעמוד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב: **31** ולכל העלות עלות ליהוה לשבחוח לחדשים ולמועדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: **32** ושמרו את-משמרת אהל-מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה: **פ 1Ch 24** ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: **2** וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא-היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: **3** ויחלקם דויד וצדוק מן-בני אלעזר ואחימלך מן-בני איתמר לפקדתם בעבדתם: **4** וימצאו בני-אלעזר רבים לראשי הגברים מן-בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: **5** ויחלקום בגורלות אלה עם-אלה כיהיו שרי-קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: **ס 6** ויכתבם שמעיה בן-נתנאל הסופר מן-הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן-איתמר וראשי האבות לכהנים וללוים בית-אב אחד אחז לאלעזר ואחזו אחז לאיתמר: **פ 7** ויצא הגורל הראשון ליהונריב לידעיה השני: **8** לחרם השלישי לשערים הרבעי: **9** למלפיה החמישי למימן הששי: **10** להקוץ השביעי לאביה השמיני: **11** לישוע התשעי לשכניהו העשירי: **12** לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: **13** לחפה שלשה עשר לישיבאב ארבעה עשר: **14** לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: **15** לחזיר שבעה עשר להפצין שמונה עשר: **16** לפתחיה תשעה עשר ליהוקאל העשירי: **17** ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: **18** לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: **פ 19** אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית-יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: **פ 20** ולבני לוי הנותרים לבני עמדם שובאל לבני שובאל יחדיהו: **21** לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: **22** ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת: **23** ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי: **24** בני עזיאל מיכה לבני מיכה (שמור) [שמיר]: **25** אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: **26** בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: **27** בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזפור ועבריי: **28** למחלי אלעזר

ולא־היה לוֹ בָּנִים: **29** לְקִישׁ בְּנִי־קִישׁ יִרְחַמְאֵל: **30** וּבְנֵי מוֹשֵׁי מַחְלֵי וְעָדָר וּרְיִמּוֹת
 אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם: **31** וַיִּפְּלוּ גַם־הֵם גּוֹרְלוֹת לְעַמְתּוֹ אַחֵיהֶם בְּנִי־אֶהֱרֹן
 לְפָנַי דְּוִיד הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וְאַחִימֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאָבוֹת לְפָנֵיהֶם וְלְלוֹיִם אָבוֹת הָרֹאשׁ
 לְעַמְתּוֹ אֲחָיו הַקָּטָן: **1Ch 25** **א** וַיְבַדֵּל דְּוִיד וְשָׂרֵי הַצֶּבָא לְעַבְדָּה לְבְנֵי אֶסָף וְהִימָן
 וַיְדוּתוֹן **(הַנְּבִיאִים)** **[הַנְּבִיאִים]** בְּכַנּוֹת בְּנִבְלִים וּבְמַצְלָתִים וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשֵׁי מֵאָלֶּה
 לְעַבְדָּתָם: **2** לְבְנֵי אֶסָף זְכוֹר וַיֹּסֵף וַנְּתַנְיָה וְאִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֶסָף עַל יַד־אֶסָף הַנָּבִיא
 עַל־יַד־יְהוָה: **3** לַיְדוּתוֹן בְּנֵי יְדוּתוֹן גְּדַלְהוֹ וְצָרִי וְיִשְׁעִיהוֹ חֲשַׁבְיָהוּ וּמַתַּתְיָהוּ שֵׁשֶׁה
 עַל יַד־אֲבִיהֶם יְדוּתוֹן בְּפָנֹר הַנָּבִיא עַל־הַדּוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה: **4** לַהִימָן בְּנֵי הִימָן
 בְּקִיָּהוּ מַתַּתְיָהוּ עֻזְיָאֵל שְׁבוּאֵל וּרְיִמּוֹת חַנְיָה חַנְנִי אֵילִיאָתָה גְּדַלְתִּי וְרַמְמַתִּי עֶזֶר
 יִשְׁבְּקֶשָׁה מְלוֹתִי הוֹתִיר מַחֲזִיאוֹת: **5** כָּל־אֵלֶּה בָּנִים לַהִימָן חֹזֵה הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרֵי
 הָאֱלֹהִים לַהֲרִים קָרָן וַיְתֵן הָאֱלֹהִים לַהִימָן בָּנִים אַרְבַּעַה עָשָׂר וּבְכַנּוֹת שְׁלוֹשׁ: **6**
 כָּל־אֵלֶּה עַל־יַד־אֲבִיהֶם בְּשִׁיר בֵּית יְהוָה בְּמַצְלָתִים נְבָלִים וְכַנּוֹת לְעַבְדָּת בֵּית
 הָאֱלֹהִים עַל יַד־יְהוָה הַמֶּלֶךְ: **7** אֶסָף וַיְדוּתוֹן וְהִימָן: **7** וַיְהִי מִסְפָּרָם עִם־אֲחֵיהֶם
 מְלַמְדֵי־שִׁיר לַיהוָה כָּל־הַמְבִּין מֵאֲתִים שְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנֶה: **8** וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת מִשְׁמֶרֶת
 לְעַמְתּוֹ כְּקָטָן כְּגֹדֹל מִבֵּין עַם־תְּלָמִיד: **9** וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרִאשׁוֹן לְאֶסָף לְיוֹסֵף
 גְּדַלְיָהוּ הַשֵּׁנִי הוּא־זְאֹחִיו וּבְנָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **10** הַשְּׁלִישִׁי זְכוֹר בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **11**
 הָרְבִיעִי לְצָרִי בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **12** הַחֲמִישִׁי נְתַנְיָהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **13**
 הַשֵּׁשִׁי בְּקִיָּהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **14** הַשְּׁבִיעִי יִשְׂרָאֵל בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **15**
 הַשְּׁמִינִי יִשְׁעִיהוֹ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **16** הַתְּשִׁיעִי מַתַּתְיָהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **17**
 הָעֲשִׂירִי שְׁמַעִי בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **18** עֲשֶׁת־עָשָׂר עֶזְרָאֵל בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר:
19 הַשְּׁנַיִם עָשָׂר לְחֲשַׁבְיָהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **20** לְשִׁלְשָׁה עָשָׂר שְׁבוּאֵל בְּנָיו וְאֲחָיו
 שְׁנַיִם עָשָׂר: **21** לְאַרְבַּעַה עָשָׂר מַתַּתְיָהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **22** לְחַמְשָׁה עָשָׂר
 לְרִמּוֹת בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **23** לְשֵׁשֶׁה עָשָׂר לְחַנְיָהוּ בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **24**
 לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְיִשְׁבְּקֶשָׁה בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **25** לְשְׁמוֹנֶה עָשָׂר לְחַנְנִי בְּנָיו וְאֲחָיו
 שְׁנַיִם עָשָׂר: **26** לְתִשְׁעָה עָשָׂר לְמְלוֹתִי בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **27** לְעֶשְׂרִים לְאֵילִיאָתָה
 בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **28** לְאַחַד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **29** לְשְׁנַיִם
 וְעֶשְׂרִים לְגְּדַלְתִּי בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **30** לְשִׁלְשָׁה וְעֶשְׂרִים לְמַחֲזִיאוֹת בְּנָיו וְאֲחָיו
 שְׁנַיִם עָשָׂר: **31** לְאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים לְרַמְמַתִּי עֶזֶר בְּנָיו וְאֲחָיו שְׁנַיִם עָשָׂר: **1Ch 26** **א**
 לְמַחְלָקוֹת לְשַׁעֲרִים לְקָרְחַים מִשְׁלֻמִּיהוֹ בֶן־קָרָא מִן־בְּנֵי אֶסָף: **2** וּלְמִשְׁלֻמִּיהוֹ בָּנִים
 זְכָרִיהוֹ הַבְּכוֹר יִדְעָאֵל הַשֵּׁנִי זְבֻדְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי יִתְנִיאֵל הָרְבִיעִי: **3** עֵילָם הַחֲמִישִׁי
 יְהוֹחָנָן הַשֵּׁשִׁי אֱלִיהוֹעִינִי הַשְּׁבִיעִי: **4** וּלְעַבְד אָדָם בָּנִים שְׁמַעִיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשֵּׁנִי
 יוֹאָח הַשְּׁלִישִׁי וְשֹׁכֵר הָרְבִיעִי וְנַחְנָאֵל הַחֲמִישִׁי: **5** עַמּוּיאֵל הַשֵּׁשִׁי יִשְׁשֹׁכֵר הַשְּׁבִיעִי
 פְּעֻלְתִּי הַשְּׁמִינִי כִּי בָּרַכּוּ אֱלֹהִים: **6** וּלְשְׁמַעִיָה בְּנוֹ נוֹלָד בָּנִים הַמְּמַשְׁלִים לְבֵית
 אֲבִיהֶם כִּי־גְבוּרֵי חֵיל הֵמָּה: **7** בְּנֵי שְׁמַעִיָה עַתְנִי וְרַפָּאֵל וְעוּבָד אֶלְזָבָד אֲחָיו בְּנֵי־חֵיל
 אֱלִיהוֹ וְסַמְכִיָהוּ: **8** כָּל־אֵלֶּה מִבְּנָיו עַבְד אָדָם הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וְאֲחֵיהֶם אִישׁ־חֵיל בְּכַח
 לְעַבְדָּה שְׂרִים וְשְׁנַיִם לְעַבְד אָדָם: **9** וּלְמִשְׁלֻמִּיהוֹ בָּנִים וְאֲחִים בְּנֵי־חֵיל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר:
10 וּלְחֹסֶה מִן־בְּנֵי־מִרְיָ בָּנִים שְׁמַרִי הָרֹאשׁ כִּי לֹא־הָיָה בְּכוֹר וְיִשְׁמִיָהוּ אֲבִיהוֹ
 לְרֹאשׁ: **11** חֶלְקִיָהוּ הַשֵּׁנִי טַבְלִיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי זְכָרִיָהוּ הָרְבִיעִי כָּל־בָּנִים וְאֲחִים לְחֹסֶה
 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר: **12** לְאֵלֶּה מַחְלָקוֹת הַשְּׁעָרִים לְרֹאשֵׁי הַנְּבָרִים מִשְׁמֶרֶת לְעַמְתּוֹ אֲחֵיהֶם
 לְשֶׁרֶת בְּבֵית יְהוָה: **13** וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת כְּקָטָן כְּגֹדֹל לְבֵית אָבוֹתָם לְשַׁעֲרֵי: **14**

ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועין בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו
 צפונה: **ס 15** לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים: **ס 16** לשפים ולחסה למערב עם
 שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר: **ס 17** למזרח הלויים ששה לצפונה
 ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: **ס 18** לפרבר למערב ארבעה
 למסלה שנים לפרבר: **ס 19** אלה מחלקות השערים לבני תרחי ולבני מררי: **ס 20**
 והלויים אחיה על-אצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: **ס 21** בני לעדן בני
 הגרשני לעדן ראשי האבות לעדן הגרשני יחואלי: **ס 22** בני יחואלי זחם ויואל
 אחיו על-אצרות בית יהוה: **ס 23** לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל: **ס 24** ושבאל
 בן-גרשום בן-משה נגיד על-האצרות: **ס 25** ואחיו אליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו
 וירם בנו וזכרי בנו **(ושלמות)** **[ושלמית]** בנו: **ס 26** הוא שלמות ואחיו על פל-אצרות
 הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי-האלפים והמאות ושרי
 הצבא: **ס 27** מן-המלחמות ומן-השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: **ס 28** וכל ההקדיש
 שמואל הראה ושאל בן-קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויה כל המקדיש על
 יד-שלמית ואחיו: **פ 29** ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על-ישראל לשטרים
 ולשפטים: **ס 30** לחברוני חשביהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת ישראל
 מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: **ס 31** לחברוני יריה הראש
 לחברוני לתלתי לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי
 חיל ביעזר גלעד: **ס 32** ואחיו בני-חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקדם
 דויד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל-דבר האלהים ודבר המלך:
פ 1Ch 27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם
 המשרתים את-המלך לכול דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי
 השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: **ס 2** על המחלקת הראשונה לחדש
 הראשון ישבעם בן-זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 3** מן-בני-פרץ
 הראש לכל-שרי הצבאות לחדש הראשון: **ס 4** ועל מחלקתו החדש השני דודי האחתי
 ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 5** שר הצבא
 השלישי לחדש השלישי בניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ס 6** הוא בניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו: **ס 7** הרביעי
 לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ס 8** החמישי לחדש החמישי השר שמהות הירח ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף: **ס 9** הששי לחדש הששי עירא בן-עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים
 וארבעה אלף: **ס 10** השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן-בני אפרים ועל
 מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 11** השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 12** התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי
(לבנימיני) **[לבן] [ימיני]** ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 13** העשירי לחדש
 העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: **ס 14** עשתי-עשר
 לעשתי-עשר החדש בניה הפרעטוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה
 אלף: **ס 15** השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו
 עשרים וארבעה אלף: **פ 16** ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן-זכרי **ס**
 לשמעוני שפטיהו בן-מעכה: **ס 17** ללוי חשביהו בן-קמואל לאהרן צדוק: **ס 18**
 ליהודה אליהו מאתי דויד ליששכר עמרי בן-מיכאל: **ס 19** לזבולן ישמעיהו

בן־עבדיהו לנפתלי ירימות בן־עזריאל: **ס 20** לבני אפרים הושע בן־עזריהו לחצי
 שבט מנשה יואל בן־פדיהו: **ס 21** לחצי המנשה גלעד יהו בן־זכריהו **ס** לבנימן
 יעשיאל בן־אבנר: **ס 22** לרן עזראל בן־ירחם אלה שרי שבטי ישראל: **23** ולא־נשא
 דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את־ישראל ככוכבי
 השמים: **24** יואב בן־צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על־ישראל ולא
 עלה המספר במספר דברי־הימים למלך דויד: **ס 25** ועל אצרות המלך עזמות
 בן־עדיאל **ס** ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן־עזיהו: **ס 26**
 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן־כלוב: **27** ועל־הכרמים שמעי
 הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היון זבדי השפמי: **ס 28** ועל־הזיתים והשקמים אשר
 בשפלה בעל חנו הגדרי **ס** ועל־אצרות השמן יועש: **ס 29** ועל־הבקר הרעים בשרון
(שטר) **[שרטי]** השרוני ועל־הבקר בעמקים שפט בן־עדלי: **ס 30** ועל־הגמלים אוביל
 הישמעלי ועל־האתנות יחדיהו המרנתי: **ס 31** ועל־הצאן יזוי התגרי כל־אלה שרי
 הרכוש אשר למלך דויד: **32** ויהונתן דוד־דויד יועץ איש־מבין וסופר הוא ויחיאאל
 בן־חכמוני עמ־בני המלך: **33** ואחיהפל יועץ למלך **ס** וחושי הארפי רע המלך: **34**
 ואחרי אחיהפל יהודע בן־בניהו ואביתר ושר־צבא למלך יואב: **פ 1Ch 28** וקהל
 דויד את־כל־שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את־המלך ושרי
 האלפים ושרי המאות ושרי כל־רכושי־מקנהו למלך ולבניו עמ־הסריסים והגבורים
 ולכל־גבור חיל אל־ירושלם: **2** ויקם דויד המלך על־רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי
 אני עס־לבכי לבנות בית מנוחה לארון ברית־יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי
 לבנות: **3** והאלהים אמר לי לא־תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים
 שפכת: **4** ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מפל בית־אבי להיות למלך על־ישראל
 לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך
 על־כל־ישראל: **5** ומכל־בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת
 על־כסא מלכות יהוה על־ישראל: **6** ויאמר לי שלמה בנד הוא־יבנה ביתי וחצרותי
 כי־בחרתי בו לי לבן ואני אהיה־לו לאב: **7** והכינותי את־מלכותו עד־לעולם
 אס־יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: **8** ועתה לעיני כל־ישראל קהל־יהוה
 ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל־מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ
 הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד־עולם: **פ 9** ואתה שלמה־בני דע את־אלהי
 אביך ועבדו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל־לבבות דורש יהוה וכל־יצר מחשבות
 מבין אס־תדרשנו ימצא לך ואס־תעזבנו ויניחך לעד: **10** ראהו עתה כיהוה בחר
 בך לבנות־בית למקדש חזק ועשה: **פ 11** ויתן דויד לשלמה בנו את־תבנית האולם
 ואת־בתיו ונגזפיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: **12** ותבנית כל אשר היה
 ברוח עמו לחצרות בית־יהוה ולכל־הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
 הקדשים: **13** ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל־מלאכת עבודת בית־יהוה ולכל־כלי
 עבודת בית־יהוה: **14** לזהב במשקל לזהב לכל־כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף
 במשקל לכל־כלי עבודה ועבודה: **15** ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב
 במשקל־מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת
 מנורה ומנורה: **16** ואת־הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף
 לשלחנות הכסף: **17** והמזלגות והמזרקות והקשות זהב וזהב למשקל במשקל
 לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: **18** ולמזבח הקטרת זהב מזקק

במשקל ולתבנית המרפכה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: **19**
הפל בכתב מיד יהוה עלי השפיל כל מלאכות התבנית: **פ 20** ויאמר דויד לשלמה
בנו חזק ואמץ ועשה אלתירא ואלתחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך
ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: **21** והנה מחלקות הכהנים
והלויים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה
לכל עבודה וחרשים וכל העם לכל דבריה: **פ 1Ch 29** ויאמר דויד המלך לכל הקהל
שלמה בני אחד בחרבו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה
כי ליהוה אלהים: **2** וככל כחי הכינותי לבית אלהי זהב וזהב והכסף לכסף
והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים ואבני שהם ומלוואים אבני פז
ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב: **3** ועוד ברצותי בבית אלהי ישלי סגולה
זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש: **4** שלשת אלפים
כפרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים כפר כסף מוזק לשיח קירות הפתחים: **5**
לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום
ליהוה: **6** ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי
מלאכת המלך: **7** ויתנו לעבודת בית האלהים זהב כפרים חמשת אלפים ואדרכנים
רב וכסף כפרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים כפרים וברזל
מאה אלף כפרים: **8** והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על ידי יחיאאל
הגרשני: **9** וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך
שמח שמחה גדולה: **פ 10** ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך
אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: **11** לך יהוה הגדלה והגבורה
והתפארת והנצח וההוד כיר כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל
לראש: **12** והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך פח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל: **13** ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: **14** וכי מי
אני ומי עמי כיינעצר פח להתנדב כזאת כייממך הכל ומידך נתנו לך: **15** כייגרים
אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו כצלו ימינו על הארץ ואין מקוה: **16** יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנות לך בית לשם קדשך מידך **(היא)** **[היא]**
ולך הפל: **17** וידעתי אלהי פי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי
התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצא ופה ראיתי בשמחה להתנדב לך: **18** יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך
והכן לבבם אליך: **19** ולשלמה בני חן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי: **פ 20** ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא
את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויגדו וישתחוו ליהוה
ולמלך: **21** ויזבחו ליהוה וזבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום והוא פרים
אלף אילים אלף כבשים אלף ונספיהם וזבחים לרב לכל ישראל: **22** ויאכלו
וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד
וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: **23** וישב שלמה על כסא יהוה למלך
תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל: **24** וכל השרים והגברים וגם
כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: **25** ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך
לפניו על ישראל: **פ 26** ודויד בן ישי מלך על כל ישראל: **27** והימים אשר מלך

על-ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש: **28** וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: **29** ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם פתובים על-דברי שמואל הראה ועל-דברי נתן הנביא ועל-דברי גד החזה: **30** עם כל-מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל-ישראל ועל כל-ממלכות הארצות: **פ**

1 Chronicles 2 ויתחגג שלמה בן-דויד על-מלכותו ויהנה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: **2** ויאמר שלמה לכל-ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל-ישראל ראשי האבות: **3** וילכו שלמה וכל-הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כישם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד-יהוה במדבר: **4** אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטהלו אהל בירושלם: **5** ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן-אורי בן-חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: **6** ויעל שלמה שם על-מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: **7** בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן-לך: **8** ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עמדי דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו: **9** עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על-עם רב כעפר הארץ: **10** עתה חכמה ומדע תן-לי ואצאח לפני העם-הזה ואבואה כי-מי ישפט את-עמך הזה הגדול: **11** ויאמר-אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם-לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שניאיך וגם-ימים רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר המלכתוך עליו: **12** החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן-לך אשרו לא-היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה-כן: **13** ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל: **14** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם: **15** ויתן המלך את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן פשקמים אשר-בשפלה לרב: **16** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: **17** ויעלו ויצאו ממצרים מרפבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בידם וצאו: **18** ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: **2Ch 2** ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: **פ** וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר כאשר עשית עמדי דויד אבי ותשלח-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו: **3** הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על-ישראל: **4** והבית אשר-אני בונה גדול כגדול אלהינו מכל-האלהים: **5** ומי יעצר-כח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלפלו ומי אני אשר אבנה-לו בית כי אם להקטיר לפניו: **6** ועתה שלח-לי איש-חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארזון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי: **7** ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדוך

יודעים לכות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: 8 ולהכין לי עצים לרב כי
 הבית אשר אני בונה גדול והפלא: 9 והנה לחטבים לכתתו העצים נתתי חטים
 מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויון בתים עשרים
 אלף ושמן בתים עשרים אלף: פ 10 ויאמר חורם מלך-צר בכתב וישלח
 אל-שלמה באהבת יהוה את-עמו נתנד עליהם מלך: 11 ויאמר חורם ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר עשה את-השמים ואת-הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם
 יודע שכל ובניה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו: 12 ועתה שלחתי
 איש-חכם יודע בינה לחורם אבי: 13 בן-אשה מן-בנות דן ואביו איש-צרי יודע
 לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארזמן בתכלת ובבוץ
 ובכרמיל ולפתח כל-פתוח ולחשב כל-מחשבת אשר יתחילו עם-חכמך וחכמי
 אדני דויד אביך: 14 ועתה החטים והשערים השמן והיון אשר אמר אדני שלח
 לעבדיו: 15 ואנחנו נכרת עצים מן-הלבנון ככל-צרכך ונביאם לך רפסדות על-ים
 יפו ואתה תעלה אתם ירושלם: פ 16 ויספר שלמה כל-האנשים הגוים אשר
 בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
 ושלשת אלפים ושש מאות: 17 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמונים אלף חצב
 בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את-העם: 2Ch 3 ויחל שלמה
 לבנות את-בית-יהוה בירושלם בהר המזריה אשר נראה לדויד אביו אשר
 הכין במקום דויד בגרן ארנן היבסי: 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני
 בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה הוסד שלמה לבנות את-בית האלהים
 הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: 4 והאולם
 אשר על-פני הארץ על-פני רחב-הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים
 ויצפחו מפנימה זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפחו זהב טוב
 ויעל עליו תמרים ושרשרות: 6 ויצף את-הבית אבן יקרה לתפארת וזהב זהב
 פרוזים: 7 ויחף את-הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים
 על-הקירות: 8 ויעש את-בית-קדש הקדשים ארפו על-פני רחב-הבית אמות
 עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפחו זהב טוב לכפרים שש מאות: 9 ומשקל
 למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית-קדש הקדשים
 כרובים שנים מעשה צעזעים ויצפו אתם זהב: 11 וכנפי הכרובים ארפם אמות
 עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש
 מגיע לכנף הכרוב האחר: 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית
 והכנף האחרת אמות חמש דבקה לכנף הכרוב האחר: 13 כנפי הכרובים האלה
 פרשים אמות עשרים והם עמודים על-רגליהם ופניהם לבית: 14 ויעש את-הפרכת
 תכלת וארזמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים: 15 ויעש לפני הבית עמודים
 שנים אמות שלשים וחמש ארץ והצפת אשר-על-ראשו אמות חמש: 16 ויעש
 שרשרות בדביר ויתן על-ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: 17 ויקם
 את-העמודים על-פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם (הימני)
 [הימני] יכין ושם השמאלי בעז: 2Ch 4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארפו
 ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 18 ויעש את-הים מוצק עשר באמה
 משפתו אל-שפתו עגולו סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו
 סביב: 19 ודמות בקרים תחת לו סביבו סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים

אֶת־הַיָּמִים סָבִיב שְׁנַיִם טוֹרִים הַבֶּקֶר יִצְוִקִים בְּמִצְקָתוֹ: **4** עוֹמֵד עַל־שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּקָר
 שְׁלֹשָׁה פְּנִים | צְפוּנָה וּשְׁלוֹשָׁה פְּנִים | יָמָה וּשְׁלֹשָׁה | פְּנִים נִגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פְּנִים מוֹרְחָה
 וְהַיָּמִים עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אֲחֵרֵיהֶם בֵּיתָה: **5** וְעִבְרוּ טַפַּח וּשְׁפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת־כּוֹס
 פָּרַח שׁוֹשְׁנָה מְחֻזָּק בְּתַיִם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים יָכִיל: **6** וַיַּעַשׂ כִּיּוֹרִים עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חֲמֹשֶׁה
 מִיָּמִין וְחֲמֹשֶׁה מִשְׂמָאוֹל לְרַחֲצָה בָהֶם אֶת־מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה וַיְדַחוּ בָם וְהַיָּמִים לְרַחֲצָה
 לְכַהֲנִים בּוֹ: **7** וַיַּעַשׂ אֶת־מְנֻרֹת הַזֹּהָב עֶשֶׂר כְּמִשְׁפָּטָם וַיִּתֵּן בְּהִיכַל חֲמֵשׁ מִיָּמִין
 וְחֲמֵשׁ מִשְׂמָאוֹל: **8** וַיַּעַשׂ שְׁלַחֲנוֹת עֲשָׂרָה וַיִּנַּח בְּהִיכַל חֲמֹשֶׁה מִיָּמִין וְחֲמֹשֶׁה
 מִשְׂמָאוֹל וַיַּעַשׂ מְזֻרְקֵי זָהָב מֵאָה: **9** וַיַּעַשׂ חֲצֵר הַכַּהֲנִים וְהַעֲזָרָה הַגְּדוּלָּה וְדִלְתוֹת
 לְעֲזָרָה וְדִלְתוֹתֵיהֶם צִפָּה נְחֹשֶׁת: **10** וְאֶת־הַיָּמִים נָתַן מִכְתָּף הַיְּמִינִית קְדָמָה מוֹמֵל נִגְבָּה:
11 וַיַּעַשׂ חוֹרֵם אֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲוִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת **12** וַיְכַל (חִירָם) (חוֹרָם) לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּבֵית הָאֱלֹהִים: **13** עֲמוּדִים שְׁנַיִם וְהַגְּלוֹת
 וְהַפְּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ הָעֲמוּדִים שְׁתַּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלוֹת הַפְּתָרוֹת
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעֲמוּדִים: **14** וְאֶת־הַרְמוּנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנַיִם טוֹרִים
 רְמוּנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלוֹת הַפְּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעֲמוּדִים: **14**
 וְאֶת־הַמְּכֻנּוֹת עָשָׂה וְאֶת־הַכִּיּוֹרוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכֻנּוֹת: **15** אֶת־הַיָּמִים אֶחָד וְאֶת־הַבֶּקֶר
 שְׁנַיִם־עֶשֶׂר תַּחְתָּיו: **16** וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲוִים וְאֶת־הַמְּזֻלְגוֹת וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהֶם עָשָׂה
 חוֹרָם אָבִיו לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְזֻרְקָה: **17** בְּכֶפֶר תִּירְדוּן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ
 בְּעֵבֵי הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צֻרְדָּתָה: **18** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה כָּל־הַכְּלִיִּים הָאֵלֶּה לְרֹב מְאֹד
 כִּי לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל תְּנַחֲשֶׁת: **19** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכְּלִיִּים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים
 וְאֶת מוֹזְבַּח הַזֹּהָב וְאֶת־הַשְּׁלַחֲנוֹת וְעֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפְּנִים: **20** וְאֶת־הַמְּנֻרֹת וְנִרְתִּיהֶם
 לְבַעֲרֵם כְּמִשְׁפָּט לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סְגוּר: **21** וְהַפָּרַח וְהַנְּרוֹת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב הוּא
 מְכֻלּוֹת זָהָב: **22** וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפּוֹת וְהַמְּחַתּוֹת זָהָב סְגוּר וּפְתַח הַבַּיִת
 דִּלְתוֹתָיו הַפְּנִימִיּוֹת לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכַל זָהָב: **2Ch 5** וַתִּשְׁלַם
 כָּל־הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה **3** וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קִדְשׁוֹ דְּוִיד אָבִיו
 וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַכְּלִיִּים נָתַן בְּאֲצֻרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים: **4** אִזְ וַיִּקְהֵל
 שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רֹאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דְּוִיד הַיָּצִוֹן: **5** וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
 כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּחֵג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי: **6** וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם
 אֶת־הָאֲרוֹן: **7** וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקְּדָשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
 הָעוֹלָה אִתָּם הַכַּהֲנִים הַלְוִיִּים: **8** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת־יִשְׂרָאֵל תְּנוֹעֵדִים עָלָיו לְפָנֵי
 הָאֲרוֹן מְזַבְּחִים צָאן וּבֶקֶר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב: **9** וַיָּבִיאוּ הַכַּהֲנִים
 אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כְּנָפֵי
 הַכְּרוּבִים: **10** וַיְהִי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כְּנָפִים עַל־מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים
 עַל־הָאֲרוֹן וְעַל־כְּדָוִי מִלְמַעְלָה: **11** וַיֹּאדְרִיכוּ הַכְּדָוִיִּים וַיִּרְאוּ רָאשֵׁי הַכְּדָוִיִּים מִן־הָאֲרוֹן
 עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי־שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **12** אִין בְּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי
 הַלְחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בַּחֲרָב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם: **13**
14 וַיְהִי בְצֵאת הַכַּהֲנִים מִן־הַקְּדָשׁ כִּי כָּל־הַכַּהֲנִים הִנְמַצְאִים הַחֲקִדְשׁוֹ אִין לְשִׁמּוֹר
 לְמַחְלָקוֹת: **15** וְהַלְוִיִּים הַמְּשַׁרְרִים לְכֻלָּם לְאֹסֵף לְהַיְמִין לְיִדְחָן וּלְבִנְיָהֶם וּלְאֲחֵיהֶם
 מְלֻבָּשִׁים בּוֹץ בְּמַצְלָתִים וּבְנִבְנָלִים וּכְנֻרוֹת עֲמוּדִים מְזֻרְחָ לְמוֹזְבַּח וְעִמָּהֶם פְּהִינִים לְמֵאָה
 וְעֶשְׂרִים (מַחְצְרִים) (מַחְצְרִים) בַּחְצְרוֹת: **16** וַיְהִי כֹאֲחֵד (לְמַחְצְרִים) (לְמַחְצְרִים)

ולמשכרים להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצרות
 ובמצלותים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב פי לעולם חסדו והבית מלא ענן
 בית יהוה: **14** ולא יכלו הפהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
 את בית האלהים: **2Ch 6 פ** אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: **2** ואני בניתי
 בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: **3** ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
 ישראל וכל קהל ישראל עומד: **4** ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו
 את דניד אבי ובניו מלא לאמר: **5** מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים
 לאיבחרתי בעיר מפל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולאבחרתי באיש
 להיות נגיד על עמי ישראל: **6** ואבחר בירוושלם להיות שמי שם ואבחר בדניד
 להיות על עמי ישראל: **7** ויהי עם לבב דניד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
 ישראל: **8** ויאמר יהוה אל דניד אבי וען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
 הטיבות פי היה עם לבבך: **9** רק אתה לא תבנה תבית פי בנד היצא מחלציד
 הואיבנה הבית לשמי: **10** ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דניד אבי
 ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **11**
 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: **12** ויעמד
 לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: **13** כיעשה שלמה כיור נחשת
 ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארפו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו
 ויעמד עליו ויברך על ברפיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: **14** ויאמר
 יהוה אלהי ישראל אין כמוד אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך
 ההלכים לפניך בכל לבם: **15** אשר שמרת לעבדך דניד אבי את אשר דברת לו
 ותדבר בפיד ובניך מלאת פיום הזה: **16** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
 דניד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יפרת לך איש מלפני יושב על כסא
 ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: **17** ועתה
 יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדניד: **18** כי האמנם ישב
 אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלפודך אף פי הבית
 הזה אשר בניתי: **19** ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה
 ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: **20** להיות עיניך פתוחות אל הבית הזה
 יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר
 יתפלל עבדך אל המקום הזה: **21** ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: **22**
 אם יחטא איש לרעהו ונשאו אלה להאלתו וכן אלה לפני מזבחך בבית הזה: **23**
 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו
 בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: **24** ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב פי
 יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחנונו לפניך בבית הזה: **25** ואתה
 תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה
 להם ולאבותיהם: **26 פ** בהעצר השמים ולא יהיה מטר פי יחטאו לך והתפללו
 אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ושובו כי תענם: **27** ואתה תשמע השמים
 וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל פי תורם אל הדרך הטובה אשר ולכו בה
 ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: **28 ס** רעב פי יהיה בארץ דבר
 פי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל פי יהיה פי יצרלו אויביו בארץ שערו

כל-ננע וכל-מחלה: **29** כל-תפלה כל-תחנה אשר יהיה לכל-האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש ננעו ומכאבו ופרש כפיו אל-הבית הזה: **30** ואתה תשמע מן-השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל-דרךכו אשר תדע את-לבבו כי אתה לבדך ידעת את-לבב בני האדם: **31** למען ייראוך ללכת בדרךכו כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: **32** וגם אל-הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובאו מארץ רחוקה למען שמך הגדול ודרך החוקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל-הבית הזה: **33** ואתה תשמע מן-השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בנית: **34** כי-צא עמך למלחמה על-אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך הדרך העיר הזאת אשר בחרת בה ותבית אשר-בניתו לשמך: **35** ושמעת מן-השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם: **36** כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל-ארץ רחוקה או קרובה: **37** והשיבו אל-לבכם בארץ אשר נשבושם ושבבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: **38** ושבנו אליך בכל-לבם ובכל-נפשם בארץ שבים אשר-שבו אתם והתפללו הדרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר-בניתו לשמך: **39** ושמעת מן-השמים ממכון שבתך את-תפלתם ואת-תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו-לך: **40** עתה אלהי יהוינא עיניך פתחות ואוניך קשבות לתפלת המקום הזה: **41** ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: **42** יהוה אלהים אל-תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך: **2Ch 7 פ** וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את-הבית: **2** ולא יכלו הכהנים לבוא אל-בית יהוה כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: **3** וכלו בני ישראל ראים בדרת האש וכבוד יהוה על-הבית ויכרעו אפים ארצה על-הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: **4** והמלך וכל-העם זבחים זבח לפני יהוה: **5** ויזבח המלך שלמה את-זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את-בית האלהים המלך וכל-העם: **6** והכהנים על-משמרותם עמדים ותלוים בכל-ישרי יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כילעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים **(מחצרים)** **(מחצרים)** נגדם וכל-ישראל עמדים: **7** ויקדש שלמה את-תוך החצר אשר לפני בית-יהוה כיעשה שם העלות ואת חלבי השלמים כיעזב הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את-העלה ואת-המנחה ואת-החלבים: **8** ויעש שלמה את-החג בעת ההיא שבעת ימים וכל-ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת ער-נחל מצרים: **9** ויעשו ביום השמיני עצרת כיו חנפת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: **10** וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את-העם לאהליהם שמחים וטובי לב על-הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו: **11** ויכל שלמה את-בית יהוה ואת-בית המלך ואת כל-הבא על-לב שלמה לעשות בבית-יהוה ובביתו הצליח: **12 פ** וירא יהוה אל-שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את-תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: **13** הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן-אצוה על-חגב לאכול הארץ ואם-אשלח דבר בעמי: **14** ויפנעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו

15 מִדְרָכֵיהֶם הֲרָעִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע מִן־הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לַחַטָּאתִים וְאֶרְפָּא אֶת־אֲרָצָם: 16
 עָתָה עֵינֵי יֵהְיוּ פְתוּחוֹת וְאֲזַנֵּי קִשְׁבוֹת לַתְּפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה: 17 וְעַתָּה בַּחֲרָתִי וְהִקְדַּשְׁתִּי
 אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה לְהַיּוֹת־שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבֵּי שָׁם כְּלֵי־חַיִּים: 18 וְאַתָּה
 אִם־תִּלְךָ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אַבְיָד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְחָקִי וּמִשְׁפָּטִי
 תִּשְׁמֹר: 19 וְהִקְיֹמֹתִי אֶת כִּסֵּא מַלְכוּתְךָ כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִד אַבְיָד לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת
 לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל: 20 וְאִם־תִּשְׁבֹּבוּ אַתֶּם וְעֹבְרֹתֶם חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְפָנֶיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: 21 וְנִחַשְׁתִּים מֵעַל
 אֲדָמָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלֵּיךְ מֵעַל פְּנֵי
 וְאַתִּנְנוּ לְמוֹשֵׁל וְלִשְׁנֵינָה בְּכָל־הָעַמִּים: 22 וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הִיָּה עֲלִיּוֹן לְכָל־עֵבֶר עֲלִיּוֹן
 יִשָּׁם וְאִמְרוּ בְּמִה עָשָׂה יְהוָה כִּכֹּה לְאַרְץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה: 23 וְאִמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָבְדוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בְּאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וַיַּעֲבְדוּם עַל־כֵּן הֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת: 24 וְיָחִי מִקֵּץ
 עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־בַּיִת יְהוָה וְאֶת־בַּיִתוֹ: 25 וְהָעַרְיָם אֲשֶׁר נָתַן חֹרֵם
 לְשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אַתֶּם וַיּוֹשֵׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 26 וַיִּלְךְ שְׁלֹמֹה חֲמַת צוֹבָה
 וַיַּחֲזֹק עֲלֵיהֶם: 27 וַיִּבֶן אֶת־הַדְּמוֹר בְּמִדְבָר וְאֶת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּחֻמָּת: 28
 וַיִּבֶן אֶת־בַּיִת חֹרוֹן הָעֲלִיּוֹן וְאֶת־בַּיִת חֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מִצוֹר חוֹמוֹת דְּלָתִים וּבְרִיחַ:
 29 וְאֶת־בַּעֲלֹת וְאֶת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת כָּל־עָרֵי הַרְכָב וְאֶת עָרֵי
 הַפָּרָשִׁים וְאֶת כָּל־חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֶשֶׁק לְבָנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנָוֹן וּבְכָל אֶרֶץ
 מִמְּשַׁלְתּוֹ: 30 כָּל־הָעָם הַנּוֹתֵר מִן־הַחַתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא
 מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה: 31 מִן־בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַס עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 32 וּמִן־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה לְעַבְדִּים
 לְמַלְאכְתּוֹ כִּי־הֵמָּה אֲנִשֵּׁי מַלְחָמָה וְשָׂרֵי שְׁלִישֵׁי וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפְרָשָׁיו: 33 וְאֵלֶּה שְׂרֵי
הַנְּצִיבִים **וְהַנְּצִיבִים** אֲשֶׁר־לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמֵאתִים הֲרָדִים בַּעֲם: 34
 וְאֶת־בַּת־פְּרַעַה הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה מֵעִיר דָּוִד לְבַיִת אֲשֶׁר בָּנָה־לָהּ כִּי אִמְרוּ לֹא־תִשָּׁב
 אִשָּׁה לִי בְּבַיִת דָּוִד מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כִּי־קִדַּשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר־בָּאָה אֵלֵיהֶם אֲרוֹן יְהוָה: 35
 אִז הָעֵלְיָה שְׁלֹמֹה עָלוֹת לִיהוָה עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לְפָנָי הָאוֹלָם: 36
 וּבְדַבְרֵי־יוֹם בְּיוֹם לְהַעֲלוֹת כְּמִצּוֹת מֹשֶׁה לְשִׁבְתוֹת וּלְחֻדָּשִׁים וּלְמוֹעֵדוֹת שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
 בַּשָּׁנָה בַּחֲגֵי הַמִּצּוֹת וּבַחֲגֵי הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֲגֵי הַסִּכּוֹת: 37 וַיַּעֲמֵד כְּמִשְׁפַּט דָּוִד אָבִיו
 אֶת־מַחֲלָקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־עַבְדֹתָם וְהַלְוִיִּם עַל־מִשְׁמֹרוֹתָם לְהִלָּל וּלְשַׁרֵּת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים
 לְדַבְרֵי־יוֹם בְּיוֹמוֹ וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחֲלָקוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר כִּי כֵן מִצְוֹת דָּוִד
 אִישׁ־הָאֱלֹהִים: 38 וְלֹא סָרוּ מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ עַל־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל־דָּבָר וּלְאַצְרוֹת: 39
 וְתַכְּן כָּל־מַלְאכְתָּ שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוֹסֵד בֵּית־יְהוָה וְעַד־כָּלְתּוֹ שְׁלֹם בֵּית יְהוָה: 40
 אִז הִלְךְ שְׁלֹמֹה לְעִזְרֹן־נֶבֶר וְאֶל־אֵילוֹת עַל־שִׁפְתַי הַיָּם בְּאֶרֶץ אֲדוּם: 41 וַיִּשְׁלַח־לוֹ
 חֹרֵם בִּיד־עֲבָדָיו **אוֹנִיָּת** **אוֹנִיָּת** וְעַבְדִּים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבִאוּ עִם־עַבְדֵי שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה
 וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כֶּבֶד זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: 42
 וּמִלְכַת־שֶׁבַע שָׁמְעָה אֶת־שְׁמֵעַ שְׁלֹמֹה וַתָּבוֹא וַתִּנְסוּת אֶת־שְׁלֹמֹה בַּחַיּוֹת בִּירוּשָׁלַם
 בַּחִיל כֶּבֶד מְאֹד וּגְמִלִים נִשְׂאִים בְּשָׁמַיִם וְזָהָב לְרֹב וְאִבָּן יָקָרָה וַתָּבוֹא אֶל־שְׁלֹמֹה
 וַתְּדַבֵּר עִמּוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּבָהּ: 43 וַיִּנְגַד־לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ
 וְלֹא־נִעְלַם דְּבַר מִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ: 44 וַתֵּרָא מִלְכַת־שֶׁבַע אֶת חֲכַמַת שְׁלֹמֹה
 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה: 45 וּמֵאֲכָל שְׁלֹחָנוֹ וּמוֹשָׁב עַבְדָּיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבוּשֵׁיהֶם

ומשקיו ומלבושיהם ועלייתו אשר יעלה בית יהוה ולא יהיה עוד בה רוח: **5** ותאמר
 אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך: **6** ולא האמנתי
 לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגדלי חצי מרבית חכמתך
 יספת עליה שמועה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
 תמיד ושומעים את חכמתך: **8** יהי יהוה אליהך ברוך אשרו חפץ בך לתתך
 על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנדך
 עליהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ותתן למלך מאה ועשרים כפר זהב
 ובשמים לרב מאד ואכן יקרה ולא היה כבשם הוא אשר נתנה מלפת שבא
 למלך שלמה: **10** וגם עבדי (חירם) (חורם) ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר
 הביאו עצי אלנומים ואכן יקרה: **11** ויעש המלך את עצי האלנומים מסלות
 לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא יראו כהם לפנים בארץ
 יהודה: **12** והמלך שלמה נתן למלפת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלכד
 אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: **13** ויהי משקל הזהב
 אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש כפרי זהב: **14** לבר מאנשי
 התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה:
15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה
 האחת: **16** ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת
 ויתנם המלך בבית יער הלבנון: **17** ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור:
18 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת
 ושנים אריות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות
 מזה ומזה לא ינעשה כן לכל ממלכה: **20** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל
 כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: **21** כי אניות
 למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש
 נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים: **22** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
 הארץ לעשר וחכמה: **23** וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע
 את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו: **24** והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי
 זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: **25** ויהי לשלמה
 ארבעת אלפים אריות סוסים ומרפבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב
 ועם המלך בירושלם: **26** ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד
 גבול מצרים: **27** ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
 אשר בשפלה לרב: **28** ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: **29** ושאר
 דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלאהם כתובים על דברי נתן הנביא
 ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות (יעדו) (יעדו) החזה על ירבעם בן נבט: **30** וימלך
 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: **31** וישכב שלמה עם אבתיו ויקברוהו
 בעיר דניד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: **2Ch 10** וילך רחבעם שכמה פי שכם
 באו כל ישראל להמליך אותו: **2** ויהי כשמעו ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר
 ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם מצרים: **3** וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם
 וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: **4** אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת
 אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: **5** ויאמר אלהם עוד שלשת
 ימים ושובו אלי וילך העם: **6** ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים

לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: **7**
 וידברו אליו לאמר אסתהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים
 טובים והיו לך עבדים כלהימים: **8** ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ
 את הילדים אשר נדלו אתו העמדים לפניו: **9** ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב
 דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: **10**
 וידברו אתו הילדים אשר נדלו אתו לאמר כהתאמר לעם אשר דברו אליך
 לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קמני עבה
 ממתני אבי: **11** ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אסיף על עלכם אבי יסר
 אתכם בשוטים ואני בעקרבים: **12** ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי
 כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: **13** ויענם המלך קשה ויעזב
 המלך רחבעם את עצת הזקנים: **14** וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד
 את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: **15** ולא שמע
 המלך אל העם כיהיתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר
 דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: **16** וכל ישראל כי לא שמע המלך
 להם ושיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי איש
 לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהלי: **17** ובני ישראל
 הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: **18** וישלח המלך רחבעם את הדרם
 אשר על המס וירגמו רבו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם החאמץ לעלות
 במרכבה לנוס ירושלים: **19** ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: **2Ch 11**
 ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמזנים אלף בחור עשה
 מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: **20** ויהי דבר יהוה
 אל שמעיהו איש האלהים לאמר: **3** אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל
 כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: **4** כה אמר יהוה לאת עלו ולא תלחמו
 עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה
 וישבו מלכת אל ירבעם: **5** וישב רחבעם בירושלים ויבן ערים למצור ביהודה: **6**
 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת חקוע: **7** ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: **8**
 ואת גת ואת מרשה ואת זויף: **9** ואת אדורים ואת לויש ואת עוקה: **10** ואת צרעה
 ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: **11** ויחזק את המצרות ויתן
 בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: **12** ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם
 להרבה מאד ויהיו ליהודה ובנימן: **13** ותפתנים ותלויים אשר בכל ישראל
 התיצבו עליו מכל גבולם: **14** כיעזבו תלויים את מנרשיהם ואתחזם וילכו ליהודה
 ולירושלים כיהזינתם ירבעם ובניו מפתן ליהוה: **15** ויעמדלו פתנים לבמות
 ולשעירים ולעגלים אשר עשה: **16** ואחריהם מפל שבטי ישראל הנתנים את לבבם
 לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלים לזבח ליהוה אלהי אבותיהם: **17**
 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמרו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו
 בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: **18** ויקחלו רחבעם אשה את מחלת **(בן)**
[בת] ורימות בן דוד אביהויל בת אילאב בן ישי: **19** ותלד לו בנים את יעוש
 ואת שמריה ואת זהם: **20** ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה
 ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית: **21** ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ופילגשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וילד עשרים ושמונה בנים

וששים בנות: **22** ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו: **23** ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב ושאל המון נשים: **2Ch 12** ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: **פ** **2** ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלים כי מעלו ביהוה: **3** באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים ספיים וכושים: **4** וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלים: **ס** **5** ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלים מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: **6** ויפגעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיקו יהוה: **7** ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה ויאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תחזק חמתי בירושלים ביד שישק: **8** כי יהיו לך לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות: **ס** **9** ויעל שישק מלך מצרים על ירושלים ויגח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויגח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: **10** ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד עליה שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: **11** ויהי מדיבוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים: **12** ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: **ס** **13** ויתחזק המלך רחבעם בירושלים וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: **14** ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: **ס** **15** ודברני רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם פתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתחש ומלחמות רחבעם וירבעם פל הימים: **16** וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו: **פ** **2Ch 13** בשנת שמונה עשרה למלך רבעם וימלך אביה על יהודה: **2** שלוש שנים מלך בירושלים ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן נבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: **3** ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור: **ס** וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: **ס** **4** ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: **5** הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: **ס** **6** ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו: **7** ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך ללב ולא התחזק לפניהם: **8** ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: **9** הלא הדחתם את פהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם פתנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא אלהים: **ס** **10** ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאכת: **11** ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקמרת סמים ומערכת לחם על השלחן השהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כירשמים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו: **12** והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה

אלהי אבותיכם כִּי לֹא תִצְלִיחוּ: **13** וַיִּרְבְּעֵם הִסֵּב אֶת־הַמַּאֲרֵב לְבֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִי
 לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּאֲרֵב מֵאַחֲרֵיהֶם: **14** וַיִּפְּנוּ יְהוּדָה וְהָנָה לָהֶם הַמַּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֹר
 וַיִּצְעֲקוּ לֵיהוָה וְהַכְּהֻנִּים **[מַחְצְרִים]** **[מַחְצְרִים]** בַּחֲצֻצּוֹת: **15** וַיִּרְעוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי
 בַּהֲרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נִגַּף אֶת־יִרְבְּעֵם וְכָל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֲבִיהַ וְיְהוּדָה: **16**
 וַיִּנּוֹסוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם: **17** וַיָּכּוּ כְּהֵם אֲבִיהַ וְעַמּוֹ מִכָּה
 רַבָּה וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בַּחוּר: **18** וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּעַת
 הַיּוֹם וַיֹּאמְצוּ בְּנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעַנּוּ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: **19** וַיִּרְדֹּף אֲבִיהַ אַחֲרָיו
 יִרְבְּעֵם וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת־בֵּית־אֵל וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יִשְׁנָהּ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ
 וְאֶת־**[עַפְרוֹן]** **[עַפְרוֹן]** וּבְנֹתֶיהָ: **20** וְלֹא־עָצַר כַּחֲיִרְבְּעֵם עוֹד בַּיּוֹם אֲבִיהוּ וַיִּגְפְּהוּ יְהוָה
 וַיָּמָת: **21** וַיִּתְחַזַּק אֲבִיהוּ וַיִּשְׂאֵלוּ נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֵד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים
 וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בָנוֹת: **22** וַיִּתֵּר דְּבָרָיו אֲבִיהַ וְדַרְכָּיו וְדַרְכָּיו כְּתוֹבִים בְּמִדְרַשׁ הַנְּבִיא
 עֲדֹן: **23** וַיִּשְׁכַּב אֲבִיהַ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְּנֵו תַחְתּוֹ
 בַּיּוֹם שִׁקְטָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים: **2Ch 14** וַעֲשֵׂשׁ אָסָא הַטּוֹב וְהַיֹּשֵׁר בַּעֲנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו:
2 וַיִּסַּר אֶת־מִזְבְּחֹת הַנֹּכַח וְהַבְּמוֹת וַיִּשְׁפֹּר אֶת־הַמַּצֻּבֹּת וַיִּגְדַּע אֶת־הָאֲשֵׁרִים: **3** וַיֹּאמֶר
 לַיהוָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה: **4** וַיִּסַּר מִכָּל־עֲרֵי
 יְהוּדָה אֶת־הַבְּמוֹת וְאֶת־הַחֲמֻמִּים וְתִשְׁקַט הַמַּמְלָכָה לִפְנָיו: **5** וַיִּבֶן עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה
 כִּי־שִׁקְטָה הָאָרֶץ וַאֲיֹנְעֵמוּ מַלְחָמָה בְּשָׁנִים הָאֵלֶּה כִּי־הִנִּיחַ יְהוָה לוֹ: **6** וַיֹּאמֶר
 לַיהוָה נִבְנְהָ אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה וְנִסַּב חוֹמָה וּמַגְדָּלִים דְּלָתִים וּבְרִיחִים עוֹדְנוּ הָאָרֶץ
 לִפְנָינוּ כִּי דָרְשָׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָרְשָׁנוּ וַיִּנַּח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיִּצְלִיחוּ: **7** וַיְהִי
 לְאָסָא חֵיל נֹשֵׂא צִנָּה וְרִמַּח מִיְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף **8** וּמִבְּנִימָן נֹשֵׂא מִנּוּן וְדַרְכָּיו
 קִשְׁת מֵאֲתִים וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כָּל־אֵלֶּה גִבּוֹרֵי חֵיל: **8** וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם רֶחַח הַפּוֹשֵׁי בְּחֵיל
 אֶלֶף אֲלָפִים וּמִרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֵא עַד־מִרְשָׁה: **9** וַיֵּצֵא אָסָא לִפְנָיו וַיַּעֲרֹכוּ
 מַלְחָמָה בְּנִיא צִפְתָּה לְמִרְשָׁה: **10** וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֲיֹנְעֵמֶךָ לַעֲזוֹר בֵּין רַב לְאִין כַּח עֲזַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־עֲלִידָךְ נִשְׁעַנּוּ וּבִשְׁמֶךָ בָּאֵנוּ
 עַל־הַחֲמוֹן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אֱלֹהֵינוּ עֲמֶךָ אֲנוֹשׁ: **11** וַיִּגַּף יְהוָה
 אֶת־הַכּוֹשִׁים לִפְנֵי אָסָא וּלִפְנֵי יְהוּדָה וַיִּנּוֹסוּ הַכּוֹשִׁים: **12** וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ
 עַד־לְגַרֵּר וַיִּפֹּל מִכּוֹשִׁים לְאִין לָהֶם מַחִיהַ כִּי־נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי־יְהוָה וּלִפְנֵי מַחְנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ
 שָׁלַל הַרְבֵּה מְאֹד: **13** וַיִּכּוּ אֶת־כָּל־הָעָרִים סְבִיבוֹת גֵּרֵר כִּי־הָיָה פַחַד־יְהוָה עֲלֵיהֶם
 וַיִּבְזּוּ אֶת־כָּל־הָעָרִים כִּי־בָזָה רַבָּה הִיָּתָה בָּהֶם: **14** וְגַם־אֵהְלֵי מִקְנֵה הַכּוֹ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן
 לְרַב וּגְמָלִים וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַם: **2Ch 15** וַעֲזַרְהוּ בֶן־עוֹדֵד הִיָּתָה עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: **2**
 וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעֲנִי אָסָא וְכָל־יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה עִמָּכֶם בְּהִיוֹתְכֶם
 עִמּוֹ וְאִם־תִּדְרָשְׁהוּ וַיֵּצֵא לָכֶם וְאִם־תִּעֲזֹבְהוּ יַעֲזֹב אֲתָכֶם: **3** וַיּוֹמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֲמֹת וּלְאֵל כְּהֵן מִזְרָה וּלְאֵל תּוֹרָה: **4** וַיִּשָּׁב בְּצַרְלוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקֶשְׁהוּ וַיִּמְצָא לָהֶם: **5** וּבַעֲתֵים הָהֵם אִין שְׁלוֹם לְיֹצֵא וּלְבָא כִּי מִהוֹמַת
 רַבּוֹת עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרְצוֹת: **6** וְכַתְחוּ גוֹי־בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר כִּי־אֱלֹהִים הַמָּמָם
 בְּכָל־צָרָה: **7** וְאֲתָם חִזְקוּ וְאֶל־יִרְפוּ יָדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפַּעֲלַתְכֶם: **8** וְכִשְׁמַע אָסָא
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עַד־הַנְּבִיא הַחֲחֹזֵק וַיַּעֲבֵר הַשְּׁקוּצִים מִכָּל־אָרֶץ יְהוּדָה
 וּבְנִימָן וּמִן־הָעָרִים אֲשֶׁר לְכַד מֵהָר אֲפָרַיִם וַיַּחֲדֵשׁ אֶת־מִזְבְּחַת יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוֹלָם
 יְהוָה: **9** וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וּבְנִימָן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם מֵאֲפָרַיִם וּמִנְשָׁה וּמִשְׁמַעוֹן
 כִּי־נִפְּלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל לְרַב בְּרָאֲתָם כִּי־יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ: **10** וַיִּקְבְּצוּ יְרוּשָׁלַם

בחדש השלישי לשנת חמש־עשרה למלכות אסא: **11** ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן־השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: **12** ויבאו בבית לדרוש את־יהוה אלהי אבותיהם בכל־לבבם ובכל־נפשם: **13** וכל אשר לא־ירש ליהוה גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות: **14** וישבעו ליהוה בקול גדול בכל־לבבם נשבעו ובכל־רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב: **15** וגם־מעכה אסא המלך הסירה מגבירה אשר־עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את־מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: **16** והבמות לא־סרו מישראל רק לבב־אסא היה שלם כל־ימיו: **17** ויבא את־קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים: **18** ומלחמה לא היתה עד שנת־שלישים וחמש למלכות אסא: **19** בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך־ישראל על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יוצא ויבא לאסא מלך יהודה: **20** ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל־בן־הרד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר: **21** ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריחך את־בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: **22** וישמע בן הרד אל־המלך אסא וישלח את־שרי החילים אשר־לו אל־ערי ישראל ויבנו את־עיון ואת־דן ואת אכל מים ואת כל־מסכנות ערי נפתלי: **23** ויהי כשמע בעשא ויהלל מבנות את־הרמה וישבת את־מלאכתו: **24** ואסא המלך לקח את־פל־יהודה וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את־גבע ואת־המצפה: **25** ובעת ההיא בא חנני הראה אל־אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על־מלך ארם ולא נשענת על־יהוה אלהיך על־כן נמלט חיל מלך־ארם מידך: **26** הלא הכושים והלובים היו לחילו לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על־יהוה נתנם בידך: **27** כי יהוה עיניו משטטות בכל־הארץ להתחזק עם־לבבם שלם אליו נספלת על־זאת כי מעתה יש עמוך מלחמות: **28** ויכעס אסא אל־הראה ויתנחו בית המהפכת כִּי־בזעף עמו על־זאת וירצין אסא מן־העם בעת ההיא: **29** והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתיבים על־ספר המלכים ליהודה וישראל: **30** ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו בגליו עד־למעלה חליו וגם־בחליו לא־דרש את־יהוה כי ברפאים: **31** וישכב אסא עם־אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלו: **32** ויקברו בקברתיו אשר פרה־לו בעיר דויד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו־לו שרפה גדולה עד־למאד: **33** **2Ch 17** וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על־ישראל: **34** ויתן־חיל בכל־ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: **35** ויהי יהוה עם־יהושפט כי הלך בדרך דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים: **36** כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: **37** ויבן יהוה את־הממלכה בידו ויתנו כל־יהודה מנחה ליהושפט ויהיו עשר־וכבוד לרב: **38** ויגבה לבו בדרך יהוה ועוד הסיר את־הבמות ואת־האשרים מיהודה: **39** ובשנת שלוש למלו שלח לשריו לבן־חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: **40** ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל **(ושמרימות)** ושמירמות **(ושמירמות)** ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלויים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: **41** וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל־ערי יהודה וילמדו

בעם: **10** ויהיו פחד יהנה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו
 עמיהושפט: **11** ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים
 מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות וחמישים שבעת אלפים ושבע
 מאות: **פ 12** ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה ביניזות וערי
 מסכנות: **13** ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם:
14 ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל
 שלש מאות אלף: **ס 15** ועל ידו יהונתן השר ועמו מאתים ושמונים אלף: **ס 16**
 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהנה ועמו מאתים אלף גבור חיל: **ס 17**
 ומן בנימין גבור חיל אלדע ועמו נשקי קשת ומן מאתים אלף: **ס 18** ועל ידו
 יהוזבר ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: **ס 19** אלה המשרתים את המלך
 מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה: **פ 2Ch 18** ויהי ליהושפט עשר
 וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: **2** וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבחו אחאב
 צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסתהו לעלות אל רמות גלעד: **3** ויאמר אחאב
 מלך ישראל אליהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו פמוני
 כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: **4** ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרשנא כיום
 את דבר יהוה: **5** ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם
 הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: **6**
 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: **7** ויאמר מלך ישראל
 אליהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כר איננו מתנבא
 עלי לשובה כי כלימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אליאמר
 המלך כן: **8** ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר **(מיכהו)** **[מיכיהו]**
 בן ימלא: **9** ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על פסאו מלבשים
 בגדים וישיבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: **10** ויעש לו
 צדקיהו בן פנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תננח את ארם
 עד פלותם: **11** וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה
 ביד המלך: **12** והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי
 הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהינא דברך כאחד מהם ודברת טוב: **13** ויאמר
 מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר: **14** ויבא אל המלך ויאמר
 המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצליחו
 וינתנו בידכם: **15** ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משיעך אשר לא תדבר
 אלי רק אמת בשם יהוה: **16** ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן
 אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום: **17**
 ויאמר מלך ישראל אליהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי
 אם לרע: **ס 18** ויאמר לכן שמעו דברי יהוה ראיתי את יהוה יושב על פסאו
 וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו: **19** ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב
 מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה: **20** ויצא
 הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: **21** ויאמר אצא
 והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: **22** ועתה
 הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיו אלה ויהוה דבר עליך רעה: **ס 23** ויגש
 צדקיהו בן פנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה

מאתי לדבר אתך: **24** ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: **25** ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבוהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: **26** ואמרתם פה אמר המלך שימו זה בית הפלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: **27** ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: **פ** **28** ועל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אלקות גלעד: **29** ויאמר מלך ישראל אליהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: **30** ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבהו: **31** והיו פראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסתם אלהים ממנו: **32** והיו פראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו: **33** ואיש משך בקשת לתמו ונך את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך **(נרדף)** **(נרדף)** והוצאתני מן המחנה כי החליתי: **34** ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש: **2Ch 19** וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם: **2** ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלושע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: **3** אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכנית לבבך לדרש האלהים: **4** וישב יהושפט בירושלם **ס** וישב ויצא בעם מבאר שבע עדהר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם: **5** ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבערות לעיר ועיר: **6** ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: **7** ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כיראון עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקדש חרד: **8** וגם בירושלם העמיד יהושפט מנהלים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם: **9** ויצו עליהם לאמר פה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: **10** וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בן דם לבן דם בין חורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם פה תעשון ולא תאשמו: **11** והנה אמריתו כהן הראש עליכם לכל דברי יהוה וזבדיהו בנישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דברי המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עמכם: **פ** **2Ch 20** והיו אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים עליהושפט למלחמה: **2** ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: **3** וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: **4** ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מפל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: **5** ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: **6** ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובגודך פת וגבורה ואין עמך להתניב: **7** הלא אתה אלהינו הורשת את ישיבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: **8** וישבו כה ויבנו לדך בה מקדש לשמך לאמר: **9** אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: **10** ועתה הנה בני עמון ומואב והרשעיר אשר לא נתת לישראל לבוא

בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: **11** והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: **12** אלהינו הלא תשפטם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מהנעשה כי עליך עינינו: **13** וכל־יהודה עמדים לפני יהוה גם־טפם נשיהם ובניהם: **פ** **14** ויחזאל בן־זכריהו בן־בניהו בן־יעיאל בן־מתניה הלוי מן־בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך תקלה: **15** ויאמר הקשיבו כל־יהודה וישבי ירושלם והמלך והושפט כה־אמר יהוה לכם אתם אל־תיראו ואל־תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: **16** מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר יואל: **17** לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדי וראו את־ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל־תיראו ואל־תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם: **18** ויקד הושפט אפים ארצה וכל־יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה: **19** ויקמו הלויים מן־בני הקהתים ומן־בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: **20** וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד הושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמינו האמינו בנביאיו והצליחו: **21** ויועץ אל־העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת־קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: **22** ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על־בני עמון מואב והרשעיר הבאים ליהודה וינפלו: **23** ויעמדו בני עמון ומואב על־ישבי הר־שעיר להחרים ולהשמיר וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש־ברעהו למשחית: **24** ויהודה בא על־המצפה למדבר ויפנו אל־ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: **25** ויבא הושפט ועמו לבז את־שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את־השלל כי רב־הוא: **26** וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כישם ברכו את־יהוה על־כן קראו את־שם המקום שהוא עמק ברכה עד־היום: **27** וישבו כל־איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל־ירושלם בשמחה כישמחם יהוה מאוביהם: **28** ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל־בית יהוה: **29** ויהי פחד אלהים על כל־ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: **30** ותשקט מלכות הושפט וינח לו אלהיו מסביב: **פ** **31** וימלך הושפט על־יהודה בן־שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת־שלחי: **32** וילך בדרך אביו אסא ולא־סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: **33** אך הבמות לא־סרו ועוד העם לא־הכינו לבבם לאלהי אבותיהם: **34** ויתר דברי הושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן־חנני אשר העלה על־ספר מלכי ישראל: **35** ואחריכן אתחבר הושפט מלך־יהודה עם אחוזה מלך־ישראל הוא הרשיע לעשות: **36** ויחברו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: **37** ויתנבא אליעזר בן־דדוהו ממרשה על־יהושפט לאמר כהתחברך עם־אחזיהו פרץ יהוה את־מעשיך וישברו אניות ולא עזרו ללכת אל־תרשיש: **2Ch 21** וישכב הושפט עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו: **2** ולו־אחים בני הושפט עזריה ויחזאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל־אלה בני הושפט מלך־ישראל: **3** ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם־ערי מוצרות ביהודה ואת־הממלכה נתן ליהורם כיהוה הבכור: **פ** **4** ויקם יהורם על־ממלכת אביו ויתחזק ויהרג

את-כל-אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן-שלושים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת-אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 7 ולא-אבה יהוה להשחית את-בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל-הימים: 8 בימיו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם-שריו וכל-הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את-אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: 10 ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת היא מתחת ידו כי עזב את-יהוה אלהי אבתיו: 11 גם-הוא עשה-במות בהרי יהודה ויוזן את-ישבי ירושלם וידח את-יהודה: 12 פ ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כהו אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא-הלכת בדרךי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך-יהודה: 13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את-יהודה ואת-ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את-אחיך בית-אביך הטובים ממך הרגת: 14 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל-רכושך: 15 ואתה בחללים רבים במחלה מעיד עדי-צאו מעיד מן-החלי ימים על-ימים: 16 ויער יהוה על-יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על-יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל-הרכוש הנמצא לבית-המלך וגם-בניו ונשיו ולא נשאר-לו בן כי אס-יהואחז קטן בניו: 18 ואחרי כל-זאת נגפו יהוהו במעויו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים וימיו וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעויו עסחלו וימת בתחללים רעים ולא-עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: 20 בן-שלושים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוה בעיר דויד ולא בקברות המלכים: 21 וימליכו יושבי ירושלם את-אחיהו בנו הקטן תחתיו כי כל-הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחיהו בן-יהורם מלך יהודה: 22 בן-ארבעים ושתים שנה אחיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת-עמרמי: 23 גם-הוא הלך בדרך בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשע: 24 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כיהמה היוילו ויעצים אחרי מות אביו למשחית לו: 25 גם בעצתם הלך וילך את-יהורם בן-אחאב מלך ישראל למלחמה על-חזאל מלך-ארם ברמות גלעד ויפו הרמים את-יורם: 26 וישב להתרפא ביזרעאל כי המפים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את-חזאל מלך ארם ועזריהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יהורם בן-אחאב ביזרעאל כיהלה הוא: 27 ומאלהים היתה חבוסת אחיהו לבוא אל-יורם ובכאו יצא עם-יהורם אל-יהוא בן-נמשי אשר משחו יהוה להכרית את-בית אחאב: 28 ויהי כהשפט יהוא עם-בית אחאב וימצא את-שרי יהודה ובני אחי אחיהו משרתים לאחיהו ויהרגם: 29 ויבקש את-אחיהו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבארו אל-יהוא וימתוהו ויקברוהו כי אמרו בן-יהושפט הוא אשר-דרש את-יהוה בכל-לבו ואין לבית אחיהו לעצר פה לממלכה: 30 ועתליהו אם אחיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את-פל-זרע הממלכה לבית יהודה: 31 ותקח יהושבעת בת-המלך את-יואש בן-אחיהו ותגנב אתו מתוך בני-המלך המומתים ותתן אתו ואת-מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת-המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחיהו מפני עתליהו ולא המיתתו: 32 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ: 33 פ 2Ch 23 ובשנה השבעית החזיק יהוידע ויקח את-שרי המאות

לעזריהו בן-ירחם ולישמעאל בן-יהוחנן ולעזריהו בן-עובד ואת-מעשהו בן-עדריהו ואת-אלישפט בן-זכרי עמו בברית: **2** ויסבו ביהודה ויקבצו את-הלויים מפל-ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל-ירושלם: **3** ויכרת כל-הקהל ברית בבית האלהים עם-המלך ויאמר להם הנה בן-המלך ימלך כאשר דבר יהוה על-בני דויד: **4** זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספים: **5** והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל-העם בחצרות בית יהוה: **6** ואל-יבוא בית-יהוה כי אס-הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי-קדש המה וכל-העם ישמרו משמרת יהוה: **7** והקיפו הלויים את-המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל-הבית יומת והיו את-המלך בבאו ובצאתו: **8** ויעשו הלויים וכל-יהודה ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את-המחלקות: **9** ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את-החניתים ואת-המגנות ואת-השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים: **10** ויעמד את-כל-העם ואיש שלחו בידו מפתח הבית הימנית עד-פתח הבית השמאלית למזבח ולבית על-המלך סביב: **11** ויוציאו את-בן-המלך ויתנו עליו את-הנזר ואת-העדות וימליכו אתו וימשחוהו יהוידע ובניו ויאמרו יהו המלך: **12** ותשמע עתליהו את-קול העם הרצים והמהללים את-המלך ותבוא אל-העם בית יהוה: **13** ותרא והנה המלך עומד על-עמודו במבוא והשרים והחצצרות על-המלך וכל-עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקדע עתליהו את-בגדיה ותאמר קשר קשר: **14** ויוצא יהוידע הכהן את-שרי המאות ואת-החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל-מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה: **15** וישמו לה ידים ותבוא אל-מבוא שער-הסוסים בית המלך וימיתוה שם: **16** ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל-העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: **17** ויבאו כל-העם בית-הבעל ויתצוהו ואת-מוזבחתיו ואת-צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: **18** וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דויד על-בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד: **19** ויעמד השוערים על-שערי בית יהוה ולא-יבא טמא לכל-דבר: **20** ויקח את-שרי המאות ואת-האדירים ואת-המושלים בעם ואת כל-עם הארץ ויורד את-המלך מבית יהוה ויבאו בתוך-שער העליון בית המלך ויושיבו את-המלך על פסא הממלכה: **21** וישמחו כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליהו המיתו בחרב: **2Ch 24** בן-שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: **2** ויעש יואש הישר בעיני יהוה כלי-ימי יהוידע הכהן: **3** וישאלו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות: **4** והיו אחריכן היה עם-לב יואש לחדש את-בית יהוה: **5** ויקבץ את-הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל-ישראל כסף לחנק את-בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמחרו לדבר ולא מחרו הלויים: **6** ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא-דרשת על-הלויים להביא מיהודה ומירושלם את-משאת משה עבד-יהוה והקהל לישראל לאהל העדות: **7** כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את-בית האלהים ונס כל-קדשי בית-יהוה עשו לבעלים: **8** ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית-יהוה הוצת: **9** ויתנני-קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד-האלהים על-ישראל במדבר: **10** וישמחו

כל־השרים וכל־העם ויביאו וישליכו לארון עד־לכלה: **11** ויהי בעת יביא את־הארון אל־פקדת המלך ביד הלויים וכראותם פירב הפספ ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את־הארון וישארו וישיבהו אל־מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו־כסף לרב: **12** ויתנהו המלך ויהודע אל־עושה מלאכת עבודת בית־יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את־בית יהוה: **13** ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את־בית האלהים על־מתכנתו ויאמזוהו: **14** וככלותם הביאו לפני המלך ויהודע את־שאר הפספ ויעשהו כלים לבית־יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית־יהוה תמיד כל ימי יהודע: **פ 15** ויזקן יהודע וישבע ימים וימת בן־מאה ושלשים שנה במותו: **16** ויקברוהו בעיר־דוד עם־המלכים כיעשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: **ס 17** ואחריו מות יהודע באו שרי יהודה וישתחו למלך אז שמע המלך אליהם: **18** ויעזבו את־בית יהוה אלהי אבותיהם ויעברו את־האשרים ואת־העצבים ויהי־קצף על־יהודה וירושלם באשמתם זאת: **19** וישלח בהם נבאים להשיבם אליהוה ויעירו כם ולא האזינו: **ס 20** ורוח אלהים לבשה את־זכריה בן־יהודע הפהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כהו אמר האלהים למה אתם עברים את־מצות יהוה ולא תצליחו כיעזבתם את־יהוה ויעזבו אתכם: **21** ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: **22** ולא־זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהודע אביו עמו ויהרג את־בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: **פ 23** ויהיו לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל־יהודה וירושלם וישחיתו את־כל־שרי העם מעם וכל־שללם שלחו למלך דרמשק: **24** כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את־יהוה אלהי אבותיהם ואת־יואש עשו שפמים: **25** ובלכתם ממנו כיעזבו אתו **(במחליים)** **(במחליים)** רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהודע הפהן ויהרגוהו על־מטתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים: **ס 26** ואלה המתקשרים עליו זכר בן־שמעת העמונית ויהודבד בן־שמרית המואבית: **27** ובניו **(ורב)** **(ורב)** המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על־מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו: **פ 2Ch 25** בן־עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו והועדן מירושלים: **2** ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: **3** ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את־עבדיו המפכים את־המלך אביו: **4** ואת־בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־ימותו אבות על־בנים ובנים לא־ימותו על־אבות כי איש בחטאו ימותו: **פ 5** ויקבץ אמציהו את־יהודה ויעמידם לבית־אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל־יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש־מאות אלף בחור ויצא צבא אחז רמח וצנה: **6** וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה כפר־כסף: **7** ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל־יבא עמוך צבא ישראל כי אין יהוה עם־ישראל כל בני אפרים: **8** כי אסבא אתה עשה חזק למלחמה וכשילך האלהים לפני אויב כי יש־פח באלהים לעזור ולהכשיל: **9** ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הכפר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לחת לך הרבה מזה: **10** ויבידולם אמציהו להגדוד אשר־בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי־אף:

ב **11** ואמצינהו התחזק וינהג את עמו וילך ניא המלח ויך את בני שעייר עשרת אלפים: **12** ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה וביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: **ס** **13** ובני הגדוד אשר השיב אמצינהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה: **ס** **14** ויהי אחרי בוא אמצינהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעייר ונעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר: **15** ויחראף יהוה באמצינהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך: **16** ויהי בדברו אליו ויאמר לו תליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כירעץ אלהים להשחיתך כירעשית זאת ולא שמעת לעצתי: **פ** **17** ויועץ אמצינהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר **[לך]** **[לכה]** נתראה פנים: **18** וישלח יואש מלך ישראל אל אמצינהו מלך יהודה לאמר החזק אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החזק: **19** אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתנה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: **20** ולא שמע אמצינהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום: **21** ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמצינהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: **22** וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו: **23** ואת אמצינהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: **24** וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון: **פ** **25** ויהי אמצינהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: **26** ויתר דברי אמצינהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: **27** ומעת אשר סר אמצינהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה ומיתוהו שם: **28** וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבותיו בעיר יהודה: **2Ch 26** ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמצינהו: **2** הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכבה המלך עם אבותיו: **פ** **3** בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלים ושם אמו **[ויכליה]** **[ויכליה]** מירושלים: **4** ונעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמצינהו אביו: **5** ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים: **ס** **6** ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: **7** ויעורוהו האלהים על פלשתים ועל **[הערביים]** **[הערבים]** הישבים בגור בעל והמעונים: **8** ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: **9** ויבן עזיהו מגדלים בירושלים על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם: **10** ויבן מגדלים במדבר ויחצב פרות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וזרמים בקרים ובפרמול כיראהב אדמה היה: **ס** **11** ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד **[יעואל]** **[יעואל]** הסופר ומעשיהו השומר על יד חנניהו משרי המלך: **12** כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות:

13 ועל־ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על־האויב: **14** ויכן להם עזיהו לכל־הצבא מנגנים ורמחים וכובעים ושריניות וקשתות ולאבני קלעים: **15** ויעשו בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על־המנדלים ועל־הפנות לירוא בַּחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד־למרחוק כִּי־הפליא להעזר עד כִּי־חזק: **16** וכחזקתו גבה לבו עד־לחשית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל־היכל יהוה להקטיר על־מזבח הקטרת: **17** ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני־חיל: **18** ויעמדו על־עזיהו המלך ויאמרו לו לא־לך עזיהו להקטיר ליהוה כִּי לכהנים בני־אהרן המקדשים להקטיר צא מן־המקדש כִּי מעלת ול־אלך לכבוד מיהוה אלהים: **19** ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם־הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: **20** ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל־הכהנים והנה־הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם־הוא נדחף לצאת כִּי נגעו יהוה: **21** ויהי עזיהו המלך מצרעו עד־יום מותו וישב בית **(החפשיה)** **(החפשיה)** מצרע כִּי נגזר מבית יהוה וייתם בנו על־בית המלך שופט את־עם הארץ: **22** ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן־אמוץ הנביא: **23** וישכב עזיהו עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כִּי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו: **2Ch 27** בן־עשרים וחמש שנה יתם במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת־צדוק: **2** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר־עשה עזיהו אביו רק לא־בא אל־היכל יהוה ועוד העם משחיתים: **3** הוא בנה את־שער בית־יהוה העליון ובהומת העפל בנה לרב: **4** וערים בנה בהר־יהודה ובחפרשים בנה בירניות ומנדלים: **5** והוא נלחם עם־מלך בני־עמון ויחזק עליהם ויתגדלו בני־עמון בשנה היא מאה כפר־כסף ועשרת אלפים פרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון **ס** ובשנה השנית והשלישית: **6** ויתחזק יותם כִּי תכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: **7** ויתר דברי יותם וכל־מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על־ספר מלכי־ישראל ויהודה: **8** בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם: **9** וישכב יותם עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו: **2Ch 28** בן־עשרים שנה אחז במלכו ושש־עשרה שנה מלך בירושלם ולא־עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו: **2** וילך בִּדְרָכֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וגם מסכות עשה לבעלים: **3** והוא הקטיר בניא ביהנם ויבער את־בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: **4** ויזבח ויקטר בבמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן: **5** ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכריבו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד־מלך ישראל נתן ויכריבו מפה גדולה: **6** ויהרג פקח בן־רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני־חיל בעזבם את־יהוה אלהי אבותם: **7** ויהרג זכריא גבור אפרים את־מעשהו בן־המלך ואת־עזריקם נגיד הבית ואת־אלקנה משנה המלך: **8** וישבו בני־ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם־שלל רב בזו מתם ויביאו את־השלל לשמרון: **9** ושם היה נביא ליהוה ערד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי־אבותיכם על־יהודה נתנם בידכם ותהרגו־בם בזעף עד לשמים הגיע: **10** ועתה בני־יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק־אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: **11** ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיהם כִּי חרון אף־יהוה

עליכם: **ס 12** ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בניהו חנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: **13** ויאמרו להם לא תביאו את השביה הגה כי לא שמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתנו כירבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: **ס 14** ויעזב החלוי את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל: **15** ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשו וינעלו וינעלו וישקו ויטבחו וינהלו בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר החמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: **פ 16** בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: **17** ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: **18** ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגוררות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם: **19** כיהכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: **20** ויבא עליו תלגת פלאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: **21** כיהלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: **22** ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: **23** ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היוילו להכשילו ולכל ישראל: **24** ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: **25** ובכל עיר ועיר ליהודה עשה כמות לקשר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו: **26** ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הגם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: **27** וישב אחז עם אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו: **פ 2Ch 29** יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: **2** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: **3** הוא בשנה הראשונה למלוו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: **4** ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: **5** ויאמר להם שמעוני הלויים עתה החקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתים והוציאו את הנדה מן הקדש: **6** כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: **7** גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: **8** ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם **(לזועה)** **(לזועה)** לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: **9** והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: **10** עתה עם לבבי לכתות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו: **11** בני עתה אל תשלחו כירבכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים: **ס 12** ויקמו הלויים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמיה ועדן בן יואח: **13** ומן בני אליצפן שמרי **(ויעואל)** **(ויעואל)** ומן בני אסף זכריהו ומתניהו: **ס 14** ומן בני הימן **(יהואל)** **(יהואל)** ומן בני ושמעי **ס** ומן בני ידותן שמעיה ועזיאל: **15** ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדבריהו יהוה לטהר בית יהוה: **16** ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: **17** ויחלו

באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו
 את־בית־יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו: **ס 18** ויבואו
 פנימה אל־חזקיהו המלך ויאמרו שטרנו את־כל־בית יהוה את־מזבח העולה
 ואת־כל־כליו ואת־שלחן המערכת ואת־כל־כליו: **19** ואת כל־הכלים אשר הזניח
 המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: **ס 20** וישכם
 יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: **21** ויבואו פרים־שבעה
 ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על־הממלכה
 ועל־המקדש ועל־יהודה ויאמר לבני אהרן הפהנים להעלות על־מזבח יהוה: **22**
 וישחטו הבקר ויקבלו הפהנים את־הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם
 המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה: **23** ויגישו את־שערי החטאת לפני
 המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: **24** וישחטום הפהנים ויחטאו את־דמם
 המזבחה לכפר על־כל־ישראל פי לכל־ישראל אמר המלך העולה והחטאת: **25**
 ויעמד את־הלויים בית יהוה במצלתים ובנבלים ובכנרות במצות דוד וגד
 חזה־המלך ונתן הנביא פי ביד־יהוה המצוה ביד־נביאיו: **ס 26** ויעמדו הלויים בכלי
 דוד והפהנים בחצצרות: **ס 27** ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל
 העולה החל שיר־יהוה והחצצרות ועלידי פלי דוד מלך־ישראל: **28** וכל־הקהל
 משתחיים והשיר משורר והחצצרות **(מחצצרים)** **(מחצרים)** הכל עד לכלות העלה:
29 וככלות להעלות פרעו המלך וכל־הנמצאים אתו וישתחוו: **30** ויאמר יחזקיהו
 המלך והשרים ללויים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד־לשמה
 ויקדו וישתחוו: **פ 31** ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו
 זבחים ותודות לבית יהוה וביאו הקהל זבחים ותודות וכל־נדיב לב עלות: **32** ויהי
 מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה
 ליהוה כל־אלה: **33** והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: **34** רק הפהנים
 היו למעט ולא יכלו להפשיט את־כל־העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד־פלות
 המלאכה ועד יתקדשו הפהנים פי הלויים ישרי לבב להתקדש מהפהנים: **35**
 וגם־עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותפון עבודת בית־יהוה: **36** וישמח
 יחזקיהו וכל־העם על ההכין האלהים לעם פי בפתאם היה הדבר: **פ 2Ch 30** וישלח
 יחזקיהו על־כל־ישראל ויהודה וגם־אגרות כתב על־אפרים ומנשה לבוא לבית־יהוה
 בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: **1** ויועץ המלך ושריו וכל־הקהל
 בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: **2** כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא פי הפהנים
 לא־התקדשו למדי והעם לא־נאספו לירושלם: **3** ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני
 כל־הקהל: **4** ויעמדו דבר להעביר קול בכל־ישראל מבאר־שבע וערדן לבוא
 לעשות פסח ליהוה אלהי־ישראל בירושלם פי לא לרב עשו פכתוב: **5** וילכו
 הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל־ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני
 ישראל שובו אל־יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל־הפליטה הנשאת
 לכם מכף מלכי אשור: **6** ואל־תהיו פאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי
 אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: **7** עתה אל־תקשו ערפכם פאבותיכם
 תנויד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את־יהוה אלהיכם וישב
 מכם חרון אפו: **8** כי בשובכם על־יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם
 ולשוב לארץ הזאת פ־חננו ורחום יהוה אלהיכם ולא־יסיר פנים מכם אם־תשובו

אליו: **פ 10** ויהיו הרצים עברים מעירו לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלענים בם: **11** אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: **12** גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: **13** ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: **14** ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת פלתימקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון: **15** וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והפחנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויבאו עלות בית יהוה: **16** ויעמדו על עמדם כמשפטם פתורת משה איש האלהים הפחנים זרקום את הדים מיד הלויים: **17** כירבת בקהל אשר לא התקדשו והלויים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: **18** כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה ישכר וזבלון לא טהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: **19** כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא פטירת הקדש: **ס 20** וישמע יהוה אלי יחזקיהו וירפא את העם: **ס 21** ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלויים והפחנים בכל יעזו ליהוה: **ס 22** וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים המשפילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: **ס 23** ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: **24** כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן **ס** והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: **25** וישמחו כל קהל יהודה והפחנים והלויים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: **26** ויהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: **ס 27** ויקמו הפחנים הלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים: **פ 2Ch 31** וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המזבחות ויגדעו האשרים וינחצו את הבמות ואת המזבחת מפל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישראל איש לאחוזו לעריהם: **ס 2** ויעמד יחזקיהו ויתקדשו הפחנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לפחנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה: **ס 3** ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הפקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמועדים ככתוב בתורת יהוה: **4** ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הפחנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה: **5** וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ורפש וכל תבואת שדה ומעשר הפל לרב הביאו: **6** ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהים הביאו ויתנו ערמות ערמות: **ס 7** בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי פלו: **ס 8** ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: **פ 9** וידרש יחזקיהו על הפחנים והלויים על הערמות: **10** ויאמר אליו עזרתו הפהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברכך את עמו והנותר את ההמון הזה: **ס 11** ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה וכינו: **12** ויבאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד **(פונניהו)** **[פנניהו]** הלוי ושמעי אחיהו

משנה: **13** ויחיאֵל ועזייהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאֵל ויסמכיהו ונחת
 ובניהו פקידים מיר **[פונגיהו]** **[פונגיהו]** ושמעו אחיו במפקד יחוקיהו המלך ועזריהו
 נגיד ביתהאלהים: **14** וקורא בןימנה הלוי השוער למורחה על נדבות האלהים
 לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: **15** ועל־ירו עדן ומנימן ושוע ושמעיהו אמריהו
 ושכניהו בערי הפהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן: **16** מלכד
 התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכלהבא לביתיהוה לדבריום ביומו
 לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם: **17** ואת התיחש הפהנים לבית אבותיהם והלויים
 מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם כמחלקותיהם: **18** ולהתיחש בכלשפם
 נשיהם ובניהם ובנותיהם לכלקהל כי באמונתם יתקדשו־קדש: **19** ולבני אהרן
 הפהנים בשדי מגרש עריהם בכל־עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות
 לכל־זכר בפהנים ולכל־התיחש בלויים: **20** ויעש כזאת יחוקיהו בכל־יהודה ועש
 הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: **21** ובכל־מעשה אשר־החלו בעבודת
 ביתהאלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכללבבו עשה והצלוח: **פ 2Ch 32**
 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך־אשור ויבא ביהודה ויחן
 על־הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו: **2** וירא יחוקיהו כיבא סנחריב ופניו
 למלחמה על־ירושלם: **3** ויועץ עמ־שריו ונגבריו לסתום אתמימי העינות אשר מחויץ
 לעיר ויעזרוהו: **4** ויקבצו עמ־רב ויסתמו את־כל־המעינות ואת־הנחל השופף
 בתוך־הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: **5** ויתחזק ויבן
 את־כל־החומה הפרוצה ויעל על־המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויתק את־המלוא
 עיר דויד ויעש שלח לרב ומגננים: **6** ויתן שרי מלחמות על־העם ויקבצם אליו
 אל־רחוב שער העיר וידבר על־לבבם לאמר: **7** חזקו ואמצו אל־תיראו ואל־תחתו
 מפני מלך אשור ומלפני כל־ההמון אשר־עמו כי־עמנו רב מעמו: **8** עמו זרוע בשר
 ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על־דברי יחוקיהו
 מלך־יהודה: **פ 9** אחר זה שלח סנחריב מלך־אשור עבדיו ירושלמה והוא
 על־לכיש וכל־ממשלתו עמו על־יחוקיהו מלך יהודה ועל־כל־יהודה אשר בירושלם
 לאמר: **10** כה אמר סנחריב מלך אשור על־מה אתם בטחים וישיבים במצור
 בירושלם: **11** הלא יחוקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר
 יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור: **12** הלאהוא יחוקיהו הסיר את־במתיו
 ואת־מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מוצב אחד תשתחוו ועליו
 תקטירו: **13** הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו
 אלהי גוי הארצות להציל את־ארצם מידי: **14** מי בכל־אלהי הגוים האלה אשר
 החרימו אבותי אשר יכול להציל את־עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם
 מידי: **15** ועתה אל־ישיא אתכם חוקיהו ואל־יפית אתכם כזאת ואל־תאמינו לו
 כי־לא יוכל כל־אלוה כל־גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי
 אלהיכם לא־יצילו אתכם מידי: **16** ועוד דברו עבדיו על־יהוה האלהים ועל
 יחוקיהו עבדו: **17** וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר
 כאלהי גוי הארצות אשר לא־הצילו עמם מידי כן לא־יציל אלהי יחוקיהו עמו
 מידי: **18** ויקראו בקול־גדול יהודית על־עם ירושלם אשר על־החומה ליראם
 ולבהלם למען ילכדו את־העיר: **19** וידברו אל־אלהי ירושלם כעל אלהי עמי
 הארץ מעשה ידי האדם: **פ 20** ויתפלל יחוקיהו המלך וישעיהו בן־אמוץ הנביא

על־זאת ויזעקו השמים: **פ** **21** וישלח יהוה מלאך ויכחד כל־גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו **(ומיציאו)** **[ומיציאין]** מעיו שם הפילהו בחרב: **22** ויושע יהוה את־יחזקיהו ואתו ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך־אשור ומיד־כל וינהלם מסביב: **23** ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל־הגוים מאחרי־כן: **ס** **24** בימים ההם חלה יחזקיהו עד־למות ויתפלל אל־יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: **25** ולא־כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל־יהודה וירושלם: **26** ויפגע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא־בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: **27** ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: **28** ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל־בהמה ובהמה ועדרים לאורות: **29** וערים עשה לו ומקנה־צאן ופקר לרב כי נתן־לו אלהים רכוש רב מאד: **30** והוא יחזקיהו סתם את־מוצא מימי ניהון העליון ויישרם למטה־מערכה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו: **31** וכן במלציו שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל־בלבבו: **32** ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן־אמוץ הנביא על־ספר מלכ־יהודה וישראל: **33** וישבב יחזקיהו עם־אבתיו ויקברוהו במעלה קברו בני־דויד וכבוד עשורלו במותו כל־יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו: **פ** **2Ch 33** בן־שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: **2** ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **3** וישב ויבן את־הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל־צבא השמים ויעבד אתם: **4** ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהוה־שמי לעולם: **5** ויבן מזבחות לכל־צבא השמים בשתי חצרות בית־יהוה: **6** והוא העביר את־פניו באש בני בן־הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: **7** וישם את־פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל־דויד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם: **8** ולא אוסיף להסיר את־רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רקן אם־ישמרו לעשות את כל־אשר צויתים לכל־התורה והחקים והמשפטים ביד־משה: **9** ויתע מנשה את־יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: **פ** **10** וידבר יהוה אל־מנשה ואל־עמו ולא הקשיבו: **11** ויבא יהוה עליהם את־שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את־מנשה בחיים ויאסרוהו בבחשתים ויוליכוהו בבבלה: **12** וכהצר לו חלה את־פני יהוה אלהיו ויפגע מאד מלפני אלהי אבתיו: **13** ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: **14** ואחרי־כן בנה חומה חיצונה ליעיר־דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ונגביהה מאד וישם שרי־חיל בכל־הערים הבצרות ביהודה: **15** ויסר את־אלהי הנכר ואת־הסמל מבית יהוה וכל־המזבחות אשר בנה בהר בית־יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: **16** **(ניכו)** **[ויבן]** את־מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את־יהוה אלהי ישראל: **17** אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: **18** ויתר דברי מנשה ותפלתו אל־אלהיו ודברי החזים המדברים אליו

בשם יהוה אלהי ישראל הנם על-דברי מלכי ישראל: **19** ותפלתו והעתר-לו וכל-חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי: **20** וישכב מנשה עם-אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: **פ 21** בן-עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: **22** ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל-הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: **23** ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: **24** ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: **25** ויפגו עם-הארץ את כל-הקשרים על-המלך אמון וימליכו עם-הארץ את-יאשיהו בנו **פ 2Ch 34** בן-שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלישים ואחת שנה מלך בירושלם: **2**

תחתיו:

ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא-סר ימין ושמאול: **3** ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את-יהודה וירושלם מן-הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: **4** וינתצו לפניו את מזבחות הפעלים והחמנים אשר-למעלה מעליהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על-פני הקברים הזבחים להם: **5** ועצמות כהנים שרף על-**[מזבחותים]** **[מזבחותם]** ויטהר את-יהודה ואת-ירושלם: **6** ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד-נפתלי **[בתיהם]** **[בחרבתיהם]** סביב: **7** וינתץ את-המזבחות ואת-האשרים והפסלים פתח להדק וכל-החמנים נדע בכל-ארץ ישראל וישב לירושלם: **8** ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את-שפן בן-אצליו ואת-מעשיו שר-העיר ואת יואח בן-יואחז המזכיר לחזק את-בית יהוה אלהיו: **9** ויבאו אל-חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את-הכסף המובא בית-אלהים אשר אספו-הלויים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל-יהודה ובנימן **[וישבי]** **[וישבון]** ירושלם: **10** ויתנו על-יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית: **11** ויתנו להרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את-הבתיים אשר השחיתו מלכי יהודה: **12** והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלויים מן-בני מררי וזכריה ומשלם מן-בני הקהתים לנצח והלויים כל-מבין בכלי-שיר: **13** ועל הספלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: **14** ובהוציאם את-הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את-ספר תורת-יהוה ביד-משה: **15** ויען חלקיהו ויאמר אל-שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את-הספר אל-שפן: **16** ויבא שפן את-הספר אל-המלך וישב עוד את-המלך דבר לאמר כל אשר-נתן ביד-עבדך הם עשים: **17** ויתיכו את-הכסף הנמצא בבית-יהוה ויתנוהו על-יד המפקדים ועל-יד עושי המלאכה: **18** ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא-בו שפן לפני המלך: **19** ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את-בגדיו: **20** ויצו המלך את-חלקיהו ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עבדון בן-מיכה ואתו שפן הסופר ואת עשה עבד-המלך לאמר: **21** לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על-דברי הספר אשר נמצא כריגולה חמת-יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא-שמרו אבותינו את-דבר יהוה לעשות ככל-הפחית הזה: **פ 22** וילך חלקיהו ואשר המלך אל-הלדה

הנביאה אשתו שלם בן (תוקתה) [תוקתה] בן חסרה שומר הפגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: ס 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: ס 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עזבוני [ניקטירו] [ניקטרו] לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותחד חמתי במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו: ס כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען רך לבבך ותכנעו מפני אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאמיהוה: 28 הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר: פ 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: 30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 ויעמד המלך על עמודו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: 32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישיבי ירושלם כברית אלהים אבותיהם: 33 ויסר ואשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם פלימוי לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם: פ 2Ch 35 ויעש ואשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללויים (המבונים) [המבונים] לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אינלכם משא בכסף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 (והכונה) [והכינו] לבית אבותיכם כמחלקותיכם ככתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללויים: 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדברי יהוה ביד משה: פ 7 וירם ואשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: ס 8 ושריו לנדבה לעם לפהנים וללויים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידו בית האלהים לפהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: 9 (וכונניהו) [וכונניהו] ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללויים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך: 11 וישחטו הפסח ויזרקו הפהנים מידם והלויים מפשיטים: 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 14 ואחר הכינו להם ולפהנים כי הפהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולפהנים בני אהרן: 15 והמשררים בני אסף על עמדם כמצות דוד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים

חִינּוּ לָהֶם: **16** וְתִכּוֹן כָּל-עֲבוֹדַת יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְהַעֲלוֹת עֹלוֹת עַל
 מִזְבֵּחַ יְהוָה כַּמִּצְוֹת הַמִּלְךְ יֵאֱשִׁיחוּ: **17** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים אֶת-הַפֶּסַח בַּעַת
 הַהוּא וְאֶת-חַג הַמִּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים: **18** וְלֹא-נַעֲשֶׂה פֶסַח כְּמִהוּ בְיִשְׂרָאֵל יוֹמֵי שְׁמוּאֵל
 הַנָּבִיא וְכָל-מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-עָשׂוּ פֶסַח אֲשֶׁר-עָשָׂה יֵאֱשִׁיחוּ וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
 וְכָל-יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: **19** בְּשִׁמוּנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמַּלְכוּת
 יֵאֱשִׁיחוּ נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה: **20** אַחֲרָי כָּל-זֹאת אֲשֶׁר הִכִּין יֵאֱשִׁיחוּ אֶת-הַבַּיִת עֲלֶיהָ נִכּוּ
 מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהִלָּחֵם בְּכַרְכַּמְיֹשׁ עַל-פֶּרֶת וַיֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ יֵאֱשִׁיחוּ: **21** וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
 מַלְאָכִים לֵאמֹר מִה-לִּי וְלֶךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא-עֲלִיךָ אִתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל-בַּיִת
 מִלְחָמָתִי וְאֱלֹהִים אִמְרָ לְבַהֲלֵנִי חֲדַל-לֶךְ מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר-עָמְדִי וְאֶל-יִשְׁחִיחֶךָ: **22**
 וְלֹא-הִסֵּב יֵאֱשִׁיחוּ פָּנָיו מִמֶּנּוּ כִּי לְהִלָּחֵם-בּוֹ הִתְחַפֵּשׂ וְלֹא שָׁמַע אֶל-דְּבָרָיו נִכּוּ מִפִּי
 אֱלֹהִים וַיָּבֵא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מִגְדוֹ: **23** וַיְרִי הַיָּרִים לַמֶּלֶךְ יֵאֱשִׁיחוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 לְעַבְדָּיו הַעֲבִירוּנִי כִּי הַחֲלִיתִי מֵאֵד: **24** וַיַּעֲבִירוּהוּ עַבְדָּיו מִן-הַמִּרְפֵּבָה וַיַּרְפִּיבֵהוּ עַל
 רֶכֶב הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת וַיִּקְבֵר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל-יְהוּדָה
 וְיְרוּשָׁלַם מִתְאַבְּלִים עַל-יֵאֱשִׁיחוּ: **25** וַיִּקְוֶן וַיִּמְהוּ עַל-יֵאֱשִׁיחוּ וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַשְּׂרָפִים
 וְהַשְּׂרוֹת בְּקִינוּתֵיהֶם עַל-יֵאֱשִׁיחוּ עַד-הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֶק עַל-יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּם כְּתוּבִים
 עַל-הַקִּינוּת: **26** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יֵאֱשִׁיחוּ וַחֲסָדָיו כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה יְהוָה: **27** וּדְבָרָיו הָרֵאשִׁינִים
 וְהָאַחֲרֵינִים הֵנָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה: **2Ch 36** וַיִּקְחוּ עִם-הָאָרֶץ
 אֶת-יְהוֹאָחַז בֶּן-יֵאֱשִׁיחוּ וַיִּמְלִיכֵהוּ תַּחַת-אֲבֹיו בְּיְרוּשָׁלַם: **2** בֶּן-שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחַז
 בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם: **3** וַיִּסְרְהוּ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעֲנֵשׂ
 אֶת-הָאָרֶץ מֵאֵה כַּכְּרֶסֶף וְכַכּוֹר זָהָב: **4** וַיִּמְלֶךְ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם אֶת-אֱלֹקִים אָחִיו
 עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם וַיִּסֵּב אֶת-שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת-יְוֹאָחַז אָחִיו לְקַח נִכּוּ וַיְבִיאֵהוּ
 מִצְרַיִמָה: **5** בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
 בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: **6** עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
 וַיֹּאסְרֵהוּ בַּנְּחֻשְׁתִּים לְהַלִּיכֵהוּ בְּבִלְהָ: **7** וּמִכְּלֵי בַיִת יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל
 וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל: **8** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים וְתַעֲבֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו הֵנָּה
 כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וַיִּמְלֶךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו: **9** בֶּן-שִׁמוּנָה
 שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמַלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשָׂרַת יָמִים מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה: **10** וְלַתְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ בְּבִלְהָ עִם-כָּלִי חֲמוּדַת
 בַּיִת-יְהוָה וַיִּמְלֶךְ אֶת-צְדָקְיָהוּ אָחִיו עַל-יְהוּדָה וְיְרוּשָׁלַם: **11** בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
 צְדָקְיָהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם: **12** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו
 לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה: **13** וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ אֲשֶׁר
 הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּקַּשׁ אֶת-עֲרֹפוֹ וַיֹּאמֶן אֶת-לִבּוֹ מִשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **14**
 גַּם כָּל-שְׂרָי הַכֹּהֲנִים וְהַעַם הָרַב [לְמַעוֹל-] [לְמַעוֹל] מֵעַל כָּל תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּשְׁמְאוּ
 אֶת-בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בְּיְרוּשָׁלַם: **15** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד
 מַלְאָכָיו הַשֹּׁכֵם וְשָׁלַח כִּי-חָמַל עַל-עַמּוֹ וְעַל-מַעֲוֹנָיו: **16** וַיְהִיו מְלַעְבִּים בְּמַלְאָכֵי
 הָאֱלֹהִים וּבַיּוֹם דְּבָרָיו וּמִתְעַתְעִים בְּנַבְאָיו עַד עֹלוֹת חֲמַת-יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד-לְאִין
 מִרְפֵּא: **17** וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת-מֶלֶךְ [כְּשָׂדִיִּים] [כְּשָׂדִיִּים] וַיְהַרְגַם בַּחֲוָרֵיהֶם בְּחֶרֶב בְּבַיִת
 מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל-בַּחֲוֹר וּבַתּוֹלָה זָקֵן וַיִּשֶׁשׁ הַכָּל נֶתַן בְּיָדוֹ: **18** וְכָל כָּלִי בַיִת
 הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת בַּיִת יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשְׂרָיו הַכָּל הֵבִיא
 בָּבֶל: **19** וַיִּשְׂרְפוּ אֶת-בַּיִת הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל-אַרְמוֹנֹתֶיהָ שָׂרְפוּ

בָּאֵשׁ וְכָל-פְּלִי מַחְמְדִיהָ לְהַשְׁחִית: **ס 20** וַיִּגַּל הַשְּׂאֲרִית מִן-הַחֶרֶב אֶל-בְּכַל נִיהוּיָלוֹ
 וּלְבָנָיו לְעֹבְדִים עַד-מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרְס: **21** לְמַלְאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ
 עַד-רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שַׁבְּתוּתֶיהָ כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה שְׁבַתָּה לְמַלְאוֹת שִׁבְעִים שָׁנָה: **22** פ
 וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ הַעֵיר יְהוָה אֶת-רוּחַ
 כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס וַיַּעֲבֹר-קוֹל בְּכָל-מַלְכוּתוֹ וְגַם-בְּמִכְתָּב לְאֹמֶר: **ס 23** כֹּה-אָמַר כּוֹרֶשׁ
 מֶלֶךְ פָּרַס כָּל-מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לַבְּנוֹת-לוֹ
 בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי-בְכֶם מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל: